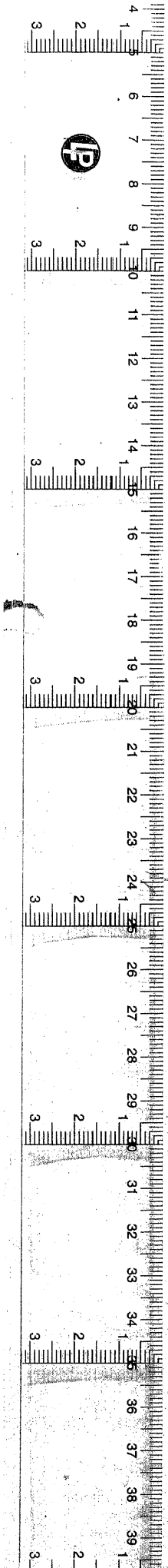

DATE: _____
SOL: A
NO: 08
TBL: _____
BY: 23

INDEX OMNIVM

QVAE INSIGNITER A D. AVRELIO AVGV-
STINO DICTA SVNT, NVNC RECENS SVpra
praecedentes additiones, per F. Florentiũ Bourgoi-
num Parisiensem, Franciscanum, longe
quã antea auctior, ac locuple-
tior redditus.

Insuper multa quæ erant manca, mutila, & solum inchoata, tam in indi-
ce autoritatum sacrae scripturae, id est, veteris ac novi instrumenti,
quã in locis aliquot sacrarum scripturarum pugnantibus concilia-
tis in Augustino, reformata, aucta, & repurgata sunt.

PERLEGE ET IVDICA.

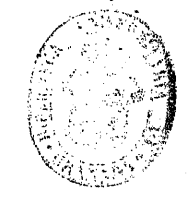

PARISIIS,

IN AEDIBVS YOLANDAE BONHOMME,
via ad diuum Iacobum, sub signo Vnicornis.

1541

*esta expurgada conforme al expurgatorio nuevo por mandado de los señores inquisidores
de granada en fecho fran. en. s. de mayo de 15.*

J. Guzman

REVERENDISS. PATRI, PATRI VINCENTIO LVNELO TO-
tius Franciscani instituti ministro generali, Frater Florentius Bourgoinus Parisiensis,
Franciscanus, perpetuum obsequium.

1. Tim. 4.

VVM iam pridē altius mecum perpenderem Reuerendissime pater, bonam eorum partem, quibus sacrum Euangelium apud omnem creaturam publicē prædicandi facta fuerat pote-
stas, sese potius ad aniles & ineptas fabulas omne genus scurrilitatis, & inania verba (quibus
iam propē contabescens populi vehementissimam sitim fallebant) quodammodo conuer-
tisse, quam ad sanctissima sacrę Theologię dogmata, quę suis riuulis tam irriguis sic possunt
vel tabeficam hecetica febris, quę Græcis *μαζορμολογία* dicitur, laboratium sitim sedare, vt tan-
dem perueniant ad purissimum illum viuum aternumque fontem, de quo qui semel biberit,

Ioannis. 4.

nunquam postmodum sitiet: venit etiam mihi in mentem disquirendi, resne potius proficisceretur vel à corrupto
docentium animo atque imperitia, vel ab audientium impatientia, qui rerum pulchrarum ac omnino bonarū con-
templationi animum intendere non sustinent: vel an etiam ab omnibus his simul id quod propheticē nos Paulus
videtur monuisse, Erit (inquit) tempus cum sanam doctrinam non sustinebunt, sed ad sua desideria sibi coacerua-
bunt magistros prurientes auribus, & à veritate quidem auditum auertent, ad fabulas autem conuertentur. Qua-
re tu vigila, in omnibus labora, opus fac Euangelista, ministeriū tuum imple. Nostrum igitur ministeriū est, iuxta
diuinum præceptum, vt omni creaturæ prædicemus Euangelium, ineptas autem & aniles illas fabulas omnibus
vigiliis & laboribus deuitemus, hoc agentes maxime Petri exemplo, vt etiam IESU CHRISTI domini nostri
virtutem & præscientiam notam semper faciamus speculatores facti magnitudinis illius. Sed nouit prudentia
tua ac eximia scientia integerrime pater hoc tam sanctum mysterium hominibus exprimi non posse, nisi ab his
qui sancti spiritus gratia afflati, æquum sibi parauerunt animum, atque veritatis studiosi diligentissimē sacrarū scri-
pturarum libris operam dederint, & (quod præcipuum est) attentos beneuolōsque auditores verbique factores nacti
fuerint. Quamobrem multorum ego iam doctorum virorū vestigia secutus, qui huiusmodi tenebris in quibus an-
tea iter fieri solebat, tantum attulerunt luminis, vt iam propē cunctis Euangelica veritas innotescat ac luceat, vo-
lui & ipse pro viribus meis ipsam veritatem quo magis ac magis discutiatur tenebrę, & tanquam lucis filij
ambulemus comprobantes quid sit beneplacitum deo, lucis quoque tandem percepturi fructum qui est in om-
ni bonitate, iustitia, & veritate. Deum imprimis Optim. Maxim. supplicem orauit, vt tum prædicantibus verbum, tum
etiam audientibus, tam rectam velit dare mentem, vt purē ac sincerē illud doceatur, diligenter intelligatur &
perfectē administretur. At qui inter omnes totius Theologię doctores qui sacri verbi susceperunt interpretatione-
m (non enim semper licet vt nuda litera occultum aliquando sensum absolutē declaret) Diuus Augustinus rem
tanta solertia, tam subtili examine, tantaque diligentia peruestigasse mihi visus est, vt omne genus adiuuenti no-
stri temporis visis adferat, qui docendi ac prædicandi munus sortiti fuerint. Sed quoniam doctissimi ac perspi-
caciissimi illius viri scripta mihi innumeris mendis scelerē visa sunt, vt inchoata potius ac mutila quam absoluta
iudicares id quod vel ex typographorum inscitia vel incuria commissum fuerat, omnia ipsius opera reco-
gnoscere, ac quanta potui diligentia emendare volui, vt verus ac legitimus in his Augustini sensus in-
columnis restitueretur. Verum ego neminem alium nancisci potui idoneum virum cui commo-
dius illa recognita ac nuper typis excusa nuncuparem ac dicarem quam tibi, qui vtriusque
linguæ peritissimus ita sedulo soles in salutifera nostrę Theologię libris versari, vt
ob eximiam illorum peritiam ac vitę istius sanctimoniam fueris omnibus
nobis vniuersalis rector ac moderator omnium consensu creatus ac
propositus. Itaque te rogo, vt hanc recognitionem nostrā ac
Augustiniani indicis accuratissimā digestionē tam
æquo suscipias animo, quam te rogo illam dili-
genter tueri velle. Vale. Magduni, Ex
cœnobio nostro Franciscano Idi-
bus Aprilis, 1541.

2. Tim. 4.

Marci. 16.

2. Petri. 1.

Ioanis. 12.

Ephes. 5.

INDEX OPE-
RVM DIVI AVGVSTINI
iuxta literarum ordinem, per F. Flo-
rentium Bourgoinum Pari-
siensem Franciscanū in
Magdunio cōuen-
tu accuratē
digestus.

Busionum gradus duodecim. To-
mo 9. fo. 178. col. 4.
Contra Academicos, libri tres. to.
1. fo. 93. col. 1.
De actis cum Felice Manichæo, li-
bri duo. to. 6. fo. 107. col. 4.
Cōtra Adimantū Manichæi disci-
pulum. ibidem. fo. 38. col. 1.
De secundi aduentus die. tom. 2. fo.
72. columna. 1.

De tempore secundi aduentus incerto. Ibid. fo. 71. col. 3.
Contra aduersarium legis & prophetarum. libri duo. tom. 6.
fo. 126. col. 4.
In aduersis consolatio. to. 2. fo. 77. col. 3.
De adulterinis cōiugijs ad Pollētium. libri. 2. t. 6. fo. 181. col. 2.
De afflictione piorum. to. 2. fo. 130. col. 3.
De afflictionibus patienter ferendis. Ibidem. fo. 135. col. 3.
De agone Christiano, liber vnus. to. 3. fo. 172. col. 1.
De agri dominici cultura. to. 9. fo. 211. col. 3.
De altercatione Ecclesię & Synagogę dialogus. to. 6. fo. 18.
columna. 1.
De amicitia, liber vnus. to. 4. fo. 260. col. 2.
De amicitia vera. to. 2. fo. 45. col. 4.
De anima & eius origine, lib. 4. to. 7. fo. 247. col. 1.
De anima incorporea. to. 2. fo. 92. col. 4.
De actu animę, sine corpore. Ibid. fo. 93. col. 2.
De animę immortalitate. to. 1. fo. 128. col. 2.
De animę quantitate. eodem fo. 130. col. 4.
De animę pugna. to. 9. fo. 258. col. 3.
De animalium origine. to. 2. fo. 20. col. 3. & fo. 146. col. 2.
De duabus animabus contra Manichæos, liber vnus. to. 6.
fo. 31. col. 4.
De animi tranquillitate. to. 2. fo. 115. col. 1.
Annotationum in Iob, liber vnus. to. 4. fo. 296. columna. 1.
De Antichristo tractatus. to. 9. fo. 259. col. 1.
Apocalypsis Ioannis expositio. Ibid. fo. 141. col. 2.
De arbore sciētie boni & mali tractatus. eodē. fo. 257. col. 3.
Ad articulos Augustino falso impositos responsio. to. 7. fo.
292. columna. 1.
Arianorum sermo. to. 6. fo. 141. col. 2.
Contra Arianos. to. 2. fo. 160. col. 3.
Contra Arianorum sermonem, liber vnus. to. 6. fo. 142. col. 2.
De assumptione beatę Marię virginis. to. 9. fo. 195. col. 4.
Augustini regulę. to. 1. fo. 187. col. 4.
Augustini vita per Possidonium. to. 1. in principio

De bono disciplina, sermo. to. 9. fo. 206. col. 2.
De bono viduitatis, liber vnus. to. 4. fo. 244. col. 3.
Quomodo ad bona homines sint cogendi. to. 2. fo. 171. col. 3.
Breuiculus collationum cum Donatistis. to. 7. fo. 120. col. 1.

Antici noui, liber vnus. to. 9. fo. 202. col. 2.
De cataclysmo, sermo. Ibid. fo. 213. col. 2.
Categorię decem. to. 1. fo. 63. col. 1.
De catechizandis rudibus, liber vnus. to. 4. fo. 216. col. 4.
De catholice Ecclesię incremento. to. 2. fo. 133. col. 2.
Cæciliani innocentia. to. 2. fo. 149. col. 4.
Ad charitatis amorem exhortatio. to. 2. fo. 138. col. 4.
De charitatis laudibus, liber vnus. to. 9. fo. 228. col. 4.
De quatuor virtutibus charitatis, tractatus. Ibidem. fo. 227.
columna. 2.

De chordis decem. to. 9. fo. 199. col. 1.
Christianus, quomodo laudari possit. tom. 2. fo. 135. col. 1.
De christiana disciplina. to. 9. fo. 197. col. 2.
De christiana doctrina. to. 3. fo. 2. col. 1.
De Christiano ornatu. to. 2. fo. 70. col. 3.
De Circūcellionum immanitate. to. 2. fo. 67. col. 2.
De ciuitate dei, libros viginti duos, quintus tomus comple-
ditur.

De clericorum singularitate, censura tantum. to. 4. fo. 248.
columna. 2.
De coercenda temulentia & contentione. to. 2. fo. 65. col. 2.
Cognitiōis vera vitę, liber vnus. to. 9. fo. 182. col. 4.
Cogendi sunt homines ad bona. to. 2. fo. 171. col. 3.
De cultura agri dominici, sermo. to. 9. fo. 211. col. 3.
Concio ad Catechumenos, contra Iudæos, Paganos & Aria-
nos. to. 6. fo. 12. col. 2.
De concordia sacrenda. to. 2. fo. 152. col. 3.
Confessionum libri. 13. to. 1. fo. 15. col. 3.
De conflictu vitiorum & virtutum, liber vnus. to. 9. fo. 224.
columna. 2.

De coniugijs adulterinis, lib. 2. to. 6. fo. 181. col. 2.
De coniugali bono contra Iouinianum. Ibidem. fo. 172. col. 2.
De consensu Euangelistarum, lib. 4. to. 4. fo. 85. col. 2.
Consolatio in aduersis. to. 2. fo. 77. col. 3.
Consolatio super morte vxoris. Ibidem. fo. 132. col. 1.
Consolatio super obitu mariti. Ibidem. fo. 6. col. 4.
De consuetudinibus variis regionum. Ibidem. fo. 115. col. 2.
De contemptu mundi, liber vnus. to. 9. fo. 203. col. 4.
De contemptu mundi perfecto. to. 2. fo. 32. col. 4.
De contemptu mundi, & potestate humana quomodo vten-
dum. Ibidem. fo. 68. col. 4.

De continentia, liber vnus. to. 4. fo. 237. col. 4.
Contritionis cordis, liber vnus. to. 9. fo. 181. col. 1.
De correptione & gratia. to. 7. fo. 286. col. 3.
De correptione Donatistarum, & de moderatē coercendis
hæreticis. to. 2. fo. 43. col. 3.
De corporum resurrectione. Ibidem. fo. 139. col. 4.
De creatione primi hominis, tractatus. to. 9. fo. 257. col. 2.
Contra Cresconium Donatistam grammaticum, libri qua-
tuor. to. 7. fo. 44. col. 2.
De cura pro mortuis gerenda ad Paulinum, liber vnus. to. 4.
fo. 213. col. 3.

Damnatio Pelagianorum. to. 2. fo. 86. col. 4.
De decem chordis. to. 9. fo. 199. col. 1.
De deo diligendo liber alius, qui & meditationum
inscribitur. to. 9. fo. 160. col. 2.
De deo non triforini, sed vno. to. 2. fo. 163. col. 1.
Dialecticę principia. to. 1. fo. 60. col. 1.
De disciplina Christiana. to. 9. fo. 197. col. 2.
De disciplina bono, sermo. Ibi. fo. 206. col. 2.
De disciplinis liberalibus. to. 2. fo. 133. col. 4.
De diuinatione demonum, lib. vnus. to. 3. fo. 190. col. 1.
De doctoris ecclesiastici officio. to. 2. fo. 134. col. 2.
De doctrina Christiana, lib. 4. to. 3. fo. 2. col. 1.
De documentis salutaribus, lib. vnus. to. 4. fo. 252. col. 3.
Contra Donati partem, psalmus. to. 7. fo. 2. col. 1.
De Donatista parricida rebaptizato. to. 2. fo. 158. col. 1.

*Esta corregido conforme a la censura del Illmo. cardinal inquisidor general por mandado
de los señores inquisidores de granada.*

*In form
Romme*

*in granada A. p. de los señores inquisidores de granada
cuando vido la censura inquisidora la diligencia de los señores inquisidores de granada
que en purgatorio del Illmo. cardinal inquisidor general por mandado de los señores inquisidores
de granada que lo es siempre.*

*Mandado de
marques
Antonio de Guzman deacedo*

De Donatistarum discidio. Ibi. fol. 155. col. 1.
 De Donatistarum immani licentia. Ibi. fol. 158. col. 3.
 De Donatistarum schismate. to. 2. fo. 154. col. 1.
 Contra Donatistarum pertinaciam. Ibi. fo. 149. col. 4.
 De Donatistis vi coercendis. Ibi. fo. 157. col. 2.
 Post collationē cōtra Donatistas, lib. vnus. to. 7. fo. 127. col. 2.
 Contra Donatistas epistola. to. 2. fo. 143. col. 2.
 De vi corrigendis hæreticis, contra Donatistas. to. 2. fo. 34. col. 4.
 Dialogus de Ecclesiæ altercatione, & synagoga. to. 6. fo. 18. columna. 1.
 Dialogus Orosij. to. 4. fol. 156. col. 1.
Ecclesiæ catholicæ incrementum. to. 2. fo. 36. col. 4. & fo. 133. col. 2.
 De Ecclesiæ catholica contra Donatistas. Ibi. fol. 149. columna. 3.
 De Ecclesiæ ritibus. Ibidem. fo. 116. columna. 2.
 De Ecclesiæ unitate, contra Petiliani Donatistæ epistolam, liber vnus. to. 7. fo. 109. col. 1.
 De Ecclesiasticis dogmatibus, liber vnus. to. 3. fo. 4. columna. 4.
 De electione Eradij. to. 2. fo. 106. col. 4.
 De Emerito Donatistarum Episcopo. to. 7. fo. 134. col. 4. & fo. 136. col. 1.
 Enchiridion de fide, spe, & charitate, ad Laurentium. to. 3. fo. 34. col. 4.
 Epicureorum & Stoicorum tractatus. to. 6. fo. 188. colum. 1.
 Episcopi institutio. to. 2. fo. 141. col. 4.
 Epistolas complectitur tomus secundus.
 Epistola Bonifacij ad Augustinum, & Augustini ad Bonifacium. to. 2. fo. 166. col. 2. & fol. sequenti.
 Epistola Ioannis expositio. to. 9. fo. 124. col. 1.
 De essentia diuinitatis, lib. vnus. to. 4. fo. 233. col. 1.
 De Euangelistarum consensu, lib. 4. to. eod. fo. 85. col. 2.
 De Euangelio mortuis prædicato. to. 2. fo. 90. col. 4.
 Euangelij Ioannis expositio. to. 9. fo. 2. col. 2.
 Excommunicari propter peccatum alicuius an quis possit. to. 2. fo. 71. col. 1.
 Exhortatio ad amorem charitatis. to. 2. fo. 138. col. 4.
 Exhortatio ad piam vitam. Ibi. fo. 132. col. 4.
 Exhortatio ad concordiam Ecclesiæ. Ibi. fo. 155. col. 4.
 Expositionis epistolæ Pauli ad Roma. inchoatæ, liber vnus. to. 4. fo. 279. col. 2.
 Expositionis quarundam propositionum ex epistola ad Romanos. Ibi. fol. 283. col. 1.
 Expositionis epistolæ Pauli ad Galatas, lib. vnus. Ibi. fol. 287. columna. 3.
Fantasia intellectus ac memoriæ epistola. to. 2. fo. 69. columna. 4. & fo. sequenti.
 Contra Faustum Manichæum, lib. 33. to. 6. fo. 46. col. 3.
 Contra Felicem Manichæum. Ibi. fol. 107. col. 4.
 Contra Felicianum Ariantum, de unitate trini. Ibi. fo. 167. columna. 3.
 De feria quarta, siue cultura agri dominici. to. 9. fo. 211. col. 3.
 De fide, ad Petrum diaconum, lib. vnus. to. 3. fo. 48. col. 1.
 De fide & symbolo, lib. vnus. Ibi. fo. 32. col. 1.
 De fide & operibus, lib. vnus. to. 4. fo. 13. col. 3.
 De fide rerum inuisibilium, lib. vnus. to. 4. fo. 235. col. 1.
 De fide contra Manichæos, lib. vnus. to. 6. fo. 123. col. 2.
 De felicitate vera. to. 2. fol. 48. col. 2.
 Contra Fortunatum quendam Manichæorum presbyterum. to. 6. fo. 35. col. 1.
 Ad fratres in eremo. to. 10. fo. 278. col. 4.
 De fuga in persecutione. to. 2. fol. 165. col. 1.
 Contra Fulgentium Donatistam, lib. vnus. to. 7. fo. 138. col. 1.
Gaudentij Donatistarū Episcopi epistola reprehenditur. to. 7. fo. 72. col. 4.
 De Genesi ad literam, lib. 12. to. 3. fo. 113. col. 4.
 De Genesi ad literam imperfectam, lib. vnus. Ibi. fo. 108. col. 4.
 De Genesi contra Manichæos. to. 1. fo. 180. col. 3.

De gestis cum Emerito Donatistarum episcopo, liber vnus. to. 7. fo. 136. col. 1.
 Super gestis eiusdem, sermo. Ibi. fo. 134. col. 4.
 Grammatica, liber vnus. to. 1. fo. 53. col. 4.
 De gratia & correptione. to. 7. fo. 286. col. 3.
 De gratia Christi, & peccato originali. Ibi. fol. 165. col. 2.
 De gratia & libero arbitrio, ad Valentinū. Ibi. fo. 280. col. 3.
 De gratia noui testamenti. to. 2. fo. 119. col. 4.
Habitu culi triplicis, liber vnus. to. 9. fo. 175. col. 4.
 De hæresibus oratio. to. 6. fol. 7. col. 2.
 De hæresibus ad Quoduultdeum, liber vnus. Ibi. fol. 2. col. 1.
 De hæreticis coercendis. to. 2. fo. 64. col. 2.
 De hæreticis moderatè coercendis. Ibi. epistola. 50.
 De hæreticis vi corrigendis. Ibi. fo. 34. col. 4.
 De hæreticis corrigendis citra mortis poenā. Ibi. fo. 148. col. 2.
 De hæreticis corrigendis. to. 2. fo. 133. col. 3.
 Hilarij epistola ad Augustinum. to. 7. fol. 265. col. 2.
 Homiliæ quinquaginta. to. 10. fol. 90. col. 2.
 Homiliæ de tempore. Ibi. fo. 125. col. 2.
 Homiliæ de sanctis. Ibi. fol. 255. col. 1.
 De hominis primi creatione, tractatus. to. 9. fo. 257. col. 2.
 De honestate mulierum. to. 9. fo. 229. col. 2.
 Humana potestate quomodo sit vtendum. to. 2. fo. 68. col. 4.
Ianuarij inquisitiones. to. 2. fo. 116. col. 2.
 Idololatricæ execratio. Ibi. fo. 32. col. 1.
 De ieiunijs præcorum. Ibi. fo. 78. col. 4.
 De ieiunij utilitate, tractatus. to. 9. fo. 254. col. 1.
 De incarnatione verbi. to. 4. fo. 224. col. 1.
 De infirmorum visitatione. to. 9. fo. 207. col. 2.
 De immanitate Circuncellionum. to. 2. fo. 67. col. 2.
 De impietate malorum. to. 2. fo. 139. col. 3.
 De innocentia Cæciliani. Ibi. fo. 149. col. 4.
 De innocentia vera, siue sententiæ & delnceps. to. 2. fo. 94. col. 1.
 De inquisitione rerum diuinarum. to. 3. fo. 234. col. 1.
 De inquisitione trinitatis. to. 4. fo. 296. col. 1.
 In Iob annotationum, lib. vnus. to. 2. fo. 142. col. 2.
 De ira cohibenda. to. 2. fo. 168. col. 2.
 De iudaismo, & vocabulo Iudæi. to. 6. fo. 15. col. 4.
 Aduersus Iudæos, oratio. Ibi. fo. 12. col. 2.
 Cōtra Iudæos, Paganos & Arianos, oratio. Ibi. fo. 12. col. 2.
 De non temerè iudicando. to. 2. fo. 135. col. 3.
 Contra Iulianum Pelagianum, lib. sex. to. 7. fo. 202. col. 3.
 De iureiurando, idolothytis, & vim vi repellendo. to. 2. fo. 145. col. 1.
 De iustitiæ perfectione. to. 7. fo. 306. columna. 1.
Laudari quomodo possit Christianus. to. 2. fo. 135. columna. 1.
 De laudibus charitatis, liber vnus. to. 9. fol. 228. col. 4.
 Contra legis & prophetarum aduersarium, lib. duo. to. 6. fo. 120. columna. 1.
 De libero arbitrio. to. 1. fo. 140. col. 1. to. 2. fo. 33. col. 2.
 De liberalibus disciplinis. to. 2. fo. 133. col. 4.
 De locis scripturæ variis explicandis. to. 2. fo. 59. col. 3.
 Locutionum, libri septem. to. 3. fo. 22. col. 1.
Magnificat expositio. to. 9. fo. 260. col. 3.
 De magistro. to. 1. fo. 122. col. 3.
 Quatenus mali tolerandi. to. 2. fo. 68. col. 3.
 De malis perpetendis, spe vitæ celestis. Ibi. fo. 134. col. 3.
 De malis huius mundi tolerandis. Ibi. fo. 146. col. 2.
 De Manichæorum moribus. to. 1. fo. 173. col. 4.
 Cōtra Manichæi epistolæ, quæ vocat fundamenti, liber vnus. to. 6. fo. 25. col. 3.
 De mansuetudine Ecclesiastica. to. 2. fo. 149. col. 1.
 Manuale, liber vnus. to. 9. fo. 172. col. 2.
 De Mariæ assumptione. Ibi. fo. 195. col. 4.
 Super mariti obitu, consolatio. to. 2. fo. 6. col. 4.
 Cōtra Maximinū Arianorū episcopū. li. 3. to. 6. fo. 147. col. 1.
 Meditationum

Meditationum, liber vnus. to. 9. fo. 151. col. 4.
 De mendacio ad Consentium, liber vnus. to. 4. fo. 2. col. 1.
 Contra mendacium ad eundem. Ibi. fo. 7. col. 4.
 De mirabilibus sacre scripture, libri tres. to. 3. fo. 159. col. 3.
 De moderando supplicio nocentum. to. 2. fo. 169. col. 4.
 Monacharum regula. Ibi. fo. 105. col. 2.
 De monachis apostatis. Ibi. fo. 71. col. 2.
 De moribus Ecclesiæ catholicæ. to. 1. fo. 167. col. 2.
 De morte vxoris consolatio. to. 2. fo. 132. col. 1.
 De mortuorum consolatione, sermones duo. to. 9. fo. 209. columna. 4.
 De cura pro mortuis gerenda. to. 4. fo. 213. col. 3.
 De mulierum honestate, liber vnus. to. 9. fo. 229. col. 2.
 De mundi die supremo. to. 2. fo. 72. col. 4.
 De mundi contemptu. Ibi. fo. 28. col. 1. fol. 32. col. 4. fo. 68. col. 4. Et to. 9. fo. 203. col. 4.
 Musica libri sex. to. 1. fo. 70. col. 4.
Natura boni contra Manichæos, liber vnus, to. 6. fo. 119. columna. 3.
 De natura & gratia, contra Pelagianos. to. 7. fo. 157. columna. 2.
 De nocentium supplicio moderando. to. 2. fo. 169. col. 4.
 De nuptijs & concupiscentia, ad Valerium comitem. to. 7. fo. 174. col. 4.
Obedientiæ & humilitatis sermo. to. 9. fo. 205. col. 4.
 Super obitu mariti consolatio. to. 2. fo. 6. col. 4.
 De ocio monachorum. Ibi. fo. 77. col. 2.
 De officio doctoris Ecclesiastici. Ibi. fo. 134. col. 2.
 De opere monachorum, liber vnus. to. 3. fo. 175. col. 3.
 Opus breuiculi collationum cum Donatistis. to. 7. fo. 120. columna. 1.
 Oratio aduersus Iudæos. to. 6. fo. 15. col. 4.
 De orando deum. to. 2. fo. 127. col. 4.
 De ordine, libri duo. to. 1. fo. 103. col. 3.
 De ornatu Christiano. to. 2. fo. 70. col. 3.
 Orosij dialogus. to. 4. fo. 156. col. 1.
 De ouibus, liber siue Homilia. to. 9. fo. 234. col. 3.
Paganismi irritio. to. 2. fo. 32. col. 2.
 Contra Parmenianij epistolam, lib. 3. to. 7. fo. 33. col. 1.
 De pastoribus, liber vnus. to. 9. fo. 229. col. 4.
 De patientia, liber vnus. to. 4. fo. 242. col. 1.
 De peccatorum meritis & remissione, ac de baptismo paruulorum, ad Marcellinum, libri tres. to. 7. fo. 140. col. 4.
 De peccato originali paruulorum. to. 2. fo. 146. col. 2.
 An ob peccatum vnus, alius possit excommunicari. Ibi. fo. 71. columna. 1.
 De Pelagio & Pelagianis. to. 2. fo. 88. col. 3. Et fo. 146. col. 2.
 Contra Pelagianos Hypognofticon, lib. sex. to. 7. fo. 293. col. 3.
 Contra Pelagianos & Manichæos. to. 2. fo. 82. col. 2.
 Contra Pelagianorum duas epistolas, ad Bonifacium. to. 7. fo. 186. col. 1.
 De perfectione iustitiæ contra coelestium, liber vnus. Ibi. fo. 306. col. 1.
 De perpetendis malis, spe vitæ celestis. to. 2. fo. 134. col. 3.
 De perleuerantiæ bono, liber vnus. to. 7. fo. 272. col. 2.
 Petilianij epistola. to. 7. fo. 109. col. 1.
 Contra literas Petilianij Cirthenfis episcopi Dona. libri tres. Ibi. fo. 17. col. 1.
 Petrus an fuerit baptizatus. to. 2. fo. 104. col. 4.
 De Petro à Paulo reprehenso. Ibi. fo. 10. col. 2.
 De penitentia vera & falsa, liber vnus. to. 4. fo. 248. col. 2.
 De penitentia medicina, liber vnus. to. 9. fo. 220. col. 2.
 De penitentia utilitate, tractatus. Ibi. fo. 222. col. 2.
 Præceptorum dominicorum speculum. to. 3. fo. 204. col. 2.
 De præceptorum decem conuenientia, & decem plagarum, liber vnus. to. 9. fo. 248. col. 2.
 De prædestinatione & gratia, liber vnus. to. 7. fo. 261. col. 2.
 De prædestinatione dei, liber vnus. Ibi. fo. 280. col. 1.
 De prædestinatione sanctorum, liber vnus. Ibi. fo. 266. columna. 2.

De presentia dei, & quomodo deus est vbique. to. 2. fo. 56. columna. 1.
 Contra Priscillianistas & Origenistas, liber vnus. to. 6. fo. 139. columna. 3.
 Prosperij epistola ad Augustinum, de reliquijs Pelagianæ hæreseos. to. 7. fo. 264. col. 1.
 Possidonius de vita Augustini. to. 1. in principio.
 Potestate humana quomodo vtendum sit. to. 2. fo. 68. col. 4.
 Psalmorum enarrationes complectitur octauus tomus.
 Psalterium quod matri suæ composuit. to. 9. fo. 260. col. 1.
 De pugna animæ tractatus. Ibi. fo. 258. col. 3.
Quatenus mali tolerandi. to. 2. fo. 68. col. 3.
 Quæstio ex epistola Iacobi. Ibi. fo. 23. col. 3.
 Quæstiones sex contra Paganos expositæ. Ibi. fo. 40. columna. 1.
 Quæstionum Euangelicarum, libri duo. to. 4. fo. 75. col. 2.
 Quæstionum Euangelicarum secundum Matthæum, liber vnus. Ibi. fo. 83. col. 2.
 Quæstionum in vetus instrumentum, libri septem. Ibi. fo. 19. columna. 4.
 Quæstionum octoginta trium, liber vnus. to. 4. fo. 123. col. 4.
 Quæstionum sexaginta quinque dialogus. Ibi. fo. 156. col. 1.
 Quæstionum veteris ac noui testamenti, liber vnus. Ibi. fo. 161. col. 2.
 De quæstionibus diuersis, ad Simplicianum, libri duo. to. 4. fo. 143. col. 2.
 De octo Dulcissimi quæstionibus, liber vnus. Ibi. fo. 151. col. 4.
 De quæstionibus curiosis. to. 2. fo. 52. col. 2.
 Ad quæstiones nouem Paulini. Ibi. fo. 61. col. 2.
 Quæstionulae de trinitate. to. 3. fo. 233. col. 2.
Reditudinis catholicæ conuersationis, tractatus. to. 9. fo. 249. col. 2.
 De regionum variis consuetudinibus. to. 2. fo. 115. columna. 2.
 Regula monachorum. Ibi. fo. 105. col. 2.
 Regula Augustini. to. 1. fo. 187. col. 4.
 Pro reis quomodo intercedendum. to. 2. fo. 50. col. 1.
 De religione vera. to. 1. fo. 157. col. 3.
 Reprehenditur Petrus à Paulo. to. 2. fo. 9. col. 1.
 De resurrectione corporum. Ibi. fo. 139. col. 4.
 De rerum diuinarum inquisitione. Ibi. fo. 94. col. 1.
 Retractationum, libri duo. to. 1. fo. 1. col. 2.
 Rhetorices principia. Ibi. fo. 68. col. 3.
 De ritibus Ecclesiæ. to. 2. fo. 116. col. 2.
Salutarium documentorum, liber vnus. to. 4. fo. 148. columna. 2.
 De sacre scripture mirabilibus, lib. 3. to. 3. fo. 159. col. 3.
 Scalæ paradisi liber. to. 9. fo. 177. col. 2.
 De schismate finiendo. to. 2. fo. 141. col. 2.
 De seculi vanitate, liber vnus. to. 9. fo. 204. col. 4.
 Contra Secundinum Manichæum, liber vnus. to. 6. fo. 114. col. 4.
 Sententiæ ex Augustini & aliorum libris decerptæ. to. 3. fo. 235. col. 2.
 Sententiarum viginti vnus, liber vnus. to. 4. fo. 141. col. 1.
 Sermones habet tomus decimus. to. 4. fo. 263. col. 1.
 De sermone domini in monte, libri duo. to. 6. fo. 141. col. 2.
 Sermo Arianorum. to. 4. fo. 143. col. 2.
 De singularitate clericorū, celsura tantū. to. 4. fo. 248. col. 2.
 De sobrietate & virginitate, sermo. to. 9. fo. 216. col. 4.
 Soliloquiorum, libri duo. to. 1. fo. 115. col. 3.
 Soliloquiorum animæ ad deum, liber vnus. to. 9. fo. 164. col. 1.
 De speculo, liber vnus. Ibi. fo. 188. col. 4.
 Speculum peccatoris, tractatus. Ibi. fo. 214. col. 3.
 Speculum de præceptis dominicis. to. 3. fo. 204. col. 2.
 De spiritu & anima, liber vnus. Ibi. fo. 191. col. 4.
 De spiritu & litera ad Marcellinum, liber vnus. Ibi. fo. 181. columna. 4.
 De substantia dilectionis, liber vnus. to. 4. fo. 236. col. 4.
 De supplicio nocentum moderando. to. 2. fo. 169. col. 4.
 De supremo

De supremo mundi die.	ibidem. fo. 72. co. 4.	2. & deinceps.	to. 1. fo. 157. co. 3.
De simbolo fidei ad catechumenos.	to. 9. fo. 238. co. 3.	De vera religione.	to. 4. fo. 248. col. 2.
T Emulencia quomodo coerenda. tomo. 2. fo. 65. co. 2.		De verbis Apostoli.	to. 10. fo. 55. co. 1.
De tempore Barbarico, sermo.	to. 9. fo. 214. co. 4.	De verbis domini.	ibidem. fo. 2. co. 1.
De tempore secundi aduentus incerto. tom. 2. fo. 71. columna. 3.		De verbi incarnatione, libri duo.	to. 4. fo. 224. co. 1.
Tolerandi quomodo sint mali.	ibidem. fo. 68. co. 3.	De videndo deo.	to. 2. fo. 107. co. 3.
De tolerandis huius mundi malis.	ibidem. fo. 146. co. 2.	De viduitatis bono, liber vnus.	to. 4. fo. 244. col. 3.
De toleranda aduersa valetudine.	ibidem. fo. 142. co. 2.	De virginitate sancta.	to. 6. fo. 175. co. 3.
Tractatus de eo quod dictum est à deo ad Moysen, Ego sum qui sum, incerti authoris.	to. 6. fo. 189. co. 2.	Ad virgines sacras.	to. 9. fo. 206. co. 3.
De tranquillitate animi.	to. 2. fo. 115. co. 1.	De virginitate & sobrietate, sermo.	to. 9. fo. 216. co. 4.
De trinitate & vnitate dei, liber vnus.	to. 4. fo. 228. co. 2.	De vita beata.	to. 1. fo. 112. col. 1.
De trinitate, libri quindecim.	to. 3. fo. 54. co. 3.	De vita Christiana, liber vnus.	to. 9. fo. 192. co. 3.
De trinitate incorporea.	to. 2. fo. 78. co. 1.	Ad vitam plam exhortatio.	to. 2. fo. 132. co. 4.
De trinitatis inquisitione.	to. 3. fo. 233. co. 2.	De vitæ vera cognitione, liber vnus.	to. 9. fo. 182. col. 4.
De trinitate ineffabili.	to. 2. fo. 142. co. 2.	De visitatione infirmorum, libri duo.	ibidem. fo. 207. co. 2.
De trinitate vnus dei.	ibidem. fo. 66. co. 3.	De virtorum & virtutū conflictu, liber vnus. ibidem. fo. 224. columna. 2.	
De trinitate, altercatio inter Augustinum & Pascentium.	ibidem. fo. 163. co. 2.	De vnitate ecclesiæ contra Petilianū Donatistæ epistolam, liber vnus.	to. 7. fo. 109. co. 1.
De tristitia pia quam boni ferunt.	to. 2. fo. 139. co. 3.	Votum continentia non suscipiendum, nisi ex coniugum consensu.	to. 2. fo. 167. co. 2.
V anitatis seculi, liber vnus.	to. 9. fo. 204. co. 4.	De vrbs excidio, tractatus.	to. 9. fo. 255. co. 4.
Ad Valentini de correptione & gratia, liber vnus.	to. 7. fo. 286. co. 3.	De vtilitate credendi ad Honoratum, liber vnus.	tom. 6. fo. 20. columna. 2.
De variis scripturæ locis explicandis.	to. 2. fo. 59. co. 3.	De vtilitate ieiunij, tractatus.	to. 9. fo. 254. co. 1.
Vbiq; est deus, & quomodo.	ibidem. fo. 56. co. 2.	De vtilitate penitentia, tractatus. ibidem.	fo. 222. co. 2.
De vera beatitudine.	to. 2. fo. 142. co. 4.	Super vxoris morte consolatio.	to. 2. fo. 132. co. 1.
De vera felicitate.	ibidem. fo. 48. co. 2.		
De vera innocentia, siue sententiæ Augustini.	to. 3. fo. 235. co.		

F I N I S.

Loci

*Comision de los señores inquisidores expurgamos
este indice conforme a expurgatorio de Villano de car
denal hazado en el dñio de 1632*

LOCI ALI

QVOT SCRIPTVRARVM
pugnantes, conciliati in Au-
gustino.

Genesis. 1.	Tit. 1.	Ecclesi. 18.	Genesis. 1.	Genesis. 2.	Ioannis. 5.	Marci. 10.	Lucæ. 6.	Ioannis. 15.	Ibidem. 16.	Galat. 1.	1. Timo. 4.	1. Corin. 10.	Iacobi. 1.	Deuter. 13.	Ioannis. 6.	Ioannis. 1.	1. Timo. 6.	Matth. 5.	1. Ioanis. 3.	Matth. 6.	1. Thess. 5.	Exodi. 20.	Deute. 24.	Ezech. 18.	Matth. 7.	Psal. 57.	1. Thess. 3.	Matth. 6.	Deuter. 6.	Matth. 5.	Matth. 6.	Lucæ. 11.	Deute. 29.	Ibidem.	Ioan. 20.	Marci. 16.																																							
Moyses per sex dies opera dei cõmemorat. To. 3. fo. 127. G.	Requiescit die septimo.	Pater meus vsque nunc operatur. To. 1. fo. 183. H. & to. 2. fo. 21. M. & to. 3. fo. 124. H. & fo. 239. D. & tom. 6. fo. 38. E. F. & to. 8. fo. 224. I. & to. 9. fo. 34. B. C.	Nemo bonus, nisi vnus deus. To. 2. fo. 51. A. & to. 6. fo. 121. H. & to. 7. fo. 308. M.	Omnia quæ audiui à patre, nota feci.	Multa habeo vobis dicere. To. 2. fo. 58. D. & to. 3. fo. 57. M. & fo. 174. I. & to. 10. fo. 80. C.	Si hominibus placere vellem.	Nemo iuuentutem suam contemnat.	Placete omnibus per omnia, sicut & ego. To. 2. fo. 65. M. & to. 4. fo. 171. F. & fo. 188. D. & to. 8. fo. 314. G. H.	Deus neminem tentat.	Tentat vos dominus deus vester.	Hoc autem dicebat tentans eum. To. 2. fo. 93. M. & fo. 141. A. & to. 4. fo. 22. H. & fo. 99. J. & fo. 273. L. & to. 7. 273. G. & tom. 9. fo. 69. F. & to. 10. fo. 10. E.	Deum nemo vidit vnquam.	Quem nemo hominum vidit.	Beati mundo corde, quoniam deum videbunt.	Videbimus eum sicuti est. To. 2. fo. 110. B. C. to. 3. fo. 233. H. & tom. 4. fo. 172. H. & to. 6. fo. 40. A. B. & fo. 157. B. C.	Orantes nolite multum loqui.	Orate sine intermissione. To. 2. fo. 129. D. E.	Deus reddens peccata patrum in filios.	Non morientur patres pro filiis.	Non portabit filius iniquitatem patris. To. 3. fo. 38. K. L. & to. 4. fo. 63. B. & 65. L. & sequen. & 164. A. B. & 166. G. H. to. 6. fo. 39. G. & sequen. & to. 7. fo. 246. K. & to. 8. fo. 275. L. M.	Nolite iudicare.	Recte iudicate. To. 3. fo. 174. I.	Qui non vult operari.	Ne solliciti sitis. To. 3. fo. 175. G. & sequentib.	Et in nomine eius iurabis.	Ne iuretis omnino. To. 4. fo. 60. I. K. & fo. 85. sermo. 30.	Oratio dominica.	Matthæus septem petitiones posuit.	Lucas autem tantum quinque. To. 3. in Enchi. ad Laurentiū, cap. 116.	Vos vidistis vniuersa.	Et non dedit vobis. To. 4. fo. 64. C. D.	Mane quum adhuc tenebræ essent.	Orto iam sole.	Et post dies sex assumpsit.	Post octo dies. Tom. 4. fo. 75. I. & 103. M. & fo. 114. H. to. 3. fo. 15. B. & fo. 117. L.	Iacob genuit Ioseph virum Mariæ.	Ioseph, qui fuit filius Heli. To. 1. fo. 10. H. & fo. 14. B. & to. 4. fo. 63. H. I. & 77. G. & fo. 91. E. & sequentib.	Ne quid tuleritis in via, neque virgā neq; perant.	Et præcepit eis, ne quid tollerent in via, nisi virgam tantum. To. 4. fo. 99. I. & sequentib.	Alter alterius onera portate.	Vnusquisque proprium onus portabit. To. 4. fo. 99. K. & to. 10. fo. 81. D. E. & sequentib.	Calciamenta in via non esse portanda.	Sed calcatos sandaliis. To. 4. fo. 100. B.	Hora tertia dominum crucifixum habet.	Hora sexta.	Spiritus nondum erat datus.	Spiritum sanctum tuum ne auferas à me.	Et repleta est spiritu sancto Elizabeth. To. 4. fo. 131. I. & sequent. & fo. 176. I. & tom. 9. fo. 56. I.	Pater maior me est.	Ego & pater vnus sumus. To. 2. fo. 161. D. & to. 4. fo. 135. K. & tom. 3. fo. 59. K.	Non rapinam arbitratus est se esse æqualis deo.	Semetipsum exinanuit formam serui accipiens. To. 4. fo. 135. L.	Arbitramur enim hominem iustificari per fidem sine operibus.	Fides sine operibus otiosa est. To. 4. fo. 138. F. & sequent. & to. 8. fo. 41. B. C. & sequentib. copiose.	Arbitramur hominem iustificari per fidem sine operibus.	Fides quæ per dilectionem operatur.	Etsi fidem habeam, ita vt montes transferam. To. 8. fo. 41. H. I. & sequent. copiose.	Nihil odisti horum quæ fecisti.	Iacob dilexi, Esau autem odio habui. To. 4. fo. 45. K. L. & fo. 147. B.	In propria venit, & sui eum non receperunt.	Vos propterea non audistis, quia nõ estis ex deo. To. 4. fo. 147. B. C. & to. 6. fo. 33. A. B.	Et insiliuit spiritus domini in Saul.	Et spiritus domini malus in Saul. To. 4. fo. 148. F. & sequent.	Et quarta generatione exierunt inde.	Quinta progenie exierunt filij israel de terra Aegypti. To. 4. fo. 163. G. H.	Deus mortem non fecit.	Mors & vita à deo sunt. Tomo. 4. fo. 166. E.	Qui peccatum non fecit.	Pro nobis peccatum fecit. To. 4. fo. 173. B.	Sedet à dextris dei.	Vidi dominum sedentem.	Stephanus vidit Iesum stantem. To. 4. fo. 175. C. D. & to. 10. fo. 187. I. M.	De sacrificijs offerendis lex.	Misericordiam volo, & non sacrificium. To. 4. fo. 183. C & sequen.	Et qui non habet, vendat tunicam suam, & emat gladium.

Matt. 26. Conuerte gladium in locum suum.
To. 4. fo. 183. F & sequen.

Matth. 5. Quicumque dimiserit uxorem suam, nisi fornicationis. &c.

Mat. 14. & Qui non odit uxorem.
Lucæ. 19. To. 4. fol. 266. M. & seq. & to. 6. fo. 38. G. & sequentibus.

Matth. 5. Diligite inimicos vestros, & benefacite iis qui oderunt vos.

Roma. 12. Benedicite, & nolite maledicere.
2. Tim. 4. Reddet illi dominus secundum opera illius.
Acto. 23. Percutiet te deus paries dealbate.
To. 4. fo. 270. D

Matth. 5. Orate pro frequentibus & calumniantibus vos ut fitis &c.

1. Ioan. 5. Est autem peccatum ad mortem, non pro illo dico ut roget quis.
To. 4. fo. 270. F. & to. 10. fo. 156. H

Matth. 7. Non omnis qui dicit mihi domine, domine, intrabit, &c.

1. Cor. 12. Non potest dicere dominum Iesum nisi in spiritu sancto.
To. 4. fo. 278. M. & to. 3. fo. 83. E

Roma. 7. Quod autem operor ignoro.
Ibidem. Peccatum ut appareat peccatum, per bonum, &c.
To. 4. fo. 284. F

Roma. 8. Quos vocauit, ipsos & iustificauit.
Matt. 22. Multi vocati, pauci autem electi.
To. 4. fo. 285. G

Galata. 5. Omnis enim lex in vno sermone impletur, diliges proximum tuum sicut teipsum.
Matt. 22. In his duobus mandatis tota lex pendet & Propheta.
To. 4. fo. 293. M

Exod. 20. Honora patrem & matrem.
Lucæ. 9. Sine ut mortui mortuos suos sepellant.
Matt. 19. Omnis qui patrem aut matrem reliquerit.
To. 6. fo. 39. F

Exod. 20. Ego sum deus zelans.
Matth. 5. Estote benigni, sicut pater vester cœlestis.
To. 6. fo. 39. G

Exo. 21. & Oculum pro oculo, dentem pro dente.
Deuter. 19. Ego autem dico vobis, non resistere malo.
Matth. 5. To. 6. fo. 39. L. M. & seq.

Exod. 25. Constituite tabernaculum, in quo commorari vobiscum possim.
Matt. 5. & Cœlum mihi sedes est.
Esaia. 66. To. 6. fo. 40. E

Deuter. 12. Secundum desiderium animæ tuæ, occide, manduca omnem carnem.
Roma. 14. Bonum est non manducare carnem.
To. 6. fo. 41. L

Esaia. 6. Vidi dominum sedentem in sede altissima.
1. Timo. 1. Regi autem seculorum inuisibili.
To. 6. fo. 46. B. C

Lucæ. 24. Palpate, & videte, spiritus carnem & ossa non habet.

1. Corin. 15. Caro & sanguis regnum dei possidere non possunt.
2. Corin. 5. Nos enim iam secundum carnem non nouimus Christum.
To. 6. fo. 54. M. & sequentibus.

Philip. 2. Et habitu inuentus ut homo,
To. 3. fo. 62. B

Matt. 5. Oderis inimicum tuum.
Ibidem. Diligite inimicos vestros.
To. 6. fo. 77. B. C

Ioan. 5. Pater non iudicat quenquam, sed omne iudicium dedit filio.
Ioan. 8. Ego non quaero gloriam meam, est qui quaerat ut iudicet.
Tomo. 6. fo. 162. B. Et Tomo. 9. fo. 69. E. & sequentibus.

Ioan. 5. Pater non iudicat quenquam, sed omne iudicium dedit filio.
Ioannis. 8. Ego non iudico quenquam.
Ibidem. Multa habeo de vobis loqui & iudicare.
To. 9. fo. 64. I

Matt. 8. Accessit ad eum Centurio, rogans eum.
Lucæ. 7. Misit ad eum seniores Iudeorum.
To. 3. fo. 24. L. & to. 6. fo. 107. E. & seq. & fo. 178. H. I

1. Timo. 6. Deus habitat lucem inaccessibilem.
Psal. 33. Accedite ad eum & illuminamini.
To. 6. fo. 111. G. H. & to. 8. fo. 291. F

Ioannis. 8. Scimus quia deus peccatores non exaudit.
Lucæ. 18. Domine propitius esto mihi peccatori.
To. 6. f. 140. M. & to. 9. f. 71. H. & to. 10. 116. K. L

1. Ioanis. 3. Qui natus est ex deo, non peccat.
1. Ioanis. 1. Si dixerimus quia peccatum non habemus, nos seducimus.
To. 7. fo. 7. H. & fo. 149. D. E. & to. 9. fo. 133. D. E. & to. 10. fo. 121. I

Matth. 7. Pauci sunt qui inueniunt eam.
Ibidem. 8. Multi ab oriente & Occidente venient.
Apoca. 7. Turba multa quam dinumerare nemo poterat.
To. 7. fo. 61. H. I. & fo. 70. F. G. & fo. 114. K. L. & to. 10. fo. 28. D. E

Matth. 12. Qui non est mecum, aduersum me est.
Mar. 9. & Nolite prohibere: qui enim contra vos non est, pro vobis est.
To. 7. fo. 80. K. L

Gala. 2. Viuo non ego iam, viuisti vero in me Christus.
Roma. 7. Scio quia non habitat in me, hoc est, in carne mea, bonum.
To. 7. fo. 245. G

Ecclesi. 15. Si volueris, conseruabis mandata.
Ezech. 36. Faciam, ut in preceptis meis ambuletis.
To. 7. fo. 283. D. E

Ioannis. 3. Non venit filius hominis, ut iudicet mundum.
Ioannis. 9. In iudicium veni in hunc mundum.
To. 7. fo. 286. D

1. Timo. 5. Peccantes coram omnibus corripere.
Matth. 18. Si peccauerit in te frater tuus, corripere eum inter te & ipsum.
To. 7. fo. 292. B. & to. 10. fo. 16. F

Psal. 115. Omnis homo mendax.
Apo. 14. Et in ore ipsorum non est inuentum mendacium.
To. 7. fo. 286. D

Ioannis. 1. Non erat ille lux.
Matth. 5. Vos estis lux mundi.
To. 7. fo. 309. A

Prouer. 20. Quis gloriabitur castum se habere cor?
Matth. 5. Beati mundo corde.
To. 7. fo. 309. B. C

Psal. 61. Semel loquutus est deus.
Hebræ. 1. Multifarie multisq; modis olim deus loquutus est.
To. 8. fo. 137. H

Psal. 68. Appone iniquitatem super iniquitatem
Roma. 9. Quid ergo dicemus? Nunquid iniquitas est apud deum?
To. 8. fo. 161. M. & sequen. A

Psal. 77. Coram patribus eorum fecit mirabilia.
Matt. 23. Ne vobis dicatis patrem in terra, vnus est enim pater vester.
To. 8. fo. 187. M. & fo. seq. A

Apoca. 6. Quousque domine non vindicas sanguinem nostrum?
Psal. 57. Lætabitur iustus quum viderit vindictam impiorum.
Roma. 12. Non vos ipsos vindicantes charissimi.
To. 8. fo. 192. M. & fo. seq. A

Psal. 85. Et multum misericors omnibus inuocantibus te.
Prouer. 1. Quia inuocabunt, & non exaudiam eos.
Tomo. 8. fo. 205. M

Et adorate

Psal. 98. Et adorate scabellum pedum eius.
Deute. 6. Dominum deum tuum adorabis.
Tomo. 8. fo. 241. D. E

Psal. 144. Prope est dominus omnibus inuocantibus eum.
Hier. 11. & Erit enim qui inuocabunt me, & non exaudiam eos.
Prouer. 1. Tomo. 8. fo. 365. E. F

Matth. 7. Querite & inuenietis.
Prouer. 1. Querunt me mali, & non inuenient.
Tomo. 8. fo. 305. L

Psal. 118. Legem pone mihi domine.
1. Timo. 1. Iusto non est lex posita.
Tomo. 8. fo. 294. C. D

Psal. 118. In labiis meis pronunciaui omnia iudicia oris tui.
Roma. 11. Quam inscrutabilia sunt iudicia eius.
Tomo. 8. fo. 291. C. D

Za. 12. Videbunt in quem pupugerunt.
Esaia. 26. Tollatur impius, ut non videat claritatem domini.
Tomo. 8. fo. 279. I. K

Sapient. 5. Sol non ortus est nobis.
Matth. 5. Qui facit solem suum oriri super bonos & malos.
Tomo. 8. fo. 311. L. M. & fo. 358. B

Psal. 138. Nonne eos qui oderunt te domine odio habuit?
Matth. 5. Diligite inimicos vestros.
Tomo. 8. fo. 349. B. C

Matth. 17. Helias iam venit, & ipse est Ioannes Baptista.
Ioan. 1. Non sum Helias.
Tomo. 9. fo. 8. B. C

Ioan. 10. Quem pater sanctificauit, & misit in hunc mundum, vos dicitis, quia blasphematur, quoniam dixi filius dei sum.
Ioan. 17. Et pro eis sanctifico meipsum.
Tomo. 3. fo. 60. F

Roma. 8. Qui proprio filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum.
Gala. 2. Christus dilexit nos, & tradidit semetipsum pro nobis.
Tomo. 3. fo. 60. F. G

Gene. 4. Maledictus eris a facie terræ & cætera.
Etenim operari necesse est terram que steriles tibi fructus dabit.
Matth. 6. Nolite cogitare de crastino.
Tomo. 6. fo. 39. A. B

Exod. 23. Si audieris vocem meam, & facies quæcunque precipio tibi, odero odientes te, & contristabo contristantes te, pracedet te angelus meus, & adducet te ad Amorrhæum & Pheregeum & Chananaeum & Hebeusum & Gergesum, & occidit illos. Deos eorum ne adoraueritis, neque feceritis opera eorum, sed euerfione euerfite illos, & delete eorum memoriam.

Lucæ. 6. Diligite inimicos vestros.
Tomo. 6. fo. 43. H

Ecclesi. 5. Ne tardes conuerti ad dominum.
Ezech. 18. In quacunque die iniquus conuersus fuerit & cæter.
Tomo. 10. fo. 49. H. I

Matth. 3. Ego a te debeo baptizari.
Ioan. 1. Et ego nesciebam eum.
Tomo. 9. fo. 8. col. 4. per totum.

Ioan. 13. Quò ego vado, non potestis venire.
Ioan. 17. Pater volo, ut vbi ego sum, & ipsi sint mecum.
Tomo. 9. fo. 55. L

Ioan. 3. Non enim ad mensuram dat deus spiritum.
1. Cor. 12. Secundum mensuram donationis Christi.
Tomo. 9. fo. 28. K

Ioan. 5. Ut in iudicium non veniat, sed transeat.
2. Cor. 5. Oportet nos exhiberi oēs ante tribunal Christi.
Tomo. 9. fo. 42. I

1. Ioan. 14. Timor non est in charitate, sed perfecta charitas foras mittit timorem.
Psal. 118. Timor domini castus permanens.
Tomo. 9. fo. 69. F. & seq. & fo. 138. G. H. & sequen. & tomo. 10. fo. 233. A. B. F. & sequentibus.

Ioan. 14. Qui non diligit me, sermones meos non seruat.
Ibidem. Et sermo quem audistis non est meus.

Tomo. 9. fo. 54. I

Roma. 5. Commédatur dilectionem suam deus in nobis, quoniam quum adhuc peccatores essemus, & cæter.
Psal. 5. Odisti domine omnes qui operantur iniquitatem.
Tomo. 9. fo. 113. D. E

Matth. 6. Ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus.
Matth. 5. Luceant opera vestra bona coram hominibus.
To. 9. fo. 136. B. C. & to. 10. fo. 325. A

1. Timo. 6. Radix omnium malorum auaritia est.
Ecclesiasti. Initium omnis peccati superbia.
cl. 10. Tomo. 9. fo. 136. H

Psal. 44. Speciosus forma præ filiis hominum.
Esaia. 53. Et vidimus eum, & non habebat speciem & decorem.
Tomo. 6. fo. 16. B. & to. 9. fo. 138. C. D

Psal. 104. Letetur cor quærentium dominum, & confirmemini, quærite faciem eius semper.
Esaia. 55. Querite dominum dum inueniri potest.
To. 3. fo. 100. I.

Matth. 5. Diligite inimicos vestros.
1. Ioan. 2. Nolite diligere mundum.
Tomo. 3. fo. 241. A

Esaia. 66. Cœlum mihi thronus est, terra autem scabellum pedum meorum.
Esaia. 40. Qui palmo mensus est cœlum.
Tomo. 10. fo. 323. I

Psal. 115. Omnis homo mendax.
1. Ioan. 1. Si dixerimus quia peccatum non habemus, nosipsum seducimus, & veritas in nobis non est.
1. Ioan. 3. Qui natus est ex deo, non peccat.
Tomo. 4. fo. 13. E

Lucæ. 12. Cum vadis ad principem cum aduersario tuo, da operam in via liberari ab eo.
Matth. 5. Esto consentiens aduersario tuo cito, cum es curi eo in via.
Tomo. 10. fo. 2. C. & sequentibus.

Matth. 11. Iugum meum suave est, & onus meum leue.
2. Timo. 3. Omnes qui pie volunt viuere in Christo Iesu, persecutiones patientur.
Tomo. 10. fo. 7. A. B. & fo. 148. L

Ioan. 3. Nemo ascendit in cœlum, nisi qui descendit de cœlo, filius hominis qui est in cœlo.

Philip. 3. Nostra conuersatio in cælis est.
Colo. 3. Si confurrexistis cum Christo quæ sursum sunt quaerite, vbi Christus est in dextera dei sedes: quæ sursum sunt sapite, non quæ super terram.
Tomo. 10. fo. 51. A

Matth. 9. Dominus cum publicanis & peccatoribus manducabat dicens, Non est opus sanis medicus, sed male habentibus. Non enim veni vocare iustos sed peccatores.

1. Corin. 5. Scripsi vobis i epistola non commiseri fornicariis. Si quis frater nominatur in vobis aut fornicator, aut idolis seruens, aut auarus, aut maledicus, aut ebriosus, aut rapax, cum huiusmodi nec quidem cibum simul sumere.

Matth. 3. Cuius ventilabrum in manu sua, & permundabit aream suam, & congregabit triticum in horreum suum, paleas autem comburet igni inextinguibili.

Matth. 13. Simile est regnum cœlorum sagene missæ in mare, & ex omni genere piscium congreganti, Quæ cum impleta esset educentes & lecus littus sedentes, elegerunt bonos in vasa sua, malos autem foras miserunt.

Roma. 14. Tu quis es qui iudicas alienum seruum? Domino suo stat aut cadit.
To. 10. fo. 122. G

Ecclesiasti. 24. Qui bibit me adhuc sitiet, & qui edit me adhuc esuriet.
Qui biberit de hac aqua, non sitiet in æternum.
To. 10. fo. 150. C

Matth. 5. Diligite inimicos vestros.
Psal. 63. Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum.
Est pec-

INDEX LOCORVM PVGNANTIVM

1. Ioan. 5. Est peccatū ad mortē, nō dico vt quis p illo oret.
To. 10. fo. 155. H
- Matth. 5. Orate pro persequentibus & calumniatibus vos.
- Apocal. 6. Vindica domine sanguinē nostrū qui effusus est.
To. 10. fo. 155. K
- Matth. 6. Attēdite ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus.
- Gala. 1. Si adhuc hominibus placerem, Christi seruus nō essem.
1. Cor. 10. Placete omnibus per omnia, sicut & ego per omnia placeo.
To. 10. fo. 156. B
- Matth. 6. Nesciat sinistra tua, quid faciat dextera tua.
- Matth. 5. Sic luceat lux vestra coram hominibus, vt videāt opera vestra bona.
To. 10. fo. 156. I
- Nume. 14. Non intrabitis terrā pro qua iuravi patribus vestris, sed in solitudine iacebūt cadauera vestra.
- Hiere. 26. Repente loquar ad gentē, vt p peccatis suis faciā eis malum, & si pro iniquitatibus suis egerint poenitentia, & ego poenitentia agā super malo quod cogitavi vt facerem eis, & non faciā.
To. 10. fo. 178. K L
- Ioan. 11. Lazarus mortuus est, sed gaudeo propter vos.
- Ibidem. Et lachrymatus est Iesus.
To. 10. fo. 179. H
- Gene. 6. Poenitet me fecisse hominem.
- Hiere. 18. Si poenituerit vos de peccatis vestris, poenitebit & me de omnib' malis quae facturus erā vobis.
To. 10. fo. 183. D
- Luca. 23. Memento mei dum veneris in regnum tuum.
- Luca. 24. Nos sperabamus quod esset redempturus Israel.
To. 10. fo. 200. K L & sequentibus.
- Luca. 13. Simile est regnum caelorum grano sinapis, quod acceptū homo misit in hortū suum, & creuit, & facta est arbor &c.
- Matth. 17. Si habueritis fidem sicut granum sinapis, dicetis monti huic transi hinc & transibit, & nihil impossibile erit vobis.
To. 10. fo. 269. F & sequentibus.
- Exod. 3. Apparuit dominus Moyfi in flamma ignis.
- Acto. 7. Angelus apparuit Moyfi in rubo.
To. 10. fo. 225. B C
- Psal. 34. Deus quis similis tibi, ne fileas neq; mitefcas deus.
- Matth. 11. Discite a me, quia mitis sum & humilis corde.
To. 10. fo. 261. G & sequentibus.
- Deute. 21. Maledictus omnis qui pendet in ligno.
- Roma. 6. Mortuus est & vetus homo noster confixus cruci cum illo.
- Roma. 8. De peccato damnauit peccatum.
2. Cor. 5. Eū qui nō nouerat peccatū, peccatū p nobis fecit.
To. 6. fo. 65. B C
- Deute. 23. Oderis inimicum tuum.
- Matth. 5. Diligite inimicos vestros.
To. 6. fo. 77. B C
- Exod. 21. Oculum pro oculo, dentem pro dente.
- Matth. 5. Ego autē dico vobis nō resistere malo, sed si quis te percusserit in vnā maxillā p̄be ei & aliā.
To. 6. fo. 77. E
- Sapient. 1. Deus mortem non fecit, nec letatur in perditione viuorum.
- Ecclesia. Bona & mala, vita & mors, diuitia & paupertas a domino deo sunt.
To. 6. fo. 83. F
- Ioan. 9. Scimus quia peccatores deus non exaudit.
- Luca. 18. Deus propitius esto mihi peccatori.
To. 6. fo. 140. M
- Ioan. 14. Quem mittet pater in nomine meo.
- Ioan. 16. Mittam eum ad vos.
To. 6. fo. 144. M
- Ioan. 14. Veniemus ad eum & apud eū mansionē faciemus.
- Ioan. 16. Nisi ego abiero paraclētus non veniet ad vos.
To. 6. fo. 146. D
1. Timo. 1. Regi seculorum immortalī inuisibili.
- Ioan. 1. Deum nemo vidit vnquam.
1. Timo. 6. Quē nemo hominum vidit nec videre potest.
- Ioan. 6. Non quia patrē vidit quisquam nisi qui est a deo hic vidit patrem.
- Matth. 18. Angeli eorum semper vident faciem patris.
1. Ioan. 3. Filij dei sumus, & nondum apparuit quod erimus. Scimus enim quia cū apparuerit similes ei erimus, quoniam videbimus eum sicuti est.
To. 6. fo. 157. B C & seq. & fo. 165. F & seq.
- Exod. 33. Non potest quisquam deū videre & viuere.
1. Timo. 6. Quē nemo hominum vidit neque videre potest.
- Ioan. 8. Abraham pater vester exultauit vt videret diem meum, vidit & gauisus est.
- Gene. 32. Vidi dominum facie ad faciem, & salua facta est anima mea.
To. 6. fo. 152. K L
- Luca. 2. Et erat subditus illis.
- Psal. 8. Minuisti eum paulominus ab angelis.
- Ioan. 11. Omnia per ipsum facta sunt.
1. Cor. 15. Cum omnia fuerint filio subiecta, tunc & ipse filius subiectus erit illi, qui sibi subiecit omnia.
To. 6. fo. 154. I
- Eccli. 10. Qualis rector ciuitatis, tales inhabitantes.
- Matth. 23. Quae dicunt facite, quae autem faciūt, nolite facere. Dicunt enim & non faciunt.
To. 7. fo. 7. A B
- Matth. 5. Accepisti alapam, para alteram maxillam.
- Ioan. 18. Si male dixi, exprobra de malo: si autē bene, quid me caedis?
- Acto. 23. Percutiet te deus paries dealbate.
To. 4. fo. 5. I
- Matth. 6. Nolite cogitare de crastino.
- Ioan. 13. Christus loculos habuit.
- Acto. 11. Apostoli procurant multa fratrum indigentia, & facta est arbor &c.
- Matth. 18. Corripe inter te & ipsum solum.
1. Timo. 5. Peccantem coram omnibus argue.
To. 4. fo. 14. A
- Roma. 14. Bonū est non māducare carnē neq; bibere vinum.
1. Timo. 4. Omnis creatura dei bona est, & nihil abiiciendum quod cum gratiarum actione accipitur.
To. 4. fo. 14. C
- Roma. 3. Homo iustificatur per fidem sine operibus.
- Iacobi. 2. Inanis est fides sine operibus.
To. 4. fo. 138. F & sequentibus.
- Matth. 26. Tristis est anima mea vsque ad mortem.
- Ioan. 10. Potestatem habeo ponendi animam meam & iterum sumendi eam.
- Ioan. 15. Maiorem dilectionem nemo habet, vt animam suam ponat quis pro amicis suis.
To. 4. fo. 139. K L
- Sapient. 11. Nihil odisti eorum quae fecisti.
- Roma. 9. Esau autem odio habui.
To. 4. fo. 147. C D
- Gene. 1. Ecce omnia quae fecit deus erant valde bona.
- Marci. 10. Nemo bonus nisi solus deus.
- Matth. 12. Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bona.
To. 4. fo. 158. H I
- Deute. 6. Audi Israel, dominus deus tuus, deus vnus est.
- Gene. 3. Ecce Adam quasi vnus ex nobis factus est.
To. 4. fo. 159. B
- Psal. 50. Auerte faciem tuam a peccatis meis.
- Psal. 26. Ne auertas faciem tuam a me.
To. 8. fo. 179. A B
- Eccli. 12. Prohibitum est dari peccator, & suscipere peccatores.
- Luca. 6. Omni petenti te tribue.
- Roma. 12. Si esurierit inimicus tuus ciba illum.
To. 8. fo. 253. K
- Psal. 44. Speciosus forma prae filiis hominum.
- Esaie. 53. Vidimus eū non habentem speciem neq; decorē. Semetipsum

IN DIVVM AVGVSTINVM.

- Philip. 2. Semetipsum exinanuit formam serui accipiens.
Tomo. 8. fo. 256. B C D
- Psal. 109. Iuravit dominus & nō poenitebit eum.
- Matth. 5. Nolite omnino iurare.
Tomo. 8. fo. 280. F G
- Psal. 118. Non enim qui operantur iniquitatem, in vīs eius ambulauerunt.
1. Ioan. 1. Si dixerimus quia peccatum non habemus nos ipsos seducimus.
Tomo. 8. fo. 289. K
- Matth. 7. Nolite iudicare, vt non iudicemini.
- Ioan. 7. Nolite secundum faciem iudicare, sed iustum iudicium iudicate.
- Zach. 7. Iudicium verum iudicate.
2. Timo. 4. Argue, obsecra, increpa.
Tomo. 10. fo. 227. D, & sequentibus.
1. Timo. 1. Venit Iesus in hunc mundum saluos facere peccatores, quorum primus ego sum.
1. Cor. 15. Ego sum nouissimus Apostolorum.
Tomo. 10. fo. 65. H & sequentibus.
- Deute. 28. Si aure audieris vocem domini dei tui, benedictus es in agro tuo, benedictus es in prato tuo, benedictus fructus ventris tui, & fructus terrae tuae & generationes iumentorum tuorum, & grex ouium tuarum, benedictus es in introitu tuo & egressu.
- Matth. 16. Si quis vult me sequi abneget semetipsum sibi, & tollat crucem suam & sequatur me.
- Marci. 8. Quid enim prodest homini si vniuersum mundum lucretur, anima vero sua detrimentum patiatur. Aut quam dabit homo commutationem pro anima sua?
Tomo. 6. fo. 44. G
- Ioan. 1. Omnia per ipsum facta sunt.
- Psal. 150. Omnis spiritus laudet dominum.
1. Ioan. 4. Omnis spiritus qui non confitetur Iesum Christū in carne venisse ex deo non est.
Tomo. 10. fo. 88. B
- Matth. 16. Beatus es Simon Bar Iona. Vade retro Sathanas.
Tomo. 10. fo. 89. I M & fo. 200. H
- Leui. 26. Si ambulaueritis in lege, & praecepta mea custodieritis, dabo pluias tēpore suo, & producet terra fructū suos, & arbores poma, & vindemiae tuae messibus succedant & caetera.
- Matth. 10. Nolite portare aurum neque argētum neque nūmos in zonis vestris.
- Luca. 12. Stulte hac nocte animam tuam expetam, quae praeparasti, cuius erunt?
Tomo. 6. fo. 44. M & fo. sequen. A
- Ioan. 11. Qui credit in me, licet moriatur viuit. Omnis qui viuit & credit in me, non morietur in aeternum.
Tomo. 10. fo. 90. C
- Ego sum qui diuitias do amicis meis, & paupertatem inimicis meis.
- Matth. 5. Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum caelorum.
Tomo. 6. fo. 44. K L
- Deute. 21. Maledictus omnis qui in ligno pependerit.
- Matth. 19. Si vis perfectus esse, tolle crucē tuā, & sequere me.
Tomo. 6. fo. 45. D E
- Nume. 15. De homine quem lapidari deus iussit qui sabbato inuentus est ligna colligere.
- Matth. 12. Homini manu arida sanauit dominus die sabbati.
Tomo. 6. fo. 45. F
- Si vis perfectus esse, vade vende omnia quae habes. Difficile diues intrabit in regnum caelorum. Facilius intrabit camelus per foramen acus, quā diues in regnum caelorum.
1. Timo. 6. Præcipe diuitibus huius mundi, nō superbe sapere, neque sperare in incerto diuitiarum, sed in deo viuo qui praestat nobis omnia abundanter ad fruendum.
Tomo. 2. fo. 85. A
- Ioan. 12. Qui amat animam suam perdet eam.
- Ephc. 5. Nemo vnquam carnem suam odio habuit.
Tomo. 10. fo. 112. E
- Ioan. 9. Veni vt faciam opera eius qui misit me.
- Ioan. 16. Omnia quae habet pater mea sunt.
Tomo. 10. fo. 116. E & sequentibus.
- Matth. 11. Inter natos mulierum non surrexit maior Ioanne.
- Ioan. 1. Qui venit post me maior me est cuius non sum dignus corrigiam calcamenti soluere.
Tomo. 10. fo. 117. C & sequentibus.
- Psal. 127. Vxor tua sicut vitis abundans in lateribus domus tuae. Filij tui sicut nonellae oliuarum in circuitu mensae tuae.
- Matth. 19. Sunt Eunuchi qui se castrauerūt propter regnum caelorum.
Tomo. 6. fo. 45. G
- Prouer. 6. Imitare formicam, & intuere diligentiam eius, quia ab estatis tempore vsque ad hyemē colligit sibi alimoniam.
- Matth. 6. Nolite cogitare de crastino.
Tomo. 6. fo. 45. G H
- Osee. 9. Da illis ventrem vacuum, & vbera arida mortifica semen ventris ipsorum ne pariant.
- Ioan. 7. Flumina aquae viuae fluent de ventre eius.
1. Cor. 3. Lac vobis potum dedi non escam.
1. Thel. 2. Factus sum paruulus in medio vestrum, tanquam si nutrix foceat filios suos.
- Gala. 4. Filij quos iterū parturio donec formetur Christus in vobis.
Tomo. 6. fo. 45. I K
- Amos. 3. Nō est malū in ciuitate quod nō fecerit dominus.
- Matth. 7. Arbor bona fructus bonos facit, mala autem arbor fructus malos facit.
Tomo. 6. fo. 45. K L
- Esaie. 45. Ego sum deus qui facio pacem, & constituo mala.
- Roma. 11. Vides ergo bonitatem & seueritatem dei, in eos quidem qui ceciderunt seueritatem, in te autē bonitatem, si permanseris in bonitate & caetera.
- Matth. 5. Beati pacifici, quia filij dei vocabuntur.
Tomo. 6. fo. 46. A
- Roma. 1. De filio suo qui factus est ei secundum carnem.
2. Cor. 5. Itaque nos a modo neminem nouimus secundum carnem, & si noueramus secundum carnem Christum sed nunc iam non nouimus.
Tomo. 6. fo. 54. G & sequentibus.

INDEX AVTHORITATVM SACRAE SCRIPTVRAE
AVTHORITA-

TES SACRAE SCRIPTVRAE A DI-
uo Aurelio Augustino exposita sparsum se-
cundum ordinem librorum Veteris
ac Noui testamenti digesta.

GENESIOS enarratio in summa ex-
ponitur Tomo primo de Genesi con-
tra Manichaeos per libros duos. to. 3.
de Gene. ad literam imperfectus. Eo-
dem, de Genesi ad literam per totum.
Eodem, in libro locutionum de Gene-
si per totum. Et to. 4. in libro Quaestio-
num super Genesim, per totum.

Caput primum exponitur to. 10. sermone. 134.

1. Caput. 1. In principio creavit deus caelum & terram. to. 1. de Genesi contra Manichaeos lib. 1. capitibus. 1. 5. & 7. to. 3. de Gene. ad lit. imperfectus. cap. 2. & 3. Eodem, de Gene. ad lit. lib. 1. cap. 1. to. 4. in libro 65. questionum, quaestione 21. tomo. 6. contra Adimantum Manichaei discipulum ca. 1. to. 1. li. 11. Confessionum cap. 3. & 5. lib. 12. cap. 17. 20. & 28. tomo. 6. contra aduersarium legis & prophetarum lib. 1. cap. 2. & 3. to. 4. de Dulcissimi quaest. 9. 8. Eodem, de quaest. veteris ac noui testamenti quaest. 3. 106. & 122.
- 2 Terra autem erat inanis & vacua. to. 1. de Genesi contra Manichaeos lib. 1. ca. 7. to. 3. de Genesi ad literam imperfectus cap. 4. to. 1. lib. 12. Confessionum cap. 21. to. 3. de Genesi ad literam lib. 1. cap. 13.
- 3 Tenebrae erant super faciem abyssi. to. 1. de Gene. contra Manichaeos lib. 1. cap. 3. Eodem, lib. 12. Confessionum cap. 3. & 17. to. 6. contra aduersarium legis & prophetarum li. 1. cap. 8. to. 9. in lib. Soliloquiorum animae ad deum, cap. 3.
- 4 Spiritus domini ferebatur super aquas. to. 1. de Genesi contra Manichaeos lib. 1. ca. 5. to. 3. de Genesi ad literam lib. 1. ca. 7. to. 1. lib. 13. Confessionum. 6. 7. & 8. to. 3. de Gene. ad literam imperfectus cap. 5. in fine. to. 4. in lib. 65. questionum, quaestio. 22. Eodē, de octo Dulcissimi quaestio. 8. libidē, de incarnatione Verbi, cap. 17. to. eodem, in quaestio. veteris ac noui testamenti, quaestio. 41. & 106.
- 5 Dixitque deus, fiat lux. Et facta est lux. to. 3. de Gene. ad literam imperfectus cap. 5. Eodem, de Gene. ad literam lib. 1. ca. 2. & 9. & 17. & lib. 4. cap. 21. & 22. to. 4. in lib. 65. questionum, quaest. 23. tomo. 6. contra Faustum, lib. 22. cap. 10. Eodem, contra aduersarium legis & prophetarum, libro. 1. cap. 11. & 12. to. 9. Soliloquiorum animae ad deum, cap. 3.
- 6 Vocauit deus diem lucem, & tenebras noctem. to. 1. de Gene. contra Manichaeos, lib. 1. ca. 9. to. 3. de Gene. ad lit. imperfectus ca. 5. & 6. Eodem, de Gene. ad literam lib. 1. cap. 10.
- 7 Factum est vespere & mane dies vnus. to. 3. de Genesi ad literam, libro. 1. cap. 17.
- 8 Fiat firmamentum in medio aquarum, & diuidat aquas ab aquis. to. 3. de Genesi ad literam imperfectus, ca. 8. Eodem, de Gene. ad literam, lib. 2. cap. 1. & 6.
- 9 Congregentur aquae quae sub caelo sunt in locum vnum: & appareat terra arida. to. 1. lib. 13. Confessionum, ca. 17. to. 3. de Gene. ad literam imperfectus, ca. 10. Eodem, de Genesi ad lit. lib. 1. ca. 12. libidē, lib. 2. cap. 11. to. 6. contra aduersarium legis & prophetarum, lib. 1. cap. 13.
- 10 Protulit terra herbam viuentem. to. 3. de Gene. ad literam, lib. 2. cap. 12. & lib. 3. cap. 11. & 18. & lib. 5. cap. 4. Eodem, de Genesi ad literam imperfectus, cap. 11.
- 11 Fiant luminaria in firmamento caeli. to. 1. lib. 13. Confessionum, cap. 18. to. 3. de Genesi ad literam imperfectus, cap. 12. Eodē, de Genesi ad lit. lib. 2. cap. 13.
- 12 Et sint in signa & tempora & dies & annos. to. 3. de Genesi ad literam imperfectus, cap. 13. Eodem, de Genesi ad literam libro. 2. cap. 14.
- 13 Producant aquae reptile animae viuentis, & volatile super terram, sub firmamento caeli. tomo. 3. de Genesi ad literam imperfectus cap. 14. & 15. Eodem, de Genesi ad literam libro. 3. capite primo.

- Fecit deus bestias terrae iuxta species suas, lumenta & omne reptile terrae in genere suo. to. 3. de Ge. ad lit. imper. ca. 16.
- Fecit deus duo luminaria magna, & c. to. 3. de Genesi ad literam libro. 2. cap. 16.
- Educat terra animam viuentem secundum genus suum, & c. tomo. 3. de Genesi ad literam libro. 3. cap. 11. & 12.
- Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram. tomo. 1. de Genesi contra Manichaeos, lib. 1. cap. 17. to. 3. de Genesi ad literam imperfectus, cap. 16. Eodem, de doctrina Christiana, lib. 1. cap. 2. libidē, de Trinitate lib. 12. cap. 6. & 7. Item lib. 14. cap. 19. Eodem, de Genesi ad lit. lib. 3. cap. 19. & lib. 6. ca. 8. & 12. libidē, de fide ad Petrum ca. 1. Eodem, de Spiritu & anima cap. 36. to. 4. li. 83. quaestio. quaest. 51. Eodē, lib. 65. quaestio. quaest. 18. libidē, de quaestio. ve. ac no. testa. quaestio. 21. & 45. to. 6. cōtra Adimā. Mani. discipulum cap. 5. Eodem, contra Faustum, lib. 24. cap. 2. libidē, contra sermonem Arrianorum, cap. 16. to. 9. de Cognitione verae. vitae cap. 33. Eodem, de Creatione primi hominis, per totum, to. 10. de Verbis domini, sermo. 63.
- Præsit homo piscibus maris, & volatilibus caeli, & c. to. 1. de Genesi contra Manichaeos, lib. 1. cap. 18. & 20. libidē, li. 13. Confessionum, ca. 23. Eodem, de Genesi ad literam, lib. 3. cap. 20. tomo. 9. in Ioannis epistolam. tractatu octauo.
- Crescite & multiplicamini. to. 1. de Genesi cōtra Manichaeos lib. 1. ca. 19. libidē, lib. 13. Confess. cap. 24. to. 3. de Genesi ad lit. lib. 3. ca. 13. & 21. to. 6. de Bono coniugali, ca. 2. to. 7. contra Pelagium & Coelestium de pec. orig. lib. 2. cap. 35. libidē, de nuptiis & concupiscentia, lib. 2. cap. 9.
- Vidit deus cuncta quae fecerat, & erant valde bona. to. 1. de Genesi contra Manichaeos, lib. 1. ca. 8. & 21. Eodem, lib. 13. Confessio. 28. & 29. to. 3. de Gene. ad lit. lib. 3. ca. 23. & 24. libidē, li. 11. ca. 21. to. 6. contra aduersarium legis & prophetarum, lib. 1. cap. 7. to. 9. Solilo. animae ad deum, cap. 5.
- Producat terra animam viuentem in genere suo. to. 3. de Genesi ad lit. lib. 3. cap. 11. & 12.
- Germinet terra herbam viuentem & afferentem semen, & ligna fructifera. to. 4. in dialogo ad Orosium, quaest. 38.
- Perfecti sunt caeli & terra. to. 3. de Gene. ad lit. lib. 6. cap. 11. 1. Caput. 2
- Requieuit deus die septimo. to. 1. de Gene. cōtra Manichaeos lib. 1. ca. 23. to. 3. de Gene. ad lit. lib. 4. capitibus. 1. 2. 8. 9. & 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. & 20. to. 4. in lib. 65. questionum, quaestio. 42. to. 6. contra Adimantum Manichaei discipulum, cap. 2. to. 9. de Origine animae, lib. 1. cap. 9. Eodem, in euangelio Ioannis tracta. 17.
- Consummauit opera sua in sex diebus. to. 3. de Gene. ad lit. 3 lib. 6. cap. 11. Eodem, de Mirabilibus sacrae scripturae, li. 1. cap. 1. to. 6. contra Faustum, lib. 12. ca. 8.
- Omne virgultum agri, & c. to. 3. de Genesi ad literam libro. 5. 4 cap. 2. 3. & 4.
- Non enim pluerat dominus deus super terram. to. 3. de Gene. 5 ad lit. lib. 3. cap. 22. & lib. 5. cap. 6.
- Fons ascendebat de terra, ad irrigandum terram, tomo. 1. de Genesi cōtra Manichaeos, lib. 2. cap. 5. & 24. to. 3. de Gene. ad lit. li. 5. ca. 6. & 7. to. 4. lib. 65. quaestio. quaest. 30.
- Formauit deus hominem de limo terrae. to. 1. de Gene. contra Manichaeos, lib. 2. cap. 7. to. 3. de Gene. ad lit. lib. 6. cap. 1. Eodem, de Spiritu & anima cap. 14.
- Inspirauit in faciem eius spiraculum vitae. to. 1. de Gene. contra Manichaeos, lib. 2. cap. 8. to. 3. de Genesi ad literam, lib. 7. cap. 2. 3. 4. & 16. Eodem, de Spiritu & anima, cap. 14. & 42.
- Plantauit dominus paradisum, & posuit ibi hominem. to. 3. de doctrina Christiana, lib. 3. cap. 36. Eodem, de Gene. ad lit. lib. 8. cap. 1. & 10.
- Lignum scientiae boni & mali. to. 3. de Gene. ad lit. li. 8. ca. 6. 10
- Flumen diuisum est in quatuor partes. libidē, cap. 7. 11
- Tulit ergo dominus hominem, & posuit eum in paradisum voluptatis. to. 3. de Genesi ad lit. lib. 8. cap. 8. to. 4. lib. 65. quaestio. quaestio. 31.
- Factus est homo in animam viuentem. to. 3. de Genesi ad lit. 13 lib. 7. cap. 16.
- Ex omni ligno comedetis paradisi, de ligno autem scientiae boni & mali non. to. 3. de Genesi ad lit. lib. 8. cap. 13. 17. & 27. to. 4. in quaestio. vete. ac noui testamenti quaest. 127. to. 10.

EX GENESI.

- to. 10. de Verbis domini, sermone. 34.
- 15 In quacunque die comederis ex eo, morte morieris. to. 3. de Genesi ad literam, lib. 8. ca. 17. & 18. to. 4. in lib. 65. quaestio. quaestio. 32. to. 7. de Pecca. meri. & remiss. lib. 1. cap. 2. to. 9. de Arbore scientiae boni & mali, per totum.
- 16 Eua de costa Adae fabricata, quid obumbret? to. 10. sermonibus 150. & 153.
- 17 Adduxit eam ad Adam, vt videret quid vocaret eam. to. 3. de Gene. ad lit. lib. 6. cap. 5. & lib. 9. cap. 12. & 14.
- 18 Non est bonum hominem esse solum. to. 3. de Genesi ad lit. lib. 9. ca. 1. & 2. to. 4. in lib. 65. questionum, quaestio. 45.
- 19 Cumque obdormisset, tulit vnam de costis eius. tomo. 3. de Genesi ad literam, lib. 9. cap. 13. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 8. to. 9. in euangelio Ioannis. tracta. 15.
- 20 Hoc nunc os ex ossibus meis. tomo. 1. de Genesi contra Manichaeos. libro. 2. cap. 13.
- 21 Et vocauit Adamus nomen vxoris suae. virago. to. 7. de Nuptiis & concupiscent. lib. 2. cap. 4.
- 22 Relinquet homo patrem & matrem, & adhaerebit vxori suae. to. 3. de Genesi ad lit. lib. 6. cap. 3. & to. 4. in lib. 65. questionum, quaest. 46. Eodē, in dialogo ad Orosium, quaest. 46.
- 23 Erunt duo in carne vna. to. 10. in 2. sermone Natalis domini. 1. Caput. 3
- Sed & serpens erit callidior cunctis animantibus, & c. to. 3. de Genesi ad lit. lib. 11. cap. 1. 2. 3. 4. & 29.
- 2 Serpens dixit ad mulierem: Cur praecipit vobis deus, & c. to. 3. de Genesi ad literam, lib. 11. cap. 27. to. 4. in dialogo ad Orosium, quaestio. 43. Eodem, in quaestio. veteris ac noui testamenti, quaestio. 31.
- 3 Eritis sicut dii scientes bonum & malum. to. 5. lib. 14. cap. 13.
- 4 Aperti sunt oculi amborum. to. 3. de Genesi ad literam, lib. 11. cap. 31. to. 4. in lib. 65. questionum, quaestio. 34. Eodem, in dialogo ad Orosium, quaestio. 34. to. 5. libro. 14. cap. 17. to. 7. de Pecca. meri. & remissio. lib. 2. cap. 22. Eodem, de Nuptiis & concupiscent. lib. 1. ca. 5. libidē, contra Pelagi. Hyppo. libro. 4.
- 5 Nudi erant, & non confundebantur, & c. to. 5. lib. 14. cap. 17.
- 6 Pudenda follis sculneis texerunt. to. 7. de Pecca. orig. contra Pela. & Coelesti. lib. 2. cap. 34. Eodem, de Nuptiis & concupiscentia, lib. 2. ca. 9. circa finem. libidē, cōtra duas epistol. Pel. lib. 1. cap. 6.
- 7 Cumque audissent vocem domini dei deambulantis in paradiso, & c. to. 2. de videndo deo ad Pauli. cap. 11. tomo. 3. de Genesi ad literam, lib. 11. cap. 33. Eodem, lib. 2. de Trinitate. cap. 10. to. 4. in lib. 65. questionum, quaestio. 35. tomo. 6. contra Adimant. Mani. discipulum. ca. 9. libidē, in dialogo ad Orosium, quaestio. 35.
- 8 Adam vbi es? to. 3. de Trinitate, lib. 2. cap. 10. libidē, de Gene. ad lit. lib. 11. cap. 34. to. 5. lib. 13. cap. 15. & 22. to. 4. lib. 83. quaestio. quaest. 65. to. 10. ser. 26. ad fratres in Eremo.
- 9 Mulier quam dediisti mihi dedit mihi fructum & comedit. to. 10. ser. 3. in Annunciatione. to. 3. de Genesi ad literam, libro. 11. cap. 35.
- 10 Maledicta terra in opere tuo. tomo. 1. de Genesi contra Manichaeos, lib. 2. cap. 20. to. 3. de Gene. ad lit. lib. 11. cap. 38.
- 11 Spinas & tribulos pariet tibi. to. 1. de Genesi contra Manichaeos. lib. 1. cap. 13. to. 3. de Genesi ad literam, lib. 3. cap. 18. to. 9. de quarta feria, cap. 2.
- 12 Terram manducabis omnibus diebus vitae tuae. to. 1. de Gene. cōtra Manichaeos, lib. 2. cap. 18. to. 3. de Agone Christiano, cap. 2. Eodem, de Genesi ad lit. lib. 11. cap. 36.
- 13 Multiplicabo erumnas tuas & conceptus tuos. to. 3. de Genesi ad literam, lib. 11. cap. 39.
- 14 In sudore vultus tui velceris pane tuo. to. 4. in lib. 83. quaestio. quaestio. 67.
- 15 Terra es, & in terram ibis. to. 3. de Trinitate, lib. 13. cap. 12. Eodem, de Genesi ad lit. lib. 11. cap. 38. to. 7. de Pec. meri. & remiss. lib. 1. cap. 2.
- 16 Ecce Adam factus est tanquam vnus ex nobis. to. 1. de Genesi contra Mani. lib. 2. ca. 22. to. 3. de Gene. ad lit. lib. 11. ca. 39.
- 17 Fecit dominus Adae & vxori tunicas pelliceas. to. 3. de Genesi ad literam, lib. 11. cap. 39.
- 18 Adam de paradiso eiectus, & c. to. 3. de Genesi ad lit. lib. 11. cap. 40. to. 7. de Pec. meri. & remiss. lib. 2. cap. 34.
- 19 Posuit deus ante paradisum voluptatis Cherubim. tomo. 1. de

- Genesi contra Manichaeos, lib. 2. cap. 23. tomo. 3. de Genesi ad lit. lib. 11. cap. 40.
- Munera Cain deus non respexit. Abel autem respexit. to. 4. 1. Cap. 4
- de Vera & falsa poenitentia. cap. 15. Eodem, in dialogo ad Orosium, quaestio. 47. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 9. to. 7. contra literas Petilia. lib. 2. cap. 52.
- Vbi est Abel frater tuus, dixit dominus. to. 4. in quaestio. veteris ac noui testamen. quaestio. 90. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 10. to. 9. de quarta feria, cap. 3.
- Cain Abel interfecit. to. 4. in dialogo ad Orosium, quaest. 48. 3
- Vox sanguinis fratris tui clamat ad me. to. 4. in quaest. vete. 4
- ac noui testamenti, quaestio. 68. Eodem, in dialogo ad Orosium, quaestio. 49. to. 6. contra Adi. Mani. discipu. cap. 4.
- Maledictus eris super terram. tomo. 6. cōtra Adi. Manichaei discipulum, cap. 4. libidē, contra Faustum, lib. 12. cap. 11.
- Cognouit Cain vxorem suam, & concipiens peperit Enoch. to. 5. lib. 15. cap. 8.
- Posuit mihi deus semen aliud. to. 7. de Nuptiis & concupiscentia, lib. 2. cap. 8.
- Enoch per circuncisionem, deo vt transferretur principali- 1. Cap. 5
- ter non placuit. to. 4. in quaest. vete. ac noui testa. quaest. 44. to. 7. de Pecca. meri. & remiss. lib. 1. cap. 3.
- Enoch septimus ab Adam cum deo ambulauit, & non apparuit. to. 4. in dialogo ad Orosium quaestio. 50. 2
- Poenitet me fecisse hominem. tomo. 4. in lib. 83. quaestio. quaestio. 52. to. 5. lib. 17. cap. 7. 1. Cap. 6.
- Noe cum suis per aquam & lignum liberabatur. tomo. 4. in dialogo ad Oro. quaestio. 51. to. 6. cōtra Faustum, li. 12. ca. 14. 2
- Arca ex lignis imputribilibus facta erat. to. 4. in dialogo ad Orosium quaestio. 52. to. 9. in euangelio Ioan tracta. 6. 3
- Arca ad vnum cubitum desuper consummatur. tomo. 4. in 4
- lib. quaestio. super Gene. quaestio. 3. 4. & 5. tomo. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 16.
- Arca in longitudine habuit trecentos cubitos, in latitudine 5
- quinquaginta, & in altitudine triginta. to. 4. in dialogo ad Orosium, quaestio. 53.
- Post dies septem ego pluam super terram quadraginta diebus. to. 4. in dialogo ad Orosium, quaestio. 54. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 17. 1. Cap. 7.
- De omni genere animalium atque volatiliu immunda bina inducuntur in arcam, & munda septena. tomo. 4. in dialogo ad Orosium, quaestio. 56.
- Erantque sexcentorum annorum quando diluuij aquae inundauerunt super terram. to. 4. in dialogo ad Oro. quaest. 55. to. 5. lib. 15. cap. 14. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 18. 3
- Quadraginta diebus & quadraginta noctibus, pluam super terram. to. 4. in dialogo ad Orosium, quaestio. 14. tomo. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 17. 4
- Rupti sunt omnes fontes abyssi. to. 3. de mirabilibus sacrae scripturae, lib. 1. cap. 6.
- Quindecim cubitis altior fuit aqua super montes. to. 4. in 6
- quaestio. super Genesim, quaestio. 10. Eodem, in dialogo ad Orosium, quaestio. 57. to. 5. lib. 15. cap. 27.
- Adduxit spiritum super terram, & imminuta sunt aquae. to. 3. 1. Cap. 8.
- de Mirabilibus sacrae scripturae, lib. 1. cap. 7.
- Requieuit arca mense septimo. to. 6. cōtra Faustum, li. 12. ca. 19. 2
- Aperiens Noe fenestram arcae, emisit coruum. to. 4. in dialo. 3
- ad Orosium, quaest. 59. Eodem, in quaestio. super Genesim, quaest. 13. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 20. to. 9. in Euangelio Ioannis. tracta. 6.
- Emisit quoque columbam & reuersa est. to. 4. in quaestio. super Genesim, quaest. 14. to. 6. contra Faustum, lib. 12. ca. 20. 4
- tomo. 9. in Euangelio Ioannis. tracta. 7.
- Egredere de arca tu & vxor tua. to. 4. in dialogo ad Orosium 5
- quaestio. 58. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 21.
- Coepit Noe plātare vineam. to. 4. in dialo. ad Oro. quaest. 60. 1. Cap. 9.
- Noe inebriatus nudus iacuit, quid figurat. to. 4. in dialogo ad Orosium, quaestio. 60. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 23. tomo. 10. sermone. 153.
- Cham pater Chanaan videns vereda patris. to. 4. in dialogo 3
- ad Orosium, quaestio. 61.
- Cham maledictio. tomo. 10. sermone. 150. 4
- Erant autem terra labij vnus, & sermone eorundem. to. 3. 1. Cap. 11.
- in lib. Locutio. de Gene. cap. 11. to. 4. in libro quaestio. num super

- super Genesim, quaestione. 20. to. 5. lib. 16. cap. 4.
 2 Descendit autem dominus ut videret & civitatem & turrem quam aedificabant filij Adam. tomo. 4. in lib. quaestionum super Gene. quaestio. 22. to. 5. lib. 16. cap. 5.
 3 In regione Chaldaeorum natus est Abraham. to. 5. lib. 16. ca. 12.
 1. Cap. 12. Egredere de terra tua, & de cognatione tua, de domo patris tui, & c. to. 3. de Trinitate, lib. 2. cap. 10. & 11. to. 4. in dialo. ad Oro. quaestio. 62. Eodem, in lib. quaestio. super Genesim, quaestio. 25. to. 5. lib. 16. cap. 15. Ibidem, lib. 17. cap. 2. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 25. to. 10. ser. 1. & 4. primae dominicae Epipha. Et primo ser. Sexagesimae.
 2 Dic obsecro quod soror mea sis. to. 4. in lib. quaestio. super Gene. quaestio. 26. to. 5. lib. 16. cap. 19
 1. Cap. 13. Fratres enim sumus. to. 3. in libro Locu. de Gene. lib. 1. cap. 13
 2 Homines autem Sodomitae pessimi. to. 3. de Mirabilibus sacrae scripturae, lib. 1. cap. 10
 3 Leua oculos tuos in directum, & vide a loco in quo nunc es. to. 5. lib. 16. cap. 21
 4 Omnem terram quam conspicias tibi dabo, & semini tuo. Ibidem.
 1. Cap. 14. Melchisedech sacerdos dei summi. to. 4. in quaestio. veteris ac novi testamenti, quaestio. 109
 1. Cap. 15. Sume mihi vaccam triennem, & capram trimam & arietem annorum trium. to. 5. lib. 16. cap. 24. to. 10. in 2. ser. dominicae in quinquagesima.
 2 Credidit Abraham deo, & reputatum est illi ad iustitiam. to. 10. feria secunda post primam dominicam quadrage. ser. 1.
 3 Abraham de vernaculo suo dicit: Hic meus haeres erit. to. 6. contra Faustum, lib. 22. cap. 32
 1. Cap. 16. Sara vxor Abraham non genuerat sibi liberos. tomo. 7. contra Iulia. Pela. lib. 3. cap. 11
 2 Agar passa est persecutionem a Sara. to. 2. de Correc. Dona. ad Bonifacium.
 3 Angelus domini inuenit eam iuxta fontem in solitudine. to. 3. de Mira. sacrae scripturae, lib. 1. ca. 13
 1. Cap. 17. Eris pater multarum gentium. to. 5. lib. 6. cap. 12
 2 Malcualus cuius praepitij caro circumcisa non fuerit, delebitur anima illa de populo suo. to. 5. lib. 16. cap. 27. to. 7. de Nup. & concu. lib. 2. cap. 11.
 3 Sara nonagenaria pariet. to. 3. de mira. sac. scrip. lib. 1. ca. 12.
 1. Cap. 18. Apparuit autem ei dominus in conualle Mambrae. to. 2. de videndo deo ad Pauli. cap. 6. to. 5. lib. 16. cap. 28. to. 6. contra Maximi. Arria. Episco. lib. 3. cap. 26. to. 10. ser. 70.
 2 Cumq; eleuasset oculos apparuerunt ei tres viri stantes prope eam. to. 3. de Trini. lib. 2. cap. 11.
 4 Loquar ad dominum meum, cum sim cinis & puluis. to. 3. de Ipiritu & anima. cap. 53.
 1. Cap. 19. Venerunt duo angeli Sodomam vespere. to. 3. de Trini. li. 2. cap. 12. to. 6. contra Maxi. Arri. Episco. li. 3. cap. 26. to. 10. ser. 70.
 2 Loth ab omni Sodomitarum contaminatione purus. to. 4. in lib. quaestio. super Gene. quaestio. 45. to. 6. contra Faustum lib. 22. cap. 41.
 3 Habeo duas filias quae necdum cognouerunt virum: educam eas ad vos, & abutimini eis. to. 4. contra mendacium. ca. 9. Ibidem, in lib. quaestio. super Gene. quaestio. 42.
 4 Non potero facere rem donec illuc egrediaris. to. 7. contra Gauden. episto. lib. 2. cap. 22.
 5 Respiciens vxor eius post se, versa est in statuam salis. to. 5. lib. 16. cap. 30.
 6 Infantes in Sodomis simul cum parentibus cremati sunt. To. 4. in li. quaestio. veteris ac novi testamenti, quaestio. 13.
 7 Loth cum filiabus concubuit: quid figurat. To. 6. contra Faustum. li. 22. ca. 42.
 1. Cap. 20. Abraham Saram dixit sororem suam esse. To. 4. in li. quaestio. super Gene. quaestio. 48.
 2 Venit deus ad Abimelech per somnium nocte. to. 4. in lib. quaestio. super Gene. quaestio. 49. to. 7. de Nupt. & concupisc. lib. 2. cap. 13. & 15.
 3 Domine num gentem ignoratam & iustam interficies? to. 4. in li. quaestio. veteris ac novi testa. quaestio. 67. to. 7. de Nuptijs & concupiscen. cap. 13. & 15.
 1. Cap. 21. Ejice ancillam & filium eius. to. 4. in lib. quaestio. super Gene. quaestio. 51. to. 5. lib. 15. ca. 2. to. 7. in ser. S. Augusti. super ge-

- stis cum Emerito. to. 9. in Euangelio Ioannis. tractatibus 11. & 12.
 Caput. 22. exponitur to. 10. in primo ser. dominicae. 4. post octauam Epipha. & ser. 71. Et ad fratres in Eremo ser. 40.
 Tulit ligna holocausti & posuit super Isaac. to. 3. de Trinitate. 1. lib. 2. cap. 6. to. 6. contra Faustum. lib. 12. cap. 25.
 Nunc cognoui quod timeas dominum. to. 4. de Trini. & vnitate. dei. cap. 3. Eodem, de Essentia diui. fo. 234. F. to. 6. contra ser. Arria. cap. 25. Ibidem, contra Maxi. Arria. Episco. lib. 1. cap. 1. lib. 3. cap. 19.
 Vidit post tergum arietem inter vepres haerentem cornibus. 3. to. 3. de Mira. sac. scrip. cap. 14. to. 6. contra Maxi. Arri. episco. lib. 3. cap. 26.
 In femine tuo benedicentur omnes gentes. to. 4. de Fide rerum inuisibilium. cap. 3. to. 5. lib. 22. cap. 3. to. 6. contra Faustum lib. 12. cap. 6. & 41.
 Tentauit deus Abraham & c. to. 10. ser. 72.
 Abraham dixit ad seruum seniori, pone manum sub femur meum. to. 4. in lib. quaestio. super Gene. quaestio. 62. to. 6. contra Secundinum Mani. cap. 25. to. 7. contra Pela. & Coelestii. lib. 2. cap. 28. to. 10. ser. 75.
 Abraham misit seruum suum ut peteret vxorem filio suo Isaac to. 9. in Euan. Ioan. tractatu. 43.
 Rebecca geminos habebat inclusos in vtero. to. 4. in li. quae. filio. super Gene. quaestio. 62. & 63. to. 5. lib. 16. cap. 35. to. 10. sermo. 78.
 Collidebantur in vtero eius partu. to. 9. in Euange. Ioan. tra. 2. ca. 11. Eodem, de Symbolo ad catechu. lib. 2. cap. 2. to. 10. sermone. 78.
 Maior seruiet minori. to. 5. lib. 16. ca. 35. & 42. to. 10. ser. 78.
 3 Iacob antequam nasceretur manu emisit, quid significat. to. 4. de Catechi. rudibus. capite. 3.
 Elau factus est vir gnarus venandi & homo agricola. to. 5. lib. 16. cap. 37.
 In femine tuo benedicentur omnes gentes terrae. sup. ca. 22. 1. Cap. 26.
 Isaac maiorem benedicere voluit, & pro illo nesciens benedixit minorem. to. 5. lib. 16. cap. 37.
 Iacob patrem suum matris medio fallere videtur, cum se dixit esse Elau. to. 4. contra mendacium. cap. 10.
 Iacob non Elau benedictionem accepit. to. 4. de Menda. cap. 3. 5. Eodem, in quaestio. ve. ac no. testa. quaestio. 11.
 Noli accipere coniugem de genere Chanaa. to. 5. lib. 16. ca. 38. 1. Cap. 28.
 Vidit Iacob in somnis scalam stantem super terram, & caecumen illius tangens caelum: angelos quoq; dei ascendentes & c. Ibidem. Et to. 6. contra Faustum lib. 12. cap. 26. to. 10. ser. 79.
 Tulit de lapidibus qui iacebant, & supponens capiti suo, dormiuit in eodem loco. to. 3. de Trinitate. lib. 2. cap. 6. to. 6. contra Faustum. lib. 12. capite. 26.
 Terram in qua dormis, dabo femini tuo, eritq; semen tuum benedictum. sup. ca. 22.
 Quomodo Iacob accepit Rachel ad puteum. to. 10. ser. 80. 1. Cap. 29.
 Serui alios septem annos pro Rachel. to. 6. contra Faustum. 2. lib. 22. cap. 53.
 De virgibus Iacob & colore diuerso in pecoribus. to. 3. de Trinitate. lib. 3. cap. 8.
 Dormiat tecum hac nocte pro mandragorijs filij tui. to. 6. 2. contra Faustum. lib. 22. cap. 53.
 Nequaquam Iacob appellabitur nomen tuum, sed Israel. to. 5. lib. 16. cap. 39. to. 6. contra Maxi. Arria. episco. lib. 3. cap. 26. 1. Cap. 31.
 Vidi dominum facie ad faciem. to. 2. de videndo deo ad Pauli. cap. 5. to. 6. contra Maximum Arri. episco. li. 3. cap. 26. 2. to. 9. de visitatione infirmorum. lib. 2. cap. 2.
 Tetigit angelus neruum femoris eius. to. 5. lib. 16. cap. 39. to. 3. 10. ser. 80.
 Ioseph a fratribus suis venditus fuit, quid figurat. to. 6. contra Faustum. lib. 12. cap. 28. 1. Cap. 37.
 Ioseph historia exponitur. to. 10. ser. 81. 2.
 Iudas cum nuru concubuit, singulare mysterium. to. 6. contra Faustum. lib. 22. ca. 63. & 83. 3.
 Misit autem Iudas haedum per pastorem suum, ut reciperet pignus quod dederat mulieri. to. 6. Contra Faustum. lib. 22. cap. 86. 4.
 Thamar

- 5 Thamar habitum deposuit. Ibidem.
 1. Cap. 38. Iudas cum Thamar nuru sua concubuit. to. 6. li. 22. contra Faustum. cap. 83. 84. & sequentibus.
 Caput. 39. exponitur pro parte. to. 10. ser. 83.
 Ioseph intellexit somnium regis, quid significarent septem spicae & septem boues. to. 3. de Gene. ad. lite. li. 12. ca. 9.
 Caput. 42. exponitur to. 10. ser. 82.
 Caput. 43. exponitur. to. 10. sermo. 82.
 1. Cap. 45. Oculabatur singulos, & per singulos siebat, & irriguis fletibus paentium colla perfudit. to. 10. ser. 83.
 Cap. 49. exponitur, to. 3. de inquisitione Trinita. in interrogatione de benedictione filiorum Iacob. per totum.
 1 Congregamini & audite filij Iacob, ut annunciem vobis quae ventura sunt. Ibidem.
 2 Benjamin lupus rapax, mane rapiet praedam & vespere diuidet escas. to. 10. in li. 50. homi. homi. 14.
 3 Iuda te laudabunt fratres tui, manus tuae in ceruicibus inimicorum. to. 5. libro. 16. cap. 41.
 4 Non auferetur sceptrum de Iuda, & dux de femore eius. to. 6. contra Faustum. li. 22. cap. 85.
 5 Lauabit in vino stolam suam, & in sanguine vuae pallium suum. to. 4. de essentia diuinitatis. fo. 234. A.
 Exodus.
 Exodi enarratio in summa exponitur. to. 3. In locutionibus, de Exodo. to. 4. in lib. quaestio. super Exodu. to. 9. in Speculo de Exodo.
 1. Cap. 1. Populus in Aegypto seruituti regi durissimo. to. 4. de Catechi. rud. cap. 20. to. 10. sermo. 84.
 2 De Aegyptiorum paleis. to. 10. sermo. 85.
 3 Mortuus est Ioseph, & filij Israel creuerunt & c. to. 10. sermo. 84.
 4 Benefecit deus obstetricibus, & creuit populus. to. 4. Contra mendacium, cap. 15. & 16.
 1. Cap. 2. Mofi natiuitas, & quomodo missus est in fiscella. to. 10. sermo. 86.
 2 Moses fratrem defendens occidit Aegyptium. to. 6. Contra Faustum. li. 22. ca. 9. to. 4. in lib. quaestio. super Exo. quaestio. 10.
 3 Moses accepit vxorem Aethyopiissam. to. 10. sermone. 86.
 1. Cap. 3. Apparuit Mofi dominus in flamma ignis de medio rubi, & videbat quod rubus arderet & c. to. 3. de Trinitate. li. 2. ca. 13. Eodem, de Mira. sac. scrip. li. 1. cap. 16. to. 6. de eo quod dictum est, Ego sum qui sum. Ibidem, Contra Maxi. Arri. episco. li. 2. cap. 26. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 3. tom. 10. fo. 325. B. & sequentibus.
 2 Vadam & videbo quare rubus ardeat, & non comburatur. to. 10. ser. 86.
 3 Veni & mittam te in Aegyptum. Et dixit Moses, Domine non sum eruditus, & tardus ium ad loquendum & c. Ibidem.
 4 Solue calciamenta de pedibus tuis, locus enim in quo stas, terra sancta est. to. 10. in primo sermo. de Apostolis.
 5 Ego sum deus patris tui. to. 3. de Mirabi. sac. scrip. li. 1. cap. 16.
 6 Ego sum deus Abraham, deus Isaac. to. 3. de Trinitate. li. 3. ca. 10. to. 6. Contra Faustum. li. 16. ca. 24. to. 9. in Euangelium Ioa. tractatibus 11. & 12.
 7 Educam te de terra illa, in terram quae fluit lacte & melle. to. 9. in Euang. Io. trac. 25.
 8 Moses Aegyptios expoliavit. to. 6. Contra Faustum. li. 22. ca. 71. 72. 73. & 91.
 9 Postulabis vasa aurea, argentea ac vestes. tomo. 4. in li. 83. quaestio. quaestio. 53.
 10 Dominus precedebat eos in columna ignis. to. 3. de Trini. lib. 2. cap. 14.
 11 Ego sum qui sum. to. 3. de Gene. ad. lite. li. 1. cap. 16. to. 5. li. 12. cap. 2. to. 9. in Euan. Io. trac. 38. Eodem, de Specu. ca. 28.
 1. Cap. 4. Proiecit virgam, & versa est in colubrum. Figuratur Christum to. 6. Contra Faustum. lib. 12. cap. 28. to. 10. ser. 86. Eodem, fo. 325. F.
 2 De manu Mofi leprosa & virga in colubrum versa. tom. 3. de Mira. sac. scrip. li. 1. ca. 17.
 3 Misit Moses manum suam in sinum suum, & protulit eam leprosam. to. 10. ser. 86.
 4 Aqua vertitur in sanguinem. to. 3. de Mira sacrae scrip. lib. 1. cap. 18. to. 10. fo. 325. H. I.

- Lenauit Moyfes Sephoram vxorem suam & c. to. 10. sermo. 86.
 Ego indurabo cor Pharaonis. Infra cap. 7. Et to. 7. de Pre. 6. deisti. & gratia. cap. 6. to. 10. ser. 88. & 89.
 Mandauit deus eiectionem se eos de Aegypto, in terram Chanaan. to. 4. in li. quaestio. super Exo. quaestio. 16. 1. Cap. 5.
 Viam trium dierum ibimus in desertum, ut facificem domino deo nostro. to. 10. ser. 90. 2.
 Ecce ego gracili voce sum, & quomodo exaudiet me Pharaon. to. 4. in lib. quaestio. super Exodum. quaestio. 16. 1. Cap. 6.
 Ego indurabo cor Pharaonis. Su. ca. 4. to. 4. in lib. quaestio. super Exo. quaestio. 18. 22. & 24. 1. Cap. 7.
 Tolle virgam tuam, & proice. su. cap. 4. tom. 10. sermo. 87. a & 153.
 Virga fit serpens & deuorat Aegyptiorum serpentes. to. 10. 3. sermo. 87.
 Aqua in sanguinem versa. to. 3. de Mira. sac. scrip. li. primo. 4. cap. 18.
 Magi Pharaonis etiam miracula fecerunt. to. 3. de Trini. li. 5. 3. cap. 8. to. 4. in li. 83. quaestio. quaestio. 79. Eodem, li. 21. sententiarum, sententia. 4.
 Aegyptijs decem memorabiles plagae illatae sunt, cum populum dei dimittere nollent. tom. 5. li. 6. cap. 43. & lib. 18. cap. 2. to. 10. sermone. 87.
 Percutiam virga aquam fluminis, & vertetur in sanguinem. 7. to. 3. de Mira. sac. scrip. lib. primo. cap. 18. tomo. 10. sermo. 87.
 Percutia populos raris, & ebulliet fluiuis raras. to. 10. ser. 87. 1. Cap. 8.
 Percute puluerem, & sint cynifes in vniuersa terra Aegypti. 3. Ibidem.
 Percutitur Aegyptus inuisca grauissima. Ibidem. 3.
 Mors pecudum, vesicae turgentes, tonitrua & grando. to. 10. 1. Cap. 9. sermo. 87.
 Indurauit dominus cor Pharaonis. Supra capitibus. 4. & 7. 2.
 Ad hoc te excitavi, ut ostendam in te potentiam meam, & vt annuncietur nomen meum in vniuersa terra. tom. 3. in Enchiri. ad Laurentium. cap. 99.
 Venit locusta, veniunt & tenebrae. to. 10. sermone. 87. 1. Cap. 10.
 Agnus legalis. to. 10. sermo. 150. & 181. cap. 12. 1. Cap. 12.
 Sanguinem dixit non esse manducandum, sed esse fundendum. to. 6. Contra Adi. Mani. difci. cap. 13.
 Aspergite sanguine superliminare, & vtrunque postem. to. 3. 4. in li. quaestio. ve. ac no. testa. quaestio. 84. to. 6. Contra Faustum. li. 12. ca. 30. to. 9. in Euan. Ioan. tracta. 50.
 De primogenitorum occisione. to. 10. ser. 87. 4.
 Dominus precedebat eos per diem in columna nubis & c. to. 3. de Trinitate. lib. 2. cap. 14. to. 10. sermone. 90. 1. Cap. 13.
 Diuisa est aqua, & ingressi sunt filij Israel per medium sicci maris. to. 3. de Mira. sac. scrip. li. 1. cap. 20. to. 9. de quatuor virtutibus charitatis. to. 10. ser. 89. 1. Cap. 14.
 Quid clamas ad me. to. 10. ser. 90. 2.
 Electos ascensores ternos demersit in mare rubrum. Ibidem. 3.
 Cantemus domino, gloriose enim honorificatus est & c. to. 3. de Mira. sac. scrip. li. 1. ca. 21. 1. Cap. 15.
 Venerunt in Marath, nec poterant bibere aquas. Ibidem, ca. 22. to. 10. ser. 91.
 Manna. to. 10. sermone. 91. 1. Cap. 16.
 Quomodo Manna fiebat vermibus. Ibidem. 2.
 Percuties petram & exibat ex illa aqua. to. 3. de Mira. sac. scrip. li. 1. ca. 24. to. 9. de Vtili. poenite. ca. 1. to. 10. ser. 92. 1. Cap. 17.
 Extensio manuum Mofi quid obumbret. to. 10. in li. 50. homi. homilia. 27. 2.
 Exeat de deserto Sin, & venias in Raphidim. to. 10. sermo. 93. 3.
 Bibit de petra populus, & statim inuit bellum contra Amalech. Ibidem. 4.
 Moses vocat Iesum & dixit ei: Elige tibi viros & pugna contra Amalech. Ibidem. 5.
 Sina fumabat totus & c. to. 3. de Trini. li. 2. ca. 15. 1. Cap. 19.
 Moses intravit in nebulam. to. 3. de Trinitate. li. 2. cap. 15. 2.
 Moses velata facie loquebatur filiis Israel. to. 3. de Spiritu. & li. 3. te. cap. 17. 3.
 Ego sum deus tuus fortis, zelotes. to. 6. Contra Adi. Mani. difci. cap. 11. to. 3. in Enchi. cap. 46. 1. Cap. 20.
 Ego sum

2 Ego sum deus vilitas iniquitatem patrum in filios in tertiam & quartam generationem eorum. Ibid. cap. 7. to. 4. in lib. questio. vete. ac noui testa. questio. 14.

3 Memento vt diem sabbati sanctifices. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 3.

4 Requieuit deus die septimo supra Gene. cap. 2.

5 Honora patrem tuum & matrem tuam. to. 6. contra Adi. Mani. discip. cap. 6.

6 Non occides. to. 5. lib. 1. cap. 20.

1. Cap. 21. Si quis percusserit mulierem praegnantem, & abortum fecerit & caet. to. 4. in lib. questio. vete. ac noui test. questio. 23. Ibidem in lib. questio. super Exodum. questio. 80.

2 Oculi pro oculo, dentem pro dente. to. 6. contra Adi. Mani. discip. cap. 8.

1. Cap. 22. Qui immolat diis occidatur. to. 5. lib. 19. cap. 23.

1. Cap. 23. Oderis inimicum tuum. to. 6. contra Faustum. lib. 19. ca. 24.

2 Maledictus qui non reliquerit semen super terram. to. 4. in questio. vete. ac noui testam. questio. 17. to. 6. contra Faustum lib. 14. cap. 13.

1. Cap. 24. Seniores Israel viderunt locum. vbi steterat deus Israel. to. 3. de Trinita. lib. 2. cap. 15.

1. Cap. 25. Constituite mihi sanctuarium, in quocommorari vobiscum possim. to. 6. Contra Adi. Mani. discip. cap. 10.

1. Cap. 30. De labro aeneo, in quo Aaron & filij eius suos debebant lauare pedes. to. 10. Ad fratres in eremo. ser. 38.

1. Cap. 31. Videte vt sabbatum meum custodiat. supra. cap. 20.

2 Dedit dominus Moysi duas tabulas lapideas, scriptas digito dei. To. 9. in Euange. Ioan. tracta. 33.

1. Cap. 32. Mole ablente populus idolum fabricauit: Quid figurat. to. 6. contra Faustum. lib. 22. cap. 92.

2 Vitulum Moyses igne combussit. Ibidem.

1. Cap. 33. Loquebatur dominus Moysi facie ad faciem. to. 4. in questio. vete. ac noui testa. questio. 71.

2 Os ad os dominus Moysi loquebatur. to. 3. de Trinita. lib. 2. ca. 16. Eodem, de Gene. ad lit. lib. 12. cap. 27. to. 9. de Symbolo. ad catechume. lib. 4. cap. 3.

3 Si inueni gratiam in conspectu tuo, ostende mihi faciem tua. to. 2. de videndo deo. Ad Pauli. cap. 8. 11. & 13. to. 3. de Gene. ad lit. lib. 12. cap. 27. to. 6. contra Maxi. Arri. episc. lib. 1. cap. 3. Eodem, lib. 3. ca. 26. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 3. & 53. sup. Gene. 1. cap. 3. & 18.

4 Non videbit me homo & viuere. to. 2. de Viden. deo. ad Pauli. cap. 13. to. 4. in lib. questio. super Iudicum. questio. 54. to. 7. contra duas epistolas Pela. lib. 4. cap. 11. to. 9. In Solilo. anime ad deum. cap. 1.

5 Posteriora mea videbis, faciem autem meam videre non poteris. to. 3. de Trinita. lib. 2. cap. 17. to. 4. de Essentia diuini. fo. 233. L. to. 10. ser. 181. cap. 12.

6 Miserebor cui miserus ero, & misericordiam praestabo cui misericors fuero. to. 3. in Enchi. ad Laurentium cap. 98. to. 10. de Verbis Apostoli. ser. 20.

7 Est locus penes me, & stabis supra petram. to. 3. de Trini. lib. 2. cap. 17. to. 10. ser. 181. cap. 12.

1. Cap. 34. Descendit Moses de monte facie gloriosa. to. 4. in questio. vete. ac noui testa. questio. 8. to. 6. contra Aduer. le. & prophetarum. lib. 2. cap. 17.

Leuiticus.

Leuitici enarratio in summa exponitur. to. 3. in lib. Locutionum de Leuitico per totum. Eodem, in speculo de Leuitico to. 4. in lib. questio. super Leuiticum.

1. Caput. 1. Ponet super caput hostiae manus, & acceptabilis erit. to. 9. in Euan. Ioan. tracta. 41.

2 Vinum & omne quod inebriare potest non bibes tu & filij tui. to. 6. de sancta virginitate. cap. 1.

3 Separate mundum ab immundo, & nemo maducet carnem camelii. to. 6. Contra Adi. Mani. discip. cap. 15. Ibidem. contra Faustum lib. 6. cap. 7.

4 De immundis animalibus ad esum. to. 10. in lib. 50. homi. homi. 45.

5 Sancti estote, quoniam ego sanctus sum. to. 7. de bono per seue. capite. 2.

1. Cap. 17. Anima carnis in sanguine est. to. 6. contra Aduer. le. & prophetarum. lib. 2. cap. 6.

Diliges amicum tuum sicut teipsum. sup. Exod. cap. 23. 1. Cap. 19.

Non augurabimini, nec obseruabitis somnia. to. 9. de reatu. 2 catholi. conueria.

Non maledices furdo, neque coram caeco pones offendiculum. 3 to. 10. ad fratres in eremo. ser. 38.

Anima quae non fuerit afflicta in die hac peribit. to. 9. de specu. pecca. capite. 6.

Numeri.

Numerorum enarratio in summa exponitur. to. 3. in lib. locu. de Nume. per totum. Eodem, de speculo Numeri. to. 4. in questio. super Numeros.

Vulgus promiscuum flagrauit desiderio carni. to. 3. de Mira. sa. scrip. lib. 1. cap. 27.

Spiritus Moysi in 70. seniores distribuitur, & aliis duobus qui in castris refederant. Ibidem. lib. 1. cap. 9.

De Aethyopiis Moysi vxore. to. 3. de Mira. sa. scrip. libro 1. capite. 28.

Si fuerit propheta inter vos, in visione illius dominus cognoscatur. to. 3. de Gene. ad lit. lib. 12. cap. 27.

In columna nubis dominus praecedebat eos per diem, & caetera. supra. Exod. cap. 13.

De exploratoribus, & de Botro. to. 10. ser. 100. 1. Cap. 13.

Senior populus mortuus est in deserto, & iunior in terram re promissionis ingressus est. to. 10. ser. 102. 1. Cap. 14.

Non intrabitis terram pro qua iuravi patribus vestris, sed in solitudine iacebunt cadauera vestra. Ibidem.

Chore & aliorum casus. to. 3. de Mira. sa. scrip. lib. 1. cap. 29. 1. Cap. 16.

Rebelle consumpsi igni. Ibidem. capite. 30. 2

Dathan & Abyron terra deglutit. to. 2. in Episto. 164. ad Emerit. to. 4. in questio. super Nume. questio. 28.

De thuribus. to. 10. sermo. 98. 4

Virga Aaron floruit. to. 3. de Mira. sacrae scriptu. lib. 1. cap. 31. to. 10. sermo. 99. 1. Cap. 17.

Moyles petram virga percussit, & fluxerunt aquae. to. 6. contra Faustum. lib. 16. cap. 17. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 26. to. 10. in lib. 50. homi. 27. Eodem, ser. 3. Annunciationis dominicae. supra. Exod. cap. 17. 1. Cap. 29.

Aqua contradictionis. to. 3. de Mira. sacrae scrip. lib. 1. ca. 32. 2

Num de Petra hac vobis aquam poterimus elicere. to. 4. in 3 questio. super Nume. questio. 19.

Prosternebatur in eremo populus Israel morsibus serpentum. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 12. 1. Cap. 21.

De serpente aeneo. to. 3. de Mira. sacrae scriptu. lib. 1. cap. 33. 2 to. 10. ser. 101. & fo. 108. 1

Moses exaltauit serpentem in deserto. to. 7. de pecca. me. & re. cap. 32. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 12. de verbis Apostoli sermo. 14. 3

De Balaam, Balaac & asina Balaam. to. 10. sermo. 103. 1. Cap. 22.

Aperuit dominus os asinae Balaam, & locuta est. to. 3. de Mirabi. sacrae scriptu. lib. 1. cap. 34. to. 4. de diuer. questio. ad Simpli. lib. 2. questio. 1. to. 10. sermo. 103. 2

Deuteronomij.

Vide to. 3. in lib. locu. de deuter. per totum. Ibidem, de mira. sacrae script. lib. 1. cap. 35. Ibid. de speculo Deute.

Ne dixeris in corde tuo, quis ascendit in caelum. to. 3. de spiritu & litera ad Marcelli. ca. 29. 1. Caput. 3.

Dominus deus tuus ignis consumens est, deus amulator. to. 6. contra Adi. Mani. discip. ca. 13. 1. Cap. 4.

Obserua & sanctifica diem quem praecipit tibi dominus. Ibidem, cap. 16. supra. Exod. cap. 20. auth. 3. 1. Caput. 5.

Honora patrem tuum & matrem tuam. supra. Exod. 20. cap. 2 authorita. 5.

Dominus deus vester, deus vnus est. to. 3. de Trinita. lib. 5. cap. 11. to. 6. contra ser. Aria. cap. 1. Ibidem, contra Maxi. Aria. episc. lib. 3. cap. 23. to. 10. in sermo. dominicae ante festum Natiuita. domini. 1. Cap. 6.

Diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo, tota anima tua, to. 9. in Solilo. anime ad deum. cap. 18. infra Matth. 22. authorita. 7. 2

Dominum deum tuum timebis, & illi soli seruias. to. 3. de Trinita. lib. 1. cap. 6. to. 6. contra Aria. ser. cap. 29. 3

Non in solo pane viuunt homo & caetera. to. 3. de mirabi. sac. scriptu. lib. 1. cap. 23. 4

Populus

EX IOSVE, IVDICIBVS ET LIBRIS REGVM.

1. Cap. 9. Populus tuus quem eduxisti de Aegypto, fecerunt sibi vitulum conflatilem. supra. Exo. cap. 32. Autho. 1. & 2.

1. Cap. 10. Iacob in Aegypto descendit cum. 75. animabus. to. 3. de Trinitate, lib. 7. cap. 4.

1. Cap. 12. Idola comminuite. supra. Exod. cap. 32. Autho. 2.

2 Quod praecipio tibi, hoc tantum facito domino: nec ad das quicquam, nec minuas. to. 6. contra Faust. lib. 17. ca. 2. & 6.

1. Cap. 13. Dominum deum vestrum time. supra. cap. 6. autho. 3.

2 Tentat vos dominus deus vester. to. 1. de Gen. contra Mani. lib. 1. ca. 22. to. 4. de sermone domini in monte, lib. 2. Ibidem in lib. 83. questio. quaest. 60. Ibid. de consensu Euang. lib. 2. cap. 30. to. 4. in lib. questio. super Genesim, quaest. 57.

1. Cap. 14. Ne comedatis quae immunda sunt. supra. Leuitici, cap. 11.

1. Cap. 17. In ore duorum aut trium testium stat omne testimonium. to. 6. contra Faustum, lib. 16. cap. 13. to. 9. in Euange. Ioannis tracta. 36. circa finem.

1. Cap. 18. Prophetam suscitabo eis, de medio fratrum suorum. Ibidem, cap. 15. 18. & 19.

1. Cap. 19. Oculum pro oculo, dentem pro dente. supra. Exo. 21. autho. 2.

1. Cap. 21. Maledictus a deo est qui pendet in ligno. to. 6. contra Adi. Mani. discip. cap. 21. Ibid. contra Faustum, lib. 14. ca. 1. & 2. to. 6. de actis cum Felice Mani. lib. 2. cap. 11.

1. Cap. 24. Quicumque dimittit vxorem, det ei librum repudij. to. 6. contra Faustum, lib. 19. cap. 26.

1. Cap. 25. Frater iustus est fratris vxorem ducere. Ibid. lib. 32. cap. 10.

2 Maledictus qui non excitat semen in Israel. to. 6. de bono conjugali, cap. 22. supra. Exod. cap. 23. autho. 2.

1. Cap. 28. Videbit vitam suam pendentem & non cedent. to. 6. contra Faustum, lib. 16. cap. 5.

2 Erit vita tua quasi pendens ante te. to. 6. de alterca. Eccle. & synago.

1. Cap. 29. Adduxit vos quasi quadraginta annis per desertum, & non sunt trita vestimenta vestra. to. 6. de bono conjugali, ca. 2. to. 3. de Genesi ad literam, lib. 9. cap. 3.

2 Vestibus Israelitarum, &c. to. 7. de pecca. meri. & remissio. lib. 1. cap. 3.

1. Cap. 32. Vtinam saperent & intelligerent, ac nouissima prouiderent. to. 9. de specu. pecca. cap. 1. & 3.

2 Videte quod ego sim solus, & non sit alius deus praeter me. to. 6. contra Maxi. Aria. episc. lib. 3. ca. 23. & supra, ca. 6.

1. Cap. 33. Qui appropinquat pedibus eius, accipiant de doctrina illius. to. 4. de essentia diuinitatis, fo. 233. M

Iosue.

Iosue enarratio in summa exponitur. to. 3. in lib. Locutio. de Iosue. Eodem, de Mira. sa. scriptu. lib. 2. cap. 1. & 3. Ibidem, de speculo Iosue. to. 4. in lib. questio. super Iosue.

1. Cap. 1. Moysi successit Iesus Nave. to. 5. lib. 18. cap. 11.

2 Quod iusto dei iudicio filij Israel terram repromissionis receperint. to. 10. sermo. 105.

3 Parate vobis cibos ad diem tertium. to. 10. sermo. 106.

1. Cap. 2. Mittuntur duo exploratores ad ciuitatem Hierico. to. 10. sermo. 106.

2 De Raab Hierichuntina meretrice. to. 4. contra mendacium, cap. 15. & 17. to. 10. sermo. 106.

1. Cap. 3. Populus transito Iordane, terram repromissionis ingreditur. to. 10. sermo. 106.

1. Cap. 4. Tulit autem Iesus duodecim lapides, & posuit in Iordane. to. 10. sermo. 106.

2 Ex ipso Iordane tulit alios duodecim lapides & fixit in loca castrorum. Ibidem.

1. Cap. 5. Vestes non detrita. to. 3. de Mira. sacrae scripturae, li. 2. ca. 2.

2 Post haec ad ciuitatem Hierico vctum est, & muri eius ad clamorem populorum & sono tubarum vsq. ad fundamenta dei & c. sunt. to. 10. sermo. 106.

2 Sacerdotalibus tubis Hierico muri corruerunt. Ibidem.

3 De subuersione Hierico. to. 3. de Mira. sa. scriptu. lib. 2. ca. 2.

1. Cap. 10. De statione solis & lunae. to. 3. de Mira. sa. scrip. lib. 2. cap. 4.

1. Cap. 24. Erichthonij regis Atheniensium nouissimis annis Iesus Nave mortuus est. to. 5. lib. 18. cap. 12.

Iudicum.

Iudicum enarratio in summa exponitur. to. 3. in lib. Locu. de Iudic. Eodem, de Mirabilibus sacrae scripturae, lib. 2. ca. 5.

to. 4. in questio. super Iudicum.

Mulier plena fiducia, hostis tempora ligno transfigens, fide. 1. Cap. 4.

Ecclesia figurat. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 32.

Gedeonis historia exponitur. to. 10. sermo. 108. 1. Cap. 6.

Vellus complutum area sicca quid figurat. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 32. to. 7. contra Peti. Dona. episc. cap. 5. to. 10. de verbis Apostoli, ser. 2. & 108. 2

Iepte filiam quae patri occurrit, occidit. tom. 5. lib. 1. cap. 21. 1. Cap. 11.

Sampsonis historia exponitur. to. 10. sermo. 107. 1. Cap. 13.

Qui cum mirabiliter fortis esset, putatus est Hercules. to. 5. 2 lib. 18. cap. 19.

De Sampsonis fortitudine in capillis. to. 3. de Mirabilibus sacrae scripturae, lib. 2. cap. 6. 3

Iruit spiritus domini in Sampson, & dilacerauit leonem quid figurat. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 32. 1. Cap. 14.

Sampson seipsum cum hostibus ruina domus oppressit. to. 5. 1. Cap. 16. lib. 1. cap. 21. & 26.

Primus Regum.

Primus Regnorum liber enarratur. to. 3. de Mira. sacrae scripturae, lib. 2. cap. 7. & 8.

Caput secundum in summa exponitur. to. 5. lib. 17. cap. 4. & 5.

Arcus fortium superatus est, & infirmi accincti sunt robore. to. 5. lib. 17. cap. 4. 1. Reg. c. 2

Pleni panibus minorati sunt, & esurientes transierunt terram. Ibidem.

Exultauit cor meum in domino, dilatatum est os meum super inimicos meos. Ibidem.

Dominus mortificat & viuificat, deducit ad inferos & reducit. Ibidem. 4

Dominus pauperem facit & ditat, humiliat & exultat. Ibidem. 5

Et in caelis tonabit. Ibidem. 6

Samuel autem adhuc puerulus, succinctus erat Ephod. to. 4. 7

in quest. veteris ac noui testamenti, questio. 46.

Arca capta & restituta. to. 3. de Mira. sa. scriptu. lib. 2. ca. 7. 1. Reg. c. 4

Obtulit deo sacrificium Samuel. to. 4. in questio. veteris ac noui testamenti, quest. 46. 1. Reg. c. 7

Fragore caeli fugati hostes. to. 3. de Mira. sa. scrip. lib. 2. cap. 8. 2

Et inuoluit in te spiritus domini. to. 4. de diuer. questio. ad Simplicianum, lib. 2. quest. 1. 1. Re. ca. 10

Saul rex primus. to. 3. de Mira. sacrae scripturae, lib. 2. cap. 9. 1. Reg. c. 11

Poenitet me quod constituerim Saul regem. to. 4. de diuer. 1. Reg. c. 15

quest. ad Simplicianum, quest. 2. super Genesim, cap. 6.

Homo videt ea quae patent, dominus autem intuetur cor. 1. Re. ca. 16

to. 4. de quest. veteris ac noui testamenti, quest. 18.

Dauid & Goliath monomachia. to. 10. in lib. 50. ho. ho. 31. 1. Re. c. 17.

De Dauid & Isai patre suo & Goliath spurio. to. 10. ser. 197. 2

Saul prophetaus. to. 3. de Mira. sacrae scripturae, lib. 2. cap. 9. 1. Reg. c. 19

Panes propositionis Dauid manducauit, quos non nisi sacerdotibus manducare licebat, quid significat. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 33. 1. Re. ca. 21

Diuina mihi in phitone, & suscita mihi quem dixeris tibi. 1. Re. c. 28.

to. 4. ad Simplicia. lib. 2. quest. 3. Ibidem, de octo Dulcitij questio. quest. 6. to. 3. de Mira. sacrae scripturae, li. 2. ca. 11. to. 4. in quest. veteris ac noui testamenti, quest. 27.

Secundus Regum.

Extendit Oza manum ad arcam dei, & tenuit eam quare morte percussus. to. 3. de Mira. sacrae scripturae, lib. 2. cap. 12. 2. Reg. c. 6

Cum Dauid multa prospera prouenisset, cogitauit deo face-re domum, quae a rege Salomone filio eius postea fabricata est. to. 5. lib. 17. cap. 8. 2. Reg. c. 7

Cumque coplet fuerint dies tui, & dormieris cum patribus tuis suscitabo semen tuum post te. to. 5. lib. 17. cap. 8. 2

Si inique aliquid gesserit, arguam eum in virga virorum, & in plagis filiorum hominum. Ibidem, cap. 9. 3

Ingressus est rex Dauid, & sedit coram domino &c. to. 4. ad 4 Simplicianum, lib. 2. quest. 8.

Incipe & benedic domui serui tui, vt sit in sempiternum coram te. to. 5. lib. 17. cap. 12. 5

De Dauidis adulterio historia in summa enarratur. to. 10. in lib. 50. ho. homi. 21. 2. Re. ca. 11

Dauid correptus per Nathan, dixit, peccauit &c. to. 6. contra Faustum, lib. 22. ca. 67. & 97. to. 10. in lib. 50. ho. homi. 21. 2. Re. c. 12

2. Re. c. 18. David filium suum Absalon occisum deservit. to. 7. contra Gaudentij episto. lib. 2. cap. 14.
 2. Re. c. 22. Ascendit fumus de naribus eius. quid representat. tomo. 4. de Essen. diui. fo. 233. col. 2.
 2. re. c. 24. Perambula omnes tribus Israel, à Dan vsque Bersabee, & nuda mera populum. to. 3. de Mirabil. sa. scriptu. lib. 2. cap. 13.
 2. De plaga dei, & de area Arenae Hiebusai, & c. to. 10. ser. 198.
Tertius Regum.
 Vide to. 3. de Mirabilibus sacrae scripturae, lib. 2. ca. 14. & 15.
 3. Reg. ca. 1. Salomō filius tuus regnabit post me, & sedebit in folio meo to. 5. lib. 17. cap. 20.
 3. Reg. c. 2. Semei sedit in Hierusalem annos tres. tomo. 4. de quaest. super Leuiti. quaestio. 24.
 2. Semei occisus est. to. 4. de Amicitia, cap. 13.
 3. Reg. c. 3. De duabus meretricibus, & Salomonis iudicio. to. 10. ser. 200
 3. Reg. c. 11. Salomon simulachrorū cultu putauit esse aliquid vtilitatis. to. 3. de Genesi ad literam, lib. 11. cap. 4. 2.
 3. Re. c. 12. Roboam respuit consilium salubre, quare demum defectus est de regno. to. 7. de Gratia & libero arbitrio ad Valen. capite. 21.
 3. Reg. c. 13. Ecce altare scindetur. tomo. 3. de Mirabilibus sacrae scripturae, lib. 2. cap. 14.
 3. Re. c. 17. Helias à coruo fuit nutritus. to. 3. de Mirab. sa. scriptu. lib. 2. cap. 15. to. 10. ser. 201.
 2. Helias à vidua pascitur. Ibidem, cap. 6. to. 10. in lib. 50. Ho. homi. 18. Eodem, sermo. 146. & 201.
 3. Helias suscitauit filium mortuum viduae. to. 6. contra Faustū, lib. 12. cap. 3. 4. to. 3. de Mira. sa. script. lib. 2. cap. 16.
 4. Testis huius viduae cū qua ego habito, malefecisti occidendo filium. to. 4. ad Simplicia. li. 2. quaest. 5.
 3. Reg. c. 18. Helias orauit vt dominus daret pluuiam super terram, & multa quae ibidem complectuntur. to. 10. ser. 201.
 2. De holocausto in monte Carmeli. to. 3. de Mirabilibus sacrae scripturae, lib. 2. cap. 18.
 3. Reg. c. 19. Helias ieiunauit per quadraginta dies. to. 3. de Mirabilibus sacrae scripturae, lib. 2. cap. 19.
 3. Re. c. 22. Achab deceptus fuit à pseudopropheta. tomo. 4. in lib. 83. quaestio. quaest. 33.
Quartus Regum.
 Vide to. 3. de Mirabilibus sa. scriptu. lib. 2. cap. 20. & ceteris.
 4. Reg. c. 1. De igne descendente super quinquagenarios. to. 3. de Mirab. sacrae scripturae, lib. 2. cap. 20.
 4. Re. ca. 2. Helias in curru igneo fuit raptus. tomo. 3. de Mirabilibus sacrae scripturae, lib. 2. cap. 25. to. 7. de Peccameri. & remiss. lib. 1. cap. 3.
 2. Helias veniens in Bethel caluus, à pueris illudebatur. to. 3. de Mirab. sa. scriptu. lib. 2. cap. 22. to. 6. contra Faustum, lib. 12. ca. 35. to. 10. ser. 203.
 3. Ecce commemoratio ciuitatis bona, sicut & tu domine vides, sed aquae multae & steriles sunt. tomo. 7. contra Fulgen. Dona. artic. 19.
 Caput quartum exponitur in summa. tomo. 10. sermo. 206.
 4. Re. c. 4. Helias baculum per seruum mittit super mortuum: quid figurat. tomo. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 35. to. 10. de verbis Apostoli, ser. 11.
 2. Helias flando in faciem pueri, suscitauit eundem. to. 7. de Anima & eius orig. lib. 3. ca. 5.
 Caput quintum enarratur. to. 10. ser. 207. & 208. Eodem, ad fratres in Eremito, sermo. 32.
 4. Re. ca. 5. Naaman lepra. tomo. 3. de Mira. sacrae scriptu. lib. 2. cap. 24.
 4. Re. c. 6. De ferri supernatione. Ibidem, cap. 25.
 2. Victoria per Heliseum. to. 3. de Mira. sa. scriptu. lib. 2. ca. 26.
 4. Re. c. 17. Israelitarum calamitas. Ibidem, cap. 27.
 4. Re. c. 19. Angelus 180. milia occidit de exercitu Semacherib. to. 3. de Mira. sa. scriptu. lib. 2. cap. 27. & 28.
 4. re. c. 20. Conuertit Ezechias faciem suam ad parietem cū lachrymis. to. 3. de mira. sa. scri. li. 2. ca. 28. to. 9. de Viti. infir. li. 2. ca. 2
 4. Re. c. 25. Capta est illa ciuitas, & multa pars eius, & ducta est in Baby Ioniam. to. 3. de Mira. sacrae scripturae, lib. 2. cap. 29. to. 4. de catechizandis rudibus, cap. 21.
Esdrae.
 Vide to. 3. de Mirabilibus sacrae scripturae, lib. 2. ca. 33. & 34.

Super omnia vincit veritas. tomo. 4. in quaestione veteris ac 3. Esdrae. 3. noui testamenti, quaestione. 109.
Tobia.
 Si multum tibi fuerit, tribus abundanter. to. 9. de conflictu. 1. Cap. 4. vitio. & virtutum, cap. 17.
 Eleemosyna ab omni peccato & morte liberat. to. 9. de recti. 2. catho. conuersationis.
 De pisce quia scedit ad Tobiam. to. 10. in 4. ser. Petri & Pauli. 1. Cap. 6. Caput. 12. vtrunque exponitur. to. 10. ser. 226.
 Quando orabas cum lachrymis, obtuli orationem tuam domino. to. 2. de gratia noui testamenti, cap. 29. to. 9. lib. 2. meditatio. cap. 3.
 Videbar vobiscum manducare & bibere, & c. tomo. 2. de sex 2. quaestio. contra Paga. quaestio. 1.
 Aliqua ex libro Iudith exponuntur. to. 10. ser. 228. & 229.
Iob.
 Vide tom. 4. in lib. annotationum in Iob. per totum, fol. 296. col. 2. to. 10. ser. 223. 224. & 225.
 Angeli venerunt ante conspectum dei, & inter eos affuit Sathan. de videndo deo, ad Paulinā. to. 2. fo. 110. D. & fo. 112. E.
 Sustinentiam Iob audistis, & finem domini vidistis. de gratia noui testamenti, ad Honora. to. 2. fo. 122. B. & de symbo. fidei ad Catechu. to. 9. lib. 1. cap. 3.
 Anima esuriens etiam amara dulcia esse videntur. infra 1. Cap. 6. Prouerb. 27.
 Vita hominis militia super terram. tomo. 1. lib. 10. confessio. num. cap. 28. to. 5. lib. 21. cap. 14. tomo. 9. in Solilo. ani. ad deum, cap. 15. & 16.
 Parce mihi domine, nihil enim sunt dies mei. to. 9. in Soliloq. 2. animae ad deum, cap. 2.
 Si venerit ad me, non videbo eum: si aberit, non intelligam. 1. Cap. 9. de videndo deo, ad Paulinā, to. 2. ca. 6. circa finem. & 12.
 Terra data est in manus impij. to. 2. de gratia noui testamen. 2. ti ad Hono. cap. 16.
 Manus tuae fecerunt me & plasmauerunt me. tomo. 1. in libro 1. Cap. 10. Solilo. cap. 2.
 Homo natus de muliere, breui viuens tempore. to. 9. in libro 1. Cap. 14. Solilo. animae ad deum, cap. 2.
 Multis miseris repletur. to. 9. in manua. cap. 8. 2
 Quis potest facere mundum de immundo? tomo. 9. in libro 3. meditationum, cap. 36.
 In carne mea videbo deum. to. 5. lib. 2. cap. 29. to. 10. in 2. 1. Cap. 19. sermo. de Natiuitate domini.
 Viam eius custodiu, & non declinaui ex ea. to. 7. de perfect. 1. Cap. 23. iusti. contra Coelest. fol. 308. E.
 Ab aquis niuium transibunt ad niuium calorem. tomo. 9. de 1. Cap. 24. triplici habita. cap. 2.
 Nunquid iustificari potest homo comparatus deo? tom. 6. de 1. Cap. 25. sancta virgi. ca. 48. to. 2. de natu. & gra. contra Pela. ca. 7. to. 7. contra Pela. & Coele. de peccato origina. li. 2. ca. 32.
 Homo putredo & filius hominis vermis. to. 2. de gratia noui 2. testamenti ad Hono. cap. 8.
 Ecce timor domini ipsa est sapientia. to. 3. de spiritu & litera, 1. Cap. 28. ad Marcellinum, cap. 11.
 Qui regnare facit hominem hypocritam propter peccata populi. to. 6. de nat. bo. aduer. Mani. ca. 32.
 De cuius vtero egressa est glacies. to. 4. de essentia diuinita. 1. Cap. 38. fol. 233. L.
 Hoc est initium figmenti domini quod fecit vt illudatur ab angelis eius. tomo. 3. de Genesi ad literam, lib. 11. cap. 20. to. 5. lib. 11. cap. 15. & 17.
Psalmorum.
 Vide tomo. 8. per totum. & tomo. 3. in speculo de Psalmis.
 Primum Psalmum exponit. to. 4. in quaestio. veteris ac noui 1. Cap. 1. testamenti, quaestio. 110. per totum.
 Et in cathedra pestilentiae non sedit. to. 4. in quaestio. veteris 1. Cap. 1. ac noui testamenti, quaestio. 110.
 Non sic impij non sic, sed tanquam puluis. Ibidem. 2
 Nouit dominus viam iustorum. to. 2. in episto. 2. ad Valen. 3
 Astiterunt reges terrae & principes conuenerunt in vnum. 1. Cap. 1. 2. tomo. 4. de consensu Euang. lib. 3. cap. 16. to. 2. de correct. Donati. ad Bonifa. cap. 13.
 Qui

2 Qui habitat in caelis irridebit eos. tomo. 7. de anima & eius origi. lib. 1. capite. 14.
 3 Dominus dixit ad me, filius meus es tu, ego hodie genui te. tomo. 3. in Enchiridio ad Lauren. cap. 49. tomo. 4. in quaestio. vete. ac noui testamen. quaestio. 54. to. 6. de quinque haeresibus, cap. 4.
 4 Et nunc reges intelligite, erudimini qui iudicatis terram. to. 7. contra literas Petilianas, lib. 2. cap. 92. Ibidem, contra. 2. Gauden. episto. lib. 2. cap. 26. to. 10. sermo. 94.
 5 Seruite domino in timore. tomo. 7. de natu. & gratia, contra Pela. cap. 33. to. 9. de bono discipuli. cap. 3. tomo. 2. de correctio. Dona. ad Bonifa. cap. 13.
 6 Apprehendite disciplinam, nequando irascatur dominus & pereatis de via. to. 7. contra literas Peti. lib. 2. cap. 92. Ibidem, de natu. & gratia, contra Pela. ca. 33. to. 9. de bono discipuli. cap. 5. Ibidem, de speculo peccatoris, cap. 6.
 1. Psal. 3. Ego dormiui & somnum cepi. to. 5. lib. 17. cap. 17. & 18. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 47.
 2 Domini est salus. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 34.
 1. Psal. 4. Cum inuocarē exaudiuit me deus iustitiae meae. to. 1. li. 9. confess. cap. 4. Ibidem exponit istum Psalmum quasi per totū.
 2 Filij hominū vsquequo graui corde, vt quid diligitis vanitatem & quaeritis mendacium. to. 10. ser. 12. & 141.
 3 Scitote quoniam misericauit dñs sanctum suū. to. 10. ser. 141.
 4 Irascimini & nolite peccare. to. 6. contra Faustum, lib. 2. ca. 92. to. 10. de verbis domini. sermo. 35. Eodem, in lib. 50. ho. homi. 42.
 5 Sacrificate sacrificium iustitiae, & sperate in domino. to. 1. de Magistro, cap. 1.
 6 Signatus est super nos lumen vultus tui domine. to. 9. in Euā. Ioan. tractatu. 40.
 7 In pace in idipsum dormiam & requiescam. tomo. 9. lib. 1. medita. cap. 37.
 1. Psal. 5. Mane astabo tibi & videbo. to. 4. in lib. annotationum in Iob cap. 7. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 34.
 2 Odisti omnes qui operantur iniquitatem, perdes omnes qui loquuntur mendaciū. tomo. 4. de menda. ad Confen. cap. 6. Ibidem contra menda. ad Confen. cap. 1. tomo. 9. in Euā. ge. Ioan. tracta. 10. Ibidem in lib. Solilo. ani. ad deum, cap. 27. tomo. 4. de patientia, cap. 22.
 1. Psal. 6. Turbatus est à furore oculus meus. to. 10. in li. 50. ho. ho. 42.
 1. Psal. 7. Concepti dolorem, & peperit iniquitatem. tomo. 3. de Trinita. libro. 9. cap. 9.
 1. Psal. 8. Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem. tomo. 6. contra Iudae. Paga. & Aria. cap. 10.
 2 Minuisti eum paulominus ab angelis. tomo. 6. contra sermo. Aria. cap. 5. to. 9. in Solilo. animae ad deum, cap. 7. tomo. 4. de Trinita. & vnita. dei. cap. 8. to. 6. contra Iudaeos, Pa. & Aria. ca. 8. Ibidem contra Maxi. Aria. episto. lib. 3. cap. 25.
 3 Omnia subiecit sub pedibus eius. tomo. 9. in Solilo. animae ad deum, cap. 20.
 1. Psal. 9. Patientia pauperum non peribit in finem. tomo. 5. li. 14. cap. 29. tomo. 4. de patientia cap. 29.
 2 Exurge domine nō praeualeat homo. to. 10. de verb. do. ser. 31.
 3 Orphano tu eris adiutor. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 75.
 4 Tibi derelictus est pauper. tomo. 10. ser. 110.
 5 Desiderium pauperum exaudiuit dominus. tomo. 9. de cognitio. verae vitae, cap. 39.
 1. Psal. 10. Parauerunt sagittas suas in pharetra, vt sagittent. tom. 2. ad inquisitiones Ianuarij, lib. 2. cap. 6. fo. 117. C.
 2 Palpebrae eius interrogant filios hominum. to. 4. de essentia diuinitatis. fo. 233. F.
 3 Qui diligit iniquitatem, odit animam suam. tomo. 9. in Euā. Ioan. tracta. 87. to. 3. in senten. senten. 1.
 1. Psal. 11. In circuitu impij ambulat. to. 5. lib. 12. cap. 13. & 17.
 2 Secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum. Ibidem, cap. 14.
 1. Psal. 12. Vsquequo domine obliuisceris me in finem. tomo. 9. in manuali, cap. 37.
 2 Illumina oculos meos ne vnquam obdormiam. to. 9. in lib. Solilo. animae ad deum, cap. 17.
 1. Psal. 13. Dominus de caelo respexit super filios hominum. tomo. 3. de Trinitate. libro. 15. cap. 2.

Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt. to. 9. de tempore Barbarico. cap. 1. & infra Ro. ca. 3. autho. 3. to. 7. de perfecti. iusti. contra Coelest. in autho. quae militant contra eum, articu. 3.
 Sepulchrum patens est guttur eorum. tomo. 7. contra literas Petilia. lib. 2. cap. 15.
 Venenum aspidum sub labiis eorum, Ibidem, cap. 14.
 4 Qui ingreditur sine macula, habitabit in tabernaculo tuo. 1. Psal. 14. to. 7. de perfect. iusti. contra Coelest. in responso. 16.
 Qui loquitur veritatem in corde suo. to. 4. de menda. ad Confen. cap. 16. Ibidem, contra menda. cap. 6.
 2 Bonorum meorum non egess domine. to. 3. de Gene. ad literā, lib. 8. cap. 11. tomo. 6. aduer. Iuda. cap. 9.
 1. Psal. 15. Propter hoc legatum est cor meum. to. 5. lib. 17. cap. 18.
 2 Ego clamaui, quoniam exauidisti me. Ibidem, lib. 11. cap. 14. 1. Psal. 16. Satiabor cum apparuerit gloria tua. to. 9. in Euan. Ioan. tracta. 2. 102. Ibidem in Solilo. animae ad deum, cap. 13.
 Diligam te domine fortitudo mea. Ibidem, cap. 11. 1. Psal. 17. Tu illuminabis lucernam meam domine & cetera. to. 10. de 2. verbis domini. sermo. 8.
 Dilatasti gressus meos subtus me. tomo. 4. in quaestio. super 3. Exod. quaestio. 107.
 4 Populus quem non cognoui seruluit mihi. to. 5. lib. 17. ca. 16. 4
 Coeli enarrant gloriam dei. tomo. 4. in lib. annot. in Iob, cap. 1. Psal. 18. 37. Ibidem de consensu Euan. lib. 1. cap. 30.
 2 Dies diei eruat verbum. to. 9. in Euan. Ioan. tra. 62. 2
 Non sunt loquelae neque sermones. to. 7. contra literas Petilia. lib. 2. cap. 32. 3
 In sole posuit tabernaculum suum. Ibidem, to. 9. in epistola 4
 Ioan. tracta. 1. & 2. Ibidem de cantico no. cap. 5.
 5 Tanquam sponsus dominus procedens de thalamo suo. to. 4. 5
 de consensu Euang. lib. 1. cap. 30.
 6 Occursus eius vsque ad summum. tomo. 7. contra literas Petilia. lib. 2. cap. 32. 6
 Nec est qui se abscondat à calore eius. tomo. 4. de consensu 7
 Euan. lib. 1. cap. 30. to. 7. contra literas Petilia. li. 2. cap. 32.
 8 Timor domini sanctus permanens in seculū seculi. to. 2. de gratia noui testa. ad Hono. cap. 21. 8
 Delicta quis intelligit. tomo. 4. in quaestio. super Leuiti. quaestio. 20. 9
 Ab occultis meis munda me domine. to. 1. de libero arbitrio. 10
 lib. 3. cap. 10. to. 9. in manua. cap. 5.
 1. Psal. 20. Quoniam praeuenisti eum in benedictionibus dulcedinis. to. 1. Psal. 20. 7. contra duas epistolas Pela. ad Bonifa. lib. 2. cap. 9.
 1. Psal. 21. Psalmum. 21. quasi per totum exponit August. to. 2. de gratia 1. Psal. 21. no. testa. ad Hono. cap. 6. 7. 8. & cate.
 2 Deus deus meus respice in me, quare me dereliquisti. Ibidem, cap. 6. 2
 In te sperauerunt patres nostri. tomo. 9. de. 4. virtutibus charitatis. 3
 4 Ego sum vermis & non homo. to. 2. de sex quaestio. contra Paga. quaestio. 6. Ibidem de gratia no. testa. ad Hono. cap. 8. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 1. to. 10. ser. 181. cap. 2. 4
 5 Foderunt manus meas & pedes meos, diuinauerunt omnia ossa mea. to. 5. lib. 17. cap. 17. 5
 6 Partiti sunt vestimenta mea, & super vestem meam miserunt fortem. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 118. 6
 1. Psal. 22. Dominus regit me, & nihil mihi deerit. to. 7. contra literas Petilia. lib. 2. ca. 47. to. 9. lib. 1. medita. cap. 35. 1. Psal. 22.
 1. Psal. 23. Hunc Psalmum exponit August. to. 4. in quaest. vete. ac noui 1. Psal. 23. testamenti, quaest. 111. per totum.
 2 Quis ascendet in montem domini. Ibidem. 2
 3 Attollite portas principes vestras. Ibidem. 3
 1. Psal. 24. Delicta iuuentutis meae & ignorantias meas ne memineris. 1. Psal. 24. to. 7. de peccatorum meri. & remiss. lib. 1. cap. 24. & 36.
 2 Dulcis & rectus dominus. tomo. 9. in Euange. Ioan. tracta. 33. 2
 infra Psal. 33. autho. 2.
 3 Vniuersae vię domini, misericordia & veritas. tomo. 3. in sententis senten. 28. 3
 4 Oculi mei semper ad dominum, quoniam ipse euellet de laqueo pedes meos. to. 9. de honesta. mulie. cap. 5. in fine. 4
 5 Innocentes & recti adhaeserunt mihi. tomo. 9. de vita Christiana, cap. 10. 5
 bb ij Proba

- 6 Proba me domine & tenta me. to. 10. ser. 1. san. Laurentij.
 7 Non sedi cum concilio vanitatis. tomo. 7. lib. 3. contra episto. Parme. capi. 5.
 1. Pfall. 25. Domine dilexi decorem domus tuae. tomo. 5. libr. 22. cap. 21. tomo. 9. libro. 1. medita. cap. 20. tomo. 4. de saluta. documentis. capi. 47.
 1. Pfall. 26. Vnam petij a domino. to. 9. in Euange. Ioan. tract. 3.
 2 Faciem tuam domine requiram. tomo. 9. in Solilo. animae ad deum. capi. 36. & 37.
 3 Adiuutor meus es tu. ne derelinquas me. to. 7. de gratia & libe. arbi. ad Valen. capi. 6.
 4 Credo videre bona domini in terra viuentium. tomo. 4. de saluta. documen. cap. 47.
 5 Viriliter age & confortetur cor tuum. tomo. 10. in lib. 50. homi. homi. 11.
 1. Pfall. 28. Dominus diluuium inhabitare facit. & sedebit dominus rex in aeternum. tomo. 2. de praesentia dei. ad Dardanum. cap. 18. in fine.
 1. Pfall. 29. Quoniam ira in indignatione eius. tomo. 7. contra Pelagi. Hypogno. in lib. 6.
 2 Ad vesperum demorabitur fletus. tomo. 10. in 18. sermo. Natiuita. domini.
 3 Nunquid confitebitur tibi puluis. tomo. 4. in quaestio. vete. ac noui testamen. quaestio. 38.
 1. Pfall. 30. Quoniam defecit in dolore vita mea. to. 9. in manua. cap. 15.
 2 Quam magna multitudo dulcedinis tuae. quam abscondisti timentibus te. to. 5. libro. 21. cap. 24. tomo. 9. lib. 1. medita. capi. 37.
 3 Proiectus sum a facie oculorum tuorum. to. 4. libr. quaest. super Gene. quaest. 54. to. 9. lib. 1. medi. cap. 39.
 1. Pfall. 31. Beati quorum remissa sunt iniquitates. & quorum testa sunt peccata. to. 4. libr. quaestio. super Gene. quaestio. 161. super Exodum. quaest. 108.
 2 Beatus vir cui non imputauit dominus peccatum. to. 2. de perfectio. iusti. contra Caesari. in responso. 15. ratiocli.
 3 Conuersus sum in erumna mea. dum configitur spina. to. 9. de vitilia. pccenit. capi. 1.
 4 Dixi confitebor aduersum me in iustitiam meam domino. to. 4. de saluta. documen. capi. 56.
 5 Nolite fieri sicut equus & mulus. tomo. 9. in Euange. Ioan. tracta. 15. libidem. in epistolam Ioan. tract. 8. to. 3. de fide ad Petrum. capi. 24.
 1. Pfall. 32. Verbo domini caeli firmati sunt. tomo. 1. lib. 11. confess. ca. 6. & 7. tomo. 4. de essen. diuinit. fo. 233. G
 Pfall. 33. in parte exponitur. to. 10. de verbis domini. ser. 39. Eodem. in libro. 50. homi. homi. 1.
 1. Pfall. 33. Accedite ad eum & illuminamini. to. 5. lib. 22. cap. 29. to. 6. aduersus Iudaeos. cap. 9.
 2 Gustate & videte quoniam suavis est dominus. to. 5. lib. 21. cap. 24. to. 9. in Solilo. animae ad deum. cap. 22. tomo. 3. de spiritu & anima. cap. 58. supra Pfall. 24. auth. 2.
 3 Declina a malo & fac bonum. inquire pacem. to. 4. de continentia. cap. 7. infra Pfall. 36. auth. 1.
 4 Oculi domini super iustos. to. 4. de essen. diuinita. fo. 233. E to. 9. super Magnificat in principio.
 1. Pfall. 35. Veritas tua vsque ad nubes. to. 1. lib. 13. confessio. cap. 15.
 2 Homines & iumenta saluabis domine. to. 9. in Euangelium Ioan. tract. 30. & 34.
 3 In lumine tuo videbimus lumen. to. 9. in Solilo. animae ad deum. capi. 36. libidem. in manual. cap. 7.
 1. Pfall. 36. Declina a malo & fac bonum. supra Pfall. 33. auth. 3. to. 4. in lib. quaestio. super Leuiti. quaestio. 20. tomo. 9. de cognitio. vere. vite. cap. 37.
 2 Custodi innocentiam & vide aequitatem. to. 9. de vita Christiana. cap. 10.
 3 Veritatem in imagine pertransit homo. to. 10. in 1. ser. septua.
 1. Pfall. 38. Thelaurizat. & ignorat cui congregabit ea. tomo. 3. de Trinita. lib. 14. capi. 14.
 1. Pfall. 39. Eduxit me de lacu miseriae. & de luto fecis. tomo. 5. libro. 18. cap. 35. tomo. 9. in manua. cap. 24.
 2 Beatus qui intelligit super egenum. to. 10. in lib. 50. ho. ho. 39.
 1. Pfall. 40. Ego dixi domine miserere mei. sana animam meam. tomo. 3. de spiritu & lite. ad Marcel. cap. 27. & 30. tomo. 2. de na-
 tu. & gratia. contra Pelagia. capi. 19.
 Inimici mei dixerunt mala mihi. quando morietur. tomo. 5. 2 libro. 17. capi. 18.
 Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum. tomo. 9. 1. Pfall. 17. in Solilo. animae ad deum. capi. 35.
 Abyssus abyssum inuocat. libi. & tomo. 9. de contritione cordis. capite. 9.
 Iudica me deus. & discerne causam meam. tomo. 4. de consen. 1. Pfall. 42. Euange. lib. 2. cap. 20. to. 2. de correct. Dona. ad Bonifa. cap. 7. tomo. 9. in Euange. Ioan. tracta. 22. & 43. in fine. & in princip. tracta. 52.
 Manus tua gentes disperdidit. tomo. 3. de Gene. ad literam. 1. Pfall. 43. libro. 6. capi. 12.
 Vendidisti populum tuum sine precio. tomo. 4. in quaestio. 2 super Iudicum. quaest. 17.
 Exurge quare obdormis domine. tomo. 4. de essentia diuinitatis. fol. 234. I
 Eructauit cor meum verbum bonum. libidem. fo. 233. K. cuius 1. Pfall. 44. expositionem vide tomo. 5. lib. 17. cap. 16.
 Lingua mea calamus scribae velociter scribetis. libidem. G 2
 Speciosus forma praefiliis hominum. to. 6. aduer. Iudae. ca. 4. 3
 Propter veritatem & mansuetudinem & iustitiam. tomo. 9. 4
 in Euange. Ioan. tracta. 33.
 Populi sub te cadent in corda inimicorum regis. tomo. 3. de 5
 Trini. lib. 12. capi. 6.
 Vniuit te deus deus tuus oleo iustitiae. to. 9. in Euan. Ioan. tra- 6
 cta. 7. to. 4. de incar. verbi. lib. 2. libidem. de fide rerum in-
 uisibilium. ca. 3. tomo. 6. contra Maxi. Ari. epi. lib. 3. ca. 16.
 Audi filia & vide. obliuiscere populum tuum & caetera. tomo 7
 10. in primo sermo. sexagesi.
 Fluminis impetus laetificat ciuitatem dei. tomo. 7. contra Cre 1. Pfall. 45.
 sco. Gramma. lib. 2. capi. 14.
 Vacate & videte quoniam ego sum deus. tomo. 1. de vera re- 2
 ligatione. capi. 35.
 Quoniam rex omnis terrae deus. psallite sapienter. tomo. 9. in 1. Pfall. 46.
 Euange. Ioan. tracta. 13.
 Ciuitas regis magni. to. 5. lib. 17. cap. 16. 1. Pfall. 47.
 Homo cum in honore esset non intellexit. comparatus est iu- 1. Pfall. 48.
 mentis insipientibus. tomo. 1. de quantitate animae. cap. 28.
 to. 3. de Gene. ad lite. lib. 6. cap. 12. & lib. 7. cap. 9. & 10. to. 5. lib. 22. cap. 24. tomo. 7. de anima & eius origine. lib. 4. 4
 cap. 11. libidem contra Pela. & Coelest. de peccato origi-
 lib. 2. cap. 40. tomo. 9. de conueni. 10. praeepto. & plaga. 5
 Aegypti. cap. 5. tomo. 3. de spiritu & anima. cap. 35.
 Pfall. 49. pro parte exponitur tomo. 10. in lib. 50. ho. homi. 2. 2
 & 28. Eodem. sermo. 220.
 Deus manifeste venit. deus noster. & non filebit. to. 5. lib. 20. 1. Pfall. 49.
 cap. 24. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 4. & 37.
 Aduocauit caelum desursum & terram discernere populum 2
 suum. tomo. 5. lib. 20. cap. 24.
 Congregate illi sanctos eius. libidem. 3
 Immola deo sacrificium laudis. tomo. 6. aduersus Iudaeos. 4
 capite. 6.
 Quare tu enarras iustitias meas. & assumis testamentum me- 5
 um per os tuum. tomo. 7. contra epistolam Permenia. 5
 libro. 2. capi. 9. libidem contra Cresco. Gramma. libro. 2. 5
 capite. 29.
 Pfall. 50. pro parte exponitur. to. 10. in li. 50. ho. ho. 21. & 27. 1. Pfall. 50.
 Secundum magnam misericordiam tuam. tomo. 4. in quaestio. vete. ac noui testamen. quaestio. 112. Hunc Psalmum 1
 libidem exponit per totum.
 Asperges me domine hyssopo & mundabor. to. 3. de doctri. 2
 Christia. lib. 2. cap. 16. & 41. tomo. 9. in Euange. Ioan. tra- 2
 cta. 119. to. 9. de quarta feria. cap. 5. tomo. 4. in quaestio. vete. ac noui testamen. quaestio. 112.
 Lauabis me. & super niuem dealbabor. tomo. 9. de quarta 3
 feria. capite. 5.
 Auerte faciem tuam a peccatis meis. tomo. 4. in libr. quaestio. super Exod. quaestio. 150. tomo. 9. in epistolam Ioan. 4
 tracta. 9. libidem. lib. 2. medita. cap. 12. to. 4. in quaestio. vete. ac noui testamen. quaestio. 112.
 Cor mundum crea in me deus. & spiritum rectum innoua. 5
 & caete. to. 2. de origi. animae. fo. 23. C. to. 1. li. Solilo. cap. 1. 5
 to. 4.

- to. 4. in quaest. vete. ac no. testa. quaest. 112. & to. 3. in Enchi. ad Lauren. cap. 31.
 6 Et spiritum rectum innoua in visceribus meis. to. 1. de quantitate animae. cap. 33.
 7 Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum. to. 7. cōtra. 2. episto- las Pelagia. lib. 4. ca. 11. to. 9. in Euāg. Ioan. tracta. 4. to. 4. in quaest. ve. ac no. testa. quaest. 112. to. 7. cōtra Pela. Hypo. li. 5
 8 Docebo iniquos vias tuas. to. 7. contra Cresco. Gramma. lib. 3. cap. 46.
 9 Domine labia mea aperies. & c. to. 9. in Solilo. animae ad deū. cap. 7. to. 4. in quaest. vete. ac no. testa. quaest. 112.
 10 Quoniam si voluisses sacrificium dedissem. to. 5. lib. 10. ca. 5.
 11 Sacrificium deo spiritus contribulatus. to. 7. contra Cresco. Gramma. lib. 2. cap. 12.
 1. Pfall. 51. Sicut nouacula acuta fecisti dolum & c. to. 10. de verbis domini. sermo. 6.
 1. Pfall. 55. Miserere mei domine. quoniam conculcauit me homo. to. 10. de verbis domi. sermo. 21.
 2 Pro nihilo saluos facies illos. to. 4. de patien. ca. 20.
 3 Incolent & abscondent. ipsi calcaneum meum obseruabunt. to. 4. in lib. quaestio. super Gene. quaest. 15.
 1. Pfall. 56. Filij hominum dentes eorum arma & sagittae. to. 7. contra li- teras Petilia. lib. 2. cap. 14.
 1. Pfall. 58. Misericordia eius praueuiet me. to. 7. de natu. & gratia. contra Pela. cap. 32. libidem. contra duas epistolas Pelagia. ad Bonifa. lib. 2. cap. 9.
 1. Pfall. 59. In Idumaeam extendam calcamentum meum. to. 4. de essentia diuinitatis. fo. 234. A.
 1. Pfall. 61. Nonne deo subiecta erit anima mea. ab ipso enim salutare meum. to. 10. in lib. 1. ho. homi. 14.
 2 Diuitiae si affluant. nolite cor apponere. to. 2. de orando deo. ad Probam. cap. 3.
 3 Semel locutus est deus. to. 3. de spiritu & litera. ad Marcel. cap. 33. to. 5. lib. 5. cap. 9. to. 6. contra Iudae. paga. & Aria. capite. 6.
 4 Reddes vnicuique secundum opera sua. to. 7. contra Pelag. Hypogno. lib. 3.
 1. Pfall. 63. Exaudi deus deprecationem meam cum deprecor. tomo. 9. de Specu. pecca. ca. 7. in fine.
 1. Pfall. 64. Ad te omnis caro venit. to. 4. de continent. ca. 4.
 2 Exaudi nos deus salutaris noster. tomo. 9. in Soliloq. animae ad deum. cap. 35. in fine.
 3 Visitasti terram. & inebriasti eam. to. 4. lib. quaestio. super Gene. quaest. 14. 4.
 1. Pfall. 65. Omnis terra adoret te. to. 4. de continentia. ca. 14.
 2 Sicut deficit fumus deficiant. to. 10. ser. 109.
 1. Pfall. 67. Pluuiam voluntariam segregabis deus. to. 3. de Trinita. lib. 4. cap. 1.
 2 Ascendit in altum. captiuam duxit captiuitatem. to. 4. de essentia diuini. fo. 234. B.
 3 Dedit dona hominibus. to. 9. de Symb. ad catechume. libro 2. cap. 7.
 4 Acceperunt dona in hominibus. to. 3. de Trini. lib. 15. ca. 19.
 5 Deus noster deus saluos facienti. to. 5. lib. 17. ca. 18.
 6 Visti sunt gressus tui deus. to. 4. de essen. diuinitatis. fo. 234. A
 7 Increpa feras arundinis. to. 9. de ouibus. cap. 14.
 1. Pfall. 68. Quae non rapui. tunc exolebam. to. 3. de Trini. lib. 13. ca. 14. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 79.
 2 Neque absorbeat me profundum. to. 10. in lib. 50. ho. homi. 16.
 3 Dederunt in escam meam fel. & in siti mea potauerunt me aceto. to. 5. lib. 17. ca. 19. to. 9. in Euange. Ioan. tractat. 37.
 4 Fiat mensa coram ipsis in mscipulam. & in retributionem. to. 5. lib. 17. ca. 19. to. 6. aduer. Iud. ca. 5. & to. 10. in primo ser. feria. 6. post cineres.
 5 Querite deum. & viuet anima vestra. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 63.
 1. Pfall. 70. Quoniam tu es patientia mea. to. 3. de Trini. lib. 15. cap. 17.
 1. Pfall. 71. Suscipiant montes pacem populo. to. 9. in Euange. Ioan. tra- ctatu. 1.
 2 Dominabitur a mari vsque ad mare. & a flumine & c. to. 7. con- tra literas Petilia. libro. 2. ca. 58.
 3 Liberabit pauperem a potente. to. 7. contra Pela. hypog. lib. 5. in principio.
 4 Qui facit mirabilia magna sol. to. 3. in quest. de tri. fo. 233. H

- Psalmus. 72. vtcunq; exponitur. to. 10. ser. 236.
 Bonus est dominus rectis corde. tomo. 9. in Euange. Ioan. tra- 1. Pfall. 72.
 ctat. 25.
 Mihi adherere deo bonum est. to. 4. in lib. 83. quaest. quaest. 2
 54. to. 5. lib. 10. ca. 18. & 25. libidem lib. 12. ca. 9. to. 9. lib. 1.
 medita. cap. 37.
 Deiecisti eos dum alleuarentur. to. 5. lib. 14. cap. 13. 3
 Perdidisti omnes qui fornicantur abs te. tomo. 9. in epistolam 4
 Ioan. tracta. 9.
 Deus autem rex noster operatus est salutem in medio terrae. 1. Pfall. 73.
 to. 7. lib. 17. cap. 4.
 Cum accepero tempus. ego iustitias iudicabo. to. 9. in Euan- 1. Pfall. 74.
 ge. Ioan. tracta. 28.
 Vouete. & reddite domino deo vestro. tomo. 6. de adulterinis 1. Pfall. 75.
 coniugiis. lib. 4. cap. 24. to. 3. de fide ad Petrum. ca. 3. in fi.
 Nunquid in perpetuum obliuiscetur misereri deus. aut con- 1. Pfall. 76.
 tineb. in ira misere. suas? to. 5. lib. 21. cap. 18. & 24. to. 3. in li.
 Enchi. ad Lauren. cap. 112.
 Percussit petram. & fluxerunt aquae. to. 3. de mira. sac. scrip. 1. Pfall. 77.
 lib. 1. cap. 24. vide supra Exod. 17.
 Panem angelorum manducauit homo. to. 9. in Euange. Ioan. 2
 tracta. 13. to. 3. de mira. sac. scrip. lib. 1. cap. 23. to. 4. in que-
 stio. vete. ac no. testamen. quaest. 20. to. 1. de libe. arbi. lib. 3. cap. 10.
 Redde vicinis nostris in sinum eorum. to. 10. ser. 110. 1. Pfall. 78.
 Deus conuertere nos. to. 7. de pecca. meri. & remiss. lib. 2. ca. 5. 1. Pfall. 79.
 Ostende nobis faciem tuam. tomo. 4. de essen. diuini. fo. 233. F 2
 supra Exod. 33. autho. 3.
 Fiat manus tua super visum dexterae tuae. to. 7. de bo. perse- 3
 ue. cap. 7.
 Dilata os tuum. & implebo illud. to. 4. lib. quaest. super Exo. 1. Pfall. 80.
 quaestio. 9.
 Ego dixi dii estis & filij excelsi omnes. tomo. 5. lib. 9. cap. 23. 1. Pfall. 81.
 to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 48. tomo. 3. de fide & Symb. 1
 cap. 9.
 Imple facies eorum ignominia. to. 7. contra literas Petilia. 1. Pfall. 82.
 lib. 1. cap. 29.
 Psalmus. 93. vtcunq; exponitur. to. 10. in lib. 50. ho. ho. 33. & 50. 1. Pfall. 83.
 Beati qui habitant in domo tua domine. to. 2. ad inquisitio.
 Ianua. epi. 119. cap. 15. to. 5. lib. 22. cap. 30. to. 9. in Euang. 1
 Ioan. tracta. 105. to. 9. lib. 1. medi. cap. 25. & 37. libidem. in
 foliloquiis. animae ad deum. cap. 35. libi. in manua. cap. 16.
 & 17. libide de triplici habit. cap. 14. & 6. to. 3. de spiritu 1
 & anima. cap. 60. & 65. to. 9. de vani. sec. cap. 2. libidem de 1
 specu. cap. 29.
 Melior est dies vna in atrijs tuis. to. 9. de tripli. habita. ca. 4. 2
 Audiam quid loquatur in me dominus. to. 3. de Gene. ad lite- 1. Pfall. 84.
 ram. lib. 9. cap. 2.
 Veritas de terra orta est. to. 1. lib. 13. confessio. ca. 18. to. 9. in 2
 Euange. Ioan. tracta. 41. in principi.
 Dominus dabit benignitatem. & terra nostra dabit fructum 3
 suum. to. 7. de pec. me. & remiss. lib. 2. ca. 17.
 Tu deus solus. to. 4. de Trini. & vni. dei. cap. 13. 1. Pfall. 85.
 Fundamenta eius in montibus. tomo. 4. lib. quaest. super Exod. 1. Pfall. 86.
 quaestio. 11.
 Quam gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei. to. 9. in manuali. 2
 ca. 17. & 24. to. 3. de spiritu & anima. ca. 37. 55. & 60. to. 9
 de Symbolo ad catechu. lib. 2. ca. 12. li. 3. ca. 11. li. 4. ca. 10.
 Iuravi David seruo meo. vsq; in aeternum preparabo semen 1. Pfall. 88.
 tuum. to. 5. lib. 17. ca. 9.
 Misericordiam meam non dispergam ab eo. to. 9. lib. 1. me- 2
 dita. cap. 2.
 Tu vero repulisti. & ad nihilum reduxisti. to. 5. lib. 17. ca. 10. 3
 Vique quo domine auertis in finem. libidem. cap. 11. 4
 Vbi sunt miserationes tuae antiquae domine. libidem. 5
 Ipse liberavit me de laqueo venantium. to. 9. in solilo. animae 1. Pfall. 90.
 ad deum. cap. 16. in fine. libidem de honestate mulierum. 1
 cap. 2.
 Scapulis suis obumbrabit tibi. tomo. 4. de essent. diuinitatis 2
 fo. 233. K.
 Angelis suis mandauit de te. vt custodiāt te in omnibus viis 3
 tuis. to. 9. in solilo. animae ad deum. cap. 27.
 Vir insipientis non cognosceat. & stultus non intelliget haec. 1. Pfall. 91.
 to. 9. de specu. pecca. cap. 8.

1. Pſal. 92. Dominus regnavit decorem indutus est. tomo. 3. de ſpiritu & anima, ca. 35.
 1. Pſal. 93. Dominus ſcit cogitationes hominum, quoniam vanæ ſunt. tomo. 4. de ſalutar. docu. cap. 34.
 2. Secundum multitudinem dolorum meorum conſolationes tuæ. to. 5. lib. 18. cap. 51.
 1. Pſal. 94. Ipſius eſt mare, & ipſe fecit illud. to. 5. li. 11. cap. 34. tomo. 10. de verbis Apoſtoli. ſer. 11.
 1. Pſal. 95. Cantate domino canticum novum, cantate domino omnis terra. to. 5. lib. 8. cap. 24. to. 9. in lib. canticum novi, ca. 1. in principio. to. 10. de verbis Apoſtoli. ſer. 20.
 2. Annunciate de die in diem, tom. 4. lib. quaſtio. ſuper Exod. quaſtio. 98.
 1. Pſal. 97. Pſallite domino in cythara. to. 10. ſer. 222.
 1. Pſal. 98. Moyſes & Aaron in ſacerdotibus eius. tomo. 4. lib. quaſtio. ſuper Leuiti. quaſtio. 23.
 1. Pſal. 99. Domine refugium factus es nobis. to. 10. de verbis domini. ſer. 4. to. 3. de Trinita. li. 5. cap. 16.
 1. Pſal. 100. Miſericordiam & iudiciū cantabo tibi domine. to. 9. in Euāgē. Ioan. tracta. 36.
 1. Pſal. 101. Opera manuum tuarum ſunt cœli: ipſi peribunt, tu autē permanēs. to. 5. lib. 20. cap. 24.
 2. Mutabis eos & mutabuntur, tu autem idem ipſe es. tomo. 6. de natu. bo. con. Mani. cap. 19. & 24. libi. contra aduerſar. leg. & prophe. lib. 1. cap. 6.
 3. Anni tui non deficient. to. 1. lib. 11. confeſſionum, cap. 13.
 1. Pſal. 102. Benedic anima mea domino, & omnia quæ intra me ſunt. to. 9. lib. 1. medita. cap. 27.
 2. Noli obliuiſci omnes retributiones eius. to. 3. de ſpiritu & litera, capite. 33.
 3. Qui coronat te in miſericordia. Ibidem.
 4. Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis. to. 3. de Trinita. lib. 14. cap. 17. to. 4. de continentia, cap. 7.
 5. Qui replet in bonis defiderium tuum. tomo. 3. de Trinita. li. 14. capi. 14. in fine.
 1. Pſal. 103. Confeſſionem & decorem induiſti. tomo. 4. de eſſentia diuinita. fol. 234. A
 2. Qui facis angelos tuos ſpiritus, & miniſtros tuos ignem vrētem. to. 5. lib. 15. cap. 23. to. 3. de mira. ſac. ſcrip. lib. 1. ca. 16.
 3. Qui fundauit terram ſuper ſtabilitatem ſuam. to. 4. lib. quaſtio. ſuper Gene. quaſtio. 132. infra, Pſal. 135.
 4. Omnia in ſapientia feciſti. to. 5. lib. 11. cap. 32.
 5. Draco iſte quem formaſti, ad illudendum ei. Ibidem, cap. 15. & 17.
 6. Auferes ſpiritus eorum, & non deficient & cæte. to. 3. de Gene. ad lite. lib. 10. capi. 8.
 1. Pſal. 104. Querite faciem eius. to. 4. de ſaluta. docu. cap. 56.
 2. Nolite tangere Chriſtos meos. to. 4. in lib. quaſtio. ſuper Ioſue, quaſtio. 23.
 3. Ferrum pertranſiuit animam eius. to. 4. in quaſtio. vete. ac noui teſta. quaſtio. 73.
 1. Pſal. 108. Os peccatoris & os dolofi ſuper me apertum eſt. to. 7. cōtra Pela. Hypo. lib. 6.
 2. Episcopatum eius accipiat alter. to. 7. contra literas Petilia. libro. 2. cap. 8.
 1. Pſal. 109. Dixit dominus domino meo, ſede à dextris meis donec ponam inimicos tuos ſcabellum pedum tuorum, & cætera. tomo. 4. in lib. 83. quaſtio. quaſtio. 69. to. 3. de Trinita. lib. 1. cap. 8. to. 5. lib. 17. ca. 17. to. 6. contra ſermo. Aria. cap. 12. to. 4. de eſſentia diuini. fo. 233. H
 2. Ex vtero ante luciferum genui te. to. 4. in lib. annotationum in Iob, ca. 38. to. 3. de Trinita. lib. 1. cap. 12. to. 9. in Euan. Ioan. tract. 3. to. 3. de mira. ſac. ſcrip. lib. 3. cap. 5. to. 4. de eſſentia diuinita. fo. 233. L. Ibidem de Trinita. & vnita. dei, cap. 1. Ibidem in dialo. ad Oro. quaſtio. 1. to. 6. contra Maxi. lib. 3. ca. 18. to. 10. in lib. 50. ho. homi. 43.
 3. Iurauit dominus & non pœnitebit eum. to. 5. lib. 17. cap. 17. to. 4. in lib. quaſtio. ſuper Exod. quaſtio. 124. to. 6. contra aduerſar. leg. & prophe. lib. 1. ca. 20. tomo. 6. aduerſus Iudaos, capi. 9.
 4. Tu es ſacerdos in æternum ſecūdum ordinem Melchizedech. tomo. 5. lib. 16. cap. 22.
 1. Pſal. 110. Magna opera dñi, exquiſita & c. to. 3. in Euchi. ad Lau. ca. 100.

Potens in terra erit ſemen eius. to. 4. de octo Dulcitij quaſt. 1. Pſal. 111. quaſtio. 4.
 Suſcitas à terra inopem, & de ſtercore erigēs pauperem. to. 1. Pſal. 112. 5. lib. 17. capi. 4.
 Omnia quęcūque voluit fecit. to. 3. in Euchi. ad Laurē. cap. 94. 1. Pſal. 113. Cœlum cœli domino, terram autem dedit filiis hominum. 2 tomo. 1. lib. 12. confeſſ. cap. 2.
 Omnis homo mendax. tomo. 4. in expoſitione epiſtolę Pauli ad Gala. cap. 1. to. 4. contra mendacium, ca. 20. to. 9. in Euā. Ioan. tract. 39. in fine. to. 10. ſer. 151.
 Quid retribuam domino, pro omnibus quę retribuit mihi. 2 to. 5. lib. 5. cap. 18. to. 9. lib. 1. medita. to. 7. & lib. 2. ca. 9. ibidem, de ſymbolo ad catechu. lib. 2. cap. 6. to. 4. de ſaluta. docu. cap. 54. to. 9. de contemptu mundi. capi. 6. to. 10. ſermo. 151.
 Calicē ſalutaris accipia. to. 4. lib. quaſtio. ſuper Exod. quaſt. 3 98. ſuper Leuiticum quaſt. 35. tomo. 10. ſer. 151.
 Precioſa in conſpectu domini mors ſanctorum eius. tomo. 5. 4 libro. 13. capi. 7.
 Dominus mihi adiutor, & ego deſpiciā inimicos meos. to. 9. 5 de ſymbolo ad catechu. lib. 2. ca. 1.
 Conſitemini domino quoniam bonus. tomo. 10. in libr. 50. 6 homi. homi. 46.
 Lapidem quem reprobauerunt ædificantes, hic factus eſt in caput anguli. to. 4. lib. quaſtio. ſuper Ioſue, quaſt. 30. to. 6. aduer. Iudaeos, cap. 8.
 Hęc dies quam fecit dominus exultemus. Ibidem. in primo 2 ſermo. Reſurrectio.
 Viam mandatorum tuorum cucurri. tomo. 4. in dialo. ad 1. Pſal. 118. Oro. quaſtio. 53.
 Da mihi intellectum & ſcrutabor legem, & cuſtodiam illā. 2 tomo. 7. de prædeſt. & gratia, cap. 11.
 Inclina cor meum in teſtimonia tua. tomo. 7. de bono perfe- 3 uerant. cap. 8.
 Auerte oculos meos ne videant vanitatem. tomo. 9. de hone- 4 ſta. mulie. cap. 5. to. 7. contra Pela. & Cœleſti. de gratia Chriſti, lib. 1. cap. 15.
 Bonitatem & diſciplinam & ſcientiam doce me. tomo. 10. in 5 lib. 50. homi. ho. 4.
 Omnis conſummationis vidi finem. tomo. 9. in epiſto. Ioan. 6 tracta. 10.
 Præuaricantes reputaui omnes peccatores terrę. tomo. 5. 7 libro. 16. capi. 27.
 Greſſus meos dirige ſecūdum eloquium tuum. tomo. 10. 8 de verbis Apoſtoli ſermo. 12.
 Redime me à calumniis hominum. Ibidem. 9
 Septies in die laudem dixi tibi. to. 3. de doctri. Chriſtia. lib. 10 3. ca. 35. to. 5. lib. 11. cap. 31.
 Pax multa diligentibus legem tuam. tomo. 9. in epiſt. Ioan. 11 tracta. 1.
 Leuaui oculos meos in montes. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 1. 1. Pſal. 120. Per diem ſol non vret te, neque luna per noctem. to. 9. in epi- 2 ſto. Ioan. tracta. 1.
 Hieruſalem quę ædificatur vt ciuitas. tomo. 3. de trini. lib. 3. 1. Pſal. 121. capi. 2.
 Anima noſtra, ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantium. 1. Pſal. 123. to. 9. in li. Soli. animæ ad deum, ca. 16. in fi.
 Adiutorium noſtrum in nomine domini. to. 9. de ſymbolo ad 2 Catechu. li. 2. cap. 1.
 Euntes ibant & flebant. to. 10. in primo ſer. plurimorū mar- 1. Pſal. 125. tyrum.
 Niſi dominus ædificauerit domum, in vanum laborant, & c. 1. Pſal. 126. to. 5. lib. 17. cap. 12. in fine.
 Sacerdotes tui induantur iuſtitia. to. 7. contra literas Peti- 1. Pſal. 131. lia. lib. 2. cap. 30.
 Sicut vnguentum in capite, quod deſcendit in barbam bar- 1. Pſal. 132. bam Aaron. Ibidem, cap. 104.
 Qui firmavit terram ſuper aquas. ſupra Pſal. 103. author. 3. 1. Pſal. 135. to. 3. de Gene. ad literam, lib. 2. ca. 1.
 Eduxit Iſrael de medio eorum in manu potenti. Ibidem, lib. 2 6. cap. 12.
 Quoniam excelsus dominus, & humilia reſpicit, & alta à lō- 1. Pſal. 137. ge cognoſcit. to. 6. de ſancta virginita. ca. 32.
 Mirabilis

1. Pſal. 138. Mirabilis facta eſt ſcientia tua ex me. tomo. 3. de Trinita. lib. 15. capi. 7. in fine.
 2. Quō ibo à ſpiritu tuo, & cætera. ſi aſcendero in cœlum. to. 3. de trinita. lib. 2. ca. 5. to. 9. in Euan. Ioan. tracta. 36. to. 9. de poeni. medi. cap. 5. to. 10. in lib. 50. ho. homi. 27.
 3. Imperfectum meum viderunt oculi tui. tomo. 7. de baptiſ. cōtra Donati. lib. 1. cap. 15. circa finem. to. 9. in Solilo. animæ ad deum, cap. 14.
 4. Proba me deus, & ſcito cor meum. to. 4. de eſſentia diuinitatis. fo. 234. F
 1. Pſal. 140. Pone domine cuſtodiam ori meo. tomo. 4. de continentia, capite. 1. & 2.
 2. Non declines cor meum in verba malitię. Ibidem, cap. 2,
 3. Corripiet me iuſtus in miſericordia. to. 7. contra literas Petilia. lib. 2. cap. 103.
 4. Oleum autem peccatoris non impinguet caput meum. to. 4. in lib. 83. quaſtio. quaſtio. 59. to. 7. contra lite. Petilia. lib. 3. cap. 33. to. 7. contra Creſco. gramma. lib. 2. cap. 23. lib. 4. ca. 15. to. 2. de gratia no. teſt. ad Ho. cap. 31. to. 10. in lib. 50. ho. homi. 12.
 1. Pſal. 141. Educ de carcere animam meam. tomo. 9. in Solilo. animæ ad deum, capite. 35.
 2. Exaudi me domine in tua iuſtitia & cęt. to. 10. in 2. ſermo. domini. 5. poſt Epipha.
 1. Pſal. 142. Anima mea ſicut terra ſine aqua tibi. to. 1. lib. 3. cōfeſſ. ca. 16. Pſal. 143. pro parte expoſitur. to. 10. de Verbis domini. ſer. 35.
 1. Pſal. 143. Homo vanitati ſimilis factus eſt. tomo. 5. lib. 17. cap. 11. & lib. 20. capite. 2.
 2. Domine inclina cœlos tuos & deſcende. to. 4. de eſſentia diuinitatis. fol. 234. C
 3. Dexterā exorum dextera iniquitatis. to. 4. lib. quaſtio. ſuper Deutero. quaſtio. 48.
 1. Pſal. 144. Miſerationes eius ſuper omnia opera eius. to. 9. li. 1. medi. ca. 2. 2. Prope eſt dominus omnibus inuocantibus eum. to. 9. in Solilo. animæ ad deum, cap. 1.
 1. Pſal. 146. Magnus dominus noſter, & magna virtus eius. to. 9. in Euan. Ioan. tracta. 39.
 2. Sapientię eius non eſt numerus. to. 5. lib. 12. cap. 18.
 3. Pullis coruorum inuocantibus eum. to. 4. in lib. annotationū in Iob, cap. 38. in fine.
 1. Pſal. 147. Lauda Hieruſalem dominiū, quoniam confortauit. & cæte. poſuit fines tuos pacem. to. 5. lib. 19. cap. 11.
 1. Pſal. 148. Aquę quę ſuper cœlos ſunt. to. 1. lib. 13. confeſſio. cap. 15. to. 3. de Gene. ad literam, lib. 3. cap. 1.
 2. Laudate dominiū de terra. Ibidem, lib. 9. ca. 1.
 Proverborum Salomonis.
 Vide to. 3. in ſpeculo, de proverbiis.
 1. Cap. 1. Abſcondamus in terra virum inſontem iniuſtę. tomo. 5. lib. 17. cap. 20.
 1. Cap. 3. Honora deum de tua ſubſtantia. tomo. 9. de vita Chriſtiana, capite. 12.
 2. Diſciplinam domini fili mi ne abiicias. tomo. 9. de bono diſciplinę, cap. 1. lib. de viſita. inſirmo. lib. 1. cap. 4.
 3. Quem diligit dominus, corripit. tomo. 4. in lib. 83. quaſtio. quaſt. 82. infra Hebræo. 12.
 4. Lignum vitę eſt his qui apprehenderint eam. tomo. 6. contra aduer. leg. & prophe. lib. 1. cap. 15.
 1. Cap. 4. Omni cuſtodia ſerua cor tuum. tomo. 9. de honeſtate mulierum, capi. 5.
 2. Ne declines ad dexteram neque ad ſiniſtram. tomo. 4. lib. quaſtio. ſuper Deutero. quaſtio. 48. tomo. 2. in epiſtola, 2. ad Valentinum.
 3. Vias quę à dextris ſunt, nouit dominus. tomo. 7. de peccata. me. & remiſ. libro. 2. cap. 35. tomo. 4. lib. quaſtio. ſuper Deutero. quaſtio. 48.
 1. Cap. 5. Ab aqua aliena abſtinet, & de fonte alieno ne bibatis. to. 9. in epiſto. Ioan. tracta. 6.
 2. Bibe aquam de cifterna tua. to. 7. contra Creſco. Gramma. lib. 2. capite. 14.
 3. Cęrua gratiſſima, & gratiſſimus hinnulus. tomo. 4. in libro 83. quaſtio. quaſtio. 71.
 1. Cap. 6. Vade ad formicam o piger, & diſce ſapientiam. tomo. 6. contra Adl. Mani. diſci. cap. 24.

Nunquid homo poteſt abſcondere ignem in ſinu ſuo, vt ve- 2 ſtimenta illius non ardeant? tomo. 9. de honeſtate mulierum, cap. 3.
 Honora dominum, & valebis. ſupra cap. 3. autho. 1. 1. Cap. 7.
 Per me reges regnant, & tyranni per me tenent terram. to. 6. 1. Cap. 8. de natu. bo. aduer. Mani. cap. 32.
 Ante omnes cœlos genui me. to. 3. de Trini. lib. 1. ca. 12. 2
 Sapientia ædificauit ſibi domum. to. 5. lib. 17. ca. 4. & 20. to. 2. Cap. 9. 4. in quaſtio. vete. ac noui teſtamen. quaſtio. 52.
 Initium ſapientię timor domini. to. 4. in lib. 83. quaſt. quaſt. 3 36. infra Eccleſiaſti. 1. autho. 2.
 Mulier ſtulca & clamoroſa ſedet in foribus domus ſuę, vt vo 3 cet tranſeuntes. to. 9. in Euange. Ioan. tract. 97.
 Qui nititur mœdaciis, paſcit ventos. to. 7. contra Creſco. Grā 1. Cap. 10. ma. lib. 3. cap. 9. in fine.
 In multiloquio non deerit peccatum. Ibid. lib. 1. cap. 1. 2
 Anni impiorum minuentur. to. 4. in quaſtio. vete. ac noui te- 3 ſtamen. quaſt. 33.
 Eſt quaſi diues cum nihil habeat, & quaſi pauper cum ſu mul 1. Cap. 13. tis diuitiis ſit. tomo. 9. de 12. abuſionum gradi. gradu. 8. in fine.
 Sunt qui ſe diuites affectant nihil habentes & cætera. tomo 2 10. ſermo. 212.
 Egeſtas & ignominia ei qui deſerit diſciplinam. to. 4. in quaſt. 3 vete. ac noui teſta. quaſtio. 34.
 In corde prudentis requieſcit ſapientia. tomo. 4. de eſſentia 1. Cap. 14. diuinita. fo. 234. C
 Viſitię impiorum abominabiles domino. tomo. 7. contra 1. Cap. 15. epiſto. Parme. lib. 2. cap. 6.
 Hominis eſt animam præparare. tomo. 7. contra duas epiſto. 1. Cap. 16. Pelagi. lib. 2. cap. 8.
 Diuinitas in labiis regis. tomo. 4. de eſſentia diuinita. fo- 2 2. lio. 233. G
 Ante ruinam exaltabitur ſpiritus. to. 5. lib. 14. ca. 13. 3
 Omni tempore diligit, qui amicus eſt. tomo. 4. de amicitia, 1. Cap. 17. cap. 15. in fine. & cap. 18.
 Quis poteſt dicere, mundum eſt cor meum. tomo. 6. de ſan- 1. Cap. 20. cta virginitate, cap. 48.
 Diues & pauper obuiauerūt ſibi. tomo. 4. in quaſtio. vete. ac 1. Cap. 22. noui teſtamen. quaſtio. 32.
 Noli eſſe amicus homini iracundo. to. 4. de amicitia, cap. 12. 2
 Quando ſederis vt comedas cū principe, ſapienter intellige 1. Cap. 23. quę apponuntur tibi. tomo. 9. in Euange. Ioan. tracta. 47. & 84.
 In auribus inſipientium ne loquaris. tomo. 7. contra Creſco. 2 Gramma. lib. 4. cap. 65.
 Præbe mihi fili cor tuum. tomo. 9. de quatuor virtutibus 3 charitatiſ.
 Septies in die cadit iuſtus. tomo. 5. lib. 11. cap. 31. 1. Cap. 24.
 Si eſurierit inimicus tuus ciba illum & cætera. to. 3. de do- 1. Cap. 25. ctri. Chriſti lib. 3. cap. 16. tomo. 10. ſermo. 168.
 Vir linguoſus non iuſtificabitur. tomo. 4. de amicitia, cap. 1. Cap. 26. 14. in fine.
 Laudet te alienus, & non os tuum. tomo. 9. in Euange. Ioan. 1. Cap. 27. tracta. 36. & 58.
 Meliora ſunt vulnera diligentis, quàm fraudulenta ofcu- 3 la odientis. tomo. 7. contra literas Petili. lib. 2. cap. 103. tomo. 4. de amicitia, cap. 27.
 Quis colligit ventos in ſinum? tomo. 2. de ſex quaſtio. con- 1. Cap. 30. tra Paga. epiſto. 49. quaſtio. 5.
 Auarus ſimilis eſt inferno. to. 4. de ſaluta. documen. cap. 30. 2
 Catulus leonis fortiſ iumentis. tomo. 6. contra Faulum, 3 lib. 12. capi. 42.
 Caput. 31. exponitur. tomo. 10. ſermo. 217. & 218. 1. Cap. 31. Eccleſiaſtes.
 Vanitas vanitatum & omnia vanitas. to. 5. libro. 20. ca. 3. 1. Cap. 1. peruerſi difficilē corriguntur. tomo. 7. contra Parmenia. epi ſtolam. lib. 2. cap. 16.
 Qui addit ſcientiam, addit & laborem. tomo. 3. de ſpiritu & 3 anima, capite. 49. in fine.
 Sapientis oculi in capite eius. tomo. 5. lib. 20. cap. 3. 1. Cap. 2.
 Væ ſoli: quia cum ceciderit, non habet ſubleuantem ſe. to. 1. Cap. 4. 4. de amicitia, cap. 5.
 bb liij ſiquid

1. Cap. 5. Si quid vouisti deo, ne moreris reddere. supra psal. 75.
 1. Cap. 7. Noli esse iustus multum. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 95.
 to. 4. in quaest. vet. ac no. testa. quaest. 15.
 2. Fecit dominus hominem rectum. to. 5. lib. 14. cap. 11.
 1. Cap. 8. Est alia vanitas quae fit super terram. ibidem lib. 20. cap. 2.
 1. Cap. 9. Nescit homo utrum amore aut odio dignus sit. to. 3. de spiritu & anima, cap. 59.
 2. Melior est canis vnius, leone mortuo. to. 4. in quaest. vete. ac no. testa. quaest. 39.
 3. Sicut pisces capiuntur hamo, & aues laqueo, sic homines. to. 3. de ago. Christiano, cap. 7. in fine.
 1. Cap. 10. Vae tibi terra cuius rex puer est, & cuius principes mane comedunt. to. 5. lib. 17. cap. 20.
 2. Musica moriturae exterminant confectionem suauitatis. to. 7. contra Fulgen. Donat. articu. 14.
 1. Cap. 12. Reuertatur puluis in terram suam, & spiritus ad deum suum to. 3. de Gene. ad literam, lib. 10. cap. 9.
 2. Deum time, & mandata eius obserua, hoc est omnis homo. to. 5. lib. 20. cap. 3.
Canticorum.
 1. Cap. 1. Osculetur me osculo oris sui. to. 4. de amicitia, cap. 6.
 2. Nigra sum, sed formosa. to. 3. de doctrina Christiana. li. 3. cap. 32. to. 10. ser. 201.
 3. Annaunti mihi quem diligit anima mea. to. 10. de verbis domini ser. 30.
 1. Cap. 2. Ordinauit in me charitatem. to. 5. lib. 15. cap. 22. to. 4. de substantia dilectio. cap. 4. & 5. tomo. 10. de verbis domini sermo. 7.
 2. Leua eius sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 99. to. 4. de amicitia, cap. 7.
 3. Amore languet. to. 9. in Solilo. animae ad deum, cap. 1.
 4. Ea ipse stat post parietem nostrum. to. 9. de visita. infirmo. lib. 2. cap. 2.
 5. Vox turcuris audita est in terra nostra. tomo. 10. in libro. 50. ho. ho. 33.
 6. Capite nobis vulpes paruulas. & c. to. 10. ser. 107.
 1. Cap. 4. Hortus conclusus, fons signatus. to. 7. de baptis. contra Donati. lib. 5. cap. 27. ibidem contra Cresco. Gramma. lib. 2. cap. 14. & 15.
 2. Laui pedes meos. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 56. & 57.
 1. Cap. 6. Sexaginta sunt reginae, & octoginta concubinae, & adolescentularum non est numerus. to. 4. in lib. 83. quaest. quaest. 55.
 2. Dentes tui sicut greges ouium. to. 3. de doctrina Christiana, lib. 2. cap. 6.
 3. Vna est columba mea. to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 5.
 1. Cap. 8. Quae est ista quae ascendit de deserto. to. 7. de gratia & libe. arbi. ad Valen. cap. 6.
 2. Fortis est vi mors dilectio. to. 2. de sententia Iaco. Aposto. ad Hierony. epist. 29.
Sapientie.
 1. Cap. 1. Spiritus sanctus disciplina effugiet fictum. to. 7. contra literas Petilia. lib. 2. cap. 26.
 2. Spiritus domini repleuit orbem terrarum. to. 2. de praesentia dei, ad Dardanum, cap. 5.
 3. Auris zeli audit omnia. to. 4. de essentia diuinita. fo. 233. F.
 4. Os quod mentitur, occidit animam. to. 4. de mendacio. ca. 5. & 16. to. 7. de natu. & gratia contra Pelag. cap. 15.
 5. Deus mortem non fecit. to. 9. in Solilo. animae ad deum, cap. 24. to. 7. de praedestina. dei, cap. 4. & 5.
 1. Cap. 2. Inuidia diaboli mors intravit in orbem terrarum. to. 7. de baptismo contra Donatist. lib. 4. cap. 8. & 9. ibid. de pecca. meri. & remiss. lib. 1. cap. 9. tomo. 9. in Euang. Ioan. tracta. 12. ibid. de conflictu visorum & virtutum, cap. 6.
 1. Cap. 3. Abstinentia est afflictio exitus illorum. to. 4. in lib. quaestio. de Exod. quaest. 143.
 2. Qui abiicit disciplinam, infelix est. tomo. 9. de bono disciplinae, cap. 5.
 1. Cap. 4. Iustus si morte praecoccupatus fuerit, in refrigerio erit. to. 9. de vita Christiana, cap. 2.
 2. Raptus est, ne malitia mutaret intellectum eius. to. 7. de praedestina. sanctorum, cap. 14.

Tunc stabunt iusti in magna constantia aduersus, & c. to. 2. de 1. Cap. 5.
 correctio. Donatist. ad Bonifa. cap. 24. to. 7. contra. 2. Gau-
 den epist. lib. 2. cap. 27. & 29.
 Multitudo sapientium sanitas est orbis terrarum. to. 3. de do 1. Cap. 6.
 ctrina Christiana, lib. 4. cap. 5. in fine.
 Attingit autem vbique propter suam munditiam. to. 6. de na 1. Cap. 7.
 tu. bo. aduer. Manicha. ca. 29.
 Vapor est quidam virtutis dei. to. 4. de incarnata. verbi, lib. 1. 2
 cap. 13. & 14.
 Candor est lucis aeternae. to. 9. in Euan. Ioan. tracta. 20. to. 3. 3
 de Trini. lib. 4. cap. 20. to. 10. de verb. dom. ser. 38. & 190.
 Attingit ergo a fine vsque ad finem fortiter. to. 1. de libero 1. Cap. 8.
 arbitrio, lib. 2. cap. 11. to. 2. de praesentia dei, ad Dardanum,
 cap. 5. & 6.
 Sortitus sum animam bonam. to. 3. de Gene. ad literam, lib. 2
 10. cap. 7. & 17.
 Sciui quoniam aliter non possem esse continens, nisi deus det. 3
 to. 1. lib. 10. confessionum, cap. 29. & 31. to. 4. de continen-
 tia, cap. 1.
 Corpus quod corrumpitur, aggravat animam. to. 5. lib. 13. ca. 1. Cap. 9.
 16. libro. 19. cap. 4. to. 9. libro. 1. medita. ca. 37. to. 7. con-
 tra Pelagia. Hypogno. lib. 5.
 Omnia in mensura, numero, & pondere disposuisti. to. 4. lib. 1. Cap. 11.
 21. sentent. sent. 18. to. 3. de Gen. ad lit. lib. 4. cap. 3. 4. & 5.
 libro. 5. cap. 22. to. 7. contra Pelagia. Hypogno. lib. 6. to. 4.
 in dialogo. Orosii, quaest. 39.
 Diligis omnia quae sunt, & nihil eorum quae fecisti, odisti. 2
 to. 4. ad Simplificianum, lib. 1. quaest. 2. to. 6. contra Adiman-
 tum Manichaei discipuli, cap. 17. to. 9. in Euan. Ioan. tracta. 110.
 Semen illorum erat maledictum ab initio. to. 7. de nuptiis & 1. Cap. 12.
 concupiscent. ad Valerium, lib. 2. ca. 8.
 Si peccauerimus, tui sumus. to. 4. de fide & oper. ca. 22. 1. Cap. 15.
Ecclesiastici.
 Timentium deum, bene erit in extremis. to. 4. in lib. 83. quaestio. 1. Cap. 1.
 quaest. 36. to. 9. de confli. vitio. & virt. ca. 3.
 1. Initium sapientiae timor domini. supra Prouerb. 9. auctori. 2. 2
 to. 9. in epist. Ioan. tractatu. 9.
 3. Fili concupiscens sapientiam, conserua iustitiam, & deus praebit illam tibi. to. 6. contra Faustum, lib. 22. cap. 53.
 4. Vae duplici corde. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 7. 1. Cap. 2.
 5. Honora patrem tuum vt superueniat tibi benedictio. supra 1. Cap. 3.
 Exod. 20. aucto. 5.
 6. Quanto magnus es, humilia te in omnibus. to. 6. de sancta vir 2
 ginitate, cap. 31.
 7. Altiora te ne quaesieris. to. 6. ad Orosium contra Priscilliani- 3
 stas, cap. 11.
 8. Ignem ardentem extinguit aqua, & elemosyna resistit pec- 4
 catis. to. 9. de reatu. catho. conuersa.
 9. Non contradicas verbo veritatis vlllo modo. tomo. 7. contra 1. Cap. 4.
 episto. Parmenia, lib. 3. cap. 6.
 10. Non tardes conuerti ad dominum. tomo. 4. in quaest. super 1. Cap. 5.
 Matth. quaestio. 11. tomo. 10. in lib. 50. homi. ho. 13. Eodem,
 ser. 102.
 11. Multi pacifici sunt tibi, & consiliarius tibi sit vnus de mille, 1. Cap. 6.
 tomo. 4. de saluta. documen. cap. 6.
 12. Amicus medicamentum est vitae. to. 4. de amici. cap. 5. 2
 13. Vindicta carnis impij, ignis, & vermis. to. 5. lib. 21. cap. 9. 1. Cap. 7.
 14. Noli esse iustus multum. to. 3. de sententiis excerpt. ex Augu- 2
 sti. numero. 365.
 15. Memorare nouissima, & in aeternum non peccabis. tomo. 9. de 3
 specu. peccatoris, cap. 3. 4. & 5.
 16. Initium omnis peccati, superbia. tomo. 1. de Musica, lib. 6. cap. 1. Cap. 10.
 17. to. 3. de Gene. ad lit. lib. 11. cap. 15. tomo. 7. de natu. & gra-
 tia, contra Pelagia. cap. 29. to. 5. lib. 12. cap. 6. to. 9. in Euā.
 Ioan. tracta. 25. ibi. in epist. Ioan. tracta. 8.
 18. Bona & mala, vita & mors a deo. to. 4. in quaestio. vete. ac no 1. Cap. 11.
 ui testa. quaestio. 34. to. 3. de sententiis excerpt. ex Augusti.
 numero. 303.
 19. Altissimus odio habet peccatores. to. 6. contra Adimantum 1. Cap. 12.
 Manichaei discipulum, cap. 17.
 20. Da misericordiam, & ne suscipias peccatorem. to. 3. de doct. 2
 Christiana, lib. 3. cap. 16.
 Iustificata

3. Iustificata animam tuam. to. 4. in quaest. veteris ac noui testa-
 men. quaestio. 22.
 1. Cap. 15. Non est speciosa laus in ore peccatoris. to. 7. contra episto. 1. Cap. 6.
 Parmenia. lib. 2. cap. 12. to. 9. lib. 1. medi. cap. 33. ibidem in
 Soliloq. animae ad deum, cap. 10.
 1. Cap. 17. Deus creauit de terra hominem: secundum imaginem suam
 fecit illum. supra Gen. 1. auctori. 14.
 2. Creauit ex nihilo adiutorium simile sibi. supra Gen. 2. aucto-
 ri. 14. & 15.
 3. A mortuo, quasi nihil perit confessio. to. 10. de verbis domi-
 ni. sermone. 8.
 1. Cap. 18. Qui viuit in aeternum, creauit omnia simul. to. 3. de Gen. ad
 literam, lib. 5. cap. 23. lib. 6. cap. 3. to. 3. de mira. sacrae scri-
 pturae, lib. 1. cap. 1.
 2. Post concupiscentias tuas non eas. to. 7. de nuptiis & concu-
 piscencia, ad Vale. lib. 1. cap. 26.
 1. Cap. 19. Qui spernit modica, paulatim decidit. to. 9. de decem chor-
 dis, ca. 11. to. 4. de saluta. docu. ca. 34.
 1. Cap. 21. Fili peccasti, non adicias iterum. to. 7. de nuptiis & concupi-
 scen. ad Valer. lib. 1. cap. 26.
 1. Cap. 24. Qui edunt me, adhuc esurient: & qui bibunt me, adhuc sitient,
 to. 3. de trinitate, lib. 15. cap. 2.
 2. In tribus placuit spiritui meo, & c. to. 10. serm. 169.
 1. Cap. 25. A muliere initium factum est peccati, & per illam omnes mo-
 rimur. to. 7. de pecca. me. & remiss. lib. 1. cap. 16.
 1. Cap. 26. Mulier ebria ira est magna, & contumelia eius & turpitudi-
 non tegetur. to. 9. in serm. de sobrie. & virgi. cap. 3.
 1. Cap. 27. Stultus vt luna mutatur. to. 2. ad inquisitiones Iasi. fo. 117. A.
 2. Qui denudat arcana amici, perdit fidem. to. 4. de amicit. ca. 13.
 1. Cap. 28. Relinque fratri tuo nocenti te. to. 9. lib. 2. medi. ca. 12.
 1. Cap. 29. Perde pecuniam propter fratrem & amicum. to. 4. de amicit-
 tia, cap. 25.
 1. Cap. 30. Miserere animae tuae placens deo. to. 3. in Enchiridio ad Lau-
 rentium, cap. 76. to. 5. lib. 21. cap. 27. to. 10. ser. 102.
 1. Cap. 31. Beatus vir qui post aurum non abiit, nec sperauit in pecunia
 thesauris. to. 10. in lib. 50. Homiliarum, homi. 9.
 1. Ad mensam magnam sedisti, scito quoniam talia te oportet
 preparare. to. 10. in primo ser. pluri. martyrum.
 1. Cap. 34. Qui offert sacrificium ex rapina, quasi qui victimat filium in
 conspectu patris sui. to. 4. de saluta. documentis, cap. 53.
 2. Qui baptizatur a mortuo, & iterum tangit mortuum, quid
 proficit lauatio illius. tomo. 7. contra literas Petilia. lib. 1.
 ca. 11. & 15. ibidem contra Cresco. Gramma. lib. 2. ca. 24.
 25. & 27.
 3. Dona iniquorum non probat altissimus. supra Prouerb. 15.
 1. Cap. 36. Miserere nostri deus omnium, & respice nos, & immitte timo-
 rem tuum. to. 5. li. 17. ca. 20.
 1. Cap. 37. Qui sophistice loquitur, odibilis est. to. 3. de doctrina Chri-
 stiana, lib. 2. cap. 31.
 1. Cap. 39. Opera domini vniuersa bona valde. supra Gen. ca. 1. aucto. 17.
 1. Cap. 40. Graue iugum super filios Adam. to. 7. contra Pelagianos Hy-
 pogno. lib. 5. to. 3. in Enchi. ad Laurent. cap. 66.
 1. Cap. 42. Melior est iniquitas viri, quam mulier benefaciens. tomo. 3. de
 spiritu & anima, ca. 11. in fine.
 1. Cap. 44. Enoch placuit deo, & translatus est in paradysum, vt det gen-
 tibus sapientiam. to. 3. de mira. sacrae script. lib. 1. ca. 3.
Esai.
 1. Cap. 1. Cognouit bos possessorem suum, & asinus praesepe domini sui,
 Israel autem me non cognouit. to. 9. de bono discipuli. ca. 6.
 to. 6. contra Iudaeos, Paganos, & Arianos, ca. 13.
 2. Cum extenderitis manus vestras, non exaudiam vos. to. 9. de
 vita Christiana, ca. 11.
 3. Lauamini, mundi estote. tomo. 1. lib. 13. confess. cap. 19. to. 10. in
 vlt. serm. primae dominicae. quadagesima.
 1. Cap. 2. De Sion exibit lex, & verbum domini de Hierusalem. tomo. 5.
 libro. 18. cap. 50.
 1. Cap. 3. Popule meus, qui te beatum dicunt, ipsi te decipiunt. to. 4. in
 lib. 83. quaest. quaestio. 59.
 1. Cap. 5. Ipse iudicabit extrema terrae. to. 5. li. 17. cap. 4.
 2. Vae qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis. tomo. 9. in
 Euang. Ioan. tractatu. 10.
 3. Vae vobis qui dicitis bonum malum, & malum bonum. to. 3.

in Enchirid. ad Laurentium, cap. 13. & 19.
 Vidi dominum sedentem super folium excelsum & eleuatum. 1. Cap. 6.
 to. 6. contra Adimant. Manichaei discipulum, cap. 28. to. 2.
 de videndo deo, ad Pauli. cap. 9.
 Sanctus, sanctus, sanctus dominus deus exercituum. tomo. 3. de 2
 fide, ad Petrum diaconum, cap. 1.
 Vir pollutus labijs ego sum. to. 9. lib. 1. medi. ca. 33. 3
 Oculos eius claudet, ne forte videat oculos suos. to. 7. contra Pe- 4
 lagianos Hypogno. lib. 6.
 Si non crederitis, non permanebitis. to. 9. in Euang. Ioannis, 1. Cap. 7.
 tractatu. 27. to. 10. de verbis domini. sermo. 51. & de verb.
 Aposto. ser. 27.
 Ecce virgo concipiet. & c. to. 10. in. 2. sermone Natiuitatis do- 2
 mini. & sermone. 40.
 Butyrum & mel comedet. to. 4. in lib. annotat. in Job. ca. 20. 3
 Antequam puer sciat vocare patrem. & c. tomo. 10. in quarto 1. Cap. 8.
 sermone Epiphaniae.
 Erit principatus super humerum eius. to. 10. ser. 71. 1. Cap. 9.
 Reliquiae saluae fient. to. 5. lib. 17. cap. 5. 1. Cap. 10.
 Egredietur virga de radice Iesse, & ros de radice eius ascen- 1. Cap. 11.
 det. to. 9. de Symbo. ad Catechumenos. lib. 3. ca. 4. tomo. 10.
 in primo sermone Annuntiationis Mariae.
 Quomodo cecidisti de caelo Lucifer, qui mane oriebaris. to. 1. Cap. 14.
 3. de Genesi ad literam, lib. 11. ca. 24.
 Sedebo in monte testamenti in lateribus aquilonis. tomo. 3. de 2
 mir. sacrae script. lib. 1. ca. 2.
 Tollatur impius, ne videat gloriam dei. to. 2. de vid. deo, ad 1. Cap. 26.
 Pauli. cap. 6. circa finem. to. 6. contra sermo. Aria. cap. 11.
 Viuent mortui tui, interfecti mel resurgent. to. 5. lib. 20. cap. 2
 21. to. 9. de conso. mortuorum. lib. 2. cap. 2.
 Terra impiorum cadet. to. 5. lib. 20. ca. 21. 3
 Populus iste ore suo & labijs glorificat me, cor autem eius lon- 1. Cap. 29.
 ge est a me. to. 6. contra Faustum, lib. 22. ca. 55. to. 4. de sa-
 luta. docu. ca. 38.
 Ecce ego adiciam super dies tuos quindecim annos. tomo. 3. 1. Cap. 38.
 de Genesi ad literam, lib. 6. cap. 17.
 Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine animae 2
 meae. to. 1. lib. 2. confessio. cap. 1.
 Omnis caro foenum. to. 4. in lib. 83. quaestionum, quaest. 61. to. 1. Cap. 40.
 9. in Euangelio Ioannis, tractatu. 7. to. 1. de verbis domini,
 ser. 16. & 42.
 Exalta vocem, & noli timere. to. 6. de quinque haeresibus. ca. 6. 2
 Quis appendit tribus digitis molem terrae? to. 9. in Soliloq. 3
 animae ad deum, cap. 28.
 Dedi spiritum meum super eum. to. 7. de anima & eius origi- 1. Cap. 42.
 ne, ad Renatum, lib. cap. 14.
 Tacui, semper sili: nunquid semper tacebo? to. 9. de omnibus, 2
 cap. 3. to. 4. in quaest. vete. ac noui testameti, quaestio. 1.
 Ego dominus & non est alter, formans lucem, & creans tene- 1. Cap. 45.
 bras: faciens pacem, & creans malum. to. 6. contra Adiman-
 tum Manichaei discipulum, ca. 27. ibid. contra Epist. Mani-
 chaei, cap. 38. ibidem contra aduersarium legis & prophe-
 tarum, lib. 1. cap. 23. to. 7. de praedestinatione dei, ca. 4.
 Redite praeparatores ad cor. tomo. 9. in Euangelio Ioan- 1. Cap. 46.
 nis, tractatu. 18.
 Misit me pater & spiritus eius. to. 10. in. 2. ser. Nati. dñi. 1. Cap. 48.
 Nolite timere opprobrium hominum. tomo. 2. de lex quaest. 1. Cap. 51.
 contra Paganos, quaest. 6.
 Gratis vanudati estis, & sine argento redimimini. to. 4. in 1. Cap. 52.
 lib. quaestionum super Iudi. quaestio. 17. to. 9. in Euang. Io-
 annis, tractatu. 41.
 Quam pulchri super montes pedes praedicanis pacem. to. 6. 2
 contra Faustum, lib. 3. cap. 10.
 Recedite, recedite, exite inde, pollutum nolite tangere. to. 7. 3
 contra episto. Parmenia. lib. 3. ca. 4. ibidem, in breuicu. in
 colla. tertij diei, loco. 4. to. 10. de verb. dñi, ser. 18.
 Ecce intelliget seruus meus, exaltabitur & eleuabitur. tomo. 4
 5. li. 18. cap. 29.
 Pro parte exponitur. to. 10. in li. hom. homi. 36. 1. Cap. 53.
 Quis credidit auditui nostro, & brachium domini cui reue- 2
 latum est? ibidem, cap. 19. tomo. 6. contra sermo. Aria. cap.
 12. to. 9. in Euang. Ioan. tractatu. 48. & 53.
 Generationem eius quis enarrabit? to. 9. in Euangelio Ioannis, 3
 tractatu

tracta. 31. Ibidem de symbo. ad Catechumenos, lib. 1. ca. 3. & lib. 2. cap. 3.
 1. Cap. 54. Lauda sterili quae non parit. to. 4. in quest. vete. ac noui testamen. quaest. 40.
 2. Erunt omnes docibiles dei. to. 7. contra Pelagi. & Coelestiu. de gratia Christi, lib. 1. cap. 13. Ibidem, de praedesti. sanctorum, cap. 8.
 1. Cap. 55. Querite dominum dum inueniri potest. to. 9. in Solilo. anime ad deum, cap. 3. Ibidem in manua. ca. 4.
 7. Cap. 56. Domus mea, domus orationis vocabitur. tom. 4. in qua. vet. ac noui testamen. quaest. 44.
 1. Cap. 57. Spiritus a facie mea egredietur, & flatus ego faciam. to. 3. de Gene. ad lit. lib. 7. ca. 3. & lib. 10. cap. 6. to. 7. de anima & eius origine, ad Rena. lib. 1. cap. 14.
 Caput. 58. pro parte exponitur. to. 10. in li. 50. ho. ho. 7. Eod. fer. 106. & 172.
 1. Cap. 58. Frange esurienti panem tuum. to. 4. de salutari. documen. ca. 5. & ca. 31. to. 10. in li. 50. ho. ho. 18. Eod. fer. 1. in fabba. post cineres.
 1. Cap. 59. Iniquitates vestrae diuiserunt inter vos & deum vestrum. to. 9. in Euange. Ioannis, tractatu. 41.
 1. Cap. 64. Oculum non vidit deus absque te, quae preparasti expectantibus te. t. 9. lib. 2. meditatio. cap. 18.
 1. Cap. 66. Coelum sedes mea, terra autem scabellum pedum meorum. to. 6. contra Adiman. Mani. discipu. cap. 10. to. 4. de essentia diuinita. fo. 233. L.
 2. Omnia haec manus mea fecit. tom. 4. de essentia diuinita. fo. 233. H.
 3. Ossa vestra quasi herbae germinabunt. tom. 5. lib. 20. cap. 21.
 4. Egredietur, & videbit cadauera virosum qui preuaricati sunt. Ibidem, ca. 22.
 5. Vermis eorum non morietur. to. 4. ad Orosium contra Priscilianistas, ca. 6. to. 5. lib. 21. cap. 9. tom. 3. de spiritu & anima, cap. 56.
 Hieremie.
 Olla succensam video a facie aquilonis. to. 10. Ad fratres in ere. fer. 12.
 1. Cap. 1. Priusquam te formarem in utero, noui te. to. 3. de Gene. ad literam, lib. 6. cap. 8. & 9.
 1. Cap. 8. Pax, pax, & ecce non est pax. to. 10. in primo. fer. de Apostolis.
 1. Cap. 9. Mors ascendit per fenestras vestras. to. 9. de honestate mulierum, cap. 4. in fine.
 2. Qui gloriatur, in domino gloriatur. to. 7. de bono persequerantia, cap. 14.
 3. Ego sum dominus, qui facio misericordiam & iudicium & iustitiam in terra. to. 5. li. 17. cap. 4.
 7. Cap. 10. Scio domine, quia non est hominis via eius, &c. Corripe me domine, to. 7. de peccatorum meritis & remissione, lib. 2. cap. 17.
 1. Cap. 13. Ecce faciet dominus nouum super terram, foemina circundabit virum. to. 10. fer. 5. Natui. domini.
 1. Cap. 15. Facta est mihi quasi mendacium aquarum infidelium. to. 7. contra literas Petilia. lib. 2. cap. 102.
 2. Si separaueris preciosum a vili, quasi os meum eris. to. 1. lib. 13. confess. ca. 20.
 7. Cap. 16. Ecce ego mittam piscatores multos, dicit dominus, & piscabuntur eos. to. 9. de vtilita. seiumij. 2. Domine fortitudo mea, & robur, & refugium meum in die tribulationis. to. 4. de confen. Euan. li. 1. ca. 26.
 1. Cap. 17. Maledictus homo qui confidit in homine. tom. 3. in Enchi. ad Laurentium cap. 11. 4. to. 6. contra Fau. li. 13. ca. 8. to. 7. contra Parme. episc. li. 2. ca. 4. Ibi. contra literas Petilia. li. 1. ca. 3. Ibi. de gratia & libe. arbi. ad Valen. cap. 4. to. 4. de continentia, ca. 4.
 2. Prauum est cor hominis & inscrutabile, quis cognoscat illud? to. 6. contra Faustum, lib. 13. cap. 8.
 3. Perdix fouet que non peperit. Ibi. cap. 12. to. 9. de pasto. ca. 12.
 4. Sana me domine, & sanabor. to. 9. li. 1. medi. ca. 36.
 5. Confundantur qui me persequuntur. tom. 6. contra Faustum, lib. 13. cap. 16.
 1. Cap. 18. Sicut lutum in manu figuli, ita vos in manu mea. to. 4. de essent. diuinitatis. fo. 233. H.
 1. Cap. 23. Coelum & terram ego implebo. to. 5. lib. 22. cap. 29. to. 2.

de praesen. dei, ad Darda. ca. 5. to. 9. in Euan. Ioan. tracta. 36. & to. 3. li. 2. de Trinitate cap. 5.
 Quid paleis ad triticum dicit dominus. to. 7. contra episto. 2. Parme. li. 3. ca. 3. Ibi. contra Donati. post colla. ca. 10.
 Qui furatur verba mea. to. 3. de doctrina Christi. li. 4. ca. 29.
 Repente loquar ad gentem, vt pro peccatis suis facia eis malum &c. to. 10. fer. 102.
 1. Cap. 26.
 Patres comederunt vnam acerbam, & dentes filiorum obstupuerunt. to. 7. contra Iulia. Pela. li. 6. ca. 12.
 1. Cap. 31.
 Ecce dies venient & feriam domui Israel, & domui Iuda feceris domum nouam. Ibi. ca. 19. in fine.
 2
 Dabo legem meam in visceribus eorum. to. 3. de spiritu & littera, ad Marcelli. ca. 20. & 21.
 3
 Et ero eis in deum, & ipsi erunt mihi in populum. Ibidem. ca. 22.
 4
 Non docebit vltra vir proximum suum Ibidem, ca. 24. & 28. circa fi.
 5
 Eduxisti populum tuum Israel de terra Aegypti, in manu robusta & brachio exteato. to. 4. de essentia diuini. fo. 233. G. in fi.
 1. Cap. 32.
 Fugite de medio Babylonis, vt saluet vnusquisque animam suam. to. 5. li. 18. ca. 18.
 1. Cap. 31.
 Threnorum.
 Os eius ad iracundiam pronocauimus. to. 4. de essentia diuinita. fo. 233. G.
 1. Cap. 1.
 Spiritus vultus nostri Christus dominus, cui diximus quod in vmbra eius viuemus in gentibus. to. 4. de incarnatione. verb. li. 2. ca. 1.
 1. Cap. 4.
 Ezechielis.
 Auferam cor lapideum, & dabo eis cor carneum. to. 6. contra Fau. li. 18. ca. 4. to. 7. de gratia & libe. arbi. ad Valenti. ca. 4.
 1. Cap. 11.
 Pater tuus Amorrhæus & mater tua Cethæa. to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 42.
 1. Cap. 16.
 Hæc fuit iniquitas sororis tuæ Sodoma, saturitas panis. to. 9. de confictu vitio. & virtutum, ca. 20.
 2
 Iustificasti Sodomam. to. 6. contra Faustum, li. 22. ca. 61.
 1. Cap. 18.
 Patres comederunt vnam acerbam. supra Hieremie, cap. 31. autho. 1.
 1. Cap. 18.
 Anima quae peccauerit, ipsa morietur. to. 7. contra Do. post colla. ca. 7. to. 4. in li. quaest. super Dent. quaestio. 4. 2. Ibi. in questio. super Iosue. quaest. 1. 8. & 9. to. 6. contra aduer. leg. & Prophe. li. 1. ca. 16. to. 7. contra Iulia. Pela. li. 6. ca. 4. & 12. to. 9. in Apocalyp. Ioan. tracta. 3. to. 3. de spiritu & anima, cap. 56. & in sententiis sententia. 4.
 3
 Filius non portabit iniquitatem patris, nec pater iniquitatem filij. to. 7. contra Dona. post colla. cap. 7. to. 4. in questio. super Deuter. quaestio. 4. 2. Ibidem in questio. super Iosue, quaestio. 1. 8. & 9.
 4
 Cum auerterit se impius ab impietate sua, quae operatus est, animam viuificabit. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 33.
 5
 Non letaberis in perditione morientium. to. 9. in li. 1. medi. tatio. cap. 39.
 Cap. 28.
 Tu signaculum multitudinis, & corona decoris. to. 3. de Gene. ad literam, li. 11. ca. 25.
 1. Cap. 33.
 Ille in iniquitate sua morietur, sanguinem autem eius de manu speculatoris requiram. to. 5. lib. 1. cap. 9.
 2
 Quacunque hora peccator ingemuerit & conuersus fuerit, &c. to. 4. de vera & falsa poeniten. ca. 17. to. 9. de confictu vitorum & virtut. ca. 15.
 1. Cap. 34.
 Lac comedebatis, & lanis operiebamini, &c. tom. 9. de pasto. ca. 2. 3. & 4.
 2
 Dispersae sunt oves meae eo quod non esset pastor. Ibidem, ca. 8.
 1. Cap. 36.
 Sanctificabo nomen meum magnu: quid figurat. to. 3. de doctri. Christiana, li. 3. cap. 34.
 2
 Adducam vos in terram vestram, &c. & habitabis in terra quam dedi patribus vestris. Ibidem.
 2
 Porta hæc clausa erit & non aperietur. to. 10. in 2. fer. Na. do. & fer. 14.
 1. Cap. 44
 Vinu non bibet omnis sacerdos. to. 6. de sancta virginitate. c. 1.
 Danielis.
 Vide to. 3. de mira. fa. scriptu. lib. 2. ca. 30. 32. & 34.
 1. Cap. 2.
 Abscisus est lapis de monte, sine manibus. to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 7. & 9. Ibidem in episto. Io. tracta. 1. tom. 6. contra Iudaos, Paga. & Aria. ca. 12.
 De tribus pueris missis in fornacem ignis. to. 10. fer. 240.
 Angelus

1. Cap. 3. Angelus autem domini descendit cum Azaria & sociis eius in fornacem. to. 3. de mira. fa. scrip. lib. 2. cap. 31.
 2 Lux & tenebrae laudabunt dominum. to. 6. de natu. boni, aduer. Manich. cap. 16. to. 7. contra literas Petilia. lib. 2. cap. 92.
 3 Deus est qui consolatur humiles. to. 6. contra ser. Aria. cap. 19. circa finem.
 1. Cap. 5. Apparuerunt digiti quasi manus hominis scribentis contra candelabrum. to. 3. de Gene. ad literam, lib. 12. cap. 11.
 1. Cap. 6. Daniele rex in lacum inuitus misit. to. 7. contra literas Petilia. lib. 2. cap. 92. to. 3. de mira. fa. scrip. lib. 2. cap. 32.
 1. Cap. 7. Vestimentum eius candidum quasi nix, & capilli capitis eius quasi lana munda. to. 4. de essen. diuinitatis. fo. 233. E. tom. 3. lib. 2. de Trinitate cap. 18.
 1. Cap. 9. Cum venerit sanctus sanctorum cessabit vnctio vestra. to. 6. contra Iuda. pa. & Aria. cap. 12.
 2 Vique ad antiquum diem peruenit, & in conspectu eius obtulerunt eum. to. 6. contra Faust. lib. 12. cap. 44. to. 3. lib. 2. de Trinitate. ca. 18.
 3 Horruit spiritus meus. to. 5. lib. 20. cap. 23.
 1. Cap. 12. Veniet tempus, quale non fuit ex quo gentes esse ceperunt. Ibidem.
 1. Cap. 13. Susanna casta, daobus falsis testibus accusata fuit. to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 36. to. 10. fer. 242.
 Ofee.
 1. Cap. 1. Vade fume tibi vxorem fornicationum, & fac tibi filios fornicationum. to. 6. contra Faustum, lib. 22. cap. 80. & 89.
 2 Et congregabitur filij Iuda & Israel pariter. to. 5. li. 18. ca. 28
 1. Cap. 2. Desponsabo te mihi in fide. to. 10. fer. 8. Nati. domini.
 1. Cap. 3. Quia dies multos sedebunt filij Israel sine rege, & sine principe. Ibidem.
 1. Cap. 6. Viuificabit nos post duos dies: in die tertia suscitabit nos. Ibidem. to. 10. fer. 90.
 2 Misericordiam, non sacrificium volui. to. 6. contra Faustum. lib. 20. cap. 16. to. 5. lib. 10. ca. 5.
 1. Cap. 13. Absorpta est mors in victoria. tom. 7. de peccat. meri. & remiss. lib. 3. cap. 11.
 Iohelis.
 Iohel, Michæas, & Ionas, nouo testamento congruentia prophetauerunt. to. 5. lib. 18. cap. 30.
 1. Cap. 2. Omnis qui inuocauerit nomen domini, saluus erit. to. 2. in quaest. Hilarij, quaest. 2. fo. 82. L. & to. 10. de verbis Apostoli fer. 15.
 2 Conuertimini ad me in toto corde vestro. to. 10. ad fratres in ere. fer. 30.
 Amos.
 1. Cap. 1. Amos in diebus Osiae regis prophetauit se scribit. to. 5. lib. 18. cap. 27.
 Abdia.
 Quae in Abdia, in Naum, & Abacuch, de salute mundi in Christo pronuntiata reperiantur. to. 5. lib. 18. cap. 31.
 1. Cap. 1. In monte Sion erit saluatio. Ibidem.
 2 Ascendent saluatores in montem Sion iudicare montem Esau. Ibidem.
 Ione propheta.
 1. Cap. 2. Erat Ionas in ventre ceti, tribus diebus & tribus noctibus. to. 4. in quaest. Euange. lib. 1. cap. 7. to. 2. de sex quaest. contra Paga. quaest. 6. to. 5. lib. 18. ca. 44. to. 9. de simbolo ad catechumenos, lib. 4. cap. 6. to. 10. fer. 153.
 1. Cap. 3. Adhuc quadraginta dies & Ninive subuertetur. to. 5. lib. 18. cap. 44.
 2 Viri Ninuite poenitentiam egerunt in hac vita. to. 5. lib. 21. cap. 24.
 Ex Michea.
 1. Cap. 4. Erit in nouissimo dierum mons domus domini preparatus in vertice montium. to. 5. lib. 18. cap. 30.
 1. Cap. 5. Et tu Bethlehem Effrata, paruulus es in milibus Iuda. Ibidem & to. 10. in fer. Epiphaniae.
 1. Cap. 6. Curuabo genu deo excelso &c. to. 10. fer. 236. & 237.
 1. Cap. 7. Inimici hominis domestici eius. to. 5. lib. 19. cap. 5.
 Naum.
 1. Cap. 2. Ascendit qui dispersit coram te, qui custodiat obsidionem.

to. 5. lib. 18. cap. 31.
 Quae in Naum & Abdia & Abacuch de salute mundi in Christo pronuntiata reperiantur. Ibidem.
 Abacuch.
 Iustus ex fide viuit. to. 5. lib. 19. cap. 4. to. 7. contra 2. episto. 1. Cap. 2.
 Pelagia. ad Bonifa. lib. 1. cap. 3. & lib. 3. ca. 5.
 Domine opus tuum, in medio annorum viuifica illud. tom. 6. 1. Cap. 3. contra Iudaos, cap. 13.
 In medio duorum animalium cognosceris. to. 5. lib. 18. ca. 32. 2
 to. 6. contra Iuda. pa. & Aria. cap. 13.
 Deus ab Aphrico veniet, & sanctus de monte vmbroso. Ibidem 3
 to. 9. de pastor. cap. 15. & 16.
 Stetit & mensus est terram. to. 4. de essentia diuinitatis. 4
 fo. 234. D.
 Eleuatus est sol, & luna stetit in ordine suo. to. 5. lib. 18. 5
 cap. 32.
 Sophonia.
 Horribilis dominus super eos, & attenuabit omnes deos terrae. to. 5. lib. 18. cap. 33.
 1. Cap. 2.
 De Christo & vocatione gentium, quae Hieremias & Sophoniae propheticis spiritu sunt praefati. Ibidem.
 Aggae.
 Adhuc vnus modicum, & ego conuouebo coelum & terram & mare. to. 5. lib. 18. cap. 35.
 1. Cap. 2.
 Meum est aurum & meum est argentum. to. 10. in lib. 50. ho. 2
 homi. 30.
 Si tetigerit inquinatus in animam horum aliquid, si inquinabitur. to. 7. contra Fulgen. Dona. artic. 16.
 3
 Omnis qui accesserit illi, inquinabitur. to. 7. contra Donatist. post colla. cap. 20.
 4
 Zachariae.
 Conuertimini ad me, & ego conuertar ad vos. to. 7. de gratia & libe. arbi. ad Valentinum, ca. 5.
 1. Cap. 1.
 Dixit mihi angelus, qui loquebatur ad me. to. 3. de Gene. ad literam, lib. 9. ca. 2. Ibidem, in Enchirid. ad Laurentium, cap. 59.
 1. Cap. 2.
 Qui tetigerit vos, tangit pupillam oculi mei. to. 5. lib. 20. 2
 cap. 30.
 1. Cap. 3.
 Iudicium verum iudicate. to. 10. fer. 202.
 Tu quoque in sanguine testamenti tui emisisti vinetos tuos. to. 5. lib. 18. cap. 35.
 1. Cap. 9.
 Fingens spiritum hominis in eo. to. 7. de anima & origine eius, ad Renatum, lib. 1. cap. 14.
 1. Cap. 12.
 In die illa quæram conterere omnes gentes, quae veniunt contra Hierusalem. to. 5. lib. 20. cap. 30.
 2
 Exhibunt aquae viuae de Hierusalem, medium earum ad mare Orientale, & medium earum ad mare nouissimum. to. 7. contra Fulgen. Donati. arti. 5.
 1. Cap. 14.
 Malachie.
 Iacob dilexi, Esau autem odio habui. to. 4. ad Simplicianum lib. 1. quaest. 2. to. 3. in Enchirid. ad Laurentium, ca. 98.
 1. Cap. 1.
 Cæcas & luscas offeris mihi, non hæc suscipiam de manibus vestris. to. 4. in quaest. vete. ac noui testa. quaest. 5.
 2
 Statim veniet ad templum suum dominator, quæ vos queritis. to. 5. lib. 18. cap. 35.
 1. Cap. 3.
 Quis poterit cogitare diem aduentus eius? to. 5. lib. 20. 2
 cap. 25.
 3
 Sacrificium Iudae placebit domino. Ibidem, cap. 26.
 Ego dominus & non mutor. to. 4. de essentia diuinitatis. fo. 233. D. to. 5. lib. 20. cap. 26.
 4
 Mementote legis Moysi serui mei, quæ mandauit ei in Oreb. Ibidem, cap. 28.
 1. Cap. 4.
 Ecce ego mittam vobis Hellam Tesbitem, antequam veniet dies domini. Ibidem, cap. 29.
 2
 Conuertet cor patrum ad filios. Ibidem. 3
 1. Machabeorum.
 Abraham in tentatione fidelis inuentus est. supra Gene. 22. autho. 2.
 1. Cap. 2.
 Daniel in sua simplicitate liberatus de ore leonum. supra Danie. cap. 6.
 2
 Machabeorum.

2. Machab. 2. 1. Cap. 7. Nescio qualiter in vtero meo apparuisti, neque enim spiritum & animam donavi vobis. tom. 7. de anima & origine eius, ad Rena. lib. 1. ca. 14. & 15.
1. Cap. 14. Razias a lege domini sui non est auersus. tom. 7. contra secundam Gauden. epist. lib. 2. cap. 23.
- Matthaei.
- Vide to. 4. in quaest. Euang. lib. 1. per totum. Ibidem de consensu. Euang. per quatuor lib. Ibidem, in quaest. Euang. secundum Matth. per totum. to. 3. in speculo de Euang. secundum Matthaeum.
1. Cap. 1. Liber generationis Iesu Christi. to. 4. fo. 204. H. 1
2. Iacob genuit Ioseph. to. 4. de consensu. Euangelista. lib. 2. cap. 3.
3. Christi generatio sic erat. to. 10. fo. 48. B. C
4. Cum esset desponsata. Istud Euangelium exponitur to. 10. in 14. sermo. Natiuitatis domini.
5. Quod in ea natum est, de spiritu sancto est, to. 2. de praesentia dei, ad Darda. cap. 16. to. 3. in Enchi. ad Laurent. ca. 7. & 38.
6. Ecce angelus apparuit illi in somnis. tom. 3. in Enchi. idio ad Laurent. cap. 59.
7. Noli timere accipere Mariam coniugem tuam. tom. 7. de nuptiis & concupiscent. ad Vale. lib. 1. cap. 11. to. 7. contra Iulianum Pelagium. lib. 5. ca. 9.
- Capitulum 2. exponitur to. 10. ser. 199. & 300.
1. Cap. 2. Stella Magorum. to. 3. de mira. sacrae script. lib. 3. cap. 4.
2. Ite & interrogate diligenter de puero, vt & egrediens ad orientem eum. to. 6. contra Iudeos, Paganos, & Arianos. cap. 10.
3. Per aliam viam reuerfi sunt in regionem suam. to. 3. de trinitate. lib. 4. cap. 12.
4. Occidit pueros qui erant in Bethlehem, a bimatu, &c. to. 4. in quaest. Euang. super Matth. quaest. 1.
1. Cap. 3. Poenitentiam agite, appropinquabit enim regnum caelorum. to. 9. de tempore Barbarico, ca. 2. infra. cap. 4. autho. 4.
2. Vox clamantis in deserto. ser. 1. Natiui. Ioan. Baptistae. & primo sermone de collatione eiusdem.
3. Facite dignum fructum poenitentiae. tomo. 5. lib. 21. cap. 27. to. 4. de vera & falsa poenitentia, cap. 2. to. 10. in vlti. ser. primae dominicae in quadragesima.
4. Potens est deus de lapidibus istis suscitare filios Abrahae. to. 10. ser. 24. Natiui. domini.
5. Iam securus ad radicem arboris posita est. tomo. 9. de contritione cordis, ca. 4.
6. Veniet serens ventilabrum in manu sua, & mundabit arcem suam. to. 7. contra Donat. post colla. ca. 10.
7. Hoc Euangelium totum exponitur to. 10. de verb. do. ser. 63. Eodem ser. 2. infra octa. Epiphaniae.
8. Christus a Iohanne baptizatus fuit in Iordane. to. 3. de mirabili. sacrae scripturae. lib. 3. cap. 5.
9. Spiritus sanctus in columbae specie descendit. tomo. 9. in epist. Ioannis. tractatu. 7. circa finem. to. 3. de trinitate, li. 3. cap. 5. & 6.
10. Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui. to. 4. de consensu. Euang. lib. 2. cap. 14. tom. 6. contra ser. Aria. ca. 13.
1. Cap. 4. Ductus est Iesus in desertum a spiritu. to. 5. lib. 9. ca. 21. to. 3. de mirabili. sacrae scripturae. lib. 3. ca. 6.
2. Cum ieiunasset quadraginta diebus & quadraginta noctibus. to. 4. de salutaribus documentis. ca. 54.
3. Dic vt lapides isti panes fiant. to. 10. de verb. domini. ser. 41.
4. Poenitentiam agite, appropinquabit enim regnum caelorum. supra. cap. 3. to. 1. lib. 13. confessionum, ca. 12. to. 9. de poenitent. medici. ca. 2.
5. Venite post me, faciam vos fieri piscatores hominum. to. 4. de fide & operibus ca. 17. in fine.
- Capitulum quintum exponitur per totum. to. 4. de sermone domini in monte, libro primo.
1. Cap. 5. Videns Iesus turbas, ascendit in montem. to. 4. de serm. dñi in monte, lib. 1. in principio.
- Beatitudines istae exponuntur to. 10. fo. 321. & 322.
2. Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum caelorum. to. 9. de 12. abusionu gradibus. gradu. 8. to. 10. ser. 110.
3. Beati qui lugent, quonia ipsi consolabuntur. to. 9. li. 1. meditatio. ca. 36. ibidem. in lib. scalar. parad. ca. 6. ibidem de consuetu vitiiorum & virtutum. ca. 21.
- Beati qui sitiunt & esuriunt iustitiam, quoniam ipsi saturabuntur. to. 9. in Euangelio Ioannis. tractatu. 26.
- Beati mundo corde, quoniam ipsi deum videbunt. tom. 4. de ser. domini in monte, lib. 1. to. 6. contra epist. Manichei, ca. 4. 2. to. 2. in comonito. ad Fortu. Ibidem, de viden. deo, ca. 5. 11. 12. 13. & 15. to. 9. in epist. Ioan. tract. 7. Ibidem in Soliloq. anima ad deum, cap. 34. Ibidem, de speculo, cap. 27.
- Beati pacifici, quoniam filii dei vocabuntur. to. 4. de sermone domini in monte, li. 1. to. 7. contra literas Petilianus. lib. 2. ca. 68. per totum.
- Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum caelorum. to. 1. de vera religio. ca. 6. to. 7. contra Parme. epist. li. 1. ca. 7. ibi. contra literas Petilia. lib. 3. ca. 7. ibi. contra Cresco. Gramma. li. 3. ca. 59. & 63. ibid. contra Dona. post colla. ca. 17. ibid. contra Gauden. epist. li. 2. cap. 12. ibidem in sermone super gestis cum Emerito Donatist. episc.
- Vos estis sal terra. to. 4. de sermone domini in monte. lib. 1. 8. tomo. 9. in Euang. Ioannis. tracta. 23.
- Vos estis lux mundi. ibidem. 9.
- Non potest ciuitas abscondi supra montem posita. to. 6. lib. 10. 16. contra Faustum. cap. 17.
- Nemo accendit lucernam, & ponit eam sub modio. to. 4. de 11. serm. domini in mote, li. 1. to. 6. de quinque haeresibus, ca. 7. to. 10. de verbis do. ser. 39.
- Sic luceat lux vestra coram hominibus, vt videant opera vestra bona. To. 5. lib. 5. cap. 14. to. 10. de verbis domini. 2. & fo. 224. M
- Non veni soluere leges, sed adimplere. to. 6. contra Faustum, li. 17. ca. 5. & 6. in fine lib. 19. ca. 2. to. 4. in quaest. veter. ac no. testa. quaestio. 69.
- Amen dico vobis, donec transeat caelum & terra, lota vnum, aut apex vnus. &c. to. 4. de ser. do. in monte, lib. 1.
- Qui soluerit vnum de mandatis istis minimis, minimus vocabitur in regno caelorum. to. 9. in epist. Ioannis. tract. 6.
- Qui fecerit & docuerit, hic magnus vocabitur, &c. to. 10. de 16. verbis domini, serm. 3.
- Nisi abundauerit iustitia vestra plusquam Scribarum & Phariseorum, &c. to. 6. contra Faustum. li. 17. ca. 5. to. 7. contra literas Petilia. li. 2. ca. 61. to. 4. de fide & operibus. ca. 26. to. 5. lib. 20. ca. 9. to. 10. ser. 205.
- Non occides. supra Exod. 20. authori. sexta. 18
- Non perturbabis. to. 10. de verb. Apost. ser. 28. 19
- Qui irascitur fratri suo reus erit iudicio. tom. 9. de consuetu vitiiorum & virtutum, cap. 9.
- Qui dixerit fratri suo racha, reus erit concilio. to. 9. in Enangelio Ioannis, tracta. 51.
- Qui dixerit fratri suo fatue, &c. to. 10. de ver. domini, ser. 4. 22
- Si offers munus tuum ad altare, &c. to. 10. de verb. do. ser. 16. 23
- Esto consentiens aduersario tuo. to. 4. de saluta. documen. ca. 24. 64. Ibidem, in quaest. veteris ac noui testamenti, quaest. 70. to. 10. de verb. domini, ser. 5.
- Ne forte tradat te aduersarius iudici, & iudex te ministro: & sic in carcerem mittaris. to. 4. de saluta. documen. ca. 64. 26
- Qui viderit mulierem ad concupiscendum eam. to. 9. de honestate mulierum, ca. 4. in fine, & ca. 5. to. 10. de verbis domini, sermone. 16.
- Mulier excepta fornicationis causa, non est dimittenda. to. 4. in. li. 83. quaest. quaest. 83. to. 6. de bono coniugali, cap. 7.
- Ego dico vobis non iurare omnino. to. 4. de mendacio, ad Consen. ca. 15. 28
- Non potes vnum capillum album facere vel nigrum. to. 3. de doctri. Christiana. li. 4. ca. 21.
- Sit sermo vester, est est, non non. Ibidem. ca. 5. to. 3. in Enchir. ad Laurent. ca. 17. & 22.
- Si quis te percusserit in vnam maxillam, praebe illi & altera. 31 to. 4. de mendacio ad Consecutum, ca. 15. to. 6. contra Faustum. lib. 22. ca. 76. & 79.
- Qui vult tecum in iudicio contendere, & tunica tuam tollere, dimitte ei & pallium. to. 3. in Enchi. ad Laurent. ca. 78. to. 10. in lib. 50. homil. homilia. 1.
- Audistis quia dictum est antiquis: Diliges proximum tuum, & odio

- & odio habebis inimicum tuum &c. Euangelium illud exponitur. tomo. 10. in primo ser. fe. 6. cinerum. Eod. sermone. 168. A
34. Diligite inimicos vestros. to. 6. contra Adimant. Manichaei disci. ca. 17. to. 9. de consuetu vitiiorum & virtutum, ca. 7. to. 3. in li. Enchi. ad Lau. ca. 73. to. 10. in li. 50. ho. ho. 6. Eodem, ser. 170.
35. Qui solem suum oriri facit super bonos & malos. to. 4. de salutaribus documentis. ca. 46.
36. Attēdite ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus, vt videamini ab eis. to. 4. in ser. domini in monte, li. 2. to. 9. in epist. Ioan. tractatu. 6. to. 10. de verbis domini, ser. 2. Capitulum sextū exponitur to. 4. in sermone domini in monte, lib. 2. to. 10. ser. 182.
1. Cap. 6. Cauete ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus. t. 10. fo. 324. M
2. Nesciat sinistra tua quid faciat dextra tua. to. 9. in Euan. Ioā. tracta. 51. ibi. in epist. Ioan. tracta. 6. to. 10. in 20. ser. fe. 6. Cinerum. Eodem, ser. 182.
3. Pater noster qui es in caelis. to. 2. de praesentia dei ad Darda. ca. 9. & 13. to. 7. in sermo. Augu. super gestis cum Emerito.
4. Orationem dominicam exponit to. 2. de orando deo ad Probam, cap. 11. tom. 10. de verbis domini, ser. 28. Eodem. in li. 50. ho. ho. 4. 2. Ibidem, 126. 135. & 182.
5. Sanctificetur nomen tuum. to. 3. de spiritu & litera ad Marcel li. cap. 16. to. 7. contra duas epist. Pela. ad Bonifa. lib. 4. cap. 9. Ibid. de correptione & gratia. cap. 6. Ibid. de perseveran. bono. lib. 2. ca. 2. tomo. 2. de orando deum ad Probam, ca. 11.
6. Fiat voluntas tua sicut in caelo & in terra. to. 7. contra duas epist. Pelagia. ad Boni. li. 4. ca. 9. ibi. contra Iulianum Pelia. li. 2. cap. 1. Ibid. de praedestina. sanctorum, ca. 8. Ibid. de bono perseveran. li. 2. ca. 3.
7. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. to. 3. in lib. locutio. de gene. cap. 39. tomo. 9. in libr. Soliloq. anima ad deum, cap. 23. tomo. 7. de bono perseveran. lib. 2. cap. 4. to. 10. in li. 50. ho. ho. 14.
8. Aduentat regnum tuum. to. 7. de anima & eius origine ad Vincen. victo. li. 3. cap. 11.
9. Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. to. 3. in li. Enchi. ad Laurentium. cap. 73. to. 7. contra Parme. epist. lib. 2. cap. 10. Ibid. de pecca. mer. & remiss. li. 2. ca. 4. & 10. ibi. contra Cresco. Gramma. li. 2. ca. 38. to. 5. li. 21. cap. 22. & 27. to. 7. de bono perseue. li. 2. ca. 5. tom. 3. de Ecclesiasticis dogmati. cap. 32. 36. & 37. to. 9. de vtili. poen. cap. 2. to. 3. de sent. decerpt. ex Aug. cap. 38. to. 10. in li. 50. homi. ho. 27.
10. Et ne nos inducas in tentationem. tom. 7. de natura & gratia contra Pela. cap. 58. & 67. Ibid. contra duas epist. Pela. ad Bonifa. li. 4. cap. 9. Ibidem, de bono perseveran. lib. 2. cap. 6.
11. Sed libera nos a malo. to. 7. de pecca. me. & remiss. li. 2. cap. 4. to. 4. de saluta. docu. cap. 58. to. 10. de verbis Apostoli. ser. 30.
12. Si dimiseritis hominibus peccata eorum, dimittet & vobis pater vester. to. 3. in Enchi. ad Lau. ca. 74.
13. Si non dimiseritis hominibus, nec pater vester dimittet vobis. to. 9. de consuetu vito. & virt. cap. 9. Ibid. de rectitudine catholicae conuersationis.
14. Cum ieiunatis nolite fieri sicut hypocritae tristes &c. Euangelium illud exponitur. t. 4. fo. 274. M & sequentibus. to. 10. ser. 172. & 182.
15. Vnge caput tuum, & faciem tuam laua. tom. 10. in 2. ser. feriae sextae Cinerum. Eodem ad fratres in Bre. ser. 41.
16. Tu autem cum orabis, intra in cubiculum tuum, & clauso ostio ora patrem tuū in abscondito. tom. 10. in primo & 2. ser. feriae. 6. Cinerum. Eodem. ser. 182.
17. Thesaurizate vobis thesauros in caelis. tomo. 9. de contemptu mundi. cap. 6.
18. Lucerna corporis tui est oculus tuus. tomo. 3. de opere monachorum. cap. 26.
19. Si oculus tuus nequam fuerit, totum corpus tuum tenebrosum erit. to. 7. contra Iulia. Pelagia. li. 4. cap. 3.
- Nemo potest duobus dominis seruire. tomo. 9. in Soliloq. 20. anima ad deum. cap. 22. tom. 4. de sermo. domini in monte. lib. 2. folio. 276. C vide infra Luc. 16. auth. 4.
- Nolite solliciti esse anima vestrae, quid manducetis. tomo. 3. 21 de opere monachorum, ca. 2. 24. & 26.
- Primum querite regnum dei, & iustitiam eius. tomo. 7. de 22 anima & eius origine, ad Vincen. victo. li. 3. ca. 11. tomo. 4. de saluta. documen. cap. 28.
- Nolite solliciti esse in crastinum. to. 6. contra Adimant. Mani. disci. cap. 24. supra autho. 17.
- Nolite iudicare, & non iudicabimini. tomo. 10. sermone 24. 202.
- In quo iudicio iudicaueritis, iudicabimini. tomo. 2. de sex 1. Cap. 7. quaestio. contra Paga. quaestio. 4. to. 9. de recti. catho. conuersa.
- Qua mensura mensi fueritis, remetsetur vobis. tomo. 2. de 2 sex quaestio. contra Paga. quaestio. 4.
- Quid vides festucam in oculo fratris tui, trabem autem in oculo tuo non consideras. tomo. 10. de verbis domini. ser. 16. Eodem, in lib. 50. homi. homi. 5. & 40. Ibidem sermo. 202.
- Nolite sanctum dare canibus. tomo. 6. de adulte. coniugis ad Pollen. lib. 1. cap. 26. & 27. tomo. 9. in Apocalyp. 10a. Homilia. 7.
- Petite & dabitur vobis. tomo. 1. lib. 12. confel. ca. 1. to. 3. de spiritu & litera ad Marcell. cap. 32. tom. 10. de verbis domini sermo. 5. Euangelium istud totaliter Ibidem exponitur. infra Luc. 11. autho. 3. & Ioan. 16. autho. 6.
- Querite & inuenietis. to. 9. de scala paradisi, ca. 2. infra ad 6 Philippen. 2. autho. 7.
- Pulsate & aperietur vobis. tomo. 9. in lib. 1. medita. cap. 39. 7 Ibidem, in Solilo. anima ad deum, cap. 37. Ibid. de scala parad. cap. 2.
- Arcta est via quae ducit ad vitam, spatiosa quae ducit ad perditionem. tomo. 9. de triplici habitacu. cap. 4. tomo. 10. in sententiis sententia. 19. infra Lucae. 13. artic. 1. tom. 9. de. 4. virtuti. charita.
- Attendite a falsis Prophetis. qui veniunt ad vos in vestimentis ouium. tomo. 9. de consuetu vitiiorum & virtutum, cap. 4.
- A fructibus eorum cognoscetis eos. tom. 4. de ser. domini in monte, lib. 2. tomo. 5. lib. 16. ca. 2.
- Nunquid colligunt de spinis vasa? to. 9. in Euang. Ioā. tracta. 11. 46. Ibid. de pasto. ca. 10.
- Omnis arbor bona, bonos fructus facit. tom. 6. contra Adiman. Mani. disci. cap. 26. tomo. 7. contra literas Petilia. li. 3. cap. 4. 4. Ibid. contra Iulianum Pelia. li. 1. cap. 3.
- Arbor mala, non fert bonos fructus. tomo. 7. contra Pela. 13 & Coelesti. de gratia Christi, lib. 1. cap. 18. & 19. Ibidem de nuptiis & concupiscent. libro. 2. cap. 1. 26. Ibidem contra Iulianum Pelia. lib. 4. cap. 3. tomo. 4. de vera & falsa poenitentia, cap. 2.
- Non potest arbor bona fructus malos facere. to. 3. in Enchi. ad Lauren. cap. 15.
- Non omnis qui dicit mihi domine domine, intrabit in regnum caelorum. to. 4. de salu. documen. cap. 38.
- Discite a me omnes qui operamini iniquitatem. to. 6. contra aduersa. leg. & Prophe. lib. 2. cap. 4. tomo. 9. in Euang. Ioan. tracta. 49.
- Qui audit verba mea haec & facit ea, assimilabitur viro sapienti. tomo. 7. de baptismo contra Dona. libro. 6. ca. 24. tomo. 4. de ser. domini in monte, lib. 1. to. 6. contra Faustum, lib. 22. cap. 90.
- Qui aedificat domum suam super arenam, imber descendens deficit. to. 9. de ouibus, cap. 14.
- Extendens Iesus manum, tetigit leprosum. to. 4. in quaestio. 1. Cap. 8. super Matt. quaestio. 4.
- Centurionis Euangelium exponitur. to. 10. de verbis domini sermo. 6. Eodem, in Euan. Ioan. tracta. 16.
- Accessit ad eum Centurio, rogans eum. tomo. 6. contra Faustum. libro. 33. cap. 7. & 8. tomo. 4. de consensu Euang. lib. 2. cap. 20.
- Homo sum sub potestate constitutus. to. 6. li. 22. co. Fau. c. 74. 3 Audita

- 4 Audita fide Centurionis Iesus dixit, Amen dico vobis, non inueni tantam fidem in Israel. tom. 6. contra Faustum, lib. 22. cap. 13. & 14. Ibidem, contra aduer. leg. & Prophe. lib. 1. cap. 7.
- 5 Puerum Centurionis sanauit, non tamen descendit. to. 4. in quaestio. Euang. lib. 1. cap. 18. to. 10. ser. 74.
- 6 Multi ab Oriente & Occidente venient, & recumbent cum Abraham: filij autem regni eiciuntur, &c. tomo. 6. contra Faustum, lib. 33. ca. 2. tomo. 10. in tertio sermone Epiphaniae.
- 7 Vulpes foueas habent, & volucres caeli nidus, &c. tom. 4. in quaestio. super Matt. quaestio. 5. tom. 10. de verbis domini. sermone. 7. to. 6. de sancta virginitate. cap. 51.
- 8 Dimitte mortuos, sepelire mortuos suos. tomo. 3. de trinitate. lib. 4. cap. 3. tomo. 5. lib. 20. cap. 6. & 15. to. 4. in quaestio. super Matt. quaestio. 6. to. 6. de duabus animabus. cap. 2. to. 10. de verbis domini ser. 6. 7. & 18. to. 7. contra literas Petilia. lib. 2. cap. 7.
- 9 Christus in nauicula dormiebat. to. 4. de essentia diuinitatis. fo. 234. I. to. 10. sermo. 221. Euangelium istud exponitur to. 10. fo. 317. C D
- 10 Surrexit Christus, & imperauit ventis & mari. to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 49.
- 11 Daemones petierunt vt in porcos ire possent. to. 9. in epistola. Ioan. tracta. 6.
- 1. Cap. 9. Venit in ciuitatem suam, & ecce offerebant ei paralyticum. to. 4. de consensu Euang. lib. 2. cap. 25.
- 2 Quidam de Scribis intra se dixerunt, hic blasphematus. to. 3. de trinitate. lib. 15. cap. 10.
- 3 Confide filij, remittuntur tibi peccata tua. to. 4. de consensu Euang. li. 2. ca. 25.
- 4 Nemo mittit vinum nouum in vtres veteres, alioqui rumpuntur vtres, & vinum effunditur, & vtres pereunt. tom. 10. ser. 185. & 186.
- 5 Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. to. 9. de simbolo ad catechu. lib. 2. cap. 10.
- 6 Cum tranfret inde, vidit hominem sedentem in telonio. to. 6. contra Faustum. lib. 17. ca. 1. & 4. tom. 4. de consensu. Euang. li. 2. cap. 26. to. 7. contra Cresco. Gramma. lib. 2. cap. 9.
- 7 Non est opus medico valentibus, sed male habentibus. to. 4. de vera & falsa poenitentia. cap. 5.
- 8 Misericordiam volo, non sacrificium. supra Osee. 6. aut. 2.
- 9 Non veni vocare iustos, sed peccatores. tom. 9. in Euang. Io. tracta. 7. to. 7. de perfectio. iustitia, in responso. 5. ratio. cina. infra Lucae. 5. autho. 5.
- 10 Nemo immittit commissuram panni rudis, in vestimentum vetus. to. 6. contra Faustum, lib. 7. cap. 2.
- 11 Non est mortua puella, sed dormit. to. 4. de consensu Euang. lib. 2. cap. 28. to. 10. de verbis domini. sermo. 44.
- 1. Cap. 10. In viam gentium ne abieritis. tom. 4. in quaestio. vete. ac no. testa. quaestio. 77.
- 2 Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecuniam, &c. to. 4. de consensu Euang. lib. 2. ca. 30. to. 4. in quaestio. vete. ac no. testa. quaestio. 104.
- 3 Excutite puluerem de pedibus vestris. to. 4. in quaestio. super Matt. quaestio. 7.
- 4 Amen dico vobis, tolerabilius erit Sodomitis in die iudicij, &c. tomo. 7. de baptif. contra Dona. lib. 1. cap. 5. & lib. 4. cap. 19.
- 5 Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporum. to. 6. in 2. disputa. contra Fortu.
- 6 Estote prudentes sicut serpentes. to. 4. de salu. do. cap. 28. to. 3. de Doctrina Christiana. lib. 2. cap. 16. tomo. 4. de quaestio. super Mattheum, quaestio. 8.
- 7 Estote simplices sicut columbae. to. 4. in quaestio. super Mat. quaestio. 8.
- 8 Nolite cogitare quomodo aut quid loquamini. to. 3. de doctri. Christiana. lib. 4. cap. 15. tomo. 10. sermone. 2. de Apostolis.
- 9 Non enim vos estis qui loquimini, sed spiritus, &c. to. 7. lib. 13. confessio. cap. 31.
- 10 Qui perseuerauerit vsque in finem, hic saluus erit. tom. 7. de

- bo. perseuer. li. 2. ca. 1. & 2. infra cap. 24. autho. 1.
- Quum persequuntur vos in ciuitate ista, fugite in aliam. to. 11. de vita August. ca. 30.
- Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine. tomo. 4. in 2. quaestio. super Matth. quaestio. 2. tom. 10. de verbis Apostoli. sermo. 17.
- Nolite timere eos qui occidunt corpus, animam occidere non possunt. to. 5. lib. 1. ca. 12. & lib. 13. cap. 2. to. 6. lib. 14. contra Faustum. cap. 12. tom. 10. de verbis Apostoli sermo. 18. tomo. 9. in Euangelio. Ioan. tracta. 47. vide Luc. 12. autho. 1.
- None duo passerces affe veniunt &c. to. 3. de Agone Christiana. 14. cap. 8.
- Passer non cadit super terram, sine patre vestro. to. 3. de Genesi ad literam, lib. 5. cap. 21. in fine.
- Vestri capilli capitis omnes numerati sunt. to. 10. de verbis domini sermone. 6.
- Qui me confessus fuerit coram hominibus, confitebor & ego eum coram patre meo. to. 4. de vera & falsa poenitentia. cap. 5.
- Non veni pacem mittere in terram. to. 4. in quaestio. inibus su per Matt. quaestio. 3.
- Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus. tomo. 4. de salutarib. documentis, capite. 2.
- Qui dederit calicem aquae frigidae, &c. to. 10. sermo. 1. in sab. post Cineres.
- Cu audisset Ioannes in vinculis opera Christi, mittens duos de discipulis suis ait illi: Tu es qui venturus es, an alium expectamus? to. 10. sermo. primo Natiuita. Ioan. Baptif. & ser. 2.
- Quid existis in desertum videre? arundinem vento agitata? to. 9. in Euangelio Ioannis, tractatu quarto.
- Ioannes fuit plus quam Propheta. to. 7. contra literas Petilia. lib. 2. cap. 27.
- Internatos mulierum non surrexit maior Ioanne Baptif. 3. to. 6. contra aduersarium legis & Prophetarum, lib. 2. ca. 5. tomo. 9. in Euang. Ioan. tractatu. 13. tomo. 4. in quaestio. veter. ac no. testamenti, quaestio. 26. tom. 10. in li. 50. homi. homl. 4. 4. Eodem, in primo sermone. Natiuitatis. S. Ioannis Baptif. &c.
- Regnum caelorum vim patitur. tom. 4. de sermo. domini in monte, lib. 1. libidem, in quaestio. Euang. lib. 2. cap. 37. to. 9. in manuali. cap. 16. tomo. 10. sermo. 1. Natiuit. Ioan. Baptif. &c.
- Vae tibi Corozaim, vae tibi Bethsaida, quia si in Tyro & Sidone factae essent virtutes &c. to. 3. in Enchl. ad Lauren. cap. 94.
- Confiteor tibi pater dne caeli & terrae. to. 4. in quaestio. vete. ac noui testa. quaestio. 100. libidem in quaestio. Euangelioru super Matt. quaestio. 9. to. 10. de verbis domini. ser. 8. & 9. totum illud Euangelium illic exponitur: Eodem, sermo. primo dominicae. 5. post octa. Epiphaniae.
- Nemo nouit filium, nisi pater. tomo. 4. in quaestio. Euang. lib. 1. cap. 1. to. 3. de Trinitate. lib. 7. cap. 3.
- Venite ad me omnes qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos &c. Euangelium istud in summa exponitur. to. 10. de verbis Apostoli sermo. 12. libide. in li. 50. homi. ho. 34. Eodem, Ad fratres in Eremo. ser. 61.
- Tollite iugum meum super vos. to. 4. de saluta. documentis. 7. cap. 7. tomo. 7. contra Pelag. Hypogno. lib. 5.
- Discite a me, quia mitis sum, & humilis corde. to. 6. de sancta virginitate. cap. 35. & 36. to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 25. tomo. 4. de saluta. docu. cap. 32. tomo. 10. in li. 50. homi. 34.
- Iugum enim meum suauis est, & onus meum leue. tomo. 1. de musica. lib. 6. cap. 14.
- Discipuli esurientes, coeperunt sabbato vellere spicas &c. to. 4. in quaestio. Euang. quaest. 2. lib. 1. Eode, in quaestio. super Mattheum, quaestio. 12.
- Harundinem quassatam non confringet, & lignum fumigas non extinguet. to. 4. in quaest. Euang. lib. 1. cap. 3.
- Oblatus est ei daemionum habens, caecus & mutus. libidem, 3. cap. 4.

si ego

- 4 Si ego in Beelzebub eicio daemonia, filij vestri in quo eiciunt? to. 4. de quaest. Euang. lib. 1. cap. 5.
- 5 In spiritu sancto eicio daemonia. to. 4. in lib. expositionis epistola. ad Romanos inchoatae. fol. 282. co. 4. K L. to. 6. contra sermo. Aria. ca. 14. to. 4. de essentia diuinitatis, fo. 233. I
- 6 Nemo potest intrare in domum fortis, & vasa eius diripere, nisi prius alligauerit fortem, &c. to. 10. ser. 197.
- 7 Veniens vera fortitudo alligauit fortem. to. 6. contra Iudaeos, Paganos, & Arianos. cap. 11.
- 8 Qui non est mecum, contra me est. to. 7. de pecca. meri. & remiss. lib. 1. cap. 28.
- 9 Qui non congregat mecum, spargit. tom. 6. contra Faustum, li. 12. ca. 16. to. 7. de baptifino contra Donatist. lib. 6. ca. 31.
- 10 Est peccatum in spiritu sanctum, quod neque hic, neq. in futuro seculo dimittetur. to. 4. in expositione epistola. ad Romanos inchoatae. fo. 282. H. & sequen. tom. 7. contra Crescon. Grama. lib. 4. ca. 8. to. 2. de correctio. Donatist. ad Bonifacium. ca. 29. to. 10. de verb. domi. ser. 11.
- 11 Aut facite arborem bonam, & fructum bonum, &c. to. 4. de sermo. domini in monte. lib. 2. to. sexto contra Felicem Manicheum. lib. 2. ca. 4. to. 7. contra literas Petilia. lib. 2. ca. 6. to. 10. de verb. domini, ser. 12.
- 12 Progenies viperarum. to. 4. in quaest. Euang. lib. 1. ca. 6.
- 13 Ex verbis tuis iustificaberis. to. 3. de trinit. lib. 9. ca. 9. in fine.
- 14 Generatio mala & adultera signum quaerit. to. 2. de sex quaestio. contra Paganos. quaestio. 6. to. 3. de trinit. lib. 4. ca. 6. to. 9. de simbolo fidei, ad Catechu. lib. 4. ca. 6.
- 15 Sicut Ionas fuit in ventre ceti tribus diebus & tribus noctibus, &c. to. 4. in quaest. Euang. li. 1. ca. 6. to. 6. de sex quaest. contra Paganos, quaest. 6. infra Lucae. 11. ca. autho. 7.
- 16 Cum immundus spiritus exierit ab homine, &c. to. 4. in quaestio. Euang. lib. 1. cap. 8.
- 17 Erunt nouissima hominis illius peiora prioribus. to. 4. de fide & operibus, cap. 25.
- 18 Quicumque fecerit voluntatem patris mei qui in caelis est, ille meus frater, &c. to. 4. de sermone domini in monte, lib. 2. to. 6. de fide contra Manichaeos, cap. 25. libidem, de sancta virginitate. cap. 3. & 5.
- 1. Cap. 13. Exiit qui leminat seminare, &c. to. 9. de quarta feria. cap. 2.
- 2 Alia ceciderunt in terram bonam, & dabant fructum, aliud centesimum, &c. to. 4. in quaestio. Euang. lib. 1. cap. 9. to. 6. de sancta virginitate. ca. 45.
- 3 Quidam vident non vident. to. 4. in quaestio. Euang. quaestio. 14.
- 4 Audientes non audiunt. to. 7. de bono perseuerantiae. ca. 14.
- 5 Cum autem dormiret homines, venit inimicus eius, & supereminavit zizania in medio tritici, & abiit, to. 4. de quaestio. super Mattheum, quaest. 11.
- 6 Cum autem creuisset herba & fructum fecisset: tunc apparuerunt & zizania. to. 4. de quaestio. super Matth. quaest. 12. Zizaniorum parabola exponitur. to. 10. in 2. serm. Mortuis.
- 7 Inimicus homo supereminavit zizania. to. 10. de verbis domini. ser. 18. Eodem ser. 233.
- 8 Sinite vtraque crescere vsque ad messem. to. 7. contra epistola. Parme. li. 1. ca. 7. lib. 2. cap. 2. libidem, contra literas Petilianij, li. 3. ca. 1. 2. & 3. libidem, contra Cresconium Grammaticum li. 2. ca. 30. 35. & 39. to. 2. in epistola. ad Donatist. & epistola contra Dona. to. 7. contra Dona. post colla. cap. 5. 6. 8. 10. circa. finem. & 20.
- 9 Colligite primum zizania. to. 4. in quaest. Euang. li. 1. ca. 10. libidem in quaest. Euang. secundum Matth. quaest. 12. to. 10. de verb. do. ser. 18. Eodem, ser. 233.
- 10 Granum sinapis cu creuerit, maius est omnibus oleribus. to. 4. de quaestio. Euang. li. primo. ca. 11.
- 11 Mulier abscondit frumentum in farinae satis tribus, de quaest. Euang. li. 1. ca. 12.
- 12 Qui seminat bonum semen, est filius hominis. to. 5. lib. 20. ca. 5.
- 13 Fulgebunt iusti sicut sol. to. 9. de cognitione verae vitae. ca. 46. libidem de vanitate seculi, cap. 2.
- 14 Thesaurum in agro absconditum. to. 4. in quaest. Euang. lib. 1. cap. 13.
- 15 Simile est regnum caelorum homini negociatori. tomo. 4. in quaestio. super Mattheum, quaest. 13.

- Ibi erit fletus & stridor dentium. to. 1. de vera religione. ca. 16. 54. to. 2. de gratia noui testamenti ad Honorat. ca. 23. to. 9. de triplici habitaculo. ca. 2.
- Omnis scriba doctus in regno caeloru, & c. to. 4. in quaest. su per Matth. quaest. 16.
- Vnde huic haec sapientia & virtutes. to. 4. in quaest. Euang. lib. 1. cap. 14.
- Fratres eius Iacobus & Ioseph, &c. to. 4. in quaest. super Mattheum, quaest. 17.
- Tulerunt reliquias, duodecim cophinos fragmentorum pleenos. to. 4. in lib. 83. quaestio. quaestio. 61. tomo. 6. contra Felicia. Aria. cap. 11.
- Viderunt Christum supra mare ambulantem. to. 4. in quaestio. Euang. lib. 1. cap. 15. to. 6. contra sermo. Aria. cap. 15. to. 9. in Euang. Ioan. tract. 2. to. 3. de mira. sacrae script. lib. 3. cap. 8.
- Dne, salu me fac, pereo. to. 9. de catico nouo, ca. 2. to. 10. de 3. ver. dni, ser. 13. & 14. Eode, in 2. ser. cathedrae sancti Petri. Munus quodcumque est ex me, tibi proderit. to. 4. in quaestio. Euang. li. 1. cap. 16.
- Non quod intrat in os coquinaat hominem, sed quod de ore procedit. to. 6. contra Adimantum Manichei discipulum, ca. 15. to. 4. de menda. ad Consent. cap. 16. to. 6. contra Faustum, lib. 16. cap. 31. to. 3. de trinitate, lib. 15. cap. 10. tom. 4. de continentia, cap. 2.
- Omnis plantatio, quam non plantauit pater meus caelestis, eradicabitur. to. 4. in quaest. Euang. lib. 1. cap. 17.
- Caecus caecum ducens, ambo in foueam cadunt. to. 9. de pasto. cap. 10.
- Cananae Euangelium exponitur to. 10. ser. 74. & tomo. 4. de quaest. Euang. lib. 1. cap. 18.
- Non sum missus nisi ad oues quae perierunt domus Israel. to. 9. in Euang. Ioanis tract. 31. & 47.
- Non est bonum sumere panem filioru, & dare canibus. tomo. 4. de fide & operib. ca. 16. libidem, de octo Dulcitiij quaest. quaestione. 1.
- Catelli adunt de micis quae cadunt de mensa dominoru suorum. to. 9. de scala paradi. ca. 4. in fine.
- O mulier magna est fides tua. to. 4. de fide & operibus. ca. 16.
- Sanata est filia eius, ex illa hora. tomo. 4. in quaestio. Euang. lib. 1. cap. 18.
- Mutos, surdos, & caecos, & debiles, proiecerunt ante pedes domini. libidem, cap. 19.
- Facto vespere, dicitis serenum erit. libidem, cap. 20.
- Intuemini, & cauetis a fermento Phariseorum. to. 4. de consensu. Euang. lib. 2. cap. 52. to. 10. de verb. do. ser. 45.
- Tibi dabo clauis regni caelorum. to. 3. de doctrina Christiana, lib. 1. cap. 18.
- Quodcumque solueritis super terram, &c. to. 10. de verbis domini, sermo. 8.
- Istud Euangelium exponitur. to. 10. de verb. Apostoli. ser. 31.
- Tu es Christus filius dei viui. to. 10. de verbis domini. sermo. 13. Eodem sermo. 151.
- Tu es Petrus, & super hanc petram edificabo Ecclesiam meam. libidem, & de verbis Apost. ser. 16.
- Filius hominis venturus est in gloria sua cum angelis suis, & tunc reddet vnicuique secundum opera sua. to. 10. ser. 181. cap. 8.
- Reddet vnicuique secundum opera sua. to. 7. contra Pelagia. Hypogno. lib. 3.
- Post dies sex assumpsit Iesus Petrum, Iacobum, & Ioannem, & transfiguratus est ante eos. to. 4. in quaestio. Euang. lib. 1. cap. 7. to. 3. de doctrina Christiana, lib. 3. cap. 35. to. 4. de consensu. Euang. lib. 2. cap. 56. to. 9. in Euang. Ioannis, tract. 17. to. 3. de mira. sacrae script. lib. 3. cap. 10.
- Ecce apparuit illis Moyses & Helias, cum eo loquentes. tomo. 2. de quinque haeresibus, cap. 7.
- Domine, bonum est nos hic esse. to. 9. in lib. Soliloq. anime ad deum, ca. 22. libidem, de scala paradi. ca. 7.
- Helias venturus est, & restituet omnia. to. 4. in quaest. Euang. lib. 1. cap. 21.
- Saepe cadit in ignem, & crebro in aquam. libidem, ca. 22.
- Si habueritis fidem sicut granum sinapis, & dixeritis huic arbori moro,

ri moro,

- ri moro, eradicare, &c. Ibidem. ca. 29. to. 9. in Euange. Ioan. tractatu. 4. infra. Luc. ca. 17. auth. 1.
- 7 Dicitis monti huic tolle te in mare. tom. 4. de quaest. Euange. cap. 19.
- 8 Hoc genus non eicitur nisi per Iesum & orationem. to. 10. ser. 23.
- 9 De tributo didragma. to. 10. de verbis Apoff. ser. 6.
- 10 Ergo liberi sunt filij. to. 4. in quaest. Euang. li. 1. cap. 23. to. 10. de verb. Apoff. ser. 6.
1. Cap. 18. Qui scandalizaverit unum de pusillis istis, &c. de quaestio. Euange. li. 1. ca. 24.
- 2 Vt homini per quem veniunt scandala. tom. 9. de rectitudine catholicae conversationis.
- 3 Angeli in caelis semper vident faciem patris mei. tom. 2. de videndo deo, ad Pauli. ca. 9. to. 6. contra Maximi. Aria. episcop. lib. 3. cap. 9.
- 4 Si peccaverit in te frater tuus, &c. to. 6. contra aduer. leg. & prophetarum, lib. 1. cap. 17. to. 10. de verb. dñi, ser. 16.
- 5 Quae solueritis super terram, soluta sunt & in caelo. to. 10. in li. 50. homi. homil. 23.
- 6 Remittendum est, nedum septies, sed septuagies septies. to. 4. de consensu Euange. lib. 2. cap. 4.
- 7 Oblatus est ei vnus, qui debebat ei decem millia talentorum. to. 4. in quaest. Euang. lib. 1. cap. 25. to. 7. de baptismo contra Donatist. lib. 1. cap. 12. to. 10. de verb. do. ser. 16.
1. Cap. 19. Quos deus coniunxit, homo non separet. to. 9. in Euang. Ioan. tractatu. 9.
- 2 Mulier excepta fornicationis causa, non est dimittenda. supra cap. 5. auctori. 22.
- 3 Non omnes capiunt verbum istud, sed quibus datum est. to. 4. de continentia, cap. 1.
- 4 Magister bone, quid faciam, vt vitam aeternam habeam? to. 10. ser. 233.
- 5 Si vis ad vitam ingredi, serua mandata dei. tom. 9. in Euange. Ioan. tract. 22. to. 10. de verbis domini, ser. 17. Ibidem ser. 113. & 205.
- 6 Si vis perfectus esse, vende omnia quae habes, &c. to. 1. lib. 13. confessio. ca. 19. tomo. 7. contra literas Petilian. lib. 2. cap. 10. 4. to. 10. in lib. 50. homi. homilia. 34.
- 7 Habebis thesaurum in caelo. tom. 9. de cognitione verae vitae, cap. 4. 7. Ibidem. de contemptu mundi. ca. 6.
- 8 Dives difficile intrabit in regno caelorum. tomo. 4. in quaest. Euange. lib. 1. cap. 26.
- 9 Facilius est camelum per foramen acus transire, quam diuitem intrare in regnum caelorum. to. 2. de oratio deum, ad Probam. ca. 1. infra, Luc. 18. auth. 3. to. 2. in quaest. Hilarij, episc. 89. quaest. 4. per totum.
- 10 Amen dico vobis, quod vos qui secuti estis me, in regeneratione, &c. to. 5. li. 20. ca. 5. to. 7. contra literas Petilian. ad Bonificium, li. 3. cap. 3. & lib. 4. ca. 11. Ibidem, contra Iulianum Pelag. lib. 2. fo. 211. G.
- 11 Omnis qui reliquerit domum, aut agros propter nomen meum, &c. to. 2. epist. 89. fo. 85. E. F. to. 7. contra literas Petilian. 1. Cap. 20. Singuli acceperunt singulos denarios. to. 6. de sancta virginitate, cap. 26. to. 7. de bono perseverantiae, cap. 8. Euangelium istud de operariis in vineam conductis exponitur totaliter to. 10. de verbis dñi, ser. 9. Eodem, ser. 227.
- 2 Multi sunt vocati, pauci vero electi. to. 4. ad Simplicianum, lib. 1. quaest. 2. to. 7. contra Cresco. Grammaticum. lib. 3. cap. 66. & li. 4. ca. 53. to. 5. li. 18. ca. 48. to. 4. de vera & falsa poenitent. ca. 6. to. 7. de predestinatione & gratia, ca. 11.
- 3 Potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum? tom. 4. in quaest. Euang. lib. 1. cap. 27.
- 4 Sedere ad dexteram vel sinistram, non est meum dare vobis. tomo. 3. de trinitate, lib. 1. cap. 12.
- 5 Domine, fili David, miserere nostri. to. 9. in lib. Soliloq. animae ad deum, cap. 2.
- 6 Caecos illuminavit, egrediens ab Hiericho. to. 4. in quaestio. Euang. lib. 1. cap. 28. & lib. 2. cap. 48. to. 10. de verb. domi. ser. 18. Eodem, in ser. 1. feria. 4. post dominicam in sexagesi.
1. Cap. 21. Sedens super asinam & pullum. tom. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 4. 2.
- 2 In arbore fic, nihil nisi folia inuenit. tom. 4. in quaest. Euang.
- li. 2. ca. 51. to. 10. de verbis domini, ser. 44.
- Parabola de vinea & haerede exponitur to. 6. contra Aduer. far. leg. & prophet. li. 2. cap. 4. to. 10. de verb. do. ser. 59.
- Qui ceciderit super lapidem istum, confringetur. tom. 4. in 3 quaest. Euang. lib. 1. ca. 30.
- Simile est regnum caelorum homini regi. Ibidem, cap. 31. 1. Cap. 22.
- Hae parabola exponitur to. 10. ser. 247.
- Amice, quomodo huc intrasti, non habens vestem nuptialem? 2 to. 6. contra Faustum, lib. 22. ca. 19. to. 7. contra Donatist. 3 post colla. cap. 20. to. 9. in Euang. Ioan. tract. 9.
- Ibi erit fletus & stridor dentium supra, ca. 13. auth. 13. 4
- Reddite quae sunt Caesaris Caesari, & quae sunt dei deo. tom. 5 3. in sententiis, sententia. 15. to. 10. in. 7. ser. ad fratres in Ere mo. Eodem de verb. domini. ser. 19. to. 7. contra Parmenia. episto. lib. 1. cap. 7. Ibidem, contra Cresconium Grammaticum, lib. 1. cap. 17. tom. 3. de fide ad Petrum, cap. 45. infra Luc. 20. auth. 1. to. 6. li. 2. contra Faustum, cap. 74.
- Erant apud nos septem fratres, & primus vxore ducta, defun 6 ctus est, &c. to. 4. in quaest. Euang. lib. 1. cap. 32.
- Non est deus mortuorum, sed viuentium. tom. 9. in Euange. 7 Ioan. tract. 49.
- Erunt sicut angeli dei in caelo. to. 9. de vanitate seculi, cap. 2. 8 Ibidem, de rectitu. catho. conuersa.
- Diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo, &c. tomo. 1. 9 de vera religio. cap. 46. to. 3. de doctrina Christiana, lib. 1. cap. 22. Ibidem de spiritu & litera, ad Marcelli. cap. 36. to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 17. Ibidem de quarta feria, cap. 6. Ibidem, lib. 2. meditatio. cap. 2. Ibidem in lib. Soliloq. animae ad deum, cap. 18. to. 4. de substantia dilectio. cap. 5. Ibidem, de quaestio. vet. ac noui testamen. quaestio. 111. to. 10. in lib. 50. homi. homilia. 37. & 38.
- Diliges proximum tuum sicut teipsum. to. 1. de vera religio. ne, cap. 46. to. 3. de Gene. ad literam, lib. 12. ca. 6. & 11. to. 9. in Euang. Ioan. tract. 17. Ibidem, de vita Christiana, ca. 10. & 26. Ibidem de vita Christiana, li. 2. cap. 7. to. 3. de spiritu & anima, ca. 35. to. 4. de amicitia, ca. 20. Ibidem, de substantia dilecti. cap. 25.
- In his duobus mandatis, vnuerſa lex pendet. to. 4. in quaest. 11 Euange. li. 1. cap. 33. to. 5. li. 19. cap. 14.
- Quid vobis videtur de Christo, cuius filius est? Dicit ei Dauid, &c. to. 10. ser. 234. & 235.
- Super calcedram Moysi federunt scribae: omnia quaecunque 1. Cap. 23. dixerint vobis, facite. tom. 3. de doctrina Christiana, li. 4. cap. 27. to. 6. contra Faustum, li. 16. ca. 29. to. 9. in Euange. Ioannis, tractat. 46. to. 7. de baptismo contra Donatistas, li. 4. ca. 11. Ibidem, contra literas Petilian. li. 2. cap. 6. & 51. to. 9. de pastor. ca. 4. & 10. to. 10. de verb. do. ser. 49.
- Alligant onera graui & importabilia. to. 3. de opere monachorum, cap. 29. to. 7. contra literas Petilian. li. 2. cap. 61.
- Decimas dabant Pharisei. to. 10. ser. 105.
- Nolite vobis vocare patrem in terris. tom. 3. de Fide & Symbolo, cap. 4.
- Vnus est enim magister vester, & vnus pater. tomo. 7. in breuiculis. in collatione tertij diei, loco. 3. tomo. 9. de cognitione verae vite, cap. 36.
- Vt vobis quod clauditis regnum caelorum ante homines. to. 5 9. de rectitudi. catho. conuersatio.
- Quid maius est aurum, an teplum qui sanctificat aurum? to. 6 4. in quaest. Euang. lib. 1. cap. 34.
- Vt vobis Phariseis qui decimatis mentam & rutam, & omne 7 olus. to. 3. in Enchirid. ad Laurent. cap. 103.
- Duces ceci excolantes culicem, camelum autem glutientes. 8 Ibidem, cap. 35. Eodem de quaest. Euan. lib. 1. cap. 35.
- Vt vobis Scribae & Pharisei, qui mundatis quod de foris est, 9 to. 9. de conflictu vitiorum & virtutum, cap. 4.
- Mundate quae intus sunt. to. 4. de continentia, cap. 2.
- Serpentes genimina viperarum, quomodo fugietis a iudicio ge 10 hennet? to. 7. contra literas Petilian. lib. 2. cap. 14.
- Ecce ego mitto ad vos scribas, & sapientes, & prophetas, & ex 12 illis occidetis, &c. Ibidem, cap. 14.
- A sanguine Abel iusti, vsque ad sanguinem Zacharie. to. 3. 13 de mira. sacre script. lib. 1. cap. 3.
- Quotiens volui congregare filios tuos, quemadmodum gal 14 lina

- lina congregat pullos suos. tomo. 4. in quaestio. Euan. ge. lib. 1. cap. 36. tomo. 3. de Genesi ad literam, lib. 1. cap. 18. to. 9. in Euangelio Ioannis, tractat. 15. tomo. 3. in Enchiridio ad Laurent. cap. 96. to. 10. de verbis do. ser. 29.
1. Cap. 24. Qui perseverauerit vsque in finem, hic saluus erit. to. 4. in lib. 83. quaest. quaest. 61. to. 7. de corrept. & gratia. fo. 291. col. 3. ca. 6. supra, ca. 10. auth. 10.
- 2 Vt autem praegnantibus & nutritibus in illis diebus. tom. 10. de verb. do. ser. 20.
- 3 Orate ne fiat fuga vestra in hyeme aut sabbato. tomo. 4. in quaest. Euang. lib. 1. cap. 37. Ibidem, de consensu Euang. lib. 2. cap. 77.
- 4 Sicut fulgur exit ab Oriente, & paret vsque in Occidentem, &c. to. 4. in quaest. Euang. lib. 1. ca. 38.
- 5 Vbiunque fuerit corpus, illic congregabuntur & aquilae. Ibidem, cap. 42.
- 6 Ab arbore fici discite parabolam. Ibidem, cap. 39.
- 7 De die autem illa & hora, nemo scit, neque angeli, nisi solus pater. to. 1. de Gene. contra Manichae. lib. 1. cap. 23. to. 4. in lib. 83. quaest. quaestio. 60. to. 3. de trinitate, lib. 1. cap. 12. to. 10. de verb. do. ser. 21.
1. Cap. 25. Caput. 25. exponit to. 4. in lib. 83. quaestio. quaestio. 59.
- 2 Simile est regnum caelorum decem virginibus. to. 4. in lib. 83. quaest. quaestio. 59. in principio. to. 2. de gratia noui testam. ad Hono. cap. 33. & 37. Euangelium istud exponitur to. 10. de verbis domini, sermone. 22. & 23.
- 3 Prudentes acceperunt oleum in vasis suis. to. 2. de gratia noui testam. ad Hono. ca. 31. & 37. supra psal. 44. auth. 6.
- 4 Moram autem faciente sponſo, dormitauerunt omnes & dormierunt. Ibidem, cap. 32.
- 5 Media autem nocte clamor factus est. Ibidem, cap. 34.
- 6 Amen dico vobis, nescio vos. to. 4. in li. 83. quaest. quaest. 60. & 66. to. 2. de gratia noui testam. ad Hono. ca. 35. & 37. Ibid. in. 2. epist. ad Valenti. fo. 34. H. to. 4. in li. quaest. super Gene. quaest. 152. infra, Luca. 13. auth. 2.
- 7 Euge serue bone & fidelis, supra multa te constituam. tom. 9. in Euange. Ioan. tracta. 25.
- 8 Euangelium istud de iudicio exponitur to. 10. de verbis Apostoli, serm. 19. Eodem, in lib. 50. homi. homi. vltima, cap. 10. Ibidem in primo serm. septuagesimi. & in primo ser. de mortuis.
- 9 Cum venerit filius hominis in maiestate sua, &c. congregabunt ante eum omnes. to. 3. de trinitate, lib. 1. cap. 13. to. 9. de veri. secum. ca. 3.
- 10 Venite benedicte patris mei. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 68. to. 4. de trinitate & vnitate dei, cap. 7.
- 11 Esuriui, & dedistis mihi manducare. to. 5. lib. 17. cap. 18.
- 12 Discedite a me maledicti in ignem aeternum, qui paratus est diabolo. to. 2. de gratia noui testam. ad Hono. ca. 23. to. 4. de fide & operibus, ca. 15. to. 5. li. 21. cap. 23. to. 6. ad Oro. contra Priscillia. & Orige. ca. 5. & 6. Ibidem, contra aduerf. leg. & prophe. li. 1. ca. 16. to. 4. de 8. Dulci. quaest. quaest. 7. to. 3. de mira. sacre script. li. 1. cap. 2. to. 9. de vita Christiana. ca. 10. to. 4. de salu. docu. cap. 49.
- 13 Quamdiu vnus ex minimis meis non feceritis, nec mihi. tomo. 9. de visita. infirmorum, lib. 1. cap. 3.
- 14 Ibunt hi in supplicium aeternum. to. 4. de fide & operibus, ca. 15. tom. 3. de fide ad Petrum diaconum, cap. 45. to. 9. de vita Christiana, cap. 10.
1. Cap. 26. Illi constituerunt ei triginta argenteos. to. 4. in quaest. Euang. lib. 1. cap. 41.
- 2 Non bibam amodo de generatione vitis huius, &c. tom. 4. de quaest. Euang. lib. 1. cap. 43.
- 3 Omnes vos scandalum patiemini in me in hac nocte. tom. 10. serm. 121. & 124.
- 4 Tristis est anima mea vsque ad mortem. to. 6. contra Felicia. Aria. cap. 15.
- 5 Pater mi, si possibile est, transat a me calix iste. to. 2. de oratione deum, ad Probam, cap. 14.
- 6 Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma. to. 4. de salu. docu. cap. 64.
- 7 Qui gladio percussit, gladio morietur. to. 3. de agone Christi
- fiano, cap. 29. to. 6. contra Faustum, lib. 22. cap. 70. to. 4. de consensu Euang. lib. 3. cap. 5. Ibidem in quaestio. vete. ac noui testamen. quaest. 104.
- Petrus autem a longe secutus est. tom. 4. in quaestio. Euange. 8 lib. 1. ca. 46.
- Expulerunt in faciem eius, & colaphis eum ceciderunt. Ibidem, 9 cap. 44.
- Petrus negauit Christum coram omnibus. Ibidem, ca. 45. to. 10 mo. 6. de quarta feria, cap. 5.
- Emerunt agrum figuli in sepulturam peregrinorum. tom. 10. 1. Cap. 27. serm. 114.
- Ager ille sanguinis est. to. 6. de quarta feria, cap. 3. & 4. 2
- Iudas abiens, laqueo se suspendit. to. 5. lib. 1. cap. 17. 3
- De Iuda Ischarioth. to. 10. ser. 128. 4
- Sifilius dei es, descende de cruce. tomo. 9. in Euangelio Ioannis, tracta. 37. 5
- Fregerunt milites crura, vt non relinquerent quicquam vsque 6 in mane, quid figurat. to. 9. de cataclysmo. cap. 4.
- Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus, vsque ad consummationem seculi. to. 3. de Gene. ad liter. lib. 6. cap. 8. tom. 9. in Euang. Ioan. tracta. 50. to. 6. de quinque haeres. cap. 6. 1. Cap. 28.
- Marci.
- Vide to. 3. in speculo de Euangelio Marci.
- Tu es filius meus dilectus in quo mihi complacui. vide supra 1. Cap. 1. Matth. 3. auth. 7.
- Erat in deserto quadraginta diebus, & quadraginta noctibus. 2 supra Matth. 4. auth. 2.
- Poenitemini, & credite Euangelio. supra Matth. 4. auth. 3. 3
- Erat praedicans in synagogis eorum. to. 4. de consensu Euan. 4 lib. 2. cap. 19.
- Sciebant enim ipsum esse. to. 4. in quaest. veteris ac noui test. 5 quaestio. 66.
- Nudauerunt te cum vbi erat, & paralyticum in lecto ante domum miserunt. to. 9. de pasto. cap. 6. 1. Cap. 2.
- Quid ista cogitatis in cordibus vestris? supra Matt. 9. auth. 2. 2
- Discipuli eius coeperunt progredi, & euellere spicas. supra 3 Matth. 12. auth. 1.
- Quomodo potest Satanas Satanam eliceret? tom. 4. in lib. 83. 1. Cap. 3. quaestio. 79.
- Qui fecerit voluntatem patris mei, frater meus est. supra Mat 2 thei. 12. auth. 16.
- Granum sennapis cum seminatum fuerit, & natum fuerit, fit maior omnibus oleribus. supra Matth. 13. auth. 7. 1. Cap. 4.
- Mitte nos in porcos, dixerunt spiritus immundi. supra Mat. 1. Cap. 5. 8. auth. 10.
- Puella non est mortua, sed dormit. supra Matth. 9. auth. 10. 2 to. 10. de verbis do. ser. 44.
- Vnde huic haec omnia, sapientia & virtutes? to. 4. in quaestio. 1. Cap. 6. Euange. lib. 1. cap. 14.
- Praecepit eis ne quid tollerent in via. to. 4. de consens. Euang. 2 lib. 2. cap. 30.
- Calciani eos sandaliis. Ibidem. 3
- Cum sero factum esset. to. 4. de consens. Euang. lib. 2. cap. 47. 4
- Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longe est a me. supra Esa. 29. 1. Cap. 7.
- Adducit ei surdum & mutum. to. 10. fo. 319. L. & sequen. 2
- Cum turba multa esset cum Iesu, nec haberent quod manducarent. Exponitur to. 10. ser. 209. 1. Cap. 8.
- Omnia possibilis sunt credenti. to. 4. in quaestio. vete. ac noui 1. Cap. 9. testamen. quaest. 115.
- Quicumque dimiserit vxorem, & aliam duxerit, adulterium committit. to. 6. de adulte. coniugis. lib. 1. ca. 11. 12. & 22. 1. Cap. 10.
- Nemo bonus, nisi solus deus. tomo. 6. de natu. boni, aduerf. 2 Manich. cap. 39. to. 4. de incarna. verbi. lib. 1. ca. 15. Ibidem. de trini. & vnitate dei, cap. 13.
- De siculnea arefacta. to. 10. ser. 74. 1. Cap. 11.
- Domus mea, domus orationis vocabitur omnibus gentibus. 2 supra Esaia. 56.
- Reddite quae sunt Caesaris Caesari, & quae sunt dei deo. to. 7. 1. Cap. 12 contra epist. Parme. li. 1. ca. 7. supra Mat. 22. auth. 4.
- Ego sum deus Abraham, deus Isaac, & deus Iacob. supra Exo 2 di. 3. auth. 3.

- 3 Audi Israel, diliges dominū deum tuum ex toto corde tuo, &c. supra. Deutero. 6. autho. 2. & Matth. 22. auth. 8.
1. Cap. 13. Qui autem sustinuerit in finem, hic saluus erit. supra, Matth. 10. autho. 10.
1. Cap. 16. Post hæc autem duobus ambulantis ostensus est. tomo. 10. sermone. 146.
- 2 Recumbentibus vndecim discipulis, &c. Euāgelium istud exponitur tom. 10. fo. 301. & sequent. Eodem serm. 181. cap. 7. in fine.
- 3 Qui crediderit, & baptizatus fuerit, saluus erit. to. 10. de blasphem. in spiritum sanctū. fo. 9. M. Eodem de verb. do. ser. 11.
- Lucæ.**
- Vide to. 4. in quest. Euang. li. 2. per totum. & to. 3. in specu. de Euange. Lucae.
1. Cap. 1. Erant ambo iusti ante deum. to. 7. de peccat. meri. & remiss. li. 2. ca. 13. ibidē, cōtra Pelag. & Coelest. de gratia Christi, lib. 1. cap. 48. to. 10. in li. 50. hom. hom. 4. 4.
- 2 Exaudita est deprecatio tua. to. 4. in quest. Euang. lib. 2. cap. 1. to. 10. in li. 50. hom. homi. 4. 4.
- 3 Ioannis Baptistæ natiuitas. tom. 3. de mira. sacrae scriptu. lib. 3. cap. 1.
- 4 Præcedet ante illum in spiritu & virtute Helia. to. 9. in Euang. Ioannis, tracta. 4. to. 4. in questio. vete. ac noui testament. quest. 26.
- 5 Missus est exponitur to. 10. serm. 2. Annunciationis. Eodem in 14. ser. Nati. domini.
- 6 Et regni eius non erit finis. to. 6. de nat. boni, aduersus Mani. ca. 22. to. 5. li. 22. ca. 1. to. 6. ad Orofi. cōtra Priscillia, ca. 7.
- 7 Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? to. 6. de sancta virgi. ca. 4. to. 10. in li. 50. homi. homi. 4. 4.
- 8 Virtus altissimi obumbrabit tibi. to. 4. in quest. vete. ac noui. testa. quest. 51. to. 10. in li. 50. ho. homi. 4. 4.
- 9 Exultauit infans in utero meo. to. 2. de præsentia dei ad Dardanum, cap. 10.
- 10 Magnificat anima mea dominum. to. 9. super Magnificat. to. 10. in 2. ser. Assumptionis Mariæ.
- 11 Promisit nobis seipsum, sicut iurauit patribus nostris. tom. 9. lib. 2. medita. cap. 17.
1. Cap. 2. Et in terra pax hominibus bonæ voluntatis. to. 5. li. 14. cap. 8. to. 6. contra Iudæos, Pag. & Aria. ca. 10. to. 10. in li. 50. homi. homi. 8.
- 2 Christi natiuitas enarratur. to. 3. de Mira. sacrae scripturae, li. 3. cap. 2.
- 3 Pastores loquebantur adiuuicem. Ibidem, cap. 1. & 3.
- 4 Parentes Iesu, vt facerent secundum cōsuetudinem legis, obtulerunt par turturum, &c. tom. 4. lib. quest. super Leuit. quest. 40.
- 5 Quia viderunt oculi mei, salutare tuum. to. 6. contra aduersarium legis & prophetarum, lib. 1. cap. 11. to. 4. de continentia, cap. 4.
- 6 Et in signum cui contradicetur. to. 4. lib. quest. super Nume. questio. 36.
- 7 Tuam ipsius animam gladius doloris perforabit. tom. 4. in quest. vete. ac noui testa. questio. 73.
- 8 Cum esset Iesus annorum duodecim, &c. Istud Euangeliū exponitur to. 10. fo. 300.
- 9 Descendit cum eis, & erat subditus illis. tomo. 6. contra Maximi. Aria. episco. lib. 3. cap. 18.
1. Cap. 3. Vt putabatur filius Ioseph: qui fuit Heli, &c. to. 4. in quest. Euang. lib. 2. cap. 5. & 6. Ibidem, de consensu Euang. lib. 2. cap. 1. in fine. & 3.
- 2 Venerunt autem & publicani ad Ioannem, vt baptizarentur, & dixerunt illi: Magister quid faciemus? Dixit illis. Nihil amplius exigatis, quàm quod constitutum est vobis. to. 10. de verbis domini, ser. 19.
- 3 Interrogauerūt illum & milites: Quid faciemus & nos? Neminem concutiatis, neque calumniā faciatis, sed contenti estote stipendiis vestris. to. 6. contra Faustum, li. 22. ca. ca. 74. to. 10. de verbis do. ser. 19.
1. Cap. 4. Dominū deum tuum adorabis, & illi soli serues. supra Deutero. 6. autho. 3.
1. Cap. 5. Ascendens Iesus in nauiculam Petri, rogauit eum à terra re-

- ducere pusuillum. to. 4. in quest. Euang. lib. 2. ca. 2.
- Rete rumpebatur præ multitudine piscium. to. 4. in lib. 83. 2. quest. quest. 81.
- Vade, ostende te sacerdoti. to. 4. in quest. Euang. li. 2. cap. 3. 3.
- Paralyticum per lectū submiserūt. Ibidem, ca. 4. supra, Mar. 4. ci. 2. autho. 1.
- Non veni vocare iustos, sed peccatores ad penitentiam. to. 5. mo. 7. de pecca. meri. & remiss. lib. 1. cap. 27. supra, Matth. 9. autho. 8.
- Quare discipuli tui non ieiunant, &c. to. 4. in quest. Euang. lib. 2. cap. 18.
- Dexteram manum aridam Christus sanauit. Ibidē, cap. 7. 1. Cap. 6.
- Descendēs cum illis, stetit in loco campestri. to. 4. de consensu Euang. lib. 2. cap. 19.
- Væ vobis qui nunc ridetis, quia flebitis. to. 9. de consensu vitorum & virtutum, cap. 21.
- Diligite inimicos vestros, to. 6. cōtra Admantū Mani. disci. 4. cap. 17. to. 10. de verb. do. ser. 15. Eodem, in li. 50. homi. homi. 29. supra, Matth. 5. autho. 26.
- Qui auferit quæ tua sunt, ne repetas. to. 3. in Enchi. ad Laurentium, ca. 78.
- Dimittite, & dimittetur vobis. to. 5. li. 21. cap. 27. to. 4. de facta. documentis, ca. 28.
- Date & dabitur vobis. to. 4. in quest. Euang. lib. 2. cap. 8. to. 7. 10. de verb. do. ser. 15.
- Nunquid potest cæcus cæcum ducere? Ibidem, cap. 9. 8.
- Similis est homini qui fodit in altum, & posuit fundamentum supra petram. Ibidem, cap. 10.
- Centurio misit ad Iesum seniores Iudæorū, rogantes de puerulo. to. 6. contra Faustum, lib. 33. cap. 7. & 8. supra Matth. 8. autho. 2.
- De Iuene fuscitato à Christo extra portam Naim. to. 10. de verb. do. serm. 44.
- Lamentauius & non plorastis. tomo. 4. in quest. Euang. li. 3. 2. cap. 11.
- Peccatricis historia exponitur to. 10. in li. 50. hom. homi. 23. 4.
- Cui plus dimittitur, plus diligit. to. 1. lib. 4. confes. cap. 7. to. 5. 10. in li. 50. hom. homi. 23.
- Exiit qui seminat seminare semen suum. to. 10. in primo ser. 1. Cap. 8. de Apostolis.
- Qui habet aures audiendi, audiat. tomo. 7. de bono perseuerantia. cap. 14.
- Nemo lucernam accendens, operit eam vase. to. 4. in quest. 3. Euang. lib. 2. cap. 12.
- In regione Gerasenorum, curauit dominus aliquē, in quo erat legio demoniorum. Ibidem, cap. 13.
- Archisynagogi filia à Christo fuscitatur. to. 10. ser. 74. 5.
- Quis est qui me tetigit? to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 28. to. 4. 6. contra menda. ad Consentium, cap. 13. to. 10. de verbis do. ser. 6. Eodem, ser. 74. 152. & 155.
- Qui voluerit animam suam saluam facere, perdet eam. to. 3. 1. Cap. 9. de spiritu & anima, cap. 9.
- Transfiguratus est ante discipulos suos. tomo. 3. de doctrina Christiana, lib. 3. ca. 35. supra Matth. 17. autho. 1. tom. 4. in quest. Euang. lib. 1. cap. 7.
- Nemo mittens manum ad aratrum, & aspiciens retro, aptus est regno dei. to. 9. de recti. catho. conuersa.
- Designauit dominus & alios septuaginta duos. to. 4. in quest. 1. Cap. 10. Euang. lib. 2. cap. 14.
- Euangeliū istud exponitur to. 10. ser. primo, de Apostolis.
- Tyro & Sydoni remissus erit in die iudicii. tomo. 7. de bono perseuerantia, cap. 9. & 10.
- Et tu Capernaū quæ vsq; ad cœlum exaltata es, vsq; in infernum deprimeris. to. 10. ser. 1. de Apost.
- Qui vos spernit, me spernit, &c. tomo. 10. de verbis domini, 4. sermone. 24.
- Homo quidam descendebat ab Hierusalem in Hiericho. to. 5. 4. in quest. Euang. lib. 2. cap. 19. tomo. 7. contra Pelagianū, Hypognoft. lib. 3. tomo. 3. lib. 1. de doctrina Christiana. ca. 30. to. 10. de verbis do. ser. 37. Ibidem, de verb. Apostoli. sermone. 2.
- Samaritanus misericordia motus, accessit ad vulneratum, sacerdos autem præterijt. tom. 9. in Euang. Ioannis, tract. 43. to. 10.

- tomo. 10. de verbis domini. sermone. 26. & 37. Eodem, de verbis Apostoli. ser. 2.
- 7 Martha excepit illum in domum suam. to. 4. in quest. Euang. lib. 2. cap. 20. tomo. 10. de verbis domini. ser. 26. & 27. Ibidem, de verbis Apostoli. ser. 15.
- 8 Maria optimam partem elegit. tomo. 3. de trinitate. lib. 1. ca. 10. to. 10. de verbis domini. ser. 26. & 27. Eodem, de verb. Apostoli. ser. 15.
1. Cap. 11. Domine, doce nos orare. to. 9. in Euange. Ioannis, tractatu. 7. to. 10. de verbis domini. ser. 28.
- 2 Amice, accommoda mihi tres panes. to. 4. in questio. Euang. lib. 2. cap. 21. tomo. 10. de verbis domini sermone. 29. Ibidem, sermone. 171.
- 3 Petite, & accipietis: quærite, & inuenietis. tom. 2. de orando. deum ad Probam, cap. 8. supra Matth. 7. authorita. 4. tomo. 10. sermone. 171.
- 4 De pane, pisce & ouo, lapide, serpente & scorpione. tomo. 4. de questio. Euang. lib. 2. cap. 22.
- 5 Si in digito dei eiicio demonia. to. 4. in questio. Euangeliorū lib. 2. cap. 17. to. 6. contra Faustum, lib. 32. cap. 12. to. 4. de catechizam. rudi. cap. 20. Ibidem, de essen. diuisa. folio. 233. 1. Ibidem, in questio. vete. ac noui testament. questio. 92.
- 6 Beatus venter qui te portauit. tom. 9. in Euange. Ioannis, tractatu. 10.
- 7 Erunt nouissima hominis illius, peiora prioribus. tom. 4. de fide & operi. cap. 25.
- 8 Sicut fuit Ionas in ventre ceti. to. 4. in quest. vete. ac noui testament. questio. 64. supra, Matt. 12. authorita. 13.
- 9 Nemo accedit lucernam & ponit eam sub modio, sed super candelabrum &c. to. 10. fo. 324. 1.
- 10 Vide ne lumen quod in te est, tenebræ sint. to. 4. in quest. Euang. lib. 2. cap. 15.
- 11 Nunc vos Pharisei quod foris est paropisidii lauitis &c. tomo. 4. de questio. Euang. lib. 2. cap. 16. tom. 10. de verbis domini. sermone. 30. Ibi totum istud Euangeliū exponitur.
- 12 Quod superest, date eleemosynam, & omnia vobis munda erunt. to. 7. contra Cresco. Grammati. lib. 2. ca. 12. tomo. 3. in Enchiri. ad Laurent. cap. 72. & 75. tomo. 9. de consensu vitorū & virtū. ca. 17. to. 10. de verbis domini. serm. 30.
- 13 Vulpes foueas habet & aues cœli nidos &c. tom. 10. de verbis domini. sermone. 7.
- 14 Sine mortuos sepelire mortuos suos. tom. 10. de verbis domini. sermone. 7.
- 15 Persequar te domine, sed permitte mihi primum renuciare his qui domi sunt. Ibidem.
- 16 Væ vobis legisperitis, qui tulistis clauem scientiæ, &c. tom. 4. in questio. Euang. lib. 2. cap. 23. to. 6. contra aduersarium legis & proph. lib. 2. cap. 5.
- 17 Duodecimum caput Lucæ exponitur. tom. 10. sermone. 196.
1. Cap. 12. Anima plus est quàm esca, & corpus quàm vestimētum. tomo. 4. de questio. Euang. lib. 2. cap. 24.
- 2 Nolite timere eos qui occidunt corpus, &c. tom. 7. de gratia & libe. arbitr. ad Valen. cap. 18. supra Matth. 10. authori. 13.
- 3 Hominis diuitis cuius possessio atulit vberes fructus. Parabola hæc exponitur. to. 10. in lib. 50. homi. homi. 48.
- 4 Stulte, hac nocte repetunt anima tuam à te. tom. 7. de saluta. document. cap. 53. tomo. 10. de verbis Apostoli. sermone. 19. Ibid. in lib. 50. ho. ho. 7. & 47.
- 5 Nolite in sublimi extolli. tomo. 4. in quest. Euang. libro. 2. cap. 29.
- 6 Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes, &c. Ibidem, cap. 25. to. 4. de continentia, cap. 7. to. 10. de verbis domini. sermone. 39.
- 7 Quis putas est fidelis seruus & prudens &c. to. 4. de quest. Euang. lib. 2. cap. 26.
- 8 Si enim quod minimum est &c. to. 4. de questio. Euang. li. 2. cap. 28.
- 9 Ignem veni mittere in terram. tomo. 6. contra Faustum, lib. 22. cap. 93.
- 10 Cum videritis nubem orientem ab Occasu. tom. 4. in quest. Euang. lib. 2. cap. 27.

- Cum vadis cum aduersario ad principem &c. to. 10. de verbis domini sermone. 1. Eodem, in lib. 50. homi. homi. 5. 1. Cap. 13.
- De scilicet cuius miseram sterilitatem tertius annus arguebat. to. 3. de trinitate. lib. 4. cap. 4. tomo. 10. de verbis domini. ser. 31. Eodem, ser. 151.
- Mulier decem & octo annos habens in infirmitate. tomo. 3. de trinitate. lib. 4. cap. 4. tomo. 10. de verbis domini sermone. 31.
- Tria fata farinæ quid obumbrent. tom. 10. de verbis domini sermo. 32.
- Domine si pauci sunt qui saluantur. tomo. 10. de verbis domini sermo. 32.
- Simile est regnum cœlorum grano synapsis &c. tom. 10. in 2. ser. S. Laurentij. & ser. 4. eiusdem festi.
- Contendite intrare per angustā portam. tomo. 9. de tempore Barbarico, cap. 8. supra Matth. 7. autho. 7. tomo. 10. de verbis domini. sermo. 32.
- Nescio vos vnde sitis. tomo. 4. in quest. vete. ac noui testament. quest. 110. supra Matth. 25. autho. 5.
- Ecce eiicio demonia, & perficio sanitates. to. 4. de consensu Euangeli. lib. 2. ca. 76. circa finem. tomo. 7. contra Iulia. Pelagi. lib. 6. cap. 8.
- Hydropicum, animali quod in puteum cecidit, comparauit. 1. Cap. 14. tomo. 4. in quest. Euang. lib. 2. cap. 29.
- Inuitatis die vt veniant. Ibidem, ca. 30. to. 4. de fide & oper. cap. 17. tomo. 7. contra. 2. Gaudē. episco. lib. 2. cap. 17.
- Homo quidam fecit cenam magnam, istud Euangeliū exponitur. tomo. 10. de verbis domini sermone. 33.
- Compelle intrare. tomo. 2. de correct. Donatist. ad Bonifa. cap. 16. tomo. 7. contra. 2. Gaudē. episco. lib. 2. cap. 17.
- Qui se humiliat, exaltabitur. tomo. 7. de gestis cum Emeri. Dona. episco. fo. 136. col. 1. & 2.
- Quinque iuga boum emi. tomo. 9. de quarta feria, cap. 1. 6.
- Si quis venit ad me, & non odit patrem suum & matrem, &c. tomo. 4. de sermone domini in monte, lib. 1. 7.
- Quis ex vobis volens turrim ædificare, nōne prius computat sumptus? tomo. 4. in questio. Euangeliorum libro. 2. ca. 31.
- Sal in fatuatum. tomo. 4. de questio. Euangeliorum libro. 2. cap. 32. 9.
- Quæ perditā querit, donec inueniat: & cū inuenierit, imponit in humeros suos. tom. 4. in li. 83. quest. quest. 65. Ibidem, in quest. Euang. li. 2. ca. 32. to. 9. lib. 1. medita. cap. 8. & 15. to. 7. contra Pela. Hypo. lib. 3.
- Gaudiū erit in cœlo super vno peccatore penitentia agente. to. 1. li. 4. confes. ca. 3. tom. 9. in Soli. anime ad deū, cap. 27.
- Drachmā perditā mulier querit, to. 1. li. 10. confessioni, c. 18.
- Homo quidā duos habuit filios, adulescentior peregrinē profectus est. to. 4. in questio. Euang. lib. 2. cap. 33. tom. 10. de verbis domini. ser. 34.
- Parabolam de filio prodigo, vide. to. 9. de tempore Barbarico, cap. 7. in principio. to. 10. Ad fra. in Bre.
- Iam non sum dignus vocari filius tuus. to. 4. de vera & falsa penitentia, cap. 3. 6.
- Mortuus erat, & reuixit. to. 2. de correctio. Dona. ad Bonifa. ca. 25. to. 9. in Euange. Ioan. tractatu. 19.
- Villicum iniquitatis à villicatione elecit. to. 4. in quest. Euā. lib. 2. cap. 34. 1. Cap. 16.
- Facite vobis amicos de mammona iniquitatis, vt cum defeceritis, &c. to. 5. li. 21. ca. 27. to. 7. contra Iulia. Pela. lib. 4. ca. 4. to. 10. de verbis domini sermo. 35.
- Si in alieno fideles non fuistis, quod vestrum est quis dabit vobis. to. 4. in quest. Euan. li. 2. cap. 35. 3.
- Nemo seruus potest duobus dominis seruire. Ibidem, cap. 36. supra Matth. 6. autho. 16. 4.
- Regnum cœlorum vim patitur. supra Matth. 11. autho. 4. 5.
- Omni qui dimittit uxorem suā, mœchatur. to. 6. de adulterinis coniugis, ad Pollen. li. 1. ca. 11. 2. & 22. & li. 2. cap. 9. 6.
- Homo quidā erat diues, qui induebatur purpura. tomo. 4. in quest. Euan. li. 2. ca. 38. tom. 9. de contemptu mundi, cap. 7. 7.
- Parabola de diuite epulone & Lazaro mendico exponitur. to. 2. epist. 89. quest. 4. to. 10. de ver. do. ser. 24. & 25. Eodem, de ver. Apo. ser. 19. Ibidem, in li. 50. ho. ho. 7. Ibidem ser. 110. & 227. 8.

- 9 Crucior in hac flamma. to. 5. li. 21. ca. 3. & 10.
 10 Dives Lazarum ad fratres suos mitti petiit ab Abraham. to. 4. de cura pro mortuis agen. cap. 14.
 1. Cap. 17. Adauge nobis fidem. to. 4. in quaest. Euange. lib. 2. cap. 39. supra Matth. 17. autho. 6.
 2 Ite, ostendite vos sacerdotibus. libidem, ca. 40. to. 4. de vera & falsa poenitentia, ca. 10. to. 9. de visitatione infirmo. lib. 2. cap. 4.
 3 Regni dei intra vos est. t. 9. de cognitione veræ vitæ, ca. 4. 4.
 4 In illa hora qui fuerit in tecto, & vasa eius in domo, &c. to. 4. in quaest. Euange. lib. 2. ca. 41.
 5 Qui in agro, similiter non redeat retro. libidem, ca. 42.
 6 Memores estote vxoris LOTH. libidem, ca. 43. to. 9. de consili. viti. & virtut. ca. 16. super Gene. 19. autho. 5.
 7 In illa nocte erunt duo in lecto vno. to. 4. in quaestio Euang. lib. 2. cap. 44.
 1. Cap. 18. De Iudice iniquo parabola exponitur. to. 4. de quaest. Euan. li. 2. ca. 45. to. 6. contra Adi. Ma. disci. ca. 17. to. 10. de ver. domi. ser. 36.
 2 Phariseus gratias agebat superbe. tom. 7. de pecca. meri. & remissio. lib. 2. ca. 5. to. 10. de verbis domini. ser. 36. libidem. in li. 50. ho. ho. 44.
 3 Difficile, qui pecunias habent, regnum dei intrabunt. supra Matth. 19. autho. 7.
 4 Facilius est camelum per foramen acus transire, quam diuitem in regnum colorum. to. 4. in quaestio. Euange. lib. 2. cap. 47. supra Matth. 19. autho. 8.
 5 Cæcus illuminatus est, cum appropinquaret Hiericho. to. 4. in quaest. Euange. lib. 2. cap. 48. supra Matth. 20. autho. 6.
 1. Cap. 19. De Zachæo historia exponitur. to. 10. de ver. do. ser. 35. Eodē, de ver. Apo. ser. 8. libidem. de tēpore, ser. 110.
 2 Venit filius hominis querere, & saluum facere, quod perierat. to. 7. de pecca. meri. & remissio. lib. 3. ca. 5. infra. 1. Ti. 1. autho. 4.
 3 Homo quidam nobilis ablit in regionem longinquam. to. 4. in quaest. Euan. lib. 2. ca. 46.
 4 Videns ciuitatem, fleuit super illam. to. 9. lib. 1. meditationū, cap. 36.
 5 Domus mea, domus orationis vocabitur. supra
 6 Dico autem vobis quod si tacuerint, lapides clamabunt. to. 10. in. 24. ser. Nati. do. Elaia. 56.
 1. Cap. 20. Reddite quæ sunt Cæsaris Cæsari, & quæ sunt dei deo. to. 9. in Euan. Ioan. trac. 40. super Matt. 22. auth. 4.
 2 Neq; vltra mori poterunt. to. 4. in quaest. Euang. li. 2. cap. 49.
 3 Dixit dominus domino meo, sede a dextris meis. supra Plal. 109. autho. 1.
 1. Cap. 21. Capillus de capite vestro non peribit. tom. 5. lib. 22. cap. 12. 14. 15. 19. & 20. to. 10. in li. 50. homi. ho. 14.
 2 In patientia vestra possidebitis animas vestras. tom. 10. in li. 50. ho. homi. 14.
 3 Cælum & terra transibunt, verba autem mea non. libidem, lib. 20. cap. 24.
 4 Attendite, ne grauentur corda vestra in crapula & ebrietate. to. 1. lib. 10. confest. ca. 31. tom. 9. in ser. de sobrietate & virginitate, cap. 1. to. 9. de cōfictu vitorū & virtutū. c. 20.
 1. Cap. 22. Intrauit autem Satanas in Iudā. to. 9. in Euang. Ioan. trac. 62.
 2 Orate, ne intretis in tentationem. to. 4. in quaest. Euang. lib. 2. cap. 50.
 3 Sintite vsq; adhuc. to. 4. de consen. Euang. li. 3. ca. 5.
 4 Et conuersus dominus respexit Petrum. tom. 7. contra Pelagium & Coelestium, de gratia Christi, li. 1. ca. 45.
 1. Cap. 23. Pater, dimitte illis: non enim sciunt quid faciunt. to. 9. in Euang. Ioan. tra. 31.
 2 Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. tom. 6. contra sermo. Aria. cap. 9. to. 4. de trinitate & vnitate dei, ca. 6. & 7.
 3 Hodie mecum eris in paradiso. to. 3. de Gene. ad lite. lib. 12. cap. 3. 4. to. 7. contra Cresco. Grammati. lib. 2. cap. 9. to. 2. de presentia dei ad Dardanum, cap. 2. & 3. to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 11. to. 6. contra Felicianum. Aria. cap. 15. to. 10. ser. 144.
 1. Cap. 24. In dileculo venerunt mulieres. to. 4. in lib. quaest. super Iudicium, quaest. 46.

- Ipsæ fixit se longius ire. tom. 4. in quaest. Euang. lib. 2. cap. 2. 5. libidem. contra menda. ad Consen. ca. 13.
 Euangelium istud de duobus discipulis euntibus in Emaus 3. exponitur. to. 10. ser. 140. & 144.
 In fractione panis aperti sunt oculi eorum. tom. 3. de Gene. 4. ad literam, lib. 11. cap. 31. to. 7. de nuptiis & concupiscen. ad Valer. lib. 1. cap. 5.
 Christus partem piscis assi, & fauam mellis coram discipulis manducauit. to. 2. de sex quaest. contra Paga. quaest. 1. to. 3. de mirabili. sacrae scripturæ, cap. 4. in fine.
 Euangelium de parte piscis & fauo mellis exponitur. tom. 6. 6. contra Faustum. lib. 11. cap. 6. to. 10. sermo. 145. & 147. & fo. 317. co. 2.
 Sedete in ciuitate, quousque induamini virtute ex alto. to. 9. 7. in Euang. Ioan. tracta. 99.

Ioannis.

- Vide to. 9. in Euangelio Ioannis per totum. & to. 3. in speculo, de Euangelio eiusdem.
 Caput primum exponit to. 4. in quaest. vete. ac noui testamenti. quaest. 122. per totum. tom. 10. sermone. 2. Natiui. domini.
 In principio erat verbum, & verbum erat apud deum. to. 3. 1. Cap. 1. de trinit. lib. 1. cap. 6. lib. 6. cap. 2. to. 2. de gratia noui test. ad Hono. cap. 3. to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 36. & 40. to. 4. in quaest. ve. ac. no. test. quaest. 122. to. 10. de verbis domini. ser. 38. Eodem de ver. Apostoli. serm. 31. libidem, ser. 3. octa. Epiphaniae.
 Omnia per ipsum facta sunt. tom. 9. in Euang. Ioan. tra. 2. ca. 8.
 Sine ipso factum est nihil. to. 6. de natura boni, aduer. Mani. 3. cap. 24. in li. 25. & 26. to. 9. in lib. Soli. animæ ad deum, ca. 4. & 5.
 Quod factum est. in ipso vita erat. to. 3. de Gene. ad literam, 4. lib. 5. cap. 13. & 14.
 Tenebræ eum non comprehenderunt. tom. 3. de trini. lib. 4. 5. cap. 2. to. 2. de videndo deo, ad Pauli. cap. 9. tom. 7. de pecca. meri. & remissio. lib. 2. cap. 25. tom. 2. de grat. no. test. ad Honora. cap. 3.
 Non erat ille lux. tom. 9. in Euangelium Ioannis tracta. 14. 6. & 33.
 Illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. to. 7. de pecca. me. & remissio. lib. 1. cap. 25. tom. 3. in enchi. ad Lau. cap. 103. tom. 9. in Solilo. animæ ad deum, cap. 117. & 34.
 In mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognouit. to. 10. de verbis domini. sermo. 39. Eodem, sermo. 24. Natiui. domini.
 In propria venit, & sui eum non receperunt. tom. 2. de gratia no. test. ad Honora. cap. 3. circa finem.
 Dedit eis potestatem filios dei fieri. to. 4. de consensu Euan. 10. lib. 2. cap. 3.
 Et verbum caro factum est. tom. 4. in li. 83. quaest. quaest. 80. tom. 3. de ago. Christia. cap. 21. libidem de doctri. Christia. lib. 1. cap. 13. tom. 6. contra Faustum. libro. 23. ca. 10. to. 3. de trini. lib. 13. cap. 19. libro. 15. cap. 11. tom. 4. de consensu Euange. libro. 2. cap. 3. tom. 7. de pecca. meri. & remissio. lib. 1. cap. 31. lib. 2. cap. 24. to. 2. de gratia no. test. ad Honora. cap. 4. & 36. to. 6. contra ser. Aria. cap. 9. to. 3. in Enchi. ad Lauren. cap. 34. to. 9. in Euan. Ioan. tracta. 40. tom. 4. de trinitate & vnitate dei, cap. 7. libidem. in dialo. ad Orosi. quaestio. 4.
 Et vidimus gloriam eius, gloriam quasi vnigeniti a patre. to. 12. 3. de trinitate. lib. 13. capite. 19. to. 6. contra Manich. epist. cap. 37.
 De plenitudine eius omnes accepimus. to. 9. in Euang. Ioan. 13. tracta. 13.
 Lex per Moysen data est: gratia & veritas per Iesum Christum facta est. tom. 6. contra Faustum, libro. 22. cap. 6. & libro. 17. cap. 6.
 Deum nemo vidit ynquam. tom. 6. contra Adimantum Manichæi discipulum, cap. 9. to. 2. in commonito. Augusti. ad Fortunat. fo. 107. M & seq. libidem, de videndo deo ad Paulinam, cap.

- nam, cap. 5. 7. 10. 11. in fine. tom. 4. de essentia diuinitatis, in principio, tom. 9. de symbolo ad Catechumenos, li. 4. ca. 3. to. 4. in quaest. veteris ac noui test. quaest. 71. tom. 3. de inquisitione trinitatis, fo. 233. H. to. 6. contra Maximil. Aria. episc. lib. 3. cap. 9. to. 10. ser. 2. Natiuita. domini. Eodem, sermone. 23.
 Et ego nesciebam eum. to. 4. de consensu Euange. lib. 2. ca. 15. De hoc Euang. habes expositionem to. 10. de verb. do. ser. 63. to. 10. in li. 50. homil. homilia. 22.
 De Nathanaele, cum esset sub ficu vidi te. tom. 10. de verb. do. sermone. 40.
 1. Cap. 2. Nuptiæ factæ sunt in Chana Galilææ. to. 4. de consen. Euang. lib. 2. cap. 17.
 Euangelium de nuptiis exponit t. 10. dñica. 2. post Epiph. ser. 1.
 Quid mihi & tibi est mulier? tom. 3. de fide & symbolo, ca. 4. to. 9. in Euang. Ioannis, tractatu. 8. libidem, de symbolo, ad Catechumenos, lib. 2. cap. 5.
 Aquam in vinum conuertebat. libidem, tractat. 9. to. 10. de ver. bis domini, ser. 41.
 4 Quadragesima & sex annis ædificatum est templum hoc. to. 4. in li. 83. quaest. quaest. 56. libidem, in dialogo ad Orosiū, quaest. 26. to. 3. de trinitate, lib. 4. cap. 5.
 1. Cap. 3. Nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu sancto. tom. 4. ad Simplicianum, lib. 1. quaest. 2. to. 7. de baptismo, cōtra Donatist. li. 6. ca. 12. libidem, de peccato. meri. & remissio. lib. 1. cap. 16. 29. 20. & 30. li. 2. ca. 27. to. 2. de presentia dei, ad Dardanum, cap. 14. 15. & 16. to. 7. de anima & eius origi. ad Vincet. Victo. lib. 3. cap. 11. to. 10. de verb. Apost. ser. 14.
 2 Quod natum est ex carne, caro est. tom. 7. contra epist. Parmenia. lib. 2. cap. 11. to. 3. de fide & symbolo, cap. 9.
 3 Spiritus vbi vult spirat. to. 4. ad Simplicianum, lib. 2. quaest. 1. to. 3. de mira. sacrae script. cap. 34.
 4 Si terræ dixi vobis, & non creditis, &c. to. 4. in quaest. vete. ac noui testamenti. quaest. 59.
 5 Nemo ascendit in cælum, nisi qui de cælo descendit. to. 3. de ago. Christiano, cap. 25. tom. 7. de peccato. meri. & remissio. lib. 1. cap. 31. tom. 9. in Euangelio Ioannis, tractatu. 12. 27. & 31. tom. 10. de verbis Apostoli. 14. Eodem, sermone. 174. & 234.
 6 Sicut Moyses exaltauit serpentem in deserto, &c. supra Numeri. ca. 21. authori. 2. tom. 10. de verbis Apostoli, ser. 14. Eodem, ser. 101.
 7 Qui credit, non iudicatur. to. 3. de agone Christiano, ca. 27. to. 10. de verb. Apost. ser. 14.
 8 Qui non credit, iudicatus est. tom. 4. de fide & operibus, cap. 23. tom. 2. de videndo deo ad Paulinam, cap. 11. to. 10. de verbis Apostoli, serm. 14.
 9 Qui facit veritatem, venit ad lucem. tom. 4. in lib. annota. in Iob, cap. 6.
 10 Qui credit in filium habet vitam æternam. tom. 10. de verb. Apostoli, ser. 14.
 11 Qui incredulus est filio, & qui non credit in filium, nō habet vitam, &c. libidem.
 12 Non potest homo accipere quicquam, nisi fuerit illi datum de cælo. tom. 7. contra epist. Parmenia. lib. 2. cap. 15. tom. 10. sermone. 8. Natiuitat. domini. & serm. 2. Natiuit. sancti Ioannis Bapt. & in primo sermone decollat. eiusdem.
 13 Qui habet sponfam, sponfus est. to. 10. de verb. Apost. ser. 31.
 14 Illum oportet crescere, me autem minui. to. 4. in li. 83. quaest. quaest. 58.
 1. Cap. 4. Quod Iesus plures discipulos facit & baptizat quàm Ioannes. libidem, quaestio. 62.
 2 Samaritanæ Euangelium exponitur tom. 4. in li. 83. quaest. quaest. 64. tom. 9. in expositione Euangelij secundum Ioannem, tractatu. 15. tom. 10. sermone. 92. Eodem sermone primo de Apostolis.
 3 Hora diei sexta venit dñs ad puteū. to. 4. in li. 83. quaest. q. 64.
 4 Domine, da mihi hanc aquam, vt non sitiam. tom. 9. de scala paradisi, cap. 10.
 5 Vade, & voca virum tuum, & veni huc. to. 6. contra Faustum, lib. 22. cap. 87.
 6 Deus spiritus est. tom. 4. de essentia diuinitatis, fo. 233. B C tom. 9. de speculo, cap. 2. tom. 3. de fide & symbolo, ca. 9.

- Propheta in patria sua honorem non habet. tom. 9. in Euang. 7. Ioan. tractat. 24.
 Vnus semper sanatur in piscina, post aquæ motum. tom. 9. 1. Cap. 5. In Euangelio Ioannis, tractatu. 12. tom. 10. de verbis domini. ser. 42.
 Ecce sanus factus es, noli amplius peccare. tom. 4. de fide & operibus, ca. 20. to. 9. de vita Christiana, cap. 13. infra, cap. 8. authori. 2.
 Pater meus vsque modo operatur, & ego operor. tom. 6. 3. contra Adimantum Manichæi discipulum, cap. 2. tom. 3. de Gene. ad literam, lib. 4. cap. 11. & 12. & li. 5. cap. 20. to. 7. de anima & eius origine, lib. 1. cap. 9. tom. 3. de spiritu & anima, cap. 4. 1. tom. 4. in dialogo ad Orosiū, quaest. 4. 2. tom. 3. de inquisitio. trinit. fo. 234. A. libidem de sententiis decerpt. ex Augustino, cap. 277.
 Non potest filius a se facere quicquam. tom. 6. contra sermo. Arian. ca. 14. & 23. to. 3. de trinit. li. 15. cap. 14. tom. 10. in li. 50. homi. homil. 32.
 Quæcumque facit pater, hæc eadem & filius. libidem, cap. 15. 5. Iudicium dedit omne filio, Qui verbum meum audit, & credit ei qui misit me, habet vitam æternam, & in iudicium non venit, sed transit a morte, in vitam. to. 10. lib. 50. homi. homil. 22. Euangelium ibi exponitur.
 Sicut pater suscitauit mortuos & viuificauit, tom. 10. de verbis 6. domini, sermone. 44. Eodem in li. 50. homi. hom. 22.
 Si ego testimonij perhibeo de me. to. 10. de verb. do. ser. 43. 7. Pater non iudicat quenquam, to. 3. de trinit. lib. 1. ca. 13. to. 6. 8. contra serm. Aria. cap. 14. to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 99. to. 4. de trinitate & vnitate dei, cap. 8.
 Amen dico vobis, quia venit hora & nunc est, quando mortui audient, &c. to. 5. lib. 20. cap. 6. tom. 10. de verbis domini, sermone. 4.
 Sicut pater habet vitam in semetipso, sic dedit filio, to. 6. con. tra sermo. Aria. cap. 17. to. 3. de trinit. lib. 15. cap. 26. Eodē, in sententiis, sententia. 366. tom. 10. de verbis domini, sermone. 64. libidem in li. 50. homi. homil. 22.
 Ille erat lucerna ardens & lucens. tom. 10. sermo. 1. Natiuit. 11. Ioannis Baptiste.
 Neque vocem eius audistis. to. 5. contra Adimantum Manichæi discipulum, cap. 9. to. 4. in quaest. veteris ac noui testamenti. quaest. 71.
 Scrutamini scripturas. to. 10. de verb. do. ser. 45. 13. Si enim erederetis Moysi, crederetis forsità & mihi. tom. 6. 14. contra Faustum, lib. 16. cap. 20. 22. & 26. tom. 10. de verb. domini, ser. 45.
 Hoc autem dicebat tentans eum. to. 10. ser. 72. 1. Cap. 6.
 Panes quinque hordeacei, quibus dominus turbas cibauit, quid significant. to. 4. in li. 83. quaest. quaestio. 61. to. 3. de mirabilib. sacrae script. lib. 3. cap. 9.
 Descendi de cælo, non vt faciam voluntatem meam, sed voluntatem eius qui me misit. to. 6. contra sermo. Arian. cap. 7. & 18. to. 4. de trinit. & vnitate dei, cap. 6.
 Nemo potest venire ad me, nisi pater, qui me misit, traxerit eum. to. 7. cōtra duas epist. Pelagia. ad Bonifa. li. 1. cap. 3. & 19. libidem de gratia & libe. arbi. ad Valen. cap. 5. to. 6. contra sermo. Aria. cap. 30. to. 7. de prædesti. sanctorum, cap. 8.
 Ois qui audiuit a patre, & didicit, venit ad me. to. 7. cōtra Pelag. & Coelestium, de gratia Christi, li. 1. ca. 14. libidem de prædesti. sanctorū, ca. 8. libidem, de bono perseverantia, cap. 14.
 Durus est hic sermo. to. 10. de verb. Apost. ser. 2.
 Patres vestri manducauerūt māna in deserto, & mortui sunt. to. 9. de vtilita. poeniten. ca. 1. to. 10. in li. 50. hom. hom. 27.
 Caro mea vere est cibus, &c. Euangelium istud exponitur. to. 8. 10. de verb. do. ser. 46.
 Qui manducat meam carnem & bibit meum sanguinem, &c. to. 5. lib. 21. cap. 24. to. 10. de blasphemia in spiritu sanctū, fo. 10. F. & sequent. Eodem, de verb. do. ser. 11. & 46.
 Domine, ad quem ibimus? verba vitæ æternæ habes. tom. 9. 10. de quarta feria, cap. 6.
 Omne quod dat mihi pater ad me veniet, &c. Euangelium istud 11. totaliter exponitur to. 10. in li. 50. hom. homil. 22.
 Nonne ego vos duodecim elegi. to. 4. in li. quaest. super Gene. 12. quaest. 117.

- 1. Cap. 7 Mea doctrina non est mea, sed eius qui me misit. to. 3. de trinitate, lib. 1. cap. 12. & li. 2. ca. 3.
- 2 Nolite indicare secundum faciem. to. 10. de verbis Apосто. ser. 9. Eodem, ser. 20. 2.
- 3 Si quis sitit, veniat ad me, & bibat. tomo. 7. contra Creteconium Grammaticum, libro. 2. cap. 13. & 14. tomo. 9. lib. 1. mediat. cap. 37.
- 4 Spiritus non erat datus, quia Iesus nondum erat glorificatus. to. 3. de trinitate, lib. 4. cap. 20. tomo. 4. in lib. 83. quaestio. quaestione. 62. to. 9. in Euangelio Iohannis, tracta. 5. 2. & 63. to. 4. de trinitate & unitate dei, cap. 4.
- 1. Cap. 8. De muliere adultera Euangelium exponitur to. 9. in expositione secundum Iohannem, tracta. 33. & to. 10. de verbis dom. ser. 47. & 95.
- 2 Nec ego te condemnabo. to. 6. de adulterinis coniugiis, li. 2. cap. 6. & 7.
- 3 Vade, noli amplius peccare. to. 4. de vera & falsa poenitentia. ca. 13. supra, cap. 5. autho. 2.
- 4 Vos de deorum estis, ego non. to. 4. de patientia, cap. 19.
- 5 Vos de hoc mundo estis, ego non. to. 7. contra Iulianum Pelagianum, li. 6. ca. 1.
- 6 Principium qui & loquor vobis. to. 3. de trinitate, li. 5. cap. 13.
- 7 Si manseritis in verbo meo, vere discipuli mei eritis. Istud Euangelium totaliter exponitur to. 10. de verb. do. ser. 48.
- 8 Veritas liberabit vos. tomo. 3. de trinit. li. 4. ca. 18.
- 9 Qui facit peccatum, servus est peccati. to. 5. li. 19. ca. 15.
- 10 Si filius vos liberauerit, verè liberi eritis. Ibidem, lib. 14. ca. 11. tomo. 7. contra duas epistolas Pelagianorum, ad Bonifacium. li. 1. cap. 2.
- 11 Non à me ipso veni, sed ille misit me. to. 6. cōtra. sermo. Aria. cap. 3. & 4.
- 12 Vos ex patre diabolo estis. tomo. 6. contra Adimantum Manichæi discipulum, ca. 5. to. 9. de vtilit. poenitentiae, cap. 1. tomo. 4. in quaestio. vete. ac noui testamen. quaest. 80. 90. & 98. to. 6. contra Iudæos, Paganos, & Arianos, cap. 2. to. 10. de verb. Aposto. serm. 14.
- 13 Ille homicida erat ab initio, & in veritate non stetit. to. 3. de Genè. ad literam, li. 11. ca. 16. & 23. to. 7. contra literas Petilianian, li. 2. cap. 13. to. 5. li. 11. cap. 13. tomo. 6. contra Adimantum Manichæi discipulum, cap. 5.
- 14 Qui loquitur mendaciam, ex propriis loquitur. to. 9. in Euangelio Iohannis, tracta. 5.
- 15 Abraham exultavit ut videret diem meum, & c. to. 7. contra Pelagium & Cœlestium, de peccato originali, li. 2. ca. 27. tomo. 6. contra Maximum Arianorum episcopum, lib. 3. cap. 22. vide supra Gen. 18. autho. 1. & 2. tomo. 10. ser. 70.
- 1. Cap. 9. De ceci nati illuminatione. tomo. 9. in expositione secundum Iohannem tracta. 44. tomo. 10. in lib. 50. homil. homilia. 43. Eodem, ser. 104.
- 2 Scimus quoniam deus peccatores non exaudit. to. 7. cōtra epist. Parmenia. li. 2. cap. 8. Ibidem, de baptismo contra Donatist. li. 5. ca. 21.
- 3 Ego in hunc mundum veni, ut qui non vident, videant. to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 33. to. 10. de verb. do. ser. 47.
- 4 De pastore, mercenario & fure, to. 10. de ver. do. ser. 49. & 50.
- 1. Cap. 10. Omnes voces meam audiunt. to. 7. contra literas Petilia. lib. 2. cap. 73.
- 2 Omnes quotquot venerunt fures sunt & latrones. to. 6. contra Faustum, lib. 16. cap. 12. Ibidem, contra aduersarium legis & prophetarum, lib. 2. cap. 4.
- 3 Potestatem habeo ponendi animam meam, & c. to. 3. de inquisitione trinitatis. fo. 234. A.
- 4 Opera quæ ego facio in nomine patris mei, hæc testimonium perhibent de me. to. 6. contra Faustum. li. 12. cap. 1.
- 5 Ego & pater vnus sumus. tomo. 4. in lib. 83. quaest. quaestione. 69. to. 3. de trinitate. lib. 4. cap. 9. Et li. 5. cap. 3. & 9. Et li. 6. ca. 2. in fine. to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 36. 37. 71. & 78. to. 4. in dialog. ad Orosium, quaest. 3. to. 10. de verb. do. ser. 51.
- 6 Quem pater sanctificauit, & misit in hunc mundum. to. 3. de trinitate, lib. 2. cap. 5.
- 1. Cap. 11. Si quis ambulauerit in die, non offendit. to. 9. in Soliloq. animæ ad deum, cap. 17.
- 2 De Lazaro & aliis mortuis suscitatis. to. 3. de mirabi. sacrae

- script. lib. 3. cap. 11. tomo. 10. de verbis domini, ser. 8. 4. 4. & 5. Eodem, in lib. 50. homil. homil. 27. Ibidem, sermo. 10. 4. Lazarus per quatuor dies in monumento iacuit. to. 4. in lib. 83. quaest. quaest. 65.
- Lazare, tibi dico, surge. tomo. 4. de vera & falsa poenitentia, 4. cap. 3. in fine.
- Lazarum discipulis tradidit soluendum. Ibidem, ca. 10.
- Qui credit in me, etiam si mortuus fuerit viuet, tomo. 10. de verb. Aposto. ser. 33.
- Caiphas cum esset pontifex, prophetauit. tomo. 4. ad Simplicianum, lib. 2. quaest. 1. tomo. 3. de Genesi ad literam, lib. 12. cap. 22. tomo. 4. in lib. quaestio. super Iudicum, quaest. 49.
- Qui amat animam suam, perdet eam: qui autem odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. tomo. 3. de doctrina Christiana, li. 3. cap. 16. tomo. 10. in lib. 50. homil. homilia. 37.
- Nunc princeps huius mundi eiectur foras. tomo. 3. de ago. 2. Christiano, cap. 1. to. 9. in epistolam Iohannis, tract. 4.
- Cum exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipsum. to. 3. 10. in 3. sermo. Annuntiationis dominicæ.
- Ambulate dum lucem habetis, ne tenebra vos comprehendant. tomo. 1. de vera religione, cap. 42. tomo. 9. in Euang. Iohannis, tract. 12.
- Qui credit in me, credit in eum qui me misit. tomo. 10. de verbis domini, ser. 53.
- Sermo quem locutus sum, iudicabit eum. tomo. 3. de trinitate. 6. lib. 1. cap. 12.
- Vos mundi estis, sed non omnes. to. 7. contra literas Petilianian, lib. 2. cap. 22.
- Surgit à cena, & ponit vestimenta sua. tomo. 10. ser. 127. 2.
- Cena domini exponitur tomo. 10. ad fratres in Eremito, sermone. 28.
- Cum recubisset ille supra pectus domini in conuiuio. to. 9. in Euang. Iohannis, tract. 18.
- In hoc cognoscent omnes, quod mei discipuli estis, & c. tomo. 4. in libro. 83. quaestio. quaestione. 71. Ibidem, de salutaribus document. cap. 52.
- Animam meam ponam pro te. to. 9. de feria quarta, ca. 5. 6.
- In domo patris mei mansiones multæ sunt. tomo. 6. de sancta virginitate, ca. 26. in fine. tomo. 7. de anima & elus origine, lib. 3. cap. 11. Ibidem, contra Pelagianum Hypognoft. libro. 5.
- Ego sum via, veritas, & vita. to. 3. de doctrina Christiana, lib. 2. 1. cap. 34. Ibidem, de trinitate, lib. 1. cap. 12. Ibidem in sententiis, sententia. 268. to. 2. de sex quaest. contra Paganos, quaest. 2. tomo. 9. in Euang. Iohannis, tracta. 13. & 39. Ibidem in Soliloq. anime ad deum, cap. 1. & 4. Ibidem, de Cataclysmo, cap. 5. tomo. 4. de incarnat. verbi, cap. 9. to. 9. de visita. infirmo. cap. 2. to. 6. de Epicuræ. & Stoic. cap. 8. in fine. infra, ad Philippen. 1. autho. 1. to. 6. 10. de verbis domini, ser. 54. & 55. Eodem, in lib. 50. hom. homilia. 34.
- Ostende nobis patrem, & sufficit nobis. to. 9. in Euang. Ioan. 3. tracta. 37. to. 3. de trinitate, lib. 1. cap. 8.
- Qui videt me, videt & patrem. to. 10. de verb. do. ser. 18. 4.
- Verba quæ ego loquor, à me ipso non loquor. to. 6. de quinque hæresibus, cap. 6. to. 10. de verb. do. ser. 55.
- Rogabo patrem, & alium paraclætum mittam vobis. to. 4. 6. in quaest. vete. ac noui testam. quaestione. 97.
- Qui diligit me, diligetur à patre meo, & ego diligam eum. to. 3. in sententiis, sententia. 363.
- Venimus ad eum, & mansionem apud eum faciemus, tomo. 6. 8. contra sermonem Arianorum, cap. 30. to. 4. de trinitate, & unitate dei, cap. 11.
- Quem mittet pater in nomine meo. tomo. 6. cōtra sermonem Arianorum, cap. 4.
- Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis. tomo. 9. de ouibus, cap. 13. tomo. 4. in quaestio. veteris ac noui testam. menti, quaestione. 92. tomo. 10. de verbis domini, serm. 57. Eodem, serm. 166. & 169.
- Nō turbetur cor vestrum neque formidet. to. 10. de verbis domini, ser. 58.
- Si diligeretis me gauderetis utiq; quia vado ad patrem. to. 12. 10. de ver. do. ser. 58. Ibidem, ser. 177.

Pater

- 13 Pater maior me est. to. 3. de fide & symbo. ca. 9. to. 4. in li. 83. quaest. quaest. 69. to. 3. de trinitate. li. 1. ca. 7. & 11. to. 4. de trinitate & unitate dei. cap. 2. Ibidem, in dialo. ad Orosium, quaest. 4. to. 6. aduersus Iudæos, ca. 8. Ibidem, contra Maximi. Arian. episc. lib. 3. cap. 24. & 25.
- 14 Ecce venit princeps huius mundi, & in me non habet quicquam. to. 3. de trinitate. lib. 13. ca. 14. to. 4. in lib. quaest. super Deutero. quaest. 55.
- 1. Cap. 15. Ego sum vitis & vos sarmenta. to. 10. de ver. do. ser. 59.
- 2 Sine me nihil potestis facere. to. 3. de spiritu & litera, ad Marcelli. ca. 29. to. 7. contra Pelagium & Cœlestium, de gratia Christi, lib. 1. ca. 26. 27. 29. & 45. Ibidem, contra duas epistolas Pelag. ad Bonifacium, li. 2. cap. 8.
- 3 Manete in dilectione mea. tomo. 3. de spiritu & anima cap. 16.
- 4 Major hac dilectione nemo habet, & c. to. 9. in epist. to. tra. 6.
- 5 Omnia quæcunque audiui à patre meo nota feci vobis. to. 10. de ver. Apo. ser. 20.
- 6 Iam non dicam vos seruos, sed amicos meos. tomo. 1. de Gene. contra Manichæ. li. 1. ca. 7. to. 4. de amicitia, cap. 5. & 23.
- 7 Non vos me elegistis, sed ego elegi vos. to. 7. de prædestinatione sanctorum, lib. 1. cap. 17. to. 4. de patientia, ca. 20. 21. & 22. to. 10. Ad fratres in Ere. ser. 39.
- 8 Si non venissem, peccatum non haberet. to. 2. de correctione Donatist. ad Bonifacium, ca. 29. to. 7. contra duas epistolas Pelag. ad Bonifacium, li. 3. ca. 3. to. 9. in epist. Ioan. tractatu. 6. to. 10. de blasphemiam in spiritu sancto. fo. 9. L. Eodem, de ver. do. ser. 11.
- 9 Cum venerit paraclætus quæ ego mittam à patre. to. 3. de trinitate. li. 4. ca. 20.
- 1. Cap. 16. Ego veritatem dico vobis, expedit vobis ut ego vadam. tomo. 10. de ver. do. ser. 60.
- 2 Si non abiero, paraclætus non veniet. to. 7. de peccatorum meritis & remissione, lib. 2. cap. 32.
- 3 Ille arguet mundum de peccato. tomo. 7. contra duas epistolas Pelag. li. 3. ca. 3. to. 4. in quaestio. vete. ac noui testam. quaest. 89. to. 10. de verbis do. sermonibus. 60. & 61.
- 4 Multa habeo vobis dicere, sed non potestis portare modo. to. 4. contra mendacium, cap. 10.
- 5 Non enim loquetur à semetipso. tomo. 3. de trinitate. lib. 2. ca. 3. to. 4. de trinitate & unitate dei, cap. 3. & 10. to. 3. de sentent. decerp. ex Augusti.
- 6 De meo accipiet, & annuntiabit vobis. tomo. 4. de trinitate & unitate dei, cap. 10.
- 7 Omnia quæcunque habet pater mea sunt. to. 10. ser. 2. Natiuita. domini.
- 8 Non potest ille venire, nisi ego abiero. to. 10. ser. 188.
- 9 Petite & accipietis, ut gaudium vestrum plenum sit. to. 9. in manuali, cap. 36. supra Matt. 7. autho. 4. Lucæ. 11. auth. 3. to. 10. ser. 171.
- 10 Exiui à patre, & veni in mundum. to. 3. de trinitate, lib. 1. cap. 10. & lib. 2. ca. 5.
- 11 Pater mecum est. to. 6. de quinque hæresibus, cap. 6.
- 1. Cap. 17. Hæc est vita æterna, ut cognoscat te solum deum. tomo. 3. de spiritu & litera, ca. 33. Eodem de trinitate libro. 6. cap. 9. Ibidem, in sentent. sentent. 37. to. 10. sermo. 112.
- 2 Ego te clarificavi su. terrâ. to. 6. con. ser. Aria. cap. 23. & 31.
- 1. Cap. 18. Abierunt retro, & ceciderunt in terram. tomo. 9. in Euang. Ioan. tracta. 47.
- 1. Cap. 19. Nō haberes in me potestatem, nisi datum esset tibi de super. to. 4. ad Simplicia. lib. 2. quaest. 1.
- 2 Erat autè hora quasi sexta. to. 4. de consen. Euan. li. 3. ca. 13.
- 3 Inclinato capite emisit spiritum. to. 3. de spiritu & aia. ca. 34.
- 4 Tunica desuper contexta. to. 9. in Euan. Ioan. tracta. 13.
- 5 Lancea latus eius aperuit. to. 9. in manuali, cap. 23.
- 6 Videbunt in quem transfixerunt. tomo. 9. in Euang. Ioan. tracta. 19. & 21.
- 7 Scripsit autem titulum Pilatus, Iesus, Na. rex Iudæorum. to. 10. ser. 3. Epiphania.
- 8 De Ioseph, qui petiit corpus Iesu à Pilato. tomo. 10. ser. 132.
- 9 Positus est in monumento nouo. to. 9. de symbo. ad Catechum. lib. 3. ca. 6. to. 10. ser. 133.
- 1. Cap. 20. Tulerunt dominum meum, & nescio vbi posuerunt eum. to. 5. lib. 14. cap. 2.

- Noli me tangere. to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 26. to. 3. de trinitate. lib. 1. cap. 9. & li. 4. ca. 3. to. 10. de verbis domini. ser. 60. Eodem, sermo. 153. & 155.
 - Accipite spiritum sanctum. to. 3. de Gene. ad literam, lib. 10. 3. cap. 5. Ibidem de Trinitate. lib. 4. cap. 20. to. 5. lib. 13. ca. 24. to. 9. in Euan. Ioan. tracta. 74.
 - Quorum remisistis peccata, remittuntur eis. to. 10. in lib. 4. 50. homi. ho. 23.
 - Christus apparuit discipulis ianuis clausis. tomo. 10. ser. 140. 5.
 - Thomam dubitantem Christus non spreuit. to. 6. con. Faustum, lib. 16. ca. 33. to. 10. ser. 156. & 159.
 - Quia vidisti me Thoma, credidisti: beati qui non viderunt & crediderunt. to. 9. in Euan. Ioan. tra. 79. tomo. 10. sermone. 159.
 - Mittite in dexterâ nauigij rete. to. 4. in lib. 83. quaest. quaest. 1. Cap. 21. 57. & 81.
 - Petre amas me. to. 9. de vtilit. poenitent. cap. 1. to. 5. li. 14. ca. 7. to. 10. de ver. do. ser. 49. & 62. Euangelium istud exequitur. to. 10. ser. 149. & in vigilia. S. Petri & Pauli.
 - Manifestauit se iterum Iesus ad mare Tyberiadis Euangelium istud exponitur. to. 10. ser. 140.
 - Si cum volo manere donec veniam, quid ad te, tu me sequerere. to. 10. sermo. 149.
- Ad Romanos.
- Vide to. 4. fo. 279. col. 2. in exposi. epist. ad Roma. inchoata; per totum. & fol. 283. col. 1. in exposi. quarundam propositionum ex epistola ad Roma.
 - Item. to. 4. ad Simplicia. lib. 1. quaestio. 1. aliquas quaestiones soluit ex eadem epistola Pauli ad eosdem. to. 9. in speculo epistola ad Roma.
 - Ro. caput primū pro parte exponitur. to. 10. ser. 143.
 - Qui factus est ei ex femine David secundum carnem. to. 4. 1. Cap. 12. fo. 209. D. & to. 10. fo. 223. 1 K.
 - Reuelatur ira dei de celo super omnem impietatem. to. 10. 2. sermone. 143.
 - Iustus ex fide viuit. supra Abacuh, ca. 2. 3.
 - Inuisibilia dei à creatura mundi per ea quæ facta sunt, cognoscuntur. to. 9. in Solilo. animæ ad deū, ca. 21. to. 10. de ver. domi. ser. 55. ibi. ser. 143.
 - Cum cognouissent deum, non sicut deum glorificauerunt, & c. to. 10. ser. 143. to. 5. li. 8. ca. 9.
 - Dicentes enim se esse sapientes, stulti facti sunt. to. 10. de ver. domi. ser. 8. & 55. Ibidem. ser. 143.
 - Mutauerunt gloriam incorruptibilis dei, in similitudinem imaginis corruptibilis hominis. to. 3. de fide & simbolo, cap. 7. Ibid. de spiritu & litera, ad Marcelli. cap. 12. to. 10. sermo. 143.
 - Masculi relicto naturali vsceminae, exarserunt in desiderijs suis in inuicem. to. 9. de nuptiis & concup. lib. 2. ca. 19. & 20.
 - In quo alterum iudicas, te ipsum condemnas. supra Matt. 7. 1. Cap. 2. autho. 1.
 - Secundum duritiam tuam & impenitentem cor, thesaurizas tibi iram, & c. to. 2. de correctio. Dona. ad Bonifa. ca. 29.
 - Reddes vniciq; secundū opera sua. supra Matt. 16. autho. 3. 3.
 - Non est acceptio personarum apud deum. tomo. 4. de saluta. document. cap. 38. 4.
 - Qui sine lege peccauerunt, sine lege peribunt. to. 4. de fide & operibus, ca. 23. & 24. 5.
 - Non auditores, sed factores legis iustificabuntur. to. 3. de spiritu & litera, ad Marcelli. ca. 26. 6.
 - Gentes, quæ legem non habent, naturaliter ea quæ legis sunt faciunt. to. 6. contra Faustum, li. 19. ca. 2. to. 3. de spiritu & litera, ad Marcellinum, ca. 20. 27. 28. & 29.
 - Quanto quis sublimior est, tanto magis peccat cum cadit. to. 4. in quaest. vete. ac no. testa. quaest. 102. 8.
 - Ex operibus legis non iustificabitur omnis caro. to. 3. in enchi. ad Lau. ca. 34. to. 7. con. duas epi. Pela. ad Bo. li. 1. ca. 8. 1. Cap. 3.
 - Nūc sine lege iustitia manifestata est. to. 3. de spiritu & litera, ad Marcelli. ca. 9. to. 7. contra Pela. & Cœle. de peccato origi. li. 2. ca. 25. 2.
 - Omnes homines peccauerunt. to. 7. de natu. & gratia, contra Pela. ca. 4. i. supra Pfal. 13. autho. 2. 3.

- 4 Iustificati gratis per gratiam ipsius. to. 3. de spiritu & litera, ad Marcelli. cap. 27. to. 7. contra Pelag. & Coelesti. de gratia Christi. lib. 1. cap. 31.
- 5 Arbitratur hominem iustificari per fidem, sine operibus legis. to. 3. in lib. 83. quaestio. 76. tom. 4. de fide & ope. cap. 14. Et tom. 7. de natura & gratia, contra Pelagia. cap. 4.
1. Cap. 4. Credenti in eum qui iustificat impium, reputatur fides ad iustitiam. to. 9. in Euan. Ioan. tracta. 29.
- 2 Et signum accepit circumcisionis, signaculum iustitiae. to. 6. contra Faustum, lib. 16. cap. 29.
- 3 Emortuum corpus Abrahæ. tomo. 4. lib. quaestio. super Gene. quaestio. 35.
- 4 Resurrexit propter iustificationem nostram. to. 9. lib. 1. meditatio. cap. 37.
1. Cap. 5. Gloriamur in tribulationibus, scientes quia tribulatio patientiam operatur. tomo. 4. in lib. 83. quaestio. 79. to. 3. de doctr. Christiana, lib. 4. cap. 7.
- 2 Charitas dei diffusa est in cordibus nostris. to. 3. de spiritu & litera, ad Marcelli. cap. 32. in fine. tomo. 10. de verbis Apostoli. sermone. 15.
- 3 Cum inimici essemus, reconciliati sumus deo per mortem filij. tomo. 3. de trinitate. lib. 13. cap. 16. tomo. 9. lib. 2. meditatio. cap. 16.
- 4 Salutemur ab ira, per ipsum. tomo. 7. contra Iulia. Pelag. lib. 6. cap. 12.
- 5 Per vinum hominem peccatum intravit in mundum, & per peccatum, mors. to. 7. de pecca. meri. & remiss. li. 1. cap. 9. to. 6. contra Priscil. cap. 11. to. 7. contra duas epistolas Pelag. lib. 4. cap. 4. libidem, contra Iulia. Pelag. lib. 1. cap. 2. lib. 6. cap. 12. tomo. 3. in enchiri. ad Lauren. cap. 26. 46. & 51. libidem, de Ecclesia. dogma. cap. 34. Eodem, de Gene. ad lite. lib. 10. cap. 11. to. 4. in dia. ad Orosi. quaestio. 4. tomo. 10. de verbis Apostoli. sermo. 14.
- 6 Mors regnavit ab Adam, usque ad Moysen. tomo. 7. de pecca. meri. & remiss. lib. 1. cap. 11.
- 7 Per obedientiam unius hominis liberamur. tomo. 3. de Gene. ad literam, lib. 10. cap. 14. tomo. 7. de pecca. meri. & remiss. lib. 1. ca. 18. lib. 3. cap. 4. & 10. tomo. 6. contra sermo. Ariano. cap. 7.
- 8 Lex subintravit, ut abundaret delictum. tomo. 4. in lib. 83. quaestio. 66. tomo. 3. de spiritu & litera, ad Marcelli. cap. 6.
1. Cap. 6. Quicumque baptizati sumus in Christo, in morte eius baptizati sumus. tomo. 7. contra Iulia. Pelag. lib. 6. cap. 1. to. 3. in Enchi. ad Lauren. cap. 52.
- 2 Vetus homo noster simul crucifixus est. tomo. 4. de fide & operibus, cap. 10.
- 3 Quod enim mortuus est peccato mortuus est semel. tom. 6. lib. 2. contra Maximu. cap. 2.
- 4 Non regnet peccatum in vestro mortali corpore. to. 9. in Euā. ge. Ioan. tracta. 41. to. 10. de verbis domini. ser. 43. libidem, de verbis Apostoli. sermo. 12. Eodem, in lib. 50. homi. homi. 21.
- 5 Humanum dico propter infirmitatem carnis vestrae. to. 10. de verbis Apostoli. sermo. 17.
- Sicut exhibuistis membra vestra servire iniquitati & c. to. 10. de verbis Apostoli. sermo. 17.
- 6 Cum servus essetis peccati, liberi estis iustitiae. libidem.
- 7 Stipendium peccati mors, gratia autem vita aeterna. tomo. 3. in enchiri. ad Lauren. cap. 107. tomo. 7. de gratia & libe. ar. ca. 8. & 9. lib. de correptione & gratia, cap. 13. Caput. 7. exponitur. to. 4. in lib. 83. quaestio. 66.
1. Cap. 7. Mulier quae sub viro est, vivente viro, alligata est legi. to. 4. in lib. 83. quaestio. 66.
- 2 Fratres mei, & vos mortificati estis legi, & c. libidem.
- 3 Cum essemus in carne, passiones peccatorum, quae per legem sunt operabantur in membris nostris, ut fructum ferrent morti. tomo. 10. de verbis Apostoli. sermo. 4.
- 4 Lex peccatum est: absit. tom. 4. ad Simplicia. lib. 1. quaestio. 1.
- 5 Sine lege peccatum mortuum est. tomo. 4. in lib. 83. quaestio. 66. libidem, ad Simplicia. li. 1. quaestio. 1.
- 6 Adveniente mandato, peccatum reinvit. libidem.

- Scimus quoniam lex spiritalis est, ego autem carnalis. to. 4. 7 in lib. 83. quaestio. 66. t. 7. contra duas. epist. Pelag. li. 1. cap. 10. to. 10. de ver. Apo. ser. 12.
- Non quod volo ago. to. 10. de verbis Apo. ser. 12. Eodem, ser. 3. 8 secundae dominicae post Epipha. Et ser. 2. tertiae do. post Epipha.
- Velle adiacet mihi, perficere autem bonum non inuenio. to. 4. ad Simpli. li. 1. quaestio. 1. to. 7. de natu. & gratia, contra Pelag. ca. 50. & 51. lib. de nuptiis & concu. li. 1. ca. 29. & 30. lib. de concu. duas epist. Pelag. li. 1. ca. 10. & 19. lib. contra Iulia. Pelag. li. 3. cap. 26. to. 9. in solilo. animae ad deum, cap. 24.
- Cōdeletor legi dei, secundum interiorē hominē. to. 9. in Euā. 10 Ioan. tracta. 41. tom. 10. sermo. 2. dominicae quartae post octa. Epi.
- Video aliam legem in membris meis, repugnante legi mentis meae. 11 to. 4. ad Simpli. li. 1. quaestio. 1. to. 3. de Gene. ad literam. li. 9. ca. 10. to. 7. de pecca. meri. & remiss. li. 1. ca. 39. libidem, contra Iulia. Pelag. li. 2. fo. 210. facie prima.
- Quis me liberabit de corpore mortis huius? to. 7. contra duas 12 epi. Pelag. li. 1. ca. 11. libidem, cō. Iulia. Pelag. li. 6. cap. 11.
- Mente servo legi dei, carne autem legi peccati. to. 10. de ver. 13 Apo. sermo. 6.
- Lex enim spiritus vitæ in Christo Iesu liberavit me a lege pecc. 1. Cap. 8. to. 7. de nuptiis & concupisc. li. 1. cap. 32.
- Qui enim carnis sunt, quae carnis sunt sapient, qui autem secundum 2 spiritum, quae sunt spiritus. to. 10. de ver. Apo. ser. 6.
- Misit deus filium suum in similitudine carnis peccati. to. 6. cō. 3 Fausti, li. 14. ca. 5. li. 16. ca. 15. li. 18. ca. 6. & li. 2. con. Maxi. ca. 2. to. 10. de ver. do. ser. 48. Eodem, de ver. Apo. ser. 14.
- Sapere secundum carnem, mors est. to. 3. de spiritu & litera, ad 5 Marcelli. ca. 4. to. 7. de natura & gratia, con. Pe. ca. 17.
- Corpus quidem mortuum est propter peccatum. to. 3. de Gene. 6 ne. ad literam, lib. 6. ca. 22.
- Si secundum carnem vixeritis, moriemini. to. 7. de bap. con. Do. 7 li. 6. ca. 19. to. 4. de salutar. docu. ca. 64. to. 10. de ver. do. ser. 43. lib. de ver. Apo. ser. 13.
- Quotquot spiritu dei aguntur, hi filij dei sunt. to. 9. de pug. 8 anime, per totum. to. 3. in En. ad Lauren. ca. 64. tom. 10. de verbis domini ser. 43. libidem, de ver. Apo. ser. 13.
- Non accepistis spiritum servitutis in timore. to. 2. de gratia 9 novi testam. ad Honora. ca. 21.
- Accepistis spiritum filiorum in quo clamamus abba pater. to. 10. 10 de ver. Apo. ser. 13.
- Spiritus noster non reddit testimonium spiritui nostro quia sumus 11 filij dei. to. 10. de ver. Apo. ser. 13.
- Existimo enim quod non sunt condignae passionibus huius temporis ad 12 futura gloria. to. 4. in li. 83. quaestio. 67. t. 5. li. 5. ca. 18.
- Spe salvi facti sumus. t. 5. li. 19. ca. 4. t. 10. de ver. Apo. ser. 23. 13 spes autem quae videtur non est spes. tom. 10. de ver. Apo. ser. 23.
- Quid oremus sicut oportet, nescimus. to. 2. de oratio dei, ad 14 Probam, ca. 14.
- Ipsē spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus. 15 to. 6. contra sermo. Aria. cap. 25. tom. 4. de trinitate & unitate dei, cap. 3. tomo. 2. de orando deum, ad Probam, cap. 15.
- Scimus, quoniam diligentibus deum omnia cooperantur in 16 bonum. to. 7. de gratia & libe. arbi. ad Valen. cap. 17. libidem, contra duas epist. Pelag. ad Bonifa. li. 2. cap. 9.
- Quos praesciuit, hos & praedestinavit. to. 7. de praedest. dei, 17 cap. 3. in fine. libidem, contra Pelag. Hypogno. lib. 10. tom. 10. de verbis Apo. sermo. 16.
- Vt ipse sit primogenitus in multis fratribus. to. 6. contra e- 18 pist. Manichaei, cap. 37.
- Si deus pro nobis, quis contra nos? to. 10. de verbis Apo. 19 sermo. 16.
- Proprio filio suo non pepercit deus, & c. tom. 5. li. 16. cap. 32. 20 to. 7. de nuptiis & concupiscen. lib. 2. cap. 33. to. 4. de salu. docu. cap. 52.
- Quis accusabit adversus electos dei? to. 3. de doct. Christiana. 21 lib. 3. cap. 3.
- Quis nos separabit a charitate Christi? tomo. 1. de moribus 22 Ecclesiae catho. lib. 1. c. 11. t. 7. de gratia & libe. arbi. ca. 17.
- Quorum patres ex quibus Christus secundum carnem. to. 10. 23 in. 2. ser. Nat. do.

Qui su-

1. Cap. 9. Qui super omnia est benedictus. tomo. 6. contra Faustum, li. 16. cap. 15. to. 3. de Trinitate. lib. 2. cap. 13. tomo. 10. in. 2. ser. Natiuitatis demini.
- 2 Nondum natus, nihil boni nec mali agit. to. 4. ad Simplicia. lib. 1. quaestio. 2. per totum. tomo. 7. contra Pelag. & Coele. de peccato origi. lib. 2. cap. 31.
- 3 Non est iniquitas apud deum. to. 4. ad Simpli. lib. 1. quaestio. 2. tomo. 9. in Euange. Ioan. tracta. 53.
- 4 Miserebor cui miserus sum. to. 10. de verbis Apo. ser. 20.
- 5 Nunquid iniquitas est apud deum? Absit. to. 3. in Enchiri. ad Lauren. cap. 98. & 99.
- 6 Non volentis neque currentis, sed miserentis dei est. tomo. 4. ad Simpli. lib. 1. quaestio. 2. to. 3. in Enchi. ad Lau. cap. 32.
- 7 Cuius vult miseretur, & quem vult indurat. to. 3. in Enchi. ad Lauren. cap. 98. & 99. to. 9. li. 2. meditationu. ca. 15. to. 7. de praedestina. & gratia. cap. 4. & 6. to. 10. de verbis Apostoli. sermo. 20.
- 8 O homo tu quis es vt respondeas deo? tomo. 4. in lib. 83. quaestio. 68. to. 3. in Enchi. ad Lau. cap. 99.
- 9 Aliquos facit tanquam vasa misericordiae, alios vt vasa irae. to. 7. de nuptiis & concupiscen. lib. 2. cap. 16.
1. Cap. 10. Aemulationem dei habent. sed non secundum scientiam. to. 9. in Euange. Ioan. tractatu. 93. tomo. 10. de verbis domini sermo. 45.
- 2 Ignorantes iustitiam dei, & suam constituere volentes, & cetera. libidem, tracta. 26. to. 10. de verb. Apo. ser. 13.
- 3 Finis legis Christus est ad iustitiam omni credenti, libidem, tractatu. 55. tomo. 6. contra aduersa. leg. & Prophe. libr. 2. capite. 7.
- 4 Corde creditur ad iustitiam, ore confessio fit ad salutem. to. 4. contra menda. cap. 6.
- 5 Quomodo audient sine praedicante? tomo. 4. in lib. annot. in Iob. capite. 6.
1. Cap. 11. Reliquiae secundum electionem gratiae dei saluae factae sunt. to. 4. de patientia, cap. 20. to. 10. de verb. domi. sermo. 7.
- 2 Cum esset oleaster inferus es in oliuam bonam. tomo. 10. sermo. 3. Epiphaniae.
- 3 Fracti sunt rami, vt ego inserar. tomo. 2. de gratia no. testa. ad Hono. cap. 20.
- 4 Altum sapere noli, sed time. tomo. 6. de sancta virginitate. ca. 38. to. 7. contra Pelag. Hypo. lib. 6.
- 5 Secundum Evangelium quidem inimici, & cetera. tomo. 7. de praedestina. sancto. cap. 16.
- 6 O altitudo diuitiarum sapientiae & scientiae dei. to. 6. de natu. boni, aduer. Mani. cap. 9. & 31. to. 9. in solilo. animae ad deum, ca. 28. to. 7. de bono perseverantiae. lib. 2. ca. 11.
- 7 Incomprehensibilia sunt iudicia eius. tomo. 7. de gra. & libe. arbi. ad Valen. cap. 22. & 23.
- 8 Quoniam ex ipso & per ipsum & in ipso sunt omnia. to. 3. de fide & symbo. cap. 9. to. 6. de natu. boni, aduer. Mani. cap. 27. & 28. tomo. 3. de Trinitate. lib. 1. capi. 6.
1. Cap. 12. Nolite conformari huic saeculo. to. 5. lib. 22. cap. 16.
- 2 Sicut in vno corpore multa membra habemus & cetera. to. 2. de correctio. Dona. ad Bonifa. cap. 25.
- 3 Benedicite & nolite maledicere. tomo. 6. contra Faustum lib. 16. cap. 22.
- 4 Gaudere cum gaudentibus, & flere cum flentibus. to. 4. de saluta. docu. cap. 52.
- 5 Si elurierit inimicus tuus ciba illum: si sitit, potum da illi, hoc enim faciens, carbones ignis cogeres super caput eius. tomo. 10. sermo. 168.
1. Cap. 13. Qui resistit potestati, dei ordinationi resistit. tomo. 10. de verb. domini. sermo. 6.
- 2 Non enim sine causa gladium portat. tom. 7. contra epistol. Parme. lib. 1. cap. 7.
- 3 Qui diligit proximum, legem implevit. tomo. 4. de saluta. documen. cap. 22. tomo. 9. de laudibus charitatis, in principio. libidem, de perfectione iustitiae, contra Coelest. in respon. 8. ratiocina.
- 4 Plenitudo legis, est dilectio. tomo. 6. contra Faustum, lib. 17. capite. 6.
- 5 Nox praecessit, dies autem appropinquavit. tomo. 6. contra Iudgos, Paga. & Aria. cap. 1.

- Abiciamus opera tenebrarum, & cetera. tomo. 3. de spiritu & 6 litera, cap. 6 in fine. to. 4. de salutarib. documen. cap. 59. tomo. 6. contra Iudaos. Paga. & Aria. cap. 1.
- Non in comestationibus, & cetera. tomo. 1. lib. 4. confessio- 7 num, cap. 12.
- Bonum est non manducare carnem, neque vinum bibere. to. 1. Cap. 14. 1. de moribus Maniche. lib. 2. capite. 14.
- Omne quod non est ex fide, peccatum est. tomo. 7. contra 2 duas epist. Pelag. lib. 1. cap. 3.
1. ad Corinthios.
- Christi dei virtutem & dei sapientiam. tomo. 3. de Trinitate. 1. Cap. 1. lib. 7. cap. 1.
- Infirma mundi elegit deus, vt fortia quaeque confundat. to. 2 1. lib. 4. confessio. cap. 4. tomo. 4. in lib. quaestio. super Nume. quaestio. 50.
- Non glorietur omnis caro in conspectu eius. tomo. 7. de cor- 3 reptione & gratia, cap. 12.
- Non iudicavi me scire aliquid inter vos, nisi Christum Iesum. 1. Cap. 2. tomo. 4. de fide & operi. cap. 10.
- Sapientiam loquimur inter perfectos. to. 9. in Euange. Ioan. 2 tracta. 98.
- Quod oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor homi- 3 nis ascendit, & cetera. tomo. 9. lib. 2. medita. cap. 18. libidem, de triplici hab. cap. 1.
- Quis hominum scit, quae sunt hominis, nisi spiritus hominis? 4 tomo. 9. in Euange. Ioan. tracta. 32. & 33.
- Nos autem non spiritum huius mundi accepimus. tom. 10. in 5 lib. 50. homi. ho. 14. Eodem, ser. 134.
- Animalis homo non percipit, quae sunt spiritus dei. tomo. 6. 6 contra Faustum, lib. 32. cap. 18. to. 2. de praesentia dei, ad Darda. cap. 12. to. 9. in Euange. Ioan. tract. 98. tomo. 10. de verb. domi. sermo. 11.
- Spiritualis omnia iudicat. to. 3. de Gene. ad literam, lib. 12. cap. 7 24. Eodem, de fide ad Petrum, cap. 4.
- Lac vobis potum dedi non escam. tomo. 10. sermo. 2. Petri 8 & Pauli.
- Fundamentum aliud nemo ponere potest, praeter illud, & cetera. to. 1. Cap. 3. 4. de fide & ope. cap. 15. & 16. tomo. 3. in Enchi. ad Lauren. cap. 68. to. 4. de 8. Dulci. quaestio. quaestio. 1. to. 10. 4. sermo. de mortuis.
- Spiritus dei habitat in vobis. to. 2. de praesentia dei, ad Darda. 2 cap. 9. & 13. tomo. 3. in Enchi. ad Lauren. cap. 56.
- Templum dei sanctum est, quod estis vos. tomo. 6. contra 3 epist. Manich. cap. 39.
- Omnia vestra sunt, superiora & inferiora. tomo. 9. li. 2. medi- 4 ta. cap. 3.
- Nolite iudicare donec veniat dominus, qui & illuminabit, & 1. Cap. 4. cetera. tomo. 9. in Euange. Ioan. tract. 90.
- Quid habes, quod non accepisti? tomo. 7. de pecca. meri. & 2 remissio. lib. 2. cap. 81. tomo. 9. lib. 2. medi. cap. 15. tomo. 7. de praedestina. sancto. cap. 4. to. 2. in quaestio. Hilarij. que- 3 stio. 2. fol. 83. B C
- Imitatores mei estote, & cetera. to. 3. de ago. Christiana. cap. 6. 3
- In virga veniam ad vos. to. 7. contra epist. Parme. lib. 3. ca. 1. 4
- Tradere huiusmodi hominem Satanæ in interitum carnis, 1. Cap. 5. & cetera. tomo. 7. contra literas Peti. lib. 2. cap. 10.
- Expurgate vetus fermentum & cetera. exponitur tomo. 7. lib. 2 3. contra epist. Parme. ca. 2. to. 3. li. 4. de doct. Chri. ca. 21.
- Scripti vobis, ne commisceamini fornicariis, aut auaris. to. 7. 3 contra epist. Parme. lib. 3. cap. 2.
- Neque ebriosi regnum dei possidebunt. tomo. 7. de baptis. 1. Cap. 6, contra Donat. libro. 4. cap. 19. tomo. 9. de reatitudi. catho. conuersa.
- Nescitis quia corpora vestra membra Christi sunt? tomo. 10. 2 de verb. Apostoli ser. 18.
- Non possunt simul esse membra meretricis, & Christi. tomo. 3 5. lib. 21. cap. 25.
- Qui adheret meretrici vnum corpus est. tomo. 3. de Trini- 4 ta. lib. 6. cap. 3.
- Qui adheret domino, vnus spiritus est. tomo. 9. in Euange. 5 Ioan. tract. 14. to. 3. de Trinitate. lib. 6. cap. 3.
- Fugite fornicationem. tomo. 9. de conflictu vitio. & virtu. 6 capite. 24.

Nos

7 Nos templi dei vivi sumus. tomo. 2. de praesen. dei, ad Darda. cap. 18. to. 10. de verb. domi. sermo. 16.

1. Cap. 7. Vir non habet potestatem sui corporis, similiter nec vxor. to. 6. de bono coniuga. cap. 6. & 2. 4. to. 5. lib. 16. cap. 25. to. 6. de adulte. coniugi. lib. 1. cap. 2.

2 Nolite fraudare iuicem & caetera. tom. 3. in Enchi. ad Lauren. cap. 78.

3 Dico autem non nuptis & viduis. tomo. 4. de bono viduitatis. capite. 2.

4 Melius est eos nubere, quam vri. Ibidem. cap. 8.

5 De virginibus praecceptum non habeo, consilium autem do. tomo. 6. de sancta virginita. cap. 13. in fine. & 14.

6 Solutus est ab vxore, non quaeras vxorem. Ibidem. cap. 15.

7 Tribulationem tamen carnis habebunt huiusmodi. Ibidem. capite. 16.

8 Praeterit figura huius mundi. to. 5. lib. 20. cap. 24.

9 Si quis fidelis habet vxorem infidelem, & haec confenserit habitare cum illo, non dimittat eam. to. 6. contra Adimantum Mani. discip. cap. 3.

10 Vt sit sancta corpore & spiritu. tomo. 4. de bono viduitatis. capite. 6.

2. Cap. 8. Scientia inflat, charitas vero aedificat. to. 6. contra Faustum, lib. 15. cap. 8. tom. 7. contra Cresco. Gramma. lib. 1. ca. 25. to. 5. libro. 9. cap. 20. tomo. 7. contra duas epist. Pelag. lib. 4. capite. 5. Ibidem contra Pela. & Coelesti. de gratia Christi. lib. 1. cap. 26. to. 9. in Euange. Ioannis. tracta. 27.

2 Si enim quis viderit eum qui habet scientiam in idolo recubentem, nonne conscientia eius cum sit infirma & caetera. to. 10. de verbis domini. ser. 6.

1. Cap. 9. Quis militavit stipendiis suis nunquam. to. 3. de opere mona. capite. 15.

2 Si nos vobis spiritalia seminamus, &c. Ibidem. cap. 8.

3 Omnibus omnia factus sum, &c. to. 4. contra menda. cap. 12.

4 Omnes quidem currunt, &c. tomo. 7. de perfectio. iusti. fol. 307. I.

5 Castigo corpus meum, & in servitutum redigo. tom. 9. de cantico nouo. cap. 3. to. 10. de verbis Apostoli. ser. 19. to. 3. de Ago. Christiano. cap. 6.

1. Cap. 10. Patres nostri in nube fuerunt, & mare transferunt. tomo. 9. in Euange. Ioan. tractatu. 11. to. 10. in lib. 50. homi. 27.

2 Petra autem erat Christus. to. 6. contra Fau. li. 16. ca. 17. to. 3. de Ge. ad lit. li. 8. ca. 4. Eodem de Trini. li. 2. ca. 6. to. 9. in Euangelio Ioannis. tractatu. 30. tomo. 10. in lib. 50. homi. ho. 27.

3 Omnia haec in figura contingebant. tomo. 4. in lib. viginti vnus sententia. sententia. 2. tomo. 6. contra Faustum, libro. 16. cap. 28. libro. 18. cap. 6. libr. 22. cap. 24. tomo. 4. in quaestio. vete. ac noui testa. quaestio. 84. tomo. 10. lib. 50. homi. homi. 27.

4 Qui autem stat, videat ne cadat. tomo. 7. de bono perfeueran. capite. 8.

5 Tentatio vos non apprehendat, nisi humana. to. 4. in quaest. vete. ac noui testamen. quaest. 99.

6 Fidelis deus non permittet vos tentari supra id quod potestis. to. 3. de spiritu & litera. cap. 21.

7 Vnus panis & vnus corpus multi sumus. tomo. 5. lib. 21. cap. 25. tomo. 2. de correctio. Donatist. ad Bonifa. cap. 30. Ibidem. de praesentia dei. ad Darda. capi. 9.

1. Cap. 11. Vir est caput mulieris. tomo. 6. de adulte. coniugis. libro. 2. cap. 4. tomo. 4. in quaestio. vete. ac noui testamen. quaestio. 24.

2 Vir non debet velare caput suum, quoniam imago & gloria dei est. tomo. 3. de Trinitate. lib. 7. cap. 6. & lib. 12. cap. 7. Ibidem. de spiritu & anima. cap. 34. in fine. to. 4. in dialogo. ad Oro. quaest. 18.

3 Omnia autem ex deo. tomo. 7. de anima & eius origi. lib. 1. capite. 17.

4 Vir si comam nutriat, ignominia est illi. tomo. 3. de ope. monach. capite. 31.

5 Oportet haereticos esse, vt qui probati sunt, manifesti fiant. tomo. 1. de Gene. contra Maniche. lib. 1. cap. 1. Ibidem. de vera religione. cap. 8. tomo. 2. de correctio. Dona. ad Bonifa. cap. 2. tomo. 7. contra Pela. & Coelesti. de pecca. origi. lib. 2. cap. 22. to. 19. sermo. 98.

Probet autem seipsum homo. tomo. 4. de saluta. documen. 6. capite. 33.

Qui manducat indignè, iudicium sibi manducat. tomo. 9. in 7. Euange. Ioan. tracta. 6. & 26.

Nemo dicit dominus Iesus, nisi in spiritu sancto. to. 4. in expositione epistolae ad Roma. inchoa. cap. 2.

Vnicuique datur manifestatio spiritus ad utilitatem. to. 9. 2. in Euange. Ioan. tracta. 32.

Alij datur sermo per spiritum sapientiae & caetera. tomo. 1. 3. lib. 13. confess. cap. 18.

Deus temperavit corpus. to. 6. contra Faustum, li. 21. cap. 9. 4. tomo. 10. lib. 50. homi. 15.

Si patitur vnus membrum compatiuntur omnia membra & si glorificatur vnus membrum, congaudent omnia membra. to. 10. in lib. 50. homi. 15.

Aemulamini charismata meliora. to. 6. de sancta virginita. 6. capite. 45.

Si habuero omnem fidem, charitatem autem non, nihil sum. 1. Cap. 13.

to. 7. de baptis. contra Dona. lib. 1. cap. 8.

Si tradidero corpus meum, ita vt ardeam, & caetera. Ibidem. 2. cap. 8. & 9. tomo. 7. super gestis cum Emerito. in princp. tomo. 9. in Euange. Ioan. tracta. 6. & 9. tomo. 4. de patientia. capite. 22.

Charitas non agit perperam. to. 5. lib. 21. cap. 27. 4.

Charitas non inflatur, non emulatur. tomo. 10. in lib. 50. homi. homilia. 34. 5.

Non quaerit quae sua sunt. to. 2. de gratia noui testamen. ad Hono. cap. 24. & 25. 6.

Ex parte cognoscimus, & ex parte prophetamus. to. 6. contra Felicem Maniche. lib. 1. cap. 11. tomo. 3. de mira. sacrae scripturae. cap. 7. 7.

Videmus nunc per speculum in aenigmate, & caetera. to. 3. de Trini. li. 15. ca. 8. to. 2. in Euange. Ioan. tract. 101. 8.

Tunc autem facie ad faciem cernitur. tomo. 4. in lib. 83. quaestio. quaestio. 65. tomo. 2. in commonito. ad Fortuna. fo. 107. G. Ibidem de videndo deo. ad Pauli. cap. 22. tomo. 9. lib. 1. medita. cap. 22. 9.

Nunc autem manent fides, spes, charitas, tria haec, maior autem horum est charitas. to. 3. in Enchi. ad Lauren. cap. 117. to. 10. in primo ser. dominicae in quinquagesima. 10.

Si orem lingua, spiritus meus orat. to. 3. de Gene. ad literam, lib. 12. cap. 8. Eodem. de Trini. li. 14. cap. 16. 1. Cap. 14.

Nolite pueri effici sensibus, sed malitia paruuli estote. to. 4. 2. in li. 83. quaestio. quaestio. 61.

Per vnus hominem mors, & caetera. tomo. 7. de pecca. meri. & remiss. lib. 2. cap. 30. li. 3. cap. 4. tomo. 2. de origi. animae, ad Hiero. episto. 28. Ibidem de praesentia dei episto. 57. tomo. 7. contra Pela. & Coelesti. de pecca. origi. lib. 2. cap. 21. 24. & 26. Ibidem. contra Iuli. Pelag. lib. 6. cap. 1. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 3. & 75. tomo. 4. in dialo. ad Orofi. quaestio. 4. supra ad Roma. 5. aitho. 5. 1. Cap. 15.

Sicut in Adam omnes moriuntur, & caetera. tomo. 7. contra Iulia. Pela. lib. 6. cap. 12. tomo. 5. lib. 20. cap. 20. 2.

Cum tradiderit regnum deo. to. 3. de Trinitate. lib. 1. cap. 8. & 10. tomo. 6. ad Oro. contra Priscillia. cap. 7. 3.

Cum autem ei omnia subiecta fuerint, tunc & ipse subiectus erit. tomo. 4. in li. 83. quaestio. quaestio. 69. to. 6. contra ser. Aria. capite. 37. 4.

Quotidie morior propter vestram gloriam fratres. tomo. 10. 5. de verbis Apostoli. serm. 28.

Corrumpunt bonos mores, colloquia praua. to. 7. contra Donat. post colla. cap. 20. circa finem. 6.

Infipiens, tu quod feminas, & caetera. to. 7. de nuptis & concupis. lib. 2. cap. 14. 7.

Alia est gloria solis, alia lunae. to. 6. de sancta virginita. cap. 26. to. 3. de Gene. ad literam. lib. 2. cap. 16. Ibidem. de spiritu & litera. ca. 28. to. 9. de cognitio. verg. vite. ca. 46. 8.

Seminatur corpus animale, & surgit spiritale. to. 3. de Gene. ad literam. li. 6. ca. 19. to. 3. de fide. & symbol. ca. 6. Eodem. in Enchi. ad Lauren. cap. 91. 9.

Primus homo de terra, terrenus: secundus homo de caelo, coelestis. to. 2. de praesentia dei ad Darda. cap. 14. to. 4. in dialogo. ad Orofi. quaestio. 4. 10.

sicut

11 Sicut portauimus imaginem terreni, sic portemus & coelestis. to. 3. de Trinitate. lib. 14. cap. 18. Eodem. de Genesi ad literam, lib. 6. cap. 19.

12 Caro & sanguis regnum dei non possidebunt. to. 3. in argumen. de fide & symbo. fol. 32. col. 1. Ibidem. de ago. Christiana. fol. 172. col. 1. to. 6. contra Faustum, lib. 11. ca. 3. Ibidem. contra aduersa. leg. & prophe. lib. 2. cap. 6. to. 3. in Enchi. ad Lauren. cap. 91. to. 4. in lib. 65. quaest. quaest. 20.

13 Omnes resurgemus, sed non omnes immutabimur. tomo. 5. lib. 20. ca. 20. to. 3. de fide ad Petrum, cap. 3. & 29. Ibidem. de fide & symbolo, cap. 6.

14 Resurrectio mortuorum, in actu oculi. to. 2. de sex quaestio. contra Paga. quaest. 1.

15 Vbi est mors aculeus tuus? to. 4. in lib. 83. quaestio. quaest. 7. to. 7. de pecca. meri. & remiss. lib. 3. ca. 11. to. 2. de correct. Dona. ad Bonifa. cap. 23. to. 7. de perfectione iusti. contra Coelesti. in respon. 14. ratiocina.

16 Absorpta est mors in victoria. tomo. 4. in libro. 83. quaestio. quaest. 70. to. 10. ser. 161.

1. Cap. 16. Omnia vestra cum charitate fiant. tom. 7. de gratia & libero arbitrio. ad Valen. cap. 17.

2. ad Corinthios.

1. Cap. 2. Bonus odor Christi fumus. tomo. 7. contra Iulia. Pela. lib. 3. cap. 23. to. 9. in Euangelium Ioan. tracta. 50.

1. Cap. 3. Non in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnalibus. to. 6. contra Faustum, lib. 18. cap. 4.

2 Non fumus sufficientes quid a nobis cogitare, sed sufficientia nostra ex deo est. tomo. 7. contra duas episto. Pela. ad Boni. lib. 2. ca. 8. Ibidem. de bono perseue. li. 2. cap. 8. & 13.

3 Litera occidit, spiritus viuificat. to. 3. de spiritu & litera. ad Marcel. ca. 4. 5. & 14. to. 6. contra aduer. le. & prophe. li. 2. cap. 7. to. 10. de ver. Apostoli. ser. 3. to. 3. de doct. Christiana. li. 3. cap. 5.

4 Quod si ministratio mortis in literis formata lapideis, &c. Ibidem. cap. 7.

5 Non poterant intendere filij Israel in faciem Moysi, Ibidem.

6 Velamen super cor eorum positum est. to. 9. in Euangelium Ioannis. tracta. 9.

7 Cum conuersus fuerit ad deum, auferetur velamen. to. 4. in quaestio. veteris ac noui testamen. quaest. 8.

8 Nos autem reuelata facie, gloriam dei speculantes. to. 3. de Trini. lib. 15. cap. 8. to. 2. de videndo deo. ad Pauli. cap. 22.

1. Cap. 4. Deus huius seculi excacauit mentes infidelium. to. 6. contra Faustum, lib. 21. cap. 9. circa medium.

2 De tenebris lumen clarescit. tomo. 4. in quaest. Euange. lib. 1. cap. 7. in fine.

3 Habentes autem eundem spiritum fidei. to. 7. contra Pela. & Coele. de pecca. orig. lib. 2. cap. 24. & 25.

4 Et si exterior homo noster corrumpitur, sed interior renouatur de die in diem. to. 4. lib. 83. quaestio. quaest. 51.

5 Per fidem renouatur homo. to. 7. de perfectio. iustitia: contra Coele. in respon. 4. ratiocina.

1. Cap. 5. Quamdiu sumus in corpore peregrinamus a domino, per fidem enim ambulamus, &c. to. 3. de doct. Christiana, lib. 1. cap. 37. Ibidem. de Trinitate, lib. 14. cap. 2. to. 10. de verbis Apostoli, sermo. 20. I. egatione fungimur pro Christo. to. 10. lib. 50. homi. 49.

2 Omnes nos manifestari oportet ante tribunal Christi, &c. to. 4. in libro. 83. quaestio. quaest. 59. Ibidem. de salu. docu. cap. 62. to. 3. in Enchi. ad Lauren. cap. 110. to. 10. de verbis Apostoli, ser. 34. & 35. Eodem. ser. 181. cap. 8.

3 Vnus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt. to. 5. lib. 20. cap. 6.

4 Neminem nouimus secundum carnem. to. 6. contra Faustum, lib. 11. cap. 1. 4. & 7.

5 Iam non nouimus secundum carnem, tom. 2. de videndo deo, ad Pauli. cap. 14.

6 Vetera transferunt, noua venerunt. to. 9. de cantico nouo. ca. 1.

7 Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi. to. 10. ser. 120.

8 Qui non nouerat peccatum. to. 7. contra Pela. & Coelesti. de pecca. orig. lib. 2. ca. 32. Ibidem. contra duas episto. Pela. ad Bonifa. lib. 3. cap. 6. to. 2. in 2. episto. ad Valenti. fol. 34. H. tomo. 6. lib. 2. contra Maximum, cap. 2. to. 3. in Enchi. ad

Lauren. cap. 4. to. 10. de verbis domini, ser. 48. Eodem. de verbis Apostoli, sermo. 6.

Os nostrum patet ad vos, cor nostrum dilatatum est. tom. 4. 1. Cap. 6. in dialogo ad Orofi. quaest. 53.

Nolite iugum ducere cum infidelibus. tomo. 7. contra Dona. 2. post colla. cap. 20.

Vos estis templum dei vivi. supra 1. Corinth. 3. authorita. 3. 3.

Inhabitabo in illis, & inambulabo inter eos. to. 4. de essentia 4. diuinitatis, fol. 234. D.

Tristitia seculi mortem operatur. to. 9. de consola. mortuo. 1. Cap. 7. lib. 1. cap. 3. in fine.

Qui ministrat semen seminanti, & panem in escam subministrabit. to. 10. lib. 50. homi. ho. 27. 1. Cap. 9.

In promptu habentes vicisci omnem inobedientiam. to. 2. de 1. Cap. 10. correct. Dona. ad Bonifa. cap. 16.

Despondi vos vni viro. to. 6. de sancta virginitate, cap. 2. to. 9. 1. Cap. 11. in Euangelium Ioan. tracta. 13.

Satanas transfiguratur se in angelum lucis. to. 3. de Genesi ad 2. literam, lib. 12. cap. 13. Eodem. de spiritu & anima, cap. 28.

Quis infirmatur, & ego non infirmor? to. 7. contra 2. Gaudē. 3. episto. lib. 2. cap. 14.

Scio hominem raptum vsque ad tertium caelum. tomo. 3. de 1. Cap. 12. Genesi ad literam, lib. 12. cap. 2. 3. 4. 28. & 34. to. 7. de anima & eius origi. lib. 4. cap. 8.

Ter dominum rogavi, vt discederet a me stimulus carnis. 2. to. 9. in Euangelium Ioan. tracta. 7. & 8. tomo. 10. de verbis domini, sermo. 53.

Virtus in infirmitate perficitur. to. 3. de Genesi ad literam, 3. lib. 3. cap. 15. to. 7. de natura & gratia, contra Pela. ca. 27. Ibidem. contra Pela. & Coele. de gratia Christi, li. 1. ca. 12. to. 9. de visit. infir. cap. 4. tomo. 4. in quaestio. veteris ac noui testamen. quaestio. 119.

Ad Galatas.

Vide tomo. 4. in libro expositionis episto. ad Galatas per totum. fol. 287. col. 3.

Si quis vobis euangelizauerit praeter id quod accepistis, anathema sit. to. 6. contra Faustum, lib. 17. cap. 3.

Deus personam hominis non accipit. supra ad Roma. 2. 1. Cap. 2. Authorita. 4.

Gentes iudaizare cogebat. to. 7. contra Cresco. Grammaticum, lib. 2. cap. 32. 2.

Non iustificabitur ex lege omnis caro. tomo. 7. de gratia & libero arbitrio, ad Valen. cap. 10. 3.

Viuo iam non ego, viuunt in me Christus. to. 9. in Euange. Ioannis. tracta. 22. 4.

Iustus ex fide viuunt. supra Abacuch. 2. 1. Cap. 3.

Factus est pro nobis maledictum. tomo. 6. contra Faustum, lib. 14. cap. 4. Ibidem. contra Fel. Mani. lib. 2. cap. 11.

Sed conclusit lex omnia sub peccato, &c. tomo. 10. de verbis Apostoli, sermo. 3. 3.

Si enim data esset lex quae posset viuificare, omnino ex lege esset iustitia. Ibidem. sermo. 13.

Lex pedagogus noster erat in Christo Iesu. Ibidem. 5.

Cum venit plenitudo temporis, misit deus filium suum. to. 6. 1. Cap. 4. contra Faustum, lib. 23. cap. 7. tomo. 3. de Trinitate, lib. 2. cap. 5. lib. 4. cap. 19. tomo. 4. de consensu Euange. libro. 2. cap. 28. to. 2. de gratia noui testamen. ad Honora. cap. 3. to. 9. in Euangelium Ioan. tracta. 8. & 28. cap. 31. tom. 7. de bono. perseue. cap. 23. to. 9. de symbo. ad Catechu. lib. 4. cap. 3. to. 10. de verbis domini, ser. 63. Eodem. ser. 193.

Cum cognoueritis deum, imò cogniti sitis a deo. tomo. 4. de 2. Trinitate & vnitate dei, cap. 10.

Timeo ne forte sine causa laborauerim in vobis. tomo. 2. ad 3. inquisitio. Januar. epist. 119. cap. 7.

Filij mei, quos iterum parurio, donec formetur Christus in vobis. to. 6. contra Faustum, lib. 24. cap. 1. 4.

Scriptum est quoniam Abraham duos filios habuit, &c. to. 5. lib. 15. cap. 2. 5.

Multi filij desertarum, magis quam eius quae habet virum. to. 4. 6. de consensu Euange. lib. 1. cap. 31. tomo. 2. de correctio. Dona. ad Bonifa. cap. 8.

Qui secundum carnem natus fuerat, persequebatur eum qui secundum spiritum. to. 9. in Euangelium Ioan. tracta. 11. 7.

Et ecce

- 8 Elice ancillam & filium eius. supra Gene. 21.
Caput. 5. ad Galatas pro parte exponitur. to. 10. de Verbis domini, sermo. 43. Eodem, de verbis Apostoli, ser. 3. Ibid. ser. 2. dominica tertia post Epiphaniam.
1. Cap. 5. Fides quae per dilectionem operatur. tomo. 3. de spiritu & litera, cap. 32.
2 Vos in libertatem vocati estis. tomo. 9. in Euangelium Ioannis, tracta. 41.
3 Caro concupiscit aduersus spiritum. to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 21. tomo. 3. de Genesi ad literam, lib. 10. cap. 12. tomo. 7. de natura & gratia, contra Pela. cap. 53. 54. & 56. Ibidem, contra literas Petilia. lib. 2. cap. 68. to. 5. libro. 15. cap. 5. & 7. lib. 19. cap. 4. to. 7. contra duas episto. Pela. ad Bonifa. lib. 4. cap. 9. Ibidem, contra Iulia. Pela. lib. 2. ca. 1. lib. 6. cap. 5. to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 41. Ibidem, lib. 2. meditationum, cap. 13. to. 4. de continen. cap. 8. to. 9. de vti. ieiunij. tomo. 3. de doctrina Christiana, lib. 1. cap. 24. to. 10. de Verbis domini, ser. 43.
1. Cap. 6. Si praecipuus fuerit homo in aliquo delicto. to. 4. in lib. quaestio. super Leuiticum, quaestio. 20.
2 Alter alterius opera portate. to. 4. in li. 83. quaest. quaest. 71. Ibidem, de consensu Euang. lib. 2. cap. 30. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 17. to. 10. de verbis Apostoli, ser. 21. & 22.
3 Operemur bonum ad omnes, maxime ad domesticos fidei. to. 4. de saluta. docu. cap. 46.
4 Absit gloriari nisi in cruce domini nostri Iesu Christi. to. 4. de fide & operibus, cap. 10. Ibidem, lib. quaestio. super Exod. quaestio. 154. tomo. 9. in Euangelium Ioan. tract. 43. to. 10. fol. 324. A. & sequentibus.
- Ad Ephesios.*
1. Cap. 1. Elegit nos in ipso ante mundi constitutionem. to. 4. ad Simplicianum, lib. 1. quaestio. 2. to. 7. de praedestina. sanctorum, cap. 17. & 18. Ibidem, contra Pelag. Hypogno. lib. 6.
2 Inflaurate omnia in Christo, quae in caelis & quae in terra sunt. to. 3. in Enchi. ad Lauren. cap. 62.
3 In quo praedestinati sumus secundum propositum eius. to. 7. contra Pelag. Hypog. lib. 6.
1. Cap. 2. Secundum principem potestatis aeris huius, spiritus qui nunc operatur in filios diffidentiae. tomo. 4. in libro. 83. quaestio. quaest. 79.
2 Erasmus natura filij irae sicut & caeteri. tomo. 7. contra Pela. Hypog. lib. 5.
3 Gratia salui facti estis per fidem. to. 3. in Enchi. ad Lauren. cap. 30. & 31. to. 7. contra Pelag. Hypog. lib. 6.
4 Hoc non ex vobis, sed donum dei est. tomo. 7. de praedestina. & gratia, cap. 8.
1. Cap. 3. Propter quod peto, ne deficiatis in tribulationibus meis. to. 10. de verbis Apostoli, ser. 7.
2 Ut possitis comprehendere quae sit longitudo, latitudo, & c. tomo. 2. de gratia noui testamenti, ad Hono. ca. 26. & 36. Ibidem de videndo deo, ad Pauli. cap. 14. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 118. to. 3. de doctrina Christiana, lib. 2. ca. 41. to. 10. in lib. 50. homi. ho. 3.
1. Cap. 4. Vnus dominus, vna fides, vnus baptisma. tomo. 7. contra Cresco. Grammaticum, lib. 1. cap. 28. & 29.
2 Dedit dona hominibus. to. 3. de trinita. lib. 15. cap. 19.
3 Deponite veterem hominem, & c. tomo. 4. in libro. 83. quaestio. quaestio. 64. tomo. 3. de trinitate, lib. 14. cap. 16. infra ad Colossen. 3. autho. 3.
4 Renouamini spiritu mentis vestrae. tomo. 3. de Genesi ad literam, lib. 3. cap. 20. lib. 6. cap. 24. 27. & 28. Eodem, de spiritu & anima, cap. 10.
5 Deponentes mendacium, loquimini veritatem vnusquisque cum proximo suo. to. 4. contra mendacium, cap. 6.
6 Nolite locum dare diabolo. to. 10. sermo. 72.
7 Nolite contristare spiritum dei. to. 3. de Genesi ad literam, lib. 4. cap. 9. to. 4. de trinita. & vnita. dei, cap. 10.
1. Cap. 5. Hoc autem scitote intelligentes quod omnis fornicator aut immundus & auarus, & c. tomo. 10. in lib. 50. homi. ho. vltima, cap. 10.
2 Eratis aliquando tenebrae, nunc autem lux in domino. to. 3. de ago. Christiano, ca. 3. to. 6. contra aduer. leg. & proph.

lib. 1. ca. 11. & 12. to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 2. ca. 11. & 22. to. 7. de perfect. iusti. fol. 308. l. K. to. 10. ser. 90.
Surge qui dormis, & exurge a mortuis. to. 3. de trinita. li. 4. 3 cap. 3. to. 7. de natura & gratia, contra Pelag. ca. 23. to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 22. to. 10. de Verbis domini, ser. 44.
Videte fratres quomodo caute ambulatis, & c. tomo. 10. de verbis Apostoli, ser. 24. Eodem, in lib. 50. ho. ho. 1. & 10. Nolite inebriari vino, in quo est luxuria. tomo. 4. de saluta. 5 documen. cap. 37.
Exhiberet sibi ecclesiam non habentem maculam neque rugam. to. 10. de verbis Apostoli, ser. 29.
Nemo vnquam carnem suam odio habuit. to. 6. contra Faustum, lib. 21. cap. 7. tomo. 9. in Euangelium Ioan. tracta. 2. to. 10. in lib. 50. ho. homi. 37.
Erunt duo in carne vna. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 9. to. 10. 8 in 2. ser. Nata. do. Eodem, ser. 234.
Non est nobis colluctatio aduersus carnem & sanguinem, sed aduersus principes & potestates, & c. to. 6. contra Secundi. Mani. cap. 10. to. 10. de verbis domini, ser. 8. Eodem, ser. 1. dominicae quinta post octa. Epiphaniae.
Spiritalia nequitia in caelestibus. to. 3. de ago. Christiano, 2 cap. 4. in fine.
Calciami pedes in praeparationem Euangelij pacis. tomo. 6. 3 contra Faustum, lib. 32. cap. 10.
Pax fratribus & charitas cum fide magna a deo patre, & c. 4 to. 10. lib. 50. ho. homi. 17.

Ad Philippenses.

Sive occasione, sive veritate Christus nunciatur. tomo. 3. de doctrina Christiana, lib. 4. cap. 27. tomo. 10. de Verbis domini, ser. 49.
Mih i viuere Christus est, & mori lucrum. tomo. 9. de conso. 2 mortuo. lib. 1. cap. 5. supra Ioan. 14. autho. 2.
Desiderium habens dissolui & esse cum Christo. tomo. 9. in 3 Soliloq. animae ad deum, cap. 1. Ibidem, in manua. cap. 8.
Qui cum in forma dei esset, non rapinam arbitratus est esse se aequalem deo. tomo. 9. in Euangelium Ioan. tracta. 17. to. 4. de trinitate & vnitate dei, ca. 2. & 6. tomo. 3. de fide ad Petrum, cap. 2. Eodem, de trinitate, lib. 5. cap. 3. to. 10. de verbis Apostoli, sermo. 31. Ibidem, sermo. 2. Natiuita. domini, & ser. 2. dominicae prima post octa. Epiphaniae. Ibidem, sermo. 235.
Semetipsum exinaniuit, formam serui accipiens. to. 6. contra episto. Mani. cap. 36. to. 3. de trinita. lib. 7. cap. 3. to. 7. de pecca. meri. & remiss. lib. 1. cap. 26. to. 3. de sent. decer. ex Aug. cap. 327. to. 3. de fide ad Petrum, cap. 2.
Habitum inuentus vt homo. tomo. 4. in lib. 83. quaestio. 3 quaestio. 73.
Factus obediens vsque ad mortem. tomo. 6. contra sermo. 4 Aria. cap. 6. tomo. 9. in Euangelium Ioan. tracta. 36. to. 5. lib. 14. cap. 15.
Cum timore & tremore salutem vestram operamini. to. 7. 5 de natura & gratia, contra Pelag. cap. 33. Ibidem, contra Pelag. & Coelest. de gratia Christi, libro. 1. cap. 5. tomo. 10. sermo. 94.
Deus operatur in nobis velle, & c. tomo. 3. de spiritu & litera, cap. 2. & 33. to. 5. lib. 22. cap. 1. to. 7. contra Pelag. & Coele. de gratia Christi, lib. 1. cap. 4. 5. 10. & 25. tomo. 4. in lib. quaestio. super Exod. quaestio. 167. Ibidem, contra duas episto. Pelag. ad Bonifa. lib. 1. cap. 10. & 19. lib. 2. ca. 8. to. 3. in Enchi. ad Lauren. cap. 32. to. 7. de praedesti. & gratia, cap. 11. Ibidem, de bono persequera. lib. 2. ca. 13.
Omnes quae sua sunt quaerunt, non quae Iesu Christi. tomo. 9. 7 in Euangelium Ioan. tracta. 46. & 51. circa medium. supra Matth. 7. autho. 5.
Nos enim sumus circuncisio, qui spiritum dei seruimus. to. 10. 1. Cap. 3. de verbis Apostoli, ser. 15. quasi totum caput illic exponitur, secundum iustitiam que ex lege est qui fuerim sine querela. 2 Quae mihi luca fuerunt, haec propter Christum damna esse duxi, & c. tomo. 10. sermo. 2. dominicae quinta post Epiphaniam.
Gaudete in domino semper, iterum dico gaudete. tomo. 10. 1. Cap. 4. de Verbis domini, ser. 37.

Pax dei

- 2 Pax dei quae exuperat omnem sensum, custodiat corda vestra. tomo. 2. de viden. deo ad Pauli. cap. 18. tomo. 3. in Enchi. ad Lauren. cap. 63.
3 Scio abundare, & penuriam pati. tomo. 6. de bono coniugali. capite. 21.
- Ad Colossenses.*
1. Cap. 1. Qui eripuit nos de potestate tenebrarum. tomo. 7. de nuptiis & concupiscen. lib. 1. cap. 20.
2 In quo habemus redemptionem, & remissionem peccatorum. to. 4. in lib. 83. quaest. quaest. 74.
3 Qui est imago inuisibilis, primogenitus omnis creaturae. to. 10. sermo. 190.
4 Ipse est primogenitus ex mortuis. to. 10. ser. 167.
1. Cap. 2. Videte ne quis vos decipiat per philosophiam. to. 1. de moribus Eccle. catho. cap. 21.
2 In ipso inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter. tomo. 2. de praesentia dei ad Darda. ca. 19. tomo. 3. in sententis, sententia. 293.
3 Expolians principatus & potestates. to. 6. contra Faustum, lib. 16. capite. 29.
1. Cap. 3. Si confurrexistis cum Christo, quae sursum sunt quaerite. to. 10. sermo. 141.
2 Quae sursum sunt sapite. tomo. 4. in lib. 83. quaestio. quaestio. 29. tomo. 3. de Gene. ad literam, lib. 6. cap. 12. circa finem. tomo. 10. sermo. 141.
3 Mortificate membra vestra, quae sunt super terram. tomo. 7. de peccato. mer. & remiss. lib. 1. cap. 6. Ibidem, contra Iulia. Pelagia. lib. 6. cap. 5. tomo. 9. in epistol. Ioannis, tracta. 9.
4 Expoliantes vos veterem hominem cum actibus suis. tomo. 1. de moribus Eccle. catho. capi. 19. tomo. 3. de Trinita. lib. 14. cap. 16. tomo. 6. contra Faustum, lib. 24. cap. 1. & 2. to. 3. de Gene. ad literam, lib. 3. cap. 20. supra ad Ephe. 4. authori. 3.
- Ad Thessalonicenses.*
1. Cap. 3. Ne forte tentauerit vos is qui tentat. tomo. 4. in lib. quaestio. super Gene. quaestio. 57.
2 Ideo consolati sumus fratres in vobis. to. 3. de doctrina Christiana, lib. 3. cap. 4.
1. Cap. 4. Sciat vnusquisque vas suum possidere in sanctificatione & honore to. 7. de nuptiis & concupiscen. lib. 1. cap. 8. Ibidem, contra Iulia. Pela. lib. 4. cap. 10. lib. 5. ca. 7.
2 A deo didicistis, vt diligatis inuicem. tomo. 7. contra Pela. & Coelest. de gratia Christi, lib. 1. ca. 13.
3 Nolumus vos ignorare de dormientibus. to. 9. in Euange. Ioan. tracta. 49. to. 10. de verbis Apo. sermo. 32.
4 Dominus in iussu, & in voce archangelij, & in tuba dei descendet. tomo. 6. contra sermo. Aria. ca. 11. & 13. to. 9. in Euang. Ioan. tract. 19. to. 4. de Trinita. & vnita. dei, cap. 8.
5 Deinde nos qui viuimus, qui relinquimur, simul rapiemur cum illis. to. 5. lib. 20. ca. 20.
1. Cap. 5. Dies domini sicut fur in nocte veniet. tomo. 4. in lib. 83. quaestio. quaestio. 59.
2 Corripite inquietos, consolamini pusillanimes. tomo. 7. contra literas Petilia. li. 3. cap. 4. Ibidem, de correptio. & gratia, cap. 15. & 16.
3 Sige intermissione orate. tomo. 2. de orando deum, ad Probam, cap. 9. tomo. 6. de haeresibus, ad Quod vult deum, numero. 57.
4 Spiritum nolite extinguere. tomo. 7. contra episto. Parme. lib. 2. cap. 13.
5 Omnia probate, & quod bonum est tenete. to. 7. de natu. & gratia, contra Pela. cap. 39.
- Ad Thessalonicenses.*
1. Cap. 2. Nisi venerit discipulo primum & caetera. to. 9. de Antichristo, in principio.
2 Et nunc quid derincat scitis, vt reueletur in suo tempore. to. 5. lib. 20. cap. 19.
3 Quem interficiet dominus Iesus spiritu oris sui. to. 3. de fide ad Petrum, cap. 11.
4 Cuius aduentus secundum operationem Satanae, erit in omni virtute. Ibidem.
1. Cap. 3. Non enim est fides. to. 7. contra Iulia. Pela. lib. 6. cap. 12.

- Si quis non vult operari, non manducet. to. 3. de opere monachorum, cap. 1.
- 1. Ad Timotheum.*
- Finis praeccepti est charitas. tomo. 3. de doctrina Christiana, 1. Cap. 1. lib. 1. cap. 40. tomo. 9. de laudibus charitatis, in principio. to. 3. in Enchi. ad Lauren. ca. 121.
Scimus quia bona est lex, si quis ea legitime vtatur. to. 7. de 2 baptismo contra Dona. lib. 5. cap. 8. Ibidem, contra Cresco. Gramma. lib. 1. cap. 24.
Iusto lex non est posita, sed iniustis. tomo. 3. de spiritu & litera, capite. 10.
Qui prius fui blasphemus & persecutor & iniuriosus, sed misericordiam consecutus sum. tomo. 10. lib. 50. homi. ho. milia. 14.
Christus venit in hunc mundum peccatores saluos facere. tomo 7. de pecca. meri. & remiss. lib. 1. cap. 27. per totum, supra Lucae 19. autho. 1. tomo. 10. de verbis Apostoli, sermo. 8. 9. & 10.
Regi saeculorum immortalis, inuisibilis, soli deo, honor & gloria. tomo 2. in como. ad Fortu. fo. 108. EF
Qui omnes homines vult saluos fieri. to. 3. de spiritu & litera. 1. Cap. 2. cap. 33. to. 6. contra aduer. leg. & propheta, li. 1. cap. 14. to. 3. in Enchi. ad Lauren. cap. 97. & 103. to. 7. de corrup. & gratia, cap. 14. & 15. Ibidem, contra Pelag. Hypog. lib. 6. tomo 7. ad articu. Augusti. falso impositos, articu. 2.
Vnus est mediator dei & hominum, homo Christus Iesus. 2 to. 1. lib. 10. confess. cap. 4. 2. & 43. tomo. 6. contra Faustum. lib. 16. cap. 15. to. 5. lib. 9. cap. 15. & 17. in fine. lib. 11. cap. 11. tomo. 7. contra Pela. & Coelest. de peccato originali, lib. 2. cap. 24. & 28. to. 3. in Enchi. ad Lauren. cap. 108.
Leuantes puras manus sine ira, & cete. to. 10. ser. 93.
Adam primus formatus est deinde Eva, & cete. to. 3. de Gene. ad lite. li. 11. cap. 42.
Qui episcopatum desiderat, opus bonum desiderat. tomo 5. 1. Cap. 3. lib. 19. cap. 19.
Honora viduas, quae vere viduae sunt. tomo. 9. de vita Christiana, cap. 15.
Vidua quae in delictis viuunt, mortua est. to. 4. de bono viduitatis, capi. 21.
Peccantes coram omnibus argue. to. 7. de correptio. & gratia, cap. 16.
Neque communicaueris peccatis alienis. to. 7. contra episto. Parme. lib. 2. cap. 21. Ibidem, contra literas Peti. lib. 2. capite. 106.
Caput. 6. prima ad Timo. exponitur. to. 10. de verbis domini sermo. 5. Eodem. lib. 50. homi. ho. 13.
Radix omnium malorum est cupiditas. to. 6. in secunda disputatione, contra Fortu. to. 3. de Gene. ad lite. lib. 11. cap. 15. & to. 10. li. 50. ho. ho. 8. Ibidem, ser. 205.
Qui solus habet immortalitatem. tomo. 6. de natura boni, aduer. Maniche. capi. 39. to. 3. de Trini. ca. 1. & 6. libi. de Gene. ad lite. lib. 7. cap. vlti. to. 2. de origi. animae, ad Hiero. episto. 28. circa princip. to. 9. de cogni. verae vitae, cap. 31. to. 3. de inquisitio. Trinita. fo. 233. H. to. 6. contra Maximi. Aria. episco. lib. 2. cap. 4.
Lucem habitat inaccessibilem. tomo. 9. in manuali, capi. 30. 3 Quem nullus hominum vidit vnquam. to. 3. de trinita. lib. 1. 4 cap. 6. to. 4. de essentia diuinitatis, fo. 233. B
Diuitibus saeculi praecipe, non sublimis sapere. to. 5. li. 1. cap. 5 to. 10. li. 50. homi. ho. 13. Eodem, ser. 205. & 212.
Diuites finit operibus bonis, facile tribuat, comunicent, & cete. tomo. 10. sermo. 205. & 212.
Est autem quaestus magnus pietas cum sufficientia. tomo. 10. 7 sermo. 205.
- 2. Ad Timotheum.*
- Non dedit nobis deus spiritum timoris, sed virtutis & dilectionis. supra ad Roma. 8. autho. 7.
Nemo coronabitur, nisi qui legitime certauerit. tomo. 9. de arbore scientiae boni & mali. tomo. 10. ad fratres in Ere. sermo. 8.
Noli verbis contendere: ad nihil enim vtile est, & cetera. to. 3. 2 de doctrina Christiana, li. 4. cap. 28.

Cognouit

3 Cognovit dominus qui sunt eius. tomo.7. de baptif. contra Dona. lib.5. cap.27. tomo.5. lib.20. cap.7. & 8. tomo.9. in Euange. Ioan. tracta.45.

4 In domo magna non solum sunt vasa aurea, sed etiam lignea, tomo.7. de Baptifmo, contra Dona. lib.4. cap.12. Ibid. contra Dona. post colla. cap.20.

5 Serum domini non oportet litigare, sed manufactum esse in omnibus. to.9. de confictu vitiorum & virtutum, cap.10.

1. Cap.4. Qui iudicaturus est vivos & mortuos. to.5. lib.20. cap.1. to.3. in Enchi. ad Lauren. cap.54. & 55.

2. Prædica verbum, in sta opportune, importune. tomo.7. contra Cresco. Gramma. lib.1. cap.6. tomo.9. de pasto. cap.7. in princip. to.10. in lib.50. homi. homi.5.

2. Ad Timotheum.

1. Cap.6. Bonum certamen certavi cursum consummavi & cæ. to.10. in lib.50. homi. homilia.14.

Ad Titum.

1. Cap.1. Deus ante tempora æterna. to.4. in lib.83. quæstio. quæst. 72. to.5. lib.12. cap.16. tomo.6. contra Priscil. & Origenist. ad Oro. capite.6.

2. Omnia mundi mundis, coinquantiss autem nihil est mundum. tomo.6. contra Faustum, lib.6. cap.3. lib.31. cap.1. to.10. de verbis Apostoli, ser.31.

3. Confitentur se nosse deum, factis autem negant. to.4. in expostio. episto. ad Roma. inchoa. fol.282. L. tomo.3. de doctrina Christiana. lib.4. cap.29. to.10. de verbis Apostoli sermo.31.

1. Cap.2. In omnibus reipsum præbe exemplum bonorum operum, & cæ. tomo.9. de pastor. cap.4.

Hebraeorum.

1. Cap.1. Qui cum sit splendor gloriæ & cætera. tomo.4. de incarna. verbi, lib.1. cap.12. to.10. sermo.190.

2. Omnes sunt administratori spiritus. to.9. lib.2. medita. ca.3.

1. Cap.3. Iesus heri & hodie, ipse & in secula. tomo.10. sermo.9. Natiuita. domini.

1. Cap.4. Vltimus est sermo dei, & efficax, & cætera. to.5. lib.20. cap.21. to.9. lib.1. medita. cap.37.

2. Omnia nuda & aperta sunt oculis eius. tomo.4. de essen. di. ni. fol.233. l. K.

1. Cap.5. Filius meus es tu, ego hodie genui te. supra psal.2. auth.3.

1. Cap.6. Non rursum facientes fundamentum poenitentia ab operibus mortuis. to.4. de fide & operibus, cap.11.

1. Cap.9. In priori quidem tabernaculo semper introibant sacerdotes sacrificiorum. tomo.7. contra episto. Parme. lib.2. cap.7. & 8. tomo.4. in lib. quæstio. super Exod. quæstio.112. 129. & 133.

2. Neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introiuit semel in sancta, æterna redemptioe inuenta. to.3. de fide ad Petrum. cap.2.

3. Testamentum testatoris morte firmatur. tomo.4. in lib.83. quæstio. quæstio.75.

1. Cap.10. Vmbra habens lex futurorum bonorum. tomo.6. de bono coniuga. cap.20.

2. Iustus ex fide vivit. supra Abacuh. 2.

1. Cap.11. Fides est sperandarum substantiarum argumentum non apparentium. tomo.10. in lib.50. homi.32.

2. Sine fide impossibile est placere deo. to.9. contra Iulia. Pela. lib.4. cap.3. tomo.3. de fide ad Petrum, in prologo.

2. Obturauerunt ora leonum. to.4. de consen. Euan. lib.3. cap.16.

1. Cap.12. Quem dominus diligit, castigat. to.4. in lib.83. quæstio. quæstio.82. to.9. in Euange. Ioan. tracta.8. to.4. de patien. cap.14. tomo.9. de recti. catho. conuersa.

1. Cap.13. Honorabile conubiū in omnibus, & thoris immaculatus. to.7. contra Pelag. & Cælest. de peccato origi. lib.2. ca.34. A. forum.

1. Cap.1. Mansit cum eis quadraginta dies. tomo.9. in Euange. Ioannis tracta.64.

2. Sic veniet quemadmodum vidistis eum euntem in caelum. Ibidem tracta.36. & 76.

3. Apparuerunt illis dispersa linguæ. Ibidem tracta.6.

1. Cap.2. Factus est repente de caelo sonus aduenientis spiritus vehementis. to.3. de Trinita. lib.2. cap.5. & 6.

Agite poenitentiam, & baptizetur vnusquisque vestrum. to.4. de fide & operi. cap.8. & 11.

Saluamini a seculo isto prauo. Ibidem & cap.12.

Petrus & Ioannes ascendebat in templum, ad horam orationis nonam. to.10. de verbis Apostoli. ser.26.

Poenitentini, & deleantur peccata vestra. supra Matth. 4. autho.3.

Erat illis cor vnum, & anima vna. tomo.9. in Euange. Ioan. tracta.14. 18. & 39.

Nec quisquam eorum quæ possidebat, aliquid suum esse dicebat. tomo.5. lib.5. cap.18. tomo.10. de verbis Apostoli sermo.25.

Ananias cum vxore sua quare occisus est. to.3. de mira. sacr. scrip. li.3. cap.16. to.10. de verbis Apostoli, ser.25.

Exi de terra tua, de cognatione tua, & veni in terram quam monstrauero tibi. supra Gene.12. authorita.1.

Fugit autem Moyses in verbo isto. to.7. contra Iulia. Pela. lib.6. cap.12.

Stephanus intendens in caelum, vidit Iesum stantem, & cæte. tomo.4. in quæstio. veteris ac noui testamen. quæstio.88.

Stephano dulces erant lapides torrentis. to.9. in Solilo. animæ ad deum, cap.22.

Credo filium dei esse Iesum Christum. to.4. de fide & operibus, cap.9. & 12.

Saule Saule, quid me persequeris. tomo.5. lib.17. cap.9. to.1. Cap.9. in Episto. Ioan. tractatu.10. tomo.10. de verbis Apostoli, sermo.9. Eodem, in lib.50. homi. ho.14. & 17.

Vidit caelum apertum Petrus, & descendens vas, & cætera. tomo.3. de Gene. ad literam, lib.12. cap.11.14. circa finem, & 32. to.10. in lib.50. homi.45.

Inueni David filium Iesse, & cæte. to.4. de octo Dulci. quæstio. quæstio.5.

Vobis oportuit loqui primum verbum dei, sed quia indignos iudicatis vitæ æternæ, ecce conuertimur ad gentes. to.10. sermone.198.

Per multas tribulationes oportet nos intrare, & cæ. tomo.9. 1. Cap.14. lib.2. medita. cap.16.

Iacobi.

Nolite plures magistri fieri. tomo.1. in prologo. 1. Cap.1.

Si quis vestrum indiget sapientia, postulet a deo. to.6. de sancta virginitate, cap.42. 2

Beatus vir qui suffert tentationem. to.9. de recti. cath. conuersa. 3

Deus neminem tentat. to.4. de consen. Euange. li.2. cap.30. 4

Ibidem, lib. quæstio. super Gene. quæstio.57. tomo.10. de blaphe. in spiritum sanctum. fo.10. E

Omne donum de sursum est, & cæte. tomo.6. de sancta virginitate, cap.41. 5

Apud quem non est transmutatio. tomo.5. lib.11. cap.21. to. 6 5. de specu. cap.30.

Offendens in vno, factus est omnium reus. to.2. de senten. 12. co. ad Hiero. episto.29. to.4. de vera & falsa poenitentia, cap.14. to.10. in 3. ser. feria.6. Cinerum. 2

Iudicium sine misericordia fiet illi, qui non fecerit misericordiam. to.5. lib.21. cap.22. & 25. 2

Fides sine operibus mortua est. to.4. in lib.83. quæstio. quæst. 76. Ibid. de fide & operi. cap.14. 15. & 25. 3

Dæmones credunt & contremiscunt. to.9. in Euang. Ioan. tracta.6. to.10. de verbis Apostoli. ser.16. 4

Credidit Abraham deo, & reputatum est illi ad iustitiam. to. 5 9. de quatuor virtutibus charita.

Linguam nullus hominum domare potest. tomo.7. de natura & gratia, contra Pela. cap.15. & 16. tomo.10. de verbis domini sermo.4. 1. Cap.3.

Petitis, & non accipitis. to.9. in Euange. Ioan. tractatu.73. in principio. 1. Cap.4.

Amicitia huius seculi, inimica est deo. tomo.9. de vanitate seculi. capite.1. 2

Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. tomo.9. 3 de obediens. & humili. cap.2.

Resistite diabolo, & fugiet a vobis. tomo.7. de natu. & gratia. contra Pela. cap.58. 4

Ante omnia nolite iurare. tomo.10. de verbis Apostoli. ser.28. 1. Cap.5. si quis

Si quis infirmatur in vobis, inducat presbyteros Ecclesiae, vt orent super eum. to.9. de visitatione infirmorum, li.2. ca.4.

3. Confitemini alterutrum peccata vestra. Ibidem. 1. Petri.

1. Cap.1. Omnis caro fenum. to.10. de Verbis domini, ser.16. & 42. Vide supra Esa.40.

2. Verbum domini manet in æternum. Ibidem.

3. Deposita ergo omni malitia & omni dolo & adulatione, & inuidia, & detractione, tanquam modo geniti infantes, rationale & innocens lac concupiscite. to.10. in libro.50. homi. ho.20.

1. Cap.2. Ipsi tanquam lapides vini superædificamini domos spirituales. to.2. de presentia dei ad Dardanum, ca.18.

2. Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, & cæ. to.9. de quarta feria, cap.5. Ibidem, de confictu vitiorum & virtutum, cap.9.

1. Cap.4. Christo igitur passo in carne, & cæ. to.4. de fide & operibus, cap.10. to.10. in lib.50. homi. ho.20.

2. Charitas operit multitudinem peccatorum. to.9. in episto. Ioannis, tracta.1.

1. Cap.5. Diabolus tanquam leo rugiens, circuit, querens quem deuoret. to.9. in Euangelium Ioan. tracta.10. to.4. in quæstio. veteris ac noui testamenti, quæstio.2. 2. Petri.

1. Cap.1. Audiuimus vocem delatam de caelo, Hic est filius meus dilectus, & cæ. to.10. de verbis Apostoli, ser.27.

1. Cap.2. Si deus angelis peccantibus non pepercit, & cæ. tomo.5. lib.11. cap.33. & lib.21. cap.23. to.6. de natura boni aduer. Mani. capite.33.

2. Hi sunt fontes sive aqua & nebulae turbinis. to.4. de fide & operibus, cap.24. & 25.

3. Si enim refugientes coinquinationes mundi in cognitione dei nostri, & cæ. Ibidem, cap.25. in principio.

1. Cap.3. Venient in nouissimis diebus in deceptione. to.5. li.20. ca.18.

2. Adueniet autem dies domini vt fur. supra.1. ad Thessa.5. authorita.1.

3. Mundus aqua inundatus perit. to.5. lib.20. cap.24. 1. Ioannis.

Vide tomo.9. in episto. Ioan. per totum.

1. Cap.1. Deus lux est, & tenebrae in eo non sunt. to.2. de gratia noui testamenti, ad Hono. cap.22. 2

2. Si dixerimus quia peccatum non habemus, & cæ. to.6. de sancta virginitate, ca.48. & 49. to.7. de natura & gratia contra Pelag. cap.34. to.2. de senten. Iaco. Apost. ad Hiero. episto.29. to.7. contra duas epist. Pela. ad Bonifa. lib.4. cap.10. to.9. in Euange. Ioan. tracta.41. to.3. de Ecclesia. dogma. ca.35. to.10. de verbis Apostoli, sermo.29.

1. Cap.2. Si quis peccauerit, aduocatum habemus apud patrem Iesum Christum. to.6. contra sermo. Aria. cap.19.

2. Qui dicit se in Christo manere, debet sicut ipse ambulauit & ipse ambulare. to.9. de vita Christiana, ca.14. in principio.

3. Qui dicit se in lucem esse, & fratrem suum odit, in tenebris est vsque adhuc. to.10. in lib.50. homi. ho.40.

4. Nolite diligere mundum, neque ea quæ in mundo sunt. to.1. de musica, lib.6. cap.14. to.9. de duode. abusio. gradibus, gradu.7. tom.4. de saluta. documen. cap.13. to.9. de contemptu mundi, cap.5. Ibidem, de vanita. seculi, cap.1.

5. Si quis diligit mundum, non est charitas patris in eo. to.10. in lib.50. homi. ho.33.

6. Quicquid est in mundo, aut est concupiscentia carnis, & cæ. to.1. de vera religione, cap.36. to.9. in solilo. animæ ad deum, cap.12. to.10. ser.31. ad fratres in Eremo.

7. Mundus peribit & concupiscentia eius. tomo.4. de saluta. documen. cap.25. to.10. ser.31. ad fratres in Eremo.

8. Filioli, nouissima hora est. to.3. de doctri. Christiana. li.3. ca.36.

9. Nunc Antichristi multi facti sunt. to.6. contra aduersa. legis & prophe. lib.2. ca.12. to.9. de Antichristo, in principio.

10. Ex nobis prodierunt, sed non erant ex nobis. to.7. de bono perseu. cap.8. circa principium & finem.

Scimus quoniam cum apparuerit, videbimus eum sicuti est. 1. Cap.3. to.2. de videndo deo, ad Pauli. cap.15.

Ab initio diabolus peccat. to.5. lib.11. cap.13. & 15. 2

Omnia qui natus est ex deo, non peccat. tomo.7. de natura & gratia, contra Pelag. cap.14. 3

Qui odit fratrem suum, homicida est. to.9. de confictu vitiorum & virtutum, cap.7. Ibidem, de rectitu. catholi. conuersa. to.10. in lib.50. homi. ho.40. & 42. 4

Nolite omni spiritui credere, sed probate spiritus si ex deo sint. to.10. de verbis Apostoli, sermo.30. 1. Cap.4.

Omnia spiritus qui confitetur Iesum Christum in carne venisse ex deo est. to.10. de verbis Apostoli, ser.31.

Charitas ex deo est: & omnis qui diligit, ex deo natus est. to.7. contra Pela. & Cælest. de gratia Christi, lib.1. ca.21. 3

Deus charitas est. to.3. in quæstionibus de trini, fo.233. l. 4

Eodem, de fide & simbolo, cap.9.

Quoniam ipse prior dilexit nos. to.7. contra Pela. & Cælest. de gratia Christi, lib.1. cap.26. to.9. in lib. Soliloq. animæ ad deum, cap.19. 5

Perfecta charitas foras mittit timorem. tomo.4. in lib.83. 6

quæstio. quæst.36. to.5. lib.14. cap.9. to.10. ser.214.

Mandata eius graui non sunt. tomo.7. de natura & gratia, contra Pelagia. cap.69. 1. Cap.5.

Est peccatum ad mortem: non pro illo dico vt roget quis. to.7. de correptione & gratia, ca.12. to.10. in primo sermo. sextæ feriæ Cinerum.

ApoCALYPSI.

Vide tomo.9. in Apocalypsi per totum.

Ego quos amo, arguo & castigo. supra Prouerb.3. autho.3. 1. Cap.3.

In circuitu sedis quatuor animalia. tomo.9. in Euangelium Ioannis, tracta.36. 1. Cap.4.

Vindica domine sanguinem nostrarum qui effusus est. to.10. ser. primo sextæ feriæ Cinerum. Eodem, sermo.4. in festo sanctorum Innocentium. 1. Cap.6.

Et data sunt illis singula stola alba. to.10. sermo.4. in festo sanctorum Innocentium. 2

Stabant ante thronum in conspectu agni amici stolis albis, & palmae in manibus eorum. Ibidem. 1. Cap.7.

Salus deo nostro, qui sedet super thronum & agno. Ibidem. 2

Hi sunt qui venerunt de tribulatione magna, & lauerunt stolas suas in sanguine agni. Ibidem. 3

Accipe librum de manu angeli. to.4. in quæstio. veteris ac noui testamenti, quæstio.72. 1. Cap.10.

Stabat draco in conspectu mulieris quæ partura erat. to.9. de simbolo ad Catechu. lib.4. cap.1. 1. Cap.12.

Beati mortui, qui in domino moriuntur. to.5. lib.20. cap.9. 1. Cap.14.

Aquas quas vidisti, super quas sedet fornicaria illa, & cæ. to.7. contra Fulgen. Dona. arti.12. 1. Cap.17.

Vidi angelum descendente de caelo, habentem clauem abyssi. to.5. lib.20. cap.7. 1. Cap.20.

Misit illum in abyssum. Ibidem. 2

Donec consummantur mille anni. Ibidem, & 13. 3

Oportet illum solui modico tempore. Ibidem, cap.8. & 9. 4

Qui non adorauerit bestiam, & cæ. Ibidem, cap.9. 5

Cum consummati fuerint mille anni, soluetur Satanas de carcere suo. Ibidem, cap.11. 6

Et vidi mortuos magnos & pusillos, stantes in conspectu throni. Ibidem, cap.14. 7

Vidi caelum nouum, & terram nouam. to.5. lib.20. cap.17. 1. Cap.21.

Vidi sanctam ciuitatem Hierusalem de caelo descendente. Ibidem. 2

Absterget deus omnem lachrymam, ab oculis eorum, & cæ. Ibidem. 3

Ecce noua facio omnia. to.9. de cognitione veræ vitæ, ca.41. 4

Ciuitas illa non eget sole, neque luna. tomo.9. in manuali, capite.17. in principio. 5

Ego sum & cæ. to.10. in 2. sermo. de Natiuitate domini. 1. Cap.22.

INDEX

OMNIVM QVAE INSI-
gniter à Diuo Augustino dicta
sunt, iuxta ordinem literarum
digestus, per F. Florentium
Bourgoinum Fran-
ciscanum.

Aaron.

Aaron. to. 5. fol. 1. facie. 1.
Aaron erranti po-
pulo ad idolum
fabricandum nõ
cõsensit indu-
ctus, sed cessit
obstrictus. Idẽ
dicit de Salo-
mone. to. 5. 118. M
Aaron dissipauit populum Israel. tomo. 4.
38. M
Aaron figurabat Christum verum pontifi-
cem. to. 10. 117. C
Aaron holocausta pro peccatis obtulit: &
quare. to. 4. 203. I
Aaron incensum domino offerens, placauit
eum to. 10. 176. M
Aaron medius inter Moysen & populum.
tomo. 4. 29. L. M. & 3. F
Aaron quomodo sacerdos in æternum.
to. 4. 37. K
Ab Aaron coepisse summum sacerdotium.
to. 4. 46. M & sequentibus.
Aaronis sacerdotium quomodo muratum.
to. 6. 17. L. & 131. K
Aaron pontifex itans inter viuos & mor-
tuos, quid repleat. to. 10. 176. M
Aaron centum viginti tribus annis vixit.
tomo. 4. 203. E F
Aaronis virga.
Aaronis virga. to. 3. 163. D. 164. L. to. 10.
131. D
Aaron virga, crux Christi. to. 10. 177. D
Aaronis virga floruit, fronduit, & nuces
protulit. to. 10. 124. F. & 131. D. & 177. F
Aaronis virga Mariam figurabat. to. 10.
124. G
Sicut virga Aaron contra naturam nuces
producere potuit, sic virgo filium dei
contra naturam iura generare. tomo. 10.
124. F. Vide, Virga.
Abba.
Abba, pater Hebraicẽ. tomo. 2. 164. H.
to. 10. 70. A
Abba pater, cur simul posita. tomo. 4.
110. I. K. & 291. L. tomo. 8. 191. L. to. 10.
70. A.
Abaddon.
Abaddon quid significet. to. 9. 144. H
Abel.
Abel. to. 3. 160. E F
Abel, iustus interpretatur. to. 5. 130. G
Abel primus iustus occiditur. to. 5. 174. I
Abelis occisio quid præfigurabat. to. 5.
128. F
Abel iustitiæ humanæ primatum tenuit.
tomo. 3. 160. F. & sequen.
Abelis sacrificium cur acceptum, & Cain
reiectum. to. 4. 162. K. & sequentibus.

to. 5. 81. M. to. 6. 56. H. I. to. 9. 132. C.
Abel iustus & peccator. to. 7. 161. C. D.
Sanguis Abel quemodo clamet de terra.
tomo. 8. 77. D. E
Abel Christum significat. to. 5. 125. E
Abel & Seth mortẽ Christi & vitam præ-
figurant. to. 5. 129. G
Abel, qui fuit peregrinus in mundo, signi-
ficat ciues cõlestitis ciuitatis: Cain au-
tem, qui ciuitatem ædificauit, ciues hu-
ius seculi. to. 5. 123. M

Abeloite, vel Abeloini.

Abeloite hæretici, ex filio Adæ nominati,
vxoribus non miscbantur: liberos ado-
ptabant, &c. to. 6. 7. I. K

Abenezzer.

Abenezzer, id est, lapis adiutorij. to. 5. 118. K

Abeona.

Abeona dea. to. 5. 36. K. 55. H

Abiectus.

Cur melius est abiectum esse in domo do-
mini, quam in tabernaculis peccatorum
sublimari. to. 8. 201. M

Abigail.

Abigail vxor Nabal, Dauid flexit iratum.
tomo. 10. 321. C

Abimelech.

Abimelech Philistinorum rex. to. 5. 142. H
De Abimelech ignorantia, & qualis in do-
mo sua sceminarum extiterit clausura.
to. 7. 217. K. L

Abimelech, interpretatur patris mei re-
gnum. tomo. 8. 49. M. & fo. sequen. B.
& 109. F

Abire.

Abisit, stetit, & sedit, quomodo differant.
tomo. 8. 3. E

Ablactare.

Mater ablactare volens paruulum, quid
facit. to. 8. 38. K
Ablactari super matrem, quid sit. tomo. 8.
331. G. H

Ablactandi quomodo sint paruuli spirita-
liter. to. 9. in Euang. Ioan. tract. 98. 105. C

Abolitio.

Abolitio peccati. to. 3. 239. M

Abominatio, Abominari.

Abominatio ab omen dicta est. to. 1. 1. G
Abominati dici solent, exheredati. to. 8.
7. B.

Abortire, Abortus.

Abortiuus fetus. to. 3. 42. A
Abortus procuratio. to. 7. 176. I. K

Nulla mulier potiones ad abortum accipiat.
to. 10. 247. D

Abortiuus fetus vtrum resurgat in iudi-
cio generali. tomo. 5. 212. E. & sequen-
tibus. Vide, Resurrectio.

Abraham.

Abraham. tomo. 5. 82. L. & sequentibus.
to. 10. 160. A. B

Abraham fuit de genere Sem. to. 10. 180. C
Gente Chaldeus. to. 5. 90. M

Abram, interpretatur pater excelsus. to. 5.
141. B.

Abraham quare egressus de Mesopotamia
to. 4. 91. M. & sequentibus.

Quid egrediens signet. to. 6. 58. F. to. 10. 151. K
Cum quibus. to. 5. 137. K. & sequen.

Quare non nominetur in egressu, in Nachor
frater ipsius. Ibidem.

Vtrum exiuerit viuus adhuc patre suo. to. 8.
mo. 5. 138. B

Quo anno ætatis suæ. to. 5. 138. M

Tempus exitus Abrahæ de Charra. to. 5.
138. A.

Obedientia præcepti dei in exitu. tomo. 10.
151. K. & 160. E. F. & sequen.

Abrahæ promissio carnalis & spiritalis.
to. 5. 138. F. & M. & 139. D

Quo tempore facta promissio. tomo. 5.
138. A. B

De secessione Loth & Abrahæ, quæ illis sal-
ua charitate complacuit. to. 5. 139. B. C

Abraham patruus ipsius Loth. to. 6. 89. B.
& 92. A

Abraham duxit vxorem Sarai, quæ cre-
ditur fuisse Iesca filia Aram fratris sui.
to. 5. 137. K

Abraham vxorem suam Sarai, qualiter
sororem duxerit, castitatem vxoris deo
committens. to. 5. 139. A

Abraham quomodo vicerit reges, Loth li-
berauerit, & à Melchisedech benedictus
sit. to. 5. 139. F. G

Quercus prima Abrahæ habitatio fuit.
to. 10. 160. G

Abrahæ quomodo viderit deum sub quer-
cu Mambre tomo. 3. 61. G. H. tomo. 6.
165. L. & sequen. copiose.

Abraham tres vidit, & vnum adorauit.
tomo. 4. 21. F. G. tomo. 6. 13. A. 166. co. 2.
per totum.

Abraham credidit deo, & iustificatus est.
to. 5. 139. L

In præputio existens. to. 5. 139. H
Iustificatio eius & gloria. to. 4. 283. G. H

Vtrum ex fide iustificatus an ex operibus.
to. 8. 41. A. B

Fidei suæ signum circumcisionem accepit.
to. 4. 163. K. to. 5. 140. H. I

Sacrificium Abraham & visio fornacis,
vacca trima, sol occumbens, aues non
diuisæ, clybanus ardens, vespæra, lopor,
quid signent. tomo. 8. 260. K. tomo. 10.
153. D. E. & sequentibus.

Abrahæ prædixit dominus de tribulatione
filiõrum suorum in Aegypto: & quid si-
gnificauerit visio fornacis. to. 5. 139. K. L

Abrahæ mendacium excusatum. tomo. 4.
10. H. I. to. 6. 88. L

Abraham ancillam tenebat non libidine
abutendi, sed officio generandi. tomo. 9.
23. D.

Abraham quare non peccauit in concubi-
tu concubinæ. to. 5. 140. F. to. 6. 88. F.
& 137. C.

Promissio facta Abrahæ super filio suo.
to. 10. 160. I. & 162. F

Abrahæ semen quomodo promittitur vt
arena maris & stellæ cœli. to. 5. 139. H

Abraham non tanquã diffidens dixit, Nun-
quid centenarius generabit? Et cum hoc
admirans Sara ridendo dubitauit, sed
confirmata est per angelum. to. 5. 141. K

Abrahæ promissio facta, per Christi ad-
uentum completa. tomo. 4. 167. E. &
sequentibus.

Abrahæ castitas non inferior Ioannis vir-
ginitate. to. 6. 174. H. & sequen.

Quicquid dicit scriptura de Abraham, &
factum est, & prophetia est. to. 10. 163. B

Mutatio nomẽ Abram in Abraham, quid.
to. 10. 34. K. L

dd Abraham

INDEX

Abraham interpretatur pater multarum gentium. to. 5. 141. B
 Quare post mutatioñ, alterum nomen solum retinuit Abraham, & Jacob ambo nomina. to. 10. 34. L
 Abraham nomen & Saræ quare mutatu est. to. 5. 141. B
 Abraham sub tribus temporibus tria fortitatus est nomina. to. 10. 298. K
 Abram & Sara cum ob vnus sterilitatem, ob vtriusq; autem senectutem generare non possent, munus foecunditatis adepti sunt. to. 5. 141. C. & sequentibus.
 Abraham hospitio carens, transeuntibus offert hospitium. to. 10. 160. H
 Abraham tres angelos suscepit hospitio. to. 10. 212. E
 De tribus viris vel angelis, in quibus ad quercum Mambra apparuisse Abraham dominus manifestatur. to. 3. 61. G. H. & sequen. to. 5. 141. E. & sequentibus. to. 10. 161. D
 Abraham tres vidit, & vnum adorauit. to. 10. 160. H
 Abraham credidit tres angelos esse homines, in quibus aliquid diuinu cognoscebat, & ideo eis loquebatur vt vni domino, sicut & propheta fiebat. Sic etiam & Loth fecit. to. 5. 141. E. & sequen.
 Abraham promissio facta de Christo. to. 2. 155. C. to. 4. 88. M
 Abraham credidit deo filium suscepturus, credidit occisurus. to. 10. 162. G
 Charitatem omnia credentem Abraham habuit. to. 9. 227. L. M. to. 10. 146. C
 Abraham a 50. vsque ad 10. descendit. to. 10. 87. A
 Differentia apparitionis diuinæ ad Abraham & ad Loth factæ. to. 10. 161. D
 Abraham fecit iurare seruum suum super femur suum. to. 6. 174. C. to. 7. 173. A. to. 8. 89. B. & 172. F. to. 9. 70. F. to. 10. 164. A
 In Abraham lumbis aliter fuit Christus, aliter Maria. to. 3. 147. H I
 Abraham spiritu prophetico nouerat Christum de femine suo nasciturum. to. 10. 165. B
 Abraham transfluuialis. to. 4. 21. D
 Abraham corpus emortuum, quomodo accipiendum. Ibidem. F. & to. 5. 141. C. to. 7. 216. E.
 Centenarius erat Abraham cum genuit Isaac to. 10. 298. I
 De puero Abraham qui missus est ad Rebecca. to. 10. 165. A
 Puer Abraham, verbum propheticum. to. 10. 165. D
 Tentatur Abraham. to. 10. 162. E. & seq. & 163. E F
 De obedientia & fide Abraham, qua per oblationem immolandi filij probatus est: & de morte Saræ. to. 5. 141. L. M. & seq. to. 10. 163. E
 Abraham fides in oblatione Isaac, & eius rei sacramenta. to. 3. 238. H I. to. 4. 195. K. & seq. to. 8. 38. F. & sequen.
 Abraham deuotus eo voto suscepit parricidium, quo suscepit filium. to. 10. 163. E F
 Abraham cu natura pugnans. to. 10. 163. G
 Abraham deo immolare filium suum decreuerat. to. 5. 8. K.

Quod Abraham die tertio venerit, ostenditur mysterium trinitatis. to. 10. 161. M
 Quare deus iussit Abraham filium suum immolare. to. 8. 38. F. to. 10. 163. G
 In monte Caluarie, ubi Christus crucifixus est, Abraham voluit immolare filium. to. 10. 298. H
 Abraham aliud corde gestabat, aliud filio promittebat. to. 9. 227. M
 De ariete quem Abraham obtulit pro filio. to. 3. 162. F G
 Abraham pueris dicens, postquam adorauerimus, reuertemur ad vos, non est mentus. to. 9. 228. A
 Abraham filium offerens, typum dei patris habuit: Isaac dei filij. to. 10. 162. A. & 165. D
 Quod deus pro toto mundo parauerat iam Abraham in filio suo disposuerat. to. 10. 163. H
 Abraham deuotio filiu immolare iubebat, pietas prohibebat. Ibidem.
 Abraham credebat filium suum resuscitandum. to. 5. 141. L. to. 10. 162. C. & F
 Abraham laudatus, quia voluit filium obedienter occidere. to. 5. 7. I
 Abraham est forma & norma obedientiæ. to. 10. 298. I
 Abraham fuit pius obtemperando deo. to. 9. 227. M. to. 10. 162. G
 Abraham quo anno emerit agrum sepultura Saræ: & quod ea emptione factus sit possessor terræ Chananae. to. 5. 142. B
 Abraham mortua Sara, quare accepit secundam uxorem Cethuram: & quid mysterij illud habeat. to. 5. 142. D E.
 Item quod virtuosè mulieribus vtebatur. Ibidem. I
 Abraham licet promissione generandi virtutem accepit de anu, tamen Sara generare non poterat, & de Cethura iuencula poterat. to. 5. 141. C
 Abraham vxores alia à Sara, & vxores dicuntur, & concubinae: sed Sara vxor solum fuit: & quid significetur in his. to. 5. 142. D E
 Abraham vidit nepotes suos, & natos Jacob, & Elau, ante mortem per quindecim annos: vixit autem centum septuagintaquinque annis. to. 5. 155. B
 Senectus Abraham. to. 7. 216. B
 Abraham cum esset annorum 175. mortuus est. to. 5. 142. F
 De articulo temporis in Abraham, à quo sanctæ successionis nouus ordo contexitur. to. 5. 137. H I
 Abraham pater est omnium gentium, quæ fidei eius vestigia consequuntur. to. 4. 204. I K. to. 5. 138. G. to. 8. 38. F. & 94. K. to. 10. 160. F
 Abraham pater noster, propter imitationem fidei. to. 2. 84. H. to. 9. 68. B
 Abraham semen, omnes fideles. to. 2. 133. M. & 168. L. & sequen. to. 4. 221. G. to. 6. 88. I
 Abraham nominis Christiani & fidei radicem habebat. to. 10. 160. F
 Abraham iustificatus ex fide. to. 10. 163. A
 Fides Abraham. to. 3. 238. H. to. 10. 160. H. & sequen. & 162. G
 In Abraham duobus filiis significantur duo testamenta. to. 5. 141. K

Abraham filij. to. 8. 202. I
 Abraham duo filij, allegoricè. to. 4. 292. M. to. 6. 21. E
 Quisquis imitatus fuerit Abraham, filius est Abraham. to. 8. 378. G
 Ex Abraham cepisse gentem Hebræorum. to. 4. 87. C. D. Retraçt. to. 1. 11. D
 Abraham diuitiis opulentissimus pauper erat, quia humilis erat. to. 8. 205. C. to. 10. 184. C
 Deus quare potius se dicebat deum Abraham, Isaac, & Jacob, quam ceterorum prophetarum. to. 9. 22. G H
 Abraham qualem diem domini Iesu vidit, ex quo gauisus est. to. 9. 70. D. to. 10. 161. H
 Abraham & Lazarus, an in inferno fuerint to. 2. 56. H I K. to. 3. 158. L M
 Sinus Abraham quis sit to. 1. 34. L M. to. 2. 56. H. & 91. E. to. 3. 138. H. & 158. L M. to. 4. 80. I. to. 6. 107. A. to. 10. 184. C
 Abraham fuit propheta antequam Aegyptij haberent aliquam sapientiam. to. 5. 170. F G
 Abraham nomen falsè iactant Iudæi. to. 2. 168. L. to. 8. 94. K. to. 9. 67. L
 Abrahami.
 Abrahami. to. 5. 134. H
 Abraxas.
 Abraxas, Basilidis hæretici. to. 6. 3. L
 Absalon.
 Absalon persequens patrem suum, typus hostium ecclesiæ. to. 2. 46. G
 Absalon interpretatur patris pax: & quid significat quod patre persequitur. to. 8. 4. E. & 13. C. & 57. L
 Absalon moriendo in sua impietate, cor patrum persequutus est. to. 7. 75. G
 Abscondo, absconsio, abscondita.
 Absconsio, ambulatio, percontatio, quid significant. to. 1. 187. F G
 Abscondere à conspectu dei, quid est. Ibidem, & sequentibus.
 Abscondere, & ostendere dei, quid sit. to. 4. 234. B
 Abscondere quomodo Moyfes & Aaron iussi sunt. to. 4. 55. M
 Abscondi in abscondito vultus dei, quid sit. to. 8. 40. B
 Nec est qui se abscondat à calore eius, exponitur. to. 10. 183. A B
 Absens.
 Hoc est absentem esse, sensu abesse. to. 8. 243. E
 Absoluo, absolutio.
 Absoluere quid. to. 10. 183. E
 Absoluere vel purgare non potest qui habet immundum spiritum. to. 5. 89. A B
 Absolutio peccatorum per baptismum non potest fieri, nisi peccator non sit peccator. to. 10. 183. A B
 Absoluendi & ligandi potestatem dominus Ecclesiæ in Petri persona tradidit. to. 9. 80. G H. Vide, Petrus.
 Absorbeo.
 Absorbere viuos quid sit. to. 8. 317. D E
 Quod absorbes, in corpus tuum traicis. to. 8. 37. G
 Aliud est absorbere viuètes, aliud morientes. to. 8. 141. H
 Abstinentia.

Abstinentia.
 Abstinentia carnum & vini. to. 1. 176. E F. & sequentibus. Vide, Cibus.
 Abstinentia vera & delicata. Ibidem. F
 Abstinentia ciborum finis triplex. to. 1. 176. M. & fo. seq. A
 Abstinentia Manichæorum superstitiosa. to. 1. 177. B
 Abstinerè à carnibus, veluti immundis, est contra fidem & apostolicam doctrinam. to. 2. 119. I K
 De abstinentiæ potestati & impotentia. to. 2. 105. M. & sequentibus.
 Abstinentiæ virtutem clariorem facit indulgentia carum. to. 2. 174. F
 Abstinentia pauperum refectio sit gratior. Ibidem.
 De abstinentiæ discretione. to. 2. 105. L
 Abstinentia falsa, quæ non parit corpori. to. 2. 58. F. & 63. K
 Abstinentia. to. 3. 51. L
 Abstinentiæ meritum. to. 3. 47. H
 Abstinentia matrimonij, carnis, &c. to. 3. 51. L
 Abstinentia irrationabilis. to. 4. 59. D E
 Inter abstinentem & velentem nihil interesse Iouinianus credidit. to. 6. 7. F
 Inter abstinentes à cibis, interesse. Eodem, fo. 103. C. in fine.
 Abstinentia, orationes, & ieiunium, per breuissimas angustias perducunt ad paradisi delicias. to. 10. 153. M
 Immortalitatem Christum per abstinentiam reparauit, quam prius Adam per gulam amiserat. to. 10. 165. M
 Abstractum.
 Abstractum plus est quam concretum. to. 10. 9. 64. K
 Abundantia.
 Abundantiam in seculo, exempla diuersa. to. 10. 299. B
 Abuti.
 Abutitur multis loquendi consuetudo. to. 1. 44. L. & M
 Abusio rerum culpanda, non res ipsæ. to. 1. 143. H
 Abuti, propriè quid. to. 4. 125. E
 Et bonis malè uti possumus. to. 1. 149. A B
 Duodecim abusus mundi. to. 9. 178. M. & sequentibus.
 Abyssus.
 Quomodo tenebræ super abyssum. to. 1. 46. I. to. 3. 109. H I. to. 5. 93. K
 Abyssus sit homo. to. 1. 51. M
 Abyssus quid. to. 6. 85. I. to. 8. 83. F
 Abyssus in Ecclesia, & montes. to. 8. 59. B
 Abyssus, cor hominis. to. 8. 83. F
 Abyssus, prædicatores verbi. Ibidem. G
 Abyssus dicitur immensa aquarum copia: & quomodo sit amictus terræ. to. 8. 259. B. & 270. F
 Abyssus sunt altitudines aquarum. to. 8. 185. I
 Ad abyssum quæ pertinent. to. 8. 377. F
 Abyssus est profunditas impenetrabilis, incomprehensibilis, & maximè dici solet in aquarum multitudine. to. 8. 83. F. & 377. F
 Abyssus nomine significantur latentia cor-

da mortalium, & profundæ cogitationes hominum. to. 8. 33. 8. H
 Quod significat profunditatem peccatorum, quò quique peruenit contemnendo deum. to. 8. 58. M
 Abyssus quomodo abyssum inuocat, & quomodo in voce cataractarum. to. 8. 83. F
 De abyssis terræ reduci quid sit. to. 8. 169. C
 Diabolus dicitur rex abyssus. to. 9. 145. A
 Abyssus, populus malus. to. 9. 148. L
 Triplicis abyssus distinctio. to. 9. 182. D E
 Abyssus multa. to. 10. 61. K
 Academia, Academici.
 Academici dicti sunt discipuli Platonis, succedentes ei in schola eius, quæ Academia vocabatur: & eorum duo sunt genera. to. 5. 69. D
 Academici. to. 2. 54. F
 Academici vnde vocentur. to. 5. 69. D
 An Academici dissimularint se scire verum. to. 1. 98. F G
 Academici primus in philosophia honores eodem, 100. A & sequentibus.
 Academici quare dissimularint suam sententiam. eodem. 102. H I K. & 103. D
 Academiae tertie princeps Carneades. Ibidem. M
 Academiam suam Plato Xenocrati reliquit. to. 2. 54. F
 Academici iidem qui Platonici. Ibidem.
 Academica philosophia quomodo inualuerit. to. 3. 103. K
 Contra Academicos libri tres. to. 1. 93. C. & sequentibus. Retraçta. fo. 1. D
 Quando scripti. to. 3. 103. M. & seq.
 Academicorum communis sententia, nihil certo sciri. to. 1. 1. E. & 1. & 25. D. & L. & 96. L
 Non posse inueniri veritatem. to. 1. 97. M
 Academici plus quam par est laudati. to. 10. 11. I K
 Academici accusantur. to. 1. 95. I K
 Contra Academicorum rationes dei auxilio opus est. Ibidem. K L M
 Academicorum placita. to. 1. 1. D & 96. I
 Academia noua & vetus. to. 1. 97. B C
 Contra nouos Academicos. to. 1. 97. D. to. 5. 177. D E
 Academicorum sententia verisimilis, ridetur. to. 1. 97. D. & sequentibus.
 Academicorum friuolæ rationes. Ibidem. H I
 Academicorum verba peculiaria. Ibidem. M & sequentibus.
 Academica philosophia. to. 3. 103. K. to. 5. 103. L. & 177. C
 Tullius de Academicis. to. 1. 100. C
 Quod diuersa sit Academiae nouæ ambiguitas à constantia fidei Christianæ. to. 5. 182. M
 Academici veteres fuerunt vsque ad Polemonem, quartum scilicet à Platone: sed Academici noui à successore Polemonis incoeperunt, qui noui dicebant omnia incerta esse: sed veteres dixerunt aliqua certa esse. to. 5. 177. C
 Aduersus Academicos nouos disputat, ostendens Ecclesiam sanctam habere certam scientiam de aliquibus, sed dubitationem nihilominus in quibusdam. to. 5. 182. M

Acca.
 Acca, Faustuli vxor. to. 5. 164. E
 Accarnani.
 Accarnanorum anni. to. 5. 127. D
 Accedere.
 Accessus ad deum. to. 1. 17. M. 116. A. to. 3. 236. I. & fo. seq. B. to. 4. 97. B
 Accedimus ad deum per penitentiam. to. 8. 52. D E.
 Puritate affectuum. eodem, fo. 130. G
 Non pedibus, sed affectibus aliquis accedit ad deum, vel recedit. to. 8. 363. A
 Accedendum est ad Christum vt illuminemur, non vt tenebimur. to. 8. 52. C
 Tunc accedis ad deum, si humiliaueris te per penitentiam. Ibidem. D E
 Acceditur ad deum, non pede, sed fide. to. 8. 187. L
 Non per spacia locorum, sed per affectum vel amorem accedit quis, vel recedit à deo. to. 8. 232. A. & 243. C
 Accedere ad cor altum, quid sit. to. 8. 142. H
 Accessus ad deum. to. 3. 237. B. to. 10. 47. H
 Acceptor.
 Deus non est acceptor personarum. to. 9. 193. L
 Accidens.
 Accidens non competit in deum. to. 3. 72. G H. to. 10. 139. M
 Accidens separabile & inseparabile. to. 3. 72. G
 Accidens speciale. to. 6. 169. B
 Accingere.
 Accingere quid sit. to. 8. 88. L. & 225. C.
 Accipiter.
 Accipitrem necat panis. to. 1. 175. A
 Acclamare.
 Mors acclamandi. to. 2. 107. A
 Accusatio.
 Accusationum duo genera. to. 1. 97. K
 Accusationis ordo. to. 2. 106. D
 Magis nocet qui crimen celat, quam qui accusat. Ibidem.
 Accusatio quomodo iudicatur legitima. to. 2. 36. E F. & 43. I K
 Accusatio à dæmonibus & peccatis. to. 2. 181. H I
 Accusando te misericordiam dei promeris. to. 8. 223. A
 Multi accusant in altero, quod in proprio corde cogitant facere. to. 8. 149. H I
 Accusare diabolum, aut factum de opere aliquo, criminofum est. to. 8. 223. H
 Acetum.
 Potus a ceteri. to. 4. 116. B
 dd ij Acetum

INDEX

Acerum Christo in cruce oblatum, quod gustare noluit, quid significet. tomo. 8. 159. M. & 161. F. to. 9. 119. A. & sequentibus. to. 10. 187. A

Acindinus.
Acindini praefecti factum. to. 4. 267. M

Achab.
Achab rex, quantumcunque malus, poenitentiam statim egit. to. 10. 155. B
Achab deceptus fuit à spiritu malo, ut iret ad bellum. to. 4. 128. B

Achan.
Achan quomodo punitus. tomo. 4. 65. K L & 53. I. & 166. G H

Achaz.
Achaz rex. to. 5. 164. G

Achimelech.
Achimelech quid interpretatur, & quid figurat. to. 8. 109. F

Achilles.
Achillem fabula ferunt inuulnerabilem. to. 2. 21. C. to. 5. 7. F

Achior.
Achior dux Ammonitarum. to. 5. 137. L

Achis.
Achis rex Geth. to. 8. 49. I
Achis interpretatur, quomodo est. Ibidem. M. & 51. B. & 52. F.
Achis quomodo legitur dici Abimelech. to. 8. 49. M. & 152. B
In persona regis Achis, error & stultitia signantur. to. 8. 50. G

Achitofel.
Achitofel interpretatur, fratris ruina. tomo. 8. 9. D

Acquirere.
Non acquirere de malo. to. 10. 30. C

Actaeon.
Actaeon venator. to. 1. 22. M

Agere, Actio.
Agere, concupiscere est. to. 10. 60. B
Actiones nostras omnes ad deum referre debemus. to. 2. 77. F G
Actiones corporales rectas esse dicimus, si eis regendis intellectualem mentis praefuerit. to. 3. 89. E F
Actiones humanae in hunc finem currere debent, ut vel diuinae imaginis in nobis similitudo reformetur, vel huius vitae necessitati consulatur. to. 3. 201. F
Actiones subordinatae quatuor sunt, in habitudine ad legem. tomo. 4. 133. B C D. & sequentibus.
Actionem quadruplicem homo habuit. to. 4. 133. F. & deinceps.
Actionis motus qui non respicit initium, non prospicit finem: unde necesse est, ut memoriae respicienti, prospiciens connectatur intentio. to. 5. 56. K
Agere proprios motus deus permittit res conditas, eas administrando. tomo. 5. 62. I K
Agit etiam deus multa per angelos, sed non nisi ex seipso beatificat angelos. Ibidem. K
Actio animae quae tendit ad quietem, securitatemque, non quae auget inquietum, laborem, qualis esse debet. to. 8. 286. D
Actionum humanarum omnium necessitas to. 8. 200. L
Ex nobis male agere, ex deo bene agere habemus. to. 9. 136. C

Quorum actus indigni deo sunt, indigni notitia dei dicuntur. to. 10. 161. K
Actus bonus siue opus bonum, ex circumstantiis vitiosus siue vitiosum redditur. to. 4. 9. I. to. 7. 222. A B
Actibus malis nunquam locum dedisse magnum & gloriosum est, sed multo fortius est nunquam falsis suspicionibus laborasse. to. 9. 207. A B
Non quod volo, ago: sed quod odi, illud facio: exponitur. tomo. 10. 59. E F. & sequentibus.

Acta apostolorum.
Actus Apostolorum, liber authenticus, & in Ecclesia legendus. to. 9. 13. E
Acta Apostolorum Manichaei cur damnant. tomo. 6. 21. B. & sequentibus. & 78. F

Aculeus.
Aculeus mortis, quid. to. 2. 194. C. to. 7. 156. K. & 197. M. to. 8. 8. G. to. 10. 145. H

Adaliquid.
Adaliquid. to. 1. 65. K. & sequentibus.

Adam.
Adam interpretatur homo, & est commune tam viro quam mulieri. to. 5. 129. D
Adam Graecis literis, quid spiritaliter significat. to. 8. 236. I. to. 9. 21. G
Quomodo factus est Adam ad similitudinem dei. to. 9. 136. I
Factus est primus Adam in animam viuentem, nouissimus in spiritu viuificantem: exponitur. to. 2. 140. G
Adam & Eua quomodo nati. to. 6. 27. C
Adam primus homo non est natus, sed factus patre nullo, nulla matre, sed deo operante. to. 10. 131. K
Adam vel primus homo quare factus fuit solus. to. 5. 106. F. & H
Adam non fuit filius hominis. tomo. 10. 301. I
Adae & Euae creatio, & quando. tomo. 3. 131. E F. & seq. plura.
Qua aetate aut itatura conditus fuerit Adā tomo. 3. 133. D
Adam cur non infans creatus. tomo. 7. 148. B
Adae & Euae creatio, dona, peccatum. to. 4. 200. I. & sequen.
Adae & Euae origo secundum Manichaeos. tomo. 1. 188. B. tomo. 6. 5. M. & 27. C. & 122. L M
Adam Pelagianum mortalem crediderunt, etsi non peccasset. to. 6. 8. B. to. 7. 294. A
Adae corpus, quale. tomo. 3. 133. K. & seq. B. tomo. 4. 164. K
Adae corpus, & nostrum diuersa. tomo. 3. 134. E F.
Adae stola data. Ibidem. F
Adam an spiritum sanctum habuerit. to. 4. 198. C. & 203. B C
Tria sunt Adae facta habitacula. tomo. 9. 175. M
Quomodo locutus sit deus Adae. tomo. 3. 141. H
Adae ecclasis cur immissa. to. 3. 144. G
Adam per mulierem infirmus factus. Ibidem. F
Adae mulier facta propter sobolem. to. 3. 142. C. & sequen.
Et qua forma facta sit. eodem, 143. B.
Cur de latere viri. Ibidem. F G

Adamo quare potius caro pro osse data est quam os. to. 9. 29. K
Adae sopito iuncta Eua, quid sibi velit. to. 1. 186. K L
Adam dormiebat, cum extracta ab eo mulier: sic in cruce Christus mortuus pendebat, cum apertus est eius latus. to. 10. 255. A
Cur dormienti, & non vigilianti extraxit costam. to. 8. 122. I
Mulier à qua initium peccati, ex latere Adae aperto facta est. to. 10. 255. A
Costa Adae an non eo vigilante poterat educi, & fieri Eua. to. 9. 19. G
Adam quare vitam vocauerit ipsam Eua tomo. 1. 168. C D
Stola data Adae. to. 3. 134. F
Adam primo immortalis. to. 3. 46. C
Adam in quo statu erat antequam peccaret. to. 4. 142. A B
Adam libera voluntas. to. 3. 53. B
Adam pro libero voluntatis arbitrio regebat corpus suum ante peccatum, sed non post. to. 2. 7. M
Adam in paradiso poterat omnia quae volebat, viuebat sine vlla egestate, cibus aderat ne esuriret, potus ne sitiret, lignum vitae ne illum senectia dissolueret. tomo. 5. 122. K
Adam beator erat in paradiso in statu innocentiae, quam aliquis iustus in hac vita: sed quantum ad spem boni futuri beator est quilibet iustus, quantumcunque tribulatus. to. 5. 95. A
Adam non tenuisset si non peccasset, & hoc ex diuina gratia. to. 5. 112. F
Adam ante peccatum non habuit necessitatem moriendi. Ibidem. & 113. A
Ad Adam animalia quare, & quomodo adducta. to. 3. 143. C D. & H
An Adae & Euae datum sit praecipuum. tomo. 3. 140. I
Cur Adam in mundo positus mandatum vel legem accepit, cum ipse dominum creatorum haberet. to. 4. 203. D
Adam cur prohibitus sit à re bona. to. 8. 168. M
Adae quomodo locutus sit deus. tomo. 3. 140. I K. & 141. H. & 152. B C
Adam vtrum sapiens fuerit vel stultus. tomo. 1. 5. G
Adam comparatur stulto. to. 4. 130. A

Lapsus Adae.
Lapsus Adae. to. 3. 37. B. & 46. F
Reparatio. Ibidem, 238. G
Adae & Euae tentatio, & transgressio. tomo. 3. 148. I. & sequentibus. tomo. 4. 253. H
Adam à diabolo elisus est, cuius filij nunc diabolum elidunt. to. 10. 278. D
Adam primus accepit serpentis morsum cum veneno. to. 10. 71. F
Adam per gulae intemperantiam gloriam immortalitatis amisit. to. 10. 165. M
Adam non vescendi libidine soluit praecipuum dei. to. 10. 29. H
Adam se vnus arboris delectatione vendidit. to. 10. 178. D
Adam à semetipso malum fecit, quod fecit. to. 9. 105. H
Quod Adam peccans prius reliquerit deum, quam relinqueretur à deo: & primam fuisse

fuisse animae mortem, à deo recessisse. tomo. 5. 10. H I
Adam superbia cecidit. to. 9. 136. H
Adam rapere voluit diuinitatem, & perdidit felicitatem. tomo. 8. 159. D
Adam avaritia cecidit, cui deus non sufficit. tomo. 9. 136. I
Adam sicut deus fieri voluit, ut nullus ipsi dominaretur. tomo. 10. 29. H
Adā quomodo seductus, & quomodo Eua. tomo. 5. 119. A B. to. 3. 153. C
Adam plus peccauit quam Eua, quia sciens & prudens. tomo. 5. 119. A
Adam sociali necessitudine credendum est paruisse blanditiis vxoris, ut Salomon mulieribus, & Aaron populo. tomo. 5. 118. M
Cur cecidit. tomo. 8. 96. H I
Quod peccauit non obediendo. tomo. 8. 164. M
Adam non nisi intemperantia prouocante Eua cognouit. to. 10. 165. M
Adam non accepisset consilium serpentis, si non defecisset à dei dilectione. to. 4. 253. H
An Adam & Eua praesciuerint casum suum. tomo. 3. 150. F
Quomodo aperti sunt oculi amborum. to. 3. 151. K L
Adam si non peccasset, quales fuissent nuptiae, & liberorum propagatio. tomo. 3. 142. C. & sequenti. to. 6. 171. F. to. 1. 11. I tomo. 7. 173. I. & sequenti. & 181. H I & 184. M. & sequen.
Item qualis fuisset corporum mutatio. tomo. 3. 142. F
Adam ubi es? tomo. 5. 111. H. & 113. C
Quare interrogatus prius Adam. tomo. 3. 152. C D
Adae & mulieris excusatio superba. Ibidem. E F
Adam excommunicatus. Ibidem. M
Si Adam humiliter se excusasset, & in authorem suum culpam non retorisset, à paradiso non exulasset. to. 10. 264. G
Adae peccatum. tomo. 3. 37. B C
Et quomodo multifarium. eodem. 38. K
Adae expulsio, quid allegoricè. tomo. 1. 168. F
De penis Adae & Euae inflctis. to. 1. 167. M & sequenti. to. 3. 152. H I
Adam quamdiu ieiunauit, in paradiso fuit: sed ubi comedit, eiectus est. to. 10. 159. B
Adam quae habuit, & quae perdidit. tomo. 4. 258. I K
Adam imaginem dei perdidit peccato, quomodo accipiendum. tomo. 1. 11. M & 183. C. & to. 3. 134. D
Labor Adae & cultura terrae quid. tomo. 1. 187. E F. to. 3. 152. I K
Adae labor, quid per allegoriam. tomo. 1. 187. E F
Adam diuina sententia morti est adiudicatus, & cum tota posteritate damnatus exilio. tomo. 10. 264. K
Adam si non peccasset, vtrum fuisset moriturus. tomo. 2. 101. G. & to. 7. 140. L
Adam veniae redditus est: & quare. tomo. 10. 179. L
Adam filios & filias procreasse. tomo. 7. 161. E
Adam vnum filium malum, & alterum bonum genuit. to. 9. 258. G

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Adam necessitate fuit pater & socer eiusdem: sic & Eua vxor eius vtrique sexui filiosum fait, & socrus & mater. tomo. 5. 128. K L
Adam vtriusque generis pater. tomo. 5. 129. C
In Adam omnes peccatores sumus. to. 2. 34. C. & sequentibus.
Adae peccatum in posteros. tomo. 3. 46. F G
Ex Adam Adam, & super Adam multa peccata nascuntur. tomo. 8. 335. L
Quicquid audiuit, secutum est in nobis. tomo. 8. 203. A
Quod in Adā fuit culpa, sed in nobis est natura. tomo. 10. 71. I
Nullum erat propter Adae delictum salutis remedium, nisi Christus aduisset è caelo. tomo. 10. 129. F
Peccatum Adae in posteros. tomo. 193. G H tomo. 3. 46. F G. tomo. 10. 79. M. & 145. colum. 2. per totum.
In Adam omnes moriuntur. tomo. 2. 22. L & 146. H
In Adam peccasse quid. eodem. 23. D E
Ex Adam massa perditionis. tomo. 2. 33. L
Ex Adam trahi peccatum originale. tomo. 1. 14. H. & 155. D E, tomo. 2. 83. C. & sequentibus.
Adam & Euae peccata quomodo fiant nostra. tomo. 1. 155. B C
Adae peccatum ipsi soli obfuisse, non generi humano, secundum Pelag. tomo. 2. 101. C D. tomo. 7. 170. B C. & 295. B
Adae filiorum graue iugum. tomo. 7. 226. H. 229. D. & 241. K
Adam quot annis vixit. tomo. 5. 126. I
Caluarie locus, ubi immolatus Isaac, Christus crucifixus, Adam sepultus. tomo. 10. 162. C D
Adam in inferno, & inde liberatus. tomo. 2. 91. D E
Adam Christus, Eua Ecclesia. tomo. 1. 186. K L
Adae duo, terrenus & caelestis, graphicè describuntur. tomo. 1. 161. & sequenti. & 170. D E. & 186. B. tomo. 2. 58. G H. tomo. 3. 95. G. & 239. K L. & 240. E F
Differentia primi Adam & secundi. tomo. 10. 178. D E. & 239. K L. 240. E F
Adam Christi figura. to. 10. 130. E
Adam forma futuri, exponitur. tomo. 2. 192. K L
Comparatio Christi ad Adam. to. 9. 245. A
Comparatio Adae, & Iob, & vxorum ipsorum. tomo. 10. 237. B
Adam non imitandus, sed Christus. tomo. 4. 253. I
Adam pater omnium gentium. tomo. 9. 19. F. & K
Et de quatuor literis vocabuli Adam. Ibidem. K. & 21. F

Adamiani, alias Adite.
Adamiani haeretici, ex Adā dicti. to. 6. 4. K
Nudi inter se versantur. Ibidem. L

Adamas.
Adamas perhibetur non vinci ferro, igne, vel alia re: nisi hirci sanguine. Et positus iuxta magnetem, non permittit ipsum ferrum attrahi à magnetem. to. 5. 198. E

Adamantius.
Adamantius, dictus Origenes. to. 6. 5. C

Adduci.
Adduci ea dici solent, quae ambulare possunt. to. 8. 171. E. in fine.

Adeodatus.
Adeodatus, filius Augustini. tomo. 1. 112. H
Ingenium, & praematura mors. eod. 35. H

Adeona.
Adeona dea. to. 5. 36. K. & 55. H

Adeps.
Adeps frumenti, quid sit. tomo. 8. 197. I K & 375. A
Adipem omnem bouum & ouium & caprarum non edere, quid sit in lege. tomo. 4. 46. I. & sequentibus.

Adhaerere.
Adhaerere deo, nisi dilectione, amore & charitate, non valemus. to. 1. 169. F G
Deo haerendum, non mundo. to. 4. 257. K
Inhaerere debemus deo. to. 5. 82. C
Qui adhaeret domino per consensionem voluntatis, vnus spiritus est. to. 6. 154. M
Mihī autem adhaerere deo bonum est, exponitur. tomo. 4. 128. I. & sequenti. to. 5. 86. H. & 88. F
Adhaerere deo, causa est beatitudinis: sed non adhaerere deo, causa est miseriae. tomo. 5. 110. K
Adhaerere deo, facit angelum beatum: & eius beatitudinis est causa. Et quod vitium malorum angelorum, scilicet quod non adhaerent deo, manifestat eorum naturam bonam esse. Ibidem. I
Adhaerere deo quam magna sit laus, ut ei viuat, inde sapiat, & cetera. Ibidem. M
Quo glutino adhaeret anima deo. tomo. 8. 140. M
Quantumcunque proficiat quis, necesse est eum carnis affectu adhaerere terrenis. tomo. 8. 293. I
Non nos corporibus nostris, quando cum domino erimus, sed ipsa potius nobis adhaerebunt, nos autem deo. to. 8. Ibidem. K
Adhaerere illa, de qua dicitur, Adhaerit pavimento anima mea, quae sit. Ibidem. G. & I
Adhaerere terrenis, mors est animae. Ibidem. I

Adimantus.
Contra Adimantum scripsit Augustinus. to. 6. 38. C. & sequen.
Adimanti autoritas apud Manichaeos. tomo. 6. 51. E F
Adimantus Manichaei, quum viueret, sectator. tomo. 6. 138. K

Adimplere.
Adimplere, quid. to. 4. 205. I

Adinuentio.
Adinuentio quid sit. to. 8. 271. E
Adinventiones hominum incertae. tomo. 5. 204. C

Adiutor, Adiutorium.
De adiutorio dei. tomo. 3. 144. F. 235. K
Et quomodo petendum. tomo. 4. 62. D
Adiutor deus. tomo. 4. 59. I
Qui adiuuatur, etiam per se aliquid agit. tomo. 8. 192. K
Quomodo pater deus adiuuat filium. to. 8. 276. M. & fo. sequenti. A
Omnes sancti adiuuantur à deo, sed intus. tomo. 8. 114. B
Nisi adiuuet deus bona opera nostra, im-
d ij pleri

INDEX

pleri non possunt a nobis. to.8.140.K
 Deus adiutor est in bonis, & redemptor in malis. to.8.22.D
 Adulatorum dei. to.10.69.I
 Continax ad quid creata in adiutorium viri. to.3.142.C D
 Adulatorum duplex. to.7.290.E F
 Sic optulari deus affluens suis, ut ubi deficit humanum consilium, illic intercedat diuinum adiutorium. to.10.172.K
 Adiuutores diaboli. to.10.170.F
Admetus.
 Admetus rex. to.5.159.H
Administratio.
 Aliter deus operatus est primo, aliter nunc administrat omnia. to.3.129.K
Vide Deus.
Admiratio.
 Admiratio de rebus insperatis. to.1.93.E.F. & 181.I K
 Miratur deus opera sua, per tropum. Ibid. I
 Admiratur Christus fidem credentium. Ibidem. K. to.6.127.K L
 Admiracionis causa. to.2.93. K L
 Admiratio pro laude ponitur. Ibidem. L
 Admiracione subtrahit paulatim assiduitas experiendi, ut patet de calce & Adamante. to.5.198.E
 Administrat deus res & naturas variis modis. to.5.60.I. & sequentibus.
 Admirantes deum diligunt, & diligentes ipsum admirantur. to.9.260.L
Adolescentia.
 Adolescentia Augustini & vitia eius descripta. to.1.18.A. & sequentibus.
 Adolescentia seductilis. to.1.18.G
 Adolescentior, nomen est comparatiuum: & bene intelligitur in comparatione maioris. to.8.305.H
 Adolescentiae conditio. to.10.249.C D & sequentibus.
Adonai.
 Adonai, significat dominum. to.6.67.E
Adoptio.
 Adoptionis lex. to.1.10.H
 Adoptio, generatio spiritalis. to.2.51.B 120.G I
 Adoptandi consuetudo apud veteres. to.4.91.E. to.6.48.A
 Adoptio filiorum dei. to.4.91.G.H. & 270.M. to.6.48.A.B. & 115.G.H
 Adoptionis & naturae filij, quomodo differant. to.4.232.A
 Adoptio filiorum dei, duplex. to.7.193.G H
 Adoptabat lex non solum viuos, sed & mortuos: & quomodo. to.1.10.H
 Adoptati filij dei sumus. to.10.44.B C
Adorare.
 Contra adoratores, siue adultores partium mundi. to.1.166.M
 Adorationis honor etiam hominibus redditus. to.4.33.M
 Adorare deum in spiritu. to.4.211.G
 Adoratio Christiani. to.5.61.K
 Adorat Christiani sanctos & imagines, non eodem modo sicut pagani idola. to.5.211.G H

Adorare & honorare differunt. to.6.145.E F
 Vtrum eadem adoratio humanitati Christi & deitati debeat. to.8.241.E F
 Caro Christi quare a catholicis adoretur. to.10.48.F
 Adorare in templo, & ad templum, differunt. to.8.7.C
 Adorare deum alienum, quam malum sit. to.8.196.M
 Adorantes idola, confunduntur. to.8.237.D E
 Quod in multis similes illis efficiantur. to.8.128.H I
 Adorare deum in mente sancto eius, quid sit. to.8.242.F
 Adorare scabellum pedum eius, quid sit. to.8.241.D E
 Cur adorantur in ecclesia angeli, aut alii homines. to.8.227.G H
 Adoratores veri. to.9.31.A
 Homines ab adoratione dei deueniunt ad adorationem hominum, ab homine ad irrationalia. to.10.199.G H
Adrastrus.
 Adrastrus Cyzicenus Mathematicus. to.5.200.E
Aduena.
 Aduena, est omnis homo nascendo, & incola viuendo: quoniam compellitur migrare moriendo. to.4.53.B
 Aduena estis, expositum. Ibidem.
 Aduena, est migraturus, non perpetuo mansurus. to.8.74.K. & 292.C
Aduentus Christi.
 Differentia lata inter primum Christi aduentum, & secundum. to.10.235.L M
 Aduentus domini. to.2. epistolae. 78. 79. & 80. per totum.
 Aduentus primus & secundus Christi. to.10.193.L
 Aduentus duo iudicij, duo etiam praesones. to.9.8.C
 Christus primo aduentu venit quaesiturus hospitium, in secundo veniet daturus regnum. to.10.202.B
 Aduentus Christi prior, duplex. to.4.131.I K
 Aduentus spiritus sancti, duplex. Ibidem.
 Aduentus Christi, duplex. to.9.7.K
 Aduentus Christi primus manifeste per Danielis hebdomadas praedicatur. to.2.74.E F
 Aduentus Christi duos credimus: vnum occultum, alterum manifestum. to.8.13.C D
 Vnum miserantis, alterum iudicantis. to.8.26.F
 Omnes iusti qui praenunciabant aduentum eius, ad eius membra pertinebant. to.8.135.I K
 Vtrumque aduentum multi praesones praesecerunt. to.8.240.B
 Ideo occultus aduenit. to.8.112.D
 Quia aduenit occultus, veniet manifestus. Ibidem. G
 Quae fuerit causa aduentus domini in carne. to.8.105.L
 Aduentus eius durus est duris, mitis piis. Eodem. 240.A

Cum aduenit, quid accepit, & quid dedit. to.8.377.E F
 Cum angelis mansit, & ad nos venit. to.8.320.D
 Christus cur aduenit. to.1.159.L M
 Aduentus Christi coepit primo gentibus manifestari, cum Magi ad eum adorandum venerunt. to.10.138.B
 Aduentus Christi seculo debitus erat. to.10.127.L
 Aduentus Christi praecipua causa. to.4.217.I
 Quid ante eius aduentum tot saeculorum homines egerint. to.2.40.K
 Ideo tunc hominibus aduenit Christus. Ibidem. 41.E
 Aduentus Saluatoris, vite nostrae remedium. to.10.143.B
 Priusquam aduenit in carne Christus, in spiritu venit visis congruis alloquens quos volebat. to.2.72.F
 Melodia caelestis in aduentu Christi. to.10.214.K L
 Christus aduentu suo iugum captiuitatis antiquae soluit a ceruicibus nostris. to.10.128.A
 Christus primo aduentu venit occultus, secundo veniet manifestus. to.10.235.L M
 Quod Christus dedit in primo aduentu, exacturus est in secundo. to.10.168.F
 Qui aduentum domini primum non cognouerit, non potest se praeparare ad secundum. to.2.72.L
 Aduentum Christi & demones nouerunt. to.9.14.I
 Primus Christi aduentus factus est latenter, secundus vero manifeste fiet. to.10.194.L
 De secundo Christi aduentu. to.10.235.L
 Aduentus domini diligendus & expectandus. to.2.73.C. & K
 Aduentum domini diligentibus magna felicitas. Ibidem.
 Aduentum domini, quis diligat. Ibidem. L
 Aduentus iudicij signa. to.2.72.F. & 74.F. & sequentibus. copiose.
 Aduentus domini tempus cognoscere, non est vtile. to.2.72.B C
 Vtrum tempus aduentus determinetur ex verbis apostoli. to.2.63.F. & 64.F G
 Dies aduentus Christi hominibus ignotus est. to.10.318.K L
 Aduentus secundi tempus incertum. to.2.71.K. & sequentibus. copiose. to.8.7.K L
 Aduentus eius, quomodo tardus vel longus futurus est. to.2.72.L
 Vtrum aduentum domini adesse demonstrant tribulatio locorum & regnorum. to.2.75.H
 Mirabilia in secundo Christi aduentu. to.10.194.L
 Ante aduentum domini consummabitur praedicatio euangelij. to.2.71.L M. 72.H. & 77.H I
 Confusio reprobatorum in aduentu iudicis, non erit transitoria. to.9.129.M
 Aduentus Christi est ad vnumquemque hominum, quando hanc vitam exit. to.2.73.A B
 Aduentum

Aduentum dominum desiderare, vigilanter expectare, & fideliter amare debemus. to.2.77.A
 Praeparatio ad dominum aduentum. to.10.23.H & 123.D E F
 Qualiter vigilandum ad aduentum domini. to.10.23.H
 In Christi aduentu, quid veneramur. to.10.127.L
 Aduentus Christi per Ecclesiam. to.2.75.K.L. & fo.76.F
 Aduentus ad iudicium. to.2.76.A B
Vide Christus, & iudicium extremum.
Aduersarius.
 Aduersarius manifestus, & occultus. to.10.5.179.F
 Quis aduersarius noster. to.3.172.A B to.9.199.E F. to.10.92.B. & sequenti.
 Sermo dei aduersarius nostrae voluntatis. to.10.2.E. & 92.B C
 Aduersarius tuus cui consenties, dum fueris in via, quis sit. to.8.57.I. & fo.327.A B. & fo. sequenti. F
 Aduersarius quo cum concordandum est in via, Christus est. to.9.73.B
 Lex diuina noster dicitur aduersarius. to.10.9.204.L
 Aduersarius noster diabolus. to.3.172.B C
 Aduersarij multi. to.4.265.M
 Qui sunt nostri aduersarij. to.10.148.A B
 Aduersarius noster in via, non est diabolus, sed sermo dei. to.10.2.D E. & sequenti. & fo.92.C
 In quo concordamus aduersario nostro praecipue dei. to.9.201.H I
 Concordare cum aduersario in via, quid. to.10.2.E
 Aduersarium bonis operibus percutere. to.10.121.I
 Quare diabolus nobis sic aduersatur. to.10.9.240.F
 De aduersariis nominis Christi, quibus in vastatione verbi propter Christum barbari pepererunt victis. to.5.2.A B & sequenti.
Aduersa, Aduersitas.
 Aduersa. to.3.236.C
 De aduersitatibus quas soli mali metuunt, & quas semper passus est mundus, dum deos coleret. to.5.21.B C
 Aduersitas nulla confringit, quem felicitas non corrumpit. to.8.200.D
 Aduersa & prospera vtraque caueda sunt. to.8.178.K
 Aduersa saepe non aufert deus a suis, propter eorum salutem. to.9.15.E F
 De aduersitate temporali. to.10.184.I
 Aduersitates, quae nobis eueniunt, nobis ipsi sunt imputandae, & non deo. to.10.184.I
 Aduersae res ad quid homini profint. to.10.101. & sequenti.
 In aduersis consolatio. to.2.77.I K & fo.82.B. & 130.H. & sequenti. & fo.137.F. & sequenti.
Adulatio, Adulator.
 Adulatio, oleum peccatoris. to.2.126.G & 141.F
 Adulatio pestilens. to.3.237.C D
 Adulatoris lingua plus persequitur, quam manus interfectoris. to.8.163.F
 Adulatio quid. to.10.100.H

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Adulator, quis. to.4.210.C
 Adulatores dicuntur venditores olei. to.2.126.H I. & 141.F. to.10.111.F
Vide, Oleum.
 Adulatio est inimica amicitiae. to.2.135.B C
 Adulator male credulis blandum vulnus infigit. to.2.176.H. & sequenti.
 Adulantibus saepe foris refistitur, & intus consentitur. Ibidem.
 Beatus qui nec adulator, nec adulanti credit. Ibidem.
 Adulatio. to.3.237.C. in fine.
 Adulatores blanda facie decipiunt animas, & perpetua morte perimunt. to.4.252.L M
 Adulatores. to.5.4.C
 Adulantium lingua ligant animas in peccatis. to.8.16.A
 Adulatores cur cauendi sint. to.8.78.I
 Si non amas adulatorem, non timebis comminatorem. to.8.124.C
 Contra vitium adulationis, & quid sit adulatio. to.8.105.B. & 353.K. & 354.B
 Adulatoris lingua plus persequitur, quam manus interfectoris. to.8.163.F. in fine.
 Scriptura nemini adulator. to.10.46.F
 Adulator non diligit, sed odit. to.9.140.I
 Adulatores perstringit. to.10.90.K
Adulterium.
 Adulterium vnde malum conuincatur. to.10.1140.G H
 Adulterium committit qui uxorem alienam concupiscit. Ibidem. I
 De adulterinis coniugis. to.6.181.F. & sequenti.
 Adulterio purgato per poenitentiam, fieri potest reconciliatio coniugij. to.6.185.I M
 Contra adulteros lex Caesaris. Ibidem. K
 Adulterium non excusat procreandorum filiorum causa. Ibidem. 186.E
 Adulterium in coniugio. to.7.211.C
 Cum adulteris potestatem, quid sit to.8.105.A
 Sicut adulter laetatur corrupta carne, sic diabolus laetatur de corrupta mente. to.8.75.C
 De adulteris. to.10.246.F G
 Si adulteri fidem habent, iudicij dei formidant. to.10.246.M
 Prima adulterij tela oculorum sunt, secunda verborum. to.10.169.C
 Mulier, siue adultera, siue concubina, meretrix vocatur. to.10.296.H
 Non probari quod diu adulterium Paridis punierint, quod in Romuli matre non vlti sunt. to.5.22.C
 Non potuisse offendere deos Paridis adulterio, quod inter ipsos traditur frequentatum. to.5.21.I. & sequentibus.
 Adulterium foeminarum non puniebatur poena mortis, sed stuprum virginum poena defossionis. to.5.22.C
 Adulterium David. to.3.13.E. to.10.101.C. & sequentibus.
 Poenitentia de adulterio. to.10.120.A
 Ioseph, certam de virgine Maria adulterij suspitionem conceperat. to.10.16.H
 Iudaeorum astutia, in praesentatione adulterae ad Christum. to.9.57.F

Adultera peccatoribus descendibus remansit cum iudice sine peccato. to.10.175.D
 Adultera Christus ignouit. to.6.185.H
 Adulterium committit omnis qui dimittit uxorem suam, & ducit alteram. to.6.182.C D. & sequenti. & 184.E F
 Adulteris vxoribus viri ignoscant. eodem 185.G. & fo. sequenti. I
 Adulteram coniugem occidere, non licet Christiano. Ibidem. I K
 Adulterorum filij, bonum opus dei. to.7.182.L. & 219.G
 Adulteri multi. to.9.26.F
 Adulter serpens antiquus. to.8.75.C
 De muliere deprehensa in adulterio, sermo. to.10.39.G. & sequenti. & 174.K L & sequenti.
 Opus & factura dei nullo modo adulterari debet. to.10.250.A
Advocatus.
 Advocatus licite vendit patrocinium. to.2.52.C
 Advocati forenses taxati. to.2.52.C & sequentibus.
 Advocatum habemus apud patrem, & caetera exponitur. to.4.208.B
 Advocatus noster & filius, & spiritus sanctus. to.6.144.M. & sequenti.
 Christus advocatus est noster apud patrem. to.9.125.D
 Advocatus & iudex noster, idem. to.10.114.C. & 187.M. & 211.K. & 225.B
Aedificatio.
 Aedificantium duo genera. to.9.15.G H
 Quicquid in templis manufactis agitur, in nobis spiritali aedificatione completur. to.10.252.A
 Quae sint fundamenta nostri aedificij spiritalis. to.10.324.K
 Aedificatio habet laborem, dedicatio exultationem. to.10.254.E. & 324.G
Vide, De dicatio.
 Aedificatio domus post captiuitatem, & dedicatio eius. to.10.56.M & sequentibus.
 Aedificatio quae fit dedicatio, & quomodo. Ibidem. I. & sequenti. copiose.
 Aedificare in Christo. to.4.279.C
 Aedificatio corporis Christi, est Ecclesia. to.5.213.B
 Aedificare proximum loquendo, est opus bonum facere. to.10.47.C
 Omne quod non aedificat, in periculum vertitur dicentium & audientium. to.10.279.K
 Aedificare stipulam, fenem, & lignum. to.10.5.205.C. & sequentibus.
 Aedificare supra petram, & super harenam, quid sit. to.2.33.F. to.4.279.D
 Aedificare super fundamentum, aurum argentum, lapides preciosos, quid sit. to.4.17.B. & sequenti. to.5.205.D
 Aedificatio spiritalis. to.3.236.M
Vide in litera E, Aedificium.
Aeger, Aegrotus.
 Aeger, homo. to.10.46.E
 Aegrotorum genera, duo. to.10.18.F
 Aegrotatio generis humani. to.10.49.L
 Humanum genus, magnus aegrotus iacens ab Oriente vsque in Occidentem. to.10.49.L. & sequenti. & 64.K
 Vnumquodque animal aegrotans, quaerit ad iij sibi

INDEX

fibi necessarium. to. 10. 305. H I
 Aegritudines ligaturis, non curentur. to. 9. 15. E
 Aegrotant periculosius, qui mentem febribus perdidērunt. to. 10. 64. H
 Officium erga desitutos & aegrotantes. to. 1. In Possidonio de vita Augustini.
 Vide in litera E. **Aegrotare.**
Aegeria.
 Aegeria nympa. to. 5. 63. G
Aegeftas.
 Aegeftas aliquando beata. to. 10. 3. D. & fo. fequenti. E
Aegialeus.
 Aegialeus rex. to. 5. 154. G
Aegis.
 Aegis, scutum Iouis. to. 4. 88. C
Aegyptus.
 Aegyptus imago cœli, secundum Trimegistum. to. 5. 72. E
 Aegyptus magis in meridie quam Aphrica. to. 10. 43. L
 Distantia terræ sanctæ & Aegypti. to. 10. 168. H
 Aegyptus figura huius seculi. to. 4. 28. A to. 9. 53. A
 Aegyptus olim idolis & superstitionibus dedita. to. 10. 43. L M
 Aegyptus tempore Augustini multos sanctos & sanctas habuit, mundum penitus contemnentis. to. 10. 43. L
 Quare deus populum suum in Aegyptum induxerit, ubi tantum affligi permiserit. to. 9. 193. K
 Aegyptij. to. 5. 82. L M
 Aegyptiorum dominatio. to. 10. 100. L
 Seruitus Aegyptiaca. to. 10. 170. A B
 Lutea opera Aegyptiorum, mysticè quid. to. 10. 100. L
 Aegyptium extinguere, quid sit. to. 10. 173. C
 Aegypti plaga. to. 5. 144. D. 174. K to. 10. 171. C
 Aegyptus percussit primogenitorum affectu. to. 10. 172. I
 Aegyptij, peccata. to. 10. 173. B
 Ex Aegypto fugere, to. 10. 146. I
 Ex Aegypto Israelitarum transitus, quid denotet. to. 4. 15. C
 Egredi Aegyptum, spiritaliter intelligendum. to. 8. 86. E
 Aegyptij merito spoliati ab Hebræis. to. 6. 93. E F
 Et quid mysticè. to. 3. 10. I K. to. 6. 96. G H
 Aegyptij, deceptioe digni. to. 4. 128. F
 Ex Aegypto liberati, duce Christo. to. 4. 130. L. to. 8. 86. E
 Aegyptum egressi filij Israel, quinta generatione. to. 4. 163. G
 Aegyptij in mari rubro extincti sunt. to. 5. 144. D. to. 10. 172. D E. & L
 Dij Aegypti, homines mortui. to. 5. 73. H
 Aegyptiorum simulachra. to. 7. 106. A
 Aegyptij superstitionissimi. to. 4. 143. L M
 Aegyptiorum superbia ranis & muscis domata. to. 9. 136. K
 Aegyptij de lapide nomine gloriati sunt. to. 5. 67. I
 In Aegyptum quando profectus Ioseph cum Maria. to. 4. 92. H I
 Aegyptus, Vide in litera E.

Aemulatio.
 Aemulatio & inuidia quid differant. to. 4. 294. K
 Charitas non aemulatur, non inflatur. to. 10. 45. I
Aemulus.
 Vide in litera E.
Aeneas.
 Aeneas errores. to. 1. 17. B. to. 5. 2. G. & fo. 2. K. & 130. K
 Aeneas fugiens, penates aduexit. to. 5. 85. K
Aenigma.
 Aenigma quid. to. 8. 98. B
 Aenigmatice qui. to. 4. 57. L
 De enigmatè & tropicis loquutionibus. to. 3. 102. I K. & fequenti.
Aeolus.
 Aeolus ventorum rex. to. 5. 2. K
 Aeolus. to. 5. 141. K
Aequalitas.
 Aequalitas filij dei. to. 4. fo. 127. G H
 Quia omnia deus fecerit, quare non aequalia fecit. to. 4. 126. K
 Aequalitas personarum diuinarum. to. 9. 247. M. to. 10. 190. E. & fequenti.
 Aequalis deo Christus non se faciebat, sed ei aequalis natus erat. to. 9. 34. D
 De aequalitate patris & filij in diuinis, contra Aerium & Eunomium plura. to. 10. 47. I. & fequen. copiose.
 In quacunq; virtute filius est aequalis patri, in omnibus aliis est aequalis. to. 10. 142. F G
 Deus pater non inuidet filio suo, ut ipse sit aequalis. to. 10. 44. G
 De patris & filij in diuinis aequalitate. to. 10. 47. C. D. & fequenti.
 Patris, filij & spiritus sancti, non sunt diuersae separabiles dignitates. to. 9. 241. K. & fo. 245. I. & fequenti.
 Filium probat Augustinus aequalem patri. to. 9. 36. H
 Christus quia deus, aequalis est patri: quia vero homo, minor est patre. to. 10. 134. M. Vide, Persona & Trinitas.
 Aequalia quare non fecerit omnia deus. to. 4. 126. K.
 Aequales erimus angelis. to. 10. 59. G
 Appetitus aequalitatis domini sui, deiecit hominem. to. 10. 127. B C
 Similitudine rerum visibilium, rem inuisibilem & inenarrabilem & incomprehensibilem, inquantum potuit & res ipsa permisit, aequalitatem patris & filij in diuinis, Apostolus explanare conatus est. to. 10. 48. D
Aequalitas, Vide in litera E.
Aequitas.
 Aequitas vade dicta. to. 1. 132. F. in fine.
 Aequitas simulata, duplex est iniquitas. to. 8. 142. F
 Aequitas itatæ dei & modus qua vnicuique remittitur. to. 10. 24. D & fequenti.
Aequitas, vide in litera E.
Aequiuoca.
 De aequiuocis, multiuocis, & similibus. to. 10. 163. D. & fequenti.
Aerarius.
 Vide in litera E.

Aesculamus.
 Aesculamus deus. to. 5. 36. K
Aesculapius.
 Aesculapius. to. 5. 26. C. & fo. 73. I. & fequentibus.
Aestas.
 Aestas prosperitatem significat, hyems aduersitatem. to. 6. 45. H I. to. 8. 83. K
Aetas.
 Aetas hominis considerandæ. to. 1. 161. F
 Aetates spirituales septem. Ibidem. G
 Aetates mundi quare inaequales. to. 1. 185. F
 Aetates mundi septem. to. 1. 184. L
 Aetates mundi sex. to. 3. 68. I. to. 4. 74. H. & fo. 158. F. to. 5. 218. D. to. 6. 56. F. to. 9. 18. M. & fequenti.
 Secundum quatuor aetates, quatuor gradus ad foelicitatem. to. 3. 44. G
 Aetas spiritalis. to. 4. 22. C
 Aetate sexta qualis Christus venerit. to. 4. 222. D
 Aetates generis humani, & hominis vnus, collatae. to. 1. 184. M. to. 4. 128. B. & 129. I
Aetas vide in litera E.
Aeternitas.
 Aeternitas dei nescit tempora. to. 1. 36. G. & fo. 43. A. & Ibidem. M. & fo. 167. H to. 4. 124. F. in fine.
 Aeternum quomodo accipiatur. to. 3. 26. G. to. 4. 21. D. & 31. L. & 37. L
 Aeternitas vera dei est. to. 3. 238. A
 Aeternum & immortale differunt. to. 4. 124. G
 Aeterna, aeternitatis participazione, fit anima. Ibidem. I
 Aeternum quid in scripturis. to. 5. 203. H. to. 9. 45. D
 Aeterna non carnaliter cogitanda. to. 8. 86. F
 Aeternitas. to. 3. 235. F. & 238. A. 241. C
 Comparatio aeternitatis ad tempus. to. 9. 176. E
 In aeternitate stabilitas. to. 10. 32. I
 Aeterna vita quanti ematur. to. 10. 53. L
 Sperare aeterna. to. 10. 82. G. & fequenti.
 Aeterna dignitate priora. to. 4. 274. E F
Aeternitas, vide in litera E.
Aether.
 Aether quid. to. 4. 88. C
 Aether & aer differunt. to. 5. 71. K
 Aether Ioui datur. to. 5. 33. F
Aethiopia.
 Aethiopia vxor Moysi. to. 3. 164. H
 Aethiopia duplex. Ibidem. I
 Aethiopes nigri, mysticè. to. 8. 177. B C
 Aethiopia Moysi coniuncta, ecclesiam significabat. to. 10. 170. K
Aer.
 Aer corpus est, & secundum quosdam se gignit. to. 2. 55. A
 Aer & aqua. to. 3. 119. M
 Aer spiritus. to. 5. 43. E
 Aer Iuoni datur. to. 5. 33. F
 Aerem crassum aquae nomine designari. to. 1. 182. H. to. 3. 112. E F
 Aer crassior vnde generetur. to. 3. 112. G
 Aer terra superior. eodem. 117. B
 Aere superior ignis. Ibidem. C
 Aere appellari caelum. Ibidem. D. & fo. 119. M. & fequenti. to. 6. 121. E
 Aer superior & inferior. to. 3. 120. G
 Aer caligat.

Aer caliginosus daemoneum carcer. Eodem fo. 121. A B & to. 6. 121. E
Aereae impressiones quomodo generentur. to. 3. 121. A & 130. K L & feq.
Aer feruefactus in balneis, vrit: cuius etiã impullus, vento flante, sentitur. to. 5. 201. D
Aerea animalia, daemones, to. 1. 95. C. Et 105. L to. 3. 120. L M
Christus in aere immolatus est, vt aer mundaretur. to. 10. 193. A
Aeriani.
 Aeriani haeretici, non orãdum pro mortuis censent. to. 66. E
Aetiani.
 Aetiani ab Aetio, qui Eunomianus, ab Eunomio Aetij discipulo. to. 6. 6. E F
 Dissimilem per omnia patri afferunt filij, & filio spiritum sanctum. Ibidem.
Aetiologia.
 Aetiologia siue etymologia. to. 3. 109. C to. 6. 20. M & feq.
Affectus.
 Affectus animi. to. 1. 38. M. & 66. H
 Affectus animi ad malũ, vnde fit. to. 1. 149. M & fequen.
 Affectus quid sit. to. 3. 200. I & 237. G
 Affectus quatuor. to. 3. 192. C. D. to. 10. 294. H
 Affectus humani diuersitas. to. 3. 237. G
 Affectum, non vocem, audit deus. to. 4. 218. L
 Affectibus prauis & turbulentis resistimus veritate & virtute. to. 5. 75. D
 Afficitur, & mutabile est omne quod aliquid patitur: & sic ostendit deum non affici. to. 5. 105. C
 Affectiones, vel passiones, siue perturbationes animi, Apostolus carni attribuit. to. 5. 115. H
 Affectiones bonas vel malas, voluntas causat bona vel mala. to. 5. 116. F
 Affectiones de amore boni procedentes & de charitate, dici possunt virtutes & non vitia, vt quidam putant. to. 5. 117. H
 Sine affectionibus mentem perturbantibus, & contra rationem accidentibus, viuere, non est huius vitae: sed talis impassibilitas in beatitudine erit ubi nullũ peccatum esse poterit. Ibidem. L M
 Affectiones has licet habeamus humanae conditionis infirmitate, nihilominus si sumus absque ipsis, non recte viuimus, cum dolere & affici oporteat circa quendam. to. 5. 117. M
 Affectio nulla inclinati, humanitatẽ potius amittunt, quam veram assequantur tranquillitatem. Ibidem. M
 Affectiones quomodo fuerint in Christo. to. 5. 117. L M. to. 8. 231. I K
 Affectus malus punitur, cui etiam effectus non succedit, vt patet in aedificandis turrim Babylonis. to. 5. 135. C
 Vtrũ passiones futuræ sint in patria. Et quæ ibi futuræ, quæ non. Ibidem. D. & feq.
 Superbientes in moderazione affectuum, quales. to. 5. 117. M. & feq.
 Affectiones tres sunt in corpore humano. to. 8. 119. D
 Affectantes mala, bona inuenire non possunt. to. 8. 31. K

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Vbi affectus, ibi misericordia. to. 8. 50. I
 Sine affectionibus nullus viuunt. to. 8. 185. E
 Non minor fuit affectus Ioseph ab Arimathia, quam Mariae. to. 10. 195. C
Affinitas.
 Affinitates futuræ, etiam si Adam non peccasset. to. 1. 7. C
 Affinitas spiritalis verior est carnali. to. 2. 29. H
 Affinitas temporalis nihil prodest, si salus aeterna contemnitur. to. 2. 159. B
 Affinitatis gradus. to. 4. 51. M
Afflictio.
 Cur infantes & innocentes hic affligatur. to. 1. 156. F
 Afflictio pforum. to. 2. 39. H & feq. to. 3. 239. K & 238. A
 Affligimur pro peccatis nostris. to. 2. 130. K & fequentibus.
 Afflictiones temporariae patienter ferendae. to. 2. 135. G H & 136. L
 Afflictionibus erudimur. to. 2. 128. F G
 Afflictio necessaria. to. 3. 235. K & 238. D & H.
 Affligi cur permittuntur boni a deo magis quam mali. to. 5. 3. L M
 Qui fert patienter afflictionem diuinam, si iustus est, coronam accipit: si peccator, indulgentiam. to. 10. 245. L
 Deus duabus de causis permittit hominẽ a diabolo affligi. Ibidem.
 Afflictio Agar, vtrum persecutio. to. 9. 23. E
 Quid afflictio populi Iudaici, post mortem Ioseph, designet. to. 10. 169. L M
 Precatio in afflictione. to. 9. 158. L
Afri, Africa.
 Africa. to. 5. 138. I
 Africanae haereses. to. 1. In Possidonio de vita Augustini cap. 7.
 Africæ deuastatio. to. 1. Ibidem cap. 28. to. 2. 69. D. to. 5. 30. D.
 Afri temulentii & contentiosi. to. 2. 39. L & 65. F. G. & feq. Vide, Aphrica.
Africanus.
 Africanus scriptis de Genælogia Christi in Mattheo & Luca. to. 1. 10. H
Agabus.
 Agabus propheta. to. 2. 60. E F. & 62. D to. 10. 182. L
 ἄγαν. to. 6. 81. E
 ἄγαπῶν. to. 10. 155. F
Agar.
 Agar data est Abraham a Sara. to. 5. 140. E & 142. D E
 Agar & filius eius. to. 5. 124. C
 Agar & Hirmael significauerunt carnales veteris testamenti. to. 5. 142. D
 Agar & Cethura, vxores & concubinae dictae sunt. to. 5. 142. E
 Agar afflicta est a dña sua Sara, propter su perbiã. to. 9. 141. C
 Afflictio Agar non vocatur persecutio, ludus autẽ Ismaelis cum Isaac, fice. Et afflictionem haeticorum figurat, quæ non est persecutio. to. 9. 23. D E. Vide, in Sara.
Agareni.
 Agareni quini, & quos significet. to. 8. 199. B
Agenorita.
 Agenorita. to. 5. 34. F & 35. I

Ager, Agricultura.
 Ager, pro mundo. to. 1. 185. F to. 2. 157. D to. 10. 165. E
 Agri nomine, ecclesia figuratur. to. 8. 244. E & 276. G
 Ager domini, mundus est. to. 8. 379. B
 Erunt duo in agro vno, vnũ assumetur, alter relinquetur. to. 8. 334. M
 Significat cor hominis vel bonũ vel malũ. to. 8. 143. I K
 Ager figuli, precio pro Christo dato optus, quid significet. to. 10. 185. L & 192. C
 Agricola vnde. to. 5. 81. B
 Agricola, trinitas. to. 9. 96. C
 Agricola, prepositi ecclesiarum. to. 8. 60. G
 Agricola noster deus. to. 8. 150. A B to. 10. 188. E
 Haeticos & schismaticos praedicit agricola ab Ecclesia. to. 9. 126. I
 Agricola saepe aduersus deũ tonantem murmurat, grandinẽ timet, fortilegos cõsulũt, optant famẽ, quod possent vendere quod seruant. to. 8. 166. M
 Agricultura in paradiso. to. 3. 139. B
 Agriculorum labor honestus & sanctus. to. 3. 177. I
 Agricultura Manichæi dñant. to. 6. 5. L
 Agricultura, omnium artium inocentissima. Ibidem.
 Homines ante agriculturam quomodo vivebant. to. 5. 59. G H
 Agriculturam adinuenit Sterces, & vt simo animalium agri foecundaretur docuit, quod ab eius nomine sterces dictũ est, vnde & hunc quidam stercurũ vocatum ferunt. to. 5. 161. I
 Item alius quidã Homogyrus nomine, primus ad aratru boues iuxit, qui & vt deo templo & sacrificiis honorat. c. t. 5. 156. C
Aggeus.
 Aggeus propheta, de Christo & de ecclesia apertiori breuitate prophetat. to. 5. 169. G
Aginesis.
 Aginesis. to. 2. 190. K
Agnes.
 Agnetis & Crispinae martyria, quarũ altera virgo, altera coniugata. to. 10. 45. H
Agnoscere.
 Agnoscere dei, seruare est. to. 8. 356. C
 Agnoscat se prius homo quis sit, vt agnoscat quis sit qui eum fecit. to. 9. 246. I
 Qui deum per literas sacras designatur agnoscere, illos in iudicio designabitur deus agnoscere. to. 10. fo. 289. M & feq.
Agonistici.
 Agonistici qui dicantur. to. 8. 335. E
Agnus.
 Agnus paschalis, typus Christi. to. 4. 31. E to. 6. 104. K L. to. 8. 221. L M
 Agnum in lacte coqui. to. 4. 35. I & 40. E
 Agni paschalis immolatio, & mysterium. to. 4. 141. B & feq. to. 9. 213. L
 Et eius mysteria quid figurant. Ibidem.
 Agnus dei, Christus. to. 9. 14. H
 Agni discipuli. Ibidem.
 Quod semper immaculatus, non cui maculae ablatae sunt, sed quia nunq; contraxit. to. 8. 142. B
 Quare agnus non die, sed ad vesperum immolatus est. to. 10. 205. K
 Agnus occisus, vel Christum, vel martyres signat.

INDEX

signat. to.9.143.B
 Agnus aliter dicitur est Christus,quam apo-
 stoli aut sancti alij. to.9.14.H.
 Agrippinus.
 Agrippinus,prædecessor Cypriani. to.7.
 84.H
 Ale.
 Alæ dei,protectio. to.2.108.G.H.to.4.
 233.K.
 Alæ dei quæ dicantur. to.8.257.I
 Alæ Christi,pullos protegent. to.8.128.K
 &.140.L.M
 A quibus protegant. to.8.218.L.M &.320.I
 Alæ animæ duæ sunt,& quæ. to.8.257.L
 &.260.I
 Alæ orationum,quæ sint. to.8.85.E
 Alæ animæ quibus volat à facie dei irati,
 quæ sint. to.8.347.D &.379.E
 Sub tegmine alarum dei sperare, quid sit
 to.8.59.D &.122.B &.154.K
 Alæ quatuor animalium, testimonia pos-
 sunt dici veteris testamenti. to.9.
 142.L.M
 Alæ quatuor animalium,xxiiii. seniores desi-
 gnant. Ibidem.
 Duæ alæ magna Ecclesiæ, sunt duo testa-
 menta. to.9.146.B
 Alani.
 Alanorū irruptio.to.1.in Possidonio de vi-
 ta Augustini.
 Alapa.
 Christus alapam patiens,nos patientiā do-
 cuit,qua mundum viceremus. tom.9.
 115.G
 Alaricus.
 Alaricus Gothorum rex. to.1.13.C
 Alba,Albani.
 Quod in Alba ciuitate religiones ritusq;
 valuerunt templorum. to.2.40.K
 Alba ciuitas,ab Alcanio condita est, tem-
 pore Salomonis apud Latinos: ex qua
 deinceps nō Latinorū,sed Abanorum re-
 ges appellati sunt. to.5.184.A
 De impietate belli, quod Albanis Romani
 intulerunt:& de victoria,dominandi li-
 bidine,adepta. to.5.24.E
 Albani ad bellum prouocati. Ibidem.
 Alba euersa. to.5.23.F
 Albicerius.
 Albicerius diuinator Carthaginensis, ho-
 mo flagitiosissimus. to.1.94.L
 Albor.
 Albor in cute:lepra est,non candor. to.8.
 176.L
 Albulæ.
 Albulæ fluuius,nunc Tyberis. to.1.186.F
 & to.3.138.M
 Alchimus.
 Alchimus. to.5.172.K
 Alec.
 Alec,varij generis apud authores. to.1.
 54.D
 Alexander.
 Alexander magnus epistola scripta ad O-
 lympiadem matrem,in qua tempora re-
 gnorum describuntur. to.5.102.M
 Alexander magnus, penè totum mundum
 habuit:partim vi & armis, partim ter-
 rore.to.5.171.I
 Alexander subiugauit Iudæos iam de Ba-
 bylonia liberatos,sine vastatione,& ho-

stias in tēplo dei immolauit,putās eū cū
 diis esse colendum. to.5.172.I
 Alexander Macedo. to.2.10.I.to.5.32.A
 & H &.67.B
 Alexander rex & pontifex, crudeliter in
 suos regnasse traditur. to.5.172.L
 Alexandra,regina fuit Iudæorū. to.5.1b1.
 De Alexandro vetere hæretico.to.2.10.I &
 17.F
 Alexāder erari⁹,fraterad mortē.t.10.155.K
 Alexandrinus.
 Alexandrinus,chirurgus mirabilis. to.5.
 209.F
 Aliena.
 Alienum crimen,non maculat nescientem.
 to.2.36.F.G
 Alienum est omne quod malè possidetur.
 to.2.52.E.F
 Alienigenæ,& Allophyli qui. to.4.53.H
 Alienī qui dicantur.to.8.113.M &.362.C.D
 Alienus est, si quis tuorum nihil tibi pro-
 dest.to.8.99.F
 Alienus vnde Christus factus sit fratribus
 suis.to.8.159.K
 Alienigenæ qui sint. to.8.199.B
 Facinus vltimū est, inuadere aliena. to.
 6.114.H
 Apud deum non interest,vtrū vi an circū-
 uentione possideatur alienū. to.10.20.I
 Alimenta.
 Alimēta,medicamentorum vice.to.1.40.L
 De alimentis quæstio. to.4.126.I
 Alimenta sunt corporis medicamēta,qui-
 bus corpus glorificatū, sanitate immor-
 talitatis vigoratum,nō indigebit. to.5.
 192.K.L
 Alipius.
 Alipius conuictus & auditor Augustini.
 to.1.27.E.F
 Alipium à Circēsiū Insania cōuertit,Ibi.D
 Alipius capitur insania gladiatorum.to.1.
 27.E
 Alipius,vt fur apprehenditur. Ibi.G
 Alipij integritas. to.1.27.K & seq.
 Alipij, i errore Apollinaristarū.t.1.31.C.D
 Alipius,nomen Christi abhorruit. eod.
 35.A
 Alipius baptizatur cum August. eod.32.K
 Alipius Episcopus. to.2.8.G.H
 Alipius. to.5.209.D
 Alius, Aliud.
 Alius & aliud,in diuinis differūt. t.5.94.B
 Allegoria.
 Allegoria quadruplex. to.1.165.M
 Allegoria celat mysterium. to.1.182.D
 Allegoria. to.2.118.C to.3.109.C
 Allegoria propriè,loquutio figurata. to.3.
 12.G
 Allegoria quid. to.3.102.K &.109.C
 to.6.20.M & seq.to.8.257.K
 Allegoria nō vbique locū habet.t.4.275.HI
 Allegorizantes Priscillianistæ. to.6.7.C
 Allegoria historia Exodi. to.6.21.D
 &.58.K.to.8.172.L.M
 Allegorizandi ratio. to.8.13.B
 Allegoria ficti. eodem.4.2.F
 Allegorica interpretatio animi, & pisciū,
 & cæterorum animantium. to.1.51.K
 Alleluia.
 Alleluia,quæ canitur tempore Paschali.
 to.2.119.A & E.to.8.281.C
 Alleluia non translata. to.2.164.D &

tomo.3.6.L
 Alleluia,quid interpretatum dicatur. to-
 mo.8.266.E.F &.376.E.F.to.9.136.A
 to.10.98.H &.204.I
 Cur geminetur in titulis Psalmorum.to.8.
 199.B
 Amalech populum dei vexans, quid figu-
 rabat. to.9.223.H.I
 Bellum contra Amalech. to.10.174.H
 Amalechitæ & dæmones, ad crucis signū
 vincuntur. to.3.70.E.F
 Amalechitas brachiorum extensione supe-
 rare. to.10.100.M
 Amalech,mysticè quid. to.10.105.E.F
 Amari care, Amari tude.
 Amari tudinem habebis, quocūque in ter-
 renis rebus cor conuerteris. to.8.205.I
 Qui deum amarant. to.8.7.G
 Amaricantes in sepulchris, qui sint. to.8.
 152.K in fine.
 Amaricantes qui dicantur. to.8.159.M &
 161.E &.339.A
 Melior est amaritudo modica in faucibus,
 quam æternum supplicium in visceri-
 bus. to.9.200.L
 Ambiguitas.
 Genera ambiguitatum, duo. to.1.62.A
 Ambiguitas, ex æquiuocis varia. Ibidem.D
 Ambiguitas sermonis, qua ratione expedia-
 tur. to.3.11.I
 Ambiguitas & obscuritas, vitetur. eodem,
 17.L
 Ambiguum & obscurum, differunt. tom.1.
 61.I
 Ambigua in Latinis exemplaribus, inspi-
 cienda & iudicanda ex Græcis. to.10.
 85.M
 Ambitio.
 Ambitosorum miseria. to.1.26.M & se-
 quentibus.
 Ambitio transit. to.2.171.B
 Ambitio, virtutis præmia possidet. to.5.
 44.L
 Ambrosius.
 Ambrosius laudatus. to.1.25.I &.26.D.Et
 in Possido. de vi. Augusti.
 Ambrosio audit, quomodo Aug. resipue-
 rit. to.1.25.K.to.2.114.A
 Ambrosius quomodo dilectus à matre Au-
 gustini. to.1.26.B
 Ambrosij occupationes, studia, coelibus.
 Ibidem.D
 Ambrosij lectio tacita. Ibidem.E.F
 Ambrosium persequitur Iustina Ariana.
 to.1.35.I.K
 Ambrosij & Augustini de vasis dominicis
 conflandis, sententia. to.1.in Possido. de
 vita Augusti.
 Ambrosij morituri verbum piissimum.
 Ibidem.
 Ambrosius Origenem sequutus. to.2.12.I
 in fine.
 Ambrosius quæ scripserit. to.2.27.G
 Ambrosij de consuetudinibus Ecclesiarū
 responsio. to.2.81.M &.115.H
 Ambrosij Euangelicus disputator. to.2.
 112.B.C
 Ambrosio quatenus fauet Augustinus. to.
 2.114.A
 Ambrosij dictio submissa. to.3.20.C.D
 Temperata. Ibidem.F
 Et grandis. Ibidem.H

Amalech.
 Amalech, dicitur parturiens, vel dolens. to.
 8.111.F
 Quod interpretetur populus lingens. to.8.
 199.B
 Amalech populum dei vexans, quid figu-
 rabat. to.9.223.H.I
 Bellum contra Amalech. to.10.174.H
 Amalechitæ & dæmones, ad crucis signū
 vincuntur. to.3.70.E.F
 Amalechitas brachiorum extensione supe-
 rare. to.10.100.M
 Amalech,mysticè quid. to.10.105.E.F
 Amari care, Amari tude.
 Amari tudinem habebis, quocūque in ter-
 renis rebus cor conuerteris. to.8.205.I
 Qui deum amarant. to.8.7.G
 Amaricantes in sepulchris, qui sint. to.8.
 152.K in fine.
 Amaricantes qui dicantur. to.8.159.M &
 161.E &.339.A
 Melior est amaritudo modica in faucibus,
 quam æternum supplicium in visceri-
 bus. to.9.200.L
 Ambiguitas.
 Genera ambiguitatum, duo. to.1.62.A
 Ambiguitas, ex æquiuocis varia. Ibidem.D
 Ambiguitas sermonis, qua ratione expedia-
 tur. to.3.11.I
 Ambiguitas & obscuritas, vitetur. eodem,
 17.L
 Ambiguum & obscurum, differunt. tom.1.
 61.I
 Ambigua in Latinis exemplaribus, inspi-
 cienda & iudicanda ex Græcis. to.10.
 85.M
 Ambitio.
 Ambitosorum miseria. to.1.26.M & se-
 quentibus.
 Ambitio transit. to.2.171.B
 Ambitio, virtutis præmia possidet. to.5.
 44.L
 Ambrosius.
 Ambrosius laudatus. to.1.25.I &.26.D.Et
 in Possido. de vi. Augusti.
 Ambrosio audit, quomodo Aug. resipue-
 rit. to.1.25.K.to.2.114.A
 Ambrosius quomodo dilectus à matre Au-
 gustini. to.1.26.B
 Ambrosij occupationes, studia, coelibus.
 Ibidem.D
 Ambrosij lectio tacita. Ibidem.E.F
 Ambrosium persequitur Iustina Ariana.
 to.1.35.I.K
 Ambrosij & Augustini de vasis dominicis
 conflandis, sententia. to.1.in Possido. de
 vita Augusti.
 Ambrosij morituri verbum piissimum.
 Ibidem.
 Ambrosius Origenem sequutus. to.2.12.I
 in fine.
 Ambrosius quæ scripserit. to.2.27.G
 Ambrosij de consuetudinibus Ecclesiarū
 responsio. to.2.81.M &.115.H
 Ambrosij Euangelicus disputator. to.2.
 112.B.C
 Ambrosio quatenus fauet Augustinus. to.
 2.114.A
 Ambrosij dictio submissa. to.3.20.C.D
 Temperata. Ibidem.F
 Et grandis. Ibidem.H

Ambrosium Episcopum dæmones confes-
 si. to.4.216.I
 Ambrosium laudat Pelagius. to.7.169.D
 &.179.A &.206.D
 Ambrosij testimonia, de peccato origina-
 li.to.7.174.F.&.201.C & se.&.203.D.E
 &.209.G
 De gratia & auxilio dei. to.7.201.F
 De vi legis. Ibidem.201.H
 De perfecta iustitia. Ibidem,& seq.
 De videndo deo. to.2.107.G & sequen.&
 per totam epistolam.
 Ambrosianæ quadrigæ. to.7.210.B.C &
 216.M
 Ambrosius consulit quid legendum, to.1.
 35.G
 Ambrosius dissentit Augu. to.7.157.H.I
 Ambrosius Mediolani Episcopus, tempo-
 re Augustini. to.10.94.H
 Ambulare.
 Ambulare quid. to.10.74.I
 Ambulatio super aquas. to.3.171.D.to.9.
 213.G.H.to.10.13.I.& sequent.
 Diuinum verbum ambulans super aquas,
 sanctificauit eas. to.9.213.G
 Qui dicuntur ambulantes. to.10.298.B
 Ambulare dei. to.4.234.D
 Deambulat deus in nobis. to.10.56.H
 Per quid ambulemus in Christo. to.10.
 47.B
 Per hominem Christum ambulans, perue-
 nit ad deum. to.10.47.B
 Ambulare in Christo. to.10.82.I
 Ambulare secundum spiritum. to.7.193.B
 to.10.61.K
 Secundum carnem ambulare, quid. to.10.
 61.K
 Ambulare per speciem, quid. to.10.80.D
 Ambulare bene, quid. to.10.47.B
 Qui sint qui ambulant in lege domini. t.8.
 288.M
 Ambulare nostrum, est feruere in itineri-
 bus bonorum operum. to.8.47.H
 Optimus est, qui & viam tenet, & in ea be-
 ne ambulat. to.8.41.E
 Ambulare in lege domini sine querela. to.
 10.73.B seq.
 Ambulandum in humili, vt venias ad ex-
 cella. to.10.46.E
 De eo quod Apostolus ait: Videte quomo-
 do cautè ambuletis, non vt insipientes,
 sed vt sapientes: redimentes tempus,
 quoniam dies mali sunt.
 Homilia. to.10.94.M & sequen.& habe-
 tur ferè tota eodem.to.83.C & seq.
 Qui in tenebris ambulent. to.9.126.B
 In circuitu impij ambulant: exponitur. to.
 5.104.B
 Manus ambulare, quid. to.10.116.B
 Ambulare debent simul religiosi, & stare:
 & de disciplina in ambulato. to.2.106.
 A.B & G.
 ἄμεινον
 ἄμεινον, qui dicantur. to.7.169.K
 Amen.
 Amen & Halleluia non translata. to.2.
 164.D.to.3.6.L
 Amen, interpretatur verum. to.6.67.E
 to.9.66.H
 Amen, iuramentum est Christi. to.9.66.H
 Amigdale.

Quid amigdale significant. to.10.177.C.D
 Tres amigdali testè, quid significant. to.10.
 177.C.
 Amittere.
 Amittere, quomodo sit emere. to.10.83.E
 Amare.
 Amare, quomodo sit alienari. to.1.11.C
 Amare, quid sit. to.4.126.A
 De amore ordinato & inordinato, & qua-
 liter creator, qualiter creatura aman-
 da: & ibi plura de ordine amoris. to.10.
 5.130.L.M
 Quid amādū. to.1.9.B. &.116.C.to.2.123.K
 & sequet. &.113.A. & sequent. to.10.4.
 126.A
 Amari nihil, nisi aliquo modo cognitum.
 to.3.79.K &.83.M & sequentibus.
 Nemo prorsus amat incognita. to.3.83.M
 & sequentibus.
 Quædam amasse, possidisse est. to.3.83.C
 & sequentibus.
 Amari debet vita beata super omnia, aliis
 non habetur: & quod omnia amata sunt
 propter illam. to.5.122.I
 Amat anima mea amantem se: exponitur.
 to.10.157.E
 Amor quare amatur. to.5.98.E.F
 Amate, sed quid ametis videte. to.8.41.G
 Qui non amat, frigit, obrigit. Et quid sit
 amandum. to.8.45.M
 Ille amat & non dolet, qui habet quod a-
 mat. to.8.68.K
 Ama & time: ama quod promittit, time
 quod minuitur. to.8.86.F
 Amare iustitiam. to.10.79.I
 Quatenus amandi consanguinei, vxor, &
 temporalia, vt non nocent eorum amor
 amorī Christo debito. to.5.205.H
 Et qualiter talia in persecutione ob Chri-
 stum dimittuntur. Ibidem.
 Amant temporalia plus quam se, quod pro-
 pter ipsa tormentis se exponunt: & ideo
 mali sunt. to.5.4.M
 Stultum est amare magis annulum, quam
 sponsum annuli datorem. to.9.127.I
 Malum est amare condita, deferendo con-
 ditorem. to.9.127.H
 Amat quis tepidius eum quem se cogitat
 necessariò deseriturum. to.10.5.
 106.L
 Magis amat qui obiurgat, quam qui adu-
 latur. to.2.9.B &.141.F
 Amator dei, mulierum amore non vincit-
 tur. to.2.173.G
 Amatores seculi & operarij iniquitatis, ti-
 ment sibi videntes speciei suæ ruinam. to.
 9.148.L
 Amicitia.
 Amicitia quid sit. to.1.100.A
 to.2.145.M. to.4.260.E &.262.C
 Amicitia vera inter quos sit. to.10.4.
 260.F.G
 Amicitia triplex. Ibidem.I
 Amicitiam natura inscruit. Ibidem.L
 Amicitia vera. Ibidem.261.D
 Amicitia puerilis. Ibidem.F
 Amicitia spiritalis. Ibidem.
 Amicitia ex quibus procedat. Ibidem.
 Amicitia fons, amor dei. Ibidem.H
 Amici delectus. Ibidem.
 Amicitia

IN DIVVM AVGVSTINVM.

INDEX

Amicitia dissolueda causa. Ibidem.K
& sequentibus.
Ad amicitiam qui minus idonei. tomo.4.
261.M
Ad amicitiam quatuor requiruntur. Ibidem.
262.C
Amici probatio. Ibidem.
Amicitia fides. Ibidem.D
Amici quaestuosi. Ibidem.
Amicus qualis eligendus. tomo.4.
262.E
Amicus quomodo arguendus. Ibidem.F
Amicitia cultus. Ibidem.G
In amicis beneficentia. Ibidem.I
Amicitia vis. to.6.171.E
Amicitia vera vnde manat. tomo.2.
48.E F
Amor amicitia debet esse gratuitus. to.
10.94.K & 113.C
De amicitia cultu. to.4.262.G
Amicitia humanae cum diuina compara-
tio. to.1.22.E
Amicitia seculi & dei quibus constant to.
4.252.M
Amicitia seculi, inimicitia est dei. to.10.
304.C
Amicitia regulae. tomo.10.113.C
Amicitia quaedam carnalis. to.10.113.B
& sequentibus.
Multi amicitias maiorum optarunt, & ma-
iora pericula incurrerunt. tomo.8.
332.H I
Amicitia firma. to.10.146.F
Tullij verba de amicitia. tomo.2.132.B &
145.M
Ignoti quatenus & quomodo in amicitiam
recipiendi. tomo.10.80.M &
sequentibus.
In amicitiam receptus quis. to.10.
81.A
Amicitia rationis. to.10.113.C
Amicitia vera non est pensanda tempora-
libus comodis, sed gratuito amore po-
tenda. to.2.48.E F
Amicitia fructus & voluptas. tomo.1.
22.D. tomo.4.260.M
Amicitia inter equos cohabitantes. tomo.
10.113.C
Et ea est amicitia consuetudinis.
Quod amicitia bonorum secura esse non
possit, dum à periculis praesentis vitae
trepidari necesse sit. tomo.5.180.C
& sequentibus.
Amicitia Orestis & Pyladis. tomo.1.
22.A
Per amicitiam aliquis cognoscitur. tomo.
10.80.M
Amicitia simulata quidam multa & pessima
conantur inferre bonis: quae si su-
stinent & perferunt patienter, vel ca-
neant prudenter, experti mala ipsa, ni-
hilominus necessario grauius crucian-
tur. tomo.5.179.G
Amici delectus. tomo.4.261.H I & se-
quentibus.E
Considerata & inconsiderata amicorum
receptiones quid efficiant. to.10.80.M
& sequentibus.
Amici probatio. to.4.262.C
Amici comparandi. to.1.109.D E
Amicorum unitas. to.1.111.I
Mutua inter amicos. to.4.262.K
Amici quomodo amandi. tomo.1.116.D

Amicum quem dicimus. to.10.81.A
Amicos coniunctio animorum facit. tomo.
10.146.F
Amicus dimidium anima. tomo.1.22.B
Amicus est alter ipse. Ibidem. & tomo.2.
13.G & 142.G
Amicorum omnia communia. to.1.28.F
tomo.4.261.E
Amicorum solatia. tomo.2.127.M & seq.
Amicum nihil esse sine amico. Ibidem.
128.A B
Fides amico seruanda. tomo.2.188.E F
Beneficentia in amicos. tomo.4.262.F
Amatur plus animus amici quam corpus.
tomo.9.56.D
Amici multum valent ad bona & ad mala.
to.10.49.I
Amicus gratis amandus est, propter sese,
non propter aliud. tomo.10.113.C
Amici quare amandi. tomo.10.113.C
Tu amas amicum, si oderis quod nocet a-
mico. to.10.244.G
Ille veraciter amat amicum, qui deum amat
in animo. to.10.254.F
Nemo amicus est hominis, nisi prius fuerit
veritatis. to.2.48.E F
Amici correptio. tomo.4.262.L
Amicis veris debent consilia manifestari
& cordis arcana. to.2.14.L
Amici non debent prodere amicis aliorum
peccata. Ibidem.
Amicus de via quis. tomo.10.25.M
& sequentibus.
Quod de amicis potentioribus multi pre-
sumperint, cederunt illi de quibus
praesumebant, & inuoluerunt eos qui de
se praesumperant. to.8.334.D
Amicus recti non est, quando mallet, si fieri
posset, id quod rectum est non iuberi.
to.8.154.E
Amicis optare salutem temporalem, non
est indecens. to.2.128.H
Optanda non est amicus longa vita, sed quod
illis sit vtile. tomo.9.125.G
De amicis quaestuosis. to.4.262.D
De eo quod scriptum est, facite vobis ami-
cos de mammona iniquitatis. tomo.
10.29.L & 184.F G
Vide, Mammona.
Amici dei qui. to.1.180.M
Per quid vocamur amici dei: & hoc nobis
maxima gloria. to.4.253.A
Amicus dei efficitur, qui inimici sit ami-
cus. to.10.257.B
Amicus huius seculi, inimicus est dei. to.
9.107.C
Amicus quomodo arguendus. to.4.262.F
Vtiliora sunt vulnera amici, quam volun-
taria ocula inimici. tomo.10.
186.K
Amicus saepe creditur esse, qui inimicus
est: inimicus, qui amicus est. to.5.180.B
Amicos quanto plures habemus, tanto ma-
gis timemus, non solum de morte cor-
poris, sed & animae.
Amico mortuo dolor habitus, tanto faci-
lius sanatur, quanto animus dolentis
erat melior. Ibidem.D
Amicis bonis mortuis gratulemur, cernē-
tes eos à multis erutos malis, licet de
morte contristati fuerimus. Ibidem.D
Amicum non potest quis amare fideliter,
quem cogitat deserturum, aut cui se su-

turum nouit inimicum. to.5.105.L
Amicos, siue amicitias, parabant sibi Ro-
mani dando munera magis quam acci-
piendo. to.5.23.B C
Amicos facit nobis angelos similitudo bo-
nae voluntatis. to.5.78.D E
Amicos deos credentes habere philoso-
phi, incidere in demones impios. to.
5.180.F
Amomum.
Amomum Assyrium vulgò nascitur. to.
2.3.I
Amor.
Amor, populus turbidus, vel populus me-
roris interpretatur. tomo.8.199.B
Amare deum.
Deus iniquos amauit, vt ab eis redamare-
tur. to.9.135.E
Amati sumus à deo. to.10.46.K
Christus minus nos amat adhuc miserorū
quam beatorū. to.9.123.L
Deus nos amat, & odit. to.10.46.G H
Amandus est deus pro amore eius, ita vt si
fieri potest nos ipsos obliuiscamur. to.
10.46.G
Amare deum, est diligere seipsum. to.5.
82.K L
Deus quare amandus, & quomodo. to.10.
113.C & sequentibus.
Deus gratis est amandus. to.10.162.L
& 242.E & sequentibus.
Quantum deus velit à nobis amari. to.9.
163.F
Amando, non ambulando itur ad deum. to.
2.49.F G
Minus deum amat qui cum eo aliquid amat,
quod non propter eum amat. to.9.168.A
Quisquis seipsum & non deum amat, non se a-
mat. to.9.122.D
Non amatur deus, nisi de deo. to.10.74.C
Amans deum, facile quae sunt mundi dese-
rit. to.9.66.B
Fillium non amamus nisi & patrem. to.9.108.C
Creator quomodo non male amari possit.
to.5.130.M
Amando bonum, meliores efficiamur. to.8.
362.I
Amor.
Amor duplex potest esse in vno homine:
scilicet, quo amatur non amandum, &
quo amatur amandum. Amor bonus fa-
cit audire malum, quo proficiente ma-
lus amor deficit. to.5.98.F
Amor & dilectio indifferenter & in bono
& in malo apud sacras literas inueniuntur,
licet philosophi quidam aliter di-
xerint. to.5.116.G H
An etiam ipsum amorem, quo & esse & sci-
re diligimus, diligere debeamus, quo
magis diuinae trinitatis imagini propin-
quamus. to.5.98.F
Amor ferit animus, sicut corpus suo pô-
dere, siue deorsum grauitate, siue sursum
leuitate nitatur. to.5.106.G
Amores duo fecerunt ciuitates duas: ter-
renam scilicet, amor sui visque ad con-
temptum dei; & caelestem, amor dei visque
ad contemptum sui. to.5.123.D
Amor bonus vel malus facit affectiones bo-
nas vel malas. Et quod passionis nihil
aliud sunt quam amor. to.5.116.I
& sequentibus.
Amor in

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Amor in genere.
Amor quid. to.1.171.L. to.3.199.L. to.4.
237.B. to.10.77.M.
Amor. to.3.203.F. G. to.5.98.F. & 116.I K
Amor vnde proueniat. to.1.22.K
Amoris ordo, & gradus. to.10.112.I & seq.
Amores diuersi, & eorum gradus. to.10.
112.M. & sequentibus.
Duo sunt amores, mundi & dei. to.9.127.D
Amores duo, duas fecere ciuitates. to.5.
123.D
Interrogat se quisque quid amet: & inue-
nit vnde fit cuius. to.8.144.B
Amor bonus & malus. to.3.237.E. to.4.
236.M. & sequentibus. to.5.116.I
Amor & cupiditas. to.3.83.B. to.4.237.A
Opus amoris & timoris. to.3.238.K.
Amor non improbat, modo in deo fiat.
to.1.22.K
Amor curus est, & miser est qui nihil a-
mat. to.8.fo.41.F. G
Amor curus est. to.8.77.A
Omnis amor habet vim suam, nec potest va-
care: sed si vis nosse qualis sit, vide quo
ducatur. to.8.312.F
Omnis amor ascendit vel descendit. to.8.
314.I
Amor vtilis. to.10.112.H
Ad mutuum amorē inuitatio. to.2.13.E F
Amores honesti. to.10.113.A
Amor sciendi. to.3.84.B C. & sequentibus.
De substantia dilectionis & amoris. to.4.
236.M. & sequentibus.
Amorem & dilectionem, indifferenter &
in bono, & in malo apud sacras literas
inueniri. to.5.116.H
Amor contemnendus. to.10.112.K
Amoris seculi, & amoris patriae caelestis
conflictus. to.9.226.L M
Amor seculi & dei quomodo concurrant.
to.10.109.H. & sequentibus.
Amor mundi, & amor dei quid efficiant. to.
10.46.F. & 110.A B
Amor carnalis nunquam excludere debet
caelestem. to.4.254.K
Nemo nisi per amorem potest deo vicem
reddere. to.9.174.A
De amore tribulationum, & spe quae per il-
las ad caelestia inuitat. to.10.283.B
Amor quantus est in possidendo, tantus do-
lor in amittendo. to.5.4.M. & seq.
Amor omnia efficit facilia & prope nulla.
to.10.8.D. & 149.A
Quod quis sine amore illicite non habuit,
sine vrete dolore non perdet. to.5.205.D
Amoris nexu vt homines coniungerentur,
deus hominem vnum formauit ex quo
omnes essent. to.5.106.G
Amor dei.
Amor verus. to.1.118.A
Amor caelestium. codem. 138.C D
Amor dei. to.10.14.E. & 46.F. & 79.I. &
110.A B
Ad amorem aeternum gradus. to.3.81.G
Amor erga deum. to.3.241.I. to.4.254.E
Ad amorem dei exhortatio. to.3.173.A. &
194.K.
Amoris dei stabilitas. to.4.254.K
Amor dei, fons amicitiae. Ibidem. 261.H
Ad dei amorem omnia referenda. to.1.91.I
Amor dei erga creaturas. to.3.114.H I
Amor dei, scripturae summa. to.3.5.D

Amor Christi & Ecclesiae, allegoricus ex
canticis. to.3.211.K
Amor illorum dicitur rectus, qui omnes af-
fectiones rectas habent. to.5.117.H
Amor boni facit hominem bonum, sed non
cognitio boni. to.5.98.F
Amor caelestis ciuitatis, dum nobis in hae-
rit, non potest nos extollere, cum alios vi-
deamus fecisse mirabilia pro terrenis.
to.5.45.F. & seq.
Amore diuino sic inardescunt angeli, vt om-
nia alia, etiam ipsi sibi met vilescent re-
spectu illius. to.5.79.L
Qui amat deum, debet odisse quod ille odit;
to.8.228.D
Cum male amamus, deus propitius negat
quod amamus, & iratus dat amati quod
amat. to.8.29.K. I
Cum id amamus quod vult deus vt amemus,
proculdubio daturus est. Ibidem. L
Ita amabis quod deus amat. to.8.89.I
Disce amare in creatura creatorem, ne te
teneat quod ab illo factum est, & amit-
tas eum à quo ipse factus es. to.8.76.H
Amor castus quis sit. to.8.175.C
Quid sit gratis amare deum. to.8.338.A
Erubescant qui sic amant deum, vt inuideant
aliis. to.8.51.I
Vae tali amori, qui suspicatur aliquid pul-
chrius quae ille à quo est omne pulchrum.
to.8.86.A
Amandus est charitate & gratuite. to.8.
114.D
Quod propter se amandus sit. to.8.55.G
Quid amas vt deum non ames? to.8.193.L
Christi erga nos amor, amore indignos. to
mo.10.46.K
Quid amor diuinus fecerit propter homi-
nem. to.9.174.D
Nulla plaga debet ab amore Christi sepa-
rare. to.10.306.L
Amor castus quis. to.10.79.I. & 94.L
Amor verus. to.1.118.A. to.10.113.I
Adhortatio ad amorem spiritualium, cum
dehortatione voluptatum huius seculi.
to.3.194.I K. & seq. to.10.94.E M.
Homines amando deum, efficiuntur dii: a-
mando mundum, efficiuntur mundus. to.
10.135.B.
Sicut amor immundus inflamat animam
ad terrena concupiscenda: sic amor san-
ctus ad superna eleuat, & ad aeterna in-
flamat. to.8.312.F
Amor proximi.
Amor proximi. to.4.254.G. Vide, Charita-
tas & Dilectio.
Amor fratris, ex deo est: odium, ex diabo-
lo. to.10.211.G
Amor erga parentes, & liberos tempora-
les. to.1.165.A.
Serpentes, leones, & lupi, amant filios suos.
to.10.113.A
Ferae amant filios. to.10.152.D E
Qui non amat filios vel uxorem, leone pe-
ior est. to.10.152.E. & 155.M. in fine.
Amor peruersus.
Peruersus amor. to.10.112.F M. & sequentibus.
Amor maiorum tartareus est: viscum ha-
bet quo deiciat in profundum, non pen-
nas quibus leuet in caelum. to.8.115.I K.
& 312.F. & 352.B
De amore peruerso, quo voluntas ab inco-

mutabili bono ad bonum commutabile
deficit. to.5.112.E F
Amor prauus cupiditas, sed rectus chari-
tas vocatur. to.8.15.I K
Quisquis amat carnaliter, necesse est vt cum
zelo pessimo amet. to.8.51.H
Amores turpes quatas molestias habeant.
to.8.254.H
Amatores lubrici non curant reprehensio-
res veraces, vt sint formosi fallaces. to-
mo.8.46.B
Amor malus, vel cupiditas, precipitat in
ea quae non sunt agenda: & metus malus
reuocat ab his quae sunt agenda. to.5.
212.M
Amor peruersus causat innumerabilia ma-
la: sed ad hunc amorem capescendum
ostendit multa data adiutoria diuinitus
& etiam humanitus. to.5.214.D E
Amor inordinatus parentum in filios. to.
10.294.C
Amores lubrici & inhonesti, taxantur. to.
10.77.I K
Amor illicitus, est cauendus. to.10.152.E
Amor mundi seculi, & huius vite.
Amor huius mundi. to.1.4.F. to.10.46.F G.
& 110.A B
Amor seculi. to.10.14.E. & 33.K L
Amor mundi separata nos à charitate. to.9.
127.D E F
Amor huius vitae caduca. to.10.33.M
Amor mundi mala religio. to.10.21.C
Amor temporalium. to.1.117.D. & 143.D E
Amor terrenarum rerum, viscum spirita-
lium. to.1.117.D. to.10.29.A B
Amor huius mundi, parit inimicitiam dei.
to.10.250.D
Amor laudis & gloriae. tomo.1.142.D. &
143.D E
Amor vanae gloriae, in philosophis. to.2.
53.A
Amor excellentiae, superbia vocatur. to.10.
45.I.
Et is inuidet. Ibidem.
Amor nostri. to.1.117.C
Amor sui, vbi laudandus. to.3.4.D
Vide Dilectio.
Amorrbhai.
Amorrbhai, quid interpretentur, & quos fi-
gurent. to.8.339.A B
Amos.
Amos propheta. to.3.17.D
Amos, Elias, Michaeas, & Ionas, simul pro-
phetabant tempore Osiae regis: & non
tantum populo Iudae, sed & gentili. to.5.
166.K. & 167.B C
Amphibologia.
Amphibologia quid faciat. to.3.7.A
Amphion.
Amphion citharę suauitate, lapides mulsit
& attraxit. to.5.159.F
Amplitudo.
Amplitudo, quid Ciceroni. to.4.125.K
Amulius.
Amulius. to.5.24.M. & 164.D
Amynta.
Amynta, rex decimus octauus Assyriorum.
to.5.158.B.
Anabaptismus.
Anabaptismus quare vitatur. to.7.86.I
Anabathmos.

INDEX

Anabathmos.
Anabathmos. to. 8. 71. G
Anachoretæ.
Anachoretarum vita. to. 1. 172. G. & seq.
Analogia.
Analogia quid. to. 3. 109. C. to. 6. 20. M. & sequent.
Ananias.
Ananias, præceptor Pauli. to. 3. fo. 2. E. to. mo. 4. 81. I
Ananias & Saphira, auaritia perierunt. to. 9. 195. C
Ananias quid interpretetur. to. 10. 85. C
Ananias condemnatio. to. 10. 83. L
Quare Petrus Ananiam & Saphiram morte damnauit. to. 10. 228. D E
Ananias baptizauit Saulum, & fecit de luppo agnum. to. 10. 255. G
Ananias baptizauit Saulum, & fecit Paulum. to. 10. 267. F
Anastafius.
De Anastasio episcopo Romano. to. 2. 20. L. & 15. D
Anastafius papa. to. 7. 27. G
Anathema.
Anathema maranatha, quid significet, & cur vtrunque ponitur. to. 2. 164. H
Anathema, unde peccerit. to. 4. 57. D & G
Anathema, & anathemare quid. Ibidem. G H
Si quis alicui articulo discrdet, anathema sit. to. 10. 192. G. & sequent.
Anatomici.
Anatomici incisores. to. 5. 213. I & M
Anatomici medici. to. 7. 256. M. & seq. F
Anaxagoras.
Anaxagoras, mentē dixit deum. to. 2. 55. B. circa finem.
Anaxagoras. to. 5. 64. G
Anaxagoras, dixit solem esse lapidem ardentem, propter quod factus est reus. to. 5. 171. L.
Anaximander.
Anaximander philosophus, quo tempore claruerit. to. 5. 64. G. & 166. A
Anaximenes.
Anaximenes, de deo. to. 1. 38. B. to. 2. 55. B.
Anaximenes physicus. to. 5. 166. A
Anaximenes opinio de deo refellitur. to. 9. 169. M.
Anchises.
Anchises. to. 5. 21. K
Ancilla.
Ancilla dei nos sumus. to. 8. 315. F
Ancones.
Ancones. to. 4. 37. A
Anconici & Anconici. to. 4. 41. K
Ancus.
Ancus Martius, morbo interit. to. 5. 25. A
Ancus Martius. to. 5. 169. B
Andragatius.
Andragatius. to. 5. 48. M
Andreas.
De Andrea cardinali resuscitato, to. 2. 186. K L
De Andrea apostolo, nugæ. to. 6. 125. L
Andreas & Petrus tunc Christo inhaerunt, quando de nauē eos vocauit, non autem quando a Ioanne missi, dixerunt vbi habitas? to. 9. 15. A

De sancto Andrea. to. 10. 255. B
Androgyni.
Androgyni. to. 3. 122. K
Anebuntes.
Anebuntes Aegyptius. to. 5. 83. M
Andromache.
Andromache prius nupta Pyrrho, tandem seruo datur. to. 5. 24. A
Angelus.
An sint angeli. to. 9. 183. I K
Quāuis angelos non videamus, esse tamen nouimus ex fide & reuelatione. to. 8. 258. B
Angelorum definitio. to. 9. 183. K L
Angelorum nomen largè usurpatum. to. 1. 4. G H
Angelos habere animas, nusquam inueniri. Ibidem. & 6. G. & 11. B
Angelorum conditio. to. 3. 150. G H
Angeli quādo creati. to. 3. 109. D. & 110. F G & 117. M. to. 5. 93. I. & sequenti. copiosè. to. 6. 85. H
Angeli quādo creati, incertū. to. 4. 224. F
Angeli creati sunt ante cælum & terram. to. 8. 216. K
De opinione eorum qui angelorū creationem anteriorem volunt esse quā mundi. to. 5. 99. E F
De Platoniorum opinione, qua putauerunt angelos quidem a deo conditos, sed ipsos esse humanorum corporum conditores. to. 5. 107. F. & sequent.
De eo quod quidam putant, in conditione firmamenti aquarum discretarum nomine angelos significatos: & quod quidam aquas existimant non creatas. to. mo. 5. 99. M. & seq.
Angeli, si dicantur facti ante cælum & terram, secundum quosdam, vt accipiatur principium pro filio dei, in quo factum est cælum & terra, de hoc non est vis scienda, dū tamen non dicat angelos deo coæternos. to. 5. 99. E F
Angeli simul vt facti sunt, lux facti sunt, nō ita tantum creati, vt quoquo modo essent & viuerent, sed etiam illuminati vt sapienter beatèque viuerent. Ab hac illuminatione quidam angeli, non solum non obtinuerunt excellentiam sapientis beatèque vitæ, quæ proculdubio non nisi aeterna est, sed & rationalem vitam. to. 5. 94. H I
Angelos sanctos in sublimitibus cœli sedibus, non quidem deo coæternos, sed tantum de sua sempiterna & vera foelicitate securos & certos esse, nemo ambigat. to. 5. 99. F
Angeli facti sunt ante omne tempus: accipiēdo tempus proprie & cōsuetudinariè. to. 5. 104. D E
Angeli semper fuerunt, quia omni tempore, sicut & tēpus fuit, & tamen deo coæterni non sunt, sed creati: & sine angelis tempora esse non potuerunt. Eodem, B F
Angelorum esse non mensuratur tempore, cum immortalitas non transeat in tempore. Eodem, G
Angeli mouentur in tempore, & ideo coæterni non possunt esse creatori, in cuius motu non est dicendum fieri, vel fuisse, vel futurum esse. Eodem, H
Angeli an fuerint impares in primo statu:

aut bonis post malorū casū certa scientia suæ foelicitatis sempiternæ accesserit. to. 5. 95. B C
Angeli in primo statu habuerūt aliquam, etsi nō præciam, beatitudinē. Eodē, D E
Angeli habuerunt bonam voluntatem in principio suæ creationis, quam voluntatem deus fecerat, qui & excitando eam in bonis fecit audientem, & ex seipso implendo fecit meliorem, quando scilicet sibi adhæserunt. to. 5. 102. G H. & seq.
Angelos quoque scilicet cum bona voluntate, id est cum amore casto quo illi adhererent, creauit: simul in eis cōdens naturam & largiens gratiam: vnde sine bona voluntate, id est de amore, nunquam sanctos angelos fuisse credendum est. Eodem, H I
Ex quo accipitur documentum manifestum, quod angeli fuerunt creati in gratia, & non in puris naturalibus.
Angeli quāuis non sint expressi in illo seruario numero dierū, nihilominus creati sunt: & intelliguntur vel nomine cœli, vel nomine lucis. to. 5. 93. I. & sequent.
Angeli, nunciij dei. to. 3. 104. C. & 130. G
Angelus, Latine nuncius. to. 5. 169. K. to. 6. 70. E. to. 9. 46. L. & 84. E
Angelus, officij nomen est, nō natura, quia nomen eius est spiritus. to. 8. 259. A
Multo vtilius qui Latine nunciij nuncupantur, angeli vocantur quā dii, to. 8. 340. F
Vocabula angelorum. to. 3. 39. I K
De vna bonorum malorūq; angelorum natura. to. 5. 100. I
Natura angelica secundum se simplex est. to. 4. 203. G
Angelorum natura bona est, & voluntas recta: sed demonum natura bona, voluntas peruersa. to. 5. 99. I. & seq.
Angeli boni dicuntur lux, mali vero tenebræ, quando lux diuisa est a tenebris. to. 5. Ibidem.
Angelica natura nulla est melior, sed præcedit dignitate omnia cætera quæ deus condidit. to. 5. 95. G
Angeli an sint æterni. to. 5. 104. D E
Angeli boni & mali differunt. to. 1. 159. H. to. 5. 100. I
In cœlestibus apparitib; esse sedes, dominationes, principatus, potestates. to. 6. 141. A
Angelicas virtutes inter se differre: quid autem differant, nescit Augustinus. Ibidem, A B
Angelorum multitudo, castra dei, & militia cœli dicta. to. 4. 24. L
Angelorum populus. to. 4. 28. I
Angeli, aquæ supercœlestes. to. 1. 50. M
Angeli scriptura non indigent, nec verbo. Ibidem, 51. A
Angeli non reconciliant. Eodem, 42. I
Angelica sublimitas. to. 1. 152. M
Angelorum panis. Ibidem, 153. B
Angelorum differentia. Eodem, 159. H
Angeli, natura mutabiles. Ibidem.
Angeli feruntur deo liberaliter. Ibidem, K
Qui facit angelos suos spiritus, exponitur to. 5. 131. A
Angeli animantia. to. 2. 114. G
Corpora angelorum, to. 2. 108. C. to. mo. 339. K
Angeli

IN DIVVM AVGVSTINVM.

~~Angeli dei natura in cœlo inuestigare non possunt. to. 10. 285. C~~
Libera voluntas angelorum. to. 3. 47. F
Angelorum iustitia. to. 6. 139. D. & sequent. & 140. M
In angelis est vita quæ cōtinet, sentit, & intelligit, sed nutritorio auxilio non indiget. to. 5. 66. H I
Angeli nōllēt esse archangeli propter voluntatis quietationem, quam omnes beati habent. to. 5. 217. L
Angelis bonis omnis corporalium temporaliumque rerum sciētia, qua instantur demones, vilis est: nō quod earum ignari sint, sed quia respectu charitatis diuinae qua inardescunt, omnia alia & etiam seiplos continent. to. 5. 79. K L
Angeli boni certius ista temporalia & mutabilia nouerunt, quia eorum causas in verbo dei concipiunt: quib; causis quædam probantur, quædam reprobandur, omnia ordinantur. Ibidem.
Angeli nunquam falluntur de istis temporalibus, quia vident in æternis atque incommutabilibus dei legibus: sed demones falluntur, quia de temporalibus per temporalia coniecturant. Ibidem, M
Angeli sancti non per verba sonātia deum discunt, sed per ipsam præsentiam immutabilis veritatis, hoc est verbum eius vnigenitum. to. 5. 98. I
Angeli trinitatem personarum & vnitatē essentiae diuine melius cognoscunt, quā nos ipsi nobis cogniti sumus. Eodem, J K
Angeli melius cognoscunt creaturam in verbo quo facta est, quā in ea ipsa sciunt: ac per hoc & seiplos ibi melius quā in seipsis, veritatem & in seipsis sciunt facti sunt enim, & alii sunt, quā ille qui fecit. Eodem, K
Angeli sancti sicut habent permanendi æternitatem, ita cognoscēdi facilitatem, & requiescēdi foelicitatem. to. 5. 99. D
Angeli sancti mouentur in deum motibus sanctis, id est pios cogitationibus, quibus ab eis consiliatur immutabilis veritas, tanquam lex aeterna in illa eorum curia superna. to. 5. 135. F
Angelorū motus ipse stabilis est, quia non recedunt a diuina veritate, ad quam mouentur tāquam ad fontem vitæ. Ibidem.
Angeli quomodo loquuntur deus. Nō enim sic loquitur angelis deus, quomodo nos inuicem loquimur nobis, vel deo, vel angelis. Eodem, G
Angeli audiunt non corporis aures, sed mentis, ministri eius & nūcij qui eius veritate incommutabili perficiuntur immortaliter beati. to. 5. 85. G
Angeli non sunt suæ potentia, quia solus deus est quicquid habet, & ideo simplex est, & solus incommutabilis. to. 5. 94. A
Angelorum perfectio, foelicitas, stabilitas, etc.
Angeli sancti beatitudinem possident. to. mo. 1. 5. E
Angeli beati sunt bono æterno. to. 5. 79. L M
Angelorum stabilitas & chori, siue vocabula. to. 3. 39. I K. & 47. E. 53. A
Angelos non eiusdem nature esse cum deo. to. 3. 50. G. & 53. A
Angelorum foelicitas. to. 3. 47. F

Angelorū libera voluntas. Ibidē, & 50. H I
Angelorum substantia superiora appetit, non inferiora. to. 4. 203. G
Boni angeli. to. 4. 224. F. to. 5. 79. E
Angelica iustitia de sua foelicitate. to. 5. 99. F
Angelica beatitudinis causa fuit adhaerere deo: sicut miseriam aliorum causa fuit non adhaerere deo. to. 5. 100. K
An sancti angeli quem habent creatorē naturæ, eundem habeant bonæ voluntatis auctorem per spiritum sanctum in eis charitate diffusa. to. 5. 112. F. & seq.
An eius beatitudinis, quæ sancti angeli ab initio sui semper habuerunt, etiam illos spiritus qui in veritate non steterunt, participasse credendum sit. to. 5. 94. H I
An ita vnus foelicitatis omnes angeli sint creati, vt neque lapsuros se possent nosse qui lapsi sunt, & post ruinam labētium perseverantia suā præsentiam acciperint qui steterunt. to. 5. 95. B C
Quæ causa sit, beatitudinis angelorum bonorū, & quæ causa miseriam angelorum malorum. to. 5. 112. K L
Angelis permanentibus in summo bono, deus dedit tāquam ipsius permanētionis præmium, vt de sua permanētionē certi essent. to. 5. 207. E F
Angelorum perfectio. to. 10. 59. G
Angeli confirmati in charitate. to. 10. 59. K
De duabus angelorum societatibus diuersis atque disparibus, quæ non incōgruè intelliguntur lucis & tenebrarum nominibus nuncupate. to. 5. 99. H I
Angelorum ministeria & officia erga homines.
Angelis bonis & malis quomodo vtatur deus. to. 8. 189. L. & sequent.
Angeli offerunt deo orationes nostras. to. 2. 126. A. & 129. E. to. 9. 160. L
Angeli quoque proximi nobis: & quomodo diligendi. to. 3. 4. I K
In angelis cura dei erga nos. to. 3. 173. A
Angelorū ministeria & operationes circa mortuos. to. 4. 215. D. & sequent. C
Minister angelus. to. 4. 265. K
Angeli ministri nostri. to. 9. 160. L
Angeli mittuntur a deo ex aliqua causa, per quos agit. to. 5. 62. K
Angeli mittuntur a deo ad faciēdam victoriam. to. 5. 35. L
Angeli beati non sunt mediij inter nos & deum. to. 5. 78. D
Angeli etiam in scriptura sancta dicuntur dii. to. 5. Eodem, H I. Vide, Dii.
Angelorum edictis data est lex. to. 5. 84. M. & sequent. F
In angelis persona vnus dei, non quidem per suam personam, quæ est inuisibilis, sed certis indicijis deus per subiectam creaturam visibiliter apparuit. to. mo. 5. Ibidem.
Per angelos ab initio prædicatum est sacramentū incarnationis, & passionis Christi, illis quib; decuit prædicari. to. 5. 62. L
De ministerio sanctorum angelorum, quo prouidentia dei seruiunt. to. 5. 85. F
Angelorū amicos nos facit similitudo bonæ voluntatis, & ipsi fauentibus beatificamur. to. 5. 73. F
Angeli boni & homines boni sunt vna societate, propter cōmunem finem. to. 5. 216. M
Angeli

pter id quod scriptum legitur, &c. to. 8. 292. C
 Vtrum potius facta, an ficta debeat dici. to. 8. 290. A
 Anima vnde sit facta, & quid sit. tomo. 3. 136. G
 Animæ origo queritur. Ibidem. M & seq. & 144. M & sequenti.
 Anima, vtrum à seipsa sit. tomo. 4. 123. M
 Quod anima de nihilo fiat. to. 3. 199. B
 Animæ causalis ratio. to. 3. 136. K
 Anima quando creatæ. to. 3. 132. D
 Anima facta ad imaginem & similitudinē dei. to. 3. 198. L
 Animam aliquid esse. to. 1. 131. E
 Anima quid. tomo. 3. 192. K & 193. L & 199. G
 Quod sit ventus, non quo corpus propellente sentimus, sed vita quadam qua vivimus. to. 8. 344. C
 Animæ natura, & quod non sit deus. to. 10. 88. G
 Animæ liberum arbitrium, & origo. tomo. 4. 224. D
 Anima non est corpus, sed spiritus. to. 1. 14. C & sequenti.
 An materia aliqua spiritalis fuerit animæ. tomo. 3. 135. C D & sequenti. copiosè.
 An corpus fuerit materia animæ. Ibidem. F G
 Animam non esse ex corporeo elemento. Ibidem. L
 Anima incorporea non inconuenienter dicitur illuminari luce incorporea simplicis sapientiæ dei. to. 5. 94. D E
 Animæ natura simplex est. tomo. 1. 130. M
 Anima incorporea. tomo. 2. 21. C. tomo. 3. 135. L
 Anima pro vniuersa natura incorporali ponitur. to. 1. 4. I
 Animarum non ideo diuersæ naturæ, quia diuersæ voluntates. to. 4. 126. K
 Animarum differentiæ. tomo. 1. 152. H
 Animæ duæ. tomo. 6. 6. B
 De anima duæ opiniones. tomo. 3. 145. F
 Anima intelligibilis, & intellectualis. to. 4. 142. C
 De animarum numero. to. 1. 138. I
 Animarum fons. tomo. 2. 22. A. to. 3. 145. H & fo. 147. B
 Aliud est anima, aliud est ratio. tomo. 10. 124. C
 Anima & spiritus idem. tomo. 3. 45. H
 tomo. 9. 260. M
 Anima & spiritus hominis. tomo. 7. 260. H I
 Animam, spiritus nomine generaliter dici. Ibidem. K L
 Anima intellectiua quid sit. to. 9. 183. H
 An anima habeat rationem seminis occultam. to. 3. 147. L
 Animæ substantiam non crescere aut decrescere. Eodem. 148. F
 Animæ dimensio. tomo. 3. 193. F
 Quod corpus, non animus per ætatē grandescat. to. 1. 124. A B
 De animæ quantitate. to. 1. 140. B & sequē. Retracta. 2. M
 Anima quomodo sit in loco. tomo. 3. 194. M
 De animæ conformatione. tomo. 4. 126. I

Anima reatrix. to. 3. 238. B in fine
 Anima quomodo cognoscitur. tomo. 1. 118. F
 Anima à nobis videri non potest. tomo. 9. 187. A
 Anima dignitas & præstantia.
 Animæ dignitas. to. 1. 139. H. tomo. 3. 196. M
 Animæ præstantia. to. 3. 136. D E & 198. G & sequenti. tomo. 6. 31. M & plura in seq. tomo. 10. 32. D E
 Anima quatenus deo similis. tomo. 1. 131. A
 In anima quomodo sit imago trinitatis. to. 3. 85. M & sequenti. & 96. M & sequenti. & 98. B
 Animæ peccatricis, etiam damnandæ, dignitas. to. 1. 151. C & sequenti.
 Anima quatenus deo similis. tomo. 1. 131. B C
 Anima confertur ad res conditas, & deum. tomo. 1. 139. G & sequenti.
 Per quid anima vnitur deo. tomo. 3. 194. I
 Anima non est pars dei, nec eiusdem naturæ cum deo. tomo. 2. 21. B. to. 3. 134. K L tomo. 5. 67. D. tomo. 10. 88. G
 Anima deo minor. to. 10. 46. G
 Anima munda verè templum dei. tomo. 4. 124. H. tomo. 10. 323. B
 Anima quomodo æterna, bona, sapiens, pulchra, casta fiat. tomo. 4. 124. K
 Animæ cum deo comparatio. tomo. 3. 198. D
 Anima supra omnia corpora. tomo. 1. 131. C D
 Anima carni præponitur. tomo. 10. 112. E
 Animæ, ad ea de quibus corpus cõstat, cõparatio. tomo. 3. 194. G
 Quod sit melior quàm corpus. tomo. 8. 82. E
 Qualibet anima vilis excellentissimo corpore excellentior inuenitur, & non meritis, sed natura. tomo. 8. 366. A
 Quamuis peccatrix vituperabilis sit, laudabilior tamen est omni corpore laudabili. Ibidem.
 Anima magnum bonum, & non summè bonum. tomo. 10. 69. B
 Anima in diuino amplexu cõcundatur virtutibus. tomo. 5. 81. K
 Anima, perfecta vt anima. to. 10. 156. B
 Anima perpetuitas, immortalitas, & immutabilitas.
 De immortalitate animæ. tomo. 1. 128. D & sequenti. Retract. 2. D & 28. H
 Liber obscurus. Ibidem. 2. D
 Animæ immortalitas. to. 1. 28. H & 119. A & 121. A & sequenti. C. to. 2. 21. B. tomo. 3. 45. G & 97. C D. tomo. 5. 108. C. tomo. 9. 210. L
 Quod facta sit à deo & immortalis. tomo. 8. 79. A
 Quod anima sit immortalis, ab adiacente immortalis. to. 1. 128. D
 Anima non est simpliciter, sed secundum quid immortalis. to. 10. 322. B
 Anima si credit, immortalis est ad vitam: si nõ credit, immortalis est ad pœnam.

tomo. 9. 244. I
 Animæ natura, per id quod immortalis est creata, sine qualicumque vita esse nõ potest. Summa mors eius, est alienatio à vita dei in æternitate supplicij. tomo. 5. 54. E
 Animæ sunt perpetuæ. to. 9. 186. M
 Quomodo anima est immortalis. tomo. 10. 322. C
 Anima beatissima esse non potest, nisi fuerit de sua æternitate certissima. tomo. 5. 90. A B
 Anima immortalitatē & Pythagoras credidit. to. 1. 102. I
 Plato de immortalitate animæ. tomo. 5. 7. L
 Animæ immortalitatem quidam appetēs, se occidit. to. 5. Ibidem.
 Philosophi huius seculi animam immortalem dixerunt. tomo. 5. 171. L M
 tomo. 8. 215. E. to. 10. 197. M & 199. F G
 Animam in aliam rem non mutari. tomo. 1. 128. F. to. 3. 135. G & 145. C D. to. 9. 37. B & 64. M
 Anima iudicat de omni specie corporali, ac per hoc est melior omni corpore: & est mutabilis cum melius iudicat post exercitium quàm ante, ac per hoc nõ est corpus, nec est eiusdem naturæ cū deo qui omnino est immutabilis. tomo. 5. 66. H I
 Anima prægnantis, quamuis sic vel sic affecta, foetum tenerum aspergere variis coloribus possit, vt in virgine iacob patet, ipsam tamen naturam solus deus facit, tomo. 5. 107. B C
 Mutabilitas animarum, exemplo Apostolorum. to. 10. 200. H
 Vita animæ.
 Animæ vita quæ. to. 3. 237. K. 108. D E & tomo. 5. 114. C. to. 10. 77. D & 86. D
 Animæ vita & mors. tomo. 3. 201. M
 Anima vita est corporis, non autem sua sed deus. to. 9. 37. E & 186. K. tomo. 10. 69. C
 Anima vita est alicui, & habet vitam suam. tomo. 10. 322. C
 Anima cum secūdam seipsam viuat, an re- & viuat. tomo. 10. 69. C & sequenti.
 Cura animæ ne à deo deseratur. to. 9. 178. C
 De cura animæ. to. 10. 303. B & seq. Animarum resuscitator dominus. tomo. 9. 77. G
 Compunctio cordis, sanitas est animarum. tomo. 10. 283. I
 De salute animæ. to. 10. 304. M
 Animæ vires, potentia, lumen, crementa, cõgnitio usque, &c.
 Anima vis infinita. tomo. 1. 38. I. & 131. H & 133. E F
 Virtutes in anima. to. 3. 158. F. G. 192. C D & 195. D E & seq. J K
 Animæ virtutes. to. 4. 254. I
 Animæ virium consideratio. tomo. 9. 16. M
 Anima dat vitam, potentia vero animæ diuersa habent officia. to. 10. 124. C
 Animæ vires. to. 3. 192. C D. Item. 196. I & 198. G H
 Animæ virium, cum choris angelorum, frigiditas collatio. to. 3. 192. F
 In anima vestigia trinitatis à quo. Ibidem. G
 Anima

Animæ non est suæ vires vel potentia, quia nõ est simplex: quia simplex est ipse qui habet quicquid est, vt solus deus. tomo. 5. 94. B
 Item quod sit suæ potentia, argumentum, quia dicit voluntatem illustrari vt videat, & accendi vt diligit. to. 5. 119. E F
 Animæ gradus septem. to. 1. 138. K & sequenti. Ibidem. tomo. 3. 202. M & sequenti.
 Animæ rationali dedit deus mentem, intelligentiam, & voluntatem. to. 5. 44. D E
 Anima quomodo crescat & sentiat. to. 1. 133. I & 134. H I. tomo. 3. 148. F G.
 Anima nunquid ex se sciat. to. 1. 134. K
 Anima si æterna. Ibidem.
 Animæ omnes artes secum attulisse, quomodo accipiendum. Ibidem.
 Anima vim somnus non adimit. to. 1. 130. F
 Anima an per se moueatur. tomo. 4. 124. C
 Anima repugnans sensibus. tomo. 1. 91. B
 Anima quicquid agit, tota agit. tomo. 3. 195. C D
 Tria esse in anima, quæ sunt vnum, mentem, notitiam sui, & amorem. to. 3. 82. C
 Licet anima sit vnius naturæ tres tamen diuersas habet dignitates. tomo. 9. 257. E
 Anima vtrum per se moueatur. tomo. 4. 124. C
 Animæ liberum arbitrium, & origo. tomo. 4. 224. D
 Animæ pro virium varietate varia nominata. to. 3. 197. F
 Descriptio virium animæ. to. 3. 198. I K
 An in sit in anima vis diuinationis. tomo. 3. 155. E F
 Animæ raptus. to. 3. 157. K L
 Cur vna anima sit alia docilior. tomo. 9. 187. B
 Anima alloquitur, docetur, & confirmatur. to. 3. 203. D & sequenti.
 Anima quomodo viuificat & viuificatur. to. 9. 37. E
 Anima capax omnium. to. 3. 192. K
 Animæ lumen. to. 3. 158. G
 Anima à deo recedens. tomo. 3. 198. M & sequenti.
 Anima auertens se à lumine iustitiæ, quanto magis querit quod inueniat contra iustitiam, tanto plus à luce repellitur, & in tenebrosa demergitur. tomo. 8. 142. I
 Si ad suam lucem attenderit, tenebatur: si ad lucem dei, illuminatur. tomo. 8. 240. I
 Infelix est si à corpore suo petat consiliū. to. 8. 365. M & 366. C in fine.
 Quod hæc, quibus anima occupatur, sub ea facta sint: si hæreat superiori, inferiora calcabit: si recedat à superiori, ista ei in supplicium vertentur. tomo. 8. 366. E
 In medio quodam loco anima rationalis constituta, legem accepit, hære superioriori, regere inferiori: & regere non potest inferiori, nisi regatur à meliore. Ibidem.
 Quod obligata terreno amore, quasi vi-

scum habeat in pennis, volare non potest, nisi mundata ab affectibus seculi. to. 8. 116. K & 312. F
 Anima dedita temporalibus, semper exardescit cupiditate, nec satiari potest quia multiplici erumosa cogitatione distenta, simplex bonum videre non finitur. to. 8. 6. C
 Anima amore mouetur, tanquam ad locū quo tendit. to. 8. 116. I
 Quod per seipsam aliquid supra se conspiciat, & per seipsam videat: quia vt ipsa norit se, videt se. tomo. 8. 82. F G
 Non attingit quod supra se est, nisi effuderit se supra se. tomo. 8. Ibidem. H & 331. E
 Totum quod pulchrū est in anima, virtus & sapientia est: sed nec sapit sibi, nec valet sibi, nec ipsa sibi, lux est: nec virtus: quia à fonte veritatis recedens tenebatur, accedens illuminatur. tomo. 8. 130. A
 Anima carnalis scemina comparatur, intellectus viro. tomo. 3. 240. F G
 to. 9. 30. D E
 In malis cogitur anima corpori inservire. to. 10. 204. M
 Anima instar oculi omnia videt, seipsam autem non videt. tomo. 9. 187. A
 Quo ordine anima prouehitur ad cognitionem sui. to. 1. 111. C D
 Sensus animæ quibus percipit deum. to. 1. 116. L
 Anima an fuerit præscia futuri. tomo. 3. 137. C
 Visionum animæ tria genera. tomo. 3. 195. L M
 Visionum animæ alia genera. Eodem. 196. B
 Animæ imagines falsæ, & visus multiplex. to. 3. 195. H I & sequenti. animæ quomodo sciant. tomo. 4. 216. D
 Vnde anima tanta videt in somnis. tomo. 9. 186. M
 Omni animæ in seuit deus initia intellectus & sapientiæ. to. 10. 32. L
 Anima corpori colligata.
 Anima tota est in toto corpore, & in singulis partibus. to. 1. 130. K. tomo. 2. 21. C to. 6. 27. K L. to. 9. 187. A
 Anima quare vbique sentiat in corpore. to. 1. 137. G H
 Diuiso corpore, quomodo non diuidatur anima. to. 1. 138. D E
 Anima an à corpore patitur, & quomodo sentiat. to. 1. 88. A & sequenti.
 Animam non posse in corpus mutari. to. 1. 130. G
 Nec somno, nec huiusmodi corporis affectione, animæ vim minui. to. 1. Eodē F & sequenti.
 Anima, an cum carne creetur, an à deo mittatur. to. 3. 147. A B
 Anima quomodo latuerit, & postea carni inserta sit. to. 3. 137. A B
 Anima an compulsa ad corpus sumēdum. Ibidem. D
 Animæ cõiunctio cum corpore. tomo. 3. 197. A B
 Animæ & corporis amicitia. to. 3. 194. A & 197. A B

De corpore & anima. tomo. 3. 199. H
 Anima domina corporis. tomo. 3. 238. B in fine. to. 6. 113. A
 Aliud anima, aliud organa corporis. tomo. 3. 136. F
 Animæ requies in hac vita. tomo. 3. 235. H
 Anima quomodo non diuidatur, corpore diuiso. to. 1. 138. D
 Animarum numerus. Ibidem. I
 Animæ, in homine, operatio varia. Ibidem, & sequenti.
 Anima vitur corpore, tanquam seruo, vel instrumeto. to. 5. 82. G
 Anima data est corpori nostro, vt bonā faciat. to. 5. 90. B
 Fieri potest vt anima melior inferius corpus inhabitet, deteriorque superius. tomo. 5. 70. F in fine & sequenti.
 De natura humanæ animæ, creatæ ad dei imaginem. to. 5. 106. I
 In anima est dolor carnis, & ex carne. Item quod dolor, tristitia, & huiusmodi sunt in anima. to. 5. 120. B
 Anima dolet sine corpore, non econuerso: & de triplici dolore animæ. tomo. 5. 197. K
 Anima non rectè imperat corpori, si deo seruens non subicitur. tomo. 5. 185. A
 Plus pro anima quàm pro corpore laborandum est. to. 9. 249. G. tomo. 10. 309. F G
 Anima non tantum afficitur ex carne, verum etiam his motibus agitur ex seipsa. tomo. 5. 116. E
 Animæ quomodo corporibus adherent, & animalia fiunt, omnino est mirus modus, & comprehendere ab homine non potest, & hoc ipse homo est: sic etiam mirum dicit modum esse, quo spiritus aliquid ligantur ignibus æternis. tomo. 5. 201. E
 Animæ vnio cum corpore mirabilis, quomodo præstat nobis materiam diuinæ laudis. to. 5. 216. L & sequenti. & fo. seq. I & sequenti.
 Anima omnis in corpore defectum patitur. to. 8. 200. F
 Quod anima tua sit melior corpore tuo: quia cum fuerit iusta, sit postea immortale corpus tuum. tomo. 8. 48. D
 Sic vitur corpore, quomodo cytharista psalterio. to. 8. 98. A
 Qualia onera patitur anima cum in corpore corruptibili agit vitam. tomo. 8. 252. E F
 Anima secundum quasdam suas partes inferiores perturbatur motibus secularibus, & cupiditate quadam terrenorum desideriorum, non secundum eam partem quæ mens rationalis vocatur. tomo. 8. 366. D
 Anima dicitur, in quantum est vita corporis: spiritus autem, in quantum est substantia spiritalis. tomo. 3. 45. H
 tomo. 9. 260. M
 An lux diei & caligo noctis animæ quid conferant vel noceant. to. 9. 187. F
 Sicut deus vbique totus est, viuificans omnia & mouens, ita anima in toto corpore. to. 9. 257. D E
 Anima

Anima in corpore, quinario numero censetur. to. 10. 22. G
 Anima quomodo sit mortua cū uiuat corpus. to. 10. 86. D
 Anima & corporis ornāta. to. 10. 104. I & sequent.
 Anima & carnis differentia. to. 10. 112. E
 Anima humana omnium creaturarum naturam participat. to. 10. 303. B
 In bonis cogitur animae inferre corpus. to. 10. 304. M & sequenti.
 Anima inuisibilis, melior est corpore uisibili. to. 10. 199. F G
 Corpus humanum uisibile, per animam inuisibilem uidet. to. 10. 199. F
Anima hominis.
 De anima opiniones duae tractatae, Anima ex traduce, an singulae singulis creentur. to. 1. 1. H & 14. C. to. 3. 145. F G & sequenti. copiose.
 Anima hominis quomodo creetur. to. 3. 45. F G
 Anima infunditur. Ibidem. H
 Anima imago dei. to. 3. 48. A & 198. L M. to. mo. 4. 235. A
 Anima & spiritus, idem sunt in homine. to. 3. 45. H. & 136. H I & 192. L & 200. G
 Anima rationalis & intellectualis. to. 3. 239. F. to. 5. 81. G
 Animae gradus, etiam in homine, tres sunt. to. 5. 60. K
 Animam tale creauit deus Adae, quod per rationem atque intelligentiam omnibus esset praestantior animalibus. Et animam illam dicit statum, quam siue tunc infusando, siue prius fecerat. to. 5. 106. I
 Factus est homo in animam uiuam, cur dicitur sit. to. 3. 136. B. to. 5. 113. D
 Anima hominis qualis. to. 5. 106. I
 Singulorum animae singulae. to. 2. 21. I
 Animae duae non sunt in homine. to. 3. 45. G
 Anima mulieris uide. to. 3. 144. H I
 Quaestio de anima mulieris, difficilis. to. 3. 145. M
 Anima cur datur mox morituris. to. 2. 22. B
 De anima & baptisimo infantium, opiniones. to. 3. 146. I & sequent.
 De uniuersali uia animae liberandae, quam Porphyrius male querendo non reperit, & quam sola gratia Christiana reperiuit. to. 5. 90. I
 Animam bonam aut malam sortiri, quomodo intelligendum. to. 3. 145. I & sequenti. & 147. B C
 Varia animae in homine operatio. to. mo. 1. 138. I K
 Anima uia credentium, quomodo accipiendum. to. 3. 92. I K & 240. L
 Nihil infirmius est anima nostra, posita in medijs tentationibus seculi. to. 8. 213. F
 Anceps est inter confessionem infirmitatis, & audaciam praesumptionis: ideo in utroque periclitatur. to. 8. 40. K
 Anima quando sit praegrans, vel lactans. to. 8. 79. A
 De anima nostra quicquid uult deus facit, quia in manu eius est. to. mo. 8. 54. F
 Quod decora esse non possit, nisi confessi ei fuerit foeditatem, qui semper pulcher est. to. 8. 264. A
 Quomodo eripiatur, sicut passer, de la-

queo uenantium. to. 8. 318. D
 Quomodo semper sit in manibus. to. 8. 302. E
 Anima iusti, sedes est dei. to. 8. 94. I
 Anima agitur, transitur, trāsatur ad continentem terrena. to. mo. 8. 240. G
 Quid amplius habeat anima humana, quam pecoris. to. 8. 32. M
 Animam propriam possunt homines ponere, sumere autem non. to. mo. 9. 75. I
 Animam ponere, mori est. to. mo. 9. Ibidem.
 Animam multi habent mortuam. to. mo. 10. 17. K
 Anima uisibilis non est discernenda nobilitate, sed opere. to. mo. 10. 126. I
 Anima pia, mater Christi. to. mo. 6. 171. L M
 Anima fidelis est sanctuarium dei. to. mo. 9. 169. I
 Pater, filius, & spiritus sanctus simul habitant animam fidelem. to. 9. 241. I
 Anima debet seruire deo. to. 10. 36. E
 Tria sunt animae nostrae necessaria. to. mo. 10. 152. M
 Anima uerbo dei est pascenda. to. mo. 10. 154. D
 Anima nostra aut a legitimo rege regitur, aut a tyranno uastatur. to. mo. 10. 169. M
 Animam suam amare uel odire, quid sit. to. mo. 9. 81. E
 Confidentia animae amantem deum. to. mo. 9. 174. B C
Amor animae suae.
 Animam pro fratribus ponendam subtiliter ex scripturis concludit Augustinus. to. 9. 74. I
 Minus est omne, quod anima amare potest, praeter deum. to. 10. 46. G
 De eo quod dominus dicit in Euangelio, Qui amat animam suam, perdet illam. to. 10. 112. E & sequent.
 Et quomodo simul uera ista sententia. Ibidem.
 Animam nostram amare & odire quatenus debeamus. to. 10. 112. M & sequentibus.
 Propter domesticae occupationes, non est negligenda anima. to. 10. 153. M
 Plus amanda est anima quam corpus. to. 10. 274. C D
Anima Christi.
 Anima Christi uide sit. to. mo. 2. 92. G to. mo. 3. 147. D
 Anima Christi non ex traduce Adam. Ibidem. G
 An Christus in lumbis Abrahae, secundum animam. Ibidem. H I
 Animam rationalem Christus habuit, ut caeteri homines. to. 8. 32. M
 Idem probatur & officiis naturalibus, & scripturarum testimoniis. Ibidem. 33. B
 Anima Christi quibus malis repleta fuerit. to. 8. 210. H
 Quarentes animam Christi cur culpatur, cum alibi arguantur non requireres eam. to. 8. 52. H & 70. E F & 78. F & 163. A & 355. L in fine.

Anima Christi quare tristis. to. mo. 10. 186. K
 Quare Christi anima tristis ueniebat ad mortem. to. 10. 276. G H
 Animam suam quomodo posuerit Christus. to. 9. 75. G H
 Animam Christi nunquam dimisit diuinitas. Ibidem. H
 Error circa animam Christi. to. mo. 10. 201. H
Errores circa animam.
 De animae origine opiniones tres. to. mo. 3. 145. A & to. 4. 224. D
 Anima non ex traduce. to. 2. 8. C & 20. I & 23. C. & 148. A. to. 3. 144. I K & fo. sequent. D. to. 6. 141. C. to. 7. 156. I
 De origine animae, quaestio obscurissima. to. 2. episto. 157. to. 3. 134. H I & sequent.
 Animae ex caelo lapsae. to. mo. 1. 1. H. to. mo. 2. 20. I
 Errores circa creationem animarum. to. 10. 223. B
 Animam quidam dixerunt esse aeream, non ualentes cogitare incorporea. to. mo. 5. 94. D
 Vera de animabus opinio. to. 6. 34. F
 Animas hominum fuisse ante corpora, Plato docuit. to. 3. 91. I
 Contra argumentum Platoniorum, quo animam humanam asserunt deo esse coaeternam. to. mo. 5. 90. E F & sequentibus.
 Opinio quorundam reprobata, dicentium animas ante corpus conuersatas in caelo. to. 10. 63. B & sequentibus.
 An, iuxta Platonem, anima peccarit ante hanc uitam. to. 1. 142. F to. 2. 23. E. to. 7. 143. H
 Animam dixit hominem Plato, corpus uero organum uel domicilium. to. mo. 1. 167. K
 Animas ante corpora fuisse, & pro meritis operum in corpora mitti, error notatus. to. 1. 1. H. to. 3. 132. H I & 145. H
 Animas ob delicta alibi commissa, in corpora detruendi, iuxta Platonem. to. mo. 7. 143. H
 Animas reuolui usque ad corpora bestiarum, dixit Plato: sed differentiam posuit inter animam sapientis & aliorum. to. 5. 90. A & 112. B
 Animas quidam Platonici ex terrenis corporibus, moribundisque membris esse dixerunt. to. 5. 197. L
 De opinione Platoniorum, qua putant animas hominum daemones esse post corpora. to. 5. 77. C
 Animam esse quintum corpus, dixit Aristoteles: Plato uero, nullum. to. mo. 5. 212. L
 Animas peccasse scribit Origenes, & ideo corpora mundi producta fuisse, quibus quasi carceribus alligarentur: sed error est, de quo plurimum admiratur Augustinus. to. 5. 99. H
 Anima non est ex dei substantia: contra Manichaeos. to. 1. 180. C & 185. M. to. 2. 21. I. & sequenti. B C. to. mo. 3. 134. K L & 135. K. & 199. A. & sequentibus. to. mo. 4. 8. F. & fo. 235. A. to. 6. 139. H
 Animam ex traduce, & corpoream, Tertullianus putauit. to. 2. 147. D. E. to. 3. 148. D to. mo. 6. 7. G H
 Post

Post mortem uerti in demonem. Eodem, 7. D & I
 Animam ex transfusione generari, Luciferiani dicunt. Eodem. 7. E
 Error opinio de anima. to. 3. 85. C
 Anima quando creata. to. 3. 132. D E
 Animas non esse filias angelorum. to. mo. 3. 144. M. & sequent. D E
 Animam ex Atomis esse, & in eisdem post mortem solui, Lucretius scripsit. to. mo. 6. 21. H
 Animam ex substantia dei Manichaei asserunt. to. 1. 5. I K. to. 6. 7. B. & 31. M
 Et Priscillianistae. to. 4. 8. K. to. 6. 7. B
 Gnostici item. to. 6. 3. M
 Anima duae Manichaeis. to. 1. 158. M. to. mo. 6. 5. E. & 34. A. & 51. M
 Animarum demigratio secundum Manichaeos. to. mo. 6. 5. C. & 50. C. D. & sequent. B C
 Animarum resurrectio secundum Manichaeos. Ibidem. 4. 8. K
 Animarum creatores, angelos dixerunt Seleuciani. to. 6. 6. I
 Animam non esse imaginem dei, haereticis. to. 6. 7. D
 Animas sceleratorum conuerti in daemones, & in quaecunque animalia, existimantes. Ibidem. & 9. D
 De duabus animabus, contra Manichaeos. to. mo. 6. 31. M. & sequent. Retract. to. mo. 1. 5. I
 Quod animae duae non sint in homine. to. mo. 3. 45. G. & 200. D. to. 6. 31. M
 De opinione eorum qui rationales animas trium generum esse dixerunt: id est, in diis caelestibus, in daemoneibus aereis, & in hominibus terrenis. to. 5. 69. M
 Anima partem non intellectualem, sed spiritalis, qua corporalia rerum capiuntur imagines, dicit Porphyrius. per quaedam theurgicae consecrationes idoneam fieri, atque aptam susceptioni spirituum & angelorum, ad uideandos deos. to. mo. 5. 83. I. & sequent.
 Animam non posse esse beatam nisi exuto corpore, philosophi contendunt: contra quos disputat. to. 5. 104. K L
 Philosophi dixerunt animas propter peccata, in carcere post mortem detineri. to. 10. 197. M. & sequent. & 199. H
 Errores uarij philosophorum, de foelicitate uel infelicitate animarum post mortem. to. 10. 198. A. 199. I K
 Error Pythagoreorum, de transitu animarum mundarum & immundarum, to. mo. 10. 199. I
 Confutatio errorum philosophorum, circa beatitudinem animarum post hanc uitam. to. 10. 199. K. & sequent.
 Anima quomodo reuoluantur, opinio. to. 5. 90. A
 Animarum circuitum, quem isti ponunt, ostendit esse impossibile, per beatitudinis ablationem. to. 5. 105. I. & sequent.
 Anima quomodo intelligantur a corpore solui, & iterum reuerti, ac uisa referre. to. 9. 187. G H
 Oblitio miseriarum seculi, faciebat animas beatas ad corpora uelle reuerti, secundum Philosophos. to. 10. 199. I K
 Iupiter uel Hecate, secundum philosophos, est anima mundi. to. 10. 200. A B

Anima exuta.
 Exitus animae a corpore. to. 9. 210. L
 Tremendus est animae a corpore exitus. to. 9. 252. I
 Acerbitas exitus animae a corpore. to. mo. 2. 181. F
 Quaestio de animabus post egressionem, & responsio terribilis. to. 2. 181. D E
 Animarum locus post mortem, usque ad iudicium futurum. to. 3. 43. M
 Animarum locus an corporalis. Eodem, 138. H I
 Anima corpore exuta, quod feratur. to. mo. 3. 158. G H
 Anima quod reuertatur, quod corpus. to. mo. 1. 1. H. to. 2. 8. B. & 23. C. & 147. F G. to. 3. 145. L
 Animarum sedes occulta. to. 4. 214. D E
 De animarum secretis receptaculis, in quibus requiescunt corporibus exute. to. 5. 102. I. & sequentibus.
 Animarum receptacula non erunt nisi eternum gaudium, & aeternum supplicium, to. 5. 203. I
 Animarum diuersa receptacula. to. 9. 78. D
 Anima uita post mortem. to. 4. 57. D
 Anima exute. to. 6. 129. K.
 Vide de mortuis.
 De grauitate uisionis daemoneum ante exitum animae. to. 2. 181. D E
 De Philopis qui animae separationem a corpore putant esse poenalem, cum Plato inducat summum deum diis minoribus promittentem, quod nunquam sint corporibus exuendi. to. 5. 110. K
 Praesentatio animae ante iudicem. to. mo. 2. 181. H
 Anima soluta corpore, qualis. to. 1. 139. L
 Status animae decedentis a corpore. to. 9. 219. I
 Mortuorum animae non sentiunt res uiuentium. to. 4. 215. L
 Anima quomodo sciant quaedam uiuentium. to. 4. 216. C
 De impietate eorum, qui asserunt animas summam uerae beatitudinis participes iterum atque iterum per circumitus temporum ad eandem miseriam laboris que redituras. to. 5. 105. D. & sequent.
 Anima defunctorum utrum sciant uel curent quae geruntur circa uiuos. to. mo. 8. 276. A
 Quod non reuoluantur in pecora. to. 8. 371. C D
 Animas cum corporibus mori dicentes. to. mo. 6. 7. G
 Anima rapta uisione spiritali & intellectuall. to. 3. 154. K L
 Vtrum oblatio, quae fit pro quiescentibus, aliquid eorum conferat animabus. to. 4. 153. H. & 213. I. & sequent.
 Animabus defunctorum an proficit aliquid sepultura, quae fit in memorijs sanctorum. Eodem. 153. H. & 213. H. & sequent.
Anima sanctorum, & damnatorum.
 De animabus bonis, ac malis. to. 6. 34. A
 Anima iusta a corpore separatio. to. mo. 9. 205. A
 Anima sanctorum ante passionem. to. mo. 3. 47. K
 Anima sanctorum post ascensionem. Ibidem.
 Anima peccatorum in inferno. Ibidem.

Anima iustorum ante resurrectionem Christi ubi. to. 4. 81. B
 Anima piorum in sinu Abrahae securae expectant iudicij diem. to. 8. 61. H
 Quomodo animae beatae sunt nunc in caelo, & quomodo futurae sint resumptis corporibus. to. 9. 187. L
 Quomodo animae beatae possunt audire preces uiuentium. Ibidem. G
 Anima beata. to. 5. 90. C
 Anima piorum a corpore separatae, in requie sunt: impiorum autem, poenas luunt, donec istarum ad aeternam uitam, illarum uero ad aeternam mortem, quae secunda dicitur, reuiuiscant. to. 5. 109. E
 Animabus beatorum melius esset cum corporibus suis incorruptilibus, quae desiderant & expectant. to. 5. 109. F. & 112. E
 Anima beatorum non desiderant corpora sua nisi impassibilia, aduersus Platonem & Virgilium. to. 5. 214. E F & sequent.
 Anima martyrum quomodo adfint perlicitatibus, negat se posse definire Augustinus. to. 4. 216. E F
 Anima beatae quomodo norunt se ipsas. to. mo. 3. 99. B
 Anima piorum non separantur ab Ecclesia. to. 5. 189. D
 De actu animae sine corpore, de quo uisus prodigiosus. to. 2. episto. 101.
 Anima an suscitari possit sacris magicis. to. 4. 150. col. 4. & fo. sequent. col. 1.
 Anima defunctorum quomodo uiuentibus appareant. to. 4. 215. C
 Anima mortuorum non sentiunt res uiuentium. to. 4. 215. L M
 Anima piorum requiescunt in pace. Ibidem. M. & sequent. A.
 Anima uniuersalis liberatio, est i fide Christiana. to. 5. 90. I
 In die commemorationis animarum fidelium defunctorum: Sermones tres. to. mo. 10. 272. I
 Anima parentum quomodo coluntur. to. 5. 5. F. & sequentibus.
Anima peccatrices, & damnatorum.
 Anima reatus uide. to. mo. 1. 160. F G. to. mo. 2. 21. E F
 Anima quibus rebus seducitur. to. 1. 160. K
 Animarum medicina. Ibidem. 161. B C
 Vide infra, Anima medicina.
 Quis etiam damnatas animas curat deus. to. 1. 151. C
 Etiam in anima impiorum est aliqua defimago. to. 3. 97. C D
 Quod peccatrix anima numeros agat. & numeris agatur. to. 1. 92. F
 Anima quantumcumque uictiosa praeripitur omni corpori sicut aurum sordidum omni argento. to. 5. 76. L
 Anima sua culpa lapsa, sola dei misericordia liberatur. to. mo. 2. 21. E F. to. mo. 3. 144. E F
 Anima a deo recedens. to. 3. 198. M. & sequent.
 Anima incommoda profequitur, in perditionem uisus sensitiua, & partis intellectiua, & huiusmodi, propter quae beatitudinem in hac uita impossibilem ostendit. to. 5. 75. E F
 Anima, licet immortalis sit in se, nihilominus moritur cum a deo deseritur. to. 5. 54. E. & 108. C

INDEX

Anima tanto minus subditur deo, quanto minus deum in ipsis suis cogitationibus concipit: & tanto minus animæ subditur caro, quanto magis aduersus spiritum concupiscit. to. 5. 178. K
 Pagani animæ, fornicaria est, Christiani mali, adultera. to. 10. 253. C
 Anima quomodo corruptibilis & mortalis. to. 3. 34. H. & 137. H I
 Animarum perditio lugenda. to. 4. 257. M
 Quæ animæ tradendæ sint bestiis tomo. 8. 177. M
 Anima viuens mortua. to. 9. 75. E
 Misericordia animæ, quæ Christum non amat. to. 9. 172. I
 Tortores animæ duo, timor & dolor. tomo. 10. 35. I
 Animæ à duobus occiduntur. to. 10. 49. F
 Anima peccatrix ollæ æneæ comparatur. to. 10. 99. A
 Animæ virginitas in quo corrumpatur. tomo. 10. 111. E F
 Adulteræ animæ peccatrices. to. 10. 113. F
 Anima hominis fabricat curis, vt facellus impletur nummis. to. 10. 150. H
 Non nisi per carnem anima peccat. to. 10. 240. H
 Animæ infidelium quomodo mortuæ. tomo. 2. 78. H
 De miseria animæ. to. 10. 310. E
 Animæ peccatrix & peccatorum in fine disceptatio. to. 9. 205. A
 Animæ peccatrix à corpore separatio. Ibidem.
 Animæ quæ à deo excidit, quis transitus. to. 10. 46. G
 Animæ que post baptismum peccarunt, aliquando exeant de gehenna. to. 4. 151. M. & sequent.
 Animam ab inferno reuocare, solius diuine potentia est. to. 10. 179. M
 Animas eruit Christus de inferno, quanquā ibi nunquam fuerint. to. 8. 207. F. G
 Anima brutorum.
 Anima vegetabilis. to. 1. 166. H I
 Ne in animam quidem irrationalem rationalis anima conuertitur. to. 1. 130. F
 Pecora habent animas. to. 10. 203. M
 Anima quandoque non secundum id quod rationalis, sed secundum id quod animas corpus animale dicitur. to. 8. 271. H
 Animæ brutorum mortales. to. 3. 45. G. H
 Anima quæ propriè in animante dicatur. to. 4. 124. B C
 De his qui sola rationalia animantia partes esse vnius dei asserunt. to. 5. 35. D
 Anima muscæ præstantior sole. to. 6. 32. E
 Anima in genere.
 Animæ vita & mors. tom. 3. 34. G. H. & 97. C. D. & 137. H. I. & 201. M. & 237. K. L. to. 5. 187. E. to. 6. 129. G. H. to. 10. 5. B
 Animæ lumen deus. to. 3. 158. G
 Medicina animæ est, credere in deum. to. 1. 161. B. C. to. 10. 50. B. & sequent. & 104. I
 Animæ causa omnis religio. to. 6. 22. D
 Anima nõ sic suscipitur quomodo corpus. to. 8. 168. D
 Quod resuscitata, absente deo, non viuat, licet corpus viuat. to. 8. 62. M
 Animæ vestitus. to. 10. 116. E
 Gaudium animæ. to. 9. 173. F
 Bonæ animarum affectiones, ab illa diuini

na luce, quæ non afficitur, afficiuntur. to. 10. 142. D E
 Desiderium & sitis animæ in deum. tom. 9. 171. E. & 172. G. H. I
 Animæ violans reus erit sanguinis Christi. to. 10. 189. A B
 Anima de quibus dicitur, & quæ animæ nomine appellantur.
 Anima pro vita. to. 1. 129. K. to. 3. 23. K. & 30. D. & 31. C. tom. 4. 50. G. H. & 52. A. & 267. C. D. & 275. H
 Anima pro homine, per synecochem. to. 3. 25. M. in fine. & fo. sequent. D. & 30. D. E. & 77. H. to. 4. 27. I. & 139. K
 Anima dicitur spiritus nomine. to. 3. 145. I. K
 Anima dicitur carnis nomine. to. 3. 34. F. G. & 146. D E
 Anima dicitur cordis nomine. to. 3. 145. F. in fine.
 Anima pro corpore. to. 2. 147. I
 Anima terra dicitur. to. 3. 109. G
 Anima quomodo dicatur sanguis. tomo. 6. 40. K. L. & 135. M. & sequent.
 Anima nauicula dicitur. to. 10. 160. C
 Animaduersio.
 Animaduersio vindicantis est. to. 8. 179. A
 Animalia.
 Animalia bruta quomodo cognoscant. to. 1. 137. B C
 Animalium cognitio necessaria. to. 3. 7. H. I & sequent. & 121. G. H
 Animal irrationale vtrum beatum esse possit. to. 4. 124. B
 Animalia perniciofa cur creata. to. 1. 182. K
 Animalia terrestria, & aquatica. tomo. 3. 120. I. K
 Animalia aquatica. to. 3. 160. K
 Animalia & aquatica. Ibidem.
 Animates soliuagæ, & gregales. tomo. 5. 106. F
 Animalium benedictio. to. 3. 121. H
 Animalium tria genera: immortale rationale, vt angelus: rationale mortale, vt homo: irrationale mortale, vt brutum. tomo. 5. 78. B.
 Animalia præcedunt nos in multis, licet omnia præcedamus per rationem. to. 5. 70. D E
 Animalia quæ minus habent molis, plus habent admirationis. Ibidem.
 Animalia cuncta mortalia, inter quæ homo principatum tenet, dixerunt Platonici facta à diis, iussu vel permissu summi dei. to. 5. 106. M
 Animalium ponit Plato tria genera, in quibus est anima rationalis: scilicet deos, homines & daemones in aere. to. 5. 69. M
 Animalia quædam non solum viuunt in igne & aquis calidis absq; dolore, imò etiam vegetantur illis elementis suæ nature conuenientibus. to. 5. 197. G
 Animalia quædam sic habent sexum, vt tamen non generent. to. 5. 132. K
 Animalia bruta quædam, licet de putrefactione nascantur, nihilominus generant ex concubitu: vt muscæ, & huiusmodi. Ibidem.
 Animalium foetus diuersi coloris possunt daemones procurare, diuersa obiciendo phantasia. to. 5. 155. L
 Animalia, etiam noxia, erant in paradiso terrestri, ipsis tamen hominibus subdi-

ta & innocia. to. 5. 128. M
 Animalia omnia non fuerunt in arca Noe. to. 5. 132. K
 Animalia in insulis post diluuium fuerunt & poterat ibidè nasci de terra, propter ministerium. to. 5. 135. I
 Animalia, subdita hominibus, dicit subito efferata fuisse, dominis suis fuisse fugitibus ab eis ex terrore. to. 5. 28. E
 Animalium immudorum prohibitio, quid significet. to. 10. 117. M. & sequent.
 Animalia munda & immunda. to. 10. 111. H
 De animante rationali. to. 5. 35. D
 Et quod sola sint partes dei. Ibidem.
 Animalium rationalium triplex diuisio. tomo. 5. 69. M
 Animantia quare adducta ad Adam. tomo. 3. 143. D
 In medio duorum animalium, & c. exponitur. to. 5. 168. G
 Quatuor animalia Apocalypsis quid significent. to. 9. 142. L
 Christus quatuor animalium figuram in se expressit. to. 10. 207. F
 Animal beatissimum sempiternum dixerunt Platonici esse mundum, solè, & stellas. to. 5. 89. K
 Anna.
 Anna gratia eius interpretatur, & quid significet. to. 5. 146. C. & deinceps.
 Annæ duæ memorabiles. to. 2. 130. D E
 De Annæ cantico matris Samuelis, per quæ significatur Ecclesia dei, & ciuitas, propheticè locuta spiritui. tomo. 5. 146. A. & sequentibus.
 Annæ canticum exponitur. to. 5. Ibidem.
 Anna mox natum Iesum vidit. to. 5. 72. H
 Anna vidua agnouit virginem matrem. tomo. 10. 128. L
 Anna vidua magni meriti fuit, meruit enim videre Christum puerum. tom. 10. 131. M
 Annas.
 Christus quare ad Annam primum ductus est. to. 9. 115. B
 Annas & Caiphas vicissim suos annos agebant. Ibidem, H
 Annulus.
 De annulis suspensis, & virtute magnetis. to. 5. 198. F
 Annulorum aureorum tres modij Carthaginiæ missi. to. 5. 27. C
 Annuncio.
 Quod annunciat, longè postis annunciat. to. 8. 21. F
 In festo annunciationis dominicæ sermones tres. to. 10. 262. L. & sequent.
 Annus.
 Anni stant in vita æterna, hic autem transeunt & pereunt. to. 5. 146. I
 Annus quot diebus constet. to. 3. 119. C
 Annus bissextus. Ibidem.
 Anni vitæ humanæ. to. 4. 20. H
 Non in annis, sed in animis est perfectio. Eodem, 256. D E
 Anni seculi quib; sint. to. 8. 217. B
 Cur pro magno apud homines, & ante deum pro nihilo habeatur. Ibidem.
 Cum multi intra septuaginta annos gerant infirmiffimam & erumnosam senectutem, & sepe vltra octoginta annos lenes mirabiliter vigere probentur, cur dicitur dies

tur dies annorum. tomo. 8. Ibidem, C D
 Anni nostri, quos hic ducimus, in gemitibus sunt non in claris vocibus. tomo. 8. 37. M
 Quod non addantur crescentibus, sed subtrahantur: exemplum. to. 8. 148. G. to. 10. 2. E
 Anni nostri quia mutabiles sunt, anni æterni cogitandi. to. 8. 184. K L
 De anno solari, de alio anno lunari, item de bissexto. to. 5. 127. C
 De annorum numero diuerso durationis mudi, secundum nos & Hebræos. tomo. 5. 126. K L
 De annorum discrepantia inter nostros cōdices, & Hebræos, circa vitam hominum ante diluuium, cuius causam dicit ignoscere. Ibidem, M
 De paritate annorum, qui hisdem quibus nunc spaciis, & in prioribus seculis curruerunt. to. 5. 128. A
 De falsitate eius historiarum, quæ multa milia annorum præteritis temporibus adscribit. to. 5. 102. L
 Annorum numerum continet ordo personarum, qui dirigit ab Adam vsque ad Noë, & à Noë, vsque ad Abraham. tomo. 5. 138. A
 Anni ab Adam vsque ad diluuium. tomo. 5. 130. B
 Cur deus dicat, Non permanebit spiritus meus in hominibus istis, quia sunt caro: anni illorum centum viginti, & c. to. 4. 203. E
 Anni mille & lxxij. fluxerunt à diluuiò vsque ad Abraham, secundum vulgatam editionem. In hebræis autem codicibus longè sunt pauciores. to. 5. 136. L
 Annos decem antiquitus valuisse pro vno de nostris, quidam dixerunt. Et ideo non tantum vixerunt primi homines quantum in scriptura lonare videtur. Hanc opinionem destruit. tomo. 5. 127. C. & sequentibus.
 An in diuinatione annorum, Hebræorum magis quam septuaginta interpretum sit sequenda auctoritas. Eodem, G H
 De differentia qua inter Hebræos & nostros codices videntur annorum numerum differre. to. 5. 126. I. & sequent.
 De Aegyptiorum medacillima vanitate, quæ antiquitati scientiæ suæ ceterum milia ascribit annorum. to. 5. 171. A B
 Anni quadraginta sex templi extructi, allegorie. to. 3. 68. L M
 Anni Aegyptiorum breues, quaternis mensibus finiuntur. to. 5. 103. A. & 127. D E
 Archadum anni. to. 5. Eodem, B
 Annus magnus, quem vulgò Platonis vocant. to. 3. 112. B
 Annorum numerum, quo mundus durabit quidam frustra computant, cū nostrum non sit nosse tempora vel momenta. tomo. 5. 175. G H
 Per annos 365. dixerunt antiqui idololatrem debere dupare religionem Christianam. to. 5. Eodem, M. & sequent.
 Vtrum possint dici anni sine annis. tomo. 8. 72. H.
 Anni mille, quomodo sint ante deum sicut dies hesternæ quæ præterit. to. 8. 216. M
 Anni dei in generatione generationum qui sint. to. 8. 252. G H

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Anni dei, qui non deficiunt, quales sint. to. 8. 313. D E
 Anni nostri veniunt vt eant. to. 10. 2. F
 Anfer.
 Anferes edaces. to. 6. 30. C
 Antæus.
 Antæus terræ filius, quem necavit Hercules. to. 5. 159. G
 Ante.
 Ante dicitur dupliciter, scilicet æternitate & tempore. to. 5. 107. D
 Antenna.
 Antenna arbori suspensa crux Christi. tomo. 10. 14. G
 Antropomorphite.
 Antropomorphite heretici, deo corpus tribuebant. to. 6. 6. D
 Antropomorphitas perstringit. to. 1. 168. K
 Contra antropomorphitas. tomo. 2. 108. H & 113. H
 Vide, Vadiani.
 Leuius peccant Manicheis & γρηγοριου φησαι. to. 6. 28. G
 Anticategoria.
 Anticategoria. to. 7. 56. I. & 62. I
 Antichristus.
 Quid de Antichristi aduentu Apostolus prædixerit. to. 2. 73. G. H. to. 5. 191. I
 Tempus aduentus Antichristi. to. 9. 159. G. H
 Non veniet Antichristus, nisi prius discessio omnium regnorum fiat ab imperio Romano. to. 9. Ibidem, I
 Christi saluatoris aduentum præueniet Antichristus. to. 10. 193. L
 Enoch & Helias prophetae, mittentur ante Antichristum prædicaturi. to. 9. 259. L
 In conceptione Antichristi diabolus simul in vterum matris eius intrabit. tomo. 9. 259. E
 Antichristus in peccato totus concipietur, & in peccato nascetur. to. 9. 259. D
 Antichristus in Babylone nascetur. tom. 9. Ibidem, F
 Antichristus nascetur de tribu Dan. tomo. 9. 259. D
 Diabolus totam Antichristi matrem replebit, circumdabit, obumbrabit interius exteriorque possidebit. to. 9. Ibidem, E
 Antichristus in Bethsaida & Corozaim natiuetur, & conuertabitur. to. 9. 259. F
 Antichristus omnes artes magicas docebitur. to. 9. Ibidem.
 Antichristus per artem magicam mirabilia & innumera stupenda faciet. tom. 9. 159. F G
 Antichristus gloriam suam est quaesiturus. to. 9. 5. A
 Antichristus idololatriam renouabit. to. 9. 259. D
 Antichristus mittet prædicatores ad quatuor partes mundi. to. 9. Ibidem, F
 Antichristus templum Hierosolymitanum instaurabit. to. 9. 259. F
 Antichristus locis per quæ Christus ambulauit destructus, filium dei se nominabit. to. 9. Ibidem.
 Super omnes deos gentiliū extolletur Antichristus. to. 9. 259. K
 Plerique Christiani, etiam electi, visis Antichristi mirabilibus, dubitabunt an ipse sit Christus. to. 9. 259. G
 Omnes Iudæi cōfugiant ad Antichristum.

to. 9. Ibidem, K
 Antichristus veniet facturus cōtraria Christo: imò quæ Christus fecit destructurus. to. 9. 259. C
 Antichristus regnabit per tempus & tempora, & dimidium temporis: id est tribus annis & dimidio. to. 5. 193. L. M. to. 9. 149. I
 Antichristum Christus veniens interficiet spiritu oris sui. to. 5. 190. A
 Diabolus tempore Antichristi soluetur. to. 9. 149. A & E
 Per Antichristum diabolus solutus, in omni sua virtute, mirabiliter quidem, sed mendaciter operabitur. to. 5. 192. B
 Antichristus, vel diabolus per eum seducet gentes, etsi iusto dei iudicio, tamen maligno suo concilio. Ibidem, B C
 Antichristi signa & prodigia, vtrum mendacia dicatur, quia sensibus sunt illusoria, vel quia ad mendacia trahant, tunc melius apparebit propter quod horum dictum sit. Ibidem, B C
 Antichristus in quo templo sedere debeat, vel in destructo scilicet edificio Salomonis, vel in Ecclesia, non determinat Augustinus. to. 5. 191. K
 Antichristi aduentus sciri non potest. Ibidem, M
 Antichristi moræ qua tardat venire, inuult Theffalonicensis sciuisse, sed nos nescimus. to. 5. Eodem, L. & 175. H I
 Antichristum dicit secundum quorundam opinionem debere reuelari imperio Romano cessante, quod aperte tunc Apostolus dicere noluit, ipso imperio in luovigore manente. to. 5. 193. I. & sequent.
 Antichristi persecutio.
 Antichristi persecutio. to. 5. 175. G
 De Antichristi persecutione qua soluetur diabolus. to. 5. 188. F. & sequent.
 Antichristus terrore, muneribus, & miraculis eriget se in fideles. to. 9. 259. G
 Antichristi tribulatio tribus annis & dimidio durabit. to. 9. Ibidem, H
 Antichristus post tres annos & dimidium prædicationis Enoch Helle, eos occidet. to. 9. 259. L
 Antichristus excitabit persecutionem in Christianos vbiq; terrarum. Ibidem, M
 Tormenta Antichristi in Christianos. to. 9. 259. F & M
 Antichristi tempore talis erit tribulatio, qualis non fuit ab initio mundi. tomo. 9. Ibidem, G
 An ante tempus persecutionis Antichristi mille anni annumerandi sint. to. 5. 190. A & deinceps.
 Antichristi tribulatio signata est in timore Abraham, quem habuit circa solis casum. to. 5. 139. K L
 Antichristum occidet Christus. tomo. 5. 175. G
 Antichristus. to. 5. 140. C. to. 10. 38. I
 Antichristus, magnus. to. 6. 138. H
 Antichristi, omnes contra disciplinam Christianam viuentes. tom. 7. 95. F. & 97. M. & 103. E. to. 9. 128. L M
 Antichristus, id est, contrarius Christo. tomo. 9. 128. F
 De Antichristo tractatus. to. 9. 259. C
 De Antichristo prophetice exponitur, Cō-

flitue domine legiflationem, &c. cū ver-
fibus fequentibus. to. 8. 15. L M
Antichriftus vim habebit in imperio, do-
lum in miraculis. Ibidem. 16. E. in fine.
Vniufquifque ex voluntate ſua eſt Antichri-
ſtus, vel cum Chriſto. to. 9. 12. H
Antichriſti multi præceſſerūt. to. 9. 15. D
Qui cōtra iuſtitiam viuit, antichriſtus eſt.
Ibidem.
Antichriſti nomina.
Antichriſtus, dicitur contrarius Chriſto.
to. 9. 12. F
Antichriſtus pseudopropheta nūcupatur.
to. 5. 19. E F
Antichriſtus, refuga vocatur. to. 5. 19. K
Antichriſtus iniquus nūcupatur. to. 5.
19. M.
Antichriſtus dicitur homo peccati, & fi-
lius perditionis. to. 9. 29. F
Antichriſtus filius diaboli dicitur, in quo
erunt omnes theſauri malitiæ abſcon-
diti. Ibidem, K
Anticipatio.
Anticipatio in ſcripturis. to. 3. 28. E
Vide, Prolepiſis.
Antiochus.
Anthiochus: Platonius, ſcæneus. to. 1. 103. A
Philonis auditor. Ibidem, 97. C
Antiochus Alcalonita, ex vetere Acade-
mia. to. 1. 103. A
Antiochus rex Syriæ. to. 5. 17. 2. K
Antiochia.
Antiochiæ primò appellati ſunt diſcipuli
Chriſtiani. to. 7. 53. I
Antiphras.
Antiphras in ſcriptura. to. 3. 14. B. to. 4.
10. K
Antipodes.
An inferioriorem partem terræ, quæ noſtræ
habitationi contraria eſt, antipodas ha-
bere credendum ſit. to. 5. 136. E F
Antiquus, Antiquarius.
Antiquiſſimos homines ſacrificaffe, non ta-
cet ſcriptura. to. 5. 129. B
Antiquarius quis. to. 10. 37. G
Antiſthènes.
Antiſthènes, Cynicæ ſectæ author. to. 5.
171. L.
Antonius.
Antonius eremita Θεοδιδουτος, tom. 3.
2. C. in fine.
Antonij vita apud Treueros reperta. to. 1.
33. A
De Antonio monacho Aegyptio. Ibidem.
32. M
Antonio reuelauit dominus fugiendum eſ-
ſe ocium. to. 10. 286. A
Anubis.
Anubis, idolum Romanum. to. 1. 30. M
Apparere.
Apparere quid in ſcriptura diuina. to. 2.
110. F.
Apparitio Samuëlis to. 3. 166. I
Vide Samuel.
Apparitiones ſpirituū. Eodem, 155. G H
Apparitiones dei quomodo ſiant. to. 4. 36.
F. G. & 39. B. to. 6. 40. B C
Dubitatio de apparitionibus diuinis. tom.
3. 61. A
Deus apparere per ſubſtantiam ſuam, ſicu-
ti eſt, non niſi mundis corporibus digna-

tur. to. 10. 325. B
Apparitiones. to. 4. 117. C
Apparuit Chriſtus poſt paſſionem, in Hie-
roſolymis, & in Galilæa. to. 4. 206. G H
Chriſtus primò Magdalenæ ſicti apparuit.
to. 10. 195. A
Cogitationes Apoſtolorum ſuper appariti-
one Chriſti, terreſe erant. to. 10. 201. E
Apparere Chriſto in ſancto, quid. tom. 10.
165. B C
Apparuit deus inuiſibilis patribus. viſibi-
liter: nec ſpecies qua ipſe videbatur, e-
rat deus, licet in ipſa videretur. to. 5. 84. M
Apparet deus ſine vlla ſui mutatione, non
per id quod ipſe eſt, ſed per id quod ſibi
ſubiicitur. to. 5. 141. E F
Quòd nos apparebimus deo in ſancto deſi-
derio, vt appareat nobis in potentia &
gloria. to. 8. 14. O. B C
Deus nō in omnibus apparet, ſed eis qui no-
uerunt opera eius intueri. to. 8. 15. 2. M
Appellare.
Appellare quando licet. to. 2. 45. K
Appetere, Appetitus.
Appetere vel appeti velle, criminoſum eſt.
to. 2. 106. A B
Appetuntur ardentius quæ vetantur. to. 2.
168. F. in fine. & G. in principio.
Appetitus qui ſentitur in carne, voluptatē
præcedit. to. 5. 120. C
Appetitus omnis deus eſt finis. to. 5. 81. K
Appetitus proprij boni, eſt in corporibus
inſenſibilibus, licet non ſit amor. to. 10.
5. 98. C
Appetit homo naturaliter aut voluptatē,
qua delectabiliter mouetur corporis ſen-
ſus: aut quietē, qua ſit vt nulla moleſtiā
quifque corporis patiat. to. 5. 176. M
ἄπαιστος. to. 5. 117. M. & ſequent.
Apelles, Apellitæ.
Apelles hæreſiarcha, vnde dicti Apellitæ.
to. 6. 4. G
Bonū deum & malum finxit. Ibidem, & 138. I
Chriſtum non verum hominem fuiſſe.
to. 6. 4. F
Aper.
Aper de fylua quid ſit. to. 8. 194. G
Apes.
Apis in mellis copia, non fruſtra pennas ha-
bet. to. 2. 125. A
Apes non habent ſexum maris vel ſcemi-
næ. to. 5. 132. K
Apex.
Apex. to. 4. 264. M
Aphricus.
Quid ſit deum ab Aphrico venire. to. 9.
234. D E
Apis.
De Api rege Argiuorum, quem Aegyptij
Serapin nominatum, diuino honore co-
luerunt. to. 5. 155. I. & ſequent.
Apis bos Aegypti, & chorea ſacerdotum.
to. 5. Ibidem.
Apocalypſis.
Apocalypſim reſpūnt Alogiani hæretici.
to. 6. 4. K
Apocalypſim eſſe Ioannis euangeliſtæ. to.
6. 178. A. to. 9. 60. L
Apocalypſis Pauli apocrypha. to. 9. 105. F
In Apocalypſi multa dicuntur obſcura, vt

mentē legentis exercent, & ibi ſunt pau-
ca, ex quorum manifeſtatione alia inda-
gentur cum labore. to. 5. 191. D
Apocrypha.
Apocrypha vnde. to. 4. 57. H. to. 6. 94. K
Apocrypha nullius ponderis. to. 6. 54. A
Apocryphę ſcripturę continent fabulas, in
quibus eſt aliqua inueniatur veritas, ta-
men propter multa falſa nulla eſt cano-
nica authoritas. Et oſtēdit quomodo ear-
um origo nō innouit patribus, & ideo
eas eſſe apocryphas cōſuerūt. to. 5. 131. G
Apocrypha multa ſunt indicata, & remota
canonica authoritate, diligenti exami-
natione, quæ dicta ſunt ab hæreticis, &
conſcripta nomine prophetarū vel apo-
ſtolorum. Ibidem.
Apocrypha etiam legebat Auguſtinus: &
inuenit aliquando ea reſpondere ſang ſi-
dei. to. 10. 21. K
Apollinaris, Apollinarisſtæ.
Apollinaris hæreticus: vnde Apollinarisſtę.
to. 6. 6. F
Apollinarisſtæ Chriſtū dicunt corpus non
animam ſumpſiſſe. to. 1. 31. D. to. 2. 120.
K L. to. 4. 53. C. & 139. G. & ſequent. to. 6.
6. E. & 142. G. to. 7. 250. H. to. 9. 75. F
Apollinarisſtæ quid ſenſerit de incarnatio-
ne Chriſti. to. 3. 45. A B. to. 8. 32. K
Aduerſus Apollinarisſtas. to. 4. 139. F. &
ſequent.
Apollinaris. to. 2. 10. I. & 20. I
Apollinarisſtæ quid de Chriſto ſentiant. to.
8. 32. L M
Apollinarisſtarum error. to. 9. 75. F
Confutatio erroris Apollinaris. to. 10.
223. H I
Error Apollinaris, dicentis Chriſtum eſſe
verum deum, & non hominem. tom. 10.
223. H
Error Apollinaris, dicentis Chriſtum mi-
nus de humanitate accepiſſe. to. 10.
222. M
Apollo.
Apollo, verus. to. 1. 104. F
Apollo, ſol. to. 5. 58. M
Apollinis quadruplex oraculum de Chri-
ſto. to. 5. 183. M. & ſequent.
Apollo cithariſta Delphicus. to. 5. 51. L
Apollo Delphicus. to. 5. 157. G
Apollini Delphico inſtituti ſunt ludj mu-
ſici. to. 5. 158. G
Apollinis oraculum ambiguum. to. 5. 26. C
Apollo Cumanus. to. 5. 23. E
Apollonius.
Apollonij miracula. to. 2. 4. H. & 6. G.
& 4. 2. L
Apophthegma.
Apophthegma Auguſtini in calamitatib⁹.
In Poſſid. de vita. to. 1.
Apoſtata.
Apoſtatica radix. to. 3. 43. B
Apoſtatauerūt primò angeli, cum princi-
pe ſuo diabolo. to. 5. 131. C
Apoſtata, vxori Loth comparantur. to. 10.
294. G
Apoſtoli.
Apoſtolorum authoritas. to. 2. 17. G
Apoſtolorum prædicatio in omnem terrā.
to. 1. 138. B C. & ſequent.
Apoſtolica litera in primis legendæ. tom.
2. 2. B C
Apoſtoli

an fuerint baptizati. to. 2.
epiſtola. 108.
Apoſtolorum poſt Petrum catalogus. to-
mo. 2. 155. C
Apoſtoli permiſſum eſſe non laborare.
to. 3. 176. G
Apoſtolorū libertas viuendi de Euangelio.
Ibidem. F. & ſequentibus.
Apoſtoli non laborantes, an peccarint.
to. 3. 179. B
Apoſtoli dicti arietes gregis. to. 2. 82. G
to. 8. 146. H
Apoſtoli, lumen mundi. to. 2. 120. E
Firmamenta Eccleſiæ, columnæ. to. 2.
123. A.
Boues. to. 9. 20. L
Patres. to. 8. 91. E
Nubes. to. 8. 82. L. & 185. K. & 213. C
Cæli. to. 4. 89. H. to. 8. 21. A. & 47. D.
& 153. B
Piſcatores hominum. to. 8. 145. I
Colles. Ibidem. 146. G
Canes. to. 8. 156. C
Principes. Ibidem. E
Duodecim portæ Hieruſalem. to. 8. 209. D.
to. 10. 275. L
Montes. to. 8. 58. I. & 153. B. & 182. L
Iudices. to. 6. 17. F. to. 10. 275. K
Sal terræ. to. 10. 275. L
Lapides precioſi. Ibidem.
Oſſa dei. to. 2. 123. A
Apoſtoli & prophetæ, quomodo funda-
menta. to. 8. 198. F. & 209. B. & ſe-
quentibus.
Apoſtoli nihil à Chriſto diuerſum docue-
runt. to. 4. 87. F G
Apoſtolorum genera quatuor. to. 4.
160. K
Apoſtolus, miſſus interpretatur. Ibidem.
& to. 9. 84. E
Apoſtolorum cura in pauperes. to. 4.
289. A.
Apoſtolorum traditiones in Eccleſia. to. 7.
84. H. & 92. F. & 95. M
Vocatio Apoſtolorum. to. 4. 95. L
Apoſtolus dicitur Paulus, per antonomā-
ſiam. to. 7. 193. E
Chriſtus Apoſtolos ex Iudæis ſumpſit. to-
mo. 10. 163. L. & ſequent.
Deus filius apoſtolos de mūdo elegit cum
patre, quos ipſe homo accepit à patre.
to. 9. 110. I
Apoſtoli diſcedente Chriſto, multa nondū
portare poterant. to. 9. 103. C D
Apoſtoli Chriſtum comprehenſum, non
modo carne, ſed mente reliquerunt: to-
mo. 9. 108. I
Apoſtoli, poſt Chriſti reſurrectionē, quod
dimiſerant repētur, tanquam obliui
quod audierant. to. 9. 120. H
Apoſtoli, Chriſto ſepulto, retrocedere non
poterant. Ibidem. I
Apoſtoli poſt reſurrectionem Chriſtū vi-
dentes, nondum Eccleſiam videbant, ſed
caput eius ſponſum eius videbant. to-
mo. 10. 317. K
Imminente Chriſti paſſione apoſtoli deum
negabant, quem repleti ſpirituſancto in
ſpſis etiam tormentis conſitebantur.
to. 10. 220. H
Apoſtoli à Chriſto aſcendente pignus ac-
ceperunt. to. 10. 214. M
Quare Chriſtus apoſtoli dicebat, Cum

adhuc vobis cum eram, &c. to. 10. 317. I
Apoſtoli quare accepto ſpirituſancto om-
nium gentium linguis locuti. to. 10.
103. D.
Apoſtoli, accepto ſpirituſancto, Chriſtum
quem patientem refugerunt, refugium
habuerunt. to. 9. 108. I
Apoſtoli prius ſuper miraculis Chriſti ad-
mirantes, recepto ſpirituſancto cœpe-
runt Chriſtum laudare. to. 10. 220. G H
Apoſtoli, aduentu ſpirituſancto, facti ſunt
vires noui. to. 10. 221. A. & K
Multi præter apoſtolos vnā cum ipſis re-
pleti ſunt ſpirituſancto. to. 10. 220. I. &
ſequentibus.
Apoſtoli, ex quibus tribubus fuerint. to. 8.
156. G.
Qui vbi ſunt vafa mortis & ſagittæ acutæ.
to. 8. 11. B
Apoſtoli quid reliquerint. to. 8. 262. H
Quòd deſperabant de Chriſto. to. 8. 159. A
Eorum triſtitia in paſſione domini, nō erat
acceptabilis. to. 8. 161. C
Apoſtolos elegit deus: humiliter natos,
inhonoratos, illiteratos: vt quicquid
magnum eſſent & facerent, ipſe in eis
eſſet & faceret. to. 5. 174. B C
Apoſtolus Iudæa voluit habere inter eos:
& quare. Ibidem.
Per Apoſtolos piſcatores ineruditos, deus
ex omni genere tam multos piſces, etiā
ipſos philoſophos, cepit. to. 5. 208. C
Apoſtoli ſedeſunt in iudicio cum Chriſto
to. 5. 186. M
Apoſtoli fuerunt luminaria parata verbo,
accenſa ſpirituſancto. to. 5. 174. D
Apoſtolos infirmos, quare elegerit Chri-
ſtus. to. 8. 147. B C
Apoſtoli pleni ſpirituſancto, vocabantur
paſſim ebrij. to. 10. 220. I. & ſequentibus.
Apoſtoli de mundo generatione erant, re-
generatione non erant. to. 9. 111. G
Apoſtoli vnū erant in natura ſua, ſicut pa-
ter & filius vnū erant in ſua. Ibidem. D
Qui laborauerint ante Apoſtolos. to. 10.
274. K L
Verba Apoſtolorum, qui viderunt, firmē
ſunt tenenda. to. 9. 124. G H
Chriſtus Apoſtoliſ futura nunciabat, vt
poſt crederent non quæ nunciabat, ſed
eum deum quem ſe eſſe dicebat, tom. 9.
95. I.
ſpirituſanctus loquutus per Apoſtolos.
to. 10. 87. K L
Apoſtoli orbem terrarum Euangelio reple-
uerunt. to. 5. 90. B
Apoſtoli nihil à Chriſto diuerſum docue-
runt. to. 4. 87. F G
Apoſtoli in cena fuerunt ordinati ſacer-
dotes. to. 10. 291. F
Apoſtoli non prohibitum eſt manibus vi-
ctum querere, modo apoſtolatus non
impediatur. to. 9. 120. I
Petrus & Paulus, præ cæteris Apoſtoliſ,
quadam fidei virtute præcellunt. to. 10.
267. L M
Apoſtolus in quo ſit imitandus. to. 3.
172. H I
Apoſtolus quare primò dixerit, Non a-
mulatur: & poſtea. Non inflatur. to. 10.
45. I K
Apoſtoli verba peruerſentes. to. 10. 36. G
Apoſtoli & miracula. to. 3. 171. C

Apoſtoli mortuos ſuſcitauerunt, ſed non
virtute propria. to. 10. 179. H
Quid de ſanctis apoſtoliſ, cum in hac vita
eſſent ſentendum. to. 10. 59. K
Apoſtoli carnis concupiſcentias habue-
runt. to. 10. 59. F G
Apoſtoli erant vafa electa, ſed adhuc fra-
gilia. Ibidem. K
Apoſtolos testimoniū perhibere de Chri-
ſto, quid ſit. to. 9. 101. B
Communitas apoſtolorum. to. 10. 314. M
Apoſtolorum memoria. to. 5. 3. C
In feſtis apoſtolorum: Sermones. 2. to. 10.
274. G
Apoſtoli, præ cæteris, quare ſint hono-
randi. to. 10. 275. I. K. & ſequent.
Apoſtolica.
Sedes apoſtolica. to. 2. 87. A. & 99. E
Apoſtolici.
Apoſtolici hæretici, nihil concedunt pro-
prium. abſtinent à coniugibus. Encra-
tici ſimiles. to. 6. 4. M
Qui & Apotactitæ appellantur. Ibidem.
Apoſtrophe.
Apoſtrophe. to. 4. 39. C
Apotactitæ.
Apotactitæ hæretici qui. to. 6. 4. M. &
6. E. Vide, Apoſtolici.
Apotheca.
Apotheca, quid ſignificet. to. 3. 173. G
ἄποθηκα. to. 3. 119. H I
Apprehendo.
Quid non apprehenderit Paulus, quando
dixit, Ego me non arbitror apprehen-
diſſe. to. 10. 74. F
Aprilis.
Aprilis menſis, vnde ſic dictus. to. 6. 73. L
Apringius.
Apringius proconſul. to. 2. 149. C
Aptum.
Iber de apto & pulchro. to. 1. 22. L
Aptum, cui ex aduerſo eſt ineptum, quaſi
reſignatum pendet aliunde. to. 2. 5. B
Apuleius.
Apuleius magus. to. 2. 4. H. & 6. G. & 42. L
Apuleius Apher. to. 5. 69. D
Apuleius Madaurenſis. to. 5. 70. A
Aqua.
Aqua & terra creatio. to. 3. 115. G
Aqua ſupercæleſtes, angeli. to. 1. 50. M.
to. 3. 117. D E
Quæ ſolus ſpiritus feratur ſuper aquas.
to. 1. 50. E
An ſpiritus, qui ſuper aquas ferebatur, ſpi-
rituſanctus intelligatur. to. 4. 202.
M. & ſequentibus.
Aquam congregatio. to. 1. 182. B.
to. 3. 111. G. & 115. E F. & 118. G. to. 6. 128. G
Aquam diuiſio. to. 1. 182. A. to. 3.
111. C.
Aqua ſupra firmamentum. to. 1. 182. A.
to. 3. 111. C. & 116. K. & ſequentibus
abundē.
Deus medietatem aquarum ſuper cælos
impofuit, & medietatem abyſſis demer-
ſit. to. 10. 195. K
Per aquas inferiores, aliqui intellexerunt
viſibiles dæmones, vel populos, vel a-
quas: per superiores vero, angelos. to. 5.
99. M.
Aguas

INDEX

Aquas quidam negauerunt à deo factas. tomo. 5.99. M.
 Aqua, siue inferior, siue superior, utique aqua est. to. 5.33. G
 Aquarum natura fluida & grauida, super cœlos est: sicut etiam phlegmatis sedes, quod est humor fluidus & frigidus, & ideo grauis est in capite: contra illos qui dicebant per aquas illas angelos nō intelligi. to. 5.100. A
 Aquarum natura duplex. to. 3.112. D E
 Liqueor omnis ex aqua. to. 3.163. B
 Quomodo circumdet terram, quasi vestimentum. to. 8.152. I
 Aquam deo coeternam dicentes hæretici. to. 6.7. D
 Aqua secundum naturam, vertitur in lapides. to. 3.164. D
 Aqua in sanguinem. to. 3.162. A B. to. 9.248. G. to. 10.171. G. & 175. I
 Aqua tunc in sanguinem vertitur, si de rerum causis carnaliter sentias. tomo. 8.189. H I
 Eadē aqua maris rubri, alios abluit, alios obruit. to. 9.213. K
 Aquarum edulcata. to. 3.163. I
 Aquarum quomodo dulcescant. Ibidem. L
 Aquas dulcescere, iniecto ligno. tomo. 10.100. M.
 Aqua amara, legis literam figurat. to. 10.173. G.
 De amara aqua, & manna. Ibidem.
 Aqua ex petra. to. 3.164. C
 Aquarum contradictionis. Ibidem. M
 Ad aquam contradictionis probari, quid sit. to. 8.196. C
 Aquam extraxit Moyses virga, qua duo ligna crucis significat. to. 9.50. B
 Aqua baptismi, per spiritum efficacax. to. 1.50. H.
 Aqua baptismi. to. 7.19. I. & 118. L
 Aqua Christum lauando, lota est. to. 10.135. H. & 138. H
 Christus omnibus aquis benedictionē dedit, quando in Iordanis alueum descendit. to. 10.135. H
 Christus suo baptisate omnes aquas consecrauit. to. 10.138. H
 Aqua sacramenti, & aqua spiritus, quid designent. to. 9.134. B C
 Aqua sacramenti, & aqua significans spiritum sanctum, differunt. Ibidem.
 Aquam, quam in vinum Christus conuertit, quare non effudit, & vinum aliunde eduxit. to. 9.18. M
 Aqua in vinum conuersa quid signet. to. 9.18. H. to. 10.35. D. & 142. M. & sequen.
 De conuersione aquarum in vinum, sermo. to. 10.35. C. & sequen.
 Iesus ambulans super aquas. to. 4.102. I K
 Triplex est aqua saluatoris. to. 10.299. G
 Aqua putei, quam hauriebat Samaritana, est voluptas seculi: hydria autem, est cupiditas. to. 9.30. C
 Aqua viua. Ibidem. A
 Aqua viua, quā Christus Samaritana promittebat, quid est. Ibidem. B C
 Aquarum significata, in faoris literis. tomo. 9.134. C.
 Aquarum nomine, cœli ac terre significantur. to. 1.49. D E
 Aquarum nomine, aerem crassum designari.

tomo. 1.182. H. to. 3.112. E F
 Aquarum nomine, spiritus sanctus. to. 1.186. M.
 to. 3.13. K. to. 4.132. C D. to. 7.8. L. & 50. D. & 118. L. to. 9.134. B
 Item spiritus malignus. to. 7.118. M. & sequen.
 to. 9.134. A B
 Per aquas, populi designantur. to. 2.59. D.
 tomo. 3.13. K. to. 7.8. L. & 35. B. & 51. H. & 118. I. tomo. 8.32. A. & 195. M. to. 9.134. C.
 Aquam intelligi in bono & in malo. to. 7.118. K.
 Aqua mendax, homines mendaces. to. 7.51. G H. & 118. I
 Aqua vitæ, salutaris. to. 8.43. H I
 Congregata in vitre quid significet. to. 8.47. G H
 Aqua sine substantia, quæ sit. to. 8.317. K
 Aquarum decursus, quid significet. to. 8.3. F G.
 Aquarum multæ sunt variæ doctrinæ: dei autem vna est. to. 8.43. H. & sequen.
 Aqua decurrens quid significet. to. 8.126. D
 Quod significet prosperitatem seculi. tomo. 8.149. A
 Quomodo aquarum intrauerint ad animam Christi. to. 8.158. A
 Facere operationem in aquis multis, quid sit. to. 8.273. F
 Aquis superiora cœli protegi, quid sit. to. 8.256. L M
 Aquarum nomine charitas significatur. Ibidem. & 258. M
 Aquarum fugientes ab increpatione dei, quid significant. to. 8.259. E
 Quomodo inter medium montium pertransire dicantur. Ibidem. H
 Aquarum strepitus, quare nunc clarius nunc pressius. to. 1.104. A
 Aquarum potus etiam interdictus. eodē. 35. M
 Aqua aut abluit, aut rigat si effundatur: & significat Christum. to. 8.24. E
 In aquis huius mundi ambulare. tomo. 8.76. K.
 Quod aqua quosdam absorbeat, quosdam transire faciat. to. 8.317. H I
 Quomodo stabunt super montes, cum iam super montes steterint. to. 8.259. C
 Aquarum.
 Aquarum ab aqua dicti, quod aquam solum offerant in calice. to. 6.6. K
 Aquila.
 Aquilarum oculos sol vegetat. to. 1.175. B. & 181. B
 Aquila. to. 5.172. A
 Aquila quomodo renouet iuuetutem suā: & quid figuret. to. 8.151. M. & sequen. & 253. A B
 Ideo querit te maior aquila, quia cœpisti leporem. to. 8.318. C
 Aquilarum pulli, quomodo à parentibus probantur. to. 9.61. A
 Aquila, significat Ioannem Euangelistam. to. 4.86. B. & 122. K
 Aquila in medio cœli volans, quid sit. to. 9.144. C. & F
 Aquila, doctor Hebraicus. to. 5.131. F
 Aquilo.
 Aquilo spiritaliter pro diabolo. tomo. 2.124. H. to. 4.301. H. to. 8.95. H
 Aquiloni in canticis dicitur, vt expurgat. to. 2.124. H

Aquilonis latera. to. 8.95. I
 Aquilo contra meridiem est: & significat diabolum, & regnum eius. to. 8.95. H. & 213. L
 Quomodo ab aquilone nubes coloris aurei. to. 8.95. I
 Arab.
 De aris Paganorum euertendis, Augustini sententia. to. 10.6. F
 Ara dei, Ecclesia dei est. to. 9.143. I
 Aræ testantur statuas pro numinibus accipi. to. 10.5. M
 Arabia.
 Per Arabiam gentes figuratur. to. 8.171. K
 Arabici.
 Arabici hæretici animas cum corporibus mori dixerunt. to. 6.9. G
 Et in fine seculi vtrunque resurgere. Ibidem.
 Aralius.
 Aralius, rex Assyriorum. to. 5.155. B C
 Aranea.
 Aranea filum textrinae suæ corpore velut integro parit. to. 2.93. L
 Nihil aranea tabidius. to. 8.74. E. & 315. I
 Arbitr.
 Arbitr, medius est ad componendam causam. to. 8.265. A B
 In cruce, Christus fuit verus arbitr. tomo. 10.188. M
 Arbitrium liberum.
 De libero arbitrio. tomo. 1.181. B. to. 2.117. D. & 174. A. to. 3.37. F. & 43. I. & 45. I. & L. & fol. seq. B C. & K. & 137. D. & 173. C. & 187. K. & 200. D. & 237. G. & fol. seq. L. tomo. 4.123. M. & 143. B. & 246. M. tomo. 5.118. L. tomo. 6.110. C. & fol. seq. A. to. 7.197. D. to. 10.61. F
 De verbis Apostoli, Peto non infirmari in tribulationibus meis pro vobis, quæ est gloria vestra: Et de libero arbitrio, sermo. to. 10.62. F
 Libero arbitrio quid. to. 7.296. C
 Præscientia dei non obstat libero arbitrio. to. 1.150. M. & fol. seq.
 Libero arbitrio, causa peccati. tomo. 1.29. B. & 159. I
 Libero arbitrio nostrum, causa est peccati: nullo autem pacto deus. to. 9.83. H
 Adam pro libero voluntatis arbitrio regebatur corpus suum ante peccatum, sed non post. to. 2.7. L M
 Libero arbitrio ad recte agendum datum. to. 1.143. L
 Quod datum est libero arbitrio, ad malum flexile. to. 1.144. B
 Nimia liberi arbitrii extollentia. tomo. 2.174. A B. to. 7.148. G
 Arbitrium, electio. to. 3.200. D
 Arbitrium hominis ad mortē. to. 3.238. L
 Arbitrium liberum perdidimus in Adam. to. 2.103. F
 Arbitriū captiuum. to. 2.103. B. to. 3.37. F
 Peccatum & recte factum, vtrum in libero sit voluntatis arbitrio. to. 4.124. L
 Qualis homo fit factus à deo, & in quam sortē deciderit suæ voluntatis arbitrio. to. 5.110. G
 Arbitrium voluntatis tunc verè est liberum, cum vitis peccatisque non seruit: tale datum est à deo, quod amissum est proprio vitio, & nisi à quo dari potuit, reddi non potest. to. 5.118. L
 Arbitrium

Arbitrium magis est liberum, quando peccare non potest. to. 5.217. M
 Arbitrium seruum. to. 7.211. H
 Arbitrium liberum sibi non sufficit. Ibidem. 159. I
 Libero arbitrio etiam in impio manet. to. 7.186. E
 Per arbitrium voluntatis tentationes huius vitæ superare non possumus, sine adiutorio dei. to. 8.216. M
 Libero arbitrio homini à deo datum. to. 10.96. H. Et quale. Ibidem.
 Omnes creaturæ rationales, ab initio creationis, libero sunt donatæ arbitrio. tomo. 10.147. F
 In nobis deus posuit quicquid à nobis requirit. to. 10.277. K
 De libero arbitrio & gratia, plura. to. 10.66. I. & seq. copiose.
 Libero arbitrio quantum dandum. to. 10.62. C.
 De liberi arbitrii diuitiis nō gloriamur, & præsumendum. to. 10.55. K L
 Libero arbitrio parare deo locum, aut diabolo. to. 10.98. I K
 Cui ascribendum, cum non peccamus, libero ne arbitrio an gratiæ dei. to. 10.68. A.
 Liberi arbitrii depressio. to. 10.97. M
 Et quod omnia nostra gratiæ dono, & misericordiæ dei tribuenda, non meritis nostris. to. 10.97. G. & seq. vsq. in finem.
 Libertas ad malum. to. 7.186. G
 Libero arbitrio ad malum habemus. to. 10.66. C D
 Ad malè agendum liberam habemus voluntatem, ad bonè agendum non. to. 10.69. G. & sequentibus.
 Libero arbitrio non tam extollendum, vt dicat quis siue dei adiutorio se iustū esse. to. 9.96. G H.
 Libero arbitrio, non adiutum à deo facile labitur. to. 9.203. I
 Libero arbitrio sine deo. to. 10.66. D E
 Libero arbitrio nihil valet sine dei gratia. Ibidem. I
 Deus hominē fecit rectum, sed arbitrio nostro facti sumus mali. to. 10.3. L M
 Homo per se credere potuit, per se autem resurgere non potuit. to. 10.218. K
 Libero arbitrio ad nos vulnerandum nobis valuit, ad sanandum non valet. to. 10.68. H
 Per libero arbitrio homo se vendidit. to. 10.67. G
 Per libero arbitrio periit homo. tomo. 10.117. I
 Error Manichæi, tollentis libero arbitrio. to. 10.223. C
 Vide libero arbitrio, & voluntas.
 Arbor.
 Arbores sapiunt Manichæis. to. 1.178. K
 Tilon, Indiæ insula, arbores producit quæ nunquam foliis nudantur. to. 5.198. M
 Arbor in paradiso vitæ, cur dignoscantia boni & mali appellata. to. 6.121. F G
 to. 8.168. M. & seq. to. 10.29. H
 Arbor vitæ. to. 5.112. F
 Arbor scientiæ. to. 10.29. H
 Arbor paradisi non fuit mala, licet in ea fuit malum reperitum. to. 9.257. K L
 Arbor in paradiso, de qua Adam comedit,

bona. to. 10.29. F. & sequentibus.
 Arbor quare interdicta fuerit. to. 5.112. F
 De arbore scientiæ boni & mali tractatus. to. 9.257. H
 Arbores ligna fructifera paradisi, significant virtutes & mores. to. 5.112. G
 Arbor bona facit bonos fructus. tomo. 4.278. F. to. 6.45. L M
 Et quomodo mala faciat bonos fructus. to. 4.278. F. to. 6.45. L
 Arbor animæ est, fructus opera. tomo. 4.278. F. to. 7.19. L M
 De eo quod scriptum est, Aut facite arborem bonam, & fructum eius bonum, & c. Sermo. to. 10.13. B. & sequen.
 Facite arborem malam, & fructum eius malum: admonitio est ne fiat, non præceptum vt fiat. to. 10.13. B
 Arbor bona, bona hominis voluntas: & arbor mala, voluntas mala. to. 7.207. F. & sequen. & 224. A. & sequen.
 De arbore ficulnea, quæ per triennium fructum non ferebat: & muliere octodecim annis infirma. to. 10.27. H
 Circumfossio arboris, in Euangelio, est humilitas penitentis. to. 10.13. D
 Arbor ficulnea, genus humanum. tomo. 9.215. D. to. 10.27. H. & 204. G
 Arbor sterilis, non faciens fructum genus hominum est non faciens penitentiam. Ibidem.
 Christus infructuosam maledixit arbori. to. 10.37. H. & 164. D. & 204. F
 Hyems arbores non probat, sed æstas. to. 9.53. C D
 Arbor, anima. to. 4.278. F
 Arboris similitudo. to. 10.33. I
 Arca Noe.
 De arca atque diluuiō: nec illis esse consentiendum, qui solum historiam recipiunt sine allegorica significatione, nec illis qui solas figuras defendunt, repudiata historica veritate. to. 5.132. F. & seq.
 De cataclysmo, & arca Noe. tomo. 10.146. A B. & 160. L
 Arca Noe capacitas, structura. tomo. 4.20. B.
 Arca ostium. to. 5.132. C
 Arca mensura, quid representat. Ibidem.
 Arca centum annis fabricata, quid significet. to. 6.57. L
 Arca septimo mense requieuit, quid in mysterio. Ibidem. K
 Arcam quare coniunctim exeat, qui disijuncti intrauerant. to. 6.58. A
 Arcam diluuii quomodo exposuerit Philo. to. 6.59. I. & sequen.
 Arca Noe, cur de lignis quadratis & impunitibus facta fuerit. to. 8.209. C
 De arca glutino, & magnitudine, quæ potuit Geometricos cubitos habere secundum Origenem, vbi lex de nostris vnum valere dicitur. to. 5.132. H I
 Arca ligna impunitibilia, quid signent. tomo. 9.13. G
 In arcam intrabant animalia, nutu dei venientia, non hominis actu. Et de animalibus quæ ibi fuerunt, vtrum quæ solum generant ex coitu. to. 5.132. K
 In arca septena fuerunt animalia de mundis, de immundis autem bina: quod factum non est, nisi propter mysticum in-

tellectum. to. 5.132. H
 In arca poterunt esse alimenta, quæ omnibus animalibus conuenirent, quæ conuenientiam fames vel deus facere potuit. Ibidem. L
 Arca Noe, & quæ facta sunt in ea, significant Ecclesiam dei. to. 5.132. B C
 Per arcam significatur crux Christi, per quam saluamur à diluuiō: cuius arca longitudo, ad similitudinē corporis humani, sexies tantum habet, quam latitudo, & decies tantum quam altitudo. Ibidem. C
 Per arca ostium, existens in latere, per quod intrabant animalia, figuratur vulnus crucifixi, per quod ingredimur vitam: quia de ipso vulnere profuxerunt nobis sacramenta nouæ legis. tomo. 5.132. C D
 Arca, lignis quadratis compacta, significat stabilem vitam sanctorum, cætera quoque, quæ in eiusdem arca constructione dicuntur, Ecclesiasticarum signa sunt rerum. Ibidem. D
 Arca mansiones, quæ appellantur bicamerata & tricamerata, significant fidem, spem, & charitatem: vel fructum tricesimum, sexagesimum, & centesimum: vt inferior sit pudicitia matrimonij, superior vidualis, suprema virginalis. tomo. 5.132. D E
 Arca tria habuit solaria, vel tres ordines camerarum, scilicet, infimum, medium, & supremum: quæ arca gubernata est diuino gubernaculo, ne naufragium pateretur. Ibidem.
 Quid figurabat quod omnia genera animalium continebat. to. 8.260. B
 Arca Noe Christum signabat. to. 9.19. H
 Arca Noe, Ecclesiæ typus. tomo. 2.92. C. & sequen. to. 5.132. B C. & sequen. to. 7.96. K. & 110. E. to. 9.11. L. to. 10.217. E F.
 Vide in Noe.
 Triplex est arca Ecclesiæ: to. 10.161. B
 Arca sanctificationis dei, quæ sit. tomo. 8.370. H.
 Arca testamenti.
 Arca testamenti dicta est, in qua lex erat: quia signa dabantur & responsa inde, in quibus testimonium diuinæ voluntatis perhibebatur. to. 5.86. D
 Arca facta à patre. to. 10.109. A
 Arca facta à filio. Ibidem.
 Arca transeunte, Iordanis siccatur, & c. to. 5.86. E
 Arca capta & restituta. to. 3.166. E. to. 5.86. E F
 Arca circuitio, prædicationem verbi significat. to. 2.117. D
 Arca testamenti, quid significet. tomo. 5.86. D.
 Arcades.
 Arcades. to. 5.162. E. & sequen.
 Arcana.
 Arcana deo nota. to. 1.37. G
 Arcana scripturæ. to. 3.236. F
 Archelaus.
 Archelaus. to. 5.64. H
 Archesilas.
 Archesilas. to. 2.54. F
 Archesilaus.
 Archesilaus. to. 5.177. C
 Archisynagogus.

Archesilaus.
 Archesilaus. to. 5.177. C
 Archisynagogus.

Archifynagogus.
Archifynagogi filia. to. 4. 98. M. & sequen. to. 10. 164. C. & sequentibus.
Quid filia Archifynagogi designet. to. 10. 164. E.
Architriclinus.
Architriclinus. to. 10. 143. C. D
Archontici.
Archontici, siue Archontiaci, heretici, mundum à principalioribus angelis creatum esse dicunt. to. 6. 4. F
Arcus.
Arcus foederis. tomo. 3. 161. C. tomo. 6. 58. B. & 131. M
Arcus fortium infirmatus est, & c. exponitur. to. 5. 146. E
Arcus nomine, scripturae sanctae figuratae intelliguntur. to. 8. 17. B
In arcu domini duae sunt sagittae ardentes, & vasa mortis. to. 8. 11. B
Arcus dei extentus est in comminatione, nondum in praesentatione. to. 8. 132. K
Arcus domini intensus, minae sunt eius. to. 8. 126. E. & 132. K
Arcum tendere, & conuerti in die belli, quid sit. to. 8. 187. F
Arcus prauus, significat animi intentionem. to. 8. 190. G
Arcus iniquorum, infidiae ipsorum. to. 8. 62. E. & 93. E. & 142. A
Arcus in manu dei, sunt praecipua eius. to. 9. 143. E
Ardea.
Ardea ciuitas oppugnatur. to. 5. 25. C
Ardere.
Non minus ardebant, quia cum multis ardebant. to. 10. 122. I
Area.
Area dominica, Ecclesia dicitur. tomo. 1. 158. F.
Area, Ecclesiam significat. tomo. 8. 8. M. & 27. G. H
Nihil in ea agitur, nisi vt fructus ab integumentis purgantur. to. 8. 11. I
Qui aream longius attendit, paleam solam putat, nec peruenit ad discretionem granorum, nisi spiritu oris sui. to. 8. 27. G. H
Arena.
Arena maris, multitudo haereticorum. to. 9. 146. C
Areuna.
Areuna Hiebusae, quid sit. to. 10. 226. A. B
Argentum.
Argentum, pro omni pecunia. to. 4. 69. L
Argentum, pro eloquio. to. 5. 147. L
Argentum, igitur examinatum, probatum septu plura, quid significet. to. 8. 17. G. & 154. C
Probati argento, qui sint. tomo. 8. 117. K. L. & 156. L. M. & 274. C.
Argentinus.
Argentinus deus. to. 5. 36. K
Argui.
Argui, ab Argo dicuntur. to. 5. 156. C
Arguo, Argumentum.
A carnalibus ad spiritualia nulla argumentatio. to. 10. 32. F
Non omnes qui arguuntur, emendantur. to. 8. 68. E
Qui arguitur, corripitur. to. 8. 174. C
Argui in iudicio non vult, quisquis in hac vita sanari desiderat. to. 8. 8. B

Omnes arguentur qui non habent fundamentum, quod est Christus. to. 8. 8. C. & 68. E.
Proditor est qui eum qui in se occulte peccauit, coram omnibus arguit. tomo. 10. 16. H.
De eo quod scriptum est, ipse arguet mundum de peccato, de iustitia, & de iudicio: Sermo. to. 10. 50. I. & sequen.
Qui arguit palam, pacem facit: si peccauerit in te frater tuus: & peccantem coram omnibus argue: exponuntur. to. 10. 16. H. & sequentibus.
Argus.
Argus, post obitum, deus haberi coepit. to. 5. 156. C
Arida.
Quid arida, quid mare. to. 1. 51. B. C
Arida, pro terra. to. 3. 25. C. D
Aries.
Aries, caeleste signum. to. 2. 117. H
Aries, quem Abraham obtulit pro filio, vnde allatus. to. 3. 162. F. G
Et quid adubret. to. 5. 141. M. & seq. to. 6. 58. F. & 166. L. to. 8. 38. G. to. 10. 162. A.
Aries in sacrificiis, Christum praefigurabat. to. 6. 74. A
Arietes sunt duces Ecclesiae. to. 2. 82. G. to. 8. 146. G. & 149. E
Arietes duces sunt gregum, & praepositos Ecclesiarum significant. to. 8. 260. K
Arietes, quando induantur exultatione. to. 8. 146. G
Arietum filij, qui sint. tomo. 8. 31. M. & 172. K.
Aries, quid significet. to. 5. 139. M
Aries triennis, quid. to. 10. 153. E
Ariou.
Ariou Methymnaeus. to. 5. M
Ariopagus.
Ariopagus, vnde dicitur. to. 7. 76. A
Quid Varro tradat de nuncupatione Ariopagi, & de diluio Deucalionis. tomo. 5. 157. L. M
Ariopagatae vnde dicantur. Ibidem.
Aristippus.
Aristippus. to. 5. 75. G
Aristobolus.
Aristobolus rex & pontifex factus est, assumpto diademate. to. 5. 172. K
Aristobolus vincens ducitur. Ibidem. M
Aristoteles.
Aristoteles discipulus Platonis, vir excellentis ingenij & eloquij, Platoni tamen impar: condidit sectam peripateticam, & in suam haesim multos congregauit: vno adhuc praepotore suo. to. 5. 69. D
Aristoteles. to. 6. 107. C
Aristotelici.
Aristotelici. to. 5. 75. E
Arma.
Armatura Christianorum. to. 2. 10. F
Arma lucis. to. 4. 258. G
Armatura Christianorum aduersus haereticos. to. 6. 8. G. H
Arma dei nos ipsi quomodo sumus. to. 8. 54. B.
In armis dei non aliquid fixum accipi oportet, quasi res ipsa aliud esse non possit. Ibidem.
Prius arma nostra comburenda sunt igni,

quam armet nos deus armis Euangelicis. to. 8. 93. E. F
Quae sint arma iustitiae à dextris & sinistris. to. 8. 74. B. & 231. H
Arma publicam oppugnationem significant. to. 8. 93. E
Duo sunt genera armorum diaboli, valde fortia. to. 9. 240. G
Armentarius.
Armentarius Augustinus hortatur ad contemptum vitae praesentis, ac rerum terrenarum: & vt votum quod deo promisit, reddat. to. 2. 33. K. & sequen.
Arphaxat.
Arphaxat, filius Sem. to. 5. 156. I
Arphaxat, desponsationis Christi. to. 9. 162. A
Arius, Ariani.
Cum Arianis conflictatio. to. 1. in Possid. de vita Augusti.
Arianorum superstitio. to. 1. 158. F
Ariana haeresis. to. 2. 69. B
Inter Arianorum & Donatistarum haeresim, quid intersit. to. 2. 43. G
Ariana haeresis de filio. to. 2. 69. B. to. 3. 240. K. L. to. 9. 92. C. D
Ariani solum deum patrem inuisibilem dicunt. to. 2. 108. D. & 110. I
Arij argumenta impugnata. tomo. 3. 72. F & 74. H. & fo. sequent. K
Arianos perstringit. tomo. 2. episto. 150. to. 3. 45. A. to. 10. 20. I. & 32. D. E
Ariana haeresis impugnatur. to. 2. episto. 174. tomo. 4. 177. H. & sequent. to. 6. 10. A. in fine, & sequen. & 11. E. & sequen. & 13. D
Contra Arianos. to. 6. 10. A. & 13. D. & 15. B
Contra Ariani rebaptismum. to. 6. 11. M
Ariani spiritum sanctum blasphemantes, arguuntur. tomo. 2. 47. L. tomo. 6. 15. C. D. & 144. K. L
Arianorum sermo. to. 6. 141. D
Contra sermonem Arianorum. Ibidem. & 142. D. & seq. Retract. to. 1. 13. K
Ariani dicunt Christum corpus non animam sumpsisse. to. 6. 142. K
Ariani, ab Ario, diuinam substantiam separant. to. 6. 6. C
Ariani rebaptizabant catholicos. Ibid. C. D
Semiariani, qui. Ibidem. 8. M
Arianus arguitur. Ibidem. 8. M
Contra Arianos, Sabellianos, & Iudaeos, prophetiae de Christo discussae. Ibidem. 9. B. C. & seq. copiose. B. C
Ariani cum Donato. to. 7. 57. I
Ariani volentes disputare de eo quod non poterant intelligere, miserunt in Ecclesiam tres deos, dum gradus in diuinitate faciunt. to. 8. 331. D
Exclamatio in Arianos. to. 9. 216. I
Arianorum incommoda. to. 9. 244. A
Arianus & Photinianus inter se diuisi. tomo. 10. 9. C
De reprehensione Arianorum: Sermo. tomo. 10. 31. K. & sequent.
Contra Arianos disputatio vehemens. tomo. 10. 32. D. & seq. copiose.
Arianorum haeresos Icopus. Ibidem. D
Arianorum argumenta. tomo. 10. 32. D. E. & sequen. copiose.
Ariani

Ariani similitudines adhibent, pro astruenda sua opinione, & iisdem cogunt etiam catholicas similitudines adhibere. tomo. 10. 32. H
Ariani melioris conditionis faciunt hominis alicuius filium, quam filium dei. tomo. 10. 44. D. E
Arianorum & Sabellianorum haereses contraria. to. 10. 47. D. & sequenti.
Ariani & Eunomiani in haeresi consentiunt. tomo. 10. 47. K
Et ipsorum malitia. Ibidem. 48. C. D
Arianorum venenatus syllogismus contra Ecclesiam. tomo. 10. 48. C
Et ibidem responsio.
Ariani negabant quod Iudaei confitebantur, de filio dei. tomo. 9. 34. D
Arianorum error. to. 9. 75. G. & 87. D. & 92. C. to. 10. 108. L. & sequenti.
Confutatio erroris Arianorum. tomo. 9. 203. D. & 248. A. to. 10. 222. L. & fo. sequenti. H
Ariani ex quibus verbis domini argumentatur filium minorem patre. to. 9. 34. K
Arianos confundit Augustinus, filium patre minorem dicentes. to. 9. Ibidem. M
Arius Christum, in quantum deum, dicit non fuisse aequalem patri. to. 9. 203. D
Spiritus sanctum non creatorem, sed creaturam contendunt Ariani, Eunomiani, & Macedoniani. to. 10. 9. E
Ariani dei filium in diuinis, creaturam asserunt. tomo. 10. 47. M
Ariani filio dei ingrati: calumniatur enim eum ex eo vnde nos redemit. to. 10. 47. L
Arij error circa aequalitatem personarum. tomo. 10. 140. M. & sequen.
Error Arij circa Christi cum patre aequalitatem. tomo. 10. 214. A
Arianorum haeresis de inaequalitate personarum, confutatio. tomo. 9. 213. A & 214. C. D
Ariani dicunt filium esse patre minorem. tomo. 9. 239. B
Disputatio in Arianos de aequalitate personarum. to. 9. 243. A. B
Contra Arianos, de filio dei. to. 10. 88. L & sequentibus.
Contra Arianos, de trinitate & vnitatem dei. to. 10. 55. B. & sequen.
Error Arij, dicentis Christum esse hominem perfectum, & non deum perfectum. tomo. 10. 223. H
Error Arij, de aequalitate spiritus sancti, quia specie columbae apparuit. tomo. 9. 243. A
Disceptatio in Arianos, super aequalitate personarum. to. 10. 142. A. B. & sequen.
Meretrix, quae infantem diuidi volebat, Ariam haeresim figurabat. tomo. 10. 226. E
Haeresis Ariana meretricis crudelior. tomo. 10. 226. G
Confutatio haeresis Arianae. to. 10. 226. E. F
Arrogantia.
Arrogantia non ita caueatur, vt veritas relinquantur. to. 9. 70. D.
Artes.
Artes omnes animam secum attulisse. tomo. 1. 2. M
Artes liberales omnes per se intellexit Augustinus. Ibidem. 23. F

Artes liberales quis assequi valeat. tomo. 1. 110. M
Artes mechanicae, in scripturis, vsus. tomo. 3. 9. I
Quae artes humanae amplectendae. Eodem. 10. G
Artes liberales non contemnendae. Ibidem. K
Ars, quid. tomo. 5. 36. I
In arte diuina clari cognoscunt angeli creaturam, quam in seipso. to. 5. 98. K
Ars diuina non errat in monstris. tomo. 5. 136. A. B
Artem habebat mens diuina omnium producendorum. tomo. 5. 107. H
Ars viuendi, dicitur virtus. tomo. 5. 176. M & 213. E. F
Artes bonae possunt per virtutem, non per fallacem ambitionem ad honorem, & gloriam, & imperium peruenire. tomo. 5. 45. I
Artium scientias variarum, deus humanis ingenijs creauit, quas concessit ad iuuandum vitam nostram. to. 5. 63. H. I
Ars magica, à diabolo tradita & inuenta est. tomo. 5. 199. G. H
Artes magicae operantur in virtute daemonum. tomo. 5. 71. D. E
Ars non potest esse sine impostura. tomo. 8. 52. H
Ars non habet vitium, nec nouit. to. 8. 56. B
Quicquid in arte delectat, artificem commendat. to. 8. 30. F. in fine.
Artifices, cur saepe medaces sint, & periuri. to. 8. 166. L
Artibus nephandis, coelum appetere, maledictum magnum est. to. 8. 16. C. in fine.
Hoc ipsum in illis maxime puniendum est, qui artem nequitiae delegerunt, vnde vitam transigant, & inde volunt se pascere vnde offendatur deus. to. 8. 327. D
Regula artis dei. to. 10. 22. D
Vide, Disciplinam.
Artifices.
Artificum labor, honestus & sanctus. tomo. 3. 177. I
Artifex summus. eodem. 237. B
Artificiatum melius cognoscitur in arte, quam in seipso. to. 5. 98. K
Artemonius.
Artemonij cuiusdam haeresis, à Paulo Samosateno instaurata. to. 6. 5. D
Arrotyrice.
Arrotyrice haeretici, qui. to. 6. 4. K
Horum sacrificium, panis & caseus. Ibid.
Arundo.
Arundo quassata, quid signet. to. 4. 75. G
Arundo ori Christi cum potu admota, scripturam designat. to. 9. 119. B
Arundo aurea, Ecclesia est. tomo. 9. 150. D. & H
Asaph.
Asaph, synagoga siue congregatio interpretatur. to. 8. 172. K. & 175. E. & 183. K & 191. L. & 195. G
Asaph homo erat hoc nomine appellatus, cui ideo Psalmi inscribuntur. to. 8. 193. I & 195. G. & M. & fo. sequen. I
Asbeston.
Asbeston lapis Arcadiae, qui semel accensus, nunquam extinguitur. to. 5. 198. M
Ascades.

Ascades, Assyriorum rex. to. 5. 158. D
Ascenius.
Ascenius, Aeneae filius. to. 5. 24. E. & 163. C
Ascensio Christi.
Ascensio Christi. to. 3. 33. D. E. to. 9. 80. I to. 10. 206. A
Ascensio Christi, quomodo ad nos pertinet. to. 3. 39. E. F
Ascendere & descendere dei. to. 4. 234. B
Ascensio Christi, fuit grande miraculum. to. 5. 209. B. C
Christus ascendit ad caelum propter bonos & malos. to. 8. 10. B
Non sic ascendit ad caelum vt deserat quod habet in terra. to. 8. 170. H
Quomodo ascenderit in iubilatione & voce tubae. to. 8. 94. D
Tunc ascendit ad patrem, quando nobis innotescit aequalis patri. to. 8. 139. H
Quod ascendit non descendens, quia veniens non recessit. Ibidem. G
Quod ascendit prior antenos, & nos in illo. to. 8. 165. M
Non ascendit, nisi qui descendit. to. 8. 29. M
Christus ascendit angelorum suffultus obsequio, non tamen necessario. to. 8. 221. K
Solutus ascendit, qui solus descendit. tomo. 8. 314. I. K
Quomodo ascenderit super occasum. tomo. 8. 152. G
Ascendisti in altum, cepisti captiuitatem: quomodo intelligendum est. to. 8. 155. G
Quid sit ascendere caelum caeli ad Orientem. to. 8. 157. E
Christus Magdalenae dixit, Ascendo ad patrem meum, & patrem vestrum, & non nostrum. to. 9. 120. C
Deus, quod propter hominem sumpsit, leuauit in caelum. to. 9. 247. L
Ascendit in altum captiuam duxit, & caeter. locus explanatus. to. 10. 36. C
Nemo ascendit in caelum, nisi qui descendit: locus declaratus. tomo. 10. 51. A. B & 71. B. C
In vigilia ascensionis domini, sermo. to. 10. 213. B
In festo ascensionis domini, sermones septem. to. 10. 213. E. & sequentibus.
De eodem festo. fo. 318. C. & sequenti.
Ideo Christus ascendit in caelum, vt nos desuper protegeret. to. 10. 213. F
Ascensio Christi, catholicae fidei confirmatio fuit. to. 10. 213. M
Ascensio domini, glorificatio nostra est. to. 10. 213. I
Nullum vitium nostrum ascendit cum medico nostro. to. 10. 213. I
Deus eleuatus est in caelum, cum militiae caelestis obsequio. to. 10. 213. M
Christus in ascensione eleuatur, & eleuatur. to. 10. 213. M. & sequentibus.
Verba Apostolorum, ad Christum ascendentem. to. 10. 214. L
Modus ascensionis Christi. to. 10. 214. G. H & 215. A. B
In Christi ascensu, omnia caelestia gaudet. to. 10. 214. H
Ascensus Christi mirabilis & delectabilis fuit. to. 10. 215. A
Cum Christo non ascendit superbia, aut aliud vitium. to. 10. 216. F
Ascensio Christi praesentibus discipulis. to. 10. 224. A
In die

INDEX

In die Pentecostes, non ascendit Christus ad caelum, vt quidam putauerunt. to. 10. 219. I
Ascensio nostra.
 De ascensu Helie, in curru igneo. to. 3. 167. K
 Ascensus ad deum. to. 3. 238. K L
Vide Accedere.
 Ascensio corporum in caelum, probatur possibilis per rationes. to. 5. 212. E F & sequentibus.
 Ascensus vbi nobis dispositi sint, & quod. to. 8. 310. C D. & 323. D
 Christus descendit ad te, vt fieret tibi conuallis plorationis: mansit in se, vt esset mons ascensionis. to. 8. 308. C
 Ascendendum est ab exemplo humilitatis Christi, ad diuinitatem ipsius. Ibidem.
 Vt ascendamus, descendimus est ad nos. ibi. D E
 Qui sint ascendentes & descendentes. Ibidem. G H
 Cum coeperit homo disponere ascensum in corde, incipit pati linguas aduersantiu. Ibid. H. I. & 317. F G
 Ascensus non potest nobis esse vitilis, nisi primò humiliati à conuale, nobis ascendendum esse meminerimus. to. 8. 309. L
 Ascendere debemus corde, in affectu bono, in fide, spe, & charitate: i desiderio perpetuitatis ac vitæ æternæ. Ibidem. M
 Ascensio interior, non fit pedibus, non scalis, non penis: & tamen si attendas, fit pedibus, scalis, & penis. to. 8. 71. G
 Quod non fiat corporis pedibus, sed cordis affectibus. to. 8. 316. I
 Tanto plus ascendis, quâto plus amaueris. to. 8. 201. D
 Ascendis amando, descendis negligendo. to. 8. 205. H
 Ascendēdo, venit homo ad angelos, qui descendēdo incidit in latrones. t. 8. 207. K
 Ascendit ad Hierusalem caelestem omnis qui proficit, descendit omnis qui deficit. to. 8. 322. E
 Amando deum, ascendis: amando seculum descendis. Ibidem.
 Ideo de ascensione cogitare debemus, quia in Adam omnes descendimus ab Hierusalem in Hierico. to. 8. 322. C
 Ascendere debemus affectu pietatis, & charitatis, non intueri homines qui prospiciunt in hoc seculo. to. 8. 318. G
 Ascendimus ad caelum, si cogitemus deū, qui ascensus in corde fecit. to. 8. 315. A
 Ascendere in corde, est in deum proficere. Ibidem. B
 Si spiritaliter ascendimus caelum, ad quod ascendamus spiritaliter intelligere debemus. Ibidem. C
 Ascensionis impedimentum, superbia. to. 8. 309. L
 Per alteram partem ascendere, quid. to. 10. 42. E
 In caelum ascendere. to. 10. 71. C
 Electi ascensores terni. to. 10. 173. E
 Modus ascendendi ad diuina maiestatis agnitionem. to. 10. 137. F G
 Electi ascensores Pharaonis, qui sint. to. 10. 173. D E
 Nunc ascendamus in caelum corde, vt tandem ascendamus corpore. to. 10. 213. I
Ascite.
 Ascite hæretici, ab vtre sic appellati. to. 6. 6. K

Asclepius.
 Asclepius. to. 5. 72. E, & sequentibus.
Asia.
 Asia, est prouincia, mediam partem terræ habitabilis continens. to. 5. 138. I
 Asia, elatio interpretatur. to. 9. 141. F
Asinus, Asina.
 Asina Balaam. Vide Balaam.
 Asinis stulti & indomiti comparati. to. 4. 301. C
 Asina sublingualis, synagoga. to. 9. 81. C
 Asine pullum, significare populum gentiu. Ibidem.
 Asini sint Christiani. to. 8. 51. G
 Asinus adductus ad Iesum, populum humilem & mansuetum designat. to. 8. 44. B. & 51. G
 Asina & pullus. to. 4. 105. A
 Asina, Ecclesia. to. 10. 179. E
 Duo pueri cum asina, populus Iudæorum. to. 10. 161. M. & sequenti.
 Asina Abrahamæ, Iudæorum synagogam designat. to. 10. 162. A
Asperum.
 Asperum. to. 1. 66. L
Aspiratio.
 Aspiratio exprimenda. to. 1. 17. I
Aspis.
 Aspis gaudet luce. to. 1. 175. F
 Aspidis prudentia contra incitatorē, quid nobis demonstret. to. 8. 125. A. B. & seq.
 Quomodo cum vetustate grauat, pellem deponat: & percutienti corpus offerat, vt caput seruet. to. 8. Ibidem. D E
 Aspidi, surdi comparantur, verbum dei nō audientes. to. 8. 125. A. B
 Aspides, infidelitæ. eodem. 125. L M
Asraracus.
 Asraracus. to. 5. 129. K
Assentire.
 Minus errat assentiens, quàm suspendens sententiam. to. 1. 102. B
Asserere.
 Temeritas asserendi vitanda. to. 3. 108. M & 116. G
Assumere.
 Assumpsit deus totum hominem, quia perfectus deus & perfectus homo. to. 5. 88. M
Assur.
 Assur ciuitas, vnde Assyrii. to. 5. 134. F
 Assur edificauit Ninuen. Ibidem.
 Assur, figuratē pro diabolo poni solet. to. 8. 199. C
Assyrii.
 Assyrii. to. 5. 47. G
 Assyriorum regnum quaque milia excedit annorum. to. 5. 102. M
 Et de eodem regno. to. 5. 154. D E
 Assyrius primus rex fuit Belus, secundus Niuus, qui regnabat quando Abraham natus est. to. 5. Bodem. E
 Nullum maius fuit Imperio Assyriorum, primis temporibus, nec ita diffusum. to. 5. 154. F
 Assyriæ caput, erat Babylon. to. 5. 138. K
 Assyriorum regnum quantum durauit. to. 5. 32. E F
 Assyriorum regnum innuit quasi totā Asiā occupasse, cu gentes adhuc rudes essent ad resistendum. to. 5. 164. F

Assyriorū regnum, post annos ferme mille trecentoquinque, ad Medos translatum est. to. 5. 32. H I. & 164. D
 Assyriorum & Chaldeorum regnum, idem fuit: in cuius regni Babylonia captiuatus est populus Iudæorum: in quo regno Abraham Nini temporibus natus est. to. 5. 154. F
 Assyrii nati sunt de Assur, qui nominatur inter filios Sē, maioris filij Noe, qui etiā regnū Nemroth obtinuerūt. to. 5. 134. F
 Assyrii dirigentes interpretantur. to. 8. 193. K
Astaroth.
 Astaroth, idolum. to. 4. 69. K
Astarte.
 Astarte, idolum. to. 4. 69. I K
Asterisci.
 Asterisci, quid significant. to. 2. 12. G H. to. 4. 28. B. to. 8. 153. L
 Asteriscos vocant stellulas. to. 5. 172. C
 Asterisci, qualia signa dicantur. to. 8. 153. L
Astra, Astrologia, Astronomia.
 Astra noluerunt factorem suum aspicere crucifixum. to. 10. 196. F
 De astrologia. to. 1. 23. L
 Astrologica vaticinia. Ibidem.
 Astrologorum vanitas eleganti similitudine taxata. Ibid. 24. B
 Astrologia vanitas detestata. to. 1. 21. G H & 24. B. & 29. G. & sequenti. & 95. A. B
 Astrologiæ fabulis, Manicheorū libri pleni. to. 1. 24. H
 Astrologiæ inuentio. to. 1. 110. K
 Constellationum ratio discussa. to. 1. 29. K & sequenti. to. 3. 8. H. to. 4. 127. A. B
 De Fausto Manichæo, & de astrologia. to. 1. 23. L
 Astrologi quid senserint in ponendo fatū. to. 5. 41. B C
 Astrologi multa vera dicunt, non ex inspectione alicuius artis, sed instinctu malorum spirituum. to. 5. 42. G
 Et quod Atlas perhibetur fuisse magnus astrologus. to. 5. 156. F
 Astronomiam innuit primò Aegyptios habuisse ab Iside. to. 5. 170. E
 Astronomia, & aliæ tales scientiæ, magis ad exercenda ingenia, quàm ad illuminandas vera sapientia mentes hominum solent valere. Ibidem.
 Cōtra astrologos vanos, inuēctio. t. 8. 43. D
Astutia.
 Astutia in bonum. to. 2. 24. B
 Astuti propriè. to. 3. 149. A
 Astutia, vulpium nomine appellata. to. 6. 181. A
 Astuti sicut serpentes. to. 8. 125. B C D
 Astutia sine simplicitate, superbia est. to. 10. 280. C
Asylum.
 Asylum facinorosorum. to. 4. 87. A
 Asylum Iunonis. to. 5. 3. C
 Asylum constituitur à Romulo & Remo. to. 5. 10. F. & 46. A
 Asylum Romæ constructum, liberans noxios cōfugientes ad se, significabat remissionem peccatorum, quæ fit in Ecclesia. to. 5. 46. A
Athamas.
 Athamas & Io, à Iunone puniuntur. to. 5. 161. E
 Athanasius

Athanasius.
 Athanasij sententia, de Palamis cantandis in Ecclesia. to. 1. 41. E
 De videndo deo. to. 2. 108. D
 Athanasius fugit Constantium Imperatorem. to. 2. 165. G
 Athanasius contra Arianos. to. 7. 57. I K
Athene.
 Athenæ, Mineræ consecratae. to. 2. 145. H
 Athenienses quomodo admirati sint, loquente Paulo. to. 8. 183. C
 Athenienses in Græcia multum claruerūt, plus tamen fama quàm re quæ etiam nō paruum habuit gloriā ex literis & philosophis. to. 5. 154. E
 Atheniensiu ciuitas, à quo nomen accepit. to. 5. 156. F
 Atheniensiu ciuitati nomen à Minerua est, quæ Græcè Athena dicitur. to. 5. 157. G H
 Athenienses, tempore Dauid regis, destiterunt habere reges, post interitum Codri: & magistratus habere coeperūt administrandæ reipublice. to. 5. 163. M
 Atheniensibus Paulus loquitur. to. 5. 67. H & 175. B
 Athenienses. to. 5. 154. E
 Quando Atheniensium ciuitas sit condita: & quam causam nominis eius Varro perhibeat. to. 5. 157. G H
 Athenienses quando magistratus habere coeperunt. to. 5. 164. A
Zæcos.
 Zæcos. to. 7. 38. L
Athleta.
 Athleta Christi verus. to. 5. 117. K
Atlantici.
 Atlantici. to. 5. 67. H
Atomi.
 Atomi Epicuri. to. 2. 54. H. & 55. G. & sequenti. & 140. L. & 143. A
Atrium.
 Atria, ampliora spatia domus sunt. to. 8. 336. C D
 Atria domini quæ sint. t. 8. 200. F. & 201. M
 Atri nomine prægens Ecclesia significatur. to. 8. 235. C
 Quod significet futuram beatitudinem. to. 8. 244. I K
 Atrium, dicuntur qui videntur esse in ecclesia & foris sunt. to. 9. 145. D
Atys.
 Atys pulcher adolescens. to. 5. 52. A
 Atys flos. to. 5. 61. G
 Quam interpretationē de abscessione Atys, Græcorum sapientiu doctrina repererit to. 5. 61. F. & sequenti.
Auaritia, Auarus.
 Auaritia quid. to. 1. 154. K
 In auaros. to. 1. 138. A. B. to. 8. 73. D E. & seq.
 Auaritiam quatenus tolerauit Cyprianus. to. 2. 36. G
 Auaritia, fons malorum. to. 3. 150. B & 236. M
 Auaritiæ vanitas. Ibidem. 236. G
 Auaritiæ malum. to. 4. 255. C
 Auarus, inferno similis. Ibidem. D
 Radix omnium malorum auaritia. to. 5. 4. I. to. 9. 136. H. to. 10. 184. E. & 303. H
 Auaritia plures allicit quàm peritia, vt patet de plurimis qui artificiosi fiunt propter quæstum. to. 5. 55. K

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Ab avaritiæ fordibus purgat amor sapientiæ. to. 5. 58. A
 Auaritia non est avari vitium, sed hominis peruersi, amantis aurum iustitia derelicta, quæ incōparabiliter auro debuit anteponi. to. 5. 102. F
 Auarus potest pecuniam magnam habere non autem nō egere. to. 5. 57. M
 Auarus fruitur nummo, & vitur deo: quoniam non nummum propter deum impendit, sed deum propter nummū colit. to. 5. 97. I
 Auari, raptores, & cæ. nō pertinent ad ecclesiam. to. 7. 88. I
 Auaritia, idolorum seruituti comparata. Ibidem. 89. A
 Auaritiæ & hæresis comparatio. Ibidem. B & sequentibus.
 Auaritia, insatiabilis. to. 8. 76. E F
 Auaritia est porta mortis. to. 8. 14. G
 Auaritia non est opus dei. to. 8. 327. C
 Auaritia quicquid mali habet, vanitatis est Eodem. 73. E
 Non omnis auaritia vituperabilis est, sed est bona & optima. to. 8. 222. E
 Quod ad omnes terminos se extendat. to. 8. 55. G. & 76. E F
 Auaritiæ remedium. to. 8. 316. A
 Aliud iubet deus contra auaritiam: aliud auaritia contra deum. to. 8. 124. C
 Ideo inimicatur deo, quia, & cæte. to. 8. 238. D
 Auaritia duriora iubet quàm Christus. to. 8. 327. A
 Noli velle ab auaritia possideri. Ibidem.
 Cum arguitur incipit odire & criminari. Ibidem. B
 Auaritia crescit copia. to. 8. 316. G
 Auaritia nomen est generale, cū plus quicquæ appetit, quàm sat est. to. 8. 294. K
 Apostolus genus significabat per speciem, cum dicebat: Radix omnium malorum, auaritia. Ibidem. L
 Auaritia impendit ne gratis colatur deus. Ibidem. M
 Quod deus auarus sit salutis nostræ. to. 8. 243. L
 Auarus ministrum lucri sui facit deum. to. 8. 39. G
 Auarus nimis est, cui non sufficit deus. Ibidem. 114. F
 Cum accusas auarum, ille accusat deum. to. 8. 327. B
 Auari debent esse vitæ æternæ. to. 8. 222. E
 Auarus dum colligit, colligitur: & dū vult esse prædo, fit præda. to. 8. 73. E
 Auaris ipsa fecunditas molesta est. to. 8. 344. H I
 Quod vocem habeat pietatis, sed excusationem iniquitatis. to. 8. 333. K
 Quod velit habere plenam arcam, & inanē conscientiam. to. 8. 113. G
 Auaritia tollit ab homine securitatem. to. 9. 140. C
 Auarus omnis, cæcus est. to. 9. 198. G
 Qui propter auaritiam seruant, palliat se, vt quasi ppter filios seruet. to. 9. 202. A
 Auaritiæ incommoda. to. 9. 226. A. B
 Auaritiæ morbus nunquam melius compefcitur, nisi cum dies mortis sine fine meditatur. Ibidem. C
 Spiritus avaritiæ, & spiritus luxuriæ, diuisi sunt aduersum se. to. 10. 9. B C

Auaritia amat vnitatem. to. 10. 20. M
 Auarorum in pauperes insidia. to. 10. 20. M. & sequentibus.
 Auarorum & cupidorum conceptio. Eodem. 21. A B
 In raptores, auaros, & concussiores, inuēctio. Ibidem.
 In diuitum avaritiam inuēctio amara. to. 10. 24. B C
 Auaritia diuitum inexplebilis. to. 10. 161. C
 Tenaciter sua seruantes, qualiter à scriptura increpentur. to. 10. 78. L. & sequenti.
 Auarorum poena. to. 10. 79. B. & 93. F
 Auaritiæ onus, quàm graue. to. 10. 81. F G
 Auaritiæ & pigritiæ contrarij motus hominem discerpunt. Ibidem. G
 Auaritiæ sarcina. to. 10. 81. F. & sequenti.
 Auaritiæ & pigritiæ discrimen. Ibidem. G H
 Auari taxantur. to. 10. 107. H. & sequenti.
 Vermes avaritiæ. to. 10. 173. L
 Auaritiæ profunditas non patet oculis, sed scet animis. to. 9. 198. G
 Parabola auari, augētis horrea pro vna die. to. 10. 232. H I
 De auaritia vitanda. to. 10. 224. L
 Quare Christus dixit, Abstinet ab omni auaritia. to. 10. 224. M. & sequenti.
 Nouit Christus, non nos, quantum sit caudum ab auaritia. to. 10. 225. B
 Contra auaros. to. 10. 241. G
 Auarus est deus ad salutem nostram. to. 10. 278. I
 Auaritia nouerca est, & summa inimica iustitiæ. to. 10. 294. M
 Omnia vitia in homine senescunt, sola auaritia iuuenescit. to. 10. 303. H
 Detestatio auaritiæ. to. 10. 119. F. & sequenti. & 303. H
 Auaritia insatiabilis. to. 10. 303. H
 Nihil auaro sufficit, cui deus non sufficit. to. 10. 305. C. & sequenti.
Audacia.
 Audacia vires ministrat. to. 1. 135. C D
Audire, Auris.
 Auditores & electi qui, apud Manichæos. to. 2. 70. L
 Audire, pro obedire. to. 4. 64. D
 Auditus bonus & malus. to. 8. 58. B
 Audire veritatem nihil est, si non sequitur fructus. Eodem. 152. B
 Venit audiri, vt audiat. to. 2. 68. F
 Obedientius audiri cuius vita orationi respondet. to. 3. 21. F. & sequenti.
 Auditores bonorum sunt pauci, malorum autem multi. to. 5. 19. M. & sequenti.
 Domine audiui auditioem tuam & timui, & cæte. exponitur. to. 5. 168. G
 Audire pro obedire, credere, & vique in finem perseverare. to. 5. 187. E
 Auditus malus quis fit. to. 8. 58. B
 Audiendo credimus, & credēdo videbim⁹. to. 8. 90. K. & 96. D
 Audire coram deo, est intelligere. to. 8. 27. M. in fine, & sequenti.
 Audire, & auribus percipere, si differant. to. 8. 97. G H
 Qui audiunt, feliciores sunt, quàm qui loquantur. to. 8. 107. H
 Qui bene audit, & nō bene operatur, valde male digerit. to. 8. 258. H
 Qui sint qui non audiunt quod loquantur. Eodem. 98. A
 Qui vis

Qui vis te audiri, prior te audi. to. 8. 10. 4. M.
 Audire & facere, est supra petram edificare. Ibidem. 127. H
 Auditui dari exultationem & lætitiã quid est. tomo. 9. 4. 8. K
 Audire verbum dei, securus quãrã predicare. Eodem. 86. C
 Nihil nobis prodesset Christi, si videretur à nobis, & non audiretur. to. 10. 23. I
 Audire vocem filij, quid. to. 10. 54. C
 In aure audire. to. 10. 76. G. & sequen.
 Debet prius audire deum, qui vult exaudiri à deo. to. 10. 306. D
 Aures dei. to. 4. 233. F
 Aures mouent quidam homines, vel singulas, vel ambas simul quando volunt. tomo. 5. 122. E
 Auri dei, non membrum corporeũ est, sed potentiam esse, qua audit, debemus accipere. tomo. 8. 15. K
 Aures cordis, non corporis, requirit deus. tomo. 8. 97. F
 Quomodo aures nostrã ad voces nostras, sic aures dei ad cogitationes nostras, tomo. 8. 376. H
 Deus inclinatur autem, si tu non erigas ceruicem, tomo. 8. 205. A
 Non ad diuitem, sed ad egenum & inopem inclinatur aurem suam. Ibidem. B
 Sicut aures corporales ad os hominis sic cor hominis ad aures dei. to. 8. 309. H
 Interioris hominis aures requirit Christi. tomo. 10. 17. L
 Aures duplices. tomo. 10. 17. L. & 18. E. F. & 106. D
 Quare Petrus aure serui principis abscedit tomo. 10. 186. I
 Auertinus.
 Auertinus mons. to. 5. 16. H. & 25. I
 Auerto, Auersio.
 Auersio causat vitium, non conuersio ad creaturam. tomo. 5. 112. E. F
 Auersio à deo qui summus, & conuersio ad seipsum, qui non summus, est causa miserie angelorum. tomo. 5. 101. K
 Deus tunc dicitur auertere faciem suam, cum non dat animã notitiam sui. to. 8. 17. I. K
 Qui non vult à se auerti faciem dei, vult auerti faciem dei à peccatis suis. tomo. 8. 107. K. L
 Quod auertendo faciem peccata delet, auertendo scribat. Ibidem.
 Tu à peccatis tuis noli auertere faciem, si vis ut ab ipsis auertat facie suam deus. tomo. 8. 89. K
 Deus auertit ab eo quod tu fecisti, ne auertat ab eo quod ipse fecit. to. 8. 179. B
 Aues.
 Aues aeris auxilio volant. to. 1. 182. H
 Aues quadrupedes. to. 3. 89. A. Retracta. tomo. 1. 11. C
 Auium quidam voces, pecorumq; & aliorum quorumlibet hominum, sic imitantur atque exprimunt, ut nisi videantur, discerni omnino non possint. to. 5. 122. E
 Aues descendentes super corpora, quã diuisa erant, quid significant. to. 5. 140. A
 Quid significet quod aues dant vocem de medio petrarum. to. 8. 261. A
 Aues cœli, spirituales quãdã animas significant. tomo. 8. 260. I. K. & sequentibus.

Aues volantes in medio cœli, sunt Ecclesia militans. to. 9. 148. M. & 149. D
 Aufero.
 Nihil auferitur homini, nisi ille iusserit vel permiserit qui donauit: spiritualia non auferit, nisi tu prius dimiseris. to. 8. 29. G. H
 Auferre aliter intelligi non potest, nisi ut perdatur ut non sit. to. 8. 171. C
 Quid portarum vrbis ablatio. tomo. 10. 181. K
 Eua.
 Eua, auerrix peccati, maledicta: Maria, auerrix meriti, benedicta. to. 10. 132. G
 Augures, Auguria.
 Augures inconstantes. to. 1. 95. A
 Augurationes vanæ. to. 4. 22. M
 Auguria nihil profuerunt Romanis, quã inuenta sunt falsa eis victis. to. 5. 38. L & sequentibus.
 De auguriis. to. 10. 245. F. & sequen.
 Qui totam Christianam religionem desiderat custodire, omnia auguria cõtemnat oportet. Ibidem. K
 Quantumcunque augures vel diuini nobis vera predicent, non est illis credendum. Ibidem. I
 Qui auguriis & aliis superstitionibus crediderit, quantumuis bonum faciat, nihil illi proderit. Ibidem. M
 Augurium.
 Augurium philosophus doctissimus. tomo. 1. 66. M
 Augustinus.
 Augustini vita, in libris confessionum suarum. to. 1. 15. G. & sequen.
 Augustini vita per Possidonium descripta. tomo. 1. in principio.
 Augustini vitæ compendium. Eodẽ. 112. E. F
 Augustini infantia, pueritia, & studium, descripta. to. 1. 15. M. & 18. E
 Augustini parentes, moribus & fide dispares. Eodem. 16. L. & 18. E
 Augustini adolescentia, & quod in ardore libidinoso consumpta. Eodem. 18. A & sequentibus.
 Augustini peregrinatio, studiorum causa. Eodem. 18. D
 Augustini patria, Tagastense oppidum. Ibidem. 22. C. D. In Possidonio.
 Relatio Calisti de conuersione, perseuerantia, & quibusdã dictis sancti Augustini. to. 10. 313. A. & I
 Quod plus Augustinus curauerit vitare barbarissimum, quã vitia morum. tomo. 1. 17. K
 Ad literas Augustinus cogebatur, quo tamen deus utebatur bene. to. 1. 16. M
 Augustini furtum. to. 1. 18. H. 19. B
 Quid Augustinus amauerit in furto. tomo. 1. 19. B. C
 Ob pilã lusum, Augustinus neglexit iussa parentum. to. 1. 16. I. K
 Augustinus puer morbo corripitur, reualefcens baptismum desert. Ibidem. K. L
 Augustinus accusat adolescentiam in ardore libidinoso consumpta. to. 1. 18. A. B
 Lucta spiritus & carnis in Augustino. tomo. 1. 33. M
 Quibus studiis potissimum Augustinus sit delectatus. to. 1. 17. A
 Augustinus, quomodo amore captus. Eodem. 19. E. & 21. E

Augustinus versatur in foro, inter caudicos. Eodem. 19. I
 Augustinum Hortensius Ciceronis excita uit ad ardorem philosophiã. Ibidem. L. & 33. D. & 112. E
 Augustinus sacras literas fastidit, propter simplicitatem stili. tomo. 1. 19. M. & seq.
 Augustinus à Manicheis, quomodo captus. Ibidem. & in Possidonio.
 Augustinus nouem annis Manicheus fuit. Eod. 170. C. & 179. I.
 Et quomodo euaserit. to. 6. 20. E
 Augustinus quãdiu, & quomodo alios seduxerit. Eodem. 21. C
 Augustinus rhetoricam docet. Ibidem. D. & 190. C
 Augustinus astrologiã deditus. to. 1. 21. G
 Augustinus spiritualia capere non potuit, præ corporalibus. Eod. 23. B
 Augustinus prædicamenta per se intellexit, & omnes artes liberales. Ibi. 24. E. F & in Possidonio.
 Augustinus alienatur à secta Manicheorum, Romam proficiscens. Eodem. 24. H. I
 Augustinus febrim correptus, periculosè laborat. to. 1. 25. A. tomo. 2. 56. D
 Augustini errores ante susceptam euangelij doctrinam. to. 1. 25. C
 Augustini de incarnatione Christi error. Ibidem. D. & sequen.
 Augustinus qualiter contulerit cum catholicis. Eodem. G
 Augustini discipulorum impudentia & fraus. Eodem. 24. K. & 25. H
 Augustinus docturus rhetoricam à Mediolanum. Eodem. 25. I
 Ab Ambrosio episcopallyter susceptus. Ibidem.
 Augustinus audito Ambrosio, paulatim ab erroribus respiscit. Ibidem. K. & in Possidonio.
 Augustinus, nec Manicheus, nec catholicus. tomo. 1. 25. M
 Augustinus inanis gloriã sectator. Et de miseria ambitiosorum. to. 1. 26. M
 Augustinus deliberat de instituenda vita. Eodem. 27. M
 Inter Augustini & Alipium contentio de matrimonio & coelibatu. tomo. 1. 28. C
 Augustino vxor quæratur. Ibidem E
 Augustinus quomodo cœperit agnoscere deum incorporeum, reiectis imaginibus corporeis. Eodem. I. K
 Augustini somnium de separatione creatoris à creatura, & de vniuersitate. Ibidem. 29. E
 Augustinus miserè torquetur inquirens vnde sit malum. Ibidem. & 29. M
 Augustino quomodo diuina misericordia subuenit. tomo. 1. 30. B
 Augustinus quã in libris Platonis inuenit, consentanea doctrinã Christianã. Ibidem.
 Augustino clarius innotescunt diuina. Ibidem. F
 Augustinus quid senserit de Christi incarnatione. to. 1. 25. D. & sequen. & 31. B. C
 Augustinus quid in sacris libris inuenierit, non inuentum in Platonis. Eodem. 31. F
 Augustinus Paulum Apostolum legit præ cæteris. Ibidem.
 Augustinus

Augustinus accensus amore diuinarum, ad Simplicitatem ire statuit. Ibidem. H. I & sequentibus.
 Augustinum quã remorabantur à conuersione. Eodem. 32. G
 Augustinus audit Potitianum vitam Antonij narrante, sed displicuit. Ibid. K. L. M & sequentibus.
 Augustinus in horto quid fecerit. Eodem. 33. E. F
 In Augustino lucta spiritus & carnis. Ibidem. M
 Sõnium matris de filio. to. 1. 20. M
 Quale responsum mater Augustini, acceperit à quodam episcopo, de ipsius conuersione. to. 1. 21. B. C
 Augustinus vocis admonitum quomodo totus conuersus. Eodẽ. 34. C
 Augustinus deserit rhetoricã professionẽ. Ibidem. G. & in Possidonio.
 Augustinus Ambrosium cõsultat, quid legendum. Eodem. 35. G
 Augustinus Mediolani baptizatur, ab Ambrosio. tomo. 1. 2. F. & 16. K. & 35. G
 In Possidonio. tomo. 2. 81. M. & 114. A
 Anno ætatis suã. 30. to. 10. 313. A. & C
 Augustinus quã Mediolani viderit. tomo. 1. 35. I
 Augustini colloquium cũ matre, de regno cœlorum. Eodem. 36. F
 Augustinus quomodo luxerit mortem matris. Ibidem. L
 De exequiis item matris. Ibidem. & fo. sequenti. co. 1.
 Augustini conuersi cõfessio, qualis tum fuerit ipse. Eodem. 37. G. & sequen.
 Augustinus varias carnis cupiditates confitetur. to. 1. 38. I. & sequentibus.
 Augustinus postremo, ad Christum verum mediatorem confugit. Eodem. 42. L. M
 Augustinus ad verbi ministerium se accingit, veram scripturarum intelligentiam à deo postulans. to. 1. 43. B. & sequen.
 Augustinus raptus ad presbyteri gradum. to. 1. In Possidonio.
 Augustini pugna cum Manichæis, Donatistis, & Pelagianis. Ibidem.
 Cum Arianis. Ibidem.
 Augustini scripta gratiosa. Ibidem.
 Augustinus designatus episcopus, viuo Valerio. Ibidem. & to. 2. 27. B. C & fo. sequenti. A. B
 Per Augustinum, pax & profectus Ecclesiã. to. 1. In Possidonio.
 Augustinus in diuisiis Circumcellionum peritus. tomo. 1. Ibidem.
 Item Donatistarum. tomo. 3. 36. C
 Augustinus in causis audiendis, qualis. In Possidonio.
 In increpando, qualis. Ibidem.
 Augustinus pro reis, quomodo intercesserit apud magistratum. Ibidem.
 Augustinus erga episcopos, clericos, & in vitam qualis. Ibidem.
 Augustini liberalitas erga pauperes. Ibidem.
 Augustinus in re domestica, qualis. Ibidem.
 Item de conuictu foeminarum. Ibidem.
 Augustini & Ambrosij in bonis Ecclesiasticis, vasis item dominicis dispensandis, sententia. Ibidem.
 Augustini officium erga destitutos & ægrotantes. Ibidem.

Augustini luctus, ac preces, morbus itẽ extremus. Ibidem.
 Augustini precibus Energumeni liberati. Ibidem.
 Aegroti sanati. Ibidem.
 Augustinus vixit annis septuaginta sex. Ibidem.
 Augustini mors, pœnitentia in morte, & sepultura. Ibidem.
 Augustini laus ingenua. Ibidem.
 Augustini opera hæreticorum factioes extinctã. tomo. 2. 20. E. F
 Augustinus antiquã fidei conditor. Ibi. G
 Augustinus sanctus & eruditus. tomo. 2. Ibidem. I. K
 Augustini laus ab eruditione. Eodem. 27. B & D. & 137. A
 Augustinus seruus seruorum. to. 2. 102. F
 Augustinus, Valerij episcopi vniuersus. tomo. 1. in Possidonio. tomo. 2. 27. B. & 28. B. C
 Augustinus omnia dimisit. to. 2. 87. K
 Augustinus senex, Eradium successorem suum designat. to. 2. episto. 110.
 Augustinus veniam petit ab episcopo quodam, quem literis asperioribus offenderat. Eodem. 107. K. L
 Augustinus in sanctis scripturis plura se nescire, quã scire fatetur. Eodem. 119. K. L
 Augustini fides. Eodem. 161. C
 Augustinum facile posse vinci, sed videris vtrũ veritate an clamore. Eodem. 162. G
 Augustinus, Hebraicam linguam ignorauit. Ibidem. 166. D
 Augustinus Græcam linguam leuiter attigit. tomo. 3. 64. B. C
 Augustinus superbus & garrulus disputator fuit iuuenis. tomo. 6. 20. G
 Augustinus, quomodo vitã presentis spe, atque negociis implicatus. Ibidem. H. I
 Augustinus malè factus victor in disputationibus olim contra Christianos. tomo. 6. 34. F
 Augustinus se multa ignorare ingenuè fatetur. Eodem. 141. C
 Augustinus dialecticus. tomo. 7. 46. A. B
 Augustinus non erubescit à presbytero dicere, quemadmodum nec presbyter à laico. Eodem. 251. C
 Augustinus senex, à iuvene paratus discere. tomo. 2. 71. C
 Augustini clementia, in hæreticos. tomo. 1. 167. F. to. 2. 64. H. in fine & 1. & 95. H in fine. & I. & 132. I. K. & 158. A. B. & to. 7. 190. E
 Augustini lenitas erga malos. to. 1. in Possi.
 Augustini ciuilitas erga idololatrias. tomo. 2. 31. E. F
 Augustinus orat pro homicidis hæreticis. to. 2. episto. 158. & duabus sequenti.
 Augustinus negotiorum forensium examinatur. to. 3. 180. K. L. & sequenti.
 Augustini labores innumerabiles. Ibidem.
 Augustini scripsit libros. CCXXXII. præter Epistolas & Homilias. tomo. 1. 14. K. tomo. 6. 2. K
 Augustinus anno ætatis suã trigefimum tertio, in fans adhuc in Christo. tomo. 1. In Possidonio.
 Augustinus cum matre sua philosophatur. Eodem. 106. D. & sequen. H. I. & sequen. & 111. A. & sequentibus.
 Augustinus quantum tribuat meritis præ-

cibusque matris suã. Eodem. K. & 112. H. I
 Augustini regulã tres monasticã. Eodem. 187. L. & sequentibus.
 Augustinus quantum scriptis suis tribus velit. tomo. 2. 7. F. G
 Augustinus qualem lectorem velit librorum. tomo. 3. 64. C. D
 Augustinus, quo anno salutis floruerit. tomo. 2. 77. F
 Augustinus Euangelio non credidisset, nisi autoritas Ecclesiã eum commouisset. tomo. 6. 26. A
 Quod melius in barbarismo, contra grammaticos voluerit intelligi, quã in sua disertitudine auditores deserere. tomo. 8. 66. E
 Maluit ut eum reprehederent grammatici, quã ut eum non intelligeret populus. tomo. 8. 348. C
 Non timuit detractones. to. 8. 218. K
 Quod in errore lectoris maluerit sequi voluntatem dei, quã suam in proposito. tomo. 8. 345. I
 Quod duos in die fecerit sermones. to. 4. 114. H. I
 Testatur se fecisse sermonẽ de aduentu domini ad iudicium. to. 8. 371. G. & M
 Quod iam senex, non dedignatus sit ex ministerio & studiis adolescentium ocioforum aliquid discere. to. 8. 259. D
 Querela Augustini, quod in audiendis iudicis improborum, impeditus sit à persecutandis mandatis dei. Ibidem. 302. H
 Quod in exequiis cuiusdã fidelis exposuerit psalmum. Eodem. 258. K. L
 Quod psalmodum dicta, non tantum aures & corde, sed & stilo à fratribus excipiebantur. tomo. 8. 108. E
 Quod iubentibus fratribus & coepiscopis, exposuerit psalmos. Eodẽ. 53. M. in fine. & 61. M. & 349. G
 Quod psalmum. 131. iussu cuiusdã episcopi exposuerit. tomo. 8. 332. A
 Quod hortatu venerabilis patris & episcopi sui. N. exposuerit psal. eod. 208. H. I. & 231. E. & 258. K
 Quod iussu episcopi Severi tractauerit psalmos. tomo. 8. 233. L
 Augustinus non exposuit omnes psalmos per ordinẽ, sed modo hunc, modo illum & post redactã sunt expositiones in ordinem. to. 8. 253. I. 260. D. E
 Quod omnes psalmos quos codex psalterij tenet, partim exposuerit dictando, partim sermocinando, & cur psalmum. 118. exponere distulerit. to. 8. Ibid. 288. H
 Excusatio eius de expositione eiusdem psalmi. tomo. 8. 307. F. L
 Augustinus cum adhuc puer erat, suspicabatur, cum audiret tonitrua, quasi vehicula de stabulo procedere. to. 8. 185. K
 Quod sit trans mare baptizatus, & qui cũ eo. tomo. 8. 67. M
 Videtur Augustinum fuisse monachum. Eodem. 123. K. & 124. C
 Augustinus quantum præterita sua mala nõ negat, tanto magis deum, qui sibi hæc ignouit, laudat. to. 8. 67. I
 Seuerior fuit i malo suo quod dñauit, quã hereticus qui in eo hoc vituperat. Ibi.
 Quãtũ gaudebat de gratia dei, tantũ de suis præteritis timebat, & de cõtinua pugna sua aduersus cogitationes malas. Ibidem.
 Quod

Quod laborauerit contra hæreticos, disputando, conuincendo, conueniendo, terrendo, tamen omnes diligendo. to. 8. 75. F
 Suspiciuntur de eo homines quod uolunt, siue bonus siue malus sit, tamen ab Ecclesia non recessit. Ibidem. G
 Hoc dicit in Ecclesia catholica, ut spes sua non sit in homine. Ibidem.
 Eri de loco quasi sublimiore loquebatur, timore tamen fuit sub pedibus audientium. to. 8. 153. B
 Non cum tam delectabant voces laudantium quam deuotio contentium, & facta rectorum. Ibidem.
 De eius humilitate, in prædicatione. to. 8. 257. F
 Non ideo loquebatur in populo, ut acclamarent, ut laudarent, nec ut honores, laudes, aut utilitates temporales impetraret. Eodem. 356. E
 Quod maluerit audire, quam loqui. to. 8. 351. F
 Non semetipsum commendabat subditis, sed subditos deo. Ibidem. 379. D E
 Humilitate iacebat sub pedibus subditorum. to. 8. 322. I
 Licet ex officio dispensationis subiectos suos custodierit, uoluit tamen cum eis uibra alarum dei custodiri. Ibidem. K L
 Sepe passus est infidias hæreticorum. to. 8. 309. K
 Cum quanto tremore ad populum loquebatur. to. 8. 107. I
 Id quod dixit, nulli præscripsit ad meliorem intellectum. eodem. 60. G H
 Blandam Augustini suorum admonitio. to. 10. 28. E
 Augustinus sollicitudinis & curæ suæ in subditos, ipsosmet subditos testes citat. to. 10. 42. G
 Augustinus sepe petitus mala consilia. Ibidem. H
 Augustinus per Simplicianum Liguricem in fide est eductus. to. 10. 281. G
 Augustinus cum Simpliciano per annum cum dimidio conuersatus, in fide est eductus. to. 10. 313. C
 Promotio Augustini ad sacerdotium. to. 10. 280. G. & M
 Promotio Augustini ad episcopatum. to. 10. 313. E
 Augustinus factus episcopus, uixit cum regularibus secundum regulam apostolicam. to. 10. 284. G
 Augustini paterna uigilantia, cum loqueretur Christianis imbecillioribus de scripturis, ne eos offenderet, uel occasionem daret blasphemiae. to. 10. 3. F G
 Augustinus reprehensus quod non corripere peccantes, sed indignare. to. 10. 16. I
 Augustini cura, de subiecto sibi populo. to. 10. 4. H I
 Augustini publica confessio, & pro offensis, ut sibi remittantur deprecatio. to. 10. 103. K L
 Augustini humilitas. Ibidem. K
 Augustinus in Aethiopia prædicans, uidit diuersa monstra. to. 10. 296. I K
 Augustinus Romæ scolas sex annis, tempore Theodosij senioris, gloriose rexit. to. 10. 313. C
 Augustinus monachorum institutor. to. 7. 41. C. in fine.

Augustinus anno, 33. ætatis suæ solitariam vitam incepit. to. 10. 297. G
 Conuersatio Augustini in eremo cum. 122. fratribus. to. 10. 313. D
 Undecim discipuli Augusti. Ibidem. I K
 Augustini conuersatio cum fratribus suis. to. 10. 314. A B
 Modus uiuendi Augustini cum regularibus. Ibidem. C
 De obitu ac commendatione sancti Augustini. to. 10. 313. E F
 Augustinus, durate Vandalorum obsidione, obiit. to. 10. 313. F
 De translatione corporis sancti Augustini, de Sardinia ad Papiam. Ibidem. G
 Comparatio Augustini ad Abraham. to. 10. 298. I K
 Augustinus, & Hieronymus.
 Augustini & Hieronymi disputatio de Petro reprehenso à Paulo. to. 2. 8. per totum, & sequenti.
 Augustinus probat nouum testamentum, à Hieronymo castigatum. Eod. 10. D
 Translationem ex Hebraica ueritate non probat. Eod. 8. H I. & 10. A B
 Augustinus cum opinione sua incidit in errorem Hebræorum. Eod. 11. K
 Augustinus plixus, & subobscurus. Ibi. 12. C
 Augustinum monet Hieronymus, ne senem iuuenis proocet. Eod. 13. A. E. H
 Amor Hieronymi in eundem. Eodem. 12. K & 25. E
 Augustinum quæsiuisse gloriam, ut cum Hieronymo certaret. to. 2. 13. G H
 Augustinus cedit Hieronymo in cognitione scripturarum. Eodem. 14. E
 Augustinus deplorat discordiam inter Rufinum & Hieronymum. Ibidem.
 Augustinus Hieronymo in multis inferior. to. 2. 18. D
 Augustini & Hieronymi de hebdomadibus Danielis sententia. Eodem. 71. I K. & sequentibus.
 Augustus.
 Augusti imperatoris edictum contra Donatistas. to. 2. 49. K
 Augustus mensis, pro Sextili. to. 3. 8. G
 Aulus Gellius.
 Aulus Gellius citatur. to. 4. 21. D. in fine.
 Aulus Gellius. to. 5. 75. F. & sequenti.
 Aureola.
 Aureola solum debetur martyribus, uirginibus, & doctoribus. to. 2. 179. K L
 Aurinus.
 Aurinus. to. 5. 36. K
 Aurum.
 Aurum, argentum, lapides preciosos edificare quid sit. to. 4. 17. B. & 197. D. & seq.
 De auro & argento quod ab Aegyptiis filij Israel acceperunt. to. 4. 128. B C
 Aurum de puro argento sordidatur. to. 4. 275. C
 Multi ut aurum acquirant, fidem perdunt, to. 8. 317. M. & 318. B C
 Ille aurum habet, qui nouit uti auro: qui autem uti non nouerit, habetur non habet, possidet non possidet. Ibidem. 317. M
 Esto dominus auri, non seruus, quia & aurum fecit deus, & te super aurum. Ibidem.
 Quod melius sit sordidum aurum, quam plumbum purgatissimum. to. 8. 366. A
 Aurum non est uitæ auaro, sed beatæ uentis.

to. 8. 339. I
 Auri uiriditas quæ sit, & cur inter scapulas non in pectore. to. 8. 154. C D
 Auri uocis sapientia intelligitur. to. 8. 171. L
 Aurum, hypocrisis. to. 9. 147. L
 Aurum quid. to. 10. 112. I K
 Aurum & argentum, in quo genere bonorum. to. 10. 107. G H
 Post aurum non ire. to. 10. 79. E
 Auri mala. to. 10. 84. A B
 Aurum & argenti, res iudicis iusti sunt. Ibi. C
 De eo quod in Aggæo scriptum est, Meum est aurum, & meum est argentum: Homilia. to. 10. 107. D E. & sequenti.
 Aures.
 Aures uocabatur Iosue. to. 10. 105. B
 Auspicium.
 De falsitate auspicii, quo Romani regni fortitudo & stabilitas uisa est indicari. to. 5. 38. L
 Auster.
 Auster spiritaliter, quid signet. to. 2. 124. H
 Auster uentus est calidus, glaciem liquefaciens. to. 8. 321. H
 Regina Austri. to. 10. 138. D
 Automedon.
 Automedon auriga nobilis. to. 1. 12. H
 Autoritas.
 Autoritas diuina & humana. to. 1. 109. D E
 Autoritati diuinæ non tribuendum, quod arte demonum fit. Ibidem.
 Autoritati cum ratione credendum. to. 1. 131. A
 Autoritatis & rationis beneficentia. Eodem. 161. C
 Autoritate & ratione, quomodo utendum in disputationibus. to. 1. 167. F G. & 171. D
 Autoritas doctorum Ecclesiæ. Eod. 109. B & 191. K. to. 2. 65. M
 Authoribus quantum tribuendum. to. 2. 108. I. circa finem.
 Deus author naturarum, non uitiorum. to. 5. 110. G
 De autoritate canonice scripturæ, diuino spiritu condite. to. 5. 92. D E
 Authoribus quibuscumque non est credendum indistinctè, immo nec ipse Augustinus uult temerè credi cuncta quæ posuit. to. 5. 199. M
 Autoritati diuinæ credere debet humana fragilitas: & magis debet credere angelis immortalibus, qui nobis fidem reuelauerunt, quam sermonibus. to. 5. 90. H
 Sine ueritate non ualet autoritas. to. 9. 196. E
 Auxilium.
 Auxilium dei. to. 3. 240. A. to. 7. 147. M. & sequenti. & 160. F
 Pro auxilio diuino, precatio. to. 1. 115. G & sequenti. 141. D E. to. 4. 258. F
 Auxilium non est querendum nisi à domino. to. 8. 54. H I
 Azimi.
 Azimorum primus dies qui. to. 2. 81. K
 Azimorum solennitas. to. 6. 52. C D
 Azima Christianorum. to. 6. 104. K L
 Diebus azimorum contaminatio erat alienigenæ domum intrare. to. 9. 115. L
 Azima quid. to. 10. 61. D
 Bar.

Baal.
 Aal & Baalim. to. 4. 69. I K
 Baalamen. Ibidem. I
 Baalbereth & Baalim, idola, ibi dem. 71. K
 Verba domini ad Hellam.
 Reliqui mihi septem milia, & cetera. exposita. to. 10. 7. A

Babylon.
 Babylonia interpretatur confusio. to. 4. 221. M. to. 5. 135. A. to. 8. 144. A to. 9. 145. A
 Babylone non condidit uxor Nini, ut dixerunt quidam, sed instaurare potuit. to. 5. 154. G
 Babylon fuit initium regni Nemroth, de stirpe Cham, quam ciuitatem mirabilem ipse edificauit, in qua esset sicut in metropoli. to. 5. 134. E F
 Quod in Babylonia turrim uoluerunt edificare mirabilis altitudinis, siue turres, quæ singulari numero significarentur. to. 5. 134. M. & sequentibus.
 Babylon appellata est confusio, quia ibi confudit deus labia omnis terræ. Ibidem. 135. A
 Babylonia fuit caput regni Assyriorum, in quo primò regnauit Belus, secundò Ninus, filius eius. to. 5. 138. K
 Babylonia quasi prima Roma. to. 5. 154. F
 Babylonica captiuitas. to. 3. 169. A
 Captiuitas Babylonica & in ea gesta quid significant. to. 4. 221. M
 In Babylonia populo Israelitico captiuato prophetauerunt illis Malachias, Aggeus, Zacharias, & Eldras. to. 5. 153. C
 In Babyloniā transmigratio, allegorice. to. 6. 59. D E
 Babylonia ciuitas, est mater omnium imperiorum. to. 8. 31. A. & 135. L. & sequentibus.
 De Babylonia medio esse fugiendum, quomodo sit intelligendum. to. 5. 162. G
 Babylon per Cain inchoata est in intimis Perfidis regionibus, quæ diurno tempore caput extulit super cæteras gætes. to. 8. 136. D. & 144. A
 Quod significet societatem omnium imperiorum, ab Oriente ad Occidentem: & ipsa habeat regnum terrenum. to. 8. 31. B
 Quod ad eam omnes iniqui Pertineant. to. 8. 209. I
 Babylonia interpretatur confusio: & significat mundum. to. 8. 320. H I. & 341. C to. 10. 288. K
 De Babylone exire, quid sit: & quomodo exeat de ea. to. 8. 144. C
 Multum interest inter medium & exteriora Babyloniæ. to. 8. 341. L M
 Babylon quomodo sit filia Babyloniæ. to. 8. 343. H
 Sicut perlecuta est nos paruulos, ita paruuli eius uicissim elidantur ad iram ut moriantur. Ibidem. I
 Quomodo Babyloniæ duplum reddatur. to. 8. 380. C
 Babylon impia, diaboli congregatio. to. 9. 146. K L
 Babylon præcipue superbiorum, raptorum luxuriosorum & huius mundi imaginè

gerit. to. 9. 148. F
 Babylonis edificatio. to. 10. 288. I
 Bachus.
 Bachanalia. to. 2. 32. H. to. 5. 52. I
 Bachæ mulieres. to. 5. 159. H
 Bachanalia instituta sunt Libero. to. 5. Ibidem.
 Bala.
 Bala, famula Rachel, interpretatur inueterata. to. 6. 91. F
 Balaam.
 De Balaam & balach. to. 10. 179. C & sequentibus.
 Balaam in arte magica, & carminibus uicis præpotens erat. Ibidem. C
 Deus Balaam inuocare demones prohibet. Ibidem. E
 Balaam quid. Ibidem.
 Balaam prohibetur, ne eat ad Balach, ut maledicat Israel. to. 10. 179. B C
 Balaam auaritia. to. 4. 58. A B. & sequenti.
 Balaam, quare iuit ut malediceret Israel. to. 10. 179. E
 Balaam magus demones uidit, Asina autem angelum uidit. Ibidem.
 Balaam asina quomodo locuta. to. 3. 144. E. & 151. H. & 165. A. to. 4. 148. H Vide, Asinus.
 Asinorum non ideo miranda est sapientia, quia semel una insipientiam Prophetæ redarguit. to. 2. 19. H I. & 100. D E
 Balaam propheta. to. 4. 208. E F
 Balaam laudabilis & culpabilis erat. to. 10. 179. F
 Balaam scribas & Phariseos denotabat. Ibidem.
 Balach.
 Balach, primus rex Edom. to. 4. 26. A
 Balach ad Balaam mittit ut maledicat filiis Israel. to. 10. 179. E. & sequenti.
 Balach adulatio. Ibidem. D
 Balach, exclusio uel deoratio interpretatur. Ibidem. F
 Balens.
 Balens, Assyriorum rex decimus. to. 5. 155. G H
 Balnea.
 Balneis uide nomen inditum. to. 1. 37. B
 Balnea menstrua. to. 2. 106. G
 Balnearum usus conceditur. Ibidem.
 Baptismus.
 Baptismi aqua per spiritum sanctum efficax. to. 4. 50. H. to. 2. 19. C. & seq.
 In baptismo susceptorum fidei uisio. to. 2. 19. L. in fine & G
 Baptismi efficacia in culpis remittendis. eodem. 47. A. & to. 10. 173. A
 Baptismus, sacramentum Christianæ societatis. to. 2. 22. I K
 Baptismus prima peccata soluit. to. 1. 4. M. & fo. sequenti. M. & 34. K. to. 2. 47. A B. & 51. C
 Baptismus circuncisioni successit. to. 2. 104. M. & sequenti.
 Baptismus sanguinis. Ibidem. 105. A B. to. 3. 47. I. & 237. F. to. 7. 248. A B
 Baptizasse Christum, quomodo accipiendum. to. 2. 105. A B
 Baptismi consideratio, & fructus. to. 4. 52. G H
 Baptismi & circuncisionis collatio. to. 2.

171. D E. to. 3. 239. K. to. 7. 92. F G
 Baptismus mundationem conscientie præfigurans, quando euacuabitur. to. 2. 171. D E
 Baptismi mysterium. to. 3. 39. C & 182. H
 Baptismi donum, contra peccatum originale & actuum. to. 3. 40. C
 Sine baptismo nemo saluabitur. to. 3. 51. I. & 53. C. & sequenti.
 Baptizati oleo quare unguuntur. to. 3. 107. H I
 Baptismi gratia. to. 3. 240. D
 Baptismus. to. 3. 38. I. & 53. G H. & 182. H & 199. D. & 240. D
 Baptizatus esset, pro laisset. to. 3. 41. C
 Baptizandi cur exorcizentur & exsufflentur. to. 3. 46. B. to. 7. 174. C. & 177. D E. & 182. H
 Non baptizari. to. 3. 53. C
 Baptismus quando & quibus dandus. to. 4. 13. H I. & 14. E F
 Baptizandos tam fidei opera quam fidem docendos. to. 4. 14. H
 Ante baptismum scire & agere uitæ Christianam, necesse. Ibidem. M
 Baptismus spadois. to. 4. 15. B
 Baptizandus ne qui uitam implam mutare uoluit. to. 4. 15. K
 Baptismus fidei opera præcedant. Ibidem. M
 Baptizatorum catechismus. Ibidem. 16. A
 A baptismo nam merito repellantur obstiti in peccatis. to. 4. 17. G
 A baptismo prohiberi non nouum. Ibidem. 17. L
 Baptizandi quæ facere debeant. Ibidem. E
 Ad baptismum Apostoli grauibus peccatis obnoxios non admiserunt. Ibidem. 18. D
 Baptismo Christianorum uita respondeat. to. 4. 19. E. & sequentibus.
 Contra eos qui omnes ad baptismum contra discrimen admitterent. to. 4. 13. H
 Baptismus quando, & quibus dandus. to. 4. 14. E
 Baptizandos tam fidei opera quam fidem docendos. to. 4. Ibidem. H
 Baptizabat Iesus plures quam Ioannes, & cate. exponitur. to. 4. 131. I. & sequenti.
 Baptismus non debuit cessare: & quare. to. 4. 206. L
 De baptismo sanguinis. to. 5. 109. C
 Baptismus delet omnia peccata. to. 5. 8. M
 Baptismo sanguinis purgatur quis ab omnibus peccatis, etiam nõ baptizatus baptismi fluminis: & ille malor est isto. to. 5. 109. B C
 Baptizato Christo in Iordane, innotuit religio & doctrina Christiana, per corporalem eius præsentiam. to. 5. 175. M
 Propter baptismi sacramentum, quidam miraculose curati sunt ab infirmitate corporali: ut patet de Constantino baptizato & mundato à lepra. Item sancta Otilia, caeca nata, uisum recepit. to. 5. 209. H. & sequentibus.
 Post baptismum remanet mors & pena multplex. to. 5. 108. I
 ff ij An h

An hi qui inter hereticos baptizati sunt, & deteriores postea male uiuendo facti sunt: vel hi qui apud catholicos renati ad hereses aut schismata transferunt: vel hi qui a catholicis, apud quos renati sunt, non recedentes, criminose uiuere perstituerunt, possint privilegio sacramentorum remissionem aeterni sperare supplicij. tomo. 5. 204. H I
De baptismo error Manichaorum. tomo. 6. 6. B
Baptismum in aqua non recipiunt Seleuciani. Ibidem. I
Baptizatos semel in Christo, non posse relabi in peccatum: error Iouiniani & Pelagij. tomo. 6. 7. F. & M
Baptismatis figura fuit circumcisio. tomo. 7. 239. D
Baptismus per diluuiam signatur. tomo. 6. 57. E
Per nubem, & mare rubrum. eod. 58. K L
Baptizandi erunt catechumeni in periculo mortis. Item qui pro se respondere non possunt. tomo. 6. 184. 60. 4. per torum.
Pro baptismo Christi, omnia dura atque horrenda perferenda Christianis. tomo. 6. 95. K. & 105. C
Relapsus a baptismo. to. 6. 12. H
Nec baptisma nec baptizandi potestatem amittunt recedentes ab Ecclesia. to. 7. 9. H I. & sequenti. & 79. I. & sequenti.
Baptizare potest laicus in necessitate. tomo. 7. 9. I. M
Baptizare vtrum possint qui nunquam fuerunt Christiani. Ibidem. 10. A
Baptismus non omnibus prodesse. to. 7. 19. B. & 47. C. & F
Baptismus vnus bonorum & malorum, tomo. 7. 26. M. & sequentibus.
Baptizatos ab hereticis, quomodo recipiant catholici. to. 7. 36. C
Baptizati sanctificatio vnde, contra Donatistas. to. 7. 41. E F
Baptizat sacerdos ministerio visibili, Christus inuisibili gratia. tomo. 2. 156. K & 157. L. tomo. 7. 42. F. G. & 151. E
Baptismus non alius, sed idem huic utilis, illi inuisibilis. tomo. 2. 156. K. & sequenti. L. to. 7. 47. I. K. & 54. E F
Baptismus, sacramentum est nouae vitae. tomo. 7. 50. C
In baptismo datus abluunt, non homo. to. 7. 42. G. & 51. C. & 54. F
Baptizare possunt & boni & mali. tomo. 7. 51. E. to. 9. 10. G
Baptizati a mortuo quomodo accipiendum. tomo. 7. 51. L
De baptismo, Cypriani sententia. tomo. 2. 38. H I. & sequenti. tomo. 7. 48. C. 52. I. M. & 54. C
De baptismo contra Donatistas. tomo. 7. 79. H. & sequenti. Retra. to. 1. 11. F
~~...~~
Baptismus accipere potest in extremo positis, etiam ab heretico. Ibidem.
Baptismus an generet filios apud schismaticos. Eodem. 81. D
In baptismo an semper peccata remittantur. Ibidem. 87. L
Qui sine charitate baptizatur, quatenus accipiat remissionem peccatorum. to-

mo. 7. 81. I
Et de fide accedentibus ad baptismum. Ibidem, & sequentibus.
Baptismi sanctitas pollui non potest. tomo. 7. 86. I
Baptismi integritas & sanctitas. Ibidem. 87. A
~~...~~
Baptismus non corrumpitur. tomo. 7. Ibidem. I
Baptismus vbique Christi est. to. 7. 88. M & 90. K. 118. C
Baptismus & male datus, & male acceptus per se bonus. eodem. 90. I. & sequenti.
Baptisma commune bonis & malis. to. 7. 54. E. F. & 91. G. 97. D E
Baptismus nec in pessimo deterior. eodem. 91. L
Baptismi vicem implet martyrism. Ibidem. 92. C D
Baptismus vbi non necessarius. Ibidem. C
Baptismus non omittendus. Ibidem. E
Baptizando, qui per se respondere potest non valet alterius confessio. Ibidem. H
Baptismus & pietas. Ibidem. H. 118. E F
Baptismus legitimum habet heretici, sed non legitime. tomo. 7. 93. H I
Baptismus solius Christi est. tomo. 7. 94. E F tomo. 9. 29. E F
Baptisma potest esse sine spiritu. tomo. 7. 96. C
Baptisma vnum. Ibidem. F
Baptismus Christi, etsi nullius malitia violetur, apud hereticos tamen caret effectu. Ibidem. M
Baptismus & malus dat malo. Ibidem. 97. F & sequentibus.
Baptismi sanctificationem non impediunt verba erroris per imperitiam prolata. tomo. 7. 100. A
Baptismus verbis Euangelicis consecratus. Ibidem. C
Baptismus necat. eodem. 101. G
Baptisma bifarium accipi. tomo. 7. 103. G
Idem baptisma quomodo pdest, & obest. tomo. 7. 104. E
An non baptizatus baptizet. Ibid. 105. D E
Baptismus ludicre & mimice acceptus an approbandus sit. Ibidem, & sequenti.
De vnico baptismo contra Petilianum. tomo. 7. 105. I. & sequenti. Retractionum. tomo. 1. 12. I
Baptismus dant & accipiunt boni & mali. tomo. 7. 118. D
Per baptismum quomodo euacuetur peccatum in paruulis, similiter & in adultis & quid inde consequentur utilitatis. eodem. 148. D E
E baptizatis nati, quare baptizantur. tomo. 7. 152. I. & sequenti. B. C. & 156. E
Ex baptizato nascitur baptizandus, quem admodum ex circumcisio incircuncisus. tomo. 7. 156. F
A baptismo initium renouationis. eo. 149. C
Baptismus abluunt quidem peccata omnia, sed non aufert infirmitatem. tomo. 7. 193. F G
Et quid baptismum tribuendum. Ibidem. H 242. F G
Baptizari in morte Christi, quid sit, ex Chrylostomo. Eodem. 205. M
Baptismus, regeneratio, renascentia. Eo-

dem. 240. A
Baptizati non carent concupiscentia. Eodem. 242. G
Baptizatus omni peccato caret, non omni malo. Ibidem.
Baptismo predestinati. to. 7. 255. E
Baptizati in vnitate charitatis in Ecclesia, sunt salui. tomo. 7. 85. G H
Non est remissio sine baptismo. tomo. 7. 178. K
Heretici & mali Christiani, dare & accipere possunt sacramentum baptismi. tomo. 7. 105. G
Baptismus omnibus necessarius. tomo. 7. 144. C D
De baptismo. tomo. 7. 214. K
Baptismi figura fuit mare rubrum. tomo. 8. 270. I K
In baptismo omnia peccata dimittit, figuratiter ostenditur. tomo. 8. 172. I. M & 195. M
Cur Christus baptizari voluerit, qui fortes non habuit. tomo. 8. 221. D
Quod in baptismo fiat remissio omnium peccatorum. tomo. 8. 81. H
Cum nouerimus ex baptismo Christi solui peccata, & ad remissionem peccatorum valere, non ob aliud cum infantibus matres currunt, nisi vt soluantur pro pago peccati. tomo. 8. 107. C
Cu in baptismo omnis reatus sit dimissus, cur adhuc remanet peccandi desiderium. tomo. 8. 290. A
Quod baptismus omnibus sit communis, sed ipsa gratia non est communis omnibus. tomo. 8. 186. D E
Quod vnus atque idem baptismus aliis est ad vitam, aliis ad mortem. tomo. 8. 341. A
Baptismus Christi ornat militem, & conuincit desertorem. tomo. 8. 75. D E
Baptizat ipse Christus per ministros. tomo. 9. 10. A
Baptisma suum nemini tradidit Christus: & quare. tomo. 9. 10. B
Baptizari quare voluit solum Christus in suo nomine, non autem Pauli Petri: & cetera. tomo. 9. Ibid. B C
Baptizare concessit Christus Apostolis & aliis ministerialiter, non autem authoritativum. tomo. 9. 10. C D
Apostoli quare non aliquando dixerunt baptismum meum, bene autem Euangelium meum. tomo. 9. 10. F
Baptizabant Apostoli ante mortem Christi, non autem ipse Christus. tomo. 9. 11. E
In baptismo non merita ministrorum, sed virtus Christi operatur. tomo. 9. 11. A B & 12. E F
Baptizat aequè Christus & per bonos & per malos ministros. Ibidem. 12. F
Baptisma non melius aut peius a bono quam a malo ministro. Ibidem. F
Baptisma sine charitate nihil homini prodest. tomo. 9. 13. B
Baptismus Simoni mago nihil profuit. tomo. 9. 13. E F
In baptismo quatuor hominum genera generari. tomo. 9. 22. I K
Baptismus Christi, quid. tomo. 9. 29. F
Baptismi virtus non in aqua. to. 9. 96. D
Accedit verbum ad elementum, & fit sacramentum. Ibidem.
Baptizabat

Baptizabat Christus effectiue, discipuli autem ministerialiter. to. 9. 29. D E
Baptismus Christi aqua necessaria & verbum. Ibidem. E
Baptismus omnia dimittit peccata. to. 9. 131. L
Baptismus gratis de caelo descendit. to. 9. 141. G
Munera gratuita creationis & recreationis. to. 9. 161. C D
Baptismo peccata abluuntur. to. 9. 195. D
Verbum & aqua conficiunt sacramentum baptismi. to. 9. 213. G
Aqua baptismatis non solum corpus, sed & animam abluunt. Ibidem.
Baptismus omnia peccata delet. tomo. 9. 220. G. & sequentibus.
Baptismus signabatur per transitum maris rubri. to. 9. 222. I. & 223. F
Propter omnia peccata baptismus inuenitur est. to. 9. 240. C. & 245. I M
Baptismus, vnus est introitus omnibus ad vitam. to. 9. 240. E F
Promissio Christianorum in baptismo. tomo. 9. 249. F
Qui superstitiosius vtitur, baptismi perdit sacramentum. Ibidem. L M
Qui crederit, & baptizatus fuerit &c. exponitur. to. 10. 10. E F
Baptismus quomodo mundet per fidem. to. 10. 27. C
Ad recens baptizatos oratio Augustini, ne se ab hereticis seduci patiantur. tomo. 10. 51. E F
Baptismatis effectus. to. 10. 61. L. & 64. F
Ante baptismum adulti catechumeni poenitere debent. to. 10. 104. I. M. & seq.
Baptismi nostri efficacia. tomo. 10. 135. H. & sequentibus.
Baptismatis Christi ratio. Ibidem. M
Baptismus Christi. to. 10. 138. F. & dein.
Dominica infra octauas Epiphaniae domini de baptismo Christi, sermo primus. Ibidem.
In baptismo Christi maiori penè munere vna quam Maria ditata est. to. 10. 138. F.
Marie & vnae baptismalis comparatio. Ibidem.
Baptizatus habet cum quibus pugnet. tomo. 10. 145. B C
In baptismo Christi potius purgantur flucta, quam purgant. to. 10. 138. I. & M
Per baptismum omnia peccata delentur. to. 10. 152. B
Baptismatis fonte, caelo vicina, portatur Ecclesia. to. 10. 161. A
Nisi Ecclesia ad aquam baptismi venisset, Christo sociata non esset. to. 10. 165. D
Baptizatus est populus Israel in mari & nube. to. 10. 173. G
Baptismi gratia, vacuatur quisque omnibus malis. to. 10. 170. C
Baptizatus est populus Christianus in aqua & spiritu. to. 10. 173. G
De non differendo baptismo. to. 10. 174. A B. & sequentibus.
Baptismus vnum docet Christus. Ibidem. D E
Ad baptismi sacramentum quomodo perueniatur. to. 10. 180. A B
Baptismi sacramentum in quo consistet. tomo. 10. 186. D

Qui baptismi sacramentum desiderat, quid petit. to. 10. 186. E
Cum peccato accedentes ad baptismum, gratiam dei non recipiunt. Ibidem. E F
Ad baptismi sacramentum per poenitentiam mundati veniant. Ibidem. F
Baptismus quare signetur signo Christi. to. 10. 188. D
Extra baptismum nullus saluatur. tomo. 10. 190. G
Baptismus Christi nobis est sepultura. tomo. 10. 192. E
Baptizatus factus est membrum Christi. to. 10. 209. G H
Ad baptizatos, vt bonos non malos in Ecclesia imitentur. Ibidem.
Baptisma vnum de fide tenendum est. tomo. 10. 223. B
Baptisma tam maioribus quam minoribus celebrandum. Ibidem.
Baptismus paruulorum.
Paruos, etiam si non baptizentur, habere vitam aeternam, Pelagij dogma. to. 2. 57. L. & 83. B. C. & 101. C D. & G H. tomo. 7. 25. A B.
Baptismus paruulorum non est superfluus. to. 2. 19. C. & seq. & 83. D. to. 3. 148. B. to. 7. 92. F. & 156. F
Baptizantur recte pueri, in fide offerentium & Ecclesiae. tomo. 1. 156. F G. tomo. 2. 20. E
Paruulorum non baptizatorum damnatio. tomo. 2. 21. K. L. & 22. E. F. K. & sequentibus. & 83. D. & 101. D. & seq. to. 3. 53. C. to. 7. 158. A B
Infantes non baptizati, leuissime quidem, sed tamen damnantur. tomo. 7. 142. K. & 234. H
De baptizandis paruulis Cypriani decretum. to. 2. 23. B. to. 7. 155. H I
Baptismus infantium & senum. to. 3. 38. I
Pueri baptizandi. to. 3. 46. C D. & 146. B. & 199. D
Baptismo infantes seruari. Eodem. 146. G
Cur anima infantis non baptizati condemnetur. Ibidem. I K
De anima, & baptismo infantium, opiniones. Ibidem. L M
In baptizandis paruulis consuetudo Ecclesiae non spernenda. tomo. 3. 148. B. tomo. 7. 92. F
De pueris non baptizatis questio. to. 3. 199. D
Profectus eorum qui infantes baptizantur. to. 7. 91. C
De baptismo paruulorum contra Pelagianos. to. 2. 83. C. & sequenti. to. 7. 140. K. Retra. to. 1. 12. H.
Inscrutabile, cur infantes alij discedant frustrati baptismum, alij non. to. 7. 143. H
Baptismi paruulorum ratio. Eodem. 155. F G
Et quod de paruulis, in peccato originali natis, veteres nihil dubitarint. Ibidem. M. & sequentibus.
Etiam infantes non baptizatos, esse in potestate diaboli. Eodem. 177. D
De baptismo paruulorum, Ioannis Chrysofomi sententia. Eodem. 205. I
Baptismus paruulorum. to. 7. 155. G
Fides offerentium pueros ad baptismum, prodest pueris ipsis. to. 9. 220. H
Quare dominus permittat baptizari vnum ex infantibus, & alium ante baptismum

suffocari. tomo. 10. 67. C D
De baptismo paruulorum, Augustini tempore ortae quaestiones. to. 10. 70. C D
Cypriani, de baptismo paruulorum, sententia. to. 10. 72. C D. & sequenti.
Vtrum infans baptizari debeat ante octauam diei, quia infans octauo die cunctidebatur. to. 10. 72. F. & sequenti.
Filij suscepti in baptismo, sunt sicut filij erudiendi. to. 10. 234. A. & H I
Baptismus Christi.
Christus baptizatus a Ioanne. to. 3. 39. A. & 170. K. L. tomo. 4. 99. F G. & 205. B. to. 10. 135. H
Dominus quare a Ioanne voluerit baptizari. tomo. 4. 169. L M. tomo. 10. 51. H I. & 138. I
Quare pater testimonium in Christi baptismo perhibuit. to. 10. 139. A
In Christi baptismo tota coelestis curia, pra admiratione, laetata est. Ibidem. A
Christus baptizatus est, non sibi, sed nobis. to. 4. 208. I. to. 10. 138. M. in fine.
Baptismus Ioannis.
Alius baptismus Ioannis, alius Christi. tomo. 2. 39. F G
Baptismus Ioannis ceptum non cessauit, sed additum est ei quod deerat. to. 4. 207. F.
Baptismi Ioannis effectus. Ibidem. G
Baptisma Ioannis imperfectum. tomo. 4. 197. B.
Baptismus Ioannis. to. 7. 43. L. & 54. M. & 92. D. E. & 118. A
Baptismus Ioannis & Christi. tomo. 7. 93. L. & 106. G.
Baptisma Ioannis non dedit peccatorum remissionem, nisi in spe. Ibidem. 94. B
Post baptismum Ioannis quare baptizauerit Paulus. Ibidem. C. & 118. A B
Nec baptismus Ioannis iterabatur. Eodem. 94. D
Baptismus Ioannis quare dicatur, & non baptismus Pauli, &c. to. 7. 118. A B
Baptizabat dominus plures quam Ioannes. Ibidem. to. 9. 11. F. & 29. E
Baptismus Ioannis quid profuerit. to. 9. 8. E
De baptismo Ioannis & Christi, copiose. to. 9. 9. H I
Baptizari quare voluerit Christus a seruo. to. 9. 8. L. & 26. A
Baptisma Ioannis sicut nemo ante ipsum accepit, sic nec post. to. 9. 9. L
Baptismo Ioannis quare Christus baptizatus. Ibidem.
Baptisma Ioannis Christo sufficit, non autem ceteris, sed denuo oportuit baptizari. to. 9. 9. M
Baptisma Ioannis quare non solus Christus accepit, cum ad hoc baptizabat Ioannes vt Christus baptizaretur. tomo. 9. 26. B
Christus cum innumerabili multitudine ad baptismum Ioannis profectus est. to. 10. 138. L M. & sequenti.
Baptismus Ioannis non auferebat peccata, sed vitam emendabat. Ibidem. L
Ioannes baptizauit Christum, cum se profiteretur minorem. to. 10. 207. C
Rebaptismus.
Contra anabaptismum Donatistarum. to. 2. 38. H I. & episto. 172. & 173.
ff. iij. Rebaptizare

Rebaptizare hæreticum, omnino peccatū est. to. 2.171. A B
 Rebaptizare catholicum, immanissimum scelus est. Ibidem.
 Qui sint habendī probaptizatis. tomo. 3. 47. A.
 Baptismus non repetendus. to. 3. 51. K. & 53. H. & 240. F. tomo. 4. 65. I. & 282. C. to. 7. 9. M. & 73. H. & 82. A B
 Rebaptizant catholicos Ariani. tomo. 6. 6. D.
 Et Donatistæ. Ibidem. M
 Contra rebaptismum Ariani. to. 6. 11. M
 Rebaptizari non debent hæretici. to. 7. 48. A B
 Rebaptizatos veniam mereri posse. Eodem. 85. G
 Anabaptismus quare vitatur. Eodem. 86. I
 Baptismi iterationē natura exhorret. Eodem. 93. E
 Ostendit Augustinus quomodo aliter dixerit Cyprianus, aliter Donatistæ, baptismā iterandum. to. 7. 82. M
 Cypriani opinio. to. 7. 83. B
 Nec Ioannis baptismus iterabatur. to. 7. 94. D.
 Quod venientibus ab hæreticis, non sit iterandum baptismus, similitudine ostenditur. to. 8. 25. H I
 Rebaptizare non debet episcopus, cum au dierit confessionem fidelis Christiani, quia cum audierit quod non sit, dat illi tanquam quod non habeat, vt quasi ipse sit extra culpam: quia secundum vocem eius facit. to. 8. 75. D E
 Baptizari quare denuo tenebantur baptizati à Ioanne, non autem ab ebrioso, luxurioso, &c. to. 9. 11. D E
 Rebaptizati moriuntur ab aquis. tomo. 9. 143. B. & 144. F
 Contra anabaptistas. to. 9. 10. I
 Baptizauerunt Apostoli post Ioannē, quomodo accipiendum. to. 9. 11. D E
 Baptismus siue per bonum siue per malum ministratur, reiterari non debet. Ibidem. F.
 Baptizatus ab hæreticis, in vnitatem Ecclesie adductus, non rebaptizatur. tomo. 10. 12. D
 Rebaptizatiōis gurges. to. 10. 44. A
 Barba. Ibidem.
 Barba in facie hominis est ad decorem, non ad necessitatem, cum mulier debilius viro careat ipsa. tomo. 5. 213. I. & sequentibus.
 Barba Aaron, quid. tomo. 7. 35. G. to. 8. 335. G H
 Barba significat virtutem & fortitudinem. to. 8. 51. E
 Barba non intelligitur nisi in perfectis. to. 8. 336. A
 Barbari.
 Barbarorum irruptio. to. 1. in Possidonio. to. 2. 69. D. & 130. H
 Barbari feroces, pro Christo mites apparuerunt. to. 5. 2. B C
 Barbarorum crudelitas. to. 10. 184. L M
 Barbarissimus.
 Barbarissimus quid. to. 3. 7. C. in fine.
 Bardefanes.
 Bardefanes hæresim Valentini sectatus pri mus, deinde nouam cōdidit fatum affe-

rens. tomo. 6. 4. L
 Vnde Bardefanite, aliàs Bardefanista. Ibidem.
 Baruch. Baruch. to. 5. 169. C
 Basan. Basan interpretatur siccitas: & quid sit, conuerti vel conuertere ex Basan. to. 8. 155. M.
 Quod interpretetur confusio. to. 8. 339. B. & 341. B.
 Basilica.
 De basilicis Apostolorum, quæ omnes ad se confugientes à Barbaris defenderunt. to. 5. 3. D
 Basilides, Basilidiani.
 Basilides hæreticus quid distet à Simonianis. to. 6. 3. L
 Basilides negauit mundum à deo conditum, sed à trecentesimo sexagesimo quinto cœlo. Christum item crucifixum negauit, sed eius loco Simonē Cyrenæum. Ibidem.
 Basilides primus ausus est dicere, deum quem Iudæi colunt, non fuisse verum deum. to. 6. 138. I
 Basiliscus.
 Basiliscus rex est serpentum. to. 8. 221. C
 Basilus.
 Basilij magni de ieiunio sententia. to. 7. 204. F.
 Bastarna.
 Bastarna, vehiculi genus. to. 2. 115. A B
 Bathanus.
 Bathanus, siue Bathanarius Aphricæ comes. to. 5. 198. F
 Beatitudo, Beatus.
 Quid beatissimum faciat. to. 1. 5. E
 Ad beatitudinem peruenitur via fidei. Ibidem. F.
 Beatitudinem possident angeli. Ibidem.
 Beatissimi possessione, qui sint, magna questio. Ibidem.
 Animal irrationale vtrum beatū esse possit. to. 4. 124. B
 De beata vita. tomo. 1. 112. A. & sequent.
 Retracta. fo. 1. K.
 De beata vita, & summo bono, quaestio. to. 1. 95. H I. & sequent.
 Beatitudinem appetunt omnes. tomo. 1. 39. K. & sequentibus. & 113. A. & 143. B C. & 146. I. to. 8. 48. B
 Beata vita, vtrum in memoria sit. tomo. 1. 39. K. & sequentibus.
 Beata vita, verum gaudium. Ibidem. 40. B
 Beata vita, quid, & vbi. Ibidem. & to. 2. 128. G H
 Beatam vitam in veritatis inquisitione consistere. to. 1. 95. H I. & sequent.
 Beatus qui deum habet. to. 1. 113. D
 Beata vita, quæ. to. 1. 142. I.
 Beati cur pauci euadant. Ibidem. 143. B C
 Beatus nemo absque sapientia. Eodem, 146. G.
 Beatus verè quis. to. 1. 167. G. to. 3. 93. C. to. 4. 114. I. A B. to. 8. 41. E F
 Aliud bene, aliud beatè viuere. to. 1. 167. M. & sequent. & 169. C D
 Vitam beatam philosophi perperam docuerunt. to. 2. 48. E F
 Beata vita quomodo impetranda. Ibidem.
 An beatus sit qui secundum suam viuunt vo-

luntatem. to. 2. 128. G H. to. 3. 93. C D.
 tomo. 4. 141. B
 Beatum esse, quid. to. 2. 129. K L
 Beatitudinis appetitus. to. 3. 37. B
 Beatè viuere, an omnes velint, & norint. Eodem. 93. A. & sequent.
 De beatitudine varia philosophorum sententia. Ibidem.
 Beatius bona velle quæ non habeas, quam habere quicquid vt cupis. Ibidem. E F
 Beatus non vult, nisi quod licet optare. Ibidem. F.
 Beati sumus hic fide & spe. tomo. 1. 2. C. & 39. L. to. 3. 93. I K
 Beatitudo vera consistit in immortalitate. Ibidem. K.
 Beata vita, perfectæ cognitio dei. tomo. 1. 115. E.
 Beati quomodo deum videbunt facie ad faciem. to. 2. 6. K L. & seq. & episto. 111.
 Beati, æquales angelis dei. to. 2. 108. col. 1. per totum. to. 3. 37. E. & 53. C D
 Beatorum visa post mortem. to. 3. 143. I
 De quatuor virtutibus, an & quomodo sint in beatis. to. 1. 92. E
 Beati ex prædestinatione. to. 3. 53. G
 Beatitudinis distantia, & æqualitas. to. 3. 241. C.
 Beatitudo sic est in animo, vt in corpore sanitas. to. 4. 141. I
 Beatitudo Christianorum interna. to. 4. 264. C.
 Beatorum iocunditas. to. 8. 210. A
 Beatorum corporum gloria. to. 9. 188. E
 Beata non potest esse nisi creatura rationalis. to. 5. 100. K
 Beatus quomodo dicatur, non solum deus, sed & angeli. Item primus homo ante peccatum: similiter iustus in hac vita. to. 5. 94. H I. M. & sequent.
 Beatorum erat primus homo ante peccatum, quam sit homo iustus & pœnis subditus: sed quo ad aliquid est beatorum homo iustus illo. to. 5. 95. A
 Beatitudinem quodammodo habemus in pace bonæ vitæ: sed hæc beatitudo illi quam finalem esse dicimus, comparata, prorsus misera reperitur. tomo. 5. 180. G. & 183. I
 Beata vita hominis deus est, vt anima vita corporis. to. 5. 185. C
 Beatitudinis nostræ fons est deus, & omnis appetitionis finis. to. 5. 81. K
 Beata potest esse rationalis creatura, non ex seipsa, sed ex deo: hoc enim adeptus, beata est, quo non adeptus, misera est. to. 5. 100. K
 Beatum facit hominem finis bonus, qui est summum bonum. to. 5. 100. I
 Beatorum quomodo deus sit finis, & quomodo deus ipse sit vita, victusque communis. to. 5. 217. L
 Beatificat deus sicut angelos per seipsum, ita homines, quantum hominibus mittat angelos. to. 5. 62. K
 Beati sunt firmi dei æternitate, sunt certi dei veritate, sunt sancti dei munere: & innuit hic trinitatem. to. 5. 82. K
 Ille qui nō alio, sed seipso bono beatus est: ideo miser non potest esse, quia seipsum amittere non potest. to. 5. 100. K
 Beatitudinis angelorum causa est, adherere deo, sed miseria angelorum malorum causa

rum causa ex cōtrario est intelligenda, quod est non adherere deo: & sic etiam de hominibus dicitur. to. 5. 100. K
 Beata sit anima, si gratiæ dei non sit ingrata. to. 5. 56. E
 Beatus nemo est, qui non fruatur eo quod amat. to. 5. 67. F
 Beatitudo non est sine amore & gaudio, licet sit sine tristitia & timore. tomo. 5. 118. A.
 Beatitudinem perfectam angeli à principio creationis habuerunt. to. 5. 94. H I
 Beatitudo finalis, quæ finem consummentem non habet, est pax æterna. to. 5. 180. G
 Beatitudo æterna, æternitatis nomen accepit: non quia post longitudinem temporis quantumcunque finiatur, nec ita vt aliis moriendo decedentibus, aliis succedentibus oriendo perseveret: sed quia ciues in ea immortales erunt, hominibus adipiscentibus quod nunquam sancti angeli perdidit. to. 5. 207. C. & sequent.
 Beatissima vita esse non potest, nisi de sua fuerit æternitate certissima. to. 5. 90. C
 Beatus & mortalis nemo potest esse, licet aliqui contrarium senserint. tomo. 5. 78. C.
 Beata vita, si non amatur, non habetur. tomo. 5. 122. I
 Beatitudinem omnes homines appetunt, quam diuersi in diuersis esse posuerunt: Platonici autem, in participatione diuini luminis dixerunt animam fieri beatam. tomo. 5. 176. L M. & sequentibus copiose.
 Beatitudinis appetitum naturaliter nobis indidit deus. tomo. 5. 110. E F
 Beatum esse illum, qui viuunt secundum virtutem: quod est consequi finem boni, dixit Plato. to. 5. 67. F. & sequent.
 Quod nisi beata sit creatura, indigentiam suam explere non potest: quæ beata non est, nisi deo adhæreat. tomo. 5. 100. L M
 Beatitudinem destruebant philosophi, dicentes circumitum temporum esse & animarum: quod reprobatur multipliciter. to. 5. 103. I. & sequent.
 Beatam animam esse non posse dixerunt Platonici, nisi omni exutam corpore: contra quos disputat. to. 5. 110. K L
 Non ergo ad beatitudinem cōsequendam omnia fugienda sunt corpora, sed corruptibilia, molesta, graua & moribunda, contra quæ erunt dotes corporis. to. 5. 111. G
 Beatitudinem dixerunt aliqui esse homini à corpore, alij ab anima, alij ab vtroque. Sed econtra beatum dixerunt Platonici hominem, deo fruentem. to. 5. 177. M.
 Beatam vitam hominis, dixit Varro esse & cæteri Academici, quæ virtute fruatur, & aliis animi, & corporis bonis, sine quibus virtus esse non potest: beatissimam vero, si prorsus omnibus bonis animæ & corporis, vt nullum omnino bonum desit. to. 5. 178. A B
 Beatam vitam etiam socialem perhibent esse, quæ amicorum bona propter seipsa diligit, sicut sua, eisque propter seipsos hoc velit quod sibi. Ibidem. C

Beatitudinem fatentur Stoici sapientem habere in hac vita: aduersus quos Augustinus. to. 5. 178. L M
 Nec beatitudo, nec summum bonum est in hac vita, vt posuerunt Varro, Academici, Peripatetici, Stoici, & plures Philosophi. Ibidem. M
 Beatitudinem in hac vita philosophi victi certis rationibus dicerent non esse, si crederent veritati: sicut victi malis ingrauescentibus cum sibi ingerunt mortem, cedunt infelicitati. to. 5. 179. B
 Quod beatitudo non sit in virtute, ostendit: quia in cōtinuo bello est cum vitis. to. 5. 178. I
 Beatitudinem non tenemus iam præsentem, sed expectamus futuram, sicut & futuram salutem. Vnde spe futuri seculi iam sumus beati, sicut & saluati. Quam beatitudinem ipsi philosophi, quoniam non videntes nolunt credere: hic sibi conantur falsissimam fabricare, quanto superbiore, tanto mendaciore virtute. tomo. 5. 179. C. & sequent.
 Beatitudinem etiam in sociali vita nō esse ostendit, quia multa incommoda ex societate contingunt, vt patet in iudiciis falsis: in sociali amore, vbi multæ latent insidiæ: aliquando, & multus sequitur dolor de ipsorum morte. tomo. 5. 179. F. & sequent.
 Beatus quis non esset, etiam si vt vellet viueret, dummodo turpiter. to. 5. 122. F
 Beatissimam vitam futuram nemo potest negare, in cuius comparatione vita hæc misera est, quantilibet abundet bonis. to. 5. 183. D
 Beatorum animæ desiderabiliter ac patienter, expectant corpora sua, & quod caro ipsorum requiescit in spe, argumentum, quod virtus est in eis. tomo. 5. 112. E.
 Beati qui certitudinaliter scient pœnam damnatorum, cum deus erit omnia in omnibus, sicut etiam Propheta præsciuerunt: ideo dicuntur egressi ad videnda cadavera eorum, mali autem tunc eorum delicias ignorabant. to. 5. 193. H I
 De beatorum premio diuersi, vbi etiam dicit, quod nullus superiori inuidebit, nec aliquis beatus velit esse quod non accipit, sicut nec digitus manus. Et post: Sic itaque habebit donum alius alio minus: vt hoc quoque donum habeat, nec velit amplius. to. 5. 217. K L M
 Beatitudo hominis. to. 5. 67. D
 Beatus quis est non amando, sed fruendo. Ibidem. F. & sequent.
 An homines, cum sint mortales, possint vera beatitudine esse felices. tomo. 5. 78. C.
 Ad consequendam vitam beatam, quæ participatione est summi boni, non tali mediatore indigere hominē, qualis est dæmon, sed tali, qualis est vnus Christus. tomo. 5. 79. B
 Veram beatitudinem, siue angelis, siue hominibus per vnum deum tribui, etiam Platonici definiunt, sed vtrum hi quos ob hoc ipsum colendos putant vni tantū deo, an etiam sibi sacrificari velint, esse querendum. to. 5. 80. L M. & sequent.
 Beatos esse omnes homines velle. Ibidem. L.

Beati, quare. to. 5. 81. K L
 Vita beata in vno deo solo est. to. 5. 84. K
 De comparatione beatitudinis iustorum, necdum tenentium promissionis diuinæ præmium, & primorum in paradiso hominum ante peccatum. tomo. 5. 94. M. & sequentibus.
 De vera beatitudine, quam temporalis vita non obtinet. to. 5. 122. H I
 De beatitudinē pacis æternæ, in qua sanctis finis est, id est, vera perfectio. to. 5. 180. H I
 Populus beatus, cuius est dominus deus spiritus, &c. to. 5. 185. C
 Vita beata. to. 5. 118. C
 De promissione æternæ beatitudinis sanctorum, & perpetuis suppliciis impiorum. to. 5. 207. K L
 Beatitudo est omnium bonorum summa & cumulus. to. 8. 4. E
 Beatitudinē omnes concupiscunt: sed quomodo ad eam perueniatur, plurimi nesciunt. to. 8. 288. K
 Beatitudinem omnes amant, siue male siue bene viucentes, sed non contingit omnibus quod volunt, nisi illis qui iusti esse voluerint. to. 8. 48. F
 Sicut beatitudo anime promittitur, sic carni resurrectio. to. 8. 139. G
 Beatitudinem omnes habent singuli beati. to. 8. 201. A
 Nullus vnquam vel potest, vel potuit, vel poterit inueniri qui nolit esse beatus. to. 8. 288. K
 Omnes habendo aliquid, volunt esse beati: sed fieri non potest, vt res deterior te faciat esse beatum. to. 8. 48. F G
 Melius est beatum, quam miserum esse. Ibidem.
 Si vis esse beatus, in animo tuo quare quid sit melius. Ibidem. G H
 Beatos, sola veritas facit. to. 8. 5. I
 Beatum esse tam magnum bonum est, vt & hoc boni velint & mali: & ideo mali sunt mali, vt sint beati. to. 8. 48. E
 Beatum esse, & bene esse, si differant. to. 8. 325. F.
 Beatus quisque vocatur, quando quod amat, habere videtur. to. 8. 29. K
 Beati erimus possidendo deum. tomo. 8. 48. I K L
 Beatus dicitur aliquis, aut agendo, aut habendo. to. 8. 200. L
 Si vis esse beatus, esto in via immaculatus. to. 8. 288. I K
 Verè beatus est, non si id habet quod amat: sed si id amat, quod amandum est. to. 8. 29. K
 Non est aliud beatorum genus, qui scrutantur testimonia dei, quam qui ambulant in lege domini. to. 8. 288. M
 Quomodo beati sint qui scrutantur testimonia dei, cum videamus homines eius scrutari testimonia non beatos, quia non immaculatos. Ibidem. 189. A
 Quod spe sint beati, non quia scrutantur, sed quia inuenturi sunt quod exquirunt. Ibidem. C D
 Beatus nullo modo es, nisi intelligas sublationem. to. 8. 213. F G. & 242. K L
 Non sunt beati, non quorum remissa sunt peccata, non in quibus inuenta non sunt. to. 8. 41. L M. & fol. sequent. G
 ff iij Beati

Beati eritis sola re meliore quam vos estis. tomo.8.48.F
 Beati, quid acturi sint. tomo.8.29.K. & 210.B.C
 Totum negocium beatorum, est laudare deum, & deo frui. Ibidem. 201.A.B
 Omnes qui beati dicuntur, habent aliquid, & agunt aliquid. to.8.200.K
 Otium beatorum, & actio quietorum, quae sit. to.8.281.C
 Beati sunt cum Christo: damnati ubi est Christus, non cum Christo. to.9.113.M
 In vita beata magis deum diligemus, quia meliores erimus. to.9.123.K
 Vitae beatae conditiones. to.9.154.G.H
 Vitae beatae excellentiae. to.9.164.C
 Triplex beatorum cognitio. to.9.177.A
 Beatorum vita est laudare deum, & sine fine amare. to.9.204.G.H
 Quomodo similes deo erimus in beatitudine, & videbimus eum sicuti est. to.9.130.E.F
 Beatitudinis excellentiae. to.9.171.G.H. & 203.K.L. & 252.L.M
 Beatitudinis delitiae. to.9.243.K.L
 Exhortatio ad beatam vitam. to.9.252.K.L
 Beatus, quis. tomo.10.30.F. & sequentibus. & 57.K. & 69.D.E
 Beatitudinis futura gloria. to.10.55.B
 De eo quod scriptum est, Beatus vir qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia thesauris, &c. Homilia. to.10.94.F. & sequentibus.
 De eo quod propheta dicit in Psalmo, Beatus qui intelligit super egenum & pauperem: in die mala, &c. Homilia. tomo.10.113.L
 Beatitudo. to.10.125.G.H
 Tota scripturarum series, nos ad veram beatitudinem coelestem adhortatur. tomo.10.139.C
 Beatitudo mundanorum. Ibidem.
 Beatitudo non potest ignorari. Ibidem. B.C
 Beatitudo fidem praesupponit. to.10.139.C & 140.K
 Beatus est qui recte credendo bene vivit. to.10.152.M
 Beati sunt quorum os dominus aperit ut loquantur. to.10.170.L
 Beata vita esse non potest nisi aeterna. tomo.10.185.H
 Nulla res terrena facit beatum. tomo.10.198.M.
 Volentes beati esse, res quaerunt homines quibus sint miseri. Ibidem.
 Nemo hic beatus esse potest. tomo.10.199.A.
 Beatitudo hic parari potest, possideri non potest. to.10.277.B
 Tres admirationes angeli super animae beatitudine. to.10.305.L
 Nemo inueniri potest, qui beatus esse non velit. to.10.322.H
 In festo omnium sanctorum. Ibidem & seq.
 De octo beatitudinibus. Ibidem.
Bebus.
 Bebius & Numitorius, vincto tracti, sparsis visceribus interierunt. to.5.29.C
Beelzebub.
 In Beelzebub, &c. to.4.100.L
Belotus.
 Belotus siue Belocus, Assyriorum rex no-

nus. tomo.5.155.C
Beluae.
 Beluarum domitores. tomo.1.141.H. & fol. sequen. A.
 Beluae marinae, quanta magnitudinis esse perhibentur. to.2.43.A
 Beluis, in quo melior sit homo. tomo.4.141.H.
Belus.
 Belus, fuit primus rex Assyriorum. to.5.154.E.
Bellum.
 Bellum, & belli patrocinium. tomo.2.5.F. & 6.B.
 Pro bello. to.2.35.A. in fine.
 In bellicis periculis, quid agendum Christiano. tomo.2.69.H. & sequentibus. & 130.H.I.
 A bellicis rebus abstinendum pro virili. tomo.2.69.K
 Bella nulla sunt gesta, ut victores propter deos eorum quos vicerant, parcerent victis. to.5.2.F. & sequen.
 Bello iusto fauet deus. to.2.167.C
 Bellum bonum. to.3.236.I
 Belli tempore humana praesidia fidelibus non contemnenda. to.4.24.L.M
 Bella iusta, quae sint. to.4.66.E. to.6.93.K.L. & sequentibus.
 Bellum spirituale. to.4.133.D. & seq.
 Bellantibus causa iustitiae, gratuita est victoria, & pax inde proveniens optabilis, quia haec bona sunt & dona dei. tomo.5.124.H
 Bellat terrena ciuitas, quia bonum non habet sufficiens, & querit victrix esse iam captiuata peccatis, & post victoriam superbius extollitur, quae tamen victoria mortalis est. eodem. F. & sequen.
 Bella & lites oriuntur ex amore temporalium rerum. to.5.124.G
 Bellando desiderat quis peruenire ad quamdam pacem, pro rebus infimis: & quomodo propter hanc pacem periculosa bella requirit. to.5.124.G.H
 Bellum quis mouet pacis intentione: etiam pacem frangit ut pacem habeat secundum suam voluntatem. to.5.180.K.L
 Bellum quis mouet ut quietat aliquando, siue quia timet ne rursus exurgat. to.5.180.A
 In bello succumbens potius vult seruire, quam interire, secundum naturam. tomo.5.154.D
 De bello damnatorum grauissimo, ubi nec natura cedit dolori, nec dolor naturae. to.5.185.G.H
 De bello intestino vitiorum & virtutum, quod non finit nos perfectam habere pacem: propter quod dicit beatitudinem non posse hic haberi. tomo.5.178.I. & 185.D.
 De bello vitiorum & virtutum periculossimo multipliciter: in quo tribuenda est victoria, non nobis, sed deo: in quo non sic vincimus quin nobis venialia infint. to.5.212.M. & sequen.
 Bellum contra vitia suscipiendum est, & gerendum acriter, ne ad damnabilia peccata perducatur. to.5.202.G
 Bellorum vtriusque testamenti, ratio. to.6.94.A. & sequen.

Bella praecipua, domini auxilio peracta. tomo.3.169.L
 Bellum esse sine aliqua pace non potest. to.5.181.I
 Libido dominandi, causa belli. tomo.5.24.G.
 Bellis & tribulationibus consuevit diuina prouidentia mores hominum corruptos corrigere. to.5.9.G.H
 Bella sic crudelia nunquam dracones vel leones inter se habuerunt sicut homines. to.5.106.H
 Bello carere cupimus, & ad capefcendam ordinatissimam pacem, ubi firmissima stabilitate potioribus inferiora subdatur, igne diuini amoris accendimur. to.5.202.E
 Bellare cum vitis melius est quam captiuari a vitis sine pugna, etiam si nulla spes nobis esset pacis aeternae. Ibidem.
 Bellorum euentus, & terminus in diuino arbitrio, & iudicio vel misericordia est. to.5.47.K. & 154.D
 Bellis ciuilibus se affigebat populus Iudaeorum, sicut diuina sinebat prouidentia, ut ira dei vel misericordia patefceret, donec eius indignatione crescente subuerteretur à Chaldaeis. to.5.153.B
 Bella prospera & aduersa, temporibus iudicium se alterauerunt, sicut se habebat peccata populi, & misericordia dei. to.5.144.F
 Bella prosperata sunt in manibus populi Hebraei, non tam propter ipsorum merita, quam propter peccata illorum qui debellabantur. Ibidem. E.
 Idem dicit de Romanis. to.5.35.G
 In bello deus est virtus nostra, qui in pace est praemium. to.5.150.D
 De bello iusto, quod exercet sapiens: Et subdit, Iniquitas partis aduersae, iusta bella ingerit gerenda sapienti. Et homo condolare debet talibus, alioqui humanum sensum perdit. to.5.180.A
 Bellum non est sine peccato. Nam & cum iustum geritur bellum, pro peccato contrario dimicatur. Et omnis victoria malorum, est diuino iudicio. tomo.5.182.E.
 Bellant & pugnant mali contra bonos, non autem boni contra bonos. to.5.179.F
 Bella gerentes, deo auctore, non sunt rei homicidiorum quae subsequuntur. tomo.5.7.K
 Bellum iustum, est pro defensione patriae, non pro cupiditate dominandi: & exemplificat de Romanis impetitis ab hostibus finitimis. to.5.23.B
 Belligerare, & perdomitis hostibus dilatate regnum, malis videtur felicitas, bonis vero necessitas. to.5.35.G
 Bellum nullum suscipi debere ab optima ciuitate, dixit Cicero, in libro de republica, nisi aut pro fide, aut pro salute ciuitatis. to.5.208.I
 Quod in bellis non sit discretio cognatorum, ut sibi parcant. to.5.24.B
 De diuersitate linguarum, qua societas hominum dirimitur: & de miseria bellorum, etiam quae iusta dicuntur. tomo.5.179.L.M. & sequentibus.
 Belli incommoda. to.5.26.H.I
 Bellorum mos. to.5.3.G. & K
 De connexionione

De connexionione bellorum, quae aduentum Christi plurima & grauissima praecesserunt. to.5.29.K.L
 Tempora exitusque bellorum ex dei pendere iudicio. to.5.47.I. & seq.
 In bellis & in vrbium euersione, quae asperè gesta sunt, de belli consuetudine accidunt. to.5.3.I. & sequen.
 In bellis & in vrbium euersione, quae clementer gesta sunt de potentia proueniunt nominis Christi. Ibidem.
 Bellum primum finitimis regionibus intulit Ninus primus rex Assyriorum. to.5.32.D.E
 Bella inferre finitimis, & inde in caetera procedere, ac populos sibi non molestos sola regni cupiditate contere, & subdere, quid aliud quam grade latrocinium nominandum est? Ibidem. F.
 Bellum Samniticum. to.5.47.L
 Bellum feruile gladiatorum. to.5.28.L
 Bellum feruile Siciliae. Ibidem. M
 Bellum fugitiuorum gladiatorum. to.5.47.K
 Bella socialia, quid sunt. tomo.5.18.E. & 28.E
 De diuersis generibus belli, quae post conditam adem Concordiae sunt sequuta. to.5. Ibidem. L.M
 Bella vrbana Romanorum. to.5.28.E
 Bellum Punicum. to.5.16.I. & 27.B
 Bello Punico primo, nihil miserabilius, &c. to.5.26.I
 Bellum Punicum secundum. tomo.5.16.I. & 25.I
 De afflictione belli Punici secundi, qua vires vtriusque partis consumptae sunt. to.5.27.B.C
 Bellum Punicum secundum, per annos. 18. Romanos extenuauit. to.5.47.L
 Bello Punico secundo, nihil miserabilius. to.5.27.F
 Quanta clades Romanos sub bellis Punicis truerint, frustra deorum praesidiis expetit. to.5.26.G.H.I
 De bello Punico inter Hannibalem & Romanos, ubi tot Romani ceciderunt, ut tres modij annulorum aureorum occisorum mitterentur Carthaginem. to.5.27.C
 Bellans Hannibal aduersus Saguntinam ciuitatem Hispanorum, ita illos arctauit, ut cives seiplos occiderent igne & gladio, ne in manus venirent inimicorum. to.5. Eodem. G.
 In bellis duobus ferme septuaginta Romanorum milia ceciderunt. to.5.47.L
 In bello miles mortuum spolians, cum iam nudatum fratrem suum agnouisset esse, detestans ciuilia bella, occidit seipsum, ibidem se germano suo socians. tomo.5.19.H
 De bello multiplici, ubi Romani perpeffi sunt mala: & inducit in testimonium contra eos qui bellis dicebant Romanos fatigari propter nomen Christi. tomo.5.47.K.L
 Bellum Mithridaticum. Ibidem. L
 De discordia ciuili, quam Gracchii seditiones excitauerunt. to.5.28.F. & sequen.
 Bella ciuilia. to.5.19.B. & sequen.
 Bellorum ciuiliu initium. to.5.28.F
 De bellis intestinis, quae vastauerunt Ro-

mam, deque bello Mariano, atque Syllano. tomo.5.28.E. & sequentibus, usque ad fo.29.C
 Bella ciuilia crudelia, omnibus bellis hostilibus amariora, quibus res publica nec afflictis, sed perdita omnino iudicata est. to.5.29.K
 Bellare visi sunt daemones in campo magno, ut homines ad bella suo prouocaret exemplo: quia iam se retraxerant ex causa. to.5.19.G.H
 De bellis Gallorum & Gothorum contra Romanos, & de malis quae passi sunt ipsi Romani à propriis ciuibus. to.5.29.I
 Bellum spiritus, aduersus carnem, nullum esset, si natura humana in sua stetit retitudine: nunc vero quae pacem felix cum deo habere noluit, secum pugnat infelix. to.5.213.L.M
 Cum bella crebrescant, aliis pro veritate, aliis pro falsitate certantibus quae ergo bella abstulit deus usque ad fines terrae? to.8.93.D
 Bellum, quale & contra quos nobis indicatur. to.8.181.G
 In die belli conuerti quid sit. to.8.187.H
 Bellorum duo sunt genera: & quae. tomo.8.360.E.F
 Consolatio defunctorum in bello. tomo.9.256.K
 Bellant orationibus viri spirituales. tomo.2.167.A.B
 Bellum contra vitia, fortem facit athletam. to.9.201.B.C
 Maximum bellum est aduersus peccata. to.9.213.E.F
 In quo bello consistat vita tota sanctorum. to.10.145.H
Bellerophon.
 Bellerophon, Chymera, & Pegasus. tomo.5.159.F
Bellona.
 Bellona dea. to.5.19.D. & 24.A
Bema.
 Bema Manichaeorum. to.6.26.H
Benedictio.
 Benedictio sacerdotis. to.2.52.I. in fine
 Quare deus benedixerit homini, piscibus, & volatilibus, & non aliis creaturis. to.152.F
 Benedictiones Iacob patriarchae. tomo.3.234.C
 Benedicere, pro maledicere. tomo.4.10.K & 70.E.
 De oraculo & benedictione, quam Isaac non aliter quam pater ipse merito eiusdem ac dilectione accepit. to.5.142.H.I
 De benedictione Iacob, per quam benedictio Christi ostenditur. to.5. Eodem. M. & sequentibus.
 De benedictione quam Iacob in Iudam filium suum promissit. to.5.143.L.M
 Benedicere deum, quid sit. to.8.28.H
 Benedicendus deus omni tempore. tomo.3.236.F.G. to.8.51.D
 Benedictio dei. to.8.149.M. & sequen.
 Benedictio in multiplicatione, solet maxime & proprie intelligi. to.8.151.K
 Benedictio dei, vita aeterna est. to.8.276.K
 Omnes bene viuentes, benedictione domini benediciunt. to.8.328.A.B
 Quae sit benedictio domini ex Sion. tomo.8.

326.A
 Esto vnum & benedictio Sion ad te pertinet. to.8.336.G
 Quod multis modis velint homines benedici à deo: & multis modis benedicit, & donat quae petuntur. to.8.150.B
 Ut benedicant, qui benediciunt deum, praestitum est eis. to.8.63.I
 Ut benedicat anima nostra dominum, deus benedicat nos. to.8.149.M
 Cum benedicit nos dominus, nos crescimus: & cum benedicimus dominum, nos crescimus, quia vtrunque nobis prodest. Ibidem.
 Qui maledicit domino ipse minuetur: & qui benedicit, ipse augetur. Ibidem. 150.A
 Prior est in nobis benedictio domini, & consequens est, ut benedicamus dominum. Ibidem.
 Cur domino benedicere debeamus. to.8.253.H
 A benedictione dei nunquam interlora nostra filere debent. Ibidem. I
 Benedictio iusti, est gloriari & inhabitari à deo. to.8.7.H
 Benedicere deum in Ecclesiis, est sic viuere, ut per mores cuiusque benedicatur deus. to.8.28.H
 Quidam voce benediciunt, quidam moribus. Ibidem.
 Benedictio, est ab animo benedicens, non ab ipsa vanitate. to.8.101.C
 Quid sit benedicere ore, & corde maledicere. to.8.136.K
 Si vis benedicere dominum, fac verbum, fac voluntatem eius. to.8.255.E
 Ibi non benedicitur, ubi non dominatur. Ibidem. F.
 Cum coeperis in bona vita benedicere dominum, omnia opera eius eum benedicunt, non merita tua. Ibidem.
 Qui benedicit deum in discordia, ore benedicit, corde maledicit. to.8.336.B
 Quid sit benedicere deum per singulos dies. to.8.362.L. & sequen. A.B
 Quid sit benedicere deum in omni tempore. to.8.45.D
 Qui sint qui benediciunt dominum in omni tempore. to.8.51.D.E. & 101.G.H
 Quid sit benedicere deum in noctibus. to.8.136.E
 Qui benedicturi sunt deum sine defectu, hic incipiunt benedicere. Ibidem. D
 Noli gloriari si lingua benedicas, & vita ac moribus maledicas. Ibidem. E
 Benedicendus dominus omni tempore, in prosperis & aduersis. to.10.26.G
 Benedic primum, exponitur. to.10.56.C
Benedictus.
 Benedicti regula, quicquid sufficit habet. to.9.227.E.F
Beneficia, Beneficentia.
 Beneficentia in corpus proximi. to.1.171.G
 Voluptas & vtilitas ex beneficio in proximum collato. to.1.52.L.M
 Beneficentia in animam proximi. tomo.1.171.I
 Beneficentia. to.3.236.H.I
 Beneficentia in omnes. to.4.256.H
 Beneficentia in amicos. Eodem. 262.I
 Quaestio maxima gentiliu & Christianorum, Quare beneficia dei ad impios & ingratos,

Ingratos, flagella dei etiam ad iustos & pios perveniunt. to. 5. 11. D.E
 Quib⁹ proprie beneficis dei, excepta generali largitate sectatores veritatis videntur. to. 5. 62. K.L
 De beneficiis multiplicibus nobis a deo collatis. to. 5. 62. K
 Quanto quis maiora a deo beneficia acciperit, tanto illi obligator. to. 9. 162. G
 Beneficia conservationis diuinae. tomo. 9. 167. I.K
 Nulla est hora vel momentum, quo diuino beneficio non vtamur. Ibidem, M
 Beneficia dei sunt semper memoranda. tomo. 9. 181. B
 Quid pro beneficiis deo debeamus. Ibid. E
 Beneficium nullum praestat homo deo, sed accipit. to. 10. 32. D
 Beneficia dei cogitata, quid faciant. to. 10. 179. M
 Beneficia dei in nos collata. Ibidem.
 Acquirens beneficium muneribus adulationibus, aut fauore, symoniace acquirit. to. 10. 176. M
 Deus multa nobis, nullis precedebus meritis, contulit beneficia. to. 10. 174. D.E
 Beneficia in inimicos. tomo. 10. 210. H.I. & sequent.
 Beneficia, quae saluator dominus inchoauit, spiritus sanctus consummauit. tomo. 10. 220. C. in fine.
 Beneficere deus semper paratus, sed hominum malitia prohibetur. to. 10. 235. I
 Beneuolentia.
 Beneuolentia mutua commendatur. to. 2. epist. 62.
 Beneuolentia. to. 3. 238. K
 Benjamin.
 Benjamin adulescens, in mentis excessu, quem significet. to. 8. 156. F. in fine.
 Benjamin, interpretatur filius dexteræ. to. 8. 193. M
 Benjamin, quare detineatur in Aegypto. to. 10. 168. I.K
 Benignitas.
 Vbi dei benignitas supplet, quae defunt baptismo. to. 7. 92. F
 Benignitas dei. to. 9. 162. H
 Benignitas dei, in tolerantia peccatorum notiorum maxime relucet. to. 9. 207. L.M
 Etiam nolentibus deus subuenire cupit. to. 10. 3. D
 Et inuitus in reos vindicat, si rei indulgentiam miserantis non contemnât. Ibidem.
 Bercynthia.
 Bercynthia, quae & Cybele, deum mater. to. 5. 11. I
 Bercynthia dea, quales sacerdotes habet. Ibidem, I. & sequent.
 Bercynthia, quomodo parit Cynocephalum. to. 5. 15. C
 Berillus.
 Berilli notitia vitilis. to. 3. 7. K
 Bersabee.
 Bersabee, interpretatur puteus sacietatis. to. 6. 95. M
 Bersabee adulterium cum Dauid. tomo. 8. 106. B
 Bestia, Belua.
 In bestiis, num ratio & scientia. to. 1. 136. H.I. & sequent.

Bestia quomodo cognoscant. Ibidem. 137. B.C
 Bestiae domitae hominibus ferunt. Eod. 141. H. & sequent.
 Beluis, ratione antecellit homo. Ibidem, L. 183. C
 Bestiis & homini communia. Eodem. 141. L
 In bestiis, potestas hominis. Eodem. 183. C
 Bestiis dominari, allegoricè. Ibidem, E
 Bestiae & pecora, differunt. tomo. 3. 113. B. & 121. B.C. & sequent.
 Bestiarum inter ipsas discordia. Eodem. 121. L.M
 Bestiae, feri homines. to. 4. 70. C
 Bestiae, ne laedant & interimant homines. to. 7. 205. E.F
 Bestiae multae & aues, excedunt homines, quo ad corporalia. to. 5. 70. D
 An omne bestiarum genus etiam remotissimè a terris insula, ex eo numero acciperunt, qui in arca diluuij inundatione seruatus sit. to. 5. 135. I
 Bestia de qua dicitur in Apocal. est ciuitas infidelium, imago vero eius, est congregatio fallorum Christianorum, se fideles simulantiu, & infideliter viuentium. to. 5. 189. E
 Bestiam hanc vel imaginem non adorant, qui ei non subiiciuntur, criminis sui vultum in se recipientes, quia nec in fronte per professionem, nec in manu per operationem. Ibidem, F
 Bestiae sylue, gentes significat. to. 8. 260. A. in fine.
 Quomodo potabunt aquas pertranseunt inter medium motum, & non manentes. to. 8. Ibidem, D
 Homines non sunt tradendi bestiis deuorandi. to. 9. 240. I.M
 Bethel.
 Bethel, ante Luza dicta, & Vlaurus. tomo. 4. 25. F
 Bethlehem.
 In Bethlehem, Christus nascitur. tomo. 4. 222. F. to. 9. 55. B
 Bethsan.
 Bethsan, eadem est quae Scythopolis. to. 4. 6. F. in fine.
 Bibliotheca.
 Bibliotheca Augustini. to. 1. in Possido.
 Ptolemej, Philadelphi bibliotheca insignis. to. 5. 171. K
 Bibere.
 Quomodo Christus biberit de torrente in via. to. 8. 281. A. & 117. K
 Quod bibendo humorem foris positum in membra mittamus. to. 8. 136. H
 Non omnes bibunt eundem potum in hoc mundo, sed aliqui feces, aliqui vinum. to. 8. 180. H
 Nullus in conuiuio cogat alium plus bibere, quam oportet. to. 9. 250. E
 Bibere aquam de petra, quid sit. tomo. 10. 174. F.G
 Bibere de vua spiritali. to. 10. 178. B
 Bigae.
 Bigas, quos equos vocamus. to. 5. 177. M
 Binarius.
 Binarius numerus, bipertitam charitatem significat. to. 9. 33. F
 Bissextus.
 Bissextus, vnde proueniat. to. 5. 127. C

Bitumen.
 Bitumen quid sit. to. 6. 57. F.G. to. 7. 110. F
 Blandimenta.
 Blandimenta aliquando a viduabus plus eliciunt, quam tormenta. to. 10. 20. I
 Blasphemia.
 Blasphemia quid. to. 1. 175. I.K
 Blasphemare peius est quam peccare. to. 4. 13. H
 Paganus, deum blasphemans. to. 5. 1. facie. I
 Familia Christi quid respondere debeat infidelibus, cum exprobrant quod eam in furore hostium non liberauerit Christus. to. 5. 9. F. & sequent.
 Cui blasphematur deus, de malo opere tuo blasphemans deum. to. 8. 368. L
 Blasphemant, qui dicunt omnia regi casibus. to. 8. 377. H.I
 Ne blasphemetur deus Israël, decretum Nabuchodonosor. to. 9. 23. G
 Blasphematur Christus lingua & vita. to. 9. 51. M
 Quæstio, cum & pater & filius peccata dimittat, cur sola in spiritum sanctum blasphemia non dimittatur. to. 10. 11. F
 Spiritus blasphemia. tomo. 10. 9. C.D. & I.K. & sequent.
 Etiam in patre blasphemia dimittitur. to. 10. 11. E.F
 Blasphemiae hereticorum, praecipue Arianorum. to. 10. 44. D.E. & sequent.
 Ethnicorum blasphemiae & argumeta contra fidem Christi, tempore Augustini. to. 10. 49. L.M
 Paganorum blasphemiae in Ecclesiam Christi, quia nemini poenitenti suum claudit. to. 10. 105. L.M. & sequent.
 Vide peccatum in spiritum sanctum, & Verbum.
 Bonifacius.
 Bonifacius Romanae Ecclesiae episcopus. to. 1. 14. G
 Bonifacius Episcopus, comes. tomo. 2. 19. B
 43. E. & 68. K.L
 Bonifacio presbytero crimen intentum. to. 2. epist. 137. A
 Bonum.
 Bonorum tria genera. to. 1. 3. G.H. & L. to. 5. 67. D
 Bonum duplex. to. 10. 3. M. & sequent.
 Multa sunt genera bonorum. to. 10. 143. L
 Bonum quid. to. 10. 13. F
 Bona sunt valde omnia quae sunt. to. 1. 30. H. & 159. D.E. & 180. I. & 183. G. to. 3. 237. L
 Omnia bona licet quibusdam non apta. to. 1. 30. K
 Ordo bonorum ab vno deo. to. 6. 28. M
 Boni per se & participatione differentia. tomo. 1. 174. E.F
 Omnia quae boni specie nos ad vitia inuitant, in solo deo esse vera & perfecta. tomo. 1. 18. L
 Bonum nostrum quod est. to. 5. 81. K
 Bona a bono deo facta. to. 5. 97. A
 Bonum omne a deo. to. 3. 187. E.F
 Bonorum diuersitas. to. 3. 240. F
 Bonum incorruptibile. Eodem, 237. L
 Bona solida. Eodem, 238. D
 Inter bonum & malum non sunt indifferentia. to. 2. 12. D
 Bona & mala futura, cur scriptura nobis praenunciat. Eodem. 135. K
 Quomodo

Quomodo idem malum sit & bonum. to. 3. 35. I.K
 Et de natura contrariorum. Ibidem, L
 Mala quomodo ex bonis. Ibidem, M
 Bonorum & malorum causa. to. 3. 37. A
 Boni & mali discrimen, experientia docet. to. 3. 140. C.D.
 Bonum mali subsidio non indiget. Eodem, 149. I
 Bona amplectenda, & mala fugienda. Eod. 202. B. & sequent.
 Bonum appetendum, & necessarium, differunt. to. 4. 275. K.L
 Bona aeterna & temporalia. to. 3. 239. B
 Commendatio boni naturae humanae. tomo. 2. 172. L.
 Bonum idem & malum, ex variis causis. tomo. 4. 9. F.G
 Bona & malum a deo. Eodem. 38. L
 Bona malorum admixtu dulciora. Ibidem, 142. G
 Tria pessima totidè optima. Eod. 257. A
 Boni & mali potestas a deo. to. 4. 148. L. to. 6. 121. D.E
 Boni & mali dignoscetia. to. 6. 128. I.K
 Nondum natos nihil egisse boni vel mali. to. 7. 173. D
 Ex bonis mala orta sunt. Eodem, 207. D. & sequent. B
 Boni & mali pugna in membris nostris. Eodem, 213. A
 In suo quodque genere bonum est. to. 6. 32. E
 De natura boni contra Manichaeos. tomo. 6. 119. I. & sequent.
 Bonum incommutabile, deus est. to. 3. 239. B
 to. 6. 119. I. to. 7. 151. H
 Bona omnia ex deo. to. 1. 3. G. & 149. A & D. 160. F. to. 3. 45. M. 187. E. & sequent. to. 6. 119. I.K. & 120. C
 Bonis quoque malè vti possumus. to. 1. 149. A
 Bonis magnis nemo malè vtitur. Ibidem, F
 Ad bonum neminem cogendum esse, Donatistae existimant. to. 2. 171. K
 In bonis perseverantia a deo. to. 2. 45. K
 Bonum incommutabile & simplex, est deus. to. 5. 94. A
 Bona quadam dedit deus hominibus. to. 5. 181. L
 Bona aliqua sunt meliora aliis, a terrenis videlicet ad caelestia, & a corporalibus ad spiritalia, & ob hoc sunt inaequalia vt essent omnia. to. 5. 96. K
 Bona praesentia sunt communia bonis & malis, & quare: sed futura bona tantummodo bonis propria, vt malis mala. to. 5. 3. M. & 186. C. & sequent.
 Vbi ostendit iudicium occultum in istis. Bono communi contempto, & diuina voluntate, homo primus punitur. to. 5. 112. I
 Bonum commune spernentes angeli, miserati sunt. to. 5. 100. K
 Bonum commune praefereendum est proprio, Exemplum in Marco Regulo, & Romanis. to. 5. 6. A. B. 46. I
 Bonum castitatis, vel huiusmodi, non est bonum, nisi cum sit secundum fidem summum boni. to. 5. 201. M
 Boni adempti & boni relicti testimonium, est dolor. to. 5. 181. K
 De bonis nobis concessis a deo, qui bonus est solus, in quibus nostrum nihil est, nisi peccatum. to. 5. 130. M
 Vnde corruptio boni. to. 6. 31. A

Bona quadam, etiam legitima obesse. to. 7. 47. C.D. & 138. K. to. 9. 13. B. & 88. E.F
 Bona, partim sunt temporalia & terrena, partim caelestia & aeterna. to. 8. 58. F
 Est bonum aliud alteri: & omnes creaturae habent quoddam bonum integritatis suae, & perfectionis naturae suae. to. 8. 252. L
 Electio bonorum a deo. to. 9. 161. G
 Bona caelestia, nullus carne vestitus dicere, intelligere, vel cogitare potest. to. 9. 163. H
 Bonum priuatum vbi homo acquiescit, superbum facit. to. 8. 332. H
 Duorum bonorum adinuicem est comparatio, non boni & mali. to. 10. 46. B
 Inuisibilia bona praestantiora visibilibus. to. 10. 76. A
 Omnia sua volunt homines habere bona, praeter vitam. to. 10. 104. E. & 201. A. & 228. H.I. & 311. B
 Bona dei non vituperanda, sed eorum malus vltus. to. 10. 107. K
 Quale bonum homini quaerendum. to. 10. 13. G
 Omnia bona sunt, vnde facias bene, non quae te faciant bonum. to. 10. 243. M
 Bona sunt habenda quae faciant hominem bonum. to. 10. 259. E
 Bona Ecclesiarum, patrimonium pauperum sunt. to. 10. 287. H
 Boni & mali finis. to. 3. 237. H
 Finis boni. to. 5. 67. F. & 85. C.D
 Boni finem aliqui philosophi posuerunt in corpore, alij in animo, alij in vtroque. tomo. 5. 176. L
 Summum bonum.
 Summum hominis bonum. tomo. 1. 93. H. & 146. I.K. & sequent.
 Summum hominis bonum, in deo verius quam in mente. to. 1. 11. I. to. 2. 54. F
 Summum bonum, & summum malum, iuxta Cornelium Celsum. to. 1. 117. L.M
 Ad summum bonum per similia excitamur. to. 1. 147. L
 Summum bonum nemo amittit inuitus. Ibidem. 148. A
 A summo bono quod homo defecit, vnde de fit. to. 1. 149. M. & sequent.
 Summo bono noceri non potest. to. 1. 174. D
 Boni per se, & participatione differentia. Ibidem, E.F
 Nihil expectandum, nisi quatenus conducit ad summum bonum: nihil horrendum, nisi quatenus auocat. to. 1. 117. I.K
 Deus summum bonum. to. 1. 168. D.E
 De summo bono philosophorum concertationes. to. 2. 54. C.D. & sequent.
 Bonum summum Plato dixit deum esse: sed Epicuræ posuerunt in voluptatibus carnis: Stoici autem in animo esse dixerunt. to. 5. 67. H
 Bonum summum quidam Socraticorum dixerunt voluptatem, quidam vero virtutem. to. 5. 65. C
 Bonum, quo angeli beati sunt, deus illis est. a quo creati sunt. to. 5. 79. M
 Bonum summum & totum est habere deum in patria. to. 5. 81. L
 In bono summo malum esse non potest. tomo. 5. 101. C. & sequent.
 Boni summi amplexu in corporeo anima veris fecundatur virtutibus. to. 5. 81. K
 Bonum summum solum simplex, & ob hoc immutabile, quod est deus: ab hoc bo-

no creata sunt omnia bona, sed non simplicia, & ob hoc mutabilia. to. 5. 94. A.B. & 100. L
 Tripartitam summum boni definitionem Varro ponit, quarum una fit eligenda. to. 5. 117. H.I
 De tribus sectis summum hominibus bonum quaerentibus, quam eligendam Varro definit, sequens veteris Academiae Antiocho auctore sententiam. Eodem, M & sequent.
 De summo bono & summo malo quid Christiani sentiant contra philosophos, qui summum bonum in se sibi esse dixerunt. to. 5. 178. E.F
 Vita aeterna, summum bonum. to. 5. Ibidem, F
 Solus deus summè bonus. to. 6. 31. B
 Quid vel quale sit summum bonum. to. 9. 163. G
 Comparatio summum boni, ad caetera bona. Ibidem, G
 Solum summum bonum, est animae sufficientia. to. 9. 174. I
 Summum bonum appetendum est. tomo. 9. 175. G
 Vide, Beatitudo, Felicitas.
 Bona, & bonitas dei.
 Deus vnicè bonus. to. 3. 79. F. & sequent.
 In originali bono, duo sunt. to. 5. 213. B
 Bonitas dei, est causa rerum totius mundi. to. 5. 96. I
 Bonitas dei & iustitia quomodo relucet in bonis & malis, quae nobis dedit in hac vita. Ibidem.
 De bonitatis diuinae fonte, qua ab eo emanant omnia bona. to. 5. 213. C
 Bonitatis possessio, non fit minor propter consortium accessum: imò tanto maior est quanto concordius, possidet sociorum charitas indiuidua. to. 5. 124. I. & sequent.
 An inter demones, quibus dii superiores sunt, sit aliqua pars bonorum, quorum praesidio ad veram beatitudinem possit humana anima pervenire. to. 5. 75. A.B
 Bonum simplex, ipsum est bonum, quo cuncta sunt bona. to. 8. 30. A
 Quod bono nullo indigeat deus, quia ipse est summum bonum, & ab ipso est omne bonum. to. 8. 168. K
 Quod ille bonus, & summe bonus, & de se sibi bonus, & ipse nostrum summum bonum: & inde recedendo non sumus nisi mali. Ibidem. 169. B
 Ita proprium est deo, quod bonus est, vt si bonum velis appellare, deum intelliges. to. 8. 287. H
 Quale sit illud bonum de quo dictum est, Nemo bonus, nisi solus deus. to. 8. 252. M
 Cui Christus dixerit, Nemo bonus, &c. non se discreuit, sed vniuit. to. 8. 88. B
 Quod bonus sit dominus, sed bonus non vt sit bona quae fecit bona valde: quia multo melior qui fecit, quam ea quae fecit. to. 8. 335. K
 Quod ille bono suo bonus sit, non aliunde participato bono, nec adherendo alteri bono. Ibidem, L
 Sic bonus est deus, vt istis non indigeat quod sit bonus. Ibidem.
 Omnia cum additamento bona dicuntur, dominus autè nihil melius dicitur quam bonum. Ibidem, M
 Bonum bona faciens, sicuti est proprie, sic & bonum

& bonum est proprie. Ibidem. 336. A B
 Cum queras bonum tuum, illud quare quod est melius animo tuo. to. 8. 48. D
 Quod summum bonum sit bonum hominis: & nihil illi deest, cui summum bonum, bonum est. to. 8. 25. 2. L
 Omne bonum nostrum, deus est. to. 8. 20. 4. D
 Non facile inveniuntur qui bona interiora diligant. to. 8. 6. B
 Bona domini, dulcia & immortalia & incōparabilia, sempiterna & incommutabilia. to. 8. 31. F
 Quæ sint bona Hierusalem. to. 8. 32. 4. H I
 Talia bona desiderata, quæ videas omnibus diebus vitæ tuæ. to. 8. 32. 6. C
 Quæ sint illa bona. Ibidem. D
 Quæ sint bona domus dei. to. 8. 35. 6. F
 Cur non de bono priuato sed cōmuni gaudere debeamus. to. 8. 33. 2. G H
 Bonitas proprie vocatur delectatio, quæ in spiritalibus deputatur. to. 8. 29. 8. C
 Cur psalmista oret, Bonitatem doce me: quia iam dixerat, Bonitatem fecisti cum seruo tuo: & cur addiderit, disciplinam & scientiam. Ibidem. D
 Bonitas non docetur si non detur, & non dicitur nisi delectet. to. 8. 29. 8. E F
 Diuina bonitas magis reuelat in creatione naturæ rationalis, quam aliarum creaturarum. to. 9. 16. 5. I
 Bonitas dei erga nos. to. 10. 3. C
 Bona dei intantum in nobis crescunt, in quantum peccata nostra minuuntur. to. 10. 10. I
 Duo bona Christi. to. 10. 31. F
 Christi erga homines bonitas: & quid pro nobis passus, nobis contulerit. to. 10. 31. H I. & 7. 4. M. & sequent.
 De eo quod psalmista dicit, Bonitatem & disciplinam & scientiam doce me. Homilia. to. 10. 91. H. & sequent.
 Bonitas, disciplina, & scientia quid coniuncta possunt: & quod separatæ doceant. to. 10. Ibidem, H I. & sequent.
Bona externa.
 Bona externa felicitatem non faciunt. to. 1. 93. F
 Bonorum externorum cupiditas. to. 1. 117. E & sequent.
 Bona externa quomodo admittenda. Ibidem. G H
 Bonis temporalibus quatenus vtendum. to. mo. 1. 143. D E. & sequent. to. 2. 69. H I
 Valde bona, quare postremo additum. to. 1. 53. B C. to. 3. 122. L M. & sequent. to. 10. 14. 4. A
 Externa commoda non propter se, sed propter alia vera bona possunt admitti, verius quam expectari. to. 1. 117. G H
 Bona terrena & bonis & malis cur dantur. to. 2. 69. H. & 120. M. to. 8. 150. C. & sequent.
 Bona temporalia dona dei sunt. to. 8. 58. E F
 Bona terrena auferuntur iustis vt probentur: & malis, vt cruciantur. to. 2. 69. H. & 77. I. in fine, & K
 Bona terrena non sunt præponenda celestibus. Ibidem, & 85. D E
 Bona temporalia quomodo contemnenda. to. 3. 24. 2. A B
 Bona temporalia & æterna, quomodo differant. to. 3. 239. B
 Bona temporalia. to. 5. 3. M
 Bonis carnalibus solis, mali perfrui volunt. to. 5. 20. C
 Ex bonis, quæ sunt in hac vita, manuduci-

mur ad cogitandum celestia bona. to. 5. 213. M
 Bonis terrenis inhiantes. to. 5. 40. A
 Bona terrena in veteri testamento, quid in nouo significant. to. 5. 39. M
 Bona exteriora vel corporalia nolunt Stoici bona, sed potius comoda corporis appellare: quia scilicet nullum bonum dicunt hominis esse, nisi virtutem. Platonici vero & Peripatetici, dicunt ipsa esse bona, sed parua & exigua. to. 5. 75. E F
 In bonis temporalibus videns psalmista peccatores abundare, dicit se penes lapsum fuisse: sed post cognoscens illa bona quasi fuisse somnia se reprehendit, & solum celestia querit dicens, Quid enim mihi est in celo, & te quid volui super terram? to. 5. 88. D E
 Bona temporalia contemnenda sunt pro æternis. to. 5. 85. D E
 Bona ista inferiora, si plus amctur celestibus, vel sola ipsa bona credantur, necesse est vt miseria consequatur. to. 5. 124. H
 Bonum suum habet hic terrena ciuitas, sed insufficientis, propter quod in seipsam sepe diuidit litigando. to. 5. 124. G
 Boni proprii cupiditas, cum nulli sufficiat, est causa diuisionis hominum, & bellorum. Ibidem.
 Bona multa concessit deus ad pacem hanc mortalem seruandam: scilicet, cibum, vestitum, lucem, & huiusmodi, eo modo vt si quis eis bene vtatur, transeat ad pacem æternam: si vero male, & hanc perdat & illam. to. 5. 181. L
 Bona, non sunt bona, virtute carentia, & male eis vtenti. to. 5. 178. B
 Boni maioris desertio, & proprii amplexio, peccati causat, non amor minoris boni. to. 5. 130. L. & 116. C.
 De bonis quibus etiam hanc vitam damnationi obnoxiam, creator impleuit. to. 5. 213. B C. & deinceps.
 Quod sint inferiora bona, quæ alijs & alijs bona sunt: & omnia in suo genere facta sunt bona. to. 8. 25. 2. M
 Bona ista sunt & non sunt: non enimstant, sed labuntur, & fluunt. to. 8. 32. 6. B
 Ideo non conferunt veram felicitatem, quia non extinguunt insatiabilem cupiditatem. to. 8. 270. H
 Quod sint mala deserto illo à quo facta sunt. to. 8. 253. L
 Non ideo nō à deo sunt, quia & malis præstantur. to. 8. 45. I
 Sicut sunt communia malis cum bonis, ita etiam mala communia sunt bonis & malis. to. 8. 84. C D
 Quod ea deus quibusdam det bono eorum, quibusdam malo eorum, secundum altitudinem iudiciorum eius. to. 8. 114. F
 Quod aliquando det bonis, aliquando non det: aliquando det malis, & aliquando non det. to. 8. 121. H. & 149. C
 Sunt alia bona quæ dat deus inimicis suis, & alia quæ non seruat nisi amicis. Ibidem. 149. C. & 173. M
 Sunt quædam media bona & mala, quæ dat bonis & malis: bonis tamen seruat seipsum, malis ignem sempiternum. to. 8. 120. H. & 202. D.
 Dei sunt omnia bona terrena: & ne tibi quasi magna videantur quæ donari possunt &

malis, maiora tibi seruaui. to. 8. 140. F. & 173. B C
 Quod ea det deus bonis & malis, se autem solum non nisi bonis. to. 8. 195. A B. & 206. C D
 Noli pro magno expectare ab eo bonum, quod dat non bono. Nam si pro magno ea daret, malis non daret: & cur det ea malis. to. 8. 175. I
 Cur deus bona ista temporalia permixta esse voluerit bonis & malis, ex ipso ostenditur. to. 8. 150. D
 Bona ista temporalia habenda sunt in visu tanquam sinistra, sed æterna in desiderio to. 8. 311. A B
 Quod boni habeant bona ista terrena, quomodo capillos. to. 8. 109. M
 Quæcunque bona dei accipiunt inimici dei: ab illo accipiunt: & cum ab alijs petunt & accipiunt, ab illo accipiunt. to. 8. 150. D
 Quicumque ea propter supplementa necessitatis, vel propter aliquam infirmitatem desiderat, nō nisi ab illo desideret, qui fons est omnium bonorum. Ibidem.
 Qui presentia rerum bona à dæmonibus quaerunt, impij sunt. to. 8. 173. A B
 Qui ea quaerunt ab alio quam ab vno vero deo, dupliciter peccant. to. 8. 58. F. G. & sequent. D E. & 139. I K
 Quod omnia det deus, licet multi ista ea à dæmonibus petant, & nō habeant: Et rursum, multi non petunt à dæmonibus, habentque ea: & multi petunt à deo, & non habent. to. 8. 311. D
 Boni, cum vidēt bona terrena, propter quæ seruebant, deo abundare his qui deo non seruiunt, mutant & propè labuntur. to. 8. 173. B C
 Sicut non præstantur nisi à deo, ita nec auferri possunt nisi eo iubente aut permitte. to. 8. 29. H. & 31. B
 Exemplum de iob. to. 8. 33. E F. 54. C
 Ideo auferit ea, vt, & c. to. 8. 150. E F
 Cum bonus ea perdidit, adest consolator qui abstulit: quando malus perdidit, non habet foris quod teneat, non habet intus vbi requiescat. Ibidem, F G
 Bonorum temporalium conditiones. to. 8. 163. E
 Bona externa non sunt computanda pro auxilio celestium. to. 9. 25. 2. B C
 Bona temporalia, & à bonis & à malis haberi possunt. to. 10. 4. A
 Bona temporalia, corporalia, siue carnalia bona sunt. Ibidem.
 Bona temporalia, bonis bona, malis mala. to. 10. 13. B
 Bona exteriora homini, quid absq; bonis infernis. to. 10. 13. F
 Bona temporalia tacita voce contra malum dominum clamant. Ibidem.
 Omnia quæ eripi possunt, bona non sunt. to. 10. 280. C
Boni.
 Bonus esse nemo potest. to. 1. 3. I K. & 154. M. to. 3. 45. K
 Boni semper sui similes. to. 3. 13. E
 Bonum & iustum hominem operatur deus. to. 3. 139. H
 Bonus nemo, nisi ex malo. to. 3. 237. H
 Bonorum bona opera in abscondito sunt. Eodem, 238. C. in fine.

Bonorum

Bonorum profectus, in tentatione. Ibidem. E
 Boni in speciem. to. 3. Ibidem. K
 Bonis etiam irascitur dominus. to. 4. 65. D
 Bonus aliter deus, aliter homo. to. 2. 51. A. to. 6. 121. I
 Nemo bonus per se. to. 3. 45. K
 Boni qui, incertum. to. 3. 238. C
 Boni quomodo purificantur. to. 5. 4. A
 Neque bonus vir merito dicitur qui scit quod bonum est, sed qui diligit. to. 5. 98. F
 Speciosus corpore, bonus vocatur, secundum consuetudinem scripturæ. to. 5. 131. E
 Bonorum paucitas, & rursum multitudo. to. 7. 61. H. I. & 70. F G. & 114. J M
 Boni vbique boni. to. 7. 82. H
 Ille bonus est, qui quando potest mala facere, non facit. to. 8. 226. G
 Quanto magis bonus es, tanto magis oneris es iniquitati. to. 8. 62. A
 Quisquis bonus est, non putet se solum bonum. to. 8. 27. H
 Omnes boni hic latent, quia bonum eorum intus est, & absconditum in corde. Eodem. 113. B
 Boni pauci sunt & ignoti, mali multi & cogniti. Ibidem. 236. I
 Quod modo separantur à malis non loco, sed affectu. to. 8. 8. L
 Quod bonis multa bona presententur à malis. to. 8. 231. F
 Vt quisque fiat bonus, à mortalitate & malitia incipit. to. 8. 136. C D
 Quis homo bonus. to. 10. 253. F G
 Boni, vasi pleno odoramentis & aromatis bus assimilantur. to. 10. 184. I K
Benefacere.
 Non est qui faciat bonum, non est vsque ad vnum: exponitur. to. 5. 136. M
 Bona opera quomodo debemus multiplicare, vel bene viuere propter summum bonum habendum, & summum malum vitandum. to. 5. 178. F
 Bona opera nostra quado deo ascribimus, reputantur nobis ad meritum. to. 5. 217. I & sequent.
 Bona nulla facere quis potest, absque diuino auxilio: nec vlla mala nisi diuino iustitiam iudicio permittatur. to. 5. 186. B
 Nihil boni ex nobis, ne extollamur. to. 7. 151. L
 Totum bonum quod habemus, ab artifice nostro habemus. to. 8. 244. H
 Ab illo sit bonum tuum, à quo recedens fecisti malum tuum. to. 8. Ibidem. I
 Quicquid boni in te est, ex dei iustificationibus est. to. 8. 28. A B
 Bonum te fecit humilitas, superbia malum. Ibidem.
 Magni interest cum boni aliquid facimus, cuius rei contemplatione faciamus. Eodem. 295. C
 Nō poteris facere bonum, nisi declinaueris à malo. to. 8. 361. E
 Si non est qui faciat bonum, nō est vsque ad vnum: quis ergo ille qui gemit inter malos. to. 8. 113. A & sequent.
 Bonum est facere bene coram hominibus, sed non vt videaris. to. 9. 136. A
 Bonitas & iustitia nostra à deo. to. 10. 30. A B

Deus est, qui bonos nos faciat, non nos ipsi. to. 10. 65. L
 Quid sit homini facere bonum. to. 10. 243. E
 Timendum est bene facere propter laudem hominum. to. 9. 137. B
 Quid est bonum quod apostolus non potuerat perficere cum vellet. to. 10. 143. K
 Nullum bonum irremuneratum. to. 10. 153. D
 Qui bene coacti faciunt, simoni Cyrenæo similes sunt. to. 10. 294. K
 Si quid boni agimus, ad hoc nos hortatur angelus bonus. to. 10. 310. A Vide Opus, & Misericordia.
Boni & mali.
 Bonos, an continent mali in Ecclesia. to. 1. 111. E & c. to. 2. 143. K & 151. M & seq. & 154. C & 157. C in fine & D
 Bonos à malis conscientia separat. to. 2. 154. D
 Et bonis & malis vtitur Ecclesia. to. 1. 158. G & 161. H I
 Boni sæpe expelluntur, per seditiones malorum. Ibidem. 158. H
 Boni, quomodo exercentur per malos. to. 1. 163. M. to. 3. 235. K
 Boni malos, & mali bonos semper perfercuti. to. 5. 35. I
 Magnis bonis nemo male vtitur. to. 1. 149. F
 Bonum mali subsidio non indiget. to. 3. 149. I
 In malis bonum. to. 3. 237. A
 Boni admonentur, ne desidia malorum & ipsi pigrescentes corrumpantur. to. 3. 181. A B
 Quod boni peccatis alienis non contaminentur. to. 7. 67. D E
 Boni & mali in Ecclesia. to. 2. 86. B C to. 6. 62. M & seq. Vide Ecclesia.
 Bonorum pia tristitia ex impietate malorum. to. 2. epist. 145. to. 8. 164. D
 De bonis & de malis benefacit deus. to. 3. 172. I K
 Bonis & malis diuina prouidentia ad puniendum & optulandum. to. 4. 125. A
 Per bonos & malos agit spiritus domini. to. 4. 73. C
 Boni & mali, in virga ferrea reguntur. to. 4. 91. L
 Boni cur non semper triumphant de malis. to. 4. 69. C D & L M
 Bonorum & malorum creatio. to. 3. 149. F
 Bonorum numerus, semper de numero impiorum auctus. to. 3. 238. A
 Boni, in comparatione malorum, pauci. to. 6. 63. A
 Inter bonos latent mali, confuncti eis communione sacramentorum. to. 5. 10. G
 Bonorum maior est numerus, quam malorum. to. 5. 97. B
 Bonus nullus erit qui primo malus nō fuerit, quauis non omnis malus bonus erat. to. 5. 123. M
 De bonorum pugna & malorum. to. 5. 124. K
 Quod in quaestione, quam de finibus bonorum & malorum philosophica disputatio ventilauit, ducentas octoginta & octo sectas esse Marcus Varro perspexerit. to. 5. 176. K L

Quomodo bonum aliquando creditur malum, & malum bonum, & sic refugitur & appetitur. to. 5. 212. M
 Bonum malo quandoque nocet, sic & malum bono quandoque prodest. to. 9. 88. F
 Boni & mali, differēter puniuntur. to. 9. 193. E F
 Quis bonum faciat ex malo. to. 10. 3. M
 Nemo malus facit bonum, & ideo homo malus non facit bonum. Ibidem.
 Pauciores boni quam mali. to. 10. 19. L
 Quisquis bonus est, non putet se solummodo bonum esse. to. 10. 236. L
 Quisquis malus est, non putet neminem bonum esse. Ibidem.
 Omne quod bonum est, per bonos homines agit deus: & quod impium est, per malos exercet diabolus. to. 10. 170. F
 Sub specie boni, multa mala fiunt. to. 10. 281. L
 Bonorum & malorum diuersitas. to. 10. 184. I K
 Bona & mala, quæ versantur in seculo, nec boni solum habent, nec mali. to. 10. 248. A
Borboritæ.
 Borboritæ hæretici, alijs Gnostici. to. 6. 4. A
Bos, Boues.
 Bubulus simus. to. 1. 177. H
 Bos lassus fortius figit pedem: prouerbium. to. 2. 13. E in fine & seq. D
 Bos Serapis, colebatur in Aegypto. to. 5. 155. K
 Boues primo iungens ad aratrum, translatus est inter deos. to. 5. 156. C
 Quod homines dicantur boves. to. 8. 12. I
 Boues triturantes qui sint. to. 8. 149. E
 Bos & boves, quid significent mysticæ. to. 9. 20. L
 Boues vendere, quid. to. 5. 21. A
 Quinque iuga bonum, quid. to. 10. 28. H I
 Boues, homines à fide remoti. to. 10. 28. I. in fine.
 Cognouit bos possessorem suum, & asinus præsepe domini: exponitur. to. 10. 128. K
Botrus.
 Botrus vine, Christus. to. 8. 11. K L
 Botri, verba bona, & bona præcepta. to. 10. 42. G
 Quid duo ferentes botrum, designent. to. 10. 177. I & seq.
Brachium.
 Brachium dei, dicitur Christus. to. 4. 90. B & 233. G. to. 7. 111. F. to. 8. 85. I & 168. G. to. 9. 83. A & 261. F
 Brachium domini quid præstiterit. to. 8. 168. G
 Brachium peccatorum, quale sit. to. 8. 62. F
Brauium.
 Omne tempus vitæ nostræ, studium est ad celeste brauium. to. 10. 158. K
Breuitas.
 Breuitas, obscuritatem parit. to. 1. 11. A
 Breuiatio hebdomadarum Danielis, quomodo intelligenda. to. 2. 74. C D & seq.
 Breue est quicquid sine habet. to. 8. 134. L
Brutus.
 Brutus fraus erga Collatinum. to. 5. 161. A B & 25. F & seq.
 Brutus

INDEX

Brutus proprios filios morte punit. Ibi. G
 Brutus, primus consul, interficitur. Ibi. H I
 Burda. to. 2. 67. M & 155. M in fine.
 Cacus.
 Acus monstrum, occiditur ab
 Hercule. to. 5. 180. M & seq.
 Κάκουρος.
 Κάκουρος. to. 3. 25. G
 Cacus angelorum,
 & hominis.
 Cecidit homo sponte, sponte resurgere nō
 potuit. tom. 1. 3. H & 149. L. to. 3. 37. F G.
 tomo. 4. 133. K L
 Cacus hominis, qua ratione reparatus. to.
 1. 153. A & seq.
 Cacus angelorum. tomo. 3. 37. D
 Lapsus, & reparatio totius hominis. tomo.
 1. 159. F Vide, Lapsus, & Homo.
 Lapsus Adæ. tomo. 3. 46. F
 Cadere, Cadaver.
 Cadere quid. tomo. 5. 189. H
 Cadaver, à cadēdo, dicitur caro exanimis:
 & sic etiam animæ per peccatum cadē-
 tes, possunt dici cadavera. Ibidem.
 Cadavera. tom. 5. 193. E F
 Cadunt populi ante Christum, ubi erige-
 bant se contra Christum. tomo. 8. 88. D
 Per quid homines cadant à deo. tomo. 8.
 310. F
 Non cadunt malè, qui deum in corde ha-
 bent. Ibidem. 20. H
 Cacus maiorum, sit tremor minorum. to. 8.
 106. B C
 Quod non regantur casibus omnia. to. 8.
 174. E F
 Quomodo septies in die cadit iustus, & re-
 surgit. tomo. 8. 307. C
 Caducarii.
 Caducarii qui. tomo. 1. 113. J. & 114. A
 Cæcilianus, Cæcilius.
 Cæcilianus, Episcopus Carthaginensis. to.
 2. 43. I K. tomo. 6. 6. L
 Cæciliani causa cum Donatistis & innocē-
 tia. tomo. 1. 12. I K. to. 2. 36. C D & seq. Et
 43. I K L & 44. E & 143. L M & seq. Et.
 150. A B & seq. plura. Et. 156. E & seq. et.
 tomo. 6. 6. L. tomo. 7. 60. L M
 Cæcilianus, opera Lucillæ, damnatur à Do-
 natistis. tom. 2. 152. F. tomo. 7. 3. I
 Pro Cæciliano sententia Constantini Au-
 gusti. tomo. 7. 62. E
 Cæcilianus præses. tomo. 2. 64. E F
 Cæcilianus, ad Donatistas exire nolēs pro-
 pter insidiarum factionem, ab Episcopis
 septuaginta in concilio Bagaitano con-
 demnatur. tomo. 8. 64. B. & 65. F
 Cæcilianus damnatus. tomo. 10. 82. C D
 Cæcilianus absoluitur. tomo. 1. 12. C
 Cæcilius. tomo. 2. 190. E F
 Cacus, Cæcitas.
 Cacus illuminatus Mediolani. tomo. 1. 5. B
 Cæcitas ex parte contigit in Israel, donec
 plenitudo gentium intraret: exponitur.
 tomo. 2. 62. M
 Cæcorum visiones, vnde. to. 3. 176. K
 Cæci, mysticè quid. tomo. 4. 76. A
 Cæcos esse cum luce. to. 4. 266. C
 Cæcitas, oculi vitium. tomo. 5. 207. E
 Cæcitate vel aorasia, quomodo percussii
 sunt Sodomitæ. tomo. 5. 213. I

Excæcatio infidelium. to. 6. 82. F G. 83. E F.
 136. M & seq. tomo. 7. 159. E
 Cæcus frustra præfens est rebus quas non
 videt, immo rectius absens quam præ-
 fens esse dicitur. tomo. 8. 243. D E
 Cæcitas mentis, damnum est intelligentiæ
 veritatis. tomo. 8. 8. I K
 Cæcum te confitere, & illuminari merebe-
 ris. tomo. 8. 147. G
 Cæcus evangelicus, typus generis humani.
 tomo. 9. 70. H I
 Cæcitas peccati. tomo. 9. 71. I K
 Excæcat deus hominem, cum eum deserit,
 demerente mala voluntate. tom. 9. 83. E
 Cæcitas, hæreditaria nostra poena. tomo.
 10. 116. F
 Deus non solum terret cæcum ducentem,
 sed & cæcum sequentem. to. 9. 232. A
 De cæco illuminato, to. 10. 116. E F & seq. &
 152. C & sequentibus.
 Cæco per lutum, de sputo factum, oculos
 reformavit Christus. to. 4. 207. L
 De illuminatione cæci natij, ac totius mun-
 di cæcitate: Homilia. tomo. 10. 116. E F
 De duobus cæcis sedentibus secus viam, &
 clamantibus, Domine, miserere nostri fi-
 li David: sermo. tomo. 10. 17. G
 & sequentibus.
 Cæcum à natiuitate, quare illuminauerit
 Christus. tomo. 10. 179. G H
 Cæci duo sanati. tomo. 4. 99. F & 104. I
 Duo cæci, iuxta viam sedentes, quid adum-
 brarint. tomo. 10. 18. G H & 41. I
 Excæcatio Sampsonis. tomo. 10. 181. L
 Cæcitas ex parte Israel, facta est. tomo. 10.
 43. F
 Cæcitas Iudæorum occulta est, manifesta
 autem quæ sit, &c. to. 8. 161. I
 Ad hoc excæcandi erant, vt cæcati illumi-
 narentur, humiliati confiterentur, con-
 fessi illuminarentur. tomo. 8. 147. G
 & 148. D
 Cæcitas Iudæorum. tomo. 10. 111. M
 Cæcus luce illuminatur, cum resurgit à po-
 to. tomo. 10. 319. M
 Duplices cæci. tomo. 10. 17. K L & seq. G
 Cæci facti sunt, adueniente domino, viden-
 tes: id est, qui se videre existimabant. to.
 9. 71. I K
 Cæcitas, vindicta animæ à deo auersæ. to.
 10. 32. D
 Cara.
 Caram fluere à facie ignis, quid. tomo. 8.
 126. E F
 Casar.
 Comitatus Cæsaris. tomo. 1. In Possidonio.
 Casar quid senserit de generali hostiū cō-
 suetudine, videtis ciuitates euerterentium.
 tomo. 5. 3. E
 Casar, Pompeij locer. tomo. 5. 23. M
 Casar Augustus, qui fuit tempore Christi
 restaurauit rempublicam. tom. 5. 27. M
 & 29. K
 Casar Aug. & eius bella ciuilia. to. 5. 29. K
 Casar Augustus, primò Antonium impu-
 gnat, postea, sororem suam cum orien-
 tali imperio ei dat. Ibidem L
 Cæsares sunt nominati omnes, qui succes-
 serunt Cæsari Augusto: sicut à Silulo fi-
 lio Aenæ, cognominati Siluij. tomo. 5.
 163. M
 Cæsaris & Catonis laudes, & comparatio.

tomo. 5. 44. G
 Cæsaris clementia. tomo. 5. 47. H
 Cæsaris cadaver. to. 10. 303. K
 Quod Casar præcipit, tolerandum & fe-
 rendum est. tomo. 10. 20. G
 De eo quod scriptum est, Reddite quæ sunt
 dei deo, & quæ sunt Cæsari Cæsari: ser-
 mo. tom. 10. 20. E & seq. & 175. C
 Cain.
 Cain, ex conjunctione maris foemine natus:
 exponitur. tomo. 5. 128. F
 Cain, prior omnium natus est: & quare ge-
 nerationis suæ tēpus respectu postero-
 rum non scribitur, sicut Seth fratris sui.
 Ibidem.
 Cain, interpretatur possessio. tomo. 5. 29. D
 Cain sacrificium. to. 5. 81. M
 De Cain & Abel, offerentibus diuersa sa-
 crificia. tomo. 5. 125. C
 Cain munera, quare reprobata. to. 10. 83. L
 Cain quomodo viderit deum. tom. 2. 112. E
 Cain peccatum, quare arguerit deus. to. 5.
 125. E
 De causa & pertinacia sceleris Cain, quem
 à facinore cōcepto, nec dei sermo reuo-
 cauit. tomo. 5. Eodem. C
 Cain occidit fratrem, quia nō habebat cha-
 rritatem. tomo. 9. 132. B
 Quod Cain fratrem suum occidit, ostendit
 quod ciuitas mundi ciuitatem dei per-
 sequitur. tomo. 5. 128. F
 Cain homicidio damnatus est. tomo. 9.
 195. B
 Cain negauit quod commisit. tomo. 5.
 119. L
 Cain, quia negauit parricidiū quod comi-
 sit, æterna poena dānatus est. to. 10. 179. L
 Cain ciuitatem condidit. tomo. 5. 123. M
 Quæ ratio fuerit, vt Cain, inter principia
 generis humani, conderet ciuitatem. to.
 5. 125. K L
 Cain condidit ciuitatem terrenā, quia non
 habebat celestem. to. 5. 129. L
 Cain primò natus, terrenam condens ciui-
 tate, postremò Abel, qui fuit peregrin⁹,
 significat quod primò nat⁹ est ciuis hu-
 sus seculi, & post ciuis Hierusalē cele-
 stis. Itē quod prius est quisq; malus, &
 postea bonus. to. 5. 123. L M & 125. G H I
 Cain potuit esse prim⁹ rex in ciuitate quā
 fecit. tomo. 5. 130. C
 Cain, an tunc primò cognouit uxorem suā,
 quando genuit Enoch. Et vtrum primo-
 genitus ius fuerit, & quo nomine filij
 sui primam ciuitatem nominauit. tomo
 5. 126. A
 Filius Cain, hoc est, filius possessionis. tom.
 5. 130. I
 Cain generationes quid. to. 5. 129. L
 De eo quod Cain successio in octo ab Adā
 generationibus clauditur, & in posteris
 ab eodem patre Adam, Noe decim⁹ in-
 uenitur. tomo. 9. Ibidem. L M
 In Cain generationibus, quare foemina no-
 minatur, & non in generatione Seth
 fratris sui. tomo. 5. 129. E
 Cain genus totum in diluuiο absumptum
 est. Ibidem L
 Cain generationes finiuntur in foemina.
 tomo. 5. 129. E
 Cain, ad hominum ciuitatem pertinet. to.
 5. 123. L
 Casa

Cain parricidæ supplicium. tomo. 7. 31. B
 Cain non est occisus. tomo. 8. 77. D
 Quid sit quod Cain accepit signum à do-
 mino nē occideretur. Ibidem. 81. E
 130. C D & 189. B
 Cain, typus Iudæorum. to. 2. 62. B. tomo. 5.
 125. I. tomo. 6. 56. H & seq. copiosè. to. 8.
 77. D & 81. E & 130. C
 Successores Cain, persequuntur Ecclesiam
 vsque ad finem mundi. to. 9. 149. C & F
 Caiani, alias Caini.
 Caiani hæretici, Cain & Iudā honorabant,
 & Sodomitas, item & schismaticos. to.
 6. 4. E
 Caiani blasphemāt legem, & resurrectio-
 nem negant. Ibidem.
 Cainan.
 Cainan. tomo. 5. 127. D & F
 Caiphas.
 Caiphas propheta. to. 3. 70. H & 157. B
 tomo. 4. 73. C D & 106. B & 148. G
 Quæ mane apud Caiphas cum Christo a-
 cta. tomo. 4. 112. F
 Calligonus.
 Calligonus eunuchus. to. 7. 241. F
 Calach.
 Calach, ædificatio. to. 5. 134. E
 Calamitas.
 Calamitas Israelitarum. to. 3. 168. I
 Puer plorans, propheta suæ calamitatis:
 tomo. 10. 95. C
 Calamus.
 Calamus, pro scriptura. to. 8. 156. K
 Calamus quassatus, quid. to. 5. 196. H
 Calcanem.
 Calcanem obseruare, quid sit. to. 8. 98. E F
 & 119. L M
 Calceamenta.
 Calceamentum quid mysticè signet. to. 4.
 100. B
 Calceamenta dei. Eodem, 234. A
 Calceati vtroque pede concionatores, in-
 mysterio. tom. 6. 104. K
 Calceamentum, Euangelium Christi signi-
 ficat. to. 8. 133. I
 Quæ sint calceamenta. to. 10. 275. C
 Calix.
 Calix quid in scripturis. to. 3. 13. K
 & sequent.
 Calix in malo, quid significet. tom. 8. 17. C
 Calix in manu domini, vini meri plen⁹ mix-
 to, quid sit. tomo. 8. 180. E & G H
 Calicem salutaris accipere, quid sit. to. 8.
 252. B & 287. B
 Calix humilitatis & passionis. tom. 9. 52. G
 Calix passionis, Christo à patre dat⁹, quid
 sit. to. 9. 114. M
 Calix quid. to. 10. 18. D
 Calix aquæ frigide. to. 10. 158. A
 Calphurnius.
 Calphurnius. tomo. 2. 13. F
 Caluicis.
 Caluicis non est irridenda. to. 8. 199. K L
 Calumniari.
 Calumnior tibi. tomo. 2. 38. B
 Calumniari, quid in Græco dicatur. tomo.
 8. 304. D
 Calumniatoris nomine, qui humiliatur, dia-
 bolus intelligitur. tomo. 8. 170. I
 Calumnia superbiorum, quibus humilitas
 Christiana despicitur, multæ sunt, sed il

la est maxima, &c. to. 8. 304. D
 Calumnia non facit hominem reum, nisi a-
 pud iudicem hominem. tom. 8. 305. B C
 Calumniatores Christi, seipfos ore pro-
 prio occiderunt. tomo. 8. 125. H
 Calx.
 De calce mirū dicit, quod occultum ignē
 concipit, & eū præseruat, propter quod
 vna dicitur: aqua autem infusa in qua
 alia frigescent, feruescit: oleo vero mi-
 nime, cum tamen ignis fomentum sit. to
 mo. 5. 198. D & seq.
 Camelus.
 Camelus glutientes. to. 4. 76. G
 Camelus per foramen acus transire, quid
 sit. Eodem, 82. H I
 Camerata.
 Bicamerata, tricamerata. tomo. 5. 132. D E
 Camillus.
 Camillus. tomo. 5. 32. H & 46. D
 Camilli exilium. to. 5. 16. B
 Camilli reuocatio, gloria, & mors. Ibid. F
 Camilla occiditur, de quo Diana dolet. to.
 5. 23. F
 Caminus.
 Caminum dixit scriptura, linguam adula-
 toris. tom. 8. 163. F & G in fine.
 Caminus tribulationis. Ibidem. F G
 Campus.
 Campi Elysei. tomo. 5. 90. C
 Campi syluæ, vel saltuum, qui sint. tom. 8.
 332. M in fine & seq.
 Quod sint populi iusti, propter equalitatē.
 tomo. 8. 146. F
 Campestris.
 Campestris, vnde dicantur. tomo. 5. 120. H
 Campestris & campestrati. to. 7. 184. M &
 188. K
 Chanaan.
 Chanaan dicitur vniuersa terra promissio-
 nis. tomo. 4. 66. L
 Chanaan, motus eorum, interpretatur. to.
 5. 133. M
 Chanaan, interpretatur humilis: & quid
 figurat. tomo. 8. 267. D. In principio.
 Chanana.
 Chananae humilitas, & fides. tom. 4. 17. F
 & 103. D. tomo. 6. 178. I
 Chanana mulier, gentium personam ger-
 rit. to. 4. 281. B. to. 10. 18. H
 De Chananae. to. 10. 163. I
 Chananae gentilis, & non Iudæa erat. Ibi.
 Quare Christus dissebat exaudire Cha-
 nanam. to. 10. 163. I & seq.
 Quare Christ⁹ Chananaeam appellabat ca-
 nem. to. 10. 164. F
 Chananae, perseverando, ex cane facta est
 homo. Ibidem. G
 Chananaei.
 Chananaei, filij Cain, expulerunt filios Sem
 è terra promissionis, & eam incoluerūt,
 tomo. 10. 180. B C
 Chananaei, duplici crimine rei inuenti, po-
 tuerunt iure à terra promissionis expel-
 li. Ibidem. C D
 Cancer.
 Cancer, res nullis medicamentis sanabilis.
 tomo. 5. 209. H
 Cancris tres species. tomo. 5. 211. B
 Candidatus.
 Candidati, sancti. tomo. 4. 270. K

Canes.
 Canes, Apostoli. tomo. 8. 156. C
 Per canes olim iuratum. tomo. 1. 137. I
 Canes non semper in malo. tomo. 2. 60. D
 & 62. B C
 Canum natura. Eodem, 123. E
 Canis, pro homine extremo & contemp-
 tibili. tomo. 3. 25. M. to. 4. 71. D
 Canes, nequissimi homines. to. 4. 80. I
 Canes, gentes. Ibidem. I & 204. F. tomo. 8.
 129. I
 Canes, dicit veritatis oppugnatores. tomo.
 4. 277. F
 De cane rabioso, quomodo morsu suo ho-
 minem in rabiem vertat. tomo. 5. 212. G
 Canum imaginatio. tomo. 6. 27. M
 Canum mortuorum alligatio, in tormen-
 tis. tomo. 7. 70. A B
 Sūt canes laudabiles, non detestabiles: fidē
 seruantes domino suo, & pro eius domo
 contra inimicos latrantes. to. 8. 156. C
 Non solum dentes canis, sed & lingua lau-
 datur: quod figuratiter ostenditur. Ibi-
 dem. D E
 Sūt canes reprehensibiles à propheta. Ibi.
 Canes sunt, qui canino more latrant, & ne-
 scientes contra quos. to. 8. 24. H
 Canes dicuntur, qui lapides colunt, & simu-
 lachra lapidea adorant. to. 10. 135. D
 Canonica.
 Canonica, sacra scripturæ libri. tom. 3. 6. F
 & sequent.
 Ex canonica scriptura fidem concipimus.
 tomo. 5. 183. A
 Canonica appellamus scripturas, nouas &
 veteres, vnde fides concepta est. Ibidem.
 Canonica scriptura nulli cedit. tomo. 7.
 83. G H
 Canoniorum regularium, & eremitarum
 sancti Augustini, eadem est vita, & ea a-
 postolica. to. 10. 291. B
 Cantica.
 Cantus Ecclesiasticus instituitur. to. 1. 35. I
 Modulatio & vtilitas cantus Ecclesiastici.
 Eodem to. 4. 1. D. E. to. 2. 119. G
 Canticum graduum. tomo. 1. 50. F
 Cantandum quid. Eodem, 188. M
 Canticum nouum, laus dei. tom. 2. 113. I. to.
 3. 236. H
 Non omnis qui labijs personat, cantat can-
 ticum nouum. to. 2. 123. I
 Cantat veraciter, qui synceriter amat. Ibi.
 Canticum Israelitarum. to. 3. 163. H
 De cantu, vel harmonica musica, David,
 & de sonorum concordia, in quibus est
 spiritalis delectatio. tomo. 5. 150. H I
 De cantu vel cantico gloriæ, quo dicit nihil
 esse iucundius celesti ciuitati. tomo. 5.
 218. B
 Canticum canticorum, est quedam volu-
 ptas sanctarum mentium in coniugio il-
 lius regis & reginæ ciuitatis, quod est
 Christus & Ecclesia. Et ibi dicit quod Sa-
 lomon ipsum fecit. tom. 5. 152. I
 Cantare scienter, non aui, sed homini diu-
 na voluntate concessum est. to. 8. 20. I
 Nemo cantat deo digna, nisi ab illo acce-
 perit quod cantare possit. Ibidem. 54. A
 Cantandum est corde, non carne. tomo. 8.
 144. E
 Cantat deo, qui vivit deo. Eodem. 152. G
 Multi cantant ipsum, à quo prohibentur
 cantare.

cantare. to.8.160.A
 Cantare & psallere quid sit. to.8.266.F
 Cantare est edificare. to.8.234.A
 Quomodo bene cantandum sit deo, ne aures eius offendatur. Ibidem.
 Cum cantaueris voce, si lebis aliquando: sic canta, vt nunquam files. Ibidem. 368.K & 376.I
 Si quis cantauerit transiliens, gaudeat se esse quod cantauit. tomo.8.71.F
 Cantare debemus amatoria patrie nostre, non vetera: quia via noua, viator nouus, canticum nouum. tomo.8.151.B
 Ipsa cantatio confessio est, confessio peccatoru tuorum, & virtutis dei. Ibid. C.D
 Aliquando cantant amando & desiderando, aliquando cum tribulatione: & aliquando exultando, cum spe cantant. to.8.316.L
 Cantatio laborum tuoru, exigitur de corde tuo. Eodem. 101.G in fine.
 Vide ne bene cantes, & male viuas. tomo.8.105.K
 Ille deo cantat, qui ore confitetur. Ibidem. 123.B
 Vtrum omne canticum psalmus sit, an potius omnis psalmus canticu: an sint quedam cantica quae non possint dici psalmi, & quidam psalmi qui non possint dici cantica. tomo.8.5.G
 Canticum cum cithara, est bene loqui & bene facere. Eodem. 223.D & 239.F
 Cantica graduum quor sint, & quare sic vocentur. tomo.8. Ibidem. 381.A
 Canticum est omne quod ore profertur, & significatur intelligentia mentis. tomo.8.152.C
 Canticum graduum, est canticum ascensionis nostrae. tomo.8.316.I
 Canticum graduum Salomonis, quid sit. tomo.8.322.E F
 Non potestis probare quae cantatis, quam vera ceteris, nisi coperitis facere quod cantatis. 309.H
 Quale canticum nos doceat deus. tomo.8.222.H I
 Canticum diuinitum, de canticis Sion, quale sit. Ibidem. 342.K
 Canticum pauperum de canticis Sion, quid sit. Ibidem. L
 Canticum nouum, gratia noua. tomo.8.362.A
 Canticum vetus, testamentum vetus: canticum nouum, nouum est testamentum. tomo.8.374.I
 Qui vult cantare canticum nouum, dilgat aeterna, non terrena. Ibidem.
 Canticum nouum non pertinet ad homines veteres: quia illud non dicunt nisi pertinentes ad testamentum nouum. tomo.8.46.B
 Cantare canticum vetus vel nouum, quid sit. tomo.8.234.A & 239.A B
 Quisquis se a communione sanctorum separat, non cantat canticum nouum. Ibidem. 374.K
 Qui cum omni terra non cantat canticum nouum, non cantat. Ibidem. L
 Canticum nouum, in toto orbe terrarum, non in parte cantatur. tomo.8.239.A B
 Canticum nouum, ad nouum hominem, vetus ad veterem pertinet. Ibidem. 75.L
 Cantus vetus, cupiditas carnis: cantus no-

uus, charitas. Eodem. 234.A
 Turpitudines cantionum, animos humanos illectos enervant. tomo.9.199.M
 Cantica canticorum, aenigmata sunt. tomo.9.233.G
 Vetus homo canticum vetus, non nouum, cantare satagit. tomo.9.200.E F
 Cantate domino canticum nouum, &c. exponitur. to.10.56.M & 79.L
 Canticum nouum, nil habet nisi amorem nouum. tomo.10.254.F
 Cantores.
 Cantores theatricos nescire artem. tomo.1.72.C
 Cantantium consuetudo, mendis libroru patrociniatur. tomo.3.7.D E
 Cantandum scienter. to.8.20.L
 Cantibus.
 Canthus quid. to.1.162.C
 Capernaum.
 Capernaum, metropolis Galilaeae. tomo.4.98.E
 Capilli.
 Capillorum ornatus prohibetur. tomo.2.70.I. & 106.B
 Capilli nostri, numerati. to.3.172.M
 Capilli dei. tomo.4.233.E
 Capilli nostri. tomo.10.6.C D
 Capillus capitis vestri non peribit. tomo.5.212.K
 Capilli resurgentiu non peribunt, vel quantum ad quantitatem, vel numerositate: & quomodo etiam mystice intelligi possunt. Ibidem. L
 Capilli, superflua sunt corporis, sed inde detergendi sunt pedes domini. tomo.8.352.M
 Quod significant superflua rerum terrenarum. tomo.8.109.M
 De eo quod ait dominus in Euangelio, Capillus de capite vestro non peribit: Homilia. to.10.97.E F & seq.
 Capilli, superfluae possessiones. tomo.10.103.G
 Quid capilli, quid arma Sampsonis. tomo.10.181.K L
 Capitulum.
 Capitulum construxit Tarquinius rex Romanorum, interfecto Ioceri, sui praecessoris: quod Sylla cepit, licet no Galii. tomo.5.23.H.25.B
 Capitoliu per anseres liberatur a Gallis. tomo.5.18.F
 Capitoliu a seruis & exulibus occupatur, & incenditur. to.5.25.M
 Et ibi de morte Herdonij duels.
 Capitoliu arsit. tomo.5.19.D
 Cappadocia.
 Cappadocia habet equas, quae vento concipiunt. tomo.5.198.M
 Capra.
 Capra, quid signet. tomo.5.139.M
 Capra nomine, significatur Ecclesia de gentibus. tomo.8.260.K
 Capra triennis, quid. to.10.153.E
 Captiuitas, Captiuus.
 Captiuos deus non deserit, quos nouerit esse suos. tomo.2.131.E F
 Captiuitas Babylonica, & in ea gesta quid significet. to.3.169.A. to.4.221.M & seq.
 Captiuitas Romana. to.4.222.C

tom.5.3.C
 Captiuitas non est tsmenda Christianis: & exemplificat de Daniele, & tribus pueris: quia semper deum suum habent. to.5.5.M
 Quod eo tempore, quo impletis septuaginta annis, Iudaoru est resoluta captiuitas: Romani quoque a dominatu sunt regio liberati. to.5.166.F & seq.
 Captiuitas nostra prima. tomo.8.167.K L & 202.H I
 Captiuitas filiorum Israel in Babylone, & reditus eorum, quid significet. tomo.8.320.H I & 341.C D. & 372.E F
 De prima captiuitate filioru Israel: & quid significet. to.8.164.H I
 Qui sint primi vel secundi captiui. Ibidem. I K & 167.K L
 Non est illius iniusta captiuitas, qui deseruit Imperatorem, & diuertit ad desertorem. tomo.8.168.A
 Quod captiuitas filioru Israel temporalis, nostram captiuitatem praefigurabat. to.8.143.L & 202.H I
 Remissa iniquitate, a captiuitate liberaris. Ibidem.
 Qui sint qui nos aliquando captiuos duxerunt. tomo.8.341.M & seq.
 Quod ipsi captiuatores nostri, etiam latrones dicantur. Ibidem. 342.A
 Contra captiuatores nostros, oportet nos lucram habere. Ibidem. B
 Captiuatores nostri, quae verba cantionum aliquando interroget de nobis. Ibi. C D
 Quae sit captiuitas de qua nos Christus redemit. to.8.320.D E
 Vnde facti sumus captiui. Ibidem.
 Quid sit captiuitatem conuertere. tomo.8.321.G
 Captiuare captiuitate, quid sit. to.8.155.H
 Cur non sit foelix captiuitas, si ad bonu homines possint capi. Ibidem.
 Quod homines tenebatur captiui sub diabolo, & daemionibus seruiebant: sed redempti sint sanguine Christi. to.8.234.H
 Homo quomodo ex libero in diaboli captiuitatem venundatus sit, & iterum liberatus. to.10.25.I K
 Exultatio captiuorum, in inferno. tomo.10.197.C D
 Captiuauit captiuitatem Christus. tomo.10.36.C
 Caput.
 De capite tonso & comato. to.3.181.B C
 Capitis non velandi mysterium. Ibidem. D
 Caput dei. to.4.233.E
 Homo duo capita habens, &c. to.5.136.A
 Triceps quare Cerberus. to.5.159.M
 Capita draconu, quae sint: &c. to.8.177.A
 Caput hominis, pro mente poni solet. tomo.8.4.G H & 25.L & 141.F G
 Caput erigere, leuitatis est indicium, & superbiae signum. tomo.8.69.B
 Capita draconis, sunt reges. to.9.145.K
 Reclinatio capitis. tomo.10.5.A
 Caput Ecclesiae Christi. to.2.48.B & 57.K tomo.10.43.B C & seq.
 Caput non potest dici vbi corpus nullu est, cui sit caput: & quomodo Christi sit caput & corpus Ecclesiae. to.8.349.H
 Sicut bonorum caput est Christus, sic malorum est diabolus. to.8.350.D
 De excell-

De excellentia capitis ad caetera membra. Eodem. 32.L
 Vbi caput, ibi caetera membra. tomo.8.34.C
 Caput omnium iustorum, qui ab initio fuerunt, quomodo Christus. to.8.66.B
 Quomodo capita inimicorum suorum resurgendo conuassauit. to.8.155.L
 Quod sit super omnes inimicos nostros. Eodem. 30.E
 Quod huic capiti, connexione charitatis, adhaereat corpus Ecclesia. to.8.35.I
 Quomodo caput & corpus vnu sint. Ibidem.
 Sicut Christus caput est Ecclesiae, ita virum hieris. to.9.199.H
 Quo caput praecessit, & membra securura speramus. to.10.254.M
 Vide Ecclesia, Christus, & Corpus.
 Carbo.
 Carbo, consul. tomo.5.18.E. & 29.E. & sequentibus.
 Carbones.
 Carbones ignis congregare super caput, quid. to.4.286.L
 Carbones desolatorij, ad poenitentiam referuntur. Ibidem.
 De carbonibus miru esse dicit, qui cum leuissimè frangantur & conterantur, nullatate vincuntur, nullo humore eorum puniuntur: & sic ignis corrumpens alia, eos praeruat. to.5.198.D
 Carbones nigri, peccatores significant: sed cum ad hos accesserit flamma charitatis, ex mortuis reuixerunt. to.8.351.C
 Carbones ignis in alios veniunt vt accendantur, in alios, vt deiciantur. Ibidem
 Carbonibus ignis, significari indignatione dei. to.8.193.C
 Carbones vastatores, vel desolatorij, qui sint: & quare vastatores. to.8.308.K L
 Exincti carbones, mortui dicuntur: ardetes, viui appellantur. Ibidem, M. & sequentibus. A
 Carbunculi.
 Carbunculi notitia vtilis. to.3.7.K
 Carcer.
 Carcer, pro tenebris ignorantiae. tomo.2.92.D
 Carcer, poena tenebrarum. to.4.265.K
 Carcerem merita faciunt. to.8.356.F
 Vtrum nomine carceris mundus iste possit intelligi. Ibidem. & G
 Aliqui dixerunt carcerem istu corpus hoc esse, sed intellectus iste vacillat aliquantulum. Ibidem, H I
 Non corpus tuum est carcer tuus, sed corruptio corporis tui. Ibidem.
 Gaudenti homini & carcer latus est, & tristis pratum angustum. Ibidem, G H
 In carcere longè differunt reus & visitator. to.9.127.G
 Cardea.
 Cardea dea. to.5.33.A. & 51.K
 Cardinales.
 Cardinales Donatistae. to.7.80.H
 Cariatharba.
 Cariatharba, eadem est quae & Hebron. tomo.4.69.A
 Κασινομ.
 Κασινομ. to.1.178.A
 Carneades.
 Carneades philosophus, tertiae Academicae principis. tomo.1.95.L. 96.L. & 98.E. & 102.M. Et to.2.191.C
 Caro.
 Caro. to.3.152.D. & 235.I
 Caro quid. to.4.211.F G
 Carnem natura non esse malum. tomo.4.240.F. to.10.69.A
 Quod carnis substantia non sit mala, sed peccatum ipsum sit malum, ostendit mediator Christus, ipsam sine peccato affluens, &c. to.5.88.A
 Carni dedit deus originem, pulchritudinem, valetudinem, salutem, concordiam, &c. to.5.44.D
 Carnis naturam accusare in peccatis, quae bona est, vt accusant Manichaei pessimu est. to.5.116.C
 Caro vnde. to.10.60.E F
 Carnium origo fabulosa, secundum Manichaeos. to.6.50.L
 Carnem a diabolo conditam, Patritiani asserunt. to.6.61.I. in fine.
 Priscillianista. Ibidem. 7.C
 Et alij. Eodem. 138.K
 Carnes abominantur Encratitae. tomo.6.4.H
 Manichaei. Eodem. 5.K
 Priscillianista. Eodem. 7.C
 Caro, vtrum dei opus sit: cum irrisione Manichaeorum. to.10.84.H
 Quod caro non sit opus diaboli. Ibidem.
 Caro viuificatur a deo, de anima. tomo.10.8.C D
 Carnium esus.
 Carnium & vini abstinentia. to.1.133.C D. & 176.C D. & sequentibus.
 Carnium esus non coinquinat, caeteris paribus. to.1.176.M. & sequentibus.
 Carnis esum, cur Manichaei interdicit. Ibidem. 177.B
 Carnes, cur imunde Manichaeis. Ibidem. 178.A. to.6.51.D E
~~Carneades philosophus, tertiae Academicae principis. tomo.1.95.L. 96.L. & 98.E. & 102.M. Et to.2.191.C~~
 A carnibus & vino quatenus abstinendum, contra Manichaeos. tomo.6.41.L. & sequentibus.
 Carnes comedere prohibentes, quomodo intelligendum. to.6.42.C D
 A carnibus cur abstineant fideles. tomo.6.102.L M
 De populo carnes postulante, in solitudine. to.3.164.G
 Caro humana.
 Carnis humanae imbecillitas. tomo.2.7.M & sequentibus.
 Caro humana valde bona. tomo.3.47.I K
 Caro aduersarius noster, cui oportet consentire cito. to.4.266.A B
 Caro appellatur totus homo in scriptura, a parte totum significans. tomo.5.115.C. & sequentibus.
 Carnem appellat scriptura diuina, non solum hominum, sed etiam piscium, & huiusmodi. Ibidem.
 Caro, est pars vilior hominis. to.9.197.L
 Caro nostra, lumentum nostrum est, iter argentibus in Hierusalem. to.9.202.L
 Caro nostra, vinculum nostrum, & carcer noster est. to.9.254.H I
 Caro nostra miseranda potius quam cauenda. to.10.7.F

Caro nostra subiacet alienae potestati, sed capilli nostri sunt numerati creatori. tomo.10.322.A B
 Carnis pulchritudo & Prudentia.
 Pulchritudo carnis, sceno comparatur. tomo.4.254.K. & fo. seq. I. & sequentibus.
 Caro, quare foenum dicta. to.10.16.M
 Omnis caro foenum, &c. exponitur. to.10.35.I. & sequentibus.
 Qua ratione sapientia carnis inimica est deo. to.4.209.H I
 In carne esse, fidere, & secundum carnem viuere.
 In carne quomodo simus vel non simus. tomo.8.286.F
 In carne esse, quid. to.10.58.G. & 62.A B
 Et quomodo, qui in carne sunt, deo placere non possunt. Ibidem.
 Non esse in carne. to.10.62.B G
 Viuere secundum carnem, quid sit. tomo.4.253.L. to.5.115.C. & 116.C
 Cor impenitens, quando quis in hac carne viuere, non potest iudicari. tomo.10.11.A
 Si secundum carnem vixeritis, moriemini exponitur. to.10.36.I
 Qui de sola carne cogitant, bestii sunt similes. to.10.154.F
 Ambulare secundum carnem. tomo.10.61.K
 In carne fidentes. to.10.72.K
 Fidere in carne, quid. Ibidem, M
 Carnis concupiscentia, rebellio, & pugna aduersus spiritum.
 Caro concupiscit aduersus spiritum, &c. tomo.3.146.C. tomo.4.211.I K. tomo.5.178.I. tomo.10.36.F. & sequentibus. & 57.A. & seq. & 60.I. M. & sequentibus.
 Caro concupiscit, quomodo dicitur. tomo.3.146.D E
 An caro concupiscat sine anima. Ibidem, F
 Caro non est causa peccati, inquam corruptibilis. to.5.115.G
 A carne accidere passiones vel perturbationes, id est, cupiditatem, laetitiam, & tristitiam, Virgilius scribit, quasi Platoniam explicans sententiam: sed error est. to.5. Eodem, H & 116.C
 Ex carne corrupta aliqua existunt indicatiua vel incitamenta peccati, non tamen omnia: cum etiam diabolus eis carens, peccatis non careat. to.5.115.H
 Caro corruptibilis non fecit anima peccatricem, sed anima peccatrix fecit esse corruptibilem carnem: loquitur de primo homine. Ibidem, D
 Caro non repugnat naturaliter rationi, sed ex vitio. to.5.115.H
 Caro non concupiscit per se, nec dolet, sed anima vtrunque in carne facit. tomo.5.122.B C
 Carnis voluptate, praecedit appetitus quidam qui sentitur in carne: dolorem autem non praecedit motus, qui ante dolorem sentitur in carne, sed est in anima motus talis, qui praecedit tristitiam aliquando. Ibidem, C
 Et ibi de dolore carnis. gg Cupiditas

Cupiditas carnis, triplex. to. 1. 4. 2. I
 Carnis rebellio. to. 4. 259. E
 Rebellio carnis vnde. to. 7. 152. E. & sequ.
 Carnem quomodo odiffe conueniat. tomo. 3. 4. B
 Caro domanda. to. 4. 255. I. to. 10. 69. F
 Spiritus an odiat carnem. to. 10. 62. E. F
 Quid, concupiscentias carnis perficere. to. 10. 145. A
 Per tres mortuos, quos suscitauit deus, intelligenda est concupiscentia carnis. to. 9. 259. A. B
 Qualis & quanta est concupiscentia carnis. to. 10. 293. D
 Deus in nobis habitat, & tamen permittitur caro concupiscere aduersus spiritum. to. 10. 36. H
 Non est maior homini miseria, quam quod caro concupiscit aduersus spiritum. to. 10. 219. D
 Carnis cupiditates vincenda. to. 3. 235. I. & 237. C.
 Et quomodo. to. 10. 37. B
 Spiritus & carnis pugna, & victoria vicissitudinaria. to. 10. 62. C
 Carnis pugna, vsque ad huius vite finem. to. 4. 240. A. to. 10. 145. G. H
 Stimulus carnis angelus Satanæ Paulo datus. to. 10. 45. L
Carnis opera.
 Manifesta sunt opera carnis, & c. exponitur. to. 5. 115. E. F
 Carnis opera, quare sic nominantur. to. 5. Ibidem. F
 Opera carnis. to. 10. 56. H. & 165. F
 Carnalis delectatio est frenanda, non relaxanda. to. 10. 101. E
 Carnis incommoda. to. 10. 304. C. D
Caro spiritui, & deo seruiens.
 Caro spiritui seruiens, spiritalis dicitur. to. 10. 5. 112. E
 Caro bene obediens, famula est animæ. to. 10. 8. 366. C. D
 Caro quomodo debet seruire animæ. to. 10. 36. E
 Carnem secundum animam viuere. to. 10. 69. C
 Carne seruire deo. to. 10. 72. I
 Caro velut ancilla gubernetur, & anima velut domina reficiatur. to. 10. 154. F
 Labor ex angustia carnis, dilatatio ex charitate. to. 10. 8. F
 Caro exultat in deum. to. 10. 109. I
 Per carnis afflictionem mentis infirmitas occiditur. to. 10. 293. K
 Precatio aduersus carnis mala. to. 4. 259. I
Duo in carne una.
 Quomodo intelligitur, Et erunt duo in carne vna. to. 10. 125. B. & 142. K. & 242. L
 Caro vna fit in permixtione viri & vxoris. to. 10. 152. E. F
 Sicut in permixtione viri & vxoris fit vna caro, sic fit in permixtione illicita amatoris & meretricis. Ibidem. E. F
 Homo & deus sunt duo in carne vna. to. 10. 125. C
Carnales.
 Carnalis persequitur spiritalium. to. 2. 35. F. G
 Carnalis homo, & spiritalis. to. 4. 134. H
 Carnales dicti, etiam renati per fidem. to. 4. 143. L. & 147. A

Sunt carnales, qui malè intelligunt Christum. to. 4. 212. D. in fine.
 Caro, est etiam Ecclesia. to. 4. 247. M. & sequen. to. 6. 126. B
 Carnales, etiam sancti. to. 7. 245. F
 Carnalia sapientes, spiritalia cogitare nequeunt. to. 9. 183. A
 Carnales totum per oculos carnis, nihil per oculos mentis intelligunt. to. 9. 202. F
 Homines, filij Adam, carnales erant: nunc filij dei sunt spiritalia effecti. Ibidem. G
 Carnales facillè decipiuntur ab hæreticis. to. 10. 32. D
 Carnalis, quis. to. 10. 59. L
 Carnales inter se diuiduntur, spiritalia vero nunquam. to. 10. 153. F. G. & tom. 5. 140. A
 Carnales à dei & proximi amore facillè separantur. to. 10. 153. G
 In homine carnali tota regula intelligendi, est consuetudo cernendi. to. 10. 202. D. & 207. M
 Exclamatio in carnem. to. 10. 304. D. E
Carnis significationes.
 Caro, quomodo accipiatur in scriptura. to. 10. 186. K. L
 Carnis & sanguinis nomine, quid intelligatur. to. 10. 110. D. to. 5. 115. D. to. 10. 7. F. G
 Caro, dicitur homo. to. 2. 120. I. K. L. to. 3. 26. D. E. & 37. M. to. 4. 139. I. K. & 138. L. to. 6. 143. G. & 148. A. to. 7. 250. C. D. to. 8. 32. I. to. 10. 58. G
 Per carnem omnem, intelligitur omnis homo. to. 7. 250. C. D
 Per carnem intelliguntur consanguinei. to. 10. 3. 7. A
 Caro dicitur anima. to. 3. 34. G. & 146. D
 Caro pro corruptione, mortalitateque carnis. to. 6. 54. F. & L. & 71. I. K. & 137. M. & sequen.
 Caro, carnalis affectus. to. 7. 178. F. to. 8. 29. E. F
 Carnis nomine, appellati sunt homines. to. 8. 32. I. & 122. A
 Caro mulierem signat, cum dicitur, Neque ex voluntate carnis. to. 9. 5. F
 Caro dicitur vxor, spiritus vir. Ibidem. G
 Peccatum quare appellatur caro. to. 10. 40. L
Carnis resurrectio.
 Caro nostra, eadè erit in resurrectione. to. 1. 6. H. I. & 8. A. to. 6. 54. M
 Carnis instauratio, quocumque modo interierit. to. 3. 42. C
 Carnis resurrectio, quomodo accipienda. to. 3. 34. G. Retractat. to. 1. 6. H. to. 3. 41. M. & sequen. 175. E. Retracta. to. 1. 10. D. to. 6. 54. L. & sequen. Retractat. to. 1. 6. G
 Caro & sanguis regnum dei non possidebunt: exponitur. to. 3. 175. E. Retract. to. 1. 6. I. & 10. E. to. 6. 41. A. & 54. E. L. & M. & 71. L. & 135. M. & sequen. to. 8. 108. D
 Interitus carnis, quid. to. 4. 209. K
 Quod caro sanctorum, que nunc requiescit in spe, in meliorem reparanda sit qualitatem, quam fuit primorum hominum ante peccatum. to. 5. 112. D. E. & 214. B. & sequen.
 In carne mea videbo deum, & c. exponitur.

to. 5. 217. E.
 Carnis resurrectio credenda est. to. 10. 188. E
 Carnis nostræ resurrectio nos reparabit in æternum. to. 10. 190. G. H
 Vide, Resurrectio.
Caro Christi.
 Caro Christi, vita fidelium. to. 3. 240. I
 Caro Christi, non per seipsam mundat nostram animam & carnem, sed per verbum à quo suscepta est. to. 5. 88. A
 Caro Christi, caro vera, non peccatrix caro, sed similitudo carnis peccati. to. 6. 45. E. & 64. B. C. to. 7. 176. E. & 195. C. & 233. E. to. 10. 40. K. & 61. F. G. & 71. F. G. & 79. M
 Carnem Christi, sine anima, Ariani voluerunt. to. 6. 143. E. F
 Carnis Christi creator, etiam spiritus sanctus. Eodem. 161. F. G
 De carne Christi, Hilarij sententia. to. 7. 203. C
 Veram carnem, non falsam, Christus habuit. to. 8. 71. B. C
 Per carnem suam dominus duo genera factorum, operatus est, miracula scilicet, & passiones. to. 8. 123. F. G
 Ideo omnis caro ad deum veniet: quia carnem Christus ex vtero virginali assumpsit. to. 8. 144. I
 Omnis caro, id est, omnis generis caro, ad eum veniet. Ibidem.
 Christus de Adam tantum carnem accepit, non autem peccatum. to. 9. 8. I
 Christus solus carnem hominis, sed non peccatum habere potuit. to. 9. 97. K
 Carnem Christi quomodo deserere non potuerunt pater & spiritus sanctus. to. 10. 124. D. E
 Opera magis probant Christum in carne venisse, contentes, quam linguarum strepitus. to. 9. 134. F. G
 Caro Iesu, caro est Mariæ. to. 9. 196. I
 Deus sumpsit carnem, & non est mutatus in carnem. to. 9. 241. L
 Christi caro, diaboli muscula. to. 10. 40. M. & sequen. A
 Non poterat dei caro de scemineo vtero, nisi sine generante prodire. to. 10. 128. B
 Caro Christi vt honoretur, verbu caro factum est. to. 10. 152. K
 Christus in sua carne, non solum delicta factoru, sed etiam cupiditates animorum aboleuit. to. 10. 182. A
Carnem Christi manducare.
 Nisi manducauerint homines carnem filij hominis, & c. exponitur. to. 2. 192. I
 Carnem quomodo dat nobis suam dominus manducare. to. 9. 50. L
 Caro quomodo non prodest quicquam. to. 5. 51. B
 Qui manducat meam carnem, & c. exponitur. to. 10. 10. F
 Modus manducandi carnem domini. Ibidem. F. G
 Comestio carnis & sanguinis dominici, primum. to. 10. 39. A. B
 Quomodo caro domini comedatur non in iudicium. Ibidem. C
 Carnem Christi manducare quid. to. 9. 50. H. to. 10. 55. H. I
 Carpo crates

Carpocrates, Carpocratiani.
 Carpocrates hæresiarcha: vnde Carpocratiani. to. 6. 4. A
 Christum purum hominem, vtroque parente progenitum, existimauit. Ibidem.
 Resurrectionem corporis simul cum lege abiiciebat. Ibidem. B.
 Negabat mundum à deo factum. Ibidem, & 138. I
Carthago.
 Carthaginensium fœda licentia. to. 1. 24. K
 Carthago Africæ caput. to. 2. 150. F. & sequen. G
 Carthago euerfa plus Romanis nocuit, quàm aduersa. to. 5. 27. M
 Carthago destructa fuit à Scipione, à Romanis missa, in tertio bello Punico. to. 5. 9. H. I. & 27. M. & sequen.
 Et qualiter. Ibidem.
 De Carthagine, siue bello cum Romanis, & Strage vtrorumque: & quomodo Saguntum ciuitatem destruxerunt. to. 5. 26. H
 Vide, bellum.
 Carthago, secundum quosdam, Tharsis. to. 10. 8. 96. B
 Carthago, excellens negotiationibus. Ibidem.
 Carthago quibus nominibus appellata sit: & quis eam cõdiderit: & quod primordia regni eius nauibus floruerunt. Ibidem.
 Carthago, regnum Veneris. to. 8. 24. H
 Genium Carthaginis. to. 10. 5. L. M
 Carthago Augustini tempore, Christiana. to. 10. 26. M
Casus.
 Quid significant decem formellæ casei. to. 10. 225. F. G
Cassiacum.
 Cassiacum rus, schola Augustini. to. 1. 34. L
Castellum.
 Castellum, pro villa. to. 4. 119. B
Castigare.
 Si castigare corpus nostrum curemus, sanctorum societatem obtinere poterimus. to. 10. 217. G
Castinus.
 De Castino consule. to. 2. 166. L. M
Castitas.
 Castitas vera. to. 1. 141. B. to. 2. 131. H. to. 3. 236. C. to. 4. 3. G. H. & 7. B. & sequen.
 Castitatem quomodo deprecatur Augustinus. to. 1. 33. D
 Castus, qui. Eodem. 113. L
 Castitas falsa Manichæorum. to. 1. 2. G. & 167. E
 Castitas, quomodo fugit de moribus. to. 2. 106. B. C
 Castitas nec in corpore potest violari, cuius etiam membra possunt separari. to. 2. 131. H. & 165. I
 De castitate, pudicitia, aliisque virtutibus. to. 4. 7. B. C
 Castum, castitate castum est. to. 4. 7. B. & 124. I
 Casta sit anima, castitatis participatione. Ibidem.
 Castitas Lucretiæ commendatur. to. 5. 7. A. B.
 Castitatis virtus non perditur, violenter corrupto corpore, sed violato proposito. to. 5. 6. K. & sequen.

Castitatem virginum deus à Barbaris violari permittit, aut superbiens humiliter, aut vt humiles per superbiam non eleuentur. to. 5. 9. C. & sequen.
 Castas fœminas imperator Romanus iubet seruare suos, in debellatione aduersariæ ciuitatis. to. 5. 3. F. & sequen.
 Castitatis & probitatis tanta est vis, vt omnis, vel penè omnis eius laudè moueatur humana natura: nec vsq; adeo sit turpitudine vitiosa, vt totum amittat sensum honestatis. to. 5. 19. M
 Castitas non est bona, nisi quando est secundum fidem summiboni: & exemplificat de castitate philosophorum, gymnosophistarum, & aliorum errantium. to. 5. 129. M
 Castitatem tenuisse qua vacatur ab opere generandi, nemo ante diluuium legitur. Ibidem.
 Castitas matrimonialis, virginalis, & vidualis, significatur per cameras ordinatas in arca Noè, secundum infimum, medium, & supremum, in quibus saluatur animalia. to. 5. 133. A
 Castitatis integritas, coniecit Iosephi innocentem in carcerem. to. 5. 155. H
 De castitate matrimoniali Abraham, vtente viriliter fœminis. to. 5. 140. E. F
 Castus, ceteris paribus, melior est coniugatus: alius non. Et exemplificat de Isaac & Abraham. to. 5. 142. I
 Gloria castitatis, testimonium conscientie. to. 5. 7. E
 Castitas coniugalit patriarcharum, non inferior virginitati Christianiorum. to. 6. 174. I. K. L. & sequen.
 Castum cor ad deum, quale sit, exemplo ostenditur. to. 8. 120. I. K
 Castificat se, qui voluntatem suam deo adfuit. to. 9. 130. I
 Vxor adulteri casta, habet Christu caput, & non maritum. to. 9. 200. K. L
 Quæ virum castum, & mulierem castam faciunt. Ibidem. M
 Castorum regula. to. 10. 39. E
 Elizabeth longævam castitatem agens, meruit fecundam posteritatem. to. 10. 126. G
 Qui castitatem non habet, portare Christum non potest. to. 10. 130. G
 Deus per casta virginis mēbra venit in terram, vt ostēderet deum esse castitatis autorem. Ibidem.
 Qui amat castitatem in vxore, amet eam in se. to. 10. 169. E
 Maritus plus amat vxoris castitatem, quam carnem. Ibidem.
 Castitas amplexanda. Ibidem. E. F
 Castitas Ioseph. Ibidem. F
 Castitas Sufannæ affuit in iudicio, quæ Eugē defuit in paradiso. to. 10. 187. E
 Castitas, cum dei adiutorio, ante omnia custodienda est. to. 10. 247. E
 Ad sacramenta accessuri, castitatem diuturnam seruent. Ibidem. F
 De castitate & munditia. to. 10. 250. H
 Castitas, angelica est vita. Ibidem.
 Affuecat iuuenis castitatem, vt sit dignus sapientia dei. Ibidem. I
 Quotidiana est pugna castitatis, & durior, & rara victoria. to. 10. 251. B
 Sine castitate opera monachorum nihil valent. to. 10. 285. K

Qui sunt diecē casti, vel cōfines. Ibi. E
 Castitatis excellentia. Ibidem. K. L
 Tarpeia Romanæ castitas. to. 10. 302. E
 Castitatis & fornicationis comparatio. to. 10. 309. D. & L. Vide, Continentia.
 Castor. to. 5. 38. H. 161. F
 Castor, & Pollux. to. 5. 38. H. 161. F
Casus.
 Casu nihil fieri in mundo. to. 4. 124. L
 Casum & Fortunam prouidentia dei tollit. to. 8. 43. H. I
Catachresis.
 Catachresis, tropi species. to. 3. 14. B
Cataphryges.
 Cataphryges hæretici, à regione dicti, quos Montanus induxit. to. 6. 4. H
 Cataphryges secundas nuptias pro fornicatione habent. Ibidem, & 105. H
 Cataphryges, spiritum sanctum in se, non apostolos, missum delirant. to. 3. 174. K. to. 6. 4. H. & 105. H
 Sacramenta funesta habent. to. 6. 4. H
 Ad Cataphrygas Tertullianus defecit. to. 4. 245. B. C. to. 6. 7. I
Cathari.
 Cathari hæretici, qui. to. 6. 4. M
 Cathari secundas nuptias non admittunt penitentiam negant. Ibidem.
 Cathari & nouatiani appellantur. Ibidem.
Catharistæ.
 Catharistæ qui fuerint apud Manichæos: to. 6. 5. I
Catechismus, Catechumeni.
 De Catechumenis defunctis. to. 3. 47. I
 Catechismus baptizatoru. to. 4. 15. M. & sequen.
 Catechumeni quando baptizadi. Ibidem, 14. F. G
 De catechizandis rudibus. to. 4. 216. M. & sequen. Retracta. to. 1. 11. B
 Catechumenis sacri libri quomodo exponendi. to. 4. 217. F
 Ad catechismum fictè accedēs, qualiter sit instruendus. to. 4. 218. A
 Catechismi exordium. Eodem. 218. C
 Catechizandi docti, quomodo tractandi. to. 4. 218. D
 Grammatici & rhetores quomodo accipiendi. Ibidem. I
 Aduersus catechistę tædiu remedia. Ibidem. L
 Catechista error quomodo sanandus. to. 4. 219. D
 Hilaritas in Catechismo. Ibidem. G
 Catechumeni fastidio, quomodo medendum. Ibidem. H. I
 Catechista quomodo suum animu debeat extimulare. Ibidem. M
 Catechistæ oratio pro personarum diuersitate temperanda. to. 4. 220. D
 Catechistæ orationis formula. Ibidem. F
 Concio ad Catechumenos, contra Iudæos, Paganos, & hæreticos. to. 6. 12. D. & sequen.
 Catechizadi quomodo Paganu. Eodem. 61. K. & sequen.
 Catechumeni, etiam in periculo mortis baptizandi. Eodem. 184. K. & sequen.
 Catechumenus Augustinus diu. to. 6. 22. M
 Catechumenorum sanctificatio. to. 7. 152. A
 Catechumenus catholicus hæretico baptizato præfertur. to. 7. 92. A
 Catechumeni quantum debeant gratia facti lauacri desiderare. to. 8. 81. G
 gg ij In catechi-

INDEX

In catechizatio cur prius ignis adhibetur. tomo. 8. 149. A
 Catechumeni quadiu sunt, super illos sunt peccata eorum. to. 9. 240. C
 Catechumeni nondum baptizati, in vtero tamen matris Ecclesiae sunt cruce signati. Ibidem. E
 Ad catechumenos, siue audientes, sermonem detorquet de corpore & sanguine domini. tomo. 10. 39. A & seq.
 Catechumeni baptizabantur in Paschate. Ibidem. B C
 Catechumenus, bene viuens, si ante susceptum baptismum decedat, damnatus. tomo. 10. 80. E F
 Competentibus & catechumenis non licet habere concubinas, quas postea in matrimonium ducant. to. 10. 119. L
Categoriæ.
 Quid agat Augustinus in Categoriis. tomo. 1. 63. G H
Catena.
 Catena magna in manu angeli, potestas omnis carnis in manu Christi. to. 9. 148. L
Cathedra.
 Cathedra Moyfi, sana doctrina. to. 3. 21. G
 Cathedra Moyfi, cathedra Christi. tomo. 7. 28. F. tomo. 8. 68. A
 Cathedra pestilentiae. to. 8. 3. E
 Christus cathedra in caelo habet, & solum in terra, in qua docet. tomo. 9. 199. A
 Super cathedram Moyfi, & c. exponitur. to. 10. 41. K & seq.
 Christus dicens, Cathedram Moyfi sedet, & c. non misit credentes ad Iudaeos, vt à Iudaeis instruerentur. Ibidem. H I
 Cathedra loquitur de Episcopis & praedicatoribus. tomo. 10. 42. F
Catholica.
 In catholica sola, perfecta veritas ex vtriusque testamenti consensu. to. 1. 170. B. C
 Catholicum inde dicitur, quia totum tenet. to. 2. 37. D E. & 159. B. to. 8. 146. M
 Catholicum, quid Donatistis. to. 7. 121. M & sequent.
Catilina.
 Catilinae oratio. to. 1. 18. K. & 102. G
 Catilina habet quaedam communia cum apollolis. Eodem. 176. C D
 Catilinae coniuratio. to. 5. 21. E
 Catiline coniurationem, Tullius consul oppreflit. to. 1. 62. E
 Catilina laxatur. to. 2. 24. B
 De Catilinae falsis virtutibus. Ibidem.
 Catilina. to. 5. 3. F
 Catilina infelix. to. 5. 18. L
Cato.
 Catonis lepidum dictum. to. 3. 8. F
 Cato quomodo vxorem suam alteri tradiderit. to. 4. 14. J. to. 6. 174. A. B. tomo. 7. 234. K L
 Cato leipsum Vticae occidit, victoriam imperatoris impatienter ferens, & ei subici nolens. to. 5. 8. A B
 Et per hoc ostendit beatitudinem non esse in hac vita. to. 5. 178. L
 Cato quanto magis gloriam fugiebat, tanto magis eum lequebatur. to. 5. 44. K
 Catones plures. to. 5. 8. A B
 Catonis filius. to. 5. 8. B
 Marcus Cato. to. 5. 44. G
Catulus.

Catulus hausto veneno moritur. to. 5. 29. C
Catuli.
 Catuli leonum rugientes, & quærentes, quid sint. to. 8. 246. L
 Quod sint spiritalia nequitiae in celestibus. Eodem. 263. E
 Quomodo orto sole in cubilibus suis cõgregentur. Ibidem. I
Cauda.
 In cauda, posteriora intelliguntur. tomo. 8. 125. D
 Caudae quorum, sunt haereticorum prepositi. to. 9. 144. H
 Caudae mulierum, haereticorum principes sunt. to. 5. 145. A B
 Quid caudae vulpium alligatae. tomo. 10. 181. H
Caudinae.
 Caudinae furcae. to. 5. 26. A
Causa.
 Nihil sine causa. to. 1. 104. G. to. 2. 95. L
 Causa prima, deus. tomo. 3. 64. K. & 236. D. to. 4. 124. F
 Causa originalis omnium à deo. tomo. 3. 65. L M
 Causae superiores & inferiores. to. 3. 144. C
 Nihil fit, si causa efficiens non praecedat. to. 5. 43. D
 Causa qua Augustinus libros de Ciuitate scripserit. to. 5. 1. facie prima.
 Est causa fortuita, naturalis, & voluntaria. to. 5. 43. D
 Non sunt causae efficientes, eorum quae fiunt, nisi voluntariae illius naturae, scilicet quae spiritus vitae est, dei nempe: quia in eius voluntate summa potestas est, quae creatorum spirituum voluntates bonas adiunat, malas iudicat, omnes ordinat: & quibusdam tribuit potestatem, quibusdam non. Ibidem. D E
 Causa rerum quae facit, nec fit, deus est; alie vero causae, & faciunt & fiunt, sicut sunt omnes creati spiritus, & maxime rationales: corporales autem causae quae magis fiunt, quam faciunt, non sunt inter causas efficientes annumeranda: quoniam hoc possunt, quod ex ipsis faciunt spirituum voluntates. Ibidem. F
 Causis aeternis, quae sunt in deo, quaedam probantur, quaedam reprobantur, omnia ordinantur. to. 5. 79. L
 Causam deficientem habet mala voluntas, non efficientem. to. 5. 102. D
 Causa triplex rerum, ostenditur in productione ipsarum. Causa efficiens ostenditur in hoc, Dixit deus. Causa formalis, Fiat lux, & facta est lux. Causa finalis, Et vidit deus quod esset bonum. Vnde si quærimus, quis fecerit, Deus est. Si per quid: Dixit, Fiat: & facta est. Si quare fecerit, quia bonum est. to. 5. 96. H
 Causas latentes in natura habet omnia corporalia. to. 5. 98. C
 Secundum causas naturales vel inferiores statutum, quod euenire debeat, deus mutat, sed non praescientiam. to. 5. 118. I
 Causa causae non praesudicat, nec persona personae. to. 7. 127. J K. & 130. D E
 Causae in festiuitatibus, nec dicendae, nec audiendae sunt. to. 5. 10. 251. M
Cautio.
 Cautio. to. 5. 116. M

Cautius.
 Cautius, siue Cautus, deus. to. 5. 36. I
Cedar.
 Cedar interpretatur latine tenebrae. tomo. 8. 309. D
Cedere.
 Cedendum aliquando furori persequendum. to. 9. 79. I
 Cedit Paulus. to. 9. 74. D
Cedri.
 Cedri Libani, altitudines sunt mundi. to. 8. 194. F
 Quod significant religiosos, & fideles, ac potentes huius seculi. to. 8. 262. G
 Quod significant superbos. to. 8. 32. A
Κέλευμα.
 Κέλευμα. to. 3. 178. I
Celsinus.
 Celsinus. to. 1. 96. D
Celsitudo.
 Celsitudo peruerfa, quid. to. 5. 119. E
Celsus.
 Celsus de sectis philosophorum scripsit. tomo. 6. 3. C
Censura.
 Censurae Ecclesiasticae modus. tomo. 7. 12. A
Centaurus.
 De Centauris, qui dicebantur homines admixti equis. to. 5. 159. F
Centum, Centuplum.
 Centuplum reponitur in Euangelio. tomo. 2. 85. G
 Centenarij numeri perfectio. Ibidem.
 Quomodo intelligendum sit quod eis, qui diluuij prodèdi erant, dominus direxit: Erunt dies eorum centum viginti anni. to. 5. 131. M
 Centenarius numerus aliquando ponitur pro vniuersitate: secundum illud, Centuplum accipiet in hoc seculo. tomo. 5. 187. M
 Centum quinquaginta triu piscium numerus, quid significet. to. 9. 121. D
 Ceterum quinquaginta triu numerus progressionem vnius ad septemdecim constituit. Ibidem. F G
 Centum quinquaginta tres pisces, in secunda piscatione capti, significat omnes salvandos. to. 10. 203. E
Centurio.
 Centurionis accessus ad Iesum. tomo. 4. 94. B C
 Centurio mirans. to. 4. 116. F
 Centurio beneficium à saluatore accepit. to. 4. 206. C
 Centurio humilitatis exemplum. tomo. 6. 178. H
 Centurionis & Reguli diuersa fides. tomo. 9. 32. E F
 De puero Centurionis, & verbis eius, indignum se praesentia domini iudicantis. Sermo. to. 10. 4. M. & sequent.
 Centurionis cor intravit Christus, non domus parietes. Ibidem, & sequent. A
 Quid signet, quod dominus non intravit corporaliter domum Centurionis, tomo. 10. 5. A B
 Centurio gentilis, in Euangelio, Ecclesiam Christo ex gentibus credituram praesigurauit, Christo non viso. Ibidem.
 Centurio

Centurio. to. 10. 18. H
 Centurio, per humilitatem, meruit suum seruum sanari. to. 10. 164. I
 Centurio corde recepit dominum. Ibidem.
Cerberus.
 Cerberus quare triceps. to. 5. 159. F
Cercopitheci.
 Cercopitheci. to. 5. 136. A
Cerdoniani.
 Cerdoniani duo principia inter se pugnantia fixerunt. to. 6. 4. F
 Christum non esse filium dei. Ibidem. G
 Bonum deum & malum fingunt. Ibidem. & 138. I
 Resurrectionem negant. Ibidem. 4. G
 Vetus testamentum respuunt. Ibidem.
Cerebrum.
 Cerebri consideratio. to. 3. 135. M & seq.
 Cerebri pars anterior origo sensuum. Eodem. 136. C
 Cerebri tres ventriculi. Ibidem. D
 A cerebro sentiendi motus. to. 3. 156. I
 Cerebri vis. Eodem. 195. F
Ceremonia.
 Ceremoniae, à carendo appellatae. tomo. 1. 12. M
 Ceremoniae Iudaeorum, pestiferae Christianis. to. 2. 11. M & 12. E & 15. K
 Ceremonias legis ablatas per gratiam Euangelij, probat Paulus vbi que. Ibidem. 12. A
 Ceremoniae non sunt inter indifferentia. tomo. 2. 12. E
 Ceremoniae Iudaeorum vmbrae sunt futurorum. to. 2. 16. A & seq. & 168. K tomo. 3. 185. I
 Ceremoniae superstitiosae laxatae. tomo. 2. 63. H & seq.
 De ritibus variis Ecclesiae. t. 2. ep. 118. & 119.
 In ceremoniis, contentiosa obstinatio, & superstitiosa timiditas. to. 2. 115. I
 Ceremoniae multae irrationabiles. tomo. 4. 59. E
 Ceremoniae, & tabernaculum, & alia omnia, significabant quae in Christo implenda credimus, implenda confidimus. tomo. 5. 62. M
 Quare ceremoniae veteris legis in Ecclesia legantur. to. 10. 118. A
 Cyprianus iussa proconsulis Aspasij, super ceremoniis, abnegauit. to. 10. 321. I K
Ceres.
 Ceres dea. to. 5. 33. H
 De sacris Cereris Eleusinae. to. 5. 59. M
Cerinthus.
 Cerinthus haereticus, vnde Cerinthiani, qui & Chiliae dicuntur. to. 6. 4. B
 Mundum ab angelis factum dicunt. Ibi. Iesum hominem tantum fuisse, nec resurrexisse, sed resurrexerunt dicentes. Ibidem.
 Circumcisionem obseruant, & alia. Ibidem.
 Mille annos post resurrectionem voluptatibus corporeis tribuunt. Ibidem.
 Cerinthi & Hebionis haereseim perstringit. tomo. 2. 11. K & 12. E
Certum, Certitudo.
 Certitudo nulla, secundum Academicos. tomo. 5. 39. C
 Nihil certum est, in hac vita, siue bonum, siue malum, nisi mors. to. 8. 74. H
 De sola morte certi sumus in hac vita. to. 10. 21. G

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Tene certum, dimitte incertum. to. 10. 115. H
Cervicatus.
 Cervicati dicuntur superbi. to. 8. 327. H
Cervi.
 Cervus animal, est insignis velocitatis, serpentes necans, & peremptis serpentibus ad fontes acris currens. to. 8. 81. K L
 Ceruorum mira solertia, inuicem portando, peragrandum flumina. Ibidem. M & 328. G H & to. 4. 137. B
 Ceruorum nomine spirituales significatur. to. 8. 262. M
 Ceruorum mirabilis natura. to. 10. 80. I
Cete.
 Cetus iussu diuino deglutit Ionam. tomo. 3. 143. I
 Ceti magni, spiritaliter. to. 1. 185. C
 Ceti cocta. tomo. 2. 42. I K
Cethura.
 Cethura filij, haereticorum typus. tomo. 4. 293. A
 Cethuram accepit Abraham, post Sarae mortem. to. 5. 142. D
 Cethura & filij eius, quid representent. Ibidem. F
Chaldaei.
 Chaldaei. to. 5. 83. E & K
 Chaldaeorum regio. to. 5. 137. H
 Seuitia Chaldaeorum in sanctos pueros. to. 10. 245. C D
Cham.
 Cham interpretatur calidus. to. 5. 133. L
 Cham peccans maledicitur in filio, significat haereticos, & quare: & etiam hominem maledictum in opere suo. Ibidem. L M
 Ex Cham, filio Noe, nati dicitur Aegyptij & Aethiopes. to. 5. 137. F
 Cham, pater Chanaan, conditor Aegypti fuit. to. 8. 267. M
 Cham maledictus est, quia patri non obediuit. to. 9. 105. L
Chamaeleon.
 Chamaeleon quomodo colorem mutat. to. 3. 87. B C
Chaos.
 Chaos ex nihilo, & ex hoc omnia. tomo. 1. 181. E F
Character.
 Character dominicus. to. 7. 47. L M
 & 97. A & 135. B. to. 9. 13. D
Charitas.
 Charitas dei erga nos. to. 1. 42. L M. to. 9. 160. M & seq. copiose.
 Charitas dei, ipse deus. to. 3. 105. G
 Charitas dei, qua nos facit dilectores suos. Eodem. 188. F in fine.
 Charitas dei, praecipua causa aduentus Christi. to. 4. 217. I
 Charitas dei plena, vbi. t. 1. 2. 1. t. 7. 307. H I
 Charitas perpetuo manet. t. 1. 6. H & 164. M. to. 3. 5. F G & 79. I & seq.
 Charitate deo connectimur. tomo. 1. 169. B. to. 4. 237. C
 Charitatis ardor. to. 1. 2. K
 Charitas, morum Christianorum regula. to. 1. 173. D
 Charitas in proximū. to. 1. 139. I. t. 4. 275. M
 Charitas quid. to. 2. 24. I K
 Charitas mutua, comendatur. to. 2. epist. 62
 Charitas, summus dei cultus. Eodem. 123. I & seq.
 Charitas donum dei. Eodem. 139. A B. to. 3.

240. C. to. 4. 285. M. to. 9. 33. D E
 Charitas, plenitudo legis. to. 2. 139. B. to. 3. 238. G. to. 4. 287. C & 293. M
 Charitas, scopus totius scripturae. to. 2. 119. K L. to. 3. 5. D E & 6. D & 12. L M
~~Charitas est motus vel affectus animi. to. 1. 169. A. to. 3. 12. E F~~
 Ad charitatem inferendam, quae faciat. to. 3. 12. F G
 Charitatis & misericordiae ordo. Eodem. 41. D
 Charitas quomodo maior fide ac spe. Eodem. 44. F
 Ad charitatem referuntur omnia praecipua legis. Ibidem. I
 Charitas omnia credit deo. to. 3. 188. C
 Charitas & patientia, ex Job. Eodem. 211. L M
 Charitas virtus peculiaris piorum. tomo. 3. 233. K L & 235. G
 Charitatis lex. Ibidem. 236. A
 Charitas, lex prophetarum & Euangelium. Eodem. 239. C
 Charitatis excellentia. Eodem. 240. E. to. 7. 284. F & sequen. copiose. to. 9. 57. A
 Charitas vera. to. 3. 81. C D & 240. M
 Charitas inexhausta. Eodem. 236. K
 Charitatis praecipuum tria iubet. to. 3. 44. F G. 237. I
 Sine charitate spiritus sancti dona nihil prodeffe. to. 4. 149. H I
 Charitas nusquam non inculcanda. Eodem. 217. F G
 Charitas finis praecipui. Ibidem. & 287. C
 Charitatis geminus funiculus. tomo. 4. 237. D
 Charitas ordinata. Ibidem. F
 Charitas mutua. to. 4. 257. C
 Charitas in absentes. Eodem. 252. M
 Charitas erga inimicos. to. 4. 270. C D
 to. 9. 137. C
 Acharitate dei nihil separare potest credentes. to. 4. 185. I K
 Charitatis conseruatio, humilitas. Eodem. 289. D
 Charitas, ignis. to. 5. 81. K
 Charitas dei diffusa est in cordibus, per spiritum sanctum, qui datus est, & c. exponitur. to. 5. 102. M
 Charitas. tomo. 5. 116. H I
 Charitatis ordo perturbatus. tomo. 5. 130. M
 De charitate angelorum, qua mouentur in deum, cultus charitatis respectu omnia eis vilescunt. to. 5. 79. L
 De charitate Apostolorum, qua ardebant, ne timore frigidi essent. tomo. 5. 174. D
 Charitas est forma qua diligens anima reformatur. Et quid in anima faciat charitatis ignis. to. 5. 82. G
 Non sustinuerunt martyres passionem tam grandes, nisi in eis charitas spiritus sancti habitasset: inquit. tomo. 5. 209. A
 De charitatis amore quomodo ametur & quomodo trahat amantem. tomo. 5. 98. F
 Charitas vel amor proximi, quanto maior, tanto bonitatis possessio amplior. to. 5. 124. I & seq.
 Ad cha-

Ad charitatem ampliandam, dicit, matrimonia interdicit fratrum & sororum. tomo. 5. 132. C
 Extra charitatem bona facta, quomodo remuneret deus temporaliter, apparet in Romanis. to. 5. 45. I
 Sine charitate nihil prodest. to. 7. 81. A B & sequent. & 167. I. M
 Charitas deest schismaticis. Eodem, 82. C
 Charitas si deest, nasci i Ecclesia nihil prodest. Ibidem. D
 Sola charitas non datur extra catholicam. Eodem, 87. E F
 Charitas leue facit iugum. Eodem. 165. A
 Charitas, gluten est. to. 8. 140. M
 Charitas dei in tribus, charitas proximi in septem consistit. Eodem. 45. L
 Charitatis suae mensuram Christus dixit, & nobis indicit. Ibidem. 121. E
 Non est vera charitas in eo qui ingratus est spiritui sancto, per quem diffunditur in cordibus nostris. to. 8. 170. C
 Ideo maior est fide & spe, quia & c. Eodem. 222. K
 Charitas aquis comparatur. to. 8. 257. A & 258. M
 In omnibus scripturis supereminetissimam viam, supereminetissimum locum charitas obtinet. Ibidem. 256. M
 Maior est charitas dei in nos, quam nostra in deum. to. 8. 258. A B
 Charitas dei & proximi, quae donatur a deo, instanter orare debet vt augetur. to. 8. 298. D E
 Exerceri debemus in charitate, vt redeam⁹ ad charitatem. to. 8. 309. G
 Charitatis fortitudo magnificentius non potest exprimi, quam vt morti comparetur. to. 8. 314. F
 Quanto maior est in vnoquoque charitas, tanto minus ei dominatur iniquitas. to. 8. 305. B
 Quanto maior est in te charitas, tanto amplius te torquet quae toleras. t. 8. 242. D
 Tantum proficis in charitate, & incipis sentire deum, quantum accedis ad similitudinem dei. to. 8. 243. C
 Charitas est fons proprius, cui non communicat alienus. Eodem. 257. L
 Praeceptum charitatis super caelos, super omnes libros, quia ei subduntur omnes libri, & militat omnes linguae sanctorum. Ibidem.
 Charitas alienum opus facit esse suum: & si in illa non fuerim⁹, nihil prodest quicquid aliud habuerimus. Ibidem. 314. C
 Sit charitas in te, & scientiae plenitudinem consequeris. to. 8. 193. L
 Sic charitas violenta est ad saluandum, quomodo mors ad auferendum violentissimam. to. 8. 97. A
 Qui non habent charitatem, graues sunt sibi: qui autem habent, portant se. Eodē, 328. G H
 Charitas portat onera proximorum, sed non premitur talibus oneribus. Ibidem. H I
 In charitate latitudo, in odio angustia est. to. 8. 336. D
 Charitas quae est, vt a ceteris, quae appellatur charitates, segregetur & distinguatur. to. 8. 355. A B
 Charitatem de corde puro non habent ad se latrones, & mali. Ibidem. B C

Charitas, descripta ab Apostolo, duo habet praecipua. Ibidem.
 Charitas nos vnum facit cum Christo. to. 8. 152. D in fine.
 Charitas dicitur amor dei & proximi. Eodem. 41. F G
 Non solum in nos ipsos, sed etiam in eos qui foris sunt, exhibere debemus charitatem. to. 8. 49. D
 Qui charitatem habere incipit, intromittitur quomodo ramus oliuae a columba in arcam. to. 8. 24. G
 Qui charitatis vulnere non fuerit vulneratus, ad veram sanitatem non potest peruenire. to. 8. 68. K
 Charitas non permittit te non praestare quicquid potes, etiam inimicis. Eodem. 41. I
 Charitas vbi fuerit, necesse est vt operetur. Ibidem. 41. I
 Charitas compagem facit, & peruenit ad claritatem. to. 8. 37. F
 Charitas semper redditur, & semper debetur. tomo. 8. 51. A
 Semper nos debitores facit, quia illa vna est: quae & si quotidie redditur, semper debetur. to. 8. 67. I
 Multi dona habere possunt, charitatem habere non possunt. to. 8. 257. A
 Charitas Christi maxime declaratur in diuisione hereditatis. to. 8. 101. M
 Charitas nostra dicitur esse radix. Eodem, 110. E
 Charitas quanta erogat, non finitur: & si non inuenit quod det, dat benevolentiam: praestat consilium, si potest. to. 8. 63. G
 Semper habet vnde det, cui plenum pectus est charitatis. Ibidem. D E
 Charitas omnibus necessaria. to. 9. 13. K
 Charitatis duo praecipua. to. 9. 33. E
 Charitatem habens, omnia habet. to. 9. 57. A
 Charitas innouat. to. 9. 89. I
 Charitas, fructus naturae. to. 9. 98. K
 Charitas perfecta, est paratū esse mori pro fratre. to. 9. 131. I
 Charitas extinguit delicta. to. 9. 125. B
 Priuatio dilectionis dei, radix est omnium peccatorum. to. 9. 131. F
 Charitatem, praeter ceteris mandatis, commendauit dominus. Ibidem. G
 Charitas perfecta quae. to. 9. 131. I
 Charitate latari, est calicem salutarem accipere, & nomen domini inuocare. Ibidem. H
 Charitas, vt perficiatur, nascitur. to. 9. 131. I
 Charitatis opera, ad hominum laudem, facientes, conuincuntur non habere charitatem. Ibidem. K
 Sine charitate nihil habetur, nihil agitur. tomo. 9. 131. M
 Charitas sola discernit inter filios dei, & diaboli. to. 9. 132. A
 Charitas, margarita preciosa. Ibidem.
 Sine charitate nihil profunt omnia. tomo. 9. 132. A
 Charitas margarita preciosa est, quam inuenit negociator. Ibidem.
 Charitas vbi incipit. to. 9. 132. F
 In quo opere & qua veritate agnoscitur charitas dei, & fratris. to. 9. Ibidem. I
 Summa charitatis in hac vita perfectio, est animam suam pro amicis exponere. tomo. 9. 132. I
 Charitatis violatio, est peccatum: quod qui

facit, non est ex deo. to. 9. 131. M & 133. C
 Si quis petat a deo, & non accipiat, an recte dicatur non habere charitatem. tomo. 9. 133. C D
 Charitatem non habens, negat Christum in carne uenisse. to. 9. 134. G
 Charitas laudata placet, vt feruetur. tomo. 9. 135. I
 Iesum op⁹ venire non erat, nisi propter charitatem. to. 9. 134. L
 Charitas facta hominum & intentiones discernit. to. 9. 135. G
 Charitas quomodo pedes, manus, aures, oculos, aut caetera membra habeat. Ibidem. I
 Charitas in columba demonstrata. tomo. 9. 135. L
 Charitas saeuit more columbino. Ibidem. L
 Negligere correptionem, non est habere charitatem. to. 9. 135. K
 Charitatis opera non semper permanere debent, charitas autem semper. tomo. 9. 136. E
 Ordo charitatis. to. 9. 136. E F & seq.
 Charitatis & superbiae comparatio. tomo. 9. Ibidem. M & seq.
 Charitatis conditiones. to. 9. 136. M
 Deus, charitas & dilectio est. to. 9. 137. M
 Quomodo cognoscendum est quantum in charitate profecerimus. to. 9. 138. A
 Charitas sola implet legem. to. 9. 133. E
 Charitas a timore incipit, quam ipsa crescens paulatim expellit. to. 9. 138. F
 Disciplina charitatis quae sit. to. 9. 140. K
 Charitatis conditiones vel proprietates. to. 9. 163. E & 229. B
 Charitatis feruor. to. 9. 167. M
 Charitas est animae pulchritudo. tomo. 9. 139. B
 In duobus praecipuis charitatis tota lex pe det & prophetae. to. 9. 140. I
 Charitas magis confert, quam recipiat. to. 9. 192. H
 Charitas nihil aliud quam dilectio. tomo. 9. 198. A
 Charitas totius boni summa est. tomo. 9. 207. H
 Merces charitatis omnia credentis. to. 9. 227. M & 228. D
 Charitatem omnia sunt facilia. to. 9. 228. L
 De quatuor virtutibus charitatis. tomo. 9. 227. F & sequent.
 De laudibus charitatis. Eodem. 227. K
 Charitas tolerans quae sit. to. 9. 227. H I
 Quid ad charitatem omnia tolerantem attingit. Ibidem. I
 Charitas omnia sperans. to. 9. 228. C
 Filij Israel per charitatem, omnia sperantem, Aegyptum sunt egressi, deserta perueniati, & terram desideratam ingressi. Ibidem. D
 Christus charitatem, omnia sustinentem, praeter ceteris habuit. to. 9. 228. E
 Charitas omnia sustinens. Ibidem.
 Christus quae pro charitate sustinuit. tomo. 9. 228. E F
 Tene charitatem, & in ea inuenies omnem scientiam. to. 9. 228. K & M
 Homo est templum dei, in quo habitat charitas. to. 9. 228. L
 Charitas omnium bonorum radix est. Ibi. M
 Quid sit charitas. tomo. 9. 229. A. tomo. 10. 27. F

Charitas

Charitas multos praeceptorum coniunxit. to. 9. 229. B C
 Charitas dei ex omnibus animabus fecit vnam animam. to. 9. 238. M
 Perfecta charitas, perfectum donum spiritui sancti. to. 10. 10. L
 Feruor charitatis a spiritu sancto, qui peccatis refrigerat. Ibidem.
 Vniuersa inutiliter habet, qui charitatem non habet. tomo. 10. 19. I
 Charitatis laus. to. 10. 22. K L & 45. I
 Charitas dei diffusa est in cordibus nostris: exponitur. tomo. 10. 36. D
 De charitate: & quomodo possideatur. Ibidem.
 Omnes virtutes, & omnia dei dona sine charitate, nihil profunt homini. t. 10. 42. M & seq. Et ibi plura de charitate.
 Charitatem habere. to. 10. 43. A
 Charitas vincit omnia, & sine qua nihil valet omnia. tomo. 10. 45. I
 Charitas quare non infletur. Ibidem. K
 Charitas aliquando molesta est, sed vt fanet. to. 10. 50. A B
 Sine spe & charitate nemo in Christum recte credit. Ibidem. L
 Latitudo charitatis. to. 10. 56. H & 62. L
 Charitas adeo donum dei, vt & deus dicatur. to. 10. 69. A
 Charitatis laus, & quid possit charitas. to. 10. 74. C D
 Charitatis bona. to. 10. 75. D
 Peribunt fides & spes, manebit sola in perfectione charitas. Ibidem. D E & sequent.
 Alae charitatis. tomo. 10. 81. K
 Charitas quae facile habeatur. to. 10. 92. L M
 Amaritudo cupiditatis & dulcedo charitatis quae. to. 10. 93. K
 Et quomodo haec duo sibi inueniuntur. Ibidem.
 Ex carnalis corporis humani constitutione, doceri charitatem. to. 10. 98. B C & sequent.
 Per charitatem omnia singulorum dona, omnibus communia sunt. to. 10. Ibidem. C D
 Duae charitatis alae. tomo. 10. 105. K
 Germanissima & sincerissima charitas quae. to. 10. 110. I K. Et ibi plura de charitate.
 Charitas non aemulatur, & c. Ibidem. K
 Charitatis perfectio, & opus. to. 10. 122. A
 Finis legis est charitas. to. 10. 141. B
 Sicut radix omnium malorum est cupiditas, ita radix omnium bonorum charitas. Ibidem. C
 Charitas separatos, spiritaliter congregat. to. 10. 143. D E
 Dominica secunda, post octauas Epiphaniae, Sermo secundus, de charitate. t. 10. 143. D
 Laus verae & integre charitatis. Ibidem. E
 Charitatis, ex effectu, commendatio. to. 10. 141. C D
 Charitatis gesta mirabilia. Ibidem. D E
 Charitas omnes stat⁹ & tempora illustrauit. Ibidem.
 Sine charitate diues pauper est, & cu charitate pauper diues est. to. 10. 35. F & 143. E
 Charitatis magna sunt diuitiae. t. 10. 143. F
 Si charitas in quantumlibet diuitis abundante non fuerit, nihil boni ex illis facere poterit. Ibidem.
 Charitas intelligit quantum animae refer-

uet in caelo, & quantum corpori fertur in mundo. Ibidem. F
 Charitas omnibus virtutibus est sublimior. tomo. 10. 143. F
 Charitas oleo comparatur. Ibidem.
 Qui charitatem voluerit habere in alio seculo hanc sibi faciat patronam in mundo. Ibidem. G
 Charitas vera. to. 10. 143. G & seq. G
 Charitas dulcis & suavis est. to. 10. 143. I
 Charitas sola esse non potest vbi queque sit. tomo. 10. 152. M
 Charitas omnia bona largitur abunde. to. 10. 143. I
 Charitas est finis praecipui. to. 10. 144. F
 Charitate quid dulcius. tomo. 10. Ibidem. F & sequent.
 Qui habet charitatem deus in illo manet, & ipse in deo. Ibidem.
 Radix omnium bonorum est charitas. to. 10. 144. G
 Charitas humana vsque ad inimicos protenditur. Ibidem. H
 Radix charitatis in caelo plantata est. Ibidem. I
 Charitatis quatuor virtutes. tomo. 10. 145. I M & sequent.
 Virtus charitatis, quae omnia tolerat, quomodo acquiratur. to. 10. 146. B
 Qualis debet esse charitas peregrinantium. tomo. 10. 150. A B
 Charitas edificat: exponitur. to. 10. 45. K
 Charitas humana, etiam licita, communis est fidelibus & infidelibus. to. 10. 152. C D
 Charitatis humanae diuisio in licitam & illicitam. Ibidem. C
 Impossibile est vtranque charitatem humanam habere. to. 10. 152. F G
 Qui charitate humana non afficitur, inter homines censendus non est. to. 10. 152. D
 Charitatis diuisio, in diuinam & humanam. Ibidem. C & seq. F
 Ordo charitatis, in rebus externis, Ibidem. G H
 Charitas distinguit inter filios dei & filios diaboli. Ibidem. M
 Charitas quare maior fide & spe. to. 10. 153. B
 Charitas obtinet principatum in omnibus praecipuis dei. Ibidem. C
 Sine charitate nihil deo placere potest. to. 10. 153. C
 Charitas est praemium sanctorum in caelo. Ibidem. B
 Nullum medicamentum charitate salubrius est. to. 10. 157. A
 Charitas est vnum praecipuum, in quo qui defecerit factus est omnium reus. Ibidem. I
 Charitas domini, circa genus humanum. Ibidem.
 Per concordiam charitatis pro membris omnibus clamat. to. 10. 167. A
 Charitatis dulcedo sic cor nostrum obtinere debet, vt in nobis locum non possit habere odij amaritudo. tomo. 10. 157. C
 Diuersa est futura spes charitatis, propter diuersa merita charitatis. to. 10. 200. C
 Qui non vult talem habere charitatem, qualem Christus praecipit, ex omni parte Hierusalem portas clausas inueniet. to. 10. 211. A
 Sine charitate nullus vnquam videbit deum. to. 10. 211. C

Qui charitatem habere noluerit, quae conscientia ad dominum, qui est charitas, accedere praesumit? Ibidem.
 Sine deo est, qui non habet charitatem. to. 10. 211. G
 Charitas, in partes distributa, non minuitur sed augetur. to. 10. 229. E
 Sine charitate nemo gloriam aeternam intrabit. to. 10. 309. E
 Negocium iustum suscipit necessitas charitatis. to. 5. 183. C
 Charitas dei est praerenda mundo. tomo. 10. 278. F
 Ordo charitatis. to. 10. 291. L
 Tanta est possessio charitatis, vt & singulis tota sit, & omnibus integra. to. 10. 229. F
 De pietate & charitate. to. 10. 300. K L
 Radix nostra, charitas est. to. 10. 311. E
 Charitatis vnitatis, praeposenda est terrenae commodo hereditatis. to. 10. 315. H
 Eadem charitate diligimus deum, & proximum. tomo. 10. 319. G
 Charemon. to. 5. 83. C
 Chebron. to. 5. 139. F
 Cherubin. to. 8. 193. L & 140. E F & H
 Cherubin custodiens paradisum, dominus est. tomo. 10. 193. D
 Chirographa. to. 8. 205. H I
 Chirographum peccatorum, sanguine Christi deleta. to. 7. 173. L
 Chirographum paternum, quod scripsit Adam. Eodem.
 Chirographi paterni debitores, omnes homines. Ibidem. I
 Chordae. to. 8. 45. K
 Chordae decem praecipua, mystice. to. 8. 45. K
 De decem chordis. to. 9. 199. B & seq.
 Chordae quid sint, & quid significant. to. 8. 381. K L
 Chore. to. 3. 164. I K
 Chore, & aliorum casus. to. 8. 31. I & 91. H I & 93. K L & 199. K L & 202. F
 Chore filij, Christiani. Ibidem.
 Chore interpretatur caluicium, vel caluarria. Eodē, 81. I & 85. E & 87. F & 199. K L
 Pro filiis Chore quid sit. to. 8. 91. H I & 93. K L. 95. C
 Quid nomine Chore figuretur. to. 8. 109. M & 199. L & 202. F & 231. G
 Cur Chore & duces ipsius terra viuentes abforbuit, & populum illis consentientem e caelo ignis illapsus consumpsit. to. 8. 117. B
 Chorus. to. 8. 231. F
 Chorus concordiam significat, quae in charitate consistit. to. 8. 379. G in fine.
 Chorus laudat deum, quando & c. tomo. 8. 381. K
 Chryisma. to. 10. 391. C
 Chrysmatis mysterium. to. 3. 240. I. tomo. 4. 87. C
 Chryisma, unctio. to. 10. 391. C
 gg liij

Christus.
 Christi nomen à christmate. to. 3. 240. I
 tomo. 4. 24. A B & 87. C. tom. 5. 151. C
 tomo. 6. 16. C & 58. G & 143. C. tomo. 8.
 29. D & 89. L M & 379. F. to. 9. 57. F. to.
 10. 39. I & 194. G & 215. I
 Christus Iesus, nomen dispensationis. to-
 mo. 2. 161. M
 Christus, Hebraice Messias, Græcè Christ⁹
 à christmate, Latine vnctus dicitur. tom.
 8. 29. D & 262. E
 Christus est nomen sacramenti. to. 9. 128. K
Christi.
 Christi multi per gratiam. tomo. 4. 67. M
 & sequentib.
 Christi, reges Iudgorum dicebantur. Eodē,
 87. C & 113. D. tomo. 8. 267. F
 Christi dicuntur omnes fideles, propter
 mysticum christma. tomo. 5. 189. I
 Quomodo quidam Christi appellabatur,
 antequam esset vnctio, ex qua hoc nomen
 impositum est regibus. tomo. 8. 267. F
 Christus quis. tomo. 10. 88. K L
Christi nomina & officia.
 De Christo quæ dicuntur in scriptura, sa-
 ne accipiēda. to. 2. 94. K & seq. & 117.
 G. H. 161. C & seq. tomo. 3. 56. D &
 57. I K & seq.
 Christus multa dixit se esse, quæ per simi-
 litudinem accipiēda sunt. to. 9. 75. B
 Attributa Christi. to. 9. 170. G H
 Christus tribus modis in scripturis nomi-
 narur. to. 10. 141. F & seq.
 Christus, est verbum, anima, & caro. tomo.
 10. 203. M
 Christus, secundus Adam. to. 1. 186. K L
 Agnus. to. 2. 117. F
 Christus agnus dei. to. 3. 60. L M
 Christus magni consilij angelus. tomo. 3. 62.
 H in fine. to. 4. 22. I
 Christus dicitur est angelus. tomo. 5. 169. K
 Christus angelus. to. 6. 9. B. to. 8. 52. F. to. 9.
 46. L
 Christus est arbor circa fluium transplan-
 tata. tomo. 9. 127. G
 Aries rubricatus. to. 4. 37. A
 Christus, botrus vna. tomo. 8. 11. K
 Christus, brachiū dei. to. 4. 90. B. to. 9. 83. A
 Christus, Chore. to. 8. 81. H I
 Colonus, Christus est. to. 10. 13. D
 Christus, consiliarius. to. 6. 8. M
 Christus, Dauid appellatus est. tomo. 4.
 155. K
 Christus, dialecticus. to. 2. 46. H
 Christus, dies horæ, discipuli. tom. 9. 78. B
 Christus intus docet. to. 1. 127. E F
 Christus docet, homo admonet. Eodem,
 128. A
 Christus, doctor fidelium. tomo. 6. 11. M
 Christus, dux noster ex Aegypto. Eodem,
 126. E F
 Christus, ab effectu rerum, nomen Emma-
 nuel accepit. to. 10. 126. M
 Christus, sigulus. to. 10. 185. M
 Christus, finis legis. to. 3. 238. B
 tomo. 8. 114. H & 121. G. to. 9. 140. E
 Christus, finis fidelium. tomo. 3. 238. D
 Christus est fons vitæ. to. 10. 174. C
 Christi & fullonis comparatio. to. 10. 87. G
 Christus fundamentum fidei. to. 3. 35. A B
 to. 4. 17. A
 Christus, est fundamentum cordis, quando

nihil ei præponitur. to. 5. 205. A
 Christus, fundamentum, primum, & maxi-
 mum. tomo. 8. 208. M
 Christus gallina. tomo. 8. 128. K L & 218. M
 to. 10. 26. K L & 109. L
 Gentes & idololatræ scorpiones, quos tam-
 en gallina Christi comedit, & in cor-
 pus suum, Ecclesiam, traicit. tomo. 10.
 26. K & seq. B
 Christus, gloria, & splendor, *ἐνδοξα*.
 tomo. 2. 66. I. tomo. 4. 225. H. to. 6. 17. G
 Christus granum sinapis. tomo. 10. 111. K
 Christus quomodo est granum in terram
 missum. tomo. 10. 204. A B
 Christus, hæreditas & testator. to. 6. 20. I
 Christus, hæreditas bonorum. tomo. 9.
 5. E. to. 10. 30. G
 Participes Christi. tomo. 5. 151. D
 Qui Christū possidet pietate, omnia pos-
 sidet. to. 10. 46. K
 Christi⁹, hostia erat, & sacerdos. to. 10. 192. M
 Vide infra, Christus sacerdos.
 Christus, illuminator. to. 10. 116. F
 Christus, inspector cordium. to. 10. 7. K
 Christus instaurat omnia. tomo. 3. 40. A
 Christus intercessor efficax. to. 1. 37. D &
 42. K L. tomo. 2. 21. F
 Christus, iudex viuorum & mortuorū. to-
 mo. 3. 33. G & 39. F G & 240. H. tomo. 9.
 105. G
 Christus, iudex. to. 4. 265. F
 tomo. 6. 10. F & 143. H I
 Vide infra, Christi iudicium: & in
 litera. I. Indicium.
 Christus, lapis vnctus à Iacob. tomo. 3. 138.
 F G. tomo. 6. 58. G. to. 8. 89. I K.
 Lapis angularis. tomo. 4. 222. K L
 tomo. 6. 96. F G & tomo. 10. 70. A
 Christus dicitur est lapis offensionis. tomo.
 9. 128. L
 Christus lapis angularis, fecit vtrūque po-
 pulum, gentilem & Iudaicum, vnum. to-
 mo. 10. 136. E F
 Quare Christus dicitur est lapis angularis.
 tomo. 10. 138. B C
 Lapis reprobatus ab ædificantibus. tomo.
 3. 138. G. tomo. 6. 17. F
 Lapis excelsus sine manibus. to. 8. 92. A B
 & 247. E to. 9. 7. M & 19. L
 Christus, leo de tribu Iuda. tomo. 2. 117. A
 & D. to. 3. 13. I. tomo. 8. 105. G
 Christus leo & serpens. tomo. 10. 111. C
 Quare Christus dicitur est leo & agnus. to.
 10. 213. F G
 Christus, liberator. to. 1. 17. B. to. 4. 284. G
 Christus lignum vitæ dicitur. tom. 5. 195. C
 Christus, lumen animarum. to. 8. 139. E
 Christus lumen, Ioannes lucerna. tomo. 10.
 88. D E
 Christus, lumen. tomo. 10. 152. H
 Christus, lux gentium. to. 6. 17. L & 147. G
 Lux mundi. to. 9. 58. C
 Christus quomodo maledictū. to. 4. 290. E
 to. 6. 45. D & 64. A B & sequenti.
 Christus, manus & virtus dei. to. 6. 143. L
 Christus, manna. to. 6. 58. K
 Christus, nubes & columna. Ibidem.
 Christi⁹ mediator. to. 3. 37. L M & 140. D E
 Vide, Mediator.
 Quomodo Christus est mediator dei & ho-
 minum: & quomodo à dæmonibus libe-
 rat. to. 5. 78. D & 92. C. to. 9. 113. A

Christus, vitæ mediator: diabolus, mortis.
 tomo. 3. 69. H
 Inter Christum & diabolum nulla medie-
 tas. tomo. 7. 146. G
 Christus, medic⁹. to. 1. 37. D. to. 8. 59. M. to.
 10. 6. I K & 18. C D. & 45. L & 46. E &
 49. L M & 68. G
 Medicina. to. 3. 3. F G
 Quomodo Christus gregem curauit. to. 9.
 231. F & sequent.
 Christi⁹ mōs magu⁹ qui creuit ex minimo la-
 pide. to. 6. 14. A & 16. K & seq. L. to. 8. 125. C
 Christus, mundator. to. 7. 54. F
 Christus negociator celestis, in hunc mū-
 dum venit accipere cōtūmelias, dare ho-
 nores: haurire dolorem, dare salutem:
 mortē subire, & dare vitā. to. 8. 35. H
 Christi opera cum patre. to. 3. 240. D
 Vide opera, & Trinitas.
 Christus, ouis paschalis. to. 3. 138. F in fine.
 Christus, panis angelorum. to. 1. 153. B. to
 mo. 9. 25. K
 Christi⁹, panis cōmunis. to. 10. 25. E & 151. G
 Christus, paracletus. to. 9. 93. L
 Christus paries est, ad quem nos oportet
 conuertere. to. 9. 208. G
 Christus, passer. to. 10. 109. K
 Quō dicitur pastor & lanua. to. 8. 209. A
 Christus, nostra pax. to. 6. 10. E
 Christi⁹ quomodo factus peccatū. to. 3. 38. G
 to. 6. 64. D E & 153. G H. to. 10. 61. H I
 Christus pellicanus est nascēdo, nicticorax
 moriendo, & passer resurgendo. to. 8.
 248. F G
 Christus, petra, lapis. to. 1. 7. H. to. 2. 92. E.
 to. 3. 138. F G. to. 6. 58. K. to. 9. 222. H
 Quō dicitur est petra, agnus, & leo, vt per
 hæc visibilia ad inuisibilem informare-
 mur. to. 8. 88. D
 Christus est petra fundamenti, & lapis an-
 gularis. to. 10. 324. E
 Christus, principiū. to. 9. 64. A B & 203. E
 Christi⁹, propheta. to. 6. 14. B. to. 9. 30. M &
 46. K
 Christus, propheta, similis Moyfi. Eodem.
 to. 6. 70. B C
 Christi⁹ quoq; proximus noster. to. 3. 4. K L
 Christus, rex & sacerdos. to. 4. 81. K & 87.
 D & 91. K & 92. B & 130. M
 Christi⁹, rex seculorū. to. 6. 19. L M & 113. A B
 Christus quō rex Iudgorū. to. 8. 141. D E.
 to. 9. 81. A
 Christus non solum rex Iudæorū, sed & ge-
 ntium. to. 9. 117. M
 Christi⁹ rex, est vltor impiorum regum, &
 rector piorum. to. 10. 136. C
 Christus, sacerdos. to. 5. 90. H
 Christus, sacerdos & sacrificium. to. 3. 49.
 M. to. 5. 86. M. to. 8. 29. D
 Christus sacerdos, secundum ordinē Mel-
 chisedech. to. 4. 230. M. to. 5. 139. G. tomo.
 6. 17. K
 Christus, salus. to. 10. 30. B
 Nulla salus sine Christo. to. 10. 70. H
 Christus salutare dei. tomo. 2. 123. L
 to. 4. 67. M. to. 5. 217. E. to. 6. 128. E. to. 8.
 55. H & 77. M
 Christus verē Samaritanus. to. 9. 69. D E
 Christus sanctificat apostolos in seipso. to.
 9. 111. L
 Christus dicitur sanctus, & sanctus sancto-
 rum. tomo. 9. 196. F
 Christum

esse sapientiam dei. to. 3. 173. M
 Christus, seruus. tomo. 2. 164. K
 Christus sinapi comparatur. tomo. 10.
 270. C
 Christus est arbor sinapis: omnes martyres
 vel sancti sunt rami. Ibidem. D
 Quomodo Christus reficiat sitientes, & la-
 borantes. to. 10. 81. F
 Christus, sol iustitiæ. to. 2. 117. A
 Quō dicitur sol, petra, ouis, leo, non pro-
 prietate, sed similitudine. tomo. 8. 219. A
 & 227. C. & 263. B C
 Christus quomodo factus est spes nostra.
 tomo. 8. 134. D E
 Christus etiam patriarcharum scopus. to-
 mo. 1. 36. G. tomo. 2. 41. E F. & 83. I K
 & 90. B. & 146. H I. & tomo. 4. 221. G
 Quomodo Christus est splendor lucis æ-
 ternæ, & imago inuisibilis dei. tomo. 10.
 222. E
 Christus, sponsus. to. 1. 22. I. in fi. to. 6. 13. H
 & 14. F. & 19. D. & 89. G. to. 7. 111. G
 Christum cum audis, noli spōsum à sponsa
 separare. tomo. 8. 55. M
 Christus, sponsus Mariæ. to. 10. 127. I
 Christus, sponsus & sponsa. to. 10. 142. H
 Quō dicitur Christus est substantia populi sui. to
 mo. 5. 150. B C
 Christi⁹ nobis factus est turris fortitudi-
 nis. tomo. 8. 134. F G
 Christus, vapor virtutis dei. to. 4. 225. D
 Christus, verbum patris quare dicitur. to-
 mo. 3. 32. G
 Christus est verbum dei, & nō verbum ho-
 minis. to. 10. 201. F G
 Christus apud patrem veritas & vita affu-
 mendo hominem factus est via. to. 10.
 47. B. Vide infra, Via.
 Christus vermis, & non homo. tomo. 2.
 121. H, & sequenti.
 Christus vermis, bifariam intelligitur. Eo-
 dem. 43. C
 Quomodo Christus est vermis. tomo. 10.
 215. I
 Christus solus via ad salutem. tomo. 1.
 31. A B
 Christus est via, veritas, & vita. to. 9. 43. C
 & 58. M. & 214. C
 Christus, via. tomo. 10. 109. L M. & 173. A
 Christus, perfectissima victima. tomo. 3.
 70. D
 Christus nobis vicit. to. 10. 21. H I
 Christus in die vinci maluit, vt victor effet
 in cunctis. tomo. 10. 187. D
 Virga efficitur Christus nobis. tomo. 10.
 177. H
 Christus, virtus & sapientia dei. Eodem.
 31. M. & 74. E F. & 101. E F. & 173. C D.
 tomo. 4. 75. M
 Vita nostra, Christus. to. 10. 6. E
 Christus est vita, mors est diabolus. Eo-
 dem. 31. C
 Christus vitis vera, & agricola. tomo. 9.
 96. A B
 Et per similitudinem. Ibidem.
 Vitulus saginatus. tomo. 4. 79. L
 Christus dicitur vitulus. to. 10. 161. F
 Christus vnigenitus, & primogenitus quo-
 modo. to. 3. 32. K L. to. 4. 61. L. to. 6. 31. C
 & 113. B. & sequentibus. Vide Filius.
 Christus quomodo vnctus spiritali sancto.
 tomo. 3. 107. H I
 Figure & promissiones Christi.

Passio Christi prophetatur in psalmo. 21.
 tomo. 2. 121. A B. & sequenti.
 Christi regnum Sibyllæ etiam prædixe-
 runt. tomo. 2. 146. C D. tomo. 4. 87. K
 & 279. H I. to. 6. 8. L
 Christi hæreditas, Ecclesia catholica: &
 possessio Christi, termini terræ. tomo. 2.
 152. E F. & 154. K L. & 156. L M. & seq.
 & 171. A B
 Christi promissio Abrahæ facta. tomo. 2.
 155. C
 Christum & Ecclesiam, discimus in scriptu-
 ris. to. 2. 156. H. & L. & M
 Triphariam scripturæ videtur loqui de
 Christo. tomo. 3. 59. I. & sequen.
 De Christo prophetia. tomo. 4. 22. L M
 & 25. A. & 28. I K. & 35. M. & 40. E. &
 64. L M. & 223. I K. tomo. 7. 61. E F
 Christi mors & gloria prædicta. tomo. 4.
 89. I. & sequenti.
 Christi promissus, & exhibitus. tomo. 4.
 88. K L
 Christum adumbravit natiuitas Iacob. to-
 mo. 4. 217. G
 Quō dicitur sacramentum redemptionis Christi
 nullis retrō temporibus defuerit, sem-
 perque sit diuersis significationibus præ-
 dicatum. tomo. 5. 63. L M
 Christus fuit verus Salomon, promissus Da-
 uid patri suo. to. 5. 148. M. & sequen.
 Christum verum reges figurabāt, propheta
 vnctio. to. 5. 149. I
 De psalmo tertio, & quadragesimo, & quin-
 todecimo, & sexagesimo septimo, in qui-
 bus mors & resurrectio domini prophe-
 tantur. to. 5. 151. I. & sequen.
 Sapientia liber passionem Christi aperit-
 simè demonstrat. to. 5. 152. D
 Christi passio & resurrectio, prænunciata.
 tomo. 5. 167. C
 Christi⁹ natus est, impleta prophetia Iacob.
 tomo. 5. 172. M
 Quæ Porphyrius dicit, oraculis deorum,
 responda de Christo. to. 5. 183. M. & seq.
 De Christo filio dei, prophetia discutiuntur,
 contra Iudeos, Arianos, & Sabellia-
 nos. to. 6. 9. B. & sequen. & 13. M. & seq.
 De Christo prophetia, ex libris Ethnicorū.
 Eodem. 14. F
 De Sibyllinis vaticiniis. Ibidem. G H
 Christum prædictum à prophetis Hæbreis
 copiose contra Manicheos. tomo. 6. 55. L
 & sequentibus.
 Christus summus pōtifex noster, quomo-
 do præfiguratus. tomo. 7. 7. K
 De Christo obscurius loquūti prophetæ,
 quæ de Ecclesia. tomo. 8. 38. E. in fine.
 Christum Iudæi, sub velo, non vident. Eo-
 dem. 145. A
 Christi typus, Abraham. tomo. 6. 58. F
 Isaac. to. 3. 61. A. tomo. 6. 58. F. to. 8. 38. F
 Aaron. to. 10. 117. C
 Item figuratus fuit per lapidem adiutorij.
 to. 5. 143. D E
 Item figuratus fuit in benedictione Iacob.
 tomo. 5. Eodem. G
 Christus aries pro Isaac immolatus. tomo.
 6. 58. F. to. 8. 38. F
 Lapis Iacob. tomo. 3. 138. G. to. 6. 59. H
 Ioseph. tomo. 6. 58. I Vide Ioseph.
 Virga Moyfi. tomo. 6. 58. K
 Iesus Naue. tomo. 6. 59. A. 70. C
 & sequentibus.

Botrus in Igno pendens. tomo. 6. 59. A. &
 60. B. in fine.
 Samlon. Eodem. 59. B
 Dauid. Ibidem. C
 Helias. Ibidem
 Helisæus. Ibidem. C D
 Salomon. tomo. 6. 62. M
 Vide Christi nomina & officia, & in indice
 singulas hæc dictiones.
 Prophetia de natiuitate Christi. tomo. 9.
 244. I
 Christus à patre & spiritu sancto, ad no-
 stram redemptionem destinatus est. to-
 mo. 10. 125. F
 Triduana mors Christi, per prophetas pro-
 missa, est impleta. tomo. 9. 247. I
Aduentus.
 Christus cur aduenerit. tom. 1. 159. L M. to.
 10. 41. H I
 Christus & in iuuentute, & in senectute ve-
 nit. tomo. 1. 9. D. & sequen.
 Ante Christi aduentum, pios seruatos fuisse
 per Christum. tomo. 2. 41. D E. 83. H I
 & 89. I K
 Ante Christi aduentum, sancti etiam ad in-
 feros descendebant: & quomodo inde li-
 berati. tomo. 2. 91. D E
 Christi aduentus in carne & spiritu. Eo-
 dem. 92. E F
 Christi missio, etus incarnatio fuit. tomo. 3.
 240. K. tomo. 6. 142. I. tomo. 9. 61. D
 Christus, cur tam serus aduenerit in car-
 ne. to. 4. 174. E. to. 7. 268. K
 Christus quare tanto post venit, & non in
 principio peccati hominis. to. 4. 126. L
 Retractionum. to. 1. 9. D
 Christus cur non ante venerit. tomo. 4. 211.
 C. & sequen. to. 9. 55. E
 Christi aduentus præcipua causa, dilectio.
 tomo. 4. 217. I
 Christus, qualis venerit ætate sexta. to-
 mo. 4. 222. D
 Christum Iudæis præcipue missum. to-
 mo. 4. 287. G
 Christus quare venit, & quid boni attulit
 generi humano, cum videantur peiora
 esse in rebus humanis, quam antea. to-
 mo. 8. 342. D
 Christi aduentus duplex. to. 9. 7. K L
 Christus tanto occultior venit, quanto hu-
 milior. Ibidem. K
 Christus non diceretur manifestus venire,
 nisi occultus venisset. to. 9. 7. K L
 Christus quomodo dicitur occulte venisse,
 & manifeste venturus. tomo. 9.
 52. I
 Christus primum venit saluare, deinde iudi-
 care. tomo. 9. 60. H I
 Christi aduentus quantum credentibus sa-
 lutaris, tantum non credentibus exitia-
 lis fuit. tomo. 9. 99. I
 Christus à Iudæis speratus, non fuit co-
 gnitus, quia humilis venit. tomo. 9.
 128. K
 Proximus Christus factus est nobis miseri-
 cordia. tomo. 10. 31. D
 Quomodo Christus venit ad nos, & nobis-
 cum est, & ad nos venturus est. tomo.
 10. 14. H I
 Misericordia est, qua Christus venit à pa-
 tre ad nos: iustitia, qua à nobis ad patrē
 recessit. tomo. 10. 50. M
 Et quare

Et quare illa præcipue dicatur iustitia. tomo.10.51. A
 Christus quare in mundum hunc venerit. to.10.64. D. & sequentibus.
 Christus venit propter peccatores. tomo.10.64. M
 Christus, aduentu suo, rescidit peccatorum chirographum. tomo.10.128. A
 Christus in mundum venit, & mundus eum non agnouit. tomo.10.128. F
 Christus ex sublimibus in infima & abiecta descendit. Ibidem. H
 Quæ erunt propria Christi, in quæ venerat. tomo.10.135. B C
 Qui receperunt Christum. Ibidem. C
 Christus quomodo ad nos venerit. tomo.10.187. H
 Christus venit ad miserias nostras, & eas toleravit. tomo.10.198. M
 Vbi Iudæi legebant Christum venturum, ibi legebant quia erant occisuri Christum. tomo.10.243. A
 Christus in hunc mundum descendit, suas scripturas probaturus & confirmaturus. tomo.10.306. B C
 Christus non venit ut diuidat, sed ut colligat. tomo.10.319. H
 Quod dixit veritatem, & pertulit iniustitiam, allaturus æquitatem. to.8.89. D
 Ignem attulit, & gladium. to.8.132. G H
 Christus habuit duo bona, & nos duomala. tomo.10.31. F
 Christus quid sui nobis donauerit, & quid nostri acceperit. Ibidem. F G
 Christus venit triste letificare seculum. tomo.10.129. I
 Christus deus, & æqualis patri.
 Christum esse verum deum. tomo.1.106. A tomo.3.55. I. & 173. K. tomo.6.19. I. & sequentibus.
 Christus dei imago, & similitudo. to.1.9. D E & 164. H. to.3.33. K. t.4.224. L. & 232. A
 Christus deus immensus, quomodo claudî poterit vtero virginis: & plura de incarnatione Christi, to.2.2. C. & sequen. tomo.6.98. I
 In Christo diuinitatis plenitudo corporaliter, quomodo intelligendum. tomo.2.59. D E. to.3.154. F. & 239. I
 Christi diuinitas. tomo.3.52. H
 In Christo duæ naturæ, & vna persona. Ibidem. I
 Christus æternus deus, ex virgine natus. tomo.3.45. B C
 Christus non creatura, sed creator. tomo.1.131. M. & sequen.
 Christi figura substantiæ paternæ. tomo.4.225. A
 Oculo humano non cernitur. Christus. tomo.9.97. L
 Christus hoc est, quod deus pater. to.10.44. C D
 Christus vnus substantiæ cum patre: & quid dictum sit vnus substantiæ. Ibidem. Christus vnus cum patre. tomo.10.51. B
 Christus est super omnia deus benedictus. tomo.10.125. C
 Christus est æqualis patri. Ibidem. D
 Christus Iesus heri & hodie, & cæte. exponitur. tomo.10.128. I
 Deuserat in Christo, & cæte. exponitur.

tomo.10.188. F G
 Christus creatura minor patre.
 Minor patre Christi. t.2.3. F. to.4.229. K L
 Christus quomodo creatura. to.2.56. K L
 Subiectio Christi, est traditio regni. tomo.4.207. C
 Christus etiam minor patribus. to.9.95. F
 Christus reliquerat patrem, quem secum habebat. tomo.9.108. I
 Christus, secundum carnem, minor spiritu sancto. tomo.10.11. E
 Christus æqualis patri, & minor patre. to.10.47. I. K. & sequenti. & 142. B
 Christus, secundum quod homo, minor est patre: & quæ sunt creatura, tolerat. tomo.10.125. D E
 Christus incepit esse in eo quo minor est patre. tomo.10.131. H
 Christus, secundum humanitatem, est inæqualis patri: secundum diuinitatem vero, est illi æqualis. tomo.10.14.2. D E
 Christus est inæqualis patri in vna parte, & in altera æqualis. Ibidem. G H
 Tradita omnia Christo à patre. t.10.148. I
 Christus, diuersis rationibus, minor & æqualis est patri. tomo.10.214. F
 Christus deus, æternus, & vnus deus dei filius.
 Christus, filius dei natus, non factus. tomo.1.140. G
 Christi incarnatio, & amplitudo regni eius. tomo.2.31. H. & sequen.
 Christus non factus, nec creatus. to.3.55. I K
 Christus quomodo prædestinat us filius dei. tomo.4.279. L. & sequen. to.7.270. E F & 279. L. tomo.9.109. L M.
 Christum demones confessi. tomo.6.9. A B
 Christus verus & dei & hominis filius. Eod. 47. A. & C. & 49. D E. & 143. B C
 Christus de patre natus, sine temporis die, de matre vero est natus hodie. to.10.131. I
 Christus est vnus filius patris, & nobis vnus saluator. tomo.10.187. I
 Christus est vnus, idemque cõmunis filius dei & Mariæ. tomo.10.215. K
 Christo diuinitatē falsò tribuisse apostolos, error. tomo.1.10. C
 Christus deus & homo.
 Christus vnus, Ecclesia, deus, homo. tomo.7.147. B C
 Christus & deus & homo. tomo.1.159. M. to.2.56. G H. & sequen. & 161. G H. to.3.33. L. & 37. M. & sequen. & 240. L
 Christus deus & homo, vna persona. to.2.55. I. K. 94. K. & sequen. to.3.95. H. to.6.143. A. & sequen. & 155. I. K. to.9.37. M 51. B. 91. G. & 95. G
 Christi hypostasis, quæ complectatur. to.2.94. K. to.4.230. D. & to.6.13. F. i fine, & sequen. & 143. E F
 De eodem Christo diuersa prædicatur, ob diuersas naturas hypostaseos. to.3.58. H & 37. L M. & sequen. & 52. H I. & sequen.
 Christus factus est particeps mortalitatis nostræ, vt nos participes faceret diuinitatis suæ. to.5.202. G
 Quod verus homo, verus deus erat, in nullo fallax, in nullo falsus: quia vbiq; verax, vbiq; veritas. to.8.89. L. in fine. & M
 Christus, non homo tantum, sed & deus: quia deus ante carnem, deus in carne, deus cum carne. Ibidem. 94. F. in fine.

Christus sic homo erat, vt & deus esset. tomo.8.121. E
 Christus noster est, & patris. Eodē. 33.4. H
 Quod fuit recens homo, sed sempiternus deus. tomo.8.196. F
 In Christo aliud apparebat, aliud latebat: curabatur ager homo per id quod videre poterat, vt postea capax fieret visiois eius quæ latendo differebatur, nõ negando auferebatur. to.8. Ibidem. 277. M
 Christus se non demonstravit in terra, sed demonstravit solam carnem suam. tomo.8.69. G
 Quod habuit verum corpus mortale. tomo.8.56. E. circa finem.
 Christus duplicis naturæ: vna æqualis patri, altera minor. tomo.9.95. E
 Christi humanitas, quomodo cogitanda: diuinitas item. tomo.9.65. D E
 Christus, in quantum homo, apparebat partiebatur. tomo.9.119. A
 Christus æternus in diuinitate, & temporalis in carne. tomo.9.127. B
 Christus in quantum homo, pro nobis exorat patrem: in quantum deus, nos exaudit orantes. tomo.9.108. B
 Christus æternus, temporalis factus est, vt nos temporales faceret æternos. tomo.9.127. F G
 Christus assumpsit quod non erat, nõ amissit quod erat. tomo.9.237. C
 Christus quomodo simul in maiestate dei, & paupertate hominis. tomo.10.7. I
 Christus, firmitatem suam cum infirmitate fidelium, commutauit. tomo.10.14. I. in fine.
 Christus, in tribus simul dicitur Christus & singularis, deitate, humanitate, & anima rationali. tomo.10.47. L
 Et ibidem, singulorum trium specialia. Deus, & humanitas filij assumptæ, vnus Christus. tomo.10.47. L
 In Christo vna persona, & duæ substantiæ, id est, naturæ non confusæ, sed vnitæ. Eodem. 48. A
 Christus, deus & homo. tomo.10.108. H & 109. D
 Christus, inuisibilis deus, factus est visibilis homo. tomo.10.126. K
 Licet Christus infirma pro infirmis pertulerit, non tamen maiestate aut potentia minutus est. tomo.10.128. D
 Christus deus factus est homo, vt homo fieret deus. Ibidem. H
 Christi deitas non minoratur, cum infirmitas assumitur. tomo.10.129. G
 Christus suscepit hominem in se, vt deum suscipiamus in nobis. Eodem. 130. D
 Christus nõ cõfusione naturæ factus est homo, sed vnitate personæ. tomo.10.131. F G
 Christus accepit quod ipse non erat, non amittendo quod erat. Ibidem. H
 Christus iacebat in pannis, qui regnabat in caelis. tomo.10.133. M
 Christus manens apud patrem in diuinitate, suscepit nostram infirmitatem in humanitate. Eodem. 134. E
 Christus inter homines homo, offerens hominibus, deum seruans credentibus. Ibidem. F
 Christus est patris reuelator, & matris creator. Ibidem. H
 Christus

Christus occultabat quod erat, & demonstrabat quod factus erat. Eodem. 135. A
 Esse cepit Christus homo, & non destitit esse deus. tomo.10.141. K. & sequenti.
 Christus secundum quod homo occilius est & non secundum quod deus. tomo.10.187. I. K. & 191. C
 Duplex est in Christo substantia. t.10.214. A
 De Christo secundum quod deus, & secundum quod homo. to.10.224. H
 Christus pro Iudæis orauit in homine, qui exaudiuit cum patre. to.10.256. D
 Errores circa diuinitatem & humanitatem Christi.
 Christum virum fuisse sapientissimum, Paganis fatentur, sed deum negant. tomo.1.11. D. tomo.4.26. F. & sequenti.
 Christum phantasma putarunt Manichæi. tomo.2.70. L. tomo.4.75. M. to.6.5. M
 Christum negans esse Christum, non magis negat, quàm si se negaret esse Christianum. tomo.9.115. C
 Christus non phantasma. tomo.3.45. B tomo.4.75. M
 Christus commenticius Manichæorum, tomo.6.47. C
 Christum hominem negantes. tomo.9.90. C D
 Errores hæreticorum de Christo. tomo.9.212. K L
 Hæreticus dicit Christum solum fuisse spiritum: fidelis, spiritum & carnem. tomo.10.201. C D
 Et ibi errores de humanitate vera Christi. B C
 Error quorundam confundentium humanitatem & diuinitatem Christi. to.10.222. M. & sequen.
 Christi humanitas, corpus, mens, spiritus, anima.
 Christus num rectè dicatur homo dominicus. tomo.1.7. F Vide homo.
 Christus quomodo creatura. tomo.2.56. K tomo.3.32. I. K. & 54. B
 Et quod aliunde quàm de genere Adæ, potuerit deus hominem suscipere. Ibidem
 Christi anima, vnde sit. tomo.2.92. G. to.3.147. D
 Gratia iudicium, Christi humanitas. tomo.3.38. A B
 Christi corpus, anima, spiritus, siue mens. tomo.3.33. A. & 173. K. L. to.6.143. F G
 Christi humanitas. to.3.48. K. & 52. G. H. & L. M. & 241. A B
 Cur deus factus homo, & passus. tomo.3.273. C D
 Christum corpus induisse verum. Ibidem. K L
 Christum non solum habuisse corpus hominis. Ibidem. K. & fo. sequen. B
 Christi corpus non fuisse imaginarium. tomo.3.174. C. to.4.124. F
 Christi corpus semper mansisse idem. tomo.3.174. F
 Idemque sublatum in caelum. Ibidem. G
 Christus homo. tomo.3.241. B
 Christus quare in homine apparuerit, & spiritus sanctus in columba. to.4.126. L
 Inter Christum hominem, & ceteros homines, discrimen. to.4.133. B. in princip.
 Christus totum hominem assumpsit. to.5.88. M
 Christus quomodo homo. to.5.92. C
 Christus nihil minus, sed plus quàm ceteri

homines habuit: & quid. to.8.33. A
 Christus omnia habuit, quæ hominis sunt, præter peccatum. Ibidem. B
 Christus quomodo cilicio idutus. to.8.56. D E
 Quod suscepit duo quæ noueramus, vt ostēderet nobis quod non noueramus. Ibidem. 161. A
 In Christo non sola caro erat, sed & caro, & anima, & verbum. to.8.205. D E
 Christus, secundum humanitatem, accepit potestatem in caelo & in terra. to.9.143. D
 Morienti salutare est de Christi humanitate loqui. tomo.9.208. G
 Christus Lazarum fleuit, veram ostendens humanitatem. tomo.9.210. E
 Christus quare in carnem venit, & nasci homo dignatus est. tomo.10.27. M
 Homo, Christus Iesus. tomo.10.28. G
 Homo Christus, nostræ naturæ. Eodē. 63. I
 In Christi corpore, tota vita nostra consistit. tomo.10.123. D
 Christus vt videretur nobiscum, hominem visibilem se fecit. tomo.10.126. M
 Christus, cessantibus naturæ legibus, nouus homo in nouam vitam solo deo operante perficitur. tomo.10.127. C
 Naturæ iura per Christum mutantur, in homine. tomo.10.128. I
 Christus hominem induit, vt hominem doceret. tomo.10.188. F G
 Christus verus homo factus, omnes angustias pertulit humanas. to.10.192. G
 Christus factus est quod fecit, ne periret quod fecit. tomo.10.202. A
 Christi caro.
 Christi carnis excellentia. to.3.49. E
 Christus verbo & carne commixtus. to.3.69. L. & 71. K
 Christi caro exiustis & peccatoribus originem ducit. to.4.31. K. & 61. M
 Christus quomodo carnem accepit, in carnem non mutatus. tomo.4.85. M
 Quare Christus post tot tempora tandem in carne apparuerit. to.7.268. K
 Christus quomodo in similitudine carnis peccati. to.7.195. C. & 235. E
 Quod particeps factus est infirmitatis nostræ, non iniquitatis. to.8.128. L. M
 Quo legitur habere peccata & delicta, qui peccatum nõ fecit. to.8.23. L. & 68. L
 Christus, in quo nõ erat peccatum, venit auferre peccatum quod nõ fecisset, si fuisset in peccato. tomo.9.130. I
 Christus similitudo erat carnis peccati, nõ caro peccati. tomo.10.40. K. & sequen.
 Confiteri Christum in carne venisse. to.10.89. A. B. & sequentibus.
 Christi caro, deitas, & crux. to.10.124. H
 Christus nobiscum venit carnis infirmitate, & non iniquitate. tomo.10.129. E
 Hæretici omnes negant Christum in carne venisse. tomo.10.89. F
 Item Paganis, Iudæis, mali Christiani. Ibidem.
 Christum cõtemnebat Porphy. negans esse deum, propter carnem, crucem, & huiusmodi: propter quæ non cognouit ipsum. tomo.5.87. M. & sequenti.
 Christi conceptio.
 Christi humanitas, gratiæ iudici. t.3.38. A B
 Christus quomodo cõceptus de spiritu sancto. Ibidem. C D
 Et non filius spiritus sancti. Ibidem. & 233. M

IN DIVVM AVGVSTINVM.
 Christus natus de spiritu sancto. tomo.3.37. L. M. & fo. sequenti. C
 Christus quomodo & in vtero matris fuerit, & in caelis. tomo.4.126. K
 Christus erat simul totus in caelo, & totus in virginis vtero. to.9.186. H
 Mytheria incarnationis Christi. tomo.9.241. L. tomo.10.300. H
 Mirabilia incarnationis Christi. t.9.247. B
 Virgo sine conceptu Christum, & non libidine. tomo.10.8. K
 Conceptio duplex. tomo.10.21. C. & sequen.
 Quare Christus de femina sine viro. tomo.10.35. D
 Vtrum Christus, ante virginis conceptum. tomo.10.63. K
 Christus non de substantia spiritus sancti, sed de potentia conceptus est. tomo.10.125. F
 Christus, qui terra, mari, & caelo non capitur, intra vnus corpusculi membra recipitur. tomo.10.127. C D
 In Christi cõceptione, maritus est sermo, & vxor auricula. tomo.10.129. I
 Nulla potuit fieri grauedo virginis Christi concipienti, nulla tristitia parturienti. Ibidem.
 Christus post matrem, de matre factus est, ante omnia de patre non factus est. Eodem. 130. A
 Modus conceptionis Christi, & ordo. tomo.10.130. I. & L
 Conceptionis Christi, solus author est spiritus sanctus. tomo.10.215. I
 Christus qua die conceptus est in vtero virginis, in ipsa resurrexit ab inferis. tomo.10.133. B
 Christus conceptus est in æquinoctio verno, & natus est in æquinoctio hyberno. Ibidem.
 Christus sine peccato concipi voluit. tomo.10.145. F
 Conceptionis Christi & Ioannis comparatio. tomo.10.265. K
 Maria virgo credidit, & cõcepit. t.10.318. F
 Christi natiuitas.
 Christi generatio duplex. tomo.4.91. B tomo.9.24. F
 Vtraque Christi natiuitas, incomprehensibilis est. tomo.9.247. A
 Christus solus natus est ex virgine. tomo.2.93. L
 Verbum, quomodo caro factum. to.2.94. I. K. & 137. F. & tomo.3.3. F. & 37. L
 Christi natiuitas. to.3.32. I. & sequen. & 38. C. & 170. D. tomo.6.13. F G
 Christus cur ex virgine natus. to.3.95. J. & sequen.
 Christi natiuitas incontaminata. tomo.3.173. K. L. to.6.124. K L
 Christus quare de femina natus sit. tomo.4.124. E
 Christus natus est tempore Augusti Cæsaris. tomo.5.29. K
 Christus per Mariam homo est factus. tomo.5.151. F
 Christi, de patre, natiuitati initium à tempore dantes hæretici. to.6.7. E. & 14.2. E
 Christi conceptio & natiuitas spiritalis. tomo.6.102. C. & 175. K L
 Aliter Christus, aliter nos nascimur. tomo.7.152. H
 Christus cur infans natus est, fecus atque Adam. tomo.7.148. B
 Mirabilia

Mirabilianatalis Christi. to.9.24.E
 Mystera natiuitatis Christi. tomo.9.24.F
 & 24.4.1.K
 Christus natus est ex Maria virgine. tomo.
 9.24.7.A
 Christi humana natiuitas, humilis & ex-
 cella fuit. to.9.239.C
 Christus non nolens, in tempore natus est.
 Ibidem.E
 Quomodo Christus natus est de virgine.
 tomo.9.241.L & 24.4.1.K
 Christus factus de femina, sine viro. tomo.
 10.35.D
 Scriptura vtrunque dicit: Christum ex vir-
 gine, & muliere natum. tomo.10.52.D
 Christus mirabiliter procreatus est. to-
 mo.10.126.L
 Christus ea veritate carnis, qua nos, natus
 est, non tamen eo quo nos more conce-
 ptus & natus est. Ibidem.
 Christus ex virgine conceptus, & natus,
 sua natiuitate coniugia non damnauit.
 Ibidem.M
 Christus procedit ex Maria vtero. tomo.
 10.127.F
 Christus quare natus. Eodem.128.A B
 Christus praelegit, ciuitatem, vterum, &
 diem in qua nasceretur. tomo.10.128.K
 Christi pulchritudo, vbique patebat in na-
 timitate sua. Ibidem.M
 Christus quare ex virgine carnem suscep-
 rit. tomo.10.130.M. & sequentibus.
 Natus est Christus, non sibi, sed nobis. to-
 mo.10.133.K
 Christus, quia vnigenitus, fratres non ha-
 bet, omnes tamen dignatus est vocare
 fratres. tomo.10.134.G H
 Christi prerogatiua in incarnatione & na-
 timitate. Ibidem.H
 Christus nascendo nobis aduenit, nobis vi-
 uendo militauit, nobis militando con-
 fluxit. tomo.10.135.H
 Christus nascens, accepit virtutem Dama-
 sci, & spolia Samaritae. tomo.10.137.B
 Christi & Adae ortus diuersus. tomo.10.
 165.A
 Christi natiuitas, & egestas. to.10.202.B
 Christus non sibi, sed nobis natus, sicut non
 sibi, sed nobis passus. tomo.10.216.B
 Christus natus est de spiritu sancto, & Ma-
 ria virgine. tomo.9.239.B
 Christum matrem habuisse, a quibusdam
 negatur. tomo.2.29.M. & sequenti.
 Christi infantia.
 Christi pueritia. tomo.4.91.E F
 Christi infantia, caruit ignorantia. tomo.
 7.153.G
 Praesepium fuit primum Christi cunabu-
 lum. tomo.10.127.L
 Pannis Christi infantiae, facta sunt empla-
 stra natura. tomo.10.132.L
 In praesepi Christum dignatus est poni: &
 quare. Ibidem.B
 Christus in cunabulis manifestatus est iis
 qui prope, & iis qui longe. tomo.10.136.E
 Pastores angelo nunciantes, magi stella de-
 monstrante, ad Christum perducti sunt.
 Ibidem.G
 Iudaei, de ciuitate natiuitatis Christi inter-
 rogati, dicunt Bethlehem. to.10.136.D
 Oblatio Christi Simeoni. to.10.128.K L
 Christus adhuc in manibus matris porta-
 batur, & iam dominus orbis agnosce-

batur. Ibidem.L M
 Qui Christum humilem adorauerunt, inue-
 nerunt excelsum. Eodem.129.A
 Christus inimicitias Herodis fugiens, por-
 tantibus parentibus Aegyptum petit.
 tomo.10.137.C
 Christi a magis visitati, & Salomonis a re-
 gina visitati differentia. tomo.10.138.D
 Christus duodecim annorum, remansit in
 templo. tomo.10.136.L
 Christi parentes, & cuius filius sit.
 Christus quare se toties filium hominis ap-
 pellat. to.2.121.H I. tomo.4.91.C
 Christi anima, non ex traduce Adam. to-
 mo.3.147.G
 Christi quomodo fuerit in lumbis Abrahae.
 Ibidem.H I. & sequentibus.
 Christus ex vtroque genere, & regum, & sa-
 cerdotum. tomo.4.91.D E
 Christus semen Abrahae. tomo.4.290.I
 Christus, quomodo sit filius David, domi-
 nus item. tomo.4.106.L M. & 279.I K
 & 285.L M
 Christus, quare dicatur filius David. to-
 mo.4.204.I
 Christus vnigenitus & primogenitus, quo-
 modo. tomo.6.115.G H
 Christus natus est de semine Sem, filij Noe.
 tomo.5.133.L
 Christus intelligitur per David, de cuius
 semine carne assumpsit. tomo.5.149.F
 & sequentibus.
 Christus dicitur filius ingenuorum. tomo.
 5.152.I
 Christus factus est filius hominis, vt filios
 hominum faceret filios dei. tomo.5.
 202.D
 Christus cur de bonis & malis nasci volue-
 rit. tomo.6.92.G H
 Christus, radix Iesse. tomo.7.111.B
 Christus, filius synagogae. to.8.89.A
 Quod caeci, consistendo Christum filium Da-
 uid, illuminari meruerunt. Eodem,
 278.D
 Christus interrogando Iudaeos, quomodo
 sit filius David, non se negauit filium, sed
 modum, quo id fieret, inquisiuit. Ibi-
 dem.E
 Quomodo sit filius David, & dominus, te-
 stimonij scripturarum declaratur. Ibi-
 dem.F. & 50.D E
 Quomodo in eo quod sit filius David, etia
 factus est dominus David: exemplo ostē-
 ditur. tomo.8.278.G
 Christus, secundum carnem filius est Da-
 uid, secundum diuinitatem creator est
 David. Ibidem.B. & 362.K
 Quare filius sit David. tomo.8.121.I
 Qui dicit Christum non esse filium David,
 contradicit Evangelio. tomo.8.278.B
 Generationes a Christo vsque ad Adam, se-
 ptuaginta septem, & econuerso. tomo.
 10.15.E
 Christus, filius David. tomo.10.18.K
 Christi generatio sic erat: exponitur. to-
 mo.10.48.C
 Christus, & filius dei, & filius hominis. to-
 mo.10.71.C
 Tu es Christus filius dei viui, & caetera. expo-
 nitur. tomo.10.88.L
 Christus patrem habet in caelis, & matrem
 in terris. tomo.10.133.A
 Iudaei dicebant Christum esse suum, quem

tamen occiderunt. tomo.10.129.A
 Christus generationem suam, temporalem
 fecit hominibus vtrunque enarrandam.
 tomo.10.134.B
 Iudaei adhuc sperant Christum ex David
 venturum. tomo.10.24.2.B
 De Christi parentibus. tomo.10.316.L
 Christus parentibus subditus erat, & non
 solum parenti matri. tomo.10.317.B
 Vita, doctrina, miracula.
 Christi vita epilogata. tomo.1.159.M
 & sequentibus.
 In his quae Christus interpretatus est, non
 esse liberam hominum diuinationem.
 tomo.2.43.E
 Christi doctrina per totum orbem confir-
 mata. tomo.1.138.A
 Fatigatum fuisse Christum ex itinere, quid
 est. to.9.29.I. tomo.10.174.B C
 Christus propter nos egere voluit, vt ha-
 beremus vbi seminaremus. tomo.9.
 202.C D
 Quid Christus pro nobis fecerit. tomo.9.
 239.B C
 Christus suscepit mala nostra, vt nobis tri-
 bueret bona sua. tomo.10.185.K
 Christi vita tota cum labore fuit. tomo.10.
 293.M. & sequenti.
 Christus baptizatur a Ioanne. tomo.3.39.A
 & 170.K
 Christus, quare baptizatur. tomo.8.221.D
 Ioannes non dubitauit de Christo. tomo.4.
 205.D. & sequen.
 Christus mundans ablui voluit, vt ablueret
 immundos. tomo.10.135.M
 Christus propter humilitatem, & non pro-
 pter iniquitatem baptizari voluit. to-
 mo.10.266.K
 Christus, an baptizauerit. tomo.2.105.A
 Christi tentatio, & ieiunium. to.3.171.A
 Christi miracula recensentur. Ibidem.C
 Christi tentatio, nostra eruditio. tomo.3.
 236.M. to.8.28.C. & 220.C
 Christus quando voluit tentari a Satana,
 nos transfigurauit in se. Ibidem.134.C
 Christi ieiunium, & sitis, spiritaliter. to-
 mo.8.159.L
 Christus tentatus trisariam. to.9.127.M
 Christus quadraginta diebus & noctibus
 ieiunauit. tomo.10.159.B
 Christus, post quadraginta dierum ieiun-
 nium, de diabolo triumphauit. tomo.
 10.158.I
 Christus, per abstinentiam, quae Adam ami-
 sit, reparauit. tomo.10.165.M
 Ieiunauit Christus, & quare. Ibidem.
 Christus ideo dicebat, Non sum missus, ni-
 si ad oues domus Israel: quia ibi solum
 corporaliter apparuit. tomo.9.75.A
 Christus, quomodo Iudaeis cognitus. to.10.
 164.B. & sequen. copiose.
 Christus suam praesentiam solis Iudaeis ex-
 hibuit. Ibidem.
 Non magna felicitas homini de Christi prae-
 sentia corporali, si non habitet in pecto-
 re. tomo.10.5.A
 Et ibidem de hoc exempla. A B
 Christus differenter egit cum hominibus:
 tomo.10.6.I
 Christus non contempsit secularia homi-
 num instituta. tomo.10.142.M
 Christus non dedignatus est hominum co-
 uersationem. Ibidem.
 Christus quo-

Christus quomodo tributum soluerit, &
 mortem. to.10.61.G
 Christus varius in responsis. to.4.277.I
 Christi interrogationes, quomodo acci-
 pienda. to.6.131.M. & sequen.
 Christus aliquando secundum sensum homi-
 num loquebatur. to.10.36.A
 Et ibi quomodo ad captum nostrum se sub-
 miserit. Ibidem.A B
 Christus saepe vsus est praeterito tempore
 pro futuro. to.9.110.B C. & G. & 111.G
 Loquitur aliquando Christus vt deus, ali-
 quando vt homo. to.10.125.B C
 Christus ad nostram doctrinam responderet,
 & interrogat. to.9.116.D
 Christus, in adultera, interrogatores inter-
 rogauit, & indices iudicauit. tomo.10.
 175.C
 Christus Pharisaem obiurgando, ei pepercit.
 to.10.27.C
 Christus in quo daemones eiecit. to.10.11.L
 Si Christus potuit super fluctus maris am-
 bulare, potuit ianuis clausis conaculum
 intrare. to.10.208.E
 Christus ascendisse ad diem festum, quasi
 in occulto, quid significet. to.9.52.L M
 Christus, quare se absconderit a Iudaeis,
 cum eum lapidare vellent. to.9.70.G H
 Christus, quare quaritur. to.10.71.M
 Christus, quare orat. to.8.32.H I
 Christus orat pro fidelibus, vt vbi est, illi
 sint secum. to.9.113.L M
 Christus orauit pro apostolis credentibus,
 & pro omnibus per eos credituris. to.9.
 111.M. & sequentibus.
 Christi patientia. to.10.146.K
 Christus vbi non respondebat, sicut ouis
 fitebat: vbi autem respondebat, sicut pa-
 stor docebat. to.9.117.C
 Christus quando siluit, & quando non si-
 lebit. to.10.106.C D. & G H
 Christus orauit pro persecutoribus suis.
 to.10.244.M
 Christus vna voce prostrauit Saulum, &
 erexit Paulum. to.10.165.M
 Christus reliquit patrem & matrem, vt ad-
 haereret vxori Ecclesiae. tomo.3.240.E.
 to.6.56.H. to.8.89.A. to.9.19.F
 Enagelio demonstrauit Christus initia via-
 rum & operum dei. to.10.48.B
 Christus fecit miracula multa. to.5.173.D
 Christi primum miraculum. to.6.13.G
 Miracula Christi calumniantes, propheta-
 tias de ipso intelligere non possunt. to-
 mo.9.60.B
 Christum multa dixisse & fecisse, quae scri-
 pta non sunt. to.9.77.D
 Christi facta, & facta, & signa sunt. Ibidem.E
 Miracula Christi. to.9.242.C
 Christus talia opera faciebat, per assum-
 ptum hominem, vt ex ipsorum clarita-
 te patris & filij diuinitas agnosceretur.
 to.10.126.M
 Christus miracula sua corporaliter & spi-
 ritualiter operatus est. to.10.179.G
 Libros de Christo scribendos mundum non
 capere, hyperbolicum est. to.9.124.A
 Christus ipse nihil scripsit. tomo.1.11.D.
 to.4.86.D. & sequentibus.
 Christum scripsisse magica, quidam sin-
 gunt. to.4.86.I
 Christum ex libris Platonis profecisse,
 commentum Platoniorum. to.2.27.G.

tomo.3.9.D.
 Christum laudant, & daemones, & Pagani.
 to.4.87.F
 Christo cesserunt dii, qui Iouem cedere no-
 luerunt. to.5.38.L
 Pagani in Christi laude falluntur. tomo.9.
 106.M.
 Christi affectiones, infirmitas, mortalitas,
 paupertas, deformitas, & horum opposita.
 Motus, Christus suscepit. to.5.117.L
 Quomodo Christus assumpsit passiones &
 affectiones nostras, in incarnatione. Ibid.
 Christi infirmitas. to.8.128.K L
 Christi infirmitas, & fortitudo. tomo.9.
 29.G H. Vide, Incarnatio.
 Christus quare suscepit infirmitatem na-
 turae nostrae. to.10.17.G
 Christus naturae humanae suscepit infir-
 mitates. to.10.126.K
 Christus dominus, visitauit seruos suos per
 infirmitatem. to.10.129.E
 Humiliata est Christi virtus, vt pietas au-
 geretur. to.10.130.F
 Christus, quasi nullius virtutis, contemptus
 est in terra. to.10.243.C D
 Christus mortalibus natus est mortalibus.
 to.10.318.F
 Christus, quam pauper nasci voluerit. to-
 mo.4.49.D
 Christus & diues & pauper. to.10.35.F G.
 & 184.G
 Christus qui diuites facit, pauper efficitur.
 to.10.128.I
 Exinanitio Christi. to.10.141.L
 Christus cum diues esset, factus est pau-
 per. to.10.184.G H
 Christus pauper fieri voluit, vt diuites pau-
 peres haberent quibus darent. tomo.9.
 198.C D
 Christus hospes voluit esse in terra, per
 quem facta est terra. to.10.201.L
 Christus sua paupertate nos ditauit, sua
 infirmitate nos sanauit, & sua morte
 nos viuificauit. to.10.264.C
 Christus diues, propter nos pauper factus
 est, vt nos ditaret. to.10.133.G. & seq.
 Quomodo Christus dicitur speciosus for-
 ma, & de formis. to.9.139.C D
 Iudaeis Christus foedus, & sine decore. to-
 mo.10.43.E F
 Qui amatae suae Ecclesiae decorus. Ibidem.
 Deformitas & speciositas Christi. to.10.
 80.D E.
 Deformitas Christi, pulchritudo nostra.
 Ibidem.E.
 Christus sine specie & decore. tomo.10.
 111.K L
 Christus vbique pulcher. to.10.128.M
 In Christo nobis maxima humilitas com-
 mendatur: viam, nobis fecit per humili-
 tatem, quia per superbiam recesseramus
 a deo. to.8.50.A
 Christi humilitas. to.9.7.A
 Veritas, iustitia, & mansuetudo in Christo.
 to.10.39.K L
 Christus, quantum mitis & humilis fuit.
 to.10.261.H I
 Causa humilitatis Christi, quae. tomo.10.
 109.M. in fine.
 Dominatio Christi ad omnes extenditur,
 bonitas vero ad quosdam tantum. to-
 mo.9.260.M.

Christus non minus fuit potens & sapiens
 in reformando, quam in formando. to-
 mo.10.263.M
 Per Christum omnia. to.10.66.G H
 Christus vnus iustificat. to.7.142.F. & seq.
 Solus Christus vere iustus. to.7.150.C
 In Christo omnes thesauri scientiae & sa-
 pientiae sunt reconditi. to.4.211.M
 Christus quomodo nesciat diem nouissimi-
 mum. to.8.7.L. & 60.C
 Christus singulis diuersus efficitur, prout
 indiget is qui operatur. to.10.177.H
 Eget Christus, quando eget pauper. to.10.
 248.I. De illis omnibus vide
 supra, Christi infirmitas.

Passio, mors, sepultura.

Christus, qua ratione hominem liberauit.
 to.1.153.A. & sequent.
 Christus quomodo in sacramento quoti-
 die immolatur. to.2.20.B
 Christus pro nobis semel immolatus est,
 & quotidie a nobis in sacramento im-
 molatur. Ibidem. & to.8.182.L
 Christi passio, precium mundi. to.2.154.B
 & 159.E.
 Christus patitur in membris suis. tomo.2.
 121.E. to.8.212.D. & 214.L M
 Christum passum esse anno quadagesimo-
 sexto, quidam putant. to.3.9.D E
 Christi passio, mors, & sepultura. to.3.33.D
 Crux, sepultura, resurrectio, ascensio Chri-
 sti, quomodo ad nos pertineant. tomo.3.
 39.E F.
 Christus passus & mortuus, bona volunta-
 te patris. to.3.43.D
 Christus mortem gustauit, & deglutauit.
 to.3.49.B
 Christi passio, & mors, spontanea. tomo.3.
 69.K. to.4.140.A
 Christus, perfectissima victima. to.3.70.D
 Per passionem & mortem Christi, cur deus
 liberauit hominem, & non aliter. to.3.
 94.B C
 Et cur deus factus homo & passus. tomo.3.
 173.C.
 Christum filium dei, passione non fuisse mu-
 tatum. to.3.174.E.
 Christi sudor, quid adumbret. to.3.236.F
 Christi mors indebita, liberauit obnoxios
 morti. to.3.94.L. & 240.B
 Christum crucifixum scire, quid sit. to.4.
 15.D.
 Christi mors, & gloria praedicta. tomo.4.
 89.I. & sequentibus.
 Christi passio, secundum quatuor Euange-
 listas. to.4.114.B
 Christus pro omnibus mortuus est. to.4.
 210.F G
 Christus crucem portauit, vt Isaac porta-
 uit ligna ad victimae locum. to.5.141.M
 Christus spinis coronatus, figuratur per
 arietem haerentem cornibus inter vepres,
 immolatum ab Abraham. Eodem.142.A
 In Christo impleta credimus, impleta cer-
 nimus, implenda confidimus. Et praemittit
 de ceremonijs Iudeorum, & templo,
 & alijs quae per Christum implenda
 figurabantur. to.5.62.M
 Christus passus est octauo Calendas Apri-
 lis, quo etiam annuntiatus fuit. tomo.5.
 176.B.
 Christus habuit potestatem moriendi, non
 necessitatem,

necessitatem, licet habuerit corpus animale. to. 5. 113. E
 Christum occidentium peccata, lota sunt in baptismo eorum. to. 5. 109. B
 Christi crucifixio prædicta. to. 6. 19. C
 Christus quomodo maledictus. tomo. 4. 290. D. E. tomo. 6. 45. D. & 63. M. & sequentibus copiose.
 Christus voluntarie passus. to. 6. 124. M. & sequentibus. to. 9. 21. K. L
 Christum pro peccatis nostris mortuum. to. 7. 144. I. K
 Christus cur mori voluerit. to. 7. 154. A
 Christus semel mortuus est. to. 8. 23. G
 Christus patitur in nobis. tomo. 8. 139. B. C. to. 9. 41. B
 Christi passiones non in solo Christo, imò passiones Christi, non nisi in Christo. tomo. 8. 135. F
 Christus in nobis moritur, & resurgit. tomo. 8. 139. D. E
 Christus soluit templum suum. Eodem. 148. A. B
 Christus granum tritici, mortuum & multiplicatum. to. 8. 162. H. to. 9. 81. E
 Christus de torrente huius seculi bibit. to. 8. 126. D. & 317. H. I
 Christum non fuisse sub fati necessitate. to. 9. 55. E. & 62. G. H
 Christus quomodo posuerit animam suam. to. 9. 75. C. & sequentibus.
 Christum occidere volunt Iudæi, gentiles videre. to. 9. 81. D
 Christi passio præcedit glorificationem. Ibidem. E.
 Christi perturbatio, quid nobis significarit. to. 9. 87. M. & sequentibus.
 Christus, quare crucifixus. to. 9. 104. H. I
 Passiones Christi commemoratio. tomo. 9. 151. M. & sequentibus.
 Christus sub Pontio Pilato crucifixus est. to. 9. 245. A. B
 Procuratio mortis Christi, per Iudæos. Ibidem. B. C.
 Christus à Iudæis occiditur, vt gentes redimantur. Ibidem. C
 Christus in morte oratur pro crucifigentibus eum. tomo. 9. 131. I. to. 10. 194. B. C. & 256. D. E.
 Christus, quando voluit, omnia consummavit in cruce. to. 9. 119. C
 Christi mortis vera testimonia. Ibidem. E. & 247. H
 Christi poenæ, in passione. to. 9. 117. A
 Tormentorum genera in passione Christi. to. 9. 247. G
 Christi morte, non meritum nostrum, sed misericordia eius commendatur. to. 9. 113. F.
 Christi sanguis fusus est, in remissionem etiam peccati quo fusus est. to. 9. 101. B
 Quare oportuit Christum pati, & resurgere. to. 9. 126. K
 Mors Christi, pro nobis, omnibus aliis beneficium præstat. to. 9. 163. C
 Christus morte sua factus est lapis offensiois, resurrectione vero sua mons magnus. to. 9. 223. E. F
 Christus ostendit nobis in cruce, quid tollerare, in resurrectione quid sperare debeamus. to. 9. 239. F
 Christi mors carnalibus est lac, spiritalibus cibus. to. 9. 104. G. H. & seq.

Mors Christi, & vita nostra, vnde. to. 10. 54. F. G.
 Tempore passionis Christi, nihil ignominiosius morte crucis. to. 10. 18. E
 Dominus cautionem, quam diabolus habebat contra nos, crucifixit. to. 10. 25. I. K
 Christus quare esurierit, defecerit, vulnerari se passus sit, denique cur mortuus sit. to. 10. 35. D. E
 Mors Christi, nostra redemptio. to. 10. 40. I
 Solus Christus sine peccato inuentus est, & tamen pro peccato mori voluit. to. 10. 149. H. I. & sequentibus.
 Christus impios amauit, & pro impiis mortuus est. to. 10. 46. K
 Scire in Christum. to. 10. 49. M
 Communio passionum Christi. tomo. 10. 74. B. & seq. copiose.
 Christi mors & sepultura. tomo. 10. 111. M. & sequentibus.
 Christum hora sexta crucifixum, & hora tertia, quomodo accipiendum. tomo. 8. 141. M. to. 9. 117. H
 Christus, quicquid passus est, hoc pro salute nostra. to. 10. 126. K
 Christus pro impiis mortuus est, exponitur. to. 10. 110. E. F
 Pressuræ Christi. to. 10. 142. K. L
 Christi passio, exponitur. to. 10. 146. K. & seq.
 Christus, quare occisus. Ibidem. L
 Christus sine sanguinis sui effusione potuit genus humanum reformare. to. 10. 147. G
 Christus iudicatus est, & vicit. tomo. 10. 149. F. G.
 Christus crucifixus est in eo loco, in quo Adam iacebat sepultus. to. 10. 162. C. D
 Quod Adam iuste debebat, Christus iniuste mortem suscipiendo persoluit. tomo. 10. 178. E
 Christus operatus est vt fortis, passus vt infirmus. to. 10. 181. F
 Tunica Christi, quæ non fuit diuisa, est charitas. to. 10. 182. I. K
 Christus totum mundum redemit, qui plus dedit, quam totus mundus valeret. tomo. 10. 185. I
 Chlamyde coccinea, quare induatur Christus. Ibidem. L
 Christus non passus est hostes suos vulnerari. to. 10. 186. L
 Passio Christi & eius resurrectio, quid nos doceant. to. 10. 187. L
 Christus quare habuit manus extensas in cruce. Eodem. 188. I
 Traditus est Christus. to. 10. 88. K
 Christus pro solo homine mortuus est, ea tamen quæ non senserunt, beneficium præstiterunt obsequium. to. 10. 189. A
 Comprehensio Christi à Iudæis. Ibidem. F. G
 Christus in horto capitur. Ibidem. G. H
 Christus pro seruatorum maleficiis morte punitur. Ibidem. L
 Christus ea sustulit, quæ maxime displicent humane infirmitati. to. 10. 190. G
 Christus accepit mortem de nostro, vt daret nobis vitam de suo. Eodem. 200. I
 Discipuli à magistro edocti, non potuerunt habere fidem latronis in cruce pendens. Ibidem. K
 Christus ideo mortuus est, vt nos viuificaret, & resurrexit, vt nos suscitaret. to. 10. 190. F
 Christus, quare crucifixus extra ciuitatem.

tem. to. 10. 193. A
 Christum in cruce maximum operatus miraculum. Ibidem. C
 Christus non necessitate, sed libera voluntate omnia tormenta, etiam ad mortem vsque sustinuit. to. 10. 196. K
 Christus innocens affligitur, vt noxius liberaretur. to. 10. 197. G
 Christus pro peccato mori venit, sed peccare non venit. to. 10. 198. I
 Christus malum nostrum tulit, vt nobis det bonum suum. Eodem. 199. B
 Si mors Christi pro nobis facta est, quanto magis vita eius. to. 10. 225. M
 Quare Christus tale genus mortis elegerit. tomo. 10. 215. E
 In corpore humano nos Christi mors viuificauit, nos resurgendo erexit, nos ascendendo consecrauit. to. 10. 214. C
 Christus, nec cruce, nec sepulchro, nec inferno deuinci potuit. Ibidem. G
 Quare Christus noluit præcipitari, lapidari, aut capite truncari. Eodem. 215. M
 Quare Christus in patibulo se pati elegerit. Ibidem. L. & to. seq. B. C
 Simpla mors Christi, profuit duplæ morti nostræ. to. 10. 216. C
 Quicquid generis tormentorum passus est Christus, pro contraria sananda nostra infirmitate passus est. Ibidem. D
 Christus mortuus est, vt peccatorum indulgentiam largiretur. Ibidem. I. K
 Iudæi Christum ridentes, caput mouebant, quod sanum non habebant. to. 10. 256. D. E.
 Christus extra muros vrbs immolatus est, ne credatur solum oblatum pro Iudæis. to. 10. 193. B
 In passione domini cœlestia & terrena turbantur. to. 10. 188. M
 Mirabilia in morte Christi, gloriam patientis ostendebant. to. 10. 216. C
 Precatio ad Christum. to. 9. 158. C. & seq.
 Sepultura Christi.
 Christus sepultus dicitur per synecdochē. tomo. 7. 250. B
 Triduum mortis Christi. to. 2. 43. A. to. 3. 15. B. C. to. 4. 75. H. I. & 117. I. K
 Christi sepultura: mysterium. to. 3. 124. H. I
 In morte Christi, anima erat in inferno, corpus in sepulchro; ipse vero in paradiso. to. 9. 113. M
 Christi sepultura. to. 9. 245. D
 Quid tres noctes sepulturæ Christi designent. Ibidem. D. E
 Quare Christus vno die & duabus noctibus iacuit in sepulchro. to. 10. 216. C
 Quare Christus sepultus est. Ibidem. D
 Caro Christi exanimis, vsque ad tertium diem mansit in sepulchro incorrupta. to. 10. 223. M
 Errores circa passionem, & mortem Christi.
 Christi mortem euacuant Pelagianī. to. 2. 89. G.
 Christum dignè fuisse passum pro iniquitatibus suis, & ideo ipsum deum non esse, dicit Porphyrius Apollinem deum interrogatū respondisse: & tamen deum Hebræorum maximè esse, ita vt ipsum etiam numina perhorrescant. tomo. 5. 184. A. B.
 Christum

Christum crucifixum negant Basilidiani, sed eius loco Simonem Cyrenæum. tomo. 6. 3. L.
 Item Simoniani. Ibidem. K
 Item Manichæi. Eodem. 124. M
 Christi diuinitatem passibilem dicentes, hæretici. to. 6. 7. D
 Christum non verè passum, nec verè mortuum, Manichæi fingunt. Ibidem. 64. I.
 Christum passibilem natum de terra, qualis dementia Manichæorum? tomo. 6. 79. M. & sequentibus.
 Christum quotidie nasci, pati, ac mori dicunt Manichæi. to. 6. 125. F
 Descensus ad inferos.
 Christi descensus ad inferos. to. 2. 56. G. H. 90. L. & sequentibus.
 Christus quomodo soluerit inferni dolores. to. 2. 91. B. & seq. to. 3. 158. L.
 Et quos inde liberarit. to. 2. 91. D. & seq.
 Quando Christus sepultus est, ibi nec anima fuit. to. 10. 187. K
 Christus apud inferos. to. 10. 196. L. M
 Et quare descendit ad inferos. Ibidem. & 216. D. E.
 Christus inferis timorem & admirationem incussit. to. 10. 196. L. M. & sequentibus.
 Christus, facta præda in inferno, viuis exit de sepulchro. Ibidem. 197. D
 Error circa descensum Christi ad inferos.
 Christo descendente ad inferos, omnes inde liberatos, hæretici æstimantes. tomo. 6. 7. D.
 Resurrectio.
 Christi resurrectio, nihil hominis perire naturæ indicauit. to. 1. 160. A. in fine.
 Christus post resurrectionem quomodo à quibusdam, & nõ agnitus sit, & agnitus. to. 2. 60. K. & 64. A
 Christus quomodo post tres dies dicitur resurrexisse. to. 3. 15. B. C. & 33. D. & 69. A. to. 4. 171. G. H. to. 9. 245. D. E
 Christi resurrectio, & ascensio. to. 3. 33. D. E
 Christi resurrectio, sacramentum renouationis nostræ, & eius quæ in fine futura est euigilationis exemplum. to. 3. 69. L
 Christi cibus post resurrectionem. to. 3. 171. L.
 Christi glorificatio. to. 4. 131. I. K. to. 9. 81. D. & 88. M. & sequentibus.
 Quod Christus post resurrectionem comedit & bibit, & etiam angeli, non alimenterum indigentia, sed ea potestate quæ poterat. to. 5. 112. L. M. & 213. I.
 Christus, post resurrectionem manducauit cum discipulis suis: & quare. to. 5. 113. M. tomo. 10. 208. A.
 Christus nõ apparuit post resurrectionem discipulis in claritate corporis sui, quia hoc non sustinisset humanus & infirmus aspectus. to. 5. 213. I
 Christi resurrectio prædicta. to. 6. 19. G. H
 Christum resurrexisse, propria fides est Christianorum. to. 6. 71. M
 Christi resurrectionem tota trinitas operata. to. 6. 144. F. G
 Cur solus Christus resurrexit. to. 7. 154. B
 Christi resurrectio, mane. to. 8. 131. K
 Christi potentia maxime apparuit in resurrectione. Ibidem. 147. K
 Christus resurgens apparuit discipulis suis. Ibidem.

Christum post resurrectionem nemo inplorum vidit. to. 9. 94. G
 Christi resurrectio, cætera alia opera sua superauit. to. 9. 100. K
 Christi manifestationes, post resurrectionem quomodo numerandæ. to. 9. 121. M. & sequentibus.
 Christi corpori non obstituerunt ostia clausa. to. 9. 120. D
 Non solus pater filium suscitauit, sed & filius seipsum. to. 10. 7. D
 Christus, quare cum cicatricibus resurrexit. to. 10. 28. K. L
 Et quare eas seruet in cælo. Eodem. 317. F
 Christus, quare resuscitatum suum corpus subtraxerit ab oculis credentium. to. 10. 50. E. & sequentibus.
 Christi resurrectio, præmium patientiæ. to. 10. 64. K
 Domini resuscitatio, quid nobis præstiterit. to. 10. 72. I
 Virtutem resurrectionis Christi agnosceret, magna res. to. 10. 73. M. & to. seq. A
 Christus mori voluit & resurgere, ne de resurrectione dubitarem? to. 10. 78. E. F
 Tertia Christi manifestatio discipulis, quomodo intelligatur. to. 9. 121. M. & seq.
 Christus in fractione panis agnoscitur. tomo. 9. 126. F. & H.
 Christus seipsum suscitauit. to. 10. 147. L. M
 Christus post resurrectionem vivebat, spe mortuam in discipulis. to. 10. 198. E
 Discipuli sciebant Christum mortuum, sed dubitabant suscitatum. Ibidem. H
 Eua mortem nunciandi, cito creditum est: Magdalene vitam resurrexisse, non est creditum. to. 10. 200. F. & seq.
 De manifestatione Christi ad mare Tyberiadis. to. 10. 203. B
 Christi resurrectio, per Ionam figurata est. to. 10. 204. C. D. & 205. G. H.
 Christus, quomodo ad discipulos ianuis clausis intrauit. to. 10. 206. G
 Christus, post resurrectionem suam non solum se cernendum præbuit, sed & palpandum. to. 10. 207. M
 Diei resurrectionis Christi fructus. to. 10. 209. D. E.
 Resurrectio domini, spes nostra est. to. 10. 213. I. K.
 Simpla Christi resurrectio, duplæ resurrectioni nostræ profuit. to. 10. 216. C
 Sicut in passione Christi mysterium pietatis est, ita in resurrectione operatio potestatis. Ibidem. E. F
 Tanto tempore latamur de resurrectione domini, quanto passionem eius fleuimus. to. 10. 219. K
 Christus omnibus sensibus manifestare voluit suam resurrectionem. to. 10. 317. F
 Confutatio errorum, de veritate resurrectionis & humanitatis Christi dubitantium. Ibidem. G. H
 Christi ascensio.
 Christi ascensio prædicta. to. 6. 19. H
 Ascensio Christi in cælum. to. 10. 318. I. K
 Extrema verba Christi, discedentis ad cælum, sunt nobis mente tenenda. Eodem. 319. D.
 Christi ascensionem angeli prædicauerunt. tomo. 8. 94. D. B
 Christo abscedente corporaliter, pater, fi-

lius, & spiritus sanctus affuerunt spiritaliter. tomo. 9. 102. E. F.
 Christus reliquit mundum, quando corporali discessione ascendit ad patrem. tomo. 9. 107. G
 Christus abscellit corporaliter ab oculis, vt diuinitas adueniret cordibus. to. 10. 221. I.
 Quomodo solus Christus ascendat in cælum. to. 10. 51. A. B
 Quomodo solus Christus, qui de cælo descendit, ascendit in cælum. to. 10. 71. C. D
 Christus, quæ spolia reportauit ad cælum. to. 10. 214. G. H.
 Christus in cælum ascendens, membra sua commendauit. to. 9. 140. M. & seq.
 Christus proficiscens voluit dare, quod in omnibus rediens desiderabat inuenire. tomo. 10. 211. G
 Christus in corpore suo lenauit nos. tomo. 10. 311. M
 Christus ascendit in cælum, sedet ad dexteram patris. tomo. 2. 56. M. & 76. B. tomo. 9. 30. I.
 Christus sedet ad dexteram patris, quomodo accipiendū. to. 3. 33. F. & 174. G. H. tomo. 6. 143. L
 Quomodo Christus homo sedeat ad dexteram patris. to. 9. 245. G. to. 10. 187. L. M
 Et quare. to. 10. 216. F
 Christus oratur pro nobis, oratur in nobis, oratur à nobis. to. 8. 204. K
 Christus interpellat pro nobis, & omnes martyres qui cum illo sunt. to. 8. 208. E
 Filium hominis quomodo dicebat Christus in cælo, cum dixit, Nemo ascendit in cælum, nisi qui de cælo descendit, filius hominis qui est in cælo: & alibi, Cum videritis filium hominis ascendentem vbi erat prius. to. 9. 51. A. B. to. 10. 242. I. K.
 Christus in cælo rogandus. to. 9. 107. D. E
 Quomodo Christus sit in cælo sedens à dextris dei. to. 9. 187. L
 Christus quomodo non sit vbique, & rursum sit vbique. to. 2. epist. 57. & 56. K. & M
 Christus sic ascendit in cælum, vt non deserat terram. to. 6. 10. G. H
 Christi caput in cælo est, pedes in terra. to. 8. 221. L. M
 Christus adhuc in terra sacet, & patitur in suis membris. to. 9. 141. A
 Scientia spiritali Christus vbique est. tomo. 10. 34. G.
 Christus & hic sitit, nudus est, &c. & in cælo exaltatus. to. 10. 41. C
 Ire Christum ad patrem, & recedere à nobis, quid. to. 10. 47. M
 Christus quomodo in cælo, & simul in terra apud nos. tomo. 10. 31. F. G. & 35. B. & F. & 71. C. & 73. H. & 148. D. & 167. A
 Item angeli quomodo descendunt, & ascendunt ad filium hominis. tomo. 10. 35. B.
 Christus ascendit in cælum, & non recessit à nobis. to. 10. 213. H
 Christus hominem portauit ad cælum, & deum misit ad terras. to. 10. 220. C
 Christum in carne sedere ad dexteram patris, negarunt Seleuciani. to. 6. 6. I
 Christus ueniet iudicare.
 Christus uenturus est iudicare uiuos & mortuos.

INDEX

tuos. tomo.9.245.H.
 Christus vterus est iudicare viuos & mor-
 tuos, quomodo intelligatur. tomo.9.
 239.L. & 245.H
 Christus ad iudicium cum gloriosa cruce
 veniet. to.10.193.K L
 Christus in potestate nostra posuit, quali-
 ter in iudicio iudicemur. to.10.277.I
 Christus post resurrectionem non est vi-
 sus, nisi a suis: in iudicio ab omnibus est
 videndus. to.10.318.L
 Christi imitatio.
 Christi tota vita, disciplina morum fuit.
 tomo.1.160.A.
 Christi mansuetudo. tomo.1.167.G.
 Vide supra, Christi vita, &c.
 Christus humilitatis exemplum. tomo.2.
 54.F. to.3.79.M. & 236.M. to.6.179.B
 to.8.59.L. to.9.81.A. & 85.F.
 Vide supra, Christi infirmitas.
 Via ad Christum. to.3.31.
 Per Christum viuendi exemplum nobis da-
 tum. tomo.3.32.K. tomo.4.124.M. &
 126.K.
 Ad Christum inuitatio. to.3.54.B. & seq.
 Christi imitatio. to.3.77.B.C. & sequent.
 & 236.M. to.6.178.C.D.
 Per Christum a scientia peruenimus ad sa-
 pientiam. to.3.95.L
 Christum Numen verum sequamur. to.3.
 240.K.
 Christus imitandus, non Adam. tomo.4.
 253.L
 Christus dat nobis exemplum patiendi.
 tomo.5.174.C.
 Christi humilitas. to.8.50.L. & fo. seq. r
 Christus non remaledixit. to.8.59.L. in fine.
 Christus crucifixus est, vt humilitatem do-
 ceret. to.9.4.H
 Quid discamus a Christo. to.10.8.F.G
 Exemplum Christi praeculis semper est
 habendum. to.10.126.EF
 Mors Christi, omnes operas nostras debe-
 ret excitare. to.9.163.B.C.
 Non erubescat exercere Christianus, quod
 exercebat dignatus est Christus. to.10.
 165.I.K.
 Christus hospes & pauper factus est, vt
 nos ad misericordiam inuaret. to.10.
 201.M. & sequentibus.
 Christus in cruce pendens, docuit nos ora-
 re pro inimicis, in nos etiam saeuientibus.
 to.10.212.A.B
 Ideo Christus pati voluit, vt nobis patien-
 tiae suae demonstraret exemplum. to-
 mo.10.255.L
 Ideo Christus resurrexit, vt nobis exem-
 plum resurrectionis ostenderet. to.10.
 213.E.F.
 Nulla virtus, vel aliud quoduis bonum, si-
 ne Christo nobis inesse potest. to.10.
 300.D.
 In eo quod Christus natus est, & mortuus
 est, conditionem nostram nobis offen-
 dit. to.10.262.B.C
 In eo quod Christus resurrexit, & ascen-
 dit in caelum, mercedis exemplum praebuit.
 Ibidem.
 Christiani.
 Christiani, vbi primam sic didici. to.1.4.K.
 tomo.7.53.I. to.9.104.E.
 Post ascensionem Christi, apud Antiochiam,

primam ceperunt appellari discipuli
 Christiani. to.9.115.C.
 Christiani sumus gratia dei. tomo.1.13.C.
 tomo.2.86.G
 Christiani fuerunt, etiam patriarche. to.1.
 4.2.L. tomo.2.41.E.F. & 83.H.I.K. &
 89.I.K. & 146.K.L. tomo.4.221.H. &
 243.L.M. tomo.7.194.EF
 Christiani prohibiti a scholis, lege Iulia-
 na. tomo.1.32.G
 Christiani, catholici, & orthodoxi, quare
 didici. to.1.158.G
 De ordine, & vario fructu Christianae vite.
 tomo.1.53.H
 Christianorum perfectorum vita describitur.
 to.1.172.G. & sequen.
 Christianorum, in ciuitate simul viuendum,
 mores laudati. Ibidem.M
 Ex malorum Christianorum moribus, non
 vituperandam Ecclesiam. to.1.173.E
 Christianorum angustia ditio. to.2.58.E.F
 Christiani vere Israelitae, & Iudaei. to.2.
 epistola.200.
 Christiani Iudaismum non seruent. Ibidem
 Christiani Iudaizantes qui. Eodem.168.H
 Christianorum carnalium exitus, & sedi-
 tiones. to.1.158.H
 Christianos regeneratio, & non generatio
 efficit. to.2.193.K.L
 Christianis quatenus liceat vti literis pro-
 phanis. to.3.10.H.I
 Christiani nominetenus. Eodem.35.B
 Et titulus fidei an sit profuturus. Eodem.
 40.F.
 Christiano quid credendum. to.3.35.F
 Christiani male viuentes. Eodem.53.I
 E Christianis, quare non Christianus na-
 scatur. tomo.4.174.C. to.7.156.G.
 Paulum manifeste labore praecipisse Chri-
 stianis. tomo.3.175.M.
 Vide, Labor.
 Christianorum omnium vna respublica.
 Eodem.180.C.
 Christiani omnes, sacerdotales & regie di-
 gnitatis consortes. Eodem.240.I. in fine.
 De corrigendis malis Christianis. to.4.
 13.K.
 Christiani supergressi sunt numerum Iu-
 daeorum. to.4.204.C
 Postulatur duplici genere pro Christianis.
 tomo.4.208.B
 Christiani vere, qui. to.4.220.K
 Christiani mali, fugiendi. Eodem.223.C.D
 Christiani, subditi sunt potestatibus subli-
 moribus. Eodem.286.L.M
 Christianis erant infesti R.o. & tamen in-
 fideles, in vastatione vrbis, ipis Chri-
 stianis pepercerunt propter Christum.
 tomo.5.2.C.
 Christianis detrahentes. Ibidem.
 Fingentes se Christianos. Ibidem.D
 Christianorum diuitiae, sunt virtutes victus,
 & amicitiae, & huiusmodi. to.5.4.I
 Christianus non debet se extollere. to.5.
 46.G.
 Deus verus, quem Christiani colunt. to.5.
 62.H.I.
 Quae sit inter philosophicas artes, religiosi
 excellentia Christiani. Eodem.68.E.F
 Christiani male viuentes, figurantur in me-
 dio filio Noe Cham, a Noe maledicto.
 to.5.133.M
 Christiani sunt semen Abrahae, licet, se-

cundum carnem, ex gentilibus nati sint.
 tomo.5.139.D.E.
 De habitu & moribus populi Christiani.
 to.5.183.A.B
 Habitus, vel victus mutatio, non facit Chr-
 stianum, sed falsorum dogmatum expul-
 sio. Ibidem.B.
 Christum piuum & sanctum fuisse virum,
 Porphyrius Hecaren respondisse ait: Chri-
 stianos tamen pessimos: atque ita fato
 eos malos esse: quaque ratione Porphy-
 rius hoc confinxerit. to.5.184.B.C
 Christiani viuentes infideliter, figurantur
 per imaginem bestiae. to.5.189.E.F
 Christianae religionis, vel Ecclesiae cultus,
 inchoata in Hierusalem. to.5.176.A
 Christiani origo, radix, & caput Christus.
 to.7.17.G. & 54.I.K.
 Christiani vere, & pseudochristiani, qui.
 Eodem.87.M. & seq. to.8.63.L.M
 Christiani mali, peius viuunt omnibus Pa-
 ganis & Iudaeis. to.8.38.A
 Christianus occidi non potest. Eodem.
 135.K.
 Christianorum honore, impiorum corda
 torquentur. Ibidem.
 Christianorum magistratus. Eodem.136.E.F.
 & 147.E.F
 Christianorum spes quae: & quare Chri-
 stiani sumus. to.8.139.G.H
 Christianus populus, Iudaeorum populo
 praelatus. Eodem.187.H
 Christianus similis debet esse lapidi qua-
 drato. to.8.209.C
 Christiani mali omnibus peiores sunt, ideo
 comparantur inutilibus sarmentis vitis.
 Ibidem.38.A
 Multi fieri volunt Christiani, & prohib-
 entur malis moribus Christianorum.
 Ibidem.C.D.
 Quod Ecclesia per malos Christianos op-
 probrium sustinet, & ab his infimicitias
 sumit. Ibidem.A.B. & 39.D
 Cum omnes Christiani dicuntur, & qui
 bene viuunt, & qui male, confusio est.
 Ibidem.E.F.
 Incipe viuere vt Christianus, & vide si tibi
 no obiciatur nomen Christianu a Chri-
 stianis, sed nomine, non vita, non mori-
 bus. Eodem.39.M
 Ideo quidam fieri nolunt Christiani, quia
 sibi sufficere putant bona de vita sua.
 tomo.8.41.A
 Christianu nomen no perit mortuo Chri-
 sto, sicut inimici volebant, sed semina-
 tum est per passionem martyrum, vt con-
 tinuo seges Ecclesiae exurgeret. tomo.8.
 79.F. & sequentibus.
 Christiani, cur a Christo nominantur, & no
 Pauliani vel Petriani, cum ab ipsis per
 Euangelium sint geniti. to.8.90.F.G
 Quare Christiani sumus. to.8.139.G.H
 Christiani & Christianum nomen, non de-
 erit vique in finem seculi. Ibidem.168.G
 Contra eos qui dicunt abundare pressuras
 & mala in mundo, temporibus Christia-
 norum. Eodem.195.D
 Christiani nihil laeserunt regna terrena.
 Ibidem.306.M
 Qui non est verax, Christianos non videt
 fictos. Eodem.309.A.B
 Quod multi sunt male viuentes Christia-
 ni, inter quos qui voluerit viuere vt bo-
 nus

Christianus, patitur verba aspera.
 tomo.8.218.K.L. & 220.H.
 Honore Christianorum, corda torquentur
 impiorum. Ibidem.135.K
 Non ideo quis esse debet Christianus, vt
 abundet hic felicitate terrena. tomo.8.
 329.B.
 Ideo quidam fieri nolunt Christiani, quia
 exculant se per malos Christianos. to-
 mo.8.28.H.I
 Christiani, Samaritanis similes, qui solo
 verbo Christo credunt. to.9.32.C
 Christiani, veri filii Abrahae. to.9.68.B
 Christiani multi vocantur, & non sunt. to-
 mo.9.130.C.
 Christianum vocari, & non esse, inutile est.
 Ibidem.
 Christiani verbo, & non facto, de caelo ca-
 dunt. to.9.143.I.K
 Cur quis Christianus nuncupetur. tomo.9.
 192.I.
 Nemo dignus nomine Christiani, qui non
 sequitur Christum ducem. Ibidem.K
 Vecordia eorum qui Christiani nominis
 honorem sibi arrogat, & virtutibus ca-
 rent. to.9.193.G
 Christianae virtutes, praecipue. Ibidem.G.H
 Christianorum vita. Eodem.194.D
 Qui de futuro seculo non cogitat, nondum
 Christianus est. to.9.199.K
 Parum est vocari Christianum, & non fa-
 cere opera Christiani. to.9.202.C.D
 Gaudens nomine Christiano, gaudeat cum
 timore & obedientia. to.9.221.D
 Inter omnia Christianorum certamina, so-
 la dura sunt praemia castitatis. tomo.9.
 229.F.
 Quod Christiani sumus, propter nos est:
 quod vero praepositi sumus, propter al-
 ios est. Ibidem.M. & sequen.A
 Nomen Christiani non prodest, vbi non se-
 quitur factum. to.9.232.G
 Christianus est templum spiritus sancti. to-
 mo.9.239.M.
 Quid spernere, & quid dilgere Christia-
 nus debeat. to.5.240.H
 Conuertatio Christianorum inuicem. to-
 mo.9.249.F. & sequen.
 Non sufficit vocari Christianum, si opera
 non faciat Christiani. Ibidem.G
 Recto Christiano nec auguria, aut quauis
 signa nocere possunt. to.9.250.K
 Christiani ab Oriente & Occidente vocati.
 to.10.5.F.
 Qui Christianorum sanctificationem blas-
 phemant, spiritum sanctu blasphemant.
 to.10.9.D
 Quare Christiani facti sumus. tomo.10.
 33.K.L.
 Tria potissimum Christiano in hoc seculo
 meditanda. Ibidem.L.M
 Populus Christianus, & Iacob, & Israel.
 Eodem.34.L
 Arma Christianorum. to.10.37.A.B
 Christiano quae cogitanda. to.10.51.E
 Quare facti sumus Christiani. to.10.53.G
 Christiani veri non sunt in carne. to.10.
 62.B.C.
 Christianum esse. to.10.79.F. & seq.
 Christiani sumus, sed non cum impiis. to-
 mo.10.66.K.
 Primorum Christianorum feruor & cha-
 ritas. to.10.83.H

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Christianus bonae fidei, & bonae spei, quid
 faciat. to.10.87.I.
 Quid Christiano saluberrimum, ad cogi-
 tandum. to.10.78.G
 Institutio vitae hominis Christiani. to.10.
 91.D.E.
 Christiani nomine, opere vani. tomo.10.
 100.M.
 De praedictione temporum Christianoru,
 in diuinis scripturis: Homilia. tomo.10.
 III.A.B.
 Christianus aut probatur, aut emendatur.
 to.10.118.K
 Vitae vere Christianae institutio. tomo.10.
 121.E.
 Christianus quis dicatur. to.10.130.G
 Qui Christum non habet in se, Christianus
 dici non potest. Ibidem.
 No ideo Christianus, qui contra Christi praep-
 cepta venire contendit. to.10.130.G
 Christiani dicuntur fratres. to.10.155.I
 Quis reddit Christo mala pro bonis? to-
 mo.10.168.F
 Christianus solutus est a litera legis. to-
 mo.10.173.G.H
 Pugna Christiani. to.10.174.K
 Non potest esse concors cum Christo, qui
 est discors cum Christiano. to.10.210.F
 Christianus non est, qui in Christi Ecclesia
 non est. to.10.217.E
 De Christiano nomine. tomo.10.233.L.
 & 234.F.
 Quare Christiano nomine gloriamur. Ibi-
 dem.G.
 Nulli sufficit nomen Christianum, nisi o-
 pera Christiani faciat. tomo.10.233.L.
 & 234.H.
 Qui opera Christianis contraria facit, non
 ad remedium sed ad iudicium, Christiani
 nomen & baptismi sacramentum
 suscipit. to.10.234.K
 Boni Christiani nullis tormentis separan-
 tur a Christo. to.10.245.L
 Non decet Christianum seculi lucris in-
 hiare. to.10.250.E
 Quae decent Christianum. Ibidem.E. & seq.
 Christiani nominis dignitas, sola non facit
 Christianum. to.10.273.A
 Christus dedit nobis pignus. tomo.10.
 278.A.B.
 Christi gratia.
 Per Christum & eius spiritum, inseparabi-
 liter iungimur deo. to.1.165.A
 Christi gratia nulli genti, nulli seculo vn-
 quam defuit. to.2.41.E.F
 Christus plenus gratia, cur didicus. tomo.3.
 107.H.
 Christo ministrare quid sit. to.9.81.G
 Christi gratia, regnum mortis destruit.
 to.7.141.M. & sequen.
 Christi gratia, & praedestinatio. tomo.7.
 270.E. & sequen.
 De gratia Christi, contra Pelagium. to.7.
 165.D. & sequen.
 Christi membra, etiam interfectores eius,
 tomo.9.63.F.G
 Christi praesentia. to.9.71.B
 Christus quare elegit nos. to.9.98.I
 Christus non meritis nostris nos elegit.
 to.9.99.A.
 Christus quicquid pro nobis fecit, voluit,
 to.9.239.F.

Quid a Christo expectare debeamus. to.9.
 242.G.
 In Romanos idololatrias, & in Christum
 blasphemias, inuectio. tomo.10.26.K.L.
 & sequentibus.
 Christus & lex, quid nobis praestiterint.
 to.10.68.G
 Christus prius dilexit homines, cum ad-
 huc in peccatis essent. to.10.157.E
 Christus, qui tantum nobis contulit, scit
 quantum reposcat. to.10.168.F
 Christus caput, corpus Ecclesiae.
 Christus caput Ecclesiae. tomo.2.48.B.
 & 57.K. & 116.H.I. tomo.3.32.L. to.4.
 89.K. & 217.H. & 221.H
 Corpus Christi. to.3.240.I.
 Christus totus, caput & Ecclesia. tomo.7.
 109.D.E. & 110.A. to.8.35.L. & 37.F.
 Quid significatum sit in Abel, & Seth, &
 Enos, quod appareat ad Christu & cor-
 pus eius, id est, Ecclesiam pertinere. to-
 mo.5.129.G.H
 De his quae in quadagesimo quarto psal-
 mo ad Christum & Ecclesiam pertinen-
 tia, aut aperte dicuntur, aut tropice.
 to.5.151.A.B.C.
 Christus est caput & corpus: & ideo in se
 transfert membrorum suorum, id est, fi-
 delium personam. to.5.151.M
 Quod Christus sit caput & corpus Eccle-
 siae, testimoniis comprobatur. to.8.114.K.L.
 & 121.F. & 127.L. & 143.H. & 157.I.K
 Christus vnus est, & omnes Christiani me-
 bra eius. to.8.316.K
 Vnus Christus, Christiani multi: quia vnus
 homo Christus, caput & corpus. to.8.
 324.H.I.
 Quod aliquando ex persona membrorum
 suorum, aliquando ex persona sua, tan-
 quam capitis, loquitur. to.8.358.G
 Christi cum praesentia Ecclesia, spiritalis
 & corporalis. to.9.110.D
 Corpus Christi, Ecclesia. to.10.5.E.
 Christus & Ecclesia, vnus corpus. to.10.
 14.F.G. & 38.E.F
 Christus, caput & corpus. to.10.38.E.F
 Christus, Ecclesiae caput. tomo.10.41.B.
 Et ibi plura de capite.
 Christum praedicat Christus, id est, Eccle-
 sia sua. to.10.45.D
 Sacramentum corporis Christi. Ibidem.
 Christus vnus nobiscum factus est. to.10.
 51.B.
 Caput nostrum, Christus. to.10.75.H
 Christus, quare caput nostrum. to.10.76.I
 Christus caput, Ecclesia eius corpus. Ibidem
 Christus caput membrorum, & vniuersi
 corporis. to.10.98.E
 In Christi corpore, vita nostra consistit.
 to.10.123.D
 Christus modo orat pro nobis in nobis, &
 oratur a nobis. to.10.256.D
 Caput & corpus Ecclesiae, vnus est Chri-
 stus. to.10.124.H
 Caput Ecclesiae est in caelo, & membra in
 terra. to.10.183.K
 Christus secundum quod est caput Eccle-
 siae, est in caelo: secundum quod corpus,
 est in terra. to.10.167.A
 Christianissimus.
 Christianissimus, vera religio. tomo.1.4.I.K
 & 158.G.
 hh Christiana

Christiana religio, non solum nostris temporibus, sed & apud antiquos fuit. to. 1. 4. K. Vide, de Patriarchis. Christianismus vera philosophia. tomo. 1. 103. B. C. Christianismi summa. to. 2. episto. 200. tomo. 4. 282. A. B. Christum Euangelizare, quid sit. tomo. 4. 15. C. Christi religio diffusa. to. 4. 89. A. B. Christus ubique predicatus. Ibidem. H. Euangelizatus est Christus, & bonis & malis. to. 10. 155. M. In Christo pastore fiducia. to. 4. 258. D. Paganis Augustini tempore, omnem non prosperum successum reliciebant in fide Christi. to. 10. 49. M. & seq.

Chrysiptus.
Chrysiptus. to. 5. 75. G. & 76. B. Chrysiptus Stoicus, disputator acerrimus. to. 7. 46. M.

Chrysothomus.
Chrysothomus sequitur Hieronymus, in sententia Origenis, qua Paulus reprehendit Petrum. to. 2. 10. I. K.

Chus.
Chus. to. 5. 134. E.

Chusi.
Chusi interpretatur silentium. to. 8. 9. D.

Cibus.
Cibus sum grandium, vox dei. to. 1. 30. G. & fo. sequent. B. Cibi audivitas in curis. Eodem. 96. K. Cibus medicamentum vice sumendus. Eodem. 40. L. Non cibi immunditia, sed cupiditatis timenda. Ibidem. 41. A. & 168. D. & in Possid. Cibus an ad corpus vel animam pertineat. to. 1. 112. I. K. Cibus animæ, & famæ. Ibidem. L. Cibus Augustini, qualis. Eodem. 177. G. & in Possidonio. Cibus animæ, verbum dei. Eodem. 153. B. C. Ciborum religio. tomo. 1. 173. A. & seq. to. 2. 63. H. & sequentibus. In ciborum delectu, superstitiones fraternæ admonendi. to. 1. 173. D. E. Tribus causis abstinetur à certis ciborum generibus. Eodem. 176. G. Ciborum delectus. tomo. 2. 120. I. K. to. 3. 47. F. G. to. 6. 72. B. & seq. to. 9. 93. E. Cibus & nuptias damnantes. to. 3. 47. G. Cibi & potus abstinencia. Ibidem. 53. I. K. to. 6. 42. C. D. Et merita ex abstinencia. to. 3. 47. G. Cibus domini quis. to. 4. 132. C. Ciborum luxus. Eodem. 256. L. Cibus animæ, & ieiunium. Ibidem. Cibus spiritalis. Eodem. 273. D. Cibus domini post resurrectionem. to. 3. 171. L. Non cibi genere, sed audivitate immodesta, quique culpandus est: & exemplificat de Elau. to. 5. 142. L. Cibus, vel alimentum corporis, est quoddam sibi medicamentum. to. 5. 192. K. L. Cibi non sunt dammandi. to. 6. 41. L. M. & sequentibus. Cibi usus vel abstinencia, qualis esse debeat. to. 4. 79. C. Cibus in vituperatione non est, sed luxus. tomo. 6. 118. I.

A cibis quibusdam, cur abstineant fideles. tomo. 6. 102. M. & sequen. Cibus noster, deus, solus reficit, & non deficit. to. 8. 108. E. in fine. Cibus, Christus, quomodo fit lac. tomo. 8. 50. C. Si non vis esse cibus serpentis, noli esse terra. to. 8. 265. H. Quis sit cibus superbiorum, & cibus piorum. Eodem. 246. G. Cibi dulces, qui sunt. Ibidem. 116. M. In cibo panis deuorare populum dei, quid sit. Eodem. 113. A. Cibus & potus, quem Christus dixit sumendum ad vitam æternam habendam, quid est. to. 9. 50. F. Solidus cibus, est separatio boni à malo. to. 9. 104. L. & 105. C. Lac & cib⁹ noster, est Christus. to. 9. 128. D. Ventris ingluuiciei & parsimonie ciborum pugna. to. 9. 226. F. G. Eundem cibum & potum sumperunt patres in deserto, quem nos, si spiritaliter & non corporaliter sumerent. tomo. 9. 222. I. & sequentibus. Cibus noster cœlestis quis, & quid ad eum capiendum parandum. to. 10. 54. C. Cibus eiecit Adam à paradiso. to. 10. 159. B. Dies singuli absq; nimietate ciborum, sunt transeundi. Ibidem. D. Cibi parandi ad diem tertium. to. 10. 181. D. E. Cibus sempiternus qualis. to. 10. 191. K.

Cicatrix.
Cicatrices vulnerū, cur Christus retinuit. to. 2. 61. L. to. 10. 17. H. I. Cicatrices apparebunt in corporibus martyrum gloriosis, non tanquam vitia, sed veritatis iudicia. to. 5. 213. K. L.

Cicero.
Ciceronis linguam, serē omnes mirantur, peccus non item. to. 1. 19. K. Ciceronis Hortensius excitaui Augustinum, ad ardorem philosophiæ. Ibidem. & 33. D. & 112. E. Alios item. Eodem. 89. D. E. Ciceronis quaestio de virtutibus. Retract. tomo. 1. 9. B. Cicero, et si sapiens, non tamen in omnibus probatur. to. 1. 99. H. Cicero, inclutus orator. to. 2. 21. K. L. Ciceronis studium non damnat Augustinus. to. 2. 53. C. in fine. Cicero, Romani author eloqui. to. 3. 18. L. Et magnus author eloquentiæ. to. 3. 98. F. Cicero dicitur locutor nobilis. to. 5. 116. D. Ciceronis sententia, de virtutibus animi. to. 4. 125. G. H. Retracta. to. 1. 9. B. Cicero augur. to. 5. 39. C. Cicero. to. 1. 109. B.

Cithara.
Cithara. tomo. 4. 37. I. & 48. A. & 52. B.

Cilicium.
Cilicium ad peccati expiationē pertinere. tomo. 4. 92. C. Cilicium quomodo vestimentum Christi. to. 8. 159. M. Quod significet carnis mortalitatem propter similitudinem carnis peccati. Ibidem. 56. E. Cilicium Christi. Ibidem. & F. & I. K. Cincinnatus. to. 5. 46. G.

Cingere.
Cingere, accingere, & præcingere si differant. tomo. 8. 225. C.

Cinis.
Cineris nomine, penitentia designatur. to. 8. 375. F. G. Cinerem masticare tanquam panem, quid sit. to. 8. 248. H.

Circensēs.
Circensium ludorum insania. to. 1. 27. B. C. & 33. A. Circensium spectaculum. to. 5. 16. A.

Circumcelliones.
Circumcelliones, Donatistę sunt, & eorum furor. to. 1. in Possidonio. to. 2. 36. B. & 44. G. H. & seq. to. 6. 7. A. Circumcellionum insidias, petitus Augustinus. to. 1. in Possidonio. Circumcelliones multi conuersi. to. 2. 35. B. Circumcellionum mira crudelitas. to. 2. 67. M. 68. C. to. 7. 58. G. H. & fo. seq. E. F. Circumcelliones mortem sibi consciscere confueverunt. to. 6. 7. A. Circumcelliones qui, & vnde sint. to. 7. 5. F. G. Circumcelliones, vnde nomen acceperint. to. 7. 76. G. to. 8. 334. M. & fo. seq. D. E. Circumcellionum scelera. to. 7. 58. G. H. De Circumcellionum crudelitate in catholicos. to. 8. 16. H. & 118. C.

Circuncisio.
Circuncisio carnalis, umbra erat futuri. to. 2. 193. B. C. Circuncisio, loco baptismi. to. 2. 58. M. in fine. tomo. 7. 181. F. G. Circuncisio, alia carnis, alia cordis. to. 2. 168. L. M. to. 3. 183. A. B. Circuncisio & baptismus comparantur. to. 2. 171. D. E. to. 3. 239. K. to. 7. 210. M. Circuncisiois sacramentum quare Abraham fidei suæ signum accepit. tomo. 4. 163. K. & 203. K. to. 6. 50. H. I. Circuncisio quare præcepta octauo die. to. 4. 165. L. M. Circuncisio & præcepta quare data sunt populo. to. 4. 203. K. Circuncisio vsq; ad Christum. to. 4. 206. K. Circuncisioem accepit Abraham, in Christo promissio. Ibidem. K. L. Non circuncisio Iudæum facit, sed natiuitas, sub dei creatoris deuotione progenita. to. 4. 210. I. Arbitr circuncisiois & præputij venit Christus. to. 4. 211. A. Circuncisio Abrahæ datur, & dicitur testamentum domini. to. 5. 140. G. H. Circuncisio imperata est quando de Sara promissus est filius supra naturā, vt significetur vocatio gentium, quæ est per gratiam, non per naturam: quæ quidem gratia, quia ad omnes pertinet, ideo iussu sunt circuncidi, non solum filij Abrahæ, sed & serui & vernaculi. to. 5. 140. H. I. Circuncisio quid significet. Ibidem. I. De masculo, qui si octauo die non fuerit circuncisus, perit anima eius: quia testamentum dei dissipauit. Eodem. 140. L. M. Circuncisio veteres nō saluati. to. 6. 50. A. B. Circuncisio spiritalis. Ibidem. B. C. Circuncisioem spiritalem Christiani tenent. to. 6. 43. G. Circuncisio cordis, in carne adumbrata. Eodem. 50. H. Circuncisio

Circuncisio carnis, signaculum iustitiæ fidei. to. 6. 50. I. K. In circuncisioe, carnis expoliatio figurata est. to. 6. 71. K. & sequentibus. to. 7. 25. G. to. 9. 54. G. H. Circuncisio paruulorum. to. 7. 173. C. Incircuncisio paruulorum damnatio. tomo. 7. 217. G. H. Circuncisiois cultellus, cur petrinus. tomo. 7. 173. D. to. 9. 54. H. Circuncisio noui testamenti. Ibidem. Circuncisio carnis, præcepta in signo baptismatis. to. 7. 210. M. Circuncisio figura fuit baptismatis. to. 7. 181. F. & 239. D. Circuncisio carnis signaculum est fidei, circuncisio cordis est propter ipsam fidem. to. 8. 180. I. Circuncisio quare septimo die, & in tali membro præcepta. to. 9. 54. G. H. De verbis Apostoli, Nos enim sumus circuncisio, qui spiritui dei seruimus, &c. to. 10. 72. H. & sequen. Nos sumus circuncisio, nos sumus iustitia, quid dictum. Ibidem. I. Quare Hebræorum infantes octauo die circuncidebantur. Ibidem. L. Quare cultellis petrinis circuncidebantur paruuli Hebræorum. Ibidem. K. L. Pastores & Magi primitiæ fuerunt circuncisiois & præputij. to. 10. 128. K. Christus suscepit circuncisioem, ablatu suam circuncisioem. Eodem. 129. A. Circuncisio, quare octauo die fiebat. to. 10. 198. I. K. Signum veteris testamenti, circuncisio: signum noui testamenti, crux. tomo. 10. 324. A. B.

Circuitus.
Circuitus temporum quidam Philosophi posuerunt, dicentes omnia redire eodem numero post circulationem magni anni, & inducunt illud Salomonis: Nihil sub celo nouum. to. 5. 103. I. K. De circuitu quæ ponunt Philosophi in animabus & rebus, ponentes æternitatem mundi. to. 5. 104. M. & sequen. Circuitus temporum ponentes, tollunt beatitudinem, & miseriarum plenitudinem ponit: vnde hos multipliciter destruit. to. 5. 105. I. & sequentibus. Et si circuitus tales essent, nō solum prudentes tacerentur, verum etiam doctissimi nescirentur. Ibidem. K. In circuitu dei, qui esse dicatur. to. 8. 213. G. Circuitus, temporalium rerum cupiditatem significat, quæ septem dierum repetito circuitu tanquā rota voluitur. to. 8. 17. H. in fine. & I. Qui circumeunt, & non intrant Ecclesiam, rotam temporis amant. to. 8. 38. H. Circuitus est impiorū, vbi itur sine fine. to. 8. 35. I. A. B.

Circumfodere.
Circumfodere. to. 10. 27. I.

Circumstantia.
Circumstantiæ personæ, loci, temporis, & huiusmodi requiruntur, sine quibus opus est vanum. to. 5. 125. D.

Cithara.
Cithara differt à psalterio. tomo. 8. 45. G. & 84. I. K. & 85. D. & 169. I.

Distinctio citharæ & psalterij, & cur nunquam legatur cithara decem chordarū, sicut psalterium decem chordarū. to. 8. 45. G. & 84. I. Quid significet quod cithara ab inferiore tonum reddit. tomo. 8. 45. H. & 123. E. F. & 186. I. Cithara est caro Christi humana patiens. to. 8. 123. F. G. Quod significet carnem, ideo ab inferiori tonum reddit. to. 8. 169. I. Qui citharizat, ubique deum laudet. tomo. 8. 45. I. Cithara carnem Christi, passioni coniunctam, significat. to. 9. 143. C. In cithara tria sunt. to. 10. 124. E.

Ciuitas.
Ciuitates duæ, dei & huius mundi. to. 1. 13. E. to. 2. 169. M. & seq. to. 4. 221. E. to. 8. 135. L. M. & sequen. Ad ciuitatis æternæ amorem exhortatio. to. 2. 169. M. & sequen. Ciuitas quomodo florere debeat. Ibidem. Ciuitas quid. to. 2. 5. H. & 49. B. Ciuitates duæ post iudicium. to. 3. 44. A. Ciuitas honorū & malorum. to. 3. 150. C. D. Ciuis, hospes. to. 3. 235. I. Ciuitatis æternæ, æterna sunt gaudia. Ibidem. M. in fine. Ciues terreni, & cœlestes. to. 3. 237. H. Ciuitates duæ, Hierusalem, & Babylon. to. 3. 238. F. to. 4. 219. F. Ciuitas supra montem posita. to. 4. 264. G. De ciuitate dei, libri. xxij. tomo. 5. habet. Retracta. to. 1. 13. C. D. Ciuitas dei, & ciuitas mundi. to. 5. 1. facie. 1. Deus ciuitatis conditor. to. 5. 2. B. Ciuitas dei gloriosissima. Ibidem. A. Ciuitas dei, in hoc seculo, inter impios peregrinatur. to. 5. 2. A. Inimici ciuitatis dei. Ibidem. B. Ciuitas terrena. Ibidem. B. Ciuitatem desiderans beatam, debet euitare societatem dæmonum. to. 5. 20. B. Ciuitas dei sempiterna. to. 5. 45. K. Ciuitas dei, mundi dilectoribus, odiosa. Ibidem. De mercede sanctorum ciuium ciuitatis æternæ, quibus vitia sunt Romanarum exempla virtutum. to. 5. 45. K. Ciuitatis status, harmoniæ musicæ comparatur. to. 5. 17. G. Ciuile. to. 5. 51. B. C. Ciuitas est hominum multitudo, aliquo societatis vinculo colligata: quæ vera virtute beata redditur. tomo. 5. 6. D. & 126. B. Ciuitatem ædificauit prior Cain, pertinens ad ciuitatem diaboli: secundus Abel, pertinens ad ciuitatem dei: & quid hoc significet. to. 5. 123. L. Ciuitates destruantur per peccata, quibus irretiuntur, quibus expulsi pacem habent. to. 5. 9. L. M. Ciuitas Ro. multo magis destructa est in perueritate morū luorū ciuium, quam in ruina facta ab hostibus. to. 5. 11. E. Ciuitatum subuersio est ex impetu aquarum vel ignium, vel terremotuum, & huiusmodi. to. 5. 31. F. Ciuitas terrena, quæ non est sempiterna, habet hic finem suam quem appetit &

intendit: quod quia non sufficit ad tollendum angustias, in seipsum bellando diuiditur, & querit esse victrix gentium, cum sit captiua victorum. tomo. 5. 124. F. & sequentibus. Ciuis, sociusque Roma. quid sit. to. 5. 45. M. Ciuitatis terrena, proprium est cœcos colere, quibus adiuuantibus regnet in pace terrena. to. 5. 125. E. De ciuitate terrena, tractat scriptura sacra, propter cœlestem. Ibidem. L. Ciuitates sunt aliquando liberae, ab euentibus bellorum ciuiliū, sed nunquam à periculis. to. 5. 179. F. & seq. Ciuitas terrena habet initium & finē terrenum. to. 5. 129. F. Ciuitas terrena, est imago ciuitatis cœlestis. to. 5. 124. B. C. Ciuitas dei, seruat frequenter leges ciuitatis terrenæ, quæ non sunt contra diuinum cultum, & valent ad pacem. to. 5. 182. I. K. & sequen. Ciuitatis terrenæ totum genus in diluuiō absumptum est, sed reparatum ex filijs Noc. to. 5. 129. L. Ciuitates bonorum & malorum, inuicem sunt permixtæ, donec vltimo iudicio dirimantur. to. 5. 10. G. Ciuitates duas fecerunt amores duo. to. 5. 123. D. Ciuitatis terrenæ ciues, parit peccato vitata natura: cœlestis vero ciuitatis ciues, parit à peccato naturā liberans gratia. to. 5. 124. F. Ciuitates solum duæ sunt, vna bonorū, alia malorum. to. 5. 115. B. & L. & 118. C. Ciuitas cœlestis, aliter vitatur pace & rebus mundanis, quam terrena. to. 5. 182. I. Ciuitas superna, parit hic ciues suos, in quibus peregrinatur quoad omnes suos congreget reuertentes. to. 5. 124. A. Ciuitas terrena generatur in coniugio, sed cœlestis regeneratur. to. 5. 128. F. & seq. Ciuitas, si audiret præcepta diuinā vniuersaliter, terras vitæ presentis ornaret sua felicitate resp. & vitæ æternæ culmen beatissimè regnatura cōscenderet. tomo. 5. 17. B. Ciuitas ex summis, medijs, & infimis interiectis, ordinatur. Ibidem. G. A ciuitatis legibus, debet paterfamilias domus suæ præcepta sumere. to. 5. 182. H. De ciuitate terrena incipiente, à Cain homicida, & terminante vique ad Lamech homicidam: & de ciuitate dei quæ ostenditur esse in spe & in fide mortis & resurrectionis Christi, figurata in morte Abel, & in Seth, nato loco eius. to. 5. 130. H. I. & sequen. Ciuitas cœlestis, dū peregrinatur in terra, ex omnibus gētibus ciues euocat, atq; in omnibus linguis peregrinam colligit societatem, siue ciuitatem. to. 5. 182. L. Ciuitas dei, peregrinans in mundo, significatur in arca. to. 5. 132. C. Ciuitas vna dei, vnum templum, & vnum sacrificium. to. 5. 102. I. Ciuitas cœlestis, significata per Isaac, quomodo pacem habeat & amorem, & cor vnum. to. 5. 124. F. Ciuitas significatur aliquando nomine templi, vel domus, in scriptura diuina. tomo. 5. 129. K.

Ciuitatem Hierusalem, vidit Ioannes descendentem. to. 5. 191. B
 De ciuitatis caelestis mirabili distantia, à ciuitate terrena. to. 5. 45. K. & fo. seq. A & 92. A. & 132. M
 Pro ciuitate caelesti omnia relinquentes, & quaecunque sustinentes, nō magnum est. to. 5. 45. M. & seq. & 46. C
 In ciuitate superna, nullus moritur. to. 5. 45. K.
 Ciuitas superna, incomparabiliter clarior est terrena. to. 5. 20. B
 Ciuitas dei, quae. to. 5. 91. M
 Ciues esse debemus, ciuitatis supernae. to. mo. 5. 92. A
 Ciuitatis sanctae origo, informatio, & beatitudo. to. 5. 97. G
 Ciuitates, id est, societates. to. 5. 100. I
 Ciuitates angelorum & hominum. Ibidem.
 Ciuitas dei, Ecclesia est. to. 5. 110. K
 Ciues sanctae ciuitatis dei. to. 5. 117. H
 In superbia & humilitate, discernitur ciuitas dei à ciuitate diaboli. to. mo. 5. 119. F. & sequentibus.
 Gratia parit ciues caelestis ciuitatis. to. 5. 124. C.
 Natura vitata, parit ciues terrenae ciuitatis. Ibidem.
 Ciuitas, nihil aliud est, quam hominum multitudo, aliquo societatis vinculo colligata. to. 5. 126. B
 Generationes Seth & Cain, duas ciuitates praefigurant. to. 5. 128. F
 Ciuitas terrena, vsq; in sui finem, carnales habitura est generationes. to. 5. 129. F
 Ciuitas terrigenarum, & regeneratarum. to. mo. 5. 130. F
 Progenies duae, duas insinuant ciuitates. Ibidem.
 Ciuitatum, vna in re huius seculi, altera in spe dei. to. 5. 130. I
 Ciuitas dei plantatio. to. 5. 137. H
 Ciuitas daemonicola. to. 5. 171. D
 Finis ciuitatis dei. to. 5. 180. I
 Ciuitas terrena, non viuunt ex fide. to. mo. 5. 182. I.
 Ciuitas caelestis, viuunt ex fide. Ibidem.
 Ciuitas caelestis in hac peregrinatione, vtitur pace terrena. Ibidem. I
 Christus, conditor ciuitatis supernae. to. 5. 208. G.
 Ciuitas, est vbi rex, vbi curia, vbi ministri, vbi plebs inuenitur. to. 8. 14. A
 Ciuitas, proprie in hominibus inhabitantibus intelligitur. to. 8. 313. A B
 Ciuitas, cum sine additamento ponitur, ciuitatem dei vel Ecclesiam significat. to. 8. 171. M. in fine. & seq.
 Ciuitas circumstantiae, quae sit. to. 8. 40. C. & 129. L. & 133. I.
 Ciuitas contradictionis, quae sit. Ibidem. 116. F.
 Qui sint muri huius ciuitatis. Ibidem. H I
 Ciuitas dei quae sit, & qui ciues eius. to. 8. 95. E.
 Quomodo ex latere Aquilonis colligatur. Ibidem. H I
 Non scandalis, sed charitate circundanda est. to. 8. 96. M
 Quae sit virtus huius ciuitatis. Ibidem.
 Rex ciuitatis Hierusalem, se fecit nobis viam, vt ad ciuitatem perueniremus. Eodem. 208. I

Quomodo fundamēta huius in montibus. to. mo. 8. 208. K.
 In ciuitatibus terrenis, alia est fabrica aedificiorum, alij sunt ciues, illa ciuitas in suis ciuibus aedificatur, qui sunt lapides viui. to. 8. 209. C
 Ciuitas caelestis ex quibus conficit. Ibidem. H I.
 Quid sit, Homo factus est in ea, & ipse fundauit eam altissimus. to. 8. 209. L
 Ciuitas dei ex quibus constat, & à quibus custoditur. Ibidem. 322. I. & seq.
 Ciuitas dei, est Ecclesia sancta: & lex huius est charitas, quae deus est. to. 8. 240. I
 Quod aedificatur ex viuis lapidibus, & quod sit fundamentum eius. Ibidem. 233. L. & 239. A B
 Ciuitas dei, ab Abel: ciuitas diaboli, à Cain exordium sumpsit. to. mo. 8. 358. A
 Et qui ciues aut reges earum. to. 8. Eod. 135. L M. & 136. A B
 Duae istae ciuitates permixtae sibi corpore, & corde separatae, currunt per ista volumina seculorum vsque ad finem. Eodē 341. C.
 Ciuitas Hierusalem, in Babylonia captiua tenetur, non tamen tota. Ibidem.
 Ciues Hierusalem, si in republica ciuitatis Babyloniae paci consulunt, & fideliter versantur, non eos finit deus perire in Babylonia. Ibidem. E F
 Quod modo in ciuitate Babylonica, etiam ciues vtriusque permixti sunt, & inuicē se angariant. to. 8. 109. D
 Inueniuntur etiam ciues Hierusalem, admistrare aliquid in terra. Ibidem. H
 Quod vna est ciuitas caelestis sancta, quae constat ex, & c. Eodem. 135. H
 Quod haec duae ciuitates aduersantur sibi vsque in finem seculi, donec fiat separatio. to. 8. 136. A B. & 144. A. A.
 Ciuitas terrena maior est tempore, nō iubilmitate, non honore. Eodem. 136. A B
 Cur illa maior est aetate, ista dignitate. Ibidem. C D
 Quomodo Cain solus aedificauerit ciuitatem: & quod significat quod vbi prius non erat ciuitas, aedificauit, & ciuitas Hierusalem non ibi aedificata est, vbi non erat ciuitas: sed erat ciuitas primò quae appellatur Hiebus. Ibidem. 144. A
 Ciuitas mala ab initio vsque in finem currit, & bona ciuitas mutatione malorum conditur. to. 8. 136. D E
 Quod ciues malae ciuitatis, admistrat ali quado actus bonae ciuitatis, exēplo ostēditur. Ibidem.
 Quod ciues bonae ciuitatis, quandoque admistrant quosdam actus malae ciuitatis. Ibidem.
 Ciues Hierusalem & Babyloniae, vnde modo distinguantur. to. 8. 144. B C
 Ciuitates duas, faciunt duo amores. Ibidem
 Ciuitas caelestis purgatis omnibus ciuibus suis, erit nullo admixto seditioso aut turbulento. Ibidem. 372. B
 Ciuitates diaboli, quae sint & quando destruentur. to. 8. 13. M
 Nulla est ciuitas omnis animae immundae capax, nisi diaboli ciuitas. to. mo. 9. 148. E.
 Ciuitatem superbiorum, Cain fratris sui sanguine fundauit. to. 5. 149. C. & F

Ciuitas in monte constituta, est Ecclesia. to. mo. 9. 150. C.
 Ciuitates dei, prerogatiuae. to. mo. 9. 154. M. & sequentibus.
 Alias ciuitates pro peccatis perdit, alias flagellat. to. 9. 256. C
 Duae ciuitates. to. 10. 29. L
 Mundi ciuitas, quomodo destruenda. to. mo. 10. 180. M. & sequentibus.
 Terror diuinus in ciuitatem Constantinopolim. to. 9. 256. L M
 Nunquam quis ciuis caelorum erit, qui ociositatem amauerit. to. 10. 286. M
 Clamor.
 Clamor in scripturis, signat impudentem iniquitatem. to. 3. 22. L. in fine. & 41. I K. to. mo. 4. 29. H
 Clamor cordis. to. 4. 32. M. to. 8. 40. F
 Clamorem, pro manifestis peccatis scriptura ponit. to. 4. 302. L
 Infantes in vtero matrum clamantes. to. mo. 5. 30. E.
 Ego clamaui, quoniam exaudisti me: exponitur. to. 5. 95. F
 Clamare bene, & clamare inaniter. to. 10. 12. A.
 Clamare ad Christum, quid. to. mo. 10. 18. K & 19. B C.
 Et qui clament. Ibidem.
 Clamantes iuxta viam. to. 10. 18. L
 Clamare operibus debemus. to. 10. 19. C
 Perseuerare in clamando. Ibidem. E
 Clamor cordis. to. 10. 69. M. & seq.
 Clamare ad deum. to. 10. 77. F
 De eo quod Esaias dicit, Clama, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam, & c. Homilia. to. 10. 93. A. & seq. & 181. A
 Clamare ad deum sine voce. to. 10. 173. B
 Clamare debemus. to. 10. 181. A
 Multi clamant voce, & corde muti sunt: & multi tacent labijs, & clamant affectu. to. 8. 309. H
 Clamor cordis, magna est cogitationis intentio: qui, cum est in oratione, magnum exprimit desiderantis & petentis affectum: vt non desperet effectum. Ibidem. 305. K.
 Tunc in toto corde clamatur, quando aliunde non cogitatur. Ibidem.
 Qui desiderat, est lingua tacet, corde clamat: qui non desiderat, quolibet amore & clamore aures hominum feriat, mutus est deo. to. 8. 208. I
 Multi clamant ad dominum, pro rebus transitorijs, vix quisquam propter ipsum dominum. Eodem. 183. L M
 Verè tunc clamanti tibi deus intendit, quando ipsum quæris: non quando per ipsum aliud quæris. Ibidem. M. & seq.
 Aliud est clamare aduersus deum, aliud hymnum dicere. to. 8. 146. H
 Clamare ad deum ore meo, non ore alieno, quid sit. Ibidem. 149. G
 Clamor cordis, feruor est charitatis. to. 8. 69. L.
 Clamor ad deum non est vocis, sed cordis. Ibidem. 40. F
 Qui hominibus fileat, deo sicut clamor sonat. to. 8. 4. H
 Clamare debemus, magna cordis intentione. to. 8. 5. L
 Clamor corporalis auditur, spiritalis intelligitur.

relligitur. to. mo. 8. 6. G
 Multi ad dominum clamant, non voce sua, sed voce corporis sui. Ibidem. 355. I
 Clamor tuus, cogitatio tua. Ibidem.
 Quis est qui clamat à finibus terrae. Eodem. 314. L M
 Non clamaret à finibus terrae vpus, nisi esset in multis vnus. to. mo. 8. 117. C
 Quod hereditas illa quae est per oēs terras, clamat à finibus terrae. Eodem. 134. B
 Quid sit clamare à finibus terrae. Ibidem. 319. D
 Clarificatio.
 Clarificatio domini. to. mo. 4. 131. I K. to. 9. 88. M. & sequentibus.
 Clarificare, glorificare, honorare, idē Græcis. to. mo. 6. 146. E
 Christus, multotiens clarificatus à patre. to. mo. 9. 82. B C
 Clarificatum filium hominis dicebat Christus absente Iuda, futuram designans in resurrectione. to. mo. 9. 89. A
 Glorifico & clarifico idem, sicut gloria & claritas. to. mo. 9. 109. B C
 Spiritus sanctus, quomodo filium clarificauit. to. mo. 9. 106. H
 Pater, quomodo clarificat filium. to. mo. 9. 108. M
 Christus, nisi resurrexisset, nec clarificatus fuisset, nec patrem clarificasset. to. mo. 5. 109. D E
 Clarificat patrem filius praedicatione, quae pater clarificauerat resurrectione. Ibidem. E
 Quomodo filius clarificauit patrem, à quo petit clarificari, vt illum clarificet. to. 9. 109. H. & sequentibus.
 Clarificatio.
 De Clarificatio viro illustri. to. mo. 2. 71. A
 Claudi.
 Claudi, qui. to. mo. 4. 76. A
 De claudio ab vtero matris, ad portam speciosam à Petro sanato, historia tractata. to. mo. 10. 83. M. & sequenti. copiose.
 Claudicatio Iacob, quid praefigurat. to. mo. 10. 34. I K
 Quid pes Iacob claudicans, & quid nō claudicans, figuret. to. mo. 10. 167. L
 Clavis.
 Claves Ecclesiae. to. mo. 3. 3. I. in fine. & 51. D to. mo. 6. 130. H. to. 10. 105. L M
 Claves non vni, sed vnitati dedit Christus. to. mo. 9. 80. H
 Claves ligandi & soluendi, vniuersa Ecclesia accepit in Petro. Ibidem. G
 Clavis abyssi, potestas populi. to. mo. 9. 148. L
 Claves regni caelorum, quare datae Petro, to. mo. 10. 190. I. & sequentibus.
 Claves Ecclesiae, certiores sunt quam corda regia. to. mo. 10. 123. B C
 Clauem scientiae, Paulus à Christo accepit. to. mo. 10. 267. M
 Clauium caelorum commissio, facta est Petro. to. mo. 10. 190. I K
 Clauem potentiae, Petrus à Christo accepit. to. mo. 10. 267. M
 Clementia.
 Clementia def. to. mo. 3. 235. H
 Clementia, quid Ciceroni. to. mo. 4. 125. I
 In quo consistat clementia. to. 10. 289. A B

Cleombrotus.
 Cleombrotus se precipitauit, lecto Phedone Platonis. to. mo. 5. 7. E
 Clerici.
 Clericorum laus. to. mo. 1. 172. M
 Ad clericatum post poenitentiam, nullus admittatur. to. mo. 2. 47. F G
 Clericatus impedita. to. mo. 3. 47. H
 De singularitate clericorum, censura tantum. to. mo. 4. 248. D
 Cur in cleris duo testamenta intelliguntur cum testamentum Græcè nō ita dicatur. to. mo. 8. 154. C. & F
 Cleros Græcè, fors dicitur Latine: hinc clerici appellantur, qui sunt in Ecclesiastici ministerij gradibus ordinati. Ibidem. F G
 Clericus & negociator. to. mo. 10. 20. I
 Clerici mercatores. Ibidem.
 Clerici, milites. to. mo. 10. 20. H I
 Clerici, Augustini tempore, demissas & fluctes habebant clericas. Ibidem.
 Cingulum clericorum. Ibidem.
 Clerici mali, vellent aliqua eradere & delere ex Euangelio, quod cum nō possunt, conantur peruertere. to. mo. 10. 41. K L
 Clericus comam nutriens, & capillos radere erubescens, non de dei, sed mundi forte se esse testatur. to. mo. 9. 204. E
 Clerici & sobrii esse, & ebriosos arguere tenentur. to. mo. 10. 240. F
 De communi vita clericorum. to. mo. 10. 314. L. & sequentibus.
 Non decet clericum cum mulieribus federe, vel fabulari. to. mo. 10. 296. H
 De obseruantia clericorum. to. 10. 298. G H
 De vita & moribus clericorum. to. mo. 10. 299. L
 Ad fratres in eremo, de vita clericorum. to. mo. 10. 313. L M
 Maius est onus quam honor, in clericatu. to. mo. 10. 314. K
 Clericus regularis profitens, duas res profectur: sanctitatem interioris, & clericatum exterioris. Ibidem.
 Nemo clericorum regularium, potest aliquid dicere esse suum. to. mo. 10. 314. M. & sequentibus.
 Clibanus.
 Quid clibanus in somnio Abraham. to. mo. 10. 153. I
 Cloacina.
 Cloacina dea. to. mo. 5. 37. D. & 53. H
 Coagulare.
 Coagulare, in bono accipitur, & in malo: & quid significet. to. mo. 8. 298. I. in fine
 Codex.
 De codicibus emendandis. to. mo. 3. 7. F G
 Codrus.
 Codrus, rex Atheniensium, amore patriae liberandae, mortuus est. to. mo. 5. 163. C
 Celibatus.
 Celibatus apud Christianos, non preferatur nuptijs Patriarcharum. to. mo. 6. 174. G H
 Celibes. to. mo. 1. 55. F
 Caestius, Caestiani.
 Caestiani, idem Pelagiani. to. mo. 2. 20. E to. mo. 6. 5. A. & 7. K
 Caestius Pelagianus excommunicatur. to. mo. 1. 12. I
 Caestius Pelagianus. to. mo. 2. 84. I

Acta aduersus Caestium & Pelagium. to. mo. 2. episto. 90. cum duabus sequentibus.
 Caestiana haeresis, Augustini diligentia oppressa. Eodem. 20. E
 Contra Caestium & Pelagium. to. mo. 7. 165. D
 Caestij error, de traduce peccati. Eodem. 170. C. & sequentibus.
 De sententia pontificis in Caestium. Ibidem. G
 Caestij damnatio. Eod. 170. G. & 190. H I
 Caelum.
 Caelum rapiunt indocti. to. mo. 1. 33. E
 Caelorum regnum. Eodem. 36. F
 Caelum & terra, omnis creatura. to. mo. 1. 44. B. & 185. F. & I
 Caeli & terrae nomine mundus significatur. to. mo. 1. 168. H. to. mo. 3. 32. E. 142. A
 Rursum quid caeli & terrae nominibus significatum. to. mo. 1. 47. K. & 49. C
 Caelum terra maius. Eodem. 46. H
 Caelum & terra duplex. Ibidem. D
 Caelum caeli domino, quid. Ibidem. 46. K M. & 47. F
 Caelum caeli, caeli intellectuale. Ibidem. C
 Caeli & terrae nomine, spirituales & carnales in Ecclesia. to. mo. 1. 50. H. to. mo. 3. 117. A. to. 8. 16. M
 Caelum, scriptura, nubes, praedicatorum. to. mo. 1. 51. A
 Caelum, sicut pellis, extentum, quid allegoricè. to. mo. 1. 50. L M. to. mo. 3. 118. D E
 Caeli, sicut liber, plicabuntur. to. 1. 50. L M to. mo. 8. 227. F G
 Orbium caelestium concentus. to. 2. 30. F
 Caelum, locus dei praecipue. to. mo. 2. 59. G to. mo. 3. 233. L M
 Caelorum secreta discutere, non est fragilitatis nostrae. to. 3. 33. E. in fine.
 Caelum dicitur aer. to. mo. 3. 117. E. & 120. A & 172. D. to. 6. 121. F
 Caeli figura. to. mo. 3. 118. C
 Et de motu caeli. Ibidem. F
 Caeli caelorum, quomodo dicatur. to. mo. 3. 120. A
 Caelos perisse aquis diluuij. Ibidem.
 Caelum tertium, quod Paulus raptus, quid fuerit. to. mo. 3. 153. F. & sequenti. & 158. C. & 159. F G
 An verè viderit caelum. Ibidem. 154. B
 Caeli multi, secundum quosdam. to. mo. 3. 158. D E
 Caelum primum secundum, & tertium, quid. Eodem. 159. C
 Ad caestia mentem excitemus. Eodem. 202. H I
 Caeli, id est, Apostoli, enarrauerunt gloriae dei. to. mo. 4. 89. H. to. mo. 8. 21. A & 47. D
 Caelo tegitur, qui non habet vnam. to. 4. 214. B
 Caeli fragore, hostes fugati. to. 3. 166. G
 Caeli siccitas. Ibidem. 167. A
 Caeli, in scripturis sanctis. to. 4. 264. E F
 Caelum thronus dei. to. mo. 4. 268. E. & 274. A
 Caeli nomine, sanctae animae. Eodem. 268. G & 272. I. to. mo. 8. 103. F
 Caelum, qua violentia rapiatur. to. mo. 4. 266. M. to. 8. 209. I
 In caelo, maximus & minimus. to. mo. 4. 266. M
 h h iij Caelo

INDEX

Caelo recondere thesauros, quid. tomo. 4. 275. C
 Sententia quorundam de tertio caelo. tomo. 3. 159. F. G.
 Caelum, spiritus. tomo. 4. 273. C
 Caelum, iustus. tomo. 4. 272. I. tomo. 8. 16. M
 Caeli, corda iustorum. tomo. 4. 272. K
 Caelum in duas partes diuiditur. tomo. 5. 56. G
 Caelum quidam palatum vocauerunt. Ibidem. L
 Caelum, pater Saturni. tomo. 5. 59. I
 Caelicolarum, vnde. tomo. 5. 81. B
 Caelestia luminaria, sunt animalia beata & sempiterna, secundum Platonicos. tomo. 5. 90. K. L.
 De caelo aereo pereunte incendio ignis extremi. tomo. 5. 191. F. & sequenti.
 Caelorum ordo, firmissimus, tom. 5. 200. E
 Ipsi peribunt tu autem permanebis, & cae. exponitur. tomo. 5. 194. C
 Caelum angelos repraesentat. Ibidem. G
 Aduocabit caelum sursum, & terram discernere populum suum: exponitur. tomo. 5. 194. G.
 Caelum, sanctos significat. Ibidem. G
 Caelos trecentos sexaginta quinque Basilides haereticos assererat. tomo. 6. 3. L
 In caelestibus apparatus esse sedes, dominationes, principatus, potestates. Eodem. 14. A. B
 Caeli quot sint, in quorum tertium se raptum commemorat Apostolus. tomo. 7. 172. D
 Caeli, pro libris. tomo. 8. 12. C. & 227. F
 In caelo mansiones multae. tom. 7. 255. G. H
 Vide, Mansiones.
 Quomodo caeli facti sunt in intellectu. tomo. 8. 340. I
 Caelum nubibus contegi, quid sit, tomo. 8. 370. I
 Caelorum nomine, animae sanctae intelliguntur. tomo. 8. 3. K
 Caelorum nomine libri vtriusque testamenti significantur. tomo. 8. 12. C
 Quod figuntur Euangelistas. Eodem. 20. F
 Caeli dicuntur sancti, eleuati a terra, portantes dominum: & quam gloriam domini enarrant. tomo. 8. 21. A. & 313. M
 Caelorum nomine iusti & Apostoli significantur: & quomodo verbo domini firmati, & spiritu oris eius omnis virtus eorum. tomo. 8. 47. E
 Caeli, cur domino indigent. Ibidem. A
 Quomodo caeli sint supra se: vel quot sint: vel quibus modis distincti: quibus incolis impleti: & qua dispositione regantur multum est a nobis inueniri: satagamus tamen peruenire. Ibidem. B. C
 Caelum supra nubes est, & sursum, vbi est habitatio angelorum. tomo. 8. 123. G. H
 Qui caelorum nomine intelligantur. tomo. 8. 47. D. & 103. F. G
 Caelum quomodo aduocetur sursum, cum sit semper sursum. Eodem. G
 Caeli, quando annuncient iustitiam. Ibidem. E
 Quomodo caeli distillauerint a facie dei. tomo. 8. 152. M. & sequentibus.
 Caeli & caelum non aliud, sed hoc ipsum est. Ibidem. 153. B. C
 Quid caelorum restat post caelum caeli. tomo. 8. 157. F

Quomodo inclinentur caeli, vt descendat deus. Ibidem. 361. K
 Caeli tunc consistuntur mirabilia dei, & cet. tomo. 8. 223. G
 Caeli quos fecit dominus, qui sint, & quos figurent. tomo. 8. 129. E. & 240. G. H
 Cum sint opera manuum dei, vtrum peribunt igne futuri iudicii. tomo. 8. 253. B
 Vis esse caelum dei, purga te a terra. tomo. 8. 237. C
 Ceterionis humilitas & fides. Eodem. 74. F. & 94. M
 Quod iusti ita sint caelum, vt sint caeli. Eodem. 313. L. M
 Caelum intelligitur firmamentum, sed per figuram liber legis. tomo. 8. 226. H
 Quando extenditur sicut pellis, aut quando plicabitur vt liber. Ibidem.
 Deus tam facile extedit caelum, quomodo tu pellem: nec tamen extedit quomodo tu pellem. tomo. 8. 264. F. G
 Quid sit caelum extendere sicut pellē. Ibidem. G. H. & 258. M
 Quomodo caelum plicabitur vt liber. Ibidem. 264. K. L
 Superiora caeli aquis protegi, quid sit. Ibi.
 Non sic in caelo est deus, quasi subtrahito caelo ruinam sine sede formidet. Eodem. 284. H
 Quomodo habitet in caelo. Ibidem. 315. C
 Quale sit caelum illud. Ibidem.
 Caelum caeli domino, quid sit. tomo. 8. 285. H. I
 Caelum, Ecclesia est. tomo. 9. 146. G. & tomo. 10. 115. F
 Caelum, vbi. tomo. 10. 25. G
 Caeli, qui. Ibidem.
 In caelis esse quid. Ibidem.
 Sanctificatum est caelum, quia diabolus est deiectus. tomo. 10. 25. G
 Caelum, quare apertum in Christi baptisinate. tomo. 10. 135. M
 Caelum in nobis anima est, terra vero corpus. tomo. 10. 196. C
 Caelum triplex. tomo. 9. 188. A. B
 Cœna.
 De cena domini, plura. tomo. 2. episto. 118. per totum.
 Cœna suprema. tomo. 4. 108. K
 Cœnae dominicae non quotidie communicant Orientales. tomo. 4. 273. E
 Maria virgo non interfuit vltimae cœnae Christi. tomo. 9. 112. A
 De eo quod scriptum est, homo quidam fecit cœnam magnam: sermo. tomo. 10. 28. F. G. & sequentibus.
 Homo cœnam magnam faciens, Christus Iesus. Ibidem. G
 Nos non solum vocati, sed & ducti & coacti ad cœnam sumus. tomo. 10. 28. G
 Primi serui missi, ad inuitandum & conuocandum ad cœnam, Prophetae sunt: secundi Apostoli. Ibidem. G. H
 Inuitati ad cœnam. tomo. 10. 28. G
 Cœnam repudiare. Ibidem.
 Iudaei Christum occidentes, nobis cœnam preparauerunt. tomo. 10. 28. G
 Apostoli & praedicatores cœnantes, iam ructando nos ad cœnam inuitauerunt. Eodem. 29. C
 Ad Christi cœnam qui veniat. to. 10. 29. D
 Haereticus ad cœnam, id est, vnitatem fidei

coegendi. Ibidem. D. E
 In cœna domini, sermo. tomo. 10. 291. A
 Christus dedit corpus suum in cœna. tomo. 10. 291. C. & H
 Gentes de vicis, haeretici de seipibus ad cœnam Christi veniunt. tomo. 10. 29. E
 Cœnobitæ.
 Cœnobitarum vita, & laus. tomo. 1. 172. I
 Cœnum.
 Cœni vsus, in medicamentis. tomo. 1. 175. A
 Coertio.
 Coertio, instructio. tomo. 1. 171. K
 Coeui, Coeternum.
 Coeui, qui. tomo. 10. 32. I. K
 Coeternum & coeuum differunt. tomo. 10. 32. I. K. & 33. D
 Coeua inueniri, generans vnum, & generatum aliud, in hoc seculo. to. 10. 32. K
 Cogi.
 Ad communionem catholicam, nemo cogatur inuitus. tomo. 2. 158. C. & L. & M
 Cogendi quomodo sint etiam homines ad bona. tomo. 2. episto. 204.
 Mali, quatenus cogendi ad bonum. Eodem. 36. G. H
 Cogendus nemo, ad fidem, inuitus. tomo. 7. 30. F
 Cogendi quatenus inuiti. Ibidem. 75. M
 Cogitare, Cogitatio.
 Cogitare, a cogendo. tomo. 1. 38. L
 Cogitationes, liberae. tomo. 1. 166. L
 Cogitationibus malis non assentiendum. tomo. 1. 187. A. B. C
 Cogitatio & obliuio dei. to. 3. 104. L
 Cogitationes nostras an aliquando videre possimus. tomo. 4. 127. F. R. Retractionum tomo. 1. 9. B
 Cogitationes mortalium, timidae. tomo. 5. 104. C
 Cogitatio prima, & reliquae cogitationis quae. tomo. 8. 182. I. & sequenti.
 Cogitatio & recogitatio dei. to. 5. 132. B
 Cogitationes bonae a deo, malae, non semper a diabolo. tomo. 3. 47. L. M
 Cogitationes latere diabolum. Ibidem. L
 Cogitationis nimiae vis. tomo. 3. 87. F. & sequenti. & 136. F. & 155. C. in fine.
 Cogitandi varia ratio. tomo. 3. 88. F
 Cogitationes, loquutiones sunt cordis. tomo. 3. 103. B
 Cogitamus multa in hac vita. tomo. 5. 104. D
 Cogitationes sanctorum, in patria, patebunt sibi adinuicem. tomo. 5. 217. I
 Cogitationes cordis dei, quae sunt. tomo. 8. 48. D
 Nullum mare tam profundum est, quam est cogitatio dei, vbi mali florent, & boni laborant. tomo. 8. 223. H. I
 Vt comprehendatis cogitationes dei, quae sapientes sunt, relinquitte cogitationes hominum, quoniam vanae sunt. Ibidem. 229. B
 A cogitationibus decidere, quid sit. tomo. 8. 7. E. F
 Non potest fieri vt habeat mala facta, qui habet cogitationes bonas. tomo. 8. 376. G. H
 Cogitationes mentis esse possunt, quarum non sunt opera corporalia: nullum autem opus bonum,

opus bonum, cuius non sit in mente cogitatio. tomo. 8. 152. D
 Cogitatio quando consistitur deo, & reliquae cogitationes diem festum agent. tomo. 8. 182. I. K
 Qui malum cogitat, et si nihil mali alicui faciat, facit plurimum sibi, & in semetipsum impius est. to. 8. 226. F
 In cogitatione, quisq; innocens aut reus est. Ibidem. 302. L. M
 Qui in cogitatione miser est, vbi foelix erit? Ibidem.
 De cogitatione, facta procedunt bona vel mala, quomodo de interiori palatio quicquid iusserit Imperator. tomo. 8. 376. G. H
 Deus cognoscere dicitur, quia cognoscens facit. to. 8. 86. L. & 128. I. K
 Non sic cognoscit deus, quomodo homo aut angelus. to. 8. 104. C. D
 Deum nemo cognoscit, nemo ignorat. tomo. 8. 180. A. B
 Cognoscere, in scripturis, pro placere aut approbare ponitur. to. 8. 246. A
 Deus omnia cognouit, antequam fecit. Ibidem. 104. C. & sequenti.
 Cognita per artem diiudicantur. tomo. 8. 56. B. C
 Immisso malarum cogitationum, an sit diabolus. tomo. 9. 85. D
 Cogitatio alia dei, alia hominis. tomo. 10. 31. G
 In hoc mundo, quid cogitandum. tomo. 10. 35. M
 Cogitatio, parens operationis. tomo. 10. 98. I
 Mortes malarum cogitationum. tomo. 10. 150. H
 Quicquid boni cogitauerit homo, subit corde percussus sciat, quia hospes ille de caelo venit. tomo. 10. 212. H
 Remedium aduersus malas cogitationes. tomo. 10. 178. B. & 312. D. E
 De cogitationibus. tomo. 10. 312. D
 Paralytica cogitatio est, de craftina cogitare couersione, & hodiernam negligere. tomo. 10. 311. A
 Cogitationes ascendentes in corda nostra, veniunt de terra. tomo. 10. 317. F. G
 Cognatio.
 Cognationis gradus. to. 4. 51. M. & sequenti.
 Cognatio spiritalis, carnali praerenda. tomo. 6. 175. K
 De cognatione nostra egredi, quid. tomo. 10. 151. L. M
 Cognatio nostra, sunt peccata nostra. Ibidem.
 Cognitio.
 Cognoscendi curiositas. to. 1. 41. I
 Ad cognitionem sui, quo ordine anima prouehitur. to. 1. 111. C. D
 Anima quomodo cognoscitur. to. 1. 118. F
 Cognoscere quid, & sentire quid. tomo. 1. 135. M
 Cognitio rerum naturalium, non beat. to. 3. 35. F. G. & fo. sequenti. A. B
 Cognitio sui, necessaria. to. 3. 67. H. & 200. K. & fo. sequenti. C
 Per agnitionem infirmitatis nostrae, perficimur. Ibidem. 67. K
 Cognitio rerum, in verbo dei. tomo. 3. 126. D. E
 Ad cognitionem sui, tres gradus. Ibidem.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

200. M. & sequentibus.
 Cognitio creaturae inuisibilis. to. 3. 241. L
 Aliter per sensus, aliter incorporea cognosci. tomo. 3. 82. I. K
 Cognitio non semper oritur a sensibus. tomo. 5. 66. M
 Cognitio priuationis, est quaedam ignorantia. tomo. 5. 102. D
 Cognitio, qua angelus seipsum cognoscit facit diem vnum: quia autem cognoscit firmamentum, facit secundum: & sic deinceps. tomo. 5. 93. F
 Cognoscuntur quaedam per species, quaedam per speciei priuationem. tomo. 5. 102. D
 Cognitio proprii status, ad fletum reduxit Alcibiadem, qui se credebatur esse beatum. tomo. 5. 117. E
 Et cognouit vxorem: exponitur. tomo. 5. 126. A
 Quod spiritali cognitioni, quae spiritalia videntur, inimica sunt carnalia phantasmata. tomo. 6. 31. K
 Cognoscere, pro credere. tomo. 9. 113. A
 Cognitio, sine charitate, saluos non facit. tomo. 9. 127. D
 Locus in canticis canticorum explanatus, Nisi cognoueris temetipsam o pulchra inter mulieres, & caete. to. 10. 51. G
 Cognitio nostra nunc, & futura. tomo. 10. 75. F. G
 Modus cognoscendi seipsum, vel alterum, inuidum. tomo. 10. 286. E
 Cognitio dei.
 Cognitio dei perfecta, vita beata. tomo. 1. 1. K. & 115. E
 Sola dei cognitio beat. Eodem. 24. B
 Cognoscimus deum hic in anigmate. tomo. 1. 37. M
 Et alia de cognitione dei. Ibidem. 38. A & sequentibus.
 De cognitione dei & beatitudine, plura. tomo. 1. 39. K. & sequenti.
 Quae ad cognoscendum deum necessaria. tomo. 1. 117. B. C
 Cognitio diuina. to. 1. 116. D. E
 Cognitio dei, quibus animis contingat. tomo. 1. 133. H. I
 Cognitio dei certa quando perficitur. tomo. 1. 166. D. to. 3. 81. I. K
 Quomodo cognoscitur deus, quomodo creatura. tomo. 1. 46. B
 Vacandum vt deum cognoscas. to. 1. 163. A
 A deo foelix cognitio. tomo. 3. 98. K. L
 Simplicissima dei cognitio. to. 3. 104. K
 Quae retardant a cognitione diuinorum. tomo. 1. 30. L. M
 Cognoscit omnia deus. tomo. 4. 202. L
 Cognoscere dei quid sit. tomo. 4. 130. I & 234. F
 Prima cognitio dei, scire quid non sit. tomo. 3. 79. D
 Cognitio dei perfecta in vita futura. tomo. 7. 195. D. E
 Cognoscimus deum, & non nisi cogniti. tomo. 2. 127. D. tomo. 3. 81. I. K. & 124. F
 Cognitio dei per creaturas. tomo. 3. 183. I
 Cognitio nominis dei. tomo. 8. 14. C
 Vide, Beatitudo.
 De cognitione diuina claritatis. tomo. 9. 184. B

Cognitio dei in quo consistat. tomo. 9. 170. E. F. & sequenti. & 171. L
 Cognitio beatifica. tomo. 9. 176. I & sequentibus.
 Cognitione dei nihil melius est: tomo. 10. 185. C
 Non cognoscit dominum, qui conditionis suae non agnoscit officium. to. 9. 206. M
 Quomodo cognoscendus sit dominus. Ibidem. M
 Coherentia.
 Coherentia quae fiat. to. 1. 65. C
 Coitus.
 Coitus fugiendus. to. 1. 117. F. & 118. D
 Sine coitu plura animalia procreantur, quae tamen coeundo pariunt. tomo. 2. 40. F
 Quando Adam & Eva congressi primo sint. tomo. 3. 14. 2. E
 Coitus, quando peccatum. to. 6. 172. A. B
 Coitus honestus. to. 7. 172. M
 A propriis vxoribus abstinendum. tomo. 10. 123. M
 Colaphizari.
 Colaphizari. tomo. 10. 45. K. L
 Colarbasus.
 Colarbasus haereticus, & quid senserit. tomo. 6. 4. D
 Collatinus.
 Collatinus, Lucretiae maritus. tomo. 5. 7. A
 Collatio.
 Collationis, habitae cum Donatistarum episcopis, breuiarium. tomo. 2. episto. 15. 2
 Retracta. to. 1. 13. B. & in Possidonio.
 Breuiculus collationum cum Donatistis. tomo. 7. 120. A. & sequenti. Retractionum. tomo. 1. 13. A
 Collator non sit assentator. tomo. 2. 141. F
 Ad mutuum collationem inuitatur Proculianus episcopus, pro schismate componendo. tomo. 2. episto. 147.
 Maximinus episcopus. episto. 203.
 Collatio Augustini cum Fortunio Donatistarum episcopo. tomo. 2. episto. 163.
 Cum Pascenio Ariano. episto. 174. & 178.
 Collationes, pacifice cum diuinarum scripturarum autoritate fiant. tomo. 2. 171. G. H
 Collatio plus proficit. tomo. 7. 63. K. L
 Collatio quid. tomo. 10. 185. M
 Collationem Donatista recularunt. to. 7. 58. M. 120. A
 Vide Disputatio.
 Colligare.
 Quomodo ex multis colligamur in vnum. tomo. 3. 69. C. D
 Quid fractum colligare. tomo. 9. 231. A
 Collina.
 Collina dea. tomo. 5. 32. L. & 35. I
 Collis.
 Colles eminentiora loca dicuntur, minus tamen quam montes. tomo. 8. 323. D
 Quod significant iustos. tomo. 8. 146. F
 Quomodo suscipiant pacem. tomo. 8. 170. E & 319. B
 Colluctatio.
 Non est nobis colluctatio aduersus carnem & sanguinem, & caete. exponitur. to. 10. 148. B. & sequenti.
 Collyrium.
 Collyrium spiritale. tomo. 9. 5. H. I
 h h iij Colk

INDEX

Coli.
Colimus numen, & colimus agrum. tom. 1. 49. K
Colendus solus deus. to. 1. 139. G & sequen. & 161. D
De cultu vniuersi dei, diffusio. Ibidem. D E
Latriam nec hominibus piis, nec angelis bonis exhibendam, multo minus saxi & dæmonibus. to. 2. 41. L
Cultus diuinus quibus consistet. to. 3. 34. M
Dæmonum cultus vniuersi dei cultui cessuros prædictum à prophetis. to. 3. 191. E F
De vno solo deo colendo. t. 3. 205. M. & seq.
De deo vno colendo. to. 3. 212. K & sequentibus.
Actio pia est deum colere, & eius gratia contra vitia interna pugnare. to. 3. 239. I. in fine.
Cultus dei charitas. to. 2. 123. K
Coli pro deo non vult Ecclesia. to. 3. 39. H
Coli oportere vnumquemque deum, quomodo seipse colendum esse præceperit, Socratis sententia. to. 4. 87. I
Deos vltimos colere. to. 5. 2. K L
Cultus deorum, abusus. to. 5. 6. B
Cultores deorum nulla probitatis præcepta à diis suis acceperunt: & in sacris eorum turpia quæque celebrabant. to. 5. 11. H I
Deus vnus colendus qui creauit omnia. to. 5. 39. H I
Quis deus colendus. to. 5. 40. G
De vero dei cultu, à quo Platonicus, quantum creatorum vniuersitatis intellexerint, deuiarunt, colendo angelos siue bonos siue malos honore diuino. to. 5. 80. M
Deitati debitus cultus. to. 5. 81. A
Colere homines. Ibidem. B
Deus deorum colendus. to. 5. 81. I
De cultu diuino multa sunt vsurpata, quæ honoribus deferuntur humanis. to. 5. 81. M
Coli se nolunt quicumque angeli, sed solum deum. to. 5. 86. K
Totum quod rectè colitur deus, homini credendum est prodesse, non deo. to. 5. 82. C
Propter cultum vniuersi dei, data est lex, cum signis mirabilibus. to. 5. 85. F
Cultus Christianæ religionis incepit à Hierusalem. to. 5. 176. A
Cultus soli deo debitus, vno verbo Latine nominari non potest, & ideo Græcè dicitur, *αγαπησις*. to. 5. 81. D
Cultus deo debitus, est ipsum diligere. Ibidem. L
Cultus dei in sacrificiis, est antiquus. to. 5. 81. M
Cultor dei non legitur aliquis fuisse, à benedictione duorum filiorum Noe, vsque ad Abraham. to. 5. 134. K
Cultus dei verus apud paucos. to. 6. 22. F
Si colis deum, coleris ab eo. to. 8. 367. C
Contra eos qui ad hoc colunt deum cum sciant se esse mortales, nec in istis delictis semper viuere, sed ut ista omnia eis in finem vitæ suppetant. to. 8. 30. K
Contra eos qui deum colunt propter vitam spiritalem, & demones propter ista temporalia. Ibidem. 31. B
Colimus deum tanquam dominum, colit nos deum tanquam terram suam. to.

mo. 8. 48. K
Deus colendus est propter se. to. 8. 113. F
Qui colit deum ad mercedem, castum non duntaxat habet. to. 8. 120. I
Quod gratis fit colendus. exemplo Iob. to. 8. 16. L
Non ideo colendus est, ut habeas in futuro seculo quæ hic necesse est relinquere. to. 8. 86. F
Quod non sit colendus propter animam, & dæmonia propter carnem, quia deus fecit, animam & carnem: & qui vtrumque fecit, ipse vtrumque pascit. to. 8. 139. K
Cur qui colunt deum propter res spirituales, meliores tamè sunt his qui eas à dæmonibus quarunt. Eodem. 173. A B
Qui colit deum propter terrena, non deum colit, sed id quod diligit. to. 8. 188. L
Qui ideo deum colunt, ut bene eis sit secundum carnem, mortui sunt. Eodem. 195. A B
Cultus dei non est referendus ad alia bona quæ dat deus. to. 8. 269. B
Qui colit deum causa emolumentum, vel utilitatis rerum temporalium, mercenarij est & auaritiæ seruus. Ibidem. 295. M
Non est colendus solum propter ista temporalia. to. 8. 58. F
Exigitur à te ut gratis deum colas, non quia dat temporalia, sed quia præstat æterna. to. 8. 86. E
Nihil colendum nisi deus. to. 9. 189. I
Colimus deum, & quomodo. to. 10. 30. G H
Deus colit nos, & quomodo. Ibidem.
Cultura dei in nos. to. 10. 48. G
Colimus nos deum, & ipse nos colit. Ibidem.
Et quod vltimum horum probatione eget: Ibidem.
Propter quid colendus deus. to. 10. 95. B
Gratis deum colere debemus. to. 10. 113. E
Colimus & colimus. to. 10. 188. E
Colonus. Colonia.
Colonus & colonia quid sint. to. 5. 81. B
Colonus, sanctus. to. 10. 27. I
Coloni, vnde. to. 5. 81. B
Colonus, Apostolus. to. 10. 13. D
Colophonius.
Colophonius. to. 5. 59. D
Colum.
Quid per colum. to. 10. 234. M
Columba.
De columbarum collo. to. 1. 101. E
Columba, spiritus sanctus. to. 2. 94. H
K. & L. & sequen. to. 3. 60. I. & sequen. to. 9. 10. F. & 11. I. & 135. L
Et quod verum corpus columbæ formatum. to. 3. 174. B C
Columbæ simplicitas. to. 4. 83. F
to. 9. 10. H
Columbæ natura. to. 4. 83. F
Columba & turtur, vtraque quis est simplex & innoxia. to. 5. 140. A
Columba reuersa ad Noe, quid sit. to. 6. 77. L M. to. 8. 325. M
Columba pro signo dilectionis ponitur, & in ea gemitus amatur. to. 8. 115. L
Columba de argentata quæ sit. Ibidem. 154. C
Columbas vendere in templo, quid sit. Eodem. 330. C

Columba à molestis querit auolationem, sed non amittit dilectionem. to. 8. 115. L
Columba super Christum descendit eo baptizato. to. 9. 9. C
Spiritus sanctus quare sapius per columbā significetur. to. 9. 11. I
Columbæ species, spiritus sanctus descendit super Christum, ad Iordanem. to. 10. 51. I
Trinitas de celo columbam fecit. to. 10. 53. E
Quomodo spiritus sanctus in specie columbæ apparuit. to. 9. 243. E
Gemitus columbinus. to. 10. 17. A
Columba ab arca missa, quæ est reuersa, quos signat. to. 9. 11. L
Columbæ qui in Ecclesia. Ibidem.
Columbas vendere quid sit. to. 9. 20. I
Columba fel non habet. to. 9. 135. L
Quare columba apparuit in baptismo Christi. to. 10. 139. A
Columna.
Columna nubis & ignis. to. 2. 94. L
to. 3. 61. A. B. & fo. sequen. H I
Columnas terræ confirmare, quid sit. to. 8. 179. H I. & 355. C
Comburo.
Quid tertiam partem terræ comburi. to. 9. 144. E
Commemoro.
Commemoro pro eorum beneficio. to. 7. 280. L
Comminari.
Comminantur magi Soli & Ithidi. to. 5. 84. C
Committi.
Committi & committentes, quid dicatur. to. 8. 166. A
Commixtio.
Commixtus. to. 3. 69. L. & 71. K
Legitima commixtio hominis, culpa non vacat. to. 10. 126. L
Commodum.
Commodius scribere. to. 2. 2. B
Commoda & incommoda, quæ bonis ac malis plerumque communia sunt. to. 5. 3. M
Commoueo.
Qui circa proximos debitam negligit charitatem, commouere non poterit diuinam pietatem. to. 10. 212. M
Communicatio, Communio.
Communicatio dominici corporis, apud sepulchra martyrum. to. 1. 26. C
Ad communionem schismatici an cogendi sint. Eodem. 10. F
Communio eucharistiæ. to. 3. 240. I
to. 4. 14. G H. & 255. G
Orientales non quotidie communicant cœnæ dominicæ. Eodem. 273. E
Communicare boni & mali. to. 6. 62. M
& sequen. to. 7. 93. I K
Communicare pro consentire. to. 7. 11. H
& 102. K. & 128. D
Communio vera corporis & sanguinis Christi. to. 9. 49. M. & sequenti. & 51. M
Credere & manducasti. to. 9. 48. A. & 49. B
Vide Eucharistiā.
Communicare, quid in Paulo. to. 10. 4. I
Quid sit communicare malis. to. 10. 19. G
Et obiter locus apostoli, ad Ephesios, declaratus, Nolite communicare, & cætera, Communicare quid. to. 10. 93. L
Tempore Augustini communicabant sub vtraque specie. to. 10. 234. C
Communio

Communio malorum non maculat, sed confensio factorum. to. 2. 57. H
Non sunt suspendendi à fidelium communionibus quibus mors proxima timetur. to. 9. 209. K L
Communione Ecclesiasticam declinat, munus salutis æternæ amittunt. to. 10. 154. I
Communione Ecclesiastica dignus quis. Ibidem.
Nemo à communione prohiberi potest, nisi si publico crimine laboret. to. 9. 221. H
Quæ sit sanctorum communio. to. 10. 217. F G
Quibus vestigijs imitari debemus sanctos ut eorum communionis participes simus. Ibidem. H
Quanta auiditate desiderandum sit sanctorum communioni associari. to. 10. 217. H I
Commune.
Commune, immundum vocat. to. 1. 177. A
Communia omnia Christianis. to. 3. 180. A B
Commune bonum præferendum proprio, exemplo Marci Reguli. to. 5. 6. A B
Communis boni amore, Furius Camillus ingrati patriam à Gallis liberauit. to. 5. 46. D
Communis boni amore, Decijse occiderunt. Ibidem. F
Commune bonum præponentes Romani priuato, protulerunt quæcumque possidebant: exceptis singulis aureis annulis, & bullis, ut possent milites stipendiare. to. 5. 27. C
Communia sunt omnia iure diuino, non humano. to. 2. 34. M & seq. L & 39. I
Communiam sunt omnia in societate iustorum. to. 2. 46. I K
In communitate quomodo sit viuendum. to. 2. 105. K
Communium luce priuati dæmones, priuatas consequuntur potestates. to. 5. 92. A
Commune bonum, quia angeli dimiserunt, sibi ipsi adherentes, ideo ceciderunt. to. 5. 100. I K
Non communis boni, sed proprii amor causa bella. to. 5. 154. D
Communitas Apostolorum, & discipulorum Christi post petrecostem. to. 10. 164. A
Commutatio.
Commutatio, in melius, vel in deterius est. to. 8. 157. L
Coma.
Comam nutrire, quid signet. to. 3. 181. C
Comes, Comitatus.
Comes dignitatis nomen. to. 4. 168. F
to. 6. 18. G
Comitatus Cæsaris. to. 1. In Possidonio
Comitatus. to. 2. 133. C
Comedo.
Comestio Christi, post resurrectionem suam: & de comestionibus angelorum in phantasmate, sed verè factis. to. 5. 112. L M
Comædia.
Comædiarum descriptores non possunt recipi nisi ab his quorum moribus conueniunt. to. 2. 170. B C
Comædiæ. to. 5. 13. B
Comparatio.
Comparatiuum non semper auget. to. 7. 62. I & 70. K
Comparationes humanæ, fallunt. to. 9. 42. C

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Comparatio decem plagarum Aegypti ad Romanas calamitates. to. 5. 82. L M
Comparantes semetipsos sibi metipsis, semetipsos non intelligunt: exponitur. to. 5. 105. B C
Comparatio non debet fieri inter aliquos homines, nisi penfatis omnibus conditionibus. to. 5. 142. K
Comparatio decem persecutionum Ecclesiæ, per decem Imperatores. to. 5. 174. K
Comparatiuum. to. 7. 62. H
Christi comparatio ad patrem in caelis, & ad matrem in terris. to. 10. 287. C
Compassio.
Compassionis dolor plerumque, de malorum moribus, prodest. to. 5. 174. H I
Compassionem non habens de malis, quæ sunt, humanum perdidit sensum. t. 5. 180. A
Compedes.
Compedes sapientiæ quando ferreæ, aut quando aureæ. to. 8. 38. F G
Compedes sapientiæ, quæ sint. to. 8. 217. I
Compedes sapientiæ, in ornamentum vertuntur. to. 8. 243. G
Sunt compedes disciplinae dei, & timoris eius, quibus sancti compediti erant, sed ipsi soluti euolabant, & in coronas conuertebantur. to. 8. 249. H & seq.
Compedes animæ quæ sint. to. 8. 162. G
Quod sint infirmitas corporalis & corruptibilitas corporis. to. 8. 193. D E
Compediti dicuntur qui præceptis sapientiæ colligati sunt, quæ patienter sustentata, in ornamenta vertuntur. Ibidem. E F
Compedes nostræ, quas soluit dominus, quæ sint. to. 8. 368. C
Competentes.
Competetes, qui dicti. to. 1. 6. H. to. 2. 146. D. 10. 4. 14. G & 215. K. to. 10. 186. D E
Quid competentes obseruare debeant. Ibidem. F
Quid competentes fugere debeant. to. 10. 186. F G
Ad competentes. to. 10. 206. K L & seq.
Compunctio.
Compunctio, quid sit. to. 3. 200. H in fine.
Compunctio, duobus modis dicitur. to. 8. 5. M
Qui nolunt modo habere compunctionem medicinalem, habebunt potius poenalem. to. 8. 126. M & seq.
Compunctio cordis, dicitur stimulus peccatorum, in dolore poenitendi. to. 8. 276. H
Non compungi, quid sit. to. 8. 34. H I
Compunctio efficacia. to. 10. 283. I
De compunctio cordis. to. 10. 310. I K
Quid sit compunctio cordis. Ibidem. M
Compunctio ex humilitate nascitur. Ibidem.
Compunctio, quam habemus de peccato, significauit lancea percussoris. to. 10. 255. A
Si non compungitur, quare peccus tūdatur? Eodem. 254. M in fine.
Concilium.
Numidia concilium. to. 1. 13. B
Concilium contra hereticos. to. 2. 68. A
Concilium Carthaginense contra Pelagianos. to. 2. episto. 90.
Contra Donatistas. Eodem. 143. F. Retracta. to. 1. 13. B
Concilium Milenitanum, de cohibendis Pelagianis. to. 2. episto. 92.

Conciliorum autoritas. to. 2. 115. F G
to. 6. 25. D
Concilium Zertense, contra Donatistas. to. 2. 143. F
Concilium contra ebrios. to. 2. 65. I K
Concilium Ariminense Homouision reuicere tentauit. to. 6. 159. A B
Conciliorum autoritas, ex scripturarum autoritatibus pendet. Ibidem.
Conciliorum prouincialium decreta, cedunt maioribus conciliis: canonica scriptura nulli cedit. to. 7. 83. G H
Concilium vitatum. to. 7. 58. L
Sententia concilij Bagaiensis. to. 7. 59. M
Concilium Carthaginense de hereticis baptizandis. Ibidem. 83. F
Concilia minora cedunt maioribus. Eodem. 84. L
Cyprianus in concilio Carthaginensi. Ibidem. B
Dissenfurus à concilio, præfatur libertatem à Cypriano concessam. to. 7. 97. K
De concilio Maximinianistarum. to. 8. 217. E F & 64. G
De concilio apud cauernam Susis, propter Primitiani Chartaginensis episcopi causam, & quo tempore fuerit celebratum. Ibidem. H
De concilio Bagaitano, in quo dam nati sunt Maximinianistæ. to. 8. 65. F G & 126. B
Concinere.
Concinere, qui consonat: qui autem non consonat, non concinit. to. 8. 174. D
Concio.
Ante concionem orandus est deus doctori Ecclesiastico. to. 3. 18. G
Concionatori non tantum preces, sed & studium est necessarium. Ibidem. H I
Eadem Ecclesiasticæ necessaria, quæ oratori. Ibidem. L M
Conceptio.
Conceptus noster, in peccatis. to. 2. 58. L
Conceptiones communiorum & singularium. to. 2. 188. M & seq.
Conceptio virginea. Ibidem. 189. A B
Qui concipit est de spiritu sancto. to. 3. 32. K
In conceptu animalium, vis picturarum. to. 4. 24. F
Conceptio & perfectio corporis humani. Eodem. 128. M
Conceptio & natiuitas spiritalis. Eodem. 145. A
Concipere non potest femina geminos filios, diuerso tempore. to. 5. 41. C D L M
Concipiens vnum femina, non potest alterum concipere via naturæ. to. 5. 42. B
Concipere potest mulier vel generare prouectæ gratis de iuueni, sed de seniore non potest. to. 5. 141. C
Conceptit Rebecca sterili, ad orationem viri sui Isaac. to. 5. 142. F
Christus non potest dici conceptus in iniquitate. to. 8. 107. C
Maria non carnaliter concupiscendo, sed spiritaliter credendo, conceptit. Eodem. 154. M
In conceptione trahitur iniquitas ex Adâ. to. 8. 107. B
Non ideo concipiuntur homines in iniquitate, & in peccatis in utero matris aluntur, quia peccatum est misceri coniugibus: sed quia illud quod fit, utique fit de carne poenali. Ibidem. C
Melius

INDEX

In omnibus deus laudatur. Ibidem. 57. B
 Confessio, pro laude poni solet. to. 8. 193. D
 Non semper confessio peccatorum est, sed
 & laus dei deuotione confessionis exprimitur. to. 8. 281. E
 Non potest confiteri domino, qui non gustauit quoniam suauis est. to. 8. 272. E
 Confessio in dei laude est, quamquam etiam cum sua quisque confitetur peccata, cum dei laude confiteri debet: nec aliter est pia confessio peccatorum, nisi non desperans & poscens misericordiam dei. to. 8. 269. F
 Nulla est confessio peccatorum pia & utilis, ubi non laudatur deus: siue etiam corde, siue ore atque sermone. Ibidem.
 Quod gemina est confessio. to. 8. 34. G
 Confiteri in cithara & psalterio, quid sit. Ibidem. 84. I
 Quomodo confitentur domino omnia opera eius. to. 8. 364. E F
 Incipe a confessione, si vis a via fidei perducere ad possessionem speciei. Ibi. 370. H
 Quomodo confessio dei est in caelo, & in terra. to. 8. 378. C D
 Confessio felicitatis, non gemitus peccatorum erit in vita sempiterna. Ibidem. 91. G
 Confessio fit in inferno ante iudicium, sed non post. to. 8. 8. F G
 Mulcas confitens deum non fecisse, tadem nec hominem coactus est confiteri. to. 9. 3. H
 Confessio malorum operum, initium bonorum operum. to. 9. 25. B
 Confiteri non est aliud ore dicere, & aliud in corde retinere. to. 9. 46. C
 Confitenda esse peccata sacerdoti, insinuat Christus in resuscitatione Lazari. to. 9. 79. E
 Pro Christi confessione, innumerabilis societas regnum caelorum uolenter intravit. to. 9. 115. D
 Trinae Petri negationi, trina redditur confessio. to. 9. 122. C
 Confitens se peccatorem, habet in se veritatem. to. 9. 125. A
 Confitentem ore Christum, & factis negantes, sunt in operibus haeretici. to. 9. 129. A B
 Non sufficit confiteri Christum in carne uenisse, sed quare uenerit. to. 9. 134. F & sequentibus
 Confessio fidei, non solum uerbo, sed factis est facienda. to. 9. 137. H
 Differentia inter Petri & daemone confessiones. to. 9. 139. K L
 Haeretici fingunt se confiteri Christum, quem tamen non, ut sicut fides habet catholica, credunt. to. 9. 146. D
 Redemptionis confessio. to. 9. 151. I
 Propria uilitatis confessio. to. 9. 170. M
 Confessio auricularis. to. 9. 207. F. to. 10. 120. A & seq.
 Confiteri & poenitere, a malo est declinare. to. 9. 207. H
 Confessio mentalis non sufficit. to. 9. 208. M
 Confessio ambigua non est salubris. to. 9. 209. A & sequent.
 Modus confitendi. Ibidem. B
 Circumstantiae peccatorum sunt confitendae. to. 9. 209. C
 Cautela confessoris, in audiendis confessionibus

nibus captiosis. Ibidem. A B
 Confessio generalis non est aspernanda. to. 9. 209. E
 Nemo pro arbitrio, nisi confessus, accusatus, uel cuiusque, est condemnandus. to. 9. 221. I
 Praeueniendus est deus, in confessione, ne & ipse praueuiat. to. 9. 235. F
 De eo quod scriptum est, Confiteor tibi pater domine caeli & terrae, & c. Sermo. to. 10. 7. C
 Confessio non semper est peccatorum, sed etiam laudis. to. 10. 7. C D
 Confessio, id est, sui accusatio. Ibidem. E
 Ecclesiae peccata confitenda. to. 10. 7. E
 Confessio peccatorum, per cilicium adumbratur. to. 10. 15. A
 Vera confessio, quae. to. 10. 65. M
 Petri & daemone eadem confessio, sed diuersa intentione. to. 10. 75. D & sequent.
 & 89. G H
 Et quibus distinguantur. to. 10. 89. G
 Confessionis bonum. to. 10. 87. H I
 Confessio nos sanat. Ibidem.
 Haeretici multi, qui confitentur Christum in carne uenisse. to. 10. 88. H I
 Et tamen non sunt ex deo. Ibidem.
 Quid sit, confiteri Christum in carne uenisse. to. 10. 88. K
 Omnis spiritus qui confitetur Iesum Christum in carne uenisse, ex deo est. Sermo. to. 10. 88. G
 De eo quod beatus Iacobus dicit, Confitemini alterutrum peccata uestra: & orate pro inuicem ut saluemini. Homilia. to. 10. 96. D
 Confitenda sunt peccata nostra: & quibus. to. 10. 96. E
 Quare deus nos uelit confiteri peccata. Ibi. Primo homini utrum praecipuum confiteri peccata. to. 10. 96. E
 In confessione nullus debet se excusare. to. 10. 96. F G & seq.
 Confiteri peccata sua dissimulans, indulgentiam non meretur accipere. Ibidem. F in fine.
 Confessio, initium sanitatis est. to. 10. 96. I
 Confiteri, quid. to. 10. 105. L
 De eo quod in Psalmo, Confitemini domino quoniam bonus. Homilia. to. 10. 118. G
 Confessio si non fuerimus, non possumus ueniam mereri. Ibidem.
 De confessione peccatorum, & poenitentia, plura. to. 10. 118. G & seq.
 Confessio uocalis peccatorum, ex scripturis sacris elicitur. to. 10. 147. K
 Non solius est peccatoris confessio, sed & laudatoris. to. 10. 147. L
 Peccatum confessus, a morte reuixit. to. 10. 147. M
 Nihil animus fallitur, qui deum fideliter confitetur. to. 10. 143. B
 Quid facit Ecclesia, si iam peccator per confessionem sit suscitatus? to. 10. 147. M
 Confessio auricularis est in praecipuo. to. 10. 159. E & 292. G
 De confessione peccatorum. to. 10. 159. E & 292. F G
 Confessio est necessaria ad salutem. to. 10. 159. E
 Confessio onis efficaciam. Ibidem. G
 Confessio duplex. to. 10. 147. K L

Quia Adam confessus est peccatum commissum, uenia reddita est. to. 10. 179. L
 Confessio antistitibus Ecclesiae facienda. to. 10. 122. E & seq.
 Et de quibus. Ibidem.
 Item quod etiam antistitibus malis. Ibidem.
 Necessaria est oris confessio, cum corde fidelis. to. 10. 215. D
 Confessionis mors non est, sed haereditas uitae. to. 10. 278. C
 Iustorum comes semper debet esse confessio. Ibidem.
 Quomodo confitendum est alteri. to. 10. 292. G
 Non differenda confessio. to. 10. 292. H & I K
 Melius est pie confiteri ignorantiam, quam temere scientiam uedicare. to. 10. 285. D
 Confessionis excellentiae. to. 10. 292. L
 Confessoris discretio. Ibidem. M
 In festo unius confessoris, sermo. to. 10. 278. H
 Considerare.
 Contra eos, qui cum tribulantur, confidunt in homine, non in deo. to. 8. 366. K L
 Qui confidit in domino tota mente, si moriatur in peccatis, non damnabitur. to. 10. 159. H
 Confirmare.
 Quomodo confirmat iustos dominus. to. 8. 62. G
 Humana diuina & non diuina humanis deest confirmari. to. 9. 217. D
 Promittere gregi futuras passiones, infirmum est confirmare. to. 9. 231. A
 Consilia.
 Consilia per Euangelium exterminantur. to. 5. 168. D
 Consiliatio.
 Consiliatio Angustini cum Fortunato in Possidonio.
 Confusio.
 Est confusio adducens ignominiam: & est confusio adducens gloriam: exponitur. to. 2. 40. B
 Confusio linguarum. to. 3. 161. L
 Vide, Lingua.
 Confundi, est aliter inuenire quam sperabas. to. 6. 62. M
 Confusio temporalis quaedam est utilis, quam non formidabit Christianus: immo si hanc non habuerit, aeternam habebit. to. 8. 36. A & 39. H
 Multi confusi sunt salubriter, & ideo reuerenti.
 Irreuerentia est, non confundi. Ibidem. 159. I
 Confusio est quae mordet conscientiam. Eodem. 160. L
 Ne confundamur in aeternum, quid fiet. to. 8. 165. A
 Multis expedit confundi, ut deficiant. Ibidem. 166. E
 Confusio est de mala conscientia, uerecundia propter modestiam. Ibidem. F
 Mali duobus modis confunditur, aut cum credent in Christum, aut cum uenerit Christus. to. 8. 169. K
 In iudicio confundentur perniciosae, qui modo nolunt confundi salubriter. to. 8. 208. B in fine.
 Nemo nostrum uiuit sine confusione, nisi prius

prius confusus reuiuiscat. Ibidem.
 Tota ista uita est confusio quaedam rerum humanarum non pertinens ad deum. to. 8. 320. I
 Qui confundentur, & qui non. Et in quo gloriantur. to. 10. 50. D E
 Congregatio.
 Congregatio, & pecorum, & hominum, dici potest. to. 8. 177. E. 186. G. & 197. M
 Congregatio populorum Christum circundantium, quae sit. to. 8. 9. M
 Coniugium.
 Coniugale debitum. to. 1. 11. I. & 13. K. to. 4. 145. F
 Coniugium spiritale in homine. to. 1. 186. F. & sequent. D. to. 3. 240. F. to. 4. 132. H. & 266. E. F. to. 6. 126. A. B. to. 9. 5. F. & seq.
 Manichaei damnant coniugium uisum. to. 1. 173. G
 Quod neuter coniugum continere debet sine alio. to. 2. 33. G. H. & 68. G. H. & 165. C
 Coniugium infidelium. to. 2. 85. F
 A coniugio abstinent serui Christi. to. 3. 51. L. M. & 63. K
 Coniugium Paganum. to. 4. 140. L
 Coniugij fides. to. 4. 244. L M
 Vide de bonis coniugalibus.
 Coniugium non ideo malum, si melior est castitas. Eodem. 245. C
 Et coniugatorum membra sancta. Ibidem. D E
 Coniunx, in adiutorium uiri facta. to. 5. 106. I
 Coniugatorum concubitus, & de eius pudore, non solum uulgari, sed etiam coniugali. to. 5. 120. L
 Coniugium prohibetur inter propinquos, propter charitatem dilatandam. to. 5. 128. K L
 Melior est homo fidelis coniugatus, quam continens infidelis. to. 5. 142. K
 Coniugium dei fingunt Pagani. to. 6. 8. I
 Coniunx dei bona uoluntas. Ibidem. E
 De bono coniugali, contra Iouinianum. to. 6. 171. E & sequent. Retracta. to. 1. 11. J. to. 3. 142. I
 De adulterinis coniugiis. to. 6. 181. F & seq. Retra. to. 1. 14. D
 Coniugium impar. to. 6. 184. H I
 De dimittendo uel non dimittendo infidelis coniugio, copiose. to. 6. 182. L M. & seq.
 Coniugium reconciliatio purgatis adulteris perpetratis. to. 6. 185. I. & sequent.
 Coniugij bonum, quid. to. 7. 146. I
 Coniugium bonum. Eodem. 173. F
 Trina coniugij bona. to. 3. 142. H I. to. 6. 175. C. D. to. 7. 173. G. & 234. L
 Coniugibus quomodo utendum. to. 7. 175. K L
 Coniugum numerositas. Ibidem. M
 Coniugium insolubile. Eodem. 176. A
 Coniugium perfectum inter Ioseph & Mariam. to. 7. 176. C. 234. K
 Coniuges esse negat, qui sunt indigni hoc nomine. to. 7. 176. L
 Coniugium incontinentiae asyllum. Ibidem.
 Quaestio de coniugiis difficillima. to. 6. 184. K L
 Pudicitia coniugalis. to. 7. 175. B
 Coniugium amor, spiritalis. to. 7. 176. M
 E sancto coniugio quare nascatur filij irae. Eodem. 177. A

Coniugij bona non sunt ex peccato. Ibidem. E F
 Coniugalis pudor, ex peccato. Ibidem. F G
 Coniugum aetas. to. 7. 216. F
 Coniugum intemperantia, uenialis. to. 7. 176. H I. & 234. C D
 Vide Nuptiae, & Matrimonium.
 Coniugia casta quomodo probantur. to. 8. 120. I
 Coniugatorum regula, quae. to. 10. 39. C
 Coniugalis uita cum humilitate, superba castitate melior. to. 10. 45. G. & 46. A
 Coniugia adulterina. to. 10. 119. M. & seq.
 Sermo ad coniuges. to. 10. 126. G
 Castitas in coniuge, amanda. to. 10. 169. E
 De castitate coniugali. to. 10. 246. F. & 247. D
 Si coniugij sacerdotibus prohibetur, quam tomagis fornicatio? to. 10. 296. H. in fine.
 Coniunctio maris & foeminae. to. 3. 131. H & sequent.
 Coniunctio Christi sponsi cum sponsa. to. 9. 242. C
 Mirabilia facta in coniunctione Christi sponsi, ad Ecclesiam sponsam. Ibidem. E F
 Conscientia.
 Conscientiae mala poena. to. 3. 238. B
 Conscientiae testimonium. to. 4. 283. D
 Conscientia malam non sanat praeconium laudantis, nec bonam uulnerat conuictantis opprobrium. to. 7. 37. G
 Conscientia dantis. to. 7. 50. I. & sequent.
 Conscientia bona & mala. to. 8. 41. F. & sequent.
 Quomodo conscientia mala tota in desperatione est, sic conscientia bona tota in spe. Ibidem. G
 Ut habeat quis bonam conscientiam, credat & operetur. Ibidem.
 Ad conscientiam suam redire nolentes, ne ibi litibus peccatorum euertantur, miseris sunt. to. 8. 51. M
 Quod alienum est ab opere, alienum est a conscientia: quod alienum est a conscientia, alienum uidetur esse a scientia. Eodem. 56. B
 Conscientia mala rixosa mulieri comparatur. to. 8. 51. M. & 58. C
 Ipse est sua poena, quem torquet conscientia sua. Ibidem. 63. B
 Conscientia delictorum, ligno intus putrido, & in nullo aedificio duraturo, comparatur. to. 8. 91. M
 Iniquorum conscientias non sanat nisi indulgentia. Ibidem.
 Conscientia delictorum, tribulatio omnium grauissima. Eodem. 91. L
 Vide, Cor.
 Quomodo magna poena est impiorum, conscientia, sic gaudium magnum piorum. Eodem. 114. B
 Conscientia non est digna sanari, si mota non est. to. 8. 132. H I
 Conscientia inanis. to. 8. 150. G
 Conscientia iniquorum, modo circumamicta est iniquitate & impletate. Ibidem. 173. G
 Conscientia mala est, quomodo si quis a stillicidio aut a fumo exit de domo sua. to. 8. 245. I
 Ab illo accipimus initium bonae conscientiae, a quo uitam poscimus obedientiae. to. 8. 292. A
 Venter interioris hominis, est conscientia.

to. 8. 55. E
 Conscientiae peccatricis infelicitas. to. 9. 181. G H
 Conscientia nostra coram deo est, conuersatio nostra coram fratre est. to. 9. 235. I
 Conscientia nostra, eremus solitudinis est, ubi nemo praeter deum uidet. to. 9. 237. I & sequent.
 Bona conscientia dei donum. to. 10. 23. B
 Etiam bona conscientia trepidat coram deo. Ibidem. D E
 Conscientiae trepidatio sub iudicio dei. to. 10. 111. G
 Conscientia bona, gloria nostra. Ibidem.
 Conscientia est cognoscenda. to. 10. 158. I
 Per tribulationes conscientia purgatur. to. 10. 8. 281. F G
 De puritate conscientiae. to. 10. 283. B
 Eminentiae puritatis conscientiae. Ibidem.
 Efficacia purae conscientiae. to. 10. 283. C
 Conscientia & fama sunt duae res nobis maxime necessariae. to. 10. 313. M
 Consecratio.
 Preces ante consecrationem. to. 2. 62. H
 Consedentes.
 Consedentes, qui. to. 10. 186. E
 Consensus.
 Consensus gentium in Christum. to. 4. 266. D E
 Consensus gentium in Christum. to. 6. 25. B C
 Malis non consentiendum approbando. to. 10. 19. H
 In hominis potestate est, non consentire diabolo. to. 10. 96. G
 Consilia.
 Consilium dei. to. 2. 41. B
 Consulendi qui. to. 4. 252. L
 Consilia malorum. to. 4. 257. G
 Consilium, donum spiritus sancti. to. 4. 263. M
 Consilium iustum praefert M. Regulus propriae uilitati. to. 5. 6. A
 Consilium dei est immutabile. to. 5. 10. 4. B C. & sequent.
 Consilia sanctorum. to. 6. 183. H. & sequent.
 Consilium domini, quod manet in aeternum, quale sit. to. 8. 48. A
 Deus non facit aliquid consilio repentino, quod non aeternitate se facturum esse praesciebat. to. 8. 271. G
 Consilia a melioribus petenda sunt. to. 8. 365. L. in fine.
 Non est opus consilio, nisi in aduersis. to. 8. 17. I. in fine, & G in principio.
 Cum das consilium, non laboras, nihil perdis, & eleemosynam facis. Ibidem. 322. A
 Sunt qui assumunt pallium consulentis, sed habent uenenum perimetis. to. 8. 308. H
 Consilium qui libenter audierit, & fecerit, maiorem habebit gloriam. to. 10. 157. G
 Differentia consilij & praecipii. Ibidem.
 Vbi humanum deficit consilium, illic diuinum intercedit adiutorium. to. 10. 172. K
 Consolatio.
 Consolationes nostrae in deserto. to. 8. 139. L
 Fidelium consolatio. to. 7. 119. G H
 Consolatio non est nisi miserorum, gemitium & lugentium. to. 8. 208. D. & 320. I
 Non possunt consolari intrinsecus, licet quaeque bona temporalia habeant, qui deum non habent. to. 8. 63. A
 Quomodo

INDEX

Quomodo consolari renuit anima iusti. to. mo. 8.184.F
 Consolatio interior supplet exteriorem. to. 9.102.D
 Morsam animam consolatur deus. tom. 9. 173.C
Conspectus.
 Cōspectus dei nobis promittitur. to. 10. 8.G
Constantia.
 Constantia sanctorum, pro Ecclesia. tom. 1. 158.H
 Constantiæ exemplum. to. 4. 5.C
 Ad cōstantiam, in fide, exhortatio. Eodem, 223.A
 Constantiæ tres. to. 5. 116.M
 Constantia iustorum. to. 7. 78.D
 Constantia matris septem fratrum, hortantis eos ad pœnas pro lege tuenda. tomo 9. 211.C
Constantinopolis.
 Constantinopolis, à Christiano imperatore condita. to. 10. 26.M
Constantinus Imperator.
 Apud Constantinum Cæcilianus falsò accusatus. to. 1. 12. I. to. 2. 36. C. 43. I. & 67. F. G. & 144. D. & 156. E. F
 Sententia Constantini Augusti, pro Cæciliano. to. 7. 62.E
Constantius.
 Constantius imperator hæreticus. tom. 6. 159.A
Constellatio.
 Constellationis hora. to. 5. 41.I
Constitutio.
 Constituta hominum iniqua, nō sunt dicenda iura. to. 5. 183.F
Consuetudo.
 Consuetudines & leges, pro ratione locorum & temporum, nō temerè violandæ, to. 1. 20. F. & sequen.
 Consuetudinis vis. to. 1. 40. I. to. 6. 37. B & sequent.
 Consuetudo mala, quomodo tollenda. to. mo. 2. 65. K
 Consuetudines variae regionū. to. 2. episto. 118. & fo. 119. F. in fine.
 De consuetudinibus Ecclesiarum, Ambrosij responsum. to. 2. 81. M. & 115. H.
 Consuetudinis, etiam in melius mutata, non vitas perturbat. to. 2. 116. A
 Consuetudinem non esse iustitiam. tom. 3. 12. K. I.
 Consuetudinem vincere, difficillimū. to. 4. 206. F
 Consuetudinem vincere dura pugna est. to. mo. 8. 37. C
 Consuetudo diuersa in habitu, victu & aliis rebus, non impedit religionem Christianam, dummodo non sit contra diuinam legem. to. 5. 183. A. B
 Consuetudo mala, ex mala voluntate sumptis exordium. to. 5. 101. E
 Cōsuetudine vitia roborata difficulter vincuntur. to. 5. 202. G
 Consuetudine nimia peccatum fit, quasi naturale. to. 5. 101. D
 Consuetudines Ecclesiæ, ab Apostolis traditæ. to. 7. 84. H. & 92. F. & 95. M. & seq.
 Consuetudo, cedit veritati discuffæ. Eodē. 86. E. F. & 89. E. & 101. B. & 103. G. H
 Consuetudo, rationi frustra opponitur. Eodem. 89. B

Consuetudo, rationi & veritati postponenda. Eodem. 103. M
 Ad cōsuetudinem malam, quarto progressu peruenit anima. to. 10. 37. M
 Mala consuetudo, quantum malum. Ibid. I.
 Qualiter homo, verbo dei obiurgatus, recedat à mala consuetudine. Eodem. 38. A
 Ecclesiæ consuetudo & obseruatio, pertinaciter retinenda. to. 10. 65. G. H
 Consuetudo mala, quomodo dediscenda. to. mo. 10. 86. F. G. & sequent.
 Consuetudines Paganorū erubescant Christiani. to. 10. 234. D. & sequent.
Consules.
 Consules primi Roma. expulsa regia potestate, nec ipsi compleuerūt annū suum. to. 5. 25. F
 Consules. to. 5. 44. F
Consummatio.
 Aliud est consummari, aliud consumi. to. 8. 134. C
 Quid sit, omnis consummationis videre finem. to. 9. 140. D
Contagium.
 Cōtagia terrena, sunt fitis, fames, lassitudo, dolor, mors: ad hæc descendit Christus. to. 6. 156. K
Contemplatio.
 Contemplationis verum gaudium, quando nobis contingat. to. 3. 56. K. & sequen.
 Contemplatio diuinitatis. Eodem. 238. M. & sequent.
 Meditatio & contemplatio quid sint. to. 3. 197. C
 Contemplatiua vita, excedit actiuam. to. 5. 121. I
 Contemplatio incommutabilis boni æterni, semperq; manentis, qualis. to. 8. 30. A
 Contemplatio, in quo consistit. to. 9. 108. A
 Officium contemplationis. to. 9. 177. K. I.
 Gradus contemplationis, sunt inseparabiles. to. 9. 178. F. & sequent.
 Quatuor nos retrahūt, à quatuor gradibus contemplationis. Ibidem. I
 Contemplatio, est optimum bonum, cui omnes virtutum actiones postponuntur. to. 10. 143. M
 Contemplatio, omnia sanctitatis merita facile superat. Eodem. 144. A
 Impedimēta contēplationis. to. 10. 299. D. E
Contemptus.
 Mundi contemptus. to. 1. In Possidonio.
 Contemptus opum. to. 3. 240. C
 Contemptus vitæ præsentis. to. 4. 220. G
 Contemptus mundi in quo consistat. to. 9. 204. F
 Contēptor discipulus inexcusatus erit, qui facienda didicit, & cōtempfit. to. 10. 3. C
Contentio.
 Contentiones interpretum, perniciose. to. mo. 1. 48. I. M
 Contentionem abhorruit Augustinus. Ibidem. 43. M. to. 2. 149. H. I. & 161. H. I
 Contentio, & dolus. to. 2. 65. I
 Contentiones, quomodo coercendæ. Ibidē.
 Contentiosi disputatores taxati. to. 2. 113. H. 161. H. I. & sequent. I. K
Continentia.
 Continentiæ superstitiosa ostentatio. to. 1. 27. E. F
 Continentiæ donum esse à deo. to. 1. 19. B. & 28. C. & 40. H. to. 2. 83. A. & sequent. &

138. C. in fine. tomo. 4. 37. I. & 246. K. to. 6. 180. C
 Continentia coniugalis. to. 2. 33. G. H. to. 4. 91. C. tom. 6. in libro de bono coniugali, copiose.
 Continentiæ meritum non amittit, qui vxori debitum reddere cogitur. to. 2. 167. F
 Plura de continentia coniugali. Ibidem, E. & sequent.
 Continentia. to. 3. 47. F
 Continentiam vouere. to. 3. 51. M
 Continentia, quid Ciceroni. to. 4. 125. I
 De continentia. Eodem. 237. L
 Continentiæ libidinis, oris, & cordis. Ibid. L
 Continentia à malis, iustitia ad bona. Eodē. 239. I
 Continentia vera, & falsa. Eodem. 241. C
 Continentia, non tantum libidini moderatur. Ibidem, F
 Quod nec continentia sine perseverantia, nec fides sine operibus saluet. Ibid. K. I.
 Continentiæ animi virtus est non corporis. to. 6. 174. E. F
 Continentia in opere, & habitu. Ibidem, F. & sequent.
 Continentiæ præfertur obedientia. Ibidē, I. M
 Incontinentium querelæ. to. 6. 186. A. B
 Incontinentiæ vitio, nuptiarum honestate subueniendum. Ibidem. E. F. to. 7. 236. I
 Ad continentiam exhortatio. to. 6. 187. H. & sequent.
 Continentia clericorum. Ibidem. L
 Continentiæ tempus, nunc. to. 7. 176. F
 Incontinentia, mater omnium vitiorū. Eodem. 211. C
 Incontinentia cōiugalis, culpa venialis. Eodem. 176. H. & 234. D. 236. F
 Continentiæ votum seruandum. to. 3. 51. M. & sequen. to. 8. 200. C
 Vide, Castitas.
 Ex ipsis continētiae viribus, estimanda laus. to. 4. 246. D
 Exhortas Augustinus, monet à deo donum esse continentiae. Ibidem, K
 Continentiæ bonum. to. 5. 6. K
 Continere non licet viro, sine vxoris consensu. to. 8. 380. K
 Continentia à deo data. to. 9. 162. I
 Continentiæ quanta difficultas. Ibidem, K
 Continentiæ dupliciter seruatur. to. 10. 21. M
 De duplici continentia. Ibidem, M. & seq.
 Qui se non magis quam animalia continere, peiores sunt animalibus. to. 10. 247. L
 Continere & sustinere, duo sunt laboriosa præcepta à domino. to. 10. 247. M. & seq.
 De continentia & sustinentia. Ibidem.
 Quid sit continentia. Ibidem.
 Ad iuuenes, vt contineant. to. 10. 249. A
 De Continentia. to. 10. 250. D
 Continentia & sobrietas, in quibus consistant. Ibidem. E
Contradicere.
 Contradictio linguarū, quæ sit. to. 8. 40. C
 Contradictentes redarguere. tom. 10. 78. L & 93. C
 Factis contradicitur deo, & eius verbi dispensatoribus. to. 10. 79. D
 Contradictentes, qui. to. 10. 93. C. & sequen.
Contraria.
 Contraria, quæ dicantur. to. 1. 65. H
 Contrariorum tres species. to. 1. 67. K
 Contraria

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Contraria simul incesse, contra dialecticos. to. 3. 35. L
 A contrariis notis, pleraque ignota intelliguntur. Eodem. 140. F
 Contrarietas exclusa. to. 4. 121. L
 Contrarios effectus operatur eadem causa, in diuersis rebus non contrariis. tom. 5. 198. C
 Sicut contraria cōtrariis, sic similia similibus curantur. to. 10. 264. C
Contritio.
 Qui non cōterunt cor, non sanantur: & quid sit conterere. to. 8. 108. G. & 369. D
 Noli erubescere conterere cor: quia tales sanat dominus. Ibidem, E
 Contritionum alligamenta, quæ sunt. Ibidē, G. H. I
 Cōtritio cordis, quæ sit. to. 8. 178. M. & seq.
 Contritio Petri, agnito crimine suo. to. 10. 179. H. & seq. & 190. I. & seq.
Controversia.
 De figuris controversiarum. to. 1. 70. C
 Quæ sint circumstantiæ, controversiam facientes. to. 1. 69. C
 Controversiarum modi. Ibidem, M
Contubernalis.
 Contubernales qui dicantur. tom. 8. 332. L. in fine, & M
Contumacia.
 Contumaciæ crimen, quod. to. 10. 47. G
Contumelia.
 Contumelia patienter ferenda. to. 1. 158. H
 Contumeliæ aduersariorū, non facile contemnendæ. to. 7. 202. G
Conuallis.
 Conualles, depressa sunt loca terrarum. to. mo. 8. 259. G
Conuersatio.
 Conuersationem hominum non dedignatur Christus. to. 10. 142. M
 Curanda est bona coram hominibus conuersatio. to. 9. 236. A. B
 Cōuersatio Israëlitarum in deserto. to. 10. 176. E. F. & sequent.
Conuersio.
 Quod deus & angeli magis gaudent in peccatorum conuersione. to. 1. 32. C
 Quare plus lætadum sit in magni peccatoris conuersione. Ibidem, F
 De cōuersione peccatorum plura, occasione sumpta à conuersione Victorini. to. 1. 31. L. & sequen.
 Cōuersio nostri, penes deum. Ibidem, F. to. 2. 33. L. M. to. 3. 53. F. to. 7. 151. K. L. tom. 8. 203. A. B. to. 9. 83. L
 Conuerti ad deum, & discedere, quid. to. 3. 139. L. & 238. I
 Qui reuertitur, non sibi, sed gratiæ dei tribuat. Eodem. 144. F
 Conuersio. to. 3. 238. I
 Conuertet cor patrum ad filios: exponitur, to. 5. 195. I
 Conuertet cor hominis ad proximū suum: exponitur. Ibidem.
 Quomodo conuertit deus in peius terram Sodomorum. to. 5. 200. H
 Cōuerti ad deum ne differas. to. 4. 83. L
 Conuersio ad deum. - Eodem. 252. K
 De cōuersione malorum, non desperadum. to. 7. 91. A
 Cōuerti non potest aliquis, nisi confusus & reueritus, to. 8. 163. C

Nemo conuertitur ad deum, nisi ab iniquitate. Eodem. 168. A
 In ipsa prima conuersione tua didicisti, quod ante cōuersionem tuam iustus non fuisti. Ibidem. B
 Deus conuertit nos, & conuertitur ad nos. to. 8. 159. A
 Non conuertes, nisi voceris. Ibidem. 203. A. B
 Qui nolunt conuerti in melius, deum conuertunt in peius. Ibidem. 178. E
 Cōuerti retrorsum, quid sit. Ibidem. 78. G. 120. E. & 284. D. E
 Conuertere in profundum maris, quid sit. 156. B. C
 Conuerti ad vesperū, quid sit. Eodē. 129. H
 Conuersio nostra perfecta, paratum inueniet deum. to. 8. 8. D
 Anima non conuertitur ad deū, nisi ab hoc seculo auertatur. to. 8. 14. C
 Quid sit cōuerti retrorsum, post inimicos. Ibidem. 13. H
 Anima conuertens se ad deum, orat vt ad eam conuertatur deus. to. 8. 8. D
 Conuersione tua illuminaris. to. 8. 28. A
 Conuersis, deus indulgentiam promittit, sed dilationi castitium non promittit. to. 8. 364. C
 Cum cœperit homo velle conuerti, quas primò sustinet tentationes. to. 8. 317. F
 Conuertendum est cor ad deum, non ad homines. to. 8. 203. M
 Deus benefacendo populo suo, conuertit cor iniquorum sponte malum, ad odium iustorum. to. 8. 268. B
 Omni homini conuerso ad deum, mutatur delectatio, non subtrahitur. Eodē. 178. K
 Conuerti ex confusione quid sit. Ibidem. 155. M
 Conuerti debemus ad gratiam, & auerti à peccatis. to. 8. 254. L
 Conuersio peccatoris ad deum, non est differenda. to. 9. 252. D. E. & 253. G. H
 Conuertimini ad me, & ego conuertar ad vos: exponitur. tom. 10. 46. H. & 110. D
 Quomodo, & per quid, conuertimur, & accedimus ad deum. to. 10. 47. H. 235. I
 In quacūque die cōuersus fuerit peccator, & c. exponitur. to. 10. 49. G. H
 Ne tardes conuerti ad dominum, & c. exponitur. to. 10. 95. M. & sequen.
 De eodem, Homilia. to. 10. 96. L. M
 Conuersio vera, to. 10. 160. E
 Iudæus, hæreticus, vel Paganus, forte conuertetur ad deum, vt primum locū sortiat. to. 10. 236. H
 Conuersio lupi rapacis in agnum. tomo. 10. 261. D.
 De non tardando conuerti ad dominum. to. 10. 311. A
 Non est differenda conuersio ad deum. Ibidem, A. B
Conuicia.
 Conuicia æquanimitè toleranda. tom. 10. 157. D
Conuiuia.
 Conuiuialis disputatio. to. 1. 112. H. I. & seq.
 Conuiuia refugit Augustinus. Eodem, In Possidonio.
 Conuiuium domini, vltas corporis Christi. to. 2. 45. M
 Conuiuium cum publicanis. to. 4. 98. G

In conuiuio ecclesiæ, panis iustitia, potus sapientia est. to. 10. 5. F
 An amici & parentes, ad conuiuium sint inuitandi. to. 10. 124. A
 In quo loco dignatur dominus sumere conuiuium. to. 10. 161. H
 Non est eundū ad conuiuia, quæ ad fontem vel arbores fiunt. to. 10. 246. B
Cooperator.
 Cooperatores dei. to. 5. 135. F
 Cooperatores, pater & filius. to. 10. 108. L & sequen. Vide, Operari.
Cophinus.
 Cophini nomine, opera seruilia significantur. to. 8. 196. A
 Cophinum stercoris, sordes penitentia. to. 10. 13. E
 Cophinus stercoris, in Euangelio, quid. to. 10. 27. E
 Cor.
 Cordis arcana, deo cognita. to. 1. 37. G
 Sursum corda. Eodem. 138. C. D. to. 2. 146. E
 Vis cordis. to. 3. 195. F
 Quod corde concipitur, hoc actione promittitur. Eodem. 236. H
 Cordis mutatio. Eodem. 240. I
 Cor rectum. to. 4. 154. G. to. 8. 188. L
 Cordis mundatio. to. 4. 271. C
 Cor dei. Eodem. 233. K. to. 8. 23. B. & 30. H
 Cordis os. to. 4. 237. M. & sequen.
 Cordis & oris continentia. Ibidem. L
 Cor mundum. to. 4. 263. G
 Cordati homines, per deos Penates significati. to. 5. 2. L
 Homines cor luteum habentes. to. 5. 41. I
 Cor habere ad dominum est obedientiæ. to. 5. 119. G
 Cor habere ad seipsum, superbie est. Ibidē.
 Ante ruinā exaltatur cor, & ante gloriam humiliatur. Eodem. 119. H
 Per cor caro mundatur. to. 5. 88. F
 Cor peccatoris, dicitur abyssus. to. 5. 188. A
 Cor eleuatur ad deum per obedientiam & humilitatem: sed contra deum, per superbiam. to. 5. 119. G
 Cor lapideum, & carneum. to. 6. 65. L. M & 73. K
 In cordibus hominū, etiam malorum, deus operatur. tomo. 7. 285. E. F. & sequentib. copiose.
 Cor quomodo præparat homo. tomo. 7. 192. F. G
 Cor rectum, & tortum. to. 8. 44. C. D. & 59. K. & 107. L. M. & 143. F. & seq. to. 9. 52. I
 Inter cor rectum & prauum, quid interest. to. 8. 44. C. D
 Cor distortum, non potest collinari rectitudini dei. to. 8. 43. I. & 89. F. G
 Cor rectum, quale sit. to. 8. 44. E. F. 59. K
 Cor leuandum est sursum, ne putrefcat in terra. Eodem. 43. M. & seq. & 377. B
 Corde creditur ad iustitiam, ore autem fit confessio ad salutem: quomodo intelligitur. to. 8. 77. G. to. 10. 50. F
 Cor tunc derelinquit se, cum non est idoneum ad cognoscendum se. to. 8. 78. E
 Quod sit eleuandum, non hic corde habitandum. to. 8. 39. C
 Cor hominis profusum, & inscrutabile est. Eodem. 83. H
 Cor, tanquam nauis in huius seculi tempestate turbatur, cum Christus per fidem in illa

In illo nō est. t. 8. 27. E. & 54. DE. & 92. K
 Cor non est retinendum intra cor, sed effundendum coram domino. to. 8. 137. C
 Cor castum, quale est. Ibidem. 175. B
 Vt cor possit esse rectum cum deo recto, paratur a domino fide precedente, qua acceditur ad deum directū, vt cor fiat rectum. Eodem. 187. I
 Cor quare leuandum est in celos. tomo. 8. 205. H. & 222. G H
 Non sic leuatur cor, quomodo leuatur corpus. to. 8. 205. H
 Cor quod nos dereliquit, tunc inuenimus, & c. Ibidem. I
 Cor aperiendum est deo, & claudendum a bolo. to. 8. 355. I K
 Cor omne, omni cordi clausum est. Eodē. 119. H
 Cor prauum, vel cor rectum, quid sit. Ibidem. 245. L
 Cor arescere sicut foenum, quid sit. tom. 8. 247. M. & 248. M. in fine.
 Cor inclinare, diuini est muneris, & propriae voluntatis. to. 8. 294. K
 Cor Christiani aliās angitur, quam cor infidelis. Ibidem. 314. M
 Corda iustorum nunquam deseruntur. Ibidem. 133. L
 Cor distortum, putat torta esse omnia quae dicuntur a deo: putat praua esse omnia quae fecit deus: & displicet ei iudicia dei: maxime in quibus ipse corripitur. to. 8. 369. G
 Cor distortum, est quod non se corrigat ad deum, & deum vult distortere ad se: & quomodo dirigitur. Ibidem.
 Cor duplex quid sit. to. 8. 7. A
 Cordis nomine, cogitationes cordis significantur. to. 8. 10. G. & 27. K
 Scrutari intima cordis, solius dei est. to. 9. 100. D
 Vera cordis requies. to. 9. 175. A
 De eo quod scriptum est, Non turbetur cor vestrum, neque formidet. tomo. 10. 4. 7. G H. & sequen.
 Intentio cordis humani quod dirigitur, & quod spectet, intuentum est. to. 10. 2. I
 Graues corde. to. 10. 13. G
 Deus cordis inspector. to. 10. 22. B
 Christus cordium cognitor. to. 10. 27. C
 Sursum cor, quod in sacrificio cantatur, inculcat Augustinus. to. 10. 27. K
 Cor sursum habere. to. 10. 62. L
 Cor inspicitur, non factum. to. 10. 79. H I
 Deus cor interrogat, non manum. tomo. 10. 79. I. & 94. K
 De eo quod propheta dicit in Psalmo, Cor meū & caro mea, exultauerunt in deum viuum: Homilia. to. 10. 109. H I. & seq.
 Corda fidelium, sunt caelum. to. 10. 144. I
 Cor nostrum, est dilectus filius uiscus. to. 10. 146. H
 Indurat deus cor nostrum: & quomodo, to mo. 10. 171. M. & sequen.
 Sursum cor ad dominum, non superbia, sed refugium vocatur. to. 10. 213. K
 Nemo gloriatur castrum se habere cor. to. 10. 301. A

Corax.

Corax, rex decimus sextus Sicyoniorum. to. 5. 158. E

Cornelius.

Cornelii Celsi sententia. to. 1. 117. L M
 Cornelii baptismus. to. 4. 52. H. in princip.
 Cornelius spiritu sanctum accepit ante baptismum. Ibidem. & 57. B
 Cornelii fides. to. 7. 268. B
 Cornelius a Petro baptizatus. to. 10. 103. F
 Cornelias Centurio, miles fuit, & saluatus est. to. 10. 307. A

Cornu.

Quid significat, quod cornu carni haret, & carnem excedit: & quanquam de carne oriatur, superat carnem. to. 8. 239. I
 Cornu peccatorum, de iniquitate est: cornu Christi, de maiestate. to. 8. 179. K
 Cornua peccatorū, dignitates sunt superbiorum: cornua iustorum, munera Christi. Ibidem. 180. K
 Cornua decem omnia regna mundi. tomo 9. 145. K

Corona.

Corona, certantibus datur. to. 3. 172. A
 Quid faciemus coronati. to. 8. 252. L
 Coronari rosis, lene est: sed radices sunt spinarum. to. 8. 111. L
 Cum premium venerit, sua dona coronabit deus, non merita tua. Eodem. 163. H
 Coronae anni benedicere, quid sit. tomo. 8. 146. E
 Cum coronat deus merita nostra, coronat dona sua. to. 8. 241. D. & 252. I
 Quod coronaris, illius misericordia coronaris. Ibidem. & 291. M
 Quid deus in homine remuneret, siue coronet. to. 10. 97. K L
 Corona spinea, quare Christi capiti imposita. to. 10. 185. L

Corpus.

Corpus, pestes corporeas aliquando significat. to. 1. 2. E F
 Corporis felicitas ante peccatū. to. 1. 4. L
 Et quale futurum in resurrectione. Ibidem. & 159. G H. to. 4. 127. F. Retrac. to. 1. 9. D. to. 6. 41. A B
 Corpus mortuum. to. 1. 9. H
 Corpus. to. 1. 116. B
 An verē sit corpus. to. 1. 122. A B
 Copus, anima, spiritus. to. 3. 33. A
 Instauratis corporibus superflua non accedunt. to. 3. 42. C
 Corporibus suis decor addetur. Ibidem, D
 Resurgent corpora, omni vitio libera. Ibidem, E
 Corpora damnatorum. Ibidem, F
 Corpora implorum. to. 3. 51. A B
 Aeternas rationes in corporalibus, homo solus animantium percipit. to. 3. 89. E
 Quale corpus primi hominis. to. 3. 133. I
 Corpus animale. to. 3. 134. C D
 Corpus Adam, animale. Ibidem, G
 Transformationes corporum. to. 3. 135. J K
 Qualia futura fuissent corpora, si non fuisset peccatum. to. 3. 142. L
 Corpora, an subito reformatur. tomo. 2. 141. A B
 Qualis fuisset corporum mutatio, si Adam non peccasset. to. 3. 142. F
 Corpus diaboli. to. 3. 151. B. & sequen.
 Corporum resurrectio, quare futura. to. 3. 159. D
 Vide, Resurrectio.
 Corpora defunctorum, deo perire nō possunt. to. 3. 238. E. in fine.
 Corporis bona, & amor istorū. to. 1. 117. E.

& 143. D E

Corporis & animi renascentia. to. 3. 3. K
 Corporea est omnis creatura. Eodem. 45. F
 Incorporeus, solus deus. Ibidē. & to. 1. 38. D
 Corpora caelestia & terrestria. t. 3. 50. C. D
 Corpus animale & spiritale. Eodem. 133. L. & seq. & 154. F G
 Corpus idem mortale & immortale. Eodē. 134. D E
 Corpus Ade & nostrum, diuersa. Ibidem, E
 De corpore humano medicorum sententia. Eodem. 135. M
 Corporis humani motio considerata. Eodem. 140. M. & sequen.
 Corporale translatio vocabulo. to. 3. 154. F
 Corpora mortuorū dilaniata. Eodē. 122. A to. 4. 214. I
 Corpus nostrum quomodo redigimus in seruitutem. to. 3. 172. I
 Corporis compositio. Eodem. 194. G H
 Corporis materia. Eodem. 197. D
 De corpore & anima. Ibidem. 199. H
 Corpus aggrauat animam. Eodem. 235. I
 Corporum mutatio. Eodem. 239. F
 Corpus, an a deo sit. to. 4. 124. D
 Corporis humani conceptio, & perfectio. Eodem. 128. M
 Corpora exusta. to. 4. 214. I
 Defunctorū corpora, non omnino contemnenda nec abiicienda. to. 5. 5. I
 Corpora scōrū sepeliēdi ratio. to. 5. 5. K L
 Corpora defunctorum ad dei prouidentiam pertinent: eiq; honor impenditur sepulturae, propter fidem resurrectionis astruendam. Ibidem, K
 Corpus sanctum sit, vsu sanctae voluntatis. to. 5. 6. G & K
 Corporis sanctitas, quam pudicitiam vocat, non tollitur eo corrupto per violentiam, aut violato. Ibidem, L M
 Corpora quaedam subiacent voluntatibus nostris, quaedam angelicis, omnia autem diuinae voluntati, cui etiam omnium voluntates subiacuntur. to. 5. 43. D E
 Corporales cause, quae magis sunt, quam faciunt, non sunt inter causas efficientes annuerandae. to. 5. 43. F
 Corporum munera, potiora nobis, habent multa bruta, vt discamus plus animas diligere. to. 5. 70. D E
 Fieri potest vt anima mellior, corpus inferius inhabitet, deteriorq; superius. Ibidem, F G
 Corpori omni praefertur anima, qualisunque naturae. Eodem. 70. I
 Corpus est seruus, sed animus dominus. to. 5. 82. G
 Corpora nostra, in resurrectione, erunt immortalia: & talia quale Christus suo exemplo demonstrauit. to. 5. 89. K
 Corpori data est anima, vt beneficiat. tomo. 5. 90. B
 Corpus deformatur, si supercilium parum attinens sibi perditur: sic & pulchritudo vniuersi. to. 5. 96. K
 Corruptibile corpus aggrauat animam, & deprimit terrena inhabitatio sensum multa cogitantem: exponitur. to. 5. 104. D. & 110. L
 Quomodo corpus etiam in inferno dicitur mortale, vel mortuum: cum tamē ibi viuat semper. to. 5. 108. C. & sequen.
 Corpus vade viuat. Ibidem, D
 Corpus

Corp' sepe magis appropinquat ad mortem. to. 5. 109. H
 Corpus non esse onerosum animae, ostendit August. nec ipso carere debere propter beatitudinem consequendam: cōtra Platonicos. to. 5. 110. K L
 Corpora indissolubilia, & beatē viuere cū suis animabus, ponunt Platonici, deū posse facere. to. 5. 111. D
 Corpora incorporeis multo mirabilius copulantur, quam quaecunque corpora corporibus. Ibidem. 111. I
 Corpora sanctorum immortalia, ibi erunt vbi esse volent. Ibidem. I. & 217. K
 Corpora mortis necessitate dissolui. tomo. 5. 112. B
 Corpora sua beati desiderant, & patienter expectant, propter promissa dei, & glorificationem. Ibidem, E
 Seminatur corpus animale, resurget spiritale. Ibidem.
 Corp' primi hominis erat animale, lignorum vsu indigens. to. 5. 112. E
 Corporum dotes, innuit esse ab anima mouente corpus pro voluntate sua, & partim a corpore in quo erit omnino sanitas. Ibidem, K L
 Corpora beatorum non indigebunt vsu lignorum, ad vitandam esuriam, vel mortem, vt primorum parentum, sed vt possibilitate non necessitate vescantur, vt Christus & angeli. to. 5. 112. L
 Corpora nostra, dicuntur animalia: & beatorum, spiritalia. to. 5. 113. A
 Corpora post resurrectionē, qualia erunt. to. 5. 113. A B
 Corpus in spiritum viuificantem, & in animam viuificantem. Ibidem, C
 Corpus animale & spiritale. to. 5. 113. D E
 Corpus nūc dicitur spiritale, quia spiritui omnino subdatur: sicut nūc spiritus carni seruiens dicitur carnalis: & corpus spiritui subdatur mirabili obtemperandi facilitate. to. 5. 112. E
 Corporis natura non molestat animam. to. 5. 115. G
 Corporis corruptio, quae aggrauat animā, non peccati primi est causa, sed poena. Ibidem, H
 Corpori animus imperat, naturali ordine. to. 5. 121. M
 Corpus humanum figuratur in arca. tom. 5. 132. C
 Corporis glorificati ascensus in caelum, est miraculosus. to. 5. 173. D
 De corporis poenalaribus diuersis profectur: scilicet in perditione sanitatis, formositatis, & c. to. 5. 178. G
 Corpus nostrum, in resurrectione, renouabitur. to. 5. 180. G
 Corporis immortalitas recte dicitur sua sanitas, quae non reficitur alimentis tanquam medicamentis. to. 5. 192. K L
 An possint corpora, in visione ignis, esse perpetua. to. 5. 197. F
 Corpora damnatorū, doloribus plena, mori non poterunt. to. 5. 197. H
 Corpora damnatorum sine detrimento ardent, & sine interitu dolent. tomo. 5. 198. B
 Corpora glorificata futura in caelo, Augustinus probat contra philosophos. to. 5. 207. M

Corpora beatorum esse indissolubilia, Augustinus ostendit multipliciter. tomo. 5. 111. I. & 211. K L
 Corpora esse posse in caelo, contra Platonicos, August. ostendit. to. 5. 212. A B
 Corporibus resurgentium vitia detrahentur, sed natura seruetur. to. 5. 213. B
 Corporis glorificati agilitatem, innuit esse ab anima, vel etiam dotes. tomo. 5. 211. K L
 De corpore gloriosorū, pulchritudine excellentē, & colore luminoso. tom. 5. 213. G H
 Corpus resurget spiritale, ita tamen vt sit caro non spiritus, subiecta tamen spiritui. to. 5. 214. C
 Corporis dotes videtur tāgere, cum dicit, quod eis deerit omnis inimitas, & c. & si quid aliud non deceat illud regnū, in quo erunt sancti aequales angelis dei. Ibi. A B
 Corporis humani harmonia. tomo. 5. 215. G
 In corpore quaedam sunt ad decorem solum, quaedam ad officium & vtilitatem. Ibidem, H
 Corporis pulchritudine, sine vlla libidine, perfruemur inuicem in patria: vbi membrorum transibit necessitas, & pulchritudo remanebit. to. 5. 215. I K
 Corpus erit omnimodo spiritui subditum, & eo sufficienter viuificatum, nullis alimentis indigens. Ibidem, M
 Corpus non esse fugiendum animabus beatis, vt dixit Porphyrius, sed potius corruptibile. Eodem. 216. C D
 Corporum gloriosorum motus quales erunt, dicit Aug. se ignorare: dicit tamen eorum motus & status decentes esse, sicut & speciem corporis. tom. 5. 217. I K
 Corpus, non animam, esse imaginem dei, haereticis. to. 6. 7. D
 Corpus mortis, vitium est, non substantia. tomo. 7. 163. D
 Corpus peccati, quid. to. 7. 173. E
 Corpus mortis, ob concupiscentiam. Eod. 187. I K
 De corpore mortis liberari, quid sit. Eod. 178. G & 188. B C. & 209. D
 Corporis nostri redemptio expectatur. Eod. 241. D
 Corpus mortuum propter peccatum. tom. 7. 141. C. to. 8. 107. D
 Corpus, sepulchrum est animae mortuae. Eodem, 211. L
 In corpore humano, barba & saliuae, quid significant. to. 8. 51. E
 In corpore nostro, duo consideranda sunt: figmentum dei, & poena meriti. tomo. 8. 356. H
 Quod sanctorum corpora, quae recte caelorum nomine appellantur, peribunt: quia mutabuntur. to. 8. 253. D
 Corpus nostrum, etiam iam caeleste & spiritale, vel etiam angelicum, nūquam animae consilium suggerere potest: quia semper infra animam est. tom. 8. 365. M & sequentibus.
 Miracula, quae fecit Christus in corporibus, plus significabant quae in animabus agerentur, quam quid pro salute ipsarū corpora mererentur. tom. 9. 32. I & seq.
 Gloria corporum beatorum. tomo. 9. 188. E
 Quomodo deus resurgentium corpora re-

formabit. to. 9. 211. A B
 Damnati recipient corpora, non ad beneficium, sed ad supplicium. tom. 9. 256. G
 Corpora nostra, templum dei, non pollueda. to. 10. 16. M
 Multi in corpore viuo, habent animam mortuam. Eodem. 17. K
 Temperatura corporis materialis, & spiritualis. to. 10. 45. G H
 De verbis Apostoli: Nescitis quia corpora vestra, membra Christi sunt: Sermo. to. 10. 76. H I & seq.
 Dignitas corporum nostrorum. tomo. 10. 76. J K
 Corpora nostra, Christi membra. Ibidem.
 Et templa spiritus sancti. Ibidem, K L
 Viuit saepe corpus, mortua intus anima, spiritum viuificante. to. 10. 86. C D
 Membrorum humani corporis adiuuante compatiencia. to. 10. 98. B C & seq.
 Vnde probentur aliqui non esse in corpore Ecclesiae. Ibidem, E F & seq.
 In corpus suum peccantes. tom. 10. 100. J K
 Confutatio erroris Porphyrii, de fugiendo corpore. to. 10. 200. A B
 Opinio Philosophorum, de loco corporū post resurrectionem. tomo. 10. 202. F & sequentibus.
 Confutatio opinionis Philosophorum, de eleuatione corporum ad caelos. Ibidē, H
 Quandiu in corpore mortis huius cōtinemur, vitium nobiscum portamus. tomo. 10. 241. L. in fine.
 Corpus modo animale, post resurrectionem erit spiritale. Ibidem, M
 Corpus Christi.
 Corpus Christi. to. 3. 151. B & seq. & 240. I
 Corpus Christi non fuisse imaginarium. tomo. 3. 174. C
 Corpus domini semper mansisse idem. Ibidem, F
 Corpus Christi, in caelum sublatum. Ibidem, G
 Corpus Christi, Ecclesia. tomo. 4. 119. C to. 5. 203. D
 Corpus Christi non fuisse phantasma. to. 4. 124. F
 Corpus Christi fuit mortale, non necessitate, sed potestate. to. 5. 113. B
 Corporis Christi gloriosi claritatem, non absentem, sed praesentem, non viderūt discipuli. to. 5. 213. I
 Corpus Christi mysticum, Ecclesia, cuius est spiritus caput, quod quidem corpus in gloria perficitur. to. 5. 213. E F
 Corporis Christi typus, Loth. tom. 6. 87. G
 Corpus verum Christum habuisse, quomodo probatur. to. 8. 33. B
 Corpus Christi plenum, non vnus homo, sed tota Ecclesia est. to. 8. 159. G
 Corpus Christi mysticum. to. 9. 49. B
 Christus, praesentia corporali, ad oues Israel tantum venerat. to. 9. 56. B
 Corpus Christi premi, & non tangi. tomo. 10. 5. M
 Corpus Christi, Ecclesia: ipse caput. tomo. 10. 51. B & seq.
 Vide Caput, & Ecclesia.
 Corpus Christi quod. to. 10. 82. L
 Corpus Christi multi moleste premunt, pauci salubriter tangunt. tomo. 10. 164. C D

Corpus Christi custodit tumulus incorruptum, sicut uterus virginis illibatam. to. 10. 195. B
Corpus et sanguis Christi.
 Corpus Christi spiritaliter manducatur, qui per fidem operantem, per dilectionem venit deo: & sic in eius est corpore mystico. to. 5. 204. I. K
 Corpus Christi mysticum, est sacrificium, quod deo offertur. to. 5. 211. H. I
~~Corpus Christi mysticum, est sacrificium, quod deo offertur. to. 5. 211. H. I~~
 Corpus Christi etiam a malis accipit. to. 7. 93. I. K
 Corporis dominici consideratio ex Cypriano. Eodem, 104. L. M & seq.
 In corpore & sanguine Christi sal^u nostra. to. 8. 50. C
 Orientalium more reprehendit, qui in anno semel corpus dominicum, tempore Augustini, accipere incipiebant. to. 10. 25. H
 Ad sacramentum corporis & sanguinis domini, qui accedere debeant. to. 10. 39. F
 De corpore & sanguine domini, & de humilitate tenenda, arrogantiaque vitanda: Sermo. to. 10. 55. G & seq.
Correctio. Correctio.
 Correctio fraterna, patienter toleranda. to. mo. 1. 191. C. D. to. 2. episto. 87.
 Correctionem ferant maiores, etiam a minoribus. to. 2. 18. D
 Exemplo Pauli. Eodem, 17. E
 Corrighendi errores dilectione, non odio. to. 2. 35. A & seq. & 106. E
 Correctio amicorum manifesta. to. mo. 2. 14. B. C & 106. E
 In corripiendo modum qui excesserit, non continuo veniam a subditis petat. to. 2. 106. E. F
 Correctio aspera, excusata. to. 2. 141. F. G
 Corripit deus errantes variis modis. to. 2. 156. K
 Correctio, elemosyna. to. 3. 40. M & seq.
 Corripit deus bonos per malos. to. mo. 3. 237. A & seq. I
 De corrigendis malis Christianis. to. 4. 13. K
 Corrighendi quomodo peccantes. Ibidem. E & 295. A. B
 Vide, Arguere, & Mali.
 Correctio amici, qualis esse debeat. to. mo. 4. 262. K
 Corripendi proximum, regula. Eodem, 277. C
 Corrigere non audentes, propter quaedam cupiditatis vincula, non propter officia charitatis. to. 5. 4. F
 De correctione fraterna. to. 5. 124. M
 Corripere malos, pertinet ad innocētis officium. to. 5. 182. H
 Corripit debet, quocumque genere poenae licito & iusto, qui paci aduersatur. Ibidem. G
 Correctio diuina, cū dilectione. to. 6. 44. A
 Correctio diuina, nec iustus nec peccatoribus parit. Eodem, 86. B & F. G
 Correctionis ecclesiasticae modus. to. mo. 7. 12. A. B
 Corrigi debet palam, quod in occulto nocet. Eodem, 105. K
 Correctiones in charitate fiant. Eodem, 284. I
 De correctione & gratia. to. 7. 286. H. I & seq. Retract. to. 1. 14. K

Non corrigaris, nisi dono dei. to. mo. 8. 105. K
 Corrighite arguendo, consolamini alloquendo, & exemplum praebe bene viuendo. Ibidem. 106. A
 Nullius correctio desperanda est, nisi diaboli. Ibidem. 115. B
 Quos humana industria corrigere non potest, pati necesse est: & qui corrigi non potest tuus est, aut consortio generis humani, aut Ecclesiastica communione coniunctus. Ibidem. K
 Correctio fieri debet animo dilectionis, non ultionis. to. 8. 254. B
 Correctio vitae, in qua aetate potissimum fieri debeat. Eodem. 290. K. L
 Nemo corripitur sine labore & dolore. to. 8. 217. F
 Melius est a iusto misericorditer corripit, quam fallaciter laudari. to. 8. 354. L. M
 Correctio ad emendationem pertinet. to. mo. 8. 8. B
 Correctionis diuersus modus, diuersis adhibendus. to. 9. 21. A. B
 Correctio fraterna non solum est sub consilio, sed & sub praecepto. Ibidem.
 Boni malis non corrigentes, rei censentur. to. 9. 215. K. L
 Correctio fraterna pro tempore est adhibenda. to. 9. 225. D
 Nullus fructus correctionis, sine spe remissionis. to. 10. 9. G
 Quatenus & quomodo corripendi peccantes. to. 10. 15. I
 De eo quod scriptum, Annuens oculis congerit hominibus mæstitiam: Et, Si peccauerit in te frater tuus, corripit eum inter te & ipsum solum: Sermo. to. mo. 10. 15. K & seq.
 Non negligenda inuicem peccata nostra, non querendo quid reprehēdamus, sed videndo quid corrigamus. Ibidem.
 Fratrem nostrum, quare corripimus. to. mo. 10. 16. A
 Pudori parcendum in corrigendo, ne praeuerecūdia defendatur peccatū. Ibidem. D
 In ipsa correptione malorum, quid cauendum. to. 10. 19. H
 Concordati loci scripturae veteris, & noui testamenti, qui arguit palam, pacē facit: Salomonis. Corripit illum inter te, & ipsum solum: Christi. Peccantes coram omnibus argue: Pauli. to. 10. 16. E. F
 Quando corripit deus frater in occulto, quādo palam. Ibidem. G. H
 Ad uitā correctionem exhortatio. to. 10. 40. C & seq.
 Impingunt, & qui peccatis alienis homines contaminari putat: & qui quasi de hoc securi peccantes corripere negligunt. to. mo. 10. 81. E
 Non corrigimur, nisi dono dei. to. 10. 91. E
 Veritas, etiam per iniquos, corripit peccatores. Eodem. 92. B
 Correctionis ordo. to. 10. 92. D
 Proximus quomodo corripendus. Ibidem.
 Cum odio corripientes, qualis poena maneat. Ibidem. E
 Quem non corrigunt uerba, corrigant experientia. to. 10. 151. A
 Omnis homo prius se uult interrogari, & postea patienter tolerat corripit. to. mo. 10. 227. I

Corroborari.
 Corroborari uirtute, quid. to. 10. 62. H
Corruptio.
 De corruptione. to. 1. 153. I & seq. & 174. E
 to. 6. 120. H
 Corruptio naturae. to. 3. 35. H. I
 Corruptio est boni exterminatio. Ibidem. M
 Corruptio boni uide sit. to. mo. 6. 30. K & seq. copiosē.
 Vbiunque corruptio, sibi bonum fuit. Ibidem. K. L
 Corruptio tendit ad non esse. to. 6. 31. G
 Corruptio, permissu dei, a nobis est. Ibidem. I
 Quia corruptio ista de peccato est, ipsius nomine appellantur peccata. to. mo. 8. 108. D
 Corruptio non erit, cū salus perfecta fuerit. Ibidem. E
 Corruptio cordis habet gradus suos: quia incipit a mala fide, inde itur ad turpes mores, inde in acerrimas iniquitates. to. mo. 8. 111. K
 Sicut sunt tria genera corruptionis, sic tria sunt genera curationis. to. 10. 219. G
 Plerique per inconstantiam corruerunt, pauci per perseverantiam saluati sunt. to. 10. 282. I
Coruus.
 Coruus Heliae. to. 3. 167. B
 Coruus Noe non reuersus, quid significet. to. 6. 57. L. to. 9. 11. L
 Coruorum nomine qui censentur. to. mo. 8. 371. C. D
 Corui qui in Ecclesia. to. 9. 11. L
 Coruus ab arca egressus, mortuus est, & ideo non est reuersus. to. 9. 13. H
 Vox coruina. to. mo. 10. 17. A
 Corui Heliae ministrantes, sunt populus gentium. to. 10. 226. I. K
Costa.
 Costae ceti. to. 2. 42. K
Crapula.
 De crapula. to. 1. 40. K & sequen.
 Crapula detestatio. to. 9. 226. G
 Vide, Gula.
Cras, Crastinum.
 Cras inueniam. to. mo. 1. 27. M
 Cras pro futuro quocumque tempore. to. mo. 3. 29. K. to. mo. 4. 276. D
 De crastino quomodo non cogitandum. to. mo. 4. 276. D. to. 6. 45. G. H
 Cras, cras, coruina vox. to. 10. 17. A
Crassitudo.
 Crassitudo terrae quae sit. to. 8. 354. K
Crassus.
 Crassi occisi. to. 5. 29. C
Creator, et Creatura.
 Creatori potius quam creaturae serulam? to. 1. 4. K & 159. B. to. 3. 236. G
 Creaturae uocabulum, late acceptum. to. mo. 1. 4. K
 Omnia creata, sunt mutabilia in se, in deo stabilia. to. 1. 22. G
 Quomodo creaturae sunt, & non sunt. to. 1. 30. G
 Omnia bona, quae sunt. Ibidem. 31. H. I
 to. 3. 50. A. B. Vide, Bonum.
 Omnia condita laudant deum. to. mo. 1. 30. I & 53. H
 Sanæ metis homini, nihil displicet in creaturis dei. to. 1. 30. K
 In creatu-

in creaturis quomodo ueritas & falsitas. Ibidem. L
 Creatio coeli terraeque. to. mo. 1. 43. E. to. 3. 45. F
 in fine. & 109. C
 Creatura clamat creatorem deum. Ibidem. F
 Ex nihilo conditus mundus. to. mo. 3. 32. E. to. 6. 121. A
 Verbo aeterno, deus condidit omnia. to. mo. 1. 43. G. H
 Creatura duplex. to. 1. 47. B
 Creatura spiritalis qualis. Ibidem. C & 51. H. I
 Quantum interfit inter conditorem, & condita. Ibidem.
 Creaturarum ordo. to. 1. 49. K & 153. D
 to. 3. 241. K
 Creationis rerum causa, sola dei bonitas. to. 1. 49. M in fine.
 De separatione creatoris a creatura, & de uniuersitate somnium. to. 1. 29. D. E
 Creatio spiritalis uirtutum. to. 1. 51. H. I
 Ad creatorem, per creaturarum similitudines ducimur. to. 2. 117. D. & sequen.
 Creatura nec colenda, nec adoranda. to. mo. 2. 32. I in fine.
 Creator omnipotens. to. mo. 3. 32. E
 Creaturas non praecessit materia. Ibidem, & sequen.
 Creaturae rationales. to. 3. 53. A. B
 Ordo creatoris non turbatur uicio creaturarum. to. 1. 153. G
 Ad creatorē tendere iubemur, non ad creaturam, ut efficiamur beati. to. 1. 155. I. K
 De creatore, uix sine errore disputari potest, de creatura secus. Ibidem.
 Creaturae omnes enarrant creatorem. to. 1. 156. K
 Creaturae mutabiles: & quare. to. 1. 160. D
 Author rerum rebus anteponendus. Ibidem. K. L
 Ex rebus conditis, quomodo deprehendatur summa ueritas. to. 1. 163. H
 Creare & condere quid. to. 1. 174. I. to. mo. 3. 32. I
 Creatura omnis, corporea. to. mo. 3. 45. F
 Et alia de creaturis. Eodem. 50. A. B & sequen.
 Deus omnibus creaturis uirtus, ut uult. to. 3. 65. A & seq.
 Quot modis creatura assumitur ad significandum. to. 3. 66. C
 Creatio aquae & terrae. to. 3. 115. G & sequen.
 Hominis creatio. to. 3. 131. G & sequenti. B
 Vox dei ad creaturas. to. 3. 132. F
 Modus creandi hominis. to. 3. 133. A
 Nulla creatura est eadem cum deo. to. mo. 3. 53. A. to. 6. 115. L
 Creatura omnia simul. to. mo. 3. 127. G & 144. L. M
 De creaturis dei multa nos latere. to. mo. 3. 130. F
 Creatura spiritalis, & corporalis. to. mo. 3. 140. L
 Creaturas quomodo deus moueat, obscurum. Ibidem. M
 Creatura corporea subdita angelis. to. mo. 3. 141. D
 Bonorum & malorum creatio. Eodem, 149. F. G
 Creaturae conditio. to. mo. 3. 237. D
 Creaturae bonum. Ibidem. E

IN DIVVM AVGVSTINVM.
 Creator, solus deus. Eodem, 143. K & 237. F
 Nulla creatura mala. to. mo. 3. 239. H
 Creaturae inuisibilis cognitio. to. mo. 3. 241. L
 Creaturae uocabulum, quomodo accipiat Paulus. to. 4. 134. D
 Creatura omnis in homine numeratur. Ibidem. G. H
 Creatorem creaturamque cognoscere, uera sapientia. to. mo. 4. 140. B
 Vtrum omnia in utilitatem hominis creata sint. to. 4. 124. D
 Orbem creatum ex materia inuisa. to. mo. 4. 204. F
 Creaturam omnem uanitati subiectā, quomodo accipiendum. to. mo. 4. 285. C
 Creatura est laudanda propter deum, non ueneranda tanquam deus. to. mo. 5. 61. K
 Creaturae omnes confessae sunt Christum. to. mo. 5. 87. F. G
 Creatura omnis, ut sit, & bene sit, indiget eo a quo facta est. to. 5. 85. G
 Creatura omnis mutabilis, monstratur facta esse ab eo qui est omnino immutabilis. to. 5. 92. B
 Creaturam fecit pater, filius, & Spiritus sanctus. to. 5. 97. C
 Creatura omnis desiderat esse, & nosse. to. 5. 98. F.
 Creauit deus omnia simul, inquit. to. mo. 5. 98. M
 Creaturae omni inest modus, species, & ordo, quia a deo trino est. to. mo. 5. 98. G. H & 101. I
 Creatura omnis melius agnoscitur in arte, qua facta est, quam in seipsa. to. mo. 5. 93. F & 98. K
 Creatura est mutabilis, quia est ex nihilo. to. mo. 5. 101. A
 Creatura, quae peccare non potest, non est melior natura illa quae peccare potest: sed econuerso. to. 5. 100. K. L
 Creatas res deo essentiarum gradibus ordinauit. to. 5. 101. A & 95. H. I
 Creaturarum, sibi succedentium, ordo pulcher nos non delectat. to. 5. 101. F
 Creaturae inferiores peragunt infimā pulchritudinem temporum, in genere suo, istius mundi partibus congruentē: quorum minores succumbunt maioribus, & in qualitates superantium superata conuertuntur: quem ordinem in nullo debemus contemnere, ne artificem contemnamus. Ibidem.
 Creatura rationalis, quantumcunque nociua, dat artifici suo gloriam, quāuis in ratione nociui considerata nobis displiceat. Ibidem. G
 Creatura irrationalis, peccare non potest. Ibidem. F
 Creatura non potest esse coaeterna deo, etiam si nunquam inceperit. to. 5. 104. K. L
 Creatores non sunt angeli, sed solus deus. to. mo. 5. 106. M
 Creatio omnium naturarum, deo est tribuenda. to. mo. 5. 107. B
 Creator est laudandus, etiam ex minima creatura. to. 5. 214. C
 Ex rectitudine laterum, concludit bonitatem creaturam a deo. to. 6. 29. D
 Creare, & facere, indifferenter poni. to. 6. 132. F & seq.

Creatori creaturam, non posse aequari. to. mo. 7. 160. J
 Creaturae laus, iuxta Pelagianos. to. mo. 7. 197. A & seq.
 Creator ab operibus cognoscendus. to. mo. 8. 82. D & seq.
 Qui creauit in caelo angelum, ipse fecit in terra uermiculum. to. 8. 377. K
 Quicquid creaturam est, a domino factū est: nec uillo eguit quod fecit, sed bonitate fecit. to. 8. 336. M
 Vniuersam creaturam deus, non per aliquam creaturam, sed solus fecit: licet per angelos & homines quaedam mirabilia facit. to. 8. 340. H. I
 Creaturam omnem, deus quattuor gradibus ordinauit. to. 8. 364. F. G
 Quod non creauit omnia uerbo, & hominem tanquam praestantiorum ceteris, quasi manibus fecit. to. 8. 21. C
 Quomodo creator per creaturam cognoscitur potest. to. 8. 82. E
 Creatura omnis spectaculum est, ut in omnibus conditorem artificem queras. to. 8. 359. A. B
 Creaturarum species, uoces sunt quaedam creatorem laudantium. to. 8. 30. G
 Omnia quae in creatione mundi leguntur, interpretari possunt ad significationem futurorum, de Christo & Ecclesia. to. mo. 8. 95. C
 Non potes dicere, deum ignota creasse. to. 8. 137. K. L
 Quod omnia antequam crearentur, nota erant. Ibidem. 104. E
 Qui creaturae curiosē quaesierunt, eius creatorem ignorauerunt. to. 8. 149. F
 Omnis creatura laudat deum, non quod sensum habeat laudandi, sed quia bene cogitata laudem parit. Ibidem. 158. I
 Quod deus creauit, nouit, & quale sit per eius bonitatem, & quale futurum sit per propriam uoluntatem. Ibidem. 168. K
 Qui ex operibus corporis agnoscit uiuentē, ex operibus creaturae agnoscit creatorem. to. 8. 178. E. F
 Quomodo ex consideratione creaturae, mēs surgit in cognitionem & admirationē creatoris. Eodem. 243. A. B
 Cum creaturae dei totus mundus dicatur, quid per nouam creaturam figuratur? to. mo. 8. 263. L
 Creator non indiget creaturis. to. mo. 8. 104. D
 Omnia laudant creatorem suum. to. mo. 9. 129. C. D
 Distinctio dierum creationis, secundum Augustinum. to. 9. 121. D. E
 Creatura rationalis, in corpoream, & incorpoream distinguitur. to. 9. 160. I
 Creatus est homo uel angelus, propter bonitatem dei. Ibidem. I
 Creatura rationalis creata est ad laudandum deum, seruandum deo, fruendum deo. Ibidem.
 Creationis nostrae consideratio. to. mo. 9. 161. C. D
 Deus dilexit creaturam rationalem, antequam esset. Ibidem. E
 Comparatio creationis naturae humanae, ad alias creaturas. to. mo. 9. 165. E. F
 Creaturarū trifaria subsistētia. to. 9. 184. M
 ii ij Omnia

Omnia creata, deo creatori suo famulatur. tomo. 5. 184. B C
 Unde creatura fit condita. tomo. 9. 185. I
 Quinque quaestiones de creatore, respectu creature. Ibidem. L
 Creator in tota creatura consistit. tomo. 9. 185. L M
 Omnis creatura est in creatore. tomo. 5. 186. A B
 In quo omnia creata sunt deo similia. tomo. 9. 186. K L
 De creatura sua, creator omnium procreatur. tomo. 10. 127. D
 Omnia creata, Paganos, haereticos & peccatores quadam voce conuincunt. tomo. 9. 244. E F
 Quicquid deus creauit, bonum est, licet homines interdum utantur ad malum. tomo. 9. 257. L M
 Verba sapientiae, Prouerborum libro, Dominus creauit me ab initio uiarum suarum, & c. & Arriani, & Ecclesia de Christo dicta intelligunt. tomo. 10. 47. M & seq. Et ibi locus is declaratus.
 Curat de homines singulos. tomo. 10. 66. B C
 Creaturis donauit deus, ut hoc quod sunt, generent. tomo. 10. 66. B C
 Duplex hominum creatio. tomo. 10. 66. B C
 Creaturarum bonitatis differentiae. tomo. 10. 69. A B
 Quid hominum cum aliis creaturis commune. tomo. 10. 84. L M
 Creatoris & creaturae differentia. tomo. 10. 88. C
 Trinitas una, creator. Ibidem.
 Vitia non sunt creaturae dei, & propterea non laudant deum. tomo. 10. 111. B
 Errorum, circa mundi creationem, exclusio. tomo. 10. 195. I
 Christus propter suos creatus, est creator. tomo. 10. 129. M
 Deus aequè facilliter facit, & creat omnia. tomo. 10. 163. A B
 Omnis creatura, praeter hominem, agnouit creatorem suum patientem. tomo. 10. 185. K L
 Omnes creaturae, praeter hominem, creatori suo patienti, quoad possunt compatiuntur. tomo. 10. 188. M & seq.
 De creatione mundi. tomo. 10. 195. G H
 Quid per creaturas, sex diebus creatas. Ibidem. L M
 Quid per ordinem creationis dierum intelligatur. Ibidem.
 Philosophorum opinio, de creatione mundi. tomo. 10. 199. D
 Pulchritudo rerum creatarum. Ibidem. E F
 Quid intelligatur per litteram Geneseos, in principio creauit deus caelum & terram. tomo. 10. 195. L
 Confutatio opinionis Platonis, de creatione mundi. tomo. 10. 200. B
 Deus nos creauit, ut aeternam nobis conferat bona. tomo. 10. 218. D
 Deus omnia imperio suo creauit. tomo. 10. 223. D
 Creator inuisibilis, hominem ex visibili & inuisibili creauit. tomo. 10. 322. A
 Credere.

strum est. Eodem. 8. E F
 Credere scripturis. tomo. 1. 46. L
 Credere non solum, sed & intelligere, fidelium est. tomo. 1. 140. G H & 144. D E
 Credendum quibus. tomo. 1. 161. C & seq.
 Credere vel non credere, liberum esse, Donatistarum error. tomo. 2. 145. H I
 Credere & videre quomodo distant. tomo. 2. 111. G H
 Credimus fide, quae non videmus. Ibidem. I K
 Credi dicuntur, etiam quae videntur. tomo. 9. 95. I
 Incredibile est homines ignobiles, imperitos, & c. doctis rem incredibilem persuadere. tomo. 5. 208. C
 Credentes, intelligere facit deus. tomo. 1. 140. F. tomo. 3. 240. K
 Qui credit & loquitur, & si non vera loquitur, fideliter loquitur, & contra. tomo. 2. 135. C in fine.
 Credendum quid Christiano. tomo. 3. 35. F
 Credere quodlibet non bonum. tomo. 3. 188. C
 Credendi voluntas a Deo. Ibidem. G & seq. copiosè.
 Credere & opinari differunt. tomo. 4. 2. C
 Non sufficere fide solum credere. tomo. 4. 18. F
 Credibilem tria genera. tomo. 4. 127. F
 Credimus futura ex praeteritis. tomo. 4. 236. F
 Credere omnia, vitium est: nihil credere, istidem. tomo. 4. 256. M
 Credi multa etiam in rebus humanis, quae non cernuntur oculis. tomo. 4. 235. C
 Credenda sunt, quae incredibilia videntur, scilicet veritas diuina, & omnipotentia. tomo. 5. 199. A & 200. M
 Credere ventura omnia in scriptura expressa cogimur rationabiliter, per ea quae olim aliis fuerit futura, & iam sunt nobis praeterita, cum certissime euenerint, ut prophetae praedixerunt. tomo. 5. 199. M & seq.
 Credere se dicit, quae expertus est, vel testibus idoneis nouit, de his mirabilibus quae per eum numerata sunt: ea autem quae scripsit alibi tamen lecta, sic habet, ut neque neganda, neque affirmanda discernat. Ibidem.
 Credere nec licet ea, scilicet quae scripta sunt ab his qui non sunt diuinitus docti, atque humanitas falli poterunt. Ibidem. M
 Ad credendum, quae videntur rationi esse contraria, inducit per multa mira quae deus ostendit in natura, quae videtur esse ipsius rationis naturae. Ibidem. L
 Credere nolunt aliqui, nisi ea quae sunt experti, & haec eorum est tota ratio. tomo. 5. 197. H I
 Credidit mundus propterea numero exiguo ignobilium, infirmorum & imperitorum hominum, quia in tam contemptibilibus testibus multo mirabilius diuinitas ipsa persuasit: ut patet in miraculis Apostolorum. tomo. 5. 208. D
 Incredibile est Christum resurrexisse in carne, & in caelum ascendisse cum carne. Ibidem. C
 Incredibile est, mundum tam incredibilem

rem credidisse. Ibidem.
 Credere debent deo Philosophi de resurrectione, qui eam praedixit, & non potest mentiri. tomo. 5. 216. A B
 De utilitate credendi contra Manicheos, tomo. 6. 20. E & sequentibus. Retracta. tomo. 1. 5. D. tomo. 6. 58. G H
 Credulus, an sonet in vitium. tomo. 6. 23. A
 Inter credentem, & credulum, differentia. Ibidem. D
 Credulitas, quare via est ad religionem. Ibidem.
 Credere, opinari, intelligere. Ibidem. H
 Credere sapientibus, tutissimum. Ibidem. M
 Credere in Deum, & quod credimus, confiteri donum dei. tomo. 7. 127. C
 Credunt homines in Christum, & Christus se non credit hominibus. tomo. 9. 21. I K
 Credere in deum, plus est quam credere deo. tomo. 8. 187. E
 Qui non credit in Christum, nec in patria est, nec in via. tomo. 8. 316. M
 Hoc est credere in Christum, diligere Christum. Ibidem. 329. G
 Quod antiqui credebant illum futurum, quem nos uenisse iam credimus. tomo. 8. 66. B
 Ita credebatur a patribus dispensatio suscepta carnis futura, sicut a nobis iam facta creditur. tomo. 8. 108. B
 Ut credas in Christum, in potestate tua est. Eodem, 164. M
 Nisi crederemus quod lateret, non esset merces fidei. Ibidem. 278. K
 Qui loquuntur quod non credunt, reprobatifunt, quantum aliis uiles sint. tomo. 8. 82. H
 Non perfectè credunt, qui quod credunt, loqui nolunt. Ibidem. K L
 Credere nemo potest in deum, nisi aliquid intelligat, tamen ipsa fide qua credit sanatur, ut intelligat ampliora. tomo. 8. 299. C
 Non credentes inhabitare, quid sit. tomo. 8. 100. G
 Credentibus in Christum, quare Christus non se credebatur. tomo. 9. 21. L
 Terra quae dixit Christus Iudaeis quae sunt, quibus non crederunt. tomo. 9. 24. E F
 Nemo credit inuitus. tomo. 9. 49. C
 Credere in deum oportet, nec sufficit credere ei. tomo. 9. 53. K L
 Credendum prius est domino, & deum cognoscemus. tomo. 9. 51. H
 Credere prius est necesse, quam quod quis possit cognoscere. tomo. 9. 53. K L
 Credere in deum, quid sit. Ibidem. L M
 Credere, cur non potuerunt Iudaei. tomo. 9. 83. D E
 Credentium uarietas. tomo. 9. 84. B
 Credendum in se non negabat Christus, cum dicebat, Qui credit in me, non credit in me, sed in eum qui me misit. Ibidem. C D
 Credere licet homini, non autem in hominem. tomo. 9. 84. E F
 Credere, uerè quid sit. tomo. 9. 110. K
 Caeteri fideles crediderunt per uerbum fidei, quod Apostoli praedicauerunt. tomo. 9. 111. M & sequent.
 Christi regnum, est credentes in eum. tomo. 9. 116. G

Christi regnum non est hinc, est tamen hic. Ibidem. G
 Quid credere quod Iesus est Christus. tomo. 9. 139. L M
 Gentes in Christo credentes, ab Ecclesia creduntur. tomo. 9. 149. A & D
 Rationalis creatura necesse habet temporales causas ad aeternitatem referre. tomo. 9. 160. L
 Credere deum, & credere in deum, quid sit. tomo. 9. 187. E
 Credere in deum, plus est quam credere deo. tomo. 8. 187. E
 Quid sit credere in unicum filium dei. tomo. 9. 238. K
 Quomodo credendum sit. tomo. 9. 246. G H
 Sic crede, ut desideres videre quod credis. Ibidem. H
 Quomodo possibile sit credere in eum qui non uidetur. tomo. 9. 244. G H
 Non credendo, homines in regno diaboli sunt. tomo. 10. 8. M
 Qui crediderit, & baptizatus fuerit, & c. locus expositus. tomo. 10. 10. E
 Est modus quo qui baptizatus crediderit, saluus fit: & est modus manducandi carnem & sanguinem Christi, sine quo exterior operatio nihil prodest. Ibidem. G & sequentibus.
 Credendo mare premimus, fixis uessigiis, titubando mergimur. tomo. 10. 14. I K
 Meritum eorum qui non uidentur & credunt, magnum. tomo. 10. 17. I
 Credimus in Christum, & quomodo. tomo. 10. 28. M
 Credendum, ut oremus: & orandum, ut credamus. tomo. 10. 30. I
 Iudaei quid praetendant, quare in Christum non credant. tomo. 10. 38. D E & sequent.
 Quod simpliciter predicatur, credendum: quod subtiliter disputatur, intelligendum est. tomo. 10. 44. B
 De eo quod scriptum est, Qui credit in me, credit in eum qui me misit. Sermo. tomo. 10. 45. C & sequent.
 Credere in Christo, medicina animae. tomo. 10. 50. B
 Credere Christum, & credere in Christum, differunt. Ibidem. L
 Credendum nascitur deo. Ibidem. D
 Qui credit in Christum. Ibidem. L
 Quae post Christum creditum abiicienda, & quae in meliores usus conuertenda. tomo. 10. 56. H I
 Credit in altero, qui peccauit in altero. tomo. 10. 72. C
 Qui credit in filium, habet vitam aeternam: exponitur. tomo. 10. 71. H
 Infantes quomodo credant. tomo. 10. 72. C D
 Intelligere, an credere, utrum praedecere debeat. tomo. 10. 84. M
 Credere oportet, ut intelligamus: & non intelligere, ut credamus. Ibidem. M & sequentibus.
 Quomodo credent iam dixerit Christus, si potes credere, & c. tomo. 10. 85. E
 Credo domine, adiuua infirmitatem meam, & c. exponitur. Ibidem.
 De uerbis beati Ioannis: Charissimi, nolite omni spiritu credere, sed probate spiritum si ex deo sint, & c. Et confutatione Manicheorum: Sermo. tomo. 10. 87. K L & seq.
 Credere in Christum nemo potest, nisi prius

morietur. tomo. 10. 118. F
 Christus, omnium credentium saluator est. tomo. 10. 129. I
 Non sanitati, aut aetati, credendum est. tomo. 10. 160. D
 Abraham credidit deo, & reputatum est illi ad iustitiam: exponitur. tomo. 10. 160. E F & 184. C
 Abraham radicem fidei, nominisque Christiani habebat, quia totum illi credulitas donauit, quicquid legali posset obseruatione conferri. tomo. 10. 160. F
 Abraham non dubitauit credere, quado ei filius promittebatur, ideo non trepidauit quando exigebatur offerre. tomo. 10. 162. F & 163. F G
 Isaac incredulitate nascitur. tomo. 10. 160. E
 Plures crediderunt in Christum post mortem suam, quam ante. tomo. 10. 169. L
 Credo in deum patrem, & c. exponitur. tomo. 10. 185. M & sequent. 187. F & sequentibus. & 190. D & sequent.
 Credes deo, quid sit facturus. tomo. 10. 190. D E
 Credo, exponitur. tomo. 10. 191. A & seq.
 Credere iubet nos dominus. tomo. 10. 194. F
 Credere Ecclesiam, & non in Ecclesiam debemus. Ibidem. I
 Qui crediderit in mediatorem, & fideliter uixerit, post mortem recipiet corpus ad ornamentum. tomo. 10. 198. C
 Christum nouimus, si credimus. tomo. 10. 200. M
 Maledictio est illis, qui male credunt articulis fidei. tomo. 10. 125. H I & seq.
 Credere deum, & credere deo, sunt necessaria saluti. tomo. 10. 215. F G
 Aliud est credere deo, aliud credere deum, & aliud credere in deum. Ibidem.
 Christo credimus, cum ei per dilectionem adhaeremus. Ibidem. H
 Demones credunt deum, & confitentur. tomo. 10. 215. G
 Crescere.

Crescere trisariam. tomo. 11. 13. F G & 183. D
 Crescere & multiplicare, quomodo accipiendum. tomo. 11. 4. L & fo. seq. B. & 183. D
 Crescite, & multiplicamini. tomo. 5. 118. H. & 121. F
 Ioanes Baptista, quomodo dicebat de Christo, illum oportet crescere, me autem minui. tomo. 9. 27. I
 Crescere deum in nobis, quid est. Ibidem. M & sequent.
 Crescere, est proficere: decrescere, deficere. tomo. 9. 128. C
 Cresconius.
 Contra Cresconium Grammaticum, libri quatuor. tomo. 7. 44. F & sequentibus. Retracta. tomo. 11. 2. B
 Crispius.
 Crispius rex. tomo. 5. 156. E F
 Cribrum.
 Cribrum continet aquam. tomo. 5. 85. K
 Crimen.
 Crimen alienum, non maculat nescientem. tomo. 2. 36. F
 Libellus criminum. Ibidem. C
 Crimen & peccatum differunt. tomo. 3. 40. D
 Scelerati regnum dei non possidebunt. tomo. 3. 40. G & K L
 Crimina infanda, penitus reiicienda. Ibidem. K L
 Crimen, etiam unum, excludit a regno dei.

to. 7. 91. J K
 Nullus falso crimine laeditur, nisi apud iudicem hominem. tomo. 8. 305. B
 Omne crimen, facinus, uel peccatum, nostrae est negligentiae: & omnis uirtus & sanctitas, dei est indulgentiae. tomo. 10. 7. C
 Non propterea crimina committenda, quia sine peccatis in hac uita esse non possimus. tomo. 10. 100. E F
 Reccatis sanctorum sua crimina defendentes. tomo. 10. 101. D
 Quae sunt uitia capitalia. Eodem, 273. I K
 Quibus capitalia crimina deleantur. Eodem, 274. B
 Crispi.
 Criticam accessionem medici uocant, per quam transitur ad sanitatem: maior ibi aestus, sed ducens ad salutem. tomo. 8. 174. B
 Crispina.
 Crispina sancta femina, qualla passa sit. tomo. 8. 344. B & F G & 345. F
 Crispinus.
 Crispinus, Donatistarum Episcopus, multatus. tomo. 11. In Possidonio.
 Crispini immanitas. tomo. 7. 59. A
 Crisina.
 De passione sanctae Crispinae nobilis & delicate feminae. tomo. 8. 312. A B & E
 Crocodilus.
 Crocodilus maxillas tantum superiores mouet. tomo. 11. 120. B
 Crudelitas.
 Crudelitas parcens. tomo. 2. 51. G
 Crudelitas, num in bellatoribus Iraelitis. tomo. 4. 66. L
 Crudelitas humana maior est, quam bestialis. tomo. 5. 29. E
 Crux.
 Crux nostra mortificatio carnis. tomo. 11. 183. F. tomo. 2. 30. B C & 118. F
 Crucis, tempus. tomo. 2. 118. G
 Crucis figura, mystice. Ibidem, & fol. 126. G H. tomo. 3. 10. M in fine.
 Crux Christi, candelabrum dicitur. tomo. 2. 190. C
 Crucis signum, omnem Christianam actionem praese fert. tomo. 3. 11. A
 Crux penitentiae. tomo. 3. 68. F
 Crux Christi, quomodo ad nos pertineat. tomo. 3. 39. E F
 Crucis signo, Amalechitae & demones vincuntur. tomo. 3. 70. E
 Crucis Christi praefiguratio. tomo. 4. 33. C & 57. F
 Crucem Christi Cyrenaeus portat. tomo. 4. 114. D
 Crucifixio domini, & tertia hora, & sexta, quomodo accipiendum. Ibidem. F G & 206. H & sequent.
 Cruce Christi, nihil olim execrabilius. tomo. 4. 124. M
 In cruce domini, ueteris hominis crucifixio significata. Eodem. 284. A
 Crucis Christi praefiguratio, arca Noe. tomo. 4. 221. F
 Virga Moysi. Ibidem. K
 Crucis lignum, significatur in arca Noe, & in lignis quae Isaac immolandum portauit. tomo. 5. 141. M & sequent.
 Crucis figura, Moyses orante, & nullo Hebraeorum cadente, inimici eorum prostrati sunt.

INDEX

strati sunt. Item de serpente aëneo. tomo. 583. A
 Ecclesia per crucem salua. to. 5. 132. C
 Moyses manus ad caelum extendens, crucem signat. to. 6. 8. H. & 58. M
 Serpens in eremo. Eodem. 45. E. & 58. M
 Crucis signum praedictum. tomo. 6. 19. A. & sequentib.
 Crux fidelium. to. 6. 45. D E
 Crux Christi euacuatur. tomo. 7. 157. G H. & sequen. & 161. G H
 Crucis Christi inimici. Eodem. 196. D E
 Crux Christi, signum est humilitatis: & quare in fronte portatur. to. 8. 356. H
 Quod sit finita in poena, honorata in gloria. to. 8. 62. G
 Crux Christi etiam pro ipsis persequentibus facta est. to. 8. 86. D
 Crux Christi clausus fuit, qua clausa patefecit. Eodem. 91. I
 Qui crucem Christi irridet, a demonibus tanquam a bestiis deuorantur. Ibidem. 87. H. & 93. L
 In cruce Christi apparebat confusio & infirmitas, sed abscondita latebat virtus. to. 8. 133. E
 Crucis latitudo, longitudo, altitudo, & profundum, quae sint. Eodem. 257. M. & seq. tomo. 9. 214. I. tom. 10. 216. A. B. & 264. D E. 23. M
 Non caremus uetustate, nisi crucifigetur Christus in nostra infirmitate. to. 8. 71. D
 De cruce Christus descendere quare noluit. Ibidem. 121. L. M. & 142. K. & 143. C. D
 De cruce non descendit, ut patientiam, non potentiam, ostenderet. Eodem. 81. C. in fine, & sequen. & 99. B
 Quare in cruce manus extendit. tom. 8. 140. E
 Quomodo vnus euangelistarum narrat dominum crucifixum hora sexta, & alter hora tertia. Eodem. 141. M
 Crux Christi, lignum est, quo mare huius mundi transeamus. to. 9. 4. E
 Crucem Christus non ad potentiae documentum, sed ad exemplum patientiae suscepit. to. 9. 6. A
 Christus, quare de cruce non descendit, dicentibus iudaeis, si filius dei es, &c. Ibidem, A
 Crucifixi longa morte necabantur. tom. 9. 55. H. & 60. K
 Crux Christi in cordibus fidelium figenda. to. 9. 69. K
 Cur se crucifigi permisit. to. 8. 142. G
 Si de cruce descendisset Christus, de sua resurrectione nos non letificasset. tomo. 8. 143. D E
 Maluit non descendere de cruce, ut non potentiam ostenderet, sed insultatibus cessasse videretur. to. 8. 165. M. & seq.
 Christi crucis dimensiones. to. 9. 118. H I
 Sine Christi cruce, nihil sacramentorum rite perficitur. Ibidem, I
 Crux Christi quolibet mense dat fructum. to. 9. 150. I
 Morienti salutare est, de crucis imagine loqui. to. 9. 208. K
 Christi crucifixio. to. 9. 213. A
 Crucis Christi praese figurae. to. 5. 214. A. B
 Quatuor gradus sanctae crucis perducunt ad caelum. Ibidem, I

Crux erecta summitate caelos, infimo inferna, brachiis respicit latera mundi. to. 10. 215. M. & sequen.
 Christianus signo crucis, & simbolo fidei, insidiantem vincit diabolum. tomo. 9. 240. F
 Crux Christi fidelibus non est opprobrium, sed triumphus. to. 9. 247. D
 Nulla arte, praeter inuocationem & crucem Christi, saluari est possibile. tomo. 9. 250. C
 In omnibus actibus nostris praecedat signum Christi. Ibidem, G
 Crucis signum sit arma nostra. Ibidem.
 Signum filij hominis, est crux Christi. tom. 10. 273. G
 Principum Christianorum edictum, ne quis crucifigatur. to. 10. 18. E
 Et hoc in honorem crucis Christi. Ibidem
 Christus crucem prius honorauit, ut honoraret fideles suos. to. 10. 18. E F
 Etiam reges, in fronte, nunc portant signum crucis. Ibidem, E
 Amplius fuit de sepulchro resurgere, quam de cruce descendere. Ibidem, E F
 Crux Christi, clausus, qua scripturae mysteria aperiantur. tom. 10. 29. K
 Vita ista mare, fluctus tentationes, & crux Christi nauis, qua ascensa traicimus. to. 10. 10. 55. I K
 Mihi absit gloriari, nisi in cruce, &c. exponitur. to. 10. 62. K. & seq.
 Crucis Christi insultatio sapientum huius mundi aduersus catholicos. to. 10. 63. M
 Christus, quare crucifigitur. to. 10. 71. E
 Mali cruce se signantes, quid faciant. tom. 10. 101. A B
 Isaac crucis meruit signa portare. tom. 10. 132. E
 Si sancta crux eleuata non esset, Christianus populus in aeternum perisset. to. 10. 173. C
 Qui vult diaboli vitare venenum, videat Christum crucifixum. to. 10. 178. D
 Mytheria sanctae crucis. tom. 10. 178. F. G. & 215. M. & sequen.
 Christus dicens in cruce, Sitio: fidem in crudae gentis concupiscit. to. 10. 185. L
 De cruce & latrone. to. 10. 192. L
 Crux Christi, feriae & nundinae spirituales. Ibidem.
 Sanctae crucis effectus. Ibidem.
 Antea crux nomen condemnationis erat, nunc autem honoris. Ibidem.
 Crucis laudes. Ibidem, I. M
 Crux fulgebit in iudicio. tomo. 10. 193. M. & 307. M
 Et quare crux Christi in iudicio apparebit. to. 10. 194. A
 Propter crucem annua festa constituit. to. 10. 192. M
 Crux est altare. Ibidem.
 Crux Christi, festiuitas epulationis est. to. 10. 193. B. in fine.
 Beneficium duplex operatus est Christus, per crucem. Ibidem, C
 Christus crucifixus vniuersam creaturam turbauit. to. 10. 193. C. D
 Crux, quatuor bonorum nobis causa est. Ibidem, K
 Crux, regni insigne. Ibidem.
 In secundo Christi aduentu, crux ita fulgebit, ut obscurantur luminaria caeli.

Ibidem, M
 Crux Christi erit Luna lucidior, & Sole praeclearior. to. 10. 193. M
 Crucem gestamus in fronte. to. 10. 194. H
 Monitio metrica, ad crucis figuram. to. 9. 208. K L
 Crux magnum quoddam continet sacramentum. to. 10. 216. A
 Quid crux Christi significabat. tomo. 10. 215. L
 Contra inimici insidias cruce munimur. Ibidem, M
 Crux iacens Orientem, Occidentem, Meridiem, & Aquilonem tangit. Eodem. 216. A
 In forma crucis, dilectio & amicorum, & inimicorum attendenda est. to. 10. 264. D
 Crucis signum praesidium est amicis, obstaculum inimicis. to. 10. 264. K
 Omnia sacramenta Ecclesiastica, in virtute signi crucis perficiuntur. Ibidem, K
 In festo inuentionis sanctae crucis. tom. 10. 264. M. & 324. A
 Effectus signi crucis. Ibidem, C. D
 Crystallum.
 Crystallum, quid sit, & qualiter generatur. to. 8. 371. I
 Et quid significet. Eodem, 375. H I
 Crystallum solui, quid sit. Ibidem, L. M
 Crystallum mittere sicut buccellam panis, quid sit. Ibidem, H I
 Cubare.
 Ecclesiae verba sunt, Annuncia mihi, &c. vbi cubas in meridie. to. 10. 43. F. & sequen. copiose.
 Cubile.
 Cubile nostrum, est cor nostrum: ibi tumulum patimur conscientiae nostrae, aut ibi requiescimus in conscientia bona. tomo. 8. 51. L. M. & 58. A. & 91. L
 Cubiculum, est cordis nostri secretum. to. 10. 156. G H
 Cubitus.
 Cubitus geometricus. to. 4. 20. B
 Cubitum geometricum dicunt tantum habere, quatum sex de nostris: & huiusmodi cubitos quidam arbitrantur arca habuisse. to. 5. 132. H I
 Cucurbita.
 De cucurbita, in Iona. tomo. 2. 12. M. 15. C. & 18. E
 Allegoria eiusdem. Eodem. 43. A. & sequentib.
 Cucurbitarum homicidae manichaei. to. 6. 50. L
 Culpa.
 Culpa non res ipsa, sed eis abutentes. to. 1. 14. I
 Culpa relectio & excusatio. Eodem. 187. H
 Culpa veniales. to. 3. 236. B
 Culpa hominum foelix dicitur, propter quam diluenda tantum bonum factum est. tomo. 9. 161. F
 Vnius diei culpa, vnius anni poena compensanda est. to. 10. 179. A
 Culter.
 Culter petrinus. to. 9. 54. H
 Cuneus.
 Cuneus, quasi conueus. to. 1. 111. E
 Cunina.
 Cunina dea. to. 5. 34. F
 Cupido.

Cupido, Cupiditas.
 Cupiditas, fons male patientiae. tomo. 4. 244. A
 Cupiditates, portae inferi. to. 3. 237. C
 Cupiditates carnis vincenda. Eodem. 135. I
 Cupido varietatis, vnde nascatur. Ibidem. 202. H
 Cupiditas, quid. tomo. 1. 154. K. to. 3. 12. E. F. to. 4. 126. B
 Cupiditas carnis, triplex. to. 1. 42. I
 Cupiditas rerum externarum. Eodem. 117. E. & sequen.
 Cupiditatem in omnibus peccatis aestimari. Eodem. 140. I. K
 Cupiditatum tyrannus graphicè describitur. Eodem. 142. D. E
 Cupiditatem solam culpam scripturae. to. 3. 12. E. F
 Ad cupiditatem euellendam quae faciant. Ibidem, F
 Cupiditas, fons malorum. to. 3. 150. B. to. 4. 255. C. to. 6. 123. G
 Vide, Auaritia.
 Cupiditas habendi. to. 3. 239. A
 Vide, Concupiscentia.
 Cupiditas. to. 5. 116. F
 Cupiditas vel concupiscentia, secundum vitatum modum, in mala parte accipitur, si non addatur respectu cuius sit. tom. 5. Ibidem, K
 Cupiditas temporalium quanto est maior, tanto anima deo dissimilior. to. 5. 79. L
 Cupiditas, est passio. to. 5. 116. F
 Cupiditas cum paruula est, elidenda est. to. 10. 8. 343. K
 Quod non sit opus dei, & ei nihil sufficit. to. 8. 373. E
 Cupiditas dicitur amor mundi. Ibidem. 41. G
 Cupiditas mala non est a deo, nec vili nocet, nisi ille permittat. to. 8. 47. L
 Cupiditas, quae saepe faciendae legis iustionibus contradicit, quali dilectione expugnatur. to. 8. 301. C
 Quod sit porta mortis. to. 8. 14. G
 Cupiditatis & mundi contemptus certamen. to. 9. 226. A
 Cupiditas, omnium malorum radix. to. 9. 228. M. & 252. C. to. 10. 14. 4. G
 Auri cupiditas, hydropi comparata. to. 10. 4. A. B
 Radix omnium malorum cupiditas, radix omnium bonorum charitas. tom. 10. 13. E
 Tempestas vnicuique cupiditas sua. tomo. 10. 14. D. in fine.
 De eo quod ait Apostolus, Radix omnium malorum est cupiditas, quam quidam appetentes naufragauerunt, &c. Homilia. to. 10. 93. K. & sequen.
 Cupiditas diabolum introducit. tomo. 10. 113. K
 Cupiditatis miseria. to. 10. 149. A. & seq.
 Cauendum est a cupiditate. to. 10. 225. B
 Flamma cupiditatis, diabolo ardorem suauitatis exhalat. to. 10. 254. D
 Cum pecunia incremento, rabies cupiditatis augetur. to. 10. 259. F. G
 Cupiditas cupit diuidere, sicut charitas colligere. to. 10. 319. I
 Curare.
 Recurare pro corrigere. to. 1. 136. C
 Cura.
 Cura vel cura familiae. to. 4. 255. B

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Curarum finis est delectatio. to. 8. 10. G
 Habeat curam tui qui fecit te, qui habuit tui curam priusquam esses. to. 8. 38. E
 Cura deo de nobis. to. 10. 6. C. D
 Curia.
 Curiae quae dicantur: & quod Roma triginta quinque curias habuit. to. 8. 313. H
 Curiaj. tres. to. 5. 24. E. F
 Curiositas.
 Curiositas in sacris literis damnata. to. 1. 170. F. & sequen.
 Curiositas cognoscendi. to. 1. 41. I
 De curiosis. to. 1. 158. B
 Curiositas diuinorum, pestifera. to. 3. 8. I. K. & sequen.
 Curiosa, omnis anima indocta. Eodem. 172. G
 Inter curiosum & studiosum differentia. to. 6. 23. B. C
 Contra curiosos & scrupulosos: paratiores ad interrogandum, quam ad intelligendum capaciores. to. 5. 123. K
 Curiosi comparantur piscibus maris. to. 8. 12. M
 Curiositas inuenit haesum. to. 9. 104. E
 Curiositas vnum est ex malis mundi. tom. 9. 127. L. M
 Curiositas librorum & scientiarum, arguitur. to. 9. 219. F
 Etiam, curiositate, cupit ut homines trahantur ad deum Augustinus. to. 10. 39. B
 Curma.
 Curme agrotantis visio. tomo. 4. 215. G. & sequentib.
 Currere.
 Melius est viam pigrius ambulare, quam praeter viam fortiter currere. tomo. 8. 41. E. F
 Non pedibus, sed desiderio currimus ad deum. to. 8. 200. C. in fine.
 Quid sit currere viam mandatorum dei. to. 8. 294. B
 Non ad deum passibus, sed affectibus currimus. to. 9. 202. M
 Curtius.
 Curtius armatus, equo concito, in abruptum hiatu terrae se praecipitem dedit. to. 5. 46. E
 Curvus.
 Curvus igneus Heliae. to. 3. 167. K
 Curvus dei, quis sit. to. 8. 155. E
 Curvus, volubilem successionem temporarium bonorum significat. to. 8. 22. F
 Curuare, Curuus.
 Tunc curuatur homo, cum se facit pronum ad terrenas concupiscentias. to. 8. 107. M
 Curuari, est non posse cor erigere a terra. Ibidem. 69. E
 Curuus est, qui non bene audit, sursum corda, &c. to. 8. 164. H
 Muller decem & octo annis in curua, quid fignet. to. 10. 27. K
 Incuruum in terram esse, quid. Eodem. 28. B. in fine.
 Diabolus & angeli eius animas curuauerunt ad terras. to. 10. 119. K. L
 Custodia.
 Custodia dei. to. 3. 241. H
 Custodia vitae nostrae a deo. to. 9. 162. A
 Quisque homo angelum ad sui custodiam deputatum habet. Ibidem, E

Custoditio verborum dei, intelligenda est operatio praecceptorum. to. 8. 290. K
 Si vis habere custodem non dormientem, deum elige. to. 8. 310. G
 Dominus quomodo custodit animam, & introitum, & exitum nostrum. Eodem. 312. B. C
 Cybele.
 Sacra matris deum, obsecra. to. 5. 12. B. C
 Cymacia.
 Cymacia, quid. to. 4. 36. H. I
 Cymbalum.
 Cymbalum sonans, & cymbalum iubilationis, quid sit. to. 8. 381. E
 Cynici.
 Cynici philosophi, quales. to. 1. 103. B. C
 Cynici appellabantur philosophi, qui cum diuersa sequerentur bona finalia: alij scilicet virtutem, alij voluptatem, eundem tamen habitum & consuetudinem tenebant. to. 5. 177. E
 Cynici cur sic appellati. tomo. 7. 177. G. & 228. F
 Cynicorum secta. to. 10. 171. E. & G. H
 Cyniphes.
 Cyniphes, muscula breuissima. to. 3. 65. E
 Quid per cyniphes intelligatur. tomo. 9. 248. I. K
 Cynocephalus.
 Cynocephalus, quid sit. to. 5. 15. G
 Cynocephalus. to. 5. 23. H
 Cynocephali. to. 5. 135. L
 Cynomia.
 Cynomia, canini mores sunt, qui nec parentes quando nascuntur, vident. tom. 8. 189. I
 Cynomia, quid. to. 10. 171. E. & seq.
 Cyprianus.
 Cypriani sepulchrum vbi. to. 1. 24. M
 Cypriani sententia, de ortu animae a caelo. Eodem. 1. H
 Cypriani auctoritate, Donatista se defendere conati sunt. to. 1. 1. F. to. 7. 48. B. C. & 52. K. L. & 124. B
 De zizania in Ecclesia. to. 1. 12. D
 De oratione diuina. tom. 2. 34. F. & 102. H & M. to. 7. 27. 2. I
 De mortalitate. to. 2. 104. D. to. 7. 269. L. & sequen. C
 Cyprianus excusatur. to. 2. 19. E. F. & 38. I. K. & sequen. to. 7. 82. I
 Cypriani decretum de paruulis baptizandis. to. 2. 23. B
 Cyprianus collegarum auaritiam quatenus tolerauit. to. 2. 36. G. H. to. 7. 58. A. & 89. M
 Cypriani solennitas quomodo celebrata. to. 2. 121. A
 Cyprianus doctor suauissimus, & martyr beatissimus. to. 3. 10. L
 Et quod vsus literis prophans. Ibidem.
 Cyprianus martyr gloriosissimus, & doctor lucidissimus. to. 7. 278. B
 Cypriani nimia facundia. to. 3. 18. F. G
 Cypriani dictio submissa. Eodem. 20. B
 Temperata. Ibidem, E
 Et grandis. Ibidem, H
 Cypriani martyrium. to. 6. 49. L
 Cypriani temporibus, qualis Ecclesia vniuersa. to. 7. 13. C. D
 Cypriani sententiam, de baptizandis hereticis, Ecclesia non accipit. to. 2. 38. col. 3. per totum. to. 7. 48. C. & 52. M. 154. M.
 ii iij Cyprian

Cypriani dicta, alioquinque doctorum, quomodo accipienda sint. to. 7. 52. L
 Cypriani laus. Ibidem. L. & 97. B
 Cypriani sententia de vasis honoratis & in-
 honoratis discussa. tomo. 7. 53. D & L.
 & 90. I. K. & sequē. & fo. 105. B. Retract.
 tomo. 111. E
 Cyprianus amantissimus vnitatis. tomo. 7.
 67. E
 Cypriani auctoritati quantum differendū.
 to. 7. 83. B
 Cypriani opinio. Ibidem. C
 Cypriani sententia, de Petro reprehensio à
 Paulo. Ibidem.
 Cypriani errore imitantur Donatistae; cha-
 ritatem non imitantur. to. 7. 84. E
 Cypriani error. Ibidem. I
 Cypriani epistola, & coepiscoporum senten-
 tia excusata. to. 7. 86. C D
 Cyprianus non fuit author sententiae. Ibi-
 dem. K
 Cypriani encomium. Eodem. 94. M
 Cypriani orationibus adiuuari exoptat.
 Eodem. 95. A B
 Cyprianum prepostere imitantes. to. 7. 96.
 M. & sequent.
 Cypriani testimonia citata, de peccato ori-
 ginali. to. 7. 199. G H. & seq.
 De gratia & auxilio dei. Ibidem. 200.
 I K
 Cypriani liber, de oratione dominica, dili-
 genter legendus. to. 7. 283. H I
 Cyprianus ab inferiore accepit mortis sen-
 tentiam & à superiore coronam. to. 8.
 67. E
 Quod in passione est contristatus, sed à deo
 corona consolatus. to. 8. 208. F
 In natali beati Cypriani sermo. to. 10. 321. F
 Cyprianus in exilium Curubini missus est.
 Ibidem.
 Cyprianum praecesserant multi martyres,
 illius hortationibus armati. tomo. 10.
 321. L
 Cyrene, vbi sit. *Cyrene.* to. 9. 234. E
 Ibidem. *Cyrus.*
 Cyrus. to. 5. 32. H. & 166. F
 Ibidem. *Cyson.*
 Cyson, interpretatur duritia eorum. tomo
 8. 199. D
 Dacianus.
 Daciani ira, & poena Vincentij,
 transferunt. to. 10. 260. E F
 Dactylorinchitae.
 Dactylorinchitae haeretici, qui. to
 mo. 6. 6. K
 Dactylus.
 De pedibus, Dactylo postponēdis, propter
 silentium. to. 1. 81. B
 Dædalus.
 Dædali volatus. to. 1. 120. I K.
 Dædali Labyrinthus. to. 5. 159. F
 Quomodo Dædalus & Icarus volant. Ibi-
 dem.
 Dæmon.
 Vide, Diabolus.
 Dæmonum notitia. to. 1. 12. E
 Dæmones an possint hominum cogitatio-
 nes cognoscere. Ibidem.
 A dæmonis remedia victorum. to. 1. 42. I
 Dæmones animalia aeris. to. 1. 95. C. 109. E.
 to. 2. 41. L. to. 3. 65. E
 Dæmonum mira fallacia. to. 1. 109. E. to. 3.

69. F. & sequent.
 Dæmonū religio superstitiosa. to. 1. 166. H
 Vide, Idololatria.
 Dæmones errore humano delectantur, & pa-
 scuntur. tomo. 2. 41. M. tomo. 3. 191. A. to
 mo. 6. 81. L M
 Liberatione hominum torquentur. to-
 mo. 1. 114. G H
 A dæmonibus quomodo nobis cogitationes
 inferantur, & somnia. to. 2. 114. G H
 A dæmonibus quomodo decipiuntur ma-
 thematici, & diuinatores. to. 3. 8. I K
 Inter dæmones & mathematicos societas.
 to. 3. 8. D E. & seq. copiose
 Dæmones quomodo occupant homines. to
 mo. 3. 47. M
 Dæmonum miracula ad decipiendos homi-
 nes. to. 3. 69. G
 Dæmones quomodo vera norunt, & futura
 nonnunquam praedicunt. to. 3. 119. K L
 Dæmonum ludificationes. to. 3. 135. I K
 Dæmonum sapientia & astutia. to. 3. 149. A
 Dæmonum perspicacia, & praesentia. to. 3.
 156. A B
 Dæmonum locus. tomo. 3. 172. E. tomo. 6.
 121. E F
 Dæmones cur rectores harum tenebrarum
 dicti. tomo. 3. 172. E
 De diuinatione dæmonum. tomo. 3. 190. A.
 & sequent. Retracta. to. 1. 12. E
 Dæmones futura scire, & praedicere, non ef-
 se mirandum. to. 3. 190. A B
 Dæmonum natura & potentia. Ibidem. F. &
 sequentib.
 Dæmonum experientia. Ibidem. & 196. F G
~~DE DÆMONIBUS QUOMODO DECIPIANTUR~~
~~DE DÆMONIBUS QUOMODO DECIPIANTUR~~
 Dæmonum sensus ac corporum excellen-
 tia. Ibidem. F G
 Dæmones, vnde mira sciunt. Ibidem. H
 Dæmones vnde praesciant futura. Ibidem. K
 Dæmones, an per exteriora signa internas
 hominum cogitationes deprehendant.
 Ibidem. L. Retracta. to. 1. 12. E
 Alia dæmonum, alia prophetarum oracu-
 la. Ibidem. L
 Dæmones quomodo fallant & fallantur.
 Ibidem. M. & sequent.
 Dæmones cur ipsorum mala vel silcant, vel
 praedicant interdum. Eodem. 191. B
 Dæmonum cultus vnius dei cultui cessu-
 ros, praedictum à prophetis. Ibidem. B
 C. & E F
 Dæmones quoque interdum docent verum
 deum colendum. Ibidem. D
 Dæmones, improbi mulieribus. to. 4. 20. A
 Dæmones Christum laudare cōpulsū sunt,
 to. 4. 87. F
 Dæmonium mutum. to. 4. 100. K
 De dæmonifaco. to. 4. 121. F
 Dæmonia eiiciuntur mysticē. to. 4. 107. D
 Dæmonia diuersa. to. 4. 193. G
 Dæmones torqueri à martyribus tomo. 4.
 216. I K
 Dæmon accusator in iudicio. to. 4. 258. M
 Dæmones delectantur in cultu hominum,
 & obsecrationibus, & huiusmodi. to. 5. 11.
 I K. & 14. H I
 Dæmonibus nihil est peius, quibus compa-
 rantur homines mali. tomo. 5. 97. B. &
 13. H I
 Dæmones naturaliter sunt astutiores ad de-
 ciplendum. to. 5. 13. I

Dæmones erroribus humanis gaudent: pro-
 quibus etiam se colendos, mille nocen-
 di fallendique artibus, interponunt. to-
 mo. 5. 14. A
 Dæmones quidam facillimè praudent, &
 citissimè à remotis nunciant figura, et-
 tiam quando fiunt. to. 5. 19. D E
 Dæmones inuicem pugnant. Ibidem. G
 Dæmonum malignitas, nisi se aliquando a-
 licubi transfigeret in angelos lucis, non
 implet negotium deceptionis. tomo. 5.
 19. M
 Dæmones agitant occultas mentes iniquo
 instinctu, & instant faciendis adulteriis,
 & pascuntur factis. to. 5. 20. A
 Dæmones inuident plus hominibus, quam
 quicumque inimici adiuucent. Et homi-
 num aeterna felicitas, eorum est poena.
 Ibidem. A
 Dæmonum poena, est sanctorum felicitas,
 quibus inuident. Ibidem.
 Dæmones ad decipiendum semper vigilan-
 tissimi. to. 5. 22. H
 Dæmones permittuntur terrere & excita-
 re mentes hominum, sed arcentur superio-
 ri potestate, ut quae volūt non semper fa-
 ciant. to. 5. 23. C
 Dæmones quomodo mouent animum. to. 5.
 25. L M
 Dæmones parum possunt super bonis, vel
 malis corporalibus, auferendis. Et quod
 dii non custodierunt in praesens, sibi ser-
 uientes. tomo. 5. 25. K L. & sequentib. &
 27. F G. & 27. B C
 Dæmones quomodo coegerunt quendam
 nunciare Romanis nomine Deorum, ut
 instaurarent ludos scaenicos. to. 5. 38. D
 Dæmonis responsum, factum Iuliano. Ibi-
 dem. M
 Dæmones delectantur fallacia simulachro-
 rum, qui & deceptores & deceptos pa-
 riter possident. Ibidem. L
 In dæmonibus maxima est fallendi cupidi-
 tas. Ibidem
 Dæmon distinguitur, in cacodæmonem, &
 calodæmonem. to. 5. 50. G
 Dæmones opinionēs noxias inuidentia mi-
 rabili & occulte inserūt cogitationibus
 impiorum, & aperte aliquando sensibus
 ingerunt, & qua possunt fallaci attestati-
 onem confirmant. to. 5. 50. H
 Dæmonibus prostituitur anima in peccato,
 sicut meretrix viris. to. 5. 61. B
 Dæmones hydromantiae artibus concilian-
 tur. to. 5. 63. H
 Dæmones non possunt, quod non sinuntur,
 efficere. to. 5. 63. H. & 162. H
 Dæmones & dii sunt animalia, & natura di-
 uersi. to. 5. 69. M
 Dæmones, inquit Plato, habent cum diis
 immortalitatem corporum, cum homi-
 nibus animorum passiones, & ideo ob-
 scenitatibus ludorū delectantur. Ibidem.
 Dæmones dicit praecellere homines, sed
 praecelli à diis. Ibidem. Sed quod magis
 praecellamus eos bonitate vitae, & ani-
 malia bruta ratione, ostendit. tomo. 5.
 70. E F
 Dæmonem habebat Socrates familiarem,
 qui eum monebat desistere ab actione
 eius quod sibi cessisset in malum. tomo
 5. 70. A
 Dæmonum

Dæmonum desperatio non est comparan-
 da ipsi hominum piorum. to. 5. 70. F
 Dæmones, secundum Platonicos, sunt ge-
 nere animalia, animo passiva, mente ra-
 tionalia, corpore aerea, tempore aeterna.
 Ibidem. I
 Dæmones quomodo perturbentur. Ibidem. K
 Dæmonum definitio. tomo. 5. 70. H. &
 74. L M.
 Dæmones, dixit Apuleius Platonicus, pre-
 ces nostras ad deum portare, cum sint
 medij: & reportare ad nos impetrata ab
 eis. to. 5. 71. C. & 74. M
 Ad dæmones pertinent diuinationes ma-
 gorum, augurum, & haruspicum, & hu-
 iusmodi. to. 5. 70. H. & 82. M
 Dæmones sunt in hoc aereo coelo tumul-
 tuantes. to. 5. 72. B
 An credendum sit, quod dii boni libentius
 dæmonibus, quam hominibus misceantur.
 to. 5. 71. C
 An dæmonibus nunciis & interpretibus dii
 vtantur, fallique se ab eis, aut ignorent,
 aut velint. to. 5. 71. K. & sequent.
 Dæmones de coelo, pro peccato, eieci sunt
 in hūc aërem caliginosum, vbi sunt tan-
 quam in carcere. to. 5. 72. B. & 115. I
 Dæmonibus reuelantibus Hermes Aegy-
 ptius, longe ante praedixit simulachra
 peritura. to. 5. 72. G H
 Dæmones in iudicio puniendi sunt, aeterna
 damnatione, cum hominibus. Ibidem. H
 Dæmones alligantur idolis, ad decipiendū.
 tomo. 5. 73. A
 Dæmon quomodo ab homine deus factus,
 Ibidem. D
 Dæmones praestando beneficia, multo ma-
 gis nocent, quia vt decipiant, ideo praes-
 tant. Ibidem. D
 Dæmones, secundum Hermetem, sunt ani-
 mae mortuorum. Ibidem. K
 Dæmones torquentur in locis vbi veneran-
 tur: & consentunt se affligi, dum de ob-
 fessis corporibus eiiciuntur. Ibidem. L
 Dæmones quomodo distinguantur, secun-
 dum Philosophos. to. 5. 74. L M
 Dæmones fluctuant perturbationibus men-
 tium secundum Apuleium. to. 5. 75. D E
 Dæmonum mens subiecta est passionibus
 libidinum, atque huiusmodi caeteris.
 tomo. 5. 76. D
 Dæmones sunt peioris conditionis homi-
 nibus, non melioris: ideo non sunt con-
 uenientes mediatores. to. 5. 76. L M
 Dæmones deos fieri aliqui dicunt. Ibidem.
 77. B.
 Dæmones, secundum quorundam errorem,
 sunt medij inter nos & deum, eique vora
 nostra praesentant. Ibidem. C
 Dæmones esse animas hominum, quomodo
 dixit Platonius Apuleius. Ibidem.
 Dæmones non sunt conuenientes media-
 tores inter nos & deos. tomo. 5. 76. L. &
 77. I. & sequent. & 78. H.
 Dæmonum non esset aeterna miseria, nisi
 esset eorum magna malitia. to. 5. 78. A
 A dæmonum potestate nos liberat media-
 tor Christus per suam fidem. Ibidem. D
 Dæmones ponit semper scriptura in mala
 parte. to. 5. 79. E F
 Dæmones bonos malunt Platonici appel-
 lare, quam deos illos, quos nos dicimus
 angelos, ad ministeria hominum mis-

fos. tomo. 5. 79. E F.
 Dæmonicolae. Ibidem. E
 Dæmon, est nomen graecum, & dicitur à
 scientia quam dæmones habent sine cha-
 ritate: & ideo superbissimi. Ibidem. G
 Dæmonum superbia genus humanum pos-
 sidebat, pro meritis. tomo. 5. 79. G. &
 215. B C.
 Quod dæmones dicebant Christo: Venisti
 ante tempus perdere nos, dupliciter ex-
 ponitur. to. 5. 72. H. & 79. H
 Dæmonum princeps tentauit Christū, ex-
 plorans de ipso an Christus esset, quia
 dubitauit de ipso. to. 5. 79. I
 Dæmonibus post tentationem Christus ma-
 gis innotuit, angelis ministrantibus.
 Ibidem.
 Dæmonum scientia. to. 5. 79. K
 Dæmones saepe falluntur in cognitione fu-
 turorum, non autem angeli. Ibidem.
 Dæmones non aeternas temporum causas,
 & quodammodo cardinales in dei sa-
 pientia contemplantur: praudent tamē
 futura per experientiam signorum quo-
 rundam. to. 5. 79. L
 Dæmones esse in hoc aere, deos autem in
 empyreo scribit Apuleius. to. 5. 83. M
 Dæmones non aliter se colendos persuase-
 runt, nisi mirabiliū operum effectibus
 tomo. 5. 86. G
 Dæmones non vincunt, nec subiugant ali-
 quem sibi, nisi societate peccati. to. 5.
 87. F.
 Dæmones priuati luce illa, communi om-
 nibus, scilicet diuina, suas priuatas po-
 tentias consecantur. to. 5. 92. A
 Dæmones nunquam fuerunt aequales san-
 ctis angelis. to. 5. 94. H I
 Dæmones aliquando fuerunt beati, ante
 casum. to. 5. 95. C
 Dæmones praecedunt nos ordine naturae.
 Ibidem. K.
 Dæmonum malitia facit ad pulchritudinē
 vniuersi ordinis. to. 5. 95. E F. & 97. A
 Dæmones sunt tenebrae, quas deus diuisit
 à luce. to. 5. 99. H I
 Dæmonum licet natura sit bona, voluntas
 tamen est peruersa. Ibidem. K
 Dæmones in secundam mortem, post iu-
 dicio vltimum praecipitabuntur. to-
 mo. 5. 114. E.
 De dæmonum, siue angelorum, primo pec-
 cato: & quid ex hoc peccato consecuti
 sint. to. 5. 99. K L. & 118. I K
 Dusi dæmones. to. 5. 131. B
 Dæmones, vtrum misceri possint mulieribus.
 Ibidem. C
 Dæmones diuersos animalium foetus pro-
 curare possunt, vt de iacob. to. 5. 155. L
 Dæmones non creant naturas, sed specie-
 tenus commutant, quae verè à deo crea-
 ta sunt, vt esse videantur quod non sunt,
 to. 5. 162. H
 Dæmonum arte fit, vt corui ferant aquam
 ad templum Diomedis, ad decipiendum
 homines, vt scilicet colat homines mor-
 tuos pro diis. Ibidem. I
 De hominum ludificatione mirabili, vt
 homines credant se conuerti in bestias.
 Ibidem. K.
 De dæmonum illusione in somnis & in vi-
 giliis, quando sensibus illudunt multi-
 pliciter. to. 5. 214. I.

Dæmoniaci habent obrutam intelligentiā,
 quando secundum suam voluntatem &
 anima eorum, & corpore, malignus vti-
 tur spiritus. to. 5. 178. H
 Dæmones tunc maximè gloriantur, quan-
 do se transfigurant in angelos lucis.
 to. 5. 199. G. & 180. E
 Dæmones vtrum doleant in corporibus suis,
 innuit esse incertum, quando cōstituntur
 se affligi. to. 5. 197. H
 Dæmones illicitantur diuersis delectabili-
 bus, vt spiritus signis: vnde magicæ ar-
 tis, earumque artifices extiterunt. to. 5.
 199. G.
 Dæmonum miracula cauere debemus, quae
 etiam innuunt multo maiora posse fieri
 à bonis angelis. Ibidem. G H
 Dæmones habere corpora aera, in quibus
 patiantur ab igne inferni, innuit. to. 5.
 201. D E.
 Dæmones liberandos à poenis, dixit Orige-
 nes. to. 5. 202. K.
 Dæmonum incursum dicit etiam paru-
 los baptizatos aliquando pati: & ideo
 nullum iustum posse confidere se ab hu-
 iusmodi esse liberum. tomo. 5. 202. B. &
 214. H.
 Dæmones iudicem agnoscunt. to. 6. 9. A
 Dæmones in caelestibus, id est, aere. to. 6.
 121. C D.
 Dæmonibus insita est malevolentia qua-
 dam, & pernicies nocendi, quia gaudent
 de malo hominum, & fallacia: nisi nos se-
 fellerunt, pascuntur. to. 8. 237. F
 Quod exigunt superbe sacrificium, & vo-
 lunt se coli pro deo. Ibidem. G
 Sunt principes dæmoniorum, & sunt dæmo-
 nia quaedam cōtemptibilia, quae animas
 seducere quaerunt: sed vbi sol non ortus
 fuerit. to. 8. 263. B
 Non nocent nisi permisi, semperque no-
 cendi habent voluntatem: nec si placen-
 tur, nec si rogentur, desinunt nocere velle.
 to. 8. 31. B. & 33. E F
 De hoc exemplum. to. 8. 54. L M.
 Dæmonium meridianum quid sit. tomo. 8.
 219. A B. & 220. I K
 Dæmonum laquei. Ibidem. 218. H I. & seq.
 Dæmonium meridianum, pro vehementi
 persecutione. to. 8. 219. D
 Dæmones, milui. to. 8. 218. L M. & 220. H
 Dæmonum supplicium esse sempiternum,
 tomo. 5. 203. I.
 Dæmones, vt decipiant, vera falsis immi-
 scent. to. 9. 14. K
 Dæmon in quo eiiciatur. to. 10. 8. M
 Dæmones inuolantur ad maledicendum, nō
 ad benedicendum. to. 10. 179. C. in fine.
 Dalmanutha.
 Dalmanutha locus, qui & Magedan. to-
 mo. 4. 163. G H
 Damascus.
 Acceptit virtutem Damasci, & spolia Sama-
 riae: exponitur. to. 10. 137. B
 Damascus.
 De Damaso episcopo Pertuensi. tomo. 2.
 180. C D.
 Damnare.
 Damnatio peccatoris, iusta. to. 1. 3. I. & seq.
 Damnationem nō semper certum iudicium
 esse malefeci. to. 1. 14. O. I
 Neminem damnat deus, nisi æquissima ve-
 ritate:

ritate: & neminem liberat à damnatione, nisi gratuita misericordia. to. 2. 97. B. C. & 100. E. F. & sequentibus.

Quod non damnat bonam naturam, quam condidit, sed iniquitatem, quam improbat. to. 2. 97. H. I. & 100. M. & seq.

Damnati. to. 3. 53. H. I.

Damnandorum poena. to. 4. 256. C.

In damnatione nouissima, quauis sentire non desinat, tamē quia sensus nec voluntate suaui, nec quiete salubris sed dolore poenalis est, nō immerito mors est potius appellata, quam vita. to. 5. 108. B.

Damnatio reddetur iuste, salus autē ex gratia que non debetur. to. 5. 130. K.

De damnatorum bello ubi dolor nunquam cedit naturæ vel voluntati, & econuerso. to. 5. 185. G. H.

Damnatorum ignis videtur esse respectu carnis, & vermīs respectu animæ. to. 5. 193. H.

Damnati post iudicium ignorabunt delictas beatorum, sed beati scient tormenta damnatorum: vnde ad eorum videntia cadauera dicuntur egressuri, scilicet per certam scientiam. Ibidem. G. H.

Damnatur plures homines, quam saluantur. to. 5. 201. K.

Damnandos fore nullos homines quidam dixerūt, sed in iudicio precibus sanctorum liberandos. to. 5. 202. M. & seq.

A damnatione non omnes liberandos fore quidam dixerunt, sed tantummodo Christi baptisinate ablutos, & percipientes eucharistiam, sed infidelitate. to. 5. 203. C.

Quidam vero solos percipientes in fide catholica, licet post fuerint prolapsi in hæresim. Ibidem. D.

Quidam vero solos perseuerantes in fide catholica, in qua ipsi perseuerauerunt, licet aliis pessimæ vitæ fuerint. Ibidem.

Quidam vero solos eos qui dignas faciunt elemosynas. Eodem. 203. E. F.

Damnatos omnes, vel aliquos, post multarum persequutionum poenarum, liberandos quidam dixerunt. Aliqui autem & demones, vt Origē. to. 5. 202. I. K.

Damnatorum omnium, scilicet hominum & demonum, ostendit aternū esse supplicium. to. 5. 203. H. I.

Damnatorum corpora quomodo in igne aeterno sine detrimento ardent. to. 5. 198. B. C.

De damnatione sua nemo iuste cōqueri potest, contra deum. to. 8. 305. E.

Quod damnantus esset peccator, si deus ageret ex regula legis. Eodem. 36. B. & sequentibus.

Frustra damnatur ab homine, quem deus iustificat. to. 8. 67. E. & 70. H.

Vtrum damnatis detur mitigatio poenæ. Ibidem. 269. G. H.

Vtrum damnati habeant notitiam & curā librorum amicorum. to. 8. 276. A.

Iustitiæ erat damari omnes. to. 7. 157. K. L.

Damnatio Ecclesiastica. to. 7. 291. K.

Damnati mortem appetunt. to. 10. 53. I. & sequentibus.

Deus quare vnum damnat, & alterum saluat, inscrutabile. to. 10. 62. M. & 63. A.

Melius non fuisse natum, quam esse damnatum. to. 10. 94. L. M.

Non solum malum fecisse, sed etiam bonum non egisse, damnabile erit. to. 10. 98. L.

Damnati frustra misericordiam postulant. to. 10. 160. C.

Deus alios coronat, alios damnat, nunquam errat. to. 10. 253. D.

Miseria damnatorum. to. 10. 276. M. & seq.

Danae.

Danae à loue grauidata, specie imbris aurei. to. 1. 17. F. in fine.

Danae. to. 5. 12. K. & 158. E.

Danaus.

Danaus rex, Græciæ terras incendit. to. 5. 158. G.

Daniel.

Danielis hebdomadæ, de primo Christi aduentu accipiendæ. to. 2. 71. K. & seq. & 74. D. & seq. copiose.

Danielis visio excussa. to. 3. 63. I. K.

Daniel exemplum cœlibatus. to. 4. 82. B.

Daniel somnia interpretans. to. 3. 169. C. D.

Daniel, in lacum leonum missus. Ibidem. H. I.

Daniel quid & quādo prophetauit de Christo. to. 5. 169. E. F.

Qui etiam prophetauit de die iudicij. Eodem. 193. I.

Daniel, vir iustissimus, orat pro peccatis suis. to. 7. 35. L. M.

Daniel, qui vitam quietam in cœlibatu elegit, significat seruos dei. to. 8. 335. C.

Danieli obediuerunt leones, quia deo erat subiectus. to. 9. 136. K.

Daniel, quare sit dictus vir desideriorum. to. 10. 159. C.

Daniel inter ora leonum profectus, illæsus euasit. to. 10. 246. D.

Daniel, conuictis accusatoribus, Susannam liberauit. to. 10. 187. E. F. & 246. E. F.

Dare.

Omni petenti se dare. to. 4. 270. A.

Res secunde quare quibusdam dantur, cæteris vero non. to. 5. 3. M. & seq.

Dans deo aliquid suum, sibi autem seipsam, &c. to. 5. 125. D.

Non potens fratri superflua dare, animam suam dare potest. to. 9. 132. F.

Quomodo intelligatur, Dominus dedit, domini abstulit. to. 9. 239. H.

Deus nil melius homini dat, quam seipsum. to. 10. 25. A. B.

Date, & dabitur: exponitur. to. 10. 107. B.

Deus non habet datorem, quia non habet meliorem. to. 10. 175. B.

Dominus vult dare quæ sua sunt, & non habet ubi ponat. to. 10. 241. F.

Dares.

De Daretē philosopho. to. 2. 13. E. in fine.

Darius.

Sub Dario, Persarum regis, relaxata est captiuitas Iudæorum. to. 5. 166. G.

Dathan.

Dathan & Abiron, ischismaticos adumbrant. to. 2. 154. E.

Dauid.

Dauid, typus Ecclesiæ persequutæ. to. 2. 46. G. & 119. D. E.

Dauid an resurrexerit. Eodem. 91. I.

Dauidici versus quibus numeris consistant. Eodem. 134. C.

Dauidis adulterium. to. 3. 13. E. to. 8. 15. F. & sequentibus.

Dauid iuramentum excusatum. to. 4. 10. D. E.

Dauid cur crebrius pater Christi dictus, quam Abraham. Eodem. 85. K.

Dauid sacerdotis personā figurauit, quando comedit panes propositionis. Ibidem.

Dauid orans exauditur, Saul non item. Eodem. 164. H. I.

Dauidis nomine & Christus appellatur. Eodem. 155. K.

Dauid Abraham præponitur: & quare. to. 4. 204. H. I.

Dauid pater regni. Ibidem. I.

Dauid cum esuriret, panes propositionis manducauit. to. 4. 206. M.

Ex Dauid semine Christum factum, cur dixerit Apostolus. to. 4. 209. D.

Dauid solus, nouem psalmos ore proprio cecinit. to. 8. 3. C.

Dauid noluit occidere Saulem. to. 5. 148. C.

De Dauid cogitante facere domum dei: & quid per prophetam dictum sit de filio suo edificaturo domum, per quam Christus intelligitur, amplius quam Salomon. to. 5. 148. M. & sequentibus.

Dauid primum inter reges regnasse in numero beatorum, inuit. to. 5. 150. H. I.

Dauid erat in cantibus eruditus, qui musicam non voluptate, sed fidei voluntate dilexit. to. 5. 150. I.

Dauid fecisse totum librum Psal. opinatur August. licet alij aliter. Ibidem.

Et ibi de studio Dauid, in positione Psalmorum.

Dauid prophetauit de Christo, & de futuro iudicio. to. 5. 152. D. & seq.

Dauid regnans diuino testimonio prædicatus, per humilitatem peccata superauit. Ibidem.

Dauid Sauli successit. to. 5. 163. M.

Dauid contra Goliath, Christum contra diabolum significauit. to. 6. 8. G. to. 8. 49. I. K. & seq. to. 10. 225. G. H. & sequentibus.

Dauid regnans, Saulo reprobato, quid adumbret. to. 6. 61. B. C.

Dauid, typus Christi. Ibidem. D.

Dauidis laus & meritum. Eodem. 92. H. & sequentibus.

Dauid interpretatur manu fortis, siue desiderabilis. Eodem. 95. M. & sequentibus. to. 8. 54. A. B.

Quod deus elegit tribum Iuda propter Dauid, & Dauid propter Christum. to. 8. 190. I. K.

Quid significat quod ab officio pastoralis peccator, ad hominum regnum translatus sit. Eodem. 191. A.

Cur non prius regnum tenuit, quam primò à persecutionibus liberaretur. Ibidem. & 108. L. M.

Non solum figurabat personā regis, sed & sacerdotis, quia manducauit panes propositionis. Ibidem. 109. B.

Quod pro vno facto meruit gloriam, & inuidiam. to. 8. 49. H.

Dauid insanum se simulat. Ibidem. I. & seq. & 51. A.

Quid figurat quod mutat vultum coram Abimelech, & dimittitur. to. 8. 49. K. & 109. F.

Quid significat quod ad hostia tympanizabat.

zabat. to. 8. 50. K.

Quid designat quod succendit Mesopotamiam, & Syriam Sobal. Ibidem. 132. D. E.

Quod nō perpetravit adulterium & homicidium, cum Saul inimicum pertulit, sed dum securus ab hostibus. to. 8. 106. E. F.

Sicut ad Dauid Nathan propheta mittitur, sic Dauid ad nos mittitur. Ibidem. F. G.

Dauid agnoscens culpam suam, amplexus est poenam suam, quærens gloriam non suam. to. 8. 107. M.

Quid significat quod fugit à facie Saul, in speluncam. Eodem. 121. H. I.

Cum apud Ziphæos latitaret, Christum & Ecclesiam eius figurabat. to. 8. 113. L.

Dauid vnus homo erat, sed non vnum figurabat: & quando vnum figurabat, illum præfigurabat qui est mediator dei & hominum. Ibidem. 132. A.

Nomis Dauid, sæpe propter originem carnis, Christus designatur. Eodem. 114. I. K. & 121. H. I.

Quid designat quod cum tenuerit Ailophylli in Gethi. to. 8. 118. I. K.

Dauid interpretatur manu fortis: & figurat Christum. Ibidem. 19. C. in fine. & 31. M.

Quod interpretatur desiderabilis: & significat Christum qui mortem nostrā vicit, & vitam desiderabilem promissit. Eodem. 54. A.

Multi cadere volunt cum Dauid, & cum Dauid non resurgere. to. 8. 106. A.

Quod non cadendi exemplum propositum est, sed resurgendi. Ibidem.

Quod Dauid nullum sibi ad peccandum exemplum proposuit. Ibidem.

Quid significat quod terra sit ei restituta. to. 8. 235. M. & seq.

Manuetudo Dauid in quo declaretur. to. 8. 332. B. C.

Quod præsumens de domino, confectus bella omnia, præfigurans tamen manu fortem quandam, qui omnes inimicos Ecclesiæ mansuetudine debellaret. Ibidem. D.

De mysterio belli, quod gessit cum Golia. to. 8. 360. A. B.

Quid significat quod arma Saulis posuit, onerantia, & quinque lapides tulit. Ibidem. C.

Dauid rex sublimis, Nathan prophetam adiuit. to. 8. 106. F.

Dauid cur scribitur fuisse filius Iesse. Ibidem. 172. D.

Dauid nudæ mulieris aspectu, adulterium & homicidium commisit. to. 9. 229. F.

Dauid Christi figura. to. 10. 65. C.

Dauid adulterium. to. 3. 13. E. to. 10. 101. D.

De monomachia Goliæ & Dauid: Homilia. to. 10. 107. L. & sequentibus.

Et quid mysticè præfiguravit. Ibidem. L. M.

Dauid in peccatis conceptus, mundum non potuit liberare à peccatis. to. 10. 132. E.

Dauid rex & propheta, graue peccatum commisit. to. 10. 155. A.

Dauid poenitentia, nec honore regio, nec vestimenti dignitate impeditur. Ibidem. B.

Dauid post grauissima peccata, non distulit poenitentiam. Ibidem. A. B. C.

Dauid nulla actio familiaris deo coniunxit, q̄ inimicorum dilectio. to. 10. 210. I.

Dauid filium ægrotantem flebat, defunctū non fleuit. to. 9. 211. E.

Dauid, leonem & vrsū, sine armis occidit. to. 10. 225. H.

De Dauid & Isai patre suo. Ibidem. E. F.

Quomodo Christus est dominus Dauid. to. 10. 242. C. D.

Magnum est nosse mysterium, quomodo Christus sit dominus Dauid, & filius Dauid. to. 10. 242. D. E. & 243. B. C.

De duobus peccatis Dauid, minus elegit. to. 10. 321. C.

Debitum.

Debet nemini quicquam deus. to. 1. 154. G.

Homo debet seipsum deo, vt beatus sit à quo accepit vt sit. to. 9. 33. C.

Debita peccata dici. to. 2. 51. A. to. 4. 273. H. to. 8. 171. H. to. 10. 25. I. K. & 87. E. & 191. F. & 196. D. E. & 219. F.

Debitum quod pluribus debetur, maius est eo q̄ quod vni vel paucis. to. 2. 135. E. F.

Debita etiā sanctis dimittuntur. to. 3. 46. F.

Debita pecuniaria, quomodo dimittenda. to. 4. 273. H. & sequentibus.

Debitum exigens non peccat, sed qui exigit ultra debitum. to. 6. 77. F.

Debitum coniugale. Eodem. 172. B. C. & seq.

Debitorem nostrum se fecit deus, non aliquid à nobis accipiendo, sed promittendo. to. 8. 277. I.

Quæ debita petimus nobis dimitti. Ibidem. 289. A. to. 9. 223. K.

Debita delictorū reddere, est poenas luere. to. 8. 91. M.

Debitorem deum habemus in paucis, reditorem in multis. to. 8. 37. A.

Quomodo debet nobis deus. to. 8. 46. K. L.

Deus fidelis est debitor, esto tu fidelis exactor. Ibidem.

Deus vult sic hominem esse debitorem, vt habeat debitorem. to. 9. 235. E.

Omnis homo debitor est dei, & omnis homo debitor habet fratrem. to. 10. 35. A.

Regulam proposuit nobis dominus, quæ liberemur à debitis nostris. Ibidem.

Debitum, quid. to. 10. 25. I.

Debitum contrahitur, &c. to. 10. 191. F.

Quicquid deo exhibeamus, semper debitores sumus. to. 10. 204. K. L. & sequentibus.

Tardius dare debitū, est peccatum. to. 10. 235. G.

Vide infra, Dimittere.

Decalogus.

Decalogi duæ tabulæ. to. 2. 118. A. B.

Et quid significant. to. 4. 38. K.

Decalogi obseruatio. to. 3. 184. D. E. to. 7. 194. C. to. 9. 7. F. F.

Decalogus quocq̄ occidit, nisi adsit gratia. to. 3. 184. D. E. & seq.

Decalogi præcepta, cum charitate data, à spiritu sancto collata. to. 3. 185. A.

Decalogi partitio & expositio. to. 4. 34. C. & sequentibus.

Decem præceptorum legis, tria ad deum pertinent, septē ad homines. to. 9. 200. A.

Decalogus primo datus est Iudæis. Ibidem. E.

Decaluatus.

Quare decaluatus est Sampson. to. 10. 181. I.

Decani.

Decani monachorum. to. 1. 172. I.

Decidentes.

Decidentes quos confirmat deus. to. 8. 365. B.

Decij.

Decij duo, quomodo se inferis deuotē pro exercitu. to. 5. 36. F. & 46. F.

Decemviri.

Decemviri quomodo constituntur. to. 5. 15. K. L.

Decem, Decimæ.

Decimarū elemosynas deum non respiciere. to. 3. 41. F. & præcedentibus.

Progressio vnus ad decem & septem numerum ex decem præceptis, & septē donis compositum, facit. to. 10. 203. F. & seq.

Decimæ de omnibus bonis, sunt deo offerendæ. to. 9. 250. M. & seq.

De reddendis decimis. to. 10. 235. F.

Deus de omnibus creatis retinuit decimā, non sibi, sed nobis præfuturam. Ibidem. F. & sequentibus.

De militia, de negotio, & de artificio, reddendæ sunt decimæ. Ibidem. G.

Decimæ tributa sunt egentiū animarū. Ibidem.

Deus non præmium decimarum postulat, sed honorem. to. 10. 235. H.

Qui decimam dare renuit, ab eo dominus nouæ partes pro vna detrahit. Ibidem. H. I.

Retinens decimas, duplici benedictione se fraudat. Ibidem. H. & K.

Qui decimas dare noluerit, res alienas inuasit. to. 10. 235. I. K.

Decipere.

Decipiendus nemo. to. 4. 128. C. & sequentibus.

Decipti quomodo Aegyptij à filiis Israel. Ibidem. F.

Inde decipitur quisque, vnde decipere voluerit. to. 8. 55. D.

Decor, Decens.

Etiā deformia faciunt ad decorem vniuersi. to. 1. 107. L.

Item mala. Eodem. 152. E. F.

Decorum vniuersi. to. 1. 184. G.

Decens & indecens differunt. to. 2. 8. G. H.

Decor dom⁹ dei, quis sit. to. 8. 28. C. in fine.

Decor regni cœlestis, qualis sit. to. 8. 365. I. K.

Decorū meo deus virtutem prestat, ex voluntate sua, non ex mea. to. 8. 34. F.

Concupiuit rex decorem tuum, &c. exponitur. to. 10. 5. I.

Declamare.

Declamare. to. 2. 12. G.

Decursus.

Homini vtriusque decursus. to. 1. 161. H. F.

Dedicatio.

Dedicatio vitulorū aureorum. to. 3. 166. M.

De dedicatione domus dei, & fidelium. to. 5. 150. D. E.

Nūc dedicatur domus, quæ in æternum manebit. to. 8. 32. D.

Dedicatio domus iam facta est in capite, tanquam in fundamento. to. 8. 33. K.

Nostræ domus dedicatio quando futura. to. 10. 56. I.

In anniuersario dedicationis Ecclesiæ, vel altaris: Sermones quinque. to. 10. 252. A. & sequentibus.

In dedicatione Ecclesiæ. to. 10. 324. E. & K. L.

Deducto.

Deduct nos Christus, tanquam dux: & in se ducit, tanquam via: & ad se perducit, tanquam patria. to. 8. 134. D.

Defectus.

Defectus. Defectus voluntarios, non necessarios, iusta poena consequitur. to. 5. 102. D
 Debere, quid. to. 6. 116. I
 Non omnis defectus, vel culpa putandus est, vel poena: quia est defectus laudabilis, vel optabilis, licet vitiosus defectus in malo accipiatur. to. 8. 300. I
 Defectus, à bono in malum, malus est: à malo in bonum, bonus est. Ibidem.
 Omnis qui deficit, non descendit: sed cadit. to. 8. 315. A
Defensio.
 Defensoris officium, quod. to. 2. 50. L
 Defendere montem Elau, &c. exponitur de Euangelio & Apostolis. to. 5. 168. C
 Aliud est à crimine obiecto defendere, aliud debito præconio prædicare. to. 10. 58. M
Definitio.
 Definitio quomodo examinanda. tomo. 1. 136. D
 De arte definiendi. to. 1. 64. B
 Definitio. to. 3. 10. C
Deformitas.
 Deformitates conueniunt vitæ præsentis, quæ tollentur à beatis resurgentibus. to. 5. 213. H I
 Omnes corporis deformitates reformabuntur. to. 9. 163. L
 Vide, Corpus, & Resurrectio.
Defuncti.
 Oratio pro defunctis ad altare. to. 1. 37. E
 Et quod eis proficit. to. 10. 89. L
 Laudationes defunctorum, sunt magis pro consolatione viuorum. to. 2. 132. A B
 Corpora defunctorum. to. 3. 238. E F
 Vnde fit vt proficiat, aut non proficiat quæ fiunt pro defunctis. to. 4. 213. H I
 Quomodo defunctorum animæ uiuentibus appareant. tomo. 4. 215. C. & sequent.
 Vide, Mortui.
Degener. to. 10. 44. F G
Deglutire. Deglutire uiuos, quid sit. to. 8. 317. E
Delectatio.
 Delectatio carnis, animam fordidat & grauat. to. 2. 117. M. & sequentibus.
 Delectatio. to. 4. 266. D
 Delectatio luxuriæ vel libidinis, nullam maiorem dicit esse, respectu corporis. to. 5. 120. E
 Nemo sic delectat, quam ille qui fecit omnia quæ delectant. to. 8. 45. L
 Alias delectantur impij, quam iusti, in hac vita. to. 8. 61. K
 Delectatio perniciofa, sequitur cupiditatem: fructuosa, charitatem. Eodem. 14. I
 Carnalis delectatio, præsertim vsque ad illicita & aliena progrediens, frenanda est, non in imperio collocauda. tomo. 8. 106. D E
 Non debemus delectari ex præterita vita nostra, neque ex præsentis. to. 8. 125. E
 Delectatio carnalis, cum homine nascitur. Ibidem. 126. L
 Delectatio quibus mutatur, non subtrahitur. to. 8. 178. K
 Delectatio carnis, maiores dolores habet, quam suauitates. to. 8. 332. L M

Delectationes bonæ. to. 10. 58. K
 Delectationes licitæ, & illicitæ in sensibus. to. 10. 75. L M
 Delectationi carnis mentis delectatio præponenda. Eodem. 76. C
 Delectatio occidit & transit, miserum facit & relinquit. to. 10. 126. A
 Vno momento delectationis, amittitur gratia corporis. to. 10. 127. G
Delicta.
 Delicta abundantia, per legem. to. 3. 182. F
 Delicta à peccatis differunt. to. 4. 46. C
 Quæ & indifferenter dicuntur. Ibidem.
 Delinquere, quid sit. to. 8. 179. G
 Delicta claudunt mentem, sicut tenebræ oculos. Eodem. 20. K
 Delictum magnum, quid sit. Ibidem. 22. A
 Si videntur tenebræ, intelliguntur delicta. Ibidem. 21. M
 Delictorum duo sunt genera: propria scilicet, & aliena. Ibidem.
 Delicta nostra, Christus sua fecit. tomo. 8. 23. L. & 85. F. & 159. F
Delitæ.
 Delitæ si affluant, ne apponas cor. to. 2. 128. E
 Delitæ iustorum, pax. to. 8. 61. K
 Delitæ nostræ Christus. to. 8. 347. G
 Sunt quædam delitæ sanctæ & bonæ, quædam male. tomo. 8. 71. I
 Vide, Voluptates.
Delphinus.
 Delphini dorso Methimnæus nobilissimus citharista, cum esset eiectus de nauis, ad terram est reuectus. to. 5. 5. M
Demenetus. to. 5. 162. E
Demetrius.
 Epistola ad Demetriadem. to. 2. epist. 14. 2. tomo. 7. 168. I K
Democrates.
 Democrates, præceptor Augustini. to. 1. 70. A.
Democritus.
 Democritus de deo. to. 2. 55. F
Demosthenes.
 Demosthenis responsum. to. 2. 54. M
 Aliud. to. 7. 48. H I
Denarius.
 Denarius operariorum, quid signet. to. 6. 177. M. & sequentibus.
 Denario vitam æternam significari. tomo. 9. 90. H
 Lex, denarius. to. 10. 15. F
 Denarius in Euangelio operariis præstitus, vita æterna est. to. 10. 49. A
 Denarius promissus omni hora uenturi, solum ne differat. Ibidem. B C
 Denarius, est merces suprema laboris. tomo. 10. 207. A B
Denarius numerus.
 Denarii numeri mysterium. tomo. 3. 7. M. & sequentibus.
 Denarius, significat numerum præceptorum: vndenarius autem, peccatorum. tomo. 5. 130. E
 Per denarium numerum posse significari vniuersitatem. to. 5. 139. M
 Denarius numerus, legem dei, id est, iustitiam significat. to. 10. 15. F
 Denarii numeri perfectio. to. 10. 108. B

Denarius, sanctus quadragenarius, constituit tempus quinquagenarium summæ felicitatis. to. 10. 207. A B
Denominatiua.
 De denominatiuis. to. 1. 63. I
Densum. to. 1. 66. L
Dentes.
 Dentem hominis molarem testatur se vidisse August. de quo potuissent centum de nostris fieri, quem credit fuisse gigantem. to. 5. 126. F
 Dentes peccatorum, & dentes Ecclesiæ, qui sunt. to. 8. 4. L M
 Quid faciendum, quando dentes obstruuntur. to. 8. 101. D
 Dentes quando sunt arma & sagittæ. tomo. 8. 122. L.
 Dentes peccatorum conterere, & in ore conterere, quid sit. Eodem. 125. F. G. & sequentibus.
 Dentes Ecclesiæ, qui sunt. Ibidem. 191. B. & 233. F.
Adeodatus.
 Adeodatus, Augustini filius octennis, cum patre baptizatus est. to. 10. 313. C
Deogratias.
 Deogratias, diaconus Carthaginensis. tomo. 4. 216. M
 Amicus Augustini. to. 1. 5. D
 Deogratias dicere, quid sit. to. 8. 335. E F
Depositum.
 Depositum reddendum est, non negandum. to. 8. 124. A
Deprecari.
 Deprecari, verbum commune est: & quid significet. to. 8. 217. K
Derelinquere.
 Quomodo verum est, quod deus non derelinquit sanctos suos. to. 8. 66. L
 Quomodo derelictus legitur Christus, qui à patre nunquam recessit. Ibidem. 71. C D & 85. G H. & 102. E
 Derelinquere vsque valde, vel vsquequaque, quid sit. to. 8. 290. H
 Quomodo deus dereliquit Christum, qui erat in Christo, sibi mundum reconcilians. Eodem. 166. A
 De duobus generibus hominum, mundum derelinquentium. to. 10. 294. G
Descensus.
 Descendere, ascendere, vel moueri, quomodo dicatur deus. to. 4. 234. C. to. 5. 135. D E. to. 10. 161. I.
 Descendere, quid sit. to. 8. 305. D
 Inter descendere & cadere, multum inter est. to. 8. 308. D
 Quod sancti, imitantes deum, descendunt ad nos. Ibidem. E
 Deus descendit. to. 10. 128. H
 Descendi vt videam, &c. exponitur. to. 10. 161. I K.
 De descensu Christi ad inferos. tomo. 10. 196. K. & 206. E
 Deus descendit, non vt honorem mundi consequeretur. to. 10. 199. C
 Descensus Aenæ ad inferos. Ibidem. I.
Deferere.
 Deus nunquam deserit hominem, nisi prius ab homine deseratur. to. 10. 171. K
Desertum.
 Desertum malum, & horribile, mundus. tomo. 8. 139. L.
 Deserta,

Deserta, vnde repleta sunt ferulis dei. tomo. 8. 116. A
 Vbiunque in deserto fueris, miscentur tibi mali. Ibidem. B
 Deserti nomine, seculum hoc figuratur. tomo. 8. 139. C
 Quod hoc desertum sit sine via, & sine aqua: sed dominus misit in ipsum viam & aquam. Ibidem. K
 Si ab hoc deserto homo exigit, quod sibi saluti est, nunquam videbit potentiam & gloriam domini: sed remanebit in siti moriturus. Ibidem. L
 In deserto consolationis nostræ, quales. tomo. 8. 139. L
 Speciosa deserti, quæ sunt. to. 8. 146. F G
 Deserti nomine, gentes significantur. tomo. 8. 32. B. & 152. L
 In deserto habitare. tomo. 10. 165. B
 Desertum pectoris nostri, quomodo habet Christus. tomo. 10. 165. C
 In deserto diabolus cum Christo, & in paradiso cum Adam, certat. to. 10. 165. B
 Conueniens est desertum saluti, vbi non est Eua quæ persuadeat. Ibidem.
 In deserto videtur habitare, qui quadragesima tempore ieiunus & castus est. tomo. 10. 165. B
 Christus in deserto ieiunauit, quia Adam de paradiso pulsus deserta coluit. Ibid.
 Per desertum, in quo Ioannes prædicabat, populus gentilis intelligitur. tomo. 10. 265. B C
Desiderium.
 Desiderij prohibiti fructus dulcior. tomo. 4. 284. D
 Desideria secularia detinent homines, quasi pedes. tomo. 4. 206. F
 Ipsum desiderium tuum quod ante dominum est, oratio tua est: & si continuum desiderium, continua oratio. to. 8. 69. K L
 Quale desiderium nostrum debeat esse, ante oculos dei. Ibidem.
 Desiderium, sitis animæ. to. 8. 139. F
 Desideria carnalia, de languore sunt. tomo. 8. 252. D
 Desiderium, non est nisi rerum absentium concupiscentia. tomo. 8. 292. M
 Vtrum aliud sit quam concupiscere. Ibid.
 Desiderio bono, leuamur ad deum: & desiderio malo, ad ima præcipitatur. tomo. 8. 314. I K
 Eius desiderium impletur, qui non est desiderio seculi plenus. tomo. 8. 324. A
 Desiderium malum, locum facit diabolo. tomo. 8. 350. M
 De desiderio sanctorum patrum ad Christum. Eodem. 300. C D
 Desiderium carnis, quid. tomo. 9. 127. L
 Desiderium animi, facit eum capaciorem. tomo. 9. 130. G
 Desiderium exercet nos ad premium consequendum. Ibidem. G H
 Desiderij humani conditio. tomo. 9. 169. I
 Desiderium mortis. tomo. 9. 208. C D
 Tota vita Christiani, desiderium est, tomo. 9. 130. G
 Desiderium patrum, de visione messie. tomo. 10. 131. M
 Totum desiderium nostrum, sit in vitam æternam. tomo. 10. 150. D
 Desideria iuuenilia, sunt maxime fugienda. tomo. 10. 249. I. & sequentibus.

Desidia.
 Desidia, segnitias, pigritia, negligentia, vitia sunt vtique, quibus labor fugitur: cū labor etiam ipse, qui utilis est, poena sit. tomo. 5. 214. F
Desolari.
 Desolari, est ad desolationem perducere. tomo. 8. 308. M
Desperatio.
 Desperandum non esse, de quocunque pessimo, in hac vita. to. 1. 7. E. to. 7. 91. A
 tomo. 8. 63. D
 Non desperandum peccatoribus. tomo. 3. 144. F
 Desperationis malum. tomo. 3. 236. H.
 tomo. 9. 57. M
 Non desperandi peccatores. tomo. 3. 238. A
 Desperare, quid. tomo. 4. 249. H
 Desperati, molesti, & timendi. to. 8. 39. G
 De nullo est desperandum, nisi de diabolo & angelis eius. tomo. 8. 115. A B
 Sicut cautos facit deus eos qui non ceciderunt, sic desperatos esse non vult qui ceciderunt. tomo. 8. 106. F
 Qui hominibus sunt desperati deus verbo curat. tomo. 8. 120. A B
 Propter duo homines desperare solent. to. 8. 328. C. & sequenti. F G
 Qui desperat vt peccet, & sperat vt peccet: vtunque metuendum est & periculosum. tomo. 8. 364. C
 Desperantes maxime timendi sunt. to. 9. 57. M. & sequentibus.
 Duorum discipulorum, euntium in Emaus, desperatio, & consolatio. to. 9. 126. E
 Desperatio Cain, figurauit desperationem Iudæ. tomo. 9. 212. B C
 Peccatorum multitudo, non adducit in desperationem, sed impietas. to. 10. 212. B C
 Desperationis & spei fiducia bellum. tomo. 9. 225. L M
 Non est desperandum, de venia peccatorum, penitentibus. tomo. 9. 240. B C
 De nullo desperandum, quamdiu uiuit. tomo. 10. 11. A
 De nullo peccatore, etiam foetente quadruiduo, desperandum sub Christo suscitatore. tomo. 10. 37. D. in fine.
 Peccatores, in opus foras prorumpentes, non desperandi. Ibidem. K L
 Desperatione periclitantes. to. 10. 40. D E
 Dei medela, spe & desperatione periclitantibus præstita. tomo. 10. 40. E
 Voragine duæ, peruersa spes, & desperatio. tomo. 10. 49. F. & sequentibus.
 A desperatione & peruersa spe reuocat descripturas. tomo. 10. 49. H
 Desperandum non est de illis qui peccata sua non solum corrigere nolunt, sed etiam defendere non erubescunt. to. 10. 91. C
 De nemine desperandum. to. 10. 101. C
 Non desperandum, quantumcūque magno peccatori. Ibidem. G H
 Seiplos suspendentes ex desperatione. tomo. 10. 105. L M
 Peccatores non debent desperare. tomo. 10. 117. B. & 122. L
 Nunquam est de bonitate & misericordia diuina desperandum. to. 10. 153. A. & 154. M
 Desperatio, nec consistit de scelere, nec veniam meretur de iudice. to. 10. 160. M
 Ex desperatione sequitur obduratio. to-

mo. 10. 171. K. & 172. C
Ex multitudinem peccatorum sequitur desperatio. tomo. 10. 171. K
Destruere.
 Deus destruit quosdam ita, vt non edificet: quosdam vt edificet. to. 8. 212. G. & 180. M
DetraCTOR.
 Contra detractores distichon. tomo. 1. in Possidonio.
 DetraCTOR, artificium diaboli. tomo. 2. 136. C D
 DetraCTOR cayenda est. tomo. 4. 254. L
 tomo. 9. 251. K L. to. 10. 302. K. & sequentibus.
 Detrahere fratrem aduersus fratrem, & aduersus filium matris ponere scandalum, quid sit. tomo. 8. 115. F G
 DetraCTOR, quia facta sua sibi placent, place re putat & deo. Ibidem.
 Qui detrahunt nobis, aliquando faciunt absentibus, aliquando coram in facie, vbi magis opus est fortitudine. to. 8. 225. E F
 Magis nocet Christo qui detrahunt, & per hoc animas interficiunt, quam qui eius mortalem carnem sæuendo peremerunt. Ibidem. 275. C
 Quod pro detractoribus nostris orare debemus, exemplo Christi. Ibidem. D E
 DetraCTORis & libertatis iustæ correptionis certamen. tomo. 9. 225. C D
 De eo quod in Psalmo, Sedens aduersus fratrem tuum detrahebas, &c. Homilia, tomo. 10. 90. L M. & sequentibus.
 DetraCTOR, quid. tomo. 10. 100. H
 De murmuratione & detractione. tomo. 10. 289. H
 DetraCTOR, grande vitium est. to. 10. 301. M
 Peior est fornicator detractor. to. 10. 302. A
 Vide, Obrectator.
Deuerra.
 Deuerra dea. tomo. 5. 52. K
Deuere.
 Deuere à laude dei. tomo. 10. 148. C
Deuotio.
 Deuotio, quid sit. tomo. 3. 200. H I
 Deuotio plebis sub Apostolis. to. 10. 83. G H
Dei nomen, & definitio.
 Dei vocabulum, quid præ se ferat. tomo. 3. 2. M. & sequenti.
 Deus, nomen est substantiæ. to. 8. 158. B C
 Nomen deus & diabolus, ab eadem litera incipiunt: & nihil tam distinctum quam deus & diabolus. tomo. 8. 263. G
 Duæ syllabæ dei. tomo. 9. 189. L
 Deus, nomen est potestatis, non proprietatis. tomo. 10. 191. B
 Deus dicitur, quicquid volumus, quicquid expectamus. tomo. 9. 130. H
 Deum non esse, nemo audet dicere: etiam si ausus fuerit cogitare. tomo. 8. 17. L & sequentibus.
 Deum quomodo definit Cicero. to. 5. 213. L
 Deus quid, & eius essentia.
 Deus quid sit, & quomodo cognoscitur. tomo. 1. 38. A. tomo. 4. 161. E. tomo. 9. 183. L
 tomo. 10. 55. B C
 Deum omnes intelligunt id, quo nihil melius. tomo. 3. 3. B
 Cognitio dei per creaturas. tomo. 3. 183. I
 Quod deus sit aliquid supra animam rationalem. tomo. 8. 82. H
 Nec mundus, nec aliquid quod in eo sit, est deus. tomo. 9. 169. M. & sequentibus.
 Deus pro-

INDEX

Deus proprie est. tomo. 1.36. G
 Deus solus, perfectissimus est. to. 3.72. EF
 In deum non competit accidens. Ibidem. G
 Deus, substantia est. tomo. 8.178. G
 Deo idem est intelligere, viuere, & beatum esse. tomo. 5.66. I
 Deo nulla natura est contraria, nisi quæ non est, cum sit summa essentia, à quo omnis essentia est. tomo. 5.101. A
 Deus quomodo dicitur substantia. tomo. 3.78. B C
 Deus summa essentia, vnde dicitur. tomo. 1.159. D E
 Deus vocatur qui est, & verè est. tomo. 9.130. E. tomo. 10.325. E
 De essentia deitatis. tomo. 9.19. C D
 Mirabilis essentia dei. tomo. 9.172. E
 Natura dei non potest deficere. to. 5.102. E
 Deus non habet quod proficiat, nec vnde deficiat. tomo. 8.38. I
 Dei natura qualis.
 Deus spiritus est. tomo. 1.20. E. to. 4.235. A
 Deus solus incorporeus. tomo. 3.45. F. to. 4.233. B. tomo. 9.191. C D
 Deus non est corpus, vel eiusdem nature cum anima. tomo. 5.67. B C. & sequentibus.
 Deitas, incorporea est. tomo. 9.191. C
 Vide infra, Deus qualiter visus.
 Deus magnus, non mole, sed virtute. tomo. 3.75. H
 Dei nature nulla sit accessio. Ibidem. I
 Solus magnus. tomo. 8.206. I K
 Vnde probatur esse magnus. to. 8.367. D E
 Magnitudo dei in homine facta. tomo. 9.189. M. & sequentibus.
 Latitudo dei. tomo. 5.190. A
 Deus est magnus, & ipsa magnitudo qua est magnus. tomo. 10.140. H I
 Deus non diuiditur in partes. to. 9.189. G H
 In deo non est pars, nec diuisio. tomo. 9.190. M. & sequenti. B
 In finitudo dei. tomo. 9.192. B
 Deus finitus Manichæo. tomo. 6.28. C
 Solus inuisibilis. tomo. 6.157. D
 Deus immensus. tomo. 4.233. C. to. 6.28. B
 Deus est solus immortalis. tomo. 6.149. B C. & 158. D. tomo. 9.186. I
 Deus incommutabilis. tomo. 1.51. B. & 148. L & 159. H. & 168. K. to. 2.94. K. to. 3.52. C D. & 237. M. to. 4.233. D. to. 6.120. L. tomo. 9.191. F. & sequenti. A
 Dei substantia, incommutabilis est: quia semper manet. tomo. 8.216. K
 Deus immutabilis. tomo. 1.51. B
 Deus solus simplex & immutabilis est. tomo. 5.94. B
 Solus immutabilis. to. 6.121. H I. & 158. D
 Immutabilitas dei. tomo. 9.191. F. & fo. sequenti. A
 Nihil per se stabile aut imutabile, nisi deitas sola. tomo. 10.144. B
 Deus incontaminabilis. tomo. 5.79. B
 Deus ineffabilis. tomo. 3.3. A. & 236. D tomo. 8.206. H. tomo. 10.32. F
 Quod sit ineffabilis: quia facilius dicimus, quid non sit, quam quid sit. to. 8.206. H
 Quicquid occurrit, quod cogitari potest, non est deus. tomo. 8.30. A
 Quicquid vis, deū vocat, quia non est quod vocas: non enim ei potes congruum nomen inuenire, quia non remanet in vno nomine. tomo. 8.59. I
 Deus est solus inuisibilis. tomo. 4.233. B

tomo. 9.186. I. & L
 Vide infra, Deus quomodo visus.
 Dei cognitio, scientia, sapientia, iusto.
 Deo nota arcana. tomo. 1.38. G
 Deo nihil sapientius. tomo. 3.3. C
 Solus sapiens. tomo. 6.121. I. K. & 158. F G
 Deus cognoscere dicitur, quando cognoscetes facit. to. 3.57. L. M. & 124. E. to. 4.22. I. tomo. 8.60. C D. & 85. K L. tomo. 3.53. F G
 Dei obliuio & recordatio. tomo. 3.236. M tomo. 4.234. H. to. 8.210. M
 Deus quæ scire vel nescire dicitur. to. 4.39. F. & 124. F. 130. L. & 132. M. & 234. E
 Deus non aliter nouit facta, quam facienda. tomo. 5.84. L
 Deus simul intelligit infinita. to. 5.107. H
 Deus quomodo scire, videre, vel discere dicitur. tomo. 5.135. E
 Deus nos videt in natura sua. to. 9.189. M
 Deus & bonos videt & malos. tomo. 10.8. I
 Dei voluntas.
 Dei voluntas, ad substantiam eius pertinet. tomo. 1.47. E
 Dei voluntas, principium nescit. Ibidem. 43. L M
 Dei voluntas, prima causa. tomo. 3.64. I & sequenti. & 236. D
 Dei voluntas omnium causa. to. 1.180. M to. 3.65. B. & 133. K
 Dei voluntas in saluandis & perdendis. tomo. 3.42. I K. Vide infra.
 Prouidentia & præscientia dei.
 Dei velle, facere est. tomo. 9.189. H
 Deus non vult fieri, quicquid malè sit. tomo. 9.238. I
 Dei omnipotentia.
 De omnipotentia dei dubitare, demeritis est. tomo. 1.155. A
 Deus cogi non potest. to. 1.29. C D
 Deus omnipotens. tomo. 3.32. D. & 42. I
 Dei potentia creaturis non alligata. tomo. 3.133. D E
 Deus si suam potetiam subtraheret, omnia verterentur in nihilum. to. 5.107. D
 Deus potest reparare carnem eandem numero, etiam si tota annihilata esset materia carnis. tomo. 5.216. D E
 Deus omnipotens est, ad facienda maiora & minora. tomo. 10.187. G
 Deus non potest negari omnipotens. tomo. 10.197. L
 Deus potest, quod impossibile est. tomo. 10.202. I
 Deus summum bonum, & uita beata.
 Deus vnice bonus. tomo. 3.79. F. & sequenti.
 Deus summum bonum. tomo. 1.3. M. & 10. K. & 53. L. & 140. C. & 168. D E. tomo. 3.239. H
 A deo omne bonum. to. 1.3. F. & 19. G. & 148. M. to. 3.187. E. & sequenti. Vide Bonū.
 Deus solus bonus. to. 2.51. A. to. 6.121. I
 Deus summè bonus. to. 10.69. A B.
 Deus omnium vita. tomo. 3.50. E
 De deo dicitur i morali philosophia, quod est summum bonum: propter quod omnia facere debemus, quo beati sumus, nec vltra ipsum requiescere debemus. tomo. 5.67. C D
 Deo est beata vita hominis, & finis, & summum bonum. to. 5.185. C
 In deo angelus clarus cognoscit res, quam

in proprio genere. tomo. 5.98. K L
 Deo adherere, facit beatum. to. 5.100. K
 Deus non potest esse miser, quia seipso beatus est: sine quo creatura rationalis est misera. Ibidem.
 Deus est omnia in omnibus. tomo. 5.217. C
 Locus dei.
 Deus vbique totus. tomo. 1.15. I
 Dei præsentiam neminem effugere, cum sit vbique. tomo. 1.33. I K
 Deus non alicubi est. tomo. 2.57. E. tomo. 4.124. H
 De præsentia dei, ad Dardanum. tomo. 2. episto. 57.
 Deus vbique. tomo. 3.50. D E. to. 9.113. M tomo. 10.63. G. & sequenti. & 179. L
 Deum non contineri loco. tomo. 4.36. C
 Deus incircumscribitus & illocalis. tomo. 4.233. C. to. 9.184. C. & 186. G
 Deus quomodo vbique præsens. to. 4.272. I
 Deus in animo habitat. to. 4.204. D
 Deum loco includit Manichæus. tomo. 6.27. K
 Deus vbique totus, vbique præsens, nullis includitur locis, & cetera. implens cælum & terram, præsentem potetiam, non absentem natura. tomo. 5.62. I K
 Dei ciuitas & domus, est Ecclesia. tomo. 5.73. A B
 Deus non loco mouetur, qui semper vbique est totus. tomo. 5.135. D E
 Deus in templo, cum in loco non sit. tomo. 6.40. E F
 Deus ubi fuerit ante mundum conditū stultè queri. tomo. 6.125. H
 Dei statura vbique tota est, & nullo continetur loco: non enim distincta humanis membris. tomo. 8.21. C
 Deus non finitus, quasi corporalibus locis aut membris. tomo. 8.36. D
 Quod nusquam non est, qui nulli deest. Ibidem. 45. I
 Deo propinquare, & ab illo recedere, quid sit. tomo. 8.56. L M
 Dei sedes in sanctis suis. to. 8.262. F
 Vbi erat deus antequam fecit cælum & terram. tomo. 8.315. D
 Deus vbique est substantialiter & potentialiter. to. 9.186. F. & 189. A
 Deus in omnibus creaturis essentialiter manet. tomo. 9.184. E
 Deus spiritus est, præsens vbique totus. tomo. 9.189. A. & 207. F. & 238. E
 Deus nullo loco continetur. to. 10.47. H
 Deum nemo potest fugere. to. 10.110. D
 Deus quibus longè, & quibus propè. tomo. 10.120. G H
 Tempus & eternitas dei.
 Deus æternus. to. 3.52. C. to. 4.124. F. & I
 Dei eternitas nescit tempora. tomo. 1.36. G & 43. M. to. 4.124. G
 Quod ante tempora à deo creata, nulla fuerint tempora. tomo. 1.44. B
 Temporalitas deitatis. tomo. 3.241. E
 Deus æternus. tomo. 5.104. A B
 In deo non est tempus, sed eternitas. tomo. 9.127. B
 Deus nec præteritum nec futurum, sed solum præsens habet. Ibidem.
 Deus extra omne tempus est. to. 9.186. H
 Deus incomprehensibilis, quomodo & ubi inueniatur.
 Deus cor.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Deus corporea virtute non inuenitur. tomo. 1.38. D
 Deus ubi inuenitur. tomo. 1.40. D E & sequentibus.
 Deus intelligibilis. tomo. 1.117. D
 Ex ordine rerum cognosci deum. to. 1.164. F
 Deus autoritate scripturarū vestigandus. tomo. 1.168. C
 De deo quomodo cogitandum. to. 3.72. C
 Dei quomodo obliuiscimur, & remiscimur. tomo. 3.98. M. in fine, & sequenti.
 Deus supramentem. Eodem. 100. G H
 Deus quomodo semper queritur. Ibid. H I
 Quid sentiendum de deo. tomo. 3.140. K
 De querendo deo. tomo. 3.235. G
 Deus incogitabilis. Eodem. 236. E
 Deus querendus est, sine quo nulla natura subsistit, nulla doctrina instruit, quatum scilicet ad triplicem philosophiam. tomo. 5.65. I
 Ad deum reducitur omnis philosophia. Ibidem.
 Deum cognouerunt philosophi summum esse, neque mutabilem. tomo. 5.66. H
 Dei nulla est imaginatio. to. 6.28. A
 Deus quomodo sit inquirendus in rebus visibilibus & corporalibus. tomo. 8.82. E & 178. B F
 Deum inquirere manibus, quid sit. tomo. 8.144. A. & sequentibus.
 Deus qualis sit, ex creaturis cognoscitur. tomo. 9.3. C. & fo. sequenti. F
 Deum qui non potest intelligere quid sit, intelligat quid non sit. to. 9.45. B
 Deum quomodo concipere quis nominet, non capit. to. 9.103. M. & sequenti. B
 Deum capit, qui ab eo qui dat incrementum petit accipere. tomo. 9.104. B
 Intelligentia de deo, nulli qui non habet deum, prodest. tomo. 9.105. F
 Deus neque per sensus exteriores, neque interioribus inueniri potest. tomo. 9.169. K
 Diuina maiestatis consideratio. to. 9.171. B
 Deus nullis verbis exprimi, nulla cogitatione cõprehendi potest. to. 9.183. C. & F
 Deus incõprehensibilis. to. 10.31. M. & 32. B
 Deum oculo cordis puro contingere, beatitudo. tomo. 10.32. C
 Philosophi deum de longinquo quomodo viderint, & vnde. to. 10.46. K L. & sequenti.
 Deus quis. tomo. 10.111. D
 Modus cogitandi deum. tomo. 10.323. G H & sequentibus.
 Deus omnium author & creator.
 Deus mali author non est, qui omnium quæ sunt, author est. tomo. 4.124. H I. in fine.
 Retractionum. to. 1.9. A
 Deus condidit omnia verbo. tomo. 1.45. I
 A deo sunt omnia. tomo. 1.140. F
 Deus ex nihilo creauit omnia. Ibidem.
 Deus omnium creator. tomo. 1.45. I. tomo. 3.50. A B. & 52. D
 Deus quid fecerit ante mundi creationem. tomo. 1.44. B. & 46. B
 Deus quomodo malorum author. tomo. 1.140. B
 Deum non esse authorem peccati. tomo. 1.149. I. in fine.
 Dei & creaturæ consideratio. to. 4.124. G
 Deus cum omnia fecerit, quare non equalia fecit. tomo. 4.126. K
 Deum simul fecisse omnia. tomo. 3.127. G & sequentibus.

In deo quomodo fuerint omnia. tomo. 3.130. E. & fo. sequenti. C. & sequentibus.
 Deus solus creator. tomo. 3.143. K. & 237. F
 Deus cur mundum fecerit. to. 4.161. L
 Deus quare fecerit mundum, stultè queri. tomo. 1.180. I. & seq. to. 4.125. C
 Deus est principium nature veritas doctrinæ, felicitas vite. tomo. 5.67. H
 Deus absque sui mutatione potuit producere mundum in tempore, & alia, & cetera. tomo. 5.96. E F. & sequentibus.
 Item quid Plato senserit de creatione mundi, quia elatum deum dixit ex ea. Ibidem.
 Deus noluit producere res antequam essent. tomo. 5.96. E F
 Deus, testante Platone, est omnium author naturarum, intelligentiæ dator, & amoris, quo bene viuunt, inspirator. tomo. 5.97. H
 Deus non vituperatur ex vitis, sed laudatur ex omnibus naturis. to. 5.100. L M
 Quare deus non antè fecerit hominem dicit esse stultum querere. tomo. 5.103. F & sequentibus.
 Deus quod non mutabili voluntate produxerit hominem in tempore, & alia huiusmodi, dicit esse inuestigabile & inscrutabile. tomo. 5.104. A B
 Deum non posse operari aliquid noui, sine sui mutatione, dixerunt philosophi: ideo mundum æternum & circuitum in rebus posuerunt. Ibidem. M. & sequenti.
 Dei sapientiam & virtutem, qua potest sine feminibus operari, non attendentes, sed eam vilitatis metientes operibus, reputant fabulosa quæ scribuntur de prima creatione mundi: non attendentes quod etiam conceptus & partus & huiusmodi, si eis narrarentur, & non vidissent, non crederent. tomo. 5.106. K
 Deus producit omnia, & secundum diuersas species vna vi & vna sapientia operatur in natura. to. 5.44. D. & 107. B C
 Deus etiam laudandus est ex minima creatura. tomo. 5.214. C
 Deus creator ab operibus cognoscendus. tomo. 8.82. E F
 Deus creat impios, ad vtilitatem iustorum. tomo. 7.237. E
 Deus cur hominem faciebat, quem sciebat futurum non bonum. to. 7.248. H
 Excepto deo, quicquid aliud est in natura rerum, factum est à deo. tomo. 8.206. G
 Deum requiescisse die septimo. to. 9.38. K
 Deus author cuiuscunque nature, non autè vitij. tomo. 9.68. M
 Deus nature author. tomo. 10.71. I
 Deus est causa, creator, & dator omnium quæ sunt, fuerunt, vel erunt. to. 10.140. L
 Excellentia dei in paradiso. to. 10.272. E F
 Operatio dei.
 Deū requiescere & operari, quomodo accipiendum. tomo. 1.164. H. tomo. 2.21. M tomo. 3.124. H. & sequenti. & 239. E. tomo. 4.220. M
 Deus quomodo operatur. tomo. 3.116. C
 Quomodo deus agat aut quiescat. tomo. 3.124. E
 Dei operatio gemina in creaturis. tomo. 3.139. D. copiosè. & 143. G H. & M. & fo. sequenti. E F
 Dei inoperatio quæ sit. to. 4.225. I

Deus nouit quiescens agere, & agens quiescere. tomo. 5.105. C
 In dei vacatione ab opere, non est intelligenda desidia, & cetera. Sicut nec in eius opere labor. Ibidem.
 Deum prius cessasse, & posterus operatum esse, vtrum sit dicendum, dicit se nescire. tomo. 5.105. C
 Deus operatur in omni opere. tomo. 5.107. A B. & 215. C
 Deus si potentiam suam fabricatoriam rebus subtrahat, ita non erunt, sicut antequam fierent non fuerunt. to. 5.107. D
 Deus operatur in angelis cooperantibus, & per angelos. tomo. 5.135. E
 Deus operatur naturalem generationem. tomo. 5.140. H I
 Deus operatur etiam in cordibus malorū. tomo. 7.285. H I
 Deus facere dicitur, quod dono dei creatura facit. tomo. 8.113. A. & C
 Deus fecit quæ futura sunt. to. 9.90. L M
 Deus omnia sola verbi potestate perficit. tomo. 10.194. G
 Deus omnia in solo verbo fecit. to. 9.189. K
 Deus an author mali.
 Deus & de malis benefacit. tomo. 4.239. G
 Deus nullorum vitiorum offensione vituperandus est, sed omnium naturarum consideratione laudandus. to. 5.101. K
 Deus permittit aliquid iuste, quod diabolus facit iniuste. tomo. 5.192. C
 Deus pro meliori sinit malum esse. tomo. 5.207. E
 Deus quomodo facit mala. tomo. 6.45. K
 Deus omnia iustissima ratione facit. to. 9.163. B
 Vide titulum præcedentem.
 Prouidentia dei, & qualiter creaturas administrat.
 Diuina prouidentia omnia regit. tomo. 1.140. C. & 168. C. tomo. 3.130. L. 172. M & 239. F
 Dei prouidentia & hominis libertas. tomo. 1.150. E F
 Dei præscientia non obstat libero arbitrio. tomo. 1.150. M. & sequentibus.
 Dei prouidentiam cum genere humano, sacra historia testantur. tomo. 1.161. C D
 Diuina prouidentia argumenta. tomo. 3.130. M. & sequentibus.
 Dei præscientia. tomo. 3.43. H. & 133. I & 236. A
 Dei prouidentia. to. 3.236. A. & 239. D
 Diuina prouidentia opus bipertitum. tomo. 3.139. C D. 143. H. & M. & fo. sequenti. E
 Dei occulta quatenus nobis cognita. Eodem. 237. I
 Dei præscientia de malis. tomo. 3.149. H & 241. K L
 Dei prouidentia omnia fieri, & quæ ipse facit, & quæ fieri ipse permittit. tomo. 7.273. F
 Deo est prouidentia, & cura omnium rerū. tomo. 4.140. F. & sequentibus.
 Dei cura erga nos. tomo. 1.21. A
 Deus continet & tuetur omnia. tomo. 3.124. I. tomo. 9.191. B
 Deus aliter operatus est primò, aliter nunc administrat omnia. tomo. 3.129. K & 130. I K
 Deus quo-

INDEX

Deus quomodo creaturas moueat, obsecrum. tomo. 3. 140. M. & sequenti.
 Deus semper quietus, omnia tamen agens. Eodem. 141. C
 Deus, semper idem, administrat omnia. Ibidem. G
 Dei opera, tarditas ingenij humani non assequitur. Eodem. 144. A
 Arbitrio dei omnia regi. tomo. 3. 239. F
 Diuina providentia, & punit, & optulatur, per bonos & malos. tomo. 4. 125. A B
 Deum res humanas non curare arbitrantes, taxatur. tomo. 4. 140. F G. to. 8. 174. E F
 Omnia curam gerit deus, quasi omnium opifex. tomo. 4. 213. A
 Deus res cõditas sic administrat, vt eas pro prios motus agere sinat. tomo. 5. 62. I K
 Deus, testante Platone, sicut vniversi mundi, ita omnium animalium species æterna intelligentia continebat. tomo. 5. 107. H
 In deo, omne quod dicitur, id ipsum est. tomo. 10. 142. D
 Deus quomodo restituit omnia. tomo. 1. 174. C
 Deus vnus, & vnus.
 Deus vnus. tomo. 1. 162. D E. tomo. 3. 52. B tomo. 6. 123. E. & 142. D
 Vnus verus deus. tomo. 4. 87. M. & sequenti.
 Deum vnum, dixerunt aliqui, plures res esse: aliqui eõuerio vnã rem plures deos. tomo. 5. 59. A
 Deus verus, est incorporea incommutabilisq; natura, à quo vita bona & æterna poiçenda est. Ibidem. H
 Deus trinus & vnus, & de deo predicata.
 Deus patri est præponendus. tomo. 1. 6. K L
 Quæ de patre, filio, & spiritu sancto dicuntur, vt vox patris, homo, columba, sonus vocis, linguæ, diuisa velut ignis, quomodo accipienda. tomo. 2. 94. K. & sequenti. tomo. 3. 55. E F. & 60. I K. & sequenti. & 71. K L. & sequenti.
 De deo quicquid absolute dicitur, & de singulis personis singulariter dicitur. tomo. 3. 73. C D
 Deus vnus & trinus: & quæ personis communi, quæ non. tomo. 3. 55. E F
 Deus solus continet omnes personas. tomo. 3. 75. K
 Deus est vnus, pater & filius & spiritus sanctus. tomo. 5. 94. B
 Deus pater vnus est. tomo. 8. 187. M
 Quis deus virum pater, an filius, an spiritus sanctus, an ipsa trinitas stetit in synagoga deorum. to. 8. 198. A. & 340. D
 Quia & singulus quisque deus, & ipsa trinitas vnus deus. tomo. 8. 198. B
 Cum dicitur simul aut diuisum pater, & filius, & spiritus sanctus, nihil aliud intelligendum est quàm vnus deus. to. 8. 6. H
 Deus de deo dicitur filius, non autem pater: sicut filius de patre, non autem pater de filio. tomo. 9. 53. I
 Diligens filium dei, diligit filios dei, & mēbra filij dei. tomo. 9. 139. M
 Quicquid substantialiter potest dici de deo, est vnum in tribus personis. tomo. 10. 139. F
 Quæ substantialiter & quæ relatiue dicuntur de deo, & de personis. tomo. 10. 139.

H I. & K L
 Deus quomodo pater. tomo. 10. 187. F
 Quæ dicuntur de deo singulariter, & non pluraliter. tomo. 10. 139. L
 Dei in creatura apparitiones.
 Deum non videmus oculis corporeis, sed mente. tomo. 1. 168. C. to. 2. 6. M. & sequenti. & 93. M
 Deum visum diabolo, & impijs visuros deum, nonnulli putarunt. tomo. 2. 108. F & 110. D
 Deum nemo vidit vnquam: exponitur. Eodem. 110. A. & sequenti. & 107. M. & sequenti.
 Deum iusti antiqui quomodo viderint. Eodem. 110. D. & sequenti. & ibidem. L
 In igne rubi. tomo. 3. 61. A B. & 62. F
 Columna nubis & ignis. tomo. 2. 94. L tomo. 3. 61. A B
 Fulgure & tonitruo in monte Sina. tomo. 3. 61. B
 Deum quomodo angeli videant. Eodem, 110. I
 Deum videt purgatus animus. tomo. 3. 3. D
 Deus visibilis induta carne. Ibidem. E
 Deus quomodo visibilis & invisibilis. tomo. 2. 109. L. & sequenti. tomo. 3. 233. H tomo. 4. 172. H I. to. 6. 40. A B. & 46. B & 156. M. & sequenti.
 Deus invisibilis. tomo. 4. 233. B
 Dei apparitiones quomodo fiant. tomo. 4. 36. F. & 39. D E
 Deus variè assumit creaturam, & de apparitionibus diuinis plura. tomo. 3. 60. K & sequenti.
 A deo, primaria causa, proficiscuntur omnia. Eodem. 64. K L. & sequenti. L M
 Et multa de miraculis diuinis, & magicis. Ibidem. 64. I. & sequenti.
 Dei essentia nunquam per se apparuit. Eodem. 66. I
 Et de ministerio angelorum plura. Ibidem. 6. K
 Deus omnibus creaturis vtitur vt vult. Eodem. 65. A
 De deo & creatura. tomo. 4. 124. G
 Deus videtur in corporali specie, sicut sententia in voce. tomo. 5. 84. M
 Deus facit mirabilia solus. tomo. 8. 185. F
 Deus quomodo vtatur angelis bonis & malis, copiose. tomo. 8. 189. L. & sequenti.
 Deus cum creatura non est maior, nec sine illa minor. tomo. 9. 22. E
 Deus homo.
 Deus, homini permixtus, dura loquitur. tomo. 2. 3. E
 Deus cur factus homo. tomo. 3. 3. E. to. 10. 83. B. & 164. H
 Deus factus est homo, quomodo accipiendum. tomo. 3. 38. D
 Deum habuisse tam mētem, quàm animam hominis. tomo. 3. 173. L M
 Deus & homo. tomo. 3. 240. L
 Deus factus particeps humanitatis nostræ, compendium præbuit percipiendæ deitatis suæ. tomo. 5. 78. F
 Vt particeps fieret diuinitatis, deus prior particeps tui esse voluit. to. 8. 313. C D & 346. A
 Contra eos qui attribuunt deo humani corporis formam. tomo. 8. 217. K
 Quod non habet formam humani corporis. Ibidem. 277. D E

Si quid de deo sentis, secundum corpus, vel secundum animam humanam, multum erras. Eodem. 331. E F
 Deus quomodo homo factus. tomo. 10. 35. L M
 Deus homini omnia factus, ne alicubi erraret. tomo. 10. 46. I
 Deus quomodo venerit ad nos. tomo. 10. 63. H I
 Deus factus est homo, vt homo fieret deus. tomo. 10. 128. H
 Deus homo factus. tomo. 10. 191. C
 Deus factus est homo, ne periret homo. tomo. 10. 198. I
 Deus venit ad nos, si mundare domum velimus. tomo. 10. 213. K L
 Dei prædestinatio, præscientia, electio, uocatio, odium, & cetera.
 Deus certum sanctorum numerum prædestinavit. tomo. 1. 5. C. tomo. 2. 101. A B
 Dei electio, gratuita. tomo. 1. 8. D. tomo. 2. 98. F G
 Dei uocatio. tomo. 1. 9. K
 Dei propositum & uocatio. tomo. 1. 12. F
 Diuinam electionem non iudicat homo. tomo. 1. 52. D
 Deus cur etiam animas damnandas curat. tomo. 1. 151. C. & sequenti.
 Deus quare creauerit præcisos ad damnationem. tomo. 2. 146. K. & sequenti. tomo. 3. 149. E F. & sequenti.
 Dei creatio & prædestinatio. tomo. 3. 42. L
 Deus cuius vult, miseretur. tomo. 3. 42. L & sequenti. to. 4. 146. I
 Deus quomodo præscientia eligat credituros, & damnat incredulos. tomo. 4. 286. M. & sequenti. & fo. sequenti. C D
 Deus semel vocauit omnes iustos. tomo. 4. 303. I
 Deus quomodo induret. Eodem. 146. H I & 234. H
 Deus quomodo obstupescit. Eodem. 70. G H
 Deus quomodo excæcat mentes infidelium. tomo. 6. 82. F G. & 136. M. & sequenti.
 Deus quem vult illuminat, & quem vult excæcat. Eodem. 137. A
 Deus quare aliquos tradit in desideria cordis. tomo. 4. 138. M. & sequenti. tomo. 6. 82. G
 Dei odium vel dilectio, an ex præscientia futurorum operum nostrorum. tomo. 4. 145. E. & sequenti.
 Deus non mutat præscientiam, sed statum. tomo. 5. 118. I
 Dei præscientia, & prædestinatio, num tacenda propter frigidios. to. 7. 276. H I
 Deus noscit suos, intus & foris. tomo. 7. 88. K L. & 96. F G
 Deus cur præcepit quod scit non obseruandum. Eodem. 151. A
 Deus gignit malos, sed in bonum suum. Eodem. 182. E F
 Deus quomodo omnes homines saluos fieri velit, quæ perirent ex his aliqui. tomo. 7. 261. F
 Item cur indueret alios, miseris aliorum. Ibidem.
 Deus quos dignatur vocat, & quem vult religiosum facit, Ambrosij dictum. tomo. 7. 278. C
 Dei præscientia quomodo prædicanda. Ibidem. M. & sequenti.
 Dei præ-

Dei præscientia & prædestinatio quid. tomo. 7. 277. B C
 Deus quare istos hoies oues facit, & istos non facit. tomo. 7. 199. B
 Quare deus vnum hominem dignum habeat, & alterum indignum. to. 10. 241. H
 Dei diuitiæ, & dominatus.
 Deus non eget rebus conditis. tomo. 1. 49. M & sequenti.
 Deum non pati necessitatem. tomo. 4. 124. I.
 Deus non est diues pecunia, sed omnipotentia. tomo. 5. 57. M
 Dixi domino, deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non egesset: exponitur. tomo. 5. 82. B C. & sequenti.
 Deus est verus dominus, qui non indiget inferiori. tomo. 9. 137. I
 Deus est omnium, deus in omnibus integer, in singulis integer. tomo. 9. 238. E
 Deus peccare non potest. Ibidem. I
 Dei in nos dona & beneficia.
 Deus omnibus donat, nihil amittens. tomo. 1. 15. K
 Deus dat regna terrena bonis & malis. tomo. 5. 39. M
 Deum scire quid nobis necessarium sit, antequam petamus ab eo. tomo. 7. 276. K
 Deus non replet arcam, sed peccus. tomo. 8. 113. G
 Deum cum volueris, habebis: quia antequam velis, venit ad te: & cum auersa voluntate esses, vocauit te. tomo. 8. 48. E
 Deus cum sit omnium, est tamen singularum. Ibidem. F
 Est tamen deus, etsi non tuus deus. tomo. 8. 103. M
 Cum sit omnium, eorum tamen propriè est qui eum diligunt, tenent, possident & colunt. tomo. 8. 120. G. & 350. I
 Deus fidelis. tomo. 8. 46. D E. tomo. 9. 29. M
 De alia dona dat inimicis, alia amicis suis. Ibidem. 150. D
 Deus præstat nobis æterna & temporalia. tomo. 10. 4. H
 Deus nobis non infert bona sua, nisi auferat mala nostra. tomo. 10. 10. I
 Deus se nobis dat. tomo. 10. 26. B
 Deus nullus est debitor, quia mutuo accepit, sed quia promissit. to. 10. 28. A B
 Quatuor res insignes dei, circa nos. tomo. 10. 74. L
 Deus quid nobis præstitit. tomo. 10. 110. F
 Deus Israelitarum, Deus Christianorum, Deus recens.
 Deus Israel cur dicitur. tomo. 4. 88. M & 89. F G
 Deus Israel quis, iuxta Hebræos. tomo. 4. 89. F
 Deus sabaoth. Ibidem.
 Deus Israel, deus vniversæ terræ. Ibid. I K
 Deum prophetarum blasphemat Masichæi. tomo. 2. 70. L. tomo. 6. 6. A
 Deus verè non est notus, nisi in iudæa. tomo. 8. 180. L
 Opinio gentium de deo nostro. tomo. 4. 88. B
 Deus noster est ille, quem iudæi velint noli, cognoscunt. tomo. 5. 183. L
 An verus sit deus, cui Christiani seruiunt, cui soli debeat sacrificari. Ibidem.
 Deus noster, quomodo rex est omnis terræ.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

tomo. 8. 94. G
 Deus noster non est deus ad tempus, quomodo dij gentium, sed deus in æternum. Ibidem. 97. B
 Deus deorum dominus, vnus est, non factus, & verus deus solus, ipse pater, & filius, & spiritus sanctus. tomo. 8. 101. K
 Deus diis gentium, dæmonis, est terribilis, diis à se factis est amabilis. Ibidem. M
 Christus quibus est occultus deus deorum. tomo. 8. 102. B
 Deus recens, est deus ad tempus factus: de noster recens non est, sed ab æternitate in æternitatem. tomo. 8. 196. F
 Deum recentem sibi faciunt, qui Christum creaturam putant imparem & inæqualem patri. Ibidem. G
 Deus deorum, est Christus Christianorum qui videbitur in Sion. Ibidem. 201. K
 Cur non sit similis deo, in diis gentium. tomo. 8. 206. H
 Super quos deos terribilis est deus. tomo. 8. 234. G. & 340. D
 Quomodo nimis exaltatus est Christus super omnes deos. tomo. 8. 238. B
 Ipse est summus deus noster, qui est super omnes deos, & etiam super angelos, nec habet super se deum. tomo. 8. 232. C D
 Deus noster vbi est. tomo. 8. 231. L
 Quod non potest demonstrari ad oculum, sicut dij gentium. Ibidem. M
 Deus noster quis. tomo. 10. 3. K
 Deus noster, deus videns & viuens: dij falsi, nec videntes nec viuentes. tomo. 10. 8. G
 Dei cultus, & quid de deo sentiendum.
 Deus quomodo colendus. tomo. 1. 14. I & 139. F
 Deus in omnibus laudandus. tomo. 1. 10. F & 15. G. & 23. I. & 30. I. & 153. I
 Deum scire, vel inuocare, vtrum sit prius. tomo. 1. 15. G
 De deo quid doceat Ecclesia. tomo. 1. 168. H
 Deus vnice diligendus. Ibidem. L
 Deus vnice colendus. tomo. 1. 4. I. 137. H tomo. 3. 205. M. & 212. K
 Deus vnus adorandus. tomo. 3. 207. C
 De deo quomodo differendum. tomo. 3. 55. A
 Deus vnus etiam ignoranter colitur extra Ecclesiam. tomo. 7. 47. K L
 Deum nobis scriptura more humano cur deliniat. tomo. 3. 54. K L
 De deo propriè dicta. Ibidem. L
 De deo quomodo cogitandum. tomo. 3. 72. C
 De deo quid sentiendum. tomo. 3. 140. K
 De deo quid credi debeat. tomo. 3. 237. E
 Deus possessio nostra. tomo. 4. 253. D
 Deorum cultum horrentes iudæi multiplicati sunt & exaltati ab vno deo qui solum regna cultoribus tribuit. tomo. 5. 40. B C
 Deo, datoris felicitatis, cõsecrandi sumus. tomo. 5. 54. E
 Deum vnum colimus, qui fecit cælum & terram. tomo. 5. 62. A B
 Dei vice colentem creaturam, dicit peccare dupliciter. Ibidem. B

Deo debemus cultum, qui pietas vel religio dicitur: & quod omnia sunt vera delectio. tomo. 5. 81. C D
 Deo seruit ciuitas terrena, propter temporalia. tomo. 5. 125. E
 Deum colens Constantinus, est mirabiliter exaltatus, aliis idololatriæ trucidatis. tomo. 5. 48. E
 Deus agricola noster. tomo. 8. 149. M & sequenti.
 Deum esse possessionem nostram, & nos esse possessionem dei. tomo. 8. 48. F G & 60. L M
 Deum inuocantes propter secularia comoda, non inuocant deum. tomo. 8. 113. F. & 120. K
 Deus purè ac castè amandus & colendus. tomo. 8. 121. I K
 Item gratis. tomo. 4. 290. B
 Deus sine magno fructu honorari non potest, nec sine magno detrimento despici. tomo. 10. 307. F
 Dei participatio, & quid à nobis requiratur.
 Deo quid hominem iungat. tomo. 1. 17. H I tomo. 3. 236. I
 Deo inseparabiliter iungimur, per Christum, & eius spiritum. tomo. 1. 169. D
 Deus nobilissimus: & quomodo. to. 10. 129. E
 Deo harendum, non mundo. tomo. 4. 257. K
 Diuinitatis participatio. tomo. 8. 113. D
 Deus quid requiratur à nobis. tomo. 5. 82. D E
 Deus à nobis duplex requirit sacrificium. tomo. 10. 254. C
 Deo nihil accidit ex nostris. tomo. 10. 32. D
 Quid deo reddimus. tomo. 10. 57. A
 Deus quomodo adiutor & cooperator noster. tomo. 10. 69. I
 Deus restor & habitator nostri. tomo. 10. 137. I
 Deus est vita nostra. tomo. 10. 77. F
 Ad quem quomodo perueniatur. tomo. 1. 116. A B Vide, Accedere.
 De videndo deo. tomo. 2. episto. III. & 112. tomo. 9. 83. M. retractatum. to. 1. 13. B
 Cum deo, A deo, in deo, Ex deo, Coram deo.
 Cum deo esse, quid sit. tomo. 1. 106. M
 A deo habet homo vt sit, & quod deus in eo, & ipse in deo. tomo. 1. 115. H
 Inter deum, & quod de deo est, nihil distat. tomo. 4. 211. B
 Aliud est esse deum, aliud participem dei. tomo. 5. 217. M
 In deo quicquid est, deus est. to. 5. 94. B C
 Ex deo, de deo, differunt. tomo. 6. 113. A & 119. I. & 121. A B
 Coram deo, quid dicitur. tomo. 10. 90. I
 Dei ad nos conuersio, & auersio.
 Suos non deserit deus. tomo. 5. 5. M
 De prius deseritur, quàm deserat, sed primo reuertitur ad animam reformando eam. tomo. 5. 110. H
 Abundantiam rerum habentes, & deum dereliquentes, filij sunt perditionis. tomo. 7. 100. K
 Deus quomodo auertatur à nobis, & conuertatur ad nos. tomo. 10. 46. H
 Alienatio nostri à deo, à nostro malo est. tomo. 10. 110. C
 Dei auersio à peccatoribus, quæ. Ibidem. D
 k k De verbis

De verbis Apostoli, Si deus pronobis quis contra nos: Sermo. tomo. 10. 74. K & 277. L

Deus cui similis.
 Quid i homine simile deo. to. 3. 90. B. & seq. Deo similis est, qui bene vult inimico suo. tomo. 8. 169. I

Deus similis inuisibilibus. tomo. 10. 75. M
 Deus perfectus, vt deus. tomo. 10. 156. B
 Deo nihil potest comparari. to. 10. 222. E
 Deum qui iniuste comparat, violat. Ibidem. H

Dei iustitia, misericordia, longanimitas, seueritas, poenitentia, veritas, et cetera.

De iustitia dei dubitare, dementis est. to. 1. 3. K. & 155. A
 Dei iustitia vera, interna, immutabilis. tomo. 1. 20. E
 Deum iustum negare, sacrilegium est. tomo. 1. 140. G
 Dei misericordia & iudicium. tomo. 3. 42. L. & sequen. to. 8. 46. E. & sequen. & 85. B
 Deus qua iustitia peccata puniat. tomo. 1. 151. B
 Dei iustitiae, potentia quomodo adiuncta. tomo. 3. 94. H
 Et quod iustitiam sequi debet potentia. Ibidem. K
 Deus malis ingerit mala, quia iustus est. tomo. 4. 38. K
 Deus quare sinat iustos affligi. tomo. 4. 240. F. & sequentibus.
 Apud deum nulla iniquitas. to. 4. 146. I
 Dei misericordia quomodo accipienda. tomo. 4. 150. E. F. & H. to. 6. 131. F. G
 Deus aduersarius impiorum. tomo. 4. 266. A. B
 Deus qua iustitia remittat peccata. Ibidem. 280. F. & sequen. copiose.
 Dei gratia iusta est, & gratia iustitia. tomo. 4. 280. G
 Dei misericordia praecedat omne poenitentiae meritum. Ibidem.
 Diuinae iustitiae seueritas, punit etiam iustos. tomo. 4. 280. G. H
 Dei iustitia, disciplina nominatur. Ibidem. G
 De dei ira, scriptura loquitur more humano. tomo. 5. 76. C
 De dei bonitate & iustitia, quomodo reluctet in malis infidelibus, & bonis coefferis in hac vita. tomo. 5. 214. D. E
 Deus vltor & clemens. tomo. 6. 39. G
 Deus quomodo nec iustis parcat, nec peccatoribus. tomo. 6. 86. B
 Dei poenitentia & longanimitas. tomo. 6. 123. C. D
 Dei bonitas & seueritas erga nos. tomo. 6. 123. C. D. tomo. 7. 262. F
 Dei misericordia, & iudicium discernenda. tomo. 7. 267. M
 Quomodo dicitur iustus, fortis, & longanimitas. tomo. 8. 10. L
 Dei misericordia abutentes, notantur. tomo. 8. 40. M. & sequentibus.
 Cur quidam deum esse negat, aut iniustum dicunt. tomo. 8. 44. D. E
 Dei iustitia & misericordia. Ibidem. 106. H
 Dei veritas & misericordia. tomo. 8. 155. A & 212. H
 Deus merita nostra non attedit. Eod. 155. A
 In deo duo sunt, potestas & misericordia. Ibidem. 137. L. M

Deus quare permittit innocentem occidi. Eodem. 138. D. E
 Dei iudicium, pro iustitia poni. tomo. 8. 170. D
 Dei misericordia mane annuncianda, & veritas dei per noctem. Eodem. 223. C
 Deus misericordiam diligit, & veritatem. Ibidem. 303. A. B
 Deus reseruat omnia iudicio suo. tomo. 8. 223. K. L
 Deus cur parcat malis ad tempus, vel quare laborat boni ad tempus. Eod. 226. E. F & sequentibus.
 Deus in omnibus iustus & misericors. tomo. 9. 57. L. tomo. 10. 178. K. & 183. C. D
 Deus non est acceptor personarum. tomo. 9. 193. L
 Praemiis, metu, supplicis, benignitatis suae consilio deus nos ad se inuitat. tomo. 10. 3. D
 Deus fons iustitiae. tomo. 10. 4. C. & 30. A
 Quomodo deus dicitur iustus, poenitens & nesciens. tomo. 10. 142. E
 Si non puniatis ab homine, deum time. tomo. 10. 79. I
 Qui in tenebris, praesente deo, facit quod publice facere pertimescit, deum esse non credit. tomo. 10. 247. A
 Quod egerimus cum peccatore nostro hoc ager deus cum suo. tomo. 10. 322. L

De deo corporaliter dicta.

De deo corporaliter ac more humano dicta, quomodo accipienda. tomo. 1. 165. M & sequenti. & 168. I. & 181. K. L. & 183. A. B. tomo. 2. 108. H. I. tomo. 4. 53. B. & sequen. & 127. M. & sequen. & 150. C. & sequen. & 233. E. & sequen. to. 6. 131. D. E & sequentibus.
 Dei ambulare, & transire. tomo. 4. 234. D
 Deum ascendere, & descendere, quid sit. tomo. 4. 234. B. C
 Deus quomodo audiatur, & non audiatur. tomo. 6. 40. A. B
 Dei caput, capilli, oculi, & alia membra, quid tomo. 4. 233. E. & sequenti.
 Deus crucifixus est, quomodo dictum. tomo. 2. 94. L. to. 6. 162. G. H
 Deus dicitur diabolus. tomo. 6. 83. F. G. & 136. M. & sequentibus.
 Deus quorundam, venter est. Ibidem. 136. M & sequentibus.
 Dij gentium daemones. Ibidem.
 Dei esurire. tomo. 8. 104. E
 Deus faber. tomo. 10. 138. H
 Dei facies. tomo. 8. 152. E
 Deus, fundus noster. tomo. 10. 30. F. G
 Deus ignis edax, quo sensu. to. 6. 41. I
 Dei incipere & desinere. to. 3. 110. D
 Deus incoquinabilis. tomo. 6. 121. B & sequentibus.
 Deus quomodo dicatur irasci. to. 3. 237. H tomo. 4. 234. G. to. 6. 131. F. G
 Dei ira, & zelus, quid. to. 8. 192. E. F
 Dei iurare quid. tomo. 6. 17. K. L. & 131. E. F
 Deus solus securus iurat. tomo. 8. 212. L
 Deus in conscientia nostris loquitur. tomo. 4. 274. A
 Deus locutus per angelos & Prophetas. Ibidem. B
 Deus, quomodo cum diabolo locutus. Ibidem.
 Deus, quomodo loquatur. tomo. 3. 133. B

& 140. I. & 141. H. & fo. sequenti. A & 152. B
 Dei loqui & videre. tomo. 4. 234. D. E
 Deus loquitur in natura sua, & etiam loquitur per angelos. tomo. 5. 85. F. G
 Deus locutus est nobis per Prophetas, per seipsum, & per Apostolos. to. 5. 92. D. E
 Deus loquitur tribus modis. to. 5. 92. B. C & 135. G
 Deus medicus noster. tomo. 10. 57. D. & sequentibus.
 Deus, per tropum, probat, aut miratur. tomo. 1. 181. I
 Dei ostendere & abscondere. to. 4. 234. B
 Dei poenitere, & non poenitere, quid sit. tomo. 3. 237. H. tomo. 4. 234. G. tomo. 6. 17. K. & 131. F. Vide supra,
 Dei prouidentia. Vide supra,
 Dei poenitentia, qualis. to. 4. 128. L. & 150. B & sequentibus.
 Dei posteriora. tomo. 4. 233. L
 Refugium nostrum deus. tomo. 10. 3. L
 Dei sedere & stare, quid. to. 4. 234. B
 Dei filere & tacere. tomo. 8. 57. D
 Deus sol noster interior. tomo. 10. 18. C
 Dei vestimenta, & calciamenta. tomo. 4. 233. M
 Deus vestitus est in caelo. tomo. 2. 139. M
 Dei videre & misereri. tomo. 9. 79. C
 Deum vigilare & dormire, quid sit. tomo. 4. 234. I
 Deum zelare, quid sit. Ibidem. F. tomo. 6. 131. G. H

Dei praedicata.

In deo nihil secundum accidens dicitur. tomo. 3. 72. G. tomo. 10. 149. M. & sequen.
 Quaedam ex tempore de deo praedicantur, nulla ipsius demutatione. tomo. 3. 74. C
 Quicquid de deo praedicatur, iuxta substantiam praedicatur. to. 3. 101. E. F
 De deo praedicantur denominatiua. tomo. 9. 171. L. M
 Quicquid verè praedicatur de deo, est ei essentialiale. tomo. 9. 183. D. E
 Quaedam de deo substantialiter dicuntur, & quaedam relatiue. tomo. 10. 139. F. G
 Aliter deus dicitur proprie, aliter relatiue, aliter relatiue. tomo. 10. 140. H
 Deum per decem praedicamenta, circumloqui possumus. Ibidem. 140. G. H

Opiniones et errores, circa dei naturam: et deum negantes.

Deum corpus igneum esse, quidam putauerunt. tomo. 1. 6. D. & 165. I. to. 9. 190. A
 Quae blasphemii Manichaei de deo praedicant. tomo. 1. 175. I. K
 Dij Manichaeorum, duo. tomo. 1. 168. I
 Deum corporeum esse, Tertullianus finxit. tomo. 2. 147. D. E. tomo. 3. 148. C. D & sequenti. to. 6. 7. H
 De deo philosophorum deliramenta. tomo. 2. 55. A. & sequentibus.
 De deo error triplex. tomo. 3. 54. H
 Contra eos qui inducunt tres deos. tomo. 3. 173. I
 Deum esse inualidum, quidam opinati. tomo. 4. 140. H
 Deus sine animo. tomo. 5. 53. H
 Deum vnum aliquando plures res esse aliqui dixerunt: aliquando econuerso dicebant rem vnam esse plures deos. tomo. 5. 59. A

Deus quid

Deus quid sit, opinio. tomo. 5. 41. I. & sequen.
 Deus quod videri potest ab homine. tomo. 5. 78. I
 Deus quomodo describitur à Porphyrio. tomo. 5. 87. H. & sequentibus.
 Deum ponunt corporeum, Antropomorphitae. tomo. 6. 6. D
 Deum non esse creatorem mundi asserunt Simoniani, Menandriani, Saturniani, Basilidiani, Nicolaitae. tomo. 6. 3. K. L. Vide, Mundus.
 Deum bonum & malum, Gnostici fingunt. Ibidem. M
 Deum esse negavit Diagoras Atheus. tomo. 7. 38. L. M
 A deo malum esse aliquando, Seleuciani asseruerunt. tomo. 6. 6. I
 Deum non facere mala, Coluthiani docuerunt. Ibidem. K
 Deum creasse naturas malas, Floriani sine runt. Ibidem.
 Deus, quomodo facit mala. to. 6. 45. K
 Deum triformem putantes haeretici. tomo. 6. 7. D
 Deos finxerunt duos, bonum & malum Cerdoniani & Manichaei. tomo. 6. 138. I
 Deum non esse, per paucos dicitur ore vel corde, sed plurimi moribus & vita. tomo. 8. 111. H. & sequenti.
 Ille putat deum non esse, qui credit ei placere facta sua mala. Ibidem. I
 Non est deus, nisi cui displicet iniquitas. Ibidem.
 De deo omnium haeticorum opinio, diuersa est, sed vanitas vna: & si opinionum varietate discordant, simili tamen vanitate colligantur: exemplum. tomo. 8. 196. H
 Pauci, qui dicunt in corde suo, non est deus. tomo. 10. 8. H

Dij, Angeli et homines.

Dij homines dicti sunt. tomo. 3. 56. B. to. 4. 25. B. & 35. H. tomo. 8. 101. K. L
 Deus effector deorum. to. 5. 72. D
 Diis bonis, quos nos angelos vocamus, daemones non possunt esse amici. tomo. 5. 73. D. E
 Deorum beatorum, id est, angelorum, amicos nos facit similitudo bonae voluntatis. Ibidem. F
 Deorum & hominum differentia in tribus tomo. 5. 77. K
 Homines quomodo dicantur dij. to. 5. 80. C
 Dij dicantur homines in scriptura expressius, quam ipsi angeli. Ibidem. C
 Dij creati, non sua virtute, sed veri dei participatione sunt dij. to. 5. 70. I
 Eritis sicut dij: exponitur tomo. 5. 119. H
 Deos facit, credentes in se, verus deus. to. 8. 232. I
 Qui sunt dij & domini, quorum deorum & dominorum sit deus & dominus, qui est verus deus. Eodem. 340. C. D
 Non quia boni sunt omnes, sed qua sermo dei ad illos factus est, appellati sunt homines dij: alloquin dominus eos non sic diiudicaret. Ibidem.
 Dij terrae, dicitur populus Iudaeorum. tomo. 8. 95. B
 Dij, quorum ipse est deus, qui sunt, & vbi sunt. Ibidem. 101. K
 Quod homines facti sunt dij, gratia est ado-

ptantis, non naturae generantis. Ibidem. L. & 232. I
 Non existendo sunt homines dij, sed sunt participando illius vnius qui verus est deus. tomo. 8. 297. I. in fine.
 Vtrum sicut homines, ad quos factus est sermo dei, dij vocantur, ita & angeli vocandi sint dij. Ibidem. 340. D. E
 Cur nunquam in diuinis eloquiis, reperitur sanctos angelos appellatos deos. Ibidem. K

Dij gentium, an et qui sint.

Deos gentium daemones esse. to. 5. 63. A
 Sunt dij super quos magnus est deus, sed non sunt nobis. tomo. 8. 232. G
 Dij recentes. tomo. 8. 196. F. & sequenti.
Ethnicorum, de deorum natura, opiniones.

De deorum natura, varia philosophorum sectae. tomo. 1. 157. H
 De diis suis, quid nugati sint Pagani. tomo. 4. 88. C. & sequentibus.
 De diis, quid Socrates senserit. tomo. 1. 157. I. K
 De diis, falsa opinionone. tomo. 1. 166. H
 Dij, an habeant corpora. tomo. 5. 51. B. C
 Dij sunt animalia, sicut & daemones, Platonici dicunt, sed non perturbationes habent: quia sunt beati. tomo. 5. 69. M & sequen. & 70. L
 Deos necire inferiora, nisi eis à daemone intermediis nunciaretur. tomo. 5. 73. C. D
 A diis facta sunt animalia mortalia, secundum Platonicos. tomo. 5. 127. E

Deorum multiplicatio, et pluralitas.

Deorum trium nomen, & causa. to. 5. 15. G
 Deorum tria genera, de quibus disputavit Scauola pontifex. tomo. 5. 38. F. & sequen. & 51. A. B. & 77. I
 Deorum distinctio & differentia. tomo. 5. 3. C. & 11. H. I
 Deorum multiplicatio. tomo. 5. 23. H. I
 Deorum controuersia. to. 5. 39. C. D
 Deorum contrarium templa. tomo. 5. 37. D. & sequentibus.
 Dij antiquorum erant discordes. tomo. 9. 255. B. C
 Confutatio erroris gentilium, super pluralitate deorum. tomo. 10. 224. M

Dij à quo, et qua forma facti.

Deos coelestes fecit summus deus, alios autem deos facit homo terrenus. tomo. 5. 72. D
 Deos, siue idola, facta à nephariis hominibus, cogitur Hermes confiteri. Ibidem. F
 Dij, quomodo facti fuerint. to. 5. 72. K. L
 Diis factis meliores sunt homines qui fecerunt eos, etiam increduli. tomo. 5. 73. D
 Deos factos ex vtraque natura, confiteatur Hermes. Ibidem. I
 Dij cur humaniter figurentur. to. 5. 56. D
 Dij sub formis variis latitant. to. 5. 53. G
 Quomodo dij gentium dicantur daemones, cum sint simulachra. tomo. 8. 234. I. & 340. E. F
 Quod sint argentum & aurum, opera manuum hominum. tomo. 8. 284. I. K

Dij boni et mali, et placatio eorum.

Dij non sunt estimandi nisi boni, sicut Plato

dicat & alij philosophi. to. 5. 36. A. & 69. H
 Deos omnes bonos aliqui opinati sunt, quidam vero bonos & malos, & hi malos dicunt esse daemones. to. 5. 74. L. & sequen.
 Dij nocui. tomo. 5. 14. D
 Dij mali. tomo. 5. 15. A. & sequenti.
 Dij mali propitiabatur caedibus tritibus, boni autem obsequiis laetis. tomo. 5. 14. D. & H. & sequentibus.
 Deorum placatio, quae erat per turpia, erat sceleratissima. tomo. 5. 20. C. D
 Deos malos ponentium, opinio mirabilis. tomo. 5. 63. F. & sequentibus.
Deorum cultus.

Deos omnes colendos esse sapienti, Pagano- rum sententia. tomo. 4. 87. F
 Et cur Romani Hebraeorum deum solum, non receperint. Ibidem. H
 Deos non omnes colunt, qui nostrum reiciunt. tomo. 4. 88. I
 Deos, conditoti praeserentes. tomo. 5. 2. B
 Diis non est seruendum, pro bonis temporalibus habendis, vel malis fugiendis. tomo. 5. 6. B. & 18. I. K
 Quod diis non sit seruendum, quod remu- nerent in alia vita, ostendit Augustinus. Ibidem.
 Qualia de diis gentium etiam cultores eorum se sentire fateantur. to. 5. 39. C. D
 In deorum cultum, & honorem, castriban- tur aliqui. tomo. 5. 62. A
 Diis plurimis sacrificandum dixit Flato, quos omnes dixit bonos. tomo. 5. 69. C. D. & H
 Quod templa, arae, sacerdotes, sacrificia, & vates, quae diis instituntur, deo vero de- bentur. tomo. 5. 232. H
 Quod dij non sint colendi, rationibus ostenditur. tomo. 8. 284. M
 Contra eos qui dicunt se nec simulachra, nec daemones colere, sed per effigiem corpoream eius rei signum intueri, quae colere debeant. Ibidem. 285. B. C
 Deos gentium exterminandos, & vnum deum adorandum fore, per Prophetam praedictum est. tomo. 8. 339. K
 Dij, qui non fecerunt caelum & terram, peribunt de terra, & sub caelo: quomodo intelligatur. tomo. 8. 240. D. E

Deorum gentilium mores, uanitas instituta, execratio.

Dij fugitiui. tomo. 5. 23. F
 Dij peregrini. tomo. 5. 15. C
 Dij certi & incerti. tomo. 5. 19. G
 Dij epulones. tomo. 5. 51. L
 Dij Scaniai. tomo. 5. 69. I
 Dij non sunt estimandi, qui nec se nec alios liberant. tomo. 5. 2. F. G. & I & sequentibus.
 Quod gentilium deorum vanitate detecta, nequeat dubitari, aeternam eos vitam nemini posse praestare: qui nec ipsam ad- suuant temporalem. tomo. 5. 54. D
 Ad deos pertinebat legem dare, peccantes arguere, minari poenas, promittere premia, & cetera. sed contrarium facientes, non sunt dicendi dij. tomo. 5. 11. H. I
 Paganorum deos, nunquam bene viuendi sanxisse doctrinam. tomo. 5. 12. D & sequentibus.
 De officiis singulorum deorum. tomo. 5. 52. I. & sequentibus.

INDEX

Deorum fallorum execratio. to. 2.170.B & sequentibus.
 Non sunt credendi dii, quos coluit antiquitas. tomo. 9. 244. G H
Dij, ex hominibus mortuis.
 Deorum sepulchra, Cicero commemorat. tomo. 4. 88.E
 Deos immortales iam mortuos putari, procurauerunt daemones quibusdam falsis miraculis, quibus adorarentur & colebantur. tomo. 5. 63. F. & sequenti.
 Dij, quos coluerunt homines idololatras, inueniuntur homines mortui fuisse, in ipso forum libris. tomo. 5. 73. C. & 74. E
 Deus cepit haberi Argus rex Argiuorum, iam mortuus, qui honor fuerat delatus primo cuidam homini priuato & fulminato Homogyro, eo quod primitus boues ad arata iunxerit. tomo. 5. 156. C
 In deorum numero computati sunt aliqui. Ibidem. F
 De deo Mercurio, qui fuit nepos Athlantis Item de Hercule. Ibidem.
 In deos translati sunt Ino vxor Athamantis regis, & eius filii Melicertes, qui precipitatio spontaneo in mari perierunt. tomo. 5. 161. D
Dij selecti, Penates, maiores, minores.
 Qui sint dii selecti, & an ab officiis villorum deorum habeantur excepti. tomo. 5. 55. C
 Quam nulla sit ratio, quae de selectione quorundam deorum possit ostendi, cum multis inferioribus excellentior administratione deputetur. Ibidem. toto cap. 3.
 De Apolline, & Diana, ceterisque selectis diis, quos partes mundi esse voluerunt. tomo. 5. 58. L. & sequentibus.
 Dij selecti, quare dicantur. tomo. 5. 55. C
 Dij selecti viginti, mares duodecim, feminae octo. Ibidem.
 Et quomodo deus vnus multorum supplet defectus. tomo. 5. 62. G. & sequenti.
 Quod etiam Platonici, licet de vno vero deo bene senserint, multis tamen dijs sacra faciendam censuerint. tomo. 5. 69. C. D
 Dij Penates, quid sint. tomo. 5. 2. K
 Deos Penates sibi profuturos impudenter Romani crediderunt, qui Troiam custo- dire non valuerunt. Ibidem.
 Melius actum est cum diis inferioribus, qui nullis informantur opprobriis, quam cum selectis, quorum tantae turpitudines ce- lebrantur. tomo. 5. 56. A
 Dij minores qui, secundum Platonicos. tomo. 5. 107. F
Dij diuersarum nationum.
 Dij duo coluntur ab Assyriis. to. 5. 32. G H
 Deos duos colebant Persae, vnum bonum, alium malum. tomo. 5. 47. G
 Deum dixerunt Aegyptij Serapim. tomo. 5. 155. K
 Deum sibi fecerunt Latini, Aeneam regem suum, qui non comparuit quando mortuus est. tomo. 5. 163. A
 Deus Soeratis quod sit daemone. to. 5. 74. E
 Dij non liberauerunt Mar. Regulum a morte, quibus se subiecit: ne iuramentum violaret, quod per deos iurauerat. to. 5. 6. A. & sequentibus.
 Quod Romani auferendo libertatem Poe-

tis in homines, quam dederunt in deos, melius de se quam de diis suis senserint. tomo. 5. 14. F
 Romanos debuisse intelligere, quod dii eorum, qui se turpibus ludis coli expetebant indigni essent honore diuino. Ibidem. H
 Romani, quosdam sibi deos non ratione, sed adulatione instituerunt. to. 5. 15. G
 Quod si diis vlla cura esset iustitiae, ab eis Romani accipere debuissent praecipua viuendi, potius quam leges ab aliis hominibus mutare. Ibidem. K
 Quod diis Roma nunquam vlla cura fuerit, ne malis moribus res publica deperisset. tomo. 5. 18. D. & sequentibus.
 Quantos sibi deos Romani praeter constitutionem Numae adiecerint, quorum eos numerositas nihil iuuerit. tomo. 5. 23. H I
 De deorum infinita multitudine, quos colebant Romani. to. 5. 32. K L. & sequenti.
 Deorum omnium & deorum summum dicebant Roma, Iouem, qui omnia implet. tomo. 5. 33. D. & 34. D E. & sequenti.
 Dij a Romanis constituti. tomo. 5. 37. C D & sequentibus.
 Deorum precepto volens obedire Curtius praecipitem se dedit. tomo. 5. 46. E
 Libri Numa Pompilij vbi sacrorum deorum causae venerationis scriptae erant, combusti fuerunt a Senatu Romano. to. 5. 63. C
 Dij Penates reuertuntur Lauinium. tomo. 5. 86. K
Deorum minorum nomina.
 Deus Argus & Homogyrus. to. 5. 156. C
 Dij, Aurinus, Aesculapius, Argentinus. tomo. 5. 36. K
 Deus Faunus. tomo. 5. 37. D
 Deus Ianus. Ibidem.
 Deus Nodotus. tomo. 5. 32. M
 Deus Phegous. tomo. 5. 155. C
 Deus Picus. tomo. 5. 37. D
 Deus Siluanus. tomo. 5. 52. K
 Deus Summamus. tomo. 5. 37. H
 Dij, Altor, Rusor, Tellus, Tellumo. tomo. 5. 61. A
 Deus Telexion. tomo. 5. 154. G
 Deus Terminus. tomo. 5. 37. F
 Dij Pavor, & Pallor. tomo. 5. 37. D. & 35. G
 Deus Tyberinus. tomo. 5. 37. D
 Deus Vagitanus. tomo. 5. 32. L. & 34. F
 Dij, Vitumnus, & Sentinus. to. 5. 55. D
Deorum minorum nomina.
 Dea, Abeona, & Adeona. tomo. 5. 55. H
 Dea Cloacina. tomo. 5. 32. L
 Dea Diana & Lucina. tomo. 5. 34. E
 Dea Fides. tomo. 5. 36. E
 Dea Flora, & Iudi eius. tomo. 5. 20. C
 Dea Felicitas. to. 5. 35. M. & sequenti.
 Dea Fortuna. Ibidem.
 Dea Iniquitas. Ibidem. G
 Dea Isis, eadem quae & Io. tomo. 5. 74. D & 155. C
 Dea Iuventas. tomo. 5. 37. F
 Dea Laetitia. tomo. 5. 32. M
 Dea Melancomice. to. 5. 56. F
 Dea Mena. tomo. 5. 55. D
 Dea Murcea. tomo. 5. 35. I
 Dea Opis. tomo. 5. 34. E
 Dea Partunda. tomo. 5. 52. L
 Dea Pecunia. tomo. 5. 38. A
 Dea, Populonia, Fulgora, & diua Rumina.

tomo. 5. 53. L
 Dea Pudicitia, & sacella eius. tomo. 5. 36. F
 Dea Rubigo. Ibidem. L
 Dea Rumina. tomo. 5. 57. I
 Dea, Salacia, & Venilia. tomo. 5. 60. G H
 Dea Segetia. tomo. 5. 47. G
 Dea Theatrica. tomo. 5. 51. L
 Dea Victoria. tomo. 5. 35. E F
 Dea non est Victoria, Felicitas, vel Fortuna, Virtus vel Fides, sicut Roma, ponebant. tomo. 5. 35. L. & sequentibus. vsque ad. 36. F
 De deorum trium contentione. tomo. 5. 157. M
Diuina, Diuinitas.
 Diuina innotescunt homini, deo duce. tomo. 1. 30. F
 A diuinorum cognitione quae retardent. Ibidem. M
 Diuina nemo scit, nisi spiritus dei. to. 1. 53. E
 Diuinae res, quae dicantur. tomo. 1. 95. A B
 De diuinis, non temere argutandum. tomo. 1. 106. A
 De deo vix citra periculum disputari potest: secus de creaturis. tomo. 1. 155. I K
 Diuina pertractare, vltra captum humanum. Ibidem. L
 De rebus inaeffabilibus, parcissime loquendum. tomo. 2. episto. 150.
 Natura diuina. tomo. 3. 52. B. & 130. D
 Diuinitas Christi. tomo. 3. 52. H I
 Diuina attributa. tomo. 9. 164. C D
 Diuina nomina. tomo. 9. 170. G
 Diuinae maiestatis consideratio. tomo. 9. 171. B C
 Diuinae proprietates. tomo. 9. 189. D
 Diuinae essentiae cognitio. tomo. 9. 190. G
 Diuina substantia, indiuidua est. Ibidem. M
 In diuinitate non est materia. tomo. 5. 191. B. & H
 Diuinitas Christi stat. to. 10. 19. B
 Diuina opulatio. tomo. 10. 27. M. & seq.
 Diuinitatis quaedam discussio. tomo. 10. 52. K
 Potentia diuinae maiestatis, est in terminis humane infirmitatis abscondere. tomo. 10. 133. D
 Natura diuina non potest apparere homini nisi assumpta visibili & sensibili creatura. tomo. 10. 325. B C
Diuini, Diuinitio.
 Diuinator Carthaginensis, Albicerius, insignis. tomo. 1. 94. K. & sequenti.
 Diuinatorum inconstantia. Ibid. M. & seq.
 Diuinitio per daemones fit. tomo. 1. 95. C D & 109. E F. tomo. 3. 8. I K. & seq. & 119. L
 Diuinitio a rebus diuinis dicta. tomo. 1. 95. E
 Diuinationes Mathematicorum vanae. tomo. 1. 29. G. & sequenti. tomo. 3. 8. F. & seq.
 Diuinatorum & daemone societas. Ibidem. L M
 Diuinatores vnde praeterita & futura dicant. Ibidem. I K
 Et quod istis non credendum. Ibidem. H I & sequentibus.
 Diuinatorum execrabilis idololatria. Ibidem. K L
 Diuinatores & Mathematici, maxime dicentes vera, cauendi Christianis. tomo. 3. 119. H I. & sequentibus.
 De diuinatione daemone. tomo. 3. 190. A & sequenti. Retractationum. to. 1. 12. E. tomo. 4. 151. A
 Diuinationes

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Diuinationes daemone, vnde sint. tomo. 3. 190. E.
 Diuinare quomodo videantur medici, nauatae, agricolae. Ibidem. H I
 Diuinationis vis, an insint animae. tomo. 3. 155. E F.
 Diuinationes occulto instinctu, & casu factae. to. 3. 157. A B
 Diuinationum exempla. tomo. 3. 156. A B. & sequenti. & fo. seq. A B
 Diuinitio. to. 5. 42. L
 De diuinationum & magorum arte napharia. to. 5. 83. B. & sequenti.
 Diuinitio fit sine cognitio causis aliquibus inferioribus. to. 5. 91. D
 Diuinationes illicitae sunt. to. 9. 104. C
 Qui diuinos, vel sortilegos, aut caragos, & huiusmodi requirit, statim baptismi sacramentum perdit. to. 10. 245. G. & seq. Vide, Mathematicus.
Deuteronomium.
 Deuteronomium, secundum lex. to. 3. 165. C. to. 4. 64. C. & 68. H
Deuterofis.
 Deuterofis Iudaica. to. 6. 133. F
 Deuterofis lex est Iudaeorum, continens praeter diuinarum scripturarum canonem milia fabularum. to. 8. 300. G
Dextra.
 Per dexteram & sinistram in scripturis, quid. tomo. 3. 23. C. & 33. F. & 174. G H tomo. 6. 118. G
 Ad dexteram dei sedere filium. to. 3. 33. F. & 174. G. to. 6. 143. I M
 Declinare in dexteram aut sinistram, quid sit. to. 4. 63. L. & seq. to. 7. 154. F G
 Aliud dextra via & sinistra, aliud declinare ad dexteram vel sinistram. to. 4. 63. M.
 Dextera dei. to. 4. 233. H. to. 8. 239. C
 Dextera. to. 4. 269. F
 Dextera, intentio implendi praecipua diuina. to. 4. 271. M.
 Dextera Christi, quae sit. to. 8. 89. D
 A dextris patris cum sedeat filius, quomodo dominus a dextris eius est? Ibidem. 278. G H. & 280. K
 Dextera dei, dicitur felicitas illa quae quoniam oculis ostendi non potest, tale nomen accepit. Ibidem. 345. F
 Dextera dei, quae nos amplexatur, quae sit. Ibidem. 311. C. D. & 362. F
 Quomodo in dextera dei longitudo dierum, & anni vitae esse dicuntur. to. 8. 311. E
 Dextera nostra, vita aeterna est. Ibidem. 342. M. in fine.
 Quomodo dominus protectus super manum dexterae nostrae. to. 8. 310. L
 Qui in dextera considerat, videt: qui in sinistram, execratur. Ibidem. 356. I.
 Dextera eorum, dextera iniquitatis: quid sit. Eodem. 311. A. & 356. I. & 362. F.
 Hoc cuique dextrum dicitur quod praeposit, sicut sinistra dexterae praepositur. Ibidem. 275. G H
 Dextera nauigij, bonos: sinistra, malos designat. to. 9. 121. B
 Charitatem fraternam habens, iam in dextera dei est. to. 9. 121. D
 Dextera nostra, pura conscientia: sinistra, mundi cupiditas. Ibidem. M. & seq.
 Filius dei, est ad dexteram patris: & tamen

pater non est ad sinistram filij. tomo. 9. 239. L. & 242. I
 Dextera, regnum caelorum significat: sinistra, damnationem. to. 10. 70. E F
 In dextra manu intelligitur amor dei, in sinistra, mundi vanitas vel cupiditas. to. 10. 156. E. & L.
 Dextera, quid. Ibidem. L.
 Dextera dei, dicitur aeterna felicitas. tomo. 10. 187. L
 Deus habet dexteram, & non sinistram. Ibidem.
Diabolus uel daemone, eius creatio.
 Diaboli vocabulum. tomo. 3. 151. A. to. 4. 58. D. & 175. F
 De diabolo, quaestio octofa. to. 2. 14. G
 De diabolo creato ad malum, opinio. to. 1. 6. D. & sequenti. to. 3. 150. I.
 Diaboli conditio. to. 3. 151. D.
 Diabolum cur fecerit deus. to. 3. 150. K
 De diaboli statu, ambigit Aug. to. 4. 224. E
 Diabolici generis origo, secundum Valentinianos. to. 6. 4. D.
 Diaboli origo. to. 9. 68. F. & sequenti.
Diaboli bonitas, superbia, ruina, locus.
 Diaboli bonitas. to. 1. 6. D. & 187. G.
 Diabolus malus non est, quomodo. tomo. 1. 159. H. to. 3. 47. D E. to. 6. 121. E F
 Diabolum creaturam fuisse bonam. to. 3. 150. I. & fo. seq. D.
 Diabolus non semper fuit malus. tomo. 5. 95. K L.
 Diaboli superbia, & ruina. to. 1. 158. H
 Diabolus cuius suggestione lapsus sit. tomo. 1. 157. E.
 Diabolus vnde ceciderit. tomo. 3. 121. A. & 150. H.
 Diabolus, an sui casus praescius fuerit. Ibidem. 150. E F. & H.
 Diabolum superbia cecidisse. tomo. 3. 150. A. & D.
 Diabolus non natura, sed peccando factus est. to. 1. 187. G. to. 6. 121. E F.
 Diabolum in veritate non stetit. tomo. 3. 150. E. & M.
 Casus diaboli. to. 5. 95. F. to. 10. 118. M
 Diabolus ab initio peccat, quomodo intelligatur. Item illud, Ab initio in paradiso dei fuit. to. 5. 95. F. & sequenti.
 Diaboli vitium. to. 5. 115. H I
 Diabolus ibi versatur, vbi homo quem decepit. to. 10. 25. G.
 Nidus diaboli. to. 10. 46. A
Diaboli potestas, malitia, astutia, tentatio.
 Diabolus, quo iure possederit hominem. tomo. 1. 152. M
 De diabolo, quomodo intelligitur: ille homicida erat. to. 5. 118. M. & seq.
 Diabolus non potest habere voluntatem bonam. to. 5. 123. B
 Diaboli tentatio cedit in decorum vniuersi. to. 1. 163. K L
 Daemones exterminatores, & angeli iracundiae, vltimi serui. Ibidem. M.
 Diaboli suggestionibus operatur. to. 1. 187. A B. to. 9. 85. D
 Diaboli astutias, norunt fideles. Ibidem.
 Diaboli malitia, fidelibus cedit in bonum. to. 1. 187. G. to. 3. 70. B C. & seq.
 Diabolus, potestas tenebrarum, princeps

potestatis aeris. tomo. 2. 102. M. & seq.
 Diabolicae insidiae innumerabiles. Eodem. 136. C D.
 Diabolum latere cogitationes. to. 3. 47. L
 Diabolus mediator mortis. Eodem. 69. H
 In diaboli potestatem homo quomodo traditus. Eodem. 94. F.
 Et quod diabolus non est alienus a potestate dei. Ibidem. H
 Diabolus non potentia, sed iustitia superandus fuit. Ibidem. H I
 Diabolus iustitia Christi vincitur. Eodem. 94. H I. & L
 Diabolus nihil potest, nisi permittatur. to. 3. 149. L. & sequenti. to. 4. 87. K. to. 6. 138. G. to. 8. 29. G. I. & 47. K L. & 246. L
 Diabolo qui seperatim potestatem quandam tribunt, reprehenduntur. tomo. 3. 149. M.
 Diabolum vincimus, vincendo concupiscentias. to. 3. 172. C
 Diaboli fuga. Eodem. 237. C
 Diaboli tyrannus victa. Eodem. 238. H
 Diabolus, quomodo intrat in cor hominis. to. 4. 109. F.
 Diabolus, author mortis. to. 4. 258. I
 Diabolo renunciandum. Ibidem. K.
 Diabolus, quomodo ante deum steterit, & coram illo locutus sit. tomo. 4. 273. M. & sequentibus.
 Diabolo sic homo similis, viuendo secundum seipsum. to. 5. 115. H I
 Diabolus commouit haereticos. tomo. 5. 174. E F.
 Diabolus respondit quanto tempore manura esset Christiana religio. tomo. 5. 175. H I.
 Diabolus plus possidet eos qui odiunt seruientes deo. Ibidem.
 Quod nihil valet nisi permissus. to. 8. 29. G. & 264. K L
 Diabolus nihil tibi facit, nisi desuper permissus. to. 8. 44. F. & 47. L. & 120. M
 Diabolus olim cogebat, nunc docet Christianos negare Christum. to. 8. 75. C D
 Quod magis metuendus cum fallit, quam cum laetit. Ibidem.
 Quod prius decepit vituperando Christum, modo laudando. to. 8. 80. A
 Ideo vera persuadet peccata, &c. Ibidem. 131. B
 Diaboli potestas, sub potestate est. to. 8. 138. A.
 Diabolus ad mensuram tentat. Ibidem. B.
 Diabolus & angeli eius sic sunt, quomodo milium. to. 8. 141. A
 Diabolum posse signem de caelo immittere. to. 8. 189. M
 Et quomodo vtatur deus bonis & malis angelis. Ibidem. 190. A B
 Diaboli infestatione vndique vallamur. to. 7. 211. L
 Diabolus suffocat Christianos, exemplo Christianorum. to. 8. 230. E
 Tantum nocet, quantum permittitur. to. 8. 237. K
 Quod non habet potestatem cogendi, sed astutiam inuadendi. Eodem. 222. M
 Diabolus nescit quanta bona de illo fiant, etiam cum laetit. to. 8. 330. H
 Diabolus in cor Iudae non intraret, nisi ille locum daret. Ibidem. 341. C
 Diabolus, caput malorum. to. 8. 350. D
 kk ij sine

sine deo, non vincitur diabolus. to. 9. 130. B
 Diabolus imitatus, de diabolo est. Ibid. M
 Diabolus sine malis nocere non potest. to. mo. 9. 144. K
 Diabolus dicitur rex abyssi. to. 5. 145. A
 Diabolus nullum audet hominem ledere, nisi deus permiserit. tomo. 9. 145. L. M. tomo. 10. 245. L
 Quanto diabolus de sanctis deicitur, tanto magis eos persequitur. to. 9. 146. A
 Diabolus tentatores. to. 9. 167. C
 Diabolus in quascunq; vult formas transformatur. Ibidem. G
 Diaboli sunt nobis dati ad exercitium. tomo. 9. 169. B C
 Quomodo vincendus sit diabolus. to. 9. 213. F. G.
 Diabolus congregat sine iudicio diuitias suas. to. 9. 232. K
 Diabolus omnibus dictis Christi aduersarius est. to. 9. 247. E
 Diabolus, quatum potuit, Christi mortem procurauit. Ibidem. E. F.
 Locum dare diabolo. to. 10. 7. F. G. & 162. K
 Diabolus non timet, qui deo se committit. to. 10. 25. K
 Diabolus non cogit aliquem ad peccatum. to. 10. 126. F. G.
 Diabolus potest ad malum inuitare, non trahere. Ibidem. F
 Diabolus calumniator, quid querat contra nos. to. 10. 113. E
 Diabolus non cognouit Christum esse deum. to. 10. 129. G
 In paradiso diabolus cum Adam decertat, in deserto cum Christo dimicat. to. 10. 165. B.
 Diabolus vbique certat, sed vbi mulierem non inuenit, victus abscedit. Ibidem.
 Diabolus, appropinquante Paschate, maiore impetu contra fideles se preparat. to. 10. 170. D. E.
 Diabolus non persequitur nisi malos. Ibidem. E. F.
 Diabolus malos, quia amicos, non persequitur: persequitur autem alios per eos to. 10. 170. E. & 174. G. H.
 Diabolus de paradiso expulit, & deus re- ducit. to. 10. 188. M
 Inuentia in diabolum, humani generis inimicum. to. 10. 190. A. & seq.
 Diabolus, primum hominem abtulit a paradiso, & Christus latronem confitentem eruit ab inferno. Ibidem. C
 Trophæo & gladio suo diabolus victus est. to. 10. 213. F. G. & 225. L
 Diabolus nihil sine dei permissione valet. to. 10. 191. G
 Qui vult cito inimicum suum diabolum vincere, debet proximum suum sibi reconciliare. to. 10. 213. D
 Quomodo diabolus de cordibus nostris effugatur. to. 10. 225. M.
 Nemo diabolo astutior, ad falsa crimina confingenda. to. 10. 242. F
 Timendum est cum diabolo habere negotium. Ibidem.
 Qui nequitiis a diabolo sibi immixtas contempleris, deus diabolum ab infestatione illa repellat. to. 10. 245. H
 Diaboli alligatio, solutio, poena.
 Diaboli vltima poena. to. 1. 167. I. K.

De diaboli alligazione mille annis, eius solutione, tempore solutionis eius, perfectione trium annorum: & quare tanto tempore ligatus. to. 5. 187. I. & sequen. & fo. seq. F. & deinceps.
 Diabolus soluetur, vt magis appareat eius maligna potentia, & sanctæ ciuitatis fidelissima patientia. to. 5. 288. H
 Solutio diaboli, quid. Ibidem.
 Diabolus fortis vnicuiq; fidelium tunc alligatur, quando ab illo tanquam vas eius eripitur. to. 5. 188. K
 De damnatione diaboli cum suis, & de resurrectione corporum omnium mortuorum, & de iudicio vltimæ retributionis. to. 5. 190. E. F. & sequen.
 Diaboli supplicium æternum. to. 6. 140. A. & sequentibus.
 Diabolus quomodo alligauerit Christum. to. 8. 153. L
 Iustitiæ vinculis alligatur diabolus. to. mo. 10. 9. A
 Diaboli nomina, prædicata, & figura.
 Diabolus quare appelletur adolescens. to. mo. 5. 152. I.
 Aduersarius noster. to. mo. 3. 172. A. to. mo. 4. 263. M
 Diabolus, Aquilo. to. mo. 2. 124. H. to. mo. 4. 301. H
 Diabolus dictus deus. to. 6. 83. G
 Diabolus, excæcator. to. 10. 116. F
 Goliath. to. 6. 8. F
 Diabolus homo dictus, & homo diabolus. to. 3. 151. A. to. 8. 349. K.
 Diabolus, homicida. to. 3. 150. D. to. 7. 21. A. to. 9. 68. H
 Diabolus leoni comparatur. to. 2. 123. G
 Diabolus biformis, est leo & draco. to. 3. 135. H. to. mo. 8. 75. C. & 80. B. & 162. M. & 222. C
 Diabolus leo dicitur, & serpens. to. 8. 9. K
 Diabolus leo dictus est propter apertam iram: & draco, propter occultas infidias to. 9. 20. C. to. 10. 111. C. & seq. & 213. F. G
 Diabolus, per leonem ore fortem, & vrsu manu potentem, figuratus est. to. mo. 10. 225. H.
 Diabolus, lupus. to. 9. 74. C
 Diabolus pater impiorum, imitatione. to. mo. 2. 88. G
 Pater mendacij. to. 9. 68. K. L
 Diabolus, quare dicatur pater impiorum. to. 10. 105. A
 Diabolus quomodo pater. to. 10. 170. I. K
 Diabolus mundanorum pater, non naturalitate, sed imitatione. to. 10. 151. M. & seq.
 Diaboli filij, qui. to. 4. 75. H.
 Diaboli filij, quomodo Iudei. to. 9. 68. G
 Diabolus significatur per principem Tyri. to. mo. 3. 151. B. C
 Diabolus, quomodo princeps hulus mundi. to. 3. 172. B
 Diabolus quomodo dicatur princeps mundi, & quomodo eiectus de cordibus credentium. to. 9. 82. E. F. & sequentibus. & 95. L. & 103. A. B
 Diabolus est princeps exercitus peccatorum. to. 9. 213. F.
 Diabolus, iniquorum princeps. to. 10. 51. D
 Diaboli, quare rectores mundi appellantur. to. 10. 7. G.

Diaboli vasa mali homines, & tanquam capitis corpus. to. 3. 151. B.
 Spiritus Iunonis, & spiritus Herculis, diuini sunt aduersum se, & ambo pertinent ad regnum diaboli. to. 10. 9. C
 Diabolus serpens. to. mo. 1. 187. A. B. to. 3. 149. B. to. 8. 75. B. C
 Tentator. to. 3. 149. B. C
 Diabolus, qui vir. to. 6. 12. F
 Diacom.
 De possessionibus diaconorum in clauitro. to. 10. 315. D. E. & sequen.
 Diagoras.
 Diagoras Atheus, deum esse negauit. to. 7. 38. L. in fine.
 Dialectica.
 Dialectica, quid. to. 1. 60. F. to. 7. 46. A. B
 Scientia veritatis. to. 1. 101. H. & seq. & I
 Dialectices inuentio. Eodem. 110. F
 Dialecticæ principia. to. 1. 60. F. & sequen.
 Retracta. to. 1. 2. F
 Multa percipi docet dialectica. to. mo. 1. 101. H. I.
 Dialecticæ utilitas in scripturis. to. mo. 3. 9. I. K.
 Dialectica, ad iudicandum utilis est. to. 3. 10. D. E.
 Dialecticus Augustinus. to. 7. 46. A. B
 Dialecticus Paulus. Eodem. 46. C
 Dialectica & eloquentia. Ibidem. A
 Dialecticus & Rhetor, quid differant. Ibidem. G.
 Dialecticus Christus. to. 7. 46. H
 Dialectica dolosa. Ibidem. I.
 Dialecticus, quis. Ibidem. K
 Dialectici insignes, fuerunt Stoici, to. mo. 7. 46. C. & M.
 Dialecticæ vsus. Ibidem. M. & seq.
 Dialecticæ proprietates, in cogitando deo. to. mo. 9. 183. C.
 Diana.
 Diana, dea. to. 5. 51. L.
 Diana vrbana. Ibidem.
 Diana, luna. to. 5. 51. L. M. & sequen.
 Diapsalma.
 Diapsalma, quid sit. to. 8. 5. L
 Dicere, Dictio.
 Dicibile & dictio, differunt. to. 1. 60. I
 Dictione plus ornat pudor, quam eloquentia. to. 2. 131. M
 Sermo in longum protractus, caret intelligentia. Ibidem. 12. C
 Ab Ethnicis si quid bene dictum in nostrum vsu est conuertendum. to. 3. 10. I
 Ordo narrationis inuersus, qua ratione explicetur. to. 3. 15. D
 Dicendi varia genera. to. 3. 16. D
 Dicere sapienter & eloquenter. Ibidem. & fo. sequen. H. & 21. H.
 Et peripicue. Eodem. 17. K. & seq.
 Dicendo flectendi animi. to. 3. 18. D
 Alias, alio vtendum dicendi genere. to. mo. 3. 19. C
 Dicendi genus triplex, submissum temperatum, & grande. Ibidem. C. & seq.
 Dictio varianda est. Eodem. 20. K
 Dictionis granditas, quid efficiat. Ibidem. M. & sequentibus.
 Et alia de ratione dicendi. Eodem. 21. B. & sequen.
 Vt cum audientium voluptate dicamus. Ibidem. D.
 Orandus

Orandus deus, vt adsit nobis dicentibus. to. mo. 3. 21. L. M.
 Si terrestria dixi vobis, & non creditis, & exponitur. to. 4. 206. A. B
 Debet sibi non omnino displicere, qui dicit. to. 4. 217. B
 Dicere, proprie quid. to. 4. 278. M. & seq.
 Dicere dei generationem filij significat, sine initio & sine fine. to. 8. 88. C
 Dicendi modus, cur subinde varietur. to. mo. 8. 93. H. I.
 Dicere patris, est filius. to. 9. 45. A
 Mos loquendi scripturæ sanctæ, & Ecclesiasticæ consuetudinis, pro totius vitæ actibus verbum dicere. to. 10. 11. C
 Dici nihil potest, quod sentiri non possit: sentiri autem multa, quæ dici non possunt. to. 10. 32. G
 Quæ dico vobis in tenebris, dicite in lumine: & quæ in aure auditis, prædicate super terram: verba Evangelij exposita. to. mo. 10. 76. G. H.
 Vide, Orator.
 Dido.
 Dido mortem fleuit Augustinus. to. 1. 17. B.
 Dido fratrem fugiens, delapsa ad terras A- phricæ, Carthaginem condidit. to. 8. 96. B.
 Didrachma.
 Didrachma, quid. to. 10. 61. G
 Didrachma, cur Christus pro se tantum, ac Petro soluit. to. 4. 173. D
 Didymus.
 Didymus videns, scripsit in epistolam Pauli ad Galatas. to. 2. 10. I
 Item de spiritu sancto. to. 4. 30. M
 Didymus. to. 3. 200. G
 Dies, quomodo accipiatur.
 Dies, quomodo accipiatur. to. mo. 1. 45. C.
 to. mo. 3. 111. A
 Dies explicatur, in quantum vocabulum. to. mo. 3. 111. A
 Dies exponitur. to. 5. 93. F
 Dies ponitur in scriptura pro tempore indeterminate. to. mo. 1. 185. E. to. 2. 71. K. & 74. A. to. 8. 17. K. L
 Dies diuersis modis accipitur in scripturis. to. 8. 211. F. G
 Dies, in Græco, semper fœminini generis est, & tempus significat. Ibidem.
 Per diem vnum, annos mille accipi. to. 2. 74. A. B.
 Dies pro malis: iuxta illud Matthæi, Propter electos breuiabuntur dies. Eodem. 75. C. D.
 Dies quomodo abbreviabitur, aliter. Ibid.
 Testimonia quibus probatur nomine diei, vniuersum tempus figurari. to. 8. 109. K. & 119. A. B. & 206. E. & 301. C
 Dies tota, noctem includit. to. 8. 166. I.
 Dies tota, vita tota est. to. 8. 69. E
 Dies & nox prosperitatem & aduersitatem hulus seculi significant. to. 8. 82. C. & 83. K.
 Diei nomine, lætitia significatur. to. 8. 3. F. & 22. L.
 Dies lætus dicitur, quia lætos facit. to. 8. 86. L. & 336. E
 Sex dies creationis mundi.
 Dies, nox, lux, tenebræ. to. 3. 114. M
 De qualitate primorum dierum, quia antequam sol fieret vespere & mane tra-

duntur habuisse. to. mo. 5. 93. E.
 Factum est mane, & vespere dies vnus, & exponitur. Ibidem. F
 Dies & nox spiritaliter. to. mo. 3. 126. D. E.
 to. mo. 8. 177. H
 Dies sex, quomodo accipiendi. to. 3. 123. B. & 126. G.
 Numerus dierum, quomodo accipiendus. to. mo. 3. 126. G. & seq.
 Inter primos dies, vocabulam noctis non interpretatur: pro quo multiplex angelica cognitio demonstratur. to. 5. 93. E. F
 Dies primus. to. 10. 150. C
 Cur sex diebus non addatur nox. to. mo. 3. 126. F. G.
 Septem dies, & septem ætates mundi. to. 1. 182. K. & deinceps.
 Septem dierum allegoria. to. 1. 184. G. & seq.
 Dies vnus, septies repetitus. to. mo. 3. 126. I. & fo. sequen. L. M.
 Diem eandem dicit septies repetitam in mundi productione, propter senarij perfectionem. to. 5. 98. M. & sequen.
 Dies primi, non sine causa sic ordinati sunt. to. mo. 8. 214. I.
 Quod comparantur ad ætates mundi. Ibidem. L.
 Quid significat, quod die quarto coeli luminaria facta leguntur. Eodem. 226. M
 Diei dominici festiuitas. to. 2. 118. E. to. mo. 6. 43. F
 Dies quietis, sanctificatus. to. 3. 125. A
 Diei septimæ requies, significat requiem eorum qui in deo requiescunt: non autem requiem dei cum iam laboret. to. mo. 5. 93. H.
 Vide, Sabbatum.
 Die sabbati, agebatur in Ecclesia cum Catechumenis. to. 10. 115. C. D. & 116. D
 Dies isti sunt ordinati. to. 10. 83. C
 Dies dominicus, post septimum est octauus: & ipse primus habendus est, qui significat resurrectionem dominicam. to. mo. 8. 380. M.
 Vide infra, Dominica dies.
 Dies solaris.
 Dies quando incipiat. to. 1. 181. M
 Dierum ac noctium distinctio. Eodem. 182. E.
 to. 3. 114. M. & fo. seq. A
 Successio diei & noctis. to. 3. 115. D
 Dies brumalis, totidem habet horas quot æstiuus: licet breuiores. to. 1. 164. G
 Dies, a quo deinceps incrementum lucis accipit dies, quid significet. to. 10. 131. I. K
 Dies seculi, tres sunt. to. 8. 34. E
 Dies veteres ex Adam, noui ex Christo. to. 8. 72. M.
 Homo non accepisset dies declinantes sicut vmbra, si a die vero non declinasset. Ibidem. 248. L
 Dies pleni, qui sunt. to. 8. 173. M. & sequen.
 Altitudo diei, quæ sit. to. 8. 119. A
 Dierum longitudo, quæ sit. Eodem. 222. E
 Dies isti exigui sunt, & quasi vna gutta ad cõparationem eternitatis. to. 8. 250. G. H
 Dies isti non sunt, quia ante abeunt quam veniant: & cum venerint, stare non possunt. Ibidem.
 Dies nostri, in quibus distent a diebus domini. Eodem. 285. M
 Dies vmbra, qui sunt. Ibidem. 361. H
 Dies sicut fumum deficere, quid sit. to. 8. 247. L.

Diem hominis concupiscere, quid sit. to. mo. 8. 67. D.
 Pueris decedunt dies, non accedunt. to. mo. 10. 17. F
 Craffinus dies. to. 4. 276. D
 Dies intercalares. to. 5. 127. C. D
 Dies Aegyptiaci, & Genethliaci.
 Dies obseruare, & menses, & c. superflitio Mathematica. to. 2. 117. E. F. to. 3. 19. M. & 41. I. to. 4. 292. D. & sequen.
 Signa dierum & temporum. to. 3. 112. A
 Dies Aegyptiaci. to. 4. 292. F. in fine.
 De electione diei, quo vxor ducitur, quomodo in agro aliquid plantatur, aut seritur. to. 5. 42. D. E.
 De ore Christiano ritus Ecclesiasticus non Paganicus procedat, ne dies a syderibus appellet. to. 8. 226. M
 Vnde factum est, vt dies nominibus syderum appellarentur. Ibidem. & seq.
 Dies boni, & mali.
 Dies boni, non sunt hic querendi. to. 8. 52. M
 Dies mali semper in seculo, dies boni semper in deo. Ibidem. 53. A. B
 Dies boni. to. 10. 90. H. I. & seq. & 185. G. H
 Dies vnde bonus. to. 10. 95. M
 Dies videre bonos. to. 10. 34. A. B. & seq.
 Quod aliter habent impij dies malorum, aliter fideles. to. 8. 30. D
 Quomodo dies iniquorum, prospicit deus. to. 8. 62. B
 Dies dimidiare, quid sit. to. 8. 118. C. D
 Dies mali, qui sunt. to. mo. 8. 229. E. to. mo. 10. 185. G. H
 Dies malos quid faciat. to. 10. 83. D. & 95. A
 Ab Adam vsque nunc, semper fuerunt dies mali. Ibidem per totum.
 Dies per se non sunt mali. to. 10. 95. A. B
 Dies nostri, mali. to. 10. 17. E. F
 Diebus malis, dies malos addere. to. mo. 10. 95. M.
 In diebus malis, mors potius optatur quam vita. to. 10. 185. G
 Mali sunt dies, & eo peiores quia diliguntur. Ibidem. H.
 Dies natalitius.
 Dies natalitius hominis moriturus, cum gaudio celebrari debet. to. 10. 123. E
 Christus, sine matre de patre natus, creauit omnem diem: idemque de matre sine patre natus, diem natalis sui consecrauit. to. 10. 128. E
 Die æterno nascente, augmentum debuit dies temporalis accipere. to. 10. 133. C
 Ioannes Baptista, præcurfor Christi, natus est cum dies inciperet manui: Christus autem, cum dies inciperet crescere, Ibidem. H.
 Dies æternus, Dies domini.
 Dies, præsentia luminis diuini. to. 1. 164. E
 Dies, lætitia. to. 8. 3. E
 Alij sunt dies cœli, alij sunt dies terræ. to. 8. 214. G
 Dies vitæ æternæ, vnus est. to. 8. 29. I. K
 Dies super dies, qui sunt. to. 8. 134. L
 Dies domini, cur anni dicantur. Ibidem.
 Dies, quomodo diei eruat verbum. to. 8. 20. F. & 177. I. & 311. L
 Cur vna dies domini, melior super milia. to. 8. 201. M.
 Est dies qui est, & sunt dies qui non sunt. to. 8. 72. I. K.
 kk liij Dies

INDEX

Dies beatorum simul sunt omnes, ideo fatiantur: quia unus est qui fiat, & non tranfit, ipsa est aternitas. to. 8. 217. M.
 Dies aternus, vita beata. to. 10. 53. K
 Dies noster, Christus. to. 10. 150. C D
 Dies tres. to. 10. 173. A
 Dies in qua oportet nos operari, Christus est. to. 9. 70. M
 Dies domini, quid est. to. 9. 147. F
 Abraham exultavit ut videret diem meum, & c. exponitur. to. 10. 161. H
 Dies domini quem vidit Abraham: vide Abraham.
 Dies mortis.
 Quare deus celet nos vltimum nostrum diem. to. 10. 40. E. & 96. M. & 106. B
 Incessanter diem extremum cogitare habemus. to. 10. 189. E.
 Dies nouissimus.
 De supremo mundi die. to. 2. epist. 80.
 Dies nouissimi, dicti etiam dies Apostolorum. to. 2. 74. 1.
 Dies huius vite vltimus, semper incertus. to. 2. 106. L
 Diem nouissimum nescire filium, quo genere locutionis dicatur. to. 3. 57. L. M. to. 8. 7. K. L. & 60. C
 De die autem illo & hora nemo scit, neque angeli caelorum, neque filius hominis, nisi pater solus: exponitur. to. 4. 130. I
 De eodem, sermo. to. 10. 21. E. & seq.
 Diem nouissimum vt iliter deus latere voluit. to. 8. 60. C. & 364. D
 Dies mala, est dies iudicij. to. 8. 79. I.
 Dies iudicij, quos comprehendit vt fur. to. 10. 8. 310. A
 Dies iudicij, scientiam nemo sibi arrogare debet, aliqua computatione annorum. Eodem. 7. K. L.
 Quomodo diem iudicij, filius nescire legitur. Ibidem.
 Quod nulla annorum temeraria suppuratione, octauus intelligi potest. Ibid.
 Dies vltimus sicut infidelibus auget laborem, sic fidelibus finit. to. 8. 60. F
 Etsi dies iudicij longe est, tuus dies vltimus longe abesse non potest. Eodem. 61. G.
 Quibusdam malus erit, & quibusdam bonus. Ibidem. 98. E
 Dies domini, quando veniet. to. 10. 23. A
 Dies nouissimus. to. 10. 150. C
 Solus dies iudicij expectatur venturus. to. 10. 10. 183. C
 Differentia.
 Differentia, quid sit. to. 1. 64. E
 Differentia rerum, sit tribus modis. to. 10. 1. 68. F
 Diffidentia.
 Diffidentia sui. to. 3. 237. G
 Diffidentia filij, qui. to. 7. 193. D. E
 Licet Christus puerili egestate fuerit contemptus, non tamen deus est diffidendus. to. 10. 128. C. D
 Nemo de indulgentia diffidat diuina. to. 10. 10. 154. L.
 Digitus, Dignitas.
 Digitus dei, dicitur spiritus sanctus. to. 2. 119. A. to. 3. 62. L. M. & 184. M. to. 4. 30. L. & 78. G. & 100. L. & 221. K. & 233. I. to. 8. 12. C. to. 10. 61. B
 Dignitas pluraliter. to. 4. 233. I

In digitis, agnoscimus diuisionem operationis: & radicem vnitatis. to. 8. 360. E. F
 Tutor est in corpore digitus sanus, quam oculus hippiens. Ibidem. 330. K
 Quid significauerit dominus, digito scribens in terram. to. 10. 39. M. & seq.
 Dignitas.
 Dignitas, quid Ciceroni. to. 4. 125. K
 Ex tribus dignitatibus animae, tenemur deum diligere. to. 9. 257. F
 Quanto maior est dignitas in honore, tanto grauior est in reddenda ratione difficultas. to. 10. 298. F
 Dilatare.
 Dilatatio, pro exultatione. to. 3. 29. K. & fo. sequent. A
 Dilatatio cordis, iustitia est delectatio. to. 8. 294. B.
 Quod significat charitatem. Eodem. 294. E. & 300. I.
 Dilectio, quid sit.
 Dilectio, proprie quid. to. 1. 9. C
 Dilectio, in bonam & malam partem accipitur. to. 5. 116. H. I. & sequent.
 Dilectio & amor, idem sonant. to. 9. 122. D
 Dilectio, dulce verbum est, sed dulcius factum. to. 9. 135. M
 Deus, dilectio est. Ibidem. B
 Vide, Charitas.
 Quid diligendum, & ordo dilectionis.
 Diligendum quid sit. to. 1. 116. C. to. 3. 4. A. & 238. K. to. 4. 126. A
 Diligi an possit, quod nescitur. to. 3. 79. K. & 83. M. & sequentibus.
 Quomodo diligitur trinitas incognita. Eodem. 79. M. & sequent.
 Quid recte diligit. to. 3. 238. K. & fo. seq. A
 Dilectionis regula. to. 1. 164. M. to. 3. 3. M
 Dilectionis ordo, & quibus sit succurrendum. to. 3. 4. F. G. to. 9. 160. E. F.
 Regulam diligendi proximum, a semetipso dilector accepit. to. 5. 7. G
 Hinc apparet te diligere quod bonum est, si inuentus fueris odisse quod malum est. to. 8. 238. D. in fine.
 Qua licita charitate humana, sint diligenda. to. 10. 152. C. & seq.
 Diligimus & odimus, quos non cognoscimus. to. 9. 100. B. C
 Non diligitur, quod penitus ignoratur. to. 9. 103. H
 Dilectionis necessitas, & effectus.
 Omnibus debemus dilectionem, quae tanto amplius debetur, quanto plus redditur. to. 2. 65. B. C. & 135. B
 In dilectione habeda, nullus potest excusare. to. 10. 155. G. & seq. & 157. B. & 277. G
 Trinitati, summo bono, dilectione haeremus. to. 1. 169. E
 Qui phreneticum ligat, & lethargicum excitat, ambobus molestus est, & ambos diligit. to. 2. 35. E
 Dilectio. to. 3. 80. L. & 235. F. & 241. C. to. 5. 116. H.
 Dilectio non potest vacare, & quid operetur. to. 8. 41. F. & I. K.
 Dilectio factos discernit a mundo. to. 9. 94. I
 Amissa dilectio, mors tua. to. 8. 116. B
 Diligenda est ipsa dilectio, qua diligitur quod diligi oportet: & odio habeda est ipsa dilectio, qua diligitur quod diligi non oportet. Eodem. 292. L

Dilectio, quomodo dicitur fortis vt mors. to. 8. 97. A.
 Quod adeo fortis est, vt cum quis per aliquam necessitatem non potuerit implere quod iubet deus, amet illum qui implet, & in illo implet. to. 8. 314. C
 Dilectio facit in nobis quandam mortem. Ibidem. F.
 Dilectio necessario comitatur fide, & spem. to. 9. 97. F
 Dilectio nunc est in desiderio. to. 9. 98. I.
 Dilectio patienter mundi odia sustinet. Ibidem. M.
 Sine dilectione non proficiunt cetera bona. to. 9. 98. M
 Talis est quisque, qualis sua dilectio est. to. 9. 128. B
 Dilectio sola discernit inter filios dei, & filios diaboli. to. 9. 132. A
 Charitatis praesentia, agnoscitur in dilectione fratris. to. 9. 133. M
 Comparatio ceterorum operum, ad dilectionem. to. 10. 155. G. & 157. B
 Dilectionis proprietates. to. 10. 211. G. H
 Dilectionis praecipuum.
 Dilectionis duo praecipua, vbi perfecte tenentur. to. 1. 6. H
 Dilectionis praecipuum, quando implebitur. to. 3. 189. E. F
 Omnia ex dilectione facienda sunt. to. 9. 135. G. H.
 Probatio dilectionis, mandatorum dei impletio est. to. 9. 207. K
 Dilectio dei, erga nos. to. 1. 42. L. to. 10. 9. 160. M
 Diligit nos prior deus ante omnia merita. to. 4. 280. E
 Deus, quantum hominem diligit. to. 5. 62. K. L.
 Dilectos suos dicit deus esse quasi pupillam oculi. to. 5. 196. C
 Pater diligit nos, sicut filium. to. 9. 113. C
 Pater ante mundi constitutionem diligit nos, vt cum filio suo filij sui essemus. Ibidem. D.
 Dilectio, qua pater diligit filium, in nobis est. to. 9. 114. F
 Quis melior, quem plus, an quem minus diligit Christus. to. 9. 123. B
 Dilectio patris probatur in nobis: quia filium suum misit mori pro nobis. to. 9. 135. E.
 Mors Christi, super omnia mouere nos debet ad diligendum deum. to. 9. 163. B. C
 Qui diligantur a deo. to. 9. 194. F. & seq.
 Diligit nos Christus. to. 10. 134. B
 Diligit deus hominem ante ruinam. to. 10. 185. K
 Dilectio Christi, erga nos. to. 10. 189. L. & sequentibus.
 Quam incomparabilis Christus nos diligit charitate. to. 10. 264. B
 Dilectio dei & sui, sui & proximi, dei & proximi, amici & inimici.
 Diligere deum, est diligere seipsum. to. 5. 82. B. C.
 Dilectio sui, includitur in mandato de dilectione dei: & quod diligere proximum sicut seipsum, non est aliud quam ei quantum potest commendare deum diligendum. Ibidem. C.
 Dilectio

Dilectio sui & proximi. to. 1. 171. D. & seq. to. 3. 4. A
 Dilige deum primo, secundum seipsum, & tertio proximum. to. 10. 112. L. & sequent.
 Dilectos a nobis debemus ad summum bonum ducere, & ad ipsum duci a quibus diligimus. to. 5. 81. K
 Vt homo se diligere nosset, constitutus est ei finis ad quem referret omnia quae ageret vt beatus. Ibidem. L
 Non diligit proximum, tanquam seipsum, qui nescit seipsum. to. 8. 292. G
 Qui vult sicut seipsum diligere proximum, cum illo pecuniam suam diuidat oportet. to. 9. 198. B
 Modus diligendi deum & proximum. to. 3. 3. M. & sequent. & 237. L.
 Dilectio dei & proximi. to. 3. 233. L. & 235. G
 De diligendo deo, proximo, & seipso. to. 3. 4. E. & 237. I
 In diligendo deo & proximo, voluntas dei breuiter insinuat. to. 4. 282. A
 Dilectionis dei & proximi, quanta vicinitas. to. 4. 15. D. & sequent. & fo. 16. B
 Dilectio dei & proximi, perpetuo manet. to. 10. 1. 6. H. to. 3. 5. F. & sequent.
 Ad dilectionem dei & proximi seruadam, referuntur quaecumque antiquitus de sacrificijs leguntur praecipua. to. 5. 82. E
 Diligere debet quis deum, proximum, & seipsum. to. 5. 182. B. C
 In deo proximus diligitur, deus autem propter se. to. 8. 311. I. in fine.
 Plus diligendus est deus, quam quicumque proximus. to. 9. 215. G
 Dilectio dei prior est ordine praecipienda: proximi autem, prior ordine faciendi. to. 9. 33. G
 Nemo potest diligere fratrem, & non diligere dilectionem. to. 9. 139. E. F
 Deo quod dominus dicit in Euangelio, Diliges proximum tuum sicut teipsum. to. 10. 112. M. & sequent.
 Nullus potest diligere deum, & fratrem odio habere. to. 10. 123. H
 Dilectionis plenitudo, est ponere animam suam pro amicis suis. to. 9. 97. G. H
 Plus diligendi sunt inimici, quam amici. to. 10. 156. A
 Primum medicamentum aegrotanti, est perfecta dilectio, qua amicum & inimicum amet. to. 10. 210. G
 Qui amicum & inimicum diligit, omnes paradisi portas inueniet apertas. to. 10. 211. A
 Dilectio, qua diligetem se quis diligit, non sufficit deo. Ibidem. I
 Dilectio amici & inimici, in praecipuo est. to. 9. 225. B. C
 Dilectio dei.
 Deus vnice diligendus. to. 1. 168. L. to. 3. 137. L
 Optandum vt omnes diligant deum. to. 3. 4. G. H
 Ad diligendam deum, exhortatio. to. 3. 173. A. to. 9. 253. K
 Dilectio erga deum. to. 3. 241. F
 Dilectionis diuinae succensam animam dicit esse sacrificium deo. to. 5. 82. E. F
 Quanta dilectione debeant induci ciues supernae patriae, ad amorem eius. to. 5. 45. K
 Diliges dominum deum tuum, & c. exponitur. Ibidem. C.
 Dilectio

IN DIVVM AVGVSTINVM.
 tur. to. 5. 81. K. L. to. 8. 292. F. to. 10. 153. C
 Qui diligit deum, odisse debent quod ipse odit. to. 8. 238. D
 Vt sciamus diligere deum, sciendus est deus: & vt sciat homo diligere proximum tanquam seipsum, debet diligendo deum, diligere seipsum. to. 8. 292. G
 Deum sic diligamus, vt ipsum non praeter aliud, nec aliud praeter ipsum diligamus. to. 8. 120. I
 Gratis enim dilige, quia melius ab eo non inuenies quod det, quam seipsum. Eodem. 114. E
 Quantum dilecti sumus prius quam diligeremus deum, ostendit. to. 8. 140. C
 Non in superficie, sed in medullis cordis diligendus est deus. to. 8. 149. D
 Quod plus diligendus est omnibus rebus, quia maior & melior inuenitur. to. 8. 188. L
 An potius ideo diligimus quia exaudivit dominus, aut ideo diligimus vt exaudiat. Ibidem. 285. L
 In aeternum diligens, in aeternum meretur habere quod diligit. to. 8. 302. G
 Diligendo deum, qui prior nos diligit, diligit quis seipsum: vt possit salubriter diligere proximum sicut seipsum. to. 8. 305. B
 Si recte diliguntur iustificationes dei, recte diligitur dilectio iustificationum. to. 8. 282. D
 Dilectio noua est, & aeterna. to. 8. 378. I. in fine.
 Dilectio dei per quid ostenditur. to. 9. 94. C. D
 Dilectio dei, & vulgaris, in quo differunt. to. 9. 97. F. G
 Dilectio dei completitur omne aliud praecipuum. Ibidem.
 Diligere deum, donum dei est. to. 9. 108. B
 Melior est qui plus diligit Christum, scilicet prior est quem plus diligit Christus. to. 10. 9. 123. C
 Quis melior qui plus an qui minus diligit Christum. Ibidem. B. C
 Quanto magis Christum in hac vita diligimus, tanto facilius liberamur a malo. to. 9. 123. J
 Diligentes deum, quantumcumque distent, in idem tendunt. to. 9. 133. M. & seq.
 Qui diligit patrem, diligit filium. to. 9. 139. M
 Non diligit quis imperatorem, & odit legem eius. Ibidem. G
 Dilectio dei via est, qua ad caelestia bona peruenitur. to. 9. 160. E. F
 Quomodo diligendus sit deus. Ibidem. G. & 197. I
 Quantum homo teneatur diligere deum. to. 9. 163. D
 Quid sit diligere deum. to. 9. 194. A
 Coniunctur deum non diligere, qui mandata eius non vult custodire. to. 9. 204. I
 Tota dilectio dei, in mandatorum eius obseruatione consistit. to. 9. 207. I. K. to. 10. 153. C. D
 Dilectio sui.
 Dilectio sui, vbi laudanda. to. 3. 4. D
 Magis mihi me debeo, quam hominibus caeteris, quantum deo magis quam mihi. to. 1. 3. A. in fine.
 Non dili-

Diligere se, quid sit. to. 9. 99. B
 Quomodo seque quisque diligere debeat. to. 10. 9. 197. K. L.
 Dilige teipsum: hoc est, animam, non carne. to. 10. 36. E
 Dilectio vnique a se incipit. to. 10. 12. I
 Dilectio proximi.
 Proximi dilectio. to. 1. 5. B. C. to. 3. 212. K. L. to. 4. 293. K. L. to. 9. 194. D. to. 10. 36. D. E. & 155. F
 Diligendus omnis homo vt proximus. to. 3. 4. 1
 Dilectio angelorum. Ibidem.
 Qui diligit fratrem, deum diligit. to. 3. 81. B. to. 4. 293. K. L. M
 In sanctis quid diligamus. to. 3. 80. D. & sequenti.
 Diliges proximum tuum: exponitur. to. 5. 81. K. L.
 Si proximum diligis ad iniquitatem, dilectio tua laqueus erit dilecti. to. 8. 352. C
 Discere non diligere, vt discas diligere. to. 8. 40. G
 Dilectio proximi, includit in se de dilectionem. to. 9. 89. K. L.
 Dilectio proximi, necessarius est cum dilectione dei. to. 9. 97. G. & 98. L
 Quicquid sit de dilectione fratris, in bono opere sit. to. 9. 133. L
 Diligens membra filij dei, sit & ipse membrum filij dei. to. 9. 139. M
 Dilectio fraterna est erga Christianos. to. 9. 140. K
 Proximus quomodo diligendus est. to. 9. 197. I
 Dilectio proximi ad malum, non est dilectio. Ibidem. L. M
 Dilectio parentum, praecipua est inter dilectiones proximi. to. 9. 200. C. D
 Modus diligendi filios. to. 9. 215. G. H
 Non potest diligere proximum, qui seipsum non diligit. Et ibidem, quis seipsum diligit. to. 10. 36. D. E
 De modo quo nos inuicem diligere debemus, Homilia. to. 10. 98. B. & sequent.
 Proximum peruersum diligere. to. 10. 112. M
 Quomodo intelligatur, Diliges proximum tuum, & odio habebis inimicum. to. 10. 210. K. L.
 Qui diligit decorum domus dei, diligit proximum tanquam seipsum. to. 10. 253. A
 Dilectio inimici.
 Inimici quomodo diligendi. to. 1. 7. C. D
 Diligendi inimici. to. 3. 40. M. & sequent. to. 4. 281. K. & sequent. copiose. to. 10. 103. I
 Diligendi homines, non errores. to. 3. 235. F. & seq. E. F
 Haec tibi regula dilectionis praescripta, vt imitans patrem caelestem, diligas inimicum. to. 8. 115. C
 Homo hominem vincit humana felicitate, diabolus vincit inimici dilectione. Ibidem. G.
 Sic inimicus diligitur, vt non displiceat domini iustitia qua punitur, & c. to. 8. 193. C
 Non est perfecta dilectio Christiani, nisi cum implet quod Christus praecipit: Diligite inimicos, & c. to. 8. 231. F
 Quales inimicos diligere debemus. to. 8. 349. G
 Non dili-

INDEX

Non diligas propter vitia homines. Ibidem.
 Diligere inimici vitium prohibemur, sed diligere naturam iubemur. to. 9. 99. B
 Dilectionem inimici paulum commendauit Ioannes. to. 9. 136. E F
 Dilectio inimici ad quid utilis est. tomo. 9. 137. C
 Quare nos monuit Christus inimicos diligere. Ibidem. E
 Perfecta dilectio, est in dilectione inimici. to. 9. 137. E
 Deus nos inuitat ad inimicorum nostrorum dilectionem, exemplo sui. to. 9. 138. E
 Deus diligit inimicos suos, qui solem facit oriri super bonos & malos. Ibidem.
 Deus nos inimicos dilexit, ut eius amici efficeremur. to. 9. 139. A
 Nullum medicamentum vtilius est ad sananda peccata, quam inimicorum dilectio. to. 9. 251. E
 Inimicorum dilectione filij dei efficiuntur. to. 9. 249. H. & 251. E
 De eo quod dicit dominus in Euangelio, Diligite inimicos vestros, Benefacite his qui oderunt vos: Homilia. tomo. 10. 92. F & sequent.
 Ad diligendum inimicos, quid nos mouere debeat. Ibidem. H I
 Nihil tam benignum, quam inimicos diligere. to. 10. 141. E
 Inimicorum dilectio, est de precepto diuino. tomo. 10. 156. A. & 157. G. & 256. C D. & 277. H
 Inimicus, in quantum homo, non in quantum inimicus, est diligendus. to. 10. 155. F
 Si inimicos non diligimus, filij dei esse non possumus. to. 10. 157. G
 De dilectione inimicorum. to. 10. 210. G. & 211. I
 Iacob diligendo fratrem suum Esau, exemplum praebeat dilectionis inimicorum. to. 10. 210. H
 Inimicum diligere debemus, in hoc quod deus fecit, non in hoc quod diabolus intromisit. Ibidem. L
 Ut diligatur inimicus, vel pro eo oretur, cui interiori infirmitate litigandum est. to. 10. 253. L
 Diligendo inimicum, facis amicum. tomo. 10. 256. G
 Vide, inimicus.
 Dilectio mundi.
 Dilectio temporalis. to. 1. 5. B
 Mali quando videntur diligere, conscientiam sibi debent, non amicitiam. tomo. 8. 62. A
 Dilectio qua mundus mundum diligit, falsa est. to. 9. 99. B
 Dilectio mundi, non copatur dilectionem dei. to. 9. 128. B
 Si terram diligimus, terra erimus: si deum, dii. Ibidem.
 Diligens mundum, & negligens charitatem, negat Christum in carne venisse. tomo. 9. 135. A
 Communis hominis dilectio, potius licenda est inuidia. to. 9. 198. B C
 Nolite diligere mundum, neque ea quae in mundo sunt: exponitur. to. 10. 29. A B
 Non vique adeo sunt diligenda terrena, quia & amplius sit diligendus deus. tomo. 10. 152. K
 Qui plus deo diligit creaturam, offendit creaturam.

to. 10. 241. G
 Diligentia.
 In vnoquoque opere bono, mater est diligentia. to. 10. 285. K
 Diluuium.
 Diluuij accessus & recessus. to. 3. 161. C D
 Aquarum eruptio. to. 3. 160. L
 Diluuij sacramentum. to. 4. 221. F
 Diluuium praesentis vitae, qua in nauis eandere possumus. Eodem. 237. H
 Diluuium signat baptismum. to. 6. 57. E
 Diluuij quadraginta dies, quid significant. to. 6. 57. I
 Diluuium spiritale. to. 6. 131. M
 Diluuij sacramentum expositum. Ibidem. 132. B C
 De diluuijs, & eius conditionibus. tomo. 5. 131. M. & sequent.
 Post diluuium Mathusalem vixisse quatuordecim annos quidam dixerunt. tomo. 5. 126. H
 Vide, Mathusalem.
 Diluuijs tria fuerunt. to. 5. 156. F G H
 Diluuium Deucalionis quando fuit. tomo. 5. 158. A
 In diluuijs omnis generatio Cain consumpta est, & quod ante nullus legitur caritatem tenuisse, qua vacatur ab opere generandi. to. 5. 129. M. & seq.
 A diluuijs, vsque ad Abraham, per spacium scilicet amplius quam mille annorum, non legitur aperte aliquis coluisse deum, credit tamen eos etiam tunc non defuisse. to. 5. 133. I. & sequent.
 In diluuijs ostendit aquam excreuisse etiam super montem Olympum. to. 5. 132. G
 In diluuijs omnium animantium interitum scriptura denunciat, ut inuauit magnitudinem futurae cladis. to. 5. 132. B
 Diluuium generale, tempore Noe factum, nec Graeca nec Latina nouit hystoria. tomo. 5. 156. G
 De diluuijs magno, factis tempore Ogygij. Ibidem.
 De diluuijs Deucalionis factis regnante Cecrope, Atheniensium rege, cuius temporibus Moyses eduxit populum de Aegypto. to. 5. 158. A
 Diluuium. to. 5. 125. M
 De longa vita hominum, quae fuit ante diluuium, & de ampliore humanorum corporum forma. to. 5. 126. D. & sequent.
 Vide, Annus, Corpus, & Homo.
 Aqua diluuij facta est super terram sexcentesimo anno vitae Noe, &c. to. 5. 128. A
 Quod in diluuijs nullus bonus mortuus sit, sed iam omnes mortui erant, non frustra creditur. to. 5. 131. M. & sequent.
 An post diluuium a Noe vsque ad Abraham aliqua familiae secundum deum viuicium reperiantur. to. 5. 133. I K
 Diluuium aquarum. to. 5. 137. H
 Diluuium aquarum multarum, quid sit. tomo. 8. 43. G
 Diluuijs perierunt caelos. to. 8. 253. B
 Diluuium persecutionum. to. 8. 159. D
 Diluuium per quadraginta dies fuit. tomo. 10. 161. A
 Diluuium hominem deleuit, crimen delere non potuit. to. 10. 132. E
 Diluuium similitudo fuit nostri baptismatis. to. 10. 161. A

Dimidium.
 Dimidium cuiuslibet corpori. to. 1. 164. F G
 Dimitti.
 Quicumque dimiserit omnia sua propter me, accipiet in hoc seculo centuplum, & in futuro vitam aeternam possidebit: exponitur. to. 2. 8. I
 Contra non dimittentes peccata. tomo. 3. 41. A B
 Qui dat veniam peccanti, eleemosynam dat. tomo. 3. 40. M
 Vide, Ignoscere.
 Orandum omnibus pro dimittendis peccatis. to. 3. 46. E
 Dimittendum quomodo debitum pecuniarium. to. 4. 273. H I
 Dimittentibus solis condonantur peccata. to. 4. 274. K. to. 6. 186. K
 Dimittite nobis debita nostra. to. 5. 285. D E
 Deus semper dimittit nostra delicta si nobis displicemus. to. 9. 125. C
 Dimittenda sunt alii offensa in nos commissa. to. 9. 251. D
 Quantumuis bonus bonam habeat conscientiam, habet tamen necesse dicere, Dimittite nobis debita nostra, &c. to. 10. 23. E
 Dimittantur peccata illi, qui dimittit. tomo. 10. 25. K
 Etiam sanctissimis quotidie dicendum, Dimittite nobis debita nostra. tomo. 10. 87. E. & 100. F
 Sicut & nos dimittimus debitoribus nostris: exponitur. to. 10. 87. I K
 Dimittendum omnibus, & orandum pro omnibus. to. 10. 93. A
 Dimittendum, ut dimittatur nobis. tomo. 10. 103. I K
 Dimittere ex corde debitoribus. tomo. 10. 105. H. & sequent.
 Remittite, & remittetur: exponitur. tomo. 10. 107. A
 Vbi dimittenda peccata. to. 10. 115. I
 Peccata dimittenda sunt inimicis nostris. tomo. 10. 157. I K
 Dimittite, ut tibi dimittatur. to. 10. 191. F
 Quomodo securus oramus, Et dimittite nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. to. 10. 211. E M
 Dimittite veniam a te petenti, ne tibi claudas patris indulgentiam. to. 10. 219. E F
 Qui dimittit terrena, accipit caelestia. tomo. 10. 241. F
 Qui non dimittit aduersario, ipse prius sibi erit aduersarius. to. 10. 241. I K
 Exhortatio ad dimittendum inimicis. tomo. 10. 244. L M
 Dinomachus.
 Dinomachi opinio. to. 7. 242. K
 Diogenes.
 Diogenes. to. 5. 64. H
 Diogenes concubuit cum vxore publicae, dicens non esse verecundandum de talibus. to. 5. 121. C
 Diomedes.
 Diomedes. to. 5. 2. G
 Diomedes post Troiae excidium in deos relatus. to. 5. 162. A
 In Diomedis templo aqua aspergantur alites nostris, Graecis applaudentibus. tomo. 5. 162. B & K
 Diomedis socios conuersos dicunt in volucres.

Volucres Diomedes. Ibidem. K
 Dionysius.
 Dionysij tyrani factum, in liberis procreandis. to. 7. 235. D
 Diptychium.
 Diptychium lapideum, quid significet. to. 6. 65. M. & sequent.
 Diplois.
 Diplois quid sit. to. 8. 277. F
 Dis.
 Dis pater. to. 5. 58. M
 Discedere.
 Discensus a deo. tomo. 3. 139. M. & 236. G. & 239. G
 Temeritas est inquirere, quae Apostoli Christo discendente portare non poterant. tomo. 9. 103. E F
 Discere.
 Discendi acumen, intelligedi que celeritas. donum dei. to. 1. 23. E. in fine. G
 Discendum duplex gratia dei. to. 1. 31. F
 Discere reminisci. tomo. 1. 2. M. & 122. K. & 134. K
 Discendum hominibus, per homines etiam. to. 3. 2. D E
 Discendi status melior, quam docentium. to. 3. 241. A
 Discendum profectus. to. 3. 235. K
 Quomodo discatur. to. 3. 242. C
 Discendi occasionem, dant quaestiones motae ab haereticis contra Ecclesiam. to. 5. 133. M
 Non discit deus ad tempus videndo: & cur dicitur ad tempus videre, & cognoscere, to. 5. 134. E
 Qui discit humilis est, & laborat ut non sit superbus. to. 8. 107. H
 Que discere debemus a Christo. to. 8. 118. E
 to. 10. 81. I
 Alia sunt quae ideo discimus ut tantum sciamus, alia ut ea etiam faciamus. tomo. 8. 298. G
 Non didicit qui non facit, licet memoria teneat quod audiuit. to. 8. 305. C
 Contra eos qui nihil discere volunt, putantes quia si aliquid didicerint, superbi erunt. to. 8. 331. E F
 Nemo ab homine solo quid discere potest. to. 9. 129. H
 Magnum lucrum cum operationis effectu monstratur, quicquid magisteris caelestibus discitur & tenetur. to. 10. 3. A B
 Quid Christus homo factus a se nos discere velit. to. 10. 33. H
 Discite a me quia mitis sum & humilis corde: exponitur. to. 10. 110. G. H. & seq.
 Quid filius dei nos a se discere velit. to. 10. 68. C. D. & 81. I K. & 110. K
 Discernere.
 Vis discretiua. to. 3. 197. D E
 Quid est discernere causam de gente non sancta. to. 10. 278. G
 Disciplina.
 Disciplina a discendo, pro scientia. to. 1. 120. H. & 140. D. to. 3. 96. G. H. to. 9. 197. F
 Disciplina pro correctione. to. 3. 96. H
 Discipularum veritas. to. 1. 120. G
 De libris disciplinarum. Retractatio. to. 1. 2. F G
 Discipularum memoria: & quomodo disciplinas liberales discimus. tomo. 1. 38. I K. & sequent.
 Ibidem. K

Disciplinarum liberalium utilitas. tomo. 1. 105. E. & seq. & fo. 108. C D
 Disciplinis liberalibus nimium tribuit Augustinus. to. 1. 108. C. D. Retract. to. 1. 1. K
 Disciplina vita: lex dei. to. 1. 109. B
 Disciplina vera, consistit in vita & eruditione. Ibidem.
 Discipularum ignari, arduas quaestiones ne attingant. to. 1. 111. A
 Disciplinarum omnium excogitatrix ratio. Ibidem. 110. C. & seq.
 Disciplinam liberales efferunt intellectum ad diuina. Ibidem. L M
 In disciplina catholica, sola perfecta veritas. to. 1. 170. B
 Quae quibus quomodo tradenda. to. 1. 161. K
 Disciplina domestica. to. 1. In Possid.
 Disciplinas vocant liberales, variarum serui libidinum. to. 2. 133. L M
 Disciplinas liberales damnat Augustinus, nisi ad sit studium pietatis. Ibidem. L G
 Liberales disciplinam non vere liberant. Ibidem. K L
 In disciplinis liberalibus, animae salus non consistit. to. 2. 154. A B
 Disciplinis liberalibus parum conuenit cum sanctis scripturis. to. 2. 158. G
 Disciplina dicta iustitia dei. to. 4. 280. H
 Disciplina naturalis inuenta est propter naturam, rationalis propter doctrinam, & moralis propter vltim. to. 5. 97. I
 Disciplina astronomiae valet ad exercitanda ingenia, magis quam ad illuminandas mentes vera sapientia. to. 5. 170. L
 Ad disciplinam pietatis, quae via. to. 6. 22. L
 Disciplinae Ecclesiasticae modus. to. 7. 11. M & sequent.
 Disciplina Ecclesiastica non negligenda. tomo. 7. 37. A
 Disciplina interpretata de Graeco, dici solet eruditio quae fit per molestias. tomo. 8. 298. D
 Disciplina quae significat emendatoriam tribulationem, accipiendi discitur, id est, non audiendo vel legendo vel cogitando, sed experiendo. to. 8. 298. E F
 Quod deus amat disciplinam, quam quisque etiam in domo sua & in suis subditis amare debet. to. 8. 108. I K
 Non proficit disciplina data, si mentis prauitas non corrigatur. to. 8. 176. I
 Disciplinam cur apprehendere debemus. to. 8. 4. C D
 Disciplinam qui odiant. to. 8. 105. A
 In quos disciplinam exercere non potes, patienter feras. to. 8. 258. B
 Disciplina quid sit. to. 9. 180. K
 Melius per visum quam per auditum discitur. to. 9. 187. C
 Disciplina Christiana. to. 9. 197. F
 Disciplinam domus, Ecclesia. Ibidem. F
 Vide, Artes.
 Qui sint apti ad disciplinam. tomo. 9. 197. F & sequent.
 Nihil est quod non disciplina emendet, aut saluum faciat. to. 9. 206. E
 Disciplina, magistra est verae religionis. Ibidem. E
 Deus, in principio operis sui, primò disciplinam fecit. to. 9. 206. F
 Discipulorum ratio mundum gubernat. Ibidem. F
 Humana & non bestialis videtur perire disciplina. to. 9. 206. E F

Disciplina per charitatem imponenda, & de corde lenitas non dimittenda. to. 10. 15. I
 Per solutionem disciplinae, crescit nequitia. Ibidem. H I
 Et hoc vigilanter cauendum. Ibidem.
 Disciplinam qui abiicit, infelix est: exponitur. to. 10. 175. H
 Disciplina cum bonitate. to. 10. 91. I
 Disciplina qui non dat, crudelis est. tomo. 10. 175. H
 Discipulus.
 Discipulorum fraus in praecceptores. to. 1. 24. K. & 25. H
 Discipuli Christi, dicti omnes credentes. tomo. 4. 96. E
 Discipulos suos Christus filios appellauit & quare. to. 4. 207. A
 Discipulos duodecim non frustra habere voluit dominus. to. 8. 26. C. in fine.
 Quod discipulis suis dominus dixit, etiam nobis dixit & posteris. to. 10. 38. C
 Non solum duodecim, sed omnes credentes discipuli Christi. to. 10. 41. A
 Duodecim discipulos Christus elegit, ut se verum diem esse ostenderet, in quo duodecim sunt horae. to. 9. 78. B
 Quare Christus idiotas & piscatores discipulos elegerit: non potentes, diuites, sapientes, &c. to. 10. 85. C
 De duobus discipulis euentibus in Emaus. tomo. 10. 198. C. & E F. & 200. F. & 201. H I
 Duo illi discipuli, iudici praeconis nomen imponunt. to. 10. 200. G
 Discipuli in medio sui Christum videbant, quem non credebant. to. 10. 201. B
 Duo angeli confortat discipulos, de discipulo Christi pauidos. to. 10. 214. G & M. & sequent.
 Christus post triumphum discipulos a captiuitate liberatos benedictione ditauit. to. 10. 219. I
 Duorum discipulorum Christi dubitatio. to. 9. 223. D
 Duodecim primi discipuli Augustini. to. 10. 287. F G
 Discordia.
 Discordiae quomodo sedanda. to. 1. 36. D
 De discordiosis. to. 1. 158. A
 Discordia in vrbis post Tarquinium exactum. to. 5. 16. H. & sequent.
 Discordia, dea. to. 5. 28. I
 Discordiae vitium. to. 5. 107. H
 Discordiae author diabolus. to. 10. 47. G
 Discordia, siue inimicitia, authorem suum perdidit. to. 10. 47. F G
 Discordia vitanda. Ibidem.
 Discordiae qualiter inter Christianos deponenda, & inuenda concordia. tomo. 10. 114. H I
 Exclamatio in discordes. to. 10. 325. L
 Dispensare.
 Dispensatio. to. 2. 17. C
 Dispensatores salutis aeternae, ministri Euangelij. to. 2. 137. C. D
 Dispensant verbum dei boni & mali. Ibidem. D
 De diuersitate dispensatorum. to. 10. 275. A
 Dispensator, seruus est, non dominus. tomo. 10. 295. G
 Displicere.
 Si tibi displices, tolle a te oculum tuum. tomo. 8. 314. L
 Si tibi displicet quod & deo, illi conuenge-

ris.

INDEX

ris. to.8.108.A
Disponere.
 Quomodo deus disposuerit omnia. tom.3. 124.B
 In dispositioe diuina, futura iam facta sunt. to.5.84.L
 Dispositio. to.7.243.D
Disputatio.
 Disputationes olim a notariis excipiebantur. to.1.6.G. & 93.H
 Vide, Notarij.
 Disputationibus inutilibus, fabulæ utiliores. to.1.20.C
 Disputantiu inconditi mores. to.1.120.A B
 Disputatorie artis pauci gnari sunt. tom.1. 121.D
 In disputationibus Christianorum, non modo philosophorum nomina, sed veritas amplectenda. to.1.158.B C
 Disputatores contentiosi nominantur. to. mo.2.113.H. & 161.F G. to.3.173.I. K
 Disputabatur & legebatur olim in Ecclesijs. to.2.119.F G
 Disputationes habitæ, vt schismata componerentur. to.2.141.E
 Disputator non sit adulator. Ibidem.F
 Disputator feruidus excusatur. Ibidem.
 Disputatores intempestiui. to.2.152.I
 In disputationibus libri canonici adfiunt. Ibidem.153.M
 Ad disputationes Ecclesiasticas non pertinere disciplinas liberales. to.2.158.G
 Disputatores non victoriam, sed pacem spectant. to.2.161.H I
 Disputationibus non inutiliter exercentur ingenia. to.3.39.L
 In disputationibus modestia Augustini. to. 3.137.H I
 Vide, Temeritas.
 Disputatio Pauli Athenis. to.3.178.K
 Disputatio qualis adhibendus sit modus. to.5.11.B. & sequent.
 Disputatoria dialectica. to.7.46.A B
 Disputator Paulus. Ibidem, C D
 Disputare quid. Ibidem, F
 Disputator verus. Ibidem.
 Disputare cum deo quid sit. to.8.266.C
 Disputationes quando fructuose sint. to.8. 291.H
Dissimilia, Dissimilitudo.
 Dissimilium eadem, aut par, scientia. to.1. 116.I
 Dissimilitudo, inter homines, mirabilior, quam similitudo. to.5.200.G
Distinguere.
 Distinctio quantum faciat. to.3.11.C D
 Distinctio in pronunciano. Ibidem, F
 Distinguere, pro definire. to.4.44.M
Diu.
 Diu, & non diu. to.1.72.G
 Diu non est quod habet extremu. to.8.36.E
Diuersoria.
 Diuersoria sanctorum. to.1.172.M
Diuersiuoca.
 Diuersiuoca. to.1.63.F
Diuitia.
 Diuitiarum illecebre. to.1.93.D. & 117.E
 Diuitia, honores, potentatus, felicitatem non faciunt. to.1.93.E.F. to.2.128.A. to.7. 100.I K
 Diuitiis quomodo vtendum. to.1.165.E F
 Diuitiarum verus contemptus, etiam tenen-

tur. to.2.27.D E. to.3.240.C. to. 8.150.E F
 Vide, Bona externa: & possessio.
 Fidelitotus mundus diuitiarum est. to.2. 52.F. & 85.G. to.6.44.H. in fine. to.8.87 A. & 361.K
 Diuitia tanto melius habentur, quanto minus amantur. to.2.52.F
 Diuitia si relinquenda. to.2.84.K. & sequent.
 Diuitias multi sub religionis preteritu cumulant. to.2.85.I
 In diuitiis desolatio magis quam consolatio. to.2.125.L
 Diuitia veræ & falsæ. to.3.236.H. to.10. 30.C D. & 259.F
 Diuitia dicta mammona. to.4.80.F
 Diuitia cur alienæ dicuntur. Ibidem.
 Diuitias, cur Christus appellauerit mammona iniquitatis. to.10.30.C D
 Diuitia huius seculi, mammona iniquitatis, vnde eunque sint. Ibidem.
 Diuitia Christianorum, sunt virtutes. to. mo.5.4.I
 In diuitiis cupiditas reprehenditur, non factas. to.5. Ibidem, K. to.10.97.A
 Aliud sunt diuitia, aliud pecunia. to. mo.5. 57.M
 Si diuitias suas communes Christiani faciunt, nulla ventilari debent gloria: cum Romani principes, eis contemptis, pauperes fiebant. to.5.46.H
 Diuitiis veris abundant aliqui, qui imperfectos recipiunt in aeterna tabernacula. to.5.206.E
 Diuitia non faciunt nos felices. to.5.46.C
 Diuitia, sine virtute, nocent diuitibus. to.5. 178.F
 Diuitia quomodo plis dentur a Christo. to. mo.6.44.G. H. & sequent.
 Diuitia animæ. Ibidem.45.C
 Diuitia temporales, & aeternæ. to.6.138.C. & L. M
 Diuitia in celo reponenda sunt, & per quos repoguntur. to.8.73.G H
 Diuitia quare querantur. to.8.98.L
 Quod non sit perdenda, sed ad locum tutum transmittenda. Ibidem, K
 Omnes qui male viuunt, diuitias suas alienis relinquunt. to.8.99.E
 Diuites desiderijs vastantur, cupiditatibus dissipantur, timoribus cruciantur, tristitia contabescunt. to.8.34.E
 Diuitias non damnant. to.8.110.M
 Diuites qui reprehendantur. Ibidem.
 Diuitia quomodo possidendæ. Eodem.113.E
 Diuitia, donum dei. Ibidem.150.C. & seq.
 Diuitia quod malum important, maximè incautis hominibus. to.8.342.K
 Diuitiarum sufficientia & plenitudo, deus est. to.8.314.G
 Qui diuitias falsas querit, veras non desiderat: & qui veras querit, adhuc pauper est. to.8.316.F
 Diuitia istæ non sunt veræ diuitia, sed ipsius salutis. Ibidem, G
 Quod plus augeant cupiditatem ei qui eas possidet. Ibidem, H
 Ad hoc accesserunt, vt egestas cresceret, Eodem, I K
 Diuitia veræ quæ sint, & vbi. Ibidem, H I. to.10.176.C
 Tales diuitias debemus querere, quæ non

possint amitti, quæ non oculis carnis, sed cordis videntur. to.8.318.A
 Diuitia pauperis, ipse dominus est: diuitia auari, diabolus. to.8.277.G H
 Diuitiaru tria sunt genera. Eod. 270. D E
 Non diuitia, sed superbia diuitum cruciabitur. to.8.205.C
 Tunc verè sunt diuitia, quando nihil nobis deerit. to.8.158.E
 Diuitia Christi quæ sint: & quod nostræ diuitia implebuntur de paupertate ipsius. Ibidem, F
 Diuitia temporales & spirituales qualiter differant. Eodem.162.D
 Cur peccatores obtineant diuitias. Ibidem. 174.A
 Qui diuitias non habet, non cupiant: qui habent, non de eis presumant. Ibidem, H I
 Diuitia fluunt, & si cor appouerit, fluunt. to. mo.8.137.F
 Quod non sit sperandum in multitudine diuitiarum, sed in deo vero. Eodem.110.M. & sequent.
 Nihil profunt exteriores diuitie, si interior premit egestas. to.8.112.G
 Vbi habere debeamus diuitias nostras. to. 8.113.A
 Diuitias iteriores nemo tibi auferre potest inuito. to.8.120.M
 Diuitia Ecclesiæ, deus eius. Eodem.60.M
 Diuitia huius seculi, non sunt merces laboris in vinea domini. to.9.129.F
 Amando diuitias, quis plus amat mortem, quam vitam. to.9.198.K
 Diuitia bonæ, bonos facere non possunt, to. mo.10.4.A
 Diuitia bonum: non vnde sis bonus, sed vnde bonum facias. Ibidem, B
 Diuitiarum instabilitas. to.10.4.H
 Non sperare in incerto diuitiaru. Ibidem.
 Omnes diuitia, etiam vita ipsa, inter superflua deputanda. to.10.6.C
 Diuitia & patrimonia, cõpedes. to.10.24.D
 Diuitia non amanda, sed deus qui fecit illas. to.10.42.C
 Onus diuitiarum, & paupertatis. to.10.81. M. & sequent.
 Diuitia haberi possunt, sed amari non debent. to.10.30.D
 Diuitiarum contemptus, & spontanea paupertas quanta res. to.10.84.B C
 Diuitia duplices, & paupertas duplex. to. 10.93.K L. & sequent.
 Diuitiarum duo genera. to.10.107.H I
 Et earum vius & effectus. Ibidem.
 Diuitia iustæ. Ibidem, H
 Diuitia bonæ. to.10.180.G H
 Diuitia iniustæ. to.10.107.H
 Diuitia superbiam generant. to.10.4.H
 Vermis diuitiarum superbia. to.10.4.H. & 97.A
 In diuitiis nihil est sic cauendum, quæ superbia morbus. to.10.183.M. & 231.L
 Morbus diuitiarum, est superbia magna. to. N mo.10.231.L
 on sunt maiores cœlestibus diuitia. to. mo.10.164.K
 Diuitie quæ putantur plenæ deliciarum, sunt plenæ periculorum. to.10.184.E
 Quare peccatores obtineant diuitias. to. mo.10.243.H I
 Diuitia omnes, deus noster est: vita omnium nostrum, beata aeterna. to.10.256.B
 Diuitia

Diuitia cum acquiruntur, falsam lætissimam tribuunt: cum perduntur, veram tristitiam derelinquunt. to.10.259.F
 Vnde perichlitantur homines, nisi propter diuitias acquirendas? tom.10.278.F
 Diuitiarum detestatio. to.10.293.G H
 Deus suis bonis ditat bonos, & cruciat malos. to.10.107.F & sequent.
Diuēs.
 Abraham, Isaac, & Iacob quamquam diuites fuerint, tamen regnum cœlorum meruerunt. to.2.84.K
 Diuites noui testamenti. to.2.122.C D
 Diuites, dicti superbi. to.2.125.I
 Diuites Christiani, pauperes sunt. to. mo.3. 238.H & K
 Diuēs. to. mo.3.238.K
 Superbire nobiles & diuites non debet aduersus pauperes & ignobiles, quoniam simul dicunt deo, Pater noster: quod nõ possunt verè ac piè dicere, nisi frater esse cognoscant. to.4.272.H
 Diuitum laqueus. to.5.4.I
 Diuites, qui eleemosynas fecerunt, plerumque sunt lætati de ipsis quas piè distribuerunt, quam cõtristati de temporalibus perditis. Ibidem, K L
 Diuitibus quomodo thesaurizandum. Ibidem. L
 De diuitis anxij præ diuitis, & pauperis sibi sufficientis comparatione. to. mo.5. 31.L M
 Diuites nunquam contenti, odiosi, semper in lite anxij, nõquam securi, &c. Ibidem.
 Quod non vique ad te solum, diuēs est deus. to.8.105.K
 Christus diuēs apud patrem, pauper apud nos: diuēs in cœlo, pauper in terra: diuēs deus, pauper homo. to.8.79.H
 Intellige in Christo occultas diuitias, quæ pauperem vides. Ibidem, I
 Quod hic pauper fuit, & magnas diuitias attulit, quibus faceret diuites eos quos inuenit pauperes. to.8.63.H
 Christus veros pauperes ditat: & falsos diuites pauperat. Eodem, 78.M
 Deus maximè diuēs est: quia facit diuitias quas alij volunt habere. to. mo.8.270.D
 Diuites tanto plus egent, quanto plus habent. to.8.34.E
 Diuites egent, & quod est grauius, egent pane. to. mo.8.52.K
 Diuēs peculiosus, seruus est magni patrisfamilias. to.8.73.I
 Diuites plebis quomodo deprecantur vultum regine. to.8.91.B
 Nemo vult esse diuēs, nisi vt inferat inter eos, inter quos viuunt, & superior illis videatur. to.8.97.K
 Qui vult esse diuēs, non hæreat parti: sed illi inhæreat, qui totum creauit & possidet. Ibidem, L
 Diuites adorant deum: sed humanitatẽ non lunt exhibere fraternam. Ibidem.
 Diuēs quantam gloriam visus est habere inter homines, cum viuere, tantam vultustatem, & corruptionem supplicioru habebit cum mortuus fuerit apud inferos. to. mo.8.100.H I
 Cum diuēs factus fuerit homo, cur iustus non timebit. Ibidem, M
 Quod nihil secũ auferat, et si dimittit quibus vult, non seruat quibus vult. Ibidem.

101.A B
 Non ideo secum bene fecit (vt aiunt) quia manducauit & bibit, & fecit quod voluit. Ibidem, C
 Diuēs iniquitatem quam manducauit ore cordis apud superiores, apud inferos in supplicijs digerebat. Ibidem.
 In diuitibus, non tam attendenda sunt factas, quam cupiditates. to.8.110.I K
 In diuite, non pecuniam, sed auaritiã cõdemnari: exemplo probatur. Ibidem, L M
 Multi pauperes tutius latebant: diuites facti, mox fortioribus præda sunt facti. to. 8.113.K L
 Diuites præceptoribus & correctoribus suis inimicitias inducunt: & sunt inimici verum dicentibus. to. mo.8.133.G H
 Quod excedunt metas humani generis, homines se pares cæteris non putantes. Ibidem, H I
 Diuēs & pauper, conditione & sorte humani generis, in qua omnes nascuntur, æquales sunt. Ibidem, M. to.9.252.G H
 Diuites qui nõ superbè sapiunt, in deo pauperes lunt. to.8.205.B
 Diuiti bonum est, vt agnoscat se pauperẽ: si enim plenum se putat, tumor est illi, nõ plenitudo: agnoscat se inanẽ, vt possit impleri. Ibidem.314.E
 Diuites multi in diuitiis suis moriuntur. to. mo.8.52.H & sequentibus.
 Diuēs difficilè ingreditur in regnum cœlorum. to.4.82.H I. to.8.173.L
 Diuites non superbiant in pauperes. to. mo. 4.272.H
 Diuites huius seculi, etiam inter pauperes domini numerari. to.8.227.L
 Diuēs Christus, & pauper. Eodem.247.C & sequentibus.
 Necessè est vt transeat diuēs, aut ipse per res suas, aut res ipsius per illum. to. mo. 8.316.A
 Si nihil cupit, nihil diuiti deest. Ibidem, H
 De ideo fecit diuitem, vt probet illum de paupere. to.8.318.K
 Plus est pauperi videre cœlum stellatum, quam diuiti tectum inauratum. to. mo. 8.362.D E
 Diuēs ad hoc plus habet, vt plus tumeat. Ibidem.332.I
 Diuites tuti essent, si non haberent quare quererentur a raptoribus. to.8.334.D
 Difficilè est vt diuites non contrahant plura peccata. to. mo.8.335.A
 Quanto eris ditior, tanto timidior. Eodem, 324.F
 Superflua diuitum, necessaria sunt pauperum. to.8.373.E. to.10.4.K
 Mendici & diuitis, par naturæ conditio. to. mo.10.4.E F
 Diuēs, quis verè. to. mo.10.4.G & 144.G & 164.K
 Volens diuēs fieri, pererrat a fide, & inferit se doloribus multis. to.10.4.G
 Aliud est esse diuitem, aliud velle diuitem fieri. Ibidem.
 Qui vult diuēs fieri, incidit in tentationem & desideria multa, stulta & noxia. to. mo.10.184.F
 Diuites vtantur consuetudine infirmitatis suæ. to. mo.10.4.L
 Diuitum preciosus victus infirmitas. Ibid.
 In diuites immisericordes: Sermo. to. mo.

10.24.B C
 Quid diuitibus repenetur, si bene fecerint pauperibus. Ibidem, C D
 Diuēs & pauper, duo contraria, sed duo sibi necessaria. to.10.24.D
 Diuitibus quid Paulus præcipiat. to. mo.10. 4.G H & seq.
 Diuitia quid generent. Ibidem.
 Diuitis officium. to.10.24.D
 Dignatio dei est, cum visitat diuitem in pauperis specie. Ibidem, F
 Diuēs deo. to. mo.10.84.D
 Diuites qui, in scripturis. to. mo.10.117.I & sequentibus.
 Diuitibus consilium quod datum. to. mo. 10.97.A & seq.
 Maiores nostri quare diuites, & nos pauperes. to.10.119.H
 Diuēs & pauper, eiusdẽ sortis lunt futuri. to.10.123.M & seq.
 Deus diuitem facit, vt dum pauperi superflua dat, remedium suorum peccatorum acquirat. to.10.126.I
 Laudandus est diuēs humilis, laudandus est diuēs pauper. to.10.184.A
 Diuēs quomodo pauper. Ibidem, D
 Qui volunt diuites fieri, &c. exponitur. to. 10.184.F & seq.
 Comparatio pauperum ad diuites. to. mo. 10.228.I K & seq.
 Quid habet diuēs, si deum nõ habet. Ibi, K
 Exclamatio in diuites huius seculi. to. mo. 10.228.I M
 Auaritia est, esse velle diuitem. Eodem, 229.B
 Qui diuēs est, & se humiliat, multum deo placet. to. mo.10.231.L
 Qui nihil habet, & se diuitem esse affectat, maximè deo displicet. Ibidem.
 Nihil ditius eo qui fecit omnia. to. mo. 10.232.A
 Qui sint diuites huius mundi. to. mo.10. 231.M & 232.B C
 Contemptus diuitiarum huius mundi. Ibidem, C D
 Meliores sunt qui se humiliant, cum sint diuites. to.10.232.E F
 Diuēs vult habere seruum fidelem, & non vult esse deo seruus fidelis. Ibidem, G
 Redemptio animæ viri, diuitia ipsius. to. 10.232.F & H I
 Contra diuites. to. mo.10.248.G H
 Quisque diuēs erubescat bonis suis, ne simul pereat cum eis. to.10.259.E F
 Parabola de oue, diuite, & paupere, propostita a Nathan ipsi Dauid. to. mo.10.101.K
 Diuitis, cui successerat regio, historia exponitur. to.10.93.C D
 De homine diuite, qui destruere cogitabat veteres apothecas, & ædificare ampliores: Homilia. to.10.78.L & seq. & 119. F & sequentibus.
 De diuite adolescente. to.10.248.F G
 Diuēs epulo, & eius historia. to. mo.10.23. I & seq. & 79.A B & 93.E F & 183.M & seq. & 232.D E & 290.D
 De diuite & meditatione mortuorum. to. 10.312.A & seq.
 Diuitis purpurati, & Lazari vlcerofis exequia. to.5.5.G
 Conditio epulonis post mortem. to. mo. 10.238.I
 Diuēs quomodo cruciabatur in flama, &c. to. mo.5.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

INDEX

to. 5. 201. EF. to. 9. 71. C
 Diuitis epulonis lamentationes. tomo. 10. 238. K
 Responsio diuina ad epulonem. Ibidē. K L
 Diuitis epulonis, & Lazari comparatio. to. 10. 307. H
 Diuisio.
 Diuisio. to. 3. 10. C
 Quid sentitūm videatur, de eo quod scri-
 ptum est, Diuisit deus inter lucem & te-
 nebras. to. 5. 96. A B
 Spiritales inter se nunquam diuiduntur. to. 10. 153. F
 Diuisio linguarum, fuit pœna superbæ. to. 5. 135. D E Vide, Lingua.
 Diuisio rei communis faciendâ est à ma-
 iore, & minor debet eligere. tomo. 5. 139. C
 Spiritus non est qui diuiditur, sed dona ei.
 tomo. 9. 93. K
 Euangelistarum concordantia, super diui-
 sione vestimentorum Christi. tomo. 9. 118. C
 Christi vestimentorum, diuisio sorte. Ibi-
 dem. C D
 Omnem diuisionem & inæqualitatem na-
 tura diuina excludit. to. 10. 217. C
 Diuortium.
 Diuortium quando liceat. to. 4. 266. K L & seq.
 Diuortia Priscillianistarum. tomo. 6. 7. B
 De diuortio, quæstio difficillima. tomo. 6. 181. F & sequentibus.
 Docti, doctrina, doctor.
 Doctor internus Christus. tomo. 1. 127. E F
 tomo. 2. 132. E. tomo. 9. 103. I
 Docet Christus, admonet homo. to. 1. 128. A. to. 2. 127. I. K. to. 3. 18. H & 65. H I
 Doctoris Ecclesiastici officium. tomo. 1. 161. I. K. to. 2. episto. 132. to. 3. 16. C
 Quæ, quibus, quomodo tradenda. tomo. 1. 161. I. K
 Doctrinæ Christianæ summa. tomo. 1. 172. D & seq.
 Doctores Ecclesiæ, non supra scripturam. tomo. 2. 15. F G & 38. G
 Doctrina Christiana, contra magnos erro-
 res est defendenda. to. 1. 1. I in fine.
 Minus malum indoctum esse, quam indocti-
 lem cum Academicis. to. 1. 100. E
 De deo quid doceat Ecclesiæ. Ibidē. 168. H
 Doctores Ecclesiarum, non temere iudicā-
 dos censet Hieronymus. to. 2. 72. I
 Doctores Ecclesiastici, honorificè citati. tomo. 2. 107. M & seq. & 110. E
 Doctores quantum tribuendum. tomo. 2. 108. I & seq. E & 111. G H. to. 7. 52. L M
 De doctrina Christiana. tomo. 3. 2. A & seq. Retracta. to. 10. E
 Doctores non contemnendi, etiam in sacris literis. to. 3. 2. lege prologum. Et contra ingratos erga præceptores. Ibidem.
 Doctrina omnis, vel rerum est, vel signorū. tomo. 1. 2. L
 Doctrinarum genera duo. to. 3. 8. D
 Quæ doctrinæ humanæ amplectendæ. Ibi-
 dem. 10. G & sequentibus.
 Doctores Euangelici oratio, plana & per-
 spicua esse debet. to. 3. 16. C D & 17. H I & seq.
 Docendi modus in populis. to. 3. 17. K L & sequentibus.
 Doctrina catholicæ Ecclesiæ. to. 1. 172. D

Officium doctoris Christiani. tomo. 3. 16. C
 Summa duorum librorum, de doctrina Chris-
 tiana. to. 3. 11. C
 Quare conantī docere, dicendum perspi-
 cūe. to. 3. 18. A B
 Non docebit vnusquisque cūem suum, &
 fratrem suum. to. 3. 185. M
 Doctori Ecclesiastico, orandus deus ante
 concionem. to. 3. 18. G & 21. L M
 Nec tantum preces, sed & studium neces-
 sarium. Ibidem. 18. H I
 Doctrina sana, id est, Christiana. Ibidem.
 21. M
 Doctrinæ externus vsus. to. 3. 139. E
 Doctrinæ apostolicæ vtilitas. tomo. 3. 235. G
 Doctrina patris. to. 3. 240. H
 Doctores vanam gloriam insidiari. Eo-
 dem. 241. A
 Eruditio diuina. tomo. 4. 239. C
 Doctores Ecclesiastici audendi. tomo. 4. 81. I K
 Docendi gradus. to. 4. 128. H
 Docendi catechumenos, ratio. tomo. 4. 217. F & sequen.
 Docendum in spiritu lenitatis. tomo. 4. 281. M & seq. A & C
 Doctores falsi vrticæ comparati. tomo. 4. 303. H
 Doctrinæ seculares comparantur filiis.
 tomo. 4. 79. G
 Docti quomodo tractandi. to. 4. 218. F G
 Doctores sacræ scripturæ, pauci esse de-
 buerunt. to. 5. 171. C D
 Doctrina nulla potest esse sine memoria &
 ratione. to. 5. 178. B
 Doctores quodammodo inducunt literas
 in corda discipulorum, quos scriptura ap-
 pellat grammatos isagogos. tomo. 5. 70. K
 Doctorem deum habere debemus, vt ha-
 buimus naturæ nostræ authorem. to. 5. 97. K
 Doctores cur plerunque minus aliquid
 reuelentur. tomo. 7. 83. K L
 Doctores catholicis, quatenus vtiatur Au-
 gustinus. to. 7. 156. C D & 184. K & 199. G H & 202. A B
 Doctrina quomodo possit dici gratia. to. 7. 166. H
 Docibiles dei. Ibidem. I
 Docere & discere debent Episcopi. to. 7. 89. C & 96. E
 Doctores Ecclesiæ, lumina ciuitatis dei. to. 7. 203. F & seq.
 Et horum testimonia, de peccato origi-
 nali. Eodem, 202. K & seq.
 Qui recta docent in syncerè. to. 7. 45. CD
 Quomodo filius docti dicitur à patre deo. tomo. 8. 301. F G
 Docere non est aliud quam scientiam dare: & hæc ita disciplinæ connexa est, quod altera sine altera esse nō possit: quia nemo docetur, nisi discat: & nemo discit, nisi doceatur. tomo. 8. 298. F
 Deus quando vult docere, prius dat intel-
 lectum: sine quo ea quæ ad diuinam do-
 ctrinam pertinent, homo non potest dis-
 cere. Ibidem. G
 Quod docet suauitatem inspirando dele-
 ctationem: disciplinam, temperando tri-
 bulationem: docet scientiam, insinuando cognitionem. Ibidem.
 Sic docet vt facias, non tantum vt scias.

Ibidem.
 Doctrina dei vna est, & quæ: alia autē do-
 ctrinæ inquinant animas. tomo. 8. 43. H
 Doctor bonus docet quod scit prodesse, &
 non docet quod obest. to. 8. 60. C
 Quomodo docet deus ex iuuentute. tomo. 8. 167. M & seq.
 Omnis doctrina, quæ in isto tempore dispē-
 satur, transit. Eodem. 260. D
 Docere nos magis debet iudicium verita-
 tis, quam præiudicium consuetudinis. tomo. 8. 269. E
 Tunc opus est voce doctrinæ, quando pate-
 ris imperitum. Eodem. 351. G
 Qui te docet, intus est: quādo tu doces, tā-
 quam foras exis ad eos qui foris sunt. Ibidem.
 Doctores boni, rectè medici dicuntur. to. 8. 211. L
 Filio pater aliquid ostendit, cū nobis, qui sumus eius membra, ostendit. to. 9. 41. B
 Demonstrat deus pater aliquid filio, quādo nobis per filium aliquid demonstrat. Ibidem. D
 Pater quomodo demonstrat filio ma-
 iora, quāquam esset sanitas corporis in langu-
 do. to. 9. 45. I
 Doctrinam suam, quomodo Christus non suam dicebat. to. 9. 53. G H
 Doctores Ecclesiastici, an habeant aliquid in doctrina, quod carnalibus taceant, & spiritalibus dicant. to. 9. 104. G
 Sonus verborum foris aures percutit, magis intus. to. 9. 129. H
 Si vnus docet nos, quid opus est alio do-
 ctore? tomo. 9. Ibidem. G
 Cultus exterior agricolæ, disponit arbore ad fructum: deus autem dat fructum: ita de doctrina. to. 9. 129. I
 Vana est doctrina exterior, nisi spiritus san-
 ctus intus doceat. to. 9. 129. H & K
 Docilior cur vna anima sit, quā alia. to. 9. 187. B
 Disputatio Christi in medio doctorum in templo. to. 9. 242. B
 De eo quod scriptū est, Qui fecerit & docuerit sic, maximus vocabitur in regno celorum, &c. Sermo. to. 10. 3. A & seq.
 Doctoris & auditoris, diuersa officia. to. 10. 3. B
 Et eorum in negligendo, & contemnen-
 do pericula. Ibidem. B C
 Doctor contemnens, grauius affligitur: & obsequētis discipuli exemplo plectitur. tomo. 10. 3. C
 Docere, & non facere. Ibidem.
 Doctor aliquando quibus doctrinæ tradit mysterium, ab eisdem factorum debet imitari exemplum. to. 10. 3. C
 Ex dominicis libris querendum, quod alios doceamus. to. 10. 26. A
 De superiore loco, prædicator non potest nisi bene docere & dicere. to. 10. 42. H
 Deus doctor interior. to. 10. 47. F
 Mentis pia, docibiles sunt verbi dei: impii vero nolunt intelligere. to. 10. 68. F
 Christus in passione docuit, quid toleremus: in resurrectione, quid speremus. tomo. 10. 187. L
 Christus pauca verba docuit ad merendū celestia, quæ quilibet idiota potest tenere. to. 10. 211. K
 Quæ docuit Christus ad salutem necessaria. tomo. 10

ria. tomo. 10. 218. L M
 Cupientes euadere docti, seruent quod negligunt, vel non peruenient ad id quod appetunt. tomo. 10. 262. M
 Quid lacerdotes subiectos docere debeant. tomo. 10. 308. B C
 Vide, Catechismus.
 Indocti.
 Indocti celum rapiunt. to. 1. 33. E
 Doech.
 Doech Idumeus, interpretatur motus ter-
 renus: & quid significet. tomo. 8. 109. C & 113. M
 Dogmata.
 De Ecclesiasticis dogmatibus. to. 3. 44. M & sequentibus.
 Dogmata, sunt placita sectarum. tomo. 4. 75. L
 De salutaribus documentis. Eodem, 252. K & sequentibus.
 Dolor.
 Dolori tempus medetur. to. 1. 22. D
 Extra deum, non nisi dolores. Ibidem. 22. F
 Dolor corporis, summum malum. tomo. 1. 117. L
 Dolor quid sit. Eodem, 156. I. & 159. F. to. 6. 120. H
 Dolor ex fide. to. 4. 251. B
 Dolor de peccatis. Eodem, 252. D
 Dolor causatur ex amore. to. 5. 278. E & sequentibus.
 Dolendum est de boni amissione potius quā lætandum, si non sit compensatio melio-
 ris. to. 5. 181. K L
 Dolor est testimonium boni adepti, & boni relicti. Ibidem.
 Dolor amissi boni in supplicio, testimonium est bonæ naturæ. Ibidem.
 Dolore molestari homo non debet velle, nec desiderio perturbari, nec morte dis-
 solui, ad hoc vt aliquid vtile cognoscat: & secundum eam cognitionē vitam mor-
 rēque componat. to. 5. 182. B
 Dolor carnis, est animi dolor ex carne, & quædam ab eius passione dissensio. to. 5. 120. B
 Dolor inest animæ ratione corporis læsi, in quo est: dolet etiam cum corpore permanente ipso incolumi: dolet tertio ex-
 ta à corpore. tomo. 5. 197. K L
 Dolor, qui dicitur corporis, ad animā per-
 tinet. Ibidem.
 Dolorem omnem occidere dolentem, non est necesse: cum corpora ipsa non omnis dolor occidat. to. 5. 197. I
 Dolor non interimet damnatos. Ibid. I. K
 Dolor quādo vincit, mors sensum abicit: sed vbi natura vincit, dolorē sanitas tol-
 lit. tomo. 5. 185. H
 Multi dolent damnum pecuniæ: & non dolent damnum iustitiæ. to. 8. 70. K in fine.
 Dolor eternus, plenus corruptionis, ad hoc non finitur, vt sine fine finiatur. tomo. 8. 75. A
 Dolor animæ, tristitia dicitur. Molestia quæ fit in corpore, dolor dici potest, tristitia non potest. Eodem. 84. M
 Dolores parturientis, non sunt nisi dolores pœnitentis. to. 8. 96. A
 Est dolor fructuosus, & infructuosus. to. 8. 113. D
 Dolor nullus in corpore immortalī, nullus

IN DIVVM AVGVSTINVM.

in corpore stupido. tomo. 8. 119. D
 Dolores corporum plerunque immittuntur ab angelis Satanæ, sed hoc non possunt nisi permitti. to. 8. 330. H
 Dolores inferni, quando inueniunt te. Eo-
 dem. 341. H
 Dolere anima, non dolente corpore potest: dolere autem corpus sine anima non potest. to. 8. 210. H
 Dolor quomodo nobis præceptum sit. to-
 mo. 8. 230. K
 Inhumanum non dolere in morte charo-
 rum. tomo. 10. 90. C
 Dolor, comes pœnitentiæ. tomo. 10. 120. I
 Dolus.
 Dolus, & astutia, in bonum. to. 2. 24. B
 Dolus quid sit. tomo. 9. 16. A. to. 10. 100. H
 Quis dolus simplicis, quæ fictio non men-
 tentis, nisi profundum mysterium verita-
 tis? tomo. 5. 142. M
 Dolus est, cū aliud agitur, aliud simulatur tomo. 8. 7. A
 Dolus est, cū aliud ore profertur, aliud pectore tegitur. tomo. 8. 18. E
 Dolus est, ostentatio iustitiæ cum conscien-
 tia peccati. to. 8. 42. B & D
 Dolosus est, qui cum sit iniquus, iustum se prætendit. Ibidem. D E
 Dolositas, est frans quædam in verbis, aliud promendi, aliud sentiendi. tomo. 8. 105. A B & 110. D
 Dolositas in fraude est, in simulatione, & seductione. tomo. 8. 118. C D
 Dolosi dolos patiuntur. to. 8. Eodem: 147. F
 Dolus potentis, vel vis tyranni nouaculæ comparatur, quæ superflua radit. tomo. 10. 6. C & seq.
 Contra deum nullus dolus, nulla techna. tomo. 10. 39. L M
 Dolus loqui, quid. to. 10. 90. K
 Domare.
 Domitores beluarum. to. 1. 141. H & seq. A
 Domat deus iumentum cui insidet. tomo. 8. 44. B
 Vt bestia non domatur nisi ab homine, ita homo non nisi à deo. to. 10. 3. F G & seq.
 Imago dei domat feram, & nemo nisi ima-
 go dei, ita solus deus domat imaginem suam. tomo. 10. 3. H
 Domitianus.
 Domitianus. tomo. 5. 47. H
 Domitius.
 Domitius deus. to. 5. 52. L
 Dominus, Dominari.
 Dominandi libido miserum facit. tomo. 1. 141. M
 Dominus deus, cur simul ponatur in scri-
 ptura. to. 3. 139. I K
 Dominatus Christianus. Eodem, 237. I
 Dominandi libido vastat corda dominorū magis, quā seruorū seruorum suorum. tomo. 5. 282. E
 Dominandi libido, magnis malis, agitat & conterit genus humanum. to. 5. 24. G
 Libido dominandi reprimitur. to. 5. 45. D
 Interest multum inter cupiditatem domi-
 nationis, & vanæ laudis: quia qui lauda-
 ri volunt, dant operam vt laudentur, aut verè, aut dolo: qui autem contempta lau-
 de dominari vult, etiā per apertissima scelera querit plerūque obtinere quod

diligit: & exemplificat de Nerone. tomo. 5. 46. L M & deinceps.
 De domini iusti, & prelati boni commo-
 ditate, qui seruiunt subditis, etiam imper-
 rantes. to. 5. 182. C
 Domini debent corrigere inobediētes, tur-
 bantes pacem. Ibidem. G
 Vtrum dominus semper fuerit ipse deus, multum inquit, & insolūtū relinquit, assignans causam quare non soluit. tomo. 5. 104. C
 Dominandi appetitu, Romulus occidit Re-
 mum consortem suum. to. 5. 124. I
 Dominandi libido, quæ est in tyrannorum animis, non sic habet proprium nomen, vt vlciscendi, vel huiusmodi. tomo. 5. 120. C
 Dominum malorum, est ad tempus. tomo. 5. 124. G
 Christus quomodo dominatur à flumine vsque ad terminos orbis terrarum. to. 5. 149. C
 Dominatur homo secundum naturalem or-
 dinem irrationalibus, non autem homi-
 ni. to. 5. 182. D
 Dominum Romanis dicit fuisse dei volun-
 tate. to. 5. 164. G
 Dominabantur iuste parentes nostris, à qui-
 bus patrefamilias dicuntur ipsi domi-
 ni. to. 5. 182. F G
 De æquo iure dominandi. Ibidem.
 Domini secundum carnem. to. 6. 164. F G
 Vix quilibet est, qui dominandi amore ca-
 reat, & humanam gloriam nō appetat. to. 8. 3. E
 Quomodo Christus dominatur in medio inimicorum suorum. Eodem. 279. E
 Vt iniusti dominentur iustis, hoc facit deus propter disciplinam populi sui. tomo. 8. 319. G
 Domini & serui, diuersa sunt nomina: sed homines & homines, paria sunt nomina Ibidem. H
 Sunt domini secundum carnem, & tempo-
 rales: est & dominus secundum spiritū, dominus verus, & æternus. Ibidem.
 Dominus æternus distinguendus est à do-
 mino temporalī: & tamen subdi oportet propter dominum æternum domi-
 no temporalī: exemplum. to. 8. 319. I
 Non enim dominus Christi pater eius, nisi quia dignatus est nasci secundum carnem: pater est dei, dominus est hominis. tomo. 8. 346. A
 Dominatio, apertissimè terrorem insinuat. Ibidem. 16. F
 Dominus verus, quis est. to. 8. 164. A
 Dominus magnus & laudabilis, quis sit. to. 8. 234. F
 Ille est dominus rerum suarum, qui. tomo. 8. 97. H
 Christus noluit impedire dominationē ter-
 renorum in hoc mundo. to. 9. 116. F
 Nemo est verus dominus, quia quilibet e-
 get inferiore. to. 9. 137. K
 Domini tria necessaria habere debent. to. 9. 179. K
 Dominari, quid. to. 10. 28. H
 Dominari velle, vltimum primum. Ibidem.
 Domini Christiani, & eorum serui, fratres. to. 10. 115. D
 Deus constituit dominos, vt seruis domine-
 tur. to. 10. 126. I
 Dominica

INDEX

Dominica dies.
 Dominicae diei festiuitas. to. 2. 118. E. tomo. 6. 43. F
 Dominicae dies, Christi resurrectione sacra-
 tus, non solum spiritus, sed etiam corporis
 requiem significat. to. 5. 218. E
 Dominicus dies, quare dicitur. to. 10. 72. L
 Omni die dominico, ad Ecclesiam Christiani
 conueniant. to. 10. 234. B
 Diebus dominicis & natalitiis, diuino est
 vacandum cultui. to. 10. 251. H
 Quare dies dominicus a priscis patribus di-
 uino cultui deditus est. Ibidem.
 Dies dominicus, est primus dies seculi. to.
 10. 251. I
 A quibus cessandum est diebus dominicis.
 Ibidem.
 Mirabilia, die dominico, olim aduenerunt.
 to. 10. 251. I K
 Quare sabbatissimus Iudaicus in diem do-
 minicum translatus est. Ibidem.
 Nemo in uenatione die dominico se occu-
 pet. to. 10. 251. K
 Nemo die dominica se a sacra missarum ce-
 lebratione separet. Ibidem.
 Dominica prima aduentus domini Salua-
 toris: Sermo. to. 10. 123. D
 Dominica secunda aduentus: Sermo. to. 10.
 116. I
 Dominica proxima natiuitatis domini Sal-
 uatoris. to. 10. 124. C
 Dominica infra octauas Epiphaniae: Sermo.
 to. 10. 116. I
 Dominica prima post octauas Epiphaniae:
 Sermones duo. to. 10. 141. A B
 Dominica secunda post octauas Epiphaniae:
 Ser. tres. to. 10. 142. M & seq.
 Dominica tertia post octauas Epiphaniae:
 Sermones tres. to. 10. 144. E
 & seq. & 116. C & seq.
 Dominica quarta post octauas Epiphaniae:
 Ser. duo. to. 10. 145. K & seq.
 Dominica quinta post octauas Epiphaniae:
 Sermones duo. to. 10. 147. K & seq.
 Dominica in septuagesima, de lapsu mun-
 di, & auaritia: Ser. to. 10. 150. E & seq.
 Dominica in sexagesima, de uocatione A-
 brahae, Egredere de terra tua, &c. Ser.
 to. 10. 151. I K & seq.
 Dominica in quinquagesima: Sermo. duo.
 to. 10. 152. L M & seq.
 Dominica prima in quadragesima: Sermo-
 nes duo. to. 10. 158. K & seq.
 Dominica secunda in quadragesima: Ser-
 mo. to. 10. 163. I
 Dominica tertia in quadragesima: Sermo-
 nes duo. to. 10. 169. B & seq.
 Dominica quarta in quadragesima: Ser.
 to. 10. 176. D
 Dominica in ramis palmarum: Sermones
 tres. to. 10. 185. I & seq.
 Dominica in octauis Paschae: Sermones o-
 & o. to. 10. 206. L & seq.
 Dominica secunda post octauas Paschae:
 Sermo. to. 10. 209. M & seq.
 Dominica tertia post octauas Paschae: Ser-
 mones duo. to. 10. 210. F
 Dominica in Rogationibus: Sermones duo,
 to. 10. 211. D & seq.
 Dominica post Ascensionem domini: Ser-
 mo. to. 10. 318. H
 Dominica prima post festum sanctae trini-
 tatis: Sermones duo. to. 10. 224. L & seq.

Dominica secunda post festum sanctae trini-
 tatis: Sermo. to. 10. 226. A
 Dominica tertia post festum sanctae trini-
 tatis: Sermones duo. Ibidem. D
 & sequenti.
 Dominica quarta post festum sanctae trini-
 tatis: Sermones tres. to. 10. 227. D
 & sequentibus.
 Dominica quinta post festum sanctae trini-
 tatis: Sermones duo. to. 10. 228. G & seq.
 Dominica sexta post festum sanctae trini-
 tatis: Sermones duo. to. 10. 229. K & seq.
 Dominica septima post festum sanctae trini-
 tatis: Sermones tres. to. 10. 230. G & seq.
 Dominica octaua post trinitatem: Sermo.
 to. 10. 231. K
 Dominica nona post trinitatem: Sermones
 duo. to. 10. 233. A & seq.
 Dominica decima post trinitatem: Sermo-
 nes duo. Ibidem. I & seq.
 Dominica uadecima post trinitatem: Ser-
 mones duo. to. 10. 234. K & seq.
 Dominica duodecima post trinitatem: Ser-
 mones tres. to. 10. 235. F & seq. & 319. K
 Dominica tertiadecima post trinitatem: Ser-
 mones duo. to. 10. 236. G & seq.
 Dominica quartadecima post trinitatem: Ser-
 mones duo. to. 10. 237. E & seq.
 Dominica decimaquinta post trinitatem: Ser-
 mones duo. to. 10. 238. B & seq.
 Dominica sextadecima post trinitatem: Ser-
 mones duo. Ibidem. M & seq.
 Dominica decimaseptima post trinitatem: Ser-
 mones duo. to. 10. 239. I & seq.
 Dominica decima octaua post trinitatem: Ser-
 mones duo. to. 10. 242. B & seq.
 Dominica decimanona post trinitatem: Ser-
 mones duo. to. 10. 243. E & seq.
 Dominica uicesima, de bono disciplinae:
 Sermo. to. 10. 245. C & seq.
 Dominica uicesima prima: Sermones duo.
 to. 10. 245. C & seq.
 Dominica uicesima secunda: Sermones duo.
 to. 10. 246. C & seq.
 Dominica uicesima tertia: Sermones duo.
 to. 10. 247. M & seq.
 Dominica uicesima quarta: Sermones duo
 to. 10. 249. K & seq.
 Dominica uicesima quinta: Sermones duo.
 to. 10. 250. H & seq.
 Dominica uicesima sexta: Sermo. to. 10.
 251. G & seq.
Dominica oratio.
 Per orationem dominicam deum Interpel-
 lamus, aut pro petedis bonis, aut pro ui-
 tandis malis, aut pro delendis commissis.
 to. 10. 218. M & seq.
Domus.
 Domus nulla tam felix, in qua non aliquod
 flagitium extiterit. to. 2. 136. E F & seq.
 Domus pro cubiculo. to. 3. 23. G
 Domus Israel, carnalis & spiritalis. Eod.,
 186. B C
 Domus dei custodia. Eodem. 235. M
 Domus dei, & porta caeli. to. 4. 24. A
 Domus. to. 4. 264. I
 Domum habere fundatam supra petram. to.
 4. 279. C
 Domus quae domino aedificatur, est Eccle-
 sia. to. 5. 73. A
 Domus dei instauratur. to. 5. 145. B
 Domus dei sunt fideles, quam Christus a-

dificauit, non de lapidibus & lignis, sed
 hominibus. to. 5. 149. D
 Domus dei dicitur domus David, propter
 genus David, sed domus dei dicitur pro-
 pter templum dei. to. 5. 150. D
 Domum hanc dei, dicit David aedificasse, &
 etiam nos, bene uiuendo. Ibidem.
 Domus huius uelima dedicatio, est uita a-
 terna. to. 5. Ibidem. F
 Domum aedificamus deo, cum bene uiui-
 mus, &c. Ibidem.
 Domus dei aedificatur per nouum testamē-
 tum, uelut lapidibus. to. 5. 172. I
 Prophetiam Aggaei, qua dixit maiorem fu-
 turam gloriae domus dei, quam primum
 fuisset, non in reaedificatione templi, sed
 in Ecclesia Christi esse completam. to.
 5. 173. I
 Domus dei, Ecclesia. to. 7. 104. L M & seq.
 to. 8. 28. C
 Est domus formam pietatis habens, & pie-
 tatem non habens: est domus & forma
 & pietatem habens. to. 8. 97. B
 Domus dei secretum. to. 8. 82. K
 Domus dei, & bona eius desideranda. Eod.
 145. D E
 Domus dei quomodo aedificatur. Eodem,
 234. A B
 Domus dei, omnis terra. Ibidem.
 Domus dei, nihil aliud est, quam templum
 dei. Eodem, 7. B
 Domus dei, est ea in qua manebimus. to.
 8. 29. I & 40. C
 Domus magna, & uasa eius quae. Eodem.
 152. I
 De aedificatione domus dei post captiui-
 tatem, & ubi aedificatur. to. 8. 233. M &
 seq. to. 10. 56. I K. Et cantico nouo. to.
 10. Ibidem. K
 Domus dei, populus dei, non solum qui mo-
 do sunt, sed & qui ante nos fuerunt, & qui
 post nos futuri sunt. to. 8. 322. H
 Domus dei, quos habet custodes. Ibidem.
 Domus illa etiam ciuitas est, &c. to. 8.
 324. E
 Domus dei futura in imagine prophetiae
 praedicta est. to. 8. 332. M
 Ad domum dei, qui pertinent. Ibi. 333. B C
 Domus dei in his est quos praedestinauit &
 praesciuit perseveraturos. Ibidem. C D
 In domum domini latentes ire, quid sit. to.
 8. 312. H
 Domum dei qui faciunt speluncam latro-
 num. Ibidem. 329. L
 Domus tanquam ad sempiternum eligitur,
 & quid significet. to. 8. 200. H
 Domum tuam si habueris, pauper es: do-
 mum dei si habueris, diues es. Ibidem. L
 Domus duobus modis dicitur bona uel ma-
 la. Ibidem. 356. D
 Domus nostra, corda nostra sunt, ubi liben-
 ter habitamus, si ea ab iniquitate mun-
 damus. to. 8. 178. C
 Domus eburneae quae sunt, & quid signifi-
 cent. Ibidem. 90. E F
 Non est domus composita, ubi inter uirum
 & uxorem pax nulla est. to. 8. 51. M & 58. C
 Domus dei quae est. to. 9. 154. A
 Domus dei, cantando aedificatur, credendo
 fundatur, sperando erigitur, diligendo
 perficitur, sed in futuro seculo dedica-
 tur. to. 10. 79. I
 Domus Christi. to. 10. 109. K L
 Domus,

Domus, habitatores significat. to. 10. 149. H
 Saepe maiora patimur pericula a do-
 mesticis. to. 10. 281. C D
 Nullus obseruet qua die domum exeat, uel
 regrediat. to. 10. 245. G
 Quomodo domus deo aedificanda est. to.
 10. 254. E
Domiducus.
 Domiducus deus. to. 5. 52. L
Donatus, Donatista.
 Donatus episcopus Carthagenensis. tomo
 1. 7. H
 Donatum rebaptismum non instituisse. Ibi-
 dem. 151. F G
 Donatista se defendere conati sunt autho-
 ritate beati Cypriani. Eodem. 11. F
 Contra Donatistas leges Honorij Impera-
 toris. Eodem. 12. B
 Contra Donatistas Dulcitus Tribunus ab
 imperatore missus. Eodem. 14. E F
 Donatistarum episcopi septem. Eodem. 13. L
 & sequent. E F
 Donatista fuerunt multae ciuitates. tomo.
 2. 36. H
 Contra Donatistas & Rogatistas. Eodem.
 Epistola. 48.
 Donati haeresim, nihil habere commune cum
 Ariana. to. 2. 43. G
 Pugna cum Donatistis. to. 1. In Possido.
 Donatiana factionis sunt Circuncelliones.
 to. 1. In Possidonio. to. 6. 7. A
 Rogatista. to. 2. 36. A
 Circenses. Eodem. 133. F
 Maximiniana. to. 6. 7. A. tomo. 7.
 55. G H
 Donatista Ecclesiam in sola Africa, & so-
 la Donati parte remansisse sinxerunt. to.
 2. 43. I. & 155. L. & episto. 48. & 161. to. 3.
 174. L. to. 6. 6. L
 Donatista rebaptizant catholicos. to. 2.
 130. I. & 151. L. to. 6. 6. L
 Contra Donatistarum anabaptismum. to. 2.
 38. H. & sequent.
 Donatistarum, de ministris baptismi imple-
 tas. to. 2. 136. I K. to. 7. 9. C D. & 10. M.
 & sequent.
 Donatistarum immanitas. to. 2. 46. F
 Donatistarum schismatis origo quaeritur.
 to. 2. episto. 50.
 Donatista, quare ab Ecclesia catholica de-
 sciuerint. to. 2. 43. I
 Donati factio, primum pars Maiorini dice-
 batur. to. 2. 67. F
 Donatistarum & Circuncellionum furor &
 immanitas. to. 2. 36. A. & 43. G. & 44. G
 H. & sequent. copiose. & fo. 46. B C
 Donatistarum & Circuncellionum latroci-
 nia. to. 2. 130. G. & 156. A B
 In Donatistas latrones, lex pecuniaria. to. 1.
 In Possidonio. to. 2. 46. B
 Donatistarum confictae reuelationes. to. 2.
 155. B & H
 Donatistarum pertinacia, etiam post con-
 demnationem. Eodem. 151. L
 Donatistas respicentes corrigi uult, non
 necari. to. 2. episto. 158. 159. 160.
 Donatistarum defectus per leges imperia-
 les. to. 2. 46. C
 Donatistarum obiectio, de possessionibus.
 Ibidem. K
 Donatistarum iustitia. Ibidem. I M
 Donatistarum catus in Ecclesia. to. 2. 119. F

IN DIVVM AVGVSTINVM.

& sequent.
 Donatistarum furor, ubi exortus. Eodem.
 134. L
 Donatistarum episcopi conuicti in concilio
 Carthagenensi. to. 2. episto. 152.
 Donatista uocant catholicos Macarianos.
 to. 2. 149. K. & 155. A
 Traditores. Eodem. 155. K. L. & 157. C
 Donatistarum uanitatibus respondetur. to
 mo. 2. episto. 166.
 Donatista mendaces. to. 2. 143. G. & 156. C
 Donatista cum peccatoribus non loquun-
 tur. Eodem. 156. L
 Donati haeresis Lucilla opibus adiuta. Ibi-
 dem. 151. F G
 Vide, Lucilla.
 Donatiani credere uel non credere, liberu
 esse uolunt. to. 2. 45. H I
 Donatista neminem existimant cogendum
 esse ad bonum. to. 2. 171. K
 Donatus presbyter citatus ad concilium,
 sibi mortem inferre uolebat. tomo. 2.
 episto. 204.
 Donatus Afer. to. 2. 153. B
 Donatistarum insidiis petitus Augustinus.
 to. 3. 36. C
 Donatistarum impii excommunicatio. to-
 mo. 4. 14. E
 In Donatistas. to. 4. 14. C. to. 8. 23. H. & 51. K
 Donatistarum multa schismata. to. 6. 7. A
 Donatista, sicut Parmenianista. to. 6. 5. A
 Donatiana haeresis princeps, Donatus qui-
 dam Numida. Eodem. 6. L
 Donatistarum schisma, propter Caecilia-
 num episcopum. Ibidem.
 Vide Caecilianus.
 Donatus filium minorem patre, & spiritum
 sanctum minorem filio, putauit. tomo. 6.
 6. M. in fine.
 Donatista mortem sibi ipsi consciscentes.
 Ibidem.
 Donatus multa scripsit. to. 6. 6. M
 Donatus alius. Ibidem.
 Contra partem Donati, psalmus Abeceda-
 rius. tomo. 7. 2. A. & sequentibus. Retract.
 D. to. 1. 7. G
 Donatista pseudomartyres. to. 7. 5. A B.
 16. F G
 Donatista, quales baptismi ministros sin-
 gant. to. 7. 17. D E. & 19. K L
 Donatista, talem fieri dicunt baptizatum,
 qualis fuerit baptizator. to. 7. 34. L M. &
 42. I
 Donatistarum episcopi orant pro populo,
 & pro se populo orare nolunt. to. 7. 35. K
 Donatista, siue Donatiani. tomo. 7. 48. I K.
 & sequent.
 Donatianos probat & haereticos, & schis-
 maticos. Ibidem. L
 Donatista mutati, trarseunt ad catholicos.
 Ibidem. 49. F
 Donatista Cyprianu allegat. to. 7. 52. K L
 Donatistarum mendacia. to. 7. 55. H
 Contra Donatistas, lex imperialis. tomo. 7.
 58. H. I. & sequent.
 Donatista conciliu recusarunt. Ibidem. L M
 In Donatianos acriter inuehit, & in causam
 Maximinianistarum. to. 7. 65. M
 Arguit Augustinus contra Donatistas, ex
 eorum dictis. to. 7. 68. I K
 Donatista Cypriani errorem imitantur, cha-
 ritatem non imitantur. to. 7. 84. E F
 Quid obstat quominus Donatista resipi-

scant
 Ad Donatistas exhortatio, ut ad Ecclesiam
 unitatem redeant. Ibidem. H
 Donatus quatum abbat ab exemplo Cypria-
 ni. Ibidem. K
 Donatistas & haereticos, sicut & malos
 Christianos, dare & accipere posse sa-
 cramentum baptismatis. to. 7. 105. G H
 Donatistarum tota causa tractata. tomo. 7.
 109. C. & sequent.
 Donatistarum argumeta refelluntur. to. 7.
 114. C. & G. H. to. 10. 43. K. & sequent.
 Deliramenta Donatistarum refelluntur. to
 mo. 7. 115. E F
 Donatistarum periculum. to. 7. 119. G H
 Breuiculus collationum cum Donatistis. to
 mo. 7. 120. A. & seq. Retracta. to. 1. 13. A
 Donatista traditores. to. 7. 139. C D
 Donatista codices diuinos tradiderunt. Ibi-
 dem, & to. 2. 47. A
 Donatista non agnoscendo baptismum ca-
 tholicorum, negant se esse fratres. tomo.
 8. 49. E
 Dicunt totam Ecclesiam perisse, praeter
 quam in Africa. to. 8. 23. I K
 Ut audirentur a iudice, nomen Christi im-
 ponebant in possessione sua. tomo. 8.
 25. H I
 Contra Donatistas agit. to. 8. 67. I. & seq.
 & fo. 117. B C
 A Donatistis quidam subdiaconus excom-
 municatus, apud catholicam quaerens
 quod perdidit, recipi non potuit. to. 8.
 63. B
 Donatista obliuiscunt catholicis traditione,
 quam nusquam & nunquam poterunt pro-
 bare, sed potius de mendacio ipsi conui-
 cuntur. to. 8. 64. B C
 Quod diuiserunt se ab unitate orbis ter-
 rarum, & exererunt Maiorinu aduer-
 sus Caecilianum. Ibidem. & D
 Quod dixerunt se esse catholicos, ut ex-
 cludere possent haereticos. Eod. 126. B
 Contra Donatistas proferuntur testimonia
 ueteris ac noui testamenti. to. 8. 374. F G
 Donatus diripit Ecclesiam Christi, & per-
 secutor non fregit crura Christi. tomo
 8. 51. M
 Donatista dicunt sancta esse sacramenta, si
 per sanctos donentur. to. 8. 16. H
 Donatista, & caeteri haeretici, ab Ecclesia
 expelluntur, sicut a nuptiis qui non habe-
 bat uestem nuptialem. to. 9. 19. I
 Donatum confundit Augustinus. to. 9. 26. K
 & sequent.
 Donatista in quo differeret ab Ecclesia uer-
 ra. to. 9. 128. L M
 Donatista & Maximiniana inter se diuisi.
 to. 10. 9. C
 Donatistas perstringit. to. 10. 19. I K
 Donatistarum argumenta. Ibidem. K. & se-
 quentibus.
 Donatista Maximinianistas receperunt, tan-
 quam integros, quos ante damnauerant.
 to. 10. 20. C D
 Donatistas perstringit, & Antichristos ap-
 pellat. to. 10. 38. I. & sequent. copiose.
 Ecclesiam decollant Donatista. Ibidem. M
 In Donatistas inuectio. to. 10. 42. E
 Donatista, de parte dici uolunt. Ibidem.
 Donatista, Maximinianista, Rogatista, ha-
 reses, Augustini tempore in Africa. to-
 mo. 10. 44. A

INDEX

Donatistarum de Christo diuersi errores. to. 10. 89. B C
 Donati haereticis. Ibidem, B & D & sequen.
 Donec.
 Donec quomodo accipiatur. to. 3. 56. I. to. 4. 136. C D. & 265. L
 Donum.
 Ex dono dei omnia. to. 1. 50. E. & H I
 Dona dei multifaria. to. 1. 51. D. E. to. 4. 244. F. to. 6. 180. F G
 Dona dei in se nusquam non agnoscit Augustinus. to. 1. 40. M. & sequen. & 43. C. & 171. G. & 184. L. to. 7. 278. G
 Deus omnibus donat, nihil amittens. to. 1. 43. D.
~~Donum dei habent etiam impij. to. 3. 233. L. to. 4. 149. I~~
 Donum dei proprie dicitur spiritus sanctus. Ibidem.
 Vide, spiritus sanctus.
 Dona spiritus sancti, sine charitate, nihil profunt. to. 4. 149. H I
 Dona spiritus sancti septem. to. 4. 263. L. to. 10. 10. 230. M
 Trium officiorum formae doni spiritus sancti in Apostolos datae sunt. to. 4. 208. K
 Ex donis quae deus dat in hac vita, conicere possumus quae in alia vita dabit nobis. to. 5. 215. L M
 Dona dei, non tantum bonis & malis communia, sed etiam bestiis & pecoribus, to. 8. 255. K
 Quanta nobis Christus dona largitus sit. to. 10. 9. 242. H
 Dona sua in nobis deus amat. to. 10. 5. I
 Dedit dona hominibus. to. 10. 36. C D
 Donum dei, spiritus sanctus. Ibidem. D
 Donum maximum spiritus sanctus est. to. 10. 50. K
 Dona dei predicanda, non merita nostra. to. 10. 63. L
 Quae dona magis acceptet deus. to. 10. 136. A
 Dispendium magnum est, si deum de dei dono promereri noleris. to. 10. 165. I
 A dono spiritus sancti prorsus alieni sunt, qui oderunt gratiam & societatem unitatis. to. 10. 221. F & L
 Distinctiones donorum. to. 10. 263. A B
 De septem donis spiritus sancti, contra septem vitia. to. 10. 285. A B
 Dormitio.
 Obdormiscere, pro altius contemplari. to. 10. 186. K
 Dormientes dicuntur mortui. to. 2. 126. K L to. 8. 210. L. to. 9. 78. C
 Vide, Mortui.
 Dormire, pro cessare. to. 3. 27. C
 Dormientes oculis patentibus. to. 3. 156. K
 Dormite iam, & requiescite, quomodo pronunciandum. to. 4. 110. H
 Dormiendo concupiscentem ostendit non peccare. to. 5. 8. H I
 Ego dormiui, & somnum cepi, &c. exponitur. to. 5. 151. I K
 Quomodo dormientes apparere possint. to. 5. 162. G. & sequen.
 Dormitio pro morte ponitur. to. 5. 192. F
 Dormit Iesus. to. 8. 27. R

Vide, Somnus.
 Dormiuit Christus semel, ut illi coniunx de latere fieret. to. 8. 121. H I
 Deus dormit, quando dormit fides tua. to. 8. 54. D E
 Cum dormit Christus, turbatur nauicula mentis. to. 8. 116. C D
 Quaecumque anima oblita fuerit dominum suum, dormit. to. 8. 139. D
 Dormire inter medios clericos, quid sit. to. 8. 154. E
 Qui modo dormiunt in suis cupiditatibus, postea nihil inuenient in manibus suis. to. 8. 182. C. & sequentibus. & 332. K. & sequen.
 Dormitio, est cordis duritia. to. 8. 182. F
 Modo mali dormiunt, & iratum deum non sentiunt: sed ut dormiret iratus est, quia quod modo non sentiunt, in fine sentiet. Ibidem. G
 Christus dormit in nauis, si fides dormit in corde. to. 8. 222. E. & 231. B. & 371. M
 Dormitare, est animam saepe a spe refrigescere. Ibidem. 293. M
 Omnis homo dormit, & dormitabit. Eod. 310. K L
 In quo non dormit fides, vigilat Christus. Ibidem. L M
 Sunt quidam qui non dormiunt, sed dormitant. Ibidem. 332. K L
 Dormitio Christi, est passio eius. to. 8. 345. M
 Dormientes dicuntur mortui, aliquando resurrecturi. to. 8. 210. L. to. 10. 37. F. & 89. I
 Dormitio & somnus si differunt. to. 8. 4. I
 Dormire, pro mori ponitur. to. 8. 80. M
 Qui dormit, morti similis est: & qui sint qui dormiunt. to. 8. 100. C D
 Nemo dormit turbatus, nisi Christus, & quomodo. Ibidem. 122. H
 Dormienti Christo, facta est coniunx de latere suo. Ibidem. I
 Quare dicitur: Ego dormiui, & somnum cepi: cum idem esse videantur. Ibidem.
 Dormiens Lazarus quare domino dicebatur, qui erat sororibus mortuus. to. 9. 78. C
 Dormientes, quare virgines dicuntur. to. 10. 22. M
 Dormiunt & sapientes, & stultae virgines. Eodem. 23. A
 Dormire Christo. to. 10. 37. F G
 Quare Christus dixit, Amicus noster dormit. to. 10. 179. I
 Dormiente Christo in nauis, discipuli periclitabantur. to. 10. 248. L
 Dos.
 Dos incorruptionis vel alia corporis, non est maior in toto corpore beato, quam in aliqua parte sui. to. 5. 94. C D
 Dotem agilitatis, inuit habere corpus glorificatum ex qualitate sui. Item ex anima corpus subleuante. to. 5. 211. L M
 De dotibus corporis. to. 5. 111. H I. & sequentibus.
 Dotes inuit esse in aeternitate, veritate, & felicitate, quas ponit beatos habere. to. 5. 205. K L
 Dotes animae tangit, cum dicit: Ibi vacabimus, &c. to. 5. 218. E
 Dotes tam animae quam corporis tangit non dulcedo

mine pacis aeternae. to. 5. 180. H. & sequentibus.
 Dothaim.
 Dothaim, interpretatur defectio, to. 10. 168. B
 Doxologia.
 Doxologia, quae dicitur gloriae exaltatio. to. 10. 9. 155. F
 Drachma.
 Drachma quid sit, & quid significet. to. 8. 347. G H
 Draco.
 Draco hic quem finxisti ad illudendum ei: exponitur. to. 5. 95. G L
 Dracones magna sunt animantia: maiora non sunt super terram: circa aquam versantur: de speluncis procedunt, tunc feruntur in aera: concitatur propter eos aer: quod & quomodo laudent deum. to. 8. 377. G
 Draconis nomine, ipse diabolus significatur. Ibidem. 264. H
 Quod ad hoc factus perhibetur, ut illudatur, & a quibus. Ibidem. L M
 Quomodo figurat diabolus. to. 8. 213. K & 222. B C
 Draconum capita conteri in aquis, quid sit. to. 8. 177. A
 Draco magnus rufus, diabolus est. to. 9. 145. K
 Draco & angeli eius, sunt diabolus, & mali homines. Ibidem. L
 Quid draconem defici in terram. Ibidem. M
 Drusus.
 Drusus superbus, quomodo vult senatui ad se venire. to. 5. 28. L
 Dubia.
 In dubiis fidei rebus quid agendum. to. 1. 159. D
 Dubitare de occultis, melius est quam litigare de incertis. to. 3. 138. H
 Dubia in scripturis. to. 4. 118. B
 Dubitamus sine iusta reprehensione de quibusdam rebus, quas neque sensu, neque ratione percipimus, &c. to. 5. 182. M
 Dubia si discutuntur, non rumpenda vnanimitas. to. 7. 82. I
 Duci.
 Spiritu duci, quid. to. 10. 145. A
 Dulcedo.
 De dulcedine diuina, quam gustantes hic sitimus potius, quousque iam satiemur in visione dei plena. to. 5. 204. E F
 Quomodo dulcis & rectus est dominus. to. 8. 26. E
 Dulcedinem dei qui gustabunt, vel non gustabunt. to. 8. 39. L M
 Dulcedinem dei nemo scit, nisi qui gustauerit. to. 8. 111. E
 Quis non contemnat dulcedinem seculi, inhians dulcedini vitae aeternae. to. 8. 158. C
 Dulcedo huius seculi ad tempus fauces indulcat, sed in magnam amaritudinem postea conuertetur. to. 8. 317. L
 Dulcedini vitae temporalis, cur deus immiscet amaritudinem. to. 8. 347. H
 Dulcedo transitoria, aeternam parat amaritudinem. to. 9. 147. I
 Ineffabilis dulcedo dei. to. 9. 164. A
 Diuini amoris dulcedo. to. 9. 173. D
 Dulcedo

Dulcedo sine suauitas mundana, & spiritalis. to. 10. 59. I K
 Dulcius.
 Dulcitus, Tribunus, & notarius Impe. to. 1. 14. E. in fine. to. 2. 64. F. to. 7. 72. L M
 Dulcitiij quæstiones octo. to. 4. 151. K. & sequen. Retracta. to. 1. 14. I
 Dulcitijs legum imperialium executor. to. 7. 72. L M
 Dulia.
 Dulia & latria quid. to. 4. 36. C
 Duodecim tabulae, id est, Ro. antiquis. leges. to. 5. 71. E
 Duodenarius numerus. to. 5. 99. A
 Duodenarij numeri sacramentum. to. 5. 187. M
 Portus duodecim ciuitatis, & duodecim anguli eius, sunt duodecim apostoli & prophetae. to. 9. 150. C
 Duodenarij numeri consecratio. to. 10. 118. E
 Duodecim lapides, missi in Iordanem, signant duodecim patriarchas. to. 10. 180. L
 Duodecim lapides leuati a Iordane, sunt duodecim apostoli. Ibidem.
 Duplum.
 Dupli ad simplum concentus, allegorice. to. 3. 68. C. & sequen.
 Ratio dupli ad simplum, per alios numeros. to. 3. 68. H
 Duritia.
 Duri & absque affectione, humanitate quasi amittunt: & dicuntur inhumani. to. 5. 118. D
 Duritia quid. to. 7. 261. I
 Vide, Induratio.
 Dux.
 Dux, dicitur quasi ductor exercitus: & qui non potest dici rex, potest dici dux, vel princeps. to. 5. 172. K
 Dysenteria.
 Dysenteria. to. 3. 143. A
 Ebionitæ.
 Ebionitæ. Vide, Hebionæ.
 Ebrietas.
 Ebriosis saluuscula comedunt. to. 10. 1. 32. E
 Ebrietas regnabat in Africa. to. 2. 39. L. & 65. G
 Ebriosis in honore martyrum. to. 2. 65. H. in fine.
 Ebrietas quomodo coercenda. Ibidem. I
 Ebrietas impunita. to. 2. 119. G
 Ebrietas pro saturitate. to. 4. 27. E
 Ebrietas labbati nomine significata. to. 4. 107. L
 Ebrietatis malum. Eodem. 255. K
 Inter ebriosum, & ebrium, discrimen. to. 6. 89. L M
 Ebrietas sanctorum. to. 8. 59. G H. & 262. D
 Ebrietas laudabilis quae sit. Ibidem. 180. H I
 Nemo se inebriet, omnes tamen se ad ebrietatem parent. Eodem. 262. D
 Quid insanius ebrioso? Ibidem. F
 Ebrietatis proprietates. to. 9. 217. B
 Ebrietatis mala sequentia. Ibidem. B
 Incunditati, non ebrietati, condita est vini natura. to. 9. 217. F
 Prouocatio compotantium, vitiosa est. Ibidem. G

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Ebrietati deuinctus, suae potestatis esse non potest. Ibidem.
 Ebrietas, Ecclesiasticis precipue viris interdicitur. to. 9. 217. H
 Multa incommoda ebrietatis. to. 9. 218. D E & sequen. to. 10. 294. E. & 308. F
 Ebriosus. to. 10. 58. D E
 Ebrietas fugienda. to. 10. 145. C D. & 239. K. & sequen. & 240. G
 Ebrietas causa est multorum certaminum. to. 9. 217. E
 Totus Holofernis exercitus, ebrietate soluitur. to. 10. 239. F
 Nemo ad iurandum vel cogendus est accipere vinum, plus quam oportet. to. 10. 239. I K. & 240. A & F
 Ebriosi, similes sunt paludibus. to. 10. 239. L
 Quod de ebrietate nascitur, igni praeparatur. Ibidem.
 Corpus nimio potu diffuens, fructus animae necessarios exhibere non poterit. Ibidem.
 Ebriosorum conditiones. Ibidem. L M
 Ebrietatis effectus. to. 10. 239. M. & 240. B C. & sequen.
 Qui in superfluum cibum, potum, vel vestitum expendit quod in elemosynas esset erogandum, peccat. to. 10. 238. G H. & 240. A B
 Ebriosi, peiores animalibus sunt iudicandi. to. 10. 240. B
 Finis ebriosi, ignis aeternus. to. 10. 240. D E
 Ebrietas, est quasi inferni puteus. Ibidem. D
 Ebrietas inducit obstinationem. Ibidem.
 Bibere ad mensuram aequalem, de paganorum obseruatione remansit. to. 10. 240. F
 Quicumque aequali mensura bibunt, diabolo sacrificant. Ibidem.
 Ebriosi vituperant sobrios. to. 10. 240. G H
 Ebriosorum miseria. Ibidem. H
 Melius est carnem sobrietate occidi, quam animam ebrietate mori. Ibidem.
 Ebriosorum exultatio. to. 10. 239. M. & sequen. 240. H
 Ebrietati resistit, & pro ipsa patiens tribulationes, dominus ad martyrij gloriam reputabit. to. 10. 240. I
 Terribilis casus ex ebrietate. to. 10. 294. C D
 Ebrietas quam graue sit peccatum. to. 10. 240. K L
 Contra eos qui in honore sanctorum, audet se vino inebriare. Ibidem. M
 Quilibet tenetur corrumpere ebriosos. Eodem. 241. B
 De detestatione ebrietatis. to. 10. 294. C D
 Ebrietatis exempla. to. 10. 294. E F
 ἔκβολα. to. 7. 125. C
 Ecclesia.
 Ecclesia, id est, populus dei per omnes gentes. to. 4. 217. G. to. 8. 220. D E
 Ecclesia ex vocatione dicta est. to. 4. 279. G
 Ecclesia, id est, populus dei. to. 7. 82. E
 Ecclesia describitur. to. 7. 96. F
 Ecclesie predictio, figura, nomina, similitudines.
 Ecclesiam repetit ex veteri testamento. to. 2. 37. K L. & 44. E F.
 Ecclesiam Christi dicimus in scripturis. to. 10. 2. 156. L
 Ecclesia oppugnatio, per gentes, a prophetis predicta. to. 3. 191. F G
 In Ecclesia quae sunt, predicta esse in scripturis sanctis. to. 4. 223. I
 Ecclesia catholica, predicta. Ibidem. I K
 Quae ab Esaia, de Christo & Ecclesia sint predicta. to. 5. 167. E. & sequen.
 De prophetia quae in oratione Abacuch, & cantico continetur. to. 5. 168. G. & sequentibus.
 De prophetia Danielis & Ezechielis, quae in Christum, Ecclesiamque concordat. to. 5. 169. E. & sequen.
 De trium prophetarum vaticinio, id est, Aggae, Zachariae, & Malachiae. Ibidem. G. & sequen.
 De Ecclesia apertius dixerunt prophetae, quam de Christo. to. 8. 38. M
 Ecclesiam futuram in gentibus, predictum est. to. 8. 40. C
 Ecclesia dei ante mundi originem, in praesentia dei signata erat. to. 9. 146. F
 Testimonia scripturae Ecclesiam catholicam attingentia. to. 10. 51. F G
 Omnia quae dicta erant de Ecclesia, videbantur tempore Augustini impleta. to. 10. 183. C
 Figurae Ecclesiae, in lege naturae & lege scripta. to. 10. 252. G. H
 Ecclesia in Abel, Noe, Abraham fuit. to. 10. 234. L
 Ecclesia per Euam adumbrata. to. 1. 186. K L
 Ecclesia praefigurata in veteri testamento, semper pauciori numero contenta, diabolus vicit. to. 4. 221. E. & sequen.
 Ecclesia qualiter per arcam Noe figuratur. to. 4. 82. B. & 221. F. to. 5. 132. B. & sequen. to. 7. 96. I. & 110. D. E. to. 8. 12. L
 Ecclesiae typus, Hierusalem. to. 4. 221. L. M. to. 6. 67. I K
 Ecclesiae praefiguratio. to. 3. 158. A. B. to. 4. 39. K. to. 8. 37. I K
 Iacob patriarcha. to. 4. 10. M. 217. G
 Vellus Gedeonis. to. 7. 110. G. & 172. I
 Ecclesiae septem adumbratae per septem mulieres. to. 4. 169. G. & sequen.
 Ecclesia Christi, ciuitas regis magni, significatur in Anna matre Samuelis prophetae. to. 5. 146. A
 In Ecclesia Christi, remissio peccatorum fit, significata per Asylum Romae constitutum. to. 5. 46. A
 Ecclesiam mundi nomine significari. to. 7. 128. I. to. 9. 98. M
 Mulier amicta sole, est Ecclesia. to. 9. 145. K
 Mulier Sareptana, Ecclesiam praefigurauit. to. 10. 100. A
 Ecclesie similitudines. to. 7. 37. I. & 59. H I
 Ecclesia, ager dei. to. 1. 182. D. to. 2. 159. G H. to. 10. 99. L. & 185. M
 Ecclesia, ancilla dei. to. 8. 216. G
 Ecclesia, area dominica. to. 1. 158. G. to. 2. 45. A. to. 3. 53. L. to. 7. 51. F. to. 8. 12. L
 Ecclesia area comparatur, quia paleam habet, & frumentum. to. 8. 11. I. & 27. H. & 57. B. & 225. F. & sequen.
 Ecclesia, atrium dei. to. 8. 234. C
 Ecclesia quoque caro est. to. 4. 240. M
 Ecclesia, ciuitas in summitate montis. to. 2. 169. I
 Ciuitas regis magni. to. 7. 112. C
 Il si Quod

Quod firmata sit super fundamentū Ec-
clesiæ. to. 8. 258. E & M
Ecclesia, est ciuitas aurea, arca aurea, phi-
læ aurea. to. 9. 150. H
Ecclesia, columba speciosa. to. 7. 87. H. &
88. L. M. 96. G
Inter multorum corporum, improbita-
tem gemens. to. 7. 94. L
Ecclesia est domus vel ciuitas que adifica-
tur. to. 5. 73. A
Ecclesia, domus dei. to. 7. 105. A. B. to. 8.
28. C
Domus magna. to. 7. 90. K. Retract. to. 1.
11. F. in fine. & G. in principio.
Ecclesia, quomodo dicatur dealbata, vel il-
luminata. to. 8. 254. E. F
Ecclesia dicta, grex dei. to. 4. 279. G
Ortus conclusus. to. 7. 50. E. F. & 51. E. F
Ecclesia Christiana, verè iudæa. to. 8. 181. B
Ecclesia, mons Sion, & Hierusalem spirita-
lis. to. 6. 16. F. & M. to. 8. 3. M
Ecclesia nauicula est, mare seculum. to. 8.
226. C
Ecclesia nauis, peregrinas merces terræ no-
stræ aduexit, remissionem peccatorum,
& regnum cælorum. to. 10. 14. G. H
Oliua fructifera. to. 6. 18. A
Ouille dei, & pecus dei. to. 4. 279. G
Ecclesia ouis dominica. to. 7. 199. B
Paradisus. to. 3. 151. C. & 158. D. & 159.
A. to. 7. 88. H
Ecclesia, petra. to. 7. 87. I
Ecclesia, regina. to. 7. 112. B. C
Regina à dextris inuestitu deaurato. to.
2. 80. M
Ecclesia dicitur regnum dei. to. 5. 189. A.
& sequent.
Ecclesia, regnum cælorum. to. 9. 90. M. &
sequent.
Ecclesia, Sol, & Luna. to. 2. 76. L. M. to. 8. 16.
B. C. & sequent.
Sol, Luna, & Stellæ sunt Ecclesia per totum
orbem diffusa. to. 9. 43. F. G. & 1. & 14. 4.
C & F
Ecclesia, stabulum: vita æterna, domus. to.
10. 56. B
Septem stellæ in dextera Christi, Ecclesia
est. to. 9. 141. I
Stella, abyssus, puteus, populus peccator ab
Ecclesia cadens. to. 9. 144. F
Terra uiuentium. to. 3. 15. A
Tonitrua, fulgura, terræ motus, sunt Ecce-
siæ prædicationes & virtutes. to. 9. 142.
K. & 144. B & E
Ecclesiæ, torcularia. to. 8. 11. I. & 13. C. &
195. C. D
Ecclesia, est torcular fontis æterni. to. 10.
182. A
Ecclesia vinea domini. to. 6. 16. G
*Ecclesiæ primordia, diffusio, &
amplitudo.*
Ecclesiæ catholicæ amplitudo. to. 2. 37. A.
& sequent. & fo. seq. A. & 43. B. & seq.
Paucitas item. Eodem. 37. D. & F. G
Ecclesiæ fructificata. to. 8. 3. G
Ecclesiæ primordia. to. 4. 222. G
Ecclesia fidelium colligitur ex omnibus ge-
neribus hominum, & diuersis legibus.
to. 5. 183. L
Ecclesia primò diffusa est à Hierusalem. to.
10. 5. 174. D
Quod sit ab ortu solis vsq; ad occasum,

to. 8. 101. A
Ecclesia tota est, ex omnibus toto orbe dif-
fusa: nec solum qui præsentem vitam a-
gunt, sed etiam de his qui ante nos fue-
runt, & futuri sunt. to. 8. 120. G. & 128. C
& 139. A.
Quod sit in toto orbe diffusa, ex Euange-
lio probatur. to. 8. 123. A. B
Quod de toto mundo electa sit, & mor-
tificata à terrena vita. Eodem. 132. F
Quod sit per omnes gentes, non in ma-
gna gloria, sed in magna tentatione.
to. 8. 134. B. C
Non vincitur, non eradicatur: nec cedit
quibuslibet tentationibus, donec ve-
niat huius seculi finis. Ibidem, I
Ecclesiæ vniuersitas, ex toto orbe commen-
datur. Eodem. 146. L. & 151. C
Sic sunt multæ Ecclesiæ, vt sit vna. to. 8.
146. C. & 313. L
Quod sit à mari vsque ad mare, & à flu-
mine vsque ad terminos orbis terræ.
to. 8. 171. D
Ecclesia in aliis abeuntibus, in aliis venien-
tibus, in æternum est fundata. Ibidem.
190. M
Christum maledicunt qui dicunt Ecclesiam
perisse de orbe terrarū, & in sola Aphri-
ca remansisse. to. 8. 206. K
Quod à quatuor mundi partibus in no-
mine trinitatis vocetur. to. 8. 209. E
Qui dicunt illam perisse, iam in illa non
sunt. Eodem. 250. C
Quod erit vsque ad finem seculi in om-
nibus gentibus, ex Euangelio ostendi-
tur. to. 8. 253. A
Quod inceperit ab Hierusalē terrena,
vt gaudeat de deo in illa Hierusalem
coelesti. to. 8. 374. F. G
Quod loquatur omnium gentium lin-
guis, quia diffusa est per omnes gen-
tibus. Ibidem, C. D
Ecclesia incipit ab Hierusalē, & peruenit
ad omnes gentes. to. 9. 126. I. K
Ecclesia catholica est per totum orbem dif-
fusa, non illa hæreticorum. to. 9. 233. D. E
Ecclesia tempore Augustini diffusa erat per
totum orbem terrarum. to. 10. 183. B
Ecclesia cōtinet omnes fideles vbi que ter-
rarum. to. 10. 188. A. B
Hæc Ecclesiam Christum in sua resurrectione
constituit. to. 10. 208. D
Nunc videmus Ecclesiam diffusam per gen-
tes, quam Apostoli Christum videntes
nondum videbant. to. 10. 317. L
Ecclesiæ glorificatio.
Ecclesia nunc est regnum Christi. to. 10. 5.
189. D
De Ecclesiæ glorificatione sine fine, post
mortem. to. 5. 191. B. & sequent.
Ita exaltata est in nomine Christi: vt om-
nes nondum credentes in ipso, sub
pedibus eius iaceant. to. 8. 94. B
Quod non defutura vsque ad extremum
iudicium. to. 8. 168. G. & 300. F
Totus mundus in bonis & malis refugium
habiturus est ad Ecclesiam. to. 9. 143. G
Ecclesiæ militans & triumphans.
De morib; Ecclesiæ catholicæ. to. 1. 167. D
& sequent.
Ecclesiæ militantis perfectio & sanctifica-
tio. Eodem. 2. I. K

Ecclesia militans & triumphans. to. 3. 39. H
Ecclesia angelorum, & nostra. Ibidem. M
Ecclesia præcens adificatur ex bonis & ma-
lis, sed celestis ex electis solum. to. 5.
174. B
Ecclesia fidelium est vna. ciuitas cum beatis.
to. 5. 82. K
Et est adificata de latere Christi dor-
mientis, vt mulier de latere viri. to. 5.
213. B.
Ecclesia regnat nunc primū cum Christo
in viuis & mortuis. to. 5. 189. E
Ecclesia præcens & futura, vna Ecclesia. to.
10. 7. 124. B. C
Ecclesia sanctorum, quæ sit. to. 8. 379. A
Quod ex parte peregrina sit, & ex parte
manens in cælo. Ibidem, E. F
Ecclesia militans præcedit triumphantem
tempore, non dignitate. to. 8. 14. E
Quod comparetur torculari. to. 8. 11. I
In allegoria, Lunæ comparatur. Ibidem.
12. E
Quod ex parte spiritali luceat vt Luna,
ex parte carnali obscura sit. to. 8.
16. C. D
Ecclesia nostra, in spe beata est. to. 9. 123. E
Ecclesiarum militantis & triumphantis di-
uersitas. Ibidem, G. H
Ecclesia militans, sequi debet Christum per
imitationem. Ibidem, H. I
Ecclesia militans, per Petrum: triumphans,
per Ioannem designata. Ibidem, H. & L
Ecclesia præcens peregrina est, adiuncta il-
li triumphanti. to. 10. 142. I
Ecclesia catholica & orthodoxa.
Ecclesia orthodoxa cur sic dicta. to. 1. 158. G
Ecclesia catholica, id est, toto orbe diffusa.
Ibidem, & 161. E. to. 2. 37. E. & 123. H. &
143. I. & 154. A. & 156. M. & sequent. G.
& 159. B. to. 3. 109. B. to. 4. 89. K. to. 6.
6. 138. K
Ecclesiæ catholicæ laus. to. 1. 158. I
Ecclesiæ catholicæ doctrina. Eodem. 172. D
Ecclesiam catholicam negat Donatista. to.
10. 2. 43. H. I. & epistol. 48. & 161. to.
3. 174. L
De catholica Ecclesia id potius credendum,
quod diuina scripturæ tradunt, nõ quod
linguæ humanæ maledicunt. to. 2.
133. I
Ecclesia catholica, hæreditas Christi. to. 2.
152. E. F. & 154. L. & 156. M. & sequent. to.
7. 111. H. I.
Ecclesia vniuersalis templum dei. to. 3. 39. H
Ecclesia catholica. t. 3. 51. K. & 53. H. & 109.
B. in fine. & 174. L
Credere Ecclesiam catholicam. to. 3. 34. E
Ecclesiam, & non in Ecclesiam credere de-
bemus. to. 10. 217. D
Ecclesiæ catholicæ dignitates. to. 9. 244. A
Christus Ecclesiam constituit in loco syna-
gogæ. to. 10. 165. F
Ecclesia cur dicatur catholica. to. 10. 186.
C. D. & 194. I
*Ecclesia Christi, & synagoga: Ecclesia
magna, Ecclesia sancta.*
Ecclesia Christi, domus Iuliana. to. 2. 178. A
Ecclesia subdita est Christo. to. 7. 51. E
Ecclesia Christi à paucis tangitur, à multis
premitur. to. 10. 5. E
Ecclesiæ Christus adhæsit synagogam re-
linquens. to. 6. 56. H. I
Ecclesiæ

Ecclesiæ & synagoga altercatio. to. 6. 18. A
& sequentibus.
Quod plantata sit, vnde eradicata sunt spi-
ritus synagoga. to. 8. 81. B
Ecclesia auras synagoga. to. 8. 89. A. B
Ecclesia est condita ex circūcisione & pre-
putio. to. 10. 138. C
Ecclesia est post synagogā vocata, sed ante
synagogam promissa. to. 10. 252. G
Ecclesia magna, quæ sit. to. 8. 57. B. & 77. F
Ecclesia sancta, quid. to. 10. 188. A & sequent.
Ecclesiæ unitas.
Ecclesia, vnica dicta. to. 2. 123. E. F
Ad Eccl. vnitatē, exhortatio. t. 2. epi. 166.
Ecclesiæ vnitatis, Cypriani temporibus. to.
7. 13. C. D
De vnitatis Ecclesiæ, contra Petilianū Do-
natistæ epistolam. to. 7. 109. C & seq.
Ecclesia, vbi. Ibidem. D & 110. A
Ecclesiæ priuatæ in orbe Christiano. to. 7.
53. I. K
Propter vnitatem Ecclesiæ, multæ Ecclesiæ,
vna Ecclesia. to. 8. 356. C
Quod dicatur vnica, to. 8. 24. H & 57. A
Ecclesiæ communio.
Ecclesia in paucis. to. 3. 238. C
Ecclesiæ incorporari, participatione sacra-
mentorum. to. 4. 145. A
Ecclesiæ cōmunio, Christiani sunt toto or-
be terrarum diffusi. to. 7. 88. I
Ecclesiæ mēbra, mali non sunt. to. 7. 88. K. L
Christus caput, Ecclesia corpus.
Ecclesia, societas sanctorum. to. 2. 19. K
Ecclesia, corpus Christi mysticum. Eodem,
47. C & 48. B. & 116. H. to. 4. 119. C
Ecclesiæ suæ caput, Christus. to. 4. 217. G. H
& 221. G. H
De viro perfecto, id est, Christo: & corpore
eius, id est, Ecclesia, quæ est ipseus pleni-
tudo. to. 5. 213. D & sequent.
Ecclesia est corpus Christi, cuius ipse Chri-
stus est caput: quod corpus completum
erit suo tempore: nunc enim sibi accre-
scit quotidie. Ibidem.
Ecclesia Christi carni adiuncta, vnum Chri-
stum constituit totum. to. 9. 124. G
Ecclesiæ corp; Christi. t. 10. 38. E. F. & 41. B
Testimonia de Christo & Ecclesia. to. 10.
38. H & seq.
Et ferè in scripturis inueniuntur simul.
Ibidem.
Ecclesia cum capite suo, vnus Christus. to.
10. 51. B. C
Ita diabolus cum suo corpore, vnus dia-
bolus. Ibidem. D
Ecclesia, corpus Christi: Christus caput Ec-
clesiæ. to. 10. 89. C. D & 181. F
Vide Christum, & Corpus.
*In Ecclesia carnales & spi-
rituales, boni & mali.*
In Ecclesia, zizania. to. 2. 151. M & seq. &
159. G. H
Paleæ. to. 1. 161. I in fine.
Pisces mali. to. 2. 86. B
Ecclesia quomodo vtitur, & bonis & malis
tomo. 1. 158. G
Ecclesia non vituperanda ex malorū Chri-
stianorum moribus. to. 1. 173. E. F
In Ecclesia quid refecandum. to. 2. 158. D. E
Ecclesia permixta. to. 3. 14. F. to. 4. 13. M
In Ecclesia boni & mali. to. 2. 86. C. D. Et
159. G. H. to. 3. 53. L. M
Quod morum diuersitate perturbantes Ec-

clesiam, contra fraternam charitatē agē-
tes, se corrigere debeant. to. 3. 181. H. I
Ab Ecclesia propter malos nemo se sepa-
ret. to. 4. 14. D. E. to. 10. 19. F. G. & 192. A
Christiani falsi intra Ecclesiam. to. 5. 10. G
& sequentibus.
Latentes inter impios Ecclesiæ filij, Ibidem.
De incerta multiplicatione Ecclesiæ, qua in
hoc seculo multi reprobis miscentur ele-
ctis. to. 5. 174. B
Ecclesia externa malos habet bonis permix-
tos. to. 6. 62. M & seq.
Ab Ecclesia non recedendum ob zizania.
to. 7. 53. C. D & L. M. & 57. F. G
Et de vnitatis Ecclesiæ catholicæ plura, ex
sententia Cypriani. Ibidem. 53. A. B
Ecclesia vna. Eodem, 81. G
Vide supra, Ecclesiæ vnitatis.
Ad Ecclesiam dei non pertinere malè vluē-
tes. to. 7. 97. E
Ecclesia occulta. Ibidem. F
Quod magnos habeat, & paruos spiri-
tales, & carnales. to. 8. 11. L. M. & 302. L. M
Quod pauciores bonos, multos malos
habeat. to. 8. 58. A
Boni & mali congregantur in Ecclesia, sed
separabuntur in fine seculi. t. 9. 144. G. H.
to. 10. 19. F
Non tota Ecclesia cadet, qui mali autē sunt,
de cælo cadent. to. 9. 143. I
In Ecclesia boni percutiuntur vt corrigantur,
mali suis voluptatibus relinquuntur.
to. 9. 144. M
Ecclesia, dicitur fictos & malos Christia-
nos sub pedibus habere. Eodem. 145. K
Ecclesia Christi, vbi.
Ecclesia in Sole posita. to. 2. 156. M in fine.
Ecclesia, locus dei. to. 4. 302. B
Ecclesia Christi, est vbi cunq; timetur &
laudatur deus. to. 8. 24. I
Ecclesia, deorsum est, & sursum. to. 8.
344. D in fine.
Ecclesia est, vbi est Christus. to. 8. 236. C
& sequentibus.
*Ecclesiæ sponsa Christi:
& vbi ei facta.*
Ecclesia sponsa, ex latere Christi formata.
to. 1. 186. L. to. 6. 56. G & 171. F
Ecclesia Christi sponsa. to. 3. 3. I
Ecclesia cur sponsa, cur vxor dicta. to. 6. 19.
D. E. & 89. G. H
Ecclesia sponsa est Christi assumpta, dum
adhuc foeda erat. to. 8. 87. K
Quod ex ancilla facta sit vxor. to. 8.
315. F
Ecclesiæ Christi; matrimonium, magna
charitate coniunctum. to. 8. 216. G
Quod sit facta de latere Christi dormien-
tis. to. 8. 323. E. & 324. K. to. 9. 119. E
Adamo dormiente fit Eua, sic Christo mor-
tuo Ecclesia. to. 9. 19. G
Christi latus, non solum vulneratum, sed a-
pertum fudit Ecclesiæ sacramenta. to. 10.
9. 119. D
Christus Ecclesiam suam collocavit in ma-
nifesto. to. 9. 203. B
Ecclesia desponsata. to. 10. 22. E
Ecclesia virgo esse non posset, nisi sponsum
cui traderetur, filium virginis inuenisset.
tomo. 10. 134. D
*Ecclesiæ diuitiæ, thes-
sauri, possessio.*

Ecclesia irrigat hortum deliciarum. to. 10.
9. 183. A
Ecclesiæ proprietates. to. 9. 246. B
Ecclesia omni genere ciborum, fideles re-
ficit. Ibidem. D
Ecclesia totū possidet, quod à viro suo ac-
cepit in dōtē. to. 9. 248. E
Diuitiæ primitiua Ecclesiæ, & paupertas
huius temporis. to. 10. 83. K
Locuples in Ecclesia, quis. Ibidem.
In thesauris domini, quid habeat Ecclesia.
to. 10. 87. G
*Ecclesiæ uirgo & mater,
& filij eius.*
Ecclesia dei, mater omnium fidelium. to.
1. 139. F & 172. C. D. to. 2. 29. K & 173. C.
to. 4. 28. F
Ecclesia, mater spiritalis. to. 2. 158. D
Ecclesia, & mater, & filia. to. 4. 76. A
Ecclesia mater vera, pia, & casta. to. 6. 15. G
Ecclesia, & virgo, & mater. to. 6. 175. 1. to.
10. 130. B
Ecclesia quomodo generet, & quod nõ satis
sit nasci ab Ecclesia. t. 7. 81. C. D & 82. D
Ecclesia quosdam concepit in vtero, quos-
dam abortit. to. 8. 124. I
De Ecclesia expositur, Latere sterilis quæ
non parit. to. 8. 283. F
In corpus Ecclesiæ nemo transit, nisi prius
occisus moriatur quod fuit, vt sit quod
non fuit. to. 8. 317. A
Ecclesia pariens discernit, quos geminos
prægnans pertulerit exemplo Rebeccæ.
Eodem. 323. G
Qui Ecclesiam fide intrant, oderunt Ecce-
siam. to. 8. 327. K
Inuenimus in verbis domini, Ecclesiam &
fratres ipsius & sorores & matrem ip-
sius esse. to. 8. 325. I
Ecclesia dicitur virgo, quæ nulla hæreticorū
cōmixtione polluta est. to. 9. 146. I
Ecclesia quotidie parit in prosperis, & in
aduersis. to. 9. 145. L
Ecclesia primò genuit Christum, & quoti-
die generat membra eius. Ibidem. L
Ecclesia nõ cessat parere frigidis Christia-
nos. to. 10. 19. E
Christus Ecclesiam suæ genitrici similem
reddidit. to. 10. 128. F. & 263. C. D
Ecclesiæ cōcessit Christus in spiritu, quod
matri suæ in corpore. to. 9. 245. A
to. 10. 43. K
Ecclesia, Mariam imitans, virgo est, & pa-
rit. to. 10. 188. C
Non habebit deum patrem, qui Ecclesiam
noluerit habere matrem. to. 9. 248. D
Ecclesiæ filij boni. to. 3. 238. C
Ecclesiæ filij legitimi, qui. to. 7. 82. G
Ecclesia sine macula & ruga.
Ecclesia hic nõ sine omni macula & ruga.
to. 1. 2. L & 7. G & 11. F. to. 2. 47. A &
58. E. F. to. 7. 178. I. M
Ecclesia quomodo sine macula & ruga, &
tamen quotidie orat, Dimitte nobis de-
bita nostra, &c. to. 10. 87. B & seq.
Quomodo Christus mundet Ecclesiam suam,
vt sit absq; ruga & macula. to. 10. 87. G. H
Ecclesia quomodo fit sine ruga, & macula
in tendicula crucis. Ibidem.
Ecclesia nigra est originali peccato, sed cā-
dida baptismi sacramento. to. 10. 170. L
Christus Ecclesiam meretricem inuenit, &
Virginem fecit. to. 10. 188. B
11 11 Vade

Vnde Ecclesia dicitur nigra, sed formosa. tomo. 10. 226. K
Ecclesie ordo.
 In ecclesia iste ordo est, vt alij precedant, alij sequantur, & qui precedunt, habent quem sequantur. to. 8. 76. B
 Ecclesie partes tres, gentiles, heretici, & catholici. to. 9. 147. F & I
 Tres status Ecclesie. to. 10. 305. F
Ecclesie fides, consuetudo, autoritas, potestas.
 Apostrophe ad Ecclesiam, totius sapientie magistrum. to. 1. 172. C D
Ecclesia cum aliquo credit, eam non inanerit credere credendum est, vnde cũq; traditum sit, etiam si canonicarum scripturarum hinc expressa non proferatur autoritas. to. 2. 91. D E
 Ecclesie fides. to. 10. 165. F G
 Ecclesie traditiones tripartite. to. 2. 115. A & 116. A & seq.
 De Ecclesie ritibus, copiose. to. 2. epist. 119.
 Ecclesiarum consuetudines, quae non sunt contra fidem, neq; contra bonos mores, obseruandae sunt. to. 2. 119. F G
 In Ecclesia congregatis Christianis, quid agendum. Ibidem. G
 Ecclesia multa tolerat, Ibidem. H
 Ecclesie consuetudo non spernenda. to. 3. 148. B
 Ecclesie disciplina. to. 4. 13. K & seq.
 Ecclesie consuetudo & autoritas. to. 4. 213. K L & seq. F
 Ecclesiastica consuetudo creditur ab Apostolis tradita, quatenus nihil in literis eorum inueniatur, nec in conciliis posteriorum. to. 7. 84. H & 95. M
 Ecclesie catholice autoritas. to. 1. 29. M 156. G. to. 4. 281. G. t. 6. 25. D & 54. A & I to. 7. 48. C
 Ecclesie autoritas commouit Augustinum Euangelio credere. to. 6. 26. A
 Ecclesiastica potestatis officium, aduersus improbos. to. 4. 14. E
 Ecclesia fundata supra petra, clauis regni caelorum accepit in Petro. to. 9. 123. F
 Ecclesia participum suorum peccata dimittit, non participum retinet. to. 9. 120. E
 Peccata in ecclesia quomodo per homines dimittantur. to. 10. 103. C
 Ecclesia nulli relapso & penitentis gremio claudit. to. 10. 106. A & sequentibus.
Ecclesie mansuetudo, tolerancia, oratio.
 Ecclesia quomodo tolerat malos. tomo. 2. 152. A & seq. & 154. C
 Ecclesia quare non orat pro angelis malis, suis inimicis. to. 5. 203. I
 Ecclesia pro quibus orat. Ibidem.
 Ecclesia pro quibus exauditur. Ibidem.
 Ecclesia non orat pro infidelibus defunctis, neque pro impijs. Ibidem.
 Morales Ecclesie exhortationes, tomo. 10. 18. A
 Quare aliquando Ecclesia peccatoribus parcat. to. 10. 106. F
 Ecclesia non frustra orat pro inimicis suis to. 10. 183. B
Ecclesia malorum, Separatio

ab ecclesia, Extra Ecclesiam esse, Hereticorum Ecclesia.
 Ecclesia profectus, per Augustinum. to. 1. in Possidonio.
 Ecclesie pax, per eundem. Ibidem.
 Ecclesia vel templa Christianorum, magis venerata sunt a paganis victoribus, q̄ tē pla aliorum deorum. to. 5. 3. C D
 In Ecclesijs Christianorum vterque sexus congregatur in locis separatis, vbi audiunt salutifera & non mortifera, vt in templis idolorum. to. 5. 20. E
 Ecclesiam bene frequentantes, Christi sp̄osa fiunt. to. 9. 126. H
 Ecclesia nō est de⁹, sed dom⁹ dei. to. 10. 194. I
 Quomodo continendum sit in Ecclesia. to. 10. 234. B
 Qui choros, balationes & cantiones luxuriosas ante Ecclesiam sanctorum exerce re non erubescit, sunt Paganis deteriores. Ibidem. D
 In contentiones factas in Ecclesia. tomo. 1. 251. K L
 Non est garrendum aut confabulandum in Ecclesia. Ibidem.
 De acquirendis possessionibus pro Ecclesia. to. 10. 315. C D & seq.
 Ecclesiastica bona quomodo indigentibus eroganda. to. 1. in Possidonio.
 Item de vasis templorum. Ibidem.
 Quid seculares in Ecclesijs facere debeant. to. 10. 308. D E & seq.
Ecclesiasticus, Ecclesiastes.
 Ecclesiasticus, liber Iesu filij Sirach. to. 1. 10. E. to. 4. 216. D
 Ecclesiasticus non est Salomonis liber. to. 5. 152. D
 In Ecclesiaste, libro Salomonis, praedicatur de sacramento Eucharistiae: & discernitur cluitas dei a ciuitate diaboli. Ibidem. & sequentibus.
 Ecclesiastici liber, nō est Salomonis: in quo prophetatur de fide gentium. Ibidem. E
Eclipsis.
 Eclipsis Solis, tempore passionis Christi. to. 2. 75. G
 Eclipsis Lunae, qualiter causetur, &c. to. 2. 116. K L
 Eclipsis. to. 4. 38. C
 Eclipsis in morte Romuli. to. 5. 24. M
Ecstasis.
 Ecstasis, excessus mentis, siue alienatio. to. 2. 66. E in fine. & 111. L. to. 3. 141. F & 155. D E & seq. G. to. 4. 23. M & 148. F. to. 8. 35. F & 156. G & 260. C
 Vide, Extasis.
 In ecstasi consilium datum puero egrotati. to. 3. 156. C D
 In ecstasi visiones vnde. Ibidem. E F
 Vide, Visio.
 Ecstasis. to. 5. 201. F
Aedifico, Aedificium.
 Deus sic aedificat, vt non destruat. tomo. 8. 212. M
 Aedificium dei sumus, quia colit nos & habitat in nobis. to. 8. 149. M in fine & seq.
 Non quae ad aedificationem, sed quae ad destructionem sunt, facillime fiunt. to. 8. 109. I K
 De aedificatione domus dei. tomo. 8. 233. M
 Vbi aedificata sit post captiuitatem. to. 8. 234. B & 282. B
 In aedificando domum dei, multi laborant: sed nisi

Ecclesia domus, siue templum.
 Ecclesiarum parietes num faciant Christia nos. to. 1. 32. A
 Ecclesia protēplo. to. 2. 147. K. to. 4. 50. K
 Ecclesia vel templa Christianorum, magis venerata sunt a paganis victoribus, q̄ tē pla aliorum deorum. to. 5. 3. C D
 In Ecclesijs Christianorum vterque sexus congregatur in locis separatis, vbi audiunt salutifera & non mortifera, vt in templis idolorum. to. 5. 20. E
 Ecclesiam bene frequentantes, Christi sp̄osa fiunt. to. 9. 126. H
 Ecclesia nō est de⁹, sed dom⁹ dei. to. 10. 194. I
 Quomodo continendum sit in Ecclesia. to. 10. 234. B
 Qui choros, balationes & cantiones luxuriosas ante Ecclesiam sanctorum exerce re non erubescit, sunt Paganis deteriores. Ibidem. D
 In contentiones factas in Ecclesia. tomo. 1. 251. K L
 Non est garrendum aut confabulandum in Ecclesia. Ibidem.
 De acquirendis possessionibus pro Ecclesia. to. 10. 315. C D & seq.
 Ecclesiastica bona quomodo indigentibus eroganda. to. 1. in Possidonio.
 Item de vasis templorum. Ibidem.
 Quid seculares in Ecclesijs facere debeant. to. 10. 308. D E & seq.
Ecclesiasticus, Ecclesiastes.
 Ecclesiasticus, liber Iesu filij Sirach. to. 1. 10. E. to. 4. 216. D
 Ecclesiasticus non est Salomonis liber. to. 5. 152. D
 In Ecclesiaste, libro Salomonis, praedicatur de sacramento Eucharistiae: & discernitur cluitas dei a ciuitate diaboli. Ibidem. & sequentibus.
 Ecclesiastici liber, nō est Salomonis: in quo prophetatur de fide gentium. Ibidem. E
Eclipsis.
 Eclipsis Solis, tempore passionis Christi. to. 2. 75. G
 Eclipsis Lunae, qualiter causetur, &c. to. 2. 116. K L
 Eclipsis. to. 4. 38. C
 Eclipsis in morte Romuli. to. 5. 24. M
Ecstasis.
 Ecstasis, excessus mentis, siue alienatio. to. 2. 66. E in fine. & 111. L. to. 3. 141. F & 155. D E & seq. G. to. 4. 23. M & 148. F. to. 8. 35. F & 156. G & 260. C
 Vide, Extasis.
 In ecstasi consilium datum puero egrotati. to. 3. 156. C D
 In ecstasi visiones vnde. Ibidem. E F
 Vide, Visio.
 Ecstasis. to. 5. 201. F
Aedifico, Aedificium.
 Deus sic aedificat, vt non destruat. tomo. 8. 212. M
 Aedificium dei sumus, quia colit nos & habitat in nobis. to. 8. 149. M in fine & seq.
 Non quae ad aedificationem, sed quae ad destructionem sunt, facillime fiunt. to. 8. 109. I K
 De aedificatione domus dei. tomo. 8. 233. M
 Vbi aedificata sit post captiuitatem. to. 8. 234. B & 282. B
 In aedificando domum dei, multi laborant: sed nisi

sed nisi dominus edificauerit, in vanum laborant edificantes eam. to. 8. 322. G H
 Quid sit aedificare in arena, & supra petra. to. 8. 255. B
 Aedificare aurum argentū, & lapides preciosos, quid sit. to. 8. 33. K
 Alius intellectus de eodem. to. 8. 197. D
 Aedificantium hominū genera, & qui sint. to. 8. 260. M & seq. & 303. D & seq.
Aeditio.
 Aeditio vulgata, dicitur septuaginta interpretum. to. 5. 136. L
 Vide in litera A, Aeditio.
Eden.
 Eden, quid Hebraeis. to. 1. 186. F. to. 6. 57. D to. 7. 154. E
Edere.
 Edent pauperes, & saturabuntur, &c. quomodo intelligatur. t. 8. 24. M & 97. I M
 Quod propter correctionē liceat aliquando non edere cum fratribus, sed potius cum Paganis. to. 8. 246. E F
Edom.
 Edom idem cum Esau. to. 4. 26. A
 A quo Idumaei propagati, Eodem. 25. M in fine.
 Edom ipse est Esau, & significat carnales. to. 8. 344. E
 Edom vnde appellatus sit: & quod Punicē interpretetur sanguis, & quid significat. Ibidem. F
 Quod interpretetur terrenus. tomo. 8. 132. E
Educa.
 Educa siue Edulica dea. to. 5. 34. F & 40. B
Effectus.
 Effectus causarum secundarum magis attribuantur causae primae. to. 5. 107. F G & sequentibus.
Effrem.
 Effrem fructificatio interpretatur. to. 8. 133. E & 193. M & 275. H I
 Effrem, cur Manasse in benedictione praepo natur. to. 8. 187. H
Effrata.
 Effrata verbum est Hebraeum: & interpretatur Latine, speculum. to. 8. 332. M & seq.
Aegeria.
 Aegeria nympha dicitur vxor Numae. to. 5. 63. G
Aegyptus, Aegyptius.
 Aegyptij dicuntur nati fuisse ex Cham, filio Noe. to. 5. 137. F
 Quomodo Aegyptum intrauit Iacob tom. 5. 143. H I & sequentibus.
 In Aegypto quomodo in breui tēpore multiplicatus est Israel mirabiliter: & de ipso forum afflictione. to. 5. 144. C
 In Aegypto seruierunt filij Israel quadringentis annis: nō quod omnes ibi acti sint, sed quod ibi completi sunt. t. 5. 140. A B
 In Aegypto quomodo per cētum quadraginta quatuor annos, post mortē Ioseph, mirabiliter multiplicatus est Israel. to. 5. 144. C
 In Aegypto, mortuo Ioseph, populus Israel fuit centum quadraginta quinque annis tranquille, vsque ad ad mortem illorum quicogouerunt Ioseph: sed postea fuit afflictus: & de eius diuinitus multiplicata fecundatione. to. 5. 156. D
 Ex Aegypto populum eduxit Moyses, re-

gnante Cecrope rege Atheniensium, eius temporib⁹ diluuium factū est: quod tamen nec Aegyptum, nec sua contigit vicina. to. 5. 157. M & fo. seq. A & D
 De Aegyptiorum maximo deo Serapi, & boue, quē mirabiliter decepti colebāt. to. 5. 155. K
 Aegyptij primò habuerunt sapientiam, ab Iude magistra. to. 5. 170. G
 Aegyptiorum sapientia fuit maximē astrologia. to. 5. 170. K L
 Aegyptus habuit reges Ptolemaeos post mortem magni Alexandri. to. 5. 171. I
 Aegyptij coluerunt pro diis quosdam homines mortuos. to. 5. 155. K
 Aegyptus, in Hebraea lingua, tenebras vel tribulationes significat. to. 8. 189. K in fi.
 Quod interpretetur afflictio. t. 8. 338. L M
 Quod saepe in imagine ponatur hui⁹ sculli, a quo spiritaliter recedendum est. to. 8. 283. K
 Nomine Aegypti, vel Aethiopiae, omnium gentium hdes significatur. to. 8. 157. B
 Vide in litera A, Aegyptus.
Egeni.
 Egenis & indigentibus quomodo succurrēndū. t. 1. in Possidonio. Vide, Pauperes. Qui nullius eget, perfectus est. to. 8. 165. A & sequentibus.
 Impleto egenis inopiam, vt impleat deus interiora tua. to. 8. 72. A B
 Super egenum & pauperē intelligere, quid sit. to. 8. 79. H I
 Quomodo egenus & pauper omnis homo. to. 8. 164. A
 Deus non indiget hominis, vel angeli officio. to. 9. 160. K
 Quare deus sanctos suos egere faciat. to. 10. 99. M & seq.
Egredi, Egredi.
 Quomodo Christus egredi dicitur. to. 8. 211. D E
 Egrediens dei est, cum apparet in operibus suis. to. 8. 252. L in fine.
Egrotare, Egrotus.
 Egrotus apud Latinos quid dicitur. to. 10. 73. A
 Egrotare, Egrotus.
 Vbi homo egrotat & de⁹ curat, magnū est pietatis & sanitatis indicium. t. 8. 371. L M
 Qui non egrotat in hac vita, cum nasci in corpore mortali sit egrotare. t. 8. 253. G
 Si egrotas, de salute tua cogita. Ibidem. I
 Egritudo nihil est, nisi sanitatis perturbatio. to. 8. 119. B
 Egrotos duos facillius fert san⁹ vnus, quam duo egroti se inuicem singulos. to. 8. 27. F & 62. A
Eiatio.
 Eiatio.
 Foras non eiiciendum eam dicit Christus ad se venientem, quid. to. 9. 48. D E
 Principem mundi quomodo dicebat Christus foras eiiciendum. to. 9. 82. E F
Elatio.
 Elatio.
 Elatio.
 Elatio, Elatio.
 Elatio.
 Elcefeos & Samsaos Hebioneis copulat E-piphanius. to. 6. 4. B in fine & L
 Elcefeos quid sentiant. Ibidem. 4. C
 Elci Pseudopropheta, vnde Elcefei. Ibidem. L
Eleazarus.
 Eleazarus pontifex. to. 5. 171. K

Eleemosyna.
 Eleemosynarum distribuendarum, ratio. to. 2. 167. I & sequentibus.
 Eleemosynarū multa genera. to. 3. 40. L M & sequentibus.
 Eleemosynis peccata purgantur. Ibidem.
 Eleemosyna acceleratē viuentiū. Fo. 41. B C
 Eleemosynarum ordo. Ibidem. D
 Eleemosynam dantes, a nobis ipsi incipiamus. to. 3. 41. D. to. 10. 27. F & 49. I
 Eleemosynis freto non indulgendum vitij. to. 3. 41. F
 In eleemosynis, non sciat sinistra, quid faciat dextera: figuratē dictum. tomo. 4. 100. C & 271. G H & seq.
 Eleemosyna danda. to. 4. 252. L
 Eleemosyna de suo est faciendā, & nō de alieno. t. 4. 255. D. t. 10. 79. C & se. & 93. G
 Eleemosyna quomodo danda. to. 4. 271. G H. tomo. 5. 205. I & seq. to. 10. 156. I & sequentibus.
 Eleemosynae meritum, aeternū. to. 6. 130. A
 Eleemosynam facit, qui dimittit illi, qui eum peccauit. to. 5. 203. F
 Contra eorum persuasionem, qui putāt sibi non obfutura peccata, in quibus cum eleemosynas facerent, perstiterunt. to. 5. 205. I & seq.
 Eleemosynas dignas faciens pro peccatis suis, primò debet incipere ipsas facere a seipso, aliās indignas sunt. Ibidem. L
 Contra eleemosynas facientes absque debitis circumstantiis. to. 5. 195. C D
 Eleemosyna facta sine iustitia, parum valet. to. 5. 205. L M
 Eleemosynas quidam faciunt parum dādo, & multa rapiendo, exiustimantes se ad hoc pascere Christum. Ibidem.
 Eleemosynae, adiuntes orationes nostras, ideo faciendae sunt, vt cum de praeteritis peccatis oramus, exaudiamur nō de peccatis malè faciendū licentiam comparare credantur. Ibidem. M
 Qui eleemosynam Christiano porrigit, nō Christiano porrigit qui in eo nō diligit Christum, non autem diligit ipsum qui nō vult iustificari a Christo. Eleemosyna quo animo detur, Christus attendit, non cui detur. Ibidem. & seq. A
 Eleemosynas facientes spirituales aut corporales de diuitijs bonis, sanctorum patrocino saluantur: qui autem de malè acquisitis, vel quā in peccato perdurant, nequaquam: vt scriptū est, Miserere animae tuae placens deo. to. 5. 206. E
 Eleemosynarum largitas, quib⁹ iustorum sustentatur inopia, prodest bonis medio-criter, ad capeffendum regnum aeternū, quibus sua merita non sufficiebat, ipsis iustis suffragantibus eis. to. 5. 206. E F
 Quere cui facias, non expectes petentem, sed praecoccupa. to. 8. 261. K L & 371. A B to. 10. 113. M
 Fiant eleemosynae, & redimantur peccata, gaudet indigens de dato tuo, vt & tu gaudes de dato dei. to. 8. 70. M
 Si eleemosynā dederis tristis, & eleemosynā & meritū perdidisti. Eodem. 85. D
 Quod nō sint faciendae propter iactantiam, attamen publicè propter vultum Ecclesiae. to. 8. 91. C
 Cum facis eleemosynā iusto, plus tibi prodest. to. 8. 253. H I
 Quomodo

INDEX

Quomodo non sint contraria, Omni petenti te tribue: & Desudet eleemosyna in manu tua. Ibidem.
 Si tibi peccator homo occurrat, da eleemosynam operi dei, non operi hominis. Ibidem.
 Eleemosyna non procedit nisi de corde. to. 8.320.L.M
 Quomodo etiam pauperes eleemosynas facere possunt. to. 8.321.M
 Eleemosynarum duo genera. to. 8.282.E.F to. 10.92.L.M
 Et quae potior eleemosyna. tom. 10.107.A & seq. A & 116.C
 Petentibus quandoque magna fit misericordia, cum non datur quid petitur. tom. 9.92.M & seq.
 Eleemosyna sunt in remedia salutaria peccatorum. to. 9.123.E
 Eleemosynam moleste largiens, non habet dei dilectionem. to. 9.132.F.G
 Bona quae ex datione eleemosynae, & decimarum, a deo redduntur. tom. 9.250.M & sequentibus.
 Eleemosyna largitio, quomodo fiat. to. 9.194.M
 In mendico petente eleemosynam, Christi? petit. to. 9.198.D
 Nemo diligit proximum, qui non attendit ad clamorem pauperum. Ibidem. D.E
 Quid ad eleemosynam requiratur. tom. 9.201.I.K
 Eleemosyna perfecta. Ibidem. K
 In eleemosynis habetur modus. to. 9.201.M
 Eleemosyna a morte liberat, & purgat peccata. Ibidem. 202.I
 Necessitatis est unde viuatur accipere, charitatis est praebere. to. 9.230.E
 Communitur eleemosyna, quantumcunque parua, in vitam aeternam. tom. 9.250.L
 Eleemosynae proprietates. Ibidem. L
 Vltio diuina in negates eleemosynam, vel decimas. to. 9.251.A
 Nullus, quantumvis pauper, ab eleemosyna se excusare potest. to. 9.250.L. to. 10.238.F.G
 De eleemosynis pauperibus erogandis, exhortationes pulchrae. to. 10.4.1.K & se. & 24.D & 35.G & seq. & 100.D & seq. & 165.H.I & 201.M & seq. & 238.F.G
 Ad bona opera, & praecipue eleemosynas, exhortatio. to. 10.24.A
 Praemittitur ad hospitium, id est, aliud seculum, quod pauperibus erogatur. to. 10.24.E
 Christus pascentur in corpore, pascentur in spiritu. Ibidem. F
 Eleemosyna quid sit. to. 10.27.E.F & seq.
 Eleemosynae comeditio. to. 10.27.E & 165.I & 208.I.K
 Facite eleemosynas, & omnia munda sunt vobis: quomodo intelligendum. to. 10.27.E.F & seq.
 Vera eleemosyna, & sine qua nulla alia valet, nec vlla bona opera. to. 10.27.G
 Eleemosynae de iustis laboribus danda. to. 10.30.A
 Non ex raptu & fenore. Ibidem. A.B & seq.
 Deus non irridendus, rapinis pauperum in eleemosynas distributis. to. 10.30.B
 Eleemosynae ex raptu & fenore sunt faciendae, sed raptus non iterandus. to. 10.30.C.D
 Eleemosynae ad quid faciendae. to. 10.97.D.E
 Quare in iudicij commemoratione, dominus

folius eleemosynae, quae fit cum charitate, & non aliarum virtutum mentionem faciet. to. 10.100.D.E & seq. & 144.G
 Eleemosynis omnia crimina redimuntur: exponitur. to. 10.100.E
 Eleemosynae pauperibus erogatae, deo dantur. to. 10.105.H
 Eleemosynae quatenus proficiunt. to. 10.100.E
 Eleemosyna, quae peccata mundet. tom. 10.107.A & seq.
 Eleemosynarij, & eorum premia. to. 10.113.L.M
 Eleemosyna, magnus opus est. Eod. 114.A
 Quibus data eleemosyna. Ibidem. B
 Eleemosynae effectus. Ibidem. A
 Eleemosynae quomodo, & de quibus dandae. to. 10.119.A & H & 158.C
 Eleemosyna est medicina. Eodem. 118.M
 Eleemosyna facienda cum hilaritate. to. 10.121.D
 Licet eleemosynis semper sit vacandum, in solennitatibus tamen praecipue insistendum est. to. 10.123.M
 Exhortatio ad eleemosynam faciendam, potius quam ad thesaurizandum. to. 10.151.E.F & seq.
 Solas eleemosynas Christus imputabit, illis quos damnaturus est. to. 10.151.F
 Eleemosyna multum conducit ad delenda peccata. Ibidem.
 Eleemosynam esse in abscondito quid. to. 10.156.G & seq.
 Multi fors fecerunt eleemosynam, & intus non faciunt. Ibidem. G
 Eleemosynam faciens, ut ab hominibus laudetur, etiam si occulte fecerit, publice facit. to. 10.156.K
 Bonum est se iunare, sed melius est eleemosynam dare. to. 10.158.A
 Pauci ab eleemosyna excusantur. Ibidem. A.B
 Deus de re sua dari pauperibus praecipit. to. 10.165.I
 Eleemosynae fructus. to. 10.207.K
 Eleemosyna a morte peccati liberat. to. 10.217.K
 Eleemosyna, ieiunium, & oratio, sunt tria remedium genera. to. 10.219.G
 Eleemosyna curat flagitia, in proximo. Ibidem. G.H
 Vnusquisque eleemosynam ostio clauso faciat. to. 10.229.G
 Anima eleemosynis redimenda est. to. 10.232.I
 Peccata eleemosynis redimenda sunt. tom. 10.238.H & M
 Misericordia in iudicio denegabitur, qui eleemosynam non amauerit. to. 10.306.H
 Eleemosyna, cum iniquitate acquisita, abominatio est apud deum. to. 10.307.G
 Elementa.
 Elementorum natura. to. 1.175.A in fine. to. 3.109.L & 116.K.L & 144.D
 Elementorum quatuor, proprietates. to. 2.2.K
 De elementis mundi. to. 3.47.G
 Elementorum commutatio. to. 3.120.C
 Ad quatuor elementa referri quinque sensus. Ibidem. D.E
 Ordo quatuor elementorum. to. 3.120.F to. 10.202.I.K
 Cuique elemento sua animalia. tom. 3.120.L
 Elementa, quae in corpore humano. tom. 3.197.D
 Elementa omnia carnem appellari. tom. 4.209.H
 Elementa mundi, diuigentium. to. 4.292.B & sequentibus.
 Elementorum coniunctio. to. 5.71.M & seq. A

& 117.D
 Elementorum qualitates peribit siue interibunt igne conflagrationis. to. 5.190.M
 Elementa quatuor mundi Plato distinxit. Hic ostendit corpora glorificata posse in caelo esse, non obstant elementorum ordine. to. 5.211.K
 Elementa quinque Manichaeorum. to. 6.5.G
 Elementa, an quatuor vel plura. to. 7.172.D
 εντελεχεια, quintum corpus, siue quinta essentia. to. 3.136.G
 Elementa contra sui naturam, Christianis obsequuntur. to. 10.173.C
 Elephantiasis.
 Elephantiasis. to. 3.143.A
 Eleusina.
 Eleusina. to. 5.59.M
 Eliezer.
 Eliezer Abrahamae vernaculus. to. 5.139.H
 Eligere, Electio.
 Electio priorum, & reprobatio malorum. tom. 1.8.D.E
 Electio dei, gratuita. Ibidem. to. 7.231.D
 Electio. to. 3.200.D
 Electio & reprobatio non datur natorum. to. 4.145.B & seq.
 Electio differt a proposito. Ibidem. F.G
 Electio non praecedit iustificationem, sed contra. Ibidem. H in fine.
 Electio non nisi in bonum accipitur. to. 4.25.K
 Electio Israel. to. 4.36.F.G
 Electionem non ex operibus factam. to. 4.285.L.M
 Ut nos eligeret deus de vniuersa impietate generis humani, gratiae est, non nostrum meritum. to. 8.36.B & sequentibus.
 Quod elegerit infirma mundi, non ut oratore piscatore, sed de piscatore lucraretur oratore. Eod. 62.H & 380.F
 Cur non elegerit doctos & potentes, sed infirma mundi. tom. 8.147.C.D & 219.M & sequentibus.
 Eligimus Christum, postquam per gratiam elegit nos. to. 9.98.G.H
 Dum viuatur sub fide, melior eligatur locus. to. 9.242.M
 Electio secundum gratiam, & secundum iustitiam. to. 10.6.M
 Quare dominus in terris non elegerit potentes, diuites, sapientes, &c. in discipulos. to. 10.49.K & 85.B.C & seq.
 Piscatores & pauperes idiotas, quare elegerit dominus in discipulos. Ibidem, 49.K & sequentibus.
 Christus infirma mundi elegit, ut confundat fortia: exponitur. to. 10.185.B
 Tres sunt modi eligendi. to. 10.297.K.L
 Vide, Praescientia dei.
 Electi.
 Electi qui, apud Manichaeos. to. 1. in Possidonio. tom. 2.70.L. tom. 6.5.F. tom. 8.353.D
 Electi huius seculi. to. 8.352.L & fo. seq. C.D & 355.B
 Electus & assumptus a deo, quis sit. tom. 8.145.B & seq.
 Cum electi dei sint omnes sancti, familiaris sibi usurpant nomen illud quidam Manichaeorum. to. 8.353.D
 Elizabeth.
 Elizabeth, conceptum Iesum agnouit. to. 5.72.H
 Elizabeth

Elizabeth ambulauit in omnibus iustificationibus domini. to. 10.73.B
 Elizabeth erat sterilis corpore, sed fecunda virtutibus. to. 10.266.C
 Elleborum.
 Ellebori natura. to. 1.175.A
 Eloquentia.
 Eloquentia non semper vera persuadet. to. 3.10.D
 Eloquentia quomodo comparetur. to. 3.16.A & sequentibus.
 Eloquentia insipientis, fugienda. Ibidem. D & sequentibus. & 239.A
 Eloquentia sana in sacris literis. to. 3.16.F
 Eloquentia quid sit, & quatenus utilis. to. 7.44.F & sequenti.
 Contra eloquentiae vituperationem. to. 7.63.I
 Eloquium.
 Eloquia domini quomodo casta. to. 8.17.G
 Quomodo sint abscondenda in corde. to. 8.291.A.B
 Eloquium suum deus statuit in timore suo eis, quibus dat spiritum timoris sui, non eis qui in se mouent illud contra faciendum. to. 8.295.F
 Eman.
 Eman interpretatur frater eius. to. 8.210.G
 Emauriani.
 Emauriani haeretici. to. 2.112.D
 Emendare, Emendatio.
 Exhortatio ad vitae emendationem, & ut boni simus. to. 10.13.F.G
 Emendabit me iustus in misericordia, & cetera. exponitur. to. 10.96.I.K & seq.
 Emeritus.
 Ad Emeritum Donatistarum episcopum. to. 2.154.A & sequentibus. Retractionum. to. 1.13.G
 Emeritus superatus. to. 1. in Possidonio.
 De gestis cum Emerito Donatistarum episcopo. to. 7.136.C. & sequentibus. Retractionum. to. 1.13.I
 Emilius.
 Aemilius frumentum in fame ministrans, petit regnum: & non occiditur. to. 5.25.M
 Emmanuel.
 Emmanuel interpretatur nobiscum deus. to. 10.125.A & 126.M
 Emere.
 Vili vultis emere, & care vendere, dictum cuiusdam Mimi. to. 3.92.L
 Emere quid. to. 10.83.E & sequenti. & 95.E.F
 Emorrhoida.
 Emorrhoida, Christi vestimenti tactu sanata est. to. 10.164.C.D & 206.B.C
 Quid Emorrhoida figurabat. to. 10.164.D.E
 Empirici.
 Empirici medici. to. 7.257.F.G
 εναντιον.
 εναντιον. to. 5.135.B
 εναντιον.
 εναντιον. to. 3.8.K
 Encenia.
 Encenia quid. to. 9.76.C.D
 Enchiridion.
 Enchiridion quid. to. 1.14.H.I. to. 3.35.B
 Encratite.
 Encratite haeretici, qui & Taciani: abstinent a carnibus & matrimonio. to. 6.4.H & 6.E
 Encratiti differunt a Tacianis, apud Epiphanium. to. 4.H in fine.
 Endor.
 Endor interpretatur fons generationis. to. 8.199.C
 Aeneas.
 Aeneas regnat. to. 5.23.F
 Vide in litera A, Aeneas.
 ενεφουσιον.
 ενεφουσιον. to. 3.134.K
 Energumeni.
 Energumeni precibus Augustini liberati. to. 1. in Possidonio.
 Ennius.
 Ennii dictum: Omnes mortales sese laudari exoptant. to. 3.92.M & sequentibus.
 Enoch.
 Enoch. to. 3.160.E
 Enoch filius Cain. to. 5.125.L
 Enoch interpretatur dedicatio. to. 5.124.D
 Enoch fuit propheta. to. 5.170.H
 Enoch, septimus ab Adam, scripsit aliqua diuina, sed inter scripturas apocryphas nominantur: & ratio ibi ponitur. Ibidem.
 Enoch translatio, status, & reditus. to. 3.142.G
 Enoch & Helias translati, quomodo reficiantur. to. 7.141.A
 De Enoch translatio, & quomodo significat resurrectionem Christi & nostram. to. 5.129.I.K
 Enoch quot annis vixerit ante translationem suam. to. 5.126.K
 Enoch ubi nunc sit, cuiusmodi quaestio. to. 7.172.D
 Enoch & Helias conuertent ad Christum, quotquot gentes inueniunt. to. 9.259.L
 Enos.
 Enos interpretatur homo. to. 5.129.D
 Qua ratione commemorato Enoch, qui fuit filius Cain, totius generationis eius usque ad diluuium sit continua narratio: commemorato autem Enos, qui fuit filius Seth, ad conditionis humanae principium sit reditum. to. 5.130.G & seq.
 Epaphroditus.
 Epaphroditus agrotatio. to. 4.212.A.B.C & 213.F
 Ephemeris.
 Ephemerides astrologicae, taxantur. to. 4.292.F
 Ephemeridarum inspectores, mali Christiani. to. 8.79.M
 Ephi.
 Ephi, trium modiorum mensura est. to. 10.225.F
 εφελθη.
 εφελθη. to. 3.196.D
 Ephod.
 Ephod quid sit. to. 4.71.E & sequentibus. copio.
 Epictetus.
 Epictetus, Stoicus philosophus. to. 5.75.G
 Epicurus.
 Ab Epicuri sententia, haud procul fuit Augustinus. to. 1.28.H

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Enchiridion quid. to. 1.14.H.I. to. 3.35.B
 Encratite.
 Encratite haeretici, qui & Taciani: abstinent a carnibus & matrimonio. to. 6.4.H & 6.E
 Encratiti differunt a Tacianis, apud Epiphanium. to. 4.H in fine.
 Endor.
 Endor interpretatur fons generationis. to. 8.199.C
 Aeneas.
 Aeneas regnat. to. 5.23.F
 Vide in litera A, Aeneas.
 ενεφουσιον.
 ενεφουσιον. to. 3.134.K
 Energumeni.
 Energumeni precibus Augustini liberati. to. 1. in Possidonio.
 Ennius.
 Ennii dictum: Omnes mortales sese laudari exoptant. to. 3.92.M & sequentibus.
 Enoch.
 Enoch. to. 3.160.E
 Enoch filius Cain. to. 5.125.L
 Enoch interpretatur dedicatio. to. 5.124.D
 Enoch fuit propheta. to. 5.170.H
 Enoch, septimus ab Adam, scripsit aliqua diuina, sed inter scripturas apocryphas nominantur: & ratio ibi ponitur. Ibidem.
 Enoch translatio, status, & reditus. to. 3.142.G
 Enoch & Helias translati, quomodo reficiantur. to. 7.141.A
 De Enoch translatio, & quomodo significat resurrectionem Christi & nostram. to. 5.129.I.K
 Enoch quot annis vixerit ante translationem suam. to. 5.126.K
 Enoch ubi nunc sit, cuiusmodi quaestio. to. 7.172.D
 Enoch & Helias conuertent ad Christum, quotquot gentes inueniunt. to. 9.259.L
 Enos.
 Enos interpretatur homo. to. 5.129.D
 Qua ratione commemorato Enoch, qui fuit filius Cain, totius generationis eius usque ad diluuium sit continua narratio: commemorato autem Enos, qui fuit filius Seth, ad conditionis humanae principium sit reditum. to. 5.130.G & seq.
 Epaphroditus.
 Epaphroditus agrotatio. to. 4.212.A.B.C & 213.F
 Ephemeris.
 Ephemerides astrologicae, taxantur. to. 4.292.F
 Ephemeridarum inspectores, mali Christiani. to. 8.79.M
 Ephi.
 Ephi, trium modiorum mensura est. to. 10.225.F
 εφελθη.
 εφελθη. to. 3.196.D
 Ephod.
 Ephod quid sit. to. 4.71.E & sequentibus. copio.
 Epictetus.
 Epictetus, Stoicus philosophus. to. 5.75.G
 Epicurus.
 Ab Epicuri sententia, haud procul fuit Augustinus. to. 1.28.H

Epicurus, voluptuarius. Eodem. 100.C & 101.A
 Epicurus posuit innumerabiles mundos. Ibidem. to. 2.55.H. to. 5.92.L. to. 6.28.A
 Epicuri Atomum. to. 2.54.H. 55.G.H. & sequenti. & 143.A
 Epicuri error, de somno bono. to. 6.21.I
 Epicurus de generatione mundi quid sentiat. to. 5.92.L
 Epicurus, delirus Philosophus, non amator sapientiae, sed vanitatis dicendus est: quem ipsi etiam Philosophi porcum nominauerunt, quia voluptatem corporis summum bonum dixit. to. 8.178.F
 Epicurei.
 Epicurei Athenis clarebant, afferentes res humanas ad deorum curam non pertinere. to. 5.171.D
 Epicureorum & Stoicorum controuersia. to. 5.67.C & sequentibus.
 Epicurei summum bonum constituerunt in carne. to. 5.115.C
 Epicurei. to. 5.47.E
 Tractatus de Epicureis & Stoicis. to. 5.188.A & sequentibus.
 Epicureorum de beatitudine opinio. to. 10.69.C.D
 Epidaurus.
 Epidaurus. to. 5.23.H
 Epilogus.
 Epilogi lectoris memoriam recreant. to. 7.72.I
 Epimenides.
 Epimenidis versum citat Paulus. to. 6.135.B.C
 Epiphanes.
 Epiphanes. to. 5.172.K
 Epiphania.
 Epiphania quid. to. 10.136.B
 Epiphania interpretatur manifestatio. to. 10.136.B & K & M & 316.K
 Mytheria facta in die Epiphaniae domini. to. 10.135.G & 138.I.K
 Miracula. to. 10.135.G
 In die Epiphaniae, Christus nos regenerauit ad salutem. to. 10.135.L.M
 Epiphaniae diem, Donatistae celebrare solebant. to. 10.137.A
 Dies Epiphaniae, alter est natalis saluatoris. to. 10.138.G
 In festo Epiphaniae, & per octauas: Sermones septem. to. 10.135.G & seq. & 316.E
 Dominica intra octauas Epiphaniae: Sermones tres. to. 10.138.F & sequenti.
 Vide, Dominica.
 Epiphanius.
 Epiphanius episcopus Cyprius. to. 6.2.F
 Epiphanius, de haeresibus scripsit. Eodem. 3.C
 Episcopus.
 Episcopus, Latine superintendens dicitur. to. 10.278.I
 Episcopus Graece dicitur superintensor: quia desuper intendit, & desuper videt & ideo altior locus positus est episcopis. to. 8.322.I
 Episcopi designatio, receptio, & institutio.
 Episcopi quomodo recipiantur. to. 7.49.K
 Episcopus olim ex suffragio populi designabatur. to. 2.106.M in fine.
 Episcopi

INDEX

Episcopi institutio. tomo. 2. episto. 148.
 Episcoporum sublimitas, & rursum mileria. Ibidem.
 Romanus episcopus quomodo ordinabatur. tomo. 7. 125. E F
 Episcoporum ordinandorum consuetudo. Ibidem.
 Episcoporum olim mos in cōgregando populum, in die anniuersario ordinationis suae. tomo. 10. 28. F
 De anniuersario episcopalis ordinationis: quid in eo attendendum, ac recolendum sit. Homiliae duae. tomo. 10. 103. G H & sequentibus.
Episcoporum laus, auctoritas, & officium.
 Episcoporum & clericorum laus. tomo. 1. 172. I K
 Episcopi honorandi. tomo. 4. 166. G
 Episcopū nihil differre à presbytero, Arriani dicebant. tomo. 6. 6. E
 Episcopi licet pares sint meritis, gradu tamen differunt dignitatis. tomo. 7. 83. E
 Episcoporum litera, & concilliorum prouincialium decreta, cedunt maioribus concillii: canonica scriptura nulli cedit. Ibidem. G H
 Episcopos non tantum docere, sed & discere oportet. to. 7. 89. C. & 96. E.
 Episcopi doctores. tomo. 2. 62. D
 Episcopi Nuperi institutio. Eodem. 71. D
 Episcopi, homines iniusti, commoneri possunt. Ibidem.
 Episcopi officium, & sarcina. tomo. 7. 45. H tomo. 10. 103. G H. & sequenti. & 106. E
 Episcopum agere quā difficulte. tomo. 10. 78. K L
 Et qualis esse debeat. Ibidem.
 Episcopos olim causas seculares cōposuisse apparet. tomo. 2. 141. I
 Episcopi olim quomodo miseris, quibus calumniae & carcer parabantur, subueniebant. tomo. 10. 77. A
 Episcopis, an liceat fugere in persecutione. tomo. 2. episto. 180.
 Tristitia episcoporum, non expedit populo subiecto. tomo. 10. 17. C D
 Episcopos quomodo debeat corripere peccantes. tomo. 10. 16. I
 Episcopi pupillorum tutores. to. 10. 65. H
 Episcopi olim iudices, etiam in prophanis. tomo. 10. 83. F G
 Episcoporum & clericorum possessiones. tomo. 1. in Possidonio.
 Episcopus, erogator. to. 10. 104. C
 Non est episcopi seruare aurum, & reuocare à se mendicantis manum. tomo. 10. 314. G
 Episcoporum Romanae ecclesiae catalogus. tomo. 2. 155. C D
Episcopimale.
 De Anconitano episcopo damnato, propter delictas & pompas seculi. tomo. 2. 187. B C
 Mali pastores in ecclesia. tomo. 10. 41. K L & sequentibus. Vide, Pastor.
 Sic viuunt episcopi aliquando, vt cum ipsis trahentur cōsilia rapinarum, latrociniorum, & furto. to. 10. 42. F G
Episcopatus, Episcopidia.
 Episcopatus, nomē est operis, non honoris. tomo. 5. 183. B

Episcopatus presbyterio maior, tempore Augustini. tomo. 2. 18. D
 Qui episcopatum desiderat, bonum opus desiderat exponitur. tomo. 5. 183. B
 Episcopatus indecēter appetitur: sed si imponitur, suscipiendus est. tomo. 5. 183. C
 Episcopidia. tomo. 7. 5. H
Epistola.
 Epistolam, Augustinus appellat librum. tomo. 2. 13. I
 Epistola communicatoria, quae & format. tomo. 2. 152. L
 Epistolae sunt homines. tomo. 3. 185. B. & H I tomo. 6. 65. L
 Epistolam ad Hebraeos multi dicunt esse Apostoli Pauli, multi non. to. 5. 139. G
 Epistolae apostolicae, nobis etiam scriptae. tomo. 7. 45. H
Epitaphium.
 Epitaphium. tomo. 1. in Possidonio.
 Epitaphium propriū. to. 2. 10. H
Epithalamium.
 Epithalamia, carmina. tomo. 8. 87. I
Epithema.
 Epithema. tomo. 10. 59. K
Επιτομή.
 Επιτομή quid. tomo. 10. 25. H
Epulae.
 Epulae & synaxis apud sepulchra martyrum. tomo. 1. 26. B C
 Epulae piorum, & impiorum, quae sint. tomo. 8. 352. A
Aequalitas, Aequitas.
 Aequalitas est in diuini personis. tomo. 5. 97. E
 Et de rerum inaequalitate, quomodo causat omnia. Eodem. 196. K
 Deus aequitatem perdere non potest. tomo. 8. 138. A B
 Simulata aequitas, non est aequitas, sed duplex iniquitas. tomo. 8. 142. F
 Vide in litera A, Aequalitas, & Aequitas.
Equus.
 Equus, in Cappadocia, cōcipiunt foetus venter, sed eos non amplius triennio dicunt viuere. to. 5. 198. M. & fo. sequenti. D
 Equi non sint Christiani, sed aini. to. 8. 51. G
 Equus & mulus quos significant. Eodem. 44. A. & 51. G
 Equus mendax ad salutem, quis sit. tomo. 8. 48. M. & sequentibus.
 In equo sedere, non est peccatum, sed cernicem potestatis contra deum erigere. tomo. 8. 182. E
 Equus significat sublimes seculi huius honores. tomo. 8. 22. F. & 371. E
 Equus rufus, populus sinister & malus: selector, diabolus. tomo. 9. 143. E
 Equus albus, Ecclesia est: selector, Christus. Ibidem. D. & I
 Equus niger, malus populus, diabolo consensiens. tomo. 9. 143. F. & H
 Equus pallidus, persecutores bonorum. Ibidem. F. & H
 Tres equi contra album pugnantes, sunt famas, pestis, & bella. Ibidem. I
 Equos, superbi representant: seliores, diabolus. tomo. 9. 145. B
Aerarium.
 Aerarium Romanorum per virtutem fuit opulentum: sed fuit in egestate per vi-

sum. tomo. 5. 44. M. & fo. seq. A
 Erarium quomodo reimpletur. to. 5. 27. C
 Vide in litera A, Aerarium.
Eremita.
 Eremitarum vita. tomo. 1. 172. G. & sequen.
 Eremitus, mundum significat. to. 8. 172. M
 Per cremum transire. tomo. 10. 146. I
 Ad fratres in eremo commorantes. tomo. 10. 278. L
 Commorantes in eremo, vnum debent sentire, & omnia communiter possidere. Ibidem. M
 Vinctus eremiticus. tomo. 10. 280. F
 Quatuor socii Augustini, eremum ingressi. Ibidem. G. & M.
 Officium eremitarum & monachorum sancti Augustini. tomo. 10. 284. H I. & sequē.
 De consolatione fratrum in eremo. tomo. 10. 288. B
 Eremitarum officium. Ibidem. C D & sequentibus.
 Laudes eremiticae vitae. tomo. 10. 290. G
 Quid vestitus eremitarum designet. Ibidem. M. & sequentibus.
 Quae requirantur ad vitam solitariam. tomo. 10. 297. F
 Quatuor debent attendere eremite. Ibid. K
 Vide, Monachi.
Erichthonius.
 Erichthonius quibus parentibus natus. tomo. 5. 158. I
 Erichthonius quartus rex Atheniensium. tomo. 5. 158. E. & H I. & sequen. D
 Erogare.
 Non rapiendum, vt pauperibus erogemus. tomo. 10. 29. M. & sequenti.
 Praedicator es erogant, dominus vcturus est qui exigit. tomo. 10. 95. H
 Vide, Eleemosyna.
Errare, Error.
 Errata sua retractare nō veretur Augustinus. tomo. 1. 1. A. & sequē. tomo. 2. 7. F & sequentibus.
 Errata fratrum, fraterno animo dolenda. tomo. 1. 27. B C
 Errare quid sit. Eodem. 94. D. to. 3. 36. B
 Error vnde. tomo. 1. 159. B
 Error quandiu patitur. tomo. 1. 158. H
 Errata reuocare, secundae partes modestiae. tomo. 1. 1. A. tomo. 2. 7. H I
 Errorem corrigere erubescens, confundentur. tomo. 2. 40. B
 Erroris libertas, mors animae. Eodem. 156. H I
 Errantes variis modis corripiuntur à deo. Ibidem. K
 Errantes non cogendi, sed docendi. tomo. 2. 158. C
 Errantes ad salutem trahendi, etiam inuiti. tomo. 2. episto. 204.
 Ratio errantium. tomo. 2. 180. E
 Error damnatus. tomo. 2. 174. L
 Recursus ad dominum contra errorem. tomo. 2. 180. E
 Error bonus. tomo. 3. 36. C
 Errorem non esse felicitatis capacem. tomo. 1. 94. D
 Erroribus amantium, facile ignoscimus. Eodem. III. L
 Errantibus, opem ferendam esse. Eod. 139. I
 Erroribus obnoxia, mens humana. Eodem. 162. A. & sequentibus.
 Quis error

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Quis error vituperandus. tomo. 3. 36. H
 Error innocuus. Ibidem. K
 Errantium vitia duo. Eodem. 59. G
 Error tolerabilis. tomo. 2. 90. C. in fine. tomo. 4. 2. B
 Error concionatoris quomodo sanandus. tomo. 4. 219. D
 Error nimium miserabilis. tomo. 5. 2. I
 Error vanae opinionis curatur in illo qui se subdit sacrae doctrinae, vt medicinae. Ibidem. & 192. K L
 Error Apuleij. tomo. 5. 70. E
 Error Hermetis. tomo. 5. 72. C D
 Errorem emendat veritas. tomo. 5. 72. L
 Error omnis causatur ab ignorantia, cum qua nascimur, quannis inuauit ex amore peruerso, etiam haereses nobis accidere. tomo. 5. 214. D
 Errorem philosophorum, ponentium summum bonum in hac vita posse haberi, multipliciter reprobatur. tomo. 5. 178. E F & sequentibus.
 Error differt ab haeresi. tomo. 6. 3. D
 Errari trifariam. Eodem. 21. H
 Errare hominum est. Ibidem. 22. E
 Erranti simpliciter, ignosci potest. tomo. 7. 89. C
 Errare possunt etiam spirituales. Eod. 97. B
 Errare per diem, quid sit. to. 8. 348. H. & K
 Quomodo deus errare faciat in inuio, & nō in via. tomo. 8. 274. A. & sequen.
 Nemo errat in veritate. Eodem. 150. M
 Errorem confirmat serpens successione. tomo. 8. 157. B
 Errare, peius est quā nescire. to. 9. 40. D
 Humanum errare, diabolicum perseuerare. tomo. 10. 82. F
Erubescere, Erubescencia.
 Erubescere quid sit. tomo. 8. 160. L
 Non oportet Christianū erubescere, quando venerit inter homines quibus displicet Christus. tomo. 8. 159. H I
 Non erubescens vultus, nisi superbi. tomo. 8. 52. D
 Cur erubescant peccatores in iudicio. tomo. 8. 9. A
 Ante peccatum, primi homines non erubescerant. tomo. 10. 37. H
 Primi parentes, quare erubuerint. tomo. 10. 34. F
 Erubescencia causa, iniquitas. Ibidem.
 Vide Adam, Homo, Parentes, & Pudenda.
Eructare.
 Eructare verbum bonum, quid sit. tomo. 8. 87. M. & sequenti. I
 Quid sit eructare memoriam abundantiae inuauitatis dei. tomo. 8. 363. K
 Qui vult eructare gratiam bibat gratiam. Ibidem. L M
Eruditio.
 Eruditio quomodo pareatur, & quā sit utilis. tomo. 1. 109. D
 Eruditio diuina. tomo. 3. 236. L
 Eruditio, apud Ecclesiasticas literas, dici solet disciplina quae fit per molestias. tomo. 8. 298. D
 Nemo eruditur sine labore & dolore. tomo. 8. 217. E
 Qui eruditur, arguit. Eo. 228. M. & sequ.
 Eruditionis summa. tomo. 10. 174. L
 Esaias.

Esaias Propheta, quid potissimum contineat. tomo. 1. 35. G
 Hunc suadet in primis legendum Augustino Ambrosius. Ibidem.
 Esaias, quibusdam Euangelista, quā Propheta, potius dicitur. tomo. 5. 167. E
 Esaias, de maioribus Prophetis, pulcherrime prophetat & aperte de Christo & Ecclesia, & die iudicij, terminans librum suū ad quod terminabitur seculū istud. Ibidem. & 192. K L
 Esaias propheta perhibetur à Manasse occisus, in culus tempore regnabat Numa, successor Romuli. tomo. 5. 165. L
 Esaias Prophetae auctoritas. tomo. 6. 17. D
Esau.
 Esau, quare odio habitus à deo. to. 2. 98. B C
 Esau, typus carnalium in Ecclesia. tomo. 4. 23. G. tomo. 7. 81. G. tomo. 10. 165. E. & H
 Iacob spiritualium. tomo. 10. 165. E. & H
 Esau dicitur seir & Edom. tomo. 4. 26. A tomo. 5. 142. G
 Esau pater gentis Edom. tomo. 4. 26. A
 Esau, Iudaeos reprobos: Iacob vero praedestinos Christianos figurabat. tomo. 5. 142. L. & sequenti. & 144. B. to. 9. 240. L
 Esau per gulam amisit primogenita sua. tomo. 8. 94. D
 Esau, veteris synagogae gerit figuram. tomo. 8. 192. H. in fine.
 Quid significet quod desiderando cibum Aegyptium, perdidit primogenita. Eodem. 94. D
Esca.
 Esca non mala, nisi quia prohibita. tomo. 5. 119. D
Aesculapius.
 Aesculapius de Epidaurō, & serpens cum eo effertur. tomo. 5. 23. H
 Vide, Aesculapius, in A.
Esdras.
 Esdras, legem inuocans. to. 3. 169. K L
 Esdras magis scriptor rerum gestarū, quā Propheta habitus est: & de scriptis quae fecit tempore liberationis Iudaeorum de Babylonia. tomo. 5. 170. C
 De Machabeorum libris. Ibidem.
 Esdras sacerdos, quod fuerit Malachias Propheta, dicit Hieronymus esse opinionem Iudaeorum. tomo. 5. 194. K
Esse.
 Esse, dei proprium. to. 1. 36. G. & 165. I. to. 3. 32. L. M. & 72. E. F. tomo. 9. 63. M
 Esse, nolle, velle. tomo. 1. 50. G
 Esse, lucere, & illuminare. tomo. 1. 117. C
 Quot modis quaedam sint in alio. tomo. 1. 120. M
 Esse, viuere, intelligere. tomo. 1. 144. F G
 Esse, & felices & miseri capiunt. tomo. 1. 151. M. & sequentibus.
 Non esse mallem, quā miser esse, absurde dicitur. Ibidem. 152. B C
 Quid verissime sit. tomo. 1. 173. M
 Essentia, substantia, natura, priscis. Ibidem. 174. C
 Esse, viuere, intelligere, posse, in deo. tomo. 3. 233. I
 Non esse. tomo. 3. 235. G
 Esse, pro deo. Ibidem. E
 Esse, cum haberi. tomo. 4. 27. C
 Estote sicut ego, quia ego sicut vos exponitur. tomo. 4. 211. H

Natura refugit non esse. tomo. 5. 98. B
 Esse multiplex ostendit Augustini. cum dicit, quod essent angeli magis si adhererent deo, qui tamen ei se praferendo, quod minus est praetulerunt. to. 5. 101. K L
 Essi suum omnia custodiant, tam viuencia, quā alia corpora. Ibidem. I
 Quid est quod fuit ipsum quod erit, & cetera. exponitur. tomo. 5. 103. K
 Esse deus facit quicquid aliquo modo est, cum ipse summus sit. tomo. 5. 215. B C
 Verius sunt quae intellectu percipiuntur. tomo. 6. 32. A
 Ego sum qui sum: exponitur. tomo. 6. 189. F & seq. to. 8. 250. I. to. 9. 63. H
 Esse & non esse, quid sit. to. 8. 75. A B
 Esse dei, quid sit. to. 8. 250. H I. & sequen.
 Ita deus est, vt ea quae facta sunt, in eius cōparatione nō sint illi comparanda: quoniam ab illo sunt. tomo. 8. 336. A
 Quod verum esse, incommutabile esse sit, quod solus deus est. Ibidem.
 Est enim est, sicut bonum, bonum est. Ibidem.
 Si non vales attingere quod deus est, cape quod pro te factus est. to. 8. 336. C D
 Quod est, aeternum est: nam quod semper aliter atque aliter est, non est: quia non manet. Ibidem. E. & sequenti.
 Non omnino non est, sed non summus est. tomo. 8. 302. F
 Est, via syllaba est, & momentum vnum est & tres literas habet: ad secundam non peruenies, nisi prima finita: & tertia non sonabit, nisi secunda transferit. Eodem. 72. K
 Esse, ad lucē pertinet: non esse, ad tenebras. tomo. 8. 11. H
 Pater, filius, & Spiritus sanctus, in nobis sunt tanquam in templo suo: sumus autem in illis, sicut creatura in creatore suo. tomo. 9. 112. H
 Melius est non esse, quā perpetuo cruciari. tomo. 10. 290. C D
 Esse cum Christo, & Christum esse secum, differunt. tomo. 10. 305. F
 Vide, Aeternitas.
Essentia.
 Essentia summa deus, vnde dicitur. tomo. 1. 159. D
 Essentia dei, nunquam per se apparuit. tomo. 3. 66. I
 Vide, Apparitio.
 Essentia, Graecè vsa dicitur. tomo. 5. 101. A
 Essentia detatis. tomo. 3. 236. D. tomo. 4. 233. B. & sequen. tomo. 9. 189. F
 De essentia & scientia, & virtusque amore: tomo. 5. 98. A. B. & deinceps.
 Essentia vocatur ab eo quod est esse, quod quidem nomine non sunt vsi veteres Latini sermonis auctores. tomo. 5. 101. A
 Essentiarum gradibus deus ordinavit naturas. Ibidem.
 Essentia summa cum deus sit, id est, summus sit, & ideo incommunicabilis sit rebus, quas ex nihilo creauit, esse dedit. Ibidem.
 Essentia summa oēs alias causat, ac per hoc tantae essentiae summę non sunt, quia de nihilo sunt. Ibidem. & fo. sequenti. K
 Essentia summę nihil est quod contrarium esse possit, sicut quod est ei contrarium, non est ipsum esse, sed potius nō esse. tomo. 5. 101. A
 Essentia di-

Essentia diuina, incorporea. tomo. 9. 190. G
Aestas.
 Aetatis nomine, feruentes in fide significatur. tomo. 8. 177. K
 Quod significet prosperitatem seculi. tomo. 8. 83. K. & 150. G
 Vide in litera A, Aestas.
Esurire.
 Esurire, & dedistis mihi manducare. tomo. 5. 151. M
 Nihil esurit Christus, nisi bona opera nostra tomo. 8. 56. G
 Quomodo deus esurire dicitur. tomo. 8. 104. F
 Esurire uoluit Christus propter te, ne tu esurias in illo qui pauper factus est cum esset diues. tomo. 8. 261. L M
 Quid esurire & sitire iustitiam. tomo. 9. 254. C. tomo. 10. 322. K
 Esurientes, qui. tomo. 10. 117. I
 Vide, Beati, Fames, Manducare, & Sitire.
Aetas.
 In paruula aetate, quae iam praecipuum capit, & subdi legis imperio potest, sustinendum est bellum contra uitia. to. 5. 202. F
 Aetas prima, id est, infantia, quae subiacet carni, & secunda quae iam fieri potest, non est capax praecipui: & ideo si sacramentis regenerata mediatoris fuerit, finiens vitam in his annis: non solum non patitur aeternam, immo etiam nec purgatoria tormenta. tomo. 5. 202. G H
 Aetas iuuenilis dicitur esse circa triginta annos, secundum quam erit status resurgentium. tomo. 5. 212. M
 Aetates mundi sunt sex, tanquam sex dies, septima autem est sabbatum nostrum, tanquam septima dies quae non habuit uesperam: octaua autem quae erit dies dominica, praefigurat non solum animum sed etiam corporum requiem. to. 5. 218. D E
 Aetas prima, ab Adam usque ad Noe: secunda, a Noe usque ad Abraham: tertia, ab Abraham usque ad Dauid: quarta, a Dauid usque ad transmigrationem Babylonis: quinta, a transmigratione Babylonis usque ad Christum: sexta, a Christo usque ad finem mundi, quae generationibus non explicatur. Ibidem.
 Aetates duae sunt. tomo. 8. 168. F.
 Aetas transuolans, & in intelligentibus & non in sentientibus agitur. tomo. 8. 73. F
 Quod non stet, quia ubique fatigatio lassitudo & corruptio. tomo. 8. 139. I
 Quod nulla aetas stet, sed sicut aqua fluminis accedit, & a fonte recedit. to. 8. 148. F
 Etsi longa uideatur, cum uenerit mors, conuincitur esse breuis: quia finitur. Eodem. 37. E
 Cum una aetas accedit, altera moritur. tomo. 8. 326. B
 Quotquot optaueris gradus aetatis, simul & optas mortes aetatum. Ibidem.
 Quod aetas accesserit carni Christi, non diuinitati. tomo. 8. 236. I
 Comparatio aetatum mundi, ad opera creationis. tomo. 8. 224. L
 Vide, in litera A, Aetas.
Aeternum, Aeternitas.
 Aeternitatem posuit Plato in mundo, amabimus & diis: & tamen a deo ipsa dixit

facta. tomo. 5. 90. E F. & sequentibus.
 Aeterna uita ab initio humani generis fuit figurata. tomo. 5. 62. L
 Aeternum Graecè dicitur *αιωνιος*, quod derivatur a seculo: & dicitur quare non transulerunt seculum, sicut aeternum. tomo. 5. 140. K
 Aeternum, duobus modis intelligitur. tomo. 8. 331. M
 Aeternum, in Graeco, ambiguum sonat. tomo. 8. 266. M
 Et quid significet. Eodem. 269. G
 Aeternum & seculum, si differant. tomo. 8. 172. C. & 191. F. & 193. G. H. & 225. M
 Hoc uerè aeternum est, quod tempore non commutatur. Eodem. 170. I
 Quicquid aeternum est, semper est. Ibidem. 4. A
 Ad aeternitatem nulla tempora, quae finem habent, comparantur. tomo. 8. 63. K
 De aeternitate quicquid dixeris, minus est. Ibidem. 134. M
 Iunge cor tuum aeternitati, & aeternus eris. tomo. 8. 223. K
 Aeternitas, est ipsa dei substantia quae nihil habet mutabile, nihil praeteritum, nihil futurum, sed non est ibi nisi est. tomo. 8. 250. H I
 Aeternitas, non habet quando. tomo. 8. 280. E
 Aeternitas in uerbo quatuor syllabis constat, in his sine fine est. tomo. 8. 378. G
 Vide in litera A, Aeternum.
ἠθικος. tomo. 3. 38. I
ἠθικος. tomo. 3. 38. I
Ethan.
 Ethan, robustus interpretatur. tomo. 8. 177. F. & 212. F
Ethica.
 Ethica est moralis philosophia, in qua agitur de summo bono, quo beati sumus. tomo. 5. 67. C
Aethiopes, Aethiopia.
 Aethiopes dicuntur nati fuisse ex Cham filio Noe. tomo. 5. 137. F
 Aethiopia praenuntiat manus eius, quid sit. tomo. 8. 157. B
 Nomine Aethiopia, qui sunt in finibus terrae, omnes gentes significantur. tomo. 8. 171. E
 Quid sit quod Aethiopes accipiunt in esca caput draconis. tomo. 8. 177. A. & sequentibus.
 Vide in litera A, Aethiopia.
Ethnic.
 Ab Ethnicis si quid bene dictum, in nostrum usum est conuertendum. tomo. 3. 10. I
 Ethnicorum libri, Christum filium dei testantur. tomo. 6. 14. F
 Ethnicus & gentilis, quid. to. 10. 106. K
 Ethnici, qui sunt. tomo. 10. 156. A
 Vide, Gentiles.
Ethrusia, Ethrusci.
 Ethrusia. tomo. 5. 16. H
 Ethrusci Tarquinio opitulati. to. 5. 25. F
Eua.
 Eua, uirago dicta. tomo. 1. 186. M. & sequentibus.
 Eua cum serpente inimicitiae. Eod. 187. K L
 De poenis Euae iniustis. Ibidem. M
 Eua uita cur dicta: & de pellicearum tunnicarum significatione. Ibidem. 188. C D
 Eua, typus Ecclesiae. tomo. 1. 188. K L

Euae formatio per quem, & quomodo. tomo. 3. 143. K. & fo. sequenti. E
 Euae anima, unde. tomo. 3. 144. I. & 145. M & sequentibus.
 Eua, uirgo adhuc, praeparauit. to. 4. 203. H
 Eua cur de latere dormientis formata sit. tomo. 8. 122. I. & 264. H
 Eua facta ex latere Adae dormientis, sic Ecclesia de latere Christi. tomo. 9. 242. D
 Eua, in figura, dicitur mater uiuorum. tomo. 8. 323. G
 Eua nobis interior, caro nostra est. Eodem. 98. F G
 Eua & Felicitatis cum Perpetua, comparatio. tomo. 9. 216. A
 Maledicta Eua fuerat, quae per Mariam ad gloriae benedictionem est reuocata. tomo. 10. 129. L
 Tria mala Euae a tribus bonis Mariae probantur exclusa. Ibidem.
 Vide, Adam, & Maria.
Euangelium, Euangelizare.
 Euangelica doctrina non aduersatur respublicae. tomo. 2. 5. F
 Non doctrinae, sed hominum esse uitia. Ibidem.
 Euangelium praedicatum in uniuerso mundo. tomo. 2. 72. H. & 76. G. & sequentibus.
 Euangelij praedicatio contemptus, causa malorum. tomo. 2. 130. K. & seq. copiose.
 Euangelij summa. tomo. 2. 146. H
 De Euangelio mortuis praedicato. tomo. 2. epistola. 99. per totum.
 Et, an adhuc praedicetur illis. tomo. 2. 91. M
 Euangelij praedicatores, Christi permissu, de Euangelio uiuere possunt. to. 3. 176. D E. & seq. tomo. 4. 99. M. & 275. L. to. 8. 261. D E. tomo. 9. 120. K
 Euangelium non rectè intellectum ab oculo fit. tomo. 3. 179. F G. & sequenti.
 Euangelizare Christum, quid sit. tomo. 4. 15. B C
 Euangeliorum autoritas. to. 4. 85. E. & seq. Ordo. Eodem. 204. H
 Euangelia cum Pauli narratione conferuntur. tomo. 4. 118. H. & sequentibus.
 Euangelium Ioannis, contra haereticos est. tomo. 4. 212. D. & sequenti.
 Miror quod sic tam cito transferri ab eo qui uocauit uos in gratia in aliud Euangelium quod non est, & cate. exponitur. tomo. 4. 213. A B
 Euangelij praedicatio mirabilis. to. 4. 236. I
 Euangelio omnibus gentibus praedicato, tunc futurum iudicium. tomo. 4. 272. L in fine.
 Euangelizandum non propterea ut maleducemus, sed contra. tomo. 4. 275. M
 Euangelium, secundum hominem, mendacium est. tomo. 4. 288. E
 Lex Christi, Euangelium dicitur. tomo. 5. 151. G
 Euangelium, uirga uirtutis. Ibidem.
 Euangelij praedicatio. tomo. 5. 46. F G
 Initium Euangelij Ioannis, aureis literis conscriptum fuit a Platónico quodam, & ceteris. tomo. 5. 89. L
 Euangelij fides per Christi aduentum impleta. tomo. 5. 144. F
 Euangelium salus est eis qui credunt in deo. tomo. 5. 168. I
 Euangelium, id est, bona nuntiatio. to. 5. 169. K
 De praedicatione.

De praedicatione Euangelij, quae per passionem praedicatorum clarior & potentior facta est. to. 5. 174. D
 Euangelio non crederem, & c. dictum Augustini. to. 6. 26. B
 Euangelium idem, Pauli & aliorum Apostolorum. to. 6. 47. A
 Euangelista, proprie qui. Ibidem.
 Euangelium, bonum nuntium sonat. Ibidem.
 Euangelium Christi nemo diligenter intuetur, qui non Christum doctorem humilitatis inuenerit. to. 6. 178. L
 Per Euangelium gigni filios spirituales. tomo. 7. 9. B. & 19. K L
 Euangelium annunciare, permittit Apostolus Paulus, etiam non castè annunciantes. to. 7. 9. E. & 19. K
 Euangelium commune. to. 7. 91. G
 Euangelium Pauli quomodo dicitur, & non baptismus Pauli. Eodem. 94. G
 Euangelium nondum ubique praedicatum. to. 7. 115. M
 Euangelium quibus nondum praedicatum, an iustificari possint. tomo. 7. 157. H I. & 158. A B. & sequentibus.
 Euangelio praedicato, cur quidam credunt, quidam non credunt. Eod. 267. M. & seq.
 Euangelium non castè praedicantes. to. 8. 17. G
 Euangelium mali quoque ministrant. tomo. 8. 246. G H
 Euangelizare uirtute multa, quid sit. to. 8. 153. H. & fo. seq. C
 Euangelizanti licet accipere carnalia, pro spiritualibus. to. 8. 261. E. & 370. K L.
 Quod ei sit subueniendum, antequam petat. Ibidem. L
 Curtantum quatuor Euangelia conscripta sunt. to. 8. 260. C D
 Euangelia trium approbat Ioannes Euangelista. to. 9. 2. B
 Euangelium uinum, ex aqua factum. tomo. 9. 18. H. & seq.
 Spiritus sancti uox, est Euangelium. to. 9. 24. C.
 Euangelizantes, quid agere debeant. tomo. 9. 31. D
 Euangelium intelligere uolentibus, dat regulam Augustinus. to. 9. 60. D E
 Animalia quatuor, quatuor Euangelistas significant. to. 4. 86. B C. to. 9. 60. M
 Euangelio credit is, qui in Christum credit. to. 9. 111. M
 Verba Euangelica secum portant expositiones suas, nec intercludunt ora esurientium. to. 10. 2. K
 Euangelio, quomodo parentur homines. to. 10. 6. L
 Quid ex primo Ioannis Euangelij capitulo dicendum. to. 10. 31. K
 Euangelium annunciat per charitatem, & per occasionem. Eodem. 42. B
 Qui castè Euangelium in Ecclesia annunciant, & qui non. Ibidem.
 Euangelium audire, est uocem filij dei audire. to. 10. 54. A B
 Euangelizare, quid dictum. to. 10. 56. M
 Euangelium peruersè interpretantes, ad defensionem peccatorum suorum. to. 10. 41. L M. & seq. & 102. G H. & sequentibus.
 Euangelizantium pedes, de terra sicca puluerem contrahunt. to. 10. 121. D E
 Deus Euangelij misericordissimus largitor, qui extitit legis terribilis lator. to.

10. 162. H I
 Error uolentium ueterem legem respicere, & Euangelium solum recipere. to. 10. 162. H
 Reueclauit nobis dominus per Euangelium, omnium prophetiam. to. 10. 179. G
Euangelista.
 Euangelistarum concordia. tomo. 2. 74. K. tomo. 6. 48. D
 Euangelistis de Euangelio uiuere permittum esse. to. 3. 176. F. & seq. plura.
 De consensu Euangelistarum. tomo. 4. 85. E. & sequentibus. Retracta. to. 1. 11. D
 Euangelistarum autoritas. tomo. 4. 85. E. & seq. & 115. F
 Euangelistarum ordo. to. 4. 85. G
 Euangelistis uaria scribendi ratio. Ibidem.
 E. & sequentibus. copiose.
 Euangelista quatuor, quatuor quadrigae. to. 4. 86. D E.
 Contra Euangelistarum calumniatores. Eodem. 115. F G.
 Facta & dicta dominica, quatuor uoluminibus a quatuor scriptoribus sunt in scripturam digesta: & quare. to. 4. 204. G
 Ioannes scripsit Euangelium post exilium. tomo. 4. 212. D
 Euangelista Christi, per scalam Iacob & angelos adumbrati. to. 6. 58. G
 Christi facta temporalia, scribunt tres Euangelista: Ioannis trinitatis mysterium. tomo. 9. 2. C
 Quare Euangelista eadem diuersis uerbis esserant. to. 10. 10. B
 Euangelista unus non destruit alium, sed exponit. Ibidem. C
 Quatuor Euangelista concorditer de passione & resurrectione domini scripserunt. to. 10. 197. H I
 Quod unus Euangelista praetermittit, alius dicit. Eodem. 198. C.
 Quare spiritus sanctus uoluit eligere duos Euangelistas, alios a duodecim. to. 10. 201. I
Eucharistia sacrificium, oblatio, sacramentum.
 Eucharistia oblatio. to. 1. 10. I
 Et quod hymni ex Psalmis ad altare cantati. Ibidem.
 Eucharistia sacramentum. tomo. 2. 20. B. & 52. H I. to. 3. 12. C D. & 66. D E
 In Eucharistia non offeratur pura aqua. to. 3. 47. I.
 Eucharistia celebratio. to. 3. 47. I. & seq. & 66. G. & 238. B. to. 4. 79. L
 Eucharistia, Christi oblata memoria. to. 3. 12. M. & 52. L. tomo. 6. 51. B C. & 81. C. & I K.
 Eucharistia sacrificium. to. 3. 12. D & M. & 52. K L.
 Christum quotidie immolari, quomodo accipiendum. to. 2. 20. B. to. 8. 182. L
 Eucharistia sacramentum, successit omnibus illis sacrificiis ueteris testamenti, quae immolabantur in umbra futuri saeculi. to. 5. 152. H
 De Eucharistia sacramento oblato, fugant daemones de loco in quo multos uexabant. to. 5. 209. L M
 Pro Eucharistia Christi, omnia dura & horrenda perpeti parati esse debent Christiani. to. 6. 95. K
 Eucharistia panis & calix mysticus, certa consecratio. to. 6. 80. F

Eucharistia. to. 7. 219. M
 Eucharistia figura praecessit. to. 8. 50. A B
 Quod sit sacramentum humilitatis. Ibidem. B C. & 51. E F.
 Eucharistiae effectus. to. 10. 252. F
Eucharistiae sumptio.
 Eucharistiae sumptio. tomo. 3. 238. B. tomo. 4. 255. G
 Eucharistia, an quotidie sumenda. tomo. 2. 115. I. to. 3. 47. B. to. 4. 273. F G
 Eucharistia indigna sumptio. tomo. 2. 118. I. & seq. to. 7. 27. M
 Eucharistia bis in die. to. 2. 118. M
 Eucharistiam non nisi ieiuni accipiant. Ibidem. 116. A B.
 Eucharistia omnibus necessaria. tomo. 7. 144. C D.
 Quod prima Eucharistiam consecratam suis manibus, & ore suo commendatam, sicut ceteris Apostolis, Iuda tradiderit. to. 8. 16. L
 Exigitur de manducate Eucharistiam quod manducatur: non prohibeatur manducare a dispensatore, sed moueatur tunc ex actorum. to. 8. 97. M
 Etsi necesse sit, Eucharistiam uisibiliter celebrari, oportet tamen inuisibiliter intelligi. to. 8. 241. F G
 Non est malum quod datur, sed bonum malo in iudicium datur. to. 8. 359. K
 Bene esse non potest, male accipienti, quod bonum est. Ibidem.
 Carnem Christi, quae est de carne Mariae, nemo manducat, nisi prius adorauerit & non solum non peccamus adorando, sed peccamus non adorando. Ibidem. 241. E F.
~~Eucharistia sumatur in infirmis. to. 9. 208. L M.~~
 Sacramentum corporis domini, medicina uulneris, id est, peccati. to. 10. 25. I
 Quotidie accipiendum corpus dominicum Christiano. Ibidem.
 Eucharistia, quotidianus cibus, tomo. 10. 115. G H.
 Magnis peccatis obstricti, debent aliquantisper abstinere a sacramento altaris. to. 10. 121. L
 Poena indignè altaris sacramentum sumentium. Ibidem. L M
 Ante plures dies castitas cum uxore seruanda est, quam communicandum. tomo. 10. 234. I.
 Mundanda est unicuique conscientia sua priusquam praesumat Eucharistiam accipere. to. 10. 252. B. & E F
 Merces indignè accedentium ad Eucharistiam. Ibidem. B C
 Eucharistiam primam, Iuda quoque tradidit Christus. to. 153. G. to. 8. 16. L
 Eucharistia Ophitarum. to. 6. 4. E
 Cataphrygum. Ibidem. H
 Manichaeorum. Eodem. 5. H. & 35. E
 Vide, Corpus Christi, Communio, Sacramentum, & Sacrificium.
Eucharistia paruulorum.
 Eucharistia paruulorum. to. 2. 19. G. & 103. L. tomo. 3. 66. G. tomo. 7. 143. D. & 189. I. & 198. B. & 203. K L. & 205. A B. & 214. E F.
 Eucharistiam

INDEX

~~Prophetia in libro Iudaei~~ ~~tom. 2. 101. D E~~
~~Prophetia in libro Iudaei~~ ~~tom. 7. 143. D~~
 Eucharistia, nunc non datur paruulis. Ibidem. E F.
~~Prophetia in libro Iudaei~~ ~~tom. 7. 303. H.~~
 Eucharistia.
 Eucharistia heretici, qui. ~~tom. 6. 6. G.~~
 Vide, Pfallian.
 Eudamones.
 Eudamones, id est, boni demones. ~~to. 5. 78. A.~~
 Euertere.
 Euertere peccator dupliciter, aut sicut sodomita ponaliter, aut sicut Ninivita spiritaliter. ~~to. 5. 204. D~~
 Euge euge.
 Euge euge, vox est adulantium. ~~to. 8. 163. F.~~
 & fo. sequent. C.
 Euhemerus.
 Euhemerus, Poeta. ~~to. 4. 88. D. to. 5. 61. L~~
 Eumoniis.
 Eunomianorum error, de spiritu sancto. ~~tom. 2. 47. L.~~
 Contra Eunomium. ~~to. 3. 106. E F~~
 Eunomij pelores Arianis: Et de differentia vtrorumque. ~~to. 10. 89. A~~
 Eunuchus.
 Eunuchi baptisimus. ~~to. 4. 15. B C. to. 10. 103. E F.~~
 Eunuchus virginem corrumpit, exemplo Iouis. ~~to. 5. 12. K~~
 Eunuchi foecundi. ~~to. 6. 45. G.~~
 De eunuchis. ~~to. 6. 177. I K~~
 Euodius.
 Euodij conuersio. ~~to. 1. 35. L~~
 Euodius, disputator vehemens, exculatur. ~~to. 2. 141. F.~~
 Euphemite.
 Euphemite heretici, qui. ~~to. 6. 6. G~~
 Ευφημία.
 Ευφημία. ~~to. 1. 58. I. in fine.~~
 Euphrates.
 Euphrates, fluuius paradisi. ~~tom. 1. 186. F. to. 3. 138. M.~~
 Euphrates fluuius Babylonis, peccatorem significat. ~~to. 9. 144. I. & 146. A~~
 Europa, Europs.
 Europa conteritur. ~~to. 5. 30. D~~
 Europs, rex. ~~to. 5. 154. G~~
 Euryalus.
 Euryali mater, quae. ~~to. 1. 110. F~~
 Eusebia.
 Eusebia. ~~to. 5. 81. C. & seq.~~
 Eusebia Manichaea, quomodo violata. ~~tom. 6. 5. H. I.~~
 Eusebius.
 Eusebius. ~~to. 2. 10. I.~~
 Dies languoris beati Eusebij. ~~to. 2. 180. K~~
 Res formidabilis ipso die mortis beati Eusebij. ~~Ibidem. L~~
 Post mortē Eusebij miracula. ~~to. 2. 181. L. M~~
 Eusebij historiam reuoluit Augustinus. ~~to. 6. 7. G.~~
 Eusebius, de hereticis copiose scripsit. ~~Ibidem.~~
 Eustochium.
 Eustochij mors. ~~to. 2. 20. E~~

Euthices, Euthiciani.
 Error Euthiceti, de vnica Christi operatione. ~~to. 10. 230. G~~
 Euthiciani heretici, ab Euthice exorti. ~~tom. 6. 8. A~~
 Humanitatem Christi negabat.
 Quicquid à verbo recipimus, tantum diuinæ essentiae ascribat. ~~Ibidem.~~
 Euticianus.
 Euticianus, consul. ~~to. 5. 176. B~~
 Exaltio.
 Apud deum nō tam exactio, quā exactio iniqua, damnatur. ~~to. 10. 20. F G.~~
 Exaltare, Exaltatio.
 Exaltatio Christi, nostra erit. ~~to. 8. 34. B~~
 Exaltatum deum super cōelos nō videmus, sed credimus exaltatum super omnem terram: nō tantum credimus, sed etiam videmus. ~~Eodem. 122. M. & seq.~~
 Exaltare deum lingua, parum est: sed & sub lingua. ~~to. 8. 149. G.~~
 Sic deus exaltat humiles, vt non faciat esse superbos. ~~to. 8. 283. A~~
 Qui vult exaltari, sit prius humilis, vbi Christus humilis fuit. ~~Eodem. 322. L. & fo. seq. A~~
 Exaltationem non speres, nisi post hanc vitam. ~~Ibidem. B. & E~~
 Christus exaltatus est cum humiliaretur. ~~to. 8. 334. M~~
 Mansueti exaltantur in salutem, superbi in mortem. ~~to. 8. 379. I~~
 Vis exaltari, illi te coniunge qui non potest humiliari. ~~to. 8. 378. C~~
 Qui se exaltat, humiliabitur: exponitur. ~~to. 10. 45. M. & seq.~~
 Exaudire.
 Exauditio miraculosa. ~~to. 2. 180. E F~~
 Exauditio, non semper precantium. ~~to. 3. 24. C. & K. & 25. G. & fo. seq. D.~~
 Exaudit deus orantes, nonnunquam iratus. ~~tom. 7. 116. K. to. 9. 92. M~~
 Non exaudiri, saepe expedit. ~~Ibid. per totū.~~
 Non exaudiuntur multi deo propitio. ~~to. 7. 116. K.~~
 Multi exaudiuntur: sed ad salutem, non ad insipientiam. ~~to. 8. 23. M~~
 Quosdam ad vtilitatem non exaudit, & ad damnationem quosdam exaudit. ~~Ibidē.~~
 Ideo non exaudiris, quia & c. ~~to. 8. 52. E~~
 Ideo non exaudit in praesenti, vt sanet & parcat in futuro. ~~to. 8. 53. E~~
 Exaudiuntur multi ad multa, non tamen ad salutem. ~~to. 8. 84. G H~~
 Deus non exaudit ad temporalia, vt intelligatur ab eo desideranda esse sempiterna. ~~Eodem. 85. G~~
 Multi non exaudiuntur hic ad voluntatē, vt exaudiantur ad vtilitatē. ~~to. 8. 132. M~~
 Si vis exaudiri, pauper esto. ~~to. 8. 162. F~~
 Quatenus exaudiantur fideles. ~~Ibid. 132. M~~
~~Exaudiuntur multi ad multa, non tamen ad salutem.~~ ~~to. 8. 206. B~~
 Multi non exaudiuntur ad vitam aeternam, sed ad quaedam temporalia. ~~to. 8. 242. H~~
 Deus exaudit inuocantem quem laudatē videt, laudantem videt quem probat amantem. ~~Ibidem. 266. F~~
 Deus non exaudit ad vitam aeternam, praeter domum suam, quae est Ecclesia. ~~tom. 8. 333. B~~
 Aliquando nō exaudit bonos, propter per-

fectionem: & exaudit malos, ad damnationem. ~~to. 8. 220. E F. & 365. C D.~~
 Non exaudit ad praesentem voluntatem, exaudiendo ad futuram sanitatem. ~~to. 8. 365. G.~~
 Peccatores deus non exaudit: exponitur. ~~to. 9. 71. H. to. 10. 116. K L~~
 Sancti pro seipsis, non pro omnibus aliis, exaudiuntur. ~~to. 9. 107. I.~~
 Exauditiones dei discernendae. ~~to. 9. 133. F.~~
 Paulus exauditus est ad salutem, qui nō est exauditus ad voluntatem. ~~Ibidem. F.~~
 Sancti per omnia exaudiuntur ad salutem, quam semper desiderant. ~~to. 9. 133. F~~
 Diabolus, in persecutione Iob, exauditus est à deo ad voluntatem, non ad salutem. ~~Ibidem. G.~~
 Exaudiuntur plerique malo suo. ~~Ibidem. I.~~
 Exauditio duplex, ad voluntatem, & ad vtilitatem. ~~to. 9. 133. F G. to. 10. 45. L~~
 Non magnum, si orans deum exaudit ad voluntatem. ~~to. 10. 45. L~~
 Sanctos aliquando non exaudit deus ad voluntatem, & exaudit malos, imō ipsos demones. ~~Ibidem. I. M~~
 Deus aliquando iratus dat quod petitur, & propitius negat. ~~to. 10. 45. M~~
 Deus ab salutem aliquando non exaudit sanctos suos. ~~to. 10. 57. B C. & 59. K~~
 Tacentes ore, loquentes vero mentē exaudit dominus. ~~to. 10. 288. D~~
 Execratio.
 Execrære dei, quid sit. ~~to. 7. 261. K~~
 Execratio infidelium. ~~Eodem. 267. M~~
 Excelsus.
 Deus excelsus dicitur, nō per intervalla locorum, sed intus & spiritaliter. ~~to. 8. 331. E F.~~
 Excelsus dominus & humilia respicit: qualiter intelligatur. ~~to. 8. 379. A~~
 Excessus.
 Excessus. ~~tom. 1. 68. A~~
 In excessu mentis duo intelliguntur, aut paucior, aut intentio ad superna. ~~tom. 8. 35. F G. & 40. D E.~~
 Excitari.
 Excitanda est ratio & intelligentia in paruulis accedentibus ad idoneam aetatem, vt veritatem capiant & virtutes. ~~to. 5. 215. E.~~
 Quomodo excitandus est Iesus. ~~to. 10. 236. I~~
 Exclufores.
 Exclufores artifices qui. ~~tom. 3. 183. G. to. 8. 118. K. & 150. M~~
 Excommunicatio.
 Excommunicari an quis possit ob alterius peccatum. ~~to. 2. 71. A. & sequen.~~
 Peccata ob quae excommunicamur. ~~to. 2. 105. D E.~~
 Excommunicatio Ecclesiastica. ~~to. 3. 152. M to. 4. 13. K L. & 62. M. to. 7. 12. A B.~~
 Excommunicatio impia Donatistarum. ~~tom. 4. 14. D E~~
 Excommunicare licere non tantum ob trita flagitia. ~~to. 4. 17. M. & seq.~~
 Qui ab excommunicato indixit separationem, non praescidit dilectionem. ~~tom. 8. 116. B. & 246. E F~~
 Excusatio.
 Excusationes peccatorum scriptura excludit. ~~to. 2. 98. F G. to. 7. 280. L M.~~
 Contra

Contra quærentes vanas excusationes, dicentes se non posse continere. ~~tom. 7. 281. D E.~~
 Excusant sese nonnulli, mala sua Deo tribuentes, bona sua sibi. ~~to. 8. 222. M.~~
 Alij Satanam accusant, alij fatum. ~~Ibidem. M. & sequentibus.~~
 De excusatione primorum parentum: vbi damnabilior est superbia, quia peccatū manifestum. ~~to. 5. 119. K L~~
 Excusationes in peccatis, quae sint. ~~tom. 8. 43. D.~~
 Nemo excusatur, si cum multitudine erret. ~~to. 9. 221. K~~
 Excusi, Excussi.
 Excussorum filij cur dicti sint Apostoli, nō excusantium, cum scriptum sit, & c. ~~tom. 8. 223. I. & seq. & 324. E F~~
 Qui excutit, aut se excutit, aut aliud aliquid: si aliud, excutiens est, excussus non est: si autem se excutiat, & excutiens est, & excussus. ~~to. 8. 323. K~~
 Duobus modis dicimus aliquid excuti, siue illud quod inde excutitur, siue illud vnde excutitur. ~~Ibidem.~~
 Dicimus excuti etiam aliquid vt exeat inde aliquid: quia aliter excutimus vestem, aliter saccum. ~~to. 8. 323. L~~
 Exempla.
 Exemplis hominum, homines magis accenduntur. ~~to. 3. 81. E F~~
 Exemplum viuendi in Christo. ~~to. 3. 32. K. tom. 4. 124. M.~~
 Aliud est exemplum, & aliud quo firmatur exemplum. ~~to. 4. 206. A B~~
 Exempla sanctorum cur proponantur. ~~tom. 4. 218. F~~
 Exemplum Christianorum sunt Romani, qui p ciuitate sua sunt mirabiliter passi: vt scilicet nos animemur propter celestem patriam. ~~to. 5. 46. G H~~
 Exemplum sustinendi dat nobis Christus in Iuda, in sua passione compatiendi, & sperandi in sua resurrectione. ~~tom. 5. 174. B C.~~
 Perditionis exemplū ostendentes, rationem animae perditæ reddent. ~~to. 9. 229. G~~
 Exemplum Christi sequi debemus. ~~to. 10. 157. E F.~~
 Quotquot exemplum mala conuersationis præbuerit, pro tantis rationē reddet. ~~to. 10. 209. G~~
 Exemplaria.
 Exemplaria Latina ex Graecis emēdat. ~~tom. 1. 2. I.~~
 Vide, Graeci.
 Exemplaria sacrarum literarum quomodo emendanda. ~~to. 6. 54. A. B. & H. I.~~
 Vide, Libri.
 Exequie.
 Exequiarum pompa contemnitur, & c. ~~tom. 5. 5. G.~~
 Exequiae antiquorum. ~~Ibidem. I K.~~
~~Exequiarum pompa contemnitur, & c. tom. 5. 5. G.~~
~~Exequiae antiquorum. Ibidem. I K.~~
~~Exequiarum pompa contemnitur, & c. tom. 5. 5. G.~~
~~Exequiae antiquorum. Ibidem. I K.~~
 Exercitatio.
 Exercitatio, etiam animi. ~~to. 4. 23. C.~~
 Exercitatio, intelligitur ingenij, cum quadam delectatione disputationis. ~~to. 8. 291. H. & 296. K. & 300. G.~~

IN DIVVM AVGVSTINVM.
 In exercitatione malorum cur non sit contristandum. ~~to. 8. 115. A B~~
 Exercitari necesse est in omni congregatione. ~~to. 8. 116. B~~
 Exercitatio tibi debetur, vbi quicunq; fueris. ~~Ibidem. C D.~~
 Gradus exercitationum spiritalium. ~~to. 9. 177. D E.~~
 Exhortatio.
 Exhortatio. ~~to. 4. 247. H~~
 Qui exhortatur, quid agat. ~~to. 8. 288. A~~
 Exhortatio ad quemlibet. ~~tom. 10. 186. G H. & sequentibus.~~
 Exire, Exitus.
 Exi de terra tua, & c. exponitur. ~~tom. 5. 138. E.~~
 Exitus Israelitarum ex Aegypto, quid denotet. ~~to. 4. 15. G~~
 Exitus filiorum Israel de Aegypto, spiritaliter in nobis completus est. ~~tom. 8. 284. A B. & seq.~~
 Exitus mane, & vespere, quis sit. ~~tom. 8. 146. A B.~~
 Egressus Israelis de Aegypto fuit mediante clamore ad deum. ~~to. 9. 233. I.~~
 Exitus de Aegypto, mysticē. ~~to. 10. 100. L M & 105. D E. & sequent.~~
 Quid sit exire de Ecclesia, & quid in ea permanere. ~~to. 9. 212. L M~~
 Exire de Ecclesia, hereticorum est. ~~to. 9. 233. M~~
 Exire foras. ~~to. 10. 7. E.~~
 Exire inde, quid dictum. ~~tom. 10. 19. M. & 20. D.~~
 Exire obuiam sponso, quid. ~~to. 10. 22. L~~
 Quis securus hinc exeat. ~~to. 10. 115. A~~
 Exinanitus sit Christus inter homines. ~~tom. 10. 135. A~~
 Exire de terra nostra, quid. ~~to. 10. 151. K L~~
 Exire de se quid sit. ~~Ibidem. L.~~
 Quid sit exire de deserto Sin, & venire in Raphadin. ~~to. 10. 174. E F~~
 Exodus.
 Exodi historiam, futurae Christianae plebis allegoriam fuisse. ~~to. 6. 21. D. & 58. K. tom. 8. 172. L.~~
 Exorbitare.
 Exorbitare quid. ~~to. 9. 75. L~~
 Exorcista.
 Exorcismus & sufflatio ante baptismum. ~~to. 3. 46. B. to. 7. 174. C D. & 177. D E. & 182. H.~~
 Exorcizando elicimus demones vera pietate. ~~to. 5. 87. F~~
 In exorcizando cur prius ignis adhibeatur. ~~to. 8. 149. A.~~
 Expectare.
 Omnia ab vno deo expectare debemus. ~~to. 5. 85. D.~~
 Vos similes hominibus expectantibus dominum suum, & c. ~~to. 10. 33. L.~~
 Expellere.
 Cum quis à deo expellitur, nullo modo in bonam partem accipi potest. ~~to. 8. 7. G.~~
 Experiencia.
 Experiencia & scientia discrimen. ~~tom. 1. 141. H. & sequentibus.~~
 Experiri quid. ~~Ibidem. 142. K. in fine.~~
 Expirare quid. ~~to. 9. 75. L. to. 10. 86. D.~~
 Explorator.
 Explorator. ~~to. 10. 104. A B.~~

De exploratoribus, & de botro. ~~tom. 10. 177. I. & 180. L.~~
 Duo exploratores Iosue, duo sunt præcepta legis. ~~to. 10. 180. L~~
 Expositio.
 Expositio ad literam, & prophetiam. ~~to. 1. 185. C. in fine. & 186. L~~
 Expositio scripturae sacrae, quadruplex. ~~tom. 3. 109. C. to. 6. 20. M. & seq.~~
 Expositio vna secundum fidem, alij præiudicare non debet, quae etiam secundum fidem est. ~~to. 10. 22. E F~~
 Expositio infantum.
 Expositio, & procuratio abortus. ~~tom. 7. 176. I K.~~
 Exprobrare.
 Exprobratio Iesu. ~~to. 4. 100. E.~~
 Exprobrantibus respondere verbum, quid sit. ~~to. 8. 295. M.~~
 Extasis.
 Extasis excessum mentis significat, quae fit ex pauore vel aliqua reuelatione. ~~tom. 8. 35. F.~~
 Quod sit verbum Graecum, & propriè dicitur excessus. ~~Ibidem. 56. M.~~
 Quod duobus modis contingere solet. ~~to. 8. 69. H. I. & 156. F G.~~
 Extasis Graecè, dicitur auerſio mentis à consuetudine corporali ad vsum quendam contemplandum, alienata à praesentibus. ~~to. 8. 260. B. in fine. & 286. L M~~
 De extasi vel raptu cuiusdam sacerdotis. ~~to. 5. 122. E F.~~
 Ego dixi in extasi mea, locus Psalmi declaratus. ~~to. 10. 52. I.~~
 Extendere.
 Quod animus extendatur desiderio rei concupita, non latitiae consecutae. ~~tom. 8. 75. K. in prin.~~
 Exterminator.
 Exterminatores angeli. ~~to. 1. 163. M.~~
 Externa.
 Externa commoda quomodo admittenda. ~~to. 1. 117. E. & seq.~~
 Vide, Bona.
 Externa verbi prædicatio, discernitur ab interna. ~~to. 3. 65. I.~~
 Extollere.
 Qui se malè extollunt, expedit eis vt precipitentur. ~~to. 8. 116. E. in prin.~~
 Extollere nihil aliud est nisi altius eleuari: quod cum in malo ponitur, superbiam, & in bono honorem significat ampliorem. ~~to. 8. 171. B.~~
 Extraneus.
 Christus quomodo extraneus & peregrinus factus sit fratribus suis. ~~to. 8. 159. K~~
 Exul, Exilium.
 Christus exul à caelis factus est, vt nos ad caelos reportaret. ~~to. 9. 163. D~~
 Christianus in Christo nusquam exul; in carne vbiq; peregrinus. ~~to. 10. 321. G~~
 Exultare.
 Exultare in domino, & exultare in seculo. ~~tom. 8. 45. A~~
 Quod iusti modo exultent & gemant. ~~tom. 8. 43. K L.~~
 Exultare debemus in domino, non in nobis. ~~tom. 8. 44. C~~
 Exultatio iniustorum est in hoc seculo, iustorum autem in domino. ~~to. 8. 45. A~~
 Exultare in domino, nisi laudando, non possumus.

sumus. tomo.8.45.B.
 Exultatio sanctorum non erit tanquam coram hominibus iactantia, sed in conspectu eius qui sine errore inspicit quod donauit. to.8.152.F
 Quomodo cor & caro exultant in deum viuum. to.8.200.GH
 Exultatio mala est, exultare seculo: bona est, exultare domino: pie ergo debes exultare domino, si vis securus insultare mundo. to.8.231.L
 Facile est exultare foris, sed in conspectu dei exulta. to.8.244.G
 Si omnes creaturae pro salute hominis exultant, a fortiori debet exultare homo. tomo.10.204.C
Exurgere dei.
 Deus exurgere dicitur, cum exurgere facit. to.8.61. & 7.L. & 9.L. & 87.A
 Quando exurgit deus, nos excitamur. tomo.8.54.E.
 Exurge domine, non praeualeat homo: exponitur. to.10.27.K. & sequen.
Ezechias.
 Ezechiae infirmitas. to.3.168.K
 Ezechiae quindecim anni ad viuendum additi. to.5.200.F
 Ezechias regnavit tempore Romuli. to.5.164.G.
 Super regnum Iudae. Eodem.166.KL
Ezechiel.
 Ezechiel prophetauit in captiuitate Babylonica. to.8.143.L
 Ezechiel quo tempore prophetauerit de Christo. to.5.169.F.
Fabius.
 Abius Tarentus euerst. to.5.3.G
Fabiola.
 De Fabiola illustri foemina. tomo.2.20.L.
Fabritius.
 Fabritius, pauper consul, Pyrrhi promissa contempfit. to.5.46.H
Fabulae.
 Fabulis poetarum delectatus Augustinus. to.1.17.A. & sequen.
 Fabulae lasciuiae. Ibidem.E.
 Fabulae poetarum vtiliores, quam inuiles disputationes. Eodem.20.C
 Fabula quid. Eodem.120.H
 Fabulae impiae poetarum taxantur. to.2.133.LM.
 Fabulae poetarum non interpretentur allegoricè. to.3.8.B.
 Fabulae non necesse. Eodem.9.B.
 Fabularum poetarum ratio. tomo.6.79.F. & sequentibus.
 Fabulae mentientes. to.5.23.E.
 Fabulae compositae tempore quo iudices erant in populo Israel. to.5.159.F. & seq.
 Fabulationes iniquorum quae sunt. tomo.8.300.G.
 Qui in Ecclesiis fabulari non timet pro se & aliis redditurus est rationem. to.9.250.F.
Fabulones.
 Fabulones qui. to.6.8.L
 Fabulatores inepti, non dispensatores verbi, qui. to.8.224.F.
Facere.
 De facere & pati. to.1.67.E.

Facere quod videtur probabile, citra assensum, nefarium est. to.1.120.EF.
 Facta quae sperantur. to.2.58.D
 Facta iudicantur ex circumstantiis. tomo.3.12.H.
 Fieri posse aliquid, tametsi factum sit nunquam. Eodem.181.K. & 189.C
 Omnia facta esse simul. to.3.127.G
 Cur additum, fecit deus. to.3.117.L.
 Aliud facere, aliud permittere deum. tomo.3.190.B.
 Quod factum est, ex Ioanne, quomodo distinguendum. to.3.130.A
 De his, quae fieri non licet, cum a sanctis facta noscuntur, quia ratione facta credenda sint. to.5.81. & sequen.
 Sapientis cuiusdam factum. to.5.41.M
 Quaecunque vultis vt faciant vobis homines, &c. exponitur. to.5.117.A. & seq.
 Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris: exponitur. to.8.123.K. & seq.
 Non facit, qui non consentit concupiscentia. to.7.178.B.
 Vtrum inter facere & fingere sit distinguendum. to.8.299.A.
 Deus facere dicitur aliquid, cum tu facis, quia dono ipseus. to.8.112.AB.
 Omnia quae futura sunt, deo iam facta sunt. tomo.8.321.H.
 Christus fecit hominem, non auaritia, non adulterium & cetera id generis peccata. to.9.129.C.
 Considerandum est non solum quid homo facit, sed quo animo facit. to.9.135.F.
 Facere magis expedit, quam docere. tomo.10.3.C.
 Docere, & non facere, molestum est. Ibidem.
 Dominus quae corporaliter fecit, spiritaliter voluit intelligi. to.10.37.G.
 Ipse fecit nos, & non ipsi nos: exponitur. to.10.66.B. & seq.
 Iustum nemo seipsum facit. to.10.74.B.
 Facis deum negare, quid. to.10.89.BC.
 Quae dicuntur facite, &c. exponitur. to.10.41.L. & sequen.
 Sicut deus factus est homo, ita homo factus est deus. to.10.131.GH
 Testis facti est ipse iudex, accusatrix facti ipsa conscientia. to.10.149.G
 Christus non est factus, est tamen factus ex muliere. to.10.223.IK.
 Non faciendum est deo, quod nolimus fieri nobis. to.10.240.K
 Estote tales quales vos deus artifex fecit. to.10.250.C.
 Homo attendit quid sibi fecerit homo, & non quid ipse fecerit deo. to.10.277.K.
 Quicquid boni nunc facimus, nondum apparet, quia nox est: mane autem apparebit. to.10.311.FG.
Facies.
 Facies dei. to.4.233.F. to.8.17.D.
 Facies dei, manifestatio eius intelligenda est. to.5.216.M.
 Facies dei, est potentia qua dignis innoscit. to.8.17.D
 Facies dei, appellatur praesentia eius, per Ecclesiam eius. Eodem.152.E.
 Quod significet reuelationem praesentiamque, quae futura est in iudicio. Ibidem.157.C.
 Quomodo faciem deus habere dicatur, to.8.199.F. & 346.HI.

Facies dei prima sua dicuntur. to.8.346.K
 Faciem dei semper querere cur debeamus. tomo.8.266.IK.
 A facie dei separari, a tantibus poena est, non contemnentibus. Ibidem.102.I.
 Facies dei, licet non videatur, eius tamen praesentia non potest culari. tomo.9.161.M.
 A facie dei nemo potest fugere. tomo.10.105.IK.
 Christus ad faciem hominis venit, ad cuius faciem homo peruenire non poterat. tomo.10.133.L.
 Facies, & in faciem cadere, quid. tomo.4.269.A.
 Facies, quomodo lauanda mysticè. Eodem.275.AB.
 Facierum humanarum diuersitas mirabilis. to.5.200.G. & sequen.
 Facies dupla in simulachro. to.5.56.L.
Facinus.
 Flagitium & facinus quid. to.3.12.F.
 Flagitiosa in scripturis quomodo accipienda. Ibidem.GH
Facultas.
 Facultas propria. to.3.237.A
 Deus non attendit facultatem, sed cupiditatem. to.8.334.F
 Facultates terranae, bonae. to.10.97.A
Fallere, Fallacia.
 Fallere & mentiri, differunt. tomo.1.162.K
 tomo.3.36.F
 Fallendi modi varij. to.3.36.F
 Fallacia. Eodem.239.B
 Deo potest quis mentiri, non autem fallere. tomo.9.50.A
 Quid falli in rebus & quid in hominibus. tomo.9.106.K.
 Nemo falli vult. to.10.87.L
 Fallacie & mendacij, cum veritate bellum. to.9.226.F
 De fallacia mundi & eius detestatione. tomo.10.292.M. & sequentibus.
Falsitas.
 Non fallit is qui falsa videt, sed qui assentitur falsis. to.1.119.B
 Falsitas vnde, & vbi. Eodem.H. & sequen.
 Quid falsum, quid fallax, & quid mendax. Ibidem.120.D
 Falsitas an vtilis sit. Ibidem.F
 Vnde falsitas oriatur & veritas. tomo.1.163.B.
 Falsitas seipsum subuertit. to.5.59.L
 Falsitas falsitatem trahit. to.7.47.G
 Falsum dicere non inuenitur concessum perfectis. to.8.6.M.
 Peccatores falsum loquuntur, cum iniquitatem loquuntur, & cum iustitiam loquuntur. to.8.124.H
 Necesse est vt falsa loquatur qui a ventre Ecclesiae fuerit separatus. Ibidem.K
Falx.
 Falx acuta, in Ecclesia, est quae separat haereticos a catholicis. to.9.146.L
Fama.
 Fama gloriosa. to.1.142.I
 Fama mentiri solet. to.2.99.C
 Fama bona, odor bonus. tomo.3.12.H. & 239.A.
 Fama custodia. to.4.247.L
 De fama bona. to.7.54.L
 Deus

Deus non necat fame animam iusti. to.10.212.E.
 Qui fidens conscientiae suae negligit famam suam, crudelis est. to.10.313.M.
Fames.
 Fames animae. to.1.112.L
 Fames spiritalis. to.3.239.B
 Fames in obidione. Eodem.168.G
 Fames bona. to.5.5.C
 Fames cogit vesci omnia comestibilia. to.5.132.L.
 Fames coegit homines proprios filios comedere. to.5.213.M
 Fames & sitis in paradiso. to.7.227.G
 Fames tempore Helizae. to.8.52.M
 Fames tempus nunc est. Eodem.49.B.
 Fames ista naturalis, morbus est, quia natura nobis facta est poena ex vindicta. Eodem.68.H
 Cum sit fames ex inedia contracta perniciosa, quomodo vocetur super terram. to.8.267.G
 Quomodo sanetur per alimentum, sicut morbus per medicamentum. Ibidem.
 Modo tempus est famis, saturitatis post erit. to.8.49.B
 Dies famis, vitae huius sunt. to.8.63.A
 Famelici dei qui sint. to.8.368.B
 Maior est fames animae, quam corporis. to.9.247.LM
 Fames coegit duas matres occidere, & comedere puerum. to.10.231.FG
 Fames amica virginitatis est, inimica lasciuiae. tomo.10.165.M
 De fame Samariae. to.10.231.E
 Deus in momento fami succurrit Samariae. to.10.231.IK
 Crescit famis quotidie poena, quia quotidie crescit culpa. to.10.165.M
Familia.
 Familiae cura. to.4.255.B
Familiaritas.
 De incauta familiaritate extraneorum mulierum. to.10.250.M
 Ab omnibus Christianis, & praecipue clericis, inhonesta familiaritas est fugienda. tomo.10.251.A
 Plurimi per inhonestam familiaritatem, castitatem perdidit. to.10.251.BC
Farina.
 Tria fata farinae, in Euangelio, genus humanum. to.10.28.C
Fascinare.
 Fascinauit, pro inuidit. to.3.30.F.
Fastidium.
 Fastidium spirituale. to.3.235.G. & 239.A
Fastus.
 Fastus. to.2.191.E
Fatum.
 Fatorum necessitas. to.4.140.G
 Fati & fortuna quae sitio. Eodem.141.E
 De fato & mathematicis plura. Eodem.192.F. & sequen.
 Fatum posuit Bardesanes haereticus. tomo.6.4.L
 Fatum syderum admittunt Priscillianistae. Eodem.7.B.
 Fata syderum Christiani negant. Eodem.47.FG.
 Fatum, a fando dictum. tomo.5.43.C. tomo.6.47.H.

Fatalis. to.5.40.G
 Fatum non est dicendum diuina voluntas vel potestas. tomo.5.40.GH.
 Fato omnia fieri non dicimus. tomo.5.43.C.
 Fatum omnium connexionem feriemque causarum, quae est a diuina voluntate potestatisque, Stoici dicunt: sed fatum non dicimus, quoniam sic esse confiteatur. tomo.5.42.H.
 Fato quod aliquid eueniat, non est dicendum. to.5.40.G. & sequentibus.
 Fatum est infirmioris, voluntas potentioris. to.5.43.D
 Fati nomine appellata. to.5.42.H
 Fatum non esse dicendum probat. tomo.5.41.H. & seq. & 42.E.
 Fata ducunt volentem, nolentem trahunt. tomo.5.42.I.
 Fati distinctio, & de fato. tomo.5.40.G. & sequentibus.
 Fatum quomodo mouet voluntatem, secundum Chrysippum. to.5.43.K. & seq.
 Fataliter errare, quomodo sit datum Christianis a Christo respondit Hecate dea, vt narrat Porphyrius. to.5.184.E
 Fatum erga geminos. to.5.41.B. & 42.A.
 Fati necessitas a Seneca supponitur. to.5.42.H.
 Fata tria, & eorum nomina. tomo.5.40.G. & sequentibus.
 Fatum pro gratia. to.7.190.M. & seq.
 Et contra fati assertores. Eodem.191.BC
 Item, tomo.9.18.AB
 Qui fatum accusat, deum accusat. tomo.8.323.A.
 Fatum neminem cogit ad peccandum. tomo.8.43.E.
 Sub fati necessitate Christum non fuisse. tomo.9.18.AB. & 55.E. & 62.GH. & 109.A.
 Fatum non ponunt nisi fatui. to.9.62.GH
 Fatum non cogit mori. to.9.109.A
Fatuus.
 Fatuus in delictis haberi. to.7.147.L
 Vide, Stultus, &c.
 Si parum tibi videtur dicere fratres, fatue, gehenna ignis videatur tibi magna. tomo.8.328.K
Faustus.
 Faustus Manichaeorum episcopus, magnus laqueus diaboli. to.1.23.L
 Fausti temeritas, docentis quod nesciebat. Eodem.24.C.
 Faustus, spiritus sanctus. Ibidem.
 Faustus, natura, non arte facundus. tomo.1.24.E.
 Faustus imperitus liberalium disciplinarum. Eodem.G.
 Faustus multis laqueus mortis extitit. Ibidem.I.
 Contra Faustum Manichaeum blasphemam legem & prophetas, & incarnationem Christi. tomo.6.46.G. & sequen.
 Retractatio. tomo.1.10.G. to.4.29.G.
 Faustus legendo stomachum rupit. tomo.6.83.I.
 Basilica Faustii, in Hippono regio. tomo.10.28.F.
Faustulus.
 Faustulus pastor, ad quem Romulus & Remus deuenere. to.5.164.E

Fauus.
 Fauus mellis quid significet. to.8.301.L.
Febris.
 Febris dea. tomo.5.23.H. to.8.267.HI
 Febris morbus. Ibidem.
 Febris correptus Augustinus. to.1.25.A
 Febris morbus extremus Augustini. to.1. In Possidonio.
Februarius.
 Februarius mensis, a febris dicitur. tomo.6.73.M.
 Februarius quare sic dicitur. to.5.56.L.
 Februarius mensis, Termino dedicat. Ibidem.
Faecunditas.
 De benedictione multiplicandae fecunditatis humanae ante peccatum, quam praeparatio non adimeret, & cui libidinis morbus accesserit. tomo.5.121.F. & sequentibus.
Fecunditas.
 Fecunditas animae, de peccatis & iniquitatibus est. to.8.264.B
 Fecunditas huius temporis signum est fertilitatis. to.10.204.K
Fel.
 Felis crementum vnde. to.2.114.HI.
 Fel pro amaritudine. to.4.114.E.
 Fel in esca Christi, quid sit. to.8.161.D
Felicianus.
 Contra Felicianum Arianum scripsit Augustinus. to.6.167.I. & sequen.
 De Feliciano. to.7.56.F.
Felicitas, Perpetua.
 Felicitatis & Perpetuae passionis. tomo.9.215.M. & sequen.
Felicitas dea.
 Felicitas dea. to.5.55.HI.
 Felicitas muta dicitur. to.5.36.C
 Felicitatem & Fortunam qui deas putant, qua ratione fecerunt. to.5.35.M.
 Felicitatis & Fortunae discrimen. Ibidem.
 Felicitatem, Fortunam & Fidem dixerunt Romanos esse deas. Ibidem. & sequen.
 Quod vnum non intelligentes deum, Virtute saltem & Felicitate debuerunt esse contenti. to.5.36.I. & sequen.
 Felicitatem colens tanquam deam, & datorem felicitatis relinquens, carere infelicitate non potest. to.5.37.H
 De felicitate quam Romani multorum veneratores deorum diu non coluerunt honore diuino, cum pro omnibus sola sufficeret. to.5.37.C. toto capite.
Felicitas.
 De felicitate disputatio contra Academicos. to.1.93.C. & sequen.
 An felicitas in inuestigatione veri. Ibidem.L. & seq. & 94.GH
 An felicitas in inuentione veri. Eodem, 93.L.
 Felicitatis capax error non est. Eodem, 94.H.
 Ad felicitatem gradus quatuor, secundum quatuor aetates. to.3.44.G
 Comparatio felicitatis ad vitam praesentem. to.9.176.HI
 Stoicorum de felicitate opinio. tomo.10.69.CD.
 Felices qui. to.5.46.C
 Felices omnes esse cupiunt. to.5.37.F
 Felix vocatur, quando quisque quod amat, habere

habere videtur. tomo.8.29.K.
 Felices quidam sunt veritate per diuinam participationem, quidam vanitate. tomo.5.44.D
 Qui reges sint felices, & qui non. tomo.5.48.D.
 Felices non faciunt nos diuites. to.5.46.C
 Felicitas complectitur omnia obtinenda, & virtus omnia agenda. Eodem.36.I.
 Felicitatem omnis homo desiderat. to.5.37.F.G.
 Felicitas non potest esse, vbi non est vera pietas. Ibidem.D
 Felicitas maior est habere vicinum bonum concordem, quam malum bellantem subjugare. to.5.35.G.H.
 Felicitas quaedam est expugnare iniuriosos. Ibidem.
 Patrie felicitas & pulchritudo. tomo.9.176.E.F.
 Magna virtutis est cum felicitate luctari & non vinci. to.10.14.E
 Felicitas celestis.
 Felicitas vera. to.2.48.E.F. & sequent. to.3.36.A. to.8.29.K
 Scire deum felicitas est. to.3.67.G.H.
 Felicitas piorum. to.3.202.C. tomo.9.253.D.E.
 Felicitatis primum an aequale. tomo.3.233.H. & 241.C.
 Felicitas solida. to.3.238.K
 Felicitatis dator deus: illi non sufficit ad colendum, cui non sufficit ad accipiendum ipsa felicitas. to.5.38.B. & seq.
 Felicitate verissima praeponit boni deum colentes. Eodem.20.C.D
 Felicitatis datori, deo, consecrandi sumus. to.5.54.D.E.
 Felix est anima, solo & vero deo, ipsam inhabitante. to.5.61.M. & seq.
 Felicitas summa erit in regno dei. to.5.117.I.K.
 Felicitas vera est in patria. to.5.20.C.D
 Felicitate diuersi in diuersis ponunt. Ibidem.67.C. & sequent.
 Felicitas est primum virtutis, quae non dea, sed donum dei dicenda est. to.5.36.L
 Felicitatem solis bonis dat deus, regnum vero bonis & malis to.5.37.C. & seq. & 39.M. & sequentibus.
 Felicitas est potior regno. Eodem.37.E
 Felicitas aeterna nunquam definit. to.5.106.A.
 Deus est ianua ad felicitatem. tomo.10.212.C.D.
 Felicitas spiritalis, & aeterna, est per Christum expectanda. to.5.150.B.
 Felicitatis voluntatem non perdidimus: quoniam felicitatem & pietatem peccando perdidimus. to.5.218.A
 Felicitatem deus non promissit suis fidelibus in hac vita, sed in resurrectione mortuorum. to.8.61.E
 Ille speret felicitatem, qui confitetur infelicitatem. to.8.369.E
 Felicitas animae beatae. to.9.172.L
 Quicunq; felicitati anhelaerunt, per spem celestis gloriae directi sunt. tomo.10.283.D.
 Vide, Beatitudo.
 Felicitas terrena temporalis.
 Felicitas temporalis, & aeterna. tomo.2.13.G.H.

Felicitas terrena cur impiis concedatur. to.2.69.H. circa finem. & 121.M.
 Felicitatem terrenam ne magni pendamus, quae malis etiam plerumque conceditur: nec eam malam arbitremur. to.5.18.L.M.
 Felicitus nihil est humanis rebus. Ibidem.47.B. in fine.
 Felicitas temporalis melior est quam misera aeternitas. to.5.70.I.K
 Aduersus felicitatem cur acrius sit vigilandum. to.8.106.E.
 Quod ea quae vocatur felicitas, in rebus humanis, plus timenda sit quam miseria. tomo.8.157.1.
 Non tibi videntur felices qui florent ad tempus. to.8.166.C.D
 Nulla infelicitas frangit, quem felicitas nulla corrumpit. to.8.200.D
 Quare deus terrenis felicitatibus aduersa misceat. to.10.26.F
 Felicitate terrena periclitantur Christiani. to.10.45.E

Felicitas falsa.

Felicitas malorum. to.3.240.I.
 Felicitas infelix. Eodem.236.A. & 238.C.
 Quali velint felicitate gaudere, & quibus moribus viuere, qui tempora Christianae religionis inculant. tomo.5.17.C. & sequentibus.
 Felix appellabatur quidam, peccandi licentia. to.5.49.D
 Felicitas impiorum, transitoria. to.8.61.D
 Hic felicitas falsa est, & vera miseria. tomo.8.208.E
 Noli attendere ad felicitatem malorum, ne amittas felicitatem beatorum. to.8.316.A.B.
 Homines seculi infeliciter felices sunt, martyres autem feliciter infelices errant. Eodem.323.F. & K.L.
 Fallax felicitas, ipsa est maior infelicitas. to.8.328.C
 Felicitas seculi, somnia sunt dormientium. Ibidem.182.C. & 332.K.
 Non est ista vera felicitas, quam sibi optant aut infirmi, aut maligni. to.8.362.C.D
 Quanto quis fuerit felicior in vita, tanto maior eius sepulchro est horror. to.10.306.F.G.

Felix.

Contra Felicem Manichaeum. to.6.107.K. & seq. Retracta. to.1.10.K.
 Felix Aptungensis, ordinator Caeciliani: & illius causa cum Donatistis. tomo.1.12.C. & I. in fine. tomo.2.67.H. & 144.D & 250.B. & 156.C.D
 Felix Aptungensis absoluitur. to.1.12.C
 Felix Manichaeus conuersus. to.1. In Possid.
 Felix Nolensis, martyr. to.2.136.A
 Felicitas confessoris apparitio. to.4.216.D
 Felix martyr, & nomine & corona, quam passus sit mortem. to.8.324.K

Foemina.

Origo foeminae. to.3.141.L
 Foemina qua fit facta forma. to.3.143.B
 Quod foemina ex viri latere facta est, significat, quam chara mariti & vxoris debet esse coniunctio. to.5.107.H
 De non alpicendis foeminis. to.1.191.B.C. tomo.10.169.C.
 De conuictu foeminarum. to.1. In Possidonio.

Foeminae subditae viris. tomo.4.59.C. & 62.F.
 Foeminarum Christianarum laus. tomo.5.7.A. toto capite.
 Foeminae quinquennes concipiunt. to.5.135.L.
 Foemina sui puerperij creatrix non est. tomo.5.107.C
 Foeminae tenaciores. to.4.271.K
 Foeminae publicis consultationibus interfuerunt. to.5.157.G
 Foeminae triplici supplicio puniuntur, quia consultationibus affuerant, &c. Ibidem.H
 Foemina non habet, quod in se puniat morte spontanea. to.5.6.L
 Foeminae adulterantes non puniebantur morte antiquitus a Romanis. to.5.22.C
 Foemineus sexus non est vitium, sed natura. to.5.213.B
 Foemina pulchra, est occasio peccati. to.5.130.L.
 Primus homo quomodo per foeminam sit lapsus in peccatum. to.5.110.G
 Foemina causa fuit ruinae. to.10.132.D
 Foeminae quare non nominentur in generatione Seth, sed in generationibus Cain. to.5.129.E.
 Foemina quaedam, tempore modernorum, fuit gigantaea. to.5.137.C.
 An in suo sexu resuscitanda, atque manura sint corpora foeminarum mortuarum. to.5.213.A. & sequentibus.
 Acriter constringuntur foeminae legibus quam viri. to.10.39.D.E.
 Vide, Mulier, &c.

Foemur.

Foemoris latitudo, generis est multitudo. tomo.5.143.G
 Abrahae seruus ponens manum sub foemore, ut sumat Isaac vxorem, quid representet. to.5.142.C
 Foemur, pro carne. to.8.89.B
 Foemoris nomine, propagatio carnis intelligitur. to.8.225.B.C
 Quod significet latitudinem generis & multitudinem. to.8.90.A. & 173.F
 Alius est fructus foemoris, alius est fructus ventris. to.8.333.J.
 Foemur Abrahae, & iuratio serui sui, quid to.10.165.A. & sequentibus.

Foeneratores.

Foeneratio in scripturis quid. to.3.30.B
 Foeneratores ad Ecclesiam non pertinent. tomo.7.88.I.K.
 Foeneratores esse prohibentur, & iubentur. tomo.8.66.E. & 67.C.
 Vide, Usurarij.
 Foenus, ars vocatur. to.8.116.I.
 Contra foeneratores agitur. to.8.327.B.C
 Quomodo se exculent, quod aliud non habeant vnde viuant. Ibidem.D
 Tunc foeneratur peccator, & non soluit, cum non agit gratias ei a quo accepit. tomo.8.63.E.
 Foenerari Latine dicitur, qui dat mutuum & qui accipit. to.8.66.D.
 Deus non vult esse foenerator, quia detestabile, odiosum, & execrandum est. Ibidem.E.
 Foenerator es, si plus quam dedisti expectes. Ibidem.
 Si vis vtilis esse foenerator, da deo modica, & accipe

& accipe magna: da temporalia, & accipe aeterna. to.8.66.F
 Foenerare Christo, accipiet in terra parua, vt reddat tibi in caelo multa. to.8.98.K
 De foeneratoribus. to.10.119.I.

Foenum.

Foenum vocat Antiochum philosophum. tomo.1.103.A.
 Foenum vocat, quod nihil habet solidi. Ibidem.
 Foenum, ligna, stipulam aedificare, quid sit. to.4.17.A.B. to.8.197.D. & sequent.
 Foeni nomine, in scripturis, appellantur segetes frugum. to.8.172.A. & 268.E
 Quod significet carnalia & temporalia. Eodem.261.D.E. & 370.K.L.
 Foenum tectorum quid sit, & quid significet. to.8.327.K.

Foetus.

Foetus abortiuus & monstrosus. to.3.42.A
 Et an resurgant. Ibidem.B.
 Foetus in vtero quando viuere incipiat. Ibidem.
 Foetus. to.3.192.M
 Foetum anima praegnantis sic vel sic affecta quomodo valeat aliquibus induere qualitatibus. to.5.107.C
 Foetus abortiuus, mortuus in vteris matrum, resurgent. to.5.212.I.

Ferae.

Ferae calami quae sint. to.8.156.K

Feriae.

Feria quarta post dominicam in sexagesima, de charitate, & dilectione dei. tomo.10.152.C.
 Feria quarta in capite seiuunij: Sermones duo. to.10.153.L. & sequent.
 Feria quinta post dominicam in quinquagesima: Sermones duo. to.10.154.I. & seq.
 Feria sexta post domini. in quinquagesima: Sermones tres. to.10.155.E. & seq.
 Feria secunda post dominicam primam in quadagesima. to.10.159.I
 Feria tertia post dominicam in quadagesima. to.10.160.E. & seq.
 Feria quarta post dominicam primam in quadagesima. Ibidem.L.
 Feria quinta post dominicam primam in quadagesima. to.10.161.C. & seq.
 Feria sexta post primam dominicam in quadagesima: Sermones duo. Ibidem.L
 Feria secunda post dominicam secundam in quadagesima. to.10.165.A
 Feria tertia post dominicam secundam in quadagesima. Ibidem.H
 Feria quarta post dominicam secundam in quadagesima: Sermo duo. to.10.165.L
 Feria quinta post dominicam secundam in quadagesima. to.10.166.L
 Feria sexta post secundam do. in quadagesima: Sermones duo. to.10.167.F. & seq.
 Feria secunda post tertiam dominicam in quadagesima. to.10.170.D
 Feria tertia post tertiam dominicam in quadagesima: Sermones duo. Ibidem.I.
 Feria quarta post tertiam do. in quadagesima: Sermones duo. to.10.171.I. & seq.
 Feria quinta post tertiam do. in quadagesima: Sermones duo. to.10.172.M. & seq.
 Feria sexta post tertiam do. in quadagesima: Sermones duo. to.10.174.A. & seq.
 Feria secunda post quartam do. in quadagesima: Sermo duo. to.10.176.K. & seq.

Feria tertia post quartam dominicam in quadagesima: Sermones duo. tomo.10.177.I. & sequentibus.

Feria quarta post quartam dominicam in quadagesima. to.10.178.I.
 Feria quinta post quartam dominicam in quadagesima. to.10.179.C

Feria sexta post do. quartam in quadagesima: Sermones duo. Ibidem.G. & seq.
 Feria secunda post dominicam passionis domini. to.10.181.M

Feria tertia post dominicam passionis. tomo.10.182.H

Feria quarta post dominicam passionis. tomo.10.183.I

Feria quinta post dominicam passionis. to.10.184.I. & sequent.

Feria sexta post dominicam passionis. tomo.10.185.B

Feria secunda post dominicam palmarum: Sermones tres. to.10.186.K. & seq.

Feria tertia post do. palmarum: Sermones quatuor. to.10.188.F. & seq.

Feria quarta post dominicam palmarum: Sermones tres. to.10.190.H. & seq.

Feria quinta in coena domini: Sermo tres. to.10.191.H. & sequent.

Feria sexta in purificatio: Sermones duo. to.10.192.L

Feria secunda Pascha: Sermones quatuor. to.10.198.C. & sequent.

Feria tertia Pascha: Sermones quatuor. to.10.200.D. & sequent.

Feria quarta Pascha: Sermones duo. to.10.203.B. & sequentibus.

Feria quinta Pascha: Sermones duo. to.10.204.A. & sequentibus.

Feria sexta Pascha: Sermones tres. to.10.205.B. & sequent.

Feria secunda in Rogationibus. to.10.212.C

Feria tertia in Rogationibus. Ibidem.I.
 Feria secunda Pentecostes: Sermones duo. to.10.220.B. & seq.

Feria quarta Pentecostes. to.10.221.H
 Feria quarta quatuor temporum. to.10.239.G

Feria quarta quatuor temporum septembris. to.10.241.D

Wide, Dominica, & Sermo.

Fermentum.

Fermentum, in bono, & in malo. to.3.13.L
 Fermentum vetus, quid. to.7.12.K.L
 Mulier quae abscondit fermentum, quae to.10.28.C.

Fermentum Phariseorum, doctrina ipsorum. to.4.103.H. to.10.38.D
 Et quae ea doctrina. Ibidem.

Ferrum.

Ferri supernatio. to.3.168.D
 Ferrum, pro tribulatione & dolore ponitur to.2.61.C.D. & 64.C. to.8.267.I.

Fessonia.

Fessonia dea. to.5.36.L

Festinare.

Melius festinando appetimus sempiterna, quam hic remanendo nos seculi apprehendat ruina. to.9.202.H

Festuca.

Festuca in oculo, quid. to.10.15.K
 Festuca, id est, iura, rigando crescit, in trabem, id est, odium. Ibidem.

Festuca quomodo fit trabes. to.10.92.E.
 Cordis oculum festuca turbat, trabes ex-

caecat. tomo.10.227.G
 Si festuca patiat in oculo, tandem fiet irabes. to.10.244.I.K

Festum.

Festiuitates, sacramenta sunt. to.2.20.B. & 15.F.G.

Festorum religio superstitiosa. to.2.62.H
 Festa paucissima. to.2.115.F.G.

Festum diem per dies plures celebrari. tomo.2.29.B

Festa sanctorum videtur ordinata propter tres causas. to.5.74.C.D

Festiuitates Christianorum quomodo celebrandae. to.6.43.F.G.

Festa humana. to.8.82.L.M
 Festiuitates aeterna. Ibidem.

Quid faciendum ac fugiendum sit, ad dignum diem festum celebrandum. to.10.123.G.H

Licet semper dei misericordiam teneamur implorare, tamen in magnis solennitatibus maxime congruit. to.10.213.C.

Non sunt in sanctis festiuitates chori ducendi. to.10.234.C

Non est ebrietati diebus festis vacandum. tomo.10.251.M

Redde dies festos Ecclesiae colunt, qui se Ecclesiae filios esse recognoscunt. to.10.252.G.

Festiuitates in templis visibiliter colendo, in nobis inuisibiliter coplere debemus. to.10.253.M.

Non digne celebrat festiuitates, nisi corpore & mente castus. to.10.254.A.

Duplex festiuitas a nobis celebranda est. Ibidem.C. Vide, Sabbatum.

Ficus.

Fici allegoria. to.4.76.K. to.8.42.F.
 Fici arbor quid signet. to.9.16.E.

De ficu furto sublata, cum irrisione Manichaei. to.1.20.I.M

Ficus arefacta. to.4.105.E

Ficulnea sterilis, cui maledixit dominus, quid significet. to.8.348.A. & 56.C. to.10.37.G.H.

Ficus propagationem carnis significat. tomo.8.42.F

Arboris fici mysterium cum dicitur, Antequam Philippus te vocaret, cum esses sub ficu, noui te. to.9.16.D.E

Ficus magno vito agitata, est Ecclesia, persecutionibus vexata. to.9.143.K.

Succinctoria primorum parentum ex foliis ficulneis, libidinem significant. to.10.8.K. & 64.A

Et obiter locus Euangelij expositus, Cum esses sub arbore fici, vidi te. Ibidem.8.K

Primus homo post peccatum, foliis ficulneis pudenda velauit. to.10.27.H

Quare ficulnea arbore, genus humanum designetur. Ibidem. & sequent.

Circumfodere ficulneam, quid dictum. tomo.10.27.I.

Colonus intercedens pro ficulnea, quis. Ibidem.

Ficus, peccatum significat. to.10.34.F

Fides dea.

Fides dea. to.5.36.E.

Fidei definitio, & unde.

Fides quid sit. to.3.35.C.D. to.9.65.M. to.10.84.I. & 108.E

De definitionibus orthodoxae fidei. to.3.44.M. & sequentibus.

mm ij Fidem

INDEX

Fidem esse de iis quae non videntur. to. 3. 92. E. to. 4. 235. C. D. to. 9. 65. M. & 95. I. to. 10. 84. I. & seq. & 198. F
 Fides est de rebus, quas ignorare non expedit, nec per nos ipsos scire possumus. to. 5. 92. D. & seq.
 Fides earum est rerum, quae non videntur: & debet esse firma. to. 8. 222. H. I
 Fides est sperantium substantia, confectio rerum quae non videntur. to. 10. 108. E
 Fides etiam ipsa est, credere in deum. to. 10. 244. C.
 Fides vnde dicta. to. 2. 17. D. to. 10. 244. C
 Fides vnde sit dicta Latinis. to. 4. 7. D
 Fides vnde proficitur. to. 3. 187. L. & seq.
 Fides in genere.
 Fides. to. 3. 37. G. & 173. B. & sequent. & 236. L. & fol. seq. B. & 238. M. & 240. M. & fo. sequentibus. C. to. 4. 7. D. to. 5. 108. I. & 175. I. to. 10. 75. G. H. & 139. C.
 Fides dei donum est. to. 1. 8. E. F. & 15. H. to. 2. 33. L. & 96. E. to. 3. 14. H. I. to. 4. 145. L. to. 7. 282. H. to. 10. 99. C. & L. Via ad deum. to. 1. 5. B. to. 3. 36. K. L. to. 10. 80. D. E
 Cordium mundatrix. to. 3. 107. D. to. 10. 27. D.
 Opus dei. to. 7. 268. A. B
 Lorica & scutum. to. 8. 54. C. D.
 Tunica & lorica. to. 10. 116. E
 Fons orationis. to. 10. 30. I
 Cibus. to. 10. 181. F. G. & seq.
 Fidei Christianae fundamentum quod. to. 3. 35. A. B. to. 10. 67. M. & 129. B
 Fides est fundamentum civitatis dei, quae quidem parit amorem dei. to. 5. 208. G
 Fides primum fundamentum. to. 10. 80. A
 Fides est bonorum omnium fundamentum. to. 10. 139. C.
 Humanæ salutis initium. Eodem. 215. D. in fine.
 Fidendum soli deo. to. 1. 158. K
 Confidendum est in domino & non in homine. to. 2. 189. I. to. 10. 21. I.
 Fides non eget demonstratione. to. 1. 26. I. K
 Fides aperit recondita. to. 1. 140. F
 Fidei disciplina, in rebus obscuris necessaria. to. 1. 155. K. L.
 Fides historica, & spiritalis. to. 1. 165. K. L.
 Fides, causa iustificationis. to. 2. 99. K. L.
 Ad fidem cogi quatenus expediat. to. 2. 34. M.
 Ad fidem nemo cogendus inuitus. to. 7. 30. F.
 Fides vna, obseruat iones variae. to. 2. 80. M
 Ex fide vivit iustus. to. 2. 89. H. & 97. A. & 146. K.
 Fides omnis iustitiae initium. to. 2. 96. E.
 Fides Augustini. to. 2. 161. C
 Fides resurrectione & ascensione fulcitur. to. 3. 3. H
 Ex fide resurrectionis generantur filii civitatis dei caelestis. to. 5. 129. G. & seq.
 De fide resurrectionis, quae non est contra rationem. to. 5. 209. A
 Pro fidei ratione an liceat aliquid asserere præter scripturam. to. 2. 163. E. F. & seq.
 Quae fides laudanda. to. 3. 188. C. to. 10. 106. A.
 Fidei laus. to. 3. 48. C. to. 10. 84. K. & 237. I
 Fides & veritas. to. 3. 240. L. M. & seq.
 De fide & simbolo. to. 3. 32. C. & sequent. Retracta. to. 1. 6. H.

Fidem, quam corde gestamus, etiam ore profiteamur. to. 3. 32. C
 Ratio & fides. to. 3. 34. M
 Fidei titulus an sit profuturus. to. 3. 40. F.
 Fidei confessio. to. 3. 44. C. D
 De fide ad Petrum diaconum. to. 3. 48. B. C. & sequentibus.
 Per fidem euehimur ad incommutabilem veritatem. to. 3. 70. K
 Fides quomodo videt & videtur. to. 3. 92. H. I.
 Et quod nullo sensu capitur. Ibidem.
 Fides vna, quo sensu dicitur. Ibidem. I. K
 Fides transitura est. to. 3. 96. L
 Fidei transeuntis vestigium, quomodo feruet trinitatem. to. 3. 98. B.
 Fidei simplicitas. to. 3. 175. E.
 Fidei filius, qui. Ibidem. 184. D
 Fides an in nostra potestate sit. to. 3. 187. L. & sequentibus.
 Fides bifariam accepta. Ibidem. 188. A. B
 Quam fidem commendat Apostolus. to. 3. 188. C. & sequent. to. 4. 16. M. & seq. & 152. G.
 Fidei gradus. to. 3. 238. D
 Fides gradus intelligendi. to. 10. 108. D.
 Fides intellectum aperit, infidelitas claudit. to. 3. 237. B.
 In rebus fidei non esse locum mendacio. to. 4. 4. F.
 Fides Christi, quae. to. 3. 240. M. to. 10. 4. 17. A. to. 9. 83. K
 Libertas fidei non sit fidelibus velamen malitiae. to. 4. 18. M. & seq.
 Fides rerum & verborum. to. 4. 81. C
 Fides crediturum, regnum Christi. to. 4. 136. C. & I.
 Fidei inchoatio. to. 4. 145. A
 Semina fidei sunt virtutes, per Apostolos facta. to. 4. 208. K
 Fides an mereatur hominis iustificationem. to. 4. 145. I.
 De fide rerum inuisibilium. to. 4. 235. D. & sequentibus.
 Etiam in rebus humanis multa credi, quae non cernuntur oculis. Ibidem. 135. C. & seq.
 Fides certis indicibus confirmatur. Eodem. 235. I. & sequent.
 Fides est in partibus iustitiae, cuius maximum & primum officium est, vt in deum credatur. to. 5. 56. E
 Fidei pignus hic sancti accipiunt aeternae civitatis. to. 5. 46. G
 Fides redarguit incredulitatem: & quod instituit incredulitas, abstulit fides. Eodem. 72. L. M.
 Fides ideo non intelligitur, quia scripturae non credunt multi: & quod impugnari potest, non tamen expugnari. to. 5. 91. E. F.
 Fide purganda erat mens vitii inualida, vt perfrueretur lumine. to. 5. 92. B
 Quae fidei sunt, cum sint remota à sensibus nostris interioribus & exterioribus, oportet credere illis. Ibidem. D. & seq.
 Fide creditur orbis scripturae sacrae. to. 5. 103. A. B.
 Fidei passibus, in deum vnum proficiendo, fugere debemus hanc Babyloniam. to. 5. 166. L. M.
 Fides, absque dei adiutorio, non sufficit ad bene viuendum. to. 5. 158. E. F.
 Fides coepta est ex scripturis nouis & ve-

teribus. to. 5. 142. M
 Anima nostra regenerata est per fidem. Ibidem. 187. B.
 Vbi diuinitas adiuuatur, credunt ibi: & vbi credunt, ibi inueniunt. to. 5. 193. D.
 Per fidem, & patientiam, acquirit salutem dei ciuitas. to. 5. 209. E
 Fide accedit ad deum. to. 5. 217. F
 Fidem Christus ipse maxime exegit. to. 6. 24. E. & sequentibus.
 Fidem conciliant miracula. Ibidem. L. M
 De fide contra Manichaeos. to. 6. 123. E. & sequentibus.
 Fides reddit dociles. to. 7. 164. M
 Quaestiones fidei, quae proprie. to. 7. 172. C.
 Initium vitae per fidem. to. 7. 141. E. F
 Initium fidei, quod custodit animam, donec roboretur, lacte nutritur, vt perueniat ad habitudinem & firmitatem cibi solidioris. to. 8. 57. K
 Quomodo sit ex auditu. to. 8. 90. K. & 96. D.
 Fides est humanae salutis initium. to. 10. 139. C.
 Initium bonae fidei, quod. to. 10. 84. I.
 Non fides, sed tempora variata sunt. to. 8. 108. B.
 Fides Christi falli non potest. Eodem. 117. C.
 Fidem nemo perdet, nisi cum spreuerit. to. 8. 121. A
 Fides, licet auro præponatur, multi tamen peruerso iudicio præponunt aurum fidei. Ibidem. 124. A. & 174. G
 Quod excedat totum mundum. Ibidem. 174. G.
 Fides bonam voluntatem præcedit, & fidem gratia dei. to. 8. 186. K
 Quod fides ipsa, qua quisque credit, & ex morte sui cordis anima reuiuiscit, detur ad deo. to. 8. 211. K.
 Sine fide Christi non est, quisquam saluatus, siue ante eius incarnationem, siue post. Eodem. 267. D.
 Non est iustitia fidei, si non sit absconditum quod prædicatum crederemus, & credendo ad videndum perueniremus. to. 8. 278. K. L.
 Ante fidem non debentur homini, nisi mala pro malis. to. 8. 291. K
 Fides impetrat quod lex imperat. to. 8. 297. K. L.
 Quod proficiat ad credenda quae intelligit: & eadem ipsa vt magis magisque intelligantur, in ipso intellectu proficit mens. Ibidem. 299. C
 Fides si in nudinis venalis esset, precium haberet. to. 8. 317. M
 Fidem omnes sibi exhiberi volunt, quam tamen aliis exhiberi nolunt. to. 8. 318. A
 Fides sic est in anima, vt radix bona quae pluuiam in fructum ducit. to. 8. 349. G.
 Christum videntes non laudantur fide, quae filium hominis videbat, sed quia filium dei credebant. to. 9. 102. L
 Fides firma non fuit in Ecclesia, ante aduentum spiritus sancti. to. 9. 112. C
 Fidem non seruans, seipsum fraudat, & non promissor. to. 9. 129. M
 Protestatio fidei à Petro. to. 9. 139. K
 Fidei incrementum. to. 9. 78. F
 Fidei incrementa in homine. to. 10. 85. D
 Fidei

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Fidei tempus modo est. to. 10. 2. B
 Ad fidem comparandam, cor pium, admo- uendum est, non manus palpās. to. 10. 17. I
 Fidei oculi. to. 10. 17. L. M
 Species non lætificabit in patria, quem fides non consolatur in via. to. 10. 18. A
 Omnia temporaliter gesta à Christo, fidem nobis inservunt. to. 10. 19. A
 Fides dei. Ibidem. K
 Putas veniens filius hominis, inueniet fidem in terra? de quibus dictum. to. 10. 19. L
 Fidem à deo accepimus. to. 10. 26. C
 Gratia deo aguntur à Paulo, de fide gentium. to. 10. 28. G
 In cena Christi sine fide esse, quantum & olim & nunc periculum: rursum cum fide, quantum profectus. to. 10. 28. L. M & sequentibus.
 Fides fundit orationem. to. 10. 30. I
 Apostolorum, in hac terra, non plena fides. to. 10. 30. K
 Qualis fides in Ecclesia militante. Ibidem.
 In rebus fidei, aliquando homo deficit, non ratio. to. 10. 32. E
 Fide tangere Christum. to. 10. 50. H
 Fides erigitur. to. 10. 53. H
 Quomodo pueri aliena fide & confessione Ecclesiae saluentur. to. 10. 65. G. & seq. Vide, Baptismus.
 Fidem habere. to. 10. 75. B
 Ad fidem quid pertineat. Ibidem. C
 Fides melior quam caro, & cætera. to. 10. 75. M. in fine.
 Fidei pulchritudo. to. 10. 76. F. G
 Fidei præcellentia inter dei multa dona. to. 10. 84. K
 Fides aliquid magnum est. Ibidem. I
 Ex fide credimus. to. 10. 99. C
 Quomodo oretur vt fides habeatur, & tamen nemo orat nisi fide. Ibidem. G
 Fidei lumen, in scripturis. to. 10. 108. D
 Participamus modo per fidem, & cætera. to. 10. 150. D
 Fidem viuere in aeternum. to. 10. 159. H
 Fides primogenita. to. 10. 176. C
 Fides sancta vbi est, ibi est & sancta communio. to. 10. 186. D
 Qui nouit defendere fidem, titubantibus & non credentibus est necessarius. to. 10. 197. K
 Deus se absentauit ab Ecclesia, & ascendit in caelum, vt fides edificetur. to. 10. 198. F
 Christus solum tangitur per fidem. to. 10. 205. C. & 206. A. B. & sequentibus.
 Effectus fidei. to. 10. 217. D. E
 Nisi quis fidei soliditatem tenuerit, diuinam praesentiam non agnoscit. Ibidem. F
 Oculis iniquorum plus lucet aurum quam fides. to. 10. 232. G
 Nomina fidem profitentium scribuntur in libro vitae. to. 9. 240. G
 Diabolus de bonis mala spargit, nisi ei resistat vigilantia fidei. to. 10. 242. F
 Per fidem ambulamus, quandiu credimus quod nondum videmus. to. 10. 248. C
 Quare fides comparetur grano sinapis. to. 10. 269. G. H. & 270. A. B
 Quisque rebus mundi & diuitiis obuolutus est, huic fidei medicina non proderit. Ibidem. C
 Nihil prodest verbis proferre fidem, & fa-

ctis deserere veritatem. to. 10. 273. B
 Deus ab omnibus fidem expectat magis quam mortem. to. 10. 278. C
 Legendo sacram scripturam, inueniuntur articuli fidei. to. 10. 296. L
 & sequentibus.
 Quando fides pugnat, nullus carnem expugnat. to. 10. 320. B
 Fides oculum pietatis habet in corde. to. 10. 324. E
 Fides & baptisimus.
 Fides & Baptisimus. to. 3. 53. E
 Susceptorum fidei iussio in baptismo. to. 2. 19. L. M
 Fides probatur nobis post baptismum relicta: cuius vigor in martyribus maxime emittit. to. 5. 107. D
 Fides præparanda est ad sacramentum baptismi suscipiendum. to. 10. 180. K
 Fides Christiana & catholica.
 Fidei Christianae summa. to. 1. 168. D
 to. 2. 146. H. to. 10. 194. L
 Fidei confessio olim publica. to. 1. 32. B
 Fidei Christianae series. to. 2. 3. L
 Fidei Christianae gradus. to. 3. 238. D
 Fidei Christianae prædicatio mirabilis. to. 4. 236. I
 Fidei Christianae testimonium perhibet Sibylla. to. 5. 164. H. & sequenti.
 Fides simplex Christianorum. to. 6. 60. I
 A fide initium religionis. to. 6. 24. B. C
 to. 7. 266. M. & sequentibus.
 Fidei Christianae præconium. to. 7. 278. C & sequentibus.
 Non est laus fidei Christianorum credere Christum mortuum, sed credere resurrectione. to. 8. 250. B
 Fides Christiana, resurrectio Christi est. to. 8. 310. K
 Fides est Christiano necessaria. to. 10. 152. M
 Sub disciplina Christiana fides viget. to. 10. 9. 207. A
 Fides Christiana est vitam expectare post mortem, reditum sperare post exitum. to. 9. 210. K
 Fides catholica explicata. to. 3. 108. M
 In fide catholica negligentes facile decipiuntur ab hereticis. to. 3. 174. L
 Multa ad fidem catholicam pertinentia, dū ab hereticis exagitantur, vt aduersus eos defendi possint, & considerantur diligentius, & intelliguntur clarius. to. 5. 131. M
 Fidei catholicae argumenta. to. 6. 15. L. M
 Fidei catholicae excellentia. to. 10. 55. F
 Fides catholica omnes mundi thesauros facit exuperat. to. 10. 217. E
 Quam parum fides catholica in precio sit apud iniquos. to. 10. 232. G. H
 Fides catholica commendatur. to. 10. 55. F
 De fide catholica. to. 10. 224. F. G
 Fides nostra, & dei.
 Fides, & nostra, & dei. to. 1. 8. E & sequentibus.
 Fides nostra de futuris, confirmatur præteritis iam factis, in scriptura narratis, quae prius promissa erant scienda. to. 5. 91. E
 Fides nostra roboratur testimonio inimicorum. to. 5. 173. I

Fidem nostram compulsi sunt, à demonibus, multi Iudaeorum confiteri. to. 5. 173. G. H
 Fides nostra non est inanitas circa resurrectionem. Eodem. 192. H
 Ad fidem illorum habendam quae sunt incredibilia, duo sunt argumenta. to. 5. 196. K. L.
 Fidem exhibe, quam exigis. to. 8. 52. K
 Fidem amas vt exigas, ama vt exhibeas. to. 8. 62. D
 Fides tua, manus est dexteræ tuæ. Eodem. 311. H
 Nihil valet fides tua, nisi eam deus protegat. Ibidem.
 Fides nostra in primogenitis nostris. Quado custoditur fides nostra, cætera subsequi possunt. to. 8. 338. E
 Homo non potest metiri fidem hominis, sed solus deus. to. 10. 5. C
 Fides nostra in humilitate laudatur. to. 10. 10. 3. M
 Christus caput reclinat in fide nostra, to. 10. 10. 6. K
 Fides nostra in Christum quem corporali praesentia non vidimus. to. 10. 28. K. L & sequentibus.
 Fides nostra, non plena, siue perfecta. to. 10. 10. 30. I. K
 Fides perfecta vix inuenitur in terra. Ibid.
 Fides superbiorum & humiliorum. to. 10. 30. K
 Fides nostra catholica vnde collecta. to. 10. 10. 51. K
 Fides nostra non opinione praesumptionis, sed testimonio lectionis est collecta. Ibidem.
 Fides nostra lignum ascendere debet. to. 10. 10. 55. I
 Fides, nos peccatores inuenit. to. 8. 41. I. K
 Fides nostra quomodo à demonum fide discernatur. to. 10. 75. D. E. & 99. C. D
 Fides & sanctorum, & demoniorum. to. 10. 10. 99. C. D
 Discernenda est fides nostra à fide demonum. to. 10. 323. F
 Fides nostra in quo maxime discrepet à fide gentium. to. 10. 78. A. & 90. B
 Lex fidei nostrae, in trinitate consistit. to. 10. 194. F
 Habeamus fidem, & nobiscum est quem non videmus. to. 10. 198. E
 Cum fides sopita est in corde nostro, dormit in nobis Iesus. to. 3. 238. B
 In fide persistendum. to. 10. 53. I. K
 Exhortatio ad constantiam in fide. to. 4. 223. A
 Ad fidei immobilem obseruantiam, cohortatio. to. 4. 236. L
 Fides vera.
 Vera fides, quae. to. 10. 69. A
 Fide vera liberatur homo ex dominatu demonum. to. 5. 78. E
 Fides vera, continet vniuersalem viam animae liberandae: & est via regalis ad regnum ducens. to. 5. 90. I
 Fides plena & perfecta, quae. to. 10. 99. E
 Fidei magnitudo. to. 10. 188. H
 De fide recta. to. 10. 192. F
 Fides patrum.
 Fide Christi, saluati Patriarchae: to. 1. 42. L. to. 2. 41. F. & 84. A. B. & 89. C. & 146. K. L. to. 7. 172. G. H. & sequentibus.
 m m iij Fide simplici

Fide simplici & fiducia pietatis, fiebant in
racula à Moysè & similibus. tomo. 5. 82.
L. & sequentibus.

Fide sacramenti incarnationis, etiam anti-
qui mundari potuerunt. tomo. 5. 88. C D

Fide colebatur deus ante incarnationem
Christi, non solum ab Hebræis, sed etiã
à quibusdam aliis. tomo. 5. 21. C. &. 271.
D. & sequentibus.

Fides est vna & eadem, qua crediderunt
antiqui venturum Christum, & nos venisse
quæ omnes in vnam ciuitatem perducit.
tomo. 5. 173. I

Non sine Christi fide fuerunt antiqui, qui
eius futuram reuelationem prævidere &
pronunciare potuerunt. to. 8. 186. D E

In illius fide antiqui saluati sunt, in cuius &
nos. tomo. 8. 66. B

Fides eadē nobis, quæ & antiquis patribus.
tomo. 9. 72. F

Abraham per fidem accepit filium in sene-
ctate, quem in iuuentute habere non
poterat per naturam. tomo. 10. 160. I
&. 163. A B

Vnum deum significat, quia vna est fides
veteris & noui testamenti. tomo. 10.
258. G

Fidei præmium.

In fidei præmium seruat nobis visio di-
uina. tomo. 5. 216. M. in fine.

Fides præcedere debet intellectum, vt sit
intellectus fidei præmium. to. 10. 4. 4. B

Fidei præmium, & infidelitatis retributio.
tomo. 10. 53. H I

Fidei merces, quæ. tomo. 9. 98. F. to. 10. 84. I

Fides, Spes, Caritas.

Fide, & spe, salui facti sumus. to. 1. 50. H I

Fide & spe corroboramur. Ibidem. K

Fides, spes, caritas, quomodo necessaria.
tomo. 1. 117. A B

Fides, adhaeret charitati. tomo. 2. 78. B
tomo. 3. 5. F

Fides, spes, caritas, illuminant. to. 3. 5. G

Enchiridion de fide, spe, & caritate. to. 3.
34. L. M. & sequen. Retracta. to. 1. 14. H

Fide, spe, caritate, colendus deus. tomo. 3.
34. L. & fo. sequenti. B C.

Fides, & spes, quomodo differant. Eodem.
35. C D

Fides inutilis, nisi accedat caritas. to. 3.
79. K. &. 105. G H

Fidelium spes, & fidei cōstantia. to. 3. 236. I

Fide ac spe, quomodo maior caritas. to-
mo. 3. 44. F G

De fide, spe, & caritate. tomo. 4. 141. M
tomo. 8. 41. F. & sequen. to. 10. 152. L M

Fides tūc est, quādo in spe expectatur quod
nondum tenetur. to. 5. 108. I

Fides, spes, caritas, significantur per tripli-
cem ordinem camerarum arca. tomo. 5.
132. D E

De fide & spe nostra rationem reddere de-
bemus omni petenti. to. 7. 175. B

Cum dilectione fides Christiani, sine dile-
ctione fides demonis. to. 9. 139. L

Sine dilectione, fides inanis est. to. 10. 215. G

Fides, Opera.

Fides cum operibus. to. 3. 14. H

Fides, quæ per dilectionem operatur, sal-
uos nos facit. tomo. 3. 40. G

Fides per dilectionem operatur. to. 3. 188. F
tomo. 4. 18. F. to. 7. 282. H I

De fide & operatione. tomo. 3. 14. H. &. 173.
G. &. 187. F G. to. 4. 138. F. & sequē. to. 8.
41. A. & sequenti. copiosē.

De fide & operibus. to. 4. 13. H. & sequenti.
Retracta. to. 1. 13. A. to. 3. 40. G

Fidei & operum vicinitas. tomo. 4. 14. K L
&. 18. I

Fides sola ad salutem non sufficit, sine ope-
ribus. tomo. 4. 16. C. & sequen. &. 18. F G
tomo. 7. 194. M. & sequentibus.

Fides, operibus præponenda. to. 4. 32. K

Vis autem scire o homo inanis, quia fides
sine operibus oclosa est: exponitur. to. 4.
138. F. & seq. to. 10. 152. M. & sequen.

Fidei & operum merita, sequuntur voca-
tionem dei. tomo. 4. 145. I K

Fides sine operibus nō saluat, nec continē-
tia sine perseverantia. tomo. 4. 241. K L
to. 9. 139. H I

Fidei & operum discretio. tomo. 7. 194. L
tomo. 9. 48. A

Fidem sine operibus sanctis ostendit nihil
valere Augusti, contra quorundam opi-
nionem erroneam. to. 5. 205. A B

Fides sine operibus mortua, quomodo in-
telligatur. tomo. 8. 41. C D

Quod quique præter fidem facit, nihil illi
prodest: qualecunque illud opus sit. Ibi.
Quod nulla opera bona, fidei præponenda
sunt. Ibidem. K L

Si sterilis non es, fides tua sterilis non erit.
tomo. 8. 41. E. in fine.

Fides, si sine dilectione est, sine opere est.
Ibidem.

Fidei opus, dilectio: quia sine caritate ni-
hil prodest. Ibidem. F

Quod gratia fidei non accipiatur merito
operum. Ibidem. H. & sequen.

Fidem bona opera consequuntur. Ibidem.
L. & sequen. &. 157. D

Ad fidem nemo se meritis operum perue-
nisse putet, cum in ipsa fide sint omnia
opera quæ diligit deus. to. 8. 44. I

De fide & operibus, error Augustini retra-
ctatus. to. 1. 8. D. & sequen. to. 7. 267. A B

Fidem, quomodo distinguat Apostolus ab
operibus. tomo. 7. 268. A

Fides, bonorū operū fons. t. 2. 96. D E. to. 3.
238. G. to. 7. 195. A. &. 225. M. &. 282. H

Fides, opus est: visio, merces est. to. 9. 246. H

Fides, omnis meriti initium. to. 9. 65. K L

Fides nihil valet sine operibus charitatis.
tomo. 10. 89. F. & sequentibus.

Fides prædicta.

Ecclesiasticus, fidem gentium futuram præ-
dicat. tomo. 5. 152. E. & sequenti.

Fides gentiū Abraham promissa. to. 7. 266. L

Conuersio gentium & principum, ad fidem
Christi. tomo. 10. 111. B. &. 111. K

*Fides aliena, demonum, & erro-
res circa ipsam.*

Fidei alienæ efficacia. to. 1. 156. G

Fide aliena, rectè baptizantur paruuli. Ibi.
& tomo. 2. 19. C D

Vide, Baptismus, & Paruuli.

Fides demonum. tomo. 4. 16. F. & fo. sequē.
G. &. 152. A

Fides mortua. Ibidem. 17. G. & fo. sequenti.
F G. &. 19. C

Fidem vocat, licet nō veram, ctedulitatem
Porphyrius. tomo. 5. 90. L M

Fides sola, secundum Actianos. to. 6. 6. F

Fidei instium, ex nobis, incrementum ex
deo, Pelagiani voluerunt. tomo. 7.
266. H

Exclamatio in professores fidei Christi. to-
mo. 9. 246. F

Confutatio eorum qui credunt se saluan-
dos, quantumuis mali sint, modo fidem
habeant. tomo. 10. 323. E

Fidelis deus, & fideles homines.

Fidelis deus. tomo. 3. 188. A. tomo. 8. 46. D

Et fidelis homo. tomo. 3. 188. A. & seq.
Fides Christi, qua nos fideles facit. tomo.
3. 188. G

Fidelium finis, Christus. tomo. 3. 238. D

Fideli est totus mundus diuitiarum, infideli
autem nec obolus est. tomo. 2. 52. F
&. 85. G

Fideles deus induxit ad fidem, per mira-
cula. tomo. 5. 209. B

Quanto fidelius est cor diuina gratia, tan-
to fortius est ad portandas tribulatio-
nes. Eodem. 214. I

Pro fide deorum suorum non sic parati mo-
ri erant infideles, vt Christiani. tomo. 5.
208. E. & sequentibus.

Fideles, sunt domus dei, & corpus Christi.
tomo. 5. 149. D

Fideles fuerunt aliqui antiquitus, & non sō-
lum in populo Iudæorum. to. 5. 174. E

Fidelissimus vrbi, Marcus Regulus: mor-
te crudelissima damnatus. tomo. 5. 8. E F
Vide, M. Regulus.

Fidelis deus, à fideli homine, quomodo di-
stinguatur. tomo. 8. 46. D

Fidelium, & infidelium, discriminē. to. 9. 28. G

Fidelium comparatio, infidelium est vitu-
peratio. tomo. 9. 102. K

Fideles sunt membra Christi, sicut Christi
est caput Ecclesiæ. tomo. 9. 111. K

Fideles vnum possunt esse in deo, non tamē
vnum cum deo. tomo. 9. 112. G H

Maior deo gratia habēda quod fideles nos
fecit, quā quod homines. to. 10. 66. G

Fidelis se nescit scire quod nescit. tomo.
10. 222. A

Homo verē fidelis est, qui credit quod ne-
scit. Ibidem.

Fideles, victu & vestitu contenti esse debēt.
tomo. 10. 287. I

Quatuor sunt genera fidelium. tomo. 10.
297. M. & sequentibus.

Fidelium pastor, vita est, infidelium autem
mors. tomo. 10. 311. D

*Fiducia dei, Fiducia sui,
Diffidentia.*

Fiducia erga deum. tomo. 1. 118. I

Fiducia in pastore Christo. tomo. 4. 258. D

Fiducia Christianorum, aduersus diabo-
lum, aliōsque hostes. tomo. 6. 10. G
& sequenti. abunde.

Fiduciæ meritorum, præfertur confessio
peccatorum. to. 6. 178. I

Fiducia operum tollitur. to. 8. 41. G. & se-
quenti. copiosē.

Fiducia bonorum in deo, non autem in trā-
storiis. tomo. 9. 7. F

Fiducia sui, pestilens. to. 2. 48. K L. & seq.
tomo. 3. 44. D

Diffidentia sui. tomo. 3. 237. G

Fiducia sui, & excusatio peccati. t. 4. 239. C

Quid intersit inter fiduciam veritatis, &
timorem falsitatis. to. 9. 233. C

Diabolus

Diabolus operatur in filiis diffidētia, socie-
tate & obligatiōe peccati. to. 10. 10. L M

Figure.

Forma, & figura, differunt. tomo. 1. 66. L

Quid vtilitatis præferat figurarum con-
trouerfarum agnitio. tomo. 1. 70. C

Figure Mathematicæ. tomo. 1. 132. B
& sequentibus.

Quæ figura præstantior. Ibidem. E

Summa æqualitas in figuris. Ibidem. H

Figurarum præstantia. Ibidem. K

Figurarum in sacris libris ratio. to. 2. 92. E

Figuratē dicta vtum ne propriē accipian-
tur, & contrā. tomo. 3. 11. K L

Figuratus sermo illustrat scripturam. Ibi-
dem.

Figura vbi subsit, vbi non. tomo. 3. 12. M

Figuratē dominum multa dixisse. tomo.
4. 100. B C

Vide, Allegoria.

Figura rerum sunt ab ipso deo. tomo.
5. 107. G H

Figure multæ possunt esse eiusdem rei. Eo-
dem. 139. K. & sequentibus.

Figurarum dissimilitudo, in hominibus, est
magnum miraculum. tomo. 5. 200. G

Sicut in bonis multo amplius boni est, in
eo quod per figuram significatur quā
in ipsa figura: ita in malis longē peiora
sunt quæ significantur figuris. tomo.
8. 186. I

Figure veteres de Christo. to. 9. 222. M

Figure veteris testamenti. to. 10. 105. A B

In veteri testamento fuisse homines, qui
quod in figura agebatur, intelligebant.
Ibidem.

Figulus.

Figulus deus. tomo. 5. 123. M. to. 10. 197. C D

Figulus luti, habet potestatem facere ex ea-
dem massa aliud vas in honorem, aliud
in contumeliam. to. 10. 67. C

Figulus ille cuius ager emptus est, Christū
significat. tomo. 10. 192. C D

Filia.

Filiae hominum, id est, secundum hominem
viuentes. tomo. 5. 131. D

Filiae regum dupliciter possunt intelligi.
tomo. 8. 90. F

Filiae Tyri, quæ sint. Ibidem. M

Filiae Iudæ, quæ sint. tomo. 8. 96. L

Sunt filiae malæ, & inter illas lilium in me-
dio spinarum. Ibidem. G

Filia Pharaonis, Ecclesiam figurauit. to-
mo. 10. 170. I

Filia Pharaonis, de domo patris egressa, se
stinabat ad aquam. Ibidem.

Filius.

Filiorum procreatio quomodo, si Adam
non peccasset. tomo. 1. 11. K. tomo. 3. 142.
C. & E. tomo. 6. 171. F G. to. 7. 173. I K
&. 181. K L. &. 182. C D. &. 185. A

Filiis à parentibus, quomodo prouidendū,
tomo. 2. 167. L

Filium dici, & aui & proani. to. 3. 23. E F

Filios obligari peccatis parentum. tomo.
3. 38. K

Filij iug. tomo. 3. 37. K. &. 146. E. tomo. 7.
246. C. tomo. 9. 29. B C

Filij iræ natura fumus, quomodo dicatur.
tomo. 1. 4. D. &. 6. B. in fine. &. 155. B. to.
3. 94. G. tomo. 8. 68. G H. &. 127. C D

Filij Israel, pro vniuerso populo. tomo. 4.
27. H. &. 38. I

Filij Israel, charitatem omnia sperātem ha-
buerunt. tomo. 9. 228. C D

De filiis Israel. tomo. 10. 176. D

Filios geminos non potest concipere mul-
lier, diuerso tempore. tomo. 5. 41. D

Filium proprium occidit Torquatus, pro
iusticia seruanda. Eodem. 46. D

Filios proprios, cum vxore, occidit primus
consul Romanorū, pro amore libertatis
& honore. Ibidem. C. &. 25. G

Filios proprios cogit fames comedere. to-
mo. 5. 214. I

Filios deorum se plurimi credi volunt, vt
timerentur. tomo. 5. 21. K

Filii conceptis, multa superiudicere po-
test affectio diuersa anime mulieris pre-
gnantis. Eodem. 107. C

In filio suo maledictus est Cham, peccans
in Noe patrem suum. Ibidem. 133. K

Filios generant deo, qui non libidine coeū-
di, sed officio propagandi: non familiam
superbiæ, sed ciues cœlestes generant,
quos seruire deo docent: sibi autem ge-
nerare dicunt, qui conuerso. tomo. 5.
124. A. & sequentibus.

Filij primogeniti, non semper nominantur
in scriptura. tomo. 5. 128. H

Filiorum generatio, donum est nuptiarum.
tomo. 5. 121. H

Filiorum nomen, in scripturis sanctis tribus
modis accipitur. tomo. 6. 38. C D. Retra-
ctationum. tomo. 1. 7. M

Filij iug, quare è sancto confugio nascatur.
tomo. 7. 177. A

Vide Baptismus, Matrimonium, & Nasci.

Filij adulterorum, bonum opus dei. to. 6.
173. H I. to. 7. 182. L

Filij nostri, opera nostra. tomo. 8. 12. E F
&. 59. C D. &. 255. C

Filij hominum, sunt, qui de veteribus rege-
nerantur per fidem. tomo. 8. 17. A

Filij hominum quandoque dicuntur gene-
raliter, aliquando propriē. tomo. 8.
59. C D. &. 97. I

Filij hominum, sunt Iudæi: propter vnus
dei cultum. Eodem. 17. M

Quibus est amabilis, filij sunt: quibus est
terribilis, non sunt. tomo. 8. 102. B

Filij lucis & tenebrarum, qui sint. Eodem.
140. K

Filij sponsi, qui sint. tomo. 8. 81. H

Quomodo aliquis dicitur filius matris, &
nondum est filius patris. Ibidem. 105. C D

Filij alienorum, qui sint. tomo. 8. 120. G H

Quos scriptura vocet filios alienos. Eodem
343. A. &. 362. D

Filij Iacob, & Ioseph, distinguuntur. to-
mo. 8. 185. H

Filij mortificatorum, qui sint. tomo. 8. 193. F
&. 291. M

Filij hominum, quomodo vani & mēdaces.
Ibidem. 135. D. & sequenti.

Non iam foelicitas est habere filios, sed ha-
bere bonos filios. tomo. 8. 326. B

Filiorum nomine, opera intelliguntur, siue
bona siue mala. Ibidem. F

Filij seruatorum, fructus sunt operum tuorū.
Ibidem. G

Eius filius quisque esse comprobatur, cuius
opera imitatur. tomo. 8. 88. M. 94. K

Quod filij alieni, sint filij iniquorū: & qua-
re. Eodem. 99. F. &. 113. L M

Filij seruatorum, cur inhabitabūt. to. 8. 253. F

Qui sint filij excussorum. tomo. 8. 323. I K
& fo. sequenti. A. & E

Filij hominum dicuntur, quando male: filij
dei, quando bene agunt. tomo. 8. 112. D

Cur filiorum beatitudo ad meritum patrū
promittatur. tomo. 8. 332. I

Quod nomine filiorum, spes ipsa signifi-
cetur. Ibidem.

Noli pro magno habere si habeas filios mo-
rituros, et non ante te, certe post te. to-
mo. 8. 324. I

Quomodo sumus filij David. tomo. 8. 332. L

Degener filius, iniuria. tomo. 10. 44. F

De castigatione filiorum quos cognoscim⁹
ire in vanitates & insanias mēdaces: Ho-
milla. tomo. 10. 101. A. & sequenti.

Cura pro filiis, qualis esse debeat. to. 10.
119. G H. & sequentibus.

Filios amare. Ibidem. G

Filios necare. Ibidem.

Omnes gentes quæ in Christum credunt,
vel credituræ sunt, filij sunt Abraham. to-
mo. 10. 153. E

Eruditio filiorum. tomo. 10. 209. F

Filius viduæ, populum gentilem figurabat,
tomo. 10. 226. L M

Filij dei.

Filij dei, qui. tomo. 6. 39. E. tomo. 10. 69. G H
&. 169. K

Per quid filij dei sumus. tomo. 10. 54. B C

Filij dei, mali etiam. to. 2. 51. C D

Filij dei regenerati. tomo. 3. 239. L

Filij dei quomodo efficiuntur. tomo. 4.
208. H I. &. 270. M. tomo. 10. 54. B C.
&. 135. D. &. 155. L. & sequentibus.

Filij dei efficiuntur per fidem. tomo. 4. 291. E

Filios dei fieri per baptismatis mysterium.
tomo. 4. 209. E

Filij dei dici possunt filij hominum, secūdu
deum viuendum: filij autem hominum,
secundum hominem dicuntur, id est, car-
nem viuendum. tomo. 5. 125. M

Filij dei, dicti sunt filij Seth, secundū carnē,
sed angeli in se mysticē. to. 5. 129. G H

Filij spirituales, per Evangelium generantur.
tomo. 7. 9. B. &. 19. K L

Filij dei non peccant, nec possunt peccare.
Eodem. 149. D

Filij seculi, & filij dei, quatenus sumus. to.
7. 149. F G. &. 177. A

Filij dei etiam peccant. tomo. 7. 193. D

Filij, donum dei. to. 8. 150. C D

Deus fecit filium participem infirmitatis
nostræ, vt crederemus nos esse partici-
pes diuinitatis eius. to. 8. 112. D. &. 151. I

In filiis dei, nemo similis filio dei. Eodem.
213. D E

Filij dei & filij diaboli, in quo differant. to-
mo. 9. 132. A

Quomodo filij dei sumus. tomo. 10. 33. F

Filij dei, qui agūtur spiritu dei. to. 10. 36. K

An viribus nostris meruerim⁹ esse filij dei.
tomo. 10. 63. K

Filij dei, siue sancti, quomodo peccatores.
tomo. 10. 121. I

Præcepta dei implendo, filij eius efficiuntur,
tomo. 10. 155. K L

Filij dei sunt, quos in Ecclesiæ gremio col-
locat. tomo. 10. 186. A

Quicunque filios spirituales de forte leuāt, sūt
apud deū pro eis fidei iussores. to. 10. 209. F

Filius dei esse incipit, qui pacificus esse cœ-
pit. tomo. 10. 211. E

mm iij Nemo

Nemo peruenit ad uocabulum filij dei, nisi per nomen pacifici. Ibidem. D
 Filij Ecclesie. tomo. 3. 238. C
 Qui legitimi Ecclesie filij. to. 7. 82. G
 Filij Ecclesie qui, & quales esse debeant. tomo. 8. 325. K L
 Filij adoptionis.
 Filij dei, adoptione. tomo. 1. 7. M. to. 2. 51. B C. tomo. 4. 91. H. to. 6. 115. G H
 Inter filium naturæ & adoptionis, quid interfit. tomo. 4. 232. A
 Quod filij dei sumus, est gratia adoptantis, non naturæ generantis. to. 8. 101. M
 Creatura sola rationalis, habet potestatem filiationis diuinæ. tomo. 9. 165. I
 Filij prodigus.
 Filius frugi, & prodigus. tomo. 4. 79. F & sequen. copiose. tomo. 8. 21. D. & seq. & 317. L. & 346. D E
 Filius prodigus, patris spreto precepto, porcis tandem lociatus est. tomo. 9. 216. C
 De filio prodigo. to. 10. 290. F. & sequen. Misericordia filij prodigi. tomo. 10. 290. H
 Receptio filij prodigi. Ibidem. K L
 Filij diaboli.
 Filius diaboli quis. tomo. 4. 208. I
 Filij diaboli, qui. tomo. 4. 75. H. to. 6. 39. D E
 Filij diaboli operibus & professione procreantur. tomo. 4. 208. I
 Filij seculi, & filij diaboli, differunt. to. 7. 193. D. 241. E
 Filius in diuinis.
 Filius principium. tomo. 1. 50. A. to. 3. 109. C & 113. L. tomo. 4. 228. F
 Filij dei mentio fit in Salomone. tomo. 2. 42. H
 Filius dei crucifixus est, quomodo dictum. tomo. 2. 94. K L. to. 6. 162. H I
 Filium nescire diem, qua ratione dicitur. tomo. 3. 57. L M. tomo. 8. 7. L. & 60. C
 Filius, uirtus & sapientia dei. tomo. 3. 74. G H. & 105. E
 Et, an sapientia de sapientia. Eodem. 74. G. & 101. K
 De filio dei. tomo. 4. 229. G H
 Filius dei quare in homine apparuit. tomo. 4. 126. L
 Filium dei passione non fuisse mutatum. tomo. 3. 174. E
 Filium dei, aliter Christum intelligimus dici, & aliter homines uocari filios dei. tomo. 4. 203. A
 Caput spiritus sancti, filius est. tomo. 4. 203. I
 De æternitate filij. tomo. 4. 213. A & sequentibus.
 Filius, vapor uirtutis diuinæ. tomo. 4. 220. D
 Filium dei Mercurius confitetur. to. 6. 8. L
 Quomodo Christus sit filius ancillæ. tomo. 8. 208. A B
 Christus non accipiendus sicut cæteri filij hominum. tomo. 9. 47. L
 Filium dei esse deum, insinuat dominus, cū dicit, infirmitas hæc non est ad mortem, sed ut glorificetur filius dei per eam. tomo. 9. 77. L
 Filius deus ex deo. tomo. 9. 92. C
 Vnde filius dicitur splendor æternæ lucis, & non filia. tomo. 9. 184. L
 Filius dei est iudex. tomo. 9. 241. F

Filius, secundum quod deus est inuisibilis: in quantum homo, uisibilis. Ibidem. K L
 Dæmones confessi sunt Christum esse filium dei. tomo. 9. 139. I K
 Quomodo filius dei sit ubique totus. tomo. 9. 245. G
 Filius dei, secundum quod filius. to. 10. 33. A
 Filium dei dicimus, carnem Christi, quæ se-pulta est. tomo. 10. 47. K
 Filius in diuinis, splendor. Eodem. 48. C D
 Et ibi multa de filio dei, splendori Solis comparato. tomo. 10. 88. L
 Filius dei, quis. tomo. 10. 88. L
 Sicut alpha litera nulla præcedit, ita nec filius dei ulli secundus est. to. 10. 125. F
 Christus non uocatus est filius Iudei, sed filius dei. tomo. 10. 131. E
 Christus filius dei, non est mutatus in filium hominis. tomo. 10. 134. K
 Si filius dei es, descende nunc de cruce: & cæt. exponitur. tomo. 10. 194. B
 Sola filij persona suscepit carnem. tomo. 10. 217. B C
 Christus non ita confessus est se esse filium uirginis & Ioseph, quod negaret se esse filium dei. tomo. 10. 317. M
 Filius patri coæternus, æqualis, minor, quomodo & cæte.
 Filius dei, uerbum patris coæternum. tomo. 1. 43. I
 Filius æqualis patri. tomo. 2. 142. I K
 tomo. 3. 56. B. & 75. C D. tomo. 4. 127. G & 135. K. & sequen. copiose.
 Filius æqualis patri, omnia tribuit patri. tomo. 2. 66. M. & sequen.
 Filius patri coæternus. tomo. 2. 162. E F
 tomo. 4. 124. F. & 229. G. & 232. I K. to. 6. 10. I. & 12. L M. & 142. E F
 Filius quomodo minor patre, spiritu sancto ac seipso. to. 2. 67. A B. & 56. D. & 57. K & 71. A. tomo. 4. 229. K L
 Filius quomodo glorificauerit patrem. tomo. 3. 60. B C. to. 9. 109. D
 Filius quomodo dicitur uerbum patris. to. 3. 77. B. to. 6. 13. A B. & 14. 4. H I
 Filij opera, quæ & patris. tomo. 3. 240. D & 241. I
 De filij æqualitate. tomo. 4. 127. G
 Caput filij, pater est. tomo. 4. 203. I
 Filius quomodo nihil agit nisi iussu patris. tomo. 4. 230. H
 Quod non sit pater maior filius, sed coæternus: & quomodo in futuro etiam seculo patri subiciendus asseratur. to. 4. 232. I
 In filio suo quomodo pater fecit omnia, quæ exprimentur per principium. tomo. 5. 97. C
 Filius dei, patris manus & brachium. tomo. 6. 143. L M
 Filius, doctrina patris. tomo. 6. 162. G
 Mandatum patris. Eodem. 165. C
 Quod æqualis sit patri, testimonio comprobatur. tomo. 8. 129. A. & sequenti.
 Qui eiusdem est substantiæ cuius pater, procul dubio filius est & deus. to. 8. 158. F G
 Ad se, deus: ad patrem, filius dicitur. Ibidem. G H
 Filius nihil facit nisi quod uiderit patrem facientem: sanus intellectus. to. 9. 35. B
 Filius omnia facit similiter, quæ facit pater. tomo. 9. 39. H I
 Pater quicquid facit, demonstrat filio, qui

idem similiter facit. tomo. 9. 44. L
 Filius ut deus patrem uidet facientem, qui & similiter facit: ut homo autem audit, nec tamen similiter facit. to. 9. 46. A B
 Filium quare dicimus deum de deo, non autem patrem. tomo. 9. 55. E
 Alius est filius, & alius pater: non autem aliud filius, & aliud pater. tomo. 9. 61. F
 Pater dedit Apostolos filio suo homini, quos filius deus cum patre habebat. tomo. 9. 110. G H
 Filius semper habuit uniuersa cum patre. Ibidem. H
 Filij sunt omnia, quæ sunt patris. tomo. 9. 111. A B
 Pater nos diligit in filio, quos elegit in filio. tomo. 9. 113. C. & sequentibus.
 Coæternitas filij cum patre. tomo. 9. 184. K
 In nullo filio est minor patre. to. 9. 241. D E
 Filius conuersans cum hominibus in terra, erat simul in sinu patris in cælo. tomo. 10. 11. K
 Filius dei, quomodo patri coæternus: similitudo. tomo. 10. 32. K L
 De uerbis Petri Apostoli, Audiuimus uocem delatam de cælo, Hic est filius meus dilectus: & Habemus certiore propheticum sermonem: sermo. tomo. 10. 84. I. & sequentibus.
 Christus solus & unicus patris filius natura, nos autem filij gratia. tomo. 10. 44. B
 De eo quod dominus ait in Euangelio, Non potest filius a se facere quicquam, nisi quod uiderit patrem facientem. Homilia. tomo. 10. 108. D
 Hic est filius meus dilectus, & cætera. tomo. 10. 140. C
 Quomodo filius omnia habet a patre. tomo. 10. 148. I. & sequentibus.
 Filius, non est minor patre. to. 9. 203. D E
 Quia filius est patri æqualis: talis & tantus debetur illi honor quantus patri. tomo. 10. 187. H
 Filius dei, est hoc quod pater, est & non aliud. tomo. 10. 222. F
 Quare filius dicitur uerbum patris, uirtus, sapientia, & huiusmodi. Ibidem. G H
 Vide Persona, & Trinitas.
 Filij generatio.
 Filij generatio. tomo. 2. 66. I. & 142. K
 tomo. 4. 91. B
 Filius, quare solus incarnatus dicitur. to. 3. 233. M
 Filius absque initio natus. to. 4. 224. G H
 Genuit filium pater, ut in eodē honore esset quo ipse pater est. tomo. 4. 212. C
 Filius dei perfectus natus est de deo. Ibidem. Christus cū sine additamento se dicit filium, seipsum uirgenitū uult intelligi. to. 8. 13. C
 Filius unicus est nascendo, nos uiuendo: non re sed ipse. tomo. 8. 101. M
 Quod sit de substantia patris genitus ante tempora. tomo. 8. 280. D E
 Filius dei quomodo a patre genitus, & semper cum patre. tomo. 10. 54. A. & sequen.
 Pater & spiritus sanctus maiestate, non susceptione impleuerunt carnem filij. tomo. 10. 124. D
 Filius, sine initio, semper genitus est. tomo. 10. 129. B
 Filius dicitur unicus, quia cū creaturis nec comparationem recipit, nec similitudinem. tomo. 10. 215. I
 Filius imago

Filius imago patris.
 Filius imago patris. to. 6. 145. K
 Dei imago filius, ad quam facta quadam. to. 164. H
 Filius, imago bonitatis diuinæ. to. 4. 225. K L. 232. A
 Filij subiectio.
 Filij subiectio. to. 3. 56. F G & 241. I
 tomo. 4. 227. A. & sequen. & 232. I. to. 6. 146. M & seq. & 149. E F
 Filius dei, quomodo subiectus patri: exponitur. to. 3. 56. G H. to. 4. 135. K
 Filius quomodo nihil agit nisi iussu patris. to. 4. 230. H
 Filij uita.
 Filij dei uita. to. 3. 240. G & seq. D E. to. 6. 144. H I & 148. F G & 149. E F
 Filius dei quomodo vitam habeat, & nos quomodo. tomo. 10. 54. F
 Filij missio.
 Filius non ideo minor patre, quia ille missus est, hic uero mittit. to. 3. 60. C D. to. 9. 42. C D
 Filius a patre traditus, & seipso. to. 3. 60. F
 to. 6. 162. I
 An filius & spiritus sanctus antea missi sint. to. 3. 64. F & seq.
 Missio uerbi. to. 3. 240. K
 Filium a patre missum, & spiritus sancto. to. 6. 162. H
 Filius dicitur missus, quia factus est homo. to. 9. 45. M
 Filij missio, incarnatio est. to. 9. 61. C
 Vide, Missio.
 Filius dei qualis ad nos uenerit. tomo. 10. 54. F
 Vide, Aduentus, & Natiuitas.
 Missus deus filium suum qui naturam terreat, moriatur, & uincat. to. 10. 132. D
 Filius dei, quomodo filius hominis.
 Filium hominis cur se Christus toties appellarit. to. 4. 91. B
 Filius dei, natura unicus, propter nos misericordia factus est filius hominis, ut filij dei gratia illius fierem. to. 5. 202. D
 Filium hominis descendit de cælo, quomodo accipiendum. to. 6. 162. G H
 Quod sit filius hominis & filius dei. tomo. 8. 141. H
 Quod dictus sit filius hominis, & uerè factus est filius hominis: uerè filius dei, in forma dei: uerè filius hominis, in forma serui. to. 8. 148. F
 Quod filius, assumpto homine, non sit assumptus. to. 8. 179. F in fine.
 Secundum quod filius dei, nunquam accipit aliquid a patre, sed secundū id quod est filius hominis. Ibidem. G
 Filius dei in terra dicebatur esse in suscepta carne, & filius hominis in cælo in uitate persona. to. 9. 51. B
 Filium hominis factus est Christus, non propter se, sed propter nos. to. 9. 47. L
 Qui dixerit uerbum contra filium hominis, & c. exponitur. to. 10. 11. E
 Vide, Blasphemia, & Peccatum in spiritum sanctum.
 Cū uenerit filius hominis, putas inueniet fidem in terra: quomodo intelligendum. to. 10. 30. I K
 Filius dei, quomodo & quare factus est ho-

mo. to. 10. 54. F
 Duplex est causa, quare filius dei factus est filius hominis. to. 10. 127. A
 Filius dei factus est filius hominis: multos filios hominum facit filios dei. tomo. 10. 133. H
 Articuli de filio, tam deo, quam homine. to. 10. 194. G H
 Articuli filij, in quantum factus est homo. to. 10. 222. L M & seq.
 Christus apparebat filius hominis, occultus autem erat filius dei. to. 10. 242. B
 Quare Stephanus dixit se uidere filium hominis, & non dei, stantem ad dexteram dei. to. 10. 256. I K
 Quare Christus se dicit filium hominis. to. 10. 318. D
 Errores circa filium dei.
 Filium dei negant Pagani. to. 6. 8. G. Iudæi. Ibidem. & 13. I M
 Filium minorem patre, & spiritum sanctum minorem filio, Donatus putauit. Eo. 6. M
 Fimbria.
 Fimbria, est proprium nomen hominis, qui destruxit Troiam. to. 5. 22. F G
 Quid in illa muliere, quæ fimbriam domini tetigit, præfiguratum. to. 10. 5. D E
 Fimbria uelimenti domini tægere, quid. Eodem. F G & seq. copiose.
 Fimbria uelimenti Christi, Apostolus Paulus. to. 10. 5. F G
 Fingere.
 Fingere & mentiri differunt. to. 4. 83. A
 Hoc est initium figmenti domini, quod fecit ad illudendum ab angelis suis: exponitur. to. 5. 95. G & K
 Ficti ministri qui, in Ecclesia. to. 7. 9. D
 De fictis accedentibus ad baptismum. Eodem. 81. I K
 Fingere extra euangelium, fabulari est. to. 8. 225. M in fine.
 Fingere quot modis dicitur. to. 8. 230. I
 Fingere sigillatim corda eorum, quid sit. Eodem. 48. K
 Fingere aliquando in dissimulatione solet dici. to. 8. 299. B
 Quomodo deus dicitur fingere. Eodem. 230. I & 346. G
 Omnis fictus, mendax est. Eodem. 351. B
 Fictos pati necesse est in omni congregatione. to. 8. 244. G
 Ficti Christiani aduersantur Ecclesie, intus & foris. to. 9. 148. B
 Ecclesia sic fugit fictos, ut etiam per eorum ministerium probos colligat. to. 10. 13. A
 Finis.
 Finis quid. to. 7. 223. A
 Finis mediæ supremo æstimantur. tomo. 3. 87. M
 Finis operis maxime appetitur. to. 5. 56. K
 Finis boni appellatur, quo quisq; cū peruenit, beatus est. to. 5. 65. C
 Finem boni, siue beatitudinem, diuersi in diuersis posuerunt. Ibidem.
 Finem boni esse, secundum uirtutem uiuere, determinauit Plato. to. 5. 67. F
 Finis omnis appetitus, est deus. to. 5. 81. H
 Finem, quem intendit terrena ciuitas, hic habet. to. 5. 129. D
 Perturbatio circa seculi finem. to. 5. 140. A
 Finis, uel timus tenapus. to. 5. 149. I
 Finis, cur de dicitur. to. 5. 68. F & 176. K L

Finis boni, est summum bonum: & finis mali, est summum malum. tomo. 5. 176. K L
 Finem boni dicimus, non quo consumatur bonum ut non sit, sed quo proficimus ut plenus sit. Et finis mali non quo malū esse desinat, sed quousque necedo perducatur. Ibidem.
 De fine aliquid. to. 5. 177. G & sequen.
 Finis huius ciuitatis sanctæ, ubi habebitur summum bonum, quare non pax dicatur, sed uita æterna in pace. tomo. 5. 180. H I & sequentibus.
 Finis est bonis & malis, licet usus communis sit rerum mundanarum. to. 5. 182. I K
 Finis erit deus desideriorum nostrorum. Ibidem. 217. L
 Finis noster alius non est, quam peruenire ad regnum, cuius finis nullus est. tomo. 5. 218. E
 Finis, Christus. tomo. 8. 114. H. & 121. G
 Finis duplex. tomo. 8. 35. F
 Finis præcepti quid. to. 8. 41. G
 Finis perfectionem significat, non consumptionem. tomo. 8. 5. G
 Finis omnis intentionis anima, Christus est. Eodem. 17. I K
 Finis desiderij nostri, deus est. Eodem. 84. D & 91. I
 Quomodo Christus dicitur finis, & quare. to. 8. 114. H & 152. C
 Finis perfectio nostra esse debet. to. 8. 114. H
 Cū finem audis, in Christum intende, ne in uia remanendo non peruenias ad finem. to. 8. 118. E F
 Finis nostri propositi Christi est, quia quantumlibet conemur, in illo perficimur, & ab illo perficimur. Eodem. 121. G
 Quomodo finis uia: tuæ locus est quo tendis, sic finis studij tui & propositi tui Christus. Ibidem.
 Cū audis psalmum dicere in finem, cor conuertere ad Christum. to. 8. 349. K
 Finis omnis consummationis quis sit. Eodem. 301. A
 Quod non sint duo fines constituendi. to. 8. 295. C
 Finem notum facere, quid sit. to. 8. 72. E
 Finis quæredus est dei fruitio, in uita beata. to. 9. 140. G
 Finem seculi huius, & uitæ nostræ, deus occupare uoluit. to. 9. 230. A
 Finitum.
 Finitum ad infinitum nulla est proportio, sed bene finitum ad finitum. to. 5. 105. D E & seq.
 Finitum quantumcumq; magnum, quolibet finito multotiens accepto, seruata eadē quantitate, consumitur. Ibidem. D
 Firmamentum.
 Firmamentum scripturæ. tomo. 1. 50. L & sequen. D
 Firmamenti nomine, cæelum. to. 3. 111. E F. to. 5. 190. A
 Firmamentum aquæ. to. 3. 116. K
 An mobile sit firmamentum. tomo. 3. 118. F & sequentibus.
 Firmamentum, quare dicitur. tomo. 3. 118. F
 Firmamentum te fecit gratia Christi, sed quantumlibet firmus fueris, in hac uita for midandum est. to. 8. 165. E
 Firmamentum quod annunciat opera manuum dei, quid sit. to. 8. 21. B C
 Firmamenti nomine, intelligitur Ecclesia in cælis triumphans. to. 8. 95. D
 Firmamentum

INDEX

Firmamentum nobis est lex scripta. tomo. 8.227.F G
Firmus, Firmitas, Infirmitas.
 Firmus negociator conuersus. to. 7. in Pofsidonio.
 Firmus episcopus Tagastensis. tomo. 4. 5. B
 Firmi & infirmi, sine quibus non est Ecclesia, per Petrum praefigurati. to. 10. 13. M & sequentibus.
 Firmus nemo fit à deo, nisi qui à seipso sentit infirmum. Eodem. 14. B
 Firmi Ecclesiae. Ibidem.
 Multos impedit à firmitate, praesumptio firmitatis. Ibidem.
 Deus quomodo infirmitate nostra ad bonum utitur. to. 10. 68. I
Fiscus.
 Fiscus saccus est publicus, unde & fiscella & fiscinae dicuntur, nec putetis quia draco sit fiscus, quia cum timore auditur exactor fiscali. to. 8. 37. B
 Hoc tollit fiscus, quod non accipit Christus. to. 10. 119. H
Flaccianus.
 Flacciani sententia, de diuinatoribus. tomo. 1. 94. M & fo. seq. C in fine.
 Flaccianus, homo multae doctrinae. tomo. 5. 164. H
Flagellum, Flagellari.
 Flagellis emendandi nocentes, non interficiendi. to. 2. episto. 159.
 Flagella dei. to. 3. 239. C
 Quem diligit dominus, corripit: flagellat autem omnem filium quem recipit: exponitur. tomo. 4. 140. F & sequentibus. tomo. 10. 118. I
 Flagellum dei ad patientiam erudit bonos. to. 5. 3. M
 Correptionum causa, propter quas & boni & mali flagellantur. tomo. 5. 4. B C & sequentibus.
 Causae quare cum malis flagellantur boni. Ibidem. E & seq.
 Multum flagellatur qui non confitens deo peccata sua, seipsum sibi vult esse rectorum. tomo. 8. 42. D
 Multi flagellantur, sed non domantur, nec corriguntur. to. 8. 44. B
 Flagellum tuum semper ad deum refer. Ibidem. F G
 Deus flagellat, aut ad poenam, aut ad disciplinam: & nullus sine flagello erit, nec vnigenitus quidem. Ibidem. & 70. 1. K & 80. F G
 Aduersus dei flagellantis manus non murmures, ne prauus remaneas, & exheredari merearis. to. 8. 45. E
 Unde te flagellat, profert de thesauris suis. Eodem. 47. H I
 Flagellum dei, impij. tomo. 8. 61. K & 62. G
 Quid sibi plaudat iniquus, quia flagellum de illo sibi fecit pater meus, illum assumit ad ministerium, ut me erudiat ad patrimonium. Eodem. 62. G
 Debemus etiam optare illis per quos flagellamur, ut conuertantur & flagellantur. tomo. 8. 62. G
 Noli piger esse flagellari, ut sis inter eos qui merentur recipi. Eodem. 66. L
 Quandoque peccatores in hac vita, aut non

flagellantur, aut minus flagellantur, quia desperata est intentio eorum: sed illi quibus paratur vita, necesse est ut flagellantur. to. 8. 70. I & 143. G
 Flagella dei nobis necessaria. tomo. 8. 70. I
 Flagella sua dolent homines, & quare flagellantur non dolent. Ibidem. K
 Flagellum dei, medicamentum est peccati. Ibidem. L & 80. E F
 Flagellanti deo, gratias age, ut accipias haereditatem: & si multum flagellat, magnum est quod debes accipere. tomo. 8. 101. F
 Quando aliquem flagellat in terra, admonitio est, non damnatio. tomo. 8. 102. H
 Sine flagellet, sine blandiatur deus, eum erudit cui parat hereditatem. tomo. 8. 114. H
 Ad hoc quandoque flagellat deus, ut perficiat, quandoque ut damnet. Eodem. 131. E F
 Ad hoc flagellat, ut ad hereditatem incorruptibilem praeparet. tomo. 8. 140. B
 Non cures si à deo flagelleris, & iniquis parcat, quia emendato filio hereditas reseruetur. to. 8. 166. B
 Flagellum dei ad iustitiam pertinet. tomo. 8. 169. H
 Quid sit non flagellari cum hominibus. Ibidem. 173. F
 Cur qui bene seruit deo, flagellatur: & qui non seruit, ornatur diuitiis. tomo. 8. 174. B
 Sicut aliquando per vile sarmentum, quod deinde proicit ad ignem, iratus pater flagellat filium quem seruat ad hereditatem: ita & deus per temporalem poenitentiam damnandorum exercet disciplinam liberandorum exemplum. Eodem. 176. G
 Si flagellari detrectas, recipi quare desideras? to. 8. 194. B
 Cur peccator dedignatur flagellari, cum sine peccato videat vnicum flagellatum. to. 8. 214. I
 Vniuersique pro peccatis suis necessariò flagellatur, & qui manet flagellatus, non remanet exheredatus. Ibidem. M
 Multi flagello à peccato corriguntur, multi auerfi dura ceruice obnuntantur. tomo. 8. 215. B
 Cum peccata flagellat deus, non est iniquus. to. 8. 223. C
 Filio flagellato seruetur hereditas, qui voluntati suae malae dimittitur, exheredatur. Ibidem. 223. L & 229. H
 Contra eos qui dum flagellantur propter peccata sua, minus tamen confitentur se peccasse illis qui non flagellantur. tomo. 8. 224. H
 Flagellum patris, labor iustorum. tomo. 8. 229. E
 Quem flagellat, ad hereditatem erudit. Eodem. H
 Si flagellantur filij, quid sperabunt serui nequissimi? tomo. 8. 230. I
 Quod bonus flagelletur de malitia mali, & de seruo emendetur filius. Eodem. 231. D & G
 Sine flagello, non nos putemus profuturos.

Eodem. 242. E
 Noli repellere flagellum, si non vis repelli ab hereditate. to. 8. 254. L
 Qui flagella respuit, promissa non recipit. Eodem. 307. C
 Cum nos flagellat deus in istis laboribus, dolor est medicinalis, non sententia poenalis. Eodem. 347. H
 Flagellat deus ut corrigat, non ut perdat. tomo. 9. 14. L
 Flagellauit Christus Iudaeos, qui cum erant flagellandi. to. 9. 20. H
 Cum malis saepe flagellantur boni. tomo. 9. 215. E
 In hoc quod nos flagellat deus, diligit. Ibidem. L
 Christus vnigenitus patris, indutus est carne, ut flagellaretur. to. 9. 230. M
 Ad quam spem deus flagellet hominem, comparatio ducta à patribus nostris carnalibus, & iumentis nostris. tomo. 10. 3. I K copiosè.
 Sicut flagellis homines bestiis domant, ita deus homines. Ibidem. I
 Flagella dei, magna misericordia dei. tomo. 10. 31. H
 In flagello non deficiendum. Eodem. 82. L
 Dei flagella, ad quid nobis proficiant. tomo. 10. 118. H I
 Flagellamur in frugibus, quia egeatibus non bene facimus. Eodem. 119. C
 Flagella, quare deus totiens remouit à Pharaone. Eodem. 171. L
 Quem deus non flagellat, non recipit. tomo. 10. 180. G
 Quicquid patimur in hac vita, flagellum dei est corrigere volentis, ne damnet in fine. Eodem. 182. M
Flagitium.
 Flagitia quae, quomodo puniendae. tomo. 1. 20. H
 Flagitia quae contra mores hominum sunt, pro diuersitate sunt vitanda. Ibidem.
 Flagitium & facinus, quid. to. 3. 12. F
 Flagitiosa in scripturis, quomodo accipiendae. Ibidem. H
 Facinore suo, alienum flagitium non est deuitandum. to. 5. 6. G
 Flagitia foeminarum ab Apostolo reprehensa. Eodem. 122. B
 Flagitium in corde decernere. tomo. 10. 37. C in fine.
 Flagitiosi, quando reprehenduntur, erubescunt. Eodem. 78. C
 Flagitium, facinus, & impietas, differunt. Eodem. 289. A
Flamma.
 Flamma inferni quomodo intelligenda. to. 3. 138. H. Vide, ignis aeternus.
 Incendia flammaram Chaldaeos, non pueros vrunt. to. 10. 245. C
 Flamma charitatis, deo odorem suauitatis exhibet. to. 10. 254. D
Flamen.
 Flamen Merula se in aris Iouis occidit. tomo. 5. 29. C
 Flamines fuerunt sacerdotes numinum Romanorum. to. 5. 15. G
Flatus.
 Vtrum dei flatus ille in Adam, idem spiritus sit anima.

fit anima. to. 2. 141. C
 Vtrum omnem flatum ex illo vno flatu, sicut omne corpus hominis ex vno corpore faciat deus. Eodem. 147. F G
 Flatus in faciem. to. 3. 134. L
 Unde flatus in faciem. Ibidem. 135. A.
 Flatus hominis. to. 7. 257. A
 Flatus dei, quis dicatur. to. 8. 344. C
 Quid flatus, ignis, linguae efficiebant in apostolis, accepto spiritu sancto. tomo. 10. 221. F & seq.
Fletus.
 Fletus & stridor dentium, quomodo accipiendae. tomo. 2. 124. K L
 Vide, Lachrymae, Ploratio.
 Fletus etiam dum nolumus, moti cupiditate, non culpabili, sed laudabili charitate. tomo. 5. 117. K L
 Multi fletu Babylonico, quia gaudent gaudio Babylonis. tomo. 8. 341. H
 Flere debes, sed recordando Sion. Ibidem.
 Flere in laetitia, & in mœrore laetari, peruersum esse videtur. Ibidem. I
 Duplex debet esse fletus, in poenitentia. to. 10. 179. G
 Quare Christus flevit super Lazari morte, cum prius gauderet propter discipulos. to. 10. 179. I
 Infans dum nascitur de tenebris ad lucem, flere potest, ridere non potest. tomo. 10. 276. K
 Quid flere debeamus. to. 10. 283. F
 Non sunt defenda temporalia. Ibidem. F G & sequentibus.
 Non est defendendum corpus exanime. tomo. 10. 322. C D
Flora.
 Flora dea. to. 2. 170. D. to. 4. 90. G
 Flora mater ludorum. to. 5. 20. C
Florentina.
 Florentinam ad scribendum, si quae ab eo scire cupiat, hortatur, & se non negaturum pollicetur. to. 2. 134. D
Florentius.
 Florentij laudes. tomo. 2. 31. M
 Florentius Hipponensis, homo religiosus. tomo. 5. 210. B
Florere.
 Florent impij ad tempus, ut scenum. tomo. 8. 122. L & sequentibus.
 Quod hic florentes, sceno comparentur: tomo. 8. 110. E & fo. 122. L M & 223. M & fo. sequent. F
 Florentes in hoc seculo, in iudicio arefcent. tomo. 8. 123. B C
 Qui florent felicitate seculi, pereunt in virtute dei. to. 8. 114. B C
Florinus, Floriani.
 Floriani à Florino, deum creasse naturas malas dicebant. to. 6. 6. K
 Floriani contrarij Coluthianis. tomo. 6. 6. H
Fluctus, Fluctuatio.
 Fluctus dei quando transierint, aut inducti sint super Christum. tomo. 8. 211. E
 Fluctus huius mundi, sunt tentationum tribulationes. to. 10. 262. L
 Fluctuatio iusti quae sit. to. 8. 118. A B
Flumina.
 Flumina, Christi dona. tomo. 1. 50. I
 Flumina quatuor, quid notent. Eodem,

IN DIVVM AVGVSTINVM.

186. F & sequentibus.
 Quatuor flumina. to. 3. 138. M
 Flumina, praedicatores verbi. tomo. 4. 302. C
 Flumina quatuor paradisi, quatuor virtutes representant. to. 5. 112. H
 Flumina quatuor paradisi, quatuor Euangelia signant. Ibidem. I
 Flumen pacis, abundantia pacis. tomo. 5. 192. L
 Fluminis impetus, latificans ciuitatem dei, quis sit. to. 8. 92. H
 Fluminis nomine, Christi baptisma figuratur. to. 8. 171. D
 Fluminum nomine, cupiditates seculi designantur. to. 8. 16. H I
 Quod sit omnis mortalitas seculi, quod tunc pertransitur pede quando, &c. Eodem. 171. H I
 Flumen dei, populus est eius. tomo. 8. 146. C
 Flumina eleuantia voces suas, quae sint. to. 8. 225. M & seq.
 Flumina curretia de ventre discipulorum. Ibidem.
 Flumina quando loquuta sint. Ibidem.
 Quid sit flumina ponere in desertum. tomo. 8. 273. I K
 Flumina Babylonis quae sint, qui fiat & qui se mittunt in illa. to. 8. 341. E
 Qui se deant, & quid sit sedere super flumina Babylonis. Ibidem.
 Super flumina sedere debemus, non in flumine, nec sub flumine. Ibidem.
 Antequam in terra currant, pendent in nubibus flumina. to. 10. 202. L
 De flumine aeternae felicitatis, quo irrigabimur. to. 5. 192. L
Fluuus.
 Fluuus. tomo. 4. 279. C
 Fluuus igneus. to. 5. 31. G
 Fluuus quid. to. 10. 108. B C
 Hunc fluuum facile transit, qui humiliter pede transit, duce illo qui prior transit. tomo. 8. 148. F
 Fluuus Ethan siccat, quid sit. tomo. 8. 177. F & seq. F G
 Fluuus nomine, seculum hoc intelligitur. to. 8. 360. D
 Fluuus in sanguinem versus. tomo. 10. 171. C D
 Fluuus, ex quo Dauid legit quinque lapides, quid mysticè significet. tomo. 10. 108. B C
Focus.
 Vestalis focus. to. 5. 20. G
Fomes.
 Fomes peccati in omnibus. tomo. 2. 24. E F
 Fomes non causat in nobis peccatum, praeter voluntatis nostrae legem. tomo. 5. 8. I
 Fomitent inuult esse radicem illam, peruer si amoris & erroris cum qua nascimur, ex qua innumerabilia mala procedunt. tomo. 5. 214. D E
Fons.
 Ex fonte melius haurimus. tomo. 1. 48. M in fine.
 Fons irrigans terram, allegoricè. tomo. 1. 185. F G & 186. M in fine.
 Fontis & aequae nomine, spiritus sanctus. Ibidem.

dem. Et. to. 7. 50. D
 Fons vnus, irrigans omnem terram, quomodo intelligendum. tomo. 3. 129. D E & H
 Fontes sicci. to. 4. 19. C
 De fonte apud Garamantas, ita frigidus in die, ut non bibatur ex eo: tam feruidus in nocte, ut non tangatur. tomo. 5. 198. M & 199. L
 Fontem dicit in Epiro, in quo fax accensa extinguitur, extincta accenditur. tomo. 5. Ibidem.
 Fontem nostrae beatitudinis dicit esse deum. to. 5. 81. K
 Fons paradisi. to. 7. 88. H
 Fons quid sit, & quid significet. tomo. 8. 177. E F
 Fons vitae Christus est. to. 8. 59. I tomo. 10. 30. G & 174. C
 Excepto fonte, per quem fit remissio peccatorum, est fons vitae perennis, quem summopere desiderare debemus. tomo. 8. 81. G H
 Praepara te fonti vitae, cui hauriendo sitis interior inardescat. Ibidem. K
 Amplius desiderabis fontem veritatis, si consumpseris serpentes iniquitatis. Ibidem. L
 Non concupiscit fontem sapientiae, qui adhuc laborat in veneno malitiae. Ibidem.
 Fontes in conuallibus emitti, quid sit. tomo. 8. 259. G H
 Fontes à mari profluunt, & ad mare reuertuntur. to. 9. 186. E
 Non est ad fontem orandum. to. 10. 245. M
Fontes.
 Fontes sententia, de mente mundanda. to. 4. 124. E. Retraet. tomo. 1. 8. M
Foramina.
 Foramina nouem in humano corpore. tomo. 3. 194. B
Foras.
 Princeps huius mundi missus est foras: exponitur. to. 10. 113. I K
 Prodire foras. to. 10. 147. M
Forculus.
 Forculus deus. to. 5. 33. A & 51. K
Foris.
 Foris dicuntur esse omnia temporalia, & visibilia: intus vero, spiritualia. tomo. 10. 156. H
Forma.
 Forma, & informe. to. 1. 160. D E
 Informe dicitur, quod formari potest. tomo. 2. 54. F
 Vbi est forma dei, nihil habet profus minus omnino natura. tomo. 2. 164. B C
 Formae rerum sunt immediatè à deo. tomo. 5. 107. G H
 Et formauit, siue finxit, deus hominem de terra. to. 5. 113. I K
 Forma corporis humani, admonet mentem querere quae sunt sursum. tomo. 5. 215. G H
 Forma dei, & forma serui, in Christo. tomo. 8. 142. H
 Impij videbunt formam serui, & non dei, iusti vtrunque. to. 9. 130. F
 Nemo potest dicere cuius formae sit deus, vel dilectio eius. Eodem. 135. H
 Formis diuersis deus antea apparuit. Eodem. 243. C D
 Deus quare apparuerit hominibus in serui forma.

INDEX

forma. to.10.17.L M & seq.
 Quare dominus pasci voluerit in forma
 serui, à seruis. to.10.24.F
 Forma duplex. to.10.31.M & seq.
 Cam in forma dei esset, non rapinam arbi-
 tratus est, &c. locus Apostoli declara-
 tus. to.10.47.I & seq.
 Filius, in forma serui, spiritus sancto & se ip-
 so minor. Ibidem.
 Christus formam serui accipiens, non for-
 mam dei amisit. to.10.187.K
 In forma serui assumpta, pater maior est fi-
 lio. to.10.214.F
 Christus in forma serui nos redemit. tom.
 10.325.E F
 Transfiguratio formæ in adulterinam. to.
 10.249.M
 Manus deum offendunt, quando quod ille
 formauit transfigurare contendunt. to.
 10.250.B
Formica.
 Formica exemplum. to.6.45.G H. tom.8.
 63.C & 83.K
 Formicam in quibus imitari iubeamur. Ibi-
 dem. 83.K & 99.D
 Formica dei. Eodem. 150.F G & seq.
Fornax.
 Fornax ferrea, pro dura tribulatione, tom.
 3.29.H
 In fornace aurificis est ignis, palea, aurum.
 to.8.24.A & 136.L
 De tribus pueris missis in fornacem ignis.
 to.10.245.C
Fornicatio.
 Fornicatio duplex. to.1.7.D
 Ob fornicationem, dimittenda vxor. tomo.
 1.7.D E & to.6.182.H in fine & G
 Fornicatur anima, quum auertitur à deo.
 tomo.1.19.A
 Fornicatio dicta idololatria. tomo.3.12.B
 in fine.
 Fornicatio prohibita in lege. tomo.4.62.K
 Qui fornicatur, in corpus suum peccat. to.
 4.210.A & seq.
 Fornicatio, quomodo intelligenda. tomo.
 4.267.D & seq.
 Fornicatio animæ. tomo.6.39.L. tomo.
 9.68.D
 Fornicarios trucidauit Phinees sacerdos.
 tomo.6.129.H in fine. & G
 Fornicaria mulier Osee. tomo.7.87.M
 & sequentibus.
 Contra fornicarios. to.9.201.D
 Fornicationis, ad cætera peccata, compa-
 ratio. Ibidem.
 Fornicatio est contra ius naturale, & diui-
 num. Ibidem. D & seq.
 Fornicator, in deum, seipsum, & proximum
 peccat. Ibidem.
 Fornicationis spiritalis, & munditiæ cor-
 dis bellum. to.9.226.L
 Fornicatio est fugienda. to.9.229.E
 Fornicatio, est contra legem diuinam. to.
 9.251.G H. to.10.152.E F
 Peccata fornicationis excusantes. tomo.
 10.16.K L
 Fornicari à domino quid. tomo.10.46.E F
 & 110.A
 Fornicatio fugienda: & quantum malum.
 tomo.10.77.K L
 Quam timenda sit fornicatio. tomo.10.
 152.E F
 Fornicatio cordis. Eodem, 188.B

De solutorum fornicatione. tomo.10.
 246.H I
 Fornicatores, nisi se emendauerint, æterna
 flamma cruciabuntur. Ibidem. I
 Nemo dicat, à fornicatione se custodire nõ
 posse. tomo.10.250.L
 Qui fornicatur, penitentia fidens, percu-
 tit se gladio vt ad medicum eat. Eodem,
 251.D
 De fornicationis detestatione. tomo.10.
 296.B
Forte, fortasse.
 Forte, ab homine prolatum, dubitatu acci-
 pitur, à deo autem increpatu. tomo.
 9.62.A
 Forte, in rebus humanis. to.10.21.G
 Fortasse, verbum est dubitationis, tomo.
 8.317.K
Fortes.
 Fortes verè qui. to.1.164.L M & seq.
 Fortis omnibus bene vitur. Ibidem.
 165.C & seq.
 Fortis dicitur diabolus, & ratio. tomo.5.
 187.M
 Fortis armatus diabolus, quomodo à for-
 tiori vincatur Christo. to.5.188.K
 Ille fortis est, qui non in se, sed in domino
 fortis est. to.8.42.H
 Fortes dicuntur omnes superbi, infirmi, hu-
 miles. to.8.75.G
 Fortes insurgentes in Christum, qui sint.
 tomo.8.129.E F
 Sunt in hominibus quidam fortes reprehē-
 sibili & damnabili fortitudine, qui pre-
 sumunt de temporali felicitate. Ibidem. E
 Sunt alij fortes, non de aliqua potentia di-
 gnitatis, sed presumes de iustitia sua.
 tomo.8.127.E
 Quod malè fortes, ideo ceciderunt. tomo.
 8.129.M
 Nos efficitur fortes in virtute dei, ille in
 sua virtute est. to.8.148.H
 Malè fortes sunt, qui deum deserunt, & de
 sua virtute præsumunt. Eodem, 198.I
 Nemo fortis est in hoc seculo, nisi in spe
 promissionis dei. to.8.212.G
Fortitudo.
 Fortitudinè præstat amor dei. to.1.170.I K
 Fortitudinis monita, & exempla, ex scriptu-
 ris. Ibidem. K L
 Fortitudo, quartus gradus sapientiæ. to-
 mo.3.6.E
 Fortitudo Gentilium & Christianorum.
 Eodem, 239.K
 Fortitudo Sampsonis in capillis. Eodem,
 166.B C
 Fortitudo, donum spiritus sancti. tomo.4.
 263.M
 Fortitudo quid sit. tomo.1.124.I in fine. to.
 4.125.H
 Fortitudinis partes. to.4.125.H
 Fortitudo. to.5.6.I K & 178.K
 Fortitudo per patientiam tolerat mala. to.
 5.178.K
 Fortitudo decreuit potius quælibet mala
 sustinere, quàm malo culpæ consentire.
 Eodem. 6.I
 Fortitudo tua deus sit. to.8.48.M
 Fortitudo nostra, vnde nos deserat. tomo.
 8.69.M in fine & seq.
 Quod homo quadam fortitudine displi-
 cuit, vt erudiretur infirmitate: quia lu-

perbia quadam displicuit vt erudiretur
 humilitate. to.8.74.F
 Fortitudo omnis in humilitate. to.8.225.C
 Fortitudo quadam reprehensibilis. tomo.
 8.128.D E
 Quod talis fortitudo non sit sanctatis, sed
 infantiæ. Ibidem. E F
 Fortitudo dicitur, qua omnia molesta to-
 leramus. to.8.201.K
 Omnis fortitudo in humilitate, quia fragi-
 lis est omnis superbia. Eodem. 225.C
 Non est fortitudo si victus percutias, cum
 ab ira victus es. Ibidem. E F
 Maior fortitudo est in humilitate. Ibidem. I
 Cuius fortitudo & laudatio est dominus, tã
 non cadit in certamine, quàm non cadit
 dominus qui factus est ei in salutem. to-
 mo.8.288.A B
 Fortitudo & infirmitas Christi. tomo.
 9.29.H
 Fortitudo immanis latronum. to.10.74.B
 Fortitudo Iob in patientia. tomo.10.
 237.I K
 De fortitudine tenenda. tomo.10.284.C
 Fortitudo superat iacula fortunæ, & dia-
 boli blandimenta. Ibidem.
 Multiplex est fortitudo. tomo.10.
 284.C D
 Quæ sit fortitudo philosophorum. Ibi-
 dem. D
 Quæ vera est fortitudo, in fide & charitate
 consistit. to.10.284.D
 Effectus fortitudinis. Ibidem. D E
 Exempla fortitudinis. Ibidem. E F
Fortuna, Fortuita.
 De casu & fortuna. to.1.93.C D. Retracta.
 tomo.1.1.D E
 Pessimè dici, Hoc voluit fortuna. Eo-
 dem. 1.E
 Fortuna, vt vocant, bona, felicem non fa-
 ciunt. Eodem, 93.F
 An fortuna sapienti necessaria. to.1.98.K
 Fortunatissimos etiam egerit. Eodem,
 114.F G & seq.
 Fortuna cæca pingebatur. Eodem, 150.F
 tomo.5.36.A. tomo.6.79.F
 Fortuna quomodo à nobis accipienda. to-
 mo.4.24.E
 Fortuna. to.4.141.E & seq.
 Fortuna dea. to.5.34.F & 55.I K
 Fortuna barbata, dea. tomo.5.34.F in fine.
 Fortuna loquax. tomo.5.36.C D
 Fortuna à rebus fortuitis. Eodem. 43.D
 Est causa latens. Ibidem.
 Fortuna dea, quomodo habuit malam for-
 tunam. to.5.55.L
 Fortunæ muliebris simulachrum: & quo-
 modo loquitur. tomo.5.36.C
 Fortuita & fatalla quid sint. tomo.5.
 40.G H
 Fortuitas causas non esse dicimus nullas,
 sed latentes, easque tribuimus, vel dei ve-
 ri, vel quorūlibet spirituum voluntati,
 tomo.5.43.D
 Fortunam & casum tollit prouidentia dei.
 to.8.43.H
Fortunatus.
 Acta contra Fortunatum Manichæum. to-
 mo.6.35.B & seq. Retracta. tomo.1.
 6.F in fine.
 Cum Fortunato Augustini conflictatio. to.
 1. in Possidonio. Augustinus

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Augustinus Fortunato publicè superato, ba-
 ptizauit sexaginta Paganos. tomo.10.
 281.H I
 De Fortunato Manichæo heretico. Ibidem.
 H I
Fossa.
 Fossa. to.10.27.I
Fotinus, Fotinianus.
 Fotinus, Pauli Samosatani hæresim confir-
 mare conatus. to.6.5.E
 Fotiniani, Iidem Pauliani. Ibidem.
 Fotini error perstringitur. to.1.31.D
 Fotini error. to.4.211.A
 Fotiniani, solum hominem Christū esse di-
 xerunt. to.9.75.G
 Fotinianus negat dominum Christum. to.
 10.243.D
Fouea.
 Omnis qui foueā parat, necesse est vt in eam
 incidat. to.8.123.B. in fine.
 Foueam peccatori fodere, quid sit. tomo.8.
 229.B
 Fouea peccatorum, felicitas est impiorum.
 Ibidem. E F
Fractio.
 Quare Christus voluit à discipulis cogno-
 sci, in fractione panis. to.10.198.E
Fragilis.
 Fragiliores sumus vas vitreus. to.10.2.B.
 & 106.L
Fragmentum.
 Fragmenta quæ de residuo, scilicet panum,
 remanserunt, quid significant. to.9.46.I
Fragor.
 Fragore cæli fugati hostes. to.3.166.G
Framea.
 Framea versatilis, quid. to.1.186.H
 Framea gladius est. to.2.123.E. in fine.
 Framea pro lingua sumitur. Ibidem. F
 Framea bis acuta, appellatur quam vulgò
 spatam vocant. to.8.380.A
 Framea dei, est anima iusti. to.8.54.E F
 Fameæ inimici, diuersæ sunt opinionēs er-
 roris. to.8.13.M
 Frameam splendificare, quid sit. to.8.10.M
Franci.
 Quādiu reges Francorum durauerint, qui
 Romanum imperium tenere debent, Ro-
 mana dignitas ex toto non peribit. to-
 mo.9.259.I
Frates.
 Fratres Christi fideles. to.2.123.H
 Fratres nostri. to.2.170.M
 Frater, quilibet homo dicitur. to.3.25.L
 Fratres scriptura dicit cognatos. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20.E.
 Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.E
 Fratres disci Christiani. to.4.270.E
 Frater fratrem se occidisse cognoscens, in
 bello ciuili, seipsum occidit. to.3.22.
 H. to.4.85.B. to.6.89.B. to.9.20.E.
 Sic fratres appellati Iacob & Laban. to.
 4.85.B. to.9.20

INDEX

Non est quod fugiatur ab illo, nisi ad illum. to. 8.165.D
 Fugendum est a deo irato, ad deum placatum. Eodem. 180. B. & 321. M. & 347. C
 Fugere nemo potest ab illo spiritu, quo plenus est mundus. Ibidem. 347. B
 Nullus est locus a quo fugituum suum non repetat deus. Ibidem. C
 Confugiat ad deum, qui aliquando fugit ab eo. to. 8.359. H I
 Quicquid vis potes fugere, praeter conscientiam tuam. Eodem. 36. E F
 Quocunque fugeris, te sequeris, tomo. 8. 180. A B
 Fugam quomodo Christus consulit apostolis in vna ciuitate persecutis, qui alibi mercenarios arguit, eo quod veniente lupos, aufugiant. to. 9.74. D. & seq.
 Fuga in persequione. to. 9.29. D E
 Fuga in persequione quando licita. to. 2. episto. 180.
 Fuga Christi quid signet. to. 9.47. C
 Qui vult iram dei fugere, ad ipsum fugiat. to. 9.133. A
 Fugere ad deum debemus. to. 10.8. I
 Duplex fuga. to. 10.42. F
 Fugalia. Fugalia. to. 5.12. D
 Fulgora. Fulgora. to. 5.53. L
 Fulgora dea. Fulgora. to. 5.53. L
 Fulgura & tonitrua in monte tempore legis data, qualia. to. 3.61. B
 Fulgura apparere orbi terrarum, quid sit. tomo. 8.237. A
 Fulgura in pluuiam conuerti, quid sit. to. 8.338. I. & sequen.
 Fulgura cur percitant montem, & non latronem: & aliquando cadunt innocentiorum, & dimitunt sceleratiorum. to. 8.377. M. & sequen.
 Fulicae. Fulicae.
 Fulicae, aues sunt marinae vel stagnantes: & quomodo domus fulicae, dux sit passerum. to. 8.278. G
 Fulicae domus, fortis est, & humilis. tomo. 8. 262. L
 Fuluius. Fuluius.
 Fuluius occiditur, & caput Gracchi a suo famillari auro emittitur. to. 5.28. G
 Fumus. Fumus.
 Fumus quomodo deficiat. tomo. 8.63. DE. & 67. F
 Fumo iniqui comparantur. Eodem. 63. D E
 Fumus a loco ignis erumpens, in altum extollitur: sed quanto fuerit globus illius grandior, tanto fit vanior: ita & inimici domini. Eodem. 63. D. & 67. F. & 152. F
 Fumos vendere. to. 10.82. A
 Sicut deficit fumus, deficiant: sicut fluit caera a facie ignis, &c. exponitur. tomo. 10. 182. H I. & sequen.
 Solidior est fumus, quanto igni proximus. to. 10.183. G
 Qui sint, qui sicut fumus deficiunt. Ibidem. F
 Fundamenta. Fundamenta.
 Voce fundamenti scriptura intelligitur. to. 1.50. L. & sequen.
 Fundamentum fidei, Christus. to. 3.35. A
 to. 4.17. A. to. 8.33. K
 Fundamentum spirituale. to. 3.236. I
 Fundamenta apostolorum & prophetarum.

to. 6.63. C D. to. 8.198. F. & 208. M
 De fundamento super quod aedificatur lignum, scenum, & stipula. tomo. 5.203. DE. 205. A B. & sequen.
 Fundamentum bonorum omnium est Christus. Ibidem. A
 Fundamentum habet Christum, quisquis sic eum habet in corde, vt ei nec terrena. &c. praeponat. Ibidem. B
 Quomodo Christus sit fundamentum, cum fundamentum sit deorum, & Christus potius culmen sit, quia ascendit ad caelum. to. 8.33. K. & seq. & 197. D
 Fundamentum fundamentorum, Christus est, quomodo sanctus sanctorum. to. 8. 209. A.
 Quomodo fundamentum in corpore fabricae in imo est, sic fundamentum spiritualis fabricae in summo est. Ibidem. B
 Fundamentum omnibus structurae posterioribus partibus anteponitur. to. 8.197. K L
 Fundamenta terrae sunt, & quando mouebuntur. Ibidem. 198. F
 Si fundamentum nostrum in caelo est, ad caelum aedificemur. to. 8.312. L
 Fundamentum Christus, & primum, & maximum. to. 8.208. M
 Duo sunt fundamenta in Ecclesia: vnum supra petram, alterum supra arenam. to. 9. 145. I
 Fundamenta ecclesiae quae sint. to. 9.150. D E
 De fundamento Christiano cogitandum. to. 10.8. K
 Fundamentum humilitatis Christus. Ibidem
 In nobis fodendum istud fundamentum humilitatis, vt perueniamus ad fastigium charitatis. Ibidem. K
 Dignum est vt fundamentum in Ecclesia honoretur, per quod in caelum ascenditur. to. 10.262. F
 Fundanus. Fundanus.
 Fundanus rhetor. to. 7.238. M. & sequen.
 Fungus. Fungus.
 Fungus malus. to. 10.6. E
 Fumis. Fumis.
 De funambulis. to. 1.134. G
 Funambulus pendens plures suspendit. tomo. 8.76. K
 Funes peccatorum, impedimenta sunt infirmorum, siue spiritualium, siue carnalium. to. 8.297. L
 Quod circumplectuntur iustum, iudicia sunt iustitiae dei. Ibidem. M
 Funes tendere in laqueum, quid sit. tomo. 8. 350. F G
 Fures, Furtum. Fures, Furtum.
 Furti confessio apud memoriam sanctorum. to. 2.136. B
 Fures quomodo tolerandi. to. 3.176. D
 Furtum quale venia dignum. to. 3.179. I
 Furtum Israelitarum excusatur. to. 4.31. H
 Furti nomine, quid intelligendum. tomo. 4. 34. G H
 Furtum an possit fieri, vbi nullus laeditur. to. 4.51. F
 Furtum Achan, quomodo punitum. to. 4. 65. K. & sequen.
 Fures & latrones fuisse omnes qui venerunt ante Christum, quomodo intelligendum. to. 6.69. A. & sequen.
 Cum fure currere, quid sit. to. 8.105. A
 Qui timent poenam, & qui amant iustitiam,

& non furantur quantum attinet ad facta extrinsecus, pares sunt manu: dispareres corde: pares opere, dispareres voluntate. to. 8.187. I K
 Furtum committitur, quando voluntas faciendi discernitur. to. 8.321. E. & 328. I
 An furtum fecerint filii Israel, quando spoliauerunt Aegyptios. Eodem. 268. E F
 Furti & fraudis cum innocencia certamen. to. 9.226. E
 Fur. Fur.
 Non furandum. to. 10.41. G. & sequen. to. 10.176. A
 Furius. Furius.
 Furius Camillus, peste extinctus. to. 5.25. M
 Furor. Furor.
 Furioli vnde fortiores solito. to. 1.135. C D
 Furor non solet esse sanorum. to. 8.211. B
 Furor plus videtur esse, quam ira. to. 8.8. B. & 68. E
 Furor non cadit in deum, sed de consuetudine translatus potentia vindicandi hoc nomen accepit. to. 8.271. E
 Fufum. Fufum.
 Quid per fufum designetur. to. 10.234. M. & sequen.
 Futura. Futura.
 Futura quomodo praesciantur. to. 1.44. L
 Futura quot modis praesciantur. to. 3.70. G
 Futura quomodo in praescientia & voluntate dei. to. 3.133. I K
 Futura tempora, iam in conspectu dei sunt. to. 5.84. L
 Futuris daemones sepe falluntur, sed non falluntur angeli. to. 5.79. L
 Futura praeviderunt sancti homines, quantum deus voluit, & praedixerunt ad fidem astringendam, non vt magi. tomo. 5. 91. B C
 Futura revelata sunt prophetis a spiritu sancto, sed a daemonibus revelata sunt imitatoribus ipsorum daemonum. tomo. 5. 72. BC
 Gabinus. Gabinus.
 Abinus Donatista, catholicus factus. to. 7.73. H. & 77. L M
 Gabriel. Gabriel.
 Saluatio Gabrielis ad Mariam. tomo. 10. 263. F
 Gabrielis nunci forma & gestus. tomo. 10. 130. L M
 Gabriel archangelus abstulit ab Ioseph ze Iotipiam in vxorem. to. 10.131. C & E
 Gabriel nunciavit Ioseph modum impregnationis Mariae. to. 10.131. C D
 Vide, Ioseph, & Maria.
 Gaidad. Gaidad.
 Gaidad. to. 5.130. C
 Gaius. Gaius.
 Gaius Caesar. to. 5.28. L. & 44. G
 Galaad. Galaad.
 Galaad, interpretatur aceruus testimonij. to. 8.133. C D
 Galate. Galate.
 Expositio epistolae Pauli ad Galatas. to. 2. 8. I K. & 9. C D & H. to. 4.287. I. & seq. Retract. to. 1.8. G
 Ad Galatas epistola, & quae ad Romanos scripta est, similem ac eandem habent quaestionem. to. 4.287. K
 Galatiae regiones innumerabiles. tomo. 7. 113. L M
 Galilea. Galilea.

Galilea. Galilea.
 Galilaeam Iudaeae deputari posse. tomo. 4. 94. E
 Galilaea dici potuit ciuitas Christi. tomo. 4. 98. D
 Galilaea, interpretatur transmigrationis, vel reuelatio. to. 4.121. C
 Galilaeus Christus. to. 9.57. E. to. 10.39. H
 Galli. Galli.
 Galli. to. 5.12. K. 16. B. & 67. H.
 Galli quomodo expugnauerunt Roma. to. 5.18. F. & 26. A
 Galli senatores occidunt, dum a Papyrio vnus Gallus percussus. Eodem. 29. H I
 Galli vincuntur a Decio, inferis se deuouente. to. 5.36. F
 Galli Romam incenderunt. to. 5.18. F
 Galli Terrae seruiebant. to. 5.61. D E
 Galli Cybeles. Galli.
 Galli sacerdotes qui sint. tomo. 5.61. B C. & sequentib.
 Et qualiter Gallus sacerdos abscinditur. Ibidem. H. & sequen.
 Galli Gallinacii. Galli.
 Gallinaceorum gallorum pugna descripta. to. 1.105. I
 Gallicantus consideratio. tomo. 4.109. L. & sequentib.
 Gallina. Gallina.
 Gallinarum ingenium in pullos suos. to. 4. 76. H. to. 9.29. H
 Gallina quomodo infirmatur cum pullis. to. 8.128. K L. & 216. F G
 Non sine causa gallina comparata est sapientiae dei. to. 8.128. L M. & 141. B
 Gallina Euangelica. to. 10.26. K
 Gallinae fecunditas natura. Ibidem.
 Gallograeci. Gallograeci.
 Gallograeci qui sint: & de luxuria Asiatica. to. 5.27. L
 Polygamia. Polygamia.
 Sexaginta sunt reginae, octoginta concubinae, & adolescentularum non est numerus: exponitur. to. 4.128. L
 De Polygamia. to. 4.246. C
 ruyi to. 3.176. D
 Veterum Polygynacia & fecunditas. to. 4.245. G
 Vide, Polygamia.
 Ganges. Ganges.
 Ganges, alio nomine Phison. tomo. 1.186. F. to. 3.138. M
 Ganymedes. Ganymedes.
 Ganymedes quomodo rapitur. tomo. 5.61. I. & 159. G
 Garganus. Garganus.
 Garganus mons. to. 5.162. B
 Garrulus. Garrulus.
 Garruli proprie dicuntur, qui vulgo verbosi appellantur, accedente latinitate nec valentes nec volentes tacere. to. 8.184. H
 Quod soleant vocari loquaces. to. 8.291. H. & 296. K
 Gaudentius. Gaudentius.
 Contra Gaudentium Donatistarum episcopum. to. 7.73. F. & sequen. Retract. to. 1. 14. E F
 Gaudentius Ecclesiae suae incendium minabatur. Ibidem. F
 Gaudium. Gaudium.
 Gaudium verum. to. 1.40. B

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Gaudentes misericordiam alienis, taxantur. to. 1. 163. M. & sequen.
 Gaudium beatorum quale erit. to. 2.174. G
 Gaudiorum diuersitas in sanctis. to. 2.181. C
 De quibus gaudere debeamus. Ibidem. E & H
 Gaudium vitae temporalis, aut metis, in quibus consistat. Ibidem. 120. A. B
 Gaudere cum sit bonum, &c. to. 4.253. D E
 Gaudia aeterna. to. 3.235. M
 Gaudium rectum. to. 3.236. I
 Gaudium Christiani. Ibidem. M
 Gaudium mundi. to. 4.233. D. & sequen.
 Gaudium huius seculi, non est gaudium. tomo. 8.238. K L. to. 10.31. G
 Gaudium spirituale. Ibidem. I
 Gaudia futurae vitae. to. 4.256. B C
 Gaudet proprie boni, gestit mali. to. 4. 278. K
 Gaudij affectio vel passio, licet proprie sit sanctorum atque piorum: inuenitur tamen esse malorum, contra Stoicos. to. 5. 116. M. & sequen.
 De gaudio perfecto quod erat in paradiso terrestri. to. 5.122. K
 Non est gaudere impiis. to. 5.117. A
 Gaudium beatorum, quale sit. to. 8.59. H I
 Gaudium iustorum, non est quasi, sed verum. to. 8.100. I K
 Gaudium beatorum tale erit, quale hic non nouimus. to. 8.210. C
 Gaudium plenum & perfectum, quando erit. to. 8.243. H. to. 9.107. K
 Qui vult securus gaudere, in illo gaudeat qui non potest perire. to. 8.203. C
 Non est gaudium certum in hoc mundo, nec de alio, nec in alio, nec in te. to. 8.105. H
 Gaudere, quod vocat impij, non est gaudere. to. 8.238. K
 Si gaudes de seculo, immundo gaudio vinceris ad deum: nisi de redemptione gaudes, tunc impletur vero gaudio os tuum, & lingua tua exultatione. to. 8.321. C
 Gaudium magnum habet spes gaudentis. Eodem. 324. K
 Gaudium nostrum non debet esse de inferioribus coram hominibus, sed de superioribus coram angelis. to. 8.344. B
 Non nouit impius gaudium iusti. Ibidem.
 Gaudiis terrenis quare deus miscet tribulationes. Ibidem. G H
 De quocunque bono temporali gaudeas, transitorium est: si gaudeas in deo, tanto firmitus gaudebis, quanto est ille certior in quo gaudebis. to. 8.362. M
 De interioribus gaudemus, de exterioribus necessitatem habemus. to. 8.351. H
 Gaudium Christi ab aeterno fuit plenum. to. 9.97. C
 Gaudium Christi in nobis, gratia est, quam praestitit nobis. Ibidem.
 Gaudium dei de nobis, in nobis augetur, non in deo. to. 9.97. C D
 Gaudium nostrum quo Christus nos praedestinavit. Ibidem. D
 Gaudium expectantium iudicem in fide, aeternum erit. to. 9.129. M
 Gaudium paradisi. to. 9.172. M. & sequen.
 Plenum gaudium vitae aeternae. to. 9.175. K
 Gaudium duplex. to. 10.31. C
 Gaudere in domino, & in seculo, non possumus. Ibidem. C. & seq.
 Verum gaudium in hoc mundo, nec est, nec fuit, nec erit, nec esse potest. to. 10.277. B

Post mundi gaudia sequitur aeterna lamenta. to. 10.283. E
 Gazophylacium. Gazophylacium, quid. to. 8.142. G
 Gebal. Gebal.
 Gebal, vallis vana, id est, fallaciter humilis, interpretatur. to. 8.199. B
 Gedeon. Gedeon.
 De Gedeone & duobus filiis. to. 3.165. M. In fine, & sequen.
 Gedeonis vellus, quid adumbret. to. 4.73. A
 to. 6.59. B C. tomo. 7.110. G. & 172. I. to. 8. 92. L. M. & 170. M. & seq. tomo. 10.56. E F. & 182. C D. & seq.
 De Gedeone & duobus signis. to. 3.165. M. & seq. to. 10.181. M. & seq.
 Gedeon typum Christi gessit. to. 10.182. E
 Quid Gedeonis mysteria. Ibidem. E. & seq.
 Gehenna. Gehenna.
 De gehenna vtrum aliquando exeant, qui sunt post baptismum peccatores. to. 4.151. M & sequen.
 Gehennae mala. to. 4.256. M
 Terret malos gehenna. Ibidem.
 Gehena corporeus ignis erit, & cruciabit, &c. to. 5.201. B
 Vide, ignis inferni.
 Reatus gehennae quomodo soluitur. tomo. 10.16. C
 Malum non facere, timore gehennae. tomo. 10.94. K
 Gemere, Gemitus. Gemere, Gemitus.
 Gemitus non est nisi laborantium. tomo. 8. 29. C. & 34. D
 Gemitus carnis & cordis, differunt. Eodem. 69. I K
 Gemitus iusti a multis hominibus est absconditus, non ante deum. Ibidem. M
 Gemitus cum habeat tristitiam, est tamen gemitus qui habet & gaudium. tomo. 8. 247. G
 Quod boni gemant, male gementes. to. 8. 248. A
 Sancti quare gemant, & quomodo gemant. Eodem. 320. D. & I K
 Spiritus sanctus tunc dicitur gemere, quando nos facit gemere. to. 9.11. I K
 Gemini, Tergemini. Gemini, Tergemini.
 Geminiorum constellatione discussa. to. 1.29. K L. to. 3.8. H. & 119. I K. to. 4.127. A
 Tergeminiorum pugna. to. 5.24. E F
 Gemini. Eodem. 40. A. & seq. B C
 De Esau & Iacob, geminis, multum inter semorum & actionum qualitate disparibus. to. 5.41. H
 Gemini simul nati, diuersos habuerunt euentus: & quod simul concipiuntur. tomo. 5.41. H
 Generalis. Generalis.
 Generalis sermo, parte duntaxat designans. to. 2.63. A
 Genealogia. Genealogia.
 Genealogia Christi variè narrata. to. 4.91. K & seq. to. 6.48. D.
 Genealogiam Christi, apud Matthaeum & Lucam, Africanus concordauit. tomo. 1.10. H
 Genealogiam Christi Manichaei respuunt. to. 6.46. L. & 48. M. & seq.
 Generatio, Generationes, Gignere, &c. De generatione & corruptione. to. 1.163. K L
 Quadruplex

INDEX

Quadruplex generationis modus. tom. 10. 287. E. & 291. K
 Gignendi officium. to. 3. 121. H
 Annunciabitur domino generatio venturas exponitur. to. 2. 126. A
 Generationes generationum, que sint. to. 8. 169. K L
 Generatio generationum annorū dei, quæ fit. Eodem. 250. H
 Mille generationes, quæ sint. to. 8. 267. A
 Finito seculo nulla erit generatio. to. 8. 168. G
 Generationes istæ, Lunæ comparantur. to. 8. 174. M
 Duæ sunt generationes, quib⁹ veritas nunquam deest. to. 8. 300. I
 Generationibus, parentibus deus creat filios, ad solatium & subsidium senectutis eorum. to. 8. 168. K
 Generatio & generatio quæ sit. Ibid. 249. F
 Generatio & generatio, omnis generatio dicitur est. to. 8. 363. E. & 368. G
 Generationis repetitio perpetuitatē significat. to. 8. 193. G. & 212. M
 Generatio & generatio seculum, quod multis generationibus agitur, significat. to. 8. 91. G H
 Generatio filiorum non est opus bonum, nisi cum sit secundum finem summi boni. to. 5. 129. M
 Generant sibi quidam filios, quidam vero deo, in vero matrimonio. to. 5. 131. D
 Generationes gentium, aliquæ sciuntur vnde ortum habuerint, aliquæ nō. Ibidem. 126. M
 Generatur homo, & nascitur cū modo perfectionis, quem habiturus est, sed habet ipsam in ratione, non in mole. to. 5. 215. E F
 Generare non posse hominē in decimo anno, vel citra. to. 5. 127. D
 Generare potest senex, non decrepitus, de muliere iuvene, non autem procreta ætatis: quāvis & ipsa concipere possit de iuvene viro. to. 5. 141. B
 Generatio hominis recapitulatur post mortem Abel: & quare. to. 5. 130. H. & seq.
 Generati fuissent absq; peccato, quotquot saluandi erant. to. 5. 120. E. & seq.
 Generassent filios primi parentes sine libidine, & sine corruptione integritatis, si non peccassent. Argumentum quod virgines generassent. to. 5. 122. L
 Generatio fuisset in paradiso, si primi parentes non peccassent. to. 5. 121. L
 De generationib⁹ Cain, & Seth fratris sui, prolatis vsque ad diluuium: & de numero, & quid significent. to. 5. 129. L. & seq. & 130. H I
 Generasse dicuntur homines, ante diluuium existentes, longæuæ ætatis. to. 5. 128. E. & sequent.
 Generatio, Regeneratio.
 Generatio carnalis, & spiritalis.
 Sicut per primam generationē omnes pertinent ad Adam: ita per secundam omnes ad Christum. to. 2. 22. K L. & 88. E F. & sequent.
 De generatione duplici, carnali, & spiritali. to. 2. 48. B C
 Generatio spiritalis, adoptio dicitur. Ibidem. 51. B

Generatio ventura quomodo annuntiabitur domino. Ibidem. 126. A B
 Generatio æterna, quā difficilis intellegendi. to. 3. 173. I K
 Generatio terrena & cœlestis. Eodē. 237. H
 Regeneratio perfecta, quādo. to. 7. 149. E F
 Regeneratio duplex. to. 7. 193. G. & 201. K. & 211. G
 Regeneratio, renascētia, & baptisimus, idē. to. 7. 240. A
 Quod simus in ista generatione filij dei: erimus in ista generatione filij resurrexerunt. to. 8. 363. E F
 Generet te mater Ecclesia, non abortiat. to. 8. 124. I
 Est generatio qua fideles efficiuntur, & per baptisimū renascimur: est generatio qua à mortuis resurgemus. to. 8. 339. E
 Generationes duæ lunt, vetus, & noua. to. 8. 216. H I
 Vna mortalis, alia æterna. to. 8. 244. K
 Quod sint duæ generationes, carnis, & sanguinis: & generatio futura i resurrectione mortuorum. to. 8. 212. M
 Generatio duplex, carnis, & spiritus. to. 7. 156. F. & sequent.
 Generationis & regenerationis differētia. to. 10. 95. A
 Nobilior est generatio spiritalis, quā carnalis. to. 10. 153. D
 Generatio Christi, diuina & temporalis.
 In generationibus creaturarum non est similitudo generationis filij dei. to. 9. 239. D E
 Diuersitas generationis diuinæ, & creaturarum. to. 9. 241. D
 Generatio filij æterna, per creaturas demonstratur. to. 9. 39. G
 In generationibus terrenis inueniuntur pater & filius, coæui, non tamen coæterni. to. 9. 239. D
 Duplex filij dei generatio & natiuitas. to. 10. 48. B. C. & 111. M. & seq.
 Generatio cœlestis reparauit, quod terrena natiuitas perdidit. to. 10. 128. C
 Generationis temporalis Christi, non æternæ, capax est vtriusque humana fragilitas. to. 10. 125. A
 Generatio Christi. to. 10. 124. L M
 Generatio Christi æterna, sine matre temporalis, sine patre facta est. to. 10. 125. A
 Generationis Christi æternæ & temporalis, differentia. to. 10. 133. A
 Conditiones vtriusque generationis Christi. Ibidem.
 Generatio Christi diuina.
 De geniti & ingeniti vocabulo. to. 3. 72. F
 Generatur diuina natura. to. 5. 104. H
 Vt deus pater generaret filium, non aliquo confugio indiguit: exemplo ostenditur. to. 8. 88. B
 Quod genuit sine initio, & sine fine, ibi. B C
 Vtrum filius dici debeat, semper gignitur, aut semper genitus. to. 8. 4. A
 Quod deus vnum verbum genuerit. to. 8. 138. M
 Quod vnicum genuerit, & vnum noluerit: fecit ei fratres nō gignēdo, sed adoptando. to. 8. 151. L
 Ex vtero ante Luciferum genuit te: exponitur. to. 10. 116. I
 Generatio filij in diuinis, ineffabilis est. to.

10. 124. L M
 Generationem eius quis enarrabit? de qua generationē dicatur. to. 10. 128. E
 Generatio Christi diuina. to. 10. 129. B. & seq.
 Genuit pater filium, & quomodo. to. 10. 191. A B
 Non queratur quomodo pater genuit filium, quod & angeli nesciunt. to. 10. 215. H
 Error circa generationem filij dei.
 Hæretici monstrum prædicant deum patrem genuisse, gignendo filium diuersæ à se substantiæ. to. 10. 44. E F
 Generatio Christi temporalis.
 In generatione Christi Matthæus & Lucas quomodo variant. to. 4. 26. B. to. 6. 48. D
 Generatio Christi duplex. to. 4. 91. B
 Generationes Christi, in tres partes diuisæ. to. 4. 204. I
 Generationes. xliij. Ibidem, K
 Generationem Christi exorsus est Matthæus ab Abraham, &c. to. 5. 128. I
 Generationes Christi, non frustra à Matthæo sic commemorantur. to. 5. 144. F G
 Matthæus generationē Christi descendendo narrat, Lucas ascendendo. to. 10. 15. E
 Et quare. Ibidem.
 A Christo vsq; ad Adam, generationes septuaginta septem. to. 10. 15. E F
 Et quid significet. Ibidem.
 Comparatio generationis Christi ad generationes humanas. to. 10. 129. D
 Genesis.
 Genesis liber creaturæ cœli & terræ. to. 10. 13. M
 Genesis ad literam, quare sic intulitur. Eodem. 11. L M
 Geneleos obscuritas. to. 1. 48. I. & sequent.
 De Genesi contra Manichæos, libri duo. to. 1. 180. G. & seq.
 Recitatio secūdi & tertij capitis Geneleos. to. 1. 184. K L
 Genesis ad literam vsq; non potest exponi. Ibidem. 185. C D
 De Genesi ad literam, liber imperfectus. to. 3. 108. M. & seq. Retractat. to. 1. 60. K
 De Genesi ad literam, libri duodecim. to. 3. 113. K. & sequent. Retractat. to. 1. 6. K
 Geneleos liber, historia. to. 3. 137. L
 Genethliaci.
 Genethliaci, vulgo Mathematici. to. 3. 8. F. to. 5. 216. H & K. & seq.
 Genethliacorum superstitiosa vanitas taxata. to. 1. 21. G H. & 29. G H. to. 3. 8. F G
 Genus, Genium.
 Genus deus. to. 5. 55. C
 Genus quid. Eodem. 58. B
 Genium. to. 10. 5. L M
 Genitalia.
 Genitalia cur dixerit Apostolus Inhonestia. to. 6. 10. 2. B C. Retractat. to. 1. 10. I
 De genitalium vel pudendorum verecūdia. Eodem. 121. A B
 Genitalia non mouentur à libidine. to. 5. 122. C D
 Genitalium motus à deo. to. 7. 188. H
 Gennadius.
 Gennadius medicus, & eius visio. to. 2. 93. A B
 Gentes, Gentiles.
 Gentium conuersio ad Christū. to. 1. 157. K. & seq. to. 2. 31. H. & seq.

Gentes

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Gentes non iudicandæ. to. 1. 52. D Vide, Electio.
 Gētib⁹, quomodo vtitur Ecclesia, Eodem. 158. G
 Gentium vocatio prædicta. to. 2. 43. H & seq. & 156. L & seq. & 159. E F. to. 3. 191. F. to. 6. 17. C & seq.
 Ex gentibus multi crediderunt in deū, ante aduentum Christi. to. 2. 91. A
 Gentiles & incircūcisi, multi placuerunt deo. Ibidem.
 Gentes, hæreditas Christi. to. 2. 152. E F & 154. G. & 156. M. & fo. seq. B & 171. A
 Gentiles si quid bene dixerunt, non aspernandum. to. 3. 8. C
 Gētilium superstitiones taxatæ. Ibidem. G
 A gentilib⁹ si quid bene dictum in nostrū vsum est conuertendum. to. 3. 10. I K
 Gentes peruenisse ad cognitionem dei, per creaturas. Eodem, 183. I & seq. copiosè.
 Gentes natura duce beneficientes. Eodem, 186. M & seq.
 In gentibus, imago dei non omnino deleta. to. 3. 187. B
 Gentes an pertineant ad gratiam mediatoris. Ibidem, & seq.
 Gentes sunt plures quā linguæ. to. 5. 135. H
 Gentes non tam dicuntur propter generationes familiarum, quā propter genera seclorum. to. 8. 157. B
 De hoc. Eodem, 206. H I
 Gentes quare lapidibus comparentur. to. 8. 94. L. to. 9. 19. M & seq.
 Exercent ludos, & cantica gentiliū Christianus fit paganus. to. 9. 250. B
 Gentes impiæ, iudæi cæci. to. 10. 27. M
 Gentilis. to. 10. 106. K
 Gentium laus. to. 10. 164. B C
 Gentium vocatio, in Isaac promittitur. to. 5. 140. I
 Promissio vocationis gentium, iuramento firmata est. to. 5. 142. A B
 Gentium vocatio. to. 6. 17. C & seq.
 Gentium consensus in Christum. to. 6. 25. B C
 Gentes ne superbiat de Iudæorum lapsu. Eodem, 53. C D
 Gentes omnes in Christo benedicendæ. to. 7. 3. F
 Infideles derelinquuntur per iustitiam, fideles vocantur per gratiam. to. 9. 162. C
 Vocatio gentium in tribus Magis. to. 10. 137. E F
 Ad gentes Christus non venit, sed discipulos suos misit. to. 10. 162. A B
 Gens iudæa per legis susceptionem, & tatorum prophetarum miracula exaltata, Christo noluit humiliari. Ibidem. H
 Gentes ad Euangelium vocatæ. to. 10. 28. G
 Genus.
 Genus & species quid. to. 1. 64. C D
 Geometria.
 Geometria & Astronomiæ inuentio. to. 1. 110. K
 Geometria rari. to. 3. 91. I
 Geon.
 Geon fluius paradisi, alio nomine Nilus. to. 1. 186. F. to. 3. 138. M
 Geraseni.
 Geraseni mysticæ. to. 4. 78. E
 Germanitanenses.

Germanitanenses. to. 2. 190. M
 Germinare.
 Germinet terra hærbam: exponitur. to. 3. 111. I
 Geruasius.
 Geruasij & Prothasij translatio mirabilis. to. 1. 35. K
 Geruasius & Prothasius, monachi fuerunt, & postea martyres. to. 9. 227. D
 Geruasij & Prothasij corpora, quomodo sint Ambrosio reuelata. to. 5. 209. D & sequentib.
 Ad Geruasij & Prothasij memoriam, quæ miracula facta sunt de cæco illuminato. Ibidem. C D
 Geson.
 Geson. to. 3. 30. M
 Gestæ.
 Omnia temporaliter gesta à domino Iesu, fidem nobis inferunt. to. 10. 19. A
 Getæ.
 Geth.
 Geth ciuitas Allophylorum. to. 8. 118. I
 Geth interpretatur torcular. Ibidem. K
 Getulia.
 Getulia vbi sit. to. 5. 25. D
 Giezi.
 Giezi fallacia, & lepra. to. 3. 168. C
 Giezi accepta pecunia à Naaman, accepit simul lepram. to. 10. 230. B C
 Giezi iudam traditorem, vel populū iudaicum signat. Ibidem. C D
 Gigas.
 Gigantes qui. to. 4. 20. A
 Gigas Nemroth. Ibidem. F
 Gigantes nasci poterunt de hominibus cōmunibus. to. 5. 131. D
 Gigantes placuit creare deo. Ibidem. H
 Gigates plures fuerunt ante diluuiū, quā post. Ibidem. G H
 De gigantibus multæ fabulæ scriptæ sunt, scilicet, quod non habuerunt homines patres. to. 5. 131. C D
 Gigas superbum significat, extolentem se aduersus deum. to. 8. 48. M
 Gigantes in malo superbos, in bono Christum significant. to. 8. 211. H I
 Gladius, Gladiatores.
 Gladiatorijspectaculi infania. to. 1. 27. E F
 Gladius flammeus ante paradisum. Eodem, 188. H I. to. 3. 152. M
 Gladius pro tribulatione. to. 2. 60. M & fo. seq. A & D & 64. C. to. 3. 29. H. to. 8. 267. I
 Gladius spiritus, verbum dei. to. 2. 61. C. to. 8. 88. L
 Gladius, lingua. to. 2. 123. E. to. 3. 174. M. to. 8. 141. L
 Nomine gladii mors significatur. to. 8. 24. H
 Gladius visibilis in Ecclesiæ disciplina cessauit. to. 4. 13. L
 Qui gladio percussit, gladio morietur. to. 4. 277. A
 Gladi⁹ verbi dei, orphanos facit & viduas. to. 8. 152. H
 Et quare bis acutus. Eodem. 129. L
 Gladij accinctio circa femur, quid sit. to. 8. 89. B. & 225. C
 Gladius Christi separat. Eodem, 236. L

& 258. D
 Gladius bis acutus, dicitur verbum dei. to. 5. 193. C
 Gladius domini bis acutus, Christus est: & tunc vibrabit, &c. to. 8. 10. M
 Est gladius domini bis acutus, sed bonus est gladius filiorum hominum acutus, sed malus. Eodem, 122. L & 141. L
 Gladius est benignus, & est gladius malignus. to. 8. 362. B & 280. A B
 Gladius dei, anima iusti. to. 8. 54. C D
 Gladius Christi spiritalis fortior est separans, quā copulans natura carnalis. Eo. 88. M & 236. L
 Gladius dei, vnde debellauit orbem terrarum, occidendo spiritus nequitie, spiritus dei est in veritate sermonis dei. Eodem, 225. C
 Gladij eductio, apertam iniquorum significat persecutionē. to. 8. 62. D & 142. A
 Gladij accipites qui sunt: & quid significet & cur in manibus, & non in linguis sanctorum. to. 8. 380. A B & seq.
 Gladius bis acutus, potestas est qua defenduntur boni, & puniuntur mali. to. 9. 148. L & 149. D
 Isidorus dubitat, an de gladio materiali, an de spiritali intelligatur, quod dixit Simeon, Tuam ipsius animam doloris gladius pertransibit. to. 10. 270. F G
 Suo gladio iugulare. to. 2. 10. F. to. 6. 14. H
 Iustus melle gladius. to. 2. 13. H & 15. G
 Plumbeo iugulare gladio. to. 1. 119. C
 Pugio plumbeus. to. 7. 215. I
 Gladiatores licentiosa crudelitate viuunt. to. 8. 248. I
 Gloria.
 Gloria. to. 3. 68. H & 241. H
 Gloria quid sit. to. 4. 125. K to. 9. 106. I & 109. G
 Glorificare, honorificare, & clarificare. to. 6. 146. E
 Gloria vana, humana, mundi, etc.
 Gloria vana, etiam virtuti infidelitur. to. 1. 42. F G
 Gloria inanis pestis. to. 1. 106. C & 139. I & 141. M
 Gloria popularis contēnenda. Eodem, 143. F & 170. G
 Gloriantes de bonis operibus, stulti. to. 2. 127. B
 Gloriatio in bono & in malo. to. 3. 183. G
 Gloria vana. to. 1. 42. B & 106. D. to. 3. 237. B. to. 4. 264. I. to. 9. 106. I
 Gloria mundi, & huius contemptus. to. 3. 240. C & 242. C D
 Gloria vana, quib⁹ potissimum infidelitur. Eodem, 241. A
 Gloria de magnitudine imperij, comparatur vitreæ latitiæ, fragiliter splendide. to. 5. 31. K
 Gloria sequitur fugientem. to. 5. 44. K
 De gloria vana Romanorum. Ibidem. E F
 Gloria est iudicium hominum, de hominibus bene opinantium. to. 5. Ibidem. K & sequent.
 Gloria hominum. to. 5. 45. F & seq. & 46. M & sequentib.
 Brutus pro gloria temporalis, filios suos occidit. Ibidem. B C
 Gloria contemptor. to. 5. 47. A
 nn Tam tur-

INDEX

Tam turpiter seruire virtutes humanae gloriae quam corporis voluptati. Ibidem. D E
 Gloria nostra tunc in puluerem deducitur, &c. to. 8.9. K
 Inanis gloria cur maximè fugienda est per se & c. Ibidem. L
 Gloriarum in malitia, quid sit. to. 8.109. I
 Deus abstulit nobis gloriam nostram, vt daret suam. to. 8.147. D E
 Gloria debet esse bona & vera. Eodem, 353. K L
 Non est qui non amet gloriam, sed gloria suorum reprehenditur à domino. Eodem, 379. K
 Qui tali gloria delectantur, in conscientia sua nihil habent. Ibidem. L
 Habere gloriam, sed non apud deum, quid sit. to. 8.41. B
 Non est magnum gloriarum in laetis, sed in tribulatione. to. 8.44. E F
 Nemo gloriatur de bono quasi de suo. to. 8.28. D
 Gloriam suam exemplo Christi nemo querat. to. 9.54. B
 Gloria falsa fallit homines. to. 9.106. I
 Gloria humana multis obstat, quomodo respiciant. to. 9.101. G H
 Inanis gloriae & timoris domini cõsuetus. to. 9.224. K
 Inanis gloria est fugienda. to. 9.236. A B
 Gloria sanctorum, & diuina.
 Glorandum in solo domino. to. 1.37. D
 to. 2.33. K & 127. C. to. 3.42. M & seq. & 238. M
 In nullo glorandum, quoniam nostrum nihil est. to. 1.10. B. to. 2.33. K L
 Existimo enim quod non sunt cõdigne passionis huius temporis ad futuram gloriam, quae reuelabitur in nobis, &c. exponitur. to. 4.134. D & seq.
 Gloria, & splendor, & ἐξουσία. to. 4.225. H I
 Gloria dei. to. 5.45. F & seq.
 Propter gloriam aeternam, omnia cõtenuenda. to. 5.46. B C
 Gloria vera vbi erit, & verus honor. to. 5.217. K
 De gloriae celestis incomprehensibilitate. Ibidem. K L
 Gloria Christianorum. to. 8.56. M
 Gloria nostra futura, quae. Eodem, 62. L
 Glorificationem praecedat passio. to. 9.81. E
 Gloria nostra futura erit, aequari angelis, & videre deum. to. 8.62. L
 Quomodo sancti non in theatris, non in circis, non in foris, sed in cubilibus suis gloriantur. to. 8.379. L M
 Glorificamus deum, gloriosum dicendo nõ faciendo. to. 8.75. M
 Gloria fit quisque clarus, & claritate gloriosus. to. 9.106. I
 Qui gloriam deo debitã de bono suo querit, hic fur est, & latro. to. 9.166. M
 Querens furari gloriam dei, similis est diabolo. Ibidem.
 Gloria diuina, non est ambienda. Ibidem.
 Gloria communis omnium. to. 9.188. G
 Differentiae singulorum. Ibidem.
 Gloria beatorum post iudiciũ. to. 9.205. I K
 Effectus spei celestis gloriae. to. 10.283. D

In sola cruce glorandum. to. 10.178. F & sequentibus.
 Gloria dei patris, & filii.
 Gloriam filii, quomodo pater iudicat. to. 9.69. I
 Personae inuicem, quomodo se glorificent. to. 3.60. B
 Gloria filii hominis tunc venit, quando gentes in eum crediderunt. to. 9.81. D E
 Vt glorificent patrem vestrum, qui in caelis est, & ne videamini ab eis, conclusiones duarum sententiarum in Euangelio quid operentur. to. 10.2. G H
 Nõ minor est gloria, quod tumulus Ioseph suscitauerit Christum, quam quod sanctae Mariae vterus procreauerit. to. 10.195. C
 Glorificatio Christi resurgendo & ascendendo completa est. to. 10.213. E
 Non ad hoc venerat Christus, vt alienam gloriam inuaderet, sed vt suã donaret. to. 10.258. M
 Duæ sunt glorificationes secundum suscepti hominis formam. to. 10.319. D E
 Christus bis glorificatus, bis dedit spiritũ. Ibidem. E
 Glutinum.
 Quo glutino glutinetur aia deo. t. 8.140. M
 Gnostici.
 Gnostici vnde sic dicti. to. 6.3. M
 Gnosticos, nonnulli Borboritas vocant. Eodem, 4. A
 Gnostici animã naturã dei esse dicunt. Ibi. Bonum deum & malum fingunt. Ibidem.
 Gog, & Magog.
 Gog, & Magog quid significant. to. 5.189. K & sequentibus.
 Goliath.
 Goliath David superat. to. 10.58. M
 Spurius. Eodem, 225. E F
 Quare percussus à David in fronte. to. 10.108. C
 Goliath, typus diaboli. to. 6.8. F & seq. to. 8.49. M. to. 10.225. G
 Gorgon.
 Gorgon monstrum. to. 5.159. F
 Gothi.
 Gothi sub rege Alarico, Romam euertunt. to. 1.13. C in fine.
 Gothorum irruptio in Africã. to. 1. in Possidonio.
 Gothi quid sit, sihoraar men. to. 2.164. K
 Gothicam linguã, Roma capta didicit. Ibi. Gothi multis senatoribus pepercerunt. to. 5.29. H I
 Gothorum clades magna, & quot vno die ceciderint. to. 5.48. A
 Gothorum rex, Christianos persecutus est. to. 5.174. M & seq.
 Grabbatum.
 Grabbatum, proximum significat. to. 9.33. I
 Quid est quod dominus dixit paralytico, Tolle grabbatũ tuum, & vade in domũ tuam. to. 9.243. H
 Gradus, Gressus.
 Gradus quatuor ad felicitatẽ. to. 3.44. G
 Gradatio figura. Eodem, 109. D
 Gradus ad amorem aeternum. to. 3.81. G
 Gradatio, graecè καίμαξ dicitur. to. 3.109. D
 Gradus virtutum. to. 4.128. B C

Gradus ad caelestem iustitiam. to. 4.128. H
 Gradus docendi. Ibidem.
 Gradus quatuor ad perfectionem hominis. to. 4.133. F & sequen.
 De gradu coniugiorum matrimonio antiquitus. to. 5.128. K & seq.
 Gradibus distinctis omnia à deo ordinata. to. 6.140. F
 Gradus indifferenter sunt ascendentiũ, & descendentiũ. to. 8.71. G
 Gradus, qui in psalmis, ascendentiũ sunt. to. 8.307. M
 Quatuor sunt hominum gradus, & status, in Ecclesia. to. 10.297. M
 Vide, Varietas.
 Si gressus hominis dominus non dirigeret, tã prauis essent vt semper ad praua irerent, & semitas curuas sequendo redire non possent. to. 8.63. I
 Gressus dei qui sint, & quomodo videatur. to. 8.156. E
 De verbis Psalmi, Gressus meos dirige secundũ verbũ tuũ. Ser. to. 10.67. F & seq.
 Graeci.
 Graecis literas puer Augustin⁹ abhorruit. to. 1.17. A
 De literis Graecis & Latinis. Ibidem. D
 Graecos codices consulit Augustinus. to. 2.61. G & 71. L. 84. E in fine. to. 3.56. B C
 Graeca laudantur. to. 2.62. E & seq.
 Graeca quaedam in lege non trãsata. to. 2.164. H & seq.
 Graeci, gentes. to. 2.169. G
 Pagani. to. 3.177. K
 Graecam linguam & Hebraeam, necessariã esse ad cognitionem literarum sacrarũ. to. 3.61. I
 Ad Graeca exemplaria nouum testamentũ emendandum. to. 3.7. G
 Vetus item, iuxta. lxx. Ibidem.
 Graecè mediocriter doctus Augustinus. to. 3.64. C
 Graeca lingua inter ceteras gentium clarior habetur. to. 5.64. F
 De Graeciae regibus, sacra instituentibus diis. to. 5.69. D
 Graeci, diuinis honoribus honorauerunt illos, à quibus magna beneficia receperunt. to. 5.12. B
 Graeci honorauerunt scãnicos homines. to. 5.11. I
 Graeci, de sapientiã nomine gloriati sunt. to. 5.67. I
 Graeca lingua in aliquibus euidentius sonat, quam Latina. to. 10.40. G H
 Libros Graecos inspicebat Augustinus in passibus controuersis. to. 10.72. H
 Gracchus.
 Gracchi seditiosi, pro lege agraria occiduntur. to. 5.17. F G
 Gracchi agros hostium malè diuidentes, puniuntur. to. 5.28. F G
 Gracchi caput auri pondere veditur. Ibi. G
 Gramma, Grammatica.
 Gramma quid sit. to. 1.65. B
 De grammatica, liber. to. 1.53. M & sequen. Retract. to. 1.2. F
 Grammatici, magistri penulati. to. 1.17. F
 Grammaticorum leges anxie seruantur, diuina praecepta non item. Ibidem. H I
 Quidam plus curã vitare barbarismũ, quam vitia morum. Ibidem. K
 Grammatices

Grammatices inuentio. to. 1.110. G H
 Grammatica, Latine literatura dicitur. to. 1.38. I. & 110. E
 Grammatici, iudices poetarum. Ibidem. I
 Grammatica quid sit. to. 1.120. H
 Grammaticorum est poetarum fabulas ad vititates referre. to. 4.218. D
 Grammatici & rhetores quomodo accipiendi ad Christianismũ. Ibidem. I
 Grammatonilogos appellat literarum inductores. to. 5.170. K & M
 Grammaticus potest de arte sua honestè viuere. to. 8.167. C
 Grando.
 Grandinis generatio. to. 3.121. A
 Grando est iniquitas, res alienas auferens. to. 8.189. I
 Grando, ignis, & voces. to. 10.171. H
 Granum.
 Granũ sinapis missum, &c. quid significet. to. 8.157. H I & sequentibus.
 De grano tritici, quod seminatum in se habuit magnam multitudinis fecunditatem. to. 8.159. F & seq. & 162. K
 Nisi granum frumenti mortuũ fuerit, &c. exponitur. to. 10.169. L & seq.
 De granis & palea. to. 10.28. D E
 Gratia.
 Gratia vocabulum generaliter & specialiter accipi. to. 1.8. L & 12. H & L
 to. 2.33. M
 Gratia quid Ciceroni. to. 4.125. G H
 Gratia dei quid. to. 4.288. A. to. 9.6. F G
 Meritò gratia nominatur, quia gratis datur. to. 8.86. F
 Gratia natura dicitur. to. 2.89. E F
 An gratia sit natura. to. 3.46. K
 Gratia & stipendium peccati. to. 3.43. K
 Gratia. to. 3.27. A B & 37. F & 45. M & sequen. G & K & 53. F & 182. A & 235. L & fo. seq. D & 241. H
 Gratia quare sic dicta. to. 8.41. M. to. 10.50. K & 113. F
 Gratia & praedestinatio.
 Gratia & praedestinatio. to. 3.41. L
 Gratia cligimur & praedestinamur. to. 5.123. M
 Inter gratiam & praedestinationem, quid interfit. to. 7.269. A B
 Gratia dei gratuita, & credenda, & praedicanda. Eodem, 277. M
 Gratia, & liberum arbitrium.
 Gratia & liberum arbitrium. to. 1.3. F G & 9. A & 10. K. to. 3.43. I & 45. K. & 46. B & K. & 237. G & 239. M
 Gratia dei vicit liberum arbitrium. to. 1.10. A. to. 4.147. L
~~Gratia & liberum arbitrium. to. 1.10. A. to. 4.147. L~~
~~7.144. B C~~
 Gratia dei super liberum arbitrium. to. 7.202. C
 De gratia & libero arbitrio. Eodẽ, 280. I K
 Retracta. to. 1.14. J
 Gratia dei, & liberum hominis arbitrium, discernenda. to. 7.281. G H
~~Gratia & liberum arbitrium. to. 10.68. G~~
~~Imò etiam ipsum liberum arbitrium. Ibidem.~~
 Gratia dei, & voluntas.
 Gratia prima, & secunda.
 De gratia dei & voluntate, quaestio difficil

IN DIUVM AVGVSTINVM.
 lima, & pauca intelligibilis. to. 2.34. A & sequentibus.
 Gratia dei an precedat, vel sequatur hominis voluntatem. to. 2.103. M & seq.
 Gratia duplex. to. 2.89. A & seq.
 Prima gratia beneficij dei est, redigere nos ad confessionem humilitatis. to. 8.74. G
 Gratia prima & secunda. to. 7.262. L
 Gratia, & iustitia.
 Gratia & iustitia. to. 3.235. H
 Gratia dei nec iniusta, nec crudelis potest esse iniustitia. to. 5.107. K in fine cap.
 Gratia bene vti facit mala morte, & iniustitia facit diligi. to. 5.108. L M
 Gratiam differre à virtutibus, inuit dicẽs, virtutes dari sola gratia dei. to. 5.215. E
 Gratia veteris & noui testamenti.
 Gratia in veteri testamento latens, in nouo reuelatur. to. 3.184. L
 Absque gratia, decalogus quoque occidit. to. 3.184. D E
 Gratia data est, vt lex impleretur. to. 3.185. G. 236. B
 Gratia promissio. to. 4.64. G
 Gratia & veteres seruati sunt. to. 4.145. A
 Gratia noui testamenti, à Christo & apostolis reuelata. to. 5.91. B
 Gratia noui testamenti, quae sit. to. 2. epist. 120. Retracta. to. 1.12. L
 Gratia iudiciũ, Christi humanitas. t. 3.38. A
 Gratia dei nobis, in homine Christo, commendatur. to. 3.95. H
 Gratia nobis praestatur per Iesum. to. 5.115. C D
 Gratia Christi. to. 10.7. I
 Tolle gratiã, quid est Christus nisi homo? to. 10.148. D
 Gratia donum.
 Gratia dona sunt duo. to. 3.237. C
 Gratia donatur bonis illud quod nõ debetur, sed iniustitia malis illud quod debetur. to. 5.130. I
 Gratia Christi hominibus donata, commendatio. to. 10.25. F
 Gratia, donum dei est. to. 10.50. K
 Gratia diuine bonitatis, quomodo accipienda. to. 10.62. H
 Sicut diuina bonitas excedit vota, ita adiungit gratiam ad merita. to. 10.188. L
 Gratia gratis data.
 Gratia gratis data. to. 1.3. F. to. 2.61. K & 99. I & fo. 124. A. to. 3.67. K L. to. 8.167. K. to. 9.6. G. to. 10.7. B
 Gratia nisi gratis detur, gratia non est. to. 3.43. K & 183. E. to. 7.167. G & 168. F & 172. F
 Quod ideo gratia, quia gratis datur. to. 8.41. M
 Si ideo gratia vocatur, quia gratis datur, nulla tua merita praecesserunt. to. 8.105. M
 Gratiam suam gratis dat deus. to. 8.120. B
 Cum gratiam audis, gratis intellige. to. 8.364. A
 Non est gratia, nisi gratuita. to. 8.21. A
 Gratia qua conditi sumus, vtrum gratis data gratia. to. 10.67. A B
 Gratia & meritum.
~~Gratia & meritum. to. 10.67. A B~~
~~105. & 106. to. 3.239. M. to. 8.86. E F & 105. M~~

Gratia & meritum. to. 3.241. H
 Pro gratia, contra meritis suis superbiens. to. 10.9. A
 De gratia & meritis. to. 10.14. B C & seq.
 Gratia commendatio, & propriarum virtutum confutatio. to. 10.27. K L
 Pro gratia cõtra merita. to. 10.56. A & seq.
 Gratia & meritum discussio. Ibidem. E
 Gratia non ex merito, sed meritum ex gratia. to. 4.143. K. to. 10.72. L & seq.
 Gratia praecedat meritum. to. 7.201. G
 Gratiam dei non tua merita praecesserunt, sed beneficia dei praecesserunt. to. 8.36. D
 Si vis alienus esse à gratia, iacta merita tua. to. 8.42. A
 Vt nobis gratiam suam daret, nulla nostra bona facta praecesserunt. to. 8.140. C in fine.
 Quod nõ detur ex meritis, testimonio cõprobatur. to. 8.147. B C
 Gratiam dei nõ nostris meritis, sed dei voluntati tribui, auctoritate probatur. to. 8.335. L
 Gratiam Christi nulla merita praecesserunt, sed ex ea cuncta emanarunt. to. 9.97. B
 Gratia commendatio.
 Gratiam Christi, omnes Pauli epistolae sonant. to. 2.95. K
 Gratia dei, maximè commendatur in incarnatione. to. 5.89. C & seq.
 Sine gratia, etiã lex quae in se est bona, virtus est peccati. to. 5.108. L M
 Gratia dei, quomodo per Iesum Christum. to. 8.88. F G
 Gratiam suam deus in omnibus scripturis nobis cõmẽdat. Eodem, 164. E F & seq.
 Gratia commendatio. to. 8.95. K & 130. B
 Gratiam dei cõmẽdat scriptura, quia per seipsum potest homo in illa ambulare, non tamen redire. to. 8.189. E
 Gratia dei, quae liberat nos, commendat se nobis in omnibus scripturis sanctis. to. 8.164. E
 Gratiam, qua gratis saluamur, in omnibus operibus suis deus in finitum. to. 8.359. B
 Commendatio gratiae, non solum qua nos fecit, sed etiam qua refecit. to. 8.363. M
 Gratia baptismi, & gratia iustificans.
 Gratia dei, Christiani fumus. to. 1.13. C. to. 2.86. G
 Gratia aboleri omnia peccata. to. 3.39. B
 Ante gratiã iniusti ocs. to. 4.243. M & seq.
 Gratia nobis facta in Christi baptismate. to. 10.139. A
 Gratia proprie iustificans, quae. to. 7.166. D
 Gratia dei sola iustificamur. to. 7.157. K & fo. sequent. D E
 Gratia qua iustificamur, charitas dei. to. 7.168. B
 Gratia dei in Paulo, quid. Eodem, 191. G
 De gratia & auxilio dei, Ambrosij testimonium. to. 7.169. E F & 201. F & 211. K
 Item Cypriani. Eodem, 200. D
 Gratia dei iumus, quicquid boni sumus. to. 8.148. K
 Quod gratia dei nullis nostris meritis praecedẽibus praeparet sibi in nobis locum. to. 8.152. K
 Gratia discernit & candificat in protectione corporis Christi, non merita, aut an ij virtus

INDEX

virtus propria. tom.8.154.M
Gratia dei & misericordia,semper praeueniunt peccatores. to.9.166.G
Quilibet absque dei gratia vana praesumit, nihil est. to.9.107.K
Totum,quod bene facimus,gratiae dei deputandum,non merito nostro. to.10.7.A B
Gratia dei,non meritis suis, discipuli ciecerunt daemonia. tomo.10.9.A
Homines aliqui iusti, non ex se, sed gratia dei. tomo.10.27.K
Gratia dei ex Saulo fecit Paulum non opera,nec merita. to.10.97.G H
Gratia & opera.
Gratiam dei,ad singulos actus dari. tomo.2.104.M in fine.
Gratia praecedit opera bona. tom.3.239.M to.4.144.M & seq.
Gratia cooperans. to.7.160.G
Gratiae dei commendatio, vt nemo de suis operibus gloriatur. to.8.167.A
Si propterea gratia est, quia gratis: nihil tuum praecessit,vt acciperes. Ibidem.K
Sine gratia dei nemo aliquid bene facit: quia quod male facit,ipsius hominis est: quod facit bene, de beneficio dei est. to.8.229.D
Gratiae dei est tribuendum,etiam quod recte facimus. to.8.303.L
Agens bene, ex deo habet & effectum operis,& initium voluntatis. to.10.137.G
Gratiae vis, & effectus.
Per gratiam dei natura liberatur, & regitur. to.1.13.C. to.3.144.E F
Ex dei gratia omnia. to.1.49.M
Gratiae vis. to.3.45.M & seq.K
Gratia operatur omnia. Ibidem.46.G
Gratiae omnia debent. Ibidem.H
Nihil agi sine gratia. to.3.53.F & 236.D
Gratia dei a daemone dominatione liberat. to.5.39.H
Aut gratiam minorem acceperunt angeli, qui ceciderunt quam alij: aut si parem, boni magis adiuti sunt. to.5.102.I
Gratia si non abundasset in martyribus: tantas poenas sustinere non potuissent. tom.5.102.A & sequentibus.
Gratia dei indebita aliquos liberat a morte secunda. to.5.115.A
Gratia quomodo possit dici doctrina. to.7.166.H
Gratia efficit. Ibidem.K
Ad gratiam dei non solum homo, sed & angelus pertinet. to.8.168.H I
Gratia dei non solum operatur remissionem peccatorum, sed etiam cooperantem sibi facit hominis spiritum in opere bonorum factorum. to.8.187.E
Quam gratiam & gloriam dabit dominus. to.8.202.C
Gratia dei nimis occulta est, qua hominum mentes reuolunt,vt possint audiri a ministris praecepta sanitatis. to.8.211.K
Gratia id agit,vt dilectione impleatur mandata dei,quae timore non poterant. tomo.8.204.G
Gratia,quare sit data. tomo.10.68.G
Nihil est homo sine gratia dei. to.10.190.H
Gratiae uocabula, & attributa.
Gratia,uita aeterna. to.2.96.M. tom.3.43.K tomo.7.282.I K

Gratiae dei auxilium. tom.3.144.D E.235.I
Vbi gratia. to.3.192.F
De correptione & gratia. to.7.286.H & se.
Retracta. to.1.14.K. to.2.34.C & seq.
Cur nomine sortis,gratia appelletur. to.8.38.L
Gratia quomodo non sit gratia. to.10.7.A B
Gratia,pluuia est. to.10.55.K
Gratia,medicina est. to.10.68.M
Gratia lactis copia significatur. to.10.108.B
De gratia,loci ex scripturis.
Gratia pro gratia redditur. to.3.43.K. to.7.282.L M
Gratia pro gratia,quid. t.7.282.M & seq. to.9.6.G H
Gratia dei diffusa in labijs,que sit. t.8.88.F
Fides gratia est, cum dicitur, Accipimus gratiam pro gratia. to.9.6.I K
Gratia,quam accipimus, cum dicitur, Et de plenitudine eius nos omnes accepimus: & habetur in Graeco & gratiam pro gratia. Ibidem.F
Vbi abundauit delictum, superabundauit gratia. to.9.162.H
Locus Pauli explanatus, Reliquiae per electionem gratiae saluae factae sunt. tomo.10.7.A B
Errores circa gratiam dei.
Contra inimicos gratiae dei acriter disputatum. to.1.12.M. to.2.82.H & seq. tom.3. de spiritu & litera. 181.K & seq.
Gratiae dei secundum merita nostra dari, Pelagiani asserunt. t.2.34.E & seq. to.7.167.E
Gratiam quomodo accipiat Pelagius. to.2.86.H & 89.E & 99.D. to.7.168.B C
Gratiam dei quomodo Pelagiani negant. Ibidem.
De natura & gratia,contra Pelagianos. to.7.157.F & seq. Retracta. to.1.3.F & 13.C
De gratia Christi & peccato originali, contra Pelagium & Coelestium. to.7.165.D & sequenti. Retracta. to.1.13.I
Gratiae, Gratiarum actio.
Gratiarum actio pro bonis sibi collatis. to.1.17.M
Gratiarum actio pro remissione peccatorum. Eodem.19.A
Gratiarum actiones nos debere creatori nostro. Eodem.151.B. & K L
Prodidi Iudaei Christiani facti, & alij Christiani, vbi male de gratia Christi sentiunt tomo.10.56.F
De gratiarum actioe multiplici deo pro suis beneficijs reddenda. to.5.62.K
Gratiarum actio, sacrificij laudis. to.6.130.L
Gratiae sunt deo referendae tam in aduersis quam in prosperis. to.8.45.D
Multi gratias deo agunt, cum illis accidit prosperum: sed cum aduersum venerit, blasphemant. to.8.101.F
Gratias gratiae dei agimus, non damus, non reddimus, non referimus, sed verbis tantum retribuimus. to.8.216.E
Gratias agit deo, qui deo gratias dicit. tomo.8.335.E
Gratiarum actioes deo sufficientes reddere non possumus. to.9.160.G
Gratiae deo agendae pro beneficijs acceptis. to.9.162.A B
Gratia deo rependenda. Ibidem.M
Gratiarum actio super illuminatione nostra. tomo.9.171.B
Decet gratias agere, qui gratiam meruerunt. to.10.191.D E
Scientia gratiarum actiois proponitur nobis ab Apostolo. to.10.65.F
Gratianus.
Gratianus imperat, & Theodosio imperium condidit. to.5.48.E F
Gratulatio. to.2.28.B
Gregorius.
Gregorius Nazianzenus. to.2.108.D
Gregorij sententia de videndo deo. Ibidem.
De peccato originali. to.7.203.H I
De gratia dei gratuita. Eodem.277.M & sequentibus.
Grex.
Grex dei, Ecclesia. to.4.279.G
Greges boni & mali. to.2.190.A
Gula.
Gula tentatio. to.1.40.K L
De gula vitio. to.2.105.M & seq.
Gulam deponere eo difficilius est: quod ea uti dulcius est. to.2.175.M & seq.
Per gulam perdidit Esau primogenita sua. tomo.8.94.D
Guttur.
Guttur voracitatem inhiantis gulae significat. to.8.18.A
Gymnosophistae.
Gymnosophistae Indorum. tomo.5.128.G
Habere.
Aberere. to.1.67.H
Quantum habebis, tantus eris. tomo.8.110.I
Multi aliqua habent, & non percipiunt sciendo quod habent. tomo.10.12.C
Habere aliquid, quid dicatur. tomo.10.107.F
Dominus per eum qui habet, iuuat egeni: per eum qui non habet, probat habentem. to.10.229.B
Habituatio.
Deus quomodo singulos inhabitare dignetur. to.5.81.I
Habituatio dei, conscientia est piorum. tomo.8.92.I
Habituatio nostra non debet recedere de caelo: quia in terra debemus sicut mortui ambulare, vt in caelo viuamus. tomo.8.100.D
Habituaculum dei, quid sit. to.8.48.I K
Quomodo habitet deus in caelo, qui habitat in sancto. to.8.315.C
Vbi habitabat antequam faceret caelum, & terram, & sanctos. Ibidem.D
In quibus habitet deus. to.8.28.D
Habita in deo, & habitabit in te. tomo.8.40.A
Deus non habitat in omnibus, qui in domo eius sunt: exemplo ostenditur. tomo.8.152.K
Alias habitat deus in sanctis, quam in Christo. to.8.155.C
Quomodo habitet in altis dominus, & tamen humilia respiciat. to.8.283.A
Deus vbi habitat. to.8.225.I
Qui intrant domum dei vt inhabitent, ipsi sunt qui intrant vt inhabitentur. tomo.8.333.B
Ille habitat qui non tenetur: nam qui tenetur, habitatur, non habitat. to.8.97.H Nemo

to.10.191.D E
Scientia gratiarum actiois proponitur nobis ab Apostolo. to.10.65.F
Gratianus.
Gratianus imperat, & Theodosio imperium condidit. to.5.48.E F
Gratulatio. to.2.28.B
Gregorius.
Gregorius Nazianzenus. to.2.108.D
Gregorij sententia de videndo deo. Ibidem.
De peccato originali. to.7.203.H I
De gratia dei gratuita. Eodem.277.M & sequentibus.
Grex.
Grex dei, Ecclesia. to.4.279.G
Greges boni & mali. to.2.190.A
Gula.
Gula tentatio. to.1.40.K L
De gula vitio. to.2.105.M & seq.
Gulam deponere eo difficilius est: quod ea uti dulcius est. to.2.175.M & seq.
Per gulam perdidit Esau primogenita sua. tomo.8.94.D
Guttur.
Guttur voracitatem inhiantis gulae significat. to.8.18.A
Gymnosophistae.
Gymnosophistae Indorum. tomo.5.128.G
Habere.
Aberere. to.1.67.H
Quantum habebis, tantus eris. tomo.8.110.I
Multi aliqua habent, & non percipiunt sciendo quod habent. tomo.10.12.C
Habere aliquid, quid dicatur. tomo.10.107.F
Dominus per eum qui habet, iuuat egeni: per eum qui non habet, probat habentem. to.10.229.B
Habituatio.
Deus quomodo singulos inhabitare dignetur. to.5.81.I
Habituatio dei, conscientia est piorum. tomo.8.92.I
Habituatio nostra non debet recedere de caelo: quia in terra debemus sicut mortui ambulare, vt in caelo viuamus. tomo.8.100.D
Habituaculum dei, quid sit. to.8.48.I K
Quomodo habitet deus in caelo, qui habitat in sancto. to.8.315.C
Vbi habitabat antequam faceret caelum, & terram, & sanctos. Ibidem.D
In quibus habitet deus. to.8.28.D
Habita in deo, & habitabit in te. tomo.8.40.A
Deus non habitat in omnibus, qui in domo eius sunt: exemplo ostenditur. tomo.8.152.K
Alias habitat deus in sanctis, quam in Christo. to.8.155.C
Quomodo habitet in altis dominus, & tamen humilia respiciat. to.8.283.A
Deus vbi habitat. to.8.225.I
Qui intrant domum dei vt inhabitent, ipsi sunt qui intrant vt inhabitentur. tomo.8.333.B
Ille habitat qui non tenetur: nam qui tenetur, habitatur, non habitat. to.8.97.H Nemo

Nemo habitat corde, nisi vnde cogitat. tomo.8.100.C
Habitare in adiutorio altissimi, quid sit. tomo.8.218.G. & 220.G.
Aliter nos habitamus in domo, aliter deus in sanctis suis. to.8.315.D
Habitare fratres in vnu, tam dulce est, quam ipsa charitas. to.8.334.I
Vtrum hoc de omnibus Christianis, an de aliquibus certis & perfectis dictum sit. Ibidem.
Quod clamor iste non audiebatur in Iudaea, & auditus est in orbe terrarum: licet de illo pariete circuncisionis nata sit ista benedictio. Ibidem.K
Habitare in vnum, perfectorum est. tomo.8.335.K
Quod sit ex dono gratiae dei, non ex meritis aut viribus propriis, sicut ros de caelo. Ibidem.L
Non habitat in vnu, nisi in quibus perfecta fuerit charitas Christi. Eodem.336.A
Multi habitant in vnum, non nisi corpore. Ibidem.B
Qui in vnum habitant illic praecipit dominus benedictionem. Ibidem.
Vicissim se habitant, qui continent & qui continentur. to.9.137.I
Omnia confert deus cui inhabitat. Ibidem.
Primi habitaculi eminentiae. tomo.9.175.M. & sequenti.
Medij habitaculi ad extrema similitudo. Ibidem.
Infirmi habitaculi ad primum comparatio. to.5.176.B
Inseparabilis est habitatio, quorum inseparabilis operatio. to.10.12.F
Habituatioes duae in alio seculo. to.10.76.M
Deus quomodo habitet in templo suo. to.10.103.C
Internus habitator in homine. to.10.108.E
Quomodo sit parandum habitaculum spiritui sancto. to.10.220.L M
Habitus.
Habitus. to.1.66.H
Habitus notabilis. to.2.106.A. in fine.
Habitus est in animo, etiam si desit actus. to.3.97.K. & sequenti.
Habitus multis modis dicitur. to.4.137.K
Habitu inuenitur vt homo: exponitur. Ibidem, & seq.
Habitus idem sequi cogit eundem finem. to.5.177.E
Habitus & dispositio. to.7.243.D
De adulterino habitu virorum & mulierum. to.10.249.K
Quis ad ulcerator habitus. Ibidem.M
Qui sint habitus impudici virorum. Ibidem.
Qui sint habitus impudici mulierum. Ibidem.
Habitus impudicus, nuncijs est adulterini cordis. to.10.249.M
Hereditas.
Hereditas Christi Ecclesia catholica. to.2.152.E. & 154.L. & 156.L. & sequenti. to.7.111.H I
Hereditaria successio. to.3.205.L
Hereditatem Christi multitudine filiorum non minui. Eodem.236.C
Hereditas dei, & quomodo coheredes Christi dicamur. to.4.138.C D
Hereditas dei dicitur Ecclesia, & vicissim hereditas nostra deus. to.8.6.F G

IN DIVVM AVGVSTINVM.
Pro numero filiorum pars hereditatis deo offeratur. to.8.73.K. & 99.E
Hereditas dei quomodo accipienda. tomo.8.191.G
Hereditas in qua coheredes Christi sumus, non minuitur copia possessorum: nec fit angustior numerositate coheredum: sed tanta est multis, quanta paucis: tanta singulis, quanta omnibus. to.8.101.M
Hereditas quomodo infirmata dicitur & imperfecta. to.8.153.A & D
Hereditas veteris testamenti in umbra significatiua futuri, terrena foelicitas: hereditas noui testamenti est aeterna immortalitas. to.8.154.G
In hereditatem dei gentes duobus modis intrauerunt. to.8.191.L
Hereditarij, & hereditate acquisiti, si differant. to.8.302.F G
Hereditas domini quare de finibus terrae colligatur. to.8.324.A
Christus non ita te fecit heredem, cui mortuo succedas, sed cum quo in aeternum viuas. to.8.350.E
Tandem de hereditate mortuorum contentur, quadiu testamentum in publicum proferatur. to.8.5.E
Hereditas Christianorum. to.9.5.E
Qualibet hereditas diuiditur inter coheredes, pacis hereditas diuidi non potest. tomo.9.237.F
Hereditas domini sumus. to.10.30.G
Deus hereditas nostra, & nos ipsius, & inuicem nos colimus. to.10.30.G. H. 51.E. & 70.B C. & 188.E
Ad hereditatem dei qui perueniant. to.10.47.G
Hereditas Christianis promissa, quid differat ab hereditate humana. to.10.70.B C
Hereditas nostra, deus, & hereditatis eius excellentia. Ibidem.
Sedes hereditaria, per Adam clausa, reuertitur per Christum. to.10.188.L
Si haeredes Christi esse volumus, in eius pace manere debemus. to.10.210.A
De duobus fratribus petentibus a Christo diuisionem hereditatis. to.10.224.M. & sequenti.
Nemo exheredato filio haeredem faciat Ecclesiam. to.10.314.H
Quare Christus noluit diuidere hereditatem inter fratres. to.10.319.H I
Heretici, Heretici.
Hereticus quid. to.5.174.F
Hereticos esse oportet, qui & Ecclesiae nonnulla ex parte profunt. tom.1.31.C D. & 158.L M. & 161.E. 180.H. t.2.4.B. & 99.B
Hereses innumerabiles. to.1.158.E F
Hereticorum alia religio, & alia doctrina. Ibidem.F G
Heretici paria sacramenta celebrantes, sententia dispares sunt. Eod.157.I. & f. se. E F
Vnde a catholica communionem exclusi. Ibidem.158.E F & K
Heretici & schismatici differunt. Ibidem, F F. to.4.83.I
Et quomodo vtatur istis Ecclesia. tom.1.158.F
Hereseos & schismaticos nouitates fugienda. Ibidem.G
In hereticos, Augustini lenitas, & clementia. Eodem.167.L. tomo.2.64.H. & 95.I & epist.127. & fo.158.C

Hereticis multa pecuniaria indicata. to.1. in Possidonio. tomo.2.45.M. & 46.B. & 68.A
Hereticorum errata, vt Hieronymus prodatur, petit Augustinus. to.2.9.K
Heretici non cogendi, nisi doceantur. to.2. epist.48.
Heretici moderate coercendi. to.2. epist.50. & 60. & 61.
Heretici poenitentiam simulant. Eodem.31.H I
Hereses & schismata praedicta. Ibidem, I
In hereticos lex moderata. to.2.45.M
Heretici quare non rebaptizentur. Eodem.47.E F. to.7.48.A B
Hereticos non posse habere martyrum mortem. to.2.64.H I
Quomodo occidantur hereses per catholicos. to.9.146.D
Hereticus pullulantibus celeriter obuiandum. to.2.87.B
Hereticorum inquietudo. to.2.119.B
Hereticos corrigi vult Augustinus, non necari. tomo.2. epist.127. 158. 159. & 160. to.7.59.H I
Orat Augustinus pro hereticis homicidis. to.2.148.M. & seq.
Heretici inuitantur, vt mutua collatione schisma componatur. to.2. epist.147
Heretici qui non censendi. to.2.150.A
Hereticis quatenus communicandum. Ibidem, A B
Hereses parsunt schismata. to.2.154.C D
Heretici ad salutem, etiam inuiti, sunt trahendi. to.2. epist.204.
Heretici si quid bene dixerint, legendi, sed caute. to.3.14.E
Heretici Christiani nomine tenus. tomo.3.35.B
Heretici & schismatici extra Ecclesiam damnati. to.3.53.I
Heretici quos potissimum decipiant. to.3.174.L
Hereticorum caecitas. to.3.137.K
Heretici abutuntur testimonij scripturae. to.3.55.E. & 135.G
Heretici quomodo inquirendi, & convincendi. to.4.7.K.L. & 9.A
Heretici quomodo a malis catholicis differant. to.4.83.I
Aduersum hereticos, quomodo agendum in concionibus. to.4.218.D E. & 238.F
Schismatici patientia, pro Christo, quantum valeat. to.4.244.D
Heretici pseudomartyres. tom.4.264.D. to.8.86.M. & seq.
Heretici paucitatis nomine se plerumque commendant. to.4.238.E
Hereticos adumbrarunt filij Cethurae. to.4.293.A
Contra hereticos Manichaeos disputat. tomo.5.96.I K
Hereticus omnis secundum hominem, non secundum deum uiuit. to.5.129.M
Hereticorum solent feruere praecordia, & pacem conturbare sanctorum. to.5.133.L
Hereseum utilitas. Ibidem, M
Heretici vnde processerint. to.5.174.F
Heretici malo suo Ecclesiae profunt. Ibidem, F G
Heretici qui. Ibidem.
Hereticorum & inimicorum infidelis Ecclesia exercitatur. Ibidem.
nn sss Hereticos

INDEX

Hæreticos procuravit diabolus regenerari facris, vt sic baptizati possent magis securi stare. Ibidem, F
 Hæretici omnes significantur per medium filium Noë. to. 5. 203. H I
 Hæresiarum omnes, & hæreses condentes de Ecclesia exierunt. to. 5. 204. K
 Hæreticus peior fidelis. Ibidem, L
 De hæresibus scripsit Philastrius & Epiphanius. to. 6. 2. E. & seq. C. & 6. G
 Eusebius. Ibidem. 7. G
 Hieronymus. Ibidem. 8. B. in fine.
 Hæresis quid. to. 6. 2. E. in fine
 Hæresis & error differunt. to. 6. 3. D
 Hæreticus quomodo definitus, & quid faciat hæreticum. Ibidem. & 8. B C
 Aduersus hæreticos fiducia Christianorū. to. 6. 8. G. & sequen.
 Hæreticorum caput diabolus. to. 6. 15. F
 Hæreticus quid sit. to. 6. 20. E
 Inter hæreticum & credentem hæreticis, differentia. Ibidem. F
 Hæretici sanandi, magis quam perdendi. to. 6. 25. H
 Hæreticorū mater superbia. to. 6. 26. DE
 Hæretici comparantur pernici. to. 6. 62. G
 Hæreticorum amentia. Ibidem, H
 Hæreticorū priuilegiū diabolicū. to. 6. 86. C
 Hæresiarum catalogus ad Quortuldemum. to. 6. 3. K. & sequen.
 Hæreticos & schismaticos coercere, vel punire, ad potestatem pertinere. to. 7. 5. C
 Cōtra schismaticos lex imperialis. Ibidem. I
 Hæretici baptizare & ordinare possunt. to. 7. 9. I K
 Cum hæreticis quomodo agendum fidelibus. to. 7. 19. FG
 Hæresis & schisma. to. 7. 48. KL. & f. seq. DE
 Hæreticorum Episcopi quomodo recipiantur. to. 7. 49. K
 Hæretici respicientes, quomodo purgantur. Ibidem, L
 Aliter hæretici, aliter Paganī recipiuntur. to. 7. 50. G
 Hæretici quatenus per principes coercendi. to. 7. 78. B
 Hæreticorū discessus ab Ecclesia, vel accessus spiritalis. to. 7. 79. L
 Hæresis & schismata quomodo fiant. to. 7. 87. L M
 In hæreticis quid approbandum, arguendumve. Eodem. 88. FG
 Hæretici sacramenta habent & scripturas ad speciem non ad salutem. Ibidem, E
 Hæretici multi, multis & bonis catholicis meliores sunt. to. 7. 88. L
 Hæresis & auaritiæ, comparatio. Eodem. 89. B C
 Hæreticorum sermo, vt cancer serpit. to. 7. 90. I
 Hæretici a semetipsis damnati. to. 7. 96. A
 In hæreticis & schismaticis quod vitium est, sanatur tantum. to. 7. 105. L M
 Hæretici quomodo recipiantur. to. 7. 118. A & sequen. copiose.
 In hæreticos, de quibus spes est, lenitas. to. 7. 190. E
 Hæresis Paternianorum & Venustianorū. to. 7. 232. K
 Hæretici malo voto per peccatum legentes male coguntur intelligere: quorum morte filij Ecclesiæ tanquam quibusdam spinis a somno excitantur. to. 8. 11. C

Hæreticus Christi est inimicus & defensor. to. 8. 12. B
 Hæreticorum comparatione iucundior est inuentio veritatis. to. 8. 15. A
 Quantum in ipsis est, destruant laudem dei: dum quæstionibus vanis agitant paruulos, & nutritos fidei lacte. to. 8. 16. K
 Quia perierunt, nolunt quæri per charitatem fraternā ad vnitatē. to. 8. 21. H
 Qui cognouerūt quid esset Ecclesia, exierunt foras, & schismata fecerunt contra Ecclesiam. to. 8. 3. E
 Omnes hæretici in paucis, & in parte sunt. to. 8. 42. I
 Ab hæresi suscipi nō possunt, nisi illam deseruerint. to. 8. 63. B C
 Hæretici in multis sunt cum Christo, nō in paucis: sed in paucis in quibus non sunt cum Christo, non eis profunt multa in quibus sunt cum eo. to. 8. 117. E
 Quōd non amant nobiscum idipsum, & confitetur nobiscū Christū. to. 8. 21. L
 Ex hæreticis, qui malē sentiūt, probati sunt qui in Ecclesia bene sentiūt. to. 8. 117. I
 Hæresis prima Christi discipulis orta est. Ibidem, L
 Per hæreticorum diuisionē, multi sermones domini duri molliti sunt super oleū, & facti sunt iacula. to. 8. 117. M
 Vtrum debeant excludi de basilicis. to. 8. 125. M. & sequen.
 Hæretici dicuntur feræ calami, quoniam scripturarum sensum pro errore suo peruerunt. to. 8. 156. K L
 Quōd non correctioni, sed contentioni studeant: quare dispergentur. to. 8. 157. B
 Quōd ad populum dei pertineat: & si non per virtutē, certe per speciem. to. 8. 273. M
 Quia multū de se præsumperunt, & se ipsos amantes se ab vnitatē Ecclesiæ diuiserunt, ideo pauci facti sunt. Ibidem.
 Quia principes esse voluerūt: ideo reprobatū sunt ab Ecclesia dei, & exierunt. Eodem. 274. A
 Quōd profunt cum exierint de Ecclesia, per inquisitionis studium, & timoris exemplum. Ibidem, C
 Quare se ab vnitatē Ecclesiæ diuiserunt. to. 8. 309. H I
 Hæreses non fecerunt, nisi magni homines. to. 8. 319. D
 Hæretici quare exclusi sunt ab Ecclesia. to. 8. 331. A & D
 Montes naufragosū sunt hæretici. to. 9. 2. F
 Hæretici nil in Ecclesia debent, secundum leges humanas possidere. Eodem. 14. B
 Hæretici a principibus affligendi. to. 9. 23. E
 Hæreses ex bonis scripturis, non bene intellectis, originem trahunt. to. 9. 34. G
 Hæreticos quare deus permittit. to. 9. 61. A
 Hæretici non intrantes per ostium in ouile. to. 9. 72. B
 Hæreticorum diuersorum, diuersi errores. Ibidem.
 Errores diuersorum hæreticorum de deo. to. 9. 103. G
 Hæretici suas sententias veritate colorāt. to. 9. 104. D
 Hæretici bestię nomine cēfendi. to. 9. 146. E
 Hæretici sunt potētes in hoc seculo. Ibidem.
 Christi gloria apud hæreticos vera non est. to. 9. 106. L

Hæretici de Christo perperam sentientes, errant in laude Christi. Ibidem, L M
 Quæ aduersus hæreticos valent, plurimum memoriæ cōmendanda sunt. to. 9. 126. D
 Hæreticos & schismaticos præcidit agricola ab Ecclesia. Ibidem, H I
 Multæ hæreses ceciderunt. to. 9. 214. B C
 Hæretici nunquam defunt, ipsi tamē se non nouerunt. to. 9. 231. I
 Hæreticus si non diaboli frater, certē adiutor & filius eius est. Eodem. 232. L
 Quare hæretici Ecclesiam non agnoscant. to. 9. 126. M
 Disputatio in hæreticos. to. 9. 233. C D
 Comparatio hæreticorum ad Iudæos. to. 9. 244. B.
 Diabolus loco idolorū scētās hæresum instituit. to. 9. 255. D E
 Inuictia in hæreticos. to. 9. 254. L M. to. 10. 51. F
 Hæretici negantes spiritum sanctum in Ecclesia Christi, similes Pharisæis negantibus eundem in Christo. to. 10. 9. E
 Hæretici etiam patiūtur, sed inuaniunt, quia non habent charitatem. to. 10. 42. M
 In Africa due partes imō multę fidei confessiones, Aug. tēpore. Eod. 43. M. & seq.
 Pro hæreticis orandū, maximē pro illis qui in errore nascuntur. Eodem. 44. G
 Hæreticis quibus scripturis & exēplis restitendum. to. 10. 48. C
 Pelagianos Augustinus appellat fratres. to. 10. 72. G
 Et quōd ad sanitatē sustinēdi sunt. Ibidem.
 Item quōd & si catholici eos possent hæreticos appellare ab eo tamē nomine abstinendum. Ibidem.
 Et quā amāter, dolenter, ferendi hæretici, ad correctionem. Ibidem, & seq.
 Hæreses, pestes. to. 10. 88. I. & 89. E
 Tentat hæreticus. to. 10. 162. I K
 Impugnatio scripturæ ab hæreticis, cogit fideles ad studium. Eodem. 176. K L
 Hæresis Arianorum, & Pharisæorum circa scripturæ sensum confutatio. Ibidem, L
 Hæretici in thuribula alienum ignem imponunt. Ibidem.
 Hæreses oportet esse, vt probati quique manifesti fiant inter vos. to. 10. 176. L M
 Sicut membrum abscisum a corpore, definit viuere, sic hæreticus præcisus ab Ecclesia. to. 10. 221. D & K L
 Hæretici, zizanias in Ecclesia. to. 11. 12. D
 Palea. to. 11. 158. F G
 Serpentes. to. 11. 182. K L. to. 8. 125. M
 Bestiæ. to. 2. 53. M
 Leprosi. to. 4. 81. G
 Adulteri. to. 9. 26. F. & seq.
 Montes. to. 8. 58. I K
 Torrens, sine aqua decurrēs. to. 8. 126. C D
 Tauri. to. 8. 156. L
 Vulpes. to. 8. 196. H
 Hæreses anomie.
 Hæretici de mundi statu dissentientes. to. 6. 6. L
 Hæretici nudis pedibus ambulantes. Ibidem, & sequen.
 Item cum hominibus non manducantes. Eodem. 7. C. in fine.
 Christi diuinitatē passibilē dicētes. Ibidem.
 Triformem deum purantes. Ibidem.
 Aquam deo coætēnam dicentes. Ibidem.
 Liberationem omnium, facta apud infes

IN DIVVM AVGVSTINVM.

ros, Christi descensione credentes. to. 6. 7. DE
 Christi de patre natiuitate iuitiū a tempore dantes. Ibidem.
 Halaricus.
 Halaricus rex. to. 1. 13. C. to. 5. 1. facie prima.
 Halaricus Gothorum rex, idolis inimicus, Romam cepit. to. 10. 27. A
 Et ibi fere totum argumentum omnium librorum de Ciuitate dei. Eodem. 26. M. & sequen.
 Hannibal.
 Hannibalem iuueniliter exultatē, Fabius Maximus patientia sua fregit. to. 2. 13. I
 Hannibal intrat Italiam, vincit: & annulos mittit Carthaginem. to. 5. 27. B
 Hariolus, an sapiens. to. 1. 95. DE
 Haruspices.
 Haruspiciem contemnit Augustinus. to. 1. 21. F. & 95. A. & seq.
 Haruspicum & augurum libri superstitiosi. to. 3. 8. D
 Hebdomades.
 Hebdomades annorum apud Daniele, iuxta Augustini & Hieronymi sententiā, to. 2. epist. 78. & fo. 71. A. & seq.
 Hebdomadæ dies, olim a sabbato nomen. Eodem. 81. K. to. 8. 226. L
 Et quomodo a Paganis appellent. Ibi, M
 Hebionitæ.
 Hebionitæ, siue Hebionē Christum hominem tantum fuisse dicunt. to. 6. 4. B
 Hebionitæ legē carnaliter seruāt. Ibidem.
 Hebionitæ Epiphanius copulat Samæos & Elceleos. Ibidem.
 Hebionis hæresim perstringit. to. 2. 11. K. & 12. DE. & 16. GH
 Hebraica.
 Hebræi dicti ab Heber. to. 1. 11. D. to. 4. 20. H I. & 185. M. & seq. to. 5. 134. H
 Hebræi itē ab Abraham. to. 4. 185. M. & seq. & in libro Tetra. to. 1. 11. D
 Hebraicam veritatem Augustinus nō probabat. to. 2. 8. H I. & 10. A. B. dicens, tumultum exortum inter plebē & episcopum. Eodem. 10. B C
 Quam fabulam irridet Hieronymus. to. 2. 12. L M
 Hebraicam additionem citat Augustinus. to. 2. 74. F. in fine.
 Hebraicē imperitus Augustinus. Eodem. 134. B C
 Hebraicē, Græcē, Latine super crucem domini. to. 2. 164. I
 Ad Hebraica & Græca recurrendū, si quā dubitationem attulerit Latinorū interpretum infinita varietas. to. 3. 6. L
 Hebraica quædam nomina in libris canonicis non translata. Ibidem, & 7. H I
 Epistola ad Hebræos cur non habeat principium saluatorium. to. 4. 280. K
 Et quōd nonnulli eam in canonem scripturarum recipere timuerint. Ibidem, & to. 7. 145. K
 Epistolam ad Hebræos quidā Pauli esse dicunt, quidam verō negant. to. 5. 139. G
 Hebræorum populū. to. 5. 44. F
 Mirabilia Hebræorum populo deus fecit. to. 5. 82. M. & sequen.
 Hebræi a quo dicantur. to. 5. 134. GH
 Hebræus populus semper habitasset in ter-

ra promissionis, si non peccasset. to. 5. 145. EF
 Hebræorum regnum dilatātū fuit sub David & Salomone, quantum promissum fuerat. Ibidem.
 Hebræorum regnum diuisum per tribus, & captiuatum ab Assyriis. to. 5. 153. A B. & sequen.
 Hebræa lingua prior est omnibus. to. 5. 137. A B
 Hebrææ literæ non inceperunt a lege tantum, nec Hebræa lingua solum per Hebræos fuit seruata, tamen custoditæ fuerunt per successione patrum. to. 5. 170. KL
 Hebræa lingua, nomen Adam fertur supponere pro masculo & femina. to. 5. 129. D
 De Hebraicis literis, quæ nunquam in sua lingua proprietate non fuerunt. to. 5. 170. KL
 Hebræa lingua, & Punica, cognatæ. to. 10. 29. M
 Vide Lingua.
 Hebron.
 Hebron, hæc est Cariatharbe. to. 4. 69. A
 Hecate.
 Hecate dea. to. 5. 184. B. in fine. & seq.
 Helena.
 Helena causa belli Troiani. to. 2. 9. I
 Helles.
 Helle & Phryxus nauigant. to. 5. 159. F
 Heli.
 Heli sacerdos iudicabat populum, regnante Aenæa filio in Italia. to. 5. 163. C
 Heli & Saulis reprobatio, quid significant. to. 5. 146. A
 Mors filiorum Heli, quid adumbrat. to. 5. 147. HI
 Heli sacerdos quomodo sit mortuus. to. 5. 215. H
 Heli filios non fuisse infantes. to. 6. 129. K
 Helias.
 Helias ieiunium. to. 3. 7. L. & 167. G
 Heliam vidua pascit. to. 3. 167. C. to. 10. 24. F
 Helias coruus. Ibidem, D
 Helias & Helizeus Iordanem transeunt. Ibidem, L
 Helias ascensus in curru igneo. Ibidem, M
 Helias pallio Iordanem diuisit Helizeus. Ibidem, L
 Helias vindicta expensa. to. 4. 269. I
 Helias a domino diu pascit, a vidua domino ducente pascit. to. 9. 131. K
 Helias apparuit angelus sub iunipero. to. 10. 159. B C
 Helias quadraginta diebus ieiunauit. Eodem. 158. L
 Helias post quadraginta dierū ieiunium, in cælū translatus est. Ibidem, L. & 159. BC
 Helias, quem persequebantur homines, seruiebant aues. to. 10. 201. L
 Mittitur Helias ad mulierem Sareptanam. Ibidem, L M
 Helias nutritio a muliere Sareptana: exponitur. to. 10. 100. A
 Helias benedicendo hydriam farina, & capfacem olei, multiplicauit in thesauros. to. 10. 201. L M
 De Helia. to. 10. 226. I
 De puero ab Helia resuscitato. to. 3. 167. C D
 Et quid adumbrarit. Ibidem.

Quare Helias tribus vicibus inelminatus est ad suscitandum filium viduæ. to. 10. 227. A
 Quare Helias super montem Carmeli posuit caput inter genua, ad postulandum pluuiam. Ibidem, A B
 Helias non solus relictus. to. 8. 38. D
 De aduētū Helie ante iudicium, cuius prædicatione scripturarum secreta reuerantur, Iudæi conuertentur. to. 4. 104. A
 Helias vltus meritō creditur præcedere faciem Iudicis, cōuersurus corda patrum ad filios. to. 5. 195. G. & seq.
 De raptu Helie. to. 6. 100. F. & seq.
 Helias vbi nunc sit, cuiusmodi quæstio. to. 7. 172. D
 Helias in Ioanne venit in spiritu, in secundo aduentu veniet iuxta personā prophetæ. to. 9. 8. B C
 Helias & Enoch dicuntur angelus volās de cælo, & angelus sequens eū. to. 9. 146. K
 Helias spiritus qui. to. 3. 74. B. to. 4. 33. I
 Helias typus Christi. to. 6. 59. C. in fine. to. 10. 226. I
 Per Heliam prophetia signatur. to. 3. 7. M. to. 6. 11. H. in fine.
 Helie trāslatio, status, & reditūs. to. 3. 142. F
 Helias quomodo restituet oia. to. 4. 76. B
 Helie aduentus. Eodem. 129. M
 Heliopolis.
 Heliopolis ciuitas Aegypti. to. 4. 26. M
 Helizabet.
 Helizabet, & Maria cognatæ. to. 4. 72. C. & 85. K. & 131. A
 Helizabet mater Ioannis. to. 5. 153. C
 Helizeus.
 Helizeus Iordanem diuidens pallio Helie. to. 3. 167. I
 Helizæi virtutes. Ibidem, L
 Per Helizæum victoria. Ibidem. 168. E
 Helizæus typus Christi. to. 6. 59. D. to. 7. 198. G. to. 8. 167. FG. & 199. L
 Helizæo infantans pueri, quid adumbrat. to. 8. 87. G. & 93. K L
 Helizæus absens vidit Glezī recipientem munera a Naaman. to. 5. 217. A
 Helizæus puerum viduæ resuscitauit, qui puer Adam figurabat. to. 10. 66. M. & seq.
 De factō Helizæo. to. 10. 228. B. & fo. seq. C
 Tempore Helizæi omnes prophete rursū & opprobrio habebantur. to. 10. 228. C
 Quare Helizæus per duos vros iussit occidi. 4. 2. pueros ipsum ridentes. Ibidem, D
 Filius quem nutritia intercedente Helizeo genuerat, mortuus est. to. 10. 229. H
 De Helizæo & Glezī puero. to. 10. 230. C
 De Helizæo & securi in gurgite lapsa. to. 10. Ibidem, M
 Helizæus se ad formā pueri mortui incuruans, Christi incarnationem figurabat. to. 10. 229. I K
 Helizæus caluus personam gerebat Christi. to. 8. 199. L. to. 10. 228. E. & 229. CD
 Quid significet quōd præmisit baculum, & postea ipse venit, & aptauit se puero mortuo. to. 8. 167. FG
 Puer ab Helizæo missus cum baculo, ad suscitandum puerum, Moysen figurabat. to. 10. 229. HI
 Helizæus mittens lignum in aquam, signat Christum crucē ascendente. to. 10. 231. B
 Heliapius.
 Heliapius cōtra Manichæos. to. 1. 25. G
 an iij Helidius.

- Heluidius.**
Heluidiani, ab Heluidio exorti. to. 6.7. G
Heluidiani, Antidicomaritarum sunt, teste Epiphano. Ibidem.
Mariam virginem negant. Ibidem, & to. 3.4.7. G
Hermopolis.
Hermopolis ciuitas. to. 5.73. I
Her.
Her, interpretatur pelliceus. to. 6.95. G
Heraclionita.
Heraclionita, ab Heracione. to. 6.4. D
Duo afferunt principia. Ibidem.
Heraclytus.
Heraclyti opinio. to. 1.96. E
Herbe.
Herbarum cognitio, necessaria. to. 3.72. M, & sequentibus.
Herbarum cognitio non superstitiosa. Eodem. 9. F
Herbae & ligna fructifera. to. 3.118. I
Tandiu videtur herba latior quam arbor, quandiu hyems est. to. 8.100. C. & 60. K. & 66. L
Hercules.
Hercules Cynicorum deus & Neptunus. to. 1.100. F
Hercules lussit taxillis. to. 5.51. M
Hercules quomodo fuerit natus, quomodo diuinos honores meruit habere. tom. 5. 156. F. G
Hercules furit, & Bufyrim occidit. tom. 5. 158. H
Hericius.
Hericius minutum & spinosum est animal, & significat peccatorem. to. 8.262. M
Hericius in scripturis, mystice quid. to. 10.102. K
Hermaphroditus.
Hermaphroditus. to. 3.90. A. & 122. K
Hermaphroditus vtriusque sexum habet: nominatur tamen a digniore. to. 5.135. M & sequentibus. A & D
Hermasus.
Hermasus Assyriorum rex duodecimus. to. 5.157. H
Hermes.
Hermes Aegyptius vocatur Trimegistus. to. 5.72. C. D
Quae eius interpretatio. to. 5.58. B
Hermes Trimegistus dicitur hominem facere deos, & idolorum destructionem deplorat. to. 5.72. C. D
Hermes fuit nepos Mercurij & Atlantis. to. 5.73. I
Hermes impudenter dolebat, & quare. to. 5.72. G
Hermes, sicut Mercurius, de verbo perfecto scripsit. to. 6.8. K
Hermetis vaticinium de filio dei, quatenus valeat. Eodem. 62. L
Hermes Trimegistus vnum deum confitebatur. to. 7.101. M
Hermiani.
Hermiani haeretici, qui. to. 6.6. I
Hermogenes.
Hermogeniani haeretici, qui. to. 6.5. A. B
Hermon.
Hermon, mons quidam: & interpretatur lumen exaltatum. to. 8.335. M
Hermoniim anathematizatio interpretatur. to. 8.83. E. & 213. M
- Herodes.**
Herodes duo. to. 4.94. C. to. 6.95. H
Herodes quatuor filios habuit. to. 4.205. F
Herodes primus rex Iudaeorum alienigena, ad cuius usque tempus Iudaei habuerunt ducem, qui defecit cum venisset qui mittendus erat. to. 5.172. M
Herodes. to. 5.174. L. M
Herodis de Christo opinio. to. 4.101. I
Herodes percotatur ex doctoribus locum natiuitatis Christi. to. 10.258. L. M
Herodes quando occiderit pueros. tom. 4. 94. H. I
Herodis crudelitas. to. 6.13. H. to. 9.244. K. L
Herodes timens regnum amittere, regem non meruit agnoscere. to. 8.95. M
Herodes sauit, ut inter multos perdat vnum. to. 9.247. C
Herodes simulabat se adorare velle quem conabatur occidere. to. 10.258. M
Herodis in innocentes sauitia. to. 10.258. H. I, & L. M
Herodes timuit Christum adhuc paruulum. to. 10.136. C
Herodes nunquam beatis paruulis tantum potuisset prodesse obsequio, quantum profuit odio. to. 10.259. A
Herodes a Magis illusos, occidit infantes. to. 10.316. G. H
Exclamatio in Herodem. to. 9.244. K. L
In Herode impio crudelitas Paganorum, & in innocentum, occasione martyrum forma praecessit. to. 10.137. E. F
Herodis detestanda est infamia, sed Iudaeorum magis est admiranda stultitia. to. 10.138. E
Inuictia in Herodem sanctem in pueros. to. 10.258. I. K
Herodem regem Christus vulpem appellauit. to. 8.141. D. E
Herodes nimio vino calens, dedit caput Ioannis Baptistae. to. 10.240. B
Herodii.
Herodii aues sunt marinae, vel, &c. to. 8.258. G. & 262. K. L
Heros.
Heros nomen vnde ortum sit. to. 5.87. A. B
Heros martyres nominari possent. Ibidem. B
Hesperus.
Hesperus. to. 5.200. D
Hester.
Hester coronam regiam in star pannu polluti eorum se videri aiebat. to. 2.168. A
Heterostis.
Heterostis figura, qua numerus accipitur per numero. to. 3.38. I
Hetruria.
Hetruria. to. 5.44. M
Hetrusci.
Hetrusci praedones quomodo consueuerint affligere captos. to. 7.70. A. B. & 228. I. & sequentibus. E
Vide in litera E, Hetrusci.
Heu.
Heu qualis vox. to. 8.209. D
Hiebus.
Hiebus, ipsa est, quae Hierusalem. to. 4.66. K. & 69. E. to. 8.136. C
Inde Hiebusae. to. 8.136. C. & 144. A
Hierarchia.
Hierarchia haeretica, vnde Hierarchita. to. 6.6. C
Resurrectionem negant, coniugia damnant, paruulis regnum caelorum claudunt. Ibidem.
Hieremias.
Hieremias sanctitas. to. 2.58. K. L
Hieremias pro Zacharia estatus. to. 4.112. K
Hieremias sub Iosia prophetauit, & tetendit prophetiam suam usque ad quintum mensis captiuitatis Babyloniae. tom. 5. 169. B. C
Hieremias de quo prophetauit. Ibidem.
Hieremias inuuit Augustinus librum esse Baruch scribae. Ibidem. C
Hieremias propheta de captiuitate Babylonica. to. 8.143. J
Hiericho.
Hiericho muri, quomodo spote ceciderint. to. 2.117. D
Hiericho luna interpretatur. Ibidem, & to. 4.78. I. & 82. K. L
Hierichontis subuersio. to. 3.165. G
De homine descendente ab Hierusalem in Hiericho. Sermo. to. 10.30. C. & seq.
Hiericho hunc mundum figurat. to. 10.180. M. & sequentibus.
Quid euerio Hiericho signet. to. 10.181. B
Hiericho muri septem diebus sacerdotibus tubis circumdati, ceciderunt. Ibidem. C
Hieroboam.
Hieroboam rex Israel. to. 5.152. L. M
Hieroboam rex instituit idololatriam populo suo, ne pergerent in Hierusalem. to. 5.153. A
De Hieroboam, qui impietate idololatriam subditum sibi populum prophanauit, in quo tamen non destitit deus & prophetias inspirare, & multos sub idololatria crimine custodire. Ibidem.
Hieronymus.
Hieronymus presbyter sedes in Bethleem. to. 1.11. F
Hieronymus laudatur. to. 2.193. A. & sequentibus. to. 7.213. I
De Hieronymi in tribus linguis peritissimis interpretatione. to. 5.172. A
De Hieronymi commendatione, in expositione Danielis prophetae. to. 5.193. L
Sancti Hieronymi probata eruditio. to. 7.206. M
Hieronymus ab Augustino citatur. to. 10.162. C
De exhortatione ad solitudinem, exemplo sancti Hieronymi. to. 10.288. L. M
Hieronymus tituli sancti Laurētij cardinalis fuit. Ibidem.
Causa discessus Hieronymi ab urbe Romana. Ibidem. M
Nemo Hieronymo austeriorem vitam duxit. Ibidem.
Hierusalem.
Hierusalem caelestis. to. 3.158. D. to. 6.67. I
Hierusalem dicta Hiebus. to. 4.66. K. & 69. E
Hierusalem cur deus passus subuerteret. to. 4.86. M. & sequentibus.
Hierusalem typus Ecclesiae. to. 4.221. L. to. 8.144. A. B
Hierusalem interpretatur visio pacis. tom. 4. 221. M. to. 8.136. C. & 144. A
Hierusalem

- Hierusalem caelestis ciues. to. 4.221. M
Hierosolymitanae Ecclesiae praefuit Jacobus. to. 4.289. C.
Hierusalem triplex. to. 5.145. H
A Hierusalem populo diffudit se Ecclesia. to. 5.174. D.
Hierusalem cur aedificetur, vbi prius erat ciuitas Hiebusaeorum. to. 8.136. C. & 144. A.
Hierusalem quomodo aedificat dominus. to. 8.369. B.
Quod cuiusdam ciuitatis caelestis imaginem gerat. to. 8.143. M. & 312. I. K. & 320. H.
Hierosolyma a Sennacherib. liberata, propter ieiunium. to. 10.289. C
Excidium Hierosolymorum. to. 10.228. F
Numerus occisorum in excidio Hierusalem vnde centena milia: captiuorum, centum milia. to. 10.228. F
Hierusalem terrena quare sit dicta habuisse virum. to. 4.204. C
Hierusalem Pepuza dicta ab haereticis. to. 6.4. I.
Hierusalem & Babylonia mystice describuntur. to. 8.135. L. M. & seq. copiose.
Hierusalem Sion. to. 7.112. H. to. 8.240. H. I. to. 9.81. B.
Hierusalem, Salem dicta. to. 8.50. B
Quomodo Hierusalem aedificatur ut ciuitas: & quod Christus sit eius fundamentum. to. 8.312. L. M
Quomodo qui habitant in Hierusalem, non moueantur in aeternum. to. 8.118. L
Hierusalem homines sanctos ad deum pertinentes designat. to. 9.148. F
In bonis Hierusalem, & in malis Babylonia agnoscitur. Ibidem. H
Hilaritas.
Hilaritas in bono. to. 3.237. A
Hilaritas in dando. to. 3.178. G
Hilaritas in catechismo quomodo comparanda. to. 4.218. L. & seq. copiose.
Hilaritas.
Hilaritas excusatur. to. 2.38. B. C.
Hilaritas vsus literis prophanis. to. 3.10. L
Hilaris sententia, de trinitate, expensa. to. 3.75. M
Hilaris citatus. to. 7.163. M. & 197. M
Hilaris episcopi, de peccato originali, sententia. to. 7.203. C.
Himber.
Himber igneus. to. 5.141. H. I
Hippocrates.
Hippocrates medicus. to. 5.41. A. in fine. to. 6.107. B.
Hippocentaurus.
Hippocentaurus Manichaeorum. to. 6.65. E. in fine. & 67. E. F.
Hircanus.
Hircanus dimicat cum Aristobolo fratre suo. to. 5.172. L
Hircanus pontifex confirmatur. Ibidem. M
Hircus.
Hircus in sacrificiis, Christum praefigurabat. to. 6.74. A
Hirci significant peccatores penitentes, qui adiuncti bobus saluatur. to. 8.149. E
Hirundo.
Hirundines vel passeris piis vocibus testantur pericula filiorum a nido exeunium. to. 10.208. F. G.
Hodie in oratione dominica, quid. to. 10.25. I.
Hodus.
Hodus, peccatores. to. 4.80. C
Hodorum ab agnis diuisio. to. 10.45. D. E
Holocausta.
De holocausto in monte Carmeli. to. 3.167. D.
Holocaustis deus non delectatur. to. 4.203. L.
Holocausta quae deo placeant. to. 8.104. A
Holocaustum quid. Ibidem. & to. 8. H. & 144. G. H. & 149. B. C
Holon totum dicitur, causis incenso, inde holocaustum, totum incensum dicitur. to. 8.144. G. H. & 149. B. C
Quid sit holocaustum, & vnde dicatur. to. 8.104. A.
Quae sint holocausta quae non spernit deus. Ibidem.
Omne holocaustum est sacrificium, sed non omne sacrificium est holocaustum. to. 8.149. C
Holocausta medullata quae sint. Ibidem. D
Holofernes.
Holofernes. to. 5.137. L
Holofernis crudelitas. to. 10.239. A
Holofernis capitis amputatio. Ibidem. C. & sequentibus.
Homerus.
Homeri lectio amara puero Augustino. to. 1.17. D.
Homeri fictio. to. 5.38. C. D
Homerus. to. 5.76. F. G
Homeri & Pauli imagines Marcellina adorabat. to. 6.4. B
Homilia.
Quinquaginta Homiliarum liber. to. 10.90. F. & sequentibus.
Homo.
Homo quid: & eius definitio. to. 1.109. K. 136. D. & 167. I. to. 5.277. M. & seq. to. 10.27. K
Homo, secundum Apuleium, est animal terreste. to. 5.70. F. & 76. L
Homo quid, in scripturis. to. 10.21. F.
Homo unde, & a quo.
Hominis origo, ex limo terrae. to. 8.363. M
Homo a deo habet vt sit. to. 1.15. H
Homo consilio sanctae trinitatis creatus est, non aliae creaturae. to. 9.257. D
Hominem deus fecit, peccatorem seipsum homo fecit. to. 10.175. F. & 183. E
Hominis creatio, qualis.
Hominis multiplex conditio. to. 5.76. L. to. 10.131. K
Homo perfectus conditus a deo. to. 1.14.2. F. to. 4.25. I.
Homo primus qualis factus sit. to. 1.156. L. M.
An sapiens vel stultus. Ibidem.
Homo cur creatus statura. to. 1.183. C. to. 3.89. D. & 133. C. to. 4.127. K. L
Hominis creatio, & immortalitas. to. 3.122. C. D. & seq. & 131. G
Hominis creandi modus. to. 3.133. A
Homo primus quomodo factus. Ibidem. D. & F. to. 10.66. D
Homo conditus. to. 4.252. I
Homo primus immortalis creatus. tom. 3. 134. D.
Homo

INDEX

Homo quor ita conditus. to.4.221.A.B.
 In hominem spirasse deum spiraculum vi-
 ta, quomodo quidam falsè exponant.
 tomo.5.113.M.
 In hominem flatum spiravit deus, nò de sua
 substantia. to.5.114.C.D
 Homo primus fuit quodammodo beatus.
 to.5.95.A.
 Homo erecto corpore formatus, ad mone-
 tur que sursum sunt querere: & ad quid
 dispositus. to.5.215.H
 Cur hominè deus fecerit manibus suis, &
 ceteras creaturas verbo, to.8.298.L.M.
 Tempus creationis hominis.
 Homo quando factus. tomo.3.131.E.& fol.
 sequent. B. & 144.L
 Hominem quare non creaverit deus citius
 quærentes, possent iidem quærere, quæ-
 re infinito quasi tempore, cum etiam to-
 tum nihil esset respectu æternæ cessa-
 tionis ab hominis creatione. tomo.5.
 103.F. & sequent.
 Hominem deus fecit in tempore. tomo.5.
 104.A. in fine.
 Ante primi hominis creationem nullus ho-
 mo fuit. Ibidem.M
 Homo cur die sexto formatus sit. tomo.8.
 224.L.M.
 Quot homines creati.
 Hominem cur vnum deus creavit, ex quo
 omnes fieri vultit: alia vero animalia
 nò, sed plura. to.5.106.F. & seq. & 107.K
 Homo ad quid creatus.
 Homo ad hoc factus est vt ceteris creatu-
 ris dominetur. to.9.238.I
 Homo creatus est vt haberet charitatem,
 iustus esset, patiens, & misericors. to.9.
 257.G.
 Factus est homo in terra ad coelū contem-
 plandum. to.10.305.I.
 Homo imago dei.
 Hominis dignitas & excellentia. to.1.50.D
 to.3.133.A. & seq. & 197.L
 Homo imago dei quomodo. tomo.1.53.G.
 tomo.3.90.B. & sequent. & 236.L. to.9.
 6.B.C. & 136.I.
 Homo deflexus ab imagine dei. tomo.3.90.
 G. & sequentibus.
 In homine quomodo imago pecudis. Ibidem.E
 Homo ad totius trinitatis imaginem con-
 ditus. to.3.89.K. & 113.I
 Homo ad imaginem & similitudinem dei
 factus. tomo.1.52.B. to.3.113.B. & sequē.
 tomo.4.127.H. & seq. 164.M. & sequen.
 & 168.H.
 Imago dei quomodo solus vir. to.3.90.M
 & seq. Ibidem.B.C. & 122.I.K. & 181.G
 In homine quid simile deo. Eodem.91.C.D
 De homine factio ad imaginem & similitu-
 dinem dei. to.4.127.H. & sequē.
 Hominem ad imaginem creatoris creati.
 tomo.5.98.G
 Hominem deus fecit de puluere, ad suam
 imaginem, & de latere eius mulierē ma-
 nu. tomo.5.106.I.K
 Hominis corpus, non animam esse imagi-
 nem dei, hæresis. tomo.6.7.C
 Homo quatenus imago dei, aut secus. Eo-
 dem.39.C
 Hominem secundum id quod interius est,
 ad imaginem dei factus. Eodem.99.A.B

Imaginis dei perditio, et reparatio.
 Hominem non totum amississe quod habe-
 bat imaginis dei. tomo.1.9.I
 Homo post peccatum amisit perfectionem
 imaginis dei. tomo.1.183.D
 Homo quomodo perisit, ac rursus libera-
 tus sit. to.3.94.F. & sequen.
 In homine quomodo reformetur imago
 dei. Eodem.99.I & sequen. & 201.F
 Eiusque reformationis gradus & cōsumma-
 tio. Ibidem.100.A.
 Homo qua sui parte ad imaginem & simi-
 litudinem dei factus sit, ad quam profici-
 endo renouatur. to.3.100.D & seq. &
 122.E & sequen. & 181.G.
 Hominis fictio, formatio.
 Hominem finxisse, cū proprius dicatur deus
 quā formasse: tamen formandi verbū
 translatore ponunt. to.5.113.I
 Vtrum debeat dici factus secundum ani-
 mam, & fictus vel formatus secundum
 corpus. to.8.290.A.
 Hominis p̄ductio quare recapitulatur post
 mortem Abel. to.5.130.H & sequen.
 Hominis status ante conditionem.
 Ex homine primo futuri erant homines, alij
 malis angelis, alij bonis sociandi. to.5.
 107.K.
 Hominem si nō peccasset, vixisset in æter-
 num: contra Platonicos. tomo.5.112.A.
 & sequen.
 Homo erat in paradiso corporali & spiri-
 tali. to.5.118.L
 Homo in paradiso habebat quicquid vole-
 bat. to.5.120.A.
 Hominem sine peccato tot fuissent, quotus
 erat numerus sanctorum. to.5.121.K.L.
 Hominem primi generasset filios sine libi-
 dine, si non peccasset: & quomodo pe-
 perissent mulieres. to.5.121.F. & capti-
 vibus sequentibus ad.26. caput vsq.
 Homo primus qualis ante peccatum viue-
 bat. tomo.5.122.K.
 De hominum primorum conditione, & fœ-
 licitate prima. to.5.123.K
 Hominis lapsus.
 Hominis lapsus. to.1.143.F.G. tomo.3.
 136.D. Vide, Cadere.
 Homo quomodo perisit. to.3.94.F
 Quæ sit causa vt homo sit deterior. tomo.
 4.124.A
 Homo peccat, &c. to.5.43.M. in fine. & seq.
 Homo potuit mori, & non mori. Et quare
 similis factus est bestiis. tomo.5.106. &
 sequen. 108.B.
 Homo primus in mortem & rebellionem
 carnis est prolapsus. to.5.108.H
 Homo primus delectatus libertate per-
 uerit, deum dereliquit: & ipse à proprio
 seruo derelictus est. to.5.110.E.F
 Hominis primi peccatū per maximum, mu-
 tauit damnationem magis quā aliorū
 peccatum. Ibidem.G
 Hominum primorum status. tomo.5.118.
 F.G. & sequen.
 Homo si non peccasset, quæ fœlicitas data
 illi fuisset. Ibidem.G.H.
 Homo factus est cum bona voluntate. Ibi.K
 Homo primus Adam, non est seductus. to.
 5.119.A.
 Hominem primi cur peccauerunt occultè
 anteq̄ manifestè cibum caperent. Ibi.E.F

Hominibus primis deus prohibuit opus
 manifestum. Eodem.119.H.I
 De hominum primorum excusatione su-
 perba. tomo.5.119.K.L.
 Homo primus quomodo feruitutem incur-
 rit per libertatem quam petiit. tomo.5.
 Ibidem.M. & sequen.
 Hominem primi cognouerūt se esse nudos.
 tomo.5.120.F. & sequen.
 Corpus subditur aliquibus hominibus in
 motu diuersorum membrorū. tomo.5.
 122.C. & sequen.
 Homo poterat tentantem aduersarium vin-
 cere cum dei adiutorio: si autem ipsum
 desereret, placendo sibiip̄si, vinceretur
 ab eo. tomo.5.123.B
 In hominis potestate in paradiso non erat
 bene viuere, absq̄ dei adiutorio, sed be-
 ne malè. Ibidem.
 Hominem primo fuisset corpus animo subie-
 ctum: etiam quo ad genitalia. tomo.5.
 123.K. & sequen.
 Homo quomodo magis fruebatur deo, tanto
 maiori impietate dereliquit deū. to.5.
 201.K.
 Hominem primi volentes esse vt dii, cecide-
 runt à vero deo. tomo.5.218.C
 Per se lapsus homo non potest erigi. tomo.
 7.161.L & sequen.
 In homine symbola trinitatis. tomo.1.50.F
 in fine.
 Homo sua potestate vt volens, præceptum
 rumpere delectauit, vt nullo sibi domi-
 nante fieret sicut deus. tomo.8.169.B
 Homo qui deserto deo sicut deus esse vo-
 luit, à minutissima bestiola mortem tim-
 met. tomo.8.26.D
 Quod ad casum suū potuit esse idoneus,
 non ad resurrectionem. tomo.8.328.C
 Exaltauit se homo & cecidit, humiliavit se
 Christus & erexit. tomo.9.239.B
 Homo quomodo se dignum morte effece-
 rit. tomo.10.3.E
 Homo quomodo perierit. to.10.63.H
 Homo cecidit. tomo.10.128.H
 Homo ex quibus: et quæ in homine.
 Homo tribus constat, spiritu, anima, & cor-
 pore. tomo.3.34.F
 Hominis duæ substantiæ tantum. Eodem.
 45.H. & 192.C. & 200.F
 Homo constat ex anima & corpore. to.5.
 67.C. tomo.8.32.M
 In homine, natura, doctrina, & vsus. tomo.
 5.97.H.I
 Homo totus aliquando denominatur à par-
 te sui, aliquando ex carne, aliquando ex
 anima. tomo.5.115.K
 Nō est homo, vbi nullus est sensus. tomo.8.
 101.B
 In homine nihil amplius inuenitur q̄ ani-
 ma & caro. tomo.8.366.D
 Homo constat ex corpore & spiritu. to.10.
 36.I
 Homo, in mente & in carne. tomo.10.60.C
 Hominis primi corpus.
 Hominis primi quale corpus. tomo.3.133.L
 De hominis primi corpore animali, quod
 indigeat vsu lignorum paradisi. tomo.
 5.112.F
 In humani corporis conditione dignitas
 præfertur necessitati. to.5.215.H
 Hominis dignitas, excellentia, perfectio.
 De immortalitate hominis. to.1.128.co.2
 Humanæ

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Humana natura excellentia. tomo.1.161.L
 tomo.3.239.G
 Homo brutis præstantior: & quomodo pos-
 sit videre deum. tomo.1.111.F. & sequen.
 Homo ratione præcellit. Eodem.142.L.M.
 & 183.C. & 186.K. tomo.3.133.B. tomo.
 4.124.F
 Humana conditionis dignitas. to.3.197.L
 Hominem bestiis antecellere, quo documē-
 to constat. to.4.124.F
 Homo in quo melior sit beluis. to.4.141.H
 Homo quomodo participet cū omni crea-
 tura. tomo.5.44.D
 Homo ita creatus est, vt per illud quod in
 eo præcellit, attingat ad illud quod cun-
 cta præcellit, scilicet deum. tomo.5.65.I
 Hominem & deorum distinctio. tomo.5.
 76.H. & sequen.
 Homo quomodo præcellat omnia bruta
 per rationem, licet in multis ad corpus
 pertinentibus præcellatur. to.5.70.D.E.
 Hominem quomodo demonibus meliores,
 Ibidem.M.
 Nullus deus miscetur homini. to.5.71.B.C
 Homo tenet medium inter angelos & bruta.
 tomo.5.77.M. & seq. & fo. sequēt. B
 & 106.F
 Homo quomodo propinquior superiori
 deo. to.5.92.B. & sequen.
 Ex hominibus restauratur ruina angelicæ.
 tomo.5.27.F
 Hominem vilis est quicquid infra ipsum est
 tomo.8.48.C
 Homo que acceperit cum pecoribus com-
 munita, & que singularia. tomo.8.63.F
 Quod solo intellectu à bestiis discerna-
 tur. tomo.8.84.M
 Homo in quo prælatus sit iumentis, & in
 quo comparetur iumentis. to.8.99.K. &
 101.I
 Sicut homo per hoc quod præfertur omni-
 bus animantibus, si bene vixerit, erit in
 vita beata, ita erit si malè vixerit in mi-
 sera vita. tomo.8.248.L.M
 Cur homo etiam pessimus præponatur e-
 quo optimo. tomo.8.366.B
 Homo à pecoribus solo intellectu distat, ex
 quo solo potest gloriari. tomo.9.6.B
 Hominem per Christi gratiam sanctis ange-
 lis facti sunt æquales. to.9.113.G
 Homo est dignissima creaturarū. to.9.165.G
 Homo, secundum mortalitatem, inferior
 diabolo. tomo.10.21.F
 In quo præcellat homo bestiis & aliis crea-
 turis. to.10.84.L.M
 Homo inter deū & Satanam. to.10.96.G.H
 Hominem à mutabili creatura ad immuta-
 bilem deum peruenerunt. to.10.199.G
 Hominis voluntas, potestas ante et
 post lapsum.
 Homo lapsus, ex se non potest resurgere.
 to.1.3.H. & L. & 149.I. tomo.3.90.L
 In nostra potestate est, inferi deo, vel exci-
 di quomodo accipiendum. to.10.7.M
 Quomodo nostrum est, & credere & bene
 operari. to.1.8.E. & sequen.
 In potestate hominis est, quid velit, non ta-
 men quid possit. to.1.10.B
 Homo sine deo dux sibi in præceptis. tomo.
 1.21.E. tomo.2.82.I.K
 In homine duæ voluntatis gratiæ. tomo.1.
 32.G. & sequentibus.

Hominem nihil posse sine deo. tomo.3.46.I
 & 139.L
 In hominis utilitate an omnia creata sint.
 to.4.125.D
 Hominem fecit deus rectum: qui tamen po-
 test mala facere, præuidens quid boni
 de malo illius esset ipse facturus. tomo.
 5.207.E.F
 Homo quomodo possit mutare in melius
 voluntatem. to.6.45.L. Retracta. to.1.
 7.M. & sequen.A
 Homo potest apponere hominem super ho-
 minem, sed non super deum, qui tuetur
 hominem. to.8.135.F
 Quod tandiu sit aliquid, quandiu hæret
 illi à quo factus est. to.8.181.M. in fine.
 Homo vt sit aliquid, conuertat se ad illum
 à quo creatus est: recedendo frigidescit:
 accedendo feruescit. to.8.168.L
 Quod idoneus sit se vulnerare, non sana-
 re. tomo.8.241.B
 Quod vendere se potuerit sub peccato,
 redimere se ab iniquitate non possit. to
 mo.8.329.G
 Homo nō potest regere corpus suum, quod
 regebat ante peccatum, quia regi noluit
 à quo regebatur. to.8.366.F
 Magnas vires liberi arbitrij homo cū cō-
 deretur accepit, sed peccando amisit.
 tomo.10.56.A
 Homo sine gratia dei quid possit. tomo.10.
 190.H.I
 Celum & terra, & quæ in eis sunt, propter
 hominem, quem diues despicit, sunt fa-
 cta. to.10.237.M
 Hominis potestas in bestiis. to.1.183.C.D
 tomo.3.122.C
 Hominis potestas in creaturas. to.9.136.I
 Humana natura, et eius qualitas.
 Homo natura est malus. to.1.3.I
 Hominis est cadere, surgere non item. to.1.
 3.H. & 149.I. K. to.3.37.F.G. to.4.133.L
 De opere & natura hominis. to.1.186.H.I
 Hominis natura, est duplex. to.3.201.F
 Humana naturæ qualitas. to.3.239.L
 Hominis institutio bona. Ibidem.M
 Humanum genus sicut vnus homo, diuer-
 sis temporibus eruditur diuersimodè.
 to.5.85.C.D
 Homo, præ ceteris animalibus est natura
 magis socialis, vitio magis discordiosus.
 to.5.107.H
 Hominum genus discordiosum est vitio, &
 magis sociale natura omnibus aliis: &
 ad discordiam sanandam, bona est recor-
 datio primorum parentum. Ibidem
 Hominem communia, et propria.
 Homo quando ordinatissimus. to.1.141.H
 & sequentibus.
 Homo multa habet communia cum peco-
 ribus & arbutis. Ibidem.L
 Hominem quid sit commune. to.4.142.C
 Hominem propria facultas ad peccandum.
 to.3.237.A
 Hominem propria, peccatum & menda-
 cium. to.3.240.D
 Hominem diligendi, non errores. Eodem.
 235.F. & fo. seq.E
 Hominem non odio habendi, sed vitia. to-
 mo.1.139.H.I. to.3.236.E
 Homo mediocris re parua atque succincta,
 sibi sufficiens, charissimus suis, &c. to-

mo.5.31.L.M
 Humani generis propagatio.
 Homo, clues terrenus parit. tomo.3.
 237.H
 Homo vndeunque nascatur, bonum opus
 dei. tomo.7.219.C
 Ex homine vno, totum genus humanū pro-
 pagatum est. tomo.5.102.1. & sequenti-
 bus copiosè.
 Humanum genus totum, fuit in primis pa-
 rentibus. to.5.107.H
 In primo homine exortam fuisse omnem
 plenitudinem generis humani, in qua
 præuidit deus, quæ pars honoranda es-
 set præmio, & quæ damnanda supplicio.
 Ibidem.108.B. & sequen.
 Homo generat homines diuina virtute ope-
 rante interius, sine qua nec hominum,
 nec aliorum generatio: sine generatio-
 ne tamen hominis vel propagatione po-
 test esse ipsorum multiplicatio per di-
 uinam virtutem. tomo.5.215.C
 Homo, filius hominis, et filij hominum.
 Hominem, & filij hominum, distinguuntur.
 to.2.121.K.L. to.8.59.C
 Homo & filius hominis, distant. to.8.12.E.F
 & 59.E.
 Filij hominum diligunt vanitatem, & quæ-
 runt mendacium. to.1.35.C
 Hominem, ad Adam: filij hominum, ad Chri-
 stum alicubi referuntur. tomo.9.54.F
 Humani generis, ab Adam propagati,
 condemnatio.
 Hominem primi, soli potuerunt culpam &
 poenam trāmittere in posteros: & qui-
 cunque alius potest peccans, si primi nō
 peccasset, ipse sibi damnationem acci-
 peret, non filius. to.5.118.G.H
 Omnis homo, merito peccati, reus nasci-
 tur peccati. to.9.238.K
 Humana natura et infirmitas, mutabili-
 tas, nescientia, miseria, opus, dete-
 rioratio.
 Humana infirmitas. tomo.1.19.A.B. &
 23.G.H.
 Humana imbecillitas, vnde. to.3.173.B
 Homo mortalis. to.3.196.K.L
 Hominis indigentia non expellitur, nisi per
 beatitudinem. to.5.100.L
 Fragilior est homo vase vitreo. to.10.2.B.C
 Fragilitas humana. to.10.106.L.M
 Humana natura ex peccato infirmitas. to-
 mo.10.56.A.B.
 Et quod illa remissione peccatorum in ba-
 ptismo non aufertur. Ibidem.
 Et quando finietur. Ibidem & seq.
 Humani animi mutabilitas. tomo.4.148.I
 & 149.E
 Humana natura mutabilis & inconstans,
 to.1.161.C. & sequen.
 Hominem sese totum non nosse, deū in æ-
 nigmate cognoscere. to.1.37.M
 Homo aliquando nescit quid sit in eo, crea-
 tor autem scit quid sit in homine. tomo.
 9.21.L
 Nemo viribus suis cōfidat. to.1.19.A.B. to.2.
 48.L.M. & 82.L. to.3.237.G. to.4.144.D
 Hominis bona, dona sunt dei, mala autem
 nostra. to.1.37.K.L.
 Humanis viribus legem non impleri. to-
 mo.4.283.F
 Homo

INDEX

Homo nihil se putet operari, nisi in quantum malus est. to. 8. 359. C
 Homo, vtrum deo auctore fit deterior. to. 4. 124. A
 Homo vt fit deterior, quæ sit causa. Ibid.
 Homo massa peccati. to. 4. 135. D. & 146. K
 Homo cum sit maximè ægrotus, sanus sibi videtur. to. 10. 164. H & L
 Humana miseria, ex Adam contracta. to. 1. 1. F. to. 7. 226. H. & fo. 229. D E
 Omnis abundantia hominis, est calamitas & miseria. to. 8. 34. E
 Homo per peccatum, subiectus est bestiis: quæ illi subiectæ erant. to. 9. 136. I K
 Hominis miseria & fragilitas. to. 9. 164. E F to. 10. 21. F & sequent.
 Humana vtilitatis confessio. to. 9. 170. M & sequentibus.
 Hominis reparatio, siue restitutio.
 Homo sibi ipsi est reddendus. to. 1. 13. B
 Hominis cum deo commercium.
 Quomodo homine frui conueniat. to. 3. 5. A
 Hominem trahit solus deus. to. 3. 46. I
 Hominem quomodo operatur deus atque custodit. to. 3. 139. H I
 In hoie gemina operatio dei. t. 3. 139. D & L
 Deus homine quomodo vtatur. to. 3. 4. M
 Homo præsentem deo illuminatur, absente renebratur. to. 3. 239. G
 Homo non separatur à deo, nisi per peccatum. to. 5. 87. G
 Deus non sic æstimat hominem, quomodo homo hominem. to. 8. 361. F
 Deus homini præsentior quam homo. to. mo. 9. 2. L M
 Homo ad cognitionem sui, meditatione assidua illuminatur. to. 9. 181. B
 Tandiu primus homo stetit, quandiu deo adhæsit. to. 9. 246. K
 Domino homini, quid referret deus. to. mo. 10. 3. I
 Hominis summum bonum.
 Hominis optimum, quid. to. 1. 1. F G. & fo. 167. H. & K. & fo. 169. E. to. 3. 89. D
 Hominis summum bonum, constat ex bonis animæ & corporis. to. 5. 178. A
 Homo & angelus ex eodem beatificantur. to. 5. 81. F. & sequent.
 Homo quibus comparatur.
 Homo quomodo assimilatur deo. t. 5. 78. M
 Hominis quomodo similes fiant pecudibus. to. 3. 133. C. & fo. 135. H
 Homo secundum se viuens, similis est diabolo. to. 3. 237. F. in fine.
 Homo quomodo fit pecus. to. mo. 10. 175. M & sequentibus.
 Hominis dæmonibus similes. to. 5. 39. L
 Homo per peccatum, fit similis diabolo. to. mo. 5. 115. I
 Homo veritati similis factus est, sed peccando vanitati similis factus est. to. mo. 4. 285. C. to. 8. 361. G
 Hominis promi ad terram, partum atque lætitiæ de sola carne requirentes, pecoribus comparantur. to. 9. 254. E
 Hominum diuersa genera.
 Hominum duo genera, vnum de terra, alterum de celo cogitantium. to. 8. 109. G
 Duo sunt hominum genera in Ecclesia. to. 10. 208. G
 Hominum mare huius mundi nauigatum, tria genera. to. 1. 112. A. & sequent.

Hominum, tria sunt genera. to. 8. 248. D
 De aliis tribus generibus hominum in Ecclesia, & in quolibet probi & reprob. to. 8. 60. F. & fo. 335. A
 Quod hæc tria hominum genera, prophetice designentur in Noe, Daniel, & Iob. to. 8. 335. C
 Tria sunt hominum genera, quæ via nostra odit. to. 9. 202. M
 Tria hominum genera: alij se offerunt Christo, & reprobantur: alij non audent, & excitantur: tertij differunt, & culpantur. to. 10. 6. I
 Et de eisdem, Sermo. Ibidem.
 Tria hominum genera, vnum diligendum, alterum tollendum, tertium cauendum. to. 10. 4. 1. G H
 Hominum quinque genera. to. mo. 6. 23. H I
 Retracta. to. 1. 5. E. F
 Homo primus, & secundus.
 Homo primus commentitius Manichæorum. to. 6. 47. B. & sequentibus. & fo. 54. C. D.
 Hominum duorum comparatio. to. mo. 5. 31. L. M.
 Homo primus, Adam. to. 10. 63. E
 Homo secundus, Christus. Ibidem.
 Duo homines, primus & secundus. to. mo. 10. 67. M
 Homo primus ad mortem. to. 10. 145. F
 Homo secundus ad vitam. Ibidem.
 Hominis primi & secundi, differentia. to. 10. 63. H I.
 Homo celestis, & terrenus.
 Homo terrenus. to. 5. 113. A. to. 8. 3. E
 Homo, cur dicatur celestis. to. mo. 5. 113. A. & I. K.
 Primus homo de terra, terrenus: secundus de celo, celestis, & c. exponitur. to. mo. 5. 113. E. F.
 Homo quando terrenus, & quando celestis. to. 8. 175. K
 Hominis duo. to. 2. 58. G. to. 4. 126. F. & sequent. & 127. H. & fo. 132. B. to. 6. 99. D
 Homo exterior & interior, vtus & nouus.
 Homo interior, quomodo docetur. to. mo. 1. 127. F. & sequent.
 Homo vetus & nouus, graphicè describitur. Eod. 161. F. G. & fo. 170. E
 Hominis vtriusque decursus. Eodem 161. H. I.
 Homo interior quomodo renascatur, & exterior corrumpatur. to. mo. 1. 163. L. to. 2. 109. B. C.
 Homo interior, templum dei. to. mo. 1. 123. D to. 3. 240. G
 Hominis noui renouatio quotidiana. to. 1. 173. L. to. 2. 58. E. in fine.
 Hominis exterioris duplex corruptio. to. mo. 1. 164. B. C.
 Homo interior & exterior, qualis. t. 3. 89. D
 Homo vetus. to. 3. 236. G. to. 6. 99. F
 Homo interior. to. 3. 89. D. & 122. H. & 240. G. to. 6. 99. D
 Hominem veterè deponere, & induere nouum, quid sit. to. mo. 4. 14. M. in fine. to. 8. 27. B & F.
 Hominis noui instauratio, & veteris crucifixio, in resurrectione & cruce domini

signata. Eodem. 284. A
 Homo nouus, canticum nouum: vetus homo, vetus canticum. to. 8. 378. I
 Hominis vtriusque conditor deus, contra Manichæos. to. 6. 99. D
 Et quomodo hunc vnum hominem ad imaginem suam fecerit. Ibidem.
 Est homo exterior & vetus, interior & nouus. to. 8. 7. M. & seq. & 12. F
 Homo vetus, vita vetus: homo nouus, est vita noua. to. 8. 239. A
 Homo interior, anima: exterior, corpus. to. 9. 186. L
 Homo vetus & nouus. to. 10. 56. K
 Decor cordis, siue interioris hominis. to. 10. 77. M
 Adam, per què nascimur, vetus homo est: Christus, per quem renascimur, nouus homo est. to. 10. 208. F
 Factus est homo de terra, non propter terram, sed propter cælum. to. 10. 305. I
 Duos quique homines, interiorè & exteriorè, habet. to. 10. 306. D
 Interior homo esuriat & sitiit, habet cibum & potum. to. 10. 322. K L
 Homo carnalis, siue animalis & spiritalis.
 Homo animalis & spiritalis. to. 1. 186. A. B. to. 4. 134. H. to. 9. 104. K L
 Hominis dicti carnalis & animalis. to. mo. 4. 146. M
 Homo primus est factus in animam viuentem, & ideo corpus animale habebat: sed erit homo secundum spiritum viuificantem, & ideo corpus spiritale habebit. to. 5. 113. A. B.
 Homo quando incipiat esse animalis vel spiritalis & carnalis. to. 8. 343. E
 Idem homo spiritalis & carnalis. t. 10. 59. L
 Hominis esse, carnalis esse, animalis esse, quid dictum. to. 10. 12. B. C.
 Homo, & peccator.
 Cur non desperadum sit de hominibus bonis, si per eosterrenum aliquod administraretur, nec rursus continuo gratulandum de hominibus qui celestia agere dignoscuntur negocia. to. 8. 109. G H
 Homo, & peccator, duo sunt nomina, vnum est natura, alterum culpæ. to. 8. 89. I
 Homo, & præuaricator, duo nomina sunt: hominem deus fecit, præuaricatorem ipse homo fecit. to. 8. 245. L. & fo. 253. L
 Quod parte quadam iustus sit, & ex parte peccator. to. 8. 353. M
 Homo & peccator duo nomina sunt. to. mo. 10. 92. K
 Viuere secundum hominem.
 Secundum hominem viuere. to. 1. 1. F G
 Secundum hominem, pro eo quod est secundum humanam naturam. to. 2. 56. L
 Hominis acceptiones, uocabula, attributa, & gradus.
 Homo variè accipitur in scripturis. to. mo. 4. 295. L
 In homine vir & mulier. to. 4. 132. H I
 Hominis quatuor gradus, ante legem, sub lege, sub gratia, in pace. to. 4. 283. E. & fo. 294. B C
 Homo homo, pro omni homo. to. 3. 29. B
 Hominis, quid nisi homines? to. 5. 45. M
 Hominis nomine, terrenus significatur. to. mo. 8. 12. F
 Homo sepe à sexu honoratiore denominatur. to. mo. 8. 290. L
 Homo quis dicatur. to. 10. 21. F
 Hominis, angeli dicti. to. 10. 122. B
 Hominis aurum, mundus iste fornax aurificis. to. mo. 10. 6. A
 Homo totus caro est. to. mo. 4. 240. A
 Homo. to. 10. 131. F
 Homo quare cinis. to. 3. 201. D
 Homo quomodo cælum & terra. to. 1. 1. H
 Homo dicitur omnis creatura. to. mo. 4. 285. B C
 Homo quomodo scenum, & flos agri. to. mo. 8. 255. A B
 Quod diabolus in figura dictus sit homo. to. mo. 8. 118. M
 Hominis hominum exemplis magis accenditur. to. mo. 3. 81. E
 Hominis primi, quomodo se obtulerit deo hostias. to. 5. 195. A
 Hominis fumenta dei. to. 10. 3. H
 Homo, lignum plantatum secundum decursus aquarum. to. 8. 3. F
 Homo est in republica, sicut vna litera in sermone. to. mo. 5. 31. L
 Homo, mendacium. to. 10. 27. K
 Per hominem significatur Marcus Evangelista. to. 4. 86. M. & 122. K
 Homo est maximè miraculum. to. 5. 84. L
 Homo quomodo potest dici moriens. to. mo. 5. 109. K
 Hominis sunt pecora domini. to. 10. 133. G
 Homo bonus, est sacrificium deo. to. mo. 5. 82. F G
 Hominis omnes, aut stulti, aut sapientes. to. mo. 1. 5. G H
 Hominum origo fabulosa.
 Aduersus eos qui homines aliquos semper fuisse dicunt. to. 5. 102. C
 Hominis, secundum Apuleium, conuertuntur in demones. to. 5. 77. C
 Ante hominem quæ præterierint sæcula, ignorat Augusti. affirmat tamen creaturam creatori non esse coeternam. to. mo. 5. 104. K
 Hominem & animalia dixerunt Platonicè à diis facta, animam autem rationabilem à solo deo. Eodem. 107. F G
 Hominum origo, iuxta Manichæos. to. mo. 6. 5. G. & 30. C
 Hominum antiquorum vita, & corpora.
 De hominum antiquorum vita longissima. to. mo. 5. 126. A. B. & 127. C. & sequenti.
 Hominis habere minora corpora testatur Plinius, secundum quod magis cursus seculi præterit. to. 5. 127. D E
 Hominis aliqui semper fuerunt in magnitudine corporis, alios excellentes generaliter. to. mo. 5. 131. C
 Hominis antiquitas maiora corpora quam nos habebant. Ibidem. C D
 Hominum commutationes, & miracula.
 De hominibus diuersimodè monstruosis. to. mo. 5. 135. K. & sequenti.
 De hominibus equis admixtis, scilicet centauris, dicit esse fabulam. to. 5. 159. F
 Hominis, quomodo videantur conuerti in lupos. to. mo. 5. 162. G
 Hominis in iumenta mutari. Ibidem. H
 De homine monstruoso crudelissimo, à Po-

IN DIVVM AVGVSTINVM.

tis confecto. to. mo. 5. 180. M
 Hominum dissimilitudo, inter se, quam similitudo magis miranda est. to. 5. 200. G
 Hominis comederunt carnes humanas propter famem. to. 5. 213. M
 Hominis depressio ex scripturis.
 O homo tu quis es qui respondeas deo? to. mo. 4. 134. M. & sequentibus.
 Non præualeat homo, explanatum. to. 10. 27. K. & sequentibus.
 Spes nostra non est ponenda in homine. to. mo. 10. 174. M
 Homo dominicus, Humanitas Christi.
 Homo dominicus. to. mo. 1. 7. F. to. 3. 3. C
 Humanitas Christi. to. mo. 3. 48. K. 52. G. & L
 Quare deus homo fieri voluit, & inter homines conuerti. to. 3. 173. C. t. 10. 264. A
 Homo dominicus, num rectè dicatur Christus. to. mo. 4. 138. E. Retractationum. to. mo. 1. 7. F
 Hominem totum deus sine peccato suscepit, vt totum quò constat homo à peccatorum peste sanaret. to. 5. 88. M. in fine.
 Homo assumptus est in incarnatione verbi non deus consumptus. to. 5. 92. G
 Deus homo factus est, vt nos filij dei & efficeremur. to. mo. 5. 202. D
 Si mansisset homo in eo quod eum genuit, non in illo infixus esset què deus genuit. to. mo. 8. 15. H
 Si homo non dimitteres deum, non fieret pro te deus homo. to. 8. 63. I
 Si Christus non esset homo, non liberaretur homo. to. mo. 8. 142. H
 Humana natura nullis præcedentibus meritis, in tantam celsitudinem subuecta est, vt totum simul verbum & caro, hoc esset deus & homo, vngignitus filius dei diceretur. to. mo. 8. 277. B
 Homo deo, tanquam lumini corpus, accessit. to. mo. 8. 154. M
 Omnis homo Adam, & omnis homo Christus. to. mo. 8. 167. L
 Omnis homo, in Christo, vnus homo. to. mo. 8. 33. D
 Non omnis homo filius hominis. to. mo. 8. 12. F. & 59. D E
 Christus homo, non honoratur sicut pater. to. mo. 9. 45. L M
 Christus penam hominis suscepit, non culpam. to. mo. 10. 31. F
 Assumptio humanitatis Christi à diuinitate, qualis. to. mo. 10. 47. I
 Homo voluit esse deus per superbiam, & deus voluit esse homo per misericordiam. to. mo. 10. 127. C
 Deus hominem suscepit, vt nos deum suscipiamus. to. mo. 10. 130. D E. & sequent. F & 311. M
 Non horruit deus hominem induere, quem ad suam figuravit imaginè. to. 10. 130. F
 Quarta cõditio productionis hominis, tres alias liberauit. to. mo. 10. 131. K
 Homo voluit esse deus, vt periret: & deus voluit esse homo, vt quod perierat inueniret. to. mo. 10. 134. C
 Christus factus est homo, qui fecit hominem. to. 10. 187. H. & 191. B C
 Articuli de Christo, secundum quod homo. to. mo. 10. 223. K L
 Deus factus est homo vt corrigatur homo. to. mo. 10. 255. I
 Vide, Christus.

Error circa humanitatem Christi.
 Poena non adorantium humanitatem Christi diuinitati vnitam. to. 10. 4. 8. F
 Error circa humanitatem Christi assumptam. to. mo. 10. 131. G
 Confutatio erroris de humanitate Christi. to. mo. 10. 201. D E
 Homo peccati.
 Homo peccati, filius interitus, siue perditionis, quis. to. 5. 191. I. & sequentibus.
 Homicidium, Homicida.
 Homicidium nemo facit sine causa. to. 1. 18. K
 Num peccet qui metu occiderit hominem. to. mo. 1. 140. K
 Homicidium fieri aliquando sine peccato. Ibidem. L. & sequentibus.
 Homicida non est iudex nocentem occidens, nec miles hostem. Ibidem. to. 2. 145. I
 Et quando idem homicida. to. 4. 31. H
 Homicidiorum discrimen. to. 2. 51. G
 Homicidium excommunicatione puniendum. to. mo. 4. 18. A
 Homicida vnde dictus. Eodem. 52. K
 Homicidij crimine innescitur, quisquis hominem vel seipsum occidit, aliquibus exceptis. to. mo. 5. 7. I. & sequentibus.
 Et ibidem exempla.
 Ille homicida erat a principio, & in veritate non stetit: exponitur. to. 5. 95. D
 Homicidium, quo Cain occidit Abel, factum est ex inuidia: sed illud quo Romulus occidit Remum, ex superbia & appetitu dominandi. to. mo. 5. 124. H I
 Homicida: cucurbitarum, Manichei. to. mo. 6. 50. L. in fine.
 Homicida: probantur, quorum consilio & fraude traditur quis ad occidendum. to. mo. 8. 122. K L
~~Homicida: probantur, quorum consilio & fraude traditur quis ad occidendum. to. mo. 8. 122. K L~~
 Homicida non solum ille est qui corporaliter occidit, sed qui fratri mala persuadet. to. mo. 9. 68. H
 Quia Adam genuit homicidam, non fuit reus homicidij, sed ipse Cain. to. 9. 258. H
 Homicidales. to. mo. 10. 176. A
 An homicidium iussu diuino fiat licitum. to. mo. 10. 163. E F
 Aborum procurans, tantorum homicidiorum reum esse sciat, quoti generari potuissent. to. mo. 10. 247. E
 Homouision.
 Homouision, quid sit. to. 2. 160. K L. & 162. F. & H. & 163. M. to. 3. 45. C. to. 6. 159. B to. mo. 9. 104. E. to. 10. 191. A
 Homouisioni. to. 2. 163. L
 Homouisiones, & Homouisiones vocat Ariani catholicos. t. 2. 164. F. G. to. 6. 146. L M
 Humanitas, Humanus.
 Humanitatis effectus. to. 3. 173. F
 Humana vita, militia & tentatio. to. mo. 3. 136. L
 Humanum est, aliter nonnunquam sapere quam res se habet. to. 7. 83. L M
 Humanus quis dicatur. to. 10. 63. H
 De verbis Apostoli, Humanus sermo & omni acceptione dignus, quia Christus Iesus venit in hunc mundum peccatores saluos facere, & cetera. Sermo. to. 10. 63. F G
 De verbis Apostoli, Humanum dico propter infirmitatem carnis vestra: Sermo. to. mo. 10. 75. I
 Honor-

INDEX

Honor.
 Honor blandum nomen, mala seruitus: exitus aeger. tomo. 2. 28. G
 Honor non delectari, sed ad utilitatem honorantium referre, magnum est. Ibidem. 65. L. M
 Honorandus non est diues, paupere docto & iusto contempto. to. 2. 23. K
 Honorandus est praelatus. Ibidem. 106. I
 Quod honore mali sint honorandi. tomo. 2. 170. L. M
 De honore mutuo. tomo. 2. 105. K. L
 Honor periculosus. to. 2. 130. F
 Honoris cupiditas. tomo. 4. 126. G
 Honestas, quid in se implicet. tomo. 5. 9. H
 Honos alit artes. tomo. 5. 45. E
 Honorare & adorare, differunt. to. 6. 145. E. F
 Honor non prodest aegrotis. to. 8. 252. G

Honoris gradus, Honor uerus, Honor dei.
 Gradus in honorando & obsequendo. tomo. 10. 6. L
 Honor uerus & gloria vera, erit in paradiso. tomo. 5. 217. K
 Si quod in te est dei, honoratur a te: & tu factus a sanctis in deo, honoraberis a deo. tomo. 8. 119. F
 Honor non habuit Christus in patria sua, in qua conditus, sed in ea qua condidit. tomo. 9. 32. G
 Patrem non honorat, qui filium non honorat. tomo. 9. 36. G
 Honorare caput, & conculcare membra, non est honorare. tomo. 9. 140. L. M
 Deus illos honorat & diligit, qui illicita faciunt. tomo. 10. 118. M
 Honoris laus est humilitatis virtus. tomo. 10. 233. D
Honor sacerdotum, potestatis, parentum.
 Honor debitus exhibendus est potestati, etiam iniuque. to. 8. 319. G
 Honor inferiorum ad sacerdotes. tomo. 10. 308. H. I
 Non inhonorantur parentes, si omisso pietatis temporalis debito officio, malus quiddam ex dei precepto agatur. to. 10. 6. L
 Honor filiorum ad parentes. to. 10. 308. I

Honor mundi, Honor uanus.
 Sicut superbia impia siue hominum siue demonum diuinos honores exhiberi vel iubet vel cupit: ita pia humilitas vel hominum vel angelorum sanctorum haec sibi oblata recusat: & cui debetur, ostendit. tomo. 2. 41. L
 Honor huius mundi transit. to. 2. 171. B
 Honoris & uanae gloriae auidi fuerunt Romani. tomo. 5. 44. F. & 45. F. G
 Honor humanus, nullius poteris esse. Ibi. M
 Honoris amore, primus consul Romanus occidit filios suos & uxorem. tomo. 5. 25. F. G. & 46. B. C
 Homo, omnem aetatem parat in honorem, vel pecuniae quaesitum. to. 9. 198. G. H
 Quanto maior honor datur, tanto maius periculum comparatur. to. 10. 307. I
 Honor multis occasio exitij fuit, multis ministerium boni operis. to. 10. 13. E

Honor deus.
 Honorius, siue Honor deus. to. 5. 36. K
 Honor & Virtus habuerunt sedes propinquas apud antiquos. to. 5. 44. I. K

Honorarium.
 Honorarium, quod honoris causa datur. tomo. 1. 107. I
Honoratus.
 Honoratus, amicus Augustini. to. 1. 12. L
Honorius.
 Honorius, imperator piissimus. tomo. 1. in Possidonio.
 Honorius, haereticos pronunciat. Ibidem.
 Honorius consul. tomo. 5. 176. B

Honestas.
 Honestus, & uile, differunt. to. 4. 125. D. & K
 Apud omne Christianum, prima honestatis debet esse militia. to. 10. 20. F

Hora.
 Horae inaequales, quomodo intelligendae. tomo. 1. 164. G
 Hora pro tempore. to. 2. 74. F. to. 4. 288. K
 Hora passionis. tomo. 4. 114. F. G
 Hora importuna, quae dicat. to. 8. 306. A. B
 Hora decima ad quam uenerunt Petrus & Andreas ad Christum, quid significet. tomo. 9. 15. A. B
 Hora Christi de qua dixit in nuptiis, Nondum uenit hora mea, in passione aduenit cum matrem Ioanni commendauit. tomo. 9. 18. A
 Quare Christus matri respondit, Nondum uenit hora mea. to. 10. 143. A. & C
 Hora sexta uenit Christus fatigatus ad puteum, quid significet. to. 9. 29. K
 Hora Christi, quae nondum uenerat, quando uoluerunt eum Iudaei apprehendere, eius uoluntas est. tomo. 9. 55. E
 Horae duodecim diei, discipulos duodecim signant. tomo. 9. 78. B
 Vocati hora prima, tertia, sexta, & cet. qui. tomo. 10. 48. M. & sequentibus.
 Et horae operationis in uinea, quid significet. Eodem. 49. A. B
 De hora operationis in uinea, magna quaestio. Ibidem.
 Sexta hora operationis in uinea, flagrantia significat. Ibidem. B
 Quid nouissima hora. to. 9. 128. F

Horatii.
 Horatius, sororem stentem occidit. tomo. 5. 24. F
 Horatii tres. Ibidem. E
 Marcus Horatius. tomo. 5. 25. I

Hordeum.
 Hordei potus, cito inebriat. to. 1. 177. M

Horreum.
 Horreum, caelum. tomo. 10. 28. D

Hortensius.
 Hortensius Ciceronis excitaui Augustinum ad ardorem philosophiae. to. 1. 19. K
 Hortensius dictator. to. 5. 26. B

Hortus.
 Quae in horto cum Christo acta. to. 4. 110. F

Hortulanus.
 Quare Maria Magdalene, Christum uocauit hortulanum. to. 9. 119. M. & sequenti.

Hospitalitas, Hospitium, Hospites.
 Hospites, quomodo recipiendi. to. 2. 142. E. F
 Hospitalitas amplectenda. to. 4. 83. B
 Hospitalitate saluatus Loth. tomo. 6. 9. C
 Non promittit dominus solum hospitium pro hospitio, sed regnum. to. 9. 207. G
 Christum hospitem excipere. to. 10. 123. G
 Hospites, omnes hic simus. to. 10. 28. F

Ad hospitalitatem, adhortatio. Ibidem. E. F
 Felix est anima illa quae vitam suam ita auxiliante deo studuerit gubernare, ut Christum hospitem mercatur excipere. tomo. 10. 123. G
 Abraham hospitio carere, transeuntibus offert hospitium. tomo. 10. 160. H. I
 Datur filius Abraham pro hospitio angelorum. Ibidem. I
 Hospitalitas commendatur. to. 10. 161. E. F & sequentibus.
 Quae feruati animo hospites sint recipiendi. Ibidem. E. F. & sequentibus.
 Hospitalium domum angeli ingrediuntur. tomo. 10. 161. F
 Non pigeat hospitem suscipere dominum. tomo. 10. 212. H
 De angelis & hospitalitate. tomo. 10. 302. A & sequentibus.

Hostia.
 Hostia veteris legis quae immaculatae subebantur offerri, significabant homines sanctos. to. 5. 195. D. in principio.
 Hostia perfecta, erunt ipsi sancti. to. 5. 294. L. M. & sequenti. C. D
 Immolamus hostiam iubilationis, laetitiae, gratulationis, & gratiarum actionis. tomo. 8. 30. F

Hostilina.
 Hostilina dea. tomo. 5. 32. M

Hostes.
 Hostibus aduentantibus, de Ecclesiis Episcopis an recedendum sit, consilium Augustini. tomo. 1. in Possidonio.
 Hostes inuisibiles, quomodo vincantur. tomo. 2. 69. G. & sequenti. to. 3. 171. B. C. to. 8. 356. A. & 360. F. & sequenti.
 Hostes fragore caeli fugati. to. 3. 166. G
 Hostes Christi, per ipsum liberati fuerunt. tomo. 5. 2. G
 Aduersus hostes Christianorum, fiducia. tomo. 6. 8. F. & sequentibus.
 Hostium interfectio apud ueteres, quomodo accipienda. to. 6. 43. H. & sequenti.
 Hostes duos patimur, & quos. tomo. 8. 115. G. & 118. M. 356. A
 Noli tibi hostes addere, vince eum cum quo natus es. tomo. 8. 126. L
 Triplex hostis hominis. to. 9. 162. I
 Hostis est animae suae, qui spretis discipline monitis, diabolicis occupatur officiis. tomo. 9. 206. L
 Hostis uisibilis feriendo vincitur, & inuisibilis credendo. tomo. 10. 7. G. H
 Item laude dei, non suis ipsius vincitur. Ibidem. H. I
 Hostem non habere, melius est quam vincere. tomo. 10. 145. A. B
 Hostes persequi. to. 10. 146. I

Humilitas.
 Humilitas, prima Christianorum virtus, secunda, tertia. tomo. 2. 54. M
 Humilitas ueniam meretur. to. 2. 59. L
 Thelohumilis, quid sit. Eodem. 63. I
 Humiliari sapienter, bonum est. to. 8. 132. F. G
 Humilitas uera. tomo. 3. 236. M
 Humilitate acceditur ad deum. Ibidem. I
 Per humilitatem, ad sublimia graditur. tomo. 3. 242. C
 Humilitatis laus. to. 4. 254. K. & fo. seq. F
 to. 5. 79. G. to. 10. 45. I. & 55. K. & seq. & 96. M. & sequenti. & 310. K

Humilitate conseruatur charitas. to. 4. 289. D
 Humilitas & mansuetudo, magnum donum spiritus. tomo. 4. 294. A
 Humilitas, transcendit omnes humanas dignitates. tomo. 5. 2. B
 Humilitas difficulter suadetur superbis. Ibidem.
 Humilis non habet oculum in his in quibus sibi placet, sed in quibus sibi displicet. tomo. 5. 47. F
 Humiliati in uenerando daemones, quibus uolumus esse dissimiles, summa est stultitia. tomo. 5. 71. A
 Humilitate nimia, multa de cultu diuino sunt usurpata ad honores hominum. Eodem. 81. M
 Humiles, non superbos, sanat gratia data per Christum. tomo. 5. 89. E
 Humilitate opus est, ad cognoscendum ueritatem. Ibidem. L. M
 De humilitatis exaltatione, & superbia deiectione. tomo. 5. 119. F. G
 Humilitate & superbia discernuntur duae ciuitates. Ibidem.
 Humilis, tutam ueramque uiam in caelum molitur, sursum leuans cor ad dominum. tomo. 5. 135. B
 Humilitas, sicut prodest seruientibus, ita superbia nocet dominantibus. Eodem. 182. E
 Humilitas custodienda. to. 6. 178. G. H
 Humilitatis exempla. Ibidem. F. & sequenti. tomo. 10. 284. A. B
 Quando hic humiliantur qui deum timent humiliari non cadunt: quia altitudo eorum ipse est deus. to. 8. 40. H
 Humilem esse, est nolle laudari. to. 8. 51. F
 Si fueris humilis, erigeris: si elatus, curuaberis. tomo. 8. 69. D
 Quod humiliteris a deo, poena est & gratia. tomo. 8. 74. D
 Qui se ita humiliat, ut genua figat, adhuc habet quod humilietur: qui autem sic humiliatur ut haereat in terra uenter eius, ultra quod humilietur non habet. to. 8. 87. B
 Esto humilis in humili deo tuo, ut sis excelsus glorificato domino deo tuo. tomo. 8. 107. F. G
 Si te humiliaueris, appropinquabit ad te deus: & si te excelsum feceris, longinquabit a te. tomo. 8. 108. G
 Deus humiliat illos in damnatione, qui erecti sunt in diffensione. to. 8. 117. G
 Humiliari peccatorem, bonum est. tomo. 8. 131. H
 Magis placet deo humilitas in malefactis, quam superbia in bonis factis. to. 8. 229. D
 Multi humiliantur, sed uane & fatuae. tomo. 8. 132. F
 Deus quos humiliet vel exaltet. tomo. 8. 180. C. D
 Ut ilius est humiliter hic ambulare capite conuassato, quam capite erecto in iudicium aeternae mortis incidere. to. 8. 281. A
 Non dedignantur esse humilia capita excelsorum, sub dextera domini. Eodem. 180. M. & sequentibus.
 Vtrum eadem humilia in caelo, quae in terra: an alia in caelo, alia in terra humilia respiciat deus. to. 8. 283. C. D
 Tunc erit humilitas uera, si non ostendatur in lingua, sed & in corde. to. 8. 289. F. G
 Humilitas est duplex, una qua se quisque humiliat consistendo peccata sua: alia qua

IN DIVVM AVGVSTINVM.

quisque humiliatur aliqua tribulatione vel deiectione, quam meruit eius superbia, aut exerceret eius patientia. to. 8. 296. M. & sequentibus.
 Priusquam humiliarer deliqui, & bonum mihi quod humiliasti me: quomodo intelligatur. tomo. 8. 298. H. & K
 Ut humilietur superbus, malis innectitur: humilis ut exaltetur, malis eripitur. tomo. 8. 306. H
 Non sic dicitur, Humilis esto ut non sapias sed esto humilis propter superbia, altus propter sapientiam. to. 8. 331. E
 Humiliatio Christi, non potuit nisi alta esse. tomo. 8. 335. M
 Humilitas quasi bonum aliquid significat, sed si sit uilis humilitas: nam mala humiliatio poenalis est. to. 8. 339. C. in fine.
 Humilitas intima, appetit ex quibus elicitur superbia. tomo. 9. 48. F
 Humilitas tota est ut quis se cognoscat. Ibidem. G
 Humilis dei uoluntatem facit, non suam. tomo. 9. 48. G
 Datus est ille Christo, qui seruat humilitatem. Ibidem. L
 Humilitas non solum affectu, sed & effectu ostendenda est. tomo. 9. 86. M
 Humilitas claritas est meritum, & claritas humilitatis est premium. to. 9. 109. C
 Qui non uult humiliari ut exaltetur, cum exaltari uoluerit, deicietur. to. 9. 221. C
 Humiliatio, & humilitas, differunt. tomo. 9. 261. C. D
 Humilitas, altitudinis fundamentum. tomo. 10. 8. F. G
 Humilians se & iacens, differunt. to. 10. 16. C
 Humilitatis praerogium, cum superbiae deiectione. to. 10. 35. C
 Humilitatis commendatio, & elationis depulsio. to. 10. 41. F. G. & 164. I. & sequenti.
 Humilitas, & peccatorum confessio, ad quid homini conducant. to. 10. 41. F
 Humilitas. tomo. 10. 46. B. C
 Humilitas, contra tumorem medicamentum. tomo. 10. 46. I
 Humiles ualles capiunt gratiam. to. 10. 64. L
 Per humilitatem ad deum reuertimur. tomo. 10. 96. E. F
 Humilitatis & superbiae effectus. tomo. 10. 100. I. & 120. F. & sequentibus.
 Deus altissimus, humilitate contingitur. tomo. 10. 120. G
 Excelsa dominus a longe cognoscit, & humilia respicit: exponitur. Ibidem.
 Ecclesiae dei humiliari debent. to. 10. 123. C
 Melior est peccator humilis, quam iustus superbus. tomo. 10. 149. M
 Si humilitatis medicina superbia non curat, incurata manebit. to. 10. 164. H
 Quanto quis humilior, tanto gratia capaxior. Ibidem. I
 Anlmarum nostrarum sordes per humilitatem, etiam a grauissimis peccatis, purgamus. tomo. 10. 191. K
 Quare homo per humilitatem est reparatus ad vitam. tomo. 10. 206. F
 Non redire potuimus nisi humilitate, qui superbia lapsi sumus. to. 10. 134. G
 Humilitatis passibus ad caeli culmina conscenditur. to. 10. 233. B. & 310. K
 Veritas eam fugit mentem quam non inuenit humilem. Eodem. 233. C

Quis primus humilitatis gradus. Ibi. 310. I
 Sicut per superbia infinita angelorum multitudo descendit de caelo, sic per humilitatem infiniti homines in caelum ascendunt. Eodem. 233. B
 Humiliare ut exalteris, ne exaltatus humiliaris. tomo. 10. 233. C
 Humilitas sine timore dei nunquam habetur. Ibidem. D
 Humilitas ad caelum fecit ascendere infirmitatem humanam. to. 10. 283. M
 Humilitas, est hospitalitatis foror. tomo. 10. 302. F
 Humilis, quis dicatur. to. 10. 307. C
 Humilis est pauper spiritu. to. 10. 322. I

Humilitas Christi.
 Humilitatis exemplum, Christus. tomo. 2. 54. G. to. 3. 32. K. tomo. 8. 51. E. & L. & 59. L. M. tomo. 9. 85. F
 Humilitatem suam, non miracula Christus inculcat. tomo. 4. 289. D
 Humilitas Christi liberauit nos a subiectione daemoneum. tomo. 5. 79. H. I
 Humilitatis doctor, Christus. tomo. 6. 178. H. & sequenti. to. 9. 81. A
 Humilitas Christi multum commendatur hominibus. tomo. 8. 50. K. E
 Sis humilis, si uis ut deus altus uicinetur. tomo. 8. 53. G
 Humilitas Christi nos sanos fecit, quia superbia vulnerat. tomo. 8. 59. L
 Humilitas Christi humiliat superbum. tomo. 8. 213. K
 Humilitas Christi, superbis displicet: tibi autem Christiano si placet, imitare. tomo. 8. 229. D
 Humile cor, de caelo adducit deum, ut proximus fiat. Ibidem. G
 Altus est deus, humilia te, & descendet ad te. Ibidem.
 Humilitas Christi, saluos nos fecit. tomo. 8. 323. A. B
 Humilitas signum Christi. to. 9. 5. L
 Humilem deum imitare, qui humilem hominem contemnis imitari. to. 9. 48. G
 Humilitas maxima Christi, in cena cognoscitur. tomo. 9. 85. E. F
 Christum in passione commendat humilitas, & in resurrectione claritas. tomo. 9. 109. B. C
 Humilitatem praeter ceteris omnibus Christus docuit. tomo. 10. 33. H. I
 Medicina tumoris hominis, humilitas Christi. tomo. 10. 35. C
 Humilitate erexit nos Christus eo, unde cecideramus. tomo. 10. 46. C
 In humilitate impletur iustitia. to. 10. 51. H
 Christus humiliat seipsum usque ad mortem, in ea solum forma quae est hominis. tomo. 10. 131. I
 Humilitas Christi, sublimitas est corporis nostri. tomo. 10. 133. E
 Humilitatis Christi commendatio, a delictis humanis. tomo. 10. 134. C
 Poterat dominus sine incarnationis humilitate hostem prostrare. to. 10. 206. E
 Necessaria fuit redemptoris humilitas, quae sanaret humilitate, quod corruptus fuerat superbia. tomo. 10. 218. L
 Humilitatis effectus in Christo. tomo. 10. 284. A. B

Hydris.
 Hydris,

INDEX

Hydris, amorem seculi huius significat. to-
mo. 4. 132. L
Hydris, lex, ætates signant. to. 9. 19. A
Hydris, quid. tomo. 9. 31. D
Hydris, qua hauriebat Samaritana aquam
à puteo. est cupiditas. tomo. 9. 30. C
Hydromantia.
Hydromantia à Persis allata. to. 5. 63. F
Hydrops, Hydropticus.
Hydrops. tomo. 3. 143. A
Hydropicus, diuiti avaro comparatur. to-
mo. 4. 79. C
Hyems.
Hyeme ne fuga inæatur, quid mysticè. to-
mo. 4. 107. L
Hyems memorabilis. tomo. 5. 26. C
Hyemis nomine, aduersitas seculi signifi-
catur. tomo. 6. 45. H I. to. 8. 83. K. & 99. D
Timor mortis, hyems quotidiana est. to-
mo. 10. 248. F
Hyle.
Hyle, quid sit Græcis. tomo. 1. 46. F. tomo. 6.
80. G. H. & 120. F
Hymni.
Hymnos dei, & laudes, de Ecclesiis depe-
rissent. tomo. 1. in Possidonio.
Hymni & Psalmi in Ecclesia cantandi. to-
mo. 2. 119. G
Hymnus est canticum laudis. to. 8. 75. L
Hymni, laudes sunt dei cum cantico: &
hymnus tria habet, laudem, & dei, & cã-
ticum. tomo. 8. 172. D
Hymnos Dauid filij Iesse defecere, quid sit.
Ibidem. E
Hymnus cur deceat in Sion, nõ in Babylone
tomo. 8. 144. D
Hymni nihil pluit, si vita sacrilega fuerit.
tomo. 8. 255. E
Hyperbaton.
Hyperbaton, to. 3. 22. I. tomo. 4. 32. I. & 54. E
& 70. D. & fo. sequenti. H I
Hyperbole.
Per hyperbolen multa in scripturis dicta.
tomo. 2. 62. C, to. 3. 22. G. & 28. B. & fo.
sequen. M. to. 4. 21. D. & 27. A. & 61. F
tomo. 5. 139. D. to. 9. 124. B
ὕπερ ἔγωγ. tomo. 3. 16. L
Hypocrisis.
Hypocritin superbia generat. to. 2. 65. L
Hypocrisis, geminum peccatum. to. 3. 238. F
Hypocrisis malum. Ibidem. K
Hypocrita, simulator. tomo. 4. 271. H
tomo. 10. 156. C D
Hypocrita. tomo. 4. 277. B
Hypocrita accipiunt bestiam in nomine
Christi. tomo. 9. 146. G
Imago bestie, est hypocrisis hæreticorum.
Ibidem. H
Nulla est superstitio quæ det signũ in frõ-
te, nisi hypocrisis. to. 9. 247. M
Hypocrita, & ficti Christiani, sunt poculũ
aureum in manu mulieris sedctis super
bestiam. tomo. 5. 148. A
Hypocrisis fraudes. tomo. 9. 224. M
Hypocrita, & iusti, quomodo ambo diuer-
sa intentione operentur coram homini-
bus. tomo. 10. 2. K L
Hypocrita, virgines sunt, & bona operan-
tur, sed extra, non intus: ideo non portat
oleum secum. tomo. 10. 23. C

Hypocrita taxantur. tomo. 10. 23. C D
& sequentibus.
Hypocrita, quis sit. tomo. 10. 156. C D
Vnde nomen hypocrita traxerit originem
Ibidem. D
Hypocriteorum maculam non habere, aut
paucorum, aut nullorũ est. to. 10. 156. D
Hypocritarum merces. Ibidem. E
Hypocritarum opera. tomo. 10. 156. D E
Fortitudo hypocrita, non virtus est, sed vi-
tium. tomo. 10. 284. D
Hypostasis.
Hypostasis, quid Græcis. to. 3. 73. E F
Et qua necessitate tres hypostases dixerint
Eodem. 77. G. & sequentibus.
Hypostasis Christi, quæ complectatur. to-
mo. 4. 230. D. & sequenti.
Hypopus.
Hypopi vis. tomo. 3. 7. L. in fine. & 10. E F
tomo. 4. 56. M. tomo. 8. 107. F G. tomo. 9.
119. A B
Hypopus, Christo designabat humilitatẽ.
Ibidem. B
Hypopus, herbam nouimus humilem, sed
medicinalẽ: saxo hæreere radicibus di-
citur: & significat Christi humilitatem.
tomo. 8. 107. F
Quod sit purgans pulmonibus apta.
Ibidem. G
Iabin.
Abin, interpretatur sapiens. to-
mo. 8. 199. D
Iacere, Iactare, Iactantia.
De iacere, siue situ. tomo. 1. 67. G
Iacere, est in terra quiescere. to. 8. 6. K
Quomodo differant iacere, sedere, stare, &
ambulare. to. 10. 297. M. & sequen-
Qui dicantur homines iacentes. tomo. 10.
297. M. & 298. A. & C D
Ille se iactat inaniter, qui cum ipse sit homo
cupit se de homine vindicare. to. 8. 9. I
Non iactabis de de meritis tuis, nec præsu-
mes de impunitate peccati. to. 8. 4. 2. E
Iactans merita sua, quali acunque illa sint, si-
millis est Pharisæo. Ibidem. H
Iactantia nuncupatur libido gloriandi. to-
mo. 5. 120. C
Iactantia est vitium animæ peruersæ, amã-
tis laudari ab hominibus, spreto confici-
entia testimonio. Eodem. 102. E F
Iacob.
Iacob, quid interpretetur. to. 10. 34. H
Iacob, quare sic dictus. Ibidem.
Iacob dilexi, Esau autem odio habui: expo-
nitur. to. 1. 8. D E. to. 5. 14. 2. G
Iacob electio, & Esau reprobatio. to. 2. 98. B
Quid significet quod preponatur fratri ma-
iori. tomo. 8. 94. C
Quod Iacob sibi elegerit dominũ in posses-
sionem, cæteras gentes sub angelis po-
suit. tomo. 8. 336. I
Iacob & Esau, quando nati sint. to. 5. 155. BC
Iacob & Esau lucta in vtero miraculosa. to-
mo. 2. 58. A. & 100. B. & sequenti. tomo.
8. 94. C D
Iacob natiuitas, Christum præfigurauit. to-
mo. 4. 217. G
Iacob typus Christi. to. 10. 166. M
De Iacob emente primogenita ab Esau. to.
5. 142. L M
Iacob vt sumeret honorem spiritalem, ca-
rere voluit cibo carnali. to. 8. 343. F

Ad Iacob Christianos, ad Esau Iudæos per-
tinere, in mysterio. to. 2. 169. E
Iacob & Esau, spirituales & carnales adum-
brant. to. 4. 23. G. to. 10. 166. E F
Iacob sine dolo, quomodo dolum fecerit. to-
mo. 4. 23. H
Iacob patriarchæ benedictiones, quomodo
intelligendæ. to. 3. 234. C & seq.
Ad Iacob omnes pertinemus, imitantes A-
brahæ fidem. to. 8. 202. I
Quid contineat benedictio Iacob, quã de-
dit filiis suis. to. 4. 203. F
Benedictio Iacob, significauit benedictionẽ
Christi. to. 5. 142. M
Iacob, benedictionem firmavit adueniente
Esau. Eodem. 143. A B
De Iacob benediciente Iudam filium suum,
& filios Ioseph. tomo. 5. 143. L. & sequen.
De Iacob & Laban. tomo. 10. 167. F
Iacob scalam vidit, & cætera. to. 5. 143. C
& sequentibus.
Scala Iacob expositio. Ibidem. & tomo. 10.
166. L. & deinceps.
Iacob vidit angelos ascendentes & descen-
dentes per scalam, quam vidit, & tunc
vixit lapidem. tomo. 9. 161. G
Iacob vixit lapidem, quid significet. to. 5. 143.
D E. to. 8. 89. M
De Iacob eunte in Mesopotamiam, vt vxo-
rem acciperet: de scala sibi apparẽte in
somnia: & de benedictione. tomo. 5. 143.
B C. & sequentibus.
Iacob habuit plures vxores, licet vnam pe-
tuerit: & quomodo duæ vxores quæ ip-
sius corporis potestatem habebant, dede-
runt sibi ancillas suas. Ibidem. E F
Iacob quarens vxorem in longinqua regio-
ne, Christum designabat. to. 10. 166. L
Iacob solo contentus baculo, siue equis, vxo-
rem sibi quarebat. Ibidem. M
& sequentibus.
Vxores duæ Iacob, quid. to. 10. 167. G H
Iacob & Rebecca mendacium excusatum.
tomo. 4. 10. L
Iacob typus Ecclesiæ. Ibidem. G. tomo. 8.
192. H I
Iacob, Israel dictus. tomo. 2. 124. A. to. 4.
25. G. & 88. M. tomo. 5. 188. A. tomo. 6.
58. G. & 166. I. to. 8. 201. L
Cur sic dictus. tomo. 5. 143. G
Inter Iacob & Israel interest, licet vnus ho-
mo erat. tomo. 8. 187. A B
Iacob in æterna vita deficiet, & manebit lo-
lus Israel. tomo. 10. 34. L M
Iacob introiit Aegyptum cum. 75. homi-
nibus, ipso Iacob inter alios computato.
tomo. 5. 143. H I
Iacob in Aegyptum venit. 130. vite suæ an-
no: Ioseph autem erat. 39. annorum. Ibid.
Iacob quando venerit in Aegyptum. to-
mo. 5. 155. I
Iacob hædinis pelliculis circumdatus, quid
representet. to. 5. 142. L M
Iacob binomius. to. 10. 34. H
Iacob virgas variatas pecoribus ostendit,
& cæte. tomo. 5. 107. C
Iacob non prius Rachelem osculatus est,
quã gregem adæquasset. to. 10. 167. G
De Iacob luctate cum angelo: in quo ostẽ-
ditur passio in benedictione ipsius ab
angelo: de nomine Israel: de claudica-
tione ex tactu femoris: & quid hæc signifi-
cent. tomo. 5. 143. G
Iacob

Iacob patriarchæ lucta cum angelo, quid
adumbrat. tomo. 6. 58. F G. & 118. L. &
166. I K. tomo. 10. 167. L
Quid significet quod luctatus sit cum ange-
lo, & ab eo benedictus. tomo. 8. 90. A
& 376. B. tomo. 10. 34. I
Iacob benedictus & claudus. to. 10. 34. K
Iacob claudicans, populus Iudæorum.
Ibidem.
Latitudo femoris Iacob, quid figurarit. to-
mo. 10. 34. K
Iacob facta est promissio tempore quo Gre-
cia legum quibusdam institutis regulata
est. tomo. 5. 155. B C
Iacob duodecim filios, & vnam feminam
procreauit. tomo. 5. 143. E
Iacob habebat duodecim filios, & Ioseph
erat venditus à fratribus suis ante mor-
tem Isaac. tomo. 5. 155. H
Iacob Iudam omnibus præfecit: & quare.
tomo. 4. 203. G
Duodecim filij Iacob non omnes ex liberis
sed & ex ancillis. to. 9. 22. M. & sequen.
Quare Iacob ignorasse permittit sit a deo
filium suum viuere in Aegypto. tomo. 10.
168. H. & sequentibus.
Iacob misit Ioseph filium suum vt de fratri-
bus sollicitus esset. Ibidem. A
Iacob filium suum Ioseph plus aliis dilexit.
tomo. 10. 168. A
Iacob mortuus est. 147. anno in Aegypto,
regnante Bæleo rege Assyriorum. to-
mo. 5. 156. C
Iacob & Ioseph sepultura. tomo. 3. 162. G
Iacob luxerunt Aegyptij septuaginta diebus
tomo. 4. 29. D
Iacobus.
Iacobus, vnde frater domini dictus. tomo.
4. 288. G. in principio.
Iacobus Ecclesiæ Hierosolymitanæ præfuit.
Ibidem. L. in fine. to. 7. 53. I
Iacobus Alphæi. tomo. 3. 22. I
Iacobus. tomo. 5. 174. L
Iacobus pro inimicis orauit. to. 10. 157. F
Iambus.
Iambus post dichorium malè ponitur. to-
mo. 1. 81. H
Iamin.
Iemini, dexter interpretatur. tomo. 8. 9. D
Ianicula.
Ianicula ciuitas. tomo. 5. 56. B
Ianua.
Ego sum ianua: qui ante me fuerunt, fures
sunt & latrones: exponitur. tomo. 4.
207. M.
Ianua, dicitur porta domus. tomo. 8. 324. B
Quid sit per ianuam intrare, vel ascendere
abunde. tomo. 8. 334. E
Ianua Christus. to. 9. 72. C. tomo. 10. 41. D.
Ianua quinquepartita in corpore. tomo. 10.
22. G H
Christus ianua, & pastor, diuersimodè. to-
mo. 10. 41. D
Quis ingreditur per ianuam. to. 10. 41. E
Sicut malis operibus vite ianua clauditur,
ita bonis operibus aperitur. to. 10. 252. B
Quomodo Christus intravit ad discipu-
los ianuis clausis. tomo. 10. 208. B
& sequentibus.
Ianuarius.
Ad Ianuarii scripti Augusti. tomo. 2.
epistola. 68.

Ianuarius mensis Iano dedicatur. tomo.
5. 56. I
Ianuarius mensis, à Iano appellatus. tomo.
6. 73. M
De Ianuario eremita falso. to. 10. 281. D
Ianuarius, Augustini discipulus, compara-
tur prodigo. tomo. 10. 290. G
Ianuarius, discipulus Augustini, instar Ana-
næ intravit consortium. to. 10. 314. C D
De filio & filia Ianuarii regularis Augusti-
ni. Ibidem. D E
Ianus.
Ianus deus. tomo. 5. 53. B. & 56. B
Iano rerum principia pertinent. Eod. 56. I
An rationale fuerit Ianus & Terminum
in duo numina separari. Ibidem.
Ianus est mundus. Ibidem. I
Ianus, quare sit bifrons, & de ianitore.
Ibidem. L
Ianus geminus. tomo. 5. 56. L
Penes Ianum prima sunt: præponitur ideo
Ioui, & penes Iouem, summa. tomo. 5.
57. B C
An Iani, & Iouis, recta discretio sit. to-
mo. 5. 57. F
Iaphet.
Iaphet, latitudo interpretatur. to. 5. 133. L
Iaphet, quomodo dilatetur. to. 6. 58. D
Iaspis.
Iaspis, & Sardis, duo iudicia, alterum factũ
per aquam, alterum futurum per ignem
designant. tomo. 9. 142. K
Iasus.
Iasus. tomo. 5. 156. F
Icherius.
Icherius, orator laudatus. tomo. 1. 22. L
Idea.
De Ideis quæstio. tomo. 4. 127. C. & 142. L
Secundum Ideas cœlum non fecisse aliquid
sed ipsum deum esse dicit Plato. to-
mo. 5. 62. C D
Angeli futura cognoscunt in Ideis, non au-
tem demones. tomo. 5. 79. L
Ideæ vel rationes rerum incommutabiles
& infinitæ sunt, in diuina sapientia. Eo-
dem. 94. B
Per ideas verius cognoscunt angeli in deo,
quã in ipsis rebus. Ibidem. 98. I
& sequentibus.
Ideas si philosophi posuerint esse infinitas.
tomo. 5. 104. M. & sequentibus.
Eadem idea, vel vi diuina, qua producta est
rotunditas cœli, producta est rotundi-
tas pomi vel oculi: quæ fieri nescit, sed
omnia efficit. tomo. 5. 107. A B
De Ideis, quas Plato posuit in mète diuina.
Ibidem. G H
Identidem.
Identidem, pro vicissim. tomo. 7. 236. E F
Idioma.
Idioma, proprietates linguarum. to. 3. 22. A
tomo. 4. 21. F
Idiomatum communicatio. to. 4. 150. H
Idioma diligenter attendendum in scriptu-
ris sacris. to. 4. 21. F. Vide, Scriptura.
Idipsum.
Idipsum est quod mutari non potest. tomo.
8. 370. C
Idipsum, dicitur quod vnum est. tomo. 8.
51. K
Idipsum est, quod semper eodem modo est
tomo. 8. 313. B

Idipsum nemo habet ex se. Ibidem. F
Idithum.
Idithum, quid. tomo. 8. 71. F. & 135. C
Idola.
Idola, quid sint. tomo. 5. 73. A B
Idolorum dæmoniorumque pestilens su-
perstitio taxata. tomo. 2. 41. H
& sequentibus.
Idola contracta, in vsum proprium verti nõ
debent. Eodem. 145. F
Idolorum ruina, à prophetis prædicta. to-
mo. 3. 191. F. tomo. 4. 87. L. & 89. D E
De idolis fugiendis. ex Deuteronomio. to-
mo. 3. 205. M
Idolorum vanitas. Eodem. 238. E
Idola cordium. to. 4. 68. E
Idolum, falsi dei simulachrum. Eodem. 71. G
Idolum non seruat homines, sed homines
idolum. tomo. 5. 2. G
Idolum Apollinis fleuit. tomo. 5. 23. E
Idola, dæmones. tomo. 5. 31. B C
De idolis & simulachris, quid senserit Hér-
mes Trimegistus. Eodem. 72. C
& sequentibus.
Hermes de idolorum ablatione doluit. to-
mo. 5. 73. B C
Idolis alligantur dæmones arte nepharia.
Ibidem. A
Idolum pendens in aere. to. 5. 199. H
Idola gentium, dæmonia. tomo. 6. 78. L
Qui idolis insensatis dediti sunt, quomodo
se excusent. tomo. 8. 237. F
Idola gentium, etiam si de argento & au-
ro sint, contemnenda sunt. tomo. 8.
339. H I
Idola eordis deiicienda. tomo. 9. 36. B
Idola non sunt tollenda, siue frangenda in
locis alienis, non consentiente domino.
tomo. 10. 6. F G. & sequentibus.
Et ubi & quando euertenda idola. Ibidem.
Prius agendum, vt idola in cordibus homi-
num confringantur. tomo. 10. 6. F
Idolorum persecutores. Ibidem. G H
Idola non potuerunt tueri, nec se, nec vrbẽ.
tomo. 10. 26. L M
Idolum fecit populus Israel. to. 10. 20. B
Idola & eorum cultores perstringit. tomo.
10. 26. L M
Idola reprobantur. tomo. 10. 47. B
Idola Paganorum. Ibidem. B
Idolum.
Idolum. tomo. 10. 5. G. & sequenti.
Idololatra.
Idololatræ impietas. tomo. 1. 163. D
Idololatræ misera seruitus. Ibidem. E
Idololatra vocat Augusti. dominos præ-
dicabiles, & fratres charissimos. to-
mo. 2. 31. F
Idololatræ taxantur. tomo. 3. 212. H
Idololatræ, vnde dicti. tomo. 3. 30. E. & 56. G
tomo. 4. 22. L
Contra idololatræ ex Abacuc. to. 3. 212. H
Contra idololatræ. tomo. 8. 240. B C
Idololatræ habent aliquid, quod probatur.
tomo. 7. 127. C
Populus Iudaicus, idololatra. tomo. 10.
20. B C
Idololatræ, sunt canes. tomo. 10. 164. F G
Idololatria.
Vnde proueniat idololatria. to. 9. 244. D E
Idololatria mera, phantasmata nostra. to-
mo. 1. 163. E.
o o Idololatræ

INDEX

Idololatrie execratio. tomo. 2. 31. F & episto. 202. Idololatria diuinorum, execrabilis. tomo. 3. 8. K Idololatria, dicitur fornicatio. tomo. 3. 12. B. in fine. Idololatria excommunicatione puniendae. tomo. 4. 18. A Idololatria subuersa. tomo. 4. 89. C & sequentibus. Idololatria Hieroboam. tomo. 5. 153. A Idololatria Israelitarum in deserto. tomo. 10. 176. H I Idololatria, multorum est causa malorum. tomo. 10. 231. F G Idolothyta. Idolothyta immunda. to. 2. 145. G H. & KL Idumaei. Idumaei, ab Edom propagati. tomo. 4. 26. A Idumaei nati sunt de Elau. to. 5. 142. G Idumaea gens quaedam erat hominum errantium, & idola colentium: nec in bono ponitur, quia mundum significat. tomo. 8. 139. C Idumaea, interpretatur terrena. tomo. 8. 109. C. & 133. I Idumaei, sanguinei, vel terreni. to. 8. 199. B Iechonias. Iechonias, preparatio dei. tomo. 4. 92. A B Iechonias cur bis numeratus in genealogia Christi. Ibidem. Iechonias in transmigratone genitus. tomo. 4. 204. K Iectan. Iectan, filius Heber. tomo. 5. 137. E Ieiunium. Ieiunia Augustini. tomo. 1. 40. K L Ieiunandum quomodo monachis. tomo. 1. 191. A B Ieiunia triduaana. tomo. 1. 173. A Ieiunium sabbati, & reliquorum dierum. tomo. 2. episto. 86. Ieiunium esse preceptum in nouo testamento. tomo. 2. 81. C D Ieiunium non iustificare. Ibidem. Ieiunans non ieiunatum ne spernat. Ibidem. Ieiunare die dominico, scandalum magnu. Ibidem. D E Manichaei ieiunant die dominico. to. 2. 81. E Ieiunij quadraginta dierum exempla. Ibidem. E F. tomo. 3. 7. L. tomo. 4. 91. L tomo. 9. 33. A Ieiunium votiuum multorum dierum. tomo. 2. 81. F Ieiunium quartae, sextae, & sabbati. Ibidem. I K Ieiunia, humilitatem significant. Ibidem. L tomo. 4. 91. L Alij ieiunant sabbato, alij non. to. 2. 115. G Ieiunium, quadraginta dierum obseruatio. Ibidem. L. & 118. L. tomo. 3. 164. F tomo. 10. 299. E F Ieiunandum ab amicitia mundi. to. 2. 118. L Ieiuniorum duo genera. tomo. 4. 78. H Ieiunium magnum, & generale. Ibidem. & tomo. 9. 33. B Ieiunia nobis necessaria, sicut vulneribus medicina. tomo. 4. 196. M Ieiunauit Christus quadraginta diebus, postea esuriit. tomo. 4. 205. C Ieiunium & cibus animi. tomo. 4. 256. L

Ieiunium, & tentatio Christi. tomo. 3. 171. A Ieiunium Heliae. tomo. 3. 7. L. & 167. G Ieiunia, nec ab aliquibus cibis abstinentiam prodesse, Iouiniani error. to. 6. 7. F De ieiunio, Basilij magni sententia. tomo. 7. 204. F Ieiunij comes, elemosyna. tomo. 8. 85. D E Ieiunium Christi quid sit. tomo. 8. 56. F G & 159. L Ieiunium quando mereatur opprobrium. tomo. 8. 159. M Ieiunium quadragesimale nobis praecipitur ex lege & prophetis & Euangelio, quia testimonium habet a lege & prophetis. tomo. 8. 281. D Ieiunium voluntatis, est fames necessitatis. tomo. 8. 84. B Ieiunare magnu opus est, sed noli cito laudare, nisi quaeras causam. tomo. 8. 210. C Ita ieiuna, vt alio manducante prandisse te gaudeas. tomo. 8. 85. D Non laudatur in illo ieiunium, qui ad luxuriosam coenam seruat ventrem. tomo. 8. 86. F Ieiunium perfectum. tomo. 9. 33. B Quomodo ieiunandum sit. tomo. 9. 251. F tomo. 10. 156. K. & 212. I K. & 213. A De vtilitate ieiunij. tomo. 9. 254. B. & sequet. tomo. 10. 239. G H Ieiunij proprietates. tomo. 9. 254. B C Calumnias ores ieiuniorum. Ibidem. F Omnes sectae hominum ieiunant, ad diuersos tamen fines. tomo. 9. 254. L Ieiunium, in sabbati die, tempore Augustini. tomo. 10. 36. F Dies ieiuniorum, quomodo celebrandi. tomo. 10. 104. L Ieiunij tempore quomodo viuere debeamus. tomo. 10. 154. F Nihil prodest tota die ieiunasse, si postea ciborum nimietate anima obruatur. Ibidem. Nemo pro laude humana, sed pro peccatorum indulgentia ieiunet. tomo. 10. 156. K Non ieiunans, non debet inuitare alios ad prandium: & quare. tomo. 10. 157. M & sequentibus. Dehortari, potentem ieiunare, a ieiunio, peccatum est. Ibidem. M Non ieiunare in quadragesima, est peccatu. Ibidem. Ieiunium cum elemosyna, duplex bonum. tomo. 10. 158. A Qui non potest ieiunare, amplius debet pauperibus erogare. Eodem. 157. M. & seq. Nullum ieiunium sine elemosyna bonum est potentibus. tomo. 10. 158. A & sequentibus. De necessitate ieiunij, cum mititate & largitate. tomo. 10. 158. C Moyles quadraginta diebus & noctibus ieiunauit. tomo. 10. 158. K De mysterio ieiunij quadragesimalis, fructu, & modo. Ibidem. K L Exhortatio ad quadragesimale ieiunium. Ibidem. L M Ieiunandum a vitis. tomo. 10. 158. M Vt bene ieiunetur a cibis, prius ieiunandum est a vitis. Ibidem. Ieiunare bene, quid. Ibidem. De ieiunio, & eius effectibus. to. 10. 159. A 160. L. & 166. B. C. & 288. H I

Differentia inter ieiunium, & saturitatem. tomo. 10. 159. B Moyles quia ieiunauit, deum vidit: populus quia maducavit, idola fabricatus est. Ibidem. Heliae ieiunij effectus. tomo. 10. 159. B Diaboli tentatio non nisi ieiunio vincitur. tomo. 10. 159. C Apostoli, defectu ieiunij, daemone eiecere non potuerunt. Ibidem. D Vt ieiunia nostra plena sint, quid agendum. tomo. 10. 159. D Quanto plures dies sunt ieiunij, tanto maior est causa remedij. tomo. 10. 160. L De causa ieiunij, loco, & tempore. tomo. 10. 165. L Quare Christus ieiunia sibi indixerit. tomo. 10. 165. L M Superfluum ieiunij pauperibus largiendum est. tomo. 10. 207. C D Christus, Moyles, & Helias, primi quadragesimam ieiunauerunt. to. 10. 207. B C Christus post acceptum baptismum continuo ieiunauit. Ibidem. C Ieiunandum est, quando acriori lucamine cum tentatore configitur. Ibidem. D Quare ieiunandum sit ante solemnitate passionis Christi. tomo. 10. 207. D Modus ieiunandi, quadragesimam. Ibi. G H Contra delitiose ieiunantes. tomo. 10. 207. H I. & sequentibus. Christianorum ieiunia potius spiritaliter quam carnaliter obseruanda sunt. tomo. 10. 212. I Non est in ieiunio solum abstinendum a cibis prohibitis, quin etiam a peccatis. Ibidem. Paruum est ieiunium tantum abstinere a peccatis, nisi faciamus bona. to. 10. 212. I K Deo accepta sunt ieiunia, si operibus sanctis expleta fuerit conscientia. to. 10. 212. L Ieiunium est animae humiliatio. Ibidem. Quantumcunque detrahas cibum, si non detraxeris vitium, magis horres quam placeas deo. Ibidem. Ieiunia, quae casto corpore & deuoto animo fiunt, impetrant quod optant. tomo. 10. 212. M. & sequentibus. Quae ieiunia deo placeant, & displiceant. Ibidem. M. & sequenti. Imple miserationis officia, & sanctificasti ieiunia. tomo. 10. 213. A Ieiunium curat flagitia, quibus quis in seipsum peccat. tomo. 10. 219. G H De ieiunio & oratione. tomo. 10. 239. G & 288. H I Ieiunium, sine oratione, non potest perfecte animam nutrire. tomo. 10. 239. H Multi famem patiuntur & sitim, dum lucro intendunt, & tamen ex praepcepto ieiunare nolunt. tomo. 10. 278. F De ieiunio, & quid sit ieiunium, to. 10. 288. L In quo consistat perfectum ieiunium. tomo. 10. 289. A De ieiunio, & vbi fuerit institutum. tomo. 10. 289. B Moyles post ieiunium domino locutus est, qui ante non potuit. Ibidem. C Ninive per Ionam ieiunio liberatur. Ibidem. Non est diebus dominicis ieiunandum. tomo. 10. 289. E Quae sint ieiunia ex institutione Ecclesiae. Ibidem. Quare vi-

Quare vigillas multorum Apostolorum non ieiunamus. tomo. 10. 289. G Ieiunantis officium. tomo. 10. 299. E Quoddam est ieiunium comendabile, quoddam damnabile. to. 10. 299. G Ieiunium sine elemosyna parum valet. tomo. 10. 301. L Iepte. Iepte votum explicatur. tomo. 4. 72. E & 167. C Iepte inter sanctos numeratur. Eodem. 72. M. & sequentibus. Iepte typus Christi. Eodem. 73. I K Iepte immolauit filiam suam. tomo. 5. 7. K Iepte licuit occidere filiam, vt & seipsum Sampson. Ibidem. Iesse. Isai mittens Dauid ad requirendos fratres suos, typum dei patris gerebat: Dauid vero, filij. tomo. 10. 225. F Iesus. Iesus quid interpretetur. to. 10. 64. C D Iesus, Latine saluator est. tomo. 5. 152. A & 214. I. in fine. tomo. 7. 153. H. to. 10. 194. G. & 215. I Iesus Hebraice, salutaris Latine. tomo. 10. 271. B Iesus nomen, est amicus & dulcius nominare quam salutaris. tomo. 5. 169. A Iesus, nomen gloriosum. tomo. 9. 196. F Ratio nominis Iesu. t. 5. 152. A. t. 10. 64. C D In Iesu nomine quid constitutum sit, declaratur. tomo. 2. 56. A B Iesus nome est per quod saluari oportet credentes, & non per aliud nome: exponitur. tomo. 2. 146. M. to. 10. 70. H Iesus Christus, nomen dispensationis. tomo. 2. 161. M Iesus, nomen proprium Christi. to. 9. 128. K Iesus Christus quis est. tomo. 10. 66. G Nemo potest dicere dominus Iesus, nisi in spiritu sancto. to. 4. 210. E De pueritia Iesu. tomo. 4. 92. E Iesus in patria sua contemptus. to. 4. 101. E Iesus Christus filius dei saluator, versus Sybillini prefeferunt. tomo. 6. 14. I. in fine. Iesus quare venit in mundum. tomo. 10. 64. D. & sequentibus. Iesus etiam infantum Iesus est. tomo. 7. 155. E F Iesus eligit viros potentes. to. 10. 174. H Iesus turbas pascit. to. 4. 102. D. & sequenti. Iesus in Magedan. to. 4. 103. G. & sequenti. Iesus in Caesarea Philippi. Ibidem. I Secessus Iesu in Galilaeam. to. 4. 96. G Apprehensus Iesus. to. 4. 110. M Iesum Christum filium, ex symbolo: exponitur. tomo. 3. 32. G Iesus cum flagello. tomo. 4. 105. D Iesus iudicaturus cum discipulis. tomo. 10. 122. B Iesu prima mentio. tomo. 10. 174. H Iesum itare. tomo. 10. 19. A B Suscipere Iesum. tomo. 10. 64. B Iesus traiciens. tomo. 4. 103. B Iesus transfiguratus. to. 4. 103. M Iesum videre. tomo. 10. 63. M. & sequenti. Iesu Naue. Iesus quando appellatus filius Naue. tomo. 4. 38. H. & 47. A Iesus Naue, typus Christi. tomo. 4. 58. I tomo. 6. 59. A

IN DIUVM AVGVSTINVM. De Iesu Naue successore Moyli. tomo. 5. 158. D. to. 10. 180. K Iesus Naue, Aules antea dictus. tomo. 10. 105. B Iesus Naue introduxit Israel in terram promissionis: & quare. tomo. 10. 105. B & sequentibus. Iesus Naue quando mortuus est. to. 5. 158. E Iethro. Iethro consilium dat Moyli. tomo. 4. 33. K & sequentibus. Iethro pictas. Ibidem. M Iezabel. Iezabel omnes prophetas fugauit. tomo. 10. 226. K Ignauus. Ignauus. Ignauus fociose deridentur. to. 3. 179. H I Ignauia pricipis multos habet imitatores. tomo. 2. 165. K L Ignis. Ignis dicitur spiritus sanctus. tomo. 1. 50. F tomo. 2. 94. I. & sequenti. to. 3. 60. I Ignis & splendor sunt coqui & confubstantiales. tomo. 2. 163. L Ignis rubi qualis. tomo. 3. 61. A Ignis superior aere. tomo. 1. 117. F Ignis descendens super quinquagenarios. tomo. 3. 167. H In ignem proiecti & liberati pueri tres. tomo. 3. 169. D. & sequentibus. Tres pueros agnouit ignis, qui deum agnoscebat. tomo. 9. 136. K Ignis in ciuitate Romana. to. 5. 26. I Ignis semper ardens in Vestae templo. Eodem. 29. E Stoici ignem deum esse putauerunt. tomo. 5. 66. C Ignis vtilitas & incommodum. Eod. 101. G Ab igne dicitur Pla. deos potuisse remouere vtendi qualitate, sed lucendi relinquere. Et hoc concluditur de deo vero magis. tomo. 5. 111. K L Ignis accipitur in bono. tomo. 5. 193. B C In igne animalia aliqua viuunt, qui tamen consumit omnia. Per hoc probat corpora damnatorum posse perpetuari in inferno. to. 5. 197. F G De igne, qui cum sit pulcherrimus, decolorat quasi omnia. Item contraria operatur in rebus non contrariis. Eodem. 198. C D Ignis latet in calce, & aqua accenditur, oleo vero extinguitur. Ibidem. & E Ignis supremi & inferioris dissimilitudo secundum Platonicos. tomo. 5. 212. A B Ignis edax deus quo sensu. tomo. 6. 41. F. & sequentibus. Ignis in sacrificiis quid significarit. tomo. 6. 86. E Ignis quare adhibeatur in sacramentis. tomo. 8. 148. M. & sequentibus. Ignis cur adhibeatur in catechizando & exorcizando, & post ignem exorcismi venit ad baptismum. to. 8. 149. A Ignis nisi ardeat, non incendit. to. 8. 55. E Ignis Christi non timeatur, quia fenem consumit. tomo. 8. 132. E Ignem in spinis exardescere, quid sit. tomo. 8. 81. B C Ignis a cuius facie fluunt peccatores vt caera, quis sit. tomo. 8. 126. H I. & 152. F Ignis concupiscentiarum. to. 8. 126. E F

Ignis cum fulgure & grandine, immunitate fructuosa significat. to. 8. 189. I Ignis tria habet, & diuidi non potest. tomo. 10. 55. E De quo igne dixerit dominus in Euangelio, Ignem veni mittere in terram, & cat. tomo. 10. 94. M Duo sunt ignes, cupiditatis scilicet: & charitatis. tomo. 10. 254. D Ignis tribulationis. Ignis tentationis & tribulationis. to. 3. 40. I tomo. 8. 33. L Ignis tribulationis vnum dicit, alterum dicit, vtrumque probat. to. 5. 205. D E Ignis probans opera, est tribulatio. Ibidem. & sequentibus. Quod ad ignem huiusmodi pertinere potest mors corporalis persecutiois mundi. Ibidem. F G Per ignem tribulationis saluamur, qui etiam declarat opus vniuscuiusque quale sit. Ibidem. G Qualis sit ignis, super quem si ceciderit, non videbit solem. tomo. 8. 126. K Ignis nomine, aduersitas & seculi timor designatur. tomo. 8. 149. A Ignis nomine, & tribulatio, & spiritus sanctus significantur. tomo. 10. 10. L Ignis iudicij. Ignis iudicij vltimi, figuratur in igne qui apparuit Abrahae. to. 5. 140. C D Ignis de caelo casurus tempore persecutionis Antichristi & deuorans suos, quid significet. Eod. 189. M. & sequentibus. Ignis conflagratione, peribit figura huius mundi. tomo. 5. 190. G Ignis conflagratione, elementorum corruptibilitatem qualitates, quae corporibus nostris congruebant, interibit: atque tales qualitates ipsa substantia quae corporibus immortalibus mirabili mutatione conueniant, rehaebit. Ibidem. C D Ignis conflagratio purgabit aere, & terram. tomo. 5. 191. F G Ignis conflagratio non ascendit vsque ad altitudinem spacij, in quo erunt tunc sancti. Ibidem. & H Ignis iudicij purgabit electos. to. 5. 190. I & sequentibus. Ignis praecedens iudicij, non est sicut ignis tuus. tomo. 8. 102. I Quod faciet quandam separationem malorum, & bonorum. Ibidem. L Ignis quo incendetur mundus, vtrum incendet sanctos. tomo. 8. 253. G Ignis ille qui praebit iudicium, & inflammabit inimicos, potest accipi in poena malorum, & in salute redemptorum. tomo. 8. 236. H I Ignem cadere de caelo, quid sit. to. 9. 150. A B Item de caelo descendere, est haeresis: ab Ecclesia exire. tomo. 9. 146. G Ignis purgatorius. Ignis purgatorius. t. 1. 188. C. t. 3. 40. F. & K. to. 4. 252. C Per ignem saluari. tomo. 3. 40. H. to. 4. 16. G & 152. A Ignis purgationis, secundum quosdam. tomo. 4. 16. H Eadem repetita. Ibidem. 152. A Quid sit in fundamento habere Christum, & quibus spondeatur salus quasi per ignis visitam. to. 5. 190. M. & sequentibus. oo ij Cu deus

INDEX

Cum deus nobis adhibet ignem, non in cinerem conuertit, sed sordes abluit. to. mo. 8. 148. L
 Aliud est igne non laedi, aliud per ignem saluari. to. mo. 8. 33. L
 Qui fiat qui per ignem saluantur. to. mo. 8. 68. F. G. & 261. A
 Ignis futurae purgationis grauior erit, quam quicquid potest homo pati in hac vita. to. mo. 8. 68. F
 De igne purgatorij. to. 10. 273. H
 Illo transitorio igne minuta peccata purgantur. to. mo. 10. 273. I
 Error illorum qui putant peccata mortalia supra fundamentum aedificanda, & igne purganda. Ibidem.
 Quicquid de peccatis minutis redemptum non fuerit, igne purgatorij purgandum erit. to. mo. 10. 273. M
 Incertum est quadiu in hoc igne quis permaneat. to. mo. 10. 274. A
 Ignis infernalis.
 Flamma inferni quomodo intelligenda. to. mo. 3. 138. H
 Ignis doloris. to. mo. 4. 17. D
 Ignis pro poena. to. mo. 4. 66. A. B. to. mo. 8. 126. E. F
 Ignem aeternum quomodo nonnulli accipiunt. to. mo. 4. 16. L. & 152. D
 Ignis aeterni timor. to. 6. 179. H
 Igne sempiterno puniuntur impij. to. 1. 2. M
 Ignis aliter aeternus, aliter deus. to. 6. 121. I
 Ignis poenalis dicitur aeternus. to. 5. 94. I
 Ignis aeternus sine dubio laudabilis est, quauis damnatus sit futurus poenalis. Eodem. 101. G
 Carnales, in fine seculi, per ignem sunt iudicandi. to. mo. 5. 140. D
 Ignis infernalis, ubi sit, vel cuiusmodi, nemine scire arbitrat, nisi cui spiritus sanctus ostenderit. Ibidem. 190. M
 An ignis gehennalis, si corporalis est, possit malignos spiritus, id est, demones incorporeos tactu suo adurere. to. mo. 5. 201. G. & sequentibus.
 Ignis infernalis est corporalis: qui vnus & idem demones cruciabit & homines. Ibidem.
 Ignem quo exardescerat diues in inferno, qualis fuerit. Ibidem. E. F
 Ignis aeternus damnatis erit grauior vel leuior, secundum eorum diuersitatem. to. mo. 5. 202. H
 Ignis poenalis futurus duas habet species. to. mo. 5. 83. K. L
 Ignis gehennae. Ibidem.
 Ignis aeternus, damnatio cum diabolo, combustionis aeterna, sinistra, idem. to. mo. 10. 70. G
 Quare mali in ignem aeternum sint ituri. to. mo. 10. 151. D
 Nulla vox explicare potest vires ignis infernalis. to. mo. 10. 218. G
 Ignis praesentis, & infernalis, differentia. to. mo. 10. 218. F. G
 Ignobilis.
 Ignobiles non detpicendi a nobilibus. to. mo. 4. 272. H
 Vide, Nobilis, & Honor.
 Ignominia.
 Imple facies eorum ignominia, & quaerent nomen tuum domine. to. mo. 5. 119. I

Ignorare, Ignorantia.
 Ignorantia mera, scientia humana. to. mo. 1. 43. F
 Ignorantiarum tenebrae quomodo illuminantur. Eodem. 50. F. G
 Ignorantia & difficultas hominis. to. mo. 1. 3. L. & 155. B. & D. to. 3. 241. M
 Etiam per ignorantiam aut necessitatem admissa, imputantur interdum. to. mo. 1. 154. M
 Ignorantia quando excuset. to. mo. 1. 156. C & sequentibus.
 Ignorantiam fateri melius, quam falsam scientiam. to. mo. 2. 72. A. B
 Ignorans ignorabitur: exponitur. to. mo. 2. 94. D. E. to. 9. 104. I
 Ignorantiae peccatum inexcusabile. to. mo. 2. 96. F. G
 Ignorantiae peccata. Eodem. 145. I
 Ignorantia loquax. to. 3. 238. A
 Non omnis ignorans immunis a poena est. to. mo. 4. 212. K
 Ignoro, pro improbo. to. mo. 4. 284. F
 De ignorantiae horrenda profunditate, ex qua omnis error consistit. to. mo. 5. 204. D. E
 Ignorantia iudicis saepe fit calamitas innocentis: & in pueris est magna poena. Eodem. 202. A. B
 Ignorare se multa Augustinus ingenuè fatetur. to. mo. 6. 141. C. D
 Ignorantia, in animis hominum, vnde. to. 7. 147. M. & sequenti.
 Ignorantia infantis. Ibidem. 148. C. D
 Ignorantia caruit Christi infantia. Eodem. 153. G
 Ignorantiae malum. to. mo. 7. 242. H. I
 Et quare concupiscentia peior sit ignorantia. Ibidem. I. K
 Ignorantia fidelium. Eod. 257. M
 Ignorantia simpliciter non excusat. Eodem. 281. D. E
 Christus nihil ignorabat nisi peccatum, non quasi non iudicando, sed non committendo. to. mo. 8. 56. B
 Melius est ignorantiae presbyterorum confulere, quam ignorantem in sua ignorantia remanere. to. mo. 9. 209. F
 Ignorantia seculi huius, media nox. to. 10. 26. A
 Seculi huius ignorantia, valida. Ibidem.
 Melior fidelis ignorantia, quam temeraria scientia. to. mo. 10. 80. A
 Ignorantia haesum, tutior est, quam scientia. to. mo. 10. 88. I
 Nullus ignorantiam praetendat poenitentiae agenda. to. mo. 10. 183. A
 Ignorans legem dei, sapius ignoranter peccat quam qui scit. to. 10. 185. D
 In his quae ignoramus quo animo fiant, potius ad dexteram est declinandum. to. mo. 10. 227. F. & H
 Ignoscere.
 Ad ignoscendum simus faciles. to. 2. 34. D
 Ignosci potest simpliciter erranti. to. mo. 7. 89. C
 Melius deo ignoscit, quam agnoscit: & qui dicit ipsum ignoscere. to. 8. 179. A
 Deus ignoscit confitenti, sed seipsum puniendi. to. mo. 8. 107. E
 Non oportet ignosci nisi dicenti peccati. to. mo. 8. 11. G
 Alienae iniquitati non ignoscit, qui sua non

agnoscit. to. mo. 8. 106. K
 Aliquando cui ignoscit deus in futuro seculo, corrigi eum de peccato in isto seculo. to. mo. 8. 107. M
 Ignoscendum quomodo fratri. to. mo. 10. 15. A. B. & sequentibus.
 Illum.
 Illum Romani populi origo. to. 5. 21. D
 An dii, qui & a Romanis, & a Graecis similiter colebantur, causas habuerint quibus illum paterentur excidere. Ibidem. & sequentibus.
 De illiuectione, quod dux Marij Fimbria excidit. Ibidem. I. & sequenti.
 Illacis diis, an debeat Roma committi. to. mo. 5. 22. K
 Illuminare.
 Nulla creatura, quauis rationalis & intellectualis, a seipsa illuminatur, sed participatione veritatis accenditur. to. mo. 8. 302. B
 Christus illuminat animas, cum facit eas vigilare: si lumen detrahat, obdormiant. to. mo. 8. 139. E
 Illuminatio per fidem & speciem fit. to. mo. 9. 130. K
 Illusio.
 Illusio, in scripturis notanda. to. 3. 25. K
 Illusiones animae quae sint: & sicut poena est illusio animae, sic praemium animae veritas. to. mo. 8. 69. F
 Imaginari, Imaginatio.
 Vtrum imaginari possimus corporalia non visa sensibus corporeis. to. mo. 2. 59. B & sequenti. & 78. B. C. & 114. I. & sequenti.
 Quod vis imaginandi insita sit ipsi animae, inseparabiliter. Eodem. 113. K
 Imaginatio fallax. to. mo. 3. 85. B
 Imaginaria phantasiae vis, in conceptu. to. mo. 3. 86. B. & literis praecedentibus.
 Imagines dormientium, atque furentium, vnde. to. mo. 2. 83. H. to. 3. 87. F
 Etiam non visis addit imaginatio, quae in alijs vidimus. to. mo. 3. 88. M
 Imaginationes vigilantium, aegrotantium, phreneticorum, & caetera. to. mo. 3. 155. C. D
 Imaginatio vnde efficiatur. to. 3. 197. D
 Imaginatio & in brutis. to. mo. 6. 27. M
 Vide, Memoria & caetera.
 Imago.
 Imago quid sit. to. mo. 3. 113. C
 Imagines Democriti. to. 2. 55. F. & sequenti.
 Imaginum tria sunt genera. to. mo. 2. 70. C & 78. D. & 92. M. & sequentibus.
 Imago rei cognita in animo. to. 3. 83. F
 Imago pecudis, in homine. to. 3. 90. K
 Imagines in somno, & extasi. to. mo. 3. 153. G. & 156. E. & G. & in sequenti. amplè.
 Imagines animae falsae. to. mo. 3. 195. H
 Varias item formationes similitudinum in animo. to. mo. 3. 157. D. E
 Imago & similitudo differunt. to. mo. 3. 113. B. C. & sequenti. to. 4. 59. L
 Imago, aequalitas, & similitudo distinguenda sunt. to. mo. 4. 138. B
 Imaginis acceptiones. to. mo. 4. 224. L
 Imago terrae quomodo colebatur: & de turpitudinibus eius. to. mo. 5. 61. B
 De imagine bestiae, per quam falsi Christiani intelliguntur. Eodem. 189. E. F
 Imagines

Imagines Iesu, Pauli, Pythagorae, Marcellina adorabat. to. 6. 4. B
 Lata est differentia inter faciem hominis & imaginem eius in speculo. to. 9. 130. L
 Imago dei.
 Faciamus hominem ad imaginem & c. exponitur. to. 5. 135. F. to. 10. 139. E
 Fecit deus hominem ad imaginem & similitudinem suam. to. 5. 106. I
 Imago dei homo. to. mo. 1. 9. E. & I. & 53. G. to. 3. 236. L
 Ad imaginem dei factus homo, non secundum suum genus. to. 1. 52. B
 Aliud est, imago dei: aliud, ad imaginem dei. to. 4. 127. L. Retract. to. 1. 9. E
 Quomodo homo ad imaginem & similitudinem dei sit factus. to. mo. 1. 183. A. & seq. to. 3. 90. B. & seq. & fo. 100. D. E. to. mo. 6. 39. C. to. 9. 186. K. to. 10. 84. L
 Hominem ad imaginem & similitudinem dei factum, quid. to. 3. 122. C. & 198. B. to. 4. 212. G. to. 10. 52. L. & sequenti.
 Imago & similitudo dei in homine interno. to. mo. 1. 161. H. I. & 183. C. to. mo. 2. 78. I. & sequenti.
 Imago dei, anima. to. 3. 48. A. & 198. B. to. 4. 235. A. to. 10. 154. F. G
 Imago, & ad imaginem, dicitur homo: filius vero imago, non ad imaginem. to. mo. 3. 76. L
 Imago trinitatis quomodo sit in anima. Eodem. 85. M. & sequenti. & fo. 96. M. & seq. & fo. 98. B. to. 5. 97. K. & sequenti. & 113. H. & sequenti.
 Ad imaginem dei creati sumus. to. 5. 97. K
 Imaginem dei perdidit Adam peccato, quomodo accipiendum. to. 1. 11. M. & 183. D. to. 3. 90. H. I. & 134. C. D
 Imago dei quomodo reformetur in homine. to. 3. 5. B. & 99. I. K
 Huiusque reformationis gradus, & con summatio. to. 3. 100. A
 Imaginem suam deus exigit ab homine, sicut Caesar suam in nummo. to. mo. 2. 33. E. to. mo. 8. 6. C
 Imaginem cum deus habeat, cur prohibetur coli in figmentis hominum. to. mo. 8. 118. A. B
 Imago dei non omnino deleta in gentibus. to. 3. 187. B
 Vir quomodo solus imago dei. to. 3. 90. M
 Imago filij tantum est corporum immortalitas. to. 3. 100. C
 Imago dei an mulier dicitur. to. 4. 164. M. & fo. sequenti. E. & 168. E
 Imago patris dicitur filius. to. mo. 4. 224. L. & fo. sequenti. K. L. & 232. B. C
 Imago dei quomodo in homine. to. 4. 252. I. to. 8. 101. I
 Imaginem dei in nobis ipsi conuenientes, tanquam minor ille Euangelicus filius ad nosmetipsos surgamus, & ad illum red-eamus, a quo peccando recesseramus. to. mo. 5. 97. K. L
 Imago dei perficitur in nobis in paradiso: & quomodo hic tria, in quibus est imago dei certitudinaliter, sciamus in nobis ipsis. Ibidem.
 Imagines terreni & caelestis hominis quomodo induimus. to. 5. 113. F
 Homo ad imaginem dei, & homo de terra. Ibidem. I
 Imaginem hanc trinitatis, quam habemus,

IN DIVVM AVGVSTINVM.

quomodo amemus. to. 5. 97. E
 Ad imaginem veritatis non reformatur remanens in similitudine vanitatis peccati. to. 5. 186. H
 Imaginem dei non esse animam, dicentes heretici. to. 6. 7. D
 Imago dei secundum quid fit in anima humana. to. 8. 32. M. & 101. I
 Non aliquid alienum est, si imaginem dei teneamus in nobis, quae non nisi superbia amittitur. to. 8. 168. K
 Digni sunt pati ut deus imaginem ipsorum in ciuitate sua ad nihilum redigat, qui in ciuitate sua terrena imaginem dei ad nihilum redegerunt. to. 8. 174. K
 Quod per peruersam vitam & malam in homine perturbetur ac exterminetur imago dei. to. 8. 181. F. in fine
 Imaginem dei habemus, sed non eam quam habet filius. to. 9. 130. L
 Imago filij dei diuersa est ab alijs imaginibus. to. 9. 200. G. H
 Deus solum hominem ad imaginem & similitudinem suam creauit. to. 9. 257. D
 Imago dei in homine, quomodo deo cohaerere debeat. to. 10. 29. F
 Filius dei quomodo imago patris. to. mo. 10. 32. M. & seq.
 In creatione mundi homo factus est ad imaginem dei, in natiuitate Christi ipse factus est ad imaginem hominis. to. mo. 10. 127. B
 In imagine dei ambulat homo. to. 10. 150. G
 Facti luminis ad imaginem dei, quam detrimimus transgressionem peccati. Ibidem.
 Deus magnam iniuriam patitur, quando imago sua in nobis per luxuriam sordidatur. to. 10. 247. K
 Qualis est imago dei in homine efficta. to. mo. 10. 250. C
 Imber.
 Imber Euangelij. to. 1. 185. H
 Imbres vnde generentur. to. mo. 3. 112. H. & 117. D
 Imitari.
 Imitandi imitatores Christi. to. 1. 52. A
 Non imitetur homo suum genus. Ibidem. B
 Vide, Exempla.
 Imitatio Christi. to. 3. 236. M
 Cur Adam veterem imitari non debeamus, sed nouum. to. 4. 253. H
 Imitandus Christus, non Adam. to. mo. 4. Ibidem. I
 Sicut bonorum imitatio facit ut etiam propria peccata deleantur, sic malorum imitatio ut non solum sua, sed etiam quos imitati sunt merita sortiantur. to. mo. 8. 275. L. M
 In quibus imitari debeamus Christum. to. mo. 8. 218. D
 Imitandi sunt perfectiores in Ecclesia, non multitudo. to. 8. 76. B. C
 Quos debeamus imitari. to. 9. 221. L. M
 Bestia ex bestia nata, mali filij, malos imitantes parentes. to. 9. 148. B
 Imitari deum voluit diabolus, sed peruersè. to. 10. 29. F
 Deus imitandus, sed non peruersè. Ibidem.
 Imitari dominum, quid. to. 10. 110. M. & seq.
 Mala hominum imitantes, & non bona. to. mo. 10. 122. K
 Nihil dignius est, quam ut homo sui autho-

ris sit imitator. to. 10. 158. I
 Imitari dominum possumus. to. 10. 194. C. D
 Immaturitas
 Immaturitas quae dicatur. to. 8. 306. A
 Immisericordias.
 Immisericordium poena. to. 10. 119. D. E
 Immolare.
 Abraham quomodo iubeatur immolare filium suum. to. 10. 146. D. E. & seq. & 161. I. M. & duobus sermonibus sequentibus. & 165. C. & 184. C
 Christus, tanquam verus agnus praefiguratus in lege, tandem est immolatus. to. 10. 204. A
 Immolatum.
 Immolatio cur non vescantur Christiani. to. 6. 104. M
 Immortalitas.
 Solus deus verè immortalis. to. 2. 21. B. to. 10. 322. B. C
 Per Christum participes reddimur immortalitatis. to. 3. 93. M
 Immortalitas hominis. to. 3. 122. G
 Immortalitatem quidam appetit, seipsum occidit. to. 5. 7. L
 Immortalitas primi hominis fuit, ut posset non mori: sed beatorum erit, ut non possint mori: sicut & liberum arbitrium didicit fuisse aliud. Eodem. 217. M. & seq.
 Immortalitas non dolet, quia absumpta est omnis corruptio. to. 8. 119. D
 Si valet sanitas leui? mouere corpora quanta languor, quid valebit immortalitas? to. mo. 10. 202. M
 Immunditia.
 Tangere immundum, quid. to. 10. 19. M
 Non amat deus habitare cum immunditatis. to. 10. 213. L
 Immunditiae & integritatis carnis conflictus. to. 9. 226. I
 Vbi immunditia est corporis, ibi habitatio est diabolici spiritus. to. 10. 250. I
 Immutatio.
 Immutatio, & comutatio, differunt. to. 1. 68. E
 Immutabilis est deus omnino, cum nihil patitur. to. 5. 105. C
 Immutabile bonum vnum est. Eodem. 100. K
 Impassibilitas.
 Impassibilitas, quandoque bona, quandoque mala. to. 5. 117. M. & seq.
 Impatentia.
 Impatentia doloris mutat locum. to. 1. 22. B. C
 Impendere.
 Nulli tantum impenderunt, quam illi qui se ipsos impenderunt. to. 10. 276. F
 Imperatores.
 Imperatorum auxilia rectè implorari aduersus haereticos. to. 2. episto. 48. & 50. per totum.
 Imperator supra leges, sed non extra. to. 2. 68. E. F
 Imperatores si quid contra deum iubent, non sunt audiendi. Ibidem. 156. D
 Imperatores Christiani. to. 2. 156. E. & seq.
 Imperatores, qui auxerunt imperium nominantur. to. 5. 38. M. & seq.
 De imperatoris vel regis officio: & quomodo dicantur faelices. Eodem. 48. C. D
 Imperatores sunt Caesares. to. 5. 163. M
 Imperatorum est animaduertere in schismaticos, & haereticos. to. 7. 5. C. & sequenti.
 oo iij Imperialis

INDEX

Imperialis lex contra schismaticos. Ibidem, I
 Imperator in corde nostro, sed es. to. 10. 98. I
 Christus natus est imperator, vt ablueretur
 peccator. to. 10. 128. M
Imperium.
 Imperium datum homini. to. 3. 122. E
 Imperium crescit. to. 5. 16. G. & seq.
 Imperium Romanum cui exercitui cedat,
 pugnant tergemini fratres. Eodem. 24. E
 Imperij augmentum. to. 5. 32. A
 Imperium, remota iustitia, latrocinium est.
 Ibidem.
 Imperij omnis & regni potestas, a deo est.
 to. 5. 47. G. & seq.
 De imperio Romano, quomodo scilicet p-
 speratum sit deo volente, vt mudas vna
 societas e reipublice placaretur. Eodem.
 164. F. G
 Imperium Romanum non est augmenta-
 tum propter cultum idolorum. to. 5. 40. G. H
 Imperij augmentum, cur datum Romanis.
 to. 5. 44. E. & sequen.
 Imperium Romanum triplici causa tatum
 creuit. Eodem. 45. I
 Imperio Romano nunquam totus orbis sub-
 iectus extitit. to. 5. 48. E. F
 Non potest inferiori se bene imperare, qui
 superiori se dedignatur seruire. tom. 8.
 94. I
Imperfectio.
 Omnes creaturarum generationes aliquid
 imperfectioris important. to. 10. 124. M
 & sequen.
Impietas.
 Impietas, quid sit. to. 8. 108. C
 Impietas idololatrarum. to. 1. 163. D
 Impietas leuis & grauior. to. 4. 63. G
 Ab impietate quomodo saluetur anima. to.
 mo. 4. 302. K. L
 Impietas im pura foris populis celeberrimo
 strepitu circumsonat: & intus paucis ca-
 stitas simulata vix sonat. to. 5. 19. M
 Impietas cum strepitu eueritur. to. mo. 8.
 14. A
 Impietas ducit in profundum malorum. to.
 mo. 10. 217. M
 Impietas non finit impios ad deum respice-
 re. Ibidem.
Impii.
 Impius pio viuut. to. 1. 161. I
 Impij diligendi. to. 2. 50. E. F
 Impius iustificatur gratis. to. 2. 96. A. & seq.
 Impij cur hic prosperentur. tom. 2. 69. G. H.
 & 120. M
 Mors impiorum, vt vita piorum perpetua.
 to. 3. 44. C
 Impiorum afflictio. to. 3. 201. M
 Impios increpat, & comminatur ex Esaia.
 to. 3. 213. A
 Impiorum defectus. to. 3. 205. H
 Impios esse cum deo. to. 4. 266. B
 Impiorum societas. to. 5. 118. C
 Impiorum innumerabilis multitudo signifi-
 ficatur. to. 5. 188. A. B
 Impij ad vtilitatem iustorum nascuntur. to.
 7. 231. E
 Impius & peccator, an differant. to. 8. 3. I
 Impij, expelluntur ab hereditate. to. 8. 7. G
 Non appelluntur impij, qui deo vero cre-
 dunt: quia nome impiorum deletum est.
 to. 8. 13. K

Impij iustificatio. to. 8. 41. K
 Impiorum multitudo. to. 8. 111. H
 Impij deum non videbunt. to. 9. 114. B
 Torquentur impij foris flammis, & intus con-
 scientia propria. to. 10. 159. F. G
 Impij iudicium paratum habent sine mise-
 ricordia. to. 10. 241. I
Impenitentia.
 Impenitentia malum. to. 3. 51. E. & sequen.
 Impenitentia. to. 10. 10. M. & seq.
Impossibile.
 Impossibile etiam facit deus, secundum Pla-
 tonem: quia deos indissolubiles, cum sint
 natura dissolubiles: sic & resurrectione
 carnis impossibilem credat possibilem.
 to. 5. 216. M. & seq.
 Impossibilia deus non subet. to. 7. 161. L
Imprecari.
 Imprecans inimico malum, sit cum eo ma-
 lus. to. 10. 256. G. H
Improbitas.
 Improbitas hominum notatur. to. 3. 212. F
Improprium.
 Improprium quid sit, & quomodo Chri-
 stus improprium expectauerit. tom. 8.
 160. L. & seq. A
Impudens.
 Impudens est qui non sibi prospicit in fu-
 turum. to. 8. 99. C
Impudicus, impudentia.
 Ofiores naturae, impudici. to. 3. 173. D
 Impudentia excommunicatione punienda.
 to. 4. 18. A
Impunitas.
 Impunitas. to. 3. 236. A & I
Inanis gloria.
 Inanis gloria fugienda. to. 4. 190. E
 Vide, Gloria, &c.
Inanitas.
 Inanitas nihil est. to. 1. 182. C
 Inane quomodo intelligatur. to. 3. 140. G
 Vbi inflatio, ibi inanitas. to. 10. 46. A
 Inanitas inflationis. to. 10. 120. H
 Qui hic inaniter plorant, inaniter rident.
 to. 10. 276. M
Inaures.
 Inaures, signum diaboli. to. 2. 70. I. in fine.
Incantator.
 Incantatores non querendi. to. 9. 14. M
Incarnatio.
 Christi incarnationis vtilitas. tom. 2. 55. M.
 & sequen. to. mo. 3. 94. B. & sequen. G.
 & 236. E
 Incarnatus cur solus filius dicatur. tom. 3.
 233. M
 Et talia de incarnatione verbi. Ibidem. K
 De incarnatione verbi. to. 3. 233. M. & 237. B
 & 240. F. & K. & sequen. M. to. 4. 224.
 per totum.
 Incarnationis mysterium, quomodo figura-
 tum sit a principio. to. 5. 62. L. M
 Quod incarnatione sua. Christus nobis o-
 stendit non posse contaminari suam dei-
 tatem: ostendit etiam daemones non esse
 nobis meliores, quia carnem non habet,
 secundum Apuleium. Eodem. 79. B
 Gratia dei non potuit magis commendari,
 quam incarnatione, in qua deus factus est
 homo: & immortalis mortalis: qua etiam
 est summum exemplum gratiae. tom. 5.
 88. A. & 89. G. H

In incarnatione assumpsit deus carne sine
 peccato. Eodem. 88. A
 Incarnatio Christi purgat nos a peccato, &
 saluat. Ibidem. & 89. G. H
 Incarnationem Christi, philosophi nolebant
 cognoscere, qua saluamur. Et persuadet
 ipsam non esse incredibilem, contra Pla-
 tonicos: quia animam dicebant esse con-
 substantialem paternae menti: multoma-
 gis est vnibilis spiritus spiritui, quam a-
 nima corpori. to. 5. 89. H. I
 Incarnatio filij dei, est misericordiae opus.
 Eodem. 202. D
 Christus sanctificatus est ab initio incarna-
 tionis suae. to. 9. 111. L
 Incarnationis Christi mysteria. tom. 9. 153.
 A. B. & 208. H
 Ordo eiusdem. to. 10. 132. C. D
 Incarnationis mysteriorum gratiarum actio.
 to. 9. 153. E
 Incarnatio verbi, est causa spei nostrae. to.
 mo. 9. 173. G
 Quomodo solum verbum incarnari potuit.
 to. 9. 185. K
 Quomodo nec pater nec spiritus sanctus sint
 incarnati. to. 10. 124. C. D
 Christi incarnatione fides a terra in caelum
 erecta est. to. 10. 132. G
 In incarnatione Christi, pro inobedientia
 obedientia commutatur. to. 10. 132. G
 Modum incarnationis Christi profert Gab-
 riel Mariae. to. 10. 132. H. I
 Apostrophe ad virginem Mariam, super con-
 sensu incarnationis Christi. Ibidem,
 Exhortatio ad Christi incarnationis gau-
 dium. Ibidem. L
 Incarnationis, & natalis Christi mysteria.
 to. 10. 134. B. C
 Mirabilia incarnationis Christi. to. 10. 135. A
 Incarnationis Christi ad eius baptismum co-
 paratio. to. 10. 138. G
 Causae incarnationis Christi. to. 10. 286. M
 & sequen.
 Miracula in incarnatione Christi. tom. 10.
 132. D. E. & sequen.
 De incarnatione Christi opinio Augustini,
 antequam Christianus esset. to. 1. 25. F.
 & seq. & 31. B. C
 Apollinaristarum & Photinij error. Eo-
 dem. 31. D
 De incarnatione Christi haereses variae. to-
 mo. 3. 45. A. & seq.
 Confutatio haeresis circa incarnationem fi-
 lij. to. 10. 124. C. D. & 214. B
Inclinare.
 Inclinare dei, quid sit. to. 8. 36. D. E
 Deus inclinat aurem suam, si tu non erigis
 ceruicem tuam: quia humiliato appropin-
 quat, & ab exaltato discedit. to. mo. 8.
 205. A
Incolere, incolatus, incolata.
 Incolere, peregrinari est: inde incolae, qui ha-
 bitant in patria non sua. tom. 8. 119. H. &
 134. H
 Incolatus vel accolatus, non indigenam, sed
 aduenam ostendit. to. 8. 267. M. & 292. C
 Incolatus, peregrinatio est. to. 8. 292. C. D
 Incolae, vnde. to. 5. 81. B
 Incolae qui dicantur. to. 8. 119. H
 Incolae sunt in terra fideles, qui per fidem
 ambulat, non infideles, qui a populo dei
 alieni sunt. to. 8. 292. E
 Inconsequens

Inconsequens.
 Inconsequens. to. 7. 47. H
Incontinentia.
 Remedium contra incontinentiam. to. 10.
 250. F. G
Incorruptibilitas.
 Incorruptibilitas corporis glorificati, tota
 est per partes singulas corporis: nec ma-
 ior est in maiori parte corporis, quam in
 minori, sed tota est in qualibet eius par-
 te. to. 5. 94. C
Incredibile.
 Quod non est dicendum aliquid incredibile
 aliquando, quia caret experientia. to.
 5. 122. K. L
 De incredibili multiplici, quorum vno cre-
 dito potest credi & aliud. tom. 5. 208. B.
 & sequen.
 Incredibilia tria, quae tamen facta sunt.
 Ibidem, C
Incrementum.
 Incrementorum tria genera. to. 1. 134. H. I
 De incrementis animae. Ibidem.
 Incrementa. to. 3. 236. D
Increpatio.
 Cum increpatio strepitum habeat, quomo-
 do ab increpatione domini dormiunt qui
 ascendunt equos. to. 8. 182. E. F
Incubi.
 De incubis angelis nihil temere affirmat,
 vtrum sint vel non. to. 5. 131. A. & seq.
Incuruare.
 Quid homines incuruet ad terram. to. 10.
 119. K
Indi, India.
 Indi. to. 5. 67. H. & 90. K. L
 Indiam solam Ninus rex Assyriorum non ha-
 buit, sed totam aliam Asiam. to. 5. 138. I.
 & 154. F
Indiculus.
 Indiculus diui Augustini. to. 1. in Possidon.
 Ibidem.
 Indidem, aduerbium, id est, ex eodem loco.
 to. 5. 134. G
Indigere.
 Deus nostris non indiget. to. 10. 29. G
 Aduenientibus diuitiis caelestibus, indigen-
 tia morietur. to. 10. 164. K. & seq.
Induciae.
 Non sunt longae mortalis vitae induciae, to.
 10. 158. H
Induere.
 Induere, & operire vestimento, differunt. to.
 mo. 8. 276. K. L
 Quid significet quod dominus induerit de-
 corum, & fortitudinem. to. 8. 224. M
 Non sic Christum induti sumus, vt ex Adam
 iam nihil portemus. to. 8. 72. M
 Peccatores induent corruptionem, non ad
 honorem vitae, sed ad diuturnitatem sup-
 plicij. to. 10. 218. G
Indulgentia.
 Indulgentiae portum promissit deus, contra
 desperationem. to. mo. 8. 248. I. K. tom. 9.
 58. A
 Corredtis & conuersis indulgentia promit-
 titur. to. 10. 40. D
 Delictorum indulgentia, & reparationis me-
 dicina nobis necessaria sunt. to. mo. 10.
 158. F
 Indulgendum inimicis. to. 10. 169. A

**Indulgentiam sperare poterit, qui aliis in-
 dulgere nouit. to. 10. 227. K. & 228. A
 Indumenta.**
 Quid indumenta sacerdotis celebrantis. to.
 mo. 10. 298. F
Induratio.
 Indurare dei, quid sit. to. 2. 96. H. & 97. D.
 to. 3. 43. A. to. 4. 30. D. E. & 1. & fo. 66. M.
 & 234. H. to. 7. 261. K
 Indurationem deus facere dicitur, non insti-
 gando & inspirando, sed gratia descrendo.
 to. 8. 190. C
 Qui sint quos deus indurari non permittit.
 to. 10. 171. M. & sequen.
Inebriari.
 Inebriari ab vbertate domus dei, quid sit.
 to. 8. 59. G
Infantes, Infantia.
 Infantia Augustini. to. 1. 16. A
 Infantia quoque peccatis obnoxia. Ibidem. C. D
 Infantes loqui vnde discant. to. 1. 134. G
 Infantes & innocentes cur hic affligantur.
 Ibidem. 156. F. G. to. 2. 22. E. & sequen.
 Infanticidae spiritaliter. to. 2. 19. F. & I. K
 Infantium mortuorum conditio. to. 3. 42. G
 Infantium mens an se nouerit. to. 3. 97. E. F
 Infantes seruari baptismo. to. 3. 146. G
 Cur anima infantis, non baptizati condemn-
 netur. Ibidem, I. K
 Infans cito moriturus, cur nascatur. tom. 3.
 146. L
 Infantes quare permiserit deus perire in So-
 domis. to. 4. 163. M
 Infantes quare baptizentur. to. 4. 210. M
 Infantes infirmiores animalium foetibus. to.
 mo. 5. 108. G. H
 Infantes habent rationem sopitam. Eodem.
 215. E
 Item quod resurgit in statura ad quam
 peruenissent, si diu vixissent. to. mo. 5.
 212. K
 Infantes non baptizati, leuissimè quidem,
 sed tamen damnantur. to. mo. 7. 142. K.
 234. H
 Infantibus quidam peccatum personale tri-
 buebant. to. 7. 142. M
 Infantes vt credant ita poenitent. Ibidem.
 143. B. C
 Insuperabile, quare infantes alij discedant fru-
 strati baptismo, alij non. Ibidem, H
 Infantes in eo statu esse, in quo fuit Adam
 ante peccatum, secundum Pelagianos. to.
 mo. 7. 170. B
 Etiam infantes non baptizatos, esse in pote-
 state diaboli. to. 7. 177. D. E
 Infantium concupiscentiae morbus, vnde.
 to. 7. 215. B
 Custodia infantiae nostrae a deo. to. 9. 162. C
 Infantes sumus, collari angelis. to. 10. 54. B
 Infantum peccata, vnde. to. 10. 63. D. & sequen.
 Infantium etiam est Iesus. to. 10. 64. C. D
 Infantes quemadmodum in alio peccauerunt,
 ita in alio credunt. to. 10. 72. B. C
 Credunt infantes fide parentum. Ibidem, C. D
 Occultatur in membris infantis potentia ma-
 iestatis. to. 10. 127. F
Infelix.
 Infelix est omnis homo habens caetera bo-
 na sine dei visione. to. 5. 85. H. I
Inferi, Infernus.
 Inferi in hoc mundo. to. 1. 2. E. to. 4. 56. B
 Inferi inferiores cauendi. to. 1. 166. B

**Inferni dolores quomodo soluti. to. 2. 91. B.
 & seq. to. 3. 158. L
 Ex inferno quomodo liberati patres anti-
 qui. to. 2. 91. B. & seq.
 Inferi nusquam in bono. Ibidem, F. G. & to.
 3. 158. M
 Inferni ignis incertus. to. 3. 138. H
 Inferorum poenalia loca. to. 3. 158. H
 Poenae item infernales quibusdam demon-
 stratas. Ibidem.
 De inferis quaestio. Ibidem, F
 In inferno an sinus Abrahae. tom. 2. 56. H. &
 90. M. & seq. copiose. to. 3. 158. L. M
 Ad infernum an etiam boni descenderint.
 to. 4. 26. G. & fo. seq. D
 Inferi, in scripturis variè accipiuntur. to.
 4. 56. B
 Inferni sepultura. to. 4. 80. I
 In inferno est mors totius hominis. tom. 5.
 108. C. D
 In inferno quale bellum erit, vbi dolor non
 cedit naturae, nec naturae dolori. Eodem.
 185. G. H
 Ab inferno danatos liberandos aliquando,
 dixerunt quidam. to. 5. 202. K. & seq.
 Apud inferos non absurde creditur animae
 sanctorum patrum fuisse, licet a tormen-
 tis separatae. Eodem. 190. K
 Infernus aer, carcer daemonum. to. 6. 121. F
 Infernus est locus damnatorum, aut caeci-
 tas mentis. to. 8. 8. F. G
 Inferni nomine conditio profundae caecita-
 tis, & infimi limi corruptibilis carnis in-
 telligitur. to. 8. 32. D
 Inferna duo, superius & inferius. to. mo. 8.
 207. C. D
 Quod in inferno inferiori sit aliud inferius:
 ad quae duo inferna missus est filius dei,
 vndique liberans, ad vnum nascendo, ad
 aliud moriendo. Ibidem, D
 Quod apud inferos sit aliqua pars superi-
 or, in qua animae iustorum quiescerunt
 & inferior, in qua animae impiorum tor-
 quebantur. to. 5. 207. E. F
 Tunc anima eruitur ab inferno inferiori,
 cum, &c. Ibidem, G
 De manu inferi solus Christus animam suam
 eruit. to. 8. 216. B
 Hoc fuit infernus domino, quod Ionae cetus.
 to. 8. 147. L
 Quod apud inferos non remanserit. to-
 mo. 8. 34. C
 Ad infernum qui descendat viuentes. to. 8.
 116. M. & seq.
 Inferi patebant vbi que Christus stabat.
 to. 10. 45. C
 Inferni portas tollere, quid. to. 10. 181. I
 Quare in inferno mors quaeritur, & non in-
 uenitur. to. 10. 252. D. E
 Flamma inferni cremationem habet, sed lu-
 men non habet. to. 10. 290. D
Infidelis, Infidelitas.
 Infideles habent aliquales virtutes, sed non
 veras. to. 5. 46. I. K
 Infidelitas peccatum dicitur, per antono-
 mastiam. to. 7. 193. D. E
 Infidelitas pro differentia. Ibidem, E
 Infidelium bona opera, an peccata. tom. 7.
 223. M. & seq. copiose.
 Infideles significantur nomine tenebrarum.
 to. 8. 211. M
 Qui fidem Christi non audierunt, a peccato
 infidelitatis, non autem a caeteris excu-
 so iij sanctorum**

INDEX

tantur. to.9.99.K
 Infideles non habent quod fidelibus obii-
 ciant, nisi quod inter se dissentiant. to.9.
 238.C
 Infidelium conuersatio vitanda. to.10.5.K
 Infidelibus bladiendum, vt audiant verita-
 tem: in Christianis secunda putredo est.
 Ibidem.M
 Cur de solo peccato infidelitatis spiritus-
 sanctus mundum arguat. to.10.50.K
 Infideles, mundus dicitur. to.10.50.K. & 51.D
 Infideles non intrant viam iustam. to.10.
 174.M
 Infideles sunt nox & tenebrae: fideles autē
 dies & lux. to.10.244.D
 Qui per infidelitatem a deo recedit, ad filij
 nuptias non accedit. Eodem. 249.L
 Infideles confitentur filium dei altum, ma-
 gnum, & patri egualē: & illum mitem.
 & humilem natum, crucifixum, &c. con-
 fiteri erubescunt. to.10.261.M. & seq.

Infinitas.
 Infinitas omnis quodā ineffabili modo deo
 est infinita, quia sciētia ipsius incompre-
 hensibilis non est. to.5.103.G H
 Infinitatem facit incongruentia partium,
 quae non erit in corporibus beatorū re-
 surgentibus. to.5.213.H I

Infirmi, Infirmatas.
 Rationibus prius agit Augusti. obsequens
 hominum infirmitati. to.1.167.F G
 Infirmi quomodo tolerandi, apud mona-
 chos. to.1.191.A. to.8.243.M. & sequent.
 copiosē.
 Infirmas fidei quatenus sustinenda. tomo
 2.35.C
 Multiplicate sunt infirmitates eorū, postea
 accelerauerunt: exponitur. to.2.60.A
 Infirmi, peccatores: infirmitates, peccata.
 to.2.61.L
 Per infirmitatis nostrae agnitionem perfici-
 mur. to.3.67.K
 Infirmi diligendi propter Christum. tomo.
 4.137.I
 Infirmas facit cognoscere sanitatis iocun-
 ditatem. to.5.120.F G
 Multi infirmati conuersi sunt. to.8.126.E
 Infirma mundi elegit deus. to.8.147.B
 Ne in infirmitate tua proiciaris, Christus
 pro te in cruce infirmatus est. tomo.8.
 165.L M
 Infirmas & fortitudo Christi. to.8.29.G H
 Infirmas corporis, salutem animae partur-
 rit. to.9.207.K
 Infirmus prius eget sacerdotis salubri iudi-
 cio. to.9.208.M. & sequent.
 Infirmus, & agrotus, differunt. to.9.231.B
 Quid infirmum confortare. Ibidem.
 Vilius est infirmitas quae perficitur, quam
 firmitas quae oues impellit. to.9.236.E
 Infirmi non contemnendi. to.10.5.G H
 Et qui eos offendit in quem peccat. Ibi-
 dem. E. & sequent. copiosē.
 Christus suscepit infirmitatem nostram, ne
 semper esset infirmas. to.10.17.G
 Infirmas fratru quomodo ferendae. to.
 10.80.1. & seq. per totum sermonem.
 Ex vulneribus & fracturis corporum, infir-
 mitates possumus cognoscere animarū.
 to.10.154.L
 Cura infirmorum. to.10.279.B

Inflatio.
 Inflatio imitatur magnitudinem, sed non ha-
 bet sanitatem. to.8.72.M
 Inflationis inanitas. to.10.120.H

Infirmatas.
 Infirmas materiae primae. to.1.46.F G.
 & 48.B C

Ingenitus.
 Ingenitus, genitus, & procedēs. to.4.228.F
 An ingenitus quod pater dicitur, possit in-
 ter illa accipi quae ad seipsum & substanti-
 aliter dicuntur. to.3.72.K

Ingenium.
 Ingeniorum diuersitas vnde proveniat. to.
 2.22.F G
 Ingenia acutissima & excellentissima, quan-
 do in errores eunt. Ibidem. 48.L
 Ingenium. to.3.239.A
 Ingenij boni indoles. Ibidem

Ingratus, Ingratitudo.
 Ingrati si quid mali patiuntur, pro suis pec-
 catis, Christo imputat: & si eis parcitur
 propter Christum, non dignantur acce-
 dere. to.5.2.L
 Ingratus est qui cognoscit beneficia a deo
 sibi collata, nec cum laudat ex ipsis. Eo-
 dem. 3.K
 Ingratitudinis peccato quātum primus ho-
 mo deliquerit. to.5.201.I K
 Ingratitudo quomodo tollat diuinorum
 beneficiorum recogitatio, & in laudem
 dei prorumpere faciat. Ibidem. 215.L M
 Ingratitudo hominum erga deum. tomo.9.
 161.A B
 Ingratitudo, toti⁹ mali spiritalis radix est.
 to.9.167.I
 Ingratitudo Iudaeorum comprehendētium
 Christum. to.10.189.G

Ingradi.
 Ingredi ad Christum ad vidēdum, quid sit.
 to.8.80.H

Inimicitia.
 Inimicitiae quomodo extinguendae. tomo.1.
 36.E
 Inimicitias exagitare, horrēda pestis. Ibd.
 Cum Christo inimicitias gerit, qui habet
 cum Christiano. to.10.47.G
 Inimicitias gerētēs authori discordiarum
 diabolo similes erunt. Ibidem.
 Inimicitiarum primus inuentor fuit diabo-
 lus, in paradiso. to.10.210.F

Inimicus.
 Inimici diligendi vt fratres. to.3.40.M.
 & sequent. to.4.270.B. to.9.137.C
 Inimicos diligere, perfectorum est. tomo.3.
 141.A
 Pro inimicis orandum. to.3.238.C D. to.4.
 205.G. to.10.194.C
 Inimici quare diligendi, & amici odio ha-
 bendi. to.4.266.M. & sequent. Retra-
 cta. to.1.7.C
 Inimicorum suorum filios, quomodo prote-
 xit Theodosius imperator misericordi-
 ter. to.5.48.I
 Inimici dei qui sint. to.8.224.A. & 349.C
 Inimici dei dicuntur in scripturis, qui non
 natura, sed vitis eius imperio aduersan-
 tur, nihil ei nocere valentes, sed sibiipsis.
 to.5.101.C
 Inimicorum testimonij est validissima ra-
 tio ad fidē ostendendam. Eodem. 173.I
 Inimici omnes Ecclesiae, si accipiunt pote-
 statem corporaliter affligendi, exercent

esulatiōem: si autem malē sentiendo
 aduersantur, exercēt eius sapientiam: vt
 autem etiam inimici diligantur, exercent
 eius benevolentiam. to.5.174.E F

Inimici hominis, domestici eius: exponitur
 Ibidem. 179.F G
 Inimicis indulgere quomodo inducimur.
 to.5.206.B. & sequent.
 Inimici Christi sūt omnes, qui, &c. t.8.11.M
 Inimici Ecclesiae, qui sint. to.8.38.A
 Inimici Christi, capillis comparantur. to-
 mo.8.159.B
 Inimici nostri duo sunt, scilicet mali homi-
 nes, & mali angeli: sed vtrique despicien-
 di in adiutorio dei. to.8.287.K
 Inimicum tuū diabolus intellige: & quare.
 to.8.80.A
 Inimici nostri, qui sint. to.8.32.G
 In manus inimici, qui concludantur. tomo.
 8.37.C D
 Inimici, pro quibus, & cōtra quos est oran-
 dum, qui sint. to.8.39.C
 Si bonus es, inimicum non habebis, nisi ma-
 lum. to.8.115.C
 Neque timēdum est, ne aliquid mali tibi fa-
 ciat homo inimicus. Ibidem, F
 Inimicum non times: quia tantū facit quanti
 tam potestatem accipit. to.8.138.D
 Quod inimicus possit tibi auferre quicquid
 deus dederit, si deus voluerit: illum tibi
 auferre non potest, si tu illum non fugis.
 to.8.238.E F
 Quod possit vsque ad mortē sauire: po-
 testatem vltra non accipit, nec in ani-
 mam, nec in carnem. Ibidem, G
 Quāntūcumque in iustos sauire possunt,
 a deo separare non possunt. tomo.8.
 345.C D
 Duos inimicos tibi constitue ante oculos,
 & quos. to.8.115.G. & 118.L M. & 356.A
 Sicut inimicus visibilis ambit auferre, aut
 detruicare, aut auertere felicitatē quae
 vincitur: sic & diabolus vult hominē vin-
 cere auferendo dilectionem vnde vincit-
 tur. to.8.115.G
 Inimicus ille difficilē deuatur, qui, &c. to-
 mo.8.350.C
 Si vis cauere inimicum, disce diligere inimi-
 cum. to.8.243.D
 Mundani inimici sunt spiritalibus. tomo.
 8.8.K L
 Orans pro inimicis, ambulat viam domini.
 to.9.125.H
 Quid inimico optandum. to.9.137.C & G
 Inimici conditiones. Ibidem, C D
 In inimico non amamus quod est, sed quod
 inesse volumus. Ibidem, C D
 Inimicos nostros quos deputare debeamus,
 to.10.45.E
 Si non haberemus inimicos, non esset pro
 quibus orarem. to.10.45.F
 Inimici diligendi. to.10.92.H. & seq.
 Quia inimici sunt inuisibiles, sunt inuisibi-
 liter expugnandi. to.10.148.B
 Quomodo vincēdi sint inuisibiles inimici.
 Ibidem, B C
 Inimicus quomodo sit diligendus. tomo.10.
 155.F
 Inimicus odiendus ex lege, est diabolus.
 Ibidem.
 Pro inimicis quomodo orandum. Ibidem. H
 Inimici sunt plus diligendi quam amici: &
 quare. Eodem. 156.A
 Non

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Non frustra orat Ecclesia pro inimicis suis.
 tomo.10.183.B
 Non est ridendum super ruina inimici. to-
 mo.10.210.K
 Quomodo intelligendum sit, si esurierit
 inimicus tuus, ciba illum, &c. tomo.10.
 210.L. & seq.
 Non habebis bonum inimicum, nisi fueris
 malus. to.10.253.H
 Christus iussit pro inimicis orare. Ibidem.
 H.1. & sequentibus.
 Imprecans inimico mortem, se facit iudi-
 cem, & deum quareit esse tortorem. to-
 mo.10.256.H
 Quā grauitur arguit deus mortem infir-
 mico imprecantem. Ibidem.
 Nullus inuictus pugnabit, nisi pro inimi-
 cis suis orauerit. Ibidem. H
 Inimicus diabolus. to.10.273.D
 Potius interiores inimici vincendi sunt, q̄
 exteriores. to.10.311.K

Iniquitas.
 Iniquitas hominum fugienda, non homi-
 nes. to.3.237.A
 Iniquitas quem prius laedat. Ibidem. C
 Iniquitatem pari, melius est quam facere.
 to.3.239.B
 Iniquitas. to.4.189.E
 Iniquitas dea. tomo.5.35.G
 Quod iniquitas trahatur ex Adam, & quod
 etiam cum ipsa concretum sit vinculum
 mortis. to.8.107.B
 Quod iniquitas prius laedat cor iniustum,
 vnde procedit, quam laedat iustum in
 quem procedit. to.8.11.E. & 55.E. & 62.
 C. & 236.I K
 Iniquitas tua quomodo perimaf. to.8.57.I
 Iniquitatem quidam quaerunt, & inuenire
 timent. Ibidem. L
 Iniquitate calcanei circumdari, quid sit. to-
 mo.8.98.E F
 Vt non faciamus iniquitatem, conuersi ad
 Christum habemus in nostra potestate.
 Ibidem. G
 Iniquitatem manducare. to.8.101.D. & seq.
 Iniquitas nomine sanguinis dicitur. tomo.
 8.108.D E
 Nec iniquitas deerit premens, nec iustitia
 patiens vsque in finem seculi. to.8.122.C
 Iniquitates cōnectere, quid sit. to.8.124.F G
 Quod sit fallax. Ibidem. H
 Quae sit iniquitas, quam qui operantur, o-
 mino eorū nō misereatur de⁹. t.8.129.F
 Necessē est vt puniatur siue parua siue
 magna sit, aut ab ipso homine peni-
 tente, aut a deo vindicante. Ibidem.
 Iniquitatis reprehensor esse non potest, qui
 nō cernit iustitiam, cui comparatam re-
 prehendit iniquitatem. to.8.138.B
 Cur iniquitatem quidam aequitati prae-
 ponant. to.8.110.C
 Iniquitas vana est, & nihil: florere potest ad
 tempus, permanere nō potest. to.8.137.E
 Super iniquitate non sperandum. Ibidem.
 Iniquitas non est substantia: nam non est na-
 tura quam formauit deus, sed est peruer-
 sitas quam fecit homo. to.8.158.H
 Iniquitas ex adipe, & ex macie. tomo.8.
 173.G H
 Iniquitatem operantur, qui iusto inimica-
 tur. tomo.8.130.C
 Iniquitas tua, inimica tua, si a te interfecta

non fuerit. to.8.142.D
 Iniquitates hominum homines quotidie
 acculant, & iniquitatem quae est in pro-
 priis cordibus non conspiciunt. tomo.8.
 149.H
 In cubiculo cordis tui displiciat tibi in-
 quitas, vt placeas deo. Ibidem.
 Si conspicias iniquitatem, in corde retro as-
 picias, & incurris sententiam domini di-
 centis, &c. Ibidem. I
 Quid sit iniquitatem super iniquitatem ap-
 ponere. to.8.162.A
 Iniquitates non sunt naturales, quia muta-
 ri possunt. to.8.227.G
 Iniquitatem operatur qui recedunt a fide,
 aut non accedunt ad fidem. to.8.290.B
 Iniquitas, magna sterilitas. to.8.302.M
 Recedat ab iniquitate omnis qui nominat
 nomen domini. to.10.9.B
 Iniquitas, domina nostra, quamdiu sumus
 sub peccato. to.10.67.F G
 Iniquitas quando homini dominetur. Ibid.
 Iniquitatem non dominari, quid. tomo.10.
 67.M. & seq.
 Iniquitas non est apud deum. to.10.80.F
 Abundabit iniquitas, & refrigeret chari-
 tas: exponitur. to.10.83.K

Iniquus.
 Iniqui, quare esse permittantur. to.3.149.D
 Vide, Mali, &c.
 Iniquus putat sibi deum similem. tomo.8.
 105.E F
 Iniqui, quāuis iniquē agant, non tamen ini-
 quē hoc permittit deus. to.8.138.E
 Iniquus est peccator, & contra. to.9.130.I
 Nudus & iniquus, differunt. to.10.16.A

Iniuria.
 Iniuriae remittendae. to.1.191.I K
 Iniuria patienter ferenda. Eodem. 158.H
 to.2.5.I K. to.10.6.D
 Iniurias acceptas obliuisci, laudabile & glo-
 riosum est. to.2.5.F. to.10.16.D
 Iniurias ignoscere & remittere debemus,
 & non vlcisci. to.2.5.G H. & 106.H
 Iniuriarum duo genera. to.4.269.G
 Romani accepta iniuria ignoscere male-
 bant, quam persequi. to.5.3.F. G
 Iniuriam accipientes, deus vindicat. tomo.
 8.367.I
 Nō est iniuria, quicquid iure pateris. Ibd. K
 Iniuria, & ius, contraria sunt. Ibidem
 Iniurias perpeffas exigere nihil prodest.
 to.8.116.K L
 Homines faciles sunt ad irrogandas iniu-
 rias, & difficiles ad concordiam requi-
 rendam. to.10.16.C
 Iniuria fratris a nullo praesente aliena. Ibi-
 dem. H I
 Iniuria non vindicandae. to.10.157.D
 Quare a potente iniuria inferente pati-
 enter ferimus, in inferiorem verō saui-
 mus. Eodem. 257.C

Iniustitia, iniustus.
 Iniustitia prius illi a quo procedit, q̄ illi ad
 quem procedit, nocet. to.8.236.I
 Tantum te torquet iniustitia aliena, quan-
 tum recesseris a tua. to.8.242.C
 Melius est iniustitiam ferre, quam facere.
 Eodem. 319.M
 Iniustitia religiosorū i claustro. to.285.A
 Iniquitas, & iniustitia, etiam sibi ipsi displic-
 cet. to.10.30.A

Iniustus omnis malignus, & necesse est no-
 xius sit, siue sit blandus, siue sit ferrox. to.
 8.349.M. & seq.
 Nemo putet iniustū deum, si forte mali ali-
 quid illi accidit. to.8.365.E
 Duo iniusti vix se patiuntur: & quando cō-
 cordent. Eodem. 27.F. & 62.A
 Iniusti quaedam recte iudicant. to.3.99.G

Innocentes.
 Innocens quis. to.8.245.H
 Innocentes cur hic affligantur. to.1.156.F
 Innocentes martyres. Ibidem. H
 Innocens non dampnandus. to.2.189.F
 Innocentis officium. to.5.182.G H
 Innocentem interficere, est ex innocente no-
 centem facere. to.8.16.E
 Innocentem, quare deus permittit occidi.
 Eodem. 138.D
 Innocens ille est qui non nocet, non autem
 qui sibi nocet. to.8.349.M
 Innocentem esse, quid sit. to.8.245.H
 Qui timore innocens est, non est innocens,
 quāuis non noceat, cum vult nocere.
 Eodem. 226.H
 Innocentes cum Christo in regno caelorū
 erūt, nō vt quidā putāt extra. t.9.90.H I
 Innocentes coram deo, non confunduntur.
 Eodem. 194.G
 Innocentes, testimonium perhibuerunt de
 Christi innocentia. tomo.9.242.A.
 & 274.L M
 Innocentes per gratiam eruti sunt de pote-
 state tenebrarum, & a peccato originali
 abluti, pro Christo morientes. tomo.9.
 244.M
 Mors innocentium, ab Herode, pro Chris-
 to. to.10.137.L M. & seq.
 In festo sanctorum Innocentium: sermones
 quatuor. to.10.258.G. & seq.
 Innocentes paruuli Christo nato victiman-
 tur. Ibidem. H
 Innocentium matres, frustra conquerrantur.
 Ibidem. H I

Innocentia.
 Innocentia donum dei. to.1.19.B
 Innocentia vera. to.3.235.F. to.8.226.H
 Innocentia vera, sabbatismus Christiano-
 rum. to.6.71.H I
 Innocentia vera est, quae nec inimico nocet.
 to.8.10.E
 Innocentia preciosa res est, & potior q̄ pec-
 cunia. to.8.61.L
 Innocentiam intus custodi, vbi nemo oppri-
 mit causam tuam. to.8.70.H
 Simulata innocentia, non est innocentia, sed
 duplex iniquitas. to.8.142.F
 Aliud est habere innocentiam manuum, a-
 liud cordis. Eodem. 191.C D
 Innocentia est aliquid preciosius auro. to.
 8.202.C D
 Deus docet innocentiam, vt quisque inno-
 centior sit, non timore poenae, sed amore
 iustitiae. to.8.226.H
 Innocentia, magna diuitia. to.8.202.C D
 Innocentiae nomine, omnis iustitia. t.8.245.I
 Innocentia in quo consistat. to.10.100.H

Innocentius.
 Innocēt⁹ Ecclesiae Romane episcop⁹. t.1.13.I
 Innocentius papa. to.1.1. in Posti.
 Innocentius Zosimus papa. to.2.34.E
 Quaedam ex Epistola Innocētij, de peccato
 originali. to.7.170.1. & 203.K L.
 Inobediētia.

INDEX

Inobediencia.
 Inobedienciae malum. to.3.138.L. & 140.A
 Inobedienciae poena. to.3.238.M
 Inobediencia non semper populo Israel imputata. to.4.68.I
 Per inobedientiam primi hominis, mortui sumus corporaliter & spiritaliter. to.5.115.A
 Inobediencia Adæ est punita, per inobedientiam carnis propriae rebellantis. tomo.5.120.A & F. & sequent.
 Per inobedientiam paci aduersans, corripit debet à domino, seu verbo, seu verbere, vel alio modo. Eodem.182.G
 Inobediencia primorum parentum, quomodo punita. to.7.175.I
 Inobediencia Adæ deicit. to.9.195.B
 Inobedienciae, & beatæ subiectionis conflictus. to.9.224.M. & sequent.
 Inobediencia nos subiecit mortui. to.10.195.B
 In Christi incarnatione pro inobediencia, obediencia commutatur. to.10.132.G
Inquinus.
 Inquinus hic sumus. to.8.134.H
 Inquinus quis sit. to.8.74.K. & 134.H
 Inquinus sunt non habentes propriam domum, sed habitant in aliena. to.8.292.C
Inquirere.
 Inquisitio. to.4.277.L
 Aliud est inquirere à domino, aliud inquirere ipsum dominum. to.8.52.B
Insanis, Insania.
 Insania vires ministrat. to.1.135.C.D
 Allusio ad nomē infaniae. to.1.185.C in fine.
 De insanorum moribus miserabilibus, quibus impetuosè feruntur. to.5.178.H.I
 Semel in anno insanire, tolerabile est. Eodem.53.I
 Insaniam David finxit. to.8.49.I.K & 51.A
 Insania mendax. to.8.76.F
 Inanos vocant Pagani Christianos. tomo.8.100.F.G
 Homines insani saepe in deum argumentantur. tomo.9.256.I
Insecta.
 Insectorum origo. to.3.121.H.I
Inserere.
 Quod inseritur hoc crescit, & fructus inuenitur, non radices, sed furculi. to.8.172.G
Insidia.
 Insidia nullæ sunt occultiores, quam hæ quæ latent in simulatione officij, aut in aliquo necessitudinis nomine: nam eum qui palam est aduersarius, facile cauendo vitare possis: hoc autem occultissimum, inuestigatum, ac domesticum malum non solum exiit, verum etiam opprimit antequam prospicere, atque explorare poteris. to.5.179.F.G
 In insidiis sedere, cum diuitibus, in occultis, quid sit. to.8.16.E
 Insidia non timenda in via, sed iuxta viam. to.10.46.D. & 109.M
Inspiciens.
 Inspiciens est, qui non intelligit in quo malo sit. to.8.99.C
 Inspicientiam quomodo Christus habuit, qui est dei sapientia. to.8.159.E
Inspiratio.
 Inspiratio facta à deo in Adam, animæ traditio est. to.4.203.D

Dominus mādāt inspirando, quod bonum est in anima. to.10.226.L
Institutio, Instituta.
 Institutio. to.3.239.M
 Instituta humana. to.3.9.A
 Quæ hominum instituta fugienda, & quæ amplectenda sunt. Ibidem.C
 Quæ dicantur hominum instituta, & quæ non. Ibidem.D
 Instituta secularia non contempit Christus. to.10.142.M
Instrumentum.
 Instrumentum, nouum testamentum. tomo.2.81.C. in fine.
Insufflatio.
 Insufflatio spiritus, quid. to.1.186.A.B
Insula.
 In insulis post diluuium fuerunt animalia generantia ex coitu: siue quia natiuerunt propagata ex his quæ fuerunt in arca Noë, siue quia homines portauerunt eas: siue quia nutu dei vel ministerio angelorum venerunt: siue quia terra produxit propter ministerium. to.5.135.I
 Insula fortunata. Ibidem.
 Insulae quid figurent. to.8.236.F
Intelligere.
 Intelligere facit deus credentes. tomo.1.140.F
 Intelliguntur pleraque ignota, à contrariis notis. to.3.140.F
 Intelligimus credendo. to.3.240.K
 Vtrum rem vllam, alius alio magis intelligat, &c. to.4.125.K
 Intelligere non possunt, non credentes. tomo.5.91.E
 Intelligendo mens nostra species intelligibiles conspicit. Eodem.102.D
 Intelligere nequimus quæstiones aliquas altas. to.5.104.H.I
 Intelligere, credere, opinari. to.6.23.H
 Intelligere & erudiri. to.8.4.C
 Intelligere non velle, & non posse, differunt. to.8.57.I. & M.
 Qui intelligunt, illuminantur. tomo.8.81.K & 110.B
 Quicquid intelligimus, per enigmata conspiciamus. to.8.98.B
 Intelligere deum, proprie ad mentem pertinet. to.8.243.A
 Alia sunt quæ nisi intelligantur, non credimus: & alia sunt quæ nisi credamus, non intelligimus. to.8.290.C
 Super quos docentes, dicat se David intellexisse. to.8.301.E.F
 Intelligere super seniores, quid sit. Ibidem.H
 Intelligere & non facere, periculosum est: intellectus bonus facientibus. to.8.281.L
 Tria in hoc versu, Vtinam saperent, & intelligerent, & nouissima prouiderent, intelliguntur. to.9.218.L.M
 Mens impia timet intelligere, ne cogatur id quod intellexerit facere. to.10.68.F
Intelligentia.
 Intelligentia bonum. to.1.140.E
 De intelligentia copiose. to.1.144.F.G
 Intelligentia mandatorum ex gratia. to.3.46.A
 Intelligentia in mente eminent. to.3.193.D
 Intelligentia. to.3.203.F
 Intelligentia quid Ciceroni. tomo.4.125.G
 Intelligentia, an per infinitum eat. Ibidem.K.L

Intelligentia est qua intelligitur non meritis operum, sed gratia dei hominem liberari. tomo.8.42.B
 Intelligentia prima aut secunda, quæ sit. Ibidem.E
 Intelligentia prima, vt te noueris peccatorem. Ibidem.
Intellectus.
 Intellectus bonus. to.3.235.H
 Intellectum fides aperit. Eodem.237.B
 Intellectus, vir animæ. tomo.3.240.F. tomo.9.30.E
 De intellectu. to.4.124.F
 Intellectus, donum spiritus sancti. tomo.4.263.M
 Intellectu sic conspiciamus inuisibilia dei per ea quæ facta sunt, vt ibi plus valeat fides quæ credamus, quam rerum species corporales quas per oculos conspiciamus: longè que aliter deum videbimus in patria corporeis oculis. to.5.91.E.F & 10.217.D
 Intellectus spiritalis, credentem saluum facit. to.8.50.F. in fine.
 Intellectus Asaph quid sit. tomo.8.175.E.F. & 186.C.D
 Accipiendo intellectum eripitur, qui per seipsum non intelligendo decipitur. tomo.8.307.H
 Intellectus dei, occultus visus vocatur. tomo.8.48.L
 Intellectum non exigit deus ab equo vel mulo, sed ab hominibus: quia quod equo est natura, hoc homini crimen. tomo.8.264.B
 Vtrum sine intellectu deus fecerit hominem, aut vnumquodque nascentium, cum Psalmista dicat. Da mihi intellectum. tomo.8.290.B
 Cum intellectus ipsi humanæ naturæ ita sit inditus, vt eo discernatur à pecore: an sic deformata sit peccando, vt etiam hoc in eo reformandum sit. Ibidem.
 Intellectum deus solus per se illuminat, licet ad hoc ministro utatur angelo. tomo.8.290.E
 Intellectus noster proficit ad intelligenda quæ credit, & in ipso intellectu proficit mens, non propriis viribus, sed deo adiuuante atque donante. Ibidem.C.D
 Non paruus intellectus est nosse à quo poscendus sit intellectus. Ibidem.D
 Da mihi intellectum, quomodo hoc Græcus habeat, & nostri interpretati sunt: Et si angelus potest dare intellectum, secundum prophetiam Danielis, cur David petierit sibi dari à domino. Ibidem.D.E
 Intellectus noster, luce diuina illuminatur. tomo.9.30.F
 Intellectus non est aliud quam anima, sed est aliquid animæ. Ibidem.
 Intellectus dicitur vir hominis, qui vt spiritalia intelligantur, vocandus est. Ibidem.F.G
 Vir legitimus animæ est intellectus, sapientia imbutus. tomo.9.30.I
 Intellectus merces est fidei. to.9.53.K
 Intellectus. to.10.53.B.C. & sequent.
 Aliud intellectus, aliud ratio. to.10.84.L
 Intellectus, meritum fidei. to.10.108.D
 Intellectus obscurus scripturæ, fide pulsanus est

santi est apertus. Eodem.206.D
Intellectualis, Intelligibilis.
 Intellectuales naturæ, immortales. to.3.45.F
 Intellectuale. Eodem.154.L
 Illa sunt intelligibilia, quæ mentis aspectu possunt intelligi. to.5.66.I
 Sola intelligibilia videri mentis aspectu, dicunt Philosophi, & corporalia sensibus corporis, quod falsum esse ostendit. Eodem.217.F.
Intemperantia.
 Intemperantia coniugatorum venialis. to.7.176.H. & 234.C.D
Intentio.
 Intentio facta æstimantur, non ex rebus. tomo.1.176.C
 Intentio opus bonum facit, & intentionem fides dirigit. tomo.8.41.D
 Intentionem laboris: & mentis extensæ in deum, difficile potest quis perpetuo tolerare. to.8.80.D
 Ex intentione animi, pendet retributio premij vel poenæ. Ibidem.K.L
 Intentio dirigit in finem. to.8.114.H
 Quod sit tota in laudem dei mittenda. Eodem.147.B
 Intentio diuificat actus. to.8.295.D.E
Inter.
 Inter, saepe ad aliqua connectenda, atque pacanda, ne inter se distideant poni solent: & quomodo hoc Græcus habeat. to.8.154.E
Intercedere, Intercessor.
 Christus intercessor efficax. to.1.42.K.L
 Intercedendum est pro reis, exemplo Augustini. to.2.48.D. & fo.49.L. & 148.F & M.166.F. Et 170.M & sequentibus.
 Intercessoris officium, quale sit. to.2.14.C. & 50.L
 Intercessor non est criminis approbator. to.2.49.L & 50.C.D. & 148.M. & seq.
 Intercedere conuenit pro reis, exemplo Christi, & Ioseph sponsi Mariæ. Eodem.50.K & sequentibus.
 Intercedere pro reis, humanum est. Ibidem.
 Intercessit Christus pro adultera. Ibidem.
 Intercessionem episcoporum non sunt contrariae ordinationi legum. to.2.51.E
 Intercedentium beneficia, quomodo sint gratiora. Ibidem.F.G
 Cum interceditur pro reo, si sequuntur inde mala in ipso reo, aut aliis, non sunt hæc imputanda intercessori: quod probatur exemplis. Ibidem.
 In intercessione principum, seueritas temperatur, &c. Ibidem.H.I
 Intercedere pro debitoribus, sicut pro reis qui nolunt reddere, inhumanum non est. Ibidem.K.L
 Qui intercedit pro homine, ne iniuste ablatam restituat, locus fraudis est, & criminis. Ibidem.L.M
 Interueniendum non est pro aliquo, quomodo, & quando. to.2.52.C
Intercido.
 Intercido, siue intercidona deus. to.5.52.K
Interficere.
 Interficere seipsum, est peius quocunque peccato. to.5.8.K
 Et tamen animæ immortalitatem Theobrotus appetens, seipsum occidit. Eod.7.L

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Interficere seipsum, nullo modo licet. to.5.8.L.M. & seq.
 Quod forte est iterficere, quid sit. to.9.231.E
Interpretari, Interpretatio, Interpretes.
 Contra interpretes contentiosos. to.1.48.I.K. & sequentibus.
 Interpretes, cur subinde variant. to.2.18.F. tomo.3.6.I
 Interpretatio Græca solet esse verior. to.2.59.B. & fo. seq. B. & 61.G. & 69.K
 Quorum interpretum dinorum eloquiorum, debeat esse maior autoritas. to.2.8.H.I. & 10.A.B
 Interpretes psalmodum qui fuerint ex Græco. Eodem.12.I.K
 Interpretes, cur aliqua verba non translulerint. Eodem.164.B.C
 Interpretum Latinorum, infinita varietas. tomo.3.6.L
 Interpretationum diuersitas prodest. to.3.6.M. & sequent.G
 Ex diuersa interpretatione, vel translatione diuersorum, plenus cognoscitur veritas rei. to.5.196.F.G
 Interpretes Latini innumerabiles. to.3.7.G
 De septuaginta interpretibus, inuenies in lxx. collatione. to.4.19.K
 Interpretes ipsos, quauis dicat se credere non translulisse malè, sed fortè potius scriptorum vitio numerum annorum corruptum discrepasse à codicibus Hebræis, nihilominus dicit magis fidem adhibendam esse linguæ Hebrææ, si aliquid diuersum inueniatur in vtriusque codicibus. to.5.127.H. & seq.
 Quod septuaginta interpretes, vbi diuersa dicunt, à voluminibus Hebræis, nec talis diuersitas est vitio scriptorum, non est putandum mendacium, sed potius spiritum sanctum ibi ostendere sensum multiplicem voluisse. Ibidem.I
 Interpretes septuaginta duo dati sunt Ptolemæo, de qualibet scilicet tribu sensus homines: linguæ vtriusque doctissimi, Hebrææ, scilicet & Græcæ, quorum interpretatio vocatur septuaginta. tomo.5.171.I. & sequent.
 Quod interpretes ipsi diuisi singuli à Ptolemæo, mirabiliter in eundem sensum verborum & ordinè conuenierunt. Ibidem.I.K
 Interpretatio lxx. in qua habetur, quod Niuius debet eueri post tres dies, quauis ab Hebræo videatur discordare, vbi quadraginta dies ponuntur, quos. xl. dies dicit se credere à propheta prolato, tamen non discordat secundum veritatem, ad quæ excitat spiritus sanctus, loquutus per vtriusque prophetas. tomo.5.172.F. & sequent.
 Interpretationem lxx. sic recipit Ecclesia, eaque Græci vtuntur, quasi nulla esset alia: quorum plerique ignorant, vtrum sit aliqua alia. Ibidem.A
 Interpretum lxx. aditio, vulgata nuncupatur. to.5.136.L
 Quod interpretationi septuaginta, nullus interpres debuit anteponi, etiam si communicassent in vnum conferentes simul: multo igitur magis, quia separati vno spiritu interpretati sunt. Eodem.172.B
 Quod per interpretes predictos, spiritus

sanctus aliud dicere potuit, quam per prophetas illos quorum translulerunt scripturam: & ideo eius autoritate aliqua diminuisse potuerunt, & aliqua addidisse, vt ex hoc ostenderetur non fuisse humanam seruitutem in ipso opere, quam verbis debebat interpres, sed diuinam potius potestatem quæ mentem replebat & regebat interpretis. Ibi. B.C
 Interpretationis lxx. codices volentes emendare, ex Hebræis codicibus, additiones & subtractiones significauerunt asteriscis, & obelis, vel virgulis. Ibidem.C
 Interpretationes lxx. etiã si in multis aliis à codicibus Hebræis discordare videantur, bene tamen intellecti inueniuntur concordantes. Et ideo dicit se vsum fuisse vtriusque autoritate, scilicet Hebræorum & lxx. volens sequi apostolos, qui idem fecerunt. to.5.172.G
 Interpretes lxx. prophetice interpretati sunt. Ibidem. & 195.K
 Interpretem Aquilam, Iudæi anteponunt ceteris. to.5.131.F
 De interpretatione Aquilæ, Symmachi, Theodotionis, & de ea quæ dicitur, quinta aditio, eò quod author eius non inuenitur. Eodem.172.A
 De interpretatione Hieronymi, qui non de Græco, sed de Hebræo in Latinum translulit, qui doctissimus fuit in tribus linguis. Ibidem.
 Interpretationem Hieronymi veracem Iudei afferunt, illam autem lxx. interpretum mendacem. Ibidem.A.B
Interrogatio.
 Interrogationes Christi, quomodo accipiendæ. to.6.131.M. & seq.A
 Interrogant multi quæ ipsi non possunt explicare. to.7.156.D.E
 Christus non interrogat discere volens, sed tanq̄ doctor interrogat. to.8.278.B
 Deus interrogando, increpans admonet. tomo.8.293.C
 Christus interrogauit, & interrogatus est. to.9.108.F.G
 Quare Christus interrogauerit, & quare fuerit interrogatus. Ibidem.G
Intervertere.
 Intervertere quid sit. to.8.243.K
Intrare.
 Intrare, pro concumbere. to.4.70.H
 Ante buccellam panis, diabolus intrauerat in cor Iudæ affectu, post buccellam vero effectus. to.10.291.H
Inuasio.
 Remedia contra inuasionem diaboli. tomo.10.170.B.C
Inuenire, Inuenta.
 Inuenire quid. to.3.85.E
 Christus inuenit omnes malos, sed bonos nos fecit. to.10.13.B.C
 De profchastico quodam Pagano, qui proposuit publicè pitacium de sacculo auri inuenio. to.10.79.F. & 94.H
 Si quid inuenisti, & non reddidisti, rapuisti. tomo.10.79.H. & 94.I
 Reddenda sunt quæ inuenimus. tomo.10.94.G. & sequentibus.
 Inuenta, vtrum reddi debeant. to.10.79.F
 Inuenta reddi debent, ius diuinum. to.10.94.G. & sequentibus.
 Inuentio,

INDEX

Inuentio, & pronuntiatio, in scripturis sanctis. to. 3. 2. H I
Inuestigabile.
 Quomodo inuestigabile & inscrutabile sit diuinum consilium. to. 5. 10. A B
 Inuestigabilia inuestigare. to. 10. 80. G
Inuidere, Inuidia, Inuidentia, Inuidus.
 Inuidi pœna est fœlicitas eius cui inuidet, & exemplificat in dæmone. to. 5. 20. G & sequentibus.
 Inuidi proprietates. to. 9. 18. 2. L M
 Inuidia, est vitium diabolicum. to. 2. 36. G
 Inuidia, est initium omnis perditionis nostræ. to. 4. 25. 8. I
 Inuidus, similis est nauis quæ laetatur maris fluctibus. Eodem. 25. 4. G
 Inuidia est peccatum diabolicum. to. 2. 36. G to. 7. 236. M. in fine.
 Inuidia superbia. tomo. 3. 150. A & 239. I. tomo. 8. 131. A B
 Inuidia & æmulatio differunt. to. 4. 29. 4. K
 Inuidus sese primum lædit. to. 6. 116. F
 Inuidiæ malum. to. 7. 89. K to. 9. 11. G
 Inuidiæ cedendum, exemplo Christi. tomo. 9. 29. D E
 Inuidia quid sit. to. 8. 268. B
 Inuidia occisus est Socrates Philosophus. to. 5. 65. B
 Inuidentia nihil miserius. Eodem. 78. C
 Quod inuidia sit ex superbia, ostendit, cum dicit, Superbus ille angelus, ac per hoc inuidus. to. 5. 118. L
 Inuidiæ diabolicæ, qua mali inuidet bonis, nulla alia causa est, nisi quia illi boni sunt, ipsi autem mali. Hac inquam, inuidentia, Cain occidit Abel. Eodem 124. H I
 Nemo inuidet misero. to. 8. 90. E
 Inuidentia comes est superbiæ. to. 8. 131. A
 Inuidia est odium fœlicitatis alienæ. tomo. 8. 268. B
 Nemo inuidet alteri, in eo quod non vult, vel esse vel videri. to. 8. 370. E
 Omnis inuidus superbus. Ibidem.
 Inuidia non potest esse in charitate. tomo. 9. 132. B
 Inuidiam inducit æqualitas. to. 9. 136. M
 Diaboli proprium vitium est inuidia. Eodem. 198. C
 Remedia contra inuidiam. to. 10. 286. H I
 Inuidia superbiæ filia. to. 10. 45. H & seq.
 Inuidi, mœbra sunt putrefacta. to. 10. 98. E F
 Inuidia quid. Eodem. 100. H
 Per inuidiam decepti diabolus genus humanum. Eodem. 126. C
 Inuidia viperæ comparatur. to. 10. 169. G
 Inuidia similis est viperarum paruulis. Ibi.
 Inuidiæ detestatio. Ibidem.
 Inuidia fugienda. to. 10. 169. G & seq. & 286. E
 Inuidiæ mala, & tormenta. to. 10. 169. G H
 Contra inuidiam, redde humilitatem. Ibidem. H
 Per inuidiam, diabolus maximè imitantur peccatores. to. 10. 186. G
 Inuidiæ effectus. Eod. 286. E & sequent.
 Exempla varia inuidiæ. Ibidem. H
Inuisibile.
 Inuisibilia, quibus vocalibus signentur. to. 1. 185. I K
 Inuisibilia debemus credere illis, qui diuis

no lumine ea viderunt. tomo. 5. 92. E
 Inuisibilia dei, per ea quæ facta sunt, intellecta conspiciuntur. & c. exponitur. to. 10. 46. M & seq.
 Inuisibilia dei, per visibilia nota sunt philosophis, vnde inexcusabiles sunt ab idololatria. to. 10. 199. E
 Inuisibilia, sunt in nobis meliora. tomo. 10. 75. M
Inuitare.
 Inuitantes accipere. to. 10. 28. G
 Quos inuitare debemus, cum facimus prædium. Eodem. 124. A
Inuocare.
 Inuocas deum, quando in te vocas deum, & quodammodo eum in domo cordis tui inuitas. to. 8. 39. F. in fine.
 Laudans inuoca deum, non reprehendens. to. 8. 75. L
 Inuocare mortem, est sic viuere vt mors ad se vocetur. to. 8. 33. G
 Inuocare deum, non est nisi vocare deum in se. tomo. 8. 113. F. in fine.
 Inuocantes deum propter secularia comoda, non inuocant deum. Ibidem. G & 205. M
 Inuocare deum, est gratis inuocare deum. to. 8. 120. K
 Non est inuocandus propter temporalia bona, & propter terrenam fœlicitatem. Ibidem. K L
 Inuocare deum, est in te ipsum vocare, si inuocatur à te ad quem accedit. tomo. 8. 178. M & 205. M
 Venire non vult inuocatus, si tu fueris elatus. to. 8. 179. D
 Inuoca deum tanquam deum, & exaudieris. Eodem. 206. B
 Christus inuocat, quodcumque aliquis in eius corpore inuocat. to. 8. 247. I K
 Inuocare deum in veritate. to. 8. 365. F
 Non inuocat deum, nisi anima rationalis. Eodem. 371. C D
 Quibus profit inuocatio nominis domini. to. 10. 9. C
 Qui inuocauerit nomē domini, saluus erit: exponitur. to. 10. 73. M
 Quomodo inuocetur deus. Eodem. 115. C & sequentibus.
Io.
 Io, Inachi filia. tomo. 5. 155. C
Ioab.
 Ioab interpretatur inimicus. to. 8. 132. E
Ioachim.
 Ioachim fuisse patrem Mariæ, apocryphū. tomo. 6. 98. H. in fine.
Ioannes Baptista.
 Ioannes, dei gratia interpretatur. tomo. 9. 141. F
 Ioannis concepti præconia. to. 10. 266. D
 Ioannis exultatio, in vtero, miraculosa. tomo. 2. 58. A
 Ioannes in vtero sanctificatus est. tomo. 10. 266. E F & 289. F
 Ioannes Baptista, ad similitudinem domini, sanctificatus est, antequam natus. Eodem. 265. E
 Ioannes ante peruenit ad cœlum, quam tangeret terram. to. 10. 266. E
 Quare Ioannes Baptista, nondum natus, prophetauit. Eodem. 265. A B

Ioannis mirabilis natiuitas. tomo. 3. 170. B. to. 10. 117. D. & seq.
 Ioannis natiuitas, Christum prophetauit. to. 10. 266. G
 Ioannis Baptista & Christi epitheta, & mirabiles natiuitates. tomo. 10. 117. D. & sequentibus.
 Quod natus sit octauo calendis Iulias, cum incipiunt dies minui, propter mysterium. to. 8. 335. M
 Ioannes natus est de crescentibus diebus, & Christus cum crescere inciperent. tomo. 10. 265. L
 Ioannes nati præconia. Eodem. 266. E F
 Ioannes baptista, maior Christo, natiuitate. to. 9. 25. E F
 Solius Ioannis baptistæ natalis celebratur, inter sanctos. to. 10. 117. E & sequent.
 Quisquis de muliere natus est, inferior est Ioanne. to. 10. 265. K & 266. I
 Natiuitas tam Christi quam Ioannis, alio plena est mysterio. to. 10. 265. L
 Quomodo sit dignè celebranda, Ioannis baptistæ natiuitas. Eodem. 266. A
 Quare natalem Ioannis baptistæ celebramus, potius quam vnus apostoli vel martyris. tomo. 10. 117. D. E & 266. G
 Infideles festum sancti Ioannis baptistæ celebrant. to. 10. 289. F
 In festo beati Ioannis baptistæ, vel alius sancti, non fiant insolentia chorearum vel cantionum. to. 9. 249. M
 In vigilia sancti Ioannis baptistæ: Sermo. to. 10. 265. A
 In festo natiuitatis Ioannis baptistæ: Sermones quatuor. Ibidem. & seq.
 Ioannes, formam venturi domini natiuitate & conuersatione signauit. tomo. 10. 271. I
 Ioannis baptisimus alius à Christi. tomo. 2. 39. F G & sequent. & 153. G H. to. 3. 39. A to. 7. 25. E F & 106. G H & 118. A B
 Ioannis baptisimus. to. 7. 43. L
 Vide baptisimus.
 Baptisimus Ioannis & Christi. tomo. 7. 93. L
 Baptisma Ioannis, nõ dedit peccatorum remissionem, nisi in spe. to. 7. 94. B
 Quare post Ioannis baptismum, baptizauit Paulus. Ibidem. C
 Ioannes baptista, quomodo dicebat de Christo, postquam eum baptizauit, Ego nesciebam eum: qui tamen prius dixerat, Tu ad me venis, ego à te debeo baptizari. to. 9. 9. D E & I & 10. D E
 Verba Ioannis ad populum, de Christo veniente ad baptismum. to. 10. 139. L M
 Colloquium Christi & Ioannis. Ibidem. M
 Christus petiuit à Ioanne baptizari. Ibidem. A
 Ioanne baptizatus est Christus. tomo. 10. 266. H & L M
 Ioannis testimonium. tomo. 2. 120. E
 Ioannes lumen. Ibidem. M. to. 9. 27. F
 Angelus. to. 4. 20. A
 Lucerna. to. 9. 4. M & sequent. & 59. D to. 10. 7. M
 Ioannes lucerna: & quare. to. 10. 36. A
 Ioannes lucerna ardens, & lucens. tomo. 10. 88. D E & 148. G
 Ioannes baptista, non vera lux, sed illuminatus. tomo. 9. 4. K
 Lumen illuminatum dicitur esse Ioannes baptista, Christus autem lumen illuminans. tomo. 9. 27. F
 Ioannes

Ioannes baptista non erat lumen, sed vt testimonium perhiberet de lumine. to. 10. 148. G
 Ioannes predicatio. to. 4. 93. D
 Ioannis baptistæ historia. Ibidem. 94. M
 Ioannes prophetia personam gerit, Christus euangelij. to. 4. 129. G
 Ioannem baptistam fuisse vltimū prophetarū, quem tamen Iudæi non accipiunt: qui iuuenem iuuenem Christum non quidem futurum prædixit, sed tamen incognitū prophetica cognitione monstrauit. tomo. 5. 153. C D
 Ioannes baptista maior, minimus in regno celorum. to. 6. 135. L M
 Ioannes plus quam propheta. tomo. 7. 25. F to. 9. 8. F
 Ioannes baptista respuit falsum honorem, vt inueniret veram gratiam. tomo. 8. 107. I in fine.
 Ioannes baptista quanto humillior, tanto fuit præclarior inter natos mulierum. tomo. 9. 7. K
 Ioannes quomodo Helias dicitur. to. 9. 8. B C
 Ioannis baptistæ maius meritum ex humilitate, qua dixit, Non sum Christus, non sum Helias. Ibidem. E
 Ioannem baptistam miserat filius sicut pater. to. 9. 9. G H
 Ioannis humilitas, to. 9. 8. I K. to. 10. 266. K
 Ioannes quid nouum didicerit in domino per columbam, qui iam nouerat dominum. to. 9. 10. C D
 Ioannes baptista quid de Christo non nouerat, cum dicebat, Et ego nõ noui eum. to. 9. 12. E
 Ioannes baptista quomodo Christo perhibuit testimonium. to. 9. 25. D E
 Ioannes baptista se esse Christum negauit. to. 9. 27. F
 Ioannis baptistæ gaudium quomodo impletum est. Ibidem. I
 Ioannes nullum signum fecit. to. 9. 77. C
 Ioannes baptista, cepit sermonem suum sicut Christus. to. 10. 2. B
 Ioannis baptistæ bonitas, disciplina, & perfectio scientiæ. to. 10. 91. L M
 Ioannis baptistæ excellentia. to. 10. 117. D E 265. K & 266. H I
 Ioannes baptista demonstrauit Christum, dicendo, Ecce agnus dei. & c. to. 10. 138. M
 Ioannis baptistæ abstinentia. to. 10. 159. D
 Ioannes baptista figura fuit veteris testamenti. to. 10. 265. A
 Præmittitur Ioannes ante Christum, quasi vetus testamentum ante nouum. tomo. 10. 265. C
 Comparatio Ioannis, ad priores prophetas. to. 10. 265. D E & seq.
 Quare Ioannes baptista non fuit discipulus Christi, imò ipse habuit discipulos. to. 10. 266. H
 Quisquis Ioanne plus est, non tantum homo, sed & deus est. Ibidem. I
 Ioannes baptista non erat verbum, sed vox nuncia verbi. to. 10. 271. I
 Christi, & Ioannis, comparatio. tomo. 10. 271. I K
 Beatus Ioannes maluit plena & perfecta libertate iniusta sustinere, quam iusta cedere. Ibidem. L
 Ioannes è carcere. to. 4. 100. D
 Ioannes baptista, à carcere, cur miserit di-

IN DIVVM AVGVSTINVM.

scipulos suos ad Christū. to. 4. 205. L M tomo. 10. 265. B & 266. A
 Causa decollationis Ioannis. to. 10. 320. I K
 Quare Ioannes occisus est ante Christum. tomo. 10. 265. L M
 Ioannes quando mortuus. tomo. 4. 101. L M
 Ideo martyr & sanctus est: quia pro lege veritatis, pro aequitate & iustitia passus est, sed non pro illo nomine quo Christiani sumus. to. 8. 355. G
 In festo decollationis sancti Ioannis baptistæ: Sermo. to. 10. 271. H I
 Item, Sermo. duo. 320. I
Ioannes euangelista.
 Ioannes euangelista, veridicus secretorum diuinorum interpres. to. 2. 164. E
 Ioannis in Apocalypsi visio. to. 3. 157. M
 Ioannes diuinitatem Christi expressit. tomo. 4. 85. L M & sequentibus.
 Ioannes per aquilam volentem signatur. tomo. 4. 86. B. to. 9. 60. D & L M
 Et quare. to. 9. 2. A
 Ioannes ab aliis euangelistis multum distat. to. 4. 102. C & fo. seq. B C
 Ioannes euangelista cæteris eminent in diuinorum mysteriorum profunditate. tomo. 4. 93. M. to. 9. 2. A
 Ioannes relegatus in Pathmos, vidit reuelationem. to. 4. 212. G
 Ioannis Euangelij respuunt Alogiani hæretici. to. 6. 4. K
 Ioannis virginitas Abrahæ castitati nõ preferenda. to. 6. 174. H I
 Ioannes præ cæteris dilectus agno. tomo. 6. 178. B. C. to. 9. 118. L & 131. D
 Ioannis dignitas. to. 9. 31. L
 Ioannis euangelista esse Apocalypsim. to. 6. 178. B. to. 9. 60. L M
 Ioannis sepulchrum. to. 9. 122. K
 Ioannes apostolus auidissimus epulatores. tomo. 8. 363. K
 Ioannes euangelista sexagintaquinque annis verbum dei prædicauit. to. 9. 2. A
 Ioannes euangelista, quado de exilio adductus. Ibidem.
 Ioannes euangelista mons. Ibidem. E F
 Ioannes apostolus Mariam accepit in sua officia. to. 9. 118. M & seq.
 Ioannes apostolus an viuat, dubitat Augustinus. to. 9. 122. K
 Cur dominus dixit de Ioanne, Sic eum volo manere, donec veniam. to. 9. 123. A & H to. 10. 203. K L
 Ioannes apostolus vxorem non duxit. tomo. 9. 124. A
 Ioannes euangelista prohibitus est angelū adorare. to. 9. 231. H I
 Interrogatio Petri de Ioanne. tomo. 10. 203. K L
 De sancto Ioanne apostolo: Sermo. tomo. 10. 258. G
Ioannes.
 Ioannes monachus prophetiam habuit. to. 4. 216. G
 Ioannes Episcopus Constantinopolitanus. tomo. 7. 210. L M
Iob.
 Annotationes in Iob. to. 4. 296. A & seq.
 Iob fideliter à Hieronymo interpretatus. to. 2. 8. H I & 10. A B
 Iob iustitiæ & innocentie exemplum. tomo. 4. 196. C & sequentibus.

Iob ad Adam comparatus. to. 4. 242. M
 Iob tentatus à diabolo. to. 4. 273. M
 De patientia sancti Iob. to. 4. 242. L to. 5. 8. E. to. 10. 180. G H & 242. F G
 Iob afflictus est. to. 5. 4. G
 Iob sanctus, de gente Idumæa natus, non de Iudæorum gente: nihilominus ab eis in autoritatem canonicam receptus est, propter eius meritū, vt ostendatur quod alibi fideles fuerint & veri Israelitæ, quam in populo Israel. to. 5. 173. H
 Iob cui nullus in sanctitate coequalur pro illo tempore, mirabiliter colligitur tercia generatione fuisse post Israel diuino laudatus eloquio. Ibidem.
 Filij Iob mortui sunt cum aliis turbine irruente & igne, & c. non phantasticè factū est, sed Satan potestatem sibi concessam exequente. to. 5. 192. B
 Iob vidit deum forte oculo corporali, quia dicit, Oculus meus, videt te: quannis de oculo spiritali possit dici. to. 5. 217. D
 Amici Iob quales consolatores. tomo. 6. 140. K L
 Iob Paganus quomodo iustificatus. tomo. 7. 172. F
 Iob cautiior & melior fuit in stercore victor, quam Adam in paradiso. to. 8. 33. F & 54. L M & 229. M & 239. G
 Quod humiliatus videbatur pauper foris, sed intus diues. to. 8. 40. H
 Quod arca eius erat exinanita auro, sed cor plenum fide. to. 8. 150. F & 264. L M
 Iob ideo reliquerat diabolus vxorem, vt ipse haberet adiutricem, non vt maritus consolatricem. to. 8. 229. M
 Iob fuit tuba ductilis. to. 8. 239. G
 Iob defenditur à blasphemia. tomo. 8. 264. L M & seq.
 Quod ei seruabatur vxor ad lapsum, nõ ad solatium. Ibidem. M
 Probatur nihil stultum eum locutum fuisse contra deum. Eodem. 265. A
 Quod non sit passus damnari, quia de interioribus diuitiis dei cor plenum habebat. to. 8. 311. C
 Iob, qui vxorem, & filios, & multas diuitias habuit, quos figuret. to. 8. 335. C D
 Iob à domino tentatus, nõ vt illi sua patientia innotesceret, sed hominibus, à quibus imitaretur. to. 9. 67. D
 Iob multis tentationibus mundum deuicit. to. 9. 216. B
 Iob omnibus filiis, vxore, & opibus pretis, deo adhesit. Ibidem. B
 Iob fortior fuit in doloribus, quam Adam in delictis. Ibidem.
 Iob, propter patientiam, dupla recepit, quæ perdidit. to. 9. 239. F
 Dominus testimonium sanctitatis Iob tulit. Ibidem. G
 Vxor Iob representabat Euam, ipsam Adā tentantem. Ibidem.
 Iob in omnibus bonis externis, etiā in vxore sua passus est. to. 9. 239. G
 Dominus humillatum Iob exaltauit. Ibi. H
 Vxor Iob, diaboli adiutrix, persuadebat marito blasphemiam. Ibidem.
 Quado Iob omnia tolerabat, nõ dupla sperabat, & tamen accepit. to. 9. 239. K
 Iob omnibus bonis spoliatus, gratias domino egit. to. 9. 236. D E
 Iob patiebatur, nõ vt puniretur, sed vt probaretur.

INDEX

baretur. to. 9. 256. H
 Consilium vxoris Iob ad ipsum. Ibidem. F
 Iob contra diabolum pugnavit, & vicit. to. 9. 258. C
 Iob in omnibus bonis, præterquam animæ, passus est. Ibidem. D
 Tentatio vxoris Iob ad ipsum. Ibidem.
 Vxor Iob, figuram gerebat serpentis, sedu centis Euam, & Adam. Ibidem.
 Iob, etiam pauperimus, diuitiis abudabat. tomo. 10. 30. C D
 Iob eximius est prophetarum. to. 10. 125. C
 Deus ab Iob omnia abstulit, vxore tentatrice relicta. to. 10. 180. G H
 Iob cum inimicis perfectam charitatē habuit. to. 10. 210. I
 Melior Iob vulneribus plenus in sterquilino, quam Adam integer in paradiso. to. 10. 237. B
 De beato Iob. to. 10. 236. M & 237. E
 Iob, quamlibet iustus esset, non tamen fuit sine peccatis. to. 10. 237. B
 Tribulationes beati Iob. tomo. 10. 237. A & sequentibus.
 Iob ex omnibus bonis sua vxor illi referua ta est, ad vexationem. Ibidem. B
 Ab vxore sua Iob patitur tribulationem. Ibidem. G
 Iob post multas tribulationes duplici regreditur fenore. Ibidem. H
 Beatus Iob diuitum & pauperum exemplar est non aspernandum. Ibidem. H I
 Confectio diaboli circa mores beati Iob. to. 10. 242. E F
 Iob omnibus spoliatus, ab vxore illuditur. tomo. 10. 294. B
Iobel.
 Iobel. to. 5. 129. E
Iocunditas.
 Iocunditas summa ibi est, vbi deo perfruimur. to. 8. 343. D
 Iocundum, hoc est, quod speciosum. tomo. 8. 368. M
Ioci.
 Ioci festiui de monachis. to. 3. 179. I
 Ioci non sunt mendacia. to. 4. 2. B & 27. E
Iohel.
 Iohel quomodo prophetat de spiritus sancto, replente apostolos. to. 5. 167. K
Ioiada.
 Ioiada centum triginta annis vixit. tomo. 4. 203. F
Ionadab.
 Ionadab, interpretatur domini spontaneus. to. 8. 164. K & 167. I
 Ionadab filij, primi captiui ducti sunt, quomodo intelligendum. Eodem. 164. I
 Quid significet quod Ionadab filiis suis præceperat non bibere vinum, & in tabernaculis habitare. Ibidem. H I
Ionas.
 Ionæ locus tractatus. to. 2. 12. M & 18. F
 Ionæ a ceto absorpti, allegoria. to. 2. 43. A tomo. 6. 21. D
 Ionam cetus deglutiuit, iussu dnuino. to. 3. 143. I
 Signum Ionæ. to. 4. 100. M
 Ionas non tam verbo, quam facto passionē & resurrectionem Christi prædicat. to. 10. 5. 167. K
 Ionas est missus in ciuitatem Ninive. to. 5. 172. E F

Ionæ prophetæ figura. to. 9. 247. I
 Quid quæque Ionæ actiones significant. Ibidem. I K
Iordanis.
 Iordanis siccatus. to. 3. 165. E
 Iordanem trāsēunt Helias & Helizæus. to. 3. 167. I
 Iordanem diuisit Helizæus, pallio Helizæus. Ibidem.
 Iordanis, descensio eorum interpretatur. to. 8. 83. E
 Iordanis quomodo spiritaliter in nobis conuertatur retrorsum. to. 8. 284. D E
Ioseph patriarcha.
 Ioseph, interpretatur augmentatio, siue ampliatio. to. 8. 193. K & 195. L to. 10. 168. E
 Ioseph, typus Christi. to. 4. 26. F & 27. G & 28. L to. 6. 58. I K
 Ioseph quare cineres suos transferri mandauit. to. 4. 165. E
 Ioseph tentatus. to. 4. 273. M
 Ioseph in Aegypto sublimatus. tomo. 5. 143. G
 Filij Ioseph, figura Iudæorum & Christianorum. to. 5. 144. B
 De filiis Ioseph, quos Iacob propheticam manum suarum transmutatione benedixit. Ibidem.
 Ioseph erat triginta annorum, quando ex humilitate sublimatus stetit cora Pharaone: & tunc somnia interpretatus est Pharaoni. to. 5. 155. H
 Ioseph in carcere positus propter castitatem, a Pharaone præfectus est Aegypto. Ibidem.
 Ioseph venundatus in seruum, humiliatus, & exaltatus, Christum significat. to. 8. 195. L & 269. C
 Pulchrior erat Ioseph intus, quam foris. to. 10. 169. D
 Ioseph regali sacerdotio functus est. to. 10. 171. A B
 Ioseph Christi figuram portauit. tomo. 10. 168. A & 174. B
 Ioseph historia. to. 10. 168. A B & seq.
 Ioseph Christum figurabat: fratres eius, Iudæos. Ibidem. B
 Ioseph per consilium Iudæ triginta argenteis distrahitur. Ibidem. C
 Ioseph inuenit fratres suos in Dothaim. Ibidem. B
 Quare quidam dicunt Ioseph triginta argenteis venditum, alij viginti solum. Ibidem. C
 Ioseph vidit manipulos fratrum adorare manipulum suum: exponitur. tomo. 10. 168. C D
 Ioseph, sol, luna, & stellæ adorare eum debebant: exponitur. Ibidem. D E
 Ioseph pietas, & misericordia. Eodē. 169. A
 Ioseph latuit patrem in Aegypto. Eodem. 168. G
 Quare Ioseph passus est suum patrem tantum portare pro sua absentia dolorem. tomo. 10. 168. H & seq.
 Quare Ioseph tantum fratres suos affixit. Ibidem. M
 De Ioseph & domina sua. to. 10. 169. B C
 Ioseph cum pulcher & decorus esset, pulchritudinem suam non ad alienam deriuauit iniuriam. Ibidem. C
 Domina Ioseph tentat eum. Ibidem.
 Castitas beati Ioseph. tomo. 10. 169. C D

& sequentibus.
 Ioseph mira benignitas. Ibidem. F
 Ioseph fratres inuidios, vindicta non affecit. Ibidem. F G
 Quæ in Ioseph figurata sūt, in Christo sunt completa. Ibidem. K L
 Rex surrexit, qui non nouerat Ioseph, & c. exponitur. to. 10. 169. L
 Ioseph in carcere. to. 10. 168. L
 Ioseph quare a magistro pincernarum Pharaoni non commendatur. Ibidem.
 Ioseph non habuit fratres odio, pro patri-cidij crimine. to. 10. 210. H
 De morte Ioseph. to. 10. 169. K
 Quorum regum tempore Ioseph in Aegypto defunctus sit. to. 5. 256. D
 Ioseph moritur in Aegypto centum & decem annorum, & quibus regnantibus: & quod post mortem eius populus dei mā sit in Aegypto centū quadraginta quinque annis. Ibidem.
Ioseph nutritius.
 Ioseph quomodo duos patres habuerit. to. 4. 63. H I. Retracta. to. 1. 14. C
 Itē. to. 4. 77. G & 91. E F. Retracta. to. 1. 10. M. & 11. D Item to. 4. 170. F. & seq. & 204. L. M. & seq. & to. 6. 47. M. Retracta. tomo. 1. 10. H
 Ioseph de Maria suspicio. to. 2. 50. K. to. 10. 16. H. & sequen. & 130. L. M. & sequē.
 Ioseph cur pater Christi dicitur. tomo. 4. 91. B C
 Ioseph quando profectus in Aegyptū cum puero Iesu. to. 4. 92. I K
 Ioseph quomodo maritus virginis Mariæ. to. 6. 98. E F
 Ioseph generatio, nō Mariæ, ponitur a Mattheo. Ibidem. E
 Ioseph spūsus, & custos virginitatis Mariæ. to. 6. 175. L
 Inter Ioseph, & Mariam, coniugium perfectum. to. 7. 176. C
 Ioseph virgo fuit semper. to. 10. 131. A & E
 Disputatio Ioseph apud semetipsum de Maria impregnatione. to. 10. 131. A
 Cogitauit Ioseph occultē dimittere Mariā Ibidem. B
 Ioseph voluit facere, cum Mariā, diuortū. Ibidem.
 Ioseph faber, putabatur pater Christi. to. 10. 138. H
 Ioseph, monente angelo, Christum in Aegyptum transfert. to. 10. 259. B C
Ioseph ab Arimathia.
 Ioseph ab Arimathia. to. 10. 112. B
 De Ioseph, qui corpus domini petiit a Pila to. 10. 194. L
 Ioseph ab Arimathia, nō coactus tulit corpus Iesu. to. 4. 116. L. to. 9. 234. F
 Ioseph ab Arimathia sepelit Iesum. to. 10. 195. B
 Non minor fuit affectus Ioseph ab Arimathia, quam Mariæ. to. 10. 195. C
Iosephus.
 Iosephus. to. 2. 75. D
Iosias.
 Iosias rex. to. 5. 150. K & seq. & 169. B
Iosue.
 Iosue, successor Moyfi. tomo. 3. 165. D. tomo. 6. 8. H & 70. C
 De Iosue, vel Iesu Naue, introducente populum Israel in terrā promissionis. to. 5. 144. E Iosue

Iosue priusquam introduceret populum Iudæorum in terram promissionis, dicebatur Olce. to. 9. 223. B
 Iosue dicitur Olce, siue Aufe. to. 6. 70. C
 Iosue dicitur angelus. Ibidem. B
 Iosue, typus Christi. to. 6. 59. A B & 70. D E
Iota.
 Iota, & apex, quid sit in Euangelio. tomo. 4. 264. L M
Iouinianus, Iouinianus.
 Iouinianus, a Iouiniano monacho. tomo. 6. 7. F
 Iouiniani errores. Ibidem. & to. 1. 11. I K to. 7. 156. B. & 186. E
 Iouiniani exortati a te Augustini. tomo. 6. 7. F
 Iouinianus in sententia Stoicorum. Ibidem. & tomo. 2. 23. M
 Iouinianus taxatur. to. 2. 193. E
 Iouinianus dogmata, omnia peccata esse paria. to. 6. 7. F
 Verè baptizatos relabi in peccatum nō posse. Ibidem.
 Nihil interesse inter vescentem cibis, & abstinentem. Ibidem.
 Mariam matrem Iesu, pariendo fuisse corruptam. Ibidem. & to. 7. 202. L
 Virginum & nuptiarum non esse discrimen. to. 6. 7. F G. to. 1. 11. I K
 Iouiniano auctore virginis quadam sacra nupserunt viris. to. 6. 7. G. to. 1. 11. I K. tomo. 7. 156. B
 Iouinianus matrimoniorum molestias abhorruit. to. 6. 7. G
 Contra Iouinianum scripsit Augustinus, de bono coniugali. tomo. 6. 171. E. Retracta. tomo. 1. 11. I K. to. 3. 142. H
 Iouiniana item sententia de matrimonij & continentia, abundē refellitur in libro de sancta virginitate. to. 6. 175. H & seq.
 Error Iouiniani, dicentis hominē non posse peccare. to. 10. 223. C
 Error Iouiniani, dicentis nullam in futuro fore meritum distantiam. Ibidem.
Ira, irasci.
 Ira, quid. to. 5. 120. C. to. 10. 92. E & 115. L
 Iram, penam vocat. tomo. 2. 51. K
 Iram motus vnde. to. 2. 114. H I
 Ira sua nulli iniusta videtur. to. 2. 142. D to. 3. 240. C D
 Ibidem.
 Ira, & odium, differunt. to. 4. 277. B
 Contra iram. to. 6. 77. L M
 Ira gradus tres. to. 4. 265. D
 Ira oculum turbat, non extinguit. to. 8. 8. K & 115. H
 Ira, & furor, quomodo differant. to. 8. 8. B & 168. E F. & 211. A B
 Ira cum inueterauerit, fit odium: cum factum fuerit odium, iam homicida est. to. 8. 27. D
 Ira non debet diu teneri, ne fiat pridiana. Ibidem. C
 Ira inueterata, fit odium. to. 8. 115. H. tomo. 10. 92. E
 Ira non est odium, sed de festuca in trabem conuertitur. to. 8. 37. I K
 Ira festuca est, in comparatione odij. tomo. 10. 114. C
 Ira subita, festuca est: ira inueterata, trabes to. 10. 227. G H
 Iram vincere plus est, quam ciuitatem ca-

IN DIVVM AVGVSTINVM.

pere. to. 8. 225. F
 Ira populorum necessaria erat seruis Christi. Eodem. 240. E F
 Super iram inimicorum quomodo deo extendit manum suam. tomo. 8. 345. C D & sequentibus.
 De ira victa laudabilis triūphatur, quam si vindicetur. to. 8. 282. F
 Ira, & patientia, pugna. to. 9. 225. E F
 Ira, turbatus oculus: odium, extinctus. to. 10. 15. L
 Ira, & odij, differentia. to. 10. 92. E & 114. C
 De ira, & odio. to. 10. 114. C
 Per iram ac superbiam, animæ negligentium spiritus sancti custodia nudantur. tomo. 10. 220. L
 De ira fugienda. to. 10. 282. K
 Quæ comitentur iram. Ibidem. L M
 Vbi ira regnauerit, ibi princeps diabolus erit. Ibidem. M
 Damna ex ira prodeuntia. Eodem. 283. A
 De illo qui diu iram in pectore retinet, & non vult humiliari. to. 10. 311. I
 Irasci fratri suo, quid sit. tomo. 1. 7. C
 Irasci sine causa. Ibidem.
 Irascimini, & nolite peccare: duobus modis intelligitur. to. 8. 5. M & 27. C & F
 Si propterea irasceris seruo tuo, quia peccauit, ne tu ipse pecces irascere tibi. to. 8. 27. C
 Irasci in tribulatione, quid sit. to. 8. 37. H I
 Irasci quandoque licet iniquis, clamare nō licet. Ibidem. K L
 Peccator plerunque irascitur deo, & non vult sibi irasci deum. to. 8. 89. G
 Charitas etsi aliquando irascatur vt corrigat, non tenetur rea: quia non inueterauit ira, vt verteretur in odium. Eodem. 263. B
 Irascimur filiis nostris, sed non odimus. to. 10. 15. K L
 Etiam pecora irascuntur filiis. Ibidem.
 Melius irasci homini & eū corrigere, quam nō irascendo permittere interire. Ibi. L
 Non omnis qui irascitur, odit. to. 10. 15. L
 Irascendum, sed non peccandum. tomo. 10. 30. B
 Irasci humanum est. to. 10. 114. C
 Qui magis prædicatori irascitur, quam semetipsum, in eternū peribit. to. 10. 247. C
 Irasci, bonorum & malorum est conditio. tomo. 10. 282. K
 Multum interest inter peccatum irascens, & crudelitatem odio habentis. tomo. 10. 15. K
 Troianis pelerantibus diu irati. to. 5. 21. I
Ira dei.
 Ira dei, quid. to. 5. 132. A B
 Ira dei super impenitentes. to. 2. 192. E
 Ira dei obnoxij omnes nascimur. tomo. 3. 37. K. to. 9. 29. B
 Ira dei, iusta vindicta. to. 3. 85. E & 237. H. to. 4. 283. B & D & H. to. 6. 86. H & 137. M & seq. to. 8. 192. F
 Ira dei non perturbatio animi eius est, sed iudicium quo irrogatur pena peccato. to. 5. 132. A & 76. A
 De ira dei, quæ incommutabilem tranquillitatem nulla inflammatione perturbat. tomo. 5. 132. A
 Ira dei, quid secundum aliquos. tomo. 5. 202. M
 Quod ira dei est etiam hæc vita erumnosa,

in qua non abscondit ipse misericordias suas. tomo. 5. 204. B C
 Ira, zelus, misericordia, improprie deo attribuntur. to. 6. 40. F & seq.
 Ira dei. to. 8. 3. L M
 Quod deus significantius dicitur iram adducens, quam irascens. tomo. 8. 10. L
 Maior ira dei est, cum non requirit, dum quasi obliuiscitur, & non attendit peccata. to. 8. 16. A B
 Ira dei penam significat aduersus diabolū, vt definat possidere quos possidet. to. 8. 9. M
 Ira in indignatione, quid sit. Eodē. 34. C D
 Deus quomodo in ira confringat populos. to. 8. 120. C
 Ira dei cum qua omnes nascimur, est vindicta primi peccati, & eorum qui addiderunt. to. 8. 127. C
 Est ira consummationis, & est ira consumptionis. to. 8. 131. A
 Ira dei sine affectione turbulenta intelligi debet, quia ira eius ratio est iusta vindictæ. to. 8. 199. F
 Ira dei mortales sumus. Eodē. 202. M & seq.
 Potestatem iræ dei paucorum hominū est cognoscere, quia plerisque magis irascitur cum parit. to. 8. 217. F
 Ira dei permanens, super nō credentem in vnigenitum filium dei, quæ sit. tomo. 8. 248. L
 Ex ira dei, hic homines laborant. tomo. 8. 254. H
 Ira non cadit in deum, sed de consuetudine translatum potentia vindicandi hoc nomen accepit. Eodem. 271. E
 Si tanta est ira occulti, quid erit iudicium manifesti. to. 8. 280. K L
 Ira dei nō perturbatio, sed vindicta iniquitatis est. Eodem. 192. F
 Iram dei, non perturbationē mentis operet intelligi. to. 8. 3. L & 8. C D
 Ira dei, non est nisi auersio vultus eius. Eodem. 30. L
 Ira dei manet super incredulos. tomo. 9. 29. B
 Iram dei super aliquem venire, & manere, non est idem. Ibidem.
 Ira dei manet super eum, & c. exponitur. to. 10. 71. H
 Irasci quomodo dicitur deus. to. 3. 37. L to. 4. 29. K & 128. A & 150. H & 234. G to. 6. 130. F
 Irascitur deus, etiam bonis. to. 4. 65. D
 Irasci peccanti, vt corrigatur, reprehensibile non est. to. 5. 76. A
 Deus non perturbatur, sed tanquam irascitur, quia punit & vindicat. to. 8. 127. C
 Plus irascitur deus, si parit quando male viuus. to. 8. 148. M
 Quibus deus irascitur, nihil confert misericordia humana. to. 8. 188. I in fine.
 Deus irascitur, vt pater corrigens, non vt iudex damnans. to. 8. 194. B
 Illi irascitur deus, quem peccantem non flagellat. to. 8. 241. L
Iracundia.
 Iracundia viri, iustitiam dei non operatur. to. 2. 71. D
 Iracundia insidiatur prælatis. Ibidem.
 Sol non occidat super iracundiam vestram, duobus modis intelligitur. to. 8. 8. K & 27. C & F
 Sedanda

INDEX

Sedanda est fracidia, quam primum facepta est. to. 9. 229. E. to. 10. 317. D
 Non vult deus habitare cum iracidia nostra. to. 10. 236. I
 Ire.
 Non sistendum est, donec perueniatur ad finem. to. 9. 140. E. F
 Itio Christi ad patrem, quid. to. 10. 47. M
 Irenæus.
 Irenæus, Lugdunensis episcopus, temporū Apostolorum vicinus. to. 7. 202. M
 Irenæi sententia de peccato originali. Ibidem
 Iris.
 Iris arcus interpretatur. to. 9. 142. A
 Iridis natura, & causa. Ibidem. A. B
 Iris, baptismum ex aqua & spiritu sancto designat. Ibidem. B
 Iris in nube sit, Sole coruscante. Ibidem.
 Irreverentia.
 Irreverentia quid sit, & quomodo operuerit facie Christi. to. 8. 159. I. & fo. seq. M
 Irridere.
 Irridere aut subsannare, quomodo deus dicatur. to. 8. 3. L
 Christus adhuc irridetur, non ab vno, sed a multis. to. 8. 23. G. H
 Isaac.
 Conceptio Isaac. to. 10. 160. K
 Natiuitas Isaac. Ibidem. L
 Isaac a sterili matre, & annofo patre nascitur. to. 10. 163. F
 Isaac mirabiliter natus. to. 4. 293. A
 Quibus regnantibus apud Assyrios, atque Sicyonios, Abraham centenario Isaac de promissione sit natus: vel ipsi Esau & Iacob gemini de Rebecca sint editi. tom. 5. 155. B. C. & seq.
 Isaac nominauit filium suum ipse Abraham, quia riserat ipse admirans in gaudio: riserat etiam mater dubitans in gaudio: interpretatur enim Isaac risus. to. 5. 141. K
 Isaac, solus est Abraham hæres, & non filii concubinarum: & quid representat. to. 5. 142. E
 Ludus Ismaelis cum Isaac, quare causa expulsiouis ancillæ, & filij eius. to. 9. 23. B
 Abraham factus, de filio suo Isaac. to. 5. 7. I. K
 Isaac immolatio, exponitur. to. 10. 146. D. E. & seq. & 161. L. M. & seq.
 Eiusdem mysteria. to. 10. 299. C. D
 Isaac, eodem loco ubi Christus est crucifixus, fuerat oblatus. to. 10. 162. C
 Quare Isaac non fuerit occisus. Ibidem. F
 Isaac nihil mundo contulisset, si potuisset occidi. to. 10. 132. E
 Isaac non occisus, diuinitatem Christi: aries occisus, humanitatem designabant. to. 10. 162. C
 In Isaac est lex & prophetia. to. 5. 142. M
 Isaac, typus filiorum dei. to. 2. 98. E
 Isaac, typus Christi. to. 3. 61. A. to. 5. 141. M
 to. 6. 58. F. & 166. K. tom. 8. 38. G. to. 9. 228. B. to. 10. 161. M. & 163. H. & 165. E. F. & 166. D
 Isaac quare non Esau, quem voluit, sed Iacob benedixit, quem noluit. to. 4. 163. I
 Isaac, populum noui testamenti significat. to. 4. 292. M. in fine. to. 5. 124. F. tom. 6. 59. G
 Quod passionem Christi figurabat. to. 10. 8. 109. F

Isaac mittens filium suū in Mesopotamiā, deum patrem figurabat. to. 10. 166. L
 per Isaac, & Hismael, quomodo signentur boni & mali. to. 5. 124. C. & sequentibus.
 Isaac in figura, ad coeleste regnū pertinet. to. 8. 309. E
 Isaac contentus fuit vna vxore, & posteritate duorum geminorū, nec habuit concubinam: nec tamen ideo melior est pater suo, qui habuit plures, a quo excedebatur in fide & obedientia. to. 5. 142. I
 Isaac vocauit Rebeccam sororem suam, vt pater eius: & quare. Ibidem.
 Isaac sterilis, non virginis filius, crucis meruit signa portare. to. 10. 132. E
 Isaac semen dispersum in Esau & Iacob. to. 10. 5. 143. C
 Isaac ludens cum vxore sua, quid signet. to. 6. 90. A
 Isaac mortuus est centesimo atque octuagesimo vitæ suæ anno, vendito iam Ioseph, & regnante Balao rege Assyriorū. to. 5. 155. H
 Isis.
 Isis, filia Inachi proditur fuisse, qui primus regnare cepit Argiuis, quando Abraham iam nepotes reperierunt exorti, quā magnam deam Aegyptij colendam putarant. to. 5. 170. G
 Isim prædictam primò docuisse Aegyptios sapientia, id est, astronomiam & alias disciplinas. Ex quo arguit primò sapientiam in nostris fuisse, vt in Abraham, Isaac, & c. to. 5. 170. G. & K. L
 Isidis simulachrum, & deificatio. to. 5. 155. C
 Ismael.
 Ismael nascitur: & quomodo. to. 5. 124. E. F
 Vide in litera H. Hismael.
 Ismael non electus, quia ex ancilla, sed quia fratri illudens. to. 9. 23. B. & M
 Israel.
 Israel quid interpretetur. to. 10. 34. I
 Israel, videns deum interpretatur. to. 9. 212. F. to. 5. 143. G. to. 6. 153. C
 Israel nomen est electionis, & interpretatur videns deum, nondum specie, sed fide. to. 8. 103. L. & 181. E. & 313. I
 Israel semen verum, omnes credentes. to. 2. 123. L. M. to. 8. 175. F. G
 Israelitæ veri, sunt Christiani spiritualiter. to. 2. episto. 200. to. 4. 89. B
 Israel carnalis & spiritalis. tom. 3. 14. B. & sequentibus copiosè. to. 6. 16. K. L. to. 10. 5. C
 Israel nomen Iacob. to. 2. 124. A. to. 4. 25. G. & 88. M
 Israel, vniuersus Hebræorum populus nominatur. to. 4. 88. M
 Israelitarum calamitas. to. 3. 168. M
 Filiorum Israel exemplum. to. 5. 40. B. C
 Filij Israel in exitu Aegypti. 60000. hominum fuerunt bellicæ iuuentutis. to. 5. 126. C
 Israelitarum persecutiones. Eodem, 144. C. & sequentibus.
 Quod Iesus populum Israeliticum in ter-

ram promissionis introduxit, & non Moyses, quid representet. Ibidem. F
 Populus Israel ducitur captiuus in Babyloniam. to. 5. 145. B. & 165. M
 De præfigurata commutatione Israeliticæ regni, & sacerdotij: & de his quæ antea mater Samuelis, personam gerens Ecclesiæ, prophetauit. to. 5. 145. M. & sequentibus.
 Israel in duo diuisus, quomodo intelligatur. to. 5. 148. H
 Nō est Israel qui sibi vult esse principium: & quis sit qui pertinet ad Israel. to. 8. 313. I
 A nomine Israel, nullus Christianus pater alienum. to. 8. 283. K
 Israel, non solum Iudaicum populum, sed verius Christianum significat. to. 8. 239. D. E
 Israelitæ duobus modis dici possunt. to. 8. 175. F. G
 Illi verè Israelitæ sunt, qui meruerunt Christum intelligere deum in carne positum, vt non quod videbant, contemneret, sed quod non videbant, adorarent. Eodem, 181. B
 Non sumus veriores filij Israel, quàm Iudæi. to. 8. 378. G
 Dispersiones Israelis congregare, quid sit. to. 8. 369. B. C
 Quid figuret quod populus Israeliticus de Aegypto liberatus, expulsus gentibus in regno collocatur. Eodem, 85. F
 Cur a Pharaonis dominatione per Moysen liberati, mare transierint, nec statim ad patriam nisi per eremū peruenierint. Eodem, 172. M
 Israel, dei ciuitas. to. 10. 26. G. H
 Pueri Israelitarum iubentur occidi. to. 10. 172. F. & seq.
 Israelitæ mare rubrum transiunt, subuersis Aegyptiis. to. 10. 176. E. F
 Israelitarum erga dominum ingratitude. Ibidem. G. H
 Israel seniore sepeliri in eremo, & iuniorum ingredi terram promissionis, quid to. 10. 180. L. M
 Iter.
 Iter Christi, carnis assumptio. to. 9. 29. I
 Agens iter vitæ huius, semper debet esse armatus. to. 10. 174. E
 Iterum.
 Iterum, geminatio est in scripturis, & habet difficultatem. to. 10. 29. K
 Iterum, cur in Psalmo geminetur. to. 8. 169. D
 Iubal.
 Iubal. to. 5. 129. E
 Iubere.
 Vbi iubet pater quod contra deum non sit, sic audiendus est quomodo deus, quia obedire patri iussit deus. to. 8. 164. I
 Christus iubet nobis aliquid, & promittit nobis aliquid. to. 10. 256. C
 Iubilare, Iubilatio.
 Iubilare quid sit. to. 8. 146. L. M. & 232. C. D
 Iubilare, est intelligere, quod verbis explicari non potest. to. 8. 46. C
 Iubilatio non decet, nisi ineffabilem deum. Ibidem. D
 Iubilatio

Tubilatio est admiratio gaudij, quæ verbis explicari non potest. to. 8. 94. E
 Si iubilatis quod dominus audiat, plallite etiam quod homines videant & audiant. to. 8. 146. M
 Iubilare est ex abundantia gaudiorum vbi verba sufficere non possunt, in vocem erumpere. to. 8. 195. H. & 214. A. B. & 252. M
 Iubilat in bonis omnis terra. to. 8. 242. L
 Iubilare in confessione, quid sit. Ibidem.
 Qui iubilat, non verba dicit, sed sonus quidam est lætitiæ sine verbis. Ibidem, M
 Si iubilas, domino iubila: noli iubilationem tuam in alias res diuidere. to. 8. 243. F
 Iubilatio laus est ineffabilis. to. 8. 381. L
 Iudas patriarcha, & Machabeus.
 Iuda, latine confessio. to. 6. 95. K. in fine. to. 8. 156. H. & 162. H
 Iudas laus est, siue confessio. to. 5. 144. A
 Iudæ fornicatio cum nuru sua. tom. 4. 11. L. to. 6. 92. E. F. & 95. D. & seq.
 Iudas Iudaicæ genti nomen dedit. to. 4. 20. K. L. & 89. A
 De Iudæ filij Iacob benedictione, in qua signatur passio Christi, & fructus. tom. 5. 143. L. & sequen.
 Iudæ laus. to. 6. 92. A. B
 Iudas typus Christi. to. 6. 95. I
 Cur tribus Iuda eligatur, & non Ephraim, repulso tabernaculo Ioseph. to. 8. 190. K. L
 Iudas Machabeus. to. 5. 172. K
 Iudas proditor.
 De Iuda Christi traditore prophetia. to. 8. 274. K
 Quod Iudas dominū traditurus esset præfiguratum erat. to. 8. 4. E. F
 Quod Christum tradere voluerit, & occidere, figuratiter ostenditur. tom. 8. 80. I. K. & 109. B. C
 Iudā voluit Christus esse inter discipulos, vt eo bene vteretur, implendo dispensationem suæ passionis: & vt Ecclesia suo exemplo sustinere doceretur suos inimicos. to. 5. 174. B. C
 Iudas quare a Christo ad opus necessariū eligitur, inter duodecim. to. 8. 55. C
 Christus sciens elegit Iudam, vnde tibi solatium faceret, nescituro quos deuotes. to. 8. 119. K
 Quomodo duodecim elegerit, & non potius vndecim, si Iudas erat diabolus. Ibidem, & to. 9. 51. H
 Iudas Christus non commēdabat, sed successorem eam duodecim discipulos elegerit. to. 9. 78. B. C
 Iudas ad aliquid a Christo est electus, non autem vt ceteri, puta ad beatitudinem. Eodem, 87. C
 Iudæ, & aliorum discipulorum differentia. to. 10. 193. G
 Iudas an baptizauerit, & euangelizauerit. to. 7. 43. I
 Iudam tolerauit Christus. tom. 2. 36. G. H. to. 9. 80. F. G
 Iudæ Christus corporis & sanguinis sui sacramentum dedit. to. 2. 153. G. to. 8. 16. L. to. 9. 13. B. C. & 49. M
 Iudas inexcussibilis. to. 4. 35. C. D
 Iudas buccellam a Christo post lotionem pedū accepit, durante cœna. to. 9. 85. C. D

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Iudas quando corpus Christi accepit. to. 9. 88. G
 Bona a Christo in Iudam collata. to. 10. 291. I. K
 Iudæ patrem a læpra, & matrem a paralyti Christus sanauit. Ibidem, I
 Christus Iudā multis modis retrahere voluit. to. 10. 291. B. C
 Iudæ obstinatio. to. 10. 189. E. F
 Iudas vendidit dominum, & ex precio emptus est ager sigili. to. 9. 212. A
 Iudas Christum vendens, grauius peccauit, quàm Petrus negans. to. 10. 186. L
 Nec Iudas Christum vendens retinuit premium, nec Iudæi Christum. to. 9. 242. E
 Iudas vendēdo Christum, & Iudæus emendo, malum negocium egerunt, vnde ambo damnati sunt. to. 10. 154. K
 Iudas traditor. to. 5. 151. L
 Iudæ proditio. to. 4. 109. C
 Iudæ osculum. to. 10. 186. K
 Cur Christus Iudam traditorem, & furem patiebatur. to. 8. 371. B
 Iudas typum gerit inimicorum Christi, Iudæorum. to. 8. 274. K. L
 Quod personam gerebat ingratorum Iudæorum. to. 8. 274. K. L
 Quod Iudas debito supplicio prænuiciatus sit puniendus. to. 8. 275. G
 Iudas si per Christum oraret, indulgentiam rogaret, spem haberet, & misericordiā speraret, nec sibi desperatione collum ligaret. Ibidem, I
 Si teneret illud ad quod vocatus est, nullo modo ad eum vel sua præterita, vel parentum iniquitas pertineret. Ibidem, M
 Vtrum ad pœnam Iudæ pertinuerit, quod post mortem eius ad mendicitatē vxor eius & filij peruenierunt. to. 8. 276. A
 Iudas quomodo habuerit substantiā, quam fœnerator scrutaretur, quando cum vendente dominum sequebatur. Ibidem, C
 Cur dictus sit homo pacis, in quo Christus sperauit. Eodem, 80. M
 Iudas profecit precium argenti, quia non agnouit precium quo ipse a domino redemptus erat. to. 8. 161. L
 Iudam triginta argenteos retulisse, quid signet. to. 10. 185. L
 Iudas malus, corpus malorum significat. to. 10. 9. 80. G
 In Iudæ persona, significati sunt in Ecclesia mali. Ibidem, H
 Iudæ, in passione domini, nihil nisi peccatū. to. 10. 52. F
 Iudas videbat publicari suam cōscientiam, & manum porrigebat ad buccellam. Eodem, 189. F
 De Iuda Ischarioth. to. 10. 192. B
 Iudas seipsum occidēdo, sceleratē illius traditionis potius ausit quàm expiauit commissum. to. 5. 6. H
 Quod Iudas in suo corpore fecit, hoc factū est in anima eius. to. 9. 224. B
 Iudæ desperatio. Ibid. & to. 10. 105. L. & 189. I
 Iudæ suspensio. to. 10. 189. I
 Iudas, si ante mortem Christi suspensus. to. 4. 176. M
 Iudam & Cain adorantur Caiani hæretici. to. 6. 4. E
 Iudas apostolus.
 Iudas Thaddæus, qui & Lebbeus. to. 4. 99. I

Idem Iudas Iacob dictus. Ibidem.
 Iudas Iudæ successit. to. 8. 358. K
 Iudæa.
 Iudæa gens. to. 5. 39. H
 Iudæa gens, scriuariaria Christianorum. to. 6. 58. C
 Iudæa in medio mundo. to. 8. 40. C
 In Iudæa sola verè notus deus. to. 8. 180. K. L
 Iudæa vera, Christi Ecclesia. Eodem, 181. C
 Iudæa, superbia inflata. to. 10. 164. H
 Iudæi.
 Iudæi dicti a Iuda. to. 4. 20. K. L. 180. L
 Iudæi a Iuda patriarcha filio Iacob: sicut Hebræi dicuntur ab Heber, vel ab Abraham. to. 5. 134. G. H
 Iudæi nomen traxerunt a Iuda filio Iacob: de qua tribu semper reges habuerunt vsque ad Herodem, vt veniente Christo secundum prophetiam regnum euerteretur Iudæorum. to. 8. 181. B
 Quod amplius non sint appellandi Iudæi nisi tantum carne, & verius sunt Iudæi, qui Christiani facti sunt ex Iudæis. Ibid.
 Iudæi falsò iactant nomen Abraham. tom. 2. 168. L. M. to. 8. 94. K. & 162. H. I. & 378. G. H. to. 9. 67. L. M
 Iudæi vocabulo parcius vtendum. to. 2. epist. 200.
 Iudæorum religio. to. 1. 158. G
 Iudæis quomodo vtatur Ecclesia. Ibidem.
 Iudæorum cœrenomia pestifera Christianis, etiam ex Iudaismo venientibus. to. 2. 11. M. & 16. K
 Iudæi reges suos appellat Christos, & quare. to. 4. 87. C. & 113. D. to. 8. 267. F
 Iudæis primū oportuit prædicari Euangelium. to. 4. 287. G. & 291. M. to. 6. 16. M. & sequen.
 De Iudæis. to. 4. 141. B. & seq.
 Iudæorum genus, quare non occiditur. to. 10. 4. 236. G. & sequen.
 Iudæici populi laus, ne gentes superbiant. to. 4. 286. K
 Iudæi, gentes appellant peccatores. tom. 4. 289. E
 Iudæorum sacramenta. to. 4. 302. L
 Iudæorum regnum stetit, si non in deum peccassent. to. 5. 40. B
 Iudæorum populus, quomodo & quantum temporis fuerit in Aegypto. to. 5. 156. D
 In Iudæorum populo quibus regnantibus, in diuersis mudi partibus, Saul cœperit regnare. to. 5. 163. M. & seq.
 Iudæorum decem tribus captiuitas esse inuit tempore Romuli, quando etiam septem sapientes fuerunt. to. 5. 165. I. K
 Christus Iudæos in se transfigurauit, & misericordiæ memor fuit. Eodem, 168. G
 Quod regi Iudæorum Aristobolo successerit Alexander, cui successit vxor eius Alexandra regina Iudæorū, cuius filius Aristobolus & Hyrcanus de regno contenderunt: & mala multiplicata sunt. to. 5. 172. K. L
 Iudæi dei susceutores. Eodem, 183. M
 Iudæi peruersi ad fidem, & videntes Christum gloriosum venientem, dolebunt de illusionibus quas patres ipsorum sibi fecerunt, quasi ipsi fecissent: non autem dolebūt reatu criminis, sed pietatis affectu. Eodem, 196. E. F
 pp Contra

INDEX

Contra Iudæos, de Christo, ex veteri testamento. to. 6.9. B. & sequent. & fo. 13. L. & sequen. copiosè.
Aduersus Iudæos, oratio. to. 6.15. K
Iudæi Christianis obliuunt, cur sibi vetus testamentum vendicent, cuius sacramenta non seruant. tom. 6. Ibidem, L. & seq.
Iudæi, frater, maior. to. 6.16. M. & 18. F
Iudæorum sacrificia, deo ingrata. to. 6.16. I & fo. sequen. G H
Cum Iudæis qualiter differendum sit. to. 6.17. M. & sequent.
Iudæis non insultandum. Ibidem.
Iudæi in synagoga cum Ecclesia altercati. Eodem. 18. B. & seq.
Iudæorum adoptio, gloria, testamenta, legis constitutio. to. 6.15. M. & seq.
Iudæorum primus rex alienigena, Herodes. Eodem. 60. B
Iudæorum deuterofis. tomo. 6. 133. F. tom. 8. 300. G
Iudæi habent aliquid quod probatur. to. 7. 101. K. L. & 106. D E
Iudæorū sacrificia, quomodo perierint. tomo. 8. 77. B C
Iudæi seruiunt Christianis. to. 8. 81. E. to. 10. 166. F G
Iudæi magis non sunt Israel. to. 8. 81. E
Quod sint captiui nostri: & studetibus nobis codices portant. Ibidem.
Iudæi remanserunt tanquam vellus siccum in area. Eodem. 92. L
Iudæi possessi à dæmonibus, & deuorati. Eodem. 83. L
Iudæi primatum perdididerunt. to. 8. 94. D
Iudæus codicem portat, vnde credat Christianus, & conuincatur paganus. tom. 8. 122. E. & 130. E
Iudæi sic apparēt de scriptura sancta quam portat, quomodo apparet facies cæci de speculo: ab alijs videtur, ab ipso non videntur. to. 8. 122. F
Iudæi habent codices, nos tenemus Christum. to. 8. 130. E
Iudæi superstitiosos, legem dei infructuosè tenent. Ibidem, H
Quod occisi sint magis quam dominus: quia in domino mors occisa est, in illis iniquitas vixit. to. 8. 142. E
Iudæi cur non debeant inuidere gentibus gratiam Euangelij. to. 8. 148. K
Iudæorum literatura. Eodem. 167. C D
Sunt Iudæi circumcissione carnis, & sunt Iudæi circumcissione cordis. to. 8. 180. L
Iudæi vnde filij diaboli. to. 9. 68. G
Iudæorum sabbatismus, in ocio & luxu. to. 8. 222. L
Iudæi pascebantur de pœna domini. tom. 8. 246. G
Iudæi Christi dicebatur specialiter, quem tamen non receperunt, cum dicitur: Et sui eum non receperunt. to. 9. 5. D
Christus primò contriuit Iudæos, postea autem quassabit. to. 9. 8. A B
Iudæi filij erant Abrahæ carne, non vita. tomo. 9. 68. A
Iudæi, quomodo filij Abrahæ. to. 9. 67. L
Iudæi, vnde filij regni dicti. to. 10. 5. F
Iudæum spoliare. to. 10. 93. H
Exacerbatio in Iudæos. to. 10. 129. A
Iudæi taxantur. to. 10. 136. C
Iudæi ad gentium salutem & agnitionē diuina testimonia portant. Eodem. 136. L

Iudæi, quare à Magis interrogati. tomo. 10. 136. K. & sequent.
Iudæi libros legis seruado, sibi sumunt iudicium, & nobis prebent testimonium. tomo. 10. 136. M
Populus Iudæorum, testis est omnium redemptionis nostræ mysteriorum. to. 10. 163. K. L. & seq.
Ioseph mortuo, afflicti sunt Iudæi in Aegypto. to. 10. 169. L
Iudæorum populus in Aegypto, quanto oprimitur, tanto augetur. Eodem. 172. E
Iudæi non receperunt Christum, recepturi Antichristum. to. 10. 196. H
Iudæi Ecclesiæ prosperitatem videntes, tristantur, & confunduntur. Eodem. 254. H I
Iudæorum iunior populus, quid. tomo. 10. 178. I
Iudæorum senior populus, quid. Ibidem.
Frater senior Dauid populum Iudæorum designabat. to. 10. 225. G
Iudæi, spiritaliter quid adumbrent.
Iudæi spiritaliter, sūt Christiani. to. 2. epi. sto. 200. per totum.
Iudæi ad Agar pertinent, Christiani ad Sarram. to. 2. 169. C. & seq.
Iudæi etiā ad Esau, Christiani ad Iacob pertinent. Ibidem, E F
Iudæorum pascha quid adumbrarit. to. 4. 141. B. & seq.
Gradus Iudæi populi, vsque ad Hierosolymam, Ecclesiæ typum. to. 4. 221. I
Per Iudæos aliquos sciētēs, aliquos nesciētēs, præcedentes tamen aduentum Christi, incarnationis eius mysterium monstratum est, & alia pertinentia ad salutē. to. 5. 62. I M
Iudæicæ obseruationes, vmbra futurorum. to. 6. 15. M. & sequen. & 43. A. & 50. H. & 52. C. in fine.
Iudæorum transigratio in Babyloniam, allegoricè. to. 6. 59. E
Iudæorū sacrificium in victimis pecorum, quid adumbrarit. to. 8. 50. A
Iudæos velleris nomine significari. tomo. 8. 171. B
Vide, Gedeon.
Iudæi veri, qui Christiani facti sunt ex Iudæis. Eodem. 181. C
Quod perdituri erant prophetas, sacerdotes, sacrificia, & templum, figuratē demonstratur. to. 8. 273. K. & 276. D E. & 280. G H
Probatio mysteriorum fidei nostræ, exigitur à libris Iudæorum. to. 10. 136. E F
Iudæorum facta.
Iudæi gloriatur multos facere profelytos. to. 4. 195. K. in princip.
Iudæorū impietas, de Christo. t. 4. 279. I K
Iudæos pœnitebit, quod insultauerūt Christum. to. 5. 196. E
Iudæi adhuc operatur terram, quemadmodum Cain. to. 6. 57. A
Iudæi timuerunt perdere regnū, nisi Christum occiderent, & eo occiso amiserunt. to. 8. 18. C. & 113. H
Iudæi conculcantes Christum, quemadmodum dati sint in opprobrium. tomo. 8. 122. D E
Iudæi ideo Christum tradiderunt Pilato, vt quasi ipsi à morte eius viderentur immunes. tomo. 8. 122. I K. & 141. L

Iudæi suderunt sanguinem Christi sciētes, biberunt confitentes. tomo. 8. 129. I. & 147. I
Quare voluerunt occidere Christū. Eodem. 141. C. & 143. M
Quod repulerunt agnum, & elegerunt vulpē: ideo partes vulpiū facti sunt. to. 8. 141. D
Quod firmauerūt sermonē malignum. non domino, sed sibi, dicēdo, Sanguis eius super nos, &c. to. 8. 142. C
Iudæi latere putabant eum quem occidebant, latere deum. Ibidem, E
Quanto acutius sibi videbantur excoGITARE contra Christum, tanto magis desidebant scrutantes scrutiniū. Ibidem, F
Quod precium sanguinis non mittebant in arcam, & ipsum sanguinem mittebant in conscientia. to. 8. 142. F G
Iudæi minus peccauerūt crucifigētes Christum, in terra ambulantes, quam qui conueniunt in cælo, sedētē. Eodem. 161. E
Quia cessauerunt superna cognoscere, necesse est, vt de inferioribus cogitent. Ibidem, H
Iudæi vbi potuerunt aduersus dominū clamare, ibi à domino non permittuntur habitare. Ibidem, I, in fine
Quid peccauerunt, si Christū à deo percussum persecuti sunt. Ibidem, K
Quod meriti erant, vt filiū dei non agnoscendo crucifigerent. to. 8. 162. A
Iudæi timendo perdere terrena, regem celi occidendo, etiam perdididerunt terrena. Eodem. 175. L M
Quod offendendo dominum, degenerauerunt: nos promerendo deum, de genere Abrahæ facti sumus. to. 8. 202. I
Iudæi Christum crucifixum irident, quia scandalum est eis. to. 8. 263. L
Iudæi signa querunt. to. 9. 48. A
Iudæi in quo magis deum offenderint. to. 9. 50. A
Inter Iudæos, plures pontifices, cōtra præceptum dei. to. 9. 79. F
Iudæi volunt Christum occidere, Gentiles videre. to. 9. 81. D
Iudæi Christū comprehenderunt, ad quem non accesserunt. to. 9. 115. A
Iudæis non licebat interficere quenquam, quia iam Pascha inceperant. Ibidem, M & sequent.
Iudæi Christum interfecerunt, licet dicerent non sibi licere interficere quenquā. Eodem. 116. B
Non reprehenduntur Iudæi quod per pascha liberauerunt nocentē, sed quod interfecerunt nocentem. Ibidem, L
Iudæi, & non solum milites, Iesum crucifixerunt. Eodem. 117. H
Iudæi Christi interfectores, pulsi sunt ab illa Hierusalem ciuitate. to. 9. 126. L
Iudæi regnū perdere metuentes, seipsos & suum regnum, Christum occidēdo, perdididerunt. to. 9. 228. F
Christus à Iudæis occisus, à gentibus est honoratus, & eius populus augmentatus. Eodem. 232. E F
Iudæi ad nuptias agni inuitati, venire noluerunt, ipsonum autem occiderunt. tomo. 9. 24. E
Tyrannis Iudæorum, Christum paruulum quarentium

quarentium, retorta est in filios eorum. Ibidem, A B. & 244. L
Quare Iudæi in cōprehensione Christi ceciderunt in terram. to. 9. 247. G
Iudæi nec stellam Magorū secuti sunt, nec titulo Pilati consenserunt. to. 10. 136. I
Iudæi agnum paschalem quotannis adhuc comedentes, Christum gentibus ostendunt, sed non adorant. Eodem. 137. D
Iudæi, in demonstrando Christo Magis fuerunt parati ad legendum, cæci ad intelligendum. to. 10. 138. E
Quando populus Iudæorum, Christum crucifigens, reprobat: gentium populus eligitur. to. 10. 226. B C
Iudæi putabant se occidisse Christum, qui tertia die resurrexit. to. 10. 254. H
Inuetiua in Iudæos, aduersus Stephanum debachantes. to. 10. 257. G H
Cruelitas Iudæorum in Christum. to. 10. 261. G H
Iudæorum mores, & eorum appellationes.
Iudæi inuidi. to. 2. 18. D E. to. 3. 7. H
Canes dicuntur Iudæi. to. 2. 123. D
Iudæi stulti, & ignobiles. to. 4. 302. M
Iudæis obicitur sanguinis effusio: & quod propheticidæ sint. to. 6. 20. B C
Iudæi, genimina viperarum, cur dicantur. Eodem. 39. C. & sequen.
Iudæi Sodomitis, in malitia, prælati. tom. 7. 101. L
Iudæorum malitia sacramēta non violant. Ibidem, K L
Iudæi Samaritanis non contumt. tomo. 9. 30. M
Iudæi acetum. Eodem. 119. A
Iudæi, falsarij. to. 10. 38. E
Iudæi sunt mendaces à se, & veraces contra se. Eodem. 137. L
Iudæorum stultitia. to. 10. 138. E
Christus omnes calumnias, irrisiones, & tormenta Iudæorum deuicit. to. 10. 213. G H
Iudæorum cecitas.
Iudæorum cecitas prædicta. to. 6. 62. E F
Iudæorum cecitas, an sanabilis. to. 1. 158. G. to. 4. 84. H. & seq. copiosè.
Iudæi excæcati, & obdurati, quare non potuerint credere. to. 9. 83. D E
Iudæi obcurati, non vident aperta. tom. 5. 152. B C
Iudæi Christum sub velo non vident. to. 8. 144. M & sequen.
Quod Iudæi merito superbiæ suæ excæcati sint, ne cognoscerent Christum in carne: quod figuratiter ostenditur. tomo. 8. 346. L
Cecitas Iudæorū. to. 10. 34. L. M. & 43. E F
Iudæorum errores.
Inter Iudæos hæresis est, quæ dicitur Mineorum. to. 2. 11. K
Iudæis similes sunt Christiani, qui suis viribus diuina existimant implere mandata. to. 2. 168. H
Ne Iudæizemus in cibis & festis. Ibidem, I
Iudæorum deum, quidam Iouem, alij Saturnum putauerunt. to. 4. 88. B
Iudæi merita sua iactantes, alieni sunt à gratia dei. to. 4. 144. L. M. to. 8. 105. L. M.
Iudæi deo sub elementis seruiunt. tomo. 4. 211. F
Iudæi sperant Christum vcturum, sed non moriturum. to. 5. 151. M

IN DIVVM AVGVSTINVM.

In Iudæis, vel hæreticis quod vitiatum est, sanatur tantum. to. 7. 105. L M
Iudæi in homine, & transitoris, non in deo confidebant. to. 9. 7. F
Error Iudæorum ponentium vnum deum, & non trinitatem. to. 10. 222. C
Exclamatio in gētem Iudæicam, redemptorem suum non agnoscentem. to. 9. 241. M & sequent.
Iudæorum infidelitas, & credulitas.
De Psalmo. 68. in quo Iudæorum pertinax infidelitas declaratur. to. 5. 152. B
Iudæi credent in fine seculi. to. 10. 34. M
Iudæorum infidelitatis deploratio. tomo. 10. 56. F
Iudæi infideles, sacram scripturam portantes, fidelibus de gratia dei respondent. to. 10. 137. L
Iudæi videndo Christum, non crediderunt, Gentiles vero audiendo crediderunt. tomo. 10. 164. B
Exclamatio in Iudæos. tom. 10. 300. G H. & 317. L M
Iudæi lapsi reprobat, nec tamen iudicandi.
De Iudæorum lapsu, ne superbiant gentes. to. 6. 53. C
Iudæorum ruina, gentium salus. to. 4. 286. K
Iudæi reprobat. to. 10. 5. F
Quod aduersus Iudæos, præcisos olim de radice patriarcharum, extollere nos non debemus, sed neque contra hæreticos: quia, &c. to. 8. 147. H
De reprobatione Iudæorum, & gentium vocatione. to. 10. 34. I K. & seq.
Reprobatio Iudæorum non cognoscētium parentum suorum vindictam. tomo. 10. 176. E
Iudæorum damnatio. to. 10. 34. M
Iudæi non iudicandi. to. 1. 52. D
Vide, Electio.
Iudæi dispersi.
Iudæorum dispersio prædicta. to. 6. 15. B
Iudæi reiecti & dispersi, ex mysterio. tom. 1. 185. D. to. 2. 31. H
Iudæi dispersi, testes Euangelicæ veritatis. to. 2. 62. A B. to. 4. 95. B. to. 6. 62. E. & 70. F G. to. 8. 130. E
Iudæos deus occidi noluit, sed dispergi per mundum: vt vbiq; fidei nostræ testimonium perhibeat, suos prophetas & nostros reuerendo. to. 5. 173. C D. & seq.
Iudæi, à Romanis sunt vastati, & à suo regno expulsi. Ibidem.
Iudæi signum legis suæ, quomodo non amiserint, in dispersione. to. 6. 57. B C. to. 8. 130. D
Quod sint dispersi per omnes gentes, testes iniquitatis suæ, veritatis nostræ. to. 8. 130. E
Ideo dispersi sunt, quia surrexit Christus. Eodem. 152. E
Cur non ex toto deleti sint, sed dispersi. to. 8. 189. A B
Iudæorū domus, quomodo deserta. t. 8. 161. K
Separatio Iudæorum. to. 10. 73. A
Iudæi propter Christi occisionem, dispersi, permittuntur inter gentes, ne veritatis testimonium amittant. to. 10. 136. L M
Iudæorum captiuitas, & subiectio.
Iudæorum seruitus. to. 3. 11. L. to. 9. 66. F
Iudæi ob Christum occisum, Romano imperio subiugati. tom. 4. 186. M. & tota columna sequenti. to. 8. 77. D
Iudæi, offenso deo, sepe suis hostibus subdebantur. to. 4. 86. M
Iudæi peccantes, iuste traditi sunt in manus Romanorum, qui Romani qualibuscunque virtutibus terrenam gloriam quaesierunt. to. 5. 46. I K
Iudæorum populus euerfa Hierusalem, & tēplo, ductus est captiuus in Babyloniam, regnante Sedechia apud Hebræos vltimo rege, & Tarquinio Prisco apud Romanos: & inuuit ibi hoc de duabus tribubus quæ remanserunt. to. 5. 165. M
Iudæorū multi captiuati sunt à Ptolemæo rege Aegypti, post mortem Alexandri, qui restituti sunt libertati postea tempore alterius Ptolemæi prioris successoris, sub quo interpretatio. lxx. facta est. Ibidem, & 171. I K. & seq.
Iudæorū gens ab Alexandro subiugata est, post liberationē de Babylonia, iam propheta cessantibus. to. 5. 172. I
Iudæi afflicti sunt in bellis, quæ in Machabæis narrantur, post prædictum scilicet Ptolemæum, & vsque ad Aristobolum non habuerunt reges, sed duces vel principes. Aristobolus autem rex & pontifex factus est, assumpto diademate. Ibidem, K
Quod in Iudæorū populo, à captiuitate Babyloniæ redeūte, vsque ad Aristobolum non fuerunt reges, sed principes. tom. 5. 170. C. & 172. K
Iudæi ceperunt esse tributarij Romanorū, Pompeio principe Rom. Iudæam capiente, ad petitionem Hircani: & eius pontificatu Romæ confirmato, Iudæi habuerunt primò regem alienigenā Herodem scilicet, sub quo natus est Christus: & sic impletum est, quod dux non defecit de gente Iudæorum eis imperans, donec venit Christus qui mittendus erat. tom. 5. 172. L M
Cur maneat per omnes gentes subditis Romano iuri, in signis sacrificiorum & circuncisionis, vt non occidantur. to. 8. 77. D. & 81. E F
Iudæi tributarij facti. to. 8. 125. H
Iudæi manent cum signo, vincti à Romanis: nec sic vincti sunt vt à victoribus occiderentur. to. 8. 130. D & H
Iudæorum uocatio, conuersio, reiectio, & confutatio.
De Iudæorum finali vocatione, Osee prophetat. to. 5. 167. C
Iudæorum multi conuersi sunt post passionem, attendentes scripturas. to. 5. 173. D
Iudæi conuertendi sunt ad prædicationem Helie. to. 5. 195. L
Exhortatio ad Iudæos, super conuersione sua. to. 9. 216. I K
Iudæorum relectio, & gentium vocatio prædicta. to. 6. 16. K. L. & seq. copiosè.
Iudæi non omnes repulsi. to. 4. 286. I
Iudæi non honorificantes filium, confutantur. to. 9. 43. C D
Iudex.

Iudex scripturarū homo non sit. to. 1. 52. D
Iudicis severitatem, clemētia temperatam esse debere. to. 2. 50. K. & seq.
Iudex legis sententiam mitigare potest. to. pp. ij. mo. 2.

mo. 2.148.H. & 149.G
 De iudicium tempore, in populo Iudeorum, & Saulis regis. to. 5.144.F
 Iudex non peccat occidendo. to. 5.7.I
 Iudices fuerunt in populo Hæbræorū, trecentis vigintinove annis. to. 5.164.G
 Iudicis ignorantia plerunque est calamitas innocens. to. 5.179.H
 Iudex ne innocētem damnet, plerunque innocentem torquet per ignorantia, & torum occidit, quo dānato & occiso, vtrū ipse innocentem vel nocentem iudex occidit, adhuc nescit. Ibidem, H I
 Iudex aliquando etiam testes veros vel innocentes, qui eum accusauerant occidit ignorans, non valentes probare quod obiciunt, reo perseverante in tormento immaniter, nec fatente scelus in testibus mentientibus pro reo, & prævalentibus. Non enim hoc facit sapiens iudex nocendi voluntate: & tamen quia cogit humana locietas, etiā iudicādi. Ibidem, I
 Iudex non potest nisi legibus iudicare. to. 8.126.B
 Iudices absorpti, iuncti petra, qui sint. to. 8.354.G
 Nihil est quo deus iudex possit corrumpti. to. 9.199.D
 Iudices admonet in agendis. to. 9.250.F
 Iudicis conditio. to. 9.253.A B
 De iudice iniquo, qui nec deū timebat, nec homines reuerabatur: Sermo. to. 10.30.H. & sequent.
 Iudicium est corripere & segregare malos, non vniuersiuique. to. 10.82.B C
 Qui sint iudices terræ. to. 10.175.B
 Qui contemnit præconem, timeat iudicem. to. 10.231.D
 Iudices iuste iudicent, & non munera accipiant. to. 10.234.A
 Iudex si pronunciet exiliū, tremor est: deus mortem minatur, & est lætitia? to. 10.248.E.
 Que sint iudicum corruptelæ. to. 10.294.M
 Ad iudices, vt incorrupti iudicent. to. 10.294.M. & sequent.
 Quid deceat iudices. Eodem. 295.A
 Peccata communia iudicum, to. 10. Ibidem. A B
 Exprobratio in iudices. Ibidem, B. & seq. *Iudicare.*
 Iudicare quæ liceat, quæ non. to. 1.52.C. & sequent. to. 4.287.D
 Christianus de quibus iudicet. to. 1.52.C & sequent.
 Iudicat omnia Christianus. Ibidem.
 Nō iudicet homo electionem diuinam. Ibidem, D
 Nec iudicandi qui foris sunt. Ibidem.
 Aeternam legem cognoscere fas, iudicare nequaquam. to. 1.162.D E
 Iudicat sola veritas, & a nemine iudicatur. Ibidem.
 Non iudicet de alio, qui de se iudicari nolit. to. 2.160.H
 Non temerè iudicandum. to. 2.136.B. 154.F. to. 4.276.I
 Iudicat etiam iniustus quædam rectè. to. 3.99.G
 Iudicanda non suūt ambigua. to. 4.276.I & sequent.
 Iudicare, & iudicium, quid significent in sacris literis. to. 4.18.I

Iudica illos deus, propheta est, non maledictio. to. 8.7.F
 Aliud est iudicare pupillum, aliud iudicare pupillo. to. 8.15.K
 Iudicare solus deus potest, qui nouit occulta cordis. to. 8.86.M. in fine.
 Temerè non iudicabit, qui per charitatem factus fuerit spiritalis. to. 8.97.B
 Multi non ita iudicant vt loquuntur. to. 8.124.A & C
 Qui non vult rectè iudicare, rectè iudicabitur. to. 8.124.E
 Quod sit deus iudicās in terra. to. 8.127.G
 De nullo loco non iudicat, qui vbiq; secretus est, vbiq; publicus: quem nulli licet vt est cognoscere, & quæ nemo permittitur ignorare. to. 8.180.A
 Deus ibi te iudicat, vbi iniquitatem loqueris: non iudicium differt, sed penam. to. 8.180.C
 Iudicare ante tempus, quid sit. to. 8.246.K
 Rectè iudicat, qui habet iustitiam: nec iudicat, si non rectè iudicat. to. 8.304.A
 Iam iudicauit deus plebem suam, separando iustos ab iniustis, fideles ab infidelibus. to. 8.339.E F
 Difficile est vt de se quisque perfectè iudicet. to. 8.373.D
 Plus homo ipse de se, & deus plus de homine, quam homo de se iudicat. Ibidem, G
 Quicquid iudicamus, inferius nobis est. to. 8.4.B
 Qui malè iudicat patuit illi manus ad accipiendū iudicium linguæ alienæ, & perdidit iudicium conscientia: suæ. to. 8.28.E
 Frustra iudicatur ab homine, quem deus iustificat. to. 8.67.E
 Iudicare personaliter. to. 9.54.I
 Iudicandū non est personaliter. Ibidem, K
 Iudicandum ante tempus non est. to. 9.100.D
 Iudicātium iniquitas etiam Augustini tempore. to. 10.20.H
 Nolite iudicare, sed iustum iudicium iudicate: exponitur. to. 10.78.K
 In hac vita de nobis ipsis iudicare non possumus. to. 10.111.F G
 Quomodo intelligatur, Vincas cum iudicaris. to. 10.149.G
 Qui terram iudicat, cælum est: qui non iudicat, terra est. to. 10.174.L
 Terra iudicans terram, timere debet eum qui est in cælo. Eodem. 175.B
 Quomodo iudicandum sit. to. 10.175.D E
 Iudicandum, & admonendum. Eodem. 227.D E
 Prius iudicet seipsum quilibet, quam alterum. to. 10.175.E F
 A seruo dominus iudicatur. to. 10.186.M
 Vicit Christus cum iudicabatur: & quomodo. Eodem. 187.C D
 Pilati & Danielis differentia in iudicando. Ibidem, E F
 Mala aperta & publica, cum charitate arguere & iudicare possumus, & debemus. Eodem. 227.D E
 De his quæ sunt deo nota, & nobis ignota, periculose iudicamus. Ibidem, E
 Deus in præsentī quædam iudicat, quædam iudicanda referuat. to. 10.236.A
 Non est iudicandum nisi quod videtur. to. 10.244.G

Iudicium.

Iudicia dei, & hominum, differunt. to. 1.20.K L. to. 3.239.L
 Ex stylo iudicium. to. 2.38.K
 Iudicium duplex. to. 3.39.F G. to. 9.69.H. & 82.D
 Iudicium iustum vendi non debet. to. 2.52.C
 Iudicium pro pena æterna. to. 2.111.D. & 140.L. to. 3.174.I. to. 4.18.I. to. 9.69.I
 Iudicium nouum. to. 2.136.A B
 Iudicium iniustum non obest ei qui iudicatur. Ibidem, C
 Iudicium peruersum. to. 3.3.D
 Misericordia, & iudicium dei. to. 3.43.A
 Iudicia lectorum varia. to. 3.55.B
 De iudiciis. to. 3.205.M
 Iudicia. to. 3.235.K
 Iudicia dei. to. 3.239.L
 Iudicium dei ne præueniamus. to. 4.276.I
 Iudicium temerarium. Ibidem, K I
 Iudicia secularia, & forensia. to. 3.41.G H & 205.M
 Iudicium, pro iustitia. to. 4.35.I. to. 8.170.C D
 Iudicium variè accipi. to. 4.99.I K. to. 9.42.I K
 Iudicio contendere, Christiano non licet. to. 4.273.H. to. 8.302.I
 Iudicio mortis non licet alicui occidere, vel supponere aliquem potestate priuata. to. 5.6.H
 Iudicium humanum paruipendendum est, quod plurimum deuiat. to. 5.7.L
 Varietates rerum temporalium, non ex fauore, aut impugnatione demonum, sed ex veri dei pendere iudicio. to. 5.18.I. & sequent.
 Iudicia dei nec comprehendī possunt, nec iuste reprehendi. Ibidem, M
 Iudicio dei occulto defuit Romanis antiquis vera religio, quam eligere debuerant. to. 5.20.F
 Iudicium de hominum factis, deo relinquatur. to. 5.41.I
 Iudicia aliorum dicit multos contemnere, velut gloriæ cōtemptores sint, & tamen sibi sapientes esse videntur: quorum virtus ob hoc humanæ subditur laudi. to. 5.47.F
 Iudicia & supplicationes temeras laudantium, quomodo cōtemnat deus, quorum tamen non contemnit salutem. to. 5.47.A & F
 Et de quibus hoc exponatur. Ibidem.
 Iusto dei iudicio, demones permittuntur decipere. to. 5.62.B
 Iudicium veritatis non est in sensibus. to. 5.66.M
 Iudicij libertate plurimū distat ratio considerantis, a necessitate indigentis, siue a voluntate cupientis: quoniam homo magis comparat argentum, aut aurū, quam famulam, cum tamen famula excedat aurum natura, & secundum iudicium rationis. to. 5.95.I
 Facere iudicium, & iustitiam. to. 5.146.K. in fine.
 De varietate rerum humanarū, cui non potest dici deesse iudicium dei, quauis nequeat inuestigari. to. 5.146.L. & seq.
 De errore humanorum iudiciorū, cum veritas later. to. 5.179.H. & seq.
 De iudicijs

De iudicijs præfulum ciuitatum, & aliorum, quæ plangenda sunt multipliciter, cum illos iudicent quorum conscientias scire non possunt: in quibus innocentes condemnantur & tormentis cruciantur, dū tamen crimen ignoratur, ac per hoc ignorantia iudicis plerunque est calamitas innocens. Ibidem.
 De iudicijs huiusmodi, in quibus innocens confitetur se fecisse quæ non fecit: quia potius eligit mori quam illa sustinere tormenta. Ibidem, I
 Iudicium dicitur datum prælati Ecclesiæ, ad ligandum & soluendum, vt in Apocalypsi innuitur. to. 5.189.C D
 Iudicia dei eo magis occulta sunt, quo non solum est bonis malè & malis bene, sed etiā quia interdum est bonis bene, & malis malè. to. 5.3.M & seq. & 186.D E
 Iudicia dei huiusmodi occulta, omnia apparebant iustissima, in vltimo die iudicij. to. 5.186.F
 Duo sunt iudicia dei, quæ insinuantur per scripturas: vnum occultum, alterum manifestum. to. 8.73.D
 Iudicia dei quomodo auferuntur a facie animæ. to. 8.15.B
 Iudicia dei vera, desiderabilia super, & c. quæ sint. to. 8.20.H I
 Iudicia domini vera, iustificata, non ad rixas diuisionis, sed ad congregationem vnitatis. to. 8.21.K
 Iudicium, pro discretionem ponitur. to. 8.27.I & 84.D E
 Cur in iudicio, personam pauperis non accipere, prohibeatur. to. 8.46.H I
 Iudicia dei, quomodo abyssus multa. to. 8.59.A B
 Qui in iudicio pepererit reo, aut innocētem confiteri tentauerit, non leui periculo subiacebit. to. 8.64.H
 Iudicia dei non comprehenduntur. to. 8.83.F
 Quod non sint parua, sed magna, dura & molesta. Ibidem, I
 Noli cum deo in iudicio contendere, sed da operam vt sis iustus: & quantumcumque poteris, confitere te peccatorem. to. 8.85.C
 Iudicium solet dici prauum, quod iniustum est: sed iudicium sine adiectione eum dicitur, rectum iudicium debet intelligi. to. 8.170.D
 Iudicium iniustum, omnino nō est iudicij. to. 8.241.B
 Debemus habere iudicium, discernēdo malum a bono: & habere iustitiam, sequendo bonum & declinando a malo. Ibidem, C D
 Iudicia dei quomodo sint inscrutabilia, & rursum nota Ecclesiæ. to. 8.291.F
 Quomodo omnia iudicia dei quis pronunciare possit, cum inuestigare nemo possit. Ibidem, C
 Iudicia iustitia: dei fide custodiuntur, cum sub deo iusto iudice nec rectè factū infructuosum, nec peccatum credatur esse impunitum. to. 8.302.D
 Iudicia dei sunt, quibus ab eo mundus, & nunc, & in fine seculi, iudicatur. to. 8.291.D
 Iudicium dei occultum est. to. 8.124.I
 Vtrū inter iudicium & iustitiam aliquid

interfit: & cur scriptura duo ista in plerisque locis simul ponat. to. 8.270.K
 Iudicia hominum, de occultis hominū, non iocunda, sed temeraria sunt. to. 8.295.H
 Licet siue rectum, siue prauū, in nostri sermonis vsu iudicium nuncupetur, tamen si hoc rectum non fuerit, non debet iudicium nominari. to. 8.304.A
 Consuetudo loquendi sic dicit bonū & malum iudicium, quemadmodum dicitur bonus iudex & malus. Ibidem, B
 Iudicium quando in bono accipitur, virtutis est operatio. Ibidem.
 Qui sint, qui cum deo volunt intrare in iudicium. to. 8.358.G
 Iudicio contendere cum deo. Ibidem, H
 Iudicium quoddam secundum discretionem, quoddam vero secundum afflictionem. to. 9.69.I
 Iudicium quale intendebat Christus, cum ante passionem diceret, Nunc iudicium est mundi: to. 9.82.E F
 Illius subeundum est humiliter iudicium, quem dominus non dedignatur suū esse vicarium. to. 9.208.M
 Iudicium quid, cum dicitur, Facite iudicium, & c. to. 10.27.F
 Iudicium sibi māducat & bibit: exponitur. to. 10.39.A B
 Iudicium pro damnatione scriptura ponit. to. 10.71.H
 Iudiciorum dei altitudo. to. 10.80.F & sequentib.
 Si quis voluerit tecum iudicio contendere, & tunicam tuam tollere, dimitte illi & pallium. to. 10.83.F & 90.H
 Secularia & Ecclesiastica iudicia. to. 10.121.F G
 Patientia est sustinere iudicium, nō reatus. to. 10.149.G
 Nō intres in iudicium cum seruo tuo, & c. exponitur. Ibidem, L
 In iudicio seruetur homo, peccato damnato. to. 10.175.F
 Iudicium Christi a Pilato, fuit illi plena victoria. to. 10.187.D
 Iudicij cœlestis, & terreni, differentia. to. 10.193.H
 Deus nos non iubet diuina discutere iudicia, sed credere. to. 10.194.F & 215.F
 De iudicio hominum. to. 10.227.D
 Peruersum iudicium non est iudicium, sed vitium. to. 10.243.G
 Iudicium extremum.
 Iudicij dies etiam filio incertus. to. 1.181.I
 Non iudicari hominem secundū opera sua, error. to. 2.33.I & fo. seq. C D
 Qualis quis inueniatur, talis iudicatur. to. 2.73.A
 Iudicij aduentus signa. Eodem. 71.M & seq. 74.F G. to. 10.273.F G & 307.L M
 Dum tempus adhuc est, quilibet se reddat ad iudicium sufficientem. to. 10.216.M
 Omnes stabimus ante tribunal Christi. to. 2.103.I & seq.
 Iudicabuntur & paruuli. Ibidem, K L
 Iudicari homines secundum voluntates suas futuras, si diutius viuerent. Ibidem, K & sequentib.
 Iudicij extremi cogitatio. to. 2.171.B C

to. 3.54.C D
 Iudicium extremum. to. 3.33.F. & 39.F & 53.C
 Iudicare viuos, & mortuos, quomodo accipiendum. to. 3.39.F. to. 9.247.L
 De iudicio viuorum, & mortuorum. to. 3.45.E
 Iudicium futurum. to. 3.174.B
 Iudicium futurum peccatis penam præscribet. to. 3.40.E
 Post iudicium duæ ciuitates. to. 3.44.A
 Post iudicium, an pena impiorum æterna. Ibidem, B
 Iudicio peracto, non expectanda restitutio. to. 3.45.E
 Post iudicium voluntas & penitentia impiorum. to. 3.51.C
 Iudicem videbunt aliter boni, aliter mali. to. 3.58.I
 Iudicij diem minatur peccatoribus Sophonias. to. 3.212.H
 Iudicium an mox comitetur aduentum domini. to. 4.153.M
 In die iudicij qui domino occurrant, an morituri sint. Ibidem, & seq.
 Iudicium & vita prædicanda. to. 4.218.D & sequentib.
 Iudicij expectatio. to. 4.222.E
 In iudicio dæmon accusabit. to. 4.258.M
 to. 6.12.I & seq.
 Iudicij diem tunc futurum, quum Euangelium prædicatum fuerit in omnibus gentibus. to. 4.272.L in fine.
 Ad iudicij venturum est Christus cum mortuorum resurrectione, & discipulis suis, in humanitate in qua fuit iudicatus. to. 5.186.L & seq.
 Iudicabit Christus cum duodecim discipulis, sedentibus super thronos duodecim. Ibidem, M
 In iudicium non discretionis, sed condemnationis dicit Ioannes non venturos fideles Christi. Eodem, 187.C D
 Iudicium dei primū est, quo iudicantur primus homines, & malos angelos: mediū, quo iudicat contra demones, & homines, non solum vniuersaliter, sed etiam particulariter: est iudicium vltimū, quo Christi iudicabit viuos & mortuos. to. 5.185.M & seq.
 Iudicij dies dicitur vltimus, id est, vltimum tempus, quod incertum est per quot dies protendatur. Eodem, 186.A
 Iudicij dies propriè dicitur, quia nulli bono erit malè, nec vlli malo bene, sed modo omnia permixta sunt. to. 5.186.C
 Quod ad differendum de nouissimo iudicio dei, noui primū testamenti, ac deinde veteris testimonia prolaturus sit. Ibidem, I
 Iudicium, dies domini aliquando nuncupatur. Ibidem, F
 Quibus sententijs domini saluatoris diuinum iudicium futurū in fine seculi declaratur. Ibidem, K & seq.
 Iudicium futurum probat, per nouum testamentum, & vetus. Ibidem, K & sequenti. & 187.I & sequent. & 191.E & sequenti. vsque ad fo. 193.G & Eod. I & sequenti. vsque ad. 195.A & 195.I & sequentibus.
 In iudicio condemnabit minus peccans magis peccantem. to. 5.186.K L
 pp iij Iudicij, dam-

INDEX

Iudicium, damnatio & poena peccatorum. to. 5. 187. D. to. 10. 102. A
 In iudicio mare dabit mortuos suos, & infernus, & mors. Item infernus & mors sunt missi in stagnum ignis. tom. 5. 190. I & sequentib.
 Iudicare Christus veniens, multos inueniet viuos. Ibidem. & to. 9. 149. K & 150. B. to. 10. 177. B
 Iudicium impiorum, quo mittentur in ignem eternum, sequetur ignium conflagrationem. to. 5. 190. M
 Quid Apostolus Petrus de nouissimo dei iudicio predicare docuerit mortuorum. to. 5. 191. E & seq. Paulus. Ibidem. I & sequentib.
 In iudicio illo, vel circa iudicium ipsum, has res didicimus esse venturas: Heliam scilicet Thesbiten, fidem Iudaeorum, Antichristum persecutum, Christum iudicatum, mortuorum resurrectionem, malorumque direptionem, mundi conflagrationem, eiusdem renouationem. to. 5. 192. H
 Quid Esaias Propheta de mortuorum resurrectione, & retributione iudicij sit locutus. to. 5. 192. K & seq.
 Ad iudicium venturus Christus dicitur quasi ignis, propter eos quibus poenalis erit eius aduentus. Ibidem. L
 Quid prophetauerit Daniel, de persecutione Antichristi, & de iudicio dei, regnoque sanctorum. to. 5. 193. I & seq.
 In Psalmis Davidicis, quae de fine seculi huius, & quae de nouissimo dei iudicio propheterentur. to. 5. 194. C & seq.
 Iudicaturus Christus inter iustos & iniustos, veniet manifeste, qui prius venit occultus, ab iniustis iudicatus iniuste: & non filebit, vt coram iudice interrogatus filebit. Ibidem. F
 In iudicio quomodo aduocabit deus caelum deorsum, & terram. to. 5. Ibidem. G
 In iudicio congregabuntur sancti, ministerio angelorum, ante iudicem. Ibidem.
 In iudicio innuit quosdam purgari igne illo, quia secundum Malachiam, purgabit filios Levi: quauis & aliter exponat verbum Malachiae. to. 5. 194. K
 De prophetia Malachiae, qua dei iudicium vltimum declaratur, & quorum dicitur per purificatorias poenas fienda mundatio. Ibidem. K & seq.
 Ad iudicium Christus veniens dicit se testem velocem esse. to. 5. 195. D
 De separatione bonorum & malorum, per quam nouissimi iudicij discretio declaratur. Ibidem. F
 Quod Christ' iudicare debeat, probat Augustinus. to. 5. 196. A & seq.
 Ad iudicium faciendum quando legitur de venturus, debet Christus intelligi. Ibidem. B
 Quod in libris veteris testamenti, cum de legitur iudicaturus, non euidenter Christi persona monstratur, sed ex quibusdam testimoniis vbi dominus deus loquitur, non dubie appareat quod ipse sit Christus. tomo. 5. 196. A & seq.
 Pater, omne iudicium dedit filio. tomo. 5. 196. G
 Iudicium fiet illi sine misericordia, & c. tomo. 5. 203. F & 205. I & sequentib. tomo.

8. 361. B C. tomo. 10. 151. G
 Cogitationes nostrae in iudicio patebunt. tomo. 5. 217. I
 Iudicem Christum demones agnoscunt. tomo. 6. 9. B
 In iudicio impij non resurgunt. tomo. 8. 3. I
 Iudicij tempus incertum. to. 8. 7. K L
 In iudicio futuro quidam arguentur, & non emendabuntur. to. 8. 8. C & 68. E
 Iudicium dei manifestum, & occultum. tomo. 8. 13. D
 Iudicium iustorum sicut meridies. tomo. 8. 61. B
 Iudicij diem animarum, in sinu Abrahamae, securae expectant. to. 8. 61. H
 In iudicio damnatorum verba. tomo. 8. 100. F G
 Iudicabunt multi cum domino. tomo. 8. 102. L M & seq. & 219. H
 Iudicium veterum terribiliter auditur eis qui securi esse bene viuendo nolunt, & male viuere diu volunt. tomo. 8. 60. C
 Vtiliter deus illud latere voluit, vt semper sit paratum cor nostrum, & c. Ibidem.
 Iudicium extremum sicut infidelibus laborem auget, ita & fidelibus finit. tomo. 8. 60. F
 Iudicium extremum quare quidam futurum negant. Ibidem. I
 Si possemus facere vt dies iudicij non veniret, nec sic esset male viuendum tomo. 8. 102. I
 Iudicium quanto magis differitur, tanto maiore impetu venturum est. tomo. 8. 132. L
 Si ante vellet iudicare quam praedicare, nemo inueniretur liberandus. tomo. 8. 179. F
 Dies iudicij figuratiter praemonstratur. tomo. 8. 313. L M
 Iudicij diem qui timeant, vel qui sperent. tomo. 8. 325. C D
 Quod formidandum sit malis propter poenam, amandum bonis propter coronam. to. 8. 245. B
 Testimonium Apostoli, vbi spem det bonis de iudicio. Ibidem. B C
 Quod sit durus duris, mitis pijs: ergo in potestate tua est quomodo expectes venturum iudicem. to. 8. 240. A
 Habeat se quisque iudicem, vt deum habeat defensorem. to. 8. 178. M
 Esto iudex tuus, ascende tribunal mentis tuae, torqueat te timor: erumpat confessio, & dic, & c. tomo. 8. 105. G & 124. B
 Gaudeat iudicandus, qui timuit iudicaturum, quia ille cum venerit, cum aequitate iudicabit. tomo. 8. 151. E F
 Nihil valebit tibi calliditas accusatoris, vbi testis est conscientia: vbi iudex non querit testem, sed aduocatum tibi misit, propter illum & per illum consistere. Ibidem. F
 Hic se corrigant, & non timeant cum iudicabuntur. to. 8. 151. F
 Quid timebo iudicantem in virtute, cuius salus praecessit in nomine. Ibidem.
 Non timent venturum iudicem, qui primo agnouerunt correctorem. Ibidem. G
 Christus primo venit occultus, vt iudicaretur: secundo, veniet manifestus vt iudicet. to. 8. 102. G. tomo. 9. 245. I. tomo. 10. 213. F

Quod alij erunt iudicantes cum domino, alij iudicandi, sed ad dexteram ponendi. tomo. 8. 102. M
 Si non amplius illic confederunt iudicantes quam duodecim Apostoli, vbi erit Paulus Apostolus? tomo. 8. Ibidem. M & 209. D
 Sicut iudicaturi sunt ex toto orbe, sic & iudicandi ex toto orbe. tomo. 8. 103. E
 Non solus veniet ad iudicium, sed cum senioribus terrae. to. 8. 157. G
 Multi sibi promittunt, quod cum domino iudicabunt, & c. tomo. 8. 219. I & fo. sequentib. I K
 Non est iudicatus deus pater, sed filius iudicatus est a peccatoribus iustus, & in eo vincens: quia quod in eo iudicaretur, non habuit. to. 8. 106. M in fine.
 Iudicabunt multi, sed pauciores erunt quam illi qui ante tribunal stabunt. tomo. 8. 219. K
 Quod sancti iudicabunt cum Christo. tomo. 8. 314. B
 Cum iudicaturus Christus venerit, videbunt eum boni & mali: boni vt percipiant mercedem, mali poenam. Eodem, 98. C
 Videbitur terribilis, qui visus est contemptibilis: demonstrabit potentiam, qui demonstrauit patientiam. tomo. 8. 207. K
 Impium videbunt in forma serui, non in forma dei. Ibidem.
 Licet formam serui videbunt boni & mali, gloriam tamen eius non videbunt nisi pijs. to. 8. 279. K L
 Contra eos qui negant tantam multitudinem perdendam, cum pauci sint saluandi. Eodem, 96. H
 Ideo quidam faciunt mala quia in iudicio Christum omnibus indulgentia daturum credunt. Eodem, 111. L M
 Timeamus iudicij diem, venturus est: qui venit humilis, veniet excelsus: qui venit iudicandus, veniet iudicaturus. tomo. 8. 151. M
 Desideratibus se propitius veniet: illi desiderant, qui tenuerunt fidem eius, & fecerunt mandata eius. Ibidem.
 Venturus est vt iudicet in virtute dei, qui venit vt moreretur ex infirmitate. tomo. 8. 113. H
 Maledictum est si iudicet te in virtute sua, & non saluauerit in nomine suo. Ibidem.
 Quod iudicabit orbem terrae in iustitia & aequitate, quia conscientias singulorum nouit. Eodem, 239. M
 Quod verè iudex sit non concernens, sed discernens. Eodem, 103. K
 Christus in iudicando non errat. tomo. 8. 28. C & 96. L
 Dominus amat iudicium, nec peruersè iudicat. tomo. 8. 66. L
 Inter iustum iudicem, & conscientiam tuam, noli timere nisi causam tuam. tomo. 8. 70. H
 Iudicium dei non peruertitur precibus. tomo. 8. 114. B C
 Deus habet iudicium in ipsa misericordia, & rursus habet misericordiam in illo iudicio. tomo. 8. 46. G
 Iudicando cum seueritate, non amittit misericordiae bonitatem. tomo. 8. 244. L

Qui diligit

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Qui diligit iudicium, oportet vt exigit quod dedit. to. 8. 46. L
 Deus in iudicio exigit rationem, reddit rationem, donat aeternitatem. Ibidem. M
 Non est venturus ad iudicium, nisi qui surrexit a mortuis. to. 8. 178. H
 Deus quomodo det iudicium regi, & iustitiam filio regis. to. 8. 169. M & seq.
 Honor regis qualiter iudicium diligit. to. 8. 241. A B
 Iudicio suo deus omnia referuauit. tomo. 8. 223. I & L
 Ideo Christus cum potestate iudicaturus est, quia cum magna humilitate iudicatus. to. 8. 70. G in fine.
 Ille veniet vt iudicet, qui venit vt iudicaretur. tomo. 8. 98. B C & 139. A & 157. F
 Post iudicium, an damnatis detur mitigatio poenae. to. 8. 269. H
 Quisquis futurum iudicem times, praesentem conscientiam modo corrige. tomo. 8. 371. I
 Iudicij tempus post erit. tomo. 8. 46. E
 Iudicium nondum apparuit, sed iam factum est iudicium. to. 9. 24. M
 Iam iudicatus est qui non credit. Ibidem.
 Iudex qualis apparebit Christus. tomo. 9. 38. B
 Iudicium quomodo faciet filius, & non pater, cum Ioan. 8. dicatur, Ego non iudico quemquam: est qui quaerit & iudicet. to. 9. 41. H & 35. A
 Filius iudicium faciet, non pater, quia filius manifestus in forma humana apparebit. non autem pater. to. 9. 41. I
 Iudicium multipliciter accipitur. tomo. 9. 42. I K. tomo. 10. 102. A
 In iudicium non venire, quid sit. tomo. 9. 42. K L
 Iudicabit Christus viuos & mortuos, etsi dixerit, Ego non iudico quemquam. tomo. 9. 60. H
 Iudicare quomodo dicitur pater, de quo dicitur, quod omne iudicium dedit filio. tomo. 9. 69. E
 Iudicaturum se viuos & mortuos, non negat Christus, cum dicit, si quis audierit verba mea, & custodierit, ego non iudico eum. tomo. 9. 84. G
 Mundus de iudicio iudicatur, quia principem suum imitatur. to. 9. 103. B
 Christus, non in forma dei, sed hominis visibilis, mundum iudicabit. tomo. 9. 105. G
 tomo. 10. 54. G
 Quid sit habere fiduciam in die iudicij. to. 9. 137. M & seq.
 Causa fiducia in die iudicij. tomo. 9. 138. D
 Charitas non probatur perfecta, nisi incipiat desiderari dies iudicij. Ibidem. C
 Qui cogitat supremum iudicium, conuertatur ad Ecclesiam. to. 9. 143. L
 Iudicij diuini confessio. to. 9. 151. E F
 Exhortatio ad timendum horrorem iudicij. to. 9. 205. F & 253. B
 Disceptatio iudicis cum peccatoribus. to. 9. 205. H
 Deus in iudicio oes homines in duas partes diuidet. to. 9. 221. D
 Christus rectus iudex erit, a nullo corrumpus. to. 9. 235. D
 Christus in iudicio non egebit testibus. Ibidem.

Sicut Christus nouerat horam, qua ipse iudicari debuit, sic nouit horam qua debet iudicare. to. 9. 235. F
 Quomodo intelligatur, Pater omne iudicium dedit filio. to. 9. 241. G. tomo. 10. 101. M & seq.
 Tota trinitas est iudex. to. 9. 241. H
 Extremi iudicij sententia. tomo. 9. 205. F & 239. M & 253. B C. tomo. 10. 159. I K & seq. & 218. D & 236. C D & 308. G H & 311. I & 318. M & seq.
 Christus in ea forma qua ascendit in caelum veniet iudicare viuos & mortuos. tomo. 9. 247. L. to. 10. 216. F
 In iudicio quid improperebit dominus peccatoribus. to. 9. 253. C. tomo. 10. 160. A B
 Vniuersi iudicij hominis, iudicij dies non longae est. tomo. 10. 16. L
 Post iudicium non valebunt preces, & operari. to. 10. 22. D
 Qui occurrunt domino in die iudicij. Ibidem. M
 Quomodo deus, quos nescit, iudicat. tomo. 10. 23. G H
 Iudicium expectandum. to. 10. 28. A
 Christus quid in extremo iudicio pijs & impijs diciturus. to. 10. 41. C D
 Diabolo quid obicietur in extremo iudicio. tomo. 10. 45. H
 Qua forma Christus iudicaturus sit in vltimo iudicio. tomo. 10. 54. G H
 Et quare forma hominis. Ibidem. & se.
 Quos homines iudicaturus sit Christus. to. 10. 54. L
 Verbum asperum a deo homini dictum, iudicium est. to. 10. 78. M & seq.
 Cogitandum est quotide quales erimus in die iudicij. to. 10. 78. G
 Iudicij extremi, & gloriae beatorum discussio. Ibidem. G H
 Qui incendium sempiternum est fugient. to. 10. 99. A
 Praeparatio ad iudicium dei. tomo. 10. 112. D
 Qui iudicaturi sint cum domino. tomo. 10. 122. B
 Quid est Non intres in iudicium cum seruo tuo. tomo. 10. 149. L
 Diei iudicij horror inmensus. tomo. 10. 153. I K
 In potestate nostra positum est, qualiter in die iudicij iudicemur. tomo. 10. 157. I
 Extremum iudicium semper cogitandum est. tomo. 10. 159. I & 216. F & 273. F
 Qui credit in deum, & diligit eum, non timet, sed optat iudicium. to. 10. 187. M
 Memoria futuri perdidisse iudicij, magna peccati est poena. to. 10. 189. D
 Christus ab iniquis iudicatus, bonos & malos iudicaturus est. to. 10. 190. G
 Tam terribile erit supremum iudicium, vt etiam ab angelis timeatur. to. 10. 194. A
 Christus in iudicio suo, non solum crucem, sed & vulnera ostendit. Ibidem. B
 Gaudebunt fideles veniente Christo ad iudicium, & confundentur infideles. tomo. 10. 198. G
 Christus cum eodem triumpho veniet ad iudicium, quo ascendit in caelum. tomo. 10. 215. B C
 Christus in extremo iudicio reddet vniuersis secundum opera: & non secundum misericordiam. to. 10. 216. G
 In extremo iudicio proferentur testes ex-

trans. Ibidem. H
 In extremo iudicio adducuntur nota & non peregrina testimonia. to. 10. 216. H
 Qui nunc dissimulat emendare vitam, in illo iudicio sero poenitebit. Ibidem.
 Quisq; sibi metuere debet ab illo iudicio. to. 10. 216. I
 Christus arguet impios in iudicio, super formatione & reformatione eorum. Ibidem. K L
 Duo sunt solum loca post iudicium. tomo. 10. 241. A
 Iudicium timeant iudicij contemptores. Ibidem. J
 Tempore iudicij, non erit poenitendi locus. tomo. 10. 259. C & seq.
 Extremi iudicij irreuoocabilis sententia. to. 10. 272. K
 Ad iudicium non veniunt Pagani, Iudaei, nec haeretici, qui iam iudicati sunt. Ibidem. M
 De iudicio extremo. to. 10. 273. C
 Adueniente Christo ad iudicium, quatuor angeli ab extremis terrae congregabunt omnes. Ibidem. G
 In die iudicij non erit tempus miserendi. tomo. 10. 285. I
 In die iudicij omnes iusti erunt contra peccatores. Ibidem.
 De die iudicij, & poenis inferni. tomo. 10. 307. L
 Ordo supremi iudicij. to. 10. 308. G
 Quare Christus non respondit discipulis, interrogantibus diem iudicij. to. 10. 319. A & seq.
 Iudicium in fide est, aliquando in manifestatione erit. to. 10. 262. A
 Iudith.
 In Iudith quae narrantur, innuit esse facta per idem tempus quo regnabat Cyrus rex Perlarum: quem librum Iudaei dicuntur non recepisse in canonem scripturarum. to. 5. 166. F
 De Iudith. to. 10. 238. M & 239. D
 Iudith precibus victicia arma fabricauit. to. 10. 239. A
 Iudith magnanimitas. to. 10. 239. A B
 Iudith orationis fauore pudorem proprium seruauit intactum. Ibidem. C
 Iudith abiecta formidine foeminae, non timuit in periculis. to. 10. 239. D
 Iudith ornatus, & species. to. 10. Ibidem. E
 Iugatinus.
 Iugatinus, deus. tomo. 5. 32. L & seq. & 34. F in fine & 52. L
 Iugum.
 Iugum domini leue esse. tomo. 1. 160. B C & 163. A. to. 2. 115. F G
 Iugum legis graue. tomo. 2. 115. F G & 119. I
 Iugum graue super filios Adam, a die exitus de vltima matris eorum, vsque in diem sepulturae in matrem omnium. to. 5. 202. B & seq. tomo. 7. 226. H & fo. 229. D E & 241. K
 Iugum filiorum dei suaue. Eodem, 230. B
 Quinque iuga bonum quid significant. tomo. 9. 211. I K. tomo. 10. 28. H I & seq.
 Iugum & sarcinam Christi ferre, nihil est aliud quam pie viuere. tomo. 10. 8. B & 114. L
 pp iiii Iugum

INDEX

Iusti quidam sunt, & postea simpli efficiuntur, & contra. tomo. 9. 169. G
 Qui facit iustitiam, iustus est: & qui facit peccatum, ex diabolo est. tomo. 9. 251. C
 Quod iusti sumus, deo reputandum: quod iniqui, nobis. tomo. 10. 7. B. in fine.
 Iustus sine persequutione vivere hic non potest. tomo. 10. 85. D
 Iustus sit ex peccatore. tomo. 10. 92. G
 Deum reprehendentes iustitiam. tomo. 10. 92. H
 Iustus dominus, quomodo intelligatur. tomo. 10. 142. E F
 Vita iusti, in hoc mundo, bellum est, non triumphus. tomo. 10. 144. L M
 Ininitum esse non potest quod placuit iusto. tomo. 10. 148. I
 Vide, Iniustitia, Inustus.
 Nonne impletur in iustis, quod in aduentu spiritus sancti presignabatur. tomo. 10. 221. G
 Eundem aspectum habet iustus, & iniustus. tomo. 10. 253. B
 Quantumvis quis vixerit iuste, non est tamen usquequaque certus de salute. tomo. 10. 301. B. C. & sequentibus.
 Iusti dicuntur ad premia aeterna, peccatores ad poenam aeternam. tomo. 10. 302. A
 Iustitia.
 Iustina Ariana persequitur Ambrosium. tomo. 1. 35. J
 Iustinus. tomo. 5. 32. D E
 Iuuenca.
 Iuuenca rufa, & eius mysterium. tomo. 4. 56. G. & sequenti. tomo. 5. 139. M
 Iuuenis, Iunior, Iuuentus.
 Hesternum dixit iuuenem Augustinus. tomo. 7. 59. B
 Iuuenem acrior pugna, aduersus carnem, quam senum. tomo. 10. 37. A
 Iuuenum, & iuuenularum, regula. tomo. 10. 39. D
 Iuuenes imprudentes, duces vel pastores Ecclesiarum, non sunt instituendi. tomo. 10. 284. M
 Exhortatio ad iuuenes. tomo. 10. 249. G H
 Corpus Christi, quod est Ecclesia tanquam vnus homo, primo iunior fuit, & senuit. tomo. 8. 66. C
 Iunior in quo corrigit viam suam, tripliciter potest intelligi. tomo. 8. 290. K L
 Iunior nomen est comparatum, & bene intelligitur in comparatione maioris. tomo. 8. 305. H
 Iunior populus, intrans terram promissionis, signat gentes. tomo. 10. 180. L M
 Iuuentus Romana. tomo. 5. 38. L. & sequenti.
 Iuuentutem definiunt doctissimi homines esse circa triginta annos. tomo. 5. 212. M
 Iuuentus nouitatem significat vitae. tomo. 8. 84. I
 Iuuentus Ecclesiae, quae sit. tomo. 8. 224. D & 168. A. & E
 Iuuentutis inconstantia. tomo. 10. 249. D E & sequentibus.
 Vinum, & iuuentus, duplex est incendium. tomo. 10. 308. F
 Iuuentas.
 Iuuentas dea. tomo. 5. 34. F
K *κύριε ἐλεησον.* tomo. 2. 164. K

L
 Laban.
 Aban persectus est Iacob, reuertentem in terram suam. tomo. 10. 167. I
 Laban, diabolus. Ibidem.
 Laban.
 Quod eo tempore Aeneas in Italiam venit, quo Labdō index praefidebat Hebraeis tomo. 5. 163. B
 Labeo. tomo. 5. 14. D E. & 28. I
 Labeonis opinio, de diis. tomo. 5. 69. K
 Labia.
 Labia dei. tomo. 4. 233. G
 Labia dolosa, quae modo loquuntur aduersus iustum iniquitatem, in iudicio erunt muta. tomo. 8. 39. H
 Labia Christi quae sint. tomo. 8. 77. F G
 Habeant labia contra simulationem quod credit cor, & cor habeat contra timorem quod dicunt labia. Ibidem. H
 Consentiant labia tua cordi tuo. Ibidem. I
 Labia cognoscentur in factis. tomo. 8. 124. H
 Sunt labia, interioris & exterioris, hominis tomo. 8. 169. I
 Labia non loqui dolium. tomo. 10. 34. E
 Labi.
 Lapsus & reparatio totius hominis. tomo. 1. 159. F
 Lapsus hominis. tomo. 3. 236. D
 Relabi periculosum. tomo. 4. 259. A
 Lapsus homo, per se erigino potest. tomo. 7. 161. L
 Lapsus maiorum, non sit delectatio, sed timor minorum. tomo. 8. 106. C
 Lapsus maiorum, non sit delectatio minorum, sed sit casus maiorum tremor minorum. tomo. 10. 101. C. in fine.
 Labor.
 Ibi labor ubi multa queruntur & diliguntur. tomo. 2. 33. C
 Laboris solatium, est spes praemij. tomo. 2. 178. A. & sequentibus.
 Labor, quo gloria acquiritur aeterna, non est durus. Ibidem. D E
 Laborem manifeste praecipisse Christianis Paulum. tomo. 3. 175. M
 Non laborare, Apostolis permittum esse. tomo. 3. 176. G. & sequenti.
 Apostolum sentisse labore manuum. tomo. 3. 176. K
 Paulum sententiam suam, de laborando, comprobasse ipso facto. tomo. 3. 176. B
 Laborantium duplex genus. tomo. 3. 167. I
 Labor opificum, & agriculturalum, honestus & sanctus. tomo. 3. 177. I
 Inter laborandum licere orare, & psallere. tomo. 3. 178. I
 Ordo in laborando. Ibidem. M
 Laborat manibus Corinthi Paulus. Ibidem.
 Non laborantes Apostoli ceteri, an peccarint. tomo. 3. 179. B
 Quare laborandum monachis. tomo. 3. 177. M
 Non laborare quibus permittum. Ibidem. 178. B
 Laborandum manibus, quare. tomo. 3. 179. M
 Laboris fidelium finis. tomo. 3. 237. C
 Labor pio rum, exercitatio est, non damnatio. tomo. 3. 239. D
 Laborem memimus, sine labore obliuiscimur: cum labore discimus, sine labore aescimus: cum labore strenui, sine labore

inertes sumus. tomo. 5. 214. F
 Laborandum hic. tomo. 4. 257. B
 In tenui labor est. tomo. 7. 165. L
 Labor noster non potest finire, nisi hoc quicquid diligit quod inuito non possit auferri. tomo. 8. 11. D
 Labor semen est iniquitatis: peccatum, conceptio laboris. Ibidem. E
 Nihil laboriosius iniquitate, & impietate. tomo. 8. 15. D
 Labor est, & in annunciando, & in audiendo verbo veritatis. tomo. 8. 46. K
 Si vis sustinere laborem, attende mercedem. tomo. 8. 63. K
 Deus non solum laborem temporalem, sed etiam breuem esse voluit pro felicitate aeterna. Ibidem.
 Labor infictus a deo, praecipuum mihi erit ut liberer ab eo. tomo. 8. 74. E
 Ibi labor, ubi iniquitas & iniustitia. tomo. 8. 116. H
 Labor magnus est cognoscere quomodo deus curet res humanas, & bene sit malis: & quando cognoscetur. tomo. 8. 174. E F
 Quomodo labor sit nobis praecipuum. tomo. 8. 230. K
 Laborem deus posuit cum fine, & requiem sine fine. Ibidem. M
 Labores manuum tuarum manducare, quid sit. tomo. 8. 325. F
 Labor laborum quis sit. tomo. 8. 351. A B
 Laborantibus promittit deus vitam aeternam, oculos vero minatur ignem aeternum. tomo. 9. 129. E F
 Ad praestantia non nisi labore perueniri. tomo. 10. 6. E F
 Laboramus omnes, & quare. tomo. 10. 8. F
 Laborare, in Matthaei. 11. capi. quid. tomo. 10. 8. H I
 Laborantes in hoc seculo. tomo. 10. 19. F
 Venite ad me omnes qui laboratis, & onerati estis, & caetera. exponitur. tomo. 10. 68. C. D. & 81. F. & sequentibus.
 Non minus pro anima, quam pro carne laborandum est. tomo. 10. 153. M
 Non est verus Christianus, qui non plus pro anima, quam pro carne laborat. tomo. 10. 234. G
 Multi optant laboris mercedem, nullus autem laborare cupit. tomo. 10. 322. H
 Lac.
 Lactis apostolici utilitas. tomo. 1. 139. F
 Lacte opus paruulis in Christo. tomo. 1. 161. K
 tomo. 6. 184. L M. tomo. 9. 104. F
 Lactantes qui sint. tomo. 8. 11. M. & 79. A
 Dominus, ut sapientiam suam nobis lac faceret, carne indutus venit ad nos. tomo. 8. 36. H
 Lac manat ex abundantia viscerum matrum, & misericordia delectabili paruulis gratis infunditur, & significat gratiam dei. tomo. 8. 155. A
 Christus cum sit panis, senobis lac fecit, in carnate, & apparatus mortalis. tomo. 8. 331. C D
 Sic nos vult lacte nutrire, ut non ibi remaneamus, sed crescendo per lac ad solidum cibum perueniamus. Ibidem. E
 Lactare ut nutritaris, sic nutrire ut crescas, sic cresce ut panem manduces. Ibidem. G
 A lacte non separaberis quo ad usque super matrem tuam es, ne prius fame moriaris priusquam panem manducare sis idoneus. tomo. 8. 331. I
 Quid sit lac

Quid sit lac ouium sumere. tomo. 9. 230. B
 Paulus lac & lanam ouium accepit, non tamen oues neglexit. Ibidem. F G
 Lac dat paruulis Christum. tomo. 10. 33. G
 Lacturnus.
 Lacturnus, deus. tomo. 5. 32. M
 Lacedaemonij.
 Lacedaemonij quomodo crediderint Lycurgo. tomo. 5. 85. A
 Lachrymae.
 Lachrymae vnde salsa. tomo. 3. 162. D
 Vbi lachrymae multae, ibi spiritalis ignis accenditur. tomo. 4. 256. E
 Lachrymans Marcellus Syracusa non pepercit. tomo. 5. 3. G
 Lachrymae tanto sunt veriores in homine, quanto est melior. tomo. 5. 191. C
 Absterge deus omnem lachrymam, & exponitur. Ibidem. E
 Lachrymas manducare die ac nocte. tomo. 8. 82. B C
 Lachrymae tuae dicuntur panes, non potus, illius qui desiderat fontem aquarum. Ibidem.
 Lachrymae vnde panes. tomo. 8. 325. G H
 Lachrymarum conuallis. tomo. 8. 201. D. tomo. 10. 263. A. & sequenti.
 Lachrymae orantium dulciores sunt quam gaudia theatrorum. tomo. 8. 325. G
 Consolatorias effundere lachrymas, non est effeminatum. tomo. 9. 207. E
 Lachrymae puerorum, testes sunt miseriae. tomo. 10. 95. C
 Lachrymae, doloris testes. tomo. 10. 120. I
 Lachrymae Christi, mundi gaudia sunt. tomo. 10. 179. K
 Petri lachrymae leguntur, satisfactio non legitur. tomo. 10. 186. M
 De lachrymis, compunctione, & poenitentia. tomo. 10. 283. E
 Lachrymae suaves sunt diligentibus deum. Ibidem. H
 Crebrae sunt lachrymae iustorum, in via. tomo. 10. 276. M
 Exempla lachrymantium. tomo. 10. 299. I K
 Lactantius.
 Lactantius vsus literis prophanis. tomo. 3. 10. L
 Lacus.
 Lacus multa potest representare. tomo. 5. 169. H
 Aliud est lacum aperire, aliud effodere. tomo. 8. 11. E
 Lacus est profunditas seculi. tomo. 8. 34. C
 Lacus miseriae, est profunditas iniquitatis, ex carnalibus concupiscentiis. tomo. 8. 75. H
 Lacus inferior, quis sit. tomo. 8. 211. A
 Lacus profundus peccatorum. tomo. 8. 359. F G
 In lacum descendunt, qui confessionem perdunt. Ibidem. F
 Ledere.
 Qui laedit vnum membrum, totum corpus laedit. tomo. 9. 140. M
 Iusti a malis laedi non possunt, nisi quantum deus permiserit. tomo. 9. 143. I & 250. I
 Deus duabus de causis permittit nos ab hoste laedi. tomo. 9. 250. I
 Laelius.
 Laelius. tomo. 5. 17. H
 Latari, Latitia.
 Latitia domus, quid significet. tomo. 5. 93. H
 Latitia. tomo. 5. 116. F. & 1 K
 Latari debemus in domino, & non in nobis. tomo. 8. 148. F G
 Latetur iustus in domino, & non in se, quia

IN DIVVM AVGVSTINVM.

&c. tomo. 8. 44. C. & 143. D E
 Latabor & exultabo in te, non in voluptate sensuum. tomo. 8. 13. F
 Cum latari iubet, cur in domino. tomo. 8. 238. K
 Ita semper letetur cor nostrum, ut timeat deum. tomo. 8. 207. A B. & sequenti.
 Latitia plena & perfecta, quando erit. tomo. 8. 243. G H
 Latitia tua causa, iustitia. tomo. 8. 84. F
 Cum latitia celestis & ineffabilis accepta fuerit, perit quodammodo humana mens & fit diuina. tomo. 8. 59. H
 Latitia non est foris quaerenda, sed intus. tomo. 8. 6. C
 Ineptae letitiae, & moderati mceroris pugna. tomo. 9. 226. H
 Cessando a latitia carnis, acquiritur latitia mentis. tomo. 9. 254. L
 Iusti in deo, iniusti vero non nisi latantur in seculo. tomo. 10. 278. E
 Latitia huius mundi, sapissimum in tristitia vertitur. tomo. 10. 309. K
 Laici.
 Laici scripserunt ad Augustinum. tomo. 1. 13. A
 A laico non erubescat discere presbyter. tomo. 7. 251. C
 Laici non immisceant se dispensationi spiritalium. tomo. 10. 296. F
 Bonorum & malorum laicorum cogitationes, & verba, cum viderint pastores male viuentes. tomo. 10. 41. L M.
 Lamech.
 Lamech an occiderit Cain. tomo. 4. 163. B
 Lamech homicidium perpetravit. tomo. 5. 130. H
 Lamech quot annis vixerit. tomo. 5. 126. K & M & 130. A
 Lamech duas vxores habuit, scilicet Ada & Sella. tomo. 5. 129. E
 Lampares.
 Lampares rex. 23. Assyriorum. tomo. 5. 161. H. in fin.
 Lampas.
 Lampades accense, bona opera. tomo. 2. 126. H & L. M. tomo. 4. 130. C. tomo. 21. M. & seq. & 22. H
 Lampades ardere. tomo. 10. 23. B C
 Lampades extinguunt, quid. tomo. 10. 22. B
 Lampadum, prudentum & fatuarum virginum, diuersitas. tomo. 10. 23. C
 Lana, Linum, Lanificium.
 Lana materies est & preparatio ad vestem, & quid significet. tomo. 8. 375. E
 Quid per lanam & linum intelligatur. tomo. 10. 234. L M
 Quid exerceat lanificium sanctum. tomo. 10. 235. A
 Languor.
 Languor est primae inobedientiae supplicium. tomo. 5. 124. L M
 Languor naturae nostrae quis sit. tomo. 8. 289. M
 Languor, quid sit. tomo. 8. 252. D
 Laomedon.
 Laomedon quomodo periurium incurrit. tomo. 5. 21. D E.
 Lapis.
 Iouem lapidem, prouerbiale. tomo. 1. 157. K
 Lapidum cognitio necessaria. tomo. 3. 7. H & sequentibus.
 Lapis capitulinus. tomo. 5. 20. G
 Lapidem, sub quo iacet mortuus remouere, est gratiam praedicare. tomo. 9. 79. D
 Lapidem a miliario. tomo. 10. 137. L
 De lapide Adamate & Magnete. tomo. 5. 198. E

Lapis Aesthon accensus nunquam extinguitur. Et de Pyrithe lapide Persico, qui manum vehementer se prementem vrit. tomo. 5. 198. M
 De lapide Selinite in eadem Perside, cuius candor interior cum luna crescit & decrescit. Ibidem.
 Lapis inuictus in bouis renibus. tomo. 5. 210. H
 Lapides quid. tomo. 10. 235. C D
 Lapis duritiam significat. tomo. 10. 26. C
 Lapis, in figura.
 Lapides duodecim extracti de iordane, & fixi in loca castrorum quid. tomo. 10. 180. L
 Quinque lapides de torrente a David collecti, quid significant. tomo. 10. 108. B
 Lapis quo David Goliath prostravit Christum figurabat. tomo. 10. 225. L.
 Lapis Christus.
 Lapis vnctus a Iacob, Christus est. tomo. 3. 138. G. tomo. 5. 143. D. tomo. 6. 58. G. tomo. 8. 89. L M. & seq. tomo. 10. 34. G H
 Et quod sit prophetia. tomo. 34. G. H. & 35. A
 Lapis sine manibus de mote praecipuus, Christus. tomo. 8. 84. G. H. & 93. B. & 95. F G & 242. G. & 247. E. tomo. 9. 8. A. & 19. L
 Christus sine opere maritali de iudaeis natus, lapis est de monte sine manibus excisus. tomo. 9. 126. B
 Lapis angularis Christus. tomo. 5. 167. B C. tomo. 10. 181. & 70. A.
 Cuius anguli sit lapis. tomo. 8. 212. L & 233. A B
 Lapis angularis ad quid valeat. tomo. 10. 41. I
 Lapis viuus. tomo. 6. 65. M. & seq.
 Lapis, Christus. tomo. 10. 34. G
 Lapis reprobatus ab aedificantibus, Christus. tomo. 3. 138. G. tomo. 6. 65. M
 Lapis reprobatus ab aedificantibus, quomodo factus sit in caput anguli. tomo. 8. 95. G. H. & 208. L M
 Iudaei lapidem angularem reprobaerunt aedificantes. tomo. 10. 136. F
 Aliud est a lapide conuassari, aliud conterere. tomo. 8. 93. B. & 280. L
 Lapis Christus conuassari paruos, conteret magnos. tomo. 8. 176. K
 Quicumque offenderit in lapidem illum, conuassabitur, super quem autem venerit lapis ille, conteret eum: exponitur. tomo. 10. 34. G H
 Qui offendant ad lapidem offensionis. tomo. 10. 73. H I
 Etiam Christiani aliqui offendunt ad lapidem offensionis. tomo. 10. 73. L
 Iudaei lapidis offensione quassati, praecelari aduentu conterentur. tomo. 10. 242. C. & 243. D
 Lapides, qui disti.
 Lapides, gentes idololatras, adorantes lapides. tomo. 8. 94. L. tomo. 9. 19. M. & 68. C
 Lapides Sion qui sint. tomo. 8. 249. B
 Lapides Christiani prius dicebantur, quia lapides pro deo colebant. tomo. 9. 68. C
 Quid sit lapides clamare. tomo. 10. 135. C D
 Laqueus.
 In laqueo diaboli, sunt duo. tomo. 8. 36. H I
 Laqueus occultus, occulta est cogitatio. tomo. 8. 14. I
 Laqueus interitus abscondentes, quomodo in ipsum incidant. tomo. 8. 55. C D
 Laquei venantium qui sint, & quibus tendantur. tomo. 8. 218. H I
 In laqueos

INDEX

In laqueos venantium, multos mittit verbum asperum. to. 8.218. I. & 220. G H
 Laqueus venantium, est dulcedo vitæ huius, qui tunc conteritur, &c. to. 3.318. E F
 Aliud est laqueum abscondere in via, aliud iuxta viam. to. 8.356. G H
 Laquei non in via, sed iuxta viam timendi. to. 10.46. D
 Laquei, quibus se implicant diuites volentes fieri. to. 10.93. L M
Largitas dei.
 Largitas dei erga nos. to. 9.16.2. M
 Vide, Beneficium, & Deus.
Lasciua.
 Lasciua semper lasciritati iuncta est. to. 10.159. B
Latere.
 Multa nos latere. to. 3.130. F
 Latere Christi quid. to. 4.208. E
 Prodenda quæ dū latent, nocent. to. 7.105. I
Latinus, Latium.
 Latini sermonis penuria. to. 5.81. A
 Latinus rex. to. 5.163. B
 Latinorum reges omnes cognominantur Siluij, à Siluo quarto rege ipsorum. Ibidem. M
 Latium post Aeneam, quæ deum fecerunt, vndecim reges habuit. to. 5.164. C D
Latitudo.
 Latitudo, in scripturis quid. to. 2.118. G & 125. E F. & H I. to. 10.62. I K
 Latitudo cordis, charitatem significat. to. 8.294. E
 Et quomodo. Eodem. 296. F G. & 301. A B
 Altitudo, latitudo, longitudo, & profundum. to. 10.62. I K
 Latitudo, profundum, altitudo, & longitudo, explicatu difficilia. Ibidem.
 Et quid significant in cruce domini. Ibidem. & sequent.
 De eo quod Apostolus, Vt possitis comprehendere cum omnibus sanctis, quæ sit latitudo, longitudo, altitudo & profundum. Homilia. to. 10.91. G. & sequent.
 Et ibidem longitudo, latitudo &c. bifariam expōita.
 Latitudinem facit charitas, & quomodo. to. 10.56. G
 In quo consistat longitudo, latitudo, altitudo, & profundum charitatis. to. 10.323. I
Latona.
 Latona, Apollinis mater. to. 5.159. H
Latria.
 Latria soli deo debetur. to. 2.41. K & 66. G H. to. 6.67. E. & 145. C. & 164. F
 Latria. to. 5.45. I. K
 Latria Gracæ dicitur seruitus quæ soli deo debetur. to. 5.49. G. Et 81. A
 Latria est cultus deo debitus, qui in Latino vno vocabulo nuncupari non potest. to. 5.81. D
 Patriam non recipiunt sibi sancti, nec angelis, nec homines. to. 5.86. K
 Latria censet ciuitas sancta seruiendum vni deo, non multis, vt infideles censuerunt, & leges statuerunt. Eodem. 182. K L
Latro.
 Latrones etiam pacem opāt, quauis eam inquietent. to. 5.180. K. & seq.
 Socratis exclamatio in magnos latrones priuatos. to. 10.293. I K

Latrones cum Christo crucifixi.
 Latronis boni fides, philosophia, confessio virtus, laus. to. 10.7. I K. & 188. I K. & sequent. copiose. & 193. E. & seq.
 Latro tunc creditur, quando Apostoli victi sunt, & defecerunt. to. 8.158. M
 Latro in confessione effudit ex se sanguinem, & factus est cibus dei: exclusit iniquitatem suam, accusauit eam & caruit. to. 8.159. C
 Latro in cruce Christum confitens, dubitantibus Apostolis, laudatur. to. 9.18. I. & 112. D
 Latro Christum in cruce pendentem confitebatur, quando Petrus turbabatur. to. 9.242. G
 Latro Christum confitens, designabat nullum à deo impium conuersum posse perire. Ibidem.
 Latronis confessio saluauit eum. to. 10.148. D
 Latro pendens cum domino, creditur in Christum, quando discipuli titubauerunt. to. 10.183. A
 Petrus tandiu Christum nouerat, quem in passione negauit: latro non nouerat eum, & confessus est. to. 10.188. I
 Laudabilis fuit latroni instante passione Christum confiteri, quam inter virtutum opera. Ibidem.
 Deprecatio latronis. to. 10.188. I K
 Latronem non solum fides, sed & deuotio saluauit. to. 10.189. C
 Latro in confessione, fide, & deuotione, imitandus est. to. 10.190. C D
 Latro nullum miraculum viderat Christum facientem, & tamen confessus est. to. 10.193. E
 Latro non solum credebat Christum resurrecturum, sed etiam regnaturum. to. 10.200. L
 Vbi latro Christum inuenit, sibi discipulus perdidit. to. 10.200. M
 Latronum crucifixorum insultatio. to. 4.115. M
 Boni latronis ad malum improperium. to. 10.193. H I
 Colloquiū latronū in cruce. to. 10.200. K L
 Duorum latronum differentia. to. 10.193. F G
Latronis uocatio, iustificatio, & in paradysum introductio.
 Boni latronis exaudita oratio. to. 9.209. K
 Responso Christi ad latronem. to. 10.188. L
 Latroni quare Christus promiserit paradysum. to. 10.190. B C
 Latro regnum in cruce poposcit, & obtinuit. to. 10.209. E
 Latro crucifixus cum Christo, quomodo eodem die fuit in paradiso. to. 2.56. I. & 93. G
 Latronis iustificatio qualis. to. 4.147. G
 Latronis martyrium. to. 7.248. B
 Latronis & Apostolorum collatio. Ibidem. B
 Latro in die passionis fuit cum Christo in paradiso. to. 9.113. M
 Christus opprobria crucis sustinuit, vt latronem glorificaret. to. 10.188. H. & seq.
 Latro nondum vocatus erat, & iam electus erat. Ibidem. K
 Christus latronem paradiso introducens, duplex beneficium operatus est. to. 10.193. C
 Latronis mentem immutauit Christus. Ibidem. Melius

Nullus regum, præter Christum, passus est latronem secum facere in ciuitatem suam ingressum. to. 10.193. D
 Latro in cruce se exiit à peccatis. Ibidem. I
 Latro adductus est à latrocinio ad iudicium, à iudice ad patibulum, à patibulo ad paradysum. to. 10.200. L
Latronis boni baptisimus.
 Latro crucifixus, an baptizatus. to. 4.52. G
 Retractio. to. 1.14. B. to. 4.131. I
 Retractio. to. 1.9. G. to. 7.92. C D
 Retractio. to. 1.11. F. in fine. Itē. to. 7.248. B
 Latro ad dexteram Christi in cruce, bonos in iudicio signat: alter ad sinistram, malos. to. 9.56. B C
Latrones Hierichuntij.
 De saucio à latronibus sauciat, parabola discussa. to. 10.56. B. & seq.
 Homo qui in latrones incidit, est totum genus humanum. to. 10.31. D
Latro Adam, & diabolus.
 Adam, mortis inuentor, non immerito latronis nomen incurrit. to. 10.190. B
 Diabolus dicitur latro primus, & vltimus. to. 9.167. F
 Latro est cauendus. to. 10.41. H
Latrocinia.
 Latrocinia quid sint. to. 5.32. A & F
 Latrocinia sūt regna, remota iustitia. Ibidem. A
Laturarij.
 Laturarij. to. 10.151. C.
Latus, Latera.
 Latera dicuntur, quicunque alicui coherant. to. 8.95. I
 Latera domus dei quæ sint. to. 8.325. I
 Ex latere Christi aperto fluxerunt duo sacramenta. to. 9.213. M
Lauare.
 Lauacrum aquæ in verbo, quo mudatur Ecclesia. to. 1.2. L
 Lauandi mos in Ecclesia. to. 2.119. F
 Lotio pedum in Ecclesia. Ibidem.
 Lauare faciem, mysticè. to. 4.275. A
 Deus abluat, non homo. to. 7.51. C D
 Lauare, & rigare, differunt. to. 8.8. H
 Lauare manus inter innocentes, quid sit. to. 8.27. M
 Quod Christus lauit pedes discipulorum, non ad sacramentum mundationis, sed ad exemplū humilitatis pertinebat. to. 8.225. D
 Lauare pedes dicitur quis proximo suo, cum iniurias remittit, & pro eo orat. to. 9.86. M. & sequent.
 Lauare stolas suas in sanguine agni, quid sit. to. 9.143. M. & seq. D
 Lauari, & mundari. to. 10.159. G H
 Lauari, & non mundari. Ibidem.
 Pilati sententia cum ablutione manuum. to. 10.189. K
 De lotionem pedum Apostolorum. to. 10.191. H. & 291. D E
 Non erubescant nobiles & potentes, exemplo Christi, abluere pedes pauperum. to. 10.191. H I
 Præceptum Helias Naaman septies lauari in Iordane. to. 10.229. L
Laudes.
 Laudes & vituperationes mouent. to. 1.42. C
 Laudatio bonæ vitæ comes. Ibidem. E
 Laudatio libera est à lege narrantis & tenentis historiam. to. 8.268. E
 Melius

Melius est vituperare, quam dolose laudare. to. 8.308. I
 Insanit, qui laudat quod non est bonum. to. 8.336. B
 Falsa laus, adulatio est. to. 8.353. K
 Aliud est laudare loquacem, aliud laudare veracem. to. 8.354. H
 Nemo laudat nisi quod ei placet. to. 8.376. I
 Laus in quo consistat. to. 9.106. I
 Laudes, folia arborum sunt. to. 10.4. M
Laus diuina.
 Omnia condita laudant deum. to. 1.30. I K
 to. 9.189. B. to. 10.111. B
 Laudis diuinæ gradus. to. 1.151. D E
 Deus in omnibus laudandus. to. 1.153. I
 Et in vitiosis laudandus deus. Ibidem. C D
 Ille laudat veraciter deum, qui veraciter amat. to. 2.123. K L
 Laus dei, sacrificium noui testamenti. Ibidem.
 Laus dei in beneficiis, & penis. to. 3.230. F
 In prosperis, & aduersis. to. 8.45. D & 51. D
 Laus dei cum opere. to. 3.230. F
 Laus dei. to. 3.241. A
 Laudem diuinam quomodo parit consideratio vnionis mirabilis, naturæ spiritalis & corporalis in animali, & omnium bonorum nobis in vita concessorum. to. 5.215. H I
 In laudibus dei quomodo proficiet omnia membra nostra, quando iam eorum non erit necessitas. to. 5.217. I K
 In laudem artificis, quomodo nos accendat pulchritudo multiplex nobis nota in gloria: & quomodo laudantes non fatigabimur. Ibidem. L
 In laudem canticæ cœlestis, quo nihil erit in gloria locundius. to. 5.218. B
 Ipsi laudant dominum, qui se subdunt domino. to. 8.44. H. & fo. seq. B
 Curuus est qui laudat deum quando sibi bene est, & blasphematur quando sibi male est. to. 8.45. D
 Omnis multitudo audit laudem dei, sed non in omni multitudine est laus dei. to. 8.57. B
 Quicquid egeris, bene age, & laudasti deum. Ibidem. H
 Laudare deum tota die, quid. Ibidem. & 165. I
 Sic lauda deum, vt nolis malè inimicis tuis. to. 8.75. M
 Laudare deum tibi prodest, non deo. Ibidem. M
 Non laudant dominum qui malè credunt, aut malè viuunt. to. 8.95. E
 Non potest esse laus dei, nisi in sanctis eius. to. 8.96. K
 Nam qui male viuunt, non eum laudant: & si prædicant lingua, blasphemant vita. Ibidem.
 Sicut notus est per omnes terras, ita laudatur per omnes terras. Ibidem. K
 Laus, immolatio in nobis est. to. 8.104. F G
 Eis prodest laudare deum qui bene viuunt. to. 8.105. H I
 Si malè viuunt, & bona dicunt, nondum laudas deum: si cum coeperis bene viuere, & meritis tuis attribuis quod bene viuisti, nondum laudas. Ibidem.
 Nec ille laudat deum qui malè viuunt, nec ille qui quasi de suo putat esse quod bene viuunt. Ibidem. I
 Laudetur deus bona voluntate, & gratiū sit quod laudatur. to. 8.114. D E
 Laudetur voluntate, non necessitate. Ibidem.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Laus dei à corde & ore Christiani recedere non debet, non vt laudetur in prosperis, & maledicatur in aduersis. Ibidem. I
 Non possem laudare deum, nisi mihi donaret laudare se posse. to. 8.140. D
 Laus ex ore meo exiens, plus placet deo, quàm magna victima adducta ad aram ipsius. to. 8.162. F
 Omnis creatura laudat deum, quoniã cum ipsa consideratur, laudatur deus. Ibidem. H
 Omnia laudant deum, quæ fecit deus, præter vitia, quæ non fecit. to. 8.158. I. & 327. B C
 Super omnem laudem dei adlicere, quid sit to. 8.166. F G
 Ad laudem dei tria oportet inuenire. to. 8.172. D E
 Qui laudabit nomen domini. to. 8.178. C D
 Si deficiat ab amore, deficiat à laude, & semper laudas si semper amas. to. 8.201. B
 Definis laudare deum, si definas amare. to. 8.208. G
 Quando bene tibi est, lauda misericordiam dei: quando malè tibi est, veritatem lauda. to. 8.223. C
 Securitas laudis, in laude dei. to. 8.231. L
 Beati quantum laudant, tantum vires acquirunt, & dulcescit quem laudant. to. 8.244. K
 Illius anima semper laudat dominum, quæ &c. to. 8.251. H I. & seq.
 Laudari vult deus: & hoc vt tu proficias, non vt ille sublimetur. to. 8.252. A
 In veritate deum lauda, quia si de tuo volueris, mentieris. Ibidem. B
 Christum quidam laudando impediunt, qui in illum vituperando seuebant. to. 8.262. E
 Semper à nobis laudatur deus, si semper amatur. to. 8.266. C
 Laudantem vidit deus quem probat amantem. Ibidem. F
 Verbo & opere laudare. Ibidem. F
 Laudari in nomine sancto dei, quid sit. Ibidem. G
 Potest esse laus dei vera & pia, vbi non est confessio peccatorum, quæ laus multo crebrius in scripturis confessio vocatur to. 8.269. G
 Laudes dei, sunt opera eius in præceptis. Ibidem. I
 Laudare laudem dei, qualis sit locutio. to. 8.270. G
 Non laudant deum, sed se, qui magnos se putant: quia nomen suum potius prædicari volunt, quàm nomen domini. to. 8.282. K
 Ille semper laudandus est qui est. Ibidem. L
 Quid sit, septies in die laudè dicere. to. 8.307. C
 Quidam laudando Christum, à Christo retrahunt. to. 8.308. I K
 Si non laudauerint serui dominum, superbi, ingrati, irreligiosi erunt: & non laudando dominum, faciunt vt seuerum sentiant. to. 8.336. G
 Si laudas, propiciabis: si non laudas, offendis: nec laudibus nostris ille crescit, sed nos. Ibidem. H
 Quoniam nobis expedit laudare deum, iubet misericorditer vt laudemus eum, non arroganter. Ibidem. H
 Quales sint qui laudent eum. Ibidem. I
 Ideo laudandus, quia bonus. to. 8.336. L

Laudem suam deus sic temperauit, vt firmorum esset & infirmorum. Eodem. 337. E
 Laudare debemus deum amando, non coactè: nec proposita mercede. Ibidem. & sequentibus.
 A laude dei nemo excusatur: nam ipsum vo-luisse, laudasse est: nec à te querit verba, sed cor. Eodem. 338. B
 Laudabis deum si transieris ad vituperationem tuam. to. 8.353. G
 Qui laudari non vult in transitu huius seculi, obmutescet cum venerit seculum seculi. to. 8.362. L
 Laus flagellantis, medicina est vulneris. Eodem. 363. B
 Non potes laudando deum finire, cuius magnitudo finem habere non potest. Ibidem. C
 Sicut eius magnitudinis non est finis: sic tuæ laudis non erit finis. Ibidem.
 Sine fine erit laus, quia sine fine amor. to. 8.357. K
 Vt homo se laudet, arrogatia est: vt se deus laudet, misericordia est. to. 8.362. I
 Laudare deum nec mortui cessant. to. 8.363. C D
 De operibus laudemus operantem, de conditis conditorè, de creatura creatorem. Ibidem. E
 In laudandis operibus dei, virtutem dei pronunciant. Ibidem. F G
 Laus dei in via te constituens, ostendet tibi quid diligas, quid timeas, quid appetas, quid fugias, quid eligas, & quid relictas. Ibidem. I
 Laudant deum omnia opera eius. to. 8.364. E F. & 376. I K
 Expedit tibi desicere laudando deum, quam proficere laudando te. to. 8.336. C
 Magnum est quod laudamus deum, sed quod laudamus, adhuc infirmum est. Ibidem. F
 Laudabo dominum in vita mea, quid sit. Ibidem. G H
 Qualis sit ista laudatio, vbi quadiu es, laudas. Ibidem. I
 Quare laudare debeamus dominum, & quare merces to. 8.368. H I
 Laudatio impiorum offendit deum. Eodem. 369. A
 Ideo laudate dominum, quia bonus est laudare dominum. to. 8.368. I. in fine.
 Lingua tua ad horam laudat, vita tua semper laudet. Ibidem. K
 Cum deus laudatur de bono opere tuo, opere tuo laudas deum. Ibidem.
 Quando perficitur in nobis laudatio dei. Ibidem. M
 Vis vt deo tuo locunda decoraq; sit laudatio, noli bonæ cantilinae tuæ obstreperem malis moribus. to. 8.368. M. in fine.
 Aures dei non ad os, sed ad cor: non ad linguam, sed ad vitam laudatoris patent. Eodem. 369. A
 In laude dei debet esse meditatio vitæ nostræ præsentis, quia exultatio sempiterna futuræ nostræ vitæ laus dei erit. to. 8.376. E
 Ad laudem dei exhortatio. to. 8.376. E
 Tunc definis laudare deum, quando à iustitia, & ab eo quod illi placet, declinas. to. 8.376. H
 Quod cœlestia & terrena omnia laudent deum. Ibidem. I K
 Laudare deum in excelsis, quid sit. Eod. 377. B
 Laudare

Laudare deum, est negocium beatorum. Ibidem.C
 Sic omnia laudant deum, cum considerata omnia pariunt laudem dei. Ibidem.H
 Charitas laudat deum, discordia blasphematur. tomo.8.378.M
 Peccata non laudant deum. tomo.9.129.D
 Laudes dei. tomo.9.165.L
 Non est pulchra laus in ore peccatoris. to.9.188.M
 Nemo suspensus laudator esse debet, sed dei tomo.10.7.I
 Deuare a dei laude. Ibidem.H
 Laudans dominum inuoca, & ab inimicis tuis saluus eris; locus expositus. tomo.10.7.H. & sequent. copiose.
 Peccatori vtrum proficit laudare deum. tomo.10.91.D
 Et vtrum possit. Ibidem.
 Laudare deum quibus proficit. tomo.10.91.D. & sequentibus.
 Quomodo deus verè laudetur. Ibidem.
 Laudare deum quando cessamus. tomo.10.98.B
 Laudat augeli Christum competenter, laudemus eum confidenter. to.10.133.G
 Bis deum laudamus, si nos piè accusamus, Deumque laudemus. to.10.148.A
 Qui se laudat, deum non laudat, sed se a deo auertit. tomo.10.150.E
 Omnis enim non mitis, superbus, elatus, asper, in se vult laudari, non in domino. tomo.10.320.D
 Laus humana, & laus sui.
 Laudis humana vanitas. to.2.53.AB
 Laudes hominum, quomodo accipiendae. to.2.65.M. & sequent.
 Multi laudantur, quorum facta non laudantur. to.2.64.K. & sequent.
 Laudari quomodo possit Christianus. to.2. epist.135. per totum.
 Laus humana quam noxia. to.3.240.C
 Laudari ab hominibus, spreto testimonio conscientiae, iactantiae vitium est. tomo.5.102.F
 Dulces se laudant, pauperes dominum laudant. tomo.8.24.M
 Laudando te bonum, efficietis malus. tomo.8.28.A.
 Qui nolunt laudari in domino, non sunt maestri. tomo.8.51.F.G
 Qui in se vult laudari, superbus est. Ibidem.F
 Vnde laudemur nihil nobis reliquit deus, sed totam intentionem nostram in laudem suam mitti iubet. to.8.147.B
 Laudantium linguis noli mollescere, nec frangi vituperantium. to.8.225.B
 Non ipsa laus humana culpanda est, sed propter ipsam laudem bene operari. tomo.8.295.D
 Laus quantaunque prouenerit homini iusto, non ibi debet esse finis boni, sed etià ipsa referenda est ad laudem dei: propter quem bona faciunt verè boni. Ibidem.
 Modus ostenditur quo te laudare possis, & arrogans non. tomo.8.365.G.H
 Laudes tolerandae Christiano, & inter illas tremendum. to.10.4.M
 Laudari velle quomodo debeat homo, & quomodo non. to.10.104.A
 Laudari a malè viuentibus. Ibidem.
 Laudari a bene viuentibus. Ibidem.C
 Non te laudes in bonis tuis, & non accusés deum in malis tuis. tomo.10.243.G

Laudis cupiditas, contemptus, & eius periculum.
 Laus humana fugienda. tomo.1.42.A. & sequent. to.8.163.G
 Laudari exoptant omnes mortales: Ennij dictum. tomo.3.92.M
 Laus humana quomodo quarendae, & fugiendae. tomo.4.271.D.E. & seq.
 De amore laudis, qui cum sit vitii, ob hoc virtus putatur: quia per ipsum vitia maiora cohibentur. tomo.5.45.D
 Amor laudis humanae, veritatis amori cedere debet. Ibidem.F
 Laudis cupiditas, Romanos ad facta miranda compulit. to.5.46.C
 Ex scelere laus. tomo.7.84.M
 Vide, Gloria.
 Propter amorem laudis humanae, multa magna fecerunt qui magis fuerunt in hoc seculo, quarentes non apud deum, sed apud homines gloriam. to.8.295.C
 Laudes grauant homines, & in periculum mittunt. tomo.10.4.M
 Laudes hominum quarentes, reprehensionibus eorum deficiunt. to.10.45.F
 Lauinia.
 Lauinia, Aeneae coniunx. to.5.163.C
 Lauiniorum anni. Eodem.127.D
 Laurentina.
 Laurentina, meretrix. tomo.5.51.M. & seq. Laurentius.
 Laurentij martyrii, & cruciatus. to.9.52.A
 Dum Laurentius Christi ardet desiderio, persecutoris poenam non sentit. tomo.10.269.B
 Laurentius eo lumine, quo accensus est, mundum illuminauit. Ibidem.
 In festo sancti Laurentij: Sermones quatuor. to.10.269.B. & seq.
 Laurentius, non breui supplicio peremptus est. Ibidem.C
 Laurentius non minori gloria, quam tres pueri missi in fornacem, est coronandus. Ibidem.D
 Sanctus Laurentius, grano sinapis comparatur. tomo.10.269.I
 Deuotiores Laurentium saluatori supplicia atrociora fecerunt. Ibidem.K
 Quibus de causis beatus Laurentius inter ceteros martyres praecipue honorandus. tomo.10.269.K. & sequent.
 Quare sanctus Laurentius traditus est igni Ibidem.M.
 Lazarus.
 Lazarus, interpretatur adiutus. tomo.4.80.H. tomo.8.164.A
 Lazari quadruidani suscitatio. to.4.132.L
 Sermo poëtico stylo, de eodem. tomo.10.44.I.K. & seq.
 Item alius sermo, de eodem. tomo.10.179.G. & sequent.
 Lazarum a mortuis suscitaturus Christus, fleuit. to.4.208.A. to.10.179.I
 Quod sit resuscitatus a domino praesentis, sed vixit & domino absente. tomo.8.168.D
 Mariam venientem ad Christum, commodum fuit plures sequi, vt resuscitatio nis Lazari testes fierent. to.9.78.L
 Mortuus Lazarus sub lapide, reus est sub lege. to.9.79.C
 Lazarus domino dicebatur dormire, qui

fororibus erat mortuus. tomo.9.78.C
 Qui Lazarum flebant, adhuc legem sapiebant veterem. to.9.210.E
 Lazarum quare Christus a mortuis resuscitauerit. to.10.44.L. & 179.H
 Sororum Lazari, ad aegrotantem, consolatoria orationes, & super funere deploratio. tomo.10.44.M. & seq.
 Mortuorum apud inferos colloquium in Lazari resuscitatione. to.10.45.C
 Lazarum quare Christus nominatim euocauerit. Ibidem.
 De suscitacione Lazari. to.10.179.G. & M
 Lazarum virtute propria suscitauit Christus. Ibidem.H
 Lazarus ad vnicam Christi vocem surrexit. Ibidem.
 Christus Lazarum suscitauit, vt corda Iudeorum incredula a morte peccati suscitaret. tomo.10.179.H
 Lazari resurrectione confirmatur fides Apostolorum in Christo. Ibidem.I
 Christus in morte Lazari diuinitus erat, & non humanitus. Ibidem.K.L
 Quare dominus praecipit lapidem tolli a sepulchro Lazari. Ibidem.M
 Anima Lazari ante corpori reddita est, quam dominus dixerit, Lazare veni foras. Ibidem.M. & seq.
 Quare Christus Lazarum non soluit, illum suscitando. to.10.180.A
 Christus ostendit in Lazaro duplicem virtutem suae operationis. Ibidem.
 Lazari mors, & suscitatio, quid adumbrant.
 Lazarus, & alij mortui, a domino resuscitati, quid significant. tomo.3.171.GH. to.9.77.D.E.
 Lazari resuscitati allegoria. tomo.4.132.L.M. & sequentibus.
 Lazarus quadruidanus, quid adumbrat. to.4.11.G. to.9.78.F. to.10.37.M. & 105.L.
 Confectus in peccatis, sepultus vt Lazarus. tomo.10.7.E
 Clamor Christi, in suscitando Lazaro, quid significarit. to.10.37.M
 Lazarum cum vinculis prodire, quid. tomo.10.147.M
 Quod discipuli Lazarum vincitum soluerunt, quid significatum. tomo.10.38.A & sequentibus.
 Lazari solutio a discipulis, Ecclesiae potestatem, qua peccator soluitur post peccatorum confessionem, significat. tomo.10.7.E.F.
 Lazarus, typus Ecclesiae. to.8.164.A
 Lazarus mendicis.
 Lazari mendici, & diuitis epulonis, parabola. tomo.10.23.L. & sequent. copiose. & 78.L.M. & seq. & 184.A.B
 Funeris medici Lazari, & diuitis, comparatio. to.10.23.L.M. & 184.A.B
 Lazari paupertatis, & vulgarij, comparatio. to.10.184.B.C. & seq.
 Lazari & diuitis epulonis, pauco temporis intervallo, mutatae sunt vices. tomo.10.238.I.
 Lazari & diuitis, allegoria. tomo.4.80.H & sequentibus.
 Lebbeus.
 Lebbeus, cognomen Iudae Thaddaei. tomo.4.99.I.
 Lectus.

Lecti sternebantur in honorem deorum. tomo.5.25.M
 Lecti nomine, voluptas carnis significatur, cum delectatione seculari, in quo requiescit animus aeger, qui tunc per singulas noctes lauitur, cum &c. to.8.8.G.H
 Lectus, pro quiete ponitur: & significat illos qui quietam vitam agunt. to.8.60.H. & 244.E.F.
 Lectus doloris, infirmitas est carnis. tomo.8.80.C.
 Erunt duo in lecto vno: vnus assumetur, & alius relinquetur, quid sit. tomo.8.244.E & 334.M. & seq.
 Legatus, Legatio.
 Athenas missi legati. to.5.25.L
 De eo quod Apollolus dicit, Legatione fungimur pro Christo: Homilia. tomo.10.119.K. & sequentibus.
 Legio.
 Legiones disponuntur in vrbe. to.5.19.C.D
 Legere, Lectio.
 Lectio Imperitorum, qualis. to.1.106.D
 Lectores scripturarum, duplices. tomo.1.167.D.F. & G
 Vide, Scriptura.
 Quid in primis legendum. tomo.2.2.B. & H to.3.6.F.G. & seq. capite.
 Lectorem saepe interrumpit oratio. to.2.176.M. & seq.
 Qualem lectorem scriptura postulet. tomo.3.5.H.
 Lectio nobis hic necessaria, non in patria. tomo.8.227.F
 Lectio, meditationis, orationis, & contemplationis, discrimen. to.9.178.D
 Lector praelegebat ex scripturis aliqua, de quibus sermo fieret. tomo.10.38.C
 Diuinae lectiones ita sibi connectuntur, tanquam sit vna lectio. tomo.10.149.C
 Lectio assidua, quid proficit. to.10.185.D
 Lectio assidua purificat omnia. Ibidem.
 Lemures.
 Lemures, laruae, lares, quid sint. tomo.5.77.C.
 Lenitas.
 Lenitas erga malos. to.1.1. In Possidonio.
 Lenticula.
 Lenticulam desiderauit Esau. to.8.94.D
 Lenticula Alexandrina. Ibidem.
 Leon.
 Leon, sacerdos Aegyptius. tomo.4.88.F
 Leones.
 De leone paralogismus. to.1.125.K
 Leoni comparatur diabolus. to.2.123.G.H to.3.13.I. to.8.264.I
 Leo, in bono, & in malo. to.3.13.I.K tomo.8.105.G
 Leo, significat Matthaeum Euangelistam. tomo.4.86.B
 Leo in cubili dicitur, in quo & vis & dolus operatur. to.8.15.E
 Leones, & catuli leonum, qui sint. to.8.122.G
 Leonum molas quando confregit Christus. tomo.8.125.L.M
 Leo, est Christianus. to.4.204.F
 Leonis nomine, ipse maior princeps demoniorum intelligitur. to.8.263.E
 Leonum catuli, demones. to.8.246.K.L. & 263.E
 Leo Christum significat, propterea non adorandus leo. to.8.263.C

Lepra.
 Lepra percussit Ozias, sacerdotium inuadens. to.2.10.F
 Lepra, quid significet. to.4.81.G
 Leprosa manus sinu immissa. tomo.3.162.L tomo.8.176.L
 Lepra Mariae murmuratricis. tomo.3.164.H
 Lepra Naaman. to.3.168.B
 Lepra Giezi. Ibidem.C
 Leprosi in corde, mudati in cute. to.10.65.F
 Lepra mystice quid significet. to.10.66.A
 Omnes auari sunt intus lepra perfuni. tomo.10.230.D
 Ad leproso, vt patientiam teneant. tomo.10.293.K
 Plerique propter peccata lepra percussi. Eodem.294.B.C.
 Lepus.
 Lepus, minutum est animal, & infirmum: & quid significet. to.8.262.M
 Lepus in scripturis mystice, quid. tomo.10.102.K.
 Lethargicus.
 Lethargici, vnde fortiores solitò. tomo.1.135.C.D.
 Lethargici qui sunt, & quos figurent. tomo.2.157.M
 Lethargici somno periclitantur. to.8.57.F
 Lethargici, qui. to.10.49.M
 Lethargici spirituales, qui. to.10.50.A. & seq.
 Lethe.
 Letheus fluuius. to.5.90.C
 Leuana.
 Leuana, dea. tomo.5.34.F
 Leuare.
 Leuare se ad deum aliud est, & aliud est se leuare contra deum. to.10.120.H
 Manus sanctas vbique leuare possumus. tomo.10.193.B
 Quid sit leuare manus. to.10.174.I
 Nemo seipsum leuare potest ad superna. tomo.10.242.I.K
 Leucippus.
 Leucippus, rex. tomo.5.155.B
 Leucius.
 Leucij Manichaei acta, sub nomine Apostolorum scripta. to.6.125.K
 Leucothea.
 Leucothea, siue Matuta. tomo.5.161.E
 Leue.
 Quae leua videntur esse, interdum grauisima. tomo.3.411.K
 Leui.
 Leui, in lumbis Abrahae decimatus. tomo.3.132.G. & 144.F. & 147.G. to.7.152.K
 Leui est ipse qui & Matthaeus. to.4.98.F
 Tribus leui. to.5.152.M
 Leuita, interpretatur assumptus. tomo.9.204.D.
 Lex.
 Lex, a lectione dicta. tomo.4.205.M
 Legis vnum nomen est, sed tripartitam habet intelligentiam. Ibidem.
 Legis acceptiones. tomo.4.144.H.I. tomo.9.76.M
 Legum genera tria. tomo.6.34.D.E
 Legis vocabulū generaliter & specialiter accipi. tomo.1.8.L. to.3.105.C
 Lex in Graco, masculini generis esse monstratur. tomo.8.297.F
 Quod in Latina lingua foemini, in Graeco masculinū est. to.8.133.F
 Quod masculinum vim habeat magis, quia regit non regitur. Ibidem.
 Ratio legis, anima. to.1.141.F.G
 Modi exponendae legis. to.3.109.C
 Lex diuina, Lex aeterna, Lex prima.
 Lex quae in deo, disciplina est vitae. tomo.1.109.B.C.
 Lex supra mentem hominis, veritatem docet. tomo.1.162.A. to.3.242.B
 Inter legem diuinam, & leges gentium, magna distantia. tomo.1.20.E.F. & seq.
 Lex dei immutabilis, quum leges humanae pro ratione temporum variantur. Ibidem.F
 Lex aeterna, moderatrix humanarum. tomo.1.141.E
 Leges duae, aeterna & temporalis. Ibidem. & sequentibus.
 Lex aeterna, Lex humana, quid valeant. tomo.1.143.B.C
 Legem summam cognoscere fas, iudicare nequaquam. to.1.162.D.E
 Lex dei. tomo.3.235.M
 Lex curiae caelestis, & ius reipublicae, dei voluntas est. tomo.5.17.B
 A legibus diuinae prouidentiae, nihil excipitur. to.5.44.D.E
 In legibus aeternis, quae viuunt in dei sapientia, omnia vident angeli. tomo.5.79.M
 Lex scripta.
 Lex scripta in cordibus Christianorum. tomo.3.185.I. & fo. seq. F
 Lex digito dei scripta. tomo.4.221.K to.10.39.M. & 61.B
 Lex naturae, quomodo scripta in cordibus humanis. to.4.274.A
 Quod sine verbo dei scripta non sit. tomo.8.106.L
 Quod lege scripta, lex naturae instauratur, augeatur, & firmetur, vt praeparantes grauius peccent. to.8.303.H
 Lex, quare in tabulis lapideis scripta. tomo.10.39.M
 Lex scripta in tabulis lapideis, non in tabulis cordis carnalibus. to.10.61.C. & seq.
 Lex spiritus in corde scribitur, non in lapide. Ibidem.E
 Lex prima. to.10.145.E
 Legis datio.
 Lex quomodo iniusto posita, non iusto. tomo.3.183.E to.4.289.G
 Ante legem habuerunt Hebraei literas. tomo.4.34.A
 Populus Israel quid fecerit interim dum Moyses tabulas legis acciperet. to.4.38.K
 Legis datae tabulas quare Moyses confregit, & rursum alias accepit. Ibidem.L
 Lex quare data. tomo.4.143.F. & 290.I.K. tomo.8.123.K.L
 Legem quare deus non a primordio dederit. tomo.4.162.H
 Lex patribus data est. to.4.203.L
 Ordo fuit primò legem dare, postea vero misericordiam. to.4.207.H
 Lex per Moysen data, quid sit. tomo.4.207.G.H.
 Lex data per Moysen, iustitia habebat terrenam. tomo.4.212.L
 Legis sacrificia, quare cessare debuerunt. to.5.82.B. & sequent.
 Vide Sacrificium, & Victimam.

INDEX

Lex Moyſi data eſt edictis angelorum, cun-
cto populo vidente mirabilia, vt ad dei
cultum traherentur. to. 5. 85. A & G
Signa mirabilia in legis datione. to. 5. 85. A
Lex diſtributione temporum data eſt, quæ
prius haberet promiſſa terrena, quibus
tamen ſignificarentur æterna: quæ viſi-
bilibus ſacramentis celebrarent multi,
intelligerent pauci. Ibidem. G
Lex in tabulis lapideis. tomo. 5. 86. D
Legi veteri, quomodo reddita ſunt multa
miraculorum teſtimonia. Ibidem. E
De lege data in monte Sina, quinquageſimo
die poſt immolationem agni, quæ ſcripta
eſt digito dei, qui ſpirituſanctus in Eu-
gelio dicitur, qui quinquageſimo die
miſſus eſt Apoſtoliſ poſt Chriſti immo-
lationem. to. 5. 144. E. & ſeq.
Lex dei data eſt per Moyſen, quæ dicitur ve-
tus teſtamentum. Eodem. 158. D
Lex vetus data eſt in mote Sina, lex noua in
mote Sion. to. 5. 175. M. & ſeq. t. 6. 17. A. B
Legem carnaliter accipientes Iudei, & eius
promiſſa terrena neſciẽtes eſſe figuram
cæleſtium rerum, oppreſſi dicere au-
dent, vanus eſt qui ſeruit deo. tomo. 5.
195. G. & ſeq.
Cur data ſit lex ſcripta, quæ in cordi-
bus iam ſcripta erat. to. 8. 123. L
Ibi lex, vbi interrogatio. Ibidem.
Ideo data eſt, vt ægrũ de morbo conuin-
ceret, qui ſibi ſanus videbatur: vt pecca-
ta demonſtraret, non vt auferret. tomo.
8. 201. F. G
Lex ad hoc data eſt, vt conuinceretur lan-
guidas, & medicũ imploraret. t. 8. 25. 4. C
Quid ſignificet quod data ſit quinquage-
ſimo die poſt occiſionem agni. tomo.
8. 221. L
Quod lex minetur pœnam, quia non poteſt
dare iuſtitiam. to. 8. 303. M
Oportebat vt lex daretur ſuperbis, qua diſ-
ſipata tempus fuit vt per vnigenitum fi-
lium dei miſericordia mitteretur. Eo-
dem. 304. G
Cur deus bonus eis dederit legem bonam,
quos eadem lex viuificare non poſſet,
nec vlla eſſet ex bona lege iuſtitia. Ibi-
dem. L
Ad hoc data eſt lex, vt te de magno paruũ
faceret, & ad faciendam legem vires de-
tuo non habere demonſtraret, ac ſic in-
ops ad gratiam confugeret. Ibidem. M
Lex per Moyſen, data eſt, gratia, &c. expo-
nuntur contra Manichæos. to. 8. 318. F. G
Lex quomodo per Moyſen data eſt. tomo.
9. 7. B.
Quare lex data eſt. to. 9. 220. C. to. 10. 68. G
& L. & 120. I
Quia lex ſubintravit, vt abundaret delictũ:
exponitur. to. 10. 57. F
De verbis Apoſtoli, ſi enim data eſſet lex
quæ poſſet viuificare, omnino ex lege ef-
ſet iuſtitia. to. 10. 68. F. & ſeq.
Lex in adiutorium homini data. to. 10. 68. H
Lex eſt data contra peccatum. to. 10. 145. H
Homo ante legem fuit peccator, data lege
atque tranſgreſſa, factus eſt præuaria-
tor. Ibidem.
Põſt legem datam, grauius eſt peccatum.
Ibidem. F

Ante legem datam, peccabatur contra le-
gem dei occultam. to. 10. 149. E. F
Lex vetus, & noua.
Legis nouæ, veteriſque diſcrimen. to. 3. 13. G
& 186. E
Legis veteris, & nouæ, non eadem ratio. to-
mo. 3. 13. G
Vetus lex, mortem: noua, iuſtitiam mini-
ſtrat. Eodem. 185. C
Legis veteris facta & miracula, ſub com-
pendio enarrata. tomo. 3. 169. L. & ſeq.
copioſe.
Legis repetitio nouum teſtamentum ſigni-
ficabat. to. 4. 40. G. H
Legis & gratiæ diſcrimen. tomo. 4. 238. E.
to. 6. 136. C. D. to. 7. 166. B. & 172. H
Lex vetus, & lex noua, vnde ſic appellatæ.
tomo. 3. 185. H
Lex ſcripta in cordibus. Ibidem. I.
& ſo. ſeq. F
Legis veteris, & teſtamenti noui propria,
ſive diſtinctio. to. 10. 80. H
Lex vetus & lex noua, duo nomina ſunt v-
nius rei. to. 8. 187. A
Inter legem ſuſcitari, & ponere teſtimo-
nium, ſi intereſt. Ibidem. B
Lex vetus idem quod noua præcipiebat.
tomo. 9. 7. D. E
Lex vetus quare dicitur Iudæorum. tomo.
9. 100. K. L.
Lex & gratia.
Legis & Euangelij diſcrimen. to. 1. 171. K. L.
to. 2. 146. L
Legem poſt Euangelium, non eſſe ſeruan-
dam. to. 2. 11. C. & ſeq.
Lex obſeruata poſt Euangelium, peſtifera.
tomo. 2. 12. A
Lex & gratia diſtinguenda. tomo. 2. 89. C.
& 139. A. B
Lex per literam, ſignificatur. to. 3. 182. D.
Et gratia per ſpiritu. to. 6. 67. A
Legis obſeruatio, gratia dei. tomo. 3. 182. L
& ſeq.
Lex operum, & lex fidei, quomodo inter ſe
diſſerant. Eodem. 183. M
Lex & gratia. tomo. 3. 236. B. to. 7. 193. A. B.
Lex ſine gratia, ſola litera eſt. to. 4. 144. K
to. 7. 284. M.
Lex licet ſit bona, tamen ſine gratia pecca-
tum auget. to. 5. 108. K. & ſeq.
Lex ſecunda, id eſt nouum teſtamentum in-
choauit à Hieruſalem. to. 5. 176. A
Lex, & promiſſio, opponuntur. to. 6. 137. B. C
Lex Chriſti, quid ſit. tomo. 4. 295. E. tomo.
7. 12. L.
Legis reuelatio, non eſt gratia iuſtificans.
tomo. 7. 166. B
Lex quid poſſit, quid item gratia, Pauli teſ-
timonia. to. 7. 187. B. C. & ſeq.
K. L. & ſeq.
Lex bona, quia mittit ad gratiã. t. 7. 198. B. C
Lex dei, baculus Helifæi. Ibidem. F. G
Lex ſine gratia, non niſi præuariatores fa-
cit. to. 7. 285. A. tomo. 9. 121. D
Lex ſine gratia, ſola litera eſt: manet ad con-
uincendam iniquitatem non ad dandam
ſalutem. to. 8. 167. D
Quod cõparetur baculo Helifæi, & qua-
re. Ibidem. F. G
Cur ſacramenta legis Moſaicæ non ſint
impoſita credentibus ex gentibus. to-
mo. 8. 360. C

Legem ſine gratia non poſſe operari, ſigu-
raliter oſtenditur. Ibidem. D
Lex ſine gratia impleri non poteſt. tomo.
8. 360. D
Cancellos fecit nobis lex, vt non inuenien-
do quã exiremus, ad gloriam conuola-
remus. to. 10. 57. G
Legem tulit dominus ad gratiam, & quare.
tomo. 10. 108. C
Ab eodem lex profecta eſt, & Euangelium.
to. 10. 149. E
Legis impletio, Legis iuſtificatio.
Lex neminem iuſtificat. to. 7. 194. H. I
Legis cognitio non iuſtificat. to. 3. 183. M
Lex impletur ex dei beneficio. tomo. 3. 185. G
tomo. 4. 36. L. & 40. H
An ignoratis fratres, ſciẽtibus enim legem
loquor, &c. exponitur. to. 4. 133. B. & ſeq.
Legem naturaliter facere, quomodo acci-
piendum. to. 3. 238. M
Legis conſummatio in charitate poſita. to.
4. 287. B. C. & 293. K. L
Legis opera, non ſufficiunt ad iuſtificatio-
nem. to. 4. 289. K
Legis opera eſſe duplicia. Ibidem. & 293. I
Legem non poſſe impleri, niſi à ſpirituali-
bus. to. 4. 143. K
Lex ſpiritualiter intelligenda. to. 4. 283. D
Legem perficere nemo potuit. Ibidem. F
Lex bona, quæ per gratiam liberatoris im-
pletur. Ibidem.
Legem non impleri viribus humanis. Ibid.
Ante legem, ſub lege, ſub gratia, in pace,
quatuor hominis gradus. tomo. 4. 283. E
& 294. B. C
Legem veterem Chriſtiani ſpiritualiter ob-
ſeruant. to. 6. 4. B
Legem implere, quid ſit. Eodem. 73. E. F
Lex naturalis nullo iuſticiat ad iuſtificatio-
nem. to. 7. 157. H. I. & 161. G. H
Lex impletur amore, nõ timore. to. 8. 45. M
Quod impletur in nomine ſaluatoris,
nõ in viribus præſumẽtis. to. 8. 80. B. C
Sunt qui tenent legem dei memoria, & non
implent vita: ſed qui implent vita, non
poſſunt non tenere memoria. Eod. 130. G
Quomodo naſcuntur omnia opera bona,
cum quiſque bene vitur lege, ſic naſcũ-
tur opera mala, ſi malè vitur. to. 8. 133. G
Lex iuſta miniſtros habeat innocentes. to-
mo. 8. 106. L
Contra leges ſuas imperator non facit, cum
confeſſus dat indulgentiam. Ibidem. I
Non poteſt impleri niſi per charitatem.
Eodem. 167. H
Lex ex corde nullo modo impleri poteſt,
quæ ſeruat formidine pœnæ, nõ amo-
re iuſtitia. to. 8. 187. K
Qui timore pœnæ, non amore iuſtitia, opus
legis facit, profecto inuitus facit, & ideo
non amicus, ſed inimicus eſſe probatur
legis. to. 8. 294. E. & 298. C
Perire ſine lege dicuntur, qui legem non au-
dierunt. to. 9. 99. L. M
Tota lex in duobus præceptis eſt. tomo. 9.
200. C. & 204. G. H.
Legis conditio, perfectio, utilitas, effectus.
Lex. tomo. 3. 185. G. & 238. B. & M.
Lex & doctrina occidit, niſi ſpiritu viuifi-
cetur. to. 2. 103. F. G
Legis utilitas, & quod ſpiritualis. tomo. 2.
146. K. L. & 168. F. G.

Legis

Legis ſeruitus. to. 3. 11. L. to. 6. 21. E. F
Legis exponendæ, quatuor modi. to. 3. 109. C
Cognitio legis. Eodem. 183. M
Legis amor. to. 3. 235. K
Legis ſcrutatio. Ibidem.
Lex dei ferenda. Ibidem. M
Legis litera occidit. Ibidem. 236. A
Legis viuificator ſpiritus. Ibidem.
Lex peccata demõſtrat, nõ auferit. t. 4. 283.
E. & ſo. ſeq. B. & 287. K. in prin. & 291. C.
Legis iuſtitia, terrena, & carnalis. tomo.
4. 290. D
Cur ſaluator tentanti ſe diabolo non aliter
quã exemplis legis reſiſtit. to. 4. 205. B. C
Legem Apoſtolus non reprehendit. tomo.
4. 144. E
Legem iram operari quid. to. 4. 209. F
Lex quidem ſancta, & mandatum ſanctum,
& iuſtum, & bonum, &c. exponitur. to.
5. 108. L. M
Lex ſignatur per Moyſen. tomo. 3. 7. M.
to. 6. 11. L. M
Contra aduerſarium legis & prophetarum
Eodem. 126. L
Legem & prophetas condemnabant Mani-
chæi. Ibidem. M. & 6. A
Cerdoniani item, & Marcionitæ. tomo. 1.
13. L. to. 6. 4. F. in fine. & 126. L
Contra Hebion & Cerinthus, nimium tri-
buebant legi Moſaicæ. to. 6. 4. B
Lex eſt bona, laudat & bona, contra Mani-
chæos. to. 6. 67. A. B. & ſeq.
Legis præcepta duplicia. tomo. 6. 42. D. E.
& 53. G. H. & 76. G
Lex miniſtratio mortis dicta. to. 6. 136. D. E
& ſeq.
Lex domini, Chriſtus. to. 8. 20. G
Lex in Chriſto, lex cũ miſericordia. t. 8. 31. D
Legem dei, inſtructorioſ tenent Iudæi ſuper-
ſtitioſ. Eodem. 130. G
Lex vetus præcebat conuincendo de reatu
& prohibendo, non ſaluando. to. 8. 43. F
Legem memoria ſolummodo tenentes. to-
mo. 8. 130. G. H
Præuicatori legis non acceſſit ex lege iu-
ſtificatio, quam lex iubet, ſed præuaria-
catio quam ipſe fecit. to. 8. 148. I
Lex infirmata dicitur, quia infirmos facit
minando pœnã, nec iuuando per gratiã:
quæ tunc perficitur, cum &c. to. 8. 153. D
Legem dei ille piè atredit, cuius aurem in-
clinat humilitas, non cuius erigit cerui-
cem ſuperbia. to. 8. 186. F
In lege veteri præualebat timor, in noua
amor. Ibidem. M
Legem ſubintrante abundauit peccatum. to-
mo. 8. 254. E
Lex nobis firmamentum eſt. to. 8. 227. F
Quam ſibi legem poni petat Dauid, cum ſu-
ito non ſit lex poſita. to. 8. 294. D
Ille qui legis meminit, nec eã diligit, reus
eſt eo modo ſicut illi iniuſti quibus da-
ta eſt ia tabulis lapideis. Ibidem. F
Ille legem dei exquirit ſemper, qui quam
habet agendo, exquirat perficiendo. Ibi.
Quare lex ſit poſita eis, qui eam non erant
ſeruaturi: & quid habeat utilitatis, vt ea
ſubintrante abundaret delictum, nemo
comprehendit, niſi à domino acceperit
intellectum. Ibidem. H
Legem non cuſtodit, niſi hoc donet & ad-
iuuet ſpiritus viuificans. tomo. 8. 297. K
Legis meditatione ſeruat humilitas, vt

IN DIVVM AVGVSTINVM.

pœnalis euadatur humilitas. to. 8. 298. K
Legis meditatio niſi ſit in fide, quæ per di-
lectionem operatur, nunquam propter
eam poſſet ad vitam beatam quiſpiam
peruenire. to. 8. 299. L
Lex, ſine promiſſionis gratia, non ſolũ non
aufert, verumetiam & auget peccatum.
to. 8. 303. B
Quod lex ſine data in paradifo, ſive natu-
raliter inſita, ſive literis promulgata,
ad hoc prodeſt, vt mittat ad legem gra-
tiæ. Ibidem. I
Lex dei non diligitur, niſi ab his qui dili-
gunt deum. to. 8. 307. B
Qui legem dei diligit, etiam quod in ea nõ
intelligit, honorat: ideo nõ eſt ei lex ſcã-
dalum. Ibidem. D
Non data eſt lex quæ poſſet viuificare, ſed
quæ oftendit peccata peccatori. tomo.
8. 328. F
Quod lex fecit reum, ſed liberavit lator le-
gis: quia data eſt vt terreat, cõſtringat-
que in reatum, & peccata oftendat: non
vt à peccatis ſoluat. Ibidem.
Eſt lex miſericordiæ & propiciationis dei:
illa fuit timoris, iſta charitatis. tomo.
8. 328. F
Lex charitatis dat veniam peccatis, delet
præterita, admonet de futuris, in via nõ
deſerit contitem, comes ſit ei quem du-
cit in via. Ibidem.
Lex charitatis quæ ſit. Ibidem. G
Lex vetus peccatores conuincebat, non au-
tem ſanabat: quæ per piſcinam, quinque
habes porticus, ſignificabatur. to. 9. 32. L
Iudicari per legem dicuntur, qui legem cõ-
tempserunt. to. 9. 99. L
Peccant in lege qui poſtquam eam ſuſcepe-
rint, infirmitate non implent. Ibidem.
Omnia veteris legis, erant aliquid in noua
ſignificantiã. to. 9. 52. M
Legem ſcientes Chriſtum condemnarunt,
ignorantes autem in eum crediderunt.
to. 9. 57. D
Lex aliquando à prophetis diſtinguitur, ali-
quando pro omnibus ſacris ſcripturis
accipitur. to. 9. 76. M
Obſervantiæ legis, & eiufdem contemptus,
acquiſitio. to. 10. 3. B. C
Quod lex ſpiritualis, & non carnalis ſit. to.
10. 67. F. & ſeq.
Peccatum, quomodo per legem cognofci-
tur. to. 10. 58. C. D. & ſeq.
Paulus, contra Manichæos, legis laudator.
tomo. 10. 58. M
De verbis Apoſtoli, Lex peccatum eſt: Ab-
ſit. Sed peccatũ non cognoui niſi per le-
gem: Sermo. to. 10. 57. F. G. & ſeq. & 59. C.
& ſeq.
Et quod locus iſte difficilis & periculo-
ſus eſt. to. 10. 59. C. D.
Lex quõ facit præuariatores. to. 10. 66. L
Lex, ſpiritus vitæ. to. 10. 61. A
Lex iubet, minatur, & non adiuuat. tomo.
10. 67. G
Legis affectus. to. 10. 57. A. B. & ſeq. copioſe.
Lex infirmatur per carnem: exponitur.
tomo. 10. 61. F
Utilitas legis. to. 10. 68. L
Lex, verũ bona & ſancta. to. 10. 73. B. C. & ſeq.
Lex ſignatur in quinario & denario nume-
ro. Eodem. 108. B
Lex ſpiritualis eſt, ſed non carnales venun-

datione peccati ſumus. to. 10. 147. E
Deus homines lege terruit, quos Euangelio
ſanauit. to. 10. 162. H
De meditatione legis dei. to. 10. 185. B
Legis obſeruatio, impletio, abrogatio, finis.
Lex quatenus abrogata. t. 2. 4. G. H. & 168. I
& ſeq. L. M. to. 7. 194. C
Lex quare pedagogus dicitur. to. 2. 139. A
Legis plenitudo quo charitas. Ibid. B. C.
to. 8. 360. D. to. 10. 108. B.
Obſeruatio legis. to. 3. 182. L. & ſeq.
Lex quõ iniuſto eſt poſita, nõ iuſto. t. 3. 183. E
Legis factores iuſtificabuntur: quomodo ac-
cipiendum. tomo. 3. 186. H. I. & ſeq.
Lex & prophetæ ad Ioãnem. to. 4. 129. G.
& 172. C. & 207. E. F. to. 7. 194. F
Chriſtus legem non aboleuit, ſed impleuit
tomo. 6. 16. B
Non veni ſoluere legem, ſed adimplere ex-
ponitur. to. 4. 205. H. & ſeq.
Legem Moyſi quatenus nos ſeruamus. t. 6. 15. L
Vbi lex nõ eſt, nec præuicatio. t. 5. 140. M
De lege Moyſi ſpiritualiter intelligenda, ne
in damnabilia murmura carnalis ſenſus
incurrat. to. 5. 195. G. & ſeq.
Legis finis, Chriſtus. to. 3. 238. B. to. 4. 172. A.
C. D. to. 8. 114. H. 121. G. to. 9. 140. E
Legis impletio per ſpiritu ſanctum. to. 2.
84. A. B. & 120. J. to. 7. 193. B
Legem prætereuntes, qui ſint. to. 8. 207. G
In lege factorum, eſt dei iubentis iuſtitia
in lege fidei, dei ſubuenientis miſericor-
dia. to. 8. 294. A
Lex implenda, ſed non miniſterio præuari-
catorum. to. 10. 40. A
Omnes in legem deliquimus. Ibidem.
Impedimentum fuit Apoſtolo venienti
Chriſtum, ambulare in iuſtitia legis ſine
querela. to. 10. 73. D
Quomodo legis iuſtitia implebatur etiã à
ſanctiſſimis Phariſæis. to. 10. 73. F. G. & ſeq.
De timore duplici, & duplici iuſtitia. Ibi.
De verbis apoſtoli, Inuicẽ onera veſtra por-
tate, & ſic adimplebitis legem Chriſti:
Sermones duo. to. 10. 80. G. H
Iudæi legem acceperunt, quam bibere non
potuerunt. to. 10. 129. A
Legem implere quid. to. 10. 149. K
Quiſquis putat ſe legem impleſſe, ſuper-
bus eſt. Ibidem. M
Si à malo receſſeris, & non feceris bonum,
tranſgreſſor es legis. to. 10. 156. C
Omniſ lex in vno ſermone impletur in no-
bis. to. 10. 157. I
Qui vniuerſam legem compleuit, offendiſ
autem in vno, factus eſt omnium reus;
exponitur. Ibidem. H. I
Lex & prophetæ vſque ad Ioãnem, ſed gra-
tia dei non habet finem. to. 10. 212. F
Eſſe ſub lege.
Sub lege eſſe, quid ſit. to. 2. 17. A. & ſeq.
Aliud eſſe in lege, aliud ſub lege. tomo.
8. 3. F. & to. 3. 177. E
Homo ſub lege eſſe dicitur, ſi legem non
implet. to. 9. 5. M
Præmia corporalia concupiẽs à deo, ſub
lege eſt. to. 9. 7. H
Sub lege eſſe, & non ſub gratia. to. 10. 68. K
Quis lege legitime vtatur. Ibidem.
Legitimum.
Legitimum non legitime habere. tomo.
7. 93. H. I

Lex peccati, & mortis.
 Lex alia in membris contraria legi mentis.
 to. 1.6. M. & seq. to. 2.86. H. & fo. 102. E
 to. 4. 284. G
 Legis peccati origo. t. 3. 142. M. & 148. L. M.
 to. 7. 177. G
 Lex peccati, quomodo superatur. t. 3. 143. C
 Lex & peccatum. to. 3. 238. I
 Lex peccati, & mortis, quid. to. 4. 133. D
 Sub lege peccati non esse. Ibidem. C
 Lex, spiritus vita. Ibidem. D
 Lex peccati, que. to. 4. 284. G. to. 10. 145. H. I
 Lex peccati in nobis, quid sit. to. 7. 152. G.
 & fo. seq. D. B
 Lex peccati in paruulis. to. 7. 178. H
 Virtus peccati, lex. to. 10. 10. 57. F
 De verbis apostoli, Igitur ipse ego mente
 serui legi dei, carne autem legi pecca-
 ti. Sermo. to. 10. 60. K. & seq.
 Mente seruimus legi dei, carne vero legi
 peccati. to. 10. 145. I
 Seruimus legi peccati, quia concupiscimus,
 sed non quia consentimus. Ibidem. K
 Lex memoriam repugnans legi mentis.
 to. 10. 147. D
 Totum genus humanum subicitur legi pec-
 cati. Ibidem. E
 Quæ est lex membrorum. * to. 10. 147.
 D. E. & 149. I
 Lex humana.
 Homines curant obseruare leges gramma-
 ticorum, & non diuinorum præcepto-
 rum. to. 1. 17. H. I
 Leges & consuetudines, pro regionibus, &
 diebus, non temerè violandæ. Eodem
 20. F
 Leges pro ratione temporu mutandas esse,
 etiam ipsi legum libri declarant. Ibidem.
 Lex Iuliani a scholis arcet Christianos to-
 mo. 1. 32. G. H.
 Leges iuxta verbum dei condendæ. Eodem.
 10. 141. A. B
 Lex ciuilibus multa permittit, quæ per diui-
 nam providentiã vindicantur. Ibidem. C. D
 Leges inter arma silent. to. 2. 20. K. L.
 to. 6. 10. D
 Legalia tormenta cur instituta. to. 2. 51. E. F
 Leges ciuiles mediæ inter Christum & dia-
 bolum. Eodem. 52. F
 Leges humane, si quid contra deum iubet,
 non sunt audiendæ. to. 2. 156. C. D
 Legibus principum mali coercendi. to. 2.
 2. episto. 48. & 50. per totu. ite fo. 51. F. G
 Leges principum rectè implorari, aduersus
 hostes fidei. to. 2. 35. K. L
 Legum terrori doctrina coniungenda. Ibi-
 dem. C. D
 Leges regum, Christo quomodo seruiant.
 to. 2. 36. K. L. & seq. & 45. D. E
 Leges male non seruandæ. to. 2. 44. B. C
 Leges Romanas, Paulus implorat. to. 2.
 46. D
 Leges humane non negligendæ. t. 3. 10. G. H
 Lex, de Athenis, Romam delata est. to. 4.
 209. F
 Leges Solonis, ab Athenis, portantur Ro-
 mam. to. 5. 15. K
 Leges Solonis sapientis mutuati non fuisse
 sent eas a suis diis accipere. Quasdam
 etiã leges fertur instituisse Numa Romu
 li successor, nõ tamè a diis habuit. Ibidem.

Leges seueriores dimituntur. Ibidem. K. L
 Leges accipit Lycurgus ab Apolline. Del-
 phico. Ibidem.
 Romani, leges Lycurgi seruare noluerunt.
 Ibidem.
 De lege iniqua, prohibente filiam, etiã vni-
 cam, hæreditatem habere paternam, in-
 stitutam quidem à ratione, inter secun-
 dum bellum & vltimum Carthaginæ-
 se. to. 5. 27. L. M
 Legibus nulli populi tenebantur: arbitria
 principum pro legibus erant ante insti-
 tutionem Imperatorum. Eodem. 32. D. E
 Sub legibus vivebant Romani, quas cate-
 ris imponebant. to. 5. 45. M
 Pro legibus patriæ cœlestis, omnia dimit-
 tere, non est magnum, si pro præuarica-
 tione mandati sui Torquatus impera-
 tor filium proprium occidit, qui trans-
 grediens patris mandatum, obtinuit vic-
 toriam. Eodem. 46. D
 De legibus antiquissimis, scriptis in duo-
 decim tabulis Romanorum. to. 5. 71. E
 Lex nulla, ciuitatis terræ, prohibet vsum
 meretricum. to. 5. 170. L
 Legum institutis & iudiciorum quibusdã,
 clarior facta est Gracia sub Phoronæo
 secundo rege Argiuorum, quando facta
 est Iacob promissio de multiplicatione
 feminis. to. 5. 155. C
 De ordine ac lege, siue cœlestis, siue terrena,
 per quam societati humane etiam do-
 minando contulitur, & consulendo ser-
 uatur. to. 5. 182. A
 A legibus ciuitatis debet paterfamilias sumere
 præcepta, quibus domus regat, vt sit domus
 sua ciuitati accomodatã pacis. Ibidem. H. I
 Leges diuersas non rescindit ciuitas fide-
 lium, quibus vitur in diuersis partibus:
 quia non impediunt, dum intendunt ad
 eundem finem. Ibidem. K
 Legibus terrenis, ciuitas fidelium disponi-
 tur, quantum sustinet religio pia, vt pa-
 cem habeat. Ibidem. L. M
 Leges iniquæ, non sunt iura dicendæ. to. 5.
 183. F. & seq.
 Lex Cæsaris. to. 6. 185. K
 Leges imperatorum, assumere licet in ad-
 iutorium Ecclesiæ. to. 7. 28. C
 Principum leges. to. 7. 59. I
 Leges venduntur, & hoc quasi ex consue-
 tudine. to. 10. 20. H
 Leges, quomodo seruiant Ecclesiasticæ di-
 sciplina. Eodem. 82. C. D
 Lezor.
 Lezor, quid. to. 1. 58. B. C
 Lia.
 Lia filij, quomodo occisi. to. 4. 213. G
 Lia Iippa, synagogam signat. to. 6. 20. B
 to. 10. 167. H. & K
 Lia Iudæorum, Rachel gentium populum
 designabat. Ibidem.
 Libanus.
 Libanus, mons est, excelsas habes arbores:
 & interpretatur candidatio: & signifi-
 cat seculi dignitatem. to. 8. 171. M.
 & fo. 262. G
 Fructus Libani, quis sit. to. 8. 171. M
 Liber, deus.
 Libera dea.
 Liber, deus. to. 5. 52. I
 De turpitudine sacrorum, quæ Libero ce-

lebrabantur. Eodem. 60. D. E. & seq.
 Liberi mēbrū virile quō vhebat. Ibi. E. F
 De libero patre. to. 5. 159. H
 Libera dea, scilicet Venus. to. 5. 52. I
 Liberalis.
 De liberalibus disciplinis quibus caruerūt
 Apostoli, nihilominus præualuerunt. to-
 mo. 5. 208. C
 Liberare.
 Liberari, apud Latinos, duobus modis di-
 citur. to. 10. 40. G
 Liberari, propriè quid. Ibidem. H
 Si vos filius liberauerit, tunc verè liberi eri-
 tis: exponitur. to. 5. 118. L. M
 Deus quosdam liberat in occulto, quosdam
 in aperto. to. 8. 66. M. & fo. 222. D
 Quare quosdã iustos liberet corporaliter,
 & quosdam non. to. 8. 53. F. & 160. H. I
 Quomodo aliquos liberet deus, propter ini-
 micos suos. Ibidem. H. & seq.
 Tunc tibi acceptabilis est liberatio, cum
 fuerit alterius damnatio. Ibidem. H
 Si quis liberatus fuerit à peccatis suis, non
 habet vnde ei dominetur princeps pec-
 catorum. to. 8. 202. L
 Quod liberamur, non meritis nostri, sed dei
 gratiæ est. to. 8. 167. K
 Liberamur à seruitute peccati, per Chri-
 stum. to. 9. 66. K
 Deus quos vult, à malis liberat: & quos
 vult torqueri, permittit. to. 9. 136. L
 Libera me domine ab homine malo: expo-
 situm. to. 10. 107. C
 A malo, liberat nos deus. to. 10. 191. G
 Liberatio captiuorum, ab inferno. to. 10.
 197. C. D
 Liberatio captiuorum, de carcere inferni.
 Eodem. 206. E
 Liberatio à malo, liberis & filios dei nos
 facit. to. 10. 219. F. G
 Liber.
 Liber est bonus homo, etiam si seruiat. to-
 mo. 5. 31. M
 Liber erat ab omni noxa qui fugiebat ad
 Asylum constitutum à Romulo. to. 5. 10. F
 Quomodo Christus solus inter mortuos li-
 ber fuit. to. 8. 210. K
 Quomodo liberè egit. to. 8. 227. L. M
 Quis liber. to. 10. 77. I
 Libertas.
 Libertas Christiana. to. 1. 139. J. K. & fo. 143. F
 148. A. B. to. 2. 133. L. M. & 139. A. B. to. 3.
 12. B. & 37. G. & 187. K. L. & 236. C. & 237.
 B. & G. to. 7. 241. B. to. 9. 66. E. F.
 Libertas temporaria. to. 1. 143. F
 In libertatem quomodo vocati simus per
 Christum. to. 1. 160. B. C. & 175. M.
 to. 2. episto. 118.
 Libertas à iustitia, & seruitus sub peccato.
 to. 1. 164. A. B
 Libertas Euangelij, seruitus legis. Eod. 171. K
 Libertas Christianorum, humane præsum-
 ptionibus captiuata. to. 2. 119. G. H
 Libertas erroris, mors animæ. to. 2. 156. H
 Libertas vera. to. 3. 236. C. & 237. B
 & seq. to. 5. 46. D. to. 9. 67. B
 Libertas nostra tanto est maior libertate
 Romanorum, quanto maior est spes no-
 stra in deo. to. 5. 25. I
 Pro libertate vera, quæ nos ab iniquitatis
 & mortis dominatu liberat, multo magis
 tomagis

to magis debemus continere terrena, &
 patienter sustinere aduersa, quàm pro li-
 bertate temporali: hæc eadem Romani
 fecerunt: & exemplificat de multis. to-
 mo. 5. 46. B. C
 Pro libertate amore, & dominationis, &
 pro cupiditate laudis & gloriæ vana,
 magna fecerunt Romani, ob id reges no-
 minari noluerunt, sed consules, propter
 libertatem. to. 5. 44. F. & 46. B. C
 Libertas Roma, compulsa ad facta miranda.
 Eodem. 46. C
 Pro libertate assequenda, filios occidit Bru-
 tus, & Romani compulsi sunt magna sa-
 cere. Ibidem.
 Libertate propria anima in peruersum de-
 lectata, deo dedignata seruire, pristino
 corporis vicio destituebatur. t. 5. 110. E. F
 Pro libertate, quam concupuit primus ho-
 mo, dånabilem seruitutem incurrit sub
 diabolo. to. 5. 119. M
 De libertate naturali, & de seruitute, cuius
 prima causa peccatum est, qua homo ma-
 læ voluntatis, etiam si non est mancipiū
 alterius hominis, seruus est propriæ li-
 bidinis. Eodem. 182. D. & sequenti.
 De libertate largiori, qua natura humane
 liberabitur, vt iam non possit peccare.
 to. 5. 217. M. & sequenti.
 Vera & sana libertas, hæc est & cætera.
 Eodem. 101. K. L
 Libertas prima, carere criminibus. t. 9. 67. D
 Libertas nondum plena. Ibidem. E
 Libertas quando perfecta. to. 9. 67. I
 Timore depulso arguendi, habetur libertas.
 to. 9. 102. I
 Libertati Euangelicæ, quidam nimis confi-
 dunt. Eodem. 67. C
 Libertas peccantium. to. 9. 176. I. K
 Christus donat libertatem, exhibet frater-
 nitatem, & promittit hæreditatem. Eo-
 dem. 242. G
 Spiritu Christi libertatem habemus. to-
 mo. 10. 62. C
 Christus formam serui accepit, vt in illo li-
 bertatem acciperemus. to. 10. 130. D
 Liberi.
 Liberi dicuntur pluraliter filij, etiam si non
 sint vno amplius. to. 5. 143. K
 Ius liberorum. to. 7. 216. F
 Librum arbitrium.
 Librum arbitrium homini datum. to. 1.
 115. M. & 139. M. to. 2. 45. E. F. to. 3. 37.
 F. & 50. I. & 173. B. to. 4. 123. M. &
 221. C. to. 6. 36. A. & 1. & 37. C
 & sequen. to. 7. 59. I. to. 8. 248. M
 Librum arbitrium inter quæ bona neme-
 randum. to. 1. 3. K. L. & 149. A
 Sine libero arbitrio rectè viuere neminem
 posse. to. 1. 3. D. & K. & 9. A. & 149. D
 to. 2. 138. F
 Libero arbitrio voluntatis, malè vti possu-
 mus, & tale est quod sine illo rectè viuere
 nequimus. to. 1. 3. K
 Contra labefactores liberi arbitrij. to-
 mo. 1. 139. M
 De libero arbitrio, libri tres. to. 1. 140.
 B. & sequen. Retracta. fo. 3. B. & sequen.
 to. 7. 275. C
 Pro libero arbitrio, multa in his libris dic-
 ta. to. 1. 3. B. C
 De libero arbitrio errores Pelagianorum

& Manichæorum. to. 1. 3. C. & E. & seq.
 to. 2. 82. H. & sequentibus.
 Librum arbitrium, ad malum flexibile,
 cur datum. to. 1. 144. B. & sequentibus.
 Librum arbitrium homini datum, etiam
 ad bene viuendum. to. 1. & 143. L. & 181.
 B. to. 7. 281. C. & G
 Librum arbitrium causa peccati. to. 1.
 29. B. C. & 142. D. & 149. H. & sequ. &
 154. I. K. & 159. I. to. 6. 33. G. H. & sequen.
 & 34. M. & 35. G. H. & 111. K. L. & 123. I. K
 & sequentibus.
 Librum arbitrium, post peccatum inuali-
 dum atque infirmum. to. 2. 7. L. M. &
 101. K. & sequen. to. 3. 200. D
 Librum arbitrium quatenus asserendum.
 to. 2. 33. I. & fo. seq. K. & 64. H. I. & 139.
 A. B. & 128. K. t. 7. 148. G. & 151. H. & se.
 Librum arbitrium, quomodo valeat ad bo-
 na opera. to. 2. 82. H. I
 Librum arbitrium non tollitur. to. 2.
 83. B. to. 3. 187. K. & fo. seq. M. to. 4.
 144. B. & 247. A. & 283. E. & fo. seq. G.
 & 285. L. & fo. sequen. C. in prin. & 294.
 B. to. 7. 161. I. & 176. F. to. 9. 130. I
 Libertas voluntatis vnde. to. 2. 86. F. G
 & 103. B. C
 Librum arbitrium astruitur. to. 2. 117. D
 & sequen. to. 3. 137. D. to. 4. 79. F. G. &
 143. B. & 224. D. to. 6. 47. F
 Vide de viribus humanis.
 Contra liberi arbitrij defensores. to. 2.
 episto. 105. 106. 107. to. 4. 246. M. to. 7.
 262. L. M. & sequen. to. 9. 96. G
 In libero volutatis arbitrio esse peccatum,
 & rectè factum. to. 4. 124. L. Retra-
 ctationum. to. 1. 3. F. & fo. 9. A
~~LIBER ARBITRII MALI VTI, EXORTA EST DAMNATIO GENERIS HUMANI. to. 5. 110. G
 LIBER ARBITRIUM SIGNIFICAT PER LIGNUM SCIENTIÆ BONI & MALI, NEC SE HOMO, DIUINA VOLUNTATE CONTEMPTA, NISI PERICULOSÈ VTI POTES. to. 5. 112. G. H
 LIBER ARBITRIUM HOMINIS IN PARADISO SINE DEI ADIUTORIO, NEC BENE VIUERE, NEC ADVERSARUM VINCERE POTERAT. Eod. 123. B
 LIBER ARBITRIUM ANGELI & HOMINIS DEUS CREAVIT VERTIBILE, MELIUS IUDICANS DE MALIS BENE FACERE, QUAM MALA NON FINERE. Eodem. 207. E
 LIBER ARBITRIUM. PRIMÒ DATUM EST HOMINI, QUO NON PECCARE POSSET: NOVISSIMUM VERO QUO PECCARE NÒ POSSET: ATQUE ILLUD AD COMPARANDUM MERITUM, HOC AD RECIPENDUM PRÆMIUM PERTINERET. to. 5. 217. M. & sequentibus.
 LIBER ARBITRIUM EST IN DEO, QUANNIS PECCARE NON POSSIT. Ibidem.
 LIBERO ARBITRIO PELAGIANI NIMIUM TRIBUÛT. to. 7. 148. G. & 186. E. F
 LIBERI ARBITRIJ NOS CONDIDIT DEUS, EX SENTENTIA HIERONYMI. to. 7. 164. G
 LIBER ARBITRIUM PELAGIJ, LEGE, & DOCTRINA ADIUVARI. to. 7. 168. D. E
 LIBERU ARBITRIU IN IMPIO MANET. t. 7. 186. E
 LIBERTAS AD MALU. Ibid. G. & 191. A. & 196. G. H. & 262. H. & 306. E. F. to. 3. 182. G
 DE GRATIA & LIBERO ARBITRIO. to. 7. 280. I. K
 RETRACTATIONUM. to. 1. 14. I. K
 LIBERI ARBITRIJ HOMINES, QUOMODO LEGIBUS~~

coerceantur. to. 7. 74. G
 Et ad meliora cogantur. to. 2. 171. K
 Libertas ad bonu, & ad malum. to. 7. 286. I
 Vtrum aliquid inueniatur quod homo libe-
 ra voluntate, faciat de necessitate. to. 8.
 337. M. & sequentibus.
 Habemus liberum arbitrium, sed ipso libe-
 ro arbitrio parum possumus, nisi nos ad-
 iuuat ille qui iubet. to. 8. 347. E
 Deus homini dedit liberum arbitrium, sed
 sine eo nihil est conatus eius. to. 8. 30. M
 Librum arbitrium, quatenus defendendum
 to. 9. 83. H
 Libido.
 Libido quid sit. to. 1. 140. I. K. & 183. F
 to. 4. 3. H
 Libidinem in omnibus peccatis dominari.
 to. 1. 140. I. K
 Libido & metus, quid distent. to. 1. 140. K
 Libido non est bonus & rectus vsus. to. 1. 11. K
 Libidinem deponere, eò difficilior est, quò
 ea vti dulcius est. to. 2. 177. A. B
 Libido dominatur. to. 5. 2. B. C
 Libidinis origo. to. 3. 152. A
 Libidinis continentia. to. 4. 237. L
 Quo iudicio dei, in corpora continentium
 libido hostilis peccare permittitur. to-
 mo. 5. 9. D. & sequentibus.
 Libidines variae. to. 5. 120. C
 Libido dominandi non cessat in cordibus
 superbiorum, quæ magis inest eis quàm
 alia vitia. to. 5. 9. L
 Libido, est generale nomen ad omnem cupi-
 ditatem, quãuis vsitatus nominetur pro
 genitalium voluptate. Eodem. 120. B
 Libido luxuriæ: ita totum corpus interius
 & exterius sibi vendicat, & totum com-
 mouet hominẽ affectu animi, & appetitu
 carnis coniuncto, vt sequatur voluptas
 omnibus voluptatibus corporis maior
 ad eius tamen peruenitur extremum, vt
 penè omnis acies, & quasi vigilans cogita-
 tionis obstruatur. Ibidem. D. E
 De libidinis malo, cuius nomen cum multis
 vitiis congruat, propriè tamen motibus
 obscenitatis corporis ascribitur. Ibidem.
 Libido, duplex est: vna animæ, alia corpo-
 ris. Ibidem. E
 Sine libidine generare vellent, quicumque
 coniugati, amici sapientiæ gaudiorum-
 que sanctorum. Ibidem.
 Libido interdum nõ seruit luxuriosis, quã-
 uis enim in animo fuerat, tamen in cor-
 pore tepet, & sic diuiditur contra seip-
 sum. to. 5. 120. E. F
 Quod partes iræ, atque libidinis, tam vi-
 tiolè mouentur, vt eas necesse sit frenis
 sapientiæ cohiberi: quæ in illa ante pec-
 catum natura sanitate non fuerunt. Eo-
 dem. 121. A. & sequentibus.
 Libido, etiam coniugalis, querit latebras,
 vt non in palam commisceantur confu-
 ges: non sic de ira, & aliis passionibus. to
 mo. 5. 124. A. & sequentibus.
 Absque libidine generassent primis paren-
 tes filios, si non peccassent. to. 5. 121. F
 & sequentibus.
 Libidinem post peccatum natura sensit, at-
 tendit, erubuit, & operuit. Ibidem.
 Quòd sine libidine potuerunt moueri mē-
 bra illa, ostendit per multa exempla,
 in natura etiam humane aliquorum ho-
 minum. to. 5. 122. D
 q q libj Liberi sine

INDEX

Liber sine libidine fuisset procreatus, si Adam non peccasset. Ibidem. K. & sequentibus.
 Libido est causa confusiois, quae quando tollitur à corporibus resurgentiis, tollitur & confusio. tomo. 5. 213. B
 Libido excelsa per nuptias. tomo. 7. 175. I
 Libidine uti, non vinci. Ibidem. K
 Libido & pudor ex peccato. tomo. 7. 177. F. G
 Tradux libidinis. Ibidem. I. K
 Libido, & labor parturienti, ex peccato. tomo. 7. 173. K
 Anlibido ante peccatum. tomo. 7. 181. K
 Libidinis vis. tomo. 7. 227. L
 Libidinem non esse bonum naturale in hominibus. tomo. 7. 300. A
 Libido consumit animam, sicut ignis vestem. tomo. 8. 126. H
 Homo vincitur à libidine, & non vincit libidinem. tomo. 9. 201. A
 Libido in membra nostra surgere nouit, sed vincere non nouit. tomo. 9. 259. A
 Viuere libidinis impetum, est terga dare. tomo. 9. 229. E. tomo. 10. 251. A
 Libidinis momentum, aeternum parit animae infelicis opprobrium. tomo. 10. 251. A. B
 Libido, quid faciat. tomo. 10. 37. B
 Nimis graue peccatum est, ut virtutis qui ferro non vincitur, à libidine superetur. tomo. 10. 247. C. Vide, Fornicatio.
 Libri.
 Librum nullum doctrinae suae reliquit Christus. tomo. 4. 86. D. E. Retractationum. tomo. 1. 11. D
 Libros quomodo legant imperiti. tomo. 1. 106. D. E
 Quibus vel libris, vel hominibus credendum sit, summe considerandum. tomo. 1. 161. D
 Librorum sacrorum autoritas. t. 1. 26. I. K & 92. F. tomo. 6. 54. H. I
 Libellati qui. tomo. 2. 354. C
 Libri canonici. tomo. 3. 6. F
 Librorum emendationem impedit consuetudo cantantium. Eodem. 7. D
 Libri sacri quomodo emendandi. tomo. 3. 7. E. F. tomo. 5. 4. H. I
 Vaide, & accipe librum qui est in manu angeli, & deuora illum, & caetera. exponitur. tomo. 4. 212. D. E
 Libri sacri quomodo catechumenis exponendi. tomo. 4. 217. F
 Libri Vatronis. tomo. 5. 50. B & sequentibus.
 Libri Numae reperiuntur ab aratoribus. tomo. 5. 63. C. D
 Liber sapientiae, non est Salomonis. tomo. 5. 152. D
 In libris diuinis, seu diuinae scripturae, nulla est contradictio. tomo. 5. 171. D
 In libro vitae non scripti, cedent persecutionibus diaboli vltimo tempore soluti. tomo. 5. 188. K. L
 Per libros, qui aperti sunt, & secundum quorum scripturam indicati dicuntur mortui, intelliguntur sancti: ut si illis ostendatur, quae deus fieri sua mandata iussisset. tomo. 5. 190. F. G. & seq.
 Libri sunt sancti, & veteres, & noui. Ibidem. G

Liber vitae dicitur esse vniuscuiusque conscientia: & intelligendus est quaedam vis diuina & virtus, qua fiet, ut singuli sua opera bona vel mala in memoriam reuocata cernant, vel acculent, vel exculent seipfos in conscientia, atque ita omnes simul & singuli iudicentur. Ibidem. G. H
 Liber vitae non deum commemorat, ne oblivione fallatur, sed praedestinatio est sanctorum: & quod in hoc libro non legit deus, quod nesciens sciat. Ibidem. K. L
 Librorum diuinorum, & humanorum impar autoritas. tomo. 6. 54. I
 Liber dulcis in ore, & amarus in ventre. tomo. 8. 87. D
 Ex libro viuentium deleri, quomodo accipiendum. tomo. 8. 162. B
 Liber vnus, tota scriptura sancta. tomo. 8. 381. C. D
 Libri aperti, sunt duo testamenta dei. tomo. 9. 149. K
 Liber vitae, vniuscuiusque memoria gestorum nostrorum est. Ibidem. K. & fo. sequenti. B
 Liber vitae, quid continet. tomo. 9. 176. F
 Libra.
 Libra, nomen libri. tomo. 4. 8. G. & 13. G
 Licentius.
 Licentij & Trigetij disputatio de summo bono. tomo. 1. 93. H. I. & sequenti.
 Licentius Academicorum partes agit. Eodem. 95. H. I
 Licentius poetice deditur. tomo. 1. 96. F. & H. & 103. M. & sequentibus.
 Versificator. Eodem. 98. K
 Licentius, poetica nimium addictus, reprehenditur. Ibidem. 99. E
 Licentius conciuus & discipulus Augustini. tomo. 1. 212. H
 Licentij etiam metuebat Augustinus. tomo. 2. 25. M. & sequentibus.
 Licentius ad Christum inuitatur. Eodem. 28. B. C. & sequentibus.
 Licentij carmen, ad Augustinum praecptorem suum. tomo. 2. 30. F. G & sequentibus.
 Licium.
 Licita non omnia expediunt. tomo. 6. 183. A. B. & sequentibus.
 Ligare.
 Ligandi & soluendi potestas. Vide, Clauis. Diaboli alligatio, quid. to. 5. 188. H
 Ligatus diabolus soluetur vltimo tempore, tribus annis & dimidio. Ibidem.
 Multi ligantur, non visco, sed officio. tomo. 8. 115. M
 Satanas, & propria voluntas, in peccatore ligati sunt. tomo. 9. 145. A
 Ligare fasciculos, hoc est, rapaces cum rapacibus, & caetera. tomo. 10. 273. D
 Quomodo diabolus ligatus est, & tantum preualet. tomo. 10. 225. K
 Vide, Antichristus, & Diabolus.
 Ligaturae.
 Ligaturarum execranda superstitio. tomo. 2. 70. I. tomo. 3. 8. D. E. tomo. 9. 14. K & fo. sequenti. E
 Quam stultus est homo, quem canis in catena positus mordet. tomo. 10. 225. K
 Lignum.
 Lignorum productio. tomo. 3. 131. K & 138. C. D

Ligna paradisi signant virtutes, vel Christum, vel liberum arbitrium. to. 5. 112. G & sequentibus.
 Lignum paradisi, quid significet. Ibidem. E. F
 Ligna paradisi, significant omnes vitales disciplinas. Ibidem. H
 Ligna fructifera paradisi, sanctos representant. Ibidem. G
 Cur datum praecptum de ligno. tomo. 3. 140. A
 Ligni vitae, cibus innocuus. tomo. 3. 138. I. K
 Lignum vitae, ad quid gustabatur. tomo. 5. 112. E. F
 Lignum vitae quid sit, & scientie bonae mali. tomo. 1. 186. E. tomo. 2. 126. C. tomo. 3. 138. E. F. & K. tomo. 6. 121. F. G. tomo. 7. 156. M
 Lignum vitae, Christus. to. 3. 3. F. G. to. 5. 112. H. to. 6. 129. C. tomo. 8. 3. G
 Lignum vitae, id est, sapientia. tomo. 5. 112. F. & H
 Ligno vitae, si post peccatum vltus fuisset homo, semper vixisset. Ibidem. H. & sequenti.
 Lignum vitae spirituale, sapientia. to. 6. 129. B tomo. 8. 48. G
 Quomodo appellatum lignum scientiae boni & mali. tomo. 3. 140. E
 Lignum scientie boni & mali, cur primo homini prohibuitur. tomo. 5. 112. E. F
 Lignum scientiae boni & mali, existens iuxta lignum vitae, cur sic dicitur. Ibidem.
 Lignum scientiae boni & mali, transgressi mandati experimentum. Ibidem. H
 Item proprium voluntatis arbitrium. Ibidem. H. I
 Lignum scientiae boni & mali, vnde dicitur. tomo. 8. 169. A
 Lignum scientiae boni & mali, cur deus prohibuerit, vel cur non occularit. tomo. 6. 128. I. & sequentibus.
 Lignum vetitum. tomo. 7. 152. C
 Mors quae per lignum venit, per lignum superata est. tomo. 10. 264. C
 Ligna arcae quadrata. tomo. 5. 132. D. E
 Lignum fumans, quid. Eodem. 196. H
 Ligni ficus Aegyptiacae, mira natura. tomo. 5. 198. M
 Ligna syluatica, Paganos significant. tomo. 8. 38. A. & 235. E. F
 Ligna campi, plebes sunt populorum. tomo. 8. 262. G
 In ligno crucis nauigamus per mare huius seculi. tomo. 8. 264. E. F
 Duo ligna quae vltima colligere volebat, sunt duae partes crucis. tomo. 10. 226. M
 Lignum missum in aquam amaram, sapientia est. tomo. 10. 173. G. H
 Lignum euocans securim de sinu profundo, quid. tomo. 10. 178. H
 Lignum, quantum terrenum, natat super aquam. tomo. 10. 202. K
 Lilia.
 Lilia agri, neque nent, & caetera. quomodo intelligatur. tomo. 3. 180. F
 Limentinus.
 Limentinus, deus. to. 5. 33. A. & 51. K
 Limus.
 Limus, quid habeat mysterij. to. 1. 186. E. F
 Limus luti, concupiscentiae carnales. tomo. 8. 75. I. in fine.
 Nunquid ipse limus non est substantia? tomo. 8. 158. F
 De limo

IN DIVVM AVGVSTINVM.

De limo factus est homo, sed iniqui cadendo à iustitia limus profundi facti sunt: quibus quisquis non consenserit, de limo suo aurum facit. tomo. 8. 158. D & 160. C
 Ex limo terrae, hominis origo. tomo. 8. 158. D. E. & 363. M
 In carne est limus terrae. tomo. 10. 154. F
 Linea.
 Linea & figura mathematica. tomo. 1. 132. A. B. & sequentibus.
 Linea nigra, de candido imprimitur argento. tomo. 5. 200. A
 Lingere.
 Lingere terram, quid sit. tomo. 8. 171. F
 Lingua.
 Linguae vocabulum, proprie, & per translationem. tomo. 1. 155. C. D. tomo. 3. 154. H. tomo. 6. 64. A
 Lingua facilius peccatur, quam caeteris membris. tomo. 2. 177. B. C
 Lingua, significat frustum illud carnis, quod est in ore, & locutione quae fit per linguam. tomo. 8. 108. D. & 156. K
 Lingua testatur, quid cor velit. to. 8. 226. K
 Lingua popularis, plerumque est doctrina salutaris. tomo. 8. 45. F
 Lingua. tomo. 10. 3. F
 Linguae custodia, & lapsus.
 Linguae custodia. tomo. 1. 42. C. tomo. 4. 256. D
 Lingua facile labitur. tomo. 8. 71. K & sequentibus.
 Linguam domare non potest homo, & domat feram. tomo. 10. 3. F
 Lingua nullus homo domare potest. Ibid.
 Linguam à malo cohibere. tomo. 10. 34. E
 Linguam ream non facit, nisi mens rea. tomo. 10. 85. I
 Linguae lubricitas, vnde. to. 10. 86. I
 Summa verecundia, est linguam non posse frenare. tomo. 10. 279. L
 Preciosa lingua non nouit nisi diuina verba proferre. Ibidem. I
 Quinon frenat linguam suam, huius vana est religio. tomo. 10. 280. A
 Linguarum confusio, diuersitas, unitas.
 Linguarum diuersitas, vnde. to. 3. 6. A
 Linguis variis, scriptura sacra prodita. Ibidem.
 Lingua vna primitus. tomo. 3. 143. D
 Quae autem illa lingua fuerit, quid attrinet querere? Ibidem.
 Linguarum confusio. tomo. 3. 161. L
 De descensione domini, ad confundendam linguam aedificantium turrim. tomo. 5. 355. D. E
 Linguarum diuersitas, hominum magna miseriam est. Eodem. 180. B
 Linguae septuaginta duae, & totidem gentes ceperunt esse de filiis Noe: sed numerus gentium auctus est amplius, quam numerus linguarum. tomo. 5. 135. H
 Lingua vna, sunt gentes plures diuisae in Africa. Ibidem.
 Propter linguarum diuersitatem, dicitur terra diuisa. tomo. 5. 136. I
 Lingua vna fuit ante diluuium: & cur diuersitate homines partiti sunt. Eodem. 137. A & sequentibus.
 Linguam suam ciuitas victoriosa imponit gentibus domitis per pacem societatis,

per quam etiam abundaret copia interpretum. tomo. 5. 179. M
 Omnes linguae ad vnam fidem concurrunt quomodo omnis varietas vestis in unitate concordat. tomo. 8. 90. I
 Per superbos homines diuisae sunt linguae, per humiles apostolos congregatae sunt. tomo. 8. 116. F
 Quod in diuersitate linguarum carnis, vna sit lingua Ecclesiae in fide cordis. Ibidem.
 Lingua scripturae attendenda. to. 9. 20. E
 Linguarum diuersitates, fecit superbia. tomo. 9. 12. H
 Linguae, in quibus apparuit spiritus sanctus: quare diuisae. Ibidem. A
 Et quid significant. Ibidem. H
 Linguae in edificatione turris Babylonis diuisae superbia, in missione autem spiritus sancti eas adunauit humilitas. t. 9. 12. H. I
 Linguis omnibus, quare nunc non loquuntur omnes qui spiritum sanctum accipiunt. tomo. 9. 56. K. L
 Donum linguarum datum fuit tempore opportuno. tomo. 9. 133. L
 Sicut in primitiua Ecclesia linguarum donum significabat acceptionem spiritus sancti: ita nunc societatis pacis Ecclesiae, quae diffunditur per omnes gentes. to. 10. 11. M
 Linguae omnium gentium, quid represententur. Ibidem.
 Ecclesia, id est vnitatis, nunc loquitur omnium gentium linguis, quemadmodum olim singuli apostoli accepto spiritus sancto. tomo. 10. 49. F
 Quare apostolorum tempore, vnus homo omnium linguis loquebatur. to. 10. 64. K
 Quare varietas linguarum signum erat spiritus sancti. tomo. 10. 221. I. K
 Discipuli accepto spiritus sancto linguis, quas non didicerant, loquebantur. tomo. 10. 221. A
 Quare recipientes nunc spiritum sanctum, non loquuntur variis linguis. Ibidem. A. B
 Lingua Hebraea, Graeca, Latina, Punica.
 Graecam linguam & Hebraeam necessariam esse ad cognitionem literarum sacrarum. tomo. 3. 6. L. & 11. B
 Linguarum scientia cur feret ab omnibus deperatur. tomo. 3. 84. D
 Lingua Hebraica, Graeca, & Latina. tomo. 3. 162. B
 Graeca lingua, inter caeteras gentium, clarior habetur. tomo. 5. 64. F
 Graeca lingua in gentibus, praeminet. Eodem. 68. F
 Lingua Hebraea est, quam custodiuit autoritas sermonis prophetici, & scripturae. tomo. 5. 137. C
 Lingua Hebraea remaneret iam in sola domo Thare, patris Abraham, in qua erat vnus dei cultus. Ibidem. H
 Lingua quomodo dicitur Graeca, vel Latina tomo. 8. 56. F
 Linguae tres, toto orbe, maxime excellentes. tomo. 8. 127. I
 Lingua Punica affinis Hebraeae. tomo. 7. 35. F tomo. 8. 343. F
 Lingua Hebraica, Punica, & Syra, cognatae. tomo. 5. 19. G
 Tres linguae Hierosolymis, tempore passionis, praeter caeteris eminebant. tomo. 9. 117. L

Donatista duas solas linguas probabant. tomo. 9. 126. L. M
 Vide, Graeci, Hebraei.
 Lingua dei, Lingua Christi.
 Lingua dei. tomo. 4. 233. C
 Lingua Christi, tunc adheret faucibus iuis, & caetera. tomo. 8. 24. F
 Lingua dei, quid habeat simile cum calamo tomo. 8. 88. D. & K. L
 Linguae male, dolose, & caetera.
 Lingua dicitur gladius. tomo. 2. 123. F. to. 3. 174. I. to. 8. 122. L. & 141. L
 Linguae aduersus Christum exercentes. tomo. 5. 2. L
 Linguae malas mali habent. tomo. 8. 7. E. F
 Lingua dolosa, ministra est fallaciae. tomo. 8. 110. D
 Expedit eis, ut linguae eorum diuidantur, qui male conspirauerunt. tomo. 8. 116. E
 Linguae Iudeorum quomodo infirmate sint contra eos. tomo. 8. 142. K
 Lingua adulantium, camino comparatur. tomo. 8. 163. F. G
 Lingua dolosa est, quae habet imaginem consulendi, & pernicium nocendi. tomo. 8. 308. I. & 317. G
 Aduersus linguam dolosam, quid apponatur. Eodem. 308. K
 Contra linguam dolosam, & labia iniqua, parum est agere verbis, sed agendum est exemplis. Ibidem. I
 Linguosus amat mendacia: non enim illi est voluptas nisi loqui. tomo. 8. 351. F
 Linguae malum. tomo. 10. 3. F
 De lingua dolosa. tomo. 10. 292. D
 Linguae dolosae incommoda. t. 10. 292. E. & se.
 Maiora vulnera sunt linguae, quam gladij. tomo. 10. 301. L
 Linteamen, Linteum.
 Linteamen domini, in monumento inuenta mystice. tomo. 4. 133. B
 Linteum quatuor lineis de caelo demissum quid mystice. to. 10. 118. B. C. & sequenti.
 Linternum.
 Linternense oppidum. tomo. 5. 27. L. & fo. sequenti. A
 Linum.
 Linum fumigans, quid signet. tomo. 4. 75. G
 Liquefcere.
 Liquefcere, quid sit. tomo. 8. 375. M
 Litera, Literatura.
 Literatura, Graece Grammatica. tomo. 1. 38. I
 Vide, Discere.
 Signa verborum, literae. tomo. 3. 5. M
 De literis Graecis, & Latinis. tomo. 1. 17. D
 De litera & spiritu. Eodem. 26. G
 Per literam, significatur lex. tomo. 3. 182. D
 Per spiritum, gratia. tomo. 6. 67. A
 Litera sola, id est, sine spiritu. Ibidem.
 Litera occidit: locus apostoli declaratus. tomo. 3. 188. F. G. tomo. 7. 193. C. & 196. K tomo. 10. 57. F. G
 Et virtus peccati lex. tomo. 10. 57. F. G
 De literis diuersarum scripturarum, quae continent falsitatem aut veritatem. tomo. 5. 102. L. M. & sequentibus.
 Literae seculares, siue verae, siue falsae, nihil momenti afferunt, quo beate viuamus. tomo. 5. 171. B
 De literae superficie mens inerudita contenta est. tomo. 5. 193. A
 99 iiii Litera

INDEX

Lit̄era Iudens occidit, spiritus iuans uiuificat. tomo. 6. 130. G
 Literiones, & literati. Eodem. 133. B
 Literatura Iudæorum. tomo. 8. 167. C
 Literatus, in arte sua, potest honestè viuere Ibidem.
 Literaturam quam cognouit, in cuius ore tota die laus dei est. quæ sit. Ibidem.
 Solus literæ sonus, est corpus sine anima. tomo. 10. 161. D
 Iudæi & hæretici solum literæ sonum attendunt. Ibidem.
 Litera Iudæos & hæreticos occidit, spiritus Christianos uiuificat. tomo. 10. 177. K
 Nulla aut parua ædificatio scripturæ sanctæ, solum attendenti quod litera sonat. tomo. 10. 226. I
 Liter, Litigare.
 Istes quantocius sedandæ. tomo. 1. 191. H
 De litibus cauendis, & exortis citò sedandis tomo. 2. 82. B. C. & 106. H
 Litigare iure non licet Christiano. tomo. 4. 273. H. I. tomo. 8. 302. I
 Litigiosos concordare, opus misericordiæ. tomo. 8. 377. D
 Litigaturus cum inimico, prius litiget cum corde suo. tomo. 10. 244. L
 Littus.
 Littus maris, finem seculi significat. tomo. 9. 121. C
 Liuidus.
 Liuidum facio. tomo. 2. 60. I
 Locus.
 In locis paruis, inuestiganda quoque veritas. tomo. 1. 93. L
 Non locorum spacio, sed mentis affectu acceditur ad deum, & receditur. tomo. 1. 17. I. tomo. 3. 3. E. F. & 236. I
 Loca sancta martyrum, & quomodo ad ea peregrinatum. tomo. 2. 136. A
 Locorum nominibus, tanquam luminibus, ornatur oratio. tomo. 3. 17. E
 Locorum & gentium nomina vetustate plerumque mutari. to. 4. 33. H. & 55. F
 Locus dei, abusu dicitur templum dei. tomo. 4. 124. H
 Loco non continetur deus. tomo. 5. 217. C in fine.
 Locus habitacionis dei, & locus habitacionis gloriæ dei, differunt. tomo. 8. 28. D
 Quod deus, qui est vbique, nullo contineatur loco. tomo. 8. 56. K
 Quod non stet in vno loco, nec circundant eum qui credunt in eum, quia non ambitur cum vbique sit. to. 8. 92. I. & 104. D E
 Locus sanctus dei quis sit, cum ille sit vbique totus, & nullus eum contineat corporaliū spaciū loci. tomo. 8. 152. I
 Locus dei sanctus, vnanimes. Ibidem.
 Non loco quisque longè est à deo, sed diffimilitudine. tomo. 8. 232. C
 In omni loco præsens est deus. to. 8. 180. A
 Noli cogitare deum in locis, ille tecum est talis qualis tu fueris. Ibidem. B
 Noli illum expectare de locis: locus eius tu eris, si bonus, si confessus inuocaueris eū. tomo. 8. 180. C
 Qui nos tuetur in loco vitæ huius, ipse post vitam istam sit locus noster. to. 8. 40. A
 Vbi non est, qui vbique præsens est? tomo. 8. 183. E
 Si vis esse locus dei, esto humilis & man-

suetus, & tu ipse efficiaris quod quæris. tomo. 8. 332. F
 Vnum locum domini, omnes credentes faciunt. Ibidem.
 Qui vult facere locum domino, non de privato, sed de communi debet gaudere. Ibidem. G
 Tunc facis domino locum, cum illum, non teipsum, amaueris. Ibidem. I
 Locus, quem posuit deus ascendenti, quis sit. tomo. 8. 201. E
 Locus noster munus, deus. Eodem. 165. C
 Deus, locis, & regionibus omnibus tempora sua, & quæque disposuit. tomo. 8. 377. I K
 Locus anime non in spacio aliquo est, quod forma occupat corporis, sed in delectatione quo se peruenisse ad amorem lætatur. tomo. 8. 14. I
 Locus impij quis sit, & quomodo non inueniatur. tomo. 8. 67. G
 Locus Christi, æternus est. to. 9. 114. A. B. & E
 Locus filij pater est, sicut locus patris filius Ibidem. C
 Locus dei, sunt homines iusti: sicut hominū iustorum locus, est deus. tomo. 9. 114. C
 Locus dei quis sit, & qualiter sit, difficile est intelligere. Ibidem. C D
 Locus, tempus, & res, quibus seruendum: tomo. 10. 6. L
 Locale.
 Quid propriè dicatur locale. to. 2. 21. C D
 Omne locale, est visibile. Ibidem. 6. M
 Loculi.
 Cur Christus loculos habuerit in terra, & ipsos Iudæ commiserit. tomo. 8. 371. B & 261. E. M. I. tomo. 9. 80. F
 Locustæ.
 Locustæ mundæ in lege. tomo. 1. 11. C
 Locustæ mirabiles, & earum multitudo in Aphrica: & de pestilentia. tomo. 5. 30. F
 Locusta parens est bruchi. tomo. 8. 268. D E
 Quod significet malitiam, ore lædentem. Eodem. 189. H I
 Quid per locustam intelligatur. to. 9. 249. A
 Locusta quid. tomo. 10. 171. F. & H
 Logos, Logica.
 Logos Græcè, ratio dicitur Latine. tomo. 10. 222. F
 Logicon Græcè, dicitur rationale Latine. tomo. 8. 32. M
 Quomodo de rebus, verbis, dicibilibus, dictionibus, tractetur in logica. to. 1. 60. G
 Augustinus logicizans, siue physica populo prædicans, rogat deum vt intelligant. tomo. 10. 32. A
 Longanimitas.
 Longanimitas dei. tomo. 8. 364. B C
 tomo. 9. 162. D
 Longanimitas, ad animū, & ad corpus translata. tomo. 1. 134. C
 Non modo sic longanimitas est deus in sustinendo, vt nunquam iustus in iudicando. tomo. 8. 364. C
 Longinquus.
 Qui à longinquo stant, sæpe proximi sunt, tomo. 10. 30. L
 Dominus quomodo longinquus & proximus. Eodem. 31. D E. & sequentibus.
 Vide, Propè, Propinquitas.
 Longè, Longum.
 Aliquis longè est à deo, non loco, sed diffi-

mitudine. tomo. 8. 56. K
 Aliquis longè est à deo, non corpore, sed corde. Eodem. 118. I
 Non regione, sed affectione. tomo. 8. 204. A & 231. M. & sequentibus.
 Magna miseria est longè esse ab eo, qui vbique est. tomo. 8. 243. E
 Longè te à deo non facit, nisi iniquitas. tomo. 8. 344. A
 Quid tam longè ab eo qui te fecit, quam figmentum quod tuipse fecisti. to. 8. 346. D
 Longè dicuntur à se boni & mali, etiam si vna catena colligantur. tomo. 8. 327. G
 Quod tibi longum videtur, cito est deo: subiunge te deo, & tibi citò erit. tomo. 8. 60. K
 Longum putat infirmitas, quod citò agitur tomo. 8. 61. F
 Longum est desiderio, quod citò est deo. tomo. 8. 82. B
 Quod tibi longum est, deo breuè est. tomo. 8. 164. D
 Non est longum dicendum, quod finem habet. Eodem. 222. E
 Hoc propriè in scriptura dicitur longum, quod est æternum. tomo. 8. 311. E
 Longitudo.
 Longitudo sola in animo est, nō in corpore. tomo. 1. 131. M. & sequenti.
 Longitudo, linea. Ibidem.
 Longitudo, in scripturis. tomo. 2. 118. G & 125. G H
 Loqui, Locutio.
 Loquimur pauca propriè. tomo. 1. 44. M
 Loquimur imitatione. tomo. 1. 134. D
 Quam ob causam loquamur. tomo. 1. 122. I & 125. B
 Loqui, quid. Eodem. 60. H
 Multiloquium periculosum. tomo. 1. 1. B
 Locutionū genera summopere cognoscenda. tomo. 1. 13. L. & 165. M
 Locutiones scripturarum, frequentillectiōne comparantur. tomo. 1. 181. M
 Locutio propria, & figurata. tomo. 1. 186. L tomo. 3. 6. K
 Locutiones de deo corporales, quomodo accipiendæ. tomo. 1. 162. H. I. & 165. M & 177. I. & 183. A. B. tomo. 2. 108. G H tomo. 6. 131. D E. & sequentibus.
 Locutio figurata quid efficiat. tomo. 3. 6. B & 11. K
 Locutiones obscuriores quomodo explicandæ. tomo. 3. 6. I K
 Locutionis integritas, quid. Ibidem. 7. C
 Locutiones diligenter obseruandæ. tomo. 3. 12. G. tomo. 8. 267. G
 Locutionis genus ante omnia est considerandum. tomo. 3. 13. H
 Locutionum libri. 7. to. 3. 22. A. & sequentibus.
 Loqui rectè. tomo. 3. 134. I. tomo. 7. 44. I
 Loqui bene, & malè viuere. to. 3. 235. K
 Locutionum & verborum proprietates, quomodo percipiendæ. to. 3. 7. E F
 Locutio figurata, ne quasi propria accipiatur, & contra. tomo. 3. 11. K. & fo. seq. D tomo. 4. 100. B C
 Locutiones tropicæ. tomo. 3. 14. A
 Vide, Tropus.
 Loqui aliud figuratè, aliud propriè. to. 3. 175. K
 Loqui, pro concumbere. tomo. 4. 35. B
 Locutionum omnium generalis proprietates tomo. 4. 35. D
 Elocutionis

Elocutionis varia genera. Vide, Dicitio, & Loqui.
 Loquacius nihil est vanitate, quæ non illud potest quod veritas. to. 5. 49. C
 Liberis verbis loquuntur philosophi, nos autem non. tomo. 5. 87. I
 Locutionis duo vitia. to. 3. 7. B
 Parum est loqui verum, nisi etiam in corde ita sit. to. 8. 18. E
 Non est loquenda veritas cum Christiano, & mendacium cum Pagano. to. 8. 27. B
 Difficile est cum homo loquendi necessitatem habeat, in loquendo non aliquid dicat, quod se dixisse nollet. to. 8. 71. K
 Perpende quod locutus es, examina, consule interiorē veritatem, & sic profer ad exteriorē auditorem. Ibidem.
 De discretione locutionis & filitij. Ibidem. M
 Multi loquuntur quod non audiunt. tomo. 8. 98. A
 Sic elige quod loquaris, sicut eligis quo vescaris. to. 8. 110. C
 Qui aliter agit quam loquitur, bona loquitur, & malè iudicat. to. 8. 124. B C
 Seruus dei, si fieri potest, cupiat non habere necessitatem loquedi & docendi. Eodem. 351. F
 Ibi vnusquisque se probet, nō vt loquatur, sed vt de alio locutionis officij exigat. Ibidem. F in fine.
 Gaudium tibi sit in auditione dei, necessitas in locutione tua. Ibidem. G
 Ab interiore audiuimus veritatem, & ad eos qui foris à nostro corde sunt, loquimur. Ibidem.
 Loqui in porta, quid sit. to. 8. 324. B
 In loquente nihil quaerendum, nisi voluntas. to. 10. 10. B
 Operibus loquendum, non vocibus. tomo. 10. 28. E
 Homines loquentes vanitatem, filij alienigenæ. to. 10. 30. E F
 Loqui dolum, quid. tomo. 10. 90. K
 Noe loquebatur opere, tacebat sermone. tomo. 10. 161. C
 Qui semper, quod iustum est, loquitur, & deus in illo habitat, & ipse in deo. tomo. 10. 170. M
 Quilibet verus Christianus loquitur omnibus linguis. to. 10. 221. I K
 Loqui dei.
 Quomodo verbum dei loquatur cordi. tomo. 1. 43. L
 Deus loquitur factis, sicut homo verbis. to. 2. 4. 2. M in fine.
 Quomodo deus sit locutus. tomo. 3. 140. I
 Quod nobis loquitur per scripturas sanctas. tomo. 4. 253. C
 Loqui dei, quid. tomo. 4. 234. D
 Semel locutus est deus, exponitur. tomo. 5. 43. C
 Deus deorum dominus locutus est: exponitur. to. 5. 80. B C
 Locutus est nobis deus in sacra scriptura: primò per prophetas: secundo, per seipsum: tertio, per apostolos. tomo. 5. 92. D E
 Locutus est deus Cain per subiectam creaturam, sicut primis parentibus. tomo. 5. 125. C
 Locutio dei exterior, quam sic facit prædictis modis, nihil proficit, nisi interior gratiam mentem regat, atque illustret. to. 5. 124. M

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Deus loquitur cum homine non per aliquam creaturam corporalem, corporalibus instrepens auribus, & neque per eiusmodi spiritalem quæ corporum similitudinibus figuratur, sed loquitur ipsa veritate si quis sit idoneus ad audiendū mente, non corpore. tomo. 5. 92. & seq. & 135. G H
 Locutus est deus per angelos vocibus humanæ linguæ. Eodem. 85. F
 Dei sublimior locutio ante suum factum, ipsi facti sui est immutabilis ratio: quæ non habet sonum strepentem, sed vim sempiternè manentem, & spiritaliter operantem. to. 5. 135. G
 Qualis intelligenda sit locutio, qua deus angelis loquitur. Ibidem. G & seq.
 Deus multis modis, & per multos locutus est: & quid. tomo. 8. 102. B
 Quomodo intelligatur, Semel locutus est deus: cum scriptura multifariè multisque modis olim patribus, in prophetis, locutum fuisse testetur. tomo. 8. 88. B & 137. H
 Hic, inter homines, multis modis per multiformem creaturam locutus est: apud se semel locutus est, quia vnum verbum genuit. Ibidem. I
 Quæ duo audiuerit, cum semel tantum locutus sit. Ibidem. I
 Multis loquitur deus in corde, & magnus sibi sonus in magno silentio cordis. tomo. 8. 74. I
 Quod deus loquatur: & quod verax sit, & omnipotens, & fallere non possit, quia habet vnde faciat. tomo. 8. 133. A
 Cum deus olim Moysi loquebatur: quia temporaliter loquebatur, per aliquam creaturam corporalem loquebatur, non per substantiam suam. to. 8. 346. G
 Cum deus loquitur in substantia sua, in verbo suo loquitur. Ibidem. H
 Quod Moyses nouerat istam locutionem dei assumptis quibusdā corporeis creaturis fieri, ideo concupiuit ipsam speciem dei videre. Ibidem. H
 Loqui patrem filio, quid est. to. 9. 65. H
 Spiritus sanctus quomodo non loquitur à semetipso. to. 9. 105. I K
 Loquutio dei, longè distat ab humana locutione. Ibidem. I K
 Pater loquitur à semetipso, quia habet vitam à semetipso: non autem filius, vel spiritus sanctus. tomo. 9. 106. A
 Christus quomodo palam locutus sit mundo. to. 9. 115. E F
 Deus in similitudinibus loquitur: vt qui iustus est, iustiora faciat: & qui sanctior, sanctiora. to. 9. 144. L
 Christus modo loquitur in præcepto, tacet in iudicio. to. 9. 234. K
 Si non venissem, & locutus eis non fuisset, peccatum non haberent: exponitur. tomo. 10. 9. L & sequentibus.
 De eo quod scriptum, Quæ ego loquor vobis, à meipso non loquor. to. 10. 47. C
 Christus in cælo sedet, sed in terra loqui non cessat. tomo. 10. 228. H
 Lorica.
 Lorica ideo est, quia interiora transigi non sinit. to. 8. 54. C
 Loth.
 Loth. tomo. 5. 82. L M

Loth interpretatur declinans, & quid significet. to. 8. 199. C
 Loth captus, & ab Abraham liberatus. to. 5. 139. F in fine.
 Loth frater, id est, con sanguineus Abraham. to. 6. 89. B & 91. M & seq. to. 9. 20. E
 Loth, filius profittuens, excusatur. to. 4. 10. A & sequentibus. & 12. G & 21. M
 Loth, iustus. Eodem. 22. B
 Persecutio quam Loth à Sodomitis patiebatur. to. 10. 95. D
 Visio Loth excusatur. to. 3. 62. C. D. & seq.
 Loth angelos vidit, dominum intellexit. to. 6. 9. G & 166. C D & seq.
 Loth, quomodo duos viros exceperit. tomo. 10. 161. F & seq.
 Loth quomodo apparuerit deus. tomo. 10. 161. D E
 Loth, quare prohibetur retrò respicere, & c. to. 5. 141. H I
 De Loth à Sodomis liberato, atque eisdem cælesti igne consumptis: & de Abimelech, cuius concupiscentia castitati Saræ nocere non potuit. Ibidem.
 Loth de incendio liberatur. tomo. 10. 161. E & 302. E
 Solus Loth pœnitens, de Sodomorum incendio liberatur. to. 10. 161. L
 Loth inter pessimos Sodomitas, iuste conuersatus est. Eodem. 294. G
 Loth vxor, in petram salis. tomo. 3. 162. D to. 5. 141. H I. to. 10. 26. E & 294. G
 Vxor Loth retrospectiua cœuersa est in statum salis, vt illius contemplatione homines condiantur & sapiant. to. 8. 183. C & 200. B
 Vxor Loth à Sodomis liberata, cœtra præceptum retrò aspiciens, quod euaserat, perdidit. to. 9. 203. A
 Vxor Loth, quid mysticè. to. 5. 82. L M
 Loth filia, malè vtentes patre, quid adumbrent. to. 8. 133. F
 Loth vxoris exemplum metuendum. tomo. 10. 26. E
 Loth, typus corporis Christi. tomo. 6. 89. H
 Loth vxor quos adumbret. Ibidem.
 De opere filiarum Loth. Ibidem. I & seq.
 Quid significet quod filia Loth, quæ cum patre inebriato concubauerunt, gentem fecerunt Moabiticam. to. 8. 133. F G
 Loth inferior erat Abraham. to. 10. 161. E
 In Loth & vxore, mundum perfectè & imperfectè deserentes designantur. tomo. 10. 294. G
 Lubricum.
 Lubricum luxuriam designat. to. 8. 55. B
 Lucas.
 Lucas non habet abbreviatorē, sicut Matthæus. to. 4. 85. L
 Lucas signatur per vitulum. Eodem. 86. B tomo. 9. 60. M
 Lucas Christum sacerdotem insinuat, Matthæus regem. to. 4. 91. K seq. copiose. & 130. M & sequentibus.
 Vide Euangelistæ.
 Lucere.
 Opera bona quomodo debeant lucere coram hominibus. to. 5. 45. G H. tomo. 10. 2. H I & sequentibus.
 Sic luceat lumen vestrum coram hominibus, vt videant bona opera vestra, & c. & c. Attēdite ne iustitiam vestrā faciatis coram homi-

INDEX

nam hominibus: quomodo intelligenda, siue concordanda. to. 10. 2. G & 137. G
Lucerna.
 Lucernae ardentes, bona opera. to. 4. 239. K
 to. 10. 22. H
 Lucernam sub modio ponere quid sit. to. 10. 4. 264. H
 Lucerna inextinguibilis. to. 5. 199. F
 De lucerna ardente in phano Veneris. Ibidem. F G
 Inter lucernam, & lumen, quid interest. to. 8. 302. A
 Sicut lucerna non à seipsa accenditur, ita nec anima humana sibi praestat lucem. to. 8. 277. K
 Lucerna sapientiae, caro Christi est, de luto facta: sed verbo suo lucet. Eod. 347. G
 Nomine lucernae, scripturae sanctae intelliguntur. to. 8. 110. G
 Lucernae dicti sunt prophetae, similiter & apostoli. to. 9. 44. C
 Lucernae, credentes. Ibidem. A B
 Lucernarum oleum, gratia dei. Ibidem. C
 Lucerna oleo abundans, & non lucens, inanis est. to. 9. 230. E
 Lucerna fuit Ioannes baptista. to. 10. 36. A
 Lucere, siue lucernas ardentes habere. Eodem. 33. L
 Lucernae, loci ex scripturis recitati. to. 10. 108. D
 Quid sit lucerna ardens & lucens, to. 10. 148. G. Vide infra, Lumen, Lux.
Lucifer.
 Luciferi casus. to. 3. 150. M & seq.
 Luciferi casus, per principem Tyri. Ibidem. 151. B C
 Quomodo cecidit Lucifer, qui manè oriebatur: exponitur. to. 5. 95. F & sequentibus.
 Lucifer, unde dicebatur. to. 9. 6. F
 Lucifer stella. to. 5. 58. H
 Ante Luciferum genui te: exponitur. to. 8. 225. L & 280. D E
 Per luciferum, stellae omnes significantur. to. 8. 225. L
 Ante luciferum, id est, ante tempora. to. 8. 280. D E. to. 10. 116. I
 Lucifer, quid significat in scriptura. to. 10. 116. I
Luciferiani.
 Contra Luciferianos. to. 3. 175. B
 Lucifer, Caralitanus episcopus, inter hereticos numeratur. to. 6. 7. E
 A quo Luciferianorum haeresim natam putat Augustinus. Ibidem.
 Luciferiani, dicunt animam ex transusione generari. Ibidem.
Lucillus.
 Lucillus Balbus. to. 5. 42. L M
Lucilla.
 Lucilla pecuniosissima mulier, factiois Donatiana. to. 2. 151. F G. to. 7. 3. I
 Lucilla pecunia multi episcopi corrupti. Ibidem. G
 Lucilla artificio Cæcilianus condonatur à Donauit. to. 2. 152. F G
 to. 7. 57. B & 116. D
Lucina.
 Lucina dea. to. 5. 36. K & 40. A
Lucius.
 Lucius Opimius. to. 5. 28. G
 Lucius Pontius. Eodem. 19. D

Lucius Quintus. to. 5. 26. A
Lucius Titius. Eodem. 19. A B
Lucius Valerius. to. 5. 46. G H
Lucrari, Lucrum.
 Boni volunt lucrari malos, mali volunt extingere bonos. to. 10. 166. E
 Qui alios lucratur, de suo erogat. to. 10. 278. I
 Lucri promissio, est quasi esca in muscipula. to. 8. 146. A
 Lucrum iniustum non est sine iusto damno. to. 8. 248. A
 Pereat mundi lucrum, ne fiat animarum damnus. Eodem. 264. K
 Nemo habet iniustum lucrum, sine iusto damno. to. 10. 234. A
Lucretia.
 Lucretia vi compressa. to. 5. 7. A & 25. B C
 Lucretia se, ob illatum sibi stuprum, peremit. Eodem. 7. A & seq.
 Lucretia, an adultera, an casta. Ibidem. B
Lucretius. to. 5. 25. H I
 Lucretius, animam ex atomis esse scripsit. to. 6. 21. H I
Lucta.
 Lucta contra vitia. to. 1. 4. 2. G & seq. to. 3. 239. I
 Lucta Iacob cum angelo, quid significat. to. 5. 143. G Vide, Iacob.
 Qui luctabatur cum Iacob, Christum praefiguravit. to. 10. 34. I
 Lucta hominis cum concupiscentiis carnis. to. 10. 36. D E
 Et ibi locus declaratur, spiritu ambulante, & concupiscentias carnis ne perfecturis, &c. E & seq. copiose.
 Qui luctam carnis & spiritus in se sentiunt, facile intelligunt Apostolum. to. 10. 36. I
Lucus. to. 3. 14. B
Ludus.
 Ludi scenici detestandi. to. 2. 170. B C
 Ludi scenici. to. 5. 9. M & fo. seq. A & 26. A & 38. D. & fo. sequenti. F G
 Ludi circenses. to. 5. 10. B & 16. A
 Ludi scenici theatrales. to. 5. 10. B C
 De ludis scenicis, in quibus dii non offenduntur edictione suarum turpitudinum, sed placantur. to. 5. 13. A B
 Ars ludicra & scenica. to. 5. 14. I
 Platonem fuisse meliorem, qui poetis locum in bene morata urbe non dedit, quam hos deos, qui se ludis scenicis voluerunt honorari. to. 5. 14. M & sequentibus.
 Quanta euerfione publicae disciplinae Romani diis suis placandis sacrauerint ob scena ludorum. to. 5. 20. C & seq.
 Ludi seculares. to. 5. 26. H
 Scenicorum ludorum interitus. to. 4. 90. F
 Ludorum scenicorum restauratio. to. 5. 26. H & 38. D & seq.
 Ludi scenici in rebus diuinis. Eodem. 31. I
 De ludis scenicis, quos sibi dii celebrari à suis cultoribus exegerunt. to. 5. 38. D & sequentibus.
 Ludi scenici & circenses, & ludorum differentia, & de loue apparente. Ibidem.
 De ludis scenicis, quid Plato senserit. Eodem. 69. I

Ludi funebres. to. 5. 73. G & seq.
Ludi musici, instituti Apollini Delphico. to. 5. 158. F G
Ludificatio demonum, quomodo fit. Eod. 162. G & seq.
Ludi seculares contemnendi. to. 8. 197. L
Luxo in malo. to. 9. 23. B
Prohibitus ludis ludentes, idolis sacrificat. Eodem. 215. L
Lugere, Luctus.
 Luctus quid. to. 4. 263. G
 Lugere, est desiderare quod non habes. to. 8. 56. K
 Sunt lugentes beati in spe, & lugetes in re. to. 8. 208. E
 Sic Iugemus extinctam animam nostram, sicut parentum carnem plangimus. to. 10. 274. C D
 In luctu opus est, in consolatione merces est. Eodem. 322. I K
 Qui carnaliter lugent, non consolationes, sed desolationes habent. to. 10. 322. K
Lumbi.
 Lumbos accingere, quid sit. to. 4. 239. K
 In lumbis semina generationis. to. 7. 210. L
 Lumbi accincti. to. 10. 22. H
 Sint lumbi vestri praecincti: exponitur. to. 10. 33. L M & seq.
Lumen, Lux, & eius creatio.
 Luminare maius. to. 1. 51. F G
 Luminare minus. Ibidem.
 Lux aeterna, in qua deus erat, antequam faceret istam lucem. to. 1. 181. A
 Lux, corpus. to. 2. 2. I
 Lucis tria genera. to. 3. 110. C & E
 Fiat lux, quomodo dictum. Ibidem. G & 114. I K & seq. to. 5. 96. B C & sequentibus.
 Lux quae fuit ante luminaria, spiritalis. to. 3. 126. A
 Dies item spiritalis. Ibidem. I K
 Lux, dies, tenebrae, nox. to. 3. 110. L
 Fiat luminaria. to. 3. 111. L
 Lux, quid sit. Eodem. 114. C
 Prima lux, & sol. to. 3. 115. C
 Emissio & contractio lucis. Ibidem. L
 Lux, tenebrae. Ibidem. M & seq.
 Luminaria die quarto. to. 3. 118. K
 Luminaria, an rectores habeant. to. 3. 119. L
 De luce quae fuit ante luminaria. to. 3. 126. A
 Lux spiritalis. Ibidem. B
 Illud de luce & die spiritali, quomodo accipiendum. to. 3. 126. I K
 Lumen. to. 4. 275. E
 Lucis arma. to. 4. 258. G
 Lux illa prima, scilicet qualls sit, & quomodo alternante motu, qualemq; vesperam & mane fecerit, remotum est à sensibus nostris. to. 5. 93. E
 De luce illa prima, quid sentiat Augustinus. Ibidem. & seq.
 Per lucem illam primam, quomodo natura angelica intelligatur. to. 5. 93. L M
 In verbo hoc, dixit deus: Fiat lux, & facta est lux, & vidit lucem, &c. quomodo intelligatur triplex causa. to. 5. 96. G
 De luce

De luce diuersa, quomodo diuersimoda locutio est in Genesi. Ibidem. D & seq.
 Lucem pugnassem cum tenebris, Manichaeorum fabula. to. 6. 63. E F
 Vide, Manichaei.
 Alia est lux quae oritur iustis, alia quae iniustis. to. 8. 238. H
 Lux ista visibilis, communis est bonis & malis cum pecoribus, sed alia solum modis corde. to. 8. 150. K
 Lux dei nihil aliud est, quam veritas dei. to. 8. 84. G
 Tunc lux spiritaliter diuiditur à tenebris, quando, &c. to. 8. 95. C in fine.
 Lux nunquam clarior est, quam in meridie. to. 8. 61. B
 Post lucem, non ante lucem, surgendum est. to. 8. 322. L M
 In luce esse nihil prodest, si clausi sunt oculi. to. 8. 28. I
 Lucem istam quaerunt oculi carnis: lucem, quae deus est, quaerunt oculi cordis. to. 8. 30. I
 Oculo laucato lux poenalis, qua sanus lætatur, & ad quam inspicendum factus est. to. 10. 18. B
 De luminibus aedium concertantes. Eodem. 107. K
 Deus non tantam tribuit lucem quantum potuit, sed quanta mortalis oculus capere potuit. to. 10. 195. I
Lumen dei.
 Lumen, vultus dei. to. 1. 35. D
 Illuminationis diuinæ primordia. to. 1. 43. B
 Lumen, siue illuminatio cordium, spiritus dei. Eod. 41. B & F & seq. & 43. I & 46. K L & 50. A B & F G & 51. B & 181. A B
 to. 3. 239. G
 Lux sumus in domino, filij lucis, filij diei. to. 1. 50. I K
 Luminaria duo mysticè. Eodem. 51. E
 Lumen, verbum dei. to. 1. 164. E
 Luce diuina illustratur anima. to. 5. 108. G
 Lucem illam diuinam incorpoream cōtingere nequeunt bruta. to. 5. 98. C D
 In luce primæ veritatis, omnia videntur effectiue, non obiectiue: quod colligitur ex verbis Augustini. to. 5. 190. G
 Lucis pulchritudo multiplex. Eodem. 215. K
 Lumen super nos signatum est totum hominis verum bonum, quod non oculis, sed mente conspicitur. to. 8. 6. B
 Lumen illud unde animæ accenduntur, non alieno, sed splendore proprio præfulget, quod est ipsa veritas. to. 8. 10. E
 Non tale lumen dat deus, quod ab aliquo possit obtineri. to. 8. 29. E
 Sicut lumen non potest confundi, sic & illuminatum confundi non sinit. to. 8. 52. D
 Illumina vultum tuum super nos, &c. duobus modis intelligitur. to. 8. 150. K
 Lumen oculorum nostrorum, quomodo non sit nobiscum. to. 8. 70. A
 Lumē viuendum, est lumen immortalium, &c. Eodem. 121. A
 Qui voluerit esse sibi lumen, ipse cadit à lumine quo illuminatur. to. 8. 310. F
 Mali iustos tribulantes, obscuritatem illis faciunt, lumen tamen eorum extinguere nequeunt. to. 9. 144. M

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Mirabile lumen dei. to. 9. 165. A B
Lux dei. Eodem. 166. D E
Luminis diuini excellentiae. to. 9. 171. K
Lux diuina. to. 9. 191. M
Duplex lux. to. 10. 19. B C & 107. L
Qui à lumine deseritur, à tenebris occupatur. to. 10. 226. D
Luminis & sapientiae vocabulum, omnibus personis congruit. to. 3. 77. A B
Lumen deus,
Lumen Christus.
 Lux in tenebris lucet, & tenebrae eam non comprehenderunt: exponitur. to. 2. 120. E F
 Lumen animæ, deus. to. 3. 158. G. to. 8. 139. E
 Lux iustitiae, quomodo amittatur. to. 3. 238. F
 Lumen verum Christum sequamur. to. 3. 240. K
 Lux Christus, lux Apostoli, quomodo. to. 4. 123. C D
 Lumen mentium ad omnia discenda, esse ipsum deum, dixerunt Platonici. to. 5. 67. A
 Lumen verum, quod illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, illuminat etiam omnem angelum mundi. to. 5. 93. M
 Lumē exaltatum, nullum est, nisi Christus. to. 8. 335. M
 Lumen verū, Christus. to. 9. 2. K. to. 10. 7. M
 Lux aliter Christus, quam Apostoli. to. 9. 84. F G
 Lux iustorum, deus. to. 9. 167. E
 Christus lumen, Ioannes lucerna. to. 10. 7. M
 Deus est lumen, & nos sine illo tenebrae. Eodem. 254. G
Lumina angeli,
Apostoli, iusti.
 Lumen mundi, Apostoli. to. 2. 120. F
 Lumina mundi clarissima. to. 5. 78. L
 Lux, angelos bonos significat. to. 5. 99. I & sequentibus.
 Lumina, quomodo sancti. to. 7. 10. F. to. 9. 84. F
 Luminaria, in seculo fulgentia, sancti. to. 8. 227. C & 369. K & seq.
 Quare apostolicè dicantur lux mundi. to. 10. 275. K L. Vide supra, Lumen Christi.
Luna.
 Lunæ incrementa, & decremēta, unde. to. 2. 116. K & seq. to. 8. 16. C D
 De luna Manichaeorum somnia. to. 2. 116. K. to. 6. 5. G
 Luna allegoria. to. 2. 116. M
 Luna signiferum circumulum singulis mensibus complet. to. 3. 117. F
 Lunæ creatio. to. 3. 119. D
 Luna, Solis lumine, quomodo illustratur. Ibidem. F
 Lunam cur obseruant Christiani in celebratione paschæ. to. 4. 174. K
 Luna dea. to. 5. 55. C
 Luna deponitur, vt despumet. to. 5. 85. L & fo. sequenti. B C
 Luna. to. 6. 3. I
 Lunæ nouæ celebratio, quid praefigurat. to. 6. 95. G
 De luna, duæ opiniones, unde habeat lumē. to. 8. 16. C
 Luna non vno modo obscura dici potest. Ibidem. F

Luna in allegoria, significat Ecclesiam. to. 2. 117. C. to. 8. 16. C in fine & fo. 171. C D
Quod significet carnem Christi. to. 8. 177. I
Quod significet synagogam. to. 8. 17. D
Quod pro mutabilitate poni solet. to. 8. 134. M
Quod significet incrementa, defectusque mortalium. to. 8. 170. L
Quod significet carnales, & insipientes. to. 8. 177. K
Quod significet mortalitatem carnis, propter augmenta & detrimenta. to. 8. 215. C in fine.
 Luna noua, vita noua est. to. 8. 195. K
 Luna significat spiritaliter Ecclesiam de minimo crescentem, & istam mortalitatem vitæ fenescentem, sed vt propinquet ad solem. to. 8. 263. A
 Luna, quomodo vrat per noctem. to. 8. 311. K L
 Luna, ad paschalia gaudia, se pleno gaudio parat. to. 10. 204. C
Lupa.
 Lupa Romulum & Remum ablaclauit. to. 5. 164. D E
 Lupas meretrices appellabant. Eodem. B
Lupanar.
 Lupanaria quid sint. to. 5. 120. L & 164. E
 Lupanaria à lupa. Eodem. 164. E
Lupi.
 In lupos homines conuertit. to. 3. 196. D E
 to. 5. 162. K
 Lupi malos significant in scripturis, sicut oues bonos. to. 7. 239. E F
 Luporum nomine, perfidi & haeretici figurantur. to. 8. 47. E F
 Lupus tantum vult nocere, quantum leo: & si non auferat à canibus prohibitus, non ideo innocentiōr. to. 8. 226. H
 Lupus, diabolus. to. 10. 42. F
Luperci.
 Lupercorum origo. to. 5. 162. E
Lutum. to. 10. 177. E F
 In eodem luto haesitantes. to. 7. 130. E F
Luxus, Luxuria.
 Contra luxum seculi. to. 1. 157. K & sequentibus.
 De luxuriosis. Eodem. 158. A B
 Luxuria vitium, malorum omnium corporis & animæ causam esse, exemplis probatur. to. 2. 184. H I & seq. F & seq. copiose.
 Luxuriosus iuuenis, inspecta tabula Iouis, luxuriam suam complet. to. 5. 12. K
 Luxuria Asiatica, peior fuit omni hoste Romanis. to. 5. 27. L
 Luxuria non est vitium corporis, sed animæ peruersæ. to. 5. 102. F
 Luxuria, vel libido, quomodo sibi vendicat corporis dominium. Eodem. 120. D E
 Luxuriosa verba, quomodo licet loqui in necessitate, quæ iam libidinosa non sunt. to. 5. 122. A B
 De luxuriosa vxore Nini, occisa à filio, qui eam incestasse fertur. Eodem. 154. G
 Luxuria quid. to. 7. 226. M
 Luxuriosus, per scorpiones intelliguntur. to. 9. 144. M
 Luxuria fugienda est. to. 9. 251. G
 Luxuria

Luxuria nimietas, pauperes potius quam diuites facit. to. 9. 148. F
 Luxuria, est labes totius generis humani. Eodem, 200. K & M
 Luxuria ad cetera peccata comparatio. Ibidem. M & seq.
 Luxuria & castitatis illibata certamen. to. mo. 9. 226. I K
 Luxuriosus. to. 10. 58. E
 In luxuriosos. to. 10. 101. C D & seq.
 Propter vnius momenti delectationem, luxuriosus animam suam, Christi sanguine redemptam, diabolo vendit. to. mo. 10. 251. D
 Sepe perdit luxuria, quod congregauit avaritia. to. 10. 150. I
 Exempla luxuriae. Eodem. 302. I K & M & sequentibus.
Luxa.
 Luxa eadem est, quae Bethel, & Vlammaus. to. mo. 4. 25. F
Lybia.
 Lybiae mons. to. 5. 73. I & seq.
 Lybia dupliciter dicitur. to. mo. 9. 234. F
 Lybici. to. 5. 67. G
Lycaonia.
 Lycaonia. to. 5. 86. K & seq.
 Lycæus. to. 5. 162. E
 Lycæus deus. to. 5. 162. E
Lymbus.
 De lymbis, & receptaculis animarum sanctorum ante aduentum Christi. to. mo. 5. 190. K
Macarii.
 Acarii qui fuerint apud Manichæos. to. 6. 5. I
 Macarios, & Macarianos, appellabant Donatistae catholicos. to. mo. 2. 155. A
 Et Ecclesiam catholicam, Macarianam. to. mo. 2. 149. K & to. 7. 26. B C & seq.
 Macariana persecutio. to. 2. 153. A
 Macarii, quomodo catholici. to. mo. 7. 26. D
Machabei.
 Machabæorum scriptura non in canone Iudæorum. to. 7. 77. D E
 Et quomodo recepta sit ab Ecclesia. Ibidem. E & to. mo. 5. 170. C
 Machabæos in igne deus occultè coronauit. to. 8. 378. A
 Machabæos agnouit ignis. to. mo. 9. 136. K
Macedonia.
 Macedonia depopulata. to. 5. 28. I M
 Macedonia imperium. to. mo. 5. 102. M & sequentibus.
Macedonius, Macedoniani.
 Macedonius haereticus, à quo Macedoniani haeretici. to. 2. 47. M & to. mo. 6. 6. D & 164. B C
 Macedoniani spiritum sanctum creaturam dicunt. to. 6. 6. D
 Graeci vocant πνευματόχους. Ibidem.
 Macedonius index Cæsareus. to. mo. 2. 48. A
Macula.
 Sine macula & ruga quando Ecclesia. to. mo. 1. 2. L & 7. F & 11. F. to. 2. 47. A
 Macula nigra offunduntur ex oleo splen-

didio. to. mo. 5. 200. A
 Immaculati qui censendi. to. 7. 309. G
 Non maculant innocentes, facta malorum. to. mo. 2. 36. F G
 Duobus modis non maculant mali bonos. to. 10. 19. G & 319. M
 Maculam non habere. Eodem, 142. L
 Homo non minus animæ quam vestis maculam erubescat. to. 10. 247. I
 Qui in corpore suo plagas, vel in veste sua maculas non acquiescit, quomodo plagas in anima admittit? to. mo. 10. 247. I
Madaurenfes.
 Madaurenfes idololatras. to. mo. 2. 31. E F
Madian.
 Madian interpretatur declinās iudicium. to. mo. 8. 199. D
 Madianitas, nunc Saraceni. to. 4. 55. F
Magedan.
 Magedan locus, qui & Dalmanutha. to. mo. 4. 103. H
Magia, Magi.
 Artes magicæ non nisi pro cupiditate, aut curiositate exercentur. to. mo. 2. 6. G & sequentibus.
 Per artes magicas, nulla potest præstari fœlicitas, nec quidem terrena. Ibidem.
 Magi Pharaonis cur defecerint in tertio signo. to. 2. 119. B C
 Contra Magos terribile exemplum. to. mo. 2. 184. H I
 Magicæ artes superstitiosæ. to. mo. 3. 8. D
 Magicæ artes etiam à deo. to. mo. 3. 65. E F
 Magi Pharaonis vnde serpentes fecerint, & alia. Ibidem. E
 Magicæ fallaciæ dæmonum. to. 3. 69. F G
 Magum fuisse Christum, blasphemiam paganorum. to. 4. 86. I K & seq.
 Magi Pharaonis, quare fecerint quadam miracula, sicut Moyses. to. mo. 4. 138. M & sequentibus.
 De miraculis magicis. Eodem. 141. G
 Magorum vel harulpicum artes non profuerunt Roma, victis in bello, contra id quod prætendebant. to. 5. 38. M
 De impetate artis magicæ, quæ patrociniō vititur, aliās nititur, spirituum malignorum. to. 5. 71. E F
 Magicæ artis damnatio. Ibidem. E & sequentibus.
 Magicæ artes, cur legibus puniuntur. Ibidem.
 Artes magicæ pestiferæ, sceleratæq;. Ibidem.
 Magorum opera deuitanda. Ibidem. G
 Magicæ artis duo genera. to. mo. 5. 83. B & sequentibus.
 Magorum artibus qualiter videntur imagines, non deorum, sed dæmonum. Ibidem. K L
 Magæ cuiusdam potentia. to. 5. 85. K L
 Magicarum artium inuentor. to. mo. 5. 202. B
 Magi Pharaonis, haereticos designabant. to. mo. 9. 214. B
 Magi regem Iudæorum quærunť adorandum, Iudæi occidendum. to. mo. 9. 247. B
 to. mo. 10. 137. L M
 Magi quare veniunt adoraturi Christum. to. mo. 10. 136. A
 Quid per tria munera magorum designetur. to. mo. 10. 135. K & 138. I K & 316. K

Ad partum virginis adorandum magi ab Oriente venerunt. to. 10. 136. B
 Trium magorum obsequium. Eodem, 135. M
 Tres magi fuerunt primitiæ gentium, nos populi gentium. to. 10. 136. B
 Tres Magi Christum adhuc in præsepio facentem inuenerunt. Ibidem.
 Magorum illuminatio, testimonium cæcitate Iudæorum extitit. Ibidem. D
 Magorum, & Iudæorum, in agnitione Christi, comparatio. to. mo. 10. 136. D E
 Tres magi ab Oriente, Christum orientem regem Iudæorum attestabantur. to. mo. 10. 136. I
 Magi Christum adorauerunt, Iudæis locū natiuitatis eius ostendentibus. Ibidem. K
 Trium Magorum gesta, sub compendio. Ibidem. M
 Magi Gentiles figurauerunt. to. mo. 10. 138. B C
 Magi stellam nouam admirantes meruerunt reuelatione nosse significationem. Ibidem. C
 Magorum, & reginæ Austri, comparatio. Ibidem. D E
 Tribus Magis munera offerentibus, humanitas Christi cernitur, sed diuinitas adoratur. to. mo. 10. 138. I K
 Vnum deum Magi crediderunt. to. 10. 258. G
 Trium Magorum aduentus in Hierusalem. to. mo. 10. 258. K
 Deus alia reuelatiōe magos instruxit, qua redituri essent ad partes suas. to. mo. 10. 316. F G
 Magi obtulerunt aurum, thus, & mirram, & alia. Ibidem. K
Magistratus.
 Magistratum sibi creare quando liceat populo. to. mo. 1. 141. F G
 Magistratus parendum. to. mo. 2. 51. I K
 Magistratus qualis esse debeat. to. mo. 3. 237. I. to. mo. 8. 109. H
 Magistratus Christianorum. to. mo. 8. 109. H & 136. F
Magistri.
 De magistro, liber Augustini. to. mo. 1. 123. E
 Retract. 4. H. 35. H
 Magister interior spiritus sanctus. to. mo. 9. 103. H & 129. H
 Magistri externi admonent, Christus docet. to. mo. 1. 127. E F. to. mo. 9. 129. H & 199. A
 Magistri quid foris, & veritas intus in anima quid operetur. to. 9. 187. C
 Vnus magister omnium nostrum in celo. to. mo. 10. 40. F
 Magisterio diuino indigemus in nostro studio, & adiutorio diuino. to. 5. 182. B
 Magisteriū breue est, deū vero corde semper laudare. to. 8. 363. B
Maguates.
 Quare parcendum magnatibus interdum. to. mo. 2. 52. A
Magnes.
 Magnetis virtus mirabilis. to. mo. 5. 198. F & 201. A
 Magnes Adamante impeditur, ne rapiat ferrum. to. mo. 5. 198. F G
Magnus, Maior, Maximus.
 Magnus est deus, non mole, sed virtute. to. mo. 2. 3. B
 Aliter ma-

Aliter magnus deus dicitur, aliter mons. to. mo. 3. 73. F
 Cum deus sit semper magnus, & magnificus, quomodo magnificus est vehementer? to. 8. 255. I K
 Non esset valde magnus dominus, si ab homine posset explicari. to. 8. 337. K
 Maior seruiet minori, quomodo intelligatur. to. 5. 142. G. to. 8. 343. D E. to. 10. 166. F & sequentibus.
 Nemo se dicat magnum, quia solus deus magnus. to. 8. 206. I
 Quis maximus in cœlestibus. to. 10. 3. B
 Magni quomodo erimus. Eodem. 8. F
 Maior causa omnium fidelium, quam tantummodo martyrum. to. 10. 70. C D
Magnificare.
 Magnificare dominum, quid sit. to. 8. 51. H I. to. 10. 170. K & seq.
 Quod sit magnificandus in vnum. to. mo. 8. 51. K
 Magnificare deum, est laudando magnū fieri. to. 8. 172. C
 Cur magnificare debeamus. to. 8. 163. L
Magnificentia.
 Si quæris magnificentiam, prius quare sanctitatem: cum sanctificatus fueris, eris magnificus. to. 8. 235. A
 Magnificentia domini quæ sit. to. 8. 281. F
Magnitudo.
 Sicut magnitudo, in se ducta, facit quadratam figurā: ita numerus, in se deductus, facit quadratum numerum. to. 1. 86. F
 Magnitudo corporum modernorum. to. 5. 126. D E & seq.
 Magnitudo animi non dicitur, vbi quisque seipsum occidit. to. 5. 7. K L
 Magnitudo dei, sempiterna est: nec ab initio tēporis cœpit, nec desinit. to. 8. 255. I
 Magnitudo dei ante dies, & ultra dies. to. 8. 234. G
 Magnitudo, & tumor, differunt. to. 10. 46. I
 Magnitudinis soliditas. Eodem. 120. H
Magog.
 Magog, detectum interpretatur. to. 5. 189. L
Maia.
 Maia. to. 5. 156. F
Maiorinus.
 Maiorinus, Episcopus Carthaginensis, Donatista. to. 6. 6. M
Maius.
 Maius, tertius mensis, vnde sic dicitur. to. mo. 6. 73. M
Malachias.
 Malachias, quid propheta. to. mo. 5. 169. H & sequentibus.
 Malachiam quidam dicunt esse Esdram sacerdotem. to. 5. 194. K
Malalehel.
 Malalehel. to. 5. 127. F
Malchus.
 Malchus, interpretatur regnator. to. mo. 9. 114. L
 Malchi auris pro domino amputata, & à domino sanata, quid significet. Ibidem, M
Maledictio.
 Maledicere, & malum dicere, differunt. to. mo. 4. 264. E
 Maledictum, pro nobis, Christus factus est. to. 4. 208. F G
 De maledictione suspensi in ligno. to. mo. 6.

IN DIVVM AVGVSTINVM.
 45. D. & 65. F G
 Maledictum comes peccati. to. 6. 65. F G
 Maledictum non reddidit Christus. to. mo. 8. 59. I M
 Maledictio, quomodo sicut aqua intus, & sicut oleum in ossibus. to. 8. 276. K
 Maledictio æterna, quibus operibus comparatur. Ibidem, L
 Maledictio quandoque dicitur ex maleuolo errore dicentium, non ex aliquo malo verborum. to. 8. 78. H. & 80. L
 Qui iniuste maledicitur, præmium illi redditur. to. 8. 254. B
 Maledictio peccatorum. to. 9. 194. D
 Maledictiones. to. 10. 125. H I. & seq.
 Quid maledicere surdo. Eodem. 297. C
Mali.
 Qui malos odit, omnes odit. Seneca dicitur. to. 2. 51. D
 Mali nisi haberent deum propitium, nulli essent boni. to. 2. 57. L
 Mali nascimur. to. 3. 237. H
 Mali cur esse permittantur. to. 3. 149. D
 Mali præciti. to. 3. 149. H. & 241. K L
 Mali quando redarguendi, & quando non. to. 5. 4. D. & seq.
 Malos præcises deus quare creauit: & quare peccare permittat, cum prohibere poterit. to. 5. 122. M. & seq.
 Neque enim deus vllum hominem crearet, quem malum futurum esse præcisset, nisi pariter nolceret quibus eos bonorum vltibus commodaret. to. 5. 96. L M
 Malos deus propter bonos creauit. to. 5. 96. M. & 149. L
 Malum esse, naturæ accidit. to. 6. 30. E
 Mali quomodo ex deo, & non ex deo. to. 6. 33. A
 Mali quomodo etiam iusti. Eodem. 132. D
 Malos gignit deus, sed in bonum suum. to. mo. 7. 182. E F
 Quisquis malus est, non putet neminem bonum esse. to. 8. 27. H
 Quisquis mali in te est, de peccatis tuis est. Eodem. 28. A
 Contra eos qui volunt esse mali, ne sint miserii. to. 8. 48. B
 Qui malus est, ne miser sit: ideo miserior, quia malus. Ibidem.
 Quisquis malus est, malè secum est. to. mo. 8. 63. B
 Maleuoli, qui sint. to. 8. 78. H. & 80. L
 Ex se quisque malus est. to. 8. 112. C D
 Mali ex adipe, & macie. to. 8. 173. G H
 Homo factus est malus, qui malè vsus est bono quod fecerat deus. to. 9. 258. A
 Mali sumus, & bonum patrem habemus. to. mo. 10. 3. M
 Nomen nostrum, mali. Ibidem.
 Multū interest inter malum esse, & malum pati. to. 10. 243. M. & 259. E
 Homo inter omnia bona sua non vult malum, nisi se solum. to. 10. 201. A
Malis quomodo utitur deus.
 Malis vititur deus ad profectum bonorum. to. mo. 2. 62. L. & 137. F. to. 3. 149. E F. to. 6. 70. G. to. 8. 61. I K
 Malitia iniquorum, deus iuste vititur. to. mo. 2. 69. I
 Malos deus bene ordinat, & bene vititur. to. mo. 8. 61. I K
 De malis bene vititur, sicut mali bonis crea-

turis dei vituntur malè. to. 8. 189. L M
 Quomodo deus malis operibus hominum bene vitatur, exemplo ostenditur. to. mo. 8. 267. I
 Cum ipsi mali sint vitio suo, ipse de malo eorum bene facit. Eodem. 268. A
Malorum felicitas, & iustorum labor.
 Malorum felicitas, & labor iustorum. to. 8. 82. K. & 174. A B
 Malos & bonos hic respicit misericordia dei. to. 5. 3. L
 Mali florent in hoc seculo, boni latent & laborant. to. 8. 27. E. & 60. K. & 113. C D
 Cur malis bene sit in hac vita, & bonis malè, intelligere non potes, donec intres in sanctuarium dei. to. 8. 82. K
 Quod plures mali sint quam boni, exemplum. to. 8. 96. H
 Quia malis bene est, & bonis malè, multū deum inculant. to. 8. 97. F
 Quomodo mali videtur florere ad tempus, & iusti laborare: exemplo ostenditur. to. mo. 8. 14. L. & 60. K. L. & 67. A
 Omnis malus in hoc mundo, aut ideo vititur vt corrigatur, aut vt per illū bonus exerceatur. to. 8. 115. E
 Cur mali florent, & boni laborent. to. mo. 8. 173. F
 Nouit dominus, qui in iudicio omnia examinabit. to. 8. 223. I
 Mali exultant, quia damnantur vt alieni: boni laborant, quia flagellantur vt filii. Ibidem, L
 Ideo deus omnia ista mala, quæ videt fieri à malis, tolerat: quia, &c. Eodem. 224. A
 Per malos quandoque deus erudit bonos. to. 8. 176. G
 Contra eos qui dum malos florere vident, & bonos opprimi, putant deum non curare res humanas: aut æqualiter habere bonos & malos: aut fauere malis. to. mo. 8. 226. F
 Cum mali hic florent, iusti aliquando titubant. to. 8. 100. L
 Malis cur deus parcit ad tempus: vel quare laborant boni ad tempus. to. 8. 226. E F
 De malis hominibus deus bonis multa præstat bona: nec tamen secundum id quod de illis nobis præstat, sed secundum meritam eorum reddet eis. to. 8. 231. F
 Deus malos vult similes facere sibi, illi autem conantur illum similem sibi facere. to. 9. 200. G
Malorum ac bonorum permixtio, & conuictus.
 Mali sodales, contagiosa res. to. 1. 19. C D
 Malorum conuictus. to. 3. 53. L. & 237. A
 Mali cruciant bonos. to. 3. Ibidem.
 Malorum consortium vitandum. to. 4. 256. F
 Malorum consilia. to. 4. 257. G
 De malis hominibus scriptura tractat, non propter ipsos, sed propter bonos. to. 5. 134. C
 Mali bonis vbique permixti. to. mo. 6. 63. A B. to. 7. 114. G. & 1. 243. I K. & seq. copiosè.
 Malis sociari, quid sit. to. 7. 11. K
 Sicut malis obest bonitas iustorum, sic bonis prodest iniquitas impiorum. to. mo. 8. 231. H
 Malos sequentes, comites ad gehēnam querunt. to. 10. 41. M
 Mali necessarii bonis. to. 10. 45. G
 Mali &

INDEX

Mali & nequam homines, molæ & torcularia bonorum. to. 10. 94. D
 Mali bonis feruunt, & quomodo. tomo. 10. 166. G
Mali bonos persequuntur.
 Mali cruciant bonos. to. 3. 237. A
 Malos creauit deus propter bonos, quorū persecutio prodest Ecclesiæ dei. tom. 5. 153. M. & sequen.
 Malos non obesse bonis, probatur. tomo. 7. 53. H I
 Mali primū sibi ipsi nocent. to. 8. 55. D E
 Mali plus seipfos lædunt, q̄ alios. to. 8. 62. E
 Mali non solum uocibus comprimunt bonos, sed etiam malis operibus. to. 10. 19. D
 Mali, uita & moribus, bonos persequuntur. to. 10. 83. D. & 94. D E
 Mali exercent bonos ad uirtutem. tom. 10. 253. K
 Mali iustos persequentes, seipfos amplius persequuntur. to. 10. 259. C
Mali tolerandi in Ecclesia.
 Mali tolerandi. tom. 2. 36. F G. & 68. 1. to. 3. 53. L. & 236. K
 Malos docet Christus sustinendos. tom. 5. 174. C
 Mali quomodo tolerandi in Ecclesia. to. 7. 12. B C. to. 10. 19. G
 Et de excommunicatione, copiosè. to. 7. 12. B C
 Mali bonis permixti corporaliter in Ecclesia, spiritaliter separati. to. 7. 40. M. & 53. E. & 123. 1. & seq.
 Propter malos non recedendum ab Ecclesia. to. 4. 14. D. to. 7. 53. C D & M. & fo. 57. F G. & sequen. G
 Mali non sunt mēbra columbæ. to. 7. 87. I. & fo. sequen. K
 Mali intus, & mali foris. to. 7. 89. G H
 Mali, etiam noti, tolerandi. to. 7. 90. L M
 Malorum cōparatio. Eodem. 91. E. & H, & K
 An mali teneant primatum in Ecclesia. tomo. 7. 94. K L
 Mali quomodo in Ecclesia. to. 7. 105. B
 Malos non temerè auferendos à cōmuniōne Ecclesiæ. to. 10. 122. F F. & sequen.
 Malos pati in Ecclesia necesse est, cum quilibet profecerit. to. 8. 27. F
 Mali semper murmurant aduersus malos. Ibidem.
 Malos tolerare, siue scientes, siue nescientes, necesse est. to. 8. 55. C
 Inter malos nobis cum tolerantia uiuendum est: quia, &c. to. 8. 108. I
 Tolerare malos, quā à bonis tolerari, magis affectare debemus. to. 8. 109. I
 Mali quid faciant bonis. Ibidem, M
 Quod malis deus parcat, prodest tibi ad habendam misericordiam. to. 8. 115. D
 Necesse est malos inueniri in omni congregatione, qui bonos exercent. to. 8. 116. A
 Exemplum. Ibidem, B
 Necesse est ut malos sufferamus, & proficiat quod boni sumus. Ibidem, A
 Cum scis malum esse quod facis, & tamen facis, ad inferos uiuus descendis. tom. 8. 117. A
 Toleremus malos, si uis boni, quia & nos fuimus aliquando mali. Eodem. 121. D
 Mali multi, palea est multa in area dominica, super grana pauca. to. 8. 230. D
 Malos separare non potes, tolerare necesse

est. tomo. 8. 242. C
 Inter malos boni gemunt, sicut grana inter paleas, & sicut liliū inter spinas. Eodem. 243. H
 Mali sunt sp̄ie propter mores, & filie propter sacramenta. Ibidem, I
 Qui proficit, & nullum uult hominem pati malum, eo ipso quo non uult aliquem pati conuincitur quod nō profecerit. Ibid.
 De his qui ne malos patiantur, separantur à strepitu populari, & à fluctibus seculi: ut cum paucis bonis in monasterio tanquam in portu quietam uitam agat. Ibidem, K L
 Malus ut cognoscatur intus probandus est. Ibidem, M
 Contra eos qui sic incauto animo laudant bonos in Ecclesia, aut monasterio, ut taceant malos: & qui sic vituperant cæco animo malos, ut taceant bonos. tomo. 8. 244. B C
 Malos inueniri necesse est in omni statu Ecclesiæ. to. 8. 244. D E. & seq.
 Mali ferendi sunt ad tempus: quia, &c. to. 8. 309. I
 Quod sint portandi, quousque ueniat finis. to. 8. 327. E
 Quod mixti sint bonis mali non solum in hoc seculo, sed & intus in ipsa Ecclesia: & nulli apparent mali, nisi ei qui fuerit bonus. to. 8. 227. F
 Et licet mixti sint bonis, longè tamē sunt ab eis, quomodo iniquitas longè est à iustitia. Ibidem F
 Mali cum bonis nō manifestantur, nisi quando exeunt à bonis. to. 9. 128. H
 Malorum separatio, bonorum est purgatio. to. 9. 236. G
 Non temerè aut quomodolibet, sed per iudicium sunt auferendi mali ab Ecclesiæ cōmuniōne. to. 9. 221. I
 Mali qui per iudicium auferri nō possunt, tolerantur potius q̄ perdantur. Ibidem.
 Mali bonos in uitate non maculant. to. 10. 19. G. & 103. A
 Recedere à malis. to. 10. 20. C D
Malorum correptio, & correctio.
 Mali quatenus cogendi ad bonum. tomo. 2. 36. F G
 Mali, exemplo Christi, ad bonum cogendi. to. 2. 45. H. & seq.
 Mali sunt etiam filij dei. to. 2. 51. A B. to. 7. 193. F
 Voluntas dei in malos. to. 3. 149. I
 Mali quomodo exterminentur. to. 5. 4. A
 De malorum correctione non est desperandum, cum quidā ex eis prædestinati sint. to. 5. 10. G
 Mali corripiendi, & corrigendi. to. 10. 19. H
 Mali non insultanter arguendi. Ibidem, H I
 Qui malus fuit heri, bonus sit hodie. to. 10. 104. D
 Mali interdū per discordiam boni efficiuntur. to. 10. 279. I
Malorum proprietates, mors, & pœna.
 Malorum pœna, bona, & mala. to. 1. 9. A
 Malus quilibet, sui malefacti author est. tomo. 1. 140. C
 Mali ex se alios æstimant. to. 3. 13. D
 Malorum defectus. to. 3. 236. K
 Mali homines, uia diabolū. to. 3. 150. L
 Malos perire, duobus modis. to. 4. 82. E

Mali, dilectores seculi. to. 4. 278. A
 Malus homo bona operari non potest. Ibidem, G
 Mali, uiliter etiam, prædicant legem dei. Ibidem, H
 Mali, flagellum dei. to. 8. 61. 1. & 62. G
 Malorum caput, diabolus. to. 8. 350. D
 Vide, Impius, & Peccator.
 Mali nunquam bene moriuntur, boni nunquam malè, quanuis secundum seculum aliud mūdo uideatur. to. 10. 23. K. & seq. copiosè.
 Et exemplum de Lazaro mendico, & diuite. Ibidem.
 Malus homo, pustula in corpore. tomo. 10. 95. F G
 Pestilentia, malus homo. Ibidem.
 Mali assimilantur uasi pleno foetore. to. 10. 184. I K
 Quod mali nolunt modo cogitare, necesse habent sine ullo remedio sustinere. tomo. 10. 259. C
Malum.
 Malum, bifariam accipit. to. 1. 140. B
 Malum dicitur peccatum, & pœna peccati. to. 1. 159. F. in fine.
 Mali nomen, quomodo repertum. tomo. 4. 124. B
 De malo. to. 4. 143. A
Malorum genera.
 Mala animi, mala uitæ, mala morum docuerunt dii suos cultores, non prohibuerunt, neque leges dederunt. to. 5. 15. K
 Malorum genera duo, peccatum scilicet, & peccati pœna. to. 6. 35. M. & 45. K L
Mali origo, & unde sit.
 Mali originem esse ex libero arbitrio. to. 1. 3. B. & 6. G. & 160. G. & seq.
 Mali naturam deo coeternā uoluerunt Machabæ. to. 1. 3. C. & 6. C & G
 Malum unde. to. 1. 6. G. & 140. E
 Mala an à deo. to. 1. 140. B C
 Vide, Ordo.
 Malorum author deus, quomodo. Ibidem.
 Malorum omnium radicem esse malam uoluntatem. to. 1. 154. L
 Malorum origo. to. 3. 37. A
 Quod malum non sit à deo. to. 3. 47. D
 Vtrū deus author mali non sit. to. 4. 124. A.
 Retracta. to. 1. 9. A
 Malum à sexu femineo causam inuenit. tomo. 5. 130. L
 Mala nulla essent, nisi natura mutabilis ea sibi fecisset: quam ideo deus fecit mutabilem, melius iudicans de malis benefacere, quā mala esse non sinere. tomo. 5. 207. E
 Malum esse à deo, Seleuciani asseruerunt. tomo. 6. 6. 1
 Mala natura deum creasse Florianiani dixerunt. Ibidem, K. in fine.
 Mala deus quomodo creat. Ibidem & 45. K
 Mali origo & caput, est peccatum. tomo. 6. 36. M
Malum quid sit.
 Malum quid, uel unde sit. tom. 1. 10. K. & 20. D E. & 164. B. & 174. B C. to. 3. 37. A. to. 7. 207. D E. & sequen.
 Nullum esse malum naturale, quomodo accipiendum. to. 1. 4. D
 Malum est priuatio boni. to. 1. 20. D E. to. 3. 35. H. & 52. M. to. 5. 96. K. to. 9. 165. A
 De natura

De natura mali, quaestiones. to. 1. 111. B C
 Malum natura nihil est. to. 1. 30. H. & 115. I. to. 3. 47. E. & 53. M
 Malum non esse substantiam. to. 1. 174. A B
 Mala nulla substantia per se, sed per incongruentiam. Eodem. 174. K L
 Malum, corruptio. to. 1. 29. D. & 174. F
 Malum quid sit. to. 9. 185. G H
Mala quare.
 Mala quare sint. to. 3. 35. G
 Mala cur sinantur à deo. to. 5. 118. K
Mali inquisitio.
 In inquisitione mali, miserè torquetur Augustinus. to. 1. 29. D E. & seq. 29. M. & seq.
 Malum non sicut per speciem, sed per speciei priuationem. to. 5. 102. D E
 Malum scire, non est malum. tomo. 3. 83. E. to. 10. 285. F G
Mala & bona.
 De bonis & malis in rerum natura, Manichæorum fabulæ. to. 1. 175. B
 Quomodo idem malum sit, & bonum. to. 3. 35. I K
 Quomodo mala ex bonis. Ibidem. M
 Malum est contrarium bono. to. 5. 4. C D
 Malum quod geritur, omnes conuocat spectatores: quod bonū geritur, uix aliquos inuenit auditores. to. 5. 19. M
 Malum uel vitium est deo contrarium: sed natura est non solum contrarium, sed etiam noxium. to. 5. 101. C. in fine.
 Malū quomodo noceat naturæ. to. 5. 101. C. & sequen. & fo. 181. I
 Malum uel vitium non est nisi in bono, quia non potest esse & non nocere, & nocere non potest, nisi bono cui inest: nō autem summo bono. Sola ergo bona esse possunt alicubi, mala autem nusquam. to. 5. 101. C D
 Mala uincuntur à bonis. to. 5. 118. L
 Non statim malum quod minus bonum. tomo. 6. 29. M. in fine
 Malum esse naturæ accidit. Ibidem. 36. E
 Etiam malum, quatenus est, bonum est. tomo. 6. 32. G
 Est malum quod non dat deus bonis, & est bonum quod non dat malis. to. 8. 120. I
 De malo tuo deus bene facit, quia bonum suum tibi dedit. to. 8. 138. G
 Quantum bonum deus nobis prestiterit de malo ludæorum. to. 8. 176. G
 Christus bene uisus malis, & facit bona de malis. to. 9. 114. 1
 Mala tenebras amant: bona, lucem. tom. 10. 36. G H
Malitia.
 Malitia breuis. to. 3. 236. 1
 Malitia malorum bonos flagellari. Eodem. 237. A
 In malis bonum. Ibidem.
 Malitiam concipit ipsa uoluntas. tomo. 4. 244. B
 Malitia quid. to. 7. 208. B. to. 10. 100. H
 Malitia igni comparata. to. 8. 55. E
 Malitia prius uastata unde erit. Ibidem.
 Malitia tua, ut alteri non noceat, fieri potest: ut autē tibi non noceat, non potest. Ibidem.
 Qui non potest non habere malitiam, uel odiat eam. to. 8. 58. D E
 Nulla scientia ita uincit malitiam, quā mortis recordatio. to. 9. 219. E

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Malitia hominum. to. 10. 83. C
 Nemo conqueratur de malitia nostri temporis. to. 10. 95. B
 De eo quod beatus Petrus dicit, Deposita ergo omni malitia, & omni dolo, &c. lac concupiscite: Homilia. to. 10. 100. G H. & sequen.
 Cum bonitatis authore non ascendit malitia. to. 10. 214. D. & 216. F
Mala uoluntas.
 Mala uoluntas non effugit iusti dei leges. tomo. 5. 97. A B
 Malam uoluntatem quomodo deus ordinat. to. 5. 122. M. & 97. A B
 Mala uoluntas non habet causam efficientem, sed deficientem. to. 5. 101. K L. & fo. sequen. D. & seq.
 Ad malum opus non peruenitur, nisi præcedente mala uoluntate. Eodem. 119. M
Malum, siue male facere.
 Malè facere quid. to. 1. 140. D & G. & 144. K
 In malefactis cupiditatem dominari. to. 1. 140. K. in principio.
 Non ideo minus delinquit, cui sola deest facultas malè faciendi. Ibidem.
 Malum non faciendum, ut fiat bonum. to. 4. 9. G. & seq. & 12. B
 An malum faciendum, ne alius grauius malum faciat. to. 6. 4. H. I. & 10. A B. & 21. M
 Mala non sunt sine iusto dei iudicio, nec bona sine dei adiutorio. to. 5. 186. B
 Mala agere. to. 5. 187. H I
 Mala non facere deum, quomodo Coluthiani dixerint. to. 6. 6. K
 Ad malè faciendum, nec minæ te compellere: & à bono faciendo, nec minæ te terere debent. to. 8. 102. K
 Si quid mali agimus, ad hoc nos hortatur angelus malus. to. 10. 310. A
Mala declinandā fugienda, auferenda.
 Auferite malum ex uobis ipsis, exponitur. tomo. 1. 11. E F
 Mala sunt fugienda. to. 3. 202. B
 Non sufficit malum non agere, nisi bonum feceris. to. 8. 53. B
 Non sufficit declinare à malo, nisi facias bonum. Ibidem, & 66. I
 Qui non facit mala, sed laudat, astipulator est facti. to. 8. 105. A
 Difficilius bonorum appetitores, quā malorum desertores inuenies. to. 9. 216. L
 Iussio dei, cohibere linguam à malo. to. 10. 34. E
 Et declina à malo, & fac bonum. Ibidem. E
 Declinandā prius mala, & postea faciendā bona. Ibidem.
Malum in genere.
 Deus non diligit mala, licet ad ordinem pertineant. to. 1. 104. M
 Malum ex se malum, etiam si non uetetur. Eodem. 140. G
 Non omne malum est quod damnatur. to. 1. 140. I K
 Mala etiam faciunt ad decorem uniuersi. tomo. 1. 152. E F
 Malum quomodo destruitur. to. 5. 118. K
 Mala & nociua, quomodo reddunt ordinatum uniuersum: & quomodo sint in cōmodum nostrū, tam spiritalē quā corporale. to. 5. 96. I K. & seq.
 Mala quomodo sint in deo. to. 6. 31. F
 Mala ueniantur malos in interitum, non bonos.

nos. to. 8. 351. I
 Mala ex cōpotationibus orta. to. 9. 217. F G
 Non acquirere de malo. to. 10. 30. C
 Malum hominis. to. 10. 88. E
Malum pro afflictione.
 Malum pro malo non reddendum. to. 2. 5. G. to. 6. 130. F. to. 8. 274. M. & seq.
 Malum pro malo reddimus, si fratrem errantem non corripiamus. to. 2. 35. A
 Mala temporalia patienter toleranda. to. 2. 82. B. & Epist. 122. per totum. to. 3. 236. K
 Malorum causa, contemptus Euangelij. tomo. 2. 130. K. & seq.
 Mala perpetianda, spe uitę celestis. tom. 2. 134. 1. K. & 146. E F
 Nihil mali iusti patiuntur. to. 3. 172. K
 Malitia pro pœna. to. 4. 38. L
 Mala quomodo sint à deo. Ibidem. & tomo. 6. 31. F
 Mala deus ingerit malis, quia iustus est. tomo. 4. 38. L
 Mala & bona temporalia, quæ diuino iudicio sunt cōmuniā bonis & malis. to. 5. 3. L. & sequen.
 Mala omnia profunt iustis. Eodem. 4. G
 Mala quæ eueniunt, peccatis sunt imputanda. to. 5. 17. A B
 Mali sola deputant mala, quæ non faciunt malos. Eodem. 21. C
 Mali timēt sola mala, quæ etiam patiuntur boni: mala autem quibus ipsi sunt mali, libenter habent. Eodem. 31. E F
 Mala horrenda quæ acciderunt ex elementis, in subuertendo urbes, & huiusmodi. Ibidem, F
 Mala pœnæ, sunt in deum reducenda. to. 5. 43. L
 Mala omnia sunt toleranda pro fide ueritate. Eodem. 90. L M
 Malum pœnæ punientis naturam uiosam, est iustum, & per consequens bonum. to. 5. 101. D
 Mala est mors in se, & alia pœnæ, licet bona sit per consequens. Eodem. 108. L M. & sequen.
 Mala corporis, dicunt Stoici non esse mala sapienti, sed Peripatetici & Academici contra: & tamen omnes errant, ponentes beatitudinem in hac uita. tomo. 5. 178. K. & sequen.
 Mala cōmuniā, in hac uita, bonis & malis. tomo. 5. 186. C D. & sequen. & fo. 214. D. & sequen.
 Mala quædam prodest. to. 7. 159. K
 Minus malum esset habere cætera peccata, quā superbiam. to. 9. 206. B
 Mala uitæ huius, & bona uitæ uenturæ. tomo. 10. 25. D E
 Duo mala nostra. to. 10. 31. F
 Mala hominum, quæ. Eodem. 88. E
 Quando liberabitur natura humana à malo. Ibidem.
 A malo seruari donum dei. tomo. 1. 19. A B
 Præsentia mala sunt transitoria. to. 10. 150. F
Summum malum.
 Summum malum corrumpi non potest. to. 1. 174. F G
 Propter malum summum fugienda sunt omnia, ipsum autem propter seipsum. tomo. 5. 175. K L
 In originali malo duo sunt. to. 5. 215. B
 Summum malum non intelligitur, nisi cognitio

gnito summo bono. to. 6. 33. D
Malum perfectum non nocet alteri, sed sibi plurimum, per cupiditatem malam. to. 8. 226. H
Malleus.
Malleum vniuersæ terræ conteri, quid sit. to. 8. 239. H
Diabolus dicitur malleus vniuersæ terræ. to. 10. 237. C
Mambre.
Mambre, interpretatur visio, siue perspicacia. to. 10. 161. H
Mammilla.
Mammilla, in pectore viri, sunt solum ad decorem. to. 5. 215. K
Duæ mammillæ, sunt duo testamenta. to. mo. 9. 141. F
Mammona.
Mammona, diuitiæ nūcupantur. to. 4. 80. F & 275. F. to. 8. 113. A
Mammona iniquitatis, quid sit. to. 5. 206. D. to. 10. 29. M. & 30. C
De mammona iniquitatis facere amicos, quid sit. to. 8. 99. C. to. 10. 29. M
Mammona iniquitatis, cur dixerit dominus in Euangelio. to. 10. 107. H
Mammothreptus.
Mammothreptus, dicitur puer diu lugens. to. 8. 38. I. in fine.
Manasses.
Manasses rex. to. 5. 165. I
Manasses. to. 8. 133. D. & 193. M
Manasses rex vsque adeo impiissimus, tandem per penitentiam inter amicos dei reputatus est. to. 10. 155. B
Mancinus.
Mancinus cū Numantinis turpe foedus inuenit, & de tribus auguriis contra eum. to. mo. 5. 28. A
Mancipium.
Mancipium vnde dictum. to. 4. 28. A
Mandatum.
Mandata dei sunt implenda sine murmure. to. 2. 175. F. G
Mandata dei non possunt impleri sine eius gratia. Eodem. 168. H. I. to. mo. 5. 146. E. in fine.
Mandatum. to. 3. 238. I
Mandata dei seruanda. to. 4. 18. G
Mandatum sanctum quid, idque cognoscere ac trāsgredientes poena quæ maneat. to. 4. 19. B
De mandato maximo. to. 4. 106. I
Si mandatum trāsgressi fueritis, morte moriemini: si mortem recusaueritis, mandatum trāsgrediemini: quomodo intelligatur. to. 5. 108. K
Deum time, & mandata eius custodi: quia hoc est omnis homo: exponitur. Eodem. 186. G. H
Qui soluerit vnū de mandatis istis, &c. exponitur. to. 5. 189. A. B
Mandatus diuini cedendum obtemperando, non resistendum disputando. to. mo. 6. 93. F
Mandata dei non tantum memoria sunt retinenda, sed & vita. to. 8. 255. C
Mandatum dei est, quod facere deus iubet: promissum, quod accipere. to. 8. 267. B
Quomodo mandata sua deus mandauit custodiri nimis, si omne nimium reprehendit

sione dignum est. to. 8. 296. DE
Quod valde præcepit, & valde custodiri oporteat mandata dei. Ibidem, F
Quod mandata dei siue cum legantur, siue cum memoria recolantur, tanquam speculum intuentia sunt. to. 8. 290. G
Quod frustra custodiatur in memoria, si non custodiantur in vita. Ibidem, K
Mandatis dei rectis ac arduis humana non contemperat infirmitas, nisi præueniens eius adiuet charitas. to. 8. 291. A
In mandatis dei nihil mirabilius, quam Diligite inimicos vestros. to. 8. 292. B. & fo. sequen. G
Qui sunt a quibus abscondit deus mandata sua, cum vbiq; ea voluerit prædicari, cum & omnibus fidelibus, & plurimis infidelibus nota sint. to. 8. 292. F
Quod abscondantur ab eis, qui non sunt incolæ in terra. Ibidem, H
Aliud est mandata dei per infirmitatem vel ignorantiam non implere, aliud ab eis per superbiam declinare. to. 8. 293. B
Dona quod ipse mandas, adiuua me vt faciam quod commendas. Eodem. 295. K
Hoc polcit, vt mandata quæ concupiuit, per eius misericordiam faciat, qui ea mandauit. Ibidem, I
Mandata domini quomodo sint exquirenda. to. 8. 296. G
Alia sunt mandata, alia promissa. Mandata faciēda suscepimus, vt promissa accipere mereamur. to. 8. 298. G
Mandatis dei credere, quid sit. Ibidem, H
Quanto magis suauius sunt, quæ mandat qui iuuat, tanto magis ea seruat amans, vt cognita faciat, & faciendo cognoscat: quia perfectius cognoscuntur cum fiunt. Ibidem, I
Mandatum, sine adutorio dei, litera est occidens. to. 8. 355. F
Mandatum charitatis quomodo latum nimis. to. 8. 301. A. B
Aliud est, mandata tua intellexi: aliud, a mandatis tuis intellexi. Ibidem, L. M
Ad faciēda mandata dei exercent maligni, a scrutandis auocant. to. 8. 302. I
Mandata dei dilectione implentur. to. mo. 8. 304. G. H
Mandata dei cum diligantur super aurum & lapidem preciosum multū, omnis præ ipsi mandatis terrena vili est merces. Ibidem, H
Qui mandata dei diligit, omnem viam iniquitatis odio habet. Ibidem, I
Mandata dei, sicut sunt faciēda, nemo facit, nisi ex fide, quæ per dilectionem operatur. to. 8. 305. A
Qui diligit, ipse veraciter libenterque custodit mandata dei. to. 8. 307. E
Deus mandat virtuti suæ docendo, & confirmat iubendo. to. 8. 316. I. K
Mandatum quomodo dat pater filio. to. mo. 9. 84. I
Mandatum patris, filius. Ibidem, K
Mandatum de dilectione proximi quod dabit Christus discipulis in coena, quare dicebat nouum. to. 9. 89. I
Mandata dei sine spiritu dei seruari non possunt. to. 9. 93. G
Mandatorum dei obseruatio dilectionem ostendit, non facit. to. 9. 96. M. & 97. E
Mandatum nouum, quid sit. Ibidem,

Mandatum vetus, & nouum, quid significant. to. 9. 125. I
Mandatum Christi, dilectio vocatur. to. mo. 9. 131. F
Soluere mandatum, & docere mandatum, in quo differant. to. 9. 134. H. I
Mandatum nouum quare appellatum. to. 9. 89. I. & 140. C
Qui non seruant mandata, non per portas, sed aliunde intrant. to. 9. 150. G
Mandatorum dei quædam sunt specialia, quædam communia. to. 9. 204. A
Dei mandata non custodientes, deum odio habent. to. 9. 194. A
Quanto mandata sunt singularia & acriora, tanto sunt præcipua & deo gratiora. to. 9. 204. A
Christus mandato nouo fecit hominem nouum. to. 9. 228. M
De contemptu mandatorum dei vita non potest provenire, sicut de eorumdem obseruantia non potest provenire mors. to. mo. 10. 3. E
Et hinc homo quod voluerit, mereri potest: & secundum quod meruerit, iudicabitur. Constat enim in hominis potestate. Ibidem.
De eo quod scriptum, Si vis venire ad vitam, serua mandata. Sermo. to. 10. 17. D. & seq.
Mandare dei, quid. to. 10. 100. B
Mandatum multis modis. Ibidem.
Mandatum dei, vita æterna est. to. 10. 129. A. B
Non nisi mandato nouo vetus peccatum extinguitur. to. 10. 141. C
Christus contra vetus peccatum opposuit nouum mandatum, Ibidem.
Duo præcipua mandata sunt, dilectio dei, & proximi. to. 10. 153. C. D
Seruare mandatum dei, est pacem in omnibus custodire. to. 10. 211. F
Quæ sint maiora mandata, & quæ minora. to. 10. 228. H
Quia deus nouus homo factus, nouum regnum promittebat, nouum mandatum dabit. to. 10. 291. K
Error circa mandata dei. to. 10. 223. B
Mandragora.
Mandragoræ natura. to. 6. 91. G. H
Manducare.
Manducaverunt, & adorauerunt omnes pingues terræ: exponitur. to. 2. 125. H. I
Ecclesia quod manducat, in corpus suum trahit. to. 8. 37. L
Manducare iniquitatem vel iustitiam, quid sit. to. 8. 101. D
Manducare cum superbis cur David prohibeat, cum hoc etiam ad imitationem domini fecisse legamus. to. 8. 246. D
Mactare, & manducare, quid mysticè. to. mo. 10. 118. F
Quare Christus post resurrectionem suam manducauit. to. 10. 202. E. & 318. I
Gentes non habebant quid manducarent in deserto, post Christum currentes. to. mo. 10. 230. H
Vide, Comedere.
Manducare corpus Christi.
Qui manducauerit carnem meam, &c. Et si quis manducauerit ex hoc pane, viuet in æternum: exponitur. to. mo. 5. 204. I. K. & sequent.
Manducare carnem Christi, quid sit. Ibidem. Alij

Alij manducant Christum, & adorant: alij manducant, & saturantur. to. 8. 97. L
Qui manducat carnem meam, & bibit meum sanguinem, &c. locus expositus. to. 10. 10. F
Iudas cum cæteris discipulis, sacramentum carnis & sanguinis Christi manducauit & bibit. Ibidem.
Qui manducat carnem meam & bibit, &c. Sermo. to. 10. 39. A & seq.
Patres vestri manducauerunt manna, &c. exponitur. to. 10. 104. M & seq.
Vide, Christus, & Corpus, & Sacramentum.
Manè.
Manè & vespera quid. to. 1. 181. M
Manè Christus resurrexit. to. 8. 131. K
Manè futuram vitam significat. to. 8. 100. E & 131. K
Quod manè significet futurum. to. 8. 117. C
Quod manè prosperitatem huius seculi designet. to. 8. 146. A & 223. C
Quod vocetur Christus, post hoc seculum, cum videbimus quod in seculo credimus. to. 8. 359. G
Manè quid signet mysticè. to. 9. 58. I
Manere, Mansiones.
Mansiones multæ, diuersa merita sanctorum. to. 3. 241. C. to. 6. 178. A. to. 9. 90. H
Mansiones domus dei. to. 7. 255. G. H & seq.
Manere in dei verbo. to. 10. 40. F & seq.
Mansiones in celo dicuntur parari, cum corda eorum, qui in eo mansuri sunt, preparantur. to. 9. 90. L
Mansiones in celo quomodo dicebat Christus suis discipulis esse diuersas, qui alibi dicebat, vado parare vobis locum. Ibi.
Mansio trinitatis in dilectoribus dei. to. mo. 9. 94. H
Manere in Christo, quid sit. to. 9. 96. I & M. to. mo. 10. 40. F. G
De eo quod scriptum est, Si manseritis in verbo meo, verè discipuli mei estis: Sermo. to. mo. 10. 40. E. F & seq.
Deus quomodo in nobis manet, & nos in seipso. to. 9. 51. D. to. 10. 40. G
Manes.
Manes quid sint. to. 5. 77. C
Manicheus, Manichei.
Manicheus à Manin Persa. to. 6. 5. E
Manicheus ante Manes dictus, & vrbicus. Ibidem. & 76. L. to. 3. 174. K
Manicheus item cur appellatus sit. to. mo. 6. 5. F & 76. L
Manicheorum venatio. Eodem. 64. G
De Manichæis cauendis, exhortatio. to. mo. 6. 65. I. K
Manichæi quomodo præcepta decalogi contemnant. to. 6. 66. I & seq.
Manichæorum fides & religio. Eodem. 78. G & sequentib.
Manichæi quid de sole sentiant. Ibidem. M & sequentib.
Manicheus anathematizatus. to. mo. 6. 113. I. K
Manichæi verba de natura dei, ex libris thesauri sui deprompta. to. mo. 6. 122. G. H
Contra Manichæorum duas naturas. to. 1. 4. I & seq. & 158. M & 174. A & seq.
Manichæorum sacrilegus error, rationem veri ante fidem à catholicis exigèrium. to. 1. 5. D. to. 6. 20. G

A Manichæis quomodo deceptus Augustinus. to. 1. 20. A & in Possidonio. to. mo. 6. 20. G
Quos nouem annos diligenter audiuit. to. mo. 1. 170. C & 180. K. to. mo. 6. 20. G & 27. A. B
Quomodo euaferit. to. 6. 20. H & 64. H
Manichæorum hypocritis. to. 1. 20. A. B
Manichæorum doctrina absurda. Ibidem. D. E
Manichæorum excōmunicationem ridet. Ibidem. L. M
Manichæorum libri astrologicis fabulis pleni. to. 1. 24. G & 25. D. E
Contra Manichæos confutatio Nebridij. Eodem. 28. M
Manichæos deplorat Augustinus conuersus. to. 1. 35. B
In ordine auditorum fuisse Augustinum. to. 6. 20. G. H & 35. C
De moribus Manichæorum, & de moribus Ecclesie catholice, libri duo. to. 1. 167. D & sequentib.
Manichæorum fucos, & mysteria, prodit Augustinus. Ibidem.
Manichæorum duæ illecebræ, quibus imperitos decipiunt. to. 1. 167. E. F
Manichæorum falsa castitas. Ibidem. & 2. E
Manichæorum dii duo. to. 1. 168. I
Manichæorum continentia, opponit perfectorum Christianorum vitam. to. 1. 172. G. H & seq.
Manichæi danant confugijvium. Eodem. 173. G & seq. & 179. F. G
Manichæorum fabulæ, de bonis & malis, in rerum natura. to. mo. 1. 174. L. M & to. mo. 6. 5. E. F
Manichæi Solent coluerunt. to. mo. 1. 175. B & 181. A & 187. B. to. mo. 2. 70. L. to. mo. 6. 22. A. B. E. to. mo. 10. 107. K
Manichæorum tria signacula, quibus peccatur. to. 1. 175. G. H
Manichæorum suffigia, de duabus naturis, excludit. Eodem. 176. A. B
Manichæorum error tres naturas parit. Ibidem. C
Manichæi quædam habent communia cū Christianis. Ibidem. C. D
Manichæorum abstinentia in cibo potuq; Ibidem.
Manichæi cur interdicannt esum carnum. to. mo. 1. 177. B
Manichæorum duæ naturæ quomodo cōmixtæ. Ibidem.
Manichæorum crudelitas in pueros. to. mo. 1. 178. E. F
Manichæorum inuidia erga mendicantes. Ibidem.
Manichæorum inepitias de arboribus, & nec animalium, salissimè ridet. Ibidem. G. H
Item fructuum dolores. to. 6. 46. L. to. mo. 8. 353. H
Manichæorum flagitia. to. mo. 1. 179. I & sequentib. & 180. C & seq.
Manichæorum portentosa, de genere tenebrarum. to. mo. 1. 180. A & 187. C. D. to. mo. 2. 70. M. to. mo. 3. 172. E. to. mo. 6. 5. G. 27. H & sequen. 47. B
Antra quinque gentis tenebrarum. to. mo. 2. 70. D. to. 6. 28. B
Manichæorum, de origine Adæ & Eue, opinio absurda. to. mo. 1. 180. A. B & to.

mo. 6. 5. M
Manichæi serpentem in paradiso, Christū fuisse affirmant. to. mo. 6. 5. M & quod Christus sit phantasma Ibidem. & to. mo. 2. 70. K
Contra Manichæos, de Genesi libri duo. to. mo. 1. 180. G & sequentib. Retractatio. 3. M. to. mo. 3. 138. B
Contra Manichæos cur stylum demiserit. to. mo. 1. 180. G
Manichæa hæresis epilogus. to. mo. 1. 187. F & sequentibus.
Manichæorum electi, & auditores, qui. to. mo. 1. in Possidonio. to. 2. 70. K. to. mo. 6. 5. G
Manichæi ieiunant die dominico. to. mo. 2. 81. E
Manichæis sol & luna naues. to. mo. 2. 117. A. B. to. 6. 5. G
Manichæi, & eorum error. to. 5. 7. H & 96. I. & 116. C. D
Quod de corporis animæque naturæ tolerabilior quidem Platoniorum, quam Manichæorum sit opinio: sed & ipsi reprobandur, quoniam vitorum causas naturæ carnis ascribunt. Ibidem.
Manichæorum error, de duabus animabus. to. mo. 6. 5. E & seq. & 34. A & 52. A
Manichæorum eucharistia. to. 6. 5. I. & 34. D
Manichæorum turpitudine in mysteriis. to. mo. 6. 5. H
Apud Manichæos qui fuerint Catharistæ, qui & Macaristæ. to. 6. 5. I
Manichæi abstinent à carnibus, onis, & lacte. Ibidem. K. L
Vinum non bibunt. Ibidem.
Manichæorum error de animarum demigratōne. to. 6. 5. L & 40. M & fo. seq. M. & 51. B. C & 81. E. F
Manichæi animarum resurrectionem asserentes, carnis resurrectionem negant. to. mo. 6. 48. K & 50. C & 71. A & 125. M & sequentib.
Manichæorum, de herbis & arboribus, signamenta. to. 6. 5. L
Manichæi nuptias damnant. Ibidem. M. Item. 81. M & 118. H
Manichæorum error de baptismo. to. mo. 6. 6. A. B
Manichæi orant contra solem & lunam. Ibidem. A & 35. C
Solem & lunam adorantes. Eodem. 64. K. L & sequentib.
Manichæi liberum arbitrium non esse causam peccati tradiderunt. to. 6. 6. B
Concupiscentiæ origo secundum Manichæos. to. 6. 5. H
Contra epistolam Manichæi, quam vocant fundamenti. to. 6. 25. H
Cum Manichæis cur miltus agendum Augustino. Ibidem. I
Manichæus se Iesu Christi Apostolū dicit. to. 6. 6. A
Impugnatur. Eodē. 26. A & seq. & 61. E
Manichæi negant spiritus sancti in Apostolos descendit. to. mo. 3. 174. K. to. 6. 6. A & 21. C
Manichæus spiritus sanctus quomodo. to. mo. 6. 26. E
Manichæi natalis & beata. Ibidem. F. G
Manichæi stulta pollicitatio. to. 6. 27. B. C
Manichæi duo principia ponunt. to. 6. 5. E & 27. D. E

Manichæi deliramentum, de duplici terra. tomo. 6. 28. D & sequentib.
 Manichæus leuius peccant & φησὶ τοιοῦτον φησὶ. Ibidem. G
 Manichæus duæ naturæ. to. 6. 5. E & 36. E. tomo. 7. 207. C
 De numero naturarum. to. 6. 28. K L
 Manichæus distinguit quinque naturas terræ tenebrarum. to. 6. 29. G
 Contra Manichæos, de duabus animabus. to. 6. 31. M & sequen.
 Manichæi penitentiam fatentur. to. 6. 34. K L & 37. B C
 Manichæorum Christus commenticius. to mo. 6. 47. C & seq.
 Manichæi carnes abominantes refellunt. Eodem. 51. D & seq.
 Manichæorum deliramenta, de origine carnis. Ibidem. K & seq.
 Manichæorum primus homo comēnticius. to. 6. 47. B & 54. C D
 Manichæi hæresis quando incepit. tomo. 6. 61. E F
 Manichæos confert cum Pelagianis. tomo. 7. 190. B & 196. I
 Contra Manichæos, qui dicunt gentem tenebrarum aduersus deum prius quam mundus fieret rebellasse, & ille timens ne regna eius hostili impetu vastaretur, misit huc membra sua substantiam suam, & miscuit visceribus gentis tenebrarum, & inde mundum fabricauit. tomo. 8. 353. D E
 Dicunt expediti homini sceneratorē esse, quam agricolam. Ibidem. H
 Quod panē mendicanti nō porrigat, ne vitam quæ est in panē quam dicunt membrum dei, substantiam diuinā, mendicus ille accipiat, & liget eam in carne sua. Ibidem. H I
 Quod dicant substantiam diuinam corruptibilem: quia &c. to. 8. 196. G & I
 Quicquid auditur in fabulis Manichæorum, non nisi blasphemiam est, & quedam fragmenta corporalium imaginum. tomo. 8. 370. F
 Manichæorum error, circa uetus & nouum testamenta.
 Manichæi uetus testamentum damnantes, arguuntur. to. 2. 12. A. to. 6. 20. K L
 Manichæi deū prophetarum blasphemāt. to. 2. 70. K. to. 6. 6. A
 Manichæi nouum testamentum partim respiciunt. Ibidem.
 Manichæus uetus testamentum non accipit. Ibidem.
 Manichæus legem Mosaicam à principe tenebrarum datam afferit. to. 2. 70. K tomo. 6. 6. A
 Manichæi nouum testamentum deprauatū esse uolunt. tomo. 2. 20. M & seq. to. 6. 21. B C & 38. I K & 86. C & 104. G & 107. A B
 Cōfutatō erroris Manichæorum, circa auctoritatem veteris instrumenti. tomo. 10. 228. B
 Manichæorum, de Christo error.
 Manichæus negat Christum natum de uirgine. tomo. 2. 71. A B. tomo. 6. 46. L & 48. M & sequentib.
 Impugnatur. tomo. 6. 9. K & sequen. 46. M & seq. 49. D E

Manichæus item negat Christum uerē passum, & uerē mortuum. to. 6. 64. I
 Manichæorum perfidia, de Christo. to. 9. 17. K
 Manichæorum error, de Christo. to. 9. 58. C
 Manichæi Christū in carne uenisse negāt. tomo. 10. 88. A
 Et argumenta ipsorum, de duabus naturis. Ibidem.
 Error Manichæorum super uisione hypostatica Christi. tomo. 10. 235. B
 Manichæus Christum dixit esse fallacem. tomo. 9. 203. B
 Manichæus dicit Christum fuisse deum, nō hominem: Iudæus contra fuisse hominē, non deum. Ibidem. C
 Manichæus negat hominem Christum. tomo. 10. 243. D
 Manichæorum plures errores.
 Manichæos confundit Augustinus, ex Euāgelio. to. 9. 18. A B
 Manichæorum error. to. 9. 68. F & 75. G. to. 10. 88. H I
 Manichæi erroris sui Apostolū testem facere conantur. to. 10. 61. M & seq.
 Aduersus Manichæos quōd caro opus dei sit. to. 10. 84. G & seq.
 Manichæorum inductio ad peccatum. tomo. 10. 96. F
 Confutatio Iudæorum, & Manichæorum, super partu uirginis. to. 10. 124. E
 Error Manichæi super deo bono, & deo malo. to. 10. 149. E
 Error Manichæorum, super scientia dei. tomo. 10. 161. K
 Error Manichæorum, circa indurationem cordis Pharaonis. to. 10. 171. I K
 Error Manichæorum super exitu filiorum Israel de Aegypto, & ingressu in terram promissionis. to. 10. 180. B
 Vide supra, per totum.
 Manifestum, Manifestari.
 Manifesta autem sunt opera carnis, & c. exponitur. to. 5. 204. I K & seq.
 De uerbis Apostoli, Omnes nos manifestari oportet ante tribunal Christi, ut recipiat unusquisque prout gessit, siue bona, siue mala: Sermones duo. tomo. 10. 78. A & sequentib.
 Manihel.
 Manihel. to. 5. 130. C
 Manlius.
 Gneus Manlius. to. 5. 27. L
 Manlius Theodorus, consul. to. 5. 176. B
 Manna.
 Manna sapor. to. 2. 115. L. Retracta. to. 1. 11. H
 Manna. tomo. 3. 163. M
 Manna, uerum panem coeli significans, per nubes Euangelicas uisuerō orbi pluitur. to. 8. 188. G H
 Manna Christianorum. to. 9. 22. C
 Manna in figura dedit Moyses populo, de autem in re. to. 9. 48. B C
 Manna manducauerunt patres Iudæorum, & mortui sunt: quia quod uidebant, credebant: quod autem non uidebant, nō intelligebant. to. 9. 49. L M
 Manducauerunt manna, Moyses, Aaron, & Phinees, & multi qui nō sunt mortui morte de qua loquebatur Christus. Ibidem. M
 Manna quid designabat. tomo. 9. 222. I
 Quomodo patres, manna māducantes, euā-

dem quera nos cibum manducauerunt. Ibidem.
 Manna quōd manducauerunt patres in deserto, non potuit eos liberare à morte. tomo. 9. 222. I
 Manna Christum significauit. to. 10. 104. M & sequentib.
 Manna non dabatur die sabbati. tomo. 10. 173. I
 Manna quotidie pluit Christianis. Ibidem.
 Manna, gratia dei. Ibidem.
 Manna, coelestia eloquia, & uerbum dei. to mo. 10. 173. I & seq.
 Manna manducare, quid sit. Ibidem. I
 Manna interpretatur, quid est hoc? tomo. 10. 104. M & 173. I
 Ex manna ebullierunt vermes & compiuit, quid representat. to. 10. 173. K L
 Mannia.
 Mannia dea. to. 5. 40. B
 Manfuetudo.
 De manfuetudine. to. 1. 52. A
 Manfuetarij qui. to. 1. 14. 2. B
 Manfuetudo Christiana. to. 2. 149. A B
 Manfuetudo Ecclesie debellat omnes inimicos suos. tomo. 8. 332. D
 Manfueti terræ qui sint. to. 8. 182. I
 Manfuetudo Christi. tomo. 9. 57. F & sequentib.
 Manfuetudo Christi nimia, occasio pharisei eum tentandi. to. 10. 39. K
 Manfuetudo Christi amabilis, sed & ueritas eius timenda, & iustitia. tomo. 10. 40. B C
 Manturna.
 Manturna dea. to. 5. 52. L
 Manus.
 Nomine manus, operatio. to. 2. 108. G H
 tomo. 4. 266. I K. tomo. 8. 157. E & 184. C
 tomo. 10. 174. I
 Manus dei, pro potestate & uirtute dei. tomo. 3. 133. A & seq. to. 4. 128. A & 218. C
 tomo. 5. 106. I. to. 8. 336. G in fine & 298. M
 tomo. 9. 76. K
 Manus leprosa, sinu immissa. tomo. 3. 162. L
 Manus arida sanata. to. 4. 100. G H
 Per manum dextram abiliendam, quid intelligendum. to. 4. 266. I
 Manus pro scriptura. to. 6. 64. A
 Manus impositio quid sit. to. 7. 87. E F G
 Manus potestatem significat. tomo. 8. 174. L & 180. E
 Manum dextræ tenere, quid sit. tomo. 8. 174. L M
 Respice manus inanes, si uis habere plenas. tomo. 8. 182. E
 Manus Moysi lepra conspersa, & iterum mundata, quid significet. tomo. 8. 176. L
 Manus uindictam significat. to. 8. 157. B
 Manus cur sint leuandæ in oratione. tomo. 8. 140. E
 Manus peccatoris, est operatio male uadentis. to. 8. 59. M
 Manus gentium uideat, qui gaudia donare dignatus est. tomo. 8. 94. A
 Manus lauare in sanguine peccatoris. tomo. 8. 127. D
 Manus dei quādo grauet, & quando subleuet. to. 8. 43. A B
 Quomodo Christus man⁹ suas tora dicit expandisse

panidisse legitur. to. 8. 211. F
 Manus dei, uerbum eius & uirtus. tomo. 8. 351. A
 Manus dei Christus, qua aperta omnia replebuntur bonitate. tomo. 8. 265. I K & 277. E & 307. I
 Manus dei, potestas dei est: & man⁹ dei pluraliter, filius & spiritus sanctus. tomo. 8. 298. M
 Manus dei, & manus dextræ, quid sit. tomo. 8. 310. L & 311. G H
 Inter manus & digitos si aliquid intersit. to. 8. 360. E
 Manibus exquirere dominum, quid sit. to. 8. 184. B & 359. G H & 361. I
 Ad manus facere pertinet. tomo. 8. 191. D
 Manus patris, ipse est filius. to. 9. 76. K
 Vtile de manibus. to. 10. 6. G H
 Quid mittere manum sub femur Abraham. tomo. 10. 165. A B
 Manus deficientes contra Amalech. tomo. 10. 105. H
 Si adiuuante deo manus erigimus, diabolum superamus. to. 10. 174. I
 Pilatus manus lauit, sed facta probauit. tomo. 10. 186. M
 Mara.
 Mara interpretatur amaritudo. tomo. 4. 33. B
 Mara, id est, aqua amara. tomo. 10. 173. F
 Maranatha quid significet. to. 2. 164. H
 Marcellina.
 Marcellina factiois Carpocratianæ socia. tomo. 6. 4. B
 Marcellinus.
 Marcellinus notarius imperatoris. tomo. 1. In Possidonio.
 Ad Marcellinum scripsit Augustinus. tomo. 1. 12. M
 Marcellus.
 Marcellus Syracusam capit. to. 5. 3. G
 Marcion, Marcionite.
 Marcion hæresiarcha, vnde Marcionista, siue Marcionite. tomo. 1. 14. E
 tomo. 6. 4. F in fine.
 Marcion Cerdonis dogmata secutus. tomo. 6. 4. F in fine & 138. I
 Marcion legem damnabat. tomo. 2. 12. A
 tomo. 6. 126. L
 Marcionis baptismus. to. 7. 87. D
 Marcion Ponticus. to. 7. 119. C D
 Marcionitarum error. to. 9. 70. C
 Marcus.
 Marcus, abbreviator Matthei. tomo. 4. 85. H in fine.
 Marcus per hominem signatur. to. 4. 86. E & 122. I. to. 9. 60. M
 Marcus Camillus exulat. to. 5. 16. B
 Marcus Pullillus. Eodem. 46. F
 Marcitæ.
 Marcus hæresiarcha: vnde Marcitæ. tomo. 6. 4. D
 Resurrectionem, & Christum uerē passum negat. Posuit duo principia. Ibidem.
 Mare.
 Mare fluxus & refluxus. to. 3. 161. G
 Mare feruit. to. 5. 30. E
 Mare tepiditas est: Stoico philosopho induxit pallorem, non tamen passionem mentis. to. 5. 75. F & seq.
 Mare etiam turbatum delectabiliter spe-

atur, ut tamen non quatiat nauigantē. to. 5. 215. I
 De maris uariis coloribus. Ibidem. K L
 Mare dabit mortuos suos in iudicio, quomodo potest intelligi. tomo. 5. 190. H & sequentib.
 Mare quomodo debeat esse post iudicium, determinare non uult. Ibidem. M in fine & fo. sequenti. A
 Mari magno cingitur terra, qui uocatur Ocean⁹, de quo influit quiddam exiguum in medio terrarū, & facit ista maria nobis nota, quæ nauigijs frequentantur. tomo. 8. 171. D
 In altitudine maris quomodo Christus demersus erat. to. 8. 158. K
 Quid figuret quod Christus super mare ambulauit. to. 8. 226. C & 230. G
 Maris elationes mirabiles quæ sint. tomo. 8. 226. C
 Maris plenitudo tunc commouetur, & c. to mo. 8. 235. E
 Mare magnum & spaciosum, in quo sunt reptilia, animalia pusilla cum magnis, quid significet. to. 8. 265. D E
 Qui descendunt mare in nauibus, facientes operationem in aquis multis, quomodo intelligatur. to. 8. 305. D E
 Mare quid Hebraeis. to. 1. 182. C
 Mare siccatum. to. 3. 163. F
 Mare rubrum diuiditur. to. 5. 144. D
 Mare rubrum quid. to. 10. 100. L & 104. M & sequentibus. & 188. C D
 Mare rubrum, baptismus. to. 9. 147. A
 to. 10. 100. L & 173. A B & G & 188. C D
 Pergere ad mare rubrum. to. 10. 146. I
 Maris rubri transitus, quid signet. tomo. 4. 15. G. to. 8. 195. M. tomo. 9. 22. B C & 213. K
 to. 10. 104. M & 105. C & 172. L
 Mare huius mundi nauigantium, tria genera. to. 1. 112. B
 Mare, amaritudo uoluntatum. to. 1. 51. B C
 Mare, mūdus iste. to. 5. 174. B. to. 8. 148. E F & 185. M. & 226. C
 Mare fluctus seculi significat. tomo. 8. 25. M & sequentib.
 Quod mare significet hoc seculum: quia habet amaritudinem, habet fluctus tribulationum, tempestates tentationum, & pisces se deuorantes. to. 5. 190. I. tomo. 8. 27. D E & 54. E & 76. K & 92. C D. to. 10. 13. I & sequentib.
 Mare hoc est salinitate amarū, procellis turbulentū, ubi homines cupiditatis peruersi facti sunt, uelut pisces inuicem se deuorantes. to. 8. 145. H & 148. E F
 Maris extremum, finis est seculi. tomo. 8. 347. D
 Quod significet gentium furorē, & perfectionem. to. 8. 47. G & 233. B C & seq. & 338. H I
 Quod significet corda gentilium. tomo. 8. 92. D E
 Maris profundum, cor est impiorum, quod tunc conturbatur, & c. to. 8. 145. L
 Mare conuertitur in aridā, quid sit. to. 8. 145. L & 148. E F
 Mare in amaritudine sua, gentes erant, terram Iudæam uindique circumuehebant, sed confirmatur in uirtute dei, & remansit terra sitiens imbrem. to. 8. 177. A
 Mare persecutores significat, sed deus dominatur potestati eius. to. 8. 213. I

Margarita.
 Margarita preciosa, uerbum dei. tomo. 4. 84. F G
 Margaritæ non proficiendæ ante porcos. to. 4. 277. F
 Margaritæ quæ. Ibidem.
 Margarita, puella Manichæa, quomodo uoluit. to. 6. 5. H I
 Margaritæ Apostolos designat. to. 9. 159. I
 Mariae uirginis genus, & desponsatio.
 Maria de carnis peccati propagatione concepta. to. 3. 147. E & I
 Et quomodo fuerit in lumbis Abraham. Ibidem.
 Maria, & Helizabet, cognata. tomo. 4. 72. C & 85. K & 91. D E
 Maria ex utroque genere, & regum, & sacerdotum. to. 4. 91. E & 131. A
 Maria ex tribu Dauid. to. 4. 175. B. to. 6. 98. D E & seq.
 Maria, & Ioseph, quale coniugium. tomo. 6. 98. D E & seq.
 Mariae genealogiam quare non ponat Mattheus. Ibidem.
 Inter Mariam, & Ioseph, coniugium perfectum. tomo. 7. 176. C & 234. K
 Mariae patrem fuisse Ioachim, apocryphū. tomo. 6. 98. G
 Maria, ex Adam, mortua est propter peccatum Adæ. to. 8. 56. F
 Natalis Mariæ uirginis, tempore Augustini, nondum celebrabatur in Ecclesia. tomo. 10. 265. A & I
 Mariae uirginitas.
 Mariæ uirginitas. to. 10. 124. F & seq. & 131. E & 190. E
 Maria est exemplar uirginitatis, castitatis, & matrimonij. to. 9. 247. D
 Mariam uirginem credere debemus. tomo. 10. 186. C
 Maria filium habuit, & nomen uirginis nō amittit. to. 10. 129. H
 Mariæ uirginitatis, ad castitatem uidualē, & matrimonialē, comparatio. tomo. 10. 130. A
 Christus Ecclesiam facturus in corde, prius Mariam seruauit in corpore. tomo. 10. 134. D
 Maria sola uirginitatem & fecunditatem seruare potuit. to. 10. 263. D
 Maria uirgo non diffidit de promisso angelico, sed modum quæsiuit: sic etiam Abraham de promissione seminis sui multiplicandi. to. 5. 139. K & sequen. tomo. 10. 132. I K
 Angeli & Mariæ collocutio. tomo. 10. 127. D & sequentib. & 132. F G & K L
 Maria qualiter dixerit angelo, quomodo fiet istud, & c. to. 10. 117. H I
 Angelus, accepto Mariæ consensu, paradisiū repetiuit. to. 10. 127. F
 Maria consensit angelo, & concepit redemptorem. to. 10. 263. H & K
 Maria, in conceptione Christi, priuilegia. tomo. 10. 128. H I
 Obumbravit Mariam spiritus sanctus: & quomodo. to. 10. 130. M
 Maria, Christo fecundata, cognatam suam Helizabet uisitauit. to. 9. 269. K
 Mariæ fides cœlum aperuit. tomo. 10. 132. K L
 rr ij Angelus

INDEX

Angelus instruit Mariam ne ploret. tomo. 10.195.A
 Quam gloriosa Mariae humilitas. tomo. 10.271.C
Mariae uirginitas, & conceptio.
 Mariae uirginitas. tomo. 2.8.F. to. 3.37.M
 De uirginitate sanctae Mariae scripsit Augustinus ad Volusianum, citatur. tomo. 3.37.M
 Mariae uirginitas quomodo fecundata. tomo. 3.95.K
 Mariam concepisse de spiritu sancto. tomo. 4.92.F
 Mariam uirginem negant Antidicomarianae. tomo. 6.6. EF Iouiniani.
 Eodem, 7.F. Item Heluidiani. Ibidem. G & tomo. 3.47.G
 Maria foelicus fide quam carne Christum concepit. tomo. 6.175.K
 Mariae uirginitatis votum. Ibidem. L
 Maria cur desponsata uiro. Ibidem.
 Maria Christi & soror, & mater. Ibidem. M
 Maria sola & spiritu & corpore, & mater & uirgo Christi. Eodem, 176.B
 Maria quomodo mater fidelium. Ibidem.
 Mariae conceptio. tomo. 7.235.EF
 Mariae conceptio uirgo, peperit uirgo, & post partum uirgo permanfit. tomo. 10.130.E & 131.F
 Maria uirgo genuit, & uirgo concepit. tomo. 10.132.F
 Maria ut uirgo peperit, ita uirgo concepit. tomo. 10.186.C
 Quomodo Maria post partum permanferit uirgo, ineffabile est. tomo. 10.190.E
Mariae partus, & uirginitas.
 Maria, uirgo peperit, uirgo permanfit. tomo. 2.92.1. to. 3.47.G
 Mariae uirginitas partus. tomo. 2.122.H I tomo. 6.175.L M & seq.
 Mariam matrem Christi negant haeretici. tomo. 3.33.A
 Maria uirgo cur facta mater dei. tomo. 3.49.G
 Mariae partus, est lapis sine manibus de mōte praecipuus. to. 8.247.E
 Maria non iterum peperit. to. 9.20.E
 Maria foelicior quod uerbum dei audierit & custodierit, quam quod illud conceperit in utero. Ibidem. F
 Mariam matrem ueram fuisse Christi, probat August. ex Euangelio, contra Manichaeos. to. 9.17.G
 Maria, mater fuit humanitatis Christi, non diuinitatis. tomo. 9.17.M & seq.
 Maria uirgo communicauit erumnis Euae, non tamen pariendo. to. 9.196.G
 Maria Christum pariens, Ecclesiam parituras figurauit. to. 9.246.D E
 Virgo Maria non plene explicare potuit, quod capere potuit. to. 9.260.K
 Circundedit Maria uirum, angelo fide dādo, quia Eua perdidit uirum, serpenti cōfentiendo. to. 10.127.E
 Maria scientiam diuinorum ignorare non poterat, quae plenitudinem paritura erat Prophetarum. Ibidem. F
 Maria sancta credidit, sancta concepit, & sanctior efficitur post partum. Ibidem. I
 Mariae creuit in Christi partu integritas corporis, potius quam decreuit. tomo. 10.129.I
 Maria, uirgo, & mater. Eodem, 130.B

Maria cum peperisset, minor erat mater quam filius. Ibidem. E
 Quomodo Maria uirgo, in partu fuerit uirgo. Ibidem. I K
 Maria in laetitia, & non tristitia, dominum parturuit. to. 10.132.E F
 Maria foemina, edidit uirum, unde saluabit foemina & uirum. Ibidem. F G
 Mariae partus, & Euae, comparatio. Ibidem. EF & sequentib.
 Maria sexus foeminei uictrix, gemitum dolorumque nesciuit. to. 10.133.L
 Error circa partum uirginis Mariae. tomo. 10.214.B
 Mariae uirginis ministerium erga Christū. tomo. 9.196.M & seq. to. 10.127.F G
 Mariae obsequia ad Christum paruulum natum. to. 10.127.F G
 Mariae prerogatiuae in lactatione benigna Christi. tomo. 10.128.I K
 Omnia, nutrice digna, uirgo Maria circa paruulum Christum exercuit. tomo. 10.129.H
 Modestia Mariae uirginis, in eo quod dixit, Pater tuus & ego: non ego & pater tuus. tomo. 10.316.M
Maria uirgo, dicta mulier.
 Maria uirgo, dicta mulier. tomo. 6.124.H tomo. 9.20.E
 Christus in nuptiis matrem non contempfit, cum dixit, Quid mihi & tibi est mulier? tomo. 9.17.C D
 Virgo Maria appellata est mulier, in sacra scriptura, modo Hebraico, quo omnes foeminas uocant mulieres. tomo. 9.246.M
 Quare Christus Mariae matrem uocauit mulierem, cum uirgo esset. tomo. 10.143.B C
Mariae dolor.
 De Mariae dolore in passione filij. tomo. 2.60.M & seq.
 De commendatione eiusdem facta Euan gelistae Ioanni. Ibidem.
 Mariae animam, quomodo pertransiuit gladius. tomo. 2.60.M & 64.C
 Maria uirgo, in passione filij sui, Iudaeorum peccata desebat. to. 10.283.G
Mariae assumptio.
 Mariae corpus non esse incineratum, sed assumptum in caelo, rationes quinque. tomo. 9.196.E F & seq.
 In festo assumptionis Mariae uirginis: Sermones duo. to. 10.270.D E & seq.
 Nulla scriptura sacra Mariae uirginis transitum celebrat. Ibidem. E F
 Ambrosius dicit Mariam non finisse vitam gladio. Ibidem. F
Mariae uirginis excellentia.
 Maria pra omnibus hominibus faciebat uoluntatem dei. to. 2.29.L
 Maria sine peccato. to. 7.161.A
 Mariae merita. to. 6.175.G
 Maria uirgo prophetauit ante Ioannem Baptistam. to. 5.353.D
 Comparatio Mariae ad Eua. to. 9.245.A tomo. 10.263.E F & 270.H
 Mariae uirginis priuilegia, & excellentiae. tomo. 10.127.L M & seq.
 Maria tria Euae mala tribus bonis exclusit. tomo. 10.129.K
 Quae Mariam non sequuntur foeminae, tribus malis Euae, dolori, tristitia, & serui-

tuti se subugant. Ibidem.
 Apostrophe ad uirginem Mariam. tomo. 10.130.K
 Oratio ad Mariam. to. 10.263.K & 271.D E
 Mariam satis laudare nemo sufficit. tomo. 10.270.G
 Virginis Mariae praecognita. tomo. 10.270.G H & 287.E
Mariae figurae, & nomina.
 Maria uirgo, est ciuitas dei. tomo. 5.151.E
 Maria, Ecclesiae typus. to. 10.127.M
 Maria, facies terrae. to. 1.186.M & seq.
 Maria, facta est restauratio foeminarum. tomo. 10.129.K
 Maria, facta est fenestra caeli. Ibidem.
 Maria uirgo, facta est porta caeli, & Ianua Paradisi. to. 10.130.H I
 Maria, est mulier amicta sole, & luna sub pedibus eius. to. 8.358.B
 Maria, sponsa. to. 10.127.I
 Maria, facta est scala caelestis. tomo. 10.129.K
 Maria, terram promissionis figurabat. tomo. 10.177.L
Mariae Magdalene.
 Maria Magdalene quae solebat esse in sua fornicatione frontosa, frontosior facta est ad salutem. to. 8.321.A & 322.L
 Quotidie pares sunt in turpitudine, sed non pares in confessione, meretrices. tomo. 8.353.B
 Quod agra habere ibi se locum credebat, ubi medicum suum esse nesciebat. tomo. 8.151.I
 Magdalenam dubitare, uidetur Aug. fuisse illam peccatricem quam dominus sanauit spiritaliter. to. 9.77.H I
 Maria, cur sorori Marthae, accusatione aduersum praesentem se deponentem, nil responderit. to. 10.24.G
 Maria, quomodo a domino excusata. Ibi. M
 Quid illud unum quod Maria elegit, & quid multa illa quae aufereretur a Martha. Ibidem. M
 Mariae & Marthae conuuium, domino factum. to. 10.74.G & seq.
 Magdalena prius meretrix meruit per poenitentiam omnium dimissionem peccatorum. to. 10.155.C
 Maria Magdalena, ad monumentum amissa fide, prorupit in lachrymas. tomo. 10.194.M
 Maria Magdalene prima ueniens ad monumentum, cepit acrius dolere quod perdidit & defunctum. Ibidem. M
 Maria Magdalene, nunciat Petro corpus Christi ablatum. Ibidem.
 Maria Magdalene quaerens Christum inter defunctos, arguitur. to. 10.195.F
 Mariae Magdalenes conuersio & poenitentia. tomo. 10.102.D & seq. & 155.C
 Magdalena, logo tempore sua defecit peccata. to. 10.283.G
 In festo Mariae Magdalenes: Homilia. tomo. 10.269.A
 Magdalena, Ecclesiae figuram gerebat. tomo. 10.206.D
Mariae Hur.
 Mariae murmuratricis lepra. to. 3.164.H
Mariae dea.
 Mariae dea. to. 5.18.M
Marius.

Marius.
 Marius, septies consul. to. 5.18.I
 Marius senior, Maricae deae committitur. Ibidem. L
 Marij senioris Ignobilis, mirabilis fortuna. Ibidem. L M
 Marius ciuili sanguine cruentus. to. 5.29.B
 Mariana uictoria. Ibidem. C
 Marij alterius bellum cum Sylla, ubi occiditur. Ibidem. D & seq.
 Marius. to. 5.48.K
Maritus.
 Maritus deformis ne pueros deformes pariat. to. 1.14.H. to. 7.235.D.
 Marito imperium debetur. tomo. 3.152.I.K. to. 7.176.A
 Mariti Syri. to. 6.187.L
 Maritum intemperantem, adulterum uxoris appellat Ambrosius. to. 7.211.C
Mars.
 Martem filium suum pugnantem iuuare. tomo. 5.16.A
 Martis significatio. Eodem. 40.I K
 Mars, bellum. to. 5.58.E
 Mars, stella. Ibidem. H & sequen.
 Martis adultera Venus, quae fingatur a Poetis. to. 6.79.G
 Martia gens. to. 5.38.L & seq.
Martius.
 Martius principium anni, a quo december decimus. to. 5.56.I
 Martius, Primus mensis, unde sic dicitur Paaganis. to. 6.73.L. in fine.
Marsi.
 Marsorum vis serpentibus aduersa. tomo. 2.117.E. to. 3.151.G
 Marsi. to. 5.47.K
 Marsi incantatores serpentium. to. 8.124.M. & sequen.
Martha.
 Martha, typus Ecclesiae. to. 4.78.K
 De Martha & Maria: Sermo. tomo. 10.24.E. & sequen.
Martyr.
 Martyres, Latine testes. tomo. 6.94.B. to. 9.124.E
 Martyres. to. 5.2.C. & seq.
 Martyr quis sit reputandus. to. 5.5.A
 Martyres opere & habitu. tomo. 6.174.F. & sequen.
 Martyrum spectacula Christiana. to. 8.77.I K. & 162.K
 Sunt martyres veri qui pertinent ad Christum: sunt alij qui moriuntur pro uanitate sua. to. 8.133.C D
 Martyres multi esse uoluerunt, neque potuerunt: nulli tamen potuerunt: nisi qui uoluerunt. to. 8.302.G
 Martyr Christi, longe differt a Christo. to. 9.97.K
 Voluntas bona martyribus unde. to. 10.97.F
 Martyrum amor. to. 10.112.G
 Martyres, deum timentes, homines non timentur. to. 10.321.M
Martyres ueri, qui.
 Martyres quomodo efficiuntur. tomo. 5.108.M
 Martyrem Christi non facit poena, sed causa. to. 2.64.I. & 157.G. to. 7.5.A B. & 59.E. to. 8.56.A. & 57.E. & 85.E F
 Martyrum laus est in causa bonitate, non in poena acerbitate. to. 8.159.B C

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Verus martyr, quis. to. 10.74.C
Martyr Christus.
 Martyres non potuerunt esse fortes, nisi iactarentur eum qui prius passus est, & talia sperarent qualia in resurrectione sua ipse demonstrauit. to. 8.141.F G
 Paru erat domino hortari martyres uerbo, nisi firmaret exemplo. Ibidem. K
 Martyrium Christi, & apud homines, & in hoc mundo, non solum non est opprobrium, sed magnum est ornamentum. tomo. 8.293.E
 Sancti martyres, Christum imitantes, calicem domini biberunt. to. 10.224.I
Martyres adumbrati.
 Martyres in Christo transfigurati. tomo. 2.120.B
 Martyres in fudore Christi adumbrati. tomo. 3.236.F
 Vestis sanguine spersa, sunt martyres. to. 9.149.C
 Infantes occisi, cunctorum martyrum forma. to. 10.137.F
Martyrum patientia, & constantia.
 Martyrum patientia. tomo. 4.242.H I. tomo. 6.174.H
 Martyrii mortem nobilissimam sustinere martyres non potuissent, nisi gratia dei in eis abundasset. to. 5.109.B. & seq.
 Martyres quam dura sustinuerint pro fide Christi. to. 5.208.H
 Martyres fuerunt in tormentis patientes, in confessione fideles, in sermone ueraces. to. 8.77.I
 Martyrum tormenta homines extrinsecus uidebant, coronas intrinsecus non uidebant. to. 8.84.A
 Martyrum sanguine seges Ecclesiae fertilis pullulauit. to. 8.128.C & 354.I
 Quod nunquam tantas tribulationes carne tolerarent, nisi magnam quietem mente conciperent. Ibidem. 141.F
 Quod alij timentes consentiebant, & uiuentes absorbebantur, alij occisi eruebantur. Ibidem. H
 Quod exaudiebatur & occidebantur, & tamen ab inimicis eruebantur. Ibidem.
 Multi martyres talia passi sunt, sed nihil sic elucet quomodo caput martyrum. Ibidem. I
 Martyres laborauerunt inter tempestates odiorum in hoc seculo, nec tantum corpore, quod quadoque posituri erant, sed ipsa fide periclitati sunt. to. 8.162.K
 Martyres sancti passi sunt, ne amado vitam, amitterent vitam. to. 8.300.H
 Martyrum sanguine purpurata est terra, caelum florer coronis martyrum, ornatae sunt Ecclesiae memoris, tempora natalibus, & crebrae sunt sanitates meritis eorum. to. 8.306.I
 Inter martyres habetur etiam plures Prophetas, non tamen ideo moriebatur quia Christum praenunciabant: sed quia iniquitatibus hominum liberius infestebat. to. 8.355.E
 Propter Christum, id est, propter confessionem nominis Christi, quo Christiani sumus, nemo mortuus est ante Christum. Ibidem. E F
 Quanta passi sunt, & quare. to. 8.324.F
 Quod erant ad tempus infelices, sed in aeternum foelices. Ibidem.

Martyrum constantia. to. 9.69.L M. & seq.
 Mortis magna molestia, martyribus maiorem parit gloriam. to. 9.122.G
 Martyres, omne genus mali subierunt. to. 9.198.L
 Martyres certam resurrectionis fidem habentes, poenas non timeuerunt. to. 9.211.C
 Martyres, pro sanguine Christi quem biberunt, sanguinem suum fundere non dubitauerunt. to. 9.212.E
 In sanguine fuso a latere Christi, facti martyres stolas suas lauerunt. to. 9.242.D
 Securitas martyribus a Christo praestita. to. 10.97.F
 Salutem temporalem, pro aeterna, sancti martyres contempserunt. to. 10.256.A
 Comparatio conditionum martyris, & tororis. to. 10.276.B
 Martyres supplicia non timebant, quia pro se deum habebant. to. 10.277.L M
 Martyres per passionem, translationem magis credunt esse quam finem. to. 10.278.B
 Vox martyrum, est omnia tolerare pro Christo, & de se nihil praesumere. to. 10.278.D
 Martyres in multis afflicti, per fortitudinem tamen mauerunt immutati. to. 10.284.C
Martyrum uictoria, triumphus, uindicta.
 Martyres omnes, quomodo uicerint lupos. to. 8.47.E F
 Hoc orat uox martyrum, non ut occidat inimicis, sed ne timeatur inimicis. to. 8.141.I
 Vox martyrum gratulantium de euasione periculorum, cum iam ad perpetuum foelicitatem peruenerint. to. 8.317.B C
 Martyres in quo uicerint, & per quid. tomo. 10.50.H I
 Anima martyris discende a corpore, deus corporis curam assumit. to. 10.320.G H
 Martyres post iudicium, uindicta recipiunt. to. 10.155.K L. & 259.M
Martyres imitandi.
 Martyres nobis ostendunt pro ueritate & pietate omnia mala esse toleranda. to. 5.90.L M
 Martyrum sequamur uestigia, si mensam Christo parare uelimus. to. 9.97.H I
 Qui castitatem, ueritatem, & iustitiam in fratribus defenauerit, ac in se custodierit, martyr erit. to. 9.229.G
 Si ad martyrum flammam non peruenerimus, eorum saltem passionem cogitemus. tomo. 10.269.F
 Habet pax nostra martyres suos. tomo. 10.250.M
 Multi uoluptates contempserunt, magna pars martyris est. to. 10.277.B
 Qui martyres imitari noluerit, ad eorum beatitudinem peruenire non poterit. Ibidem. F
 Quomodo sunt imitandi martyres. Ibidem, & sequen.
 Duobus praecipuis imitabimur martyres. Ibidem. G H
Martyrum praestantia.
 Martyres nostros tanto pulchiores ciues caelestes, quanto uictoriosiores postlemus herois appellare. to. 5.87.A
 Martyrum corona. to. 6.180.E F
 Martyrii donum occultum, si examinatricis desit tentatio. Ibidem. D E
 Martyres in Ecclesia summum locum tenent, & apice sanctae dignitatis excellunt. tomo. 8.156.H. in fine.

Pro martyribus nō oratur. to.9.97.I.to.10.75.K
 Martyres, & Apostoli, ac ceteri sancti, pastores boni. to.10.42.L M
 Ad Martyrum corpora miracula edita. to.10.15.A.B.to.2.136.A
 Ad martyrum sepulchra epulæ & synaxis. to.1.26.B C
 Ebriosis in honorem martyrum. to.2.65.H
 Martyrum reliquæ honoradæ. to.3.47.H
 Martyrum basilicæ frequentandæ. Ibidem.
 Martyrum vice baptismi. Ibidem, I. & tom. 5.109. C. to.7.92. A B
 Martyrum reliquias hypocritæ sub habitu monachorum venditant. to.3.180.I
 Martyrū orationibus propiciatur deus peccatis populi sui. tom.4.37.A
 Martyres sancti quomodo adfint periclitantibus, negat se posse definire Augustinus. to.4.216.E
 Martyres delubris succedere. to.5.73.G H
 Martyres honoramus propter deum, celebrantes ipsorum memorias, vt deo gratias agamus, & nos exemplo illorum ad coronas accedamus. to.5.74.C. & seq.
 Quod vniuersa miracula, quæ per martyres in Christi nomine fiunt, ei fidei testimonium ferat, qua in Christi martyres crediderunt. to.5.211.F G
 Quanto dignius honorentur martyres qui ideo multa mira obtinent, vt deus verus colatur, quam demones, qui ob hoc quædam faciunt, vt ipsi dii esse credantur. Ibidem, H. & sequent.
 Martyrum memorias qua religione colant ac celebrant Christiani. to.6.81.E.F. & sequent.
 Martyrum festa quomodo celebranda. to.10.8.141.F
 Martyrum scopus, Christus. Ibidem, C
 Simartyrum natalitia volumus recte celebrare, imitari debemus eos, non præcedere: &c. to.8.163.F
 Quoties sanctorum martyria celebramus, toties saluatoris laudes ædimus. to.10.259.G H
 Inter martyres præcipuè laudamus innocentes, qui ceteros præcenerunt. Ibidem, G & I
 Non immerito martyrum corpora sub altario conduntur, vbi mors domini quotidie celebratur. Ibidem, H I
 In festis plurium martyrum, Sermones sex. to.10.276.F. & seq.
 Martyrium.
 Quid sit martyrium. to.10.278.C
 Martyrium supplet vicem baptismi. to.5.109.C
 De martyrio. to.7.5.B
 In martyrio tria sunt. to.8.156.H I
 Armat Augustinus ad fortiter perferenda martyria. to.10.6.A.B. & seq. copiose.
 Qui pro testimonio veritatis vel iustitiæ quid perulerit, dominus illi pro martyrio computabit. to.10.240.I
 Vincere peccata, pars martyrij est. to.10.250.M. & 251.C. & 277.B
 Non martyrium sola effusio sanguinis conlummat. to.10.277.A
 Non tantum in effusione sanguinis est martyrium. to.10.306.K
 Martyres non baptizati, extra Ecclesiam, schismatici, Pseudomartyres.

Pseudomartyres. to.2.44.B.C.to.4.264.D
 De martyribus non baptizatis. to.3.47.I. to.7.92.A B
 Martyrium schismatici pro Christo, quantum valeat. to.4.244.D
 Mors quando bona martyribus, & quando mala. to.5.109.F
 Martyrium extra Ecclesiam. to.7.91.F G
 Donatus & Marculus, non habedi pro martyribus, qui seipfos præcipitarunt. to.9.23.G H
 Martyres, quia fideles. to.10.70.D
 Qui sint martyres diaboli. to.10.278.C D
 Spiritus malignus sæpe implet vates suos, vel falsos martyres, vt tormenta vel sibi ingerant, vel ingesta contemnant. to.10.320.E F
 Martyriani.
 Martyriani hæretici, qui. to.6.6.G
 Masculinum, Masculus.
 Masculinum genus, pro quolibet sexu. to.4.72.K
 Masculum & foeminam fecit eos: exponitur. to.5.121.I
 Quid significet, id quod Aegyptij masculos Iudæorum occidi, & foeminas reseruari iusserant. to.10.170.A
 Masinissa.
 Masinissæ regnum. to.5.30.E & H
 Maspha.
 Maspha, interpretatur intentio. to.5.148.K
 Massa.
 Massa candida, apud Carthaginem, plus habet quam centū quinquagintatres martyres: horum festum agitur nono calendæ Septembris. to.8.103.B
 Massa sanctorum. to.10.28.E
 Massagetæ.
 Massagetæ. to.5.189.K
 Mater.
 Matres duæ, cælestis & terrestis. to.4.204.B
 Mater Scipionis non adoratur. to.5.12.B
 Mater magna, omnes vicit crimine. Eodem. 61.H I
 Mater, & virgo, Ecclesia catholica. tom.6.177.H I Vide, Ecclesia.
 Mater impiorum, Babylonia. to.8.31.A B
 Contra matres quæ cum pepererint, dant nutricibus infantes nutriendos. to.8.105.D
 Caritas materna. to.10.20.C
 Mater Christi.
 Matrem cur se Christus negauit habere. to.10.2.29.L M
 Matrem reliquit Christus. to.3.240.E. to.8.88.M. & seq. to.9.19.F G
 Mater interpellans. to.4.101.B
 Mater fidelium, quomodo Maria. to.6.176.A Vide, Maria.
 Matrem habuisse Christum super terram, cur quidam negent. to.8.15.I
 Matrem Christum non exhonoraui in nutrij, cum dixit, Quid mihi & tibi est mulier? to.9.17.C D
 Materia.
 Materia prima, hyle. to.1.46.F
 De materia prima quid senserit aliquando Augustinus, & quid modo. Ibidem, G
 Materia prima ex nihilo, ex hac oia. Ibidem, I

In formis materia varijs nominib⁹ designata. to.1.181.F G
 An materia præcedat formam. to.3.115.I. & 128.L. & sequent.
 Materia informis, & formabilis. Eodem. 128.L. & seq. & to.1.11.H
 Materia qualibet. to.3.115.H
 Materie corporalis, vniuersiuique, indita est ratio in qua innatum videtur esse quod nondum est: immo quod latet, sed accessu temporis erit, vel post apparebit. to.10.5.212.K L
 Mattheus.
 Mattheus & Lucas generationem Christi recedentes variant. to.4.26.B. & 85.H I, & 91.E & K. & seq. to.6.48.C D
 Mattheus Euangelium Hebraicè scripsit. to.4.85.H. & 105.B
 Mattheus & Lucas humanitatē Christi maxime commendant. to.4.85.K. & 122.I
 Mattheus per leonem signatur. to.4.86.B. to.9.60.M
 Mattheus quando vocatus. to.4.98.F
 Mattheus, ipse est, qui & Levi. Ibidem, E
 Mattheum elegit Christus, & scribam resecit. to.4.164.I
 Mattheum non esse authorem Euangelij sui, Manichæi fixerunt. to.6.72.K Vide, Euangelista.
 Mathematici.
 Mathematicorum vanæ diuinationes. to.1.29.G. to.4.127.A B
 Mathematicorum memoria. to.1.38.M
 Mathematicæ figuræ & lineæ. to.1.142.I K & seq. to.3.8.L M
 Contra Mathematicos qui expositione syderum ponunt actus & voluntates hominum. to.2.117.E
 Mathematicorū perniciose superstitiones. to.3.8.F. & seq. to.4.292.C D. & seq.
 Mathematicis non habenda fides. to.3.8.I
 Inter Mathematicos, & demones, societas. to.3.8.L M
 Mathematici, etiam si vera dicant, fugiendi Christiano. to.3.119.H I. & seq.
 Contra Mathematicos. to.4.127.A. & seq. & 141.E F. to.6.7.B C. to.8.354.C D. & seq. to.9.201.I
 Matheseos observatio Christianis perniciofissima. to.4.192.F. & seq.
 Mathematicorum vanitas, & quod conuincantur seipfos destruere & refellere. to.5.40.H. & seq. & 41.I. & fo. seq. DE & L
 Mathematici malè iudicant, rerum euentus attribuentes fato. to.5.41.B.C. & seq.
 De Mathematico conuerso per beatum Augustinum, qui secū portabat codices incendendos: per quos fuerat incendendus. to.8.138.K
 Mathematicorum sacrilegia. Ibidem.
 Vide, Astrologia, & Diuini.
 Contra Mathematicos agitur. to.8.353.B C
 Mathematicorum impietas, de Christo. to.10.9.18.A B
 Mathematicos confundit Augustinus ex Euangelio. Ibidem, B
 Mathematicis non credendum. Ibidem, C
 Mathematici multos sefellere. to.10.49.H
 Mathematici, peccatorum causam reiciunt in stellas. to.10.96.F
 Diabol⁹, per Mathematicos & Manichæos, seducit homines ne cōsenteant. Ibidem.
 Mathusalem.

Mathusalem.
 Mathusalem anni. to.4.19.M
 De Mathusalem vita, conscripta diuersimodè. in codicibus nostris, Hebræis, & Græcis. to.5.126.K
 Et quotannis vixerit. Ibidem, K & M
 Vita Mathusalem, quatuordecim annis videtur diluuium excedere. tom.5.126.M. & sequent.
 Mathusalem secundum aliquos, translatus fuit tempore diluuij. Eodem. 127.A B
 Mathusalem sex annis ante diluuium defunctus est, secundum quosdam. Ibidem, M
 Mathusalem, quoniam non fuit in arca, vbi potuerit viuere. to.7.172.E
 Matrimonium.
 De matrimonio, & cœlibatu, contentio. to.10.1.28.C
 Matrimonia, & possessio, Christianis licita. Eodem. 173.H
 Matrimonij vfus legitimus. Ibidem, I. & seq.
 Matrimonium consummatum, & ratum. to.10.2.33.G
 Matrimonium dñsinitum institutum. tom.3.51.L. & 53.K. to.4.221.B
 Matrimonia etiam secunda & tertia, licita. to.3.53.K
 Matrimonium tria complectitur. to.10.3.142.H I. to.6.175.C. to.7.173.G
 Matrimonij sacramentum. to.4.14.H. in fine. to.6.172.C. & 173.M. & fo. seq. C
 Matrimonium cum infidelibus. to.4.18.B
 De matrimonio sacerdotum. to.4.202.E
 Matrimonium quomodo deus instituit ad adiutorium propagandæ prolis. tom.5.121.H
 In matrimonio vel coniugio, viri acciperunt sorores suas à principio. to.5.128.K & sequent.
 Matrimonio sancti patres propinquas sibi coniungebāt, ne longius propinquas dispergerent. Ibidem, A B
 Matrimonium consobrinarum, cur prohibita. Ibidem.
 Matrimonium non solum sororum, sed etiam consobrinarum, quod lege diuina non prohibebatur, antè etiam quam lege humana prohiberetur, multi horrebant. Ibidem.
 Matrimonio coniuncti verecundantur de actu libidinis. to.5.120.K. & seq.
 Matrimonium Abrahæ cum Cethura, post Saræ mortem, quid figurat. to.10.5.142.D E
 Matrimonij copula, excusat delictas mundi, quod non sint damnabiles. to.5.205.C
 Matrimonium verum cōtrahunt, quæ post votum nubunt. to.4.245.L
 Nec dirimi debent. Ibidem, M
 Matrimonium bonum, et si voti solutio mala. to.4.246.B
 Matrimonij vfum damnant Manichæi. to.1.173.G. & 179.F. G. to.3.47.G. to.6.5.M. & 66.K
 Encratitæ. to.6.4.H
 Adamiani. Ibidem, K
 Apostolici. Ibidem, M
 Hierarchitæ. to.3.47.G. to.6.6.C
 A matrimonio abstinentes, & monachos, & clericos, multos habet Ecclesia catholica. to.6.4.M
 Matrimonia & continentiam, æquabat Io-

uinianus. to.3.47.G. to.6.7.F
 Matrimonium cōtraxerunt virgines sacrae, prouectæ etiam ætatis, Iouiniano auctore. to.1.11.I. to.6.7.F
 Matrimoniorum molestias abhorruit Iouinianus. Ibidem.
 Matrimonium quare sic dictum. to.6.77.I K
 Matrimonij vinculum soluit sola mors coniugis. to.6.186.H
 Matrimonia iterata pro fornicatione habebant Cataphryges. to.6.4.I
 Ibidem, M
 Tertullianus. to.6.7.H. in fine.
 Matrimonium Christi, & Ecclesiæ, magna charitate confundum. to.8.216.G H
 Vide, Coniugium.
 Patriarchæ ad fontes & puteos matrimonia inuenerunt. to.10.167.G
 Matrimonium in fide, partus in virgine. to.10.10.132.F
 Matta.
 Matta, stratij genus, vnde Mattarij. to.6.49.I
 Matura.
 Matura, siue Matuta, dea. to.5.32.M
 Maturitas.
 Maturitas, & immaturitas, quæ dici solet. to.8.306.A
 Mauricius.
 In natali beati Mauricij, ac sociorum eius: Sermo. to.10.321.L
 Maxilla.
 Maxilla, locus. to.3.32.A
 Maxillam præbere, quomodo intelligendum. to.2.51.K. to.4.51. & 268.M. to.6.94.A B. & fo. sequent. L M
 Christus percussit alteram non præbuit maxillam. to.9.115.G H
 Maximilla.
 Maximilla, vxor Egetis præfecti. to.6.38.K
 Maximilla, prophetissa Montani. to.6.4.H
 Maximilianus, Maximiniani.
 Maximilianus, Episcopus catholicus, grauius casus à Donatistis. tom.2.46.A B. to.7.58.I
 Maximilianistarum causam perstringit. to.1.12.H. to.2.159.G H. & seq. to.7.59.K L
 Maximiniana factio Donatistarum. to.6.7.B. to.7.4.C
 Maximilianus ordinatur Episcopus, cōtra Primsianum Episcopum. to.2.46.A B. & 143.L M. to.6.17.B. to.7.55.G. to.8.64.D
 Maximiniana schisma. to.7.55.H. & sequē. & fo. 63.H I. & sequent.
 In Maximinianistarum causa acriter inuehit in Donatianos. to.7.65.M
 Maximinianistarum causa narratur. to.7.137.D E
 Quod decreto Bagasensis concilij, qui proprijs manib⁹ Maximinianū nō ordinauerat, innocētes decernuntur. to.7.68.B C
 De eorum concilio, & quid in eo actum sit. to.8.64.E
 Quod excluderentur à Donatistis de Basilicis. to.8.126.C
 Maximinus.
 Contra Maximinū Hæreticum scripsit Augustinus. to.6.147.C. & sequent.
 Maximus.
 Maximum, Arsanum, quomodo vicerit Augustinus. to.1.1. In Possidonio.

Maximus. to.5.48.I
 Medea.
 Medea volatus. to.1.121.I
 Medici.
 Medici. to.5.32.H. Vide, Persæ.
 Mediator.
 Mediator inter deum & homines, qualis esse oporteat. tom.1.42.K. to.4.290.K L. to.7.173.A
 Verus mediator, Christus. to.1.42.K. to.2.89.H. & sequent. to.3.37.L. & 43.L
 Mediator vnus. to.10.2.97.B. to.3.49.B. & 240.B & M. & 241.B. to.4.90.L
 Mediator verus Christus est, quia homo. to.5.78.D. & 86.L M
 Vt mediator Christus esset, in forma serui infra angelos esse voluit, in forma dei supra angelos mansit: in inferioribus, vitæ via: in superioribus, vitæ. to.5.78.D E
 Mediatorem inter nos & deum mortalitatem transeuntem habere oportuit, & beatitudinem permanentem: & præmittit quomodo resuscitari debent à morte. Ibidem, D
 Mediator inter deum & hominem, nec angelus bonus, neque malus. Ibidem, D. & sequent.
 Quo mediatore indigebamus. tom.5.79.B. & sequent.
 Cōueniens mediator fuit Christus. Ibidem.
 Mediatores falsi & fallaces. Ibidem, D
 Mediator Christus est, secundum formam serui, in qua etiam est sacerdos & sacrificium. to.5.82.G. & sequent.
 Per mediatorem Iesum fit purgatio peccatorum. to.5.87.F. & seq.
 Mediator Christus, ostendi substantiā carnis non esse malam. Eodem. 88.A
 Mediatori tanto tenacius inherendū, quanto in hac ima potestatem dæmonum maiorem videmus. to.5.162.G
 Mediator Christus, contrarius est demonibus: & ab ipsorum dominio nos liberat per suam fidem. Eodem. 182.D E
 Per mediatore Iesum nobis deus amorem donat quo vitia superamus. to.5.202.G
 Mediatorem se non faciat sacerdos, inter deum & populum. to.7.7.L M
 Mediatorem esse inter deum & hominem, quid sit. to.8.32.I
 Cur Christus mediator dei & hominum. Eodem. 220.E F
 Quod sit mediator inter duos, & quomodo. to.8.265.B C
 Ideo mediator factus est Christus, quia, &c. Ibidem. 336.B C
 Mediator dei & hominū Christus, in quantum homo. to.9.97.B. & 237.E F. to.10.68.M. & 128.F. & 142.H
 Christus non est mediator homo præter deitatem, nec mediator deus præter humanitatem. to.9.237.F
 Ioannes est verus noui & veteris testamenti mediator. to.10.265.E
 Medici, Medicina.
 Medicina vulnerum nostrorū, Christus. to.1.37.D. to.3.3.F. G. to.9.5.M
 Medici consulendi. to.1.191.G
 Medicina omnis à deo. Eodem. 171.I
 Medicina animarum. to.1.161.B C. & 171.I
 Medicina non ideo negligēda est, licet quorundā insanabilis sit pestis. to.2.35.C
 rr iij Cui

Cui ponendi medicina non prodest, pessimum est hominum genus. to. 2. 51. M
 Medicinas multas inuenire cogunt multorum experientia morborum. to. 2. 47. H
 Medicina pro atate & tempore adhiberi debet, quod exemplo probatur. Eodem. 4. M. & sequen.
 De consilio medicorum faciendum est, quod sciendum est pro salute. to. 2. 106. G
 Non est opus sanis medicus, sed agrotantibus: exponitur. to. 2. 192. I K
 Medicina superstitiosa. to. 3. 8. D
 Medicinae externae usus. to. 3. 139. E & L
 Medici aliquando salutis optulantes, in corpore faciunt quae horret aspectus. tomo 5. 6. K
 Medicina Syllae modum excessit. Eodem. 29. B
 Medici forma nihil prodest. to. 5. 37. B
 Medicina nulla spiritalis valet adhibita exterius, nisi spiritus factus curet interioris. to. 5. 124. L
 Medicamenta non sufficiunt ad curandas infirmitates diuersas. Eodem. 21. 4. H I
 Medici quidam, anatomici vocati, considerauerunt satis crudeliter, interiora hominum mortuorum laniantes. to. 5. 215. I
 Medici anatomici. to. 7. 256. M. & fo. seq. F
 Medici empirici. Ibidem.
 Medicorum mos. to. 8. 2. L
 Medicina morbos non nouit. to. 8. 3. L
 Medicus crudelis est, qui exaudit, & parcat vulneri & putredini. to. 8. 53. D
 Quod ferro armetur contra vulnus, non contra hominem. to. 8. 57. F
 Non curat quid a phrenetico audiat, sed quomodo conualescat. Eodem. 59. M
 Magna est gloria medici, quando ex desperatione conualescit agrotus. to. 8. 95. I
 Ad hoc amat agrotum, vt faciat sanum. Ibidem. L
 Medico omnipotenti nihil est insanabile. to. 8. 131. K. & 252. D
 Medici, etsi non suscipiant, non ideo debent homines deserere medicinam: quia sub isto nomine superbi intelliguntur medici, pollicentes hominibus salutem, quam dat solus deus. Eodem. 167. A B
 Medicus alia praecipua dat sanis, alia agrotis. to. 8. 167. L M
 Medici & gigantes in Hebraeo, penes vno modo sonant: & quid significant. Eodem. 211. H I
 Medici per fidei ministerium optulantur salutem: viuentes curare possunt, non mortuos excitare. Ibidem. I K
 Medici dicuntur praedicatores verbi. Ibidem. K L
 Medicus in doloribus exigit patientiam, sed post dolores promittit salutem: sic & Christus. to. 8. 222. I
 Cur medicus fallatur aliquando promittens sanitatem de corpore humano. to. 8. 252. E
 Medicamentum medicatum a sapiente, quid sit. Eodem. 125. B. & sequen.
 Medicamenta quotidiana, sunt refectioes omnium indigentiarum. to. 8. 252. G
 Hoc valuit ad agroti medicamentum, quod medicum occidit agrotus. Eodem. 277. M
 Medicamenta sunt quae nobis quotidie apponuntur. to. 8. 316. G
 Melius est vt omnes sani sint, quam vt ars medici exerceatur. to. 8. 322. B
 Medicus & animarum & corporum Christus.

to. 9. 32. I. to. 10. 17. G. & 18. C. D. & 64. B C. & sequen. & I
 Quid medicus in agrotum amet, & odiat. to. 10. 9. 137. F
 Medicus voluntatem aegri attendens, nunquam illum curat. to. 9. 199. M
 Deus magnus medicus, quare ad nos venit. to. 10. 61. M
 Boni medici officium. to. 10. 68. I
 Quam nobis medicinam Christus attulerit. to. 10. 264. A B
 Medietas.
 Medietas saluatoris, significatur in lapide a Samuele posito inter duo loca: & quomodo. to. 5. 148. K L
 Meditari.
 Meditatio & contemplatio, quid sint. to. 3. 197. C. & 200. H
 Meditari diuina. to. 3. 238. F
 Meditationum liber. to. 9. 150. col. 4.
 Meditationum liber alius. Eodem. 160. col. 2.
 Diuina meditatio dulcis est. to. 9. 173. G H
 Meditatio animae ad amorem Christi. to. 9. 174. G
 Officium meditationis. to. 9. 177. F G
 Medius.
 Medium quoddam est homo inter bruta & angelos. to. 5. 78. A B
 Medij non sunt angeli boni, inter nos & deos. to. 5. 78. D. & 80. D
 Medius, alius bonus, alius malus. Eodem. 78. E F
 Medium duplex. Ibidem.
 In medio terrae quando deus operatus sit salutem. to. 5. 146. L
 In medio duorum animalium Christum cognoscendum praedixit Abacuch. Eodem. 168. G
 Quod medium dicitur, commune est. to. 8. 259. I
 Medium dicitur, cui praecipuus honor exhibetur. Eodem. 277. G
 In medio est, quicquid est omnibus commune: & quod non est in medio, quasi in priuato est. to. 8. 183. F
 Illud in medio est quod paria habet spatia ad omnes fines: ita deus medius esse dicitur, aequaliter omnibus consulens. Eodem. 92. I
 In medio populi, non suscipientis, suscipiamus misericordiam dei. to. 8. 96. F
 Iesus Christus medius inter viuos & mortuos. to. 10. 177. A
 Medulla.
 Medullae interiores sunt ipsius ossibus, & significant dilectionem perfectam. to. 8. 149. D E
 Mel.
 Mel amarum est febricitanti, dulce tamen & acceptabile sanitati. to. 8. 21. L
 Mel sapientia est, primum dulcoris tenens in eis. Eodem. 197. K
 Mel doctrina est sapientiae. to. 8. 301. L
 Sensus mystici, mella de fauis, & granorum de spicis conficitio. to. 10. 14. F
 Melancomice.
 Melancomice, coniunx Criaei regis, desiccatur. to. 5. 156. F
 Melech.
 Melech in Hebraeo, chorus significatur. to. 8. 210. E
 Melchisedech.
 Melchisedech protulit sacramentum mensae dominicae. to. 2. 89. I K
 Melchisedech excellentia. to. 4. 23. G
 Melchisedech sacerdos, Abraham benedixit. to. 5. 139. G Vide, Dauid.
 Melchisedechita.
 Melchisedechita haeretici, aliam Melchisedechiani, Melchisedech non hominem, sed dei virtutem fuisse putant. to. 6. 4. L
 Melchisedech.
 Melchisedech, episcopus Romanus. t. 2. 150. C
 Melicerte.
 Melicerte praecipitio spontaneo in mari periiit. to. 5. 161. E
 Melior.
 An meliora deteriorum nominibus vocari possint. to. 1. 121. K
 Meliora nostris, quae Manichaei volunt esse summa mala. to. 6. 30. B
 Fieri non potest, vt res deterior te, faciat te meliorem. to. 8. 48. C
 Melitiani.
 Melitiani haeretici, non orant cum conuersis. to. 6. 6. C
 Melitonij.
 Melitonij imaginem dei non esse animam dixerunt. to. 6. 3. I. & 7. D
 Membrum.
 Membra genitalia cur dixerit Apostolus inhonesta. to. 1. 10. I. to. 6. 102. A B
 Membrum Liberi tenebatur coronare mater familiam honestissima. to. 5. 60. E
 Membra in sanitate leuia sunt, & in languore macra. Eodem. 111. I K
 Membra pudenda, ante peccatum non erant pudenda. to. 5. 110. E
 Membra genitalia, in opere libidinis, non mouentur a voluntate. Eodem. 121. B
 Membra genitalia obediret voluntati, si non fuisset peccatum. Ibidem. K. & seq.
 Item, quare homo magis uerecundatur de motu eorum, quam aliarum passionum. to. 5. 121. M. & seq.
 Membra nulla sunt in corpore humano ad necessitatem, quae eis non sint ad decorem: sed econuerso, sunt quaedam ad decorem, & non ad necessitatem. to. 5. 215. K
 Membra nostra, & viscera, quae non sunt distributa per varios necessitatis vsus, proficient in dei laudibus iam cessante tali necessitate, & sempiterna existentie felicitate. to. 5. 217. I K
 Nominatis membris dei, quae in nobis visibilia & corporea sunt, potestas operationum oportet intelligi. to. 8. 15. K
 Inter membra multa est distantia, & tamen vnum faciunt corpus. to. 8. 32. L
 Sicut in membris nostris diuersa sunt opera, sed sanitas vna: sic in omnibus membris Christi diuersa munera, sed charitas vna. to. 8. 48. L
 De membrorum concordia. Eodem. 330. C D
 Membra caelestia, sunt opera bona. to. 9. 138. B
 Quae sint membra nostra super terram. Ibidem.
 Membrorum vanitas & auxilia in corpore. to. 10. 4. I. B C
 Membra Christi, & corpus eius, sumus omnes simul. to. 10. 142. H I
 Tollens membra Christi, faciam membra meretricis: exponitur. to. 10. 152. F
 Memoria.
 Memoriae vis magna. to. 1. 38. E. & seq. & fo. sequen.

sequae copiose. & 131. I K. & 133. EF. to. 10. 32. C Vide, reminiscencia.
 Affectuorum memoria. to. 1. 38. M. & seq.
 Etiam quae absunt, meminimus. Ibidem. 39. C
 Memoria Mathematicorum. Ibidem. 38. M
 Memoria, venter animi. Ibidem. 39. B. & to. 10. 111. H
 Memoria est etiam obliuionis. to. 1. 39. D E
 Memoriam habent & aues, & pecora. to. 10. 1. 39. G. & 71. L
 In memoria an sit beata vita. to. 1. 39. K. & sequentibus.
 Meminimus & eorum quae nunquam habuimus. Ibidem. M
 Memoria deum quoque continet. Ibidem. 40. D
 In quo memoria gradu reperitur deus. Ibidem. B
 Memoria insida custos. to. 1. 97. I
 Memoria subsidium, scriptura. to. 1. 115. H
 Memoria vtrum possit esse sine phantasia. to. 2. 69. L
 Memoria non semper est praeteritorum. Ibidem. M
 Memoria, quomodo continet incorporea. to. 2. Eodem. 112. M
 Memoria quaedam potest esse sine imaginatione. to. 2. 17. B
 Quomodo meminimus eorum quae nunquam vidimus. Ibidem. C. & seq.
 Memoria in scripturis tractatis plurimum valet. to. 3. 6. K
 Trinitatis vestigium in memoria. to. 3. 88. B
 Quomodo memoria mentis venit in ipsam. to. 3. 98. H
 Memoria an & praesentium sit. Ibidem. I
 Memoriae sedes, in cerebro. to. 3. 136. D
 Memoria mens est. to. 3. 197. F
 Animus, pro memoria. to. 1. 39. B
 Memoria quid sit. to. 3. 198. I. to. 4. 125. G
 Memoria, intelligentia, amor. to. 3. 203. F
 Memoria mirabilia sunt quidam pessimi. to. 5. 55. H I
 Memoria est in brutis, & sensus, & appetitus. to. 5. 98. B C
 Memoria simplicij incomparabilis. to. 7. 257. I.
 Qui non est memor dei in quiete, nec in actionibus meditabitur. to. 8. 140. K
 Meminisse dei, est ipsius facere. Eodem. fo. 210. M
 Quaedam meminimus cum odio, quaedam cum amore. to. 3. 343. C
 Memoria abundantiae suauitatis dei, quae sit. Eodem. 363. K
 Perdit de terra memoriam eorum: exponitur. to. 10. 76. L M
 Memoria, intellectus, voluntas, separabiliter demonstrabilia, inseparabiliter operantur. to. 10. 53. A B. & D
 Et haec tria quomodo singula personis trinitatis appropriata sunt, ignorare se dicit Augustinus. Ibidem. E
 Memphis.
 Memphis, Aegypti vrbs. to. 4. 26. M
 Mena.
 Mena dea, quae praestit menstruis. to. 5. 34. E. & 55. D
 Menander.
 Menander, Simonis Magi discipulus. t. 6. 3. K
 Menandriani asserere mundum opus angelorum. Ibidem.

Mendacium, Mentiri.
 Liber de mendacio, moribus ad veriloquium diligendum proficit. to. 1. 9. M
 Mendacium hominis, veritas dei. to. 1. 52. K. to. 3. 240. D
 Mentiri, & fallere, differunt. to. 1. 162. I K. to. 3. 36. E F
 Mendacia poetica. to. 1. 110. I. & 120. D
 Mendax quid sit & mentiens. to. 1. Eodem fo. 120. D
 Mendacium officiosum non est dicendum, nec ob laudem quidem dei. to. 2. 8. I. M. & fo. seq. E. & seq. & 11. H I. & 17. C
 Vtrum mentiri sit viri boni, an oporteat aliquando mentiri. to. 2. 8. L. & 17. C
 Mendacium non admittendum in literis sacris. to. 2. 8. K. & seq. epistolis. & 15. G. & seq. & 17. C. & seq.
 Mendacium non sine iniquitate. to. 3. 5. E. & 36. E.
 Mentiri quid sit. to. 3. 36. E. & seq. to. 4. 2. D. & 11. F G
 Mendacium non ideo peccatum non est, quia prodest. to. 3. 36. M. to. 4. 2. I. & sequen.
 Mendacium laboriosum. to. 3. 236. F
 Mendaciorum genera duo. to. 3. 238. L. to. 4. 51. F. & seq. to. 8. 6. M
 Mentiri, vel opinari, quis dicatur. t. 4. 2. C
 Mentientis cor, duplex. Ibidem.
 Mentiri num aliquando prodest, aut liceat. Ibidem. I. & seq.
 Mendaciorum exempla. Ibidem.
 Mendacium, an sit iniquitas. to. 4. 3. D
 Mendacium pudicitiae causa. Ibidem. G. & 7. D
 Mendacium officiosum. to. 4. 3. I. & 10. H
 Mendacium quod vitetur grauius, quid. to. 4. 3. L
 De mendacio. to. 4. 2. A. & seq. Retracta. to. 1. 9. M. to. 10. 236. G
 Si mendacia sunt in sacris literis, imitanda non sunt. to. 4. 12. A
 Mendacia sanctorum non imitanda. to. 4. 11. D. & G. & 12. G H
 Mendacium semper esse peccatum. to. 3. 36. M. & 237. F. to. 4. 11. M
 Mentiri in vetere lege tolerabilius potuisse quam noua. to. 4. 12. C
 Mentendum ne sit pro cuiusque salute. Ibidem.
 Mentendum nunquam. to. 4. 12. M
 Mentiri ne liceat pro aeterna hominis salute. Ibidem. H
 Mendacij nomen, pro peccati nomine. to. 4. 13. E
 Mendacia non sunt iocis. to. 4. 2. B. & 27. E
 Mendacium obstetricum Hebraeorum. to. 4. 12. A & E. & 29. E
 Mentiri, & fingere, differunt. to. 4. 82. M
 Mendacio locum non esse in rebus fidelium. to. 4. 4. F
 Licet tamen quaedam occultare. Ibidem G. & 10. H.
 Mentientis, & mendacis, differentia. Eodem. 4. G.
 Mentiri vititer non liceat. Ibidem. I
 Mentiri quando malum non sit. to. 4. 5. A
 Mendaciorum octo genera. to. 4. 5. E. & 7. G. & seq. & 12. I.
 Contra mendacij patronos. to. 4. 7. H I & 11. A B
 Mendaciorum mala. Ibidem. F
 Mentienti non haberi fidem. to. 4. 8. I
 Mendacij confutatio. to. 4. 9. F G

Mendacia non esse, quae putantur, in sacris literis. to. 4. 11. C. & seq.
 Mendax est diabolus. to. 5. 115. K
 Et quare dicatur pater mendacij. t. 9. 68. K
 Mendacium potest dici omne peccatum. to. 5. 115. K L
 Mendacium non dixit Jacob, fingens se esse Esau. to. 5. 142. M
 Viuere secundum mendacium. to. 5. 115. K L
 Mentiri nullo modo potest deus. to. 5. 216. C
 Nec modestia causa mentiendo. to. 7. 160. I
 Mendacium est deo contrarium, quia &c. to. 8. 6. L
 Qui tantum mentiuntur pro salute, aut commodo alicuius, non malitia sed benignitate, merebuntur aliquando ad omni mendacio liberari. Ibidem.
 In ijs qui perfecti sunt, nec ista mendacia inueniuntur. Ibidem. M
 Aliud est mentiri, aliud est verum occultare. Ibidem.
 Qui ideo mentitur vt viuat, moritur antequam moriatur. to. 8. 36. M
 Iusti non mentiuntur ad salutem. Eodem fo. 48. M
 Mendaces abundare volunt societate mendacium, ne soli de mendacio erubescant. to. 8. 64. C
 Ideo mentiuntur inimici, vt potentiam cuiusque minuunt de quo mentiuntur. Eodem. 147. M
 Mendacium Iudaeorum, ad commendandam multam potentiam Christi valebat. Ibidem.
 Illi mentiuntur, qui aliud lingua, aliud corde gerunt. to. 8. 188. L
 Mendacium dicitur, quicquid est contra legem, & veritatem. to. 8. 223. E
 Sicut qui mendacium loquitur, de suo loquitur: ita qui loquitur veritatem, de deo loquitur: solus ergo verax deus, omnia homo mendax. Ibidem.
 Mendax est omnis homo peccato suo, dono dei verax. to. 8. 286. L
 Qualiter omnis homo mendax est. to. 10. 204. M
 Laborant homines loqui mendacium, cum veritatem tota facilitate loquerentur. to. 8. 351. B
 Mentis in precibus, iure forensi priuatur illo quod obtinuit precibus. to. 9. 15. D
 Mendax est, qui dicit Iesum non esse Christum. to. 9. 128. K
 Qui mentiuntur, sunt ex Antichristo, non ex Christo. Ibidem. I
 Mendax est, qui aliud loquitur, aliud agit. to. 9. 129. B
 Mendacium est quod dicunt homines, haec parta bona filijs meis seruo. to. 9. 202. C
 Mendacium fugiendum est. to. 9. 252. H
 Mendacij malum. to. 10. 27. K L
 Mendacium occidit. to. 10. 86. D
 Non mentiendum propter humilitatem. to. 10. 87. C. & seq.
 Mendacium quomodo vltus fuerit Petrus. to. 10. 91. K L
 Custodum mendacium. to. 10. 112. C
 Vtrum Abraham mentitus sit, dicendo pueris: Cum adorauerimus, reuertemur ad vos. to. 10. 146. E
 Error-dicentium Christum fuisse mentium. to. 10. 223. B C.
 Nemo

Nemo mendaciter fingat apertum de assumptione virginis, quod deus voluit manere occultum. to.10.270.G
Mendici.
 Mendico quodam lætante, Augustinus ingemuit. to.1.27.M. & seq.
 Mendicitatem non esse verbi ministerium. to.3.177.M. & seq.
 Medici nomine quis figuretur. to.8.274.D
 Mendicare nihil aliud est, quam ad hominum misericordiam vivere. Eod.276.E
 Mendicos suos nos fecit deus. tomo.10.4.C.D. & sequentibus.
 Mendicus panem à nobis petit, & nos à deo Christum, qui panis est. to.10.15.A
 Omaes sumus mendici dei. Ibidem.35.G
Menelaus.
 Menelaus. tomo.5.21.K
Mens.
 Mens, siue ratio, in homine optimum. tomo.1.1.G. & 93.I
 Et quomodo deo subdēda. Ibi. vt robiq; Mens fruitur deo, vt beata sit. to.1.1.I
 Mens rationalis vitiosa est, & tenebræ. Eodem.23.B.C. & 103.B.C
 Mens quomodo triumphat de numeris temporalibus. to.1.92.C.D
 Mentem, spiritum, & rationem vocari. Ibidem.141.L. to.3.33.A. & seq. F.G
 Mentis principatus. to.1.14.2.B.C. & seq. tomo.3.85.B
 Regnum mentis, & rerum collectio. tomo.1.142.B.C.
 Mens potentior quam cupiditas. Ibid.
 Mente rationali & sapienti nihil præstantius præter deum. Ibidem.C.D
 Mentis renouatio. to.1.52.A.B
 Mentem quomodo quidā æstimabant deū esse. to.2.55.C
 Mens vōq;. to.3.33.A
 Mens, principale hominis. Eodem.75.M
 Mens quomodo amat seipsam incognitam sibi. to.3.84.H
 Et quomodo ex parte sit sibi nota, arguatio. Ibidem.K.L
 Mens, id est, rationalis intelligentia. tomo.3.85.B
 Mens, vt est, ita se nouit. Ibidem.G
 Mens quomodo intelligit quid non sit. Ibidem.H. & sequent.
 In mēte hominis quomodo rationale quoddam coniugium. to.3.89.F.G. & fo. seq. G & M. & sequent.
 Mens infantium an se nouerit. to.3.97.E.F
 Mens, quomodo seipsam intelligat. Ibid.G
 Supra mentem deus. to.3.100.G.H
 Mentis humanæ cæcutientia. to.3.107.C
 Secundum mentem totus homo æstimandus. to.3.113.G
 Mens angelica to.3.127.A
 Mens veritatis capax non est, nisi à vitis liberata. to.3.173.G
 Mens, & concupiscentia, in viro & muliere adumbrata. to.3.181.H.I
 Mens dicitur à μέν. to.3.193.D
 Quod in mente emineat intelligentia. Ibidem.E
 Mens omnia diuina. Ibidem.D
 Spiritus quidem afficiunt mentem hominis, sed solus deus implet. to.3.196.F
 Mentis dilatatio, subleuatio, alienatio. tomo.3.201.A

Mens ad cœlestia excitanda. to.3.202.H.I
 Vox mentis. to.3.236.H
 Mens infirma deprehenditur. to.5.7.L
 Mentis Christianæ laus. Eodem.8.H.I
 Laudatur deus, para mentem. to.10.54.C
 Mens, dea. to.5.36.K. & 55.H
 Mens bona melior est, quam bona memoria. Eodem.55.H.I
 Mens resistens passionibus insurgentibus ab inferioribus, regnum exercet virtutis. to.5.75.E. & seq.
 Menti inest naturaliter ratio, & intelligentia. Eodem.92.C
 Mentis ineruditæ tarditas, contenta est superficie literæ. to.5.193.A
 Ex mentis humanæ natura, ornatur vita ista mortalis. to.5.215.E
 Mens humana discendo, obliuiscendo, & iudicando, mutabilis est, non diuina tomo.9.105.M
 Mens sola deum comprehendit. tomo.10.32.B. & 33.E.F
 Mens dominatū habet. to.10.60.M. & seq. Vide Animus, Intellectus, Ratio.
Mensa.
 Mensa Augustini, qualis. to.1. In Possido.
 Mensæ dominicæ sacramentum, protulit Melchisedech. to.2.93.M
 Mensa beatorum. to.4.36.G
 Mensa quando fit mucipula. to.8.161.F
 Mensa superborum. Eodem.246.G.
Mensis.
 Mensis primus, cur Paschæ attributus. tomo.2.116.I.K. & 117.G.H
 Mensis primus, mensis nouorum dicitur. to.2.116.I.K
 Mensē luna cepta & finita concludit. tomo.5.128.B.C
 Mensis primus, vnde Martius dicitur. tomo.6.73.L.M
 Mensibus deorum suorum nomina gentes imposuerunt. Ibidem.
Menstruum.
 Ad menstruatam mulierem cur non accedendum. to.4.51.C. & seq.
 Menstruus sanguis. to.5.55.F
 Menstruo cessante, cessat generationis conceptus. to.5.141.B.C. & E.F
Mensura.
 Mensura pedum, & syllabarum. to.1.45.F
 Mensura temporis. Ibidem.H. & seq.
 Dimensio carminis. Ibidem.I.K
 Mensura silentij. to.1.45.K.L
 Quomodo de mensura peccati & supplicij exponitur, in qua mensura mensi fuerit, remetietur vobis. tomo.2.42.A.B. & sequentibus.
 Vtrum omnis mensura sit circūscriptibilis tempore. Ibidem.
 Vtrum aliquid possit esse cū mensura sem piternum. Ibidem.
 Mensurabile quot modis dicatur. Ibidem.
 In metiendi doctrina, vna est ratio angulij, alia quadrati. to.2.114.M
 Mensura. to.3.123.I
 Mensura, qua metiuntur mali, remetietur eis, sed non eodem modo aliquando. tomo.5.201.H.I
 Mensura plenitudinis. to.5.213.E
 Tribus mensuris mysterium trinitatis intelligitur. to.10.225.F
Mercator.

Mercator sine peccato & periurio vix esse potest. to.8.166.L
 Bonam mercaturam docet Augustinus. tomo.10.4.B.
Mercenarius.
 Mercenarius fugit. to.7.74.B.C
 Mercenarij pastores sua quarentes. tomo.9.73.L.
 Mercenarius est tolerandus. tomo.10.41.H
 Paulus mercenarios permittit Euangelium annuntiare. Eodem.42.C
 Et qui mercenarij. Ibidem, & sequentibus. copiosē.
 Timotheus ad Philippenses mittitur à Paulo, non tanquam mercenarius, cū tamē plures circa se mercenarios Paulus haberet. to.10.42.D
 Mercenarius ob commodum, non increpat. Ibidem.F.
Mercēs.
 Mercedem quomodo pollicetur scriptura. tomo.2.96.M
 Merces quomodo debetur bonis operibus. tomo.3.239.K
 Pro mercede temporali quidam deo seruientes turbantur, quando vident impios talibus abundare. to.5.169.L
 Merces sanctorum, militantium pro aeternis, alia est q̄ terrenorum. to.5.45.K
 Merces nostra, gratia vocatur, quia &c. tomo.8.41.M
 Non est flagitanda merces ante operationem. to.8.59.F.G
 Merces nobis à deo promissa. to.10.34.D
 Omnes æquales erimus in accipienda æterna mercede. to.10.49.A
 Merces nostra. to.10.70.B
 Corona, iustitiæ merces est. to.10.97.G.H
 Merces misericordiæ opera exercentium. tomo.10.100.C
 Quotquot sanctæ vitæ exemplo quisque edificauerit, cum tot & pro tot mercedē beatam accipiet. to.10.209.G
 Christus pro labore finito, promittit nobis mercedem infinitam. to.10.256.C
 Nemo accipiet mercedem, nisi compleuerit laborem. Ibidem.
 Merces præuilla, omnia opera facit tolerabilia. to.10.261.E & L
 Qualem mercedem habemus peregrinando, talem mercedem habebimus peregrinos suscipiendo. to.10.302.E
 Merces discernit martyrem à patientia sceleratorum. to.10.320.B
Mercurius.
 De Mercurij & Martis officijs. to.5.58.D & sequentibus.
 Mercurius, sermo. Ibidem.E
 Mercurius quasi medius currens. Ibid.D
 Mercurius, Hermes. Ibidem.
 Mercurius, stella. Ibidem.H. & seq.
 Mercurius Trimegistus. tomo.5.61.B. & fo.73.E.
 Mercurij quot fuerint. to.5.73.I.K
 Mercurius & Aesculapius coluntur. Ibid.
 Mercurius Trimegistus, nepos Atlantidis. tomo.5.156.F. & 170.L.M
 Mercurius, qui Græcè Hermes dicitur, de verbo perfectio scriptis. to.6.8.K
Meretrix.
 Meretrix in prophetia Osce. tomo.3.12.H.I
 tomo.6.96.C.D.
Meretrix

Meretrix quæ. to.4.62.K
 Meretrices, superstitiones. to.4.80.C
 Pompa meretricia. to.5.19.M. & seq.
 Meretricium vsum, nulla lex terrenæ ciuitatis prohibet. to.5.120.K.L
 Meretrices olim lupæ vocabantur. Eodem fo.178.B
 Meretrix Romæ pro dea colitur. tomo.5.51.L. & sequent.
 Meretrix, bestia, erem, vñ sunt. to.9.147.H
 Meretrix magna, super bestiam fedēs quid. Ibidem.G
 Meretrix, vita luxuriosa, quæ rapinis & voluptatibus agitur. to.9.148.D
 Meretrix quæ. to.10.76.I
 Meretrix quam Sampson cepit in coniugium, Ecclesia est. to.10.181.G
 Domus meretricis, inferi. tomo.10. Ibidem.I
 Meretrix, quomodo facta virgo. to.10.188.B
 Quæ, præter uxorem, cum aliquo dormit, non solum concubina, sed meretrix est. tomo.10.209.K
 Meretrix quæ infantem diuidi volebat, Ecclesiam catholicā signabat. to.10.226.E
 Meretricis conditio. to.10.250.I.K.
Meridies.
 Meridies, pro charitate. tomo.5.168.G. to.7.115.F. in fine. & 117.C
 Meridies sempiternum significat, quia &c. tomo.8.117.C.D
 Meridies æstum persecutionum significat. Eodem.219.C.D. & fo. seq. D
 Obsecrum sacramentum verba Cantificanctorum: Vbi cubas in meridie. tomo.10.43.F.
 Et locus ille explanatus. Ibid. F.G. & seq.
 Meridies quid significet. to.10.43.G
Merinthus.
 Merinthus hereticus, vnde Merinthiani. to.6.4.B. Vide, Cerinthiani.
Merita.
 Ex meritis nulli salutem contingere. tomo.1.12.G. to.2.96.B. & seq.
 Meritum humanum. to.1.115.L. & 154.G. & fo. 170.F. in fine. to.3.168.H. & 171.H. & fo. 239.G
 Merita nostra deus præuenit. to.1.49.I.K. & M. to.2.48.L
 Meritum in voluntate hominis. to.1.143.B
 Merita præcedunt premium. Eodem.171.C
 Merita piorum. tomo.2.33.L.M. & 96.B. tomo.3.45.L
 Merito humano gratiam dei dari, hæresis Pelagianorum. tomo.2.33.K.L. & M. & pagina sequenti per totum. & 96.B.C
 Meritum fidei, misericordiæ dei debetur. tomo.1.8.G. & 155.K.L. tomo.2.96.C.D. & sequentibus.
 Merita nostra, non merita, Christum de cælo ad terram traxerunt. to.10.64.D
 De meritis & gratia, vtri prius, & cui nostra ascribenda. to.10.72.L.M. & 97.H & seq. & 204.E. & sequent.
 De suis meritis gloriâtes, quales. to.10.91.E
 Merita non faciunt ex peccatore iustum. tomo.10.92.G
 Sauli merita non cum fecerunt Paulum. to.10.97.H. & sequentibus.
 Abraham ex fide gloriatus, non ex meritis. tomo.10.99.E
 Non est apud deum nisi meritorum discre-

IN DIVVM AVGVSTINVM.
 & seq. to.3.99.G
 Meritum hominis, donum gratuitum. tomo.2.99.M. to.3.94.C. & 99.G
 Meritis & operibus suis fidentes, iustitiam dei contemnunt. to.2.124.C
 Initium meritorum vnde. to.3.46.M
 Merita nostra, dona dei. to.1.37.D. to.3.43.K. to.8.364.B.C
 Merita nondum natorum. tomo.2.133.A. & seq. & 146.E.F
 Merita sanctorum aliis quoque prodesse. tomo.4.39.B
 Merita sanctorum aliis quoque prodesse. to.5.105. & 106. tomo.3.239.M. to.8.86.E
 Merita sanctorum aliis quoque prodesse. tomo.4.39.B
 Merita omnia, tum fidei, tum operum, præcedit gratia. tomo.4.145.I.K
 Vide, Gratia.
 Merita sanctorum diuersa. to.3.241.C. to.6.178.A.B. & 180.D.E
 Meritum crescit ratione difficultatis operis iniuncti: & demeritum ratione facilitatis. to.5.119.M
 Meritorum ordo magis præferendus est in hominibus vel rebus, quam temporum. Eodem.186.K
 Meritum causatur quodammodo ex libero arbitrio vertibile: inuertibile enim potius pertinet ad præmium. tomo.5.217.M. & seq.
 Meritorū fiducia præfertur confessio peccatorum. to.6.178.I.K
 Merita sua iactantes, alieni sunt à gratia. to.8.41.M. & seq. & 105.L.M
 Sicut merita nostra non fecerunt vt primo à bono deo crearemur, ita merita nostra nihil fecerunt, vt perpetua salus nobis à domino mitteretur. Eodem.86.E.F
 Cū videris quod tibi per merita tua quæ mala fuerunt, non debeatur nisi supplicium, agnoscis quid per gratiam Christi tibi donetur. to.8.105.L.M
 Vt mereremur, nihil boni egimus. tomo.8.140.C.D.
 Omnia tua merita, dei sunt dona. tomo.8.364.B.C.
 Nullum meritum nostram meruit vocationem. tomo.9.161.G
 Nulla merita præcesserunt creationē creaturarum. to.9.165.I
 De merito nostro ne extollamur. to.10.7.B
 Sancti fulgebunt secundum meritum diuersitatem. to.10.49.A
 Cum timore domino seruendum, & non præsumendum de meritis. tomo.10.55.K. & sequentibus.
 Peccata nostra, non merita, Christum de cælo ad terram traxerunt. to.10.64.D
 De meritis & gratia, vtri prius, & cui nostra ascribenda. to.10.72.L.M. & 97.H & seq. & 204.E. & sequent.
 De suis meritis gloriâtes, quales. to.10.91.E
 Merita non faciunt ex peccatore iustum. tomo.10.92.G
 Sauli merita non cum fecerunt Paulum. to.10.97.H. & sequentibus.
 Abraham ex fide gloriatus, non ex meritis. tomo.10.99.E
 Non est apud deum nisi meritorum discre-

to.10.126.F
 Varia sanctorum merita. to.10.272.A.B. & sequentibus.
Merula.
 Merula mors. tomo.5.29.C
Merum.
 Quomodo merum sit mixtum. to.8.180.E
Mesopotamia.
 Mesopotamia. to.5.137.K. & seq.
 Mesopotamia à David successa, interpretatur eleuata vocatio, & mundum significat. tomo.8.132.D.E
Mesra.
 Mesra, loci nomen. tomo.4.33.B
Mesraim.
 Mesraim filius Cham. to.5.134.F. in fine.
Messias.
 Messias Hebraicè, Græcè Christus, Latine Vagus dicitur. tomo.9.31.C
Messis.
 Messis duæ, & quæ. tomo.8.146.F.G. tomo.10.274.I
 Messis spiritalis. tomo.9.31.F
 Messores erant Apostoli, Prophetæ autem seminatores. Ibidem.F.G
 Messores nouissimi erunt angeli. to.9.31.G tomo.10.273.D
 Messis, genus humanum. to.10.273.D
 Ad Iudæos Christus misit messores, ad gentes vero seminatores. to.10.274.G
 Quæ erat illa messis ad quā dominus mittebat messores. Ibidem.
Metangismonitæ.
 Metangismonitæ heretici, sic dicunt esse filium in patre, quemadmodum vas in vase. to.6.6.H. in fine.
Metaphora.
 Metaphora, tropi species. tomo.1.10.I
 to.3.14.A. & 32.A. to.4.10.K. & 40.C
 Metaphoricè loquitur scriptura de deo, & quare. to.5.131.A.B. & sequent.
Metellus.
 Metellus quinque filios consulares habuit. tomo.5.18.L
 Metelli prosperitas. Ibidem.
 Metellus pōtifex, deos ab igne eripiens, excæcatur. tomo.5.26.K
 Metellus. Eodem.50.D
Metempsychosis.
 Contra metempsychosin Pythagoræ. tomo.3.91.I
 Metempsychosis improbat. to.3.135.G. & 145.D. & 239.F
Methymneus Arion.
 Methymneus, electus de nauis, delphin dorso prouehitur. tomo.5.5.M
Metreta.
 Metreta quid. to.9.19.A.B
 Metretæ binæ, Iudæi & Gentes. Eod. 20.A.B
 Metretas binas aut ternas hydrias continere, non sine mysterio est. to.9.19.A
Metrodorus.
 Metrodorus philosophus. to.1.103.B
Metrum.
 De metrorum generibus, eorum temporibus & compositione. tomo.1.79. & præcedentibus, & sequent. copiosē.
Metum.

Metus.
In metu vites quomodo vehementiores. tomo. 1. 135. D. in principio.
Sine metu vivere, magnum bonum. Eodem 140. K
De metu quaestio. to. 4. 125. L
Vtrum non aliud amandum sit, quam metu carere. Ibidem. M
Metus vel timoris passio, quid sit. t. 5. 116. F
Metus mortis ducit ad veniam. to. 9. 209. L
Nemo futurorum metum cogitat. tomo. 10. 210. D.

Micare.
Micare digitis. to. 3. 80. C

Michael.
Michael & angelus eius, Christum & sanctos homines significant. tomo. 9. 145. L

Micheas.
Micheas propheta de Christo nascituro. tomo. 5. 167. I K

Miles, Militia.
Miles dat nomen, cum iurat duci suo. tomo. 1. 35. G
Milites occisores excusati. Eodem. 140. L
Ad militiam neminem commendare voluit Augustinus. to. 1. In Possido.
Militem comparat latroni. to. 2. 51. G
Milites Christi in silentio pugnant. Eodem fo. 69. I
Militem Christi non oportet castra deserere, sed potius ad turrem Euangelicam confugere. to. 2. 29. D E
Milites suos Christus reges appellat. Ibid.
Miles, sub comite positus, habere debet disciplinam. to. 2. 166. E
Militia quomodo, & quando, deo placeat. tomo. 2. 188. C. & sequent.
Militis Christiani corona. to. 3. 172. M
Militia caeli, angelorum multitudo. tomo. 4. 24. L
Militia seculi grauior est militia Christi. tomo. 4. 253. D E
Militia spiritalis. to. 4. 254. D
Milites, ministri legis. to. 6. 93. L
Miles Pompeianus, qui in bello fratre igno- rante occiderat, seipsum occidit. tomo. 5. 19. H
Militares cum timeri volunt ab agricolis, habent maiorem potestate. to. 8. 341. E F
Militia nobis est assidua. to. 9. 278. L
Militibus stipendia prouidentia quada con- stituta. to. 10. 20. E
Militare non est delictum, sed propter pre- dam militare peccatum est. Ibidem. H
Milites qui. Ibidem. H
Milites quomodo vivere debeant. Ibidem.
Militiae cingulum. to. 10. 20. H I
Militia nostra in quo consistat. to. 10. 69. F
Militum, sepulchrum domini custodientium, euident mendaciam. tomo. 10. 112. C
Datur impio militi, quod non datur sacer- doti. to. 10. 235. I

Mille, Millenarius.
Per mille annos, quibus diabolus ligatus ostenditur in Apocalypsi, quid intelli- gatur. to. 5. 187. M
Millenarius numerus denarii numerum qua- dratum solidum reddit. Ibidem.
Mille annis sancti regnant cum Christo, quannus etiam tempore persecutionis vitimae regnent, qui computari non vi- dentur in his mille annis. tomo. 5. 190. B.

& sequentibus.
Mille apud Graecos quae dicatur. to. 8. 155. E
Mille anni, tempus est a passione Christi, in quo non permittit diabolo facere quic- quid vult. tomo. 9. 149. E

Milium.
Milium. to. 5. 181. B
Milui daemones sunt. to. 8. 220. H

Mimus.
Mimus senex. tomo. 5. 53. K

Mineis.
Mineis harenis. tomo. 2. 11. K

Minerva.
Minerua Athenae consecrata. to. 2. 145. H
Minerua, & eius simulachrum. tomo. 5. 2. G & 22. H. & 76. F. G. & 156. H
Minerua Simon magus meretricem suam dicebat. to. 6. 3. K
Minerua ex capite Iouis nata cur fingatur a poetis. to. 6. 79. G

Ministri.
Ministeria media. tomo. 4. 128. F
Vide, Famuli.
De per ministros suos operatur. to. 5. 135. E
Ministri boni & mali quomodo profunt Ecclesiae. to. 7. 9. B C. & sequent.
Per malum ministrum operatur aequus deus tomo. 7. 54. H
Per malum ministrum piorum societas co- donat peccata. to. 7. 97. F
Ministrare Christo, quid sit. to. 8. 246. H tomo. 9. 81. G
Ministri dei quomodo fiat ignis vrens. to. 8. 258. C D. & fo. seq. A
Minister malus, in sacramentis non timen- dus. tomo. 9. 10. G H
Ministrant Christo, qui non sua quaerunt, sed quae Iesu Christi. to. 9. 81. I
Deus habet ministros suos, habet & diabo- lus adiutores suos. to. 10. 170. F
Quomodo cognoscatur quis se dei ministri. Ibidem. F G
Tales decet dominum habere ministros, qui nulla contagione carnis corrupantur. tomo. 10. 250. L
Quod sacerdotes se exhibere debeant sicut dei ministros. to. 10. 296. F G

Minor, Minimus.
Collectio a minore. to. 6. 32. C
Minora non sunt contemnenda. to. 10. 116. B
Minimi Christi, qui sint. to. 10. 29. M
Vide, Magnus.

Minotaurus.
Minotauri fabula. to. 5. 159. F

Miracula.
Miracula cur hodie non tam frequentia. tomo. 1. 5. A. & 161. C D. tomo. 6. 25. B. Retracta. tomo. 1. 5. H
Miracula quarentes, deum tentant. to. 1. 41. K
Miracula inania, illusiones daemorum. tomo. 1. 109. E F
Miracula iuxta corpora martyrum edita. to. 1. 5. B. to. 2. 136. A B
Miracula Christi, & sanctorum, quomodo distent. to. 2. 3. H I. to. 9. 100. H I
Miraculis natura rerum plena. tomo. 2. 40. K L
Miracula sacrae scripturae, aut credenda omnia, aut negligenda omnia. to. 2. 42. I & sequentibus.
Factis loquitur deus. Ibidem. M. in fine.
Miraculis quidam conuersus ad Christia-

nismum. tomo. 2. 67. C D
Miracula vnde videantur. to. 3. 64. H I
Miracula sunt etiam alia consueta. to. 3. 65. C
Et quod sola varietas facit miraculum. Ibidem. E
Miracula magica etiam a deo. Ibidem.
Miracula daemorum ad decipiendos homi- nes. Ibidem. & 69. G
Miraculorum quae contra naturam visitatum cursum sunt, ratio. tomo. 3. 133. D E. & sequentibus.
Miracula quibus profunt. to. 3. 236. M
Miracula inuisibilia. Ibidem. 237. C
Miracula non fieri contra naturam. tomo. 3. 239. F.
Miracula a fidelibus non quaerenda. tomo. 4. 122. M
Miracula diuina, & porteta prophana, quo modo discernenda. to. 4. 62. D
Miracula faciunt, aliter Magi & Christia- ni, aliter boni Christiani. t. 4. 138. M & pagina, seq. per totum.
Miracula sanctorum, & magica. Ibidem. & 141. G H.
Miracula sancti non faciunt. to. 4. 279. A B
Miracula etiam faciunt infideles. Ibidem. B & tomo. 9. 27. C
Miracula sua Christus non inculcauit, sed humilitatem. tomo. 4. 289. D.
& sequentibus.
Signa & virtutes quare ab Apostolis facta. tomo. 4. 212. B
Signa & prodigia, inter fideles, non sunt ne- cessaria. Ibidem.
Mira multa acciderunt Romanis ante ad- uentum Christi. to. 5. 30. E
Miracula omnia magorum, sunt doctrinis & operibus daemorum. Eod. 71. F G
De miraculis quae deus ad corroboradam fidem plorum, etiam per angelorum mi- nisterium, promissis suis adhibere digna- tus est. to. 5. 82. L. & seq.
Miracula magorum facta incantationibus, quibus dediti sunt daemones. Ibidem.
De miraculis Moyse, quae multo maiora erant miraculis magorum. Ibidem.
De miraculis antiquis, quibus Sara genuit & peperit, Loth est educus de Sodomis, & vxor eius versa in statu salis. Ibi. L. M
De miraculis in mari rubro, & in deserto. Ibidem. M
Miracula illa fiebat simpliciter fide, & pie- tatis fiducia, non incantationibus ma- gorum. to. 5. 83. B C
Deus inuisibilis, visibilia miracula opera- tur. Eodem. 84. K
Miracula omnia, quae sunt, minora sunt quae hic mundus quem fecit deus. Ibidem.
Miracula quae sunt per bonos, sive angelos, sive homines, ad deum honoradam fieri credendum est, ipso deo cooperante in illis. Ibidem.
De miraculis quae per sanctorum angelo- rum ministerium deus verus operatur, tomo. 5. 84. K L
Miracula quae assiduitate viluerunt, si sapi- enter ea intuemur inuitatissimis maio- ra sunt. Ibidem.
Miracula multa sunt ante oculos nostros, in naturalibus, quae assiduitate viluerunt. Ibidem. & 198. E
Miracula visibilia deus facit ad se colen- dum. tomo. 5. 84. L
Miracula

miracula daemorum multa. tomo. 5. 85. H & sequentibus.
Miracula bonorum angelorum, sunt ma- iora daemorum miraculis. Ibidem. I
De miraculis deorum gentilium, vel daemo- num, quae multa enumerat. Ibidem. K
Miraculum primum fecit Christus, quod tam mirabiliter natus est: vltimum au- tem quod cum suo resuscitato corpore a mortuis ascendit in caelum. to. 5. 173. D
Miracula multa cur Christus fecerit. Ibid.
Mirabilia ostendit, per quae reprobos pro- bat eternaliter in igne victuros. tomo. 5. 197. F. & sequentibus.
Mira multa ostendit in ignis effectu, in pa- lea, calce, Adamante, Magnete, & caete. Eodem. 198. B. & sequentibus.
Miracula nolunt infideles credere. Ibid. L
Mira multa ostendit in fontibus, sale, Sole, Asbeston. Ibidem. L M
Quod non omnia miracula naturalia sint, sed pleraque humano ingenio modifica- ta, pleraque autem daemorum arte co- pposita. tomo. 5. 299. E. & sequent.
Miraculum lucernae ardentis semper in phano Veneris. Ibidem.
Ex mirabilibus, quae videmus in creaturis, intelligimus virtutem mirabilioris crea- toris. Ibidem.
Miraculorum tria genera, praeter diuina. Ibidem. F G
Mirabilia magorum vel daemorum cauere debemus. Ibidem. G
Mira ostendit magorum, per quae magis cognoscimus deum posse mira facere: & sic crematos damnari aeternaliter. Ibi- dem. H
Miraculum simulachri ferrei, pendentis in aere. Ibidem.
Quod in rebus miris summa credendi ra- tio sit omnipotentia creatoris. tomo. 5. 199. K. & sequentibus.
Mirabilia multis modis faciunt daemones. Ibidem. K L
Miracula, sive vis mirabilis, quae est in Ma- gnete, & caeteris huiusmodi. Ibidem.
Miraculum stellae Veneris, sive portentum tomo. 5. 200. D E
Miracula facta meritis sanctorum, credunt infideles fieri magicis artibus. Ibidem. F
De miraculo Solis, itantis tempore Iosue: & retrocedentis tempore Ezechiae: & fluuio Iordanis stantis tempore praemo- rati ducis Iesu Naue. Ibidem. F G
Mira ideo dicimus, quia rara. Ibidem.
De miraculo diuersitatis facierum in homi- nibus. Ibidem. G H
Miracula, portenta, prodigia, monstra, & huiusmodi: velut contra naturam sunt, & contra naturam fieri dicuntur, sed non sunt contra naturam. Ibidem. I
Miraculorum diuersitas, qua fallunt daemo- nes homines. Ibidem.
Miracula, per Christi Apostolos, in nomi- ne Christi facta. tomo. 5. 208. D E
Miracula quare nunc non sunt sicut tem- pore retroacto. tomo. 5. 209. B. & sequent.
De miraculis, quae vt mundus in Christum crederet, facta sunt, & fieri mundo cre- dente non desinunt. Ibidem.
Miracula inuicem necessaria fuisse, vt mudus crederet. tomo. 5. 204. C
Miraculum caeci illuminati Mediolani ad

memorias sanctorum, & caete. Ibidem. D
Miraculum propter sacramentum Encha- ristiae, terrae sepulchri Christi, & caete. tomo. 5. 209. D. & sequentibus.
Miracula, quae sunt ad memoriam sancto- rum, attestantur fidei, in qua resurre- ctio praedicatur. tomo. 5. 211. F. & sequent.
Miracula faciunt daemones vt credantur dii, sancti vero vt laudetur deus. Ibi- dem. I
Miraculum virginis Vestalis, portantis a- quam in cribro. Ibidem. M
Miracula conciliant fidem. tomo. 6. 24. L
Miracula non semper vera. tomo. 7. 116. I & sequentibus.
Mirabilia dei omnia narrat, qui credens vi- sibilibus ad intelligenda inuisibilia tra- situm facit. tomo. 8. 13. F
Mirabilia dei quae fecit, multa sunt & cur viluerint. tomo. 8. 76. I
Deus, qui facit mirabilia in corporibus, po- test facere mirabilia in moribus. Eo- dem. 152. L
Quid mirabilius inter omnia mirabilia dei tomo. 8. 168. C D
Quod faciat mirabilia solus, licet sancti fecerint, non tamen sine deo. tomo. 8. 172. D. & 185. F G
Vide, Signa.
Multo maiora mirabilia sunt, quod Chri- stus totum mundum a morte semper- na erexit, quam quod hic mortuos resu- scitauit. tomo. 8. 239. B C
Mirabilia nulla sunt sine formidine. Eo- dem. 270. K
Nihil est in creatura quod non sit mirabi- le, si vnumquodque non vltu sed ratione metiamur. tomo. 8. 304. K
Tanto mirabilior est res quae, quanto ab- sentiores habet causas: & vtrum ab earu- scrutatione homo sit renouandus. Ibidem.
Vtrum quaedam sint mirabilia magna quae faciat deus solus, & multa mirabilia facit per angelos & homines. Ibidem. 340. I
Mortuus deus facit mirabilia duobus mo- dis. tomo. 8. 211. F G
Maximum miraculum Christi quod fuerit. Eodem. 147. L
Quotquot miracula facta sunt, sive a praecedentibus, sive a consequentibus, idem ipse dominus fecit, qui fecit & praesen- tia sua. tomo. 8. 218. E
Miracula domini assiduitate viluerunt. Eo- dem. 221. F
Quod multi optantes miraculorum poten- tiam, non humilitatis imitationem ceci- derunt. Ibidem. G H
Non tenemus dominu dicentes, si ad te per- tinemus, miracula faciamus qualia lan- cti fecerunt. Ibidem. J K
Cum sint quotidiana miracula dei maiora, memoriam fecit mirabilium suorum, re- seruas opportunae inuitata prodigia, quae non infirmitas hominis nouitati in- tenta meminerit. tomo. 8. 281. H
Hoc miraculum maxime attentis cordibus inhaerebit, quod assiduitas non vile fece- rit. Ibidem.
Cu miracula illa in populo veteri praesen- tia fierent, non sine futurorum signifi- catione gerebantur. tomo. 8. 283. H. & seq.
Contra eos qui sibi quasi profecisse videan- tur, & ideo miracula facere volunt, & pu- tant se ad deum non pertinere si non fe-

cerint. Eodem. 329. D
Maiora miracula videtur Petrus fecisse qua- m Christus: sed Christus facere sine Pe- tro, Petrus nisi in Christo non poterat. tomo. 8. 330. D E
Quid respondendum sit calumniatibus, qui dicunt, si iustus esses, talia miracula fa- ceres qualia Petrus. Eodem. 330. F & sequentibus.
Qui facit miracula, & qui non facit, in cor- pore Christi, non debet gaudere nisi de facie Christi. Ibidem. K L
Desiderando miracula, noli tentare deum. tomo. 8. 331. H I
Miracula quare faciat deus. tomo. 9. 16. K & 46. B C
Miraculorum dei consideratio. tomo. 9. 16. K L. & 18. G. & 32. H. & 46. B C
Miracula Christi, ab eo facta sunt tanquam deus, non tanquam homo. to. 9. 17. L M
Miracula faciunt aliquando mali. t. 9. 27. C
Mirabilitati cauendi. Ibidem.
Mirabilia praeforum. tomo. 9. 100. G H
Miracula facere, donum dei est. to. 9. 127. L
Non est nuc necesse miracula fieri, propter aduentum spiritus sancti. tomo. 9. 133. L M
Pagani dicebant Christum magicis artibus fecisse miracula. tomo. 10. 9. D
Et similes sunt Iudaeis dicentibus, in princi- pe daemorum eicit daemonia. Ibidem.
Miracula, quae corporaliter Christus fecit ad quid nobis valeant. to. 10. 17. H. & 18. F
Per miracula visibilia, Christus edificauit fidem earum rerum quae non videbantur. tomo. 10. 17. H
Non debent praesentibus Ecclesiae tempo- ribus, quia non sunt miracula, priora praeponi. Ibidem.
Maiora miracula hodie sunt, quam olim, Christo in terris agente, sed non ab om- nibus videntur. tomo. 10. 37. F
Christus quare miracula fecerit. t. 10. 37. G
Miraculorum domini duplex consideratio Ibidem. F
Christi multa miracula recensentur. to- mo. 10. 44. K L
Homines dei virtutes & miracula mirari ta- tum possunt, de finibus non valent. Ibidem. I
Miracula facere non omnibus discipulis deus dedit. tomo. 10. 81. I
Quare miracula Apostolorum predicationem praecesserint. tomo. 10. 83. M. & seq.
Infideles Christum magicis artibus miracu- la fecisse dicebant. tomo. 10. 85. A B
Quotidie apud nos sunt miracula. tomo. 10. 108. F G
Quotidiana miracula dei, cur villa. Ibidem.
Miraculorum operatio, quale donum. to- mo. 10. 110. H I
Et quod omnibus datum. Ibidem.
Miracula Christi, probant potentiam non defuisse infirmitati. tomo. 10. 128. D
Mirabilia in passione Christi. to. 10. 187. A B
Comparatio miraculorum de quinque & septem panibus, & mysteriorum vtri- usque. tomo. 10. 230. K L
Omnia quae Christus in hoc mundo exhi- buit miracula, nobis proficiunt. Ibidem. G
Miseri.
Misericordia huius vitae. tomo. 1. 40. G
Miser quis. tomo. 1. 114. C. & sequent.
tomo. 3. 238. E
Misericors

Miseros esse etiam fortunatissimos. tom. 1. 114. F. & sequentibus.
 Miseri etiam esse cupiunt. Eodem. 151. L. M
 Miserior tanto quisque est, quanto facilius mala eius voluntas impletur. to. 2. 128. G. H
 Mundi miseria. to. 5. 4. B. & sequentibus.
 Miseria daemonum causa est non adhaerere deo. tomo. 5. 100. K
 Miser est habens omnia bona alia sine deo. Eodem. 85. H
 Miser esse non potest deus, quia seipso est bonus. tomo. 5. 100. K. L
 Misera multiplex quae inuenitur in homine, & in toto mundo, quantum ad omnes partes eius. to. 5. 179. E. & seq. & 185. G. H
 Misera eterna dicitur mors secunda. ibi. G
 Vbi miseria, ibi opus misericordiae. tomo. 7. 159. K. L
 Miser dicitur quis, quando illi subtrahitur quod amat: sed multi miseri sunt magis habendo quod amant, quam carendo. tomo. 8. 29. K
 Misera indiuidua comes est malitiae. Eodem. 48. B
 Qui se agnoscit in vera miseria, erit in vera foelicitate. tomo. 8. 208. D
 Aliud est facere miserum, aliud deserere miserum. Eodem. 245. H
 Misera fragilitatis humanae. to. 9. 164. E. F
 Misera nostra affidue memoranda est. tomo. 9. 181. B
 Non ignarus mali miseris succurrit. tomo. 9. 193. K
 Misera damnatorum, post iudicium. tomo. 9. 205. I. K. & 253. B. C
 Misera docet, foelicitas negligentes facit. tomo. 10. 46. E
 Misera hominum. tomo. 10. 83. D
 Cecidit homo miserabiliter, descendit deo misericorditer. tomo. 10. 128. H
 Miserae damnatorum. tomo. 10. 273. G. H
 Misera corporis, post mortem. to. 10. 303. F
 De miseria carnis, & falsitate praesentis vitae. tomo. 10. 304. C
 Miser est qui in hac vita tantum sperat in domino. tomo. 10. 209. A
 Tres sunt flendae miseriae, quas desebat Hieremias. tomo. 10. 283. F
 Misera cadaueris in sepulchro. tomo. 10. 306. F. G
 Misera huius vitae. tomo. 10. 309. B. C. & K
 De miseria infernali. tomo. 10. 309. M
 Misericordia, & eius opera.
 De misericordia, & indulgentia. tomo. 10. 227. K. & 281. H. I
 Beneficentia in corpus proximi. to. 1. 171. G
 Misericordes qui, & misericordia vnde dicitur. Ibidem. & sequenti. & to. 6. 40. I
 Misericordiam, quasi victimam deuitat Stoici. tomo. 1. 171. H
 Beneficentia in animam proximi. Ibidem. I
 Ordo misericordiae. tomo. 3. 41. D
 Misericordia non debet fieri contra iustitiam. tomo. 4. 38. I
 Misericordiae officia mali implere non possunt. tomo. 4. 75. L
 Misericors, & mitis, differunt. to. 4. 268. I
 Misericordiae perfectio. tomo. 4. 270. B
 tomo. 10. 113. M. & 156. B
 Misericordia duplex. tomo. 5. 76. A. B
 Duplex in opere bono. tomo. 10. 324. L & sequentibus.

Misericordiam numerare inter vitia non puduit Stoicos. to. 5. 76. B
 Misericordia, & iudiciu, ad homines quoque pertinent. tomo. 8. 46. G. H
 Misericordia & veritatem abscodere, quid sit. tomo. 8. 77. L. M
 Misero praebenda est misericordia, quia non opus est misericordia sursum vbi nullus est miser. tomo. 8. 123. H
 Misericordia non nisi miseris est necessaria Eodem. 200. M. & sequentibus.
 In omni misericordia perditorum, nihil laudamus nisi mirabilia dei. to. 8. 213. A. B
 Non est aliud vinculum charitatis, quo perducamur in hac vita ad patriam, quam misericordia. tomo. 8. 254. A. B
 Per opera misericordiae vincitur inimicus, quod duobus sit modis. Eodem. 361. B. C
 Ad misericordiam faciendam exhortatio. to. 8. 373. D. & sequen. tomo. 10. 107. B & 224. I. K. & 237. K. L. & sequentibus.
 Opera misericordiae quae sunt. tomo. 9. 136. A & G. H. & 151. D
 Infinita sunt opera misericordiae. tomo. 9. 136. A
 Misericordiae, & superbiae, comparatio. Eodem. 137. A
 Opera misericordiae corporalia, & spiritalia. Ibidem. B
 Misericordiam facere, quid. to. 10. 27. E. F
 Misericordiae duo sunt opera, quae nos liberant. tomo. 10. 15. A
 Immisericordiae & inhumanitatis punitio. tomo. 10. 79. B
 De misericordiae operibus in iudicio fiet mentio: & quare. tomo. 10. 151. co. 2. & 3.
 Misericordiae opera cessabunt in futuro saeculo. to. 10. 24. K. L. & 25. B. & 99. L. M
 Inter omnia quibus humana fragilitas indiget, maxime necessaria est misericordia. tomo. 10. 227. K
 Studendum est praecipue operibus misericordiae. tomo. 10. 273. E. F
 Misericordia sine iustitia destruitur, & in crudelitatem conuertitur. to. 10. 281. K
 Nullus se a misericordia excusare potest. Ibidem. 282. A
 Varia misericordiae exempla. Ibidem. B
 Misericordiae laudes. to. 10. 300. M. & seq.
 In quo consistat misericordia. to. 10. 289. AB
 Misericordia dei.
 Miseretur deus, & quomodo. to. 1. 9. K
 Misericordia domini. to. 2. 50. K
 Misericordia, & gratia dei, conuertit hominem. Eodem. 33. M. & sequen.
 Misericordiam sero querentes, ignorantur. tomo. 2. 127. D
 Misericordia dei necessaria vbique. to. 3. 41. M
 Misericordia, & veritas. to. 3. 235. L. & fo. seq. M. & 238. C. t. 4. 23. B. & 28. D. to. 7. 151. K. L. to. 8. 194. B
 Misericordia, & iudicium. to. 3. 240. C. to. 4. 28. E. to. 7. 151. L. to. 8. 46. E. & seq.
 Misericordia, & iustitia. tomo. 4. 28. E
 Misericordia dei quomodo merentur poenitentes. tomo. 4. 135. G. Retractionum. tomo. 1. 9. I. K
 Misericordia dei quomodo accipienda. to. 4. 150. E. F. & H. tomo. 6. 131. G
 Qui fiducia misericordiae peccant. tomo. 4. 249. K. L.

Misericordia hic, iudicium in futuro. to. 4. 258. tomo. 8. 46. E. F
 Misericordia dei est etiam super malos hic. tomo. 5. 3. L
 Misericordia dei fouendo amplectitur bonos, & sicut seueritas dei puniendo corripit malos. Ibidem. M
 Misericordiam dei quidam praediciant contra iustitiam. to. 5. 202. I. & sequenti.
 Nunquid obliuiscetur misereri deus, aut continebit in ira sua miserationes suas? exponitur. Ibidem. M. & sequen. & 204. A. & sequentibus.
 Misericordia, ira, zelus, improprie deo tribuuntur. tomo. 6. 40. F. & sequen.
 Misericordia dei, est bonitas opitulantis. tomo. 6. 131. G
 Quod pater miserit filium propter miseriam inopum, & gemitum pauperum. tomo. 8. 17. F
 Misericordiae dei quomodo a saeculo sunt. Eodem. 26. D
 Contra eos qui misericordiam dei omnino peccatoribus, in quibuslibet peccatis perseuerantibus, tantum credentibus, ita paratam esse in finem putant, vt nemo pereat fidelium, aut iniquorum. Eodem. 40. L
 Misericordia postea circumdat, quam primo pressura circumdat. to. 8. 44. C
 Misericordiam, quam nunc praerogat, diligit deus: & iudicium quod quod praerogauerit, exigit. Ibidem. I
 Deus in misericordia non amittit iudicium nec in iudicio misericordiam. to. 8. 46. G
 Misericordia est, vt dimittantur peccata, & tribuatur vita aeterna. Ibidem.
 Sicut deus exhibet misericordiam & iudicium, ita & nos facere oportet. Ibidem.
 Qui diligit misericordiam, oportet vt exhibeat quod promittit. Ibidem. L. M
 In accipiendo misericordiam nemo dormiat, ne ad reddendum male excitetur. Ibidem.
 Cum acceperis misericordiam, bene vtere, vt bonam rationem reddas, cum iudicium eius venerit. Ibidem. M. & sequen.
 Misericordia domini plena est terra, non caeli: quia & caetera. tomo. 8. 47. A
 Ideo misericordia domini plena est terra: quia vbique peccata dimittit deus, quae misericordiam caeli sparserunt. Ibidem. E. F
 Misericordia dei in caelo. to. 8. 58. E. F
 Quod sit magna & multiplex, quia & hanc dat hominibus ac iumentis. to. 8. 59. C. & 367. G
 Non sic deus est misericors, vt iniustus sit. tomo. 8. 78. A
 Misericordiam suam in rebus prosperis mandat deus, sed nocte tribulationis declarat. Eodem. 83. K
 Sic deum dilige misericordem, vt velis eum esse veracem. Eodem. 89. K
 Misericordiam magnam precatur, qui magnam miseriam conuertit: & querit parum misericordiam, qui nesciendo peccauit. tomo. 8. 106. G. H
 Misericordia est, vt ignoscat peccanti iustitia, vt puniat peccatum. Ibidem. H
 Sic misericordiam deus praerogat, vt & seruet veritatem. Eodem. 107. E
 Qui cum patre miseretur tui, ipse in te clamat, miserere mei. tomo. 8. 122. B
 Ideo petit

ideo petit misericordiam, quia exhibet. tomo. 8. 122. C. D
 Inuenimus, & Christum esse misericordiam & veritatem: misericordiam nobis compatentem, veritatem nobis tribuentem. Ibidem.
 Misericordia dei quomodo magnificata sit vsque ad caelos. tomo. 8. 123. H. & 273. G
 Non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem: duobus modis intelligitur. tomo. 8. 129. F
 Non potest deus misereri omnium operantium iniquitatem quasi blandiens peccatis, aut peccata non eradicans. Ibidem.
 Non miseretur eorum vt occidat peccata, ne occidat eos quorum peccata occidit. tomo. 8. 130. C
 Misericordia dei ante omnia merita nostra bona praeruenit nos: & si nihil boni inuenierit, bonum facit, & iustificat conuersum. Ibidem. A. & I
 Totum quicquid sumus, misericordia dei sumus. tomo. 8. 131. L. M
 Non miseretur, nisi irascatur. Ibidem. 132. H. I
 Misericordia dei quomodo melior super vitas. tomo. 8. 140. D
 Quando, & quibus, suauis sit. Eodem. 160. F. G
 Contra eos qui de misericordia dei impunitatem iniquitatis sibi promittunt. tomo. 8. 188. M
 Misericordia deus diligit, quia primo subuenit peccatori: & veritatem diligit, vt credenti det quod promissit. Ibidem. 202. A
 Foelix cui deus ostendit misericordiam suam: nam ille cui ostendit, superbiere non potest. tomo. 8. 203. D
 Misericordia, & veritas, quomodo occurrant sibi. tomo. 8. 151. F
 Misericordiam & veritatem amat scriptura coniungere, & maxime in psalmis. tomo. 8. 211. L. & fo. sequen. G. H
 Sic exhibuit misericordiam, vt deleter peccata: & veritatem, vt impleter promissa. tomo. 8. 214. A
 Quomodo deus misericordiam non dispergat a Christo. Ibidem. K. L
 Misericordiam annunciare manet, quid sit. tomo. 8. 223. C
 Sic misericordiam dei amate, vt potestatem eius ne timeatis. tomo. 8. 137. M
 Contra eos qui misericordiam dei tantum ad se, non ad alios extendi volunt. Eodem. 227. K
 Misericordia dicitur, quia non attendit merita nostra deus, sed bonitatem suam: vt peccata omnia nobis dimitteret, & vitam aeternam promitteret. to. 8. 135. A
 Misericordiam, & veritatem, multum in praedicatione, sed non faciunt requirendo. Ibidem. B
 Deus diligit misericordiam, sed diligit iudicium. tomo. 8. 241. A. in fine.
 Misericordia dei quomodo eterna. Eodem. 244. L
 Nemo sibi ad impunitatem blandiatur, de misericordia dei, quia est & iudicium. Ibidem. & 281. I
 Deus nec in bonitate misericordiae perdit iudicium seueritatem, nec in iudicando cum seueritate amittit misericordiam bonitatem. tomo. 8. 244. I. M
 Cur misericordia iudicio praeparatur.

IN DIVVM AVGVSTINVM.
 Ibidem. M
 In alio non potest esse misericors, qui in se crudelis est. tomo. 8. 245. I
 Si semper misericors deus, non erit iudicium. tomo. 8. 246. M
 Misericordiam deus modo exhibet, & quibus. Eodem. 254. G. H
 Quae sit plena & perfecta misericordia. Ibidem. H
 Non sic est misericors deus, vt non sit iustus. Ibidem. F
 Misericordia dei protegit peccatores, quomodo caelum terram. Ibidem. I
 Misericordia dei vna est, quae nemo sine deo beatus esse potest in aeternum: altera quae miseris vsque in finem saeculi exhibetur. tomo. 8. 269. G
 Vtrum misericordia dei sit defutura his qui damnabuntur, non quod ex ea damnatione liberentur, sed vt eis aliquo modo mitigetur poena. Ibidem.
 Misericordia dei non est ad tempus: quia ideo est misericordia eius super homines, vt uiuant in aeternum. to. 8. 273. E
 Misericordia, & veritas, cur saepius in scripturis iungantur. Eodem. 284. G. & 287. E. F. & 299. I. K
 Misericordia, & veritas, vtrunque est in Christo, & praeter Christum nusquam est. tomo. 8. 290. C
 Indebita dei misericordia, sanatur debita nostra miseria. Eodem. 291. A
 Quod tempus misericordiae dei non sit sine iudicio, nec iudicium erit sine misericordia. tomo. 8. 306. D
 Misericordia dei quaedam est caelestis quae donauit sanctis suis: quaedam terrena. Eodem. 340. B
 Quomodo in aeternum misericordia dei quaerantur sanctis suis largitur: cum in aeternum misericordia non indigebunt. Ibidem.
 Ad misericordiam dei illi pertinent, qui a miseria liberantur: nec eius misericordiae fuisse intelligamus facere caelum & terram, sed bonitatis. Ibidem. G. H
 Misericordia quomodo superexulter iudicium. tomo. 8. 361. C
 Misericors & miserator dominus est, in his quibus veniam dedit, & in his quibus non dedit. Eodem. 363. L
 Misericordia eius magna in hoc est, quod diem vitae incertum fecit. Ibidem. M
 Miserationes dei sunt super omnia opera eius, non super opera tua. Ibidem. 364. D
 Misericordiae dei quidam nimis confidentes pereunt, quidam minus. to. 9. 57. M
 Misericordiae diuinae deprecatio. Eodem. 150. M. & sequenti. & 181. K. L
 Misericordia dei, in parcendo peccatoribus. tomo. 9. 167. A. B
 Quare deus dicatur misericors. Ibi. 185. B. C
 Deus misericordiam & iustitiam suam posset ostendere, etiam si nullus miser esset vel damnatus. Ibidem. E. F
 Nimum de dei misericordia praesumentes, subito punit deus. tomo. 9. 193. A
 Multum delectat peccatores, quia deus longanimis & multum misericors. Eodem. 199. B. C
 Misericordia dei, in recipiendis peccatoribus. tomo. 9. 213. A. B
 Misericordia modo impenditur, quam diu

humano generi parcitur. to. 10. 2. B
 Christus venit praerogare misericordiam, vt postea exerceat iudicium. to. 10. 13. C
 Misericordia dei est, quando castigat mundum. tomo. 10. 31. H
 In difficilibus populus oret misericordiam dei pro praedicante. tomo. 10. 32. E
 De misericordia dei peccatori impenitentis non praesumendum. to. 10. 40. C
 Misericordia, quae Christus venit a patre. tomo. 10. 51. A
 Miserere mei deus, quare deo dicatur. tomo. 10. 63. F
 Miserebor cui misertus fuero, & caetera. Ex Psalmo. 95. Quodque ratio illius non sit scrutanda: Sermo. tomo. 10. 79. L & sequentibus.
 Iuste damnaret deus totum mundum, si non per misericordiam pars liberaretur. Ibidem. M. & sequentibus.
 Misericordia dei erga peccatores. tomo. 10. 96. M
 De misericordia, dono siue gratia dei, contra liberum arbitrium. tomo. 10. 97. H & sequen. vsque in finem Homiliae.
 Miserere mei deus, secundum magnam, & caetera. exponitur. tomo. 10. 101. H. I & sequentibus.
 Misericordiam dat deus, vt ignoscat peccanti. Ibidem. I. K
 Praesumendum multum de misericordia dei, & timenda iustitia dei. to. 10. 112. D
 Misericordia dei larga. to. 10. 183. H
 Deus nunquam denegat petentibus misericordiam. tomo. 10. 178. L
 Etsi amemus dei misericordiam, timeamus tamen diuinam iustitiam. Ibidem. M
 Deus misericors & iustus est. to. 10. 183. D
 Deus nulli negauit vnquam misericordiam. tomo. 10. 212. D
 Christus in cruce misericordiam exercet, & iudicium. tomo. 10. 188. M
 Sola misericordia deum deducit ad hominem, sola misericordia ad deum deducit hominem. tomo. 10. 281. I
 Deus beatus & damnatis misericordiam cum iustitia semper agit. Ibidem. K
 Nullus vsque adeo iustus est, qui non indigeat misericordia. tomo. 10. 301. A
 Misericordia humana, & eius opera.
 Misericordiae opus commendatur. tomo. 1. 52. K. & 171. H. I.
 Voluptas, & utilitas, ex beneficio in proximum collato. tomo. 1. 52. L. M
 Misericordes esse debemus erga peccatores. tomo. 2. 50. F. G
 Misericordia iudicium, in reos. Ibidem. I. K & sequentibus.
 Inter misericordiae opera, sepultura computatur. tomo. 5. 51. K
 Nulla, inquit Tullius Caesari, de virtutibus tuis nec admirabilior, nec gratior misericordia est. Eodem. 76. B
 Misericordiam volo magis, quam sacrificium: exponitur. tomo. 5. 82. D. E
 Miserere animae tuae placens deo. Ibidem. F. G
 Misericordiae opera, si fiant propter deum, sunt verum sacrificium, alia non. Ibidem. E. & 194. H
 Et quare fiant. Eodem. 82. G. H
 Opera misericordiae, sunt sacrificia praeparanda. tomo. 5. 194. H
 In mala

In mala causa non debemus misereri pauperi. tomo. 8. 46. H I
 Nulla est misericordia in te a te in alterum nisi eam tibi deus donet. Eodem. 185. B
 Misericordiam facere potes iusto tantum in corporalibus: cui si defuerint supplementa a te, non deerunt a deo. tomo. 8. 253. H I
 Fac misericordiam iniquo, non tanquam iniquo. Ibidem. I K
 Non tam miseretur, qui iusto miseretur propter aliquod commodum temporale, quam ille non miseretur, qui miseretur homini iniquo. to. 8. 254. A
 Quamvis generali nomine omnis misericordia dicatur, qua misero subvenis: inter est tamen ubi non impendis sumptu pecuniae, sed ignoscendo quod quisquis in te peccavit. Eodem. 279. C
 In facienda misericordia, nemo alienus esse putandus est ab eo qui diligit proximum. tomo. 8. 292. F G
 Si manum porrigas, nec corde miserearis, nihil fecisti: si corde miserearis, etiam si non habeas quod porrigas manu, accipiat deus. tomo. 8. 320. L M
 Melius est ut nullus sit miser, quam ut tu facias misericordiam: nam qui optat esse miser ut faciat misericordiam, crudelem habet misericordiam. Eodem. 322. C
 Misericordia in pauperes. tomo. 9. 132. F & sequentibus.
 Opera misericordiae implens, laenit domum. tomo. 9. 207. A
 Misericordiam paribus nostris impertiamur, ut misericordiam consequamur. tomo. 10. 14. M. & sequentibus.
 Duo opera misericordiae, quae nos liberat. tomo. 10. 15. A
 Opera misericordiae non relinquenda, sed excercenda, quamvis scientiae & veritati insitare melius sit. tomo. 10. 25. AB
 Nemo misericors est alteri, qui crudelis est sibi. tomo. 10. 27. EF
 Misericordiae opera non differenda. tomo. 10. 49. I
 Operum misericordiae retributio. tomo. 10. 107. B C
 Christus, in iudicio, ex operibus misericordiae disceptabit. tomo. 10. 151. D
 Opera misericordiae, comitentur ieiunium. tomo. 10. 159. A
 Qui rogat deum pro misericordia, non debet esse piger in misericordia. tomo. 10. 211. L
 Qui facit misericordiam, deo offert sacrificium satis placibile. Eodem. 227. L
 Non potest peccator a deo veniam sperare, qui misericordiam non facit peccantibus in se. Ibidem. K
 Nulla est maior misericordia, quam qua dimittimus quod quisque peccavit. tomo. 10. 228. A
 Opera misericordiae quomodo implenda. Ibidem. B
 Improperebit Christus sinistris opera misericordiae neglecta. to. 10. 272. K L
 Cuiuscunque conditionis vel status fuerit homo, circa omnes misericordiam exerceat. tomo. 10. 282. A B
 Vide supra, Misericordia, & eius opera. *Missia.*

Missia pro defunctis. tomo. 1. 37. A B
 Missae defunctis profunt. tomo. 10. 89. L
 Vide, Defuncti, Mortui, & Sacrificium. *Missio.*
 Missio filij, incarnatio est. tomo. 9. 50. H I & 61. C
 Mitti filius, & spiritus sanctus, quomodo dicuntur. tomo. 3. 60. C
 Mittens & missus, aequales. tomo. 3. 71. C tomo. 6. 11. E F
 Missus quare filius dei, & non alius. tomo. 4. 190. F
 Non mitteretur qui erigeret, nisi cecidisset. tomo. 8. 29. M
 Missio aliquando in creaturis etiam inuenitur, ubi nulla est separatio inter mittentem & missum. tomo. 9. 42. C
 Missio filij, quid est. tomo. 9. 50. H I
 Christus, in quantum homo, missus dicitur. tomo. 9. 203. C D
 Quomodo Christus non est missus, nisi ad oves domus Israel. tomo. 10. 163. K
 De missione spiritus sancti. to. 10. 219. I. & M & 220. B
 De missione septuaginta duorum discipulorum, ad praedicandum. Eodem. 274. G
Mithridates.
 Mithridates, Ponti & Armeniae rex, Nicomedem regno priuavit, & ciues Romanos occidit. tomo. 5. 28. B. & sequentibus.
Mitis.
 Mitis quis dicitur. tomo. 4. 263. F. tomo. 10. 307. C. & sequentibus.
 Mitis & misericors differunt. to. 4. 268. I
Mnesarchus.
 Mnesarchus Stolicus. tomo. 1. 103. B
Mnesitheus.
 Mnesitheus rex. tomo. 5. 163. B
Moab.
 Moab gens nata est de filiabus Loth, quae cum patre inebriato concubuerunt. tomo. 8. 133. F
 Quod interpretetur ex parte, quod in malo non intelligitur melius, nisi cum historia ipsa cogitetur. Eodem. 199. B
Modestia.
 Modestia vnde dicta. tomo. 1. 115. B
 Secundae partes modestiae. tomo. 2. 7. H & sequentibus.
 Modestia quid Ciceroni. tomo. 4. 125. I
Modicum.
 Modicum illud, de quo Christus dicebat, impios eum post illud non visuros, vsque ad iudicium est. tomo. 9. 94. G
 Cui modicum dimittitur, modicum diligit, intellectu difficile. tomo. 10. 102. G
 Modicum videre Christum, & modicum non videre, quid sit. tomo. 9. 106. H. & M. & fo. sequenti. A
Modius.
 Modius. tomo. 4. 264. H
 Modius & statera dei, qua vnicuique remittitur. tomo. 10. 24. D. & sequentibus.
Modulari.
 Quid sit benemodulari. tomo. 1. 71. D
Modus.
 Modus, pater ordinis. tomo. 1. 111. H
 Modus animi. Eodem. 115. B
 Modus adit in omni re. tomo. 1. 177. K
 Modus excercendae iuuentutis, in recitandis & mutandis versibus. Ibidem. 17. G

Modi simul. tomo. 1. 68. C
 Certus modus, in rebus spiritualibus quoque. tomo. 3. 123. L
Moechus.
 Moechi qui Graecis. tomo. 4. 34. F
 Moechia nomine, quid intelligendum. Ibidem. & 266. G
 Moechari corde & corpore. to. 4. 266. D
 Moechatur omnis qui dimittit uxorem suam, & ducit alteram. to. 6. 182. C D. & seq. & 184. E F
 Quintum praecipit, Non moechaberis. tomo. 9. 200. K. & sequentibus.
Mola, Molaris, Molendinum.
 Molaris dens permixtus, & mirabilis. tomo. 5. 126. E F. & G
 Molas leonum quomodo confregit Christus. tomo. 8. 125. L M
 Molendinum, mundum significat. Eodem. 60. G H. & 244. E
 Quomodo intelligatur, Erunt dua: in mola: vna assumetur, alia relinquetur. tomo. 8. 244. D. E. & 334. M
Molestia.
 Non omnis molestia iniuria est. t. 8. 367. H I
Molles, Mollities.
 De mollibus. tomo. 5. 6. K. & sequentibus.
 Mollium & abscessorum turpitudine. Eodem. 52. A
 Mollitiam profitentes. tomo. 5. 61. H. & M
Monachus, Monasterium.
 Monasterium honesta mentio. tomo. 1. 33. A. tomo. 8. 244. C
 Monasticam vitam ingressi conjugati. tomo. 1. 33. B
 Monasterium Augustini. tomo. 1. in Possidio. tomo. 7. 276. I
 Monachi infirmi quomodo tolerandi. tomo. 1. 191. A. tomo. 8. 243. M. & sequenti.
 Monasteria instituta. tomo. 1. in Possidio.
 Monachi vere. Eodem. 158. B. C. & 172. I tomo. 2. 69. A
 Monachi penetrantes, ac praedantes domos alienas. tomo. 2. 167. H
 Monachorum aliquot genera, mores, vita, & laus. tomo. 1. 172. F. & sequentibus.
 Monachifini votum. tomo. 2. 68. M. & seq.
 Monachi desertores non eligantur ad clericatum. tomo. 2. 71. F
 Monachus malus, bonus clericus, dicitur. Ibidem.
 Monachi otio ad pietatem, non ad ignauiam, utantur. tomo. 2. 77. D. & sequentibus.
 De opere monachorum. to. 3. 175. G. & seq. Retractionum. tomo. 1. 111. H
 Monachi quomodo defendant oclum suum. tomo. 3. 175. G. & sequentibus.
 In monachos otiosos. tomo. 3. 177. L. & fo. sequenti. K
 Monachis quare laborandum. to. 3. 177. M
Monachi.
 Monachi. tomo. 3. 179. D
 A monachis otiosis Euangelium non recte intelletum. Eodem. 179. F
 Monachi ignaui foci se deridentur. Ibidem. C. & sequentibus.
 Monachi otiosi, & vagi, graphice describuntur. tomo. 3. 180. I
 Monasteria, gemina illecebra, corruptissima. Eodem. 181. B
 Monachorum capita tonsa, & comata. Ibidem.
 Monachi

Monachi venalem circumferentes hypocritam. Ibidem. 181. C
 Per monachos peruersa scripturae interpretatio. Ibidem. E
 Hypocritae sub habitu monachorum, martyrum reliquias venditant. to. 3. 180. I
 Monachi otiosi, apud Eucharistas. tomo. 6. 6. G
 Monachorum & monasteriorum institutor Augustinus. tomo. 7. 41. C D
 Monasteria deserentes, taxantur. tomo. 8. 183. C
 Nemo positus in monasterio, dicat, Recedo de monasterio: neque soli qui in monasterio sunt, peruenturi sunt ad regnum caelorum: & illi qui ibi non sunt, ad deum non pertinent. Ibidem.
 Contra eos qui ad monasterium nullum hominem malum admittere volunt, ut cum paucis bonis eis bene sit. tomo. 8. 243. K
 Monasterium, portui comparatur: ubi etsi scopuli non sunt, naues tamen quandoque in se inuicem collisae confringuntur. Ibidem. L
 Contra eos qui sic bonos in monasterio incauto animo commendant, ut malos taceant: & qui sic vituperant caeco animo malos, ut taceant bonos. tomo. 8. 244. B
 Monachorum bonorum studia. Ibidem. C
 Mali fratres non continuo excludendi a conuentu bonorum. Ibidem. C D
 Monachos tradentes redarguantur. Ibidem. D E
 Contra eos qui monasteria intrant, ut neminem patiantur malum: & cum ibi malos inuenierint, amittentes sustentiam, sunt desertores sancti propositi, & rei voti redditi, ac vituperio alios ab ingressu retrahunt. Ibidem.
 Monastica vita non ideo reprehendenda est, quia inueniuntur monachi mali, vel sanctimoniales indisciplinatae. Ibidem. F G
 Monachus, interpretatur vnus solus. tomo. 8. 335. E F
 Monachi, vnde primo appellati sint. Eodem. 334. L M
 Tam luentim monachi falsi, quam clerici falsi, & fideles falsi. Ibidem. M
 Monasterium, vox noua. tomo. 9. 104. E
 Monachi veri & perfecti. Eodem. 157. I
 Monachus, si superbus est, melius ei fuisset si uxorem duxisset. tomo. 9. 206. B C
 Mercantia in monacho, vsura occulta existimanda est. tomo. 10. 279. M
 Institutio regularium canonicorum. tomo. 10. 280. G H
 Augustinus construxit primum monasterium iuxta Hipponem. Ibidem. G. & M & 287. G
 Quomodo exte debeant claustra, ad secularia negocia. tomo. 10. 279. B C
 Comparatio regularium Augustini, ad Eremitas suos. tomo. 10. 281. D E
 Augustinus tria monasteria apud Hipponem construxit. tomo. 10. 284. F
 Officium canonicorum regularium sancti Augustini. Ibidem. H I
 Qui patiens non est, monachus non est. tomo. 10. 285. K
 De triplici genere monachorum in Aegypto. tomo. 10. 287. F
 Si monachus ruperit propositum suum,

Christum negavit. tomo. 10. 306. L
 Qui dimittit vitam monachi, non habet eum dominus quasi secularem, sed quasi preuaricatore. tomo. 10. 307. A
 Vita monastica, in quo consistat. tomo. 9. 207. A B
 Qui professus est, & claustrum egreditur, ut extra maneat, dimidius ruit. tomo. 10. 314. K
 Clericus, in monasterio, non debet habere aliquod proprium. Ibidem.
Monacha.
 Monasteria foeminarum. tomo. 1. in Possidio.
 Monacharum regula. tomo. 1. 188. K. & seq. tomo. 2. 105. K. & sequentibus.
 Monachorum cantus. tomo. 2. 105. M
 In monasteriis qui profecerunt, his vix meliores reperiuntur: ita vix peiores experti, quam qui in monasteriis ceciderunt. tomo. 2. 136. H I
 Sanctimonialis nubens, Christi adultera reputabitur. tomo. 8. 183. D. & 200. C
 Virgo sacra, etsi non compellatur manere in monasterio, non potest nubere. tomo. 10. 314. K Vide, Sanctimonialis.
Moneta.
 Moneta dei sumus. tomo. 9. 66. A
Monica.
 Monicae matris mors, & vita narratur. tomo. 1. 35. L. & sequentibus.
 Monica qualis erga maritum. Ibidem. 36. B & sequentibus.
 Monicae studium, discordias extinguere. Ibidem. D
 Monica maritum Christo lucrata. Ibidem. G
 Monica serua seruorum domini. Ibidem.
 Monica ecclastica, & mors. Ibidem. I
 Monica religiosissima femina. to. 1. 105. E
 Sacram scripturam vehementer amplectitur. Eodem. 106. F G
 Monica mortis contemptrix. Ibidem. G
 Monicae admirabile ingenium. tomo. 1. 111. A
 Monicae matris mortem quomodo luxerit Augustinus. Eodem. 36. L. & sequentibus.
 Monicae matris Augustini, lachrymae & somnium de filio. tomo. 1. 20. M
 Responsum aliud, de conuersione filij. Ibidem. 21. B C
 Monicae anxia sollicitudo pro filio. tomo. 1. 25. A
 Monicae planctus. Eodem. 24. L M. & 26. A
 Monica venit Mediolanum. tomo. 1. 26. A
 Iuuentus sanctae Monicae. to. 10. 312. F
 De vita, conuersione, ac morte sanctae Monicae, matris Augustini. Ibidem.
 Monica, decimo tertio aetatis suae anno, data est nuptui. Ibidem. G
 Monica, mortuo marito, omnia bona sua pauperibus erogavit. Ibidem. H
 Timor castus Monicam vbique afficiebat, & semper. Ibidem. I
 Monica apud ostia Tyberina, vita sancta est. tomo. 10. 312. L. & 313. C D
Mons.
 Mons in caelestis. tomo. 1. 34. L
 Montes dei, sancti eius. tomo. 2. 126. C D
 Montes fide transferre, sine exemplo. tomo. 3. 189. D
 Sermo Iesu in monte. tomo. 4. 96. I
 Verba quae locutus est dominus in monte. tomo. 4. 263. C
 Mons, quid significet. Ibidem. D

Mons pro deo colebatur. tomo. 5. 73. I
 Montis Olympicacumen superexcreuit aqua diluuij. Eodem. 132. G H
 Mons Elau, Idumaea est. tomo. 5. 168. C
 Mons vmbrosus. Ibidem. G H
 Montes Siciliae, qui flammis astant tempore longissimo, & integri perseverant. tomo. 5. 198. B C
 Mons de quo lapis praecisus est sine manibus, quis sit. tomo. 8. 4. H I. & 242. G & seq. to. 9. 7. M. & seq. & 126. B. & seq.
 Montis nomine, Christus significatur. Eodem. 16. A
 Quod significet aeternam habitacionem. tomo. 8. 18. E
 Quod significet altissimam iustitiam. Eodem. 26. A
 Montes naufragos, qui sint. tomo. 8. 58. I K & 319. C
 Montes dei, sunt praedatores magni. Eodem. 58. H. & 259. E
 Quod sint magni & spirituales viri in Ecclesia. tomo. 8. 76. D. & 155. B
 Mons sanctus, Ecclesia est Christi. Eodem. 84. G. & 95. E F
 Mons domini preparatus in cacumine montium, quis sit. tomo. 8. 92. D. & 155. A
 Moses transferri in cor maris, quid sit. Eodem. 92. D
 Alii montes dei, alij montes seculi. Ibidem. G
 Montes seculi turbati sunt per montes dei. Ibidem.
 Mons magnus, qui creuit ex minimo lapide. tomo. 8. 95. F. & 125. C. tomo. 9. 7. F
 Mons, & montes, Christus. tomo. 8. 95. F G
 Quod dicantur praedatores humiles in se, excelsi in deo. Eodem. 145. K
 Mons, & montes, non aliud sunt, sed hoc ipsum. tomo. 8. 153. C D
 Mons Sina quomodo distillauerit a facie dei. Ibidem. B C
 Mons in Graeco, neutri; in Latino, masculini generis est. tomo. 8. 155. A
 Mons dei, mons pinguis, mons coagulatus quis sit. Ibidem. 154. M. & sequentibus.
 Montes montem portando, gloriosi sunt. Ibidem. 155. B
 Quod sint excellenti sanctitate eminentes in Ecclesia: & quomodo ipsi pacem suscipiant. tomo. 8. 170. E. & 318. M. & seq.
 In summis montium scripturarum diuinarum authores intelligere conuenit, in quibus Christus est armamentum: quia & caetera. Eodem. 171. I
 Montes aeterni, sunt praedatores veritatis qui primo excipiunt lucem: & a luce quam suscipiunt, vestitur terra. tomo. 8. 181. L & 319. A B
 Mons quod ascendemus, spiritualis quaedam celsitudo est. Eodem. 308. A
 Montium nomine, significantur celsitudines angelorum. tomo. 8. 216. K
 Montium altitudines, quae sint. Eodem. 233. B
 Montes quomodo fluant ut caera. tomo. 8. 237. B
 Montes boni, magnitudo spiritualis: montes mali, tumor superbiae. Eodem. 238. L
 Montes, tumores sunt terrarum, & spirituales significant: nec repugnat, ut qui sunt montes, sint & conuallae. Ibidem. I
 Montium nomine, persecutores Ecclesiae: qui cum sequebantur, ascendebant, sed placati facti sunt

INDEX

facti sunt campi. Ibidem. G
Montes rigari de superioribus, quid sit. tomo. 8. 261. C
Quomodo de montibus deus producat fœnum; & herbam, seruituti hominum. Ibidem. D. & 370. K
Montes magni, superbi. tomo. 8. 266. A B
Montes in bonum & malum. Ibidem.
Quomodo fumigant ad tactum domini. Ibidem. B. C. & 361. K L
Quod dicantur homines magni & sancti, nec tamen præsumendum est in ipsis: quia & cæte. tomo. 8. 310. C. & 318. M & sequentibus.
Montes in circumitu Hierusalem, quos significent. tomo. 8. 318. M
Montes cum in bono accipiuntur, raro & difficile inueniuntur, quin statim dominum additum inuenias, ne spes remaneat in montibus. tomo. 8. 319. B
Montes, dicuntur hæretici, & superbi. tomo. 8. 16. A. B. & 319. D
Quando scriptura loquitur de montibus malis, cur non eis addat dominum. Eodem. 319. C D
Montes dicuntur, multum excelsa loca terrarum. tomo. 8. 323. C
Montes sion, magni sunt & perfecti. tomo. 8. 337. L M
Montes qui, & qui collis, cum dicitur, suscipient montes pacem, & colles iustitiam. tomo. 9. 2. F
Montes accipi pro magnis & excellentibus inter homines. Ibidem.
Quid montes, insula, cœlum. tomo. 9. 143. I. & sequentibus.
Mons ardens, diabolus est. to. 9. 14. 4. C
Mons, multiplex est. Eodem. 231. F G
Mons, cœlum. tomo. 10. 14. F
Iesus quare in monte Oliueti docebat. tomo. 10. 39. I
Relinqui in montibus. tomo. 10. 64. G

Monstra.
Monstruosa incrementa. tomo. 1. 134. H I
Monstruosi foetus. tomo. 3. 42. B
Monstra an resurgant. Ibidem.
Vide, Resurrectio.
Monstruosa contingunt occultis mundi causis, sub diuina tamen prouidentia constitutis, quæ procurari atque mitigari demonum ritibus, fallacissima eorum astutia, perhibentur. tomo. 5. 85. K
Monstra, a monstrando, quod aliquid significando demonstrant. tomo. 5. 200. I
Monstruosa conueniunt vitæ præsentis, quæ in resurrectione à beatis tollentur. Eodem. 213. H I
Monstruosa gentes, quas esse non debet videri nobis absurdum: ita faciunt ad pulchritudinem vniuersi, sicut & monstruosi aliqui homines qui sunt apud nos. tomo. 5. 135. L
Monstra. Ibidem. 103. L
Monstruorum hominum varias gentes narrat humana historia. tomo. 5. 135. K L
Monstruosa varia quæ referuntur esse, non est necesse credere. Ibidem. L
De monstruoso homine nato in Oriente. Ibidem. 136. A
Monstra huiusmodi, si sunt animalia rationalia, ex primo homine sunt. Ibidem. A B

Montanus.
Montanus hæresiarcha, cuius sectatores sunt Cataphryges. tomo. 6. 4. H
Montani prophetiæ, Prisca & Maximilla. Ibidem.
Montani negant spiritum sancti in apostolos descensum. Ibidem. & tomo. 3. 174. K

Monumentum.
Monumenta quare dicantur sepulchra. tomo. 4. 214. E. in fine.
Monumenta aperiuntur: & quare. tomo. 10. 185. L

Moralis.
Moralis philosophia, Græcè dicitur Ethica tomo. 5. 67. C

Morbis.
Morbi ex peccato. tomo. 4. 18. D
Morbi infantium, vnde. tomo. 7. 215. B
Omnis morbus animæ, habet in scripturis medicamentum suum. to. 8. 60. K. in prin.
Morbus noster erat desperatus, quem medicus omnipotens sanauit. to. 9. 137. G H
Morbus corporis, medicina est spiritalis. tomo. 9. 207. L M
Vmbra Petri morbos curabat. t. 10. 268. M

Moriones.
Moriones qui dicantur. tomo. 2. 7. H & 22. G
Moriones in delitiis habiti. to. 7. 147. L

Mors, Mori.
Mors à morfu nomen accepit. to. 10. 178. D
Mors hominis, quid sit. tomo. 3. 199. G H
Moriens nullus potest dici. to. 5. 109. F G & sequentibus.
Ante mortem, in morte, post mortem: viuens, moriens, mortuus. Ibidem. K L
Hoc verbum moritur, non potest Latina lingua declinari, vt alia verba. tomo. 5. 110. A B
Mors qualis. to. 3. 237. F. tomo. 5. 105. I K
Vbi contigit malum, ibi mori debet. tomo. 10. 16. K
De morte: sermo. tomo. 10. 311. C

Mortis comminatio.
Mortem hominis non querit deus, quomodo dictum. tomo. 1. 7. I
Mortem omnem comminatus est homini primo deus, cum dixit, Morte moriemini, & cætera. tomo. 5. 110. D. & sequenti.
Morte moriemini, & non mortibus. Ibidem. H
Mortem videre, & gustare, quid. to. 9. 69. L
Mors secunda, timenda. Ibidem. M
In arbore paradisi non erat mors, sed inuenta est per hominem. tomo. 9. 257. K
Quare deus dixit Adæ & Euzæ, Morte moriemini. Ibidem. 258. B. & sequentibus.

Mors unde.
Mortem deus non fecit, quomodo dictum. tomo. 1. 9. A. & 159. D E. tomo. 3. 69. I
Mortis author, diabolus. tomo. 4. 258. I
Mors à peccato hominis nata. tomo. 5. 131. E F. & 185. G. tomo. 8. 109. A. tomo. 10. 89. K. & 198. H I
Mors à serpente feminata est. to. 8. 176. C
Mors in mundum intrauit, per diabolum persuasus, sed per Adam, quia consensit tomo. 9. 24. I
Mors dominata est volenti. to. 10. 111. D

Mors, pœna peccati.
Mors, conditio peccati. tomo. 1. 148. A

Mors, supplicium peccati. tomo. 3. 37. B C. & 42. G
Mors, etiam pliorum, peccati pœna est. tomo. 3. 237. F
Mortem, quauis sit pœna peccati, docuit nos Christus sustinere magis quam peccare. tomo. 5. 87. M. & sequentibus.
Ideo soluere potuit moriendo peccata, quia mortuus est, & nõ pro peccato. Ibidem. 88. A. Vide, Mors Christi.
Mors, & alia pœnæ, sunt propter peccatum nobis inflicta, non lege naturæ. tomo. 5. 96. I. & 110. I
Morti & libidini homo subditus est cū bestiis, propter peccatum. tomo. 5. 106. F & sequentibus.
Vtrum mors, quæ per peccatum primorū hominum in omnes homines pertransiit, etiam sanctorum pœna peccati sit. tomo. 5. 108. F. & sequentibus.
Mors, cur remaneat post baptismū. Ibid. I
Mortis pœna quanta sit, & quando destruetur mors ipsa. Eodem. 109. K. & sequent.
Mortem non dicentes esse computandam inter alias pœnas, irrident philosophi. tomo. 5. 110. K
Mortis regnum vsque adeo in homines dominatum est, vt omnes in secūdam quoque mortem, cuius nullus est finis, debita pœna precipites ageret, nisi inde quodam indebita dei gratia liberaret. tomo. 5. 115. A B
Mors temporalis, sæpe ex peccatis. tomo. 6. 44. A
Etiam alienis. Eodem. 129. K
Mors hominis, ex pœna peccati est, vnde & ipsa peccatum dicitur. to. 6. 64. A
Quare moriantur & iusti tomo. 7. 153. L
Mortis pœna, quare exigatur, peccato remisso. tomo. 7. 154. D
Mors quare homini accidit. tomo. 10. 21. F G. & 89. K

Mortis amaritudo, & molestia.
Mors temporalis, non dura. tomo. 4. 65. L & fo. sequenti. D. & L
In morte quadam vis est, quæ scilicet dissolutio sit, habens aspersum sensum. tomo. 5. 109. A B
Mors est vtriusque rei, scilicet, totius hominis, tomo. 5. 108. C D
De generali mortis malo, quo animæ & corporis societas separatur. Eodem. 109. A B
Mortis totam molestiam, nonnūquam vnus ictus, vel animæ raptus, intercipit, nec eam permittit sentiri, præueniente celeritate. Ibidem.
Mors est ita molestia, vt nulla explicari possit locutione, nec vlla ratione vitari. tomo. 5. 109. L M
Mors finis malorum est, initiumque felicitatis. tomo. 9. 208. C
Mortis amaritudo, & quod omnes inuitim rimur. tomo. 10. 90. C
Et vnde mortis nostræ initium. Ibidem.

Mortis communitas, & necessitas.
Mors communis omnium. tomo. 2. 106. L tomo. 5. 113. C. & 110. D E
A mortis necessitate, lignum vitæ præseruabat. tomo. 5. 112. F. & fo. sequenti. A
Morte omnes egent. tomo. 7. 145. F
Mortis necessitas. tomo. 8. 37. B
Morti, quæ-

Morti, quando venit nemo resistere potest nec vitare. tomo. 8. 97. A
Mortem omnis homo videbit, nisi ille qui pro mortalibus mortuus est. Eodem. 216. B
Nihil morte fortius. tomo. 8. 314. F
Veniente morte, moritur omnis ætas. Ibidem. 326. B
Nullus eximitur à morte. tomo. 9. 210. B
Et prudentibus, & fatulis, moriendum. tomo. 10. 22. M
Morti, potestate propria imperare, non est conditionis humanæ. tomo. 10. 179. H
Regula mortis, nec etiam parci diuiti. tomo. 10. 304. B

Mortis cogitatio, tempus, dies.
Mors cita & tarda.
Mortis cogitatio, remedium peccati. tomo. 1. 187. G. tomo. 3. 242. C D
Cur aliorum mors acceleretur, retardetur aliorum. tomo. 3. 146. L
Mors accelerata, quibusdam vtilis. tomo. 4. 66. D
An quilibet simul & viuens possit esse, & mortuus. tomo. 5. 109. K. & sequentibus.
Tempus mortis, quo vitæ sensus aufertur, in morientibus an in mortuis esse dicendum sit. Ibidem. F. & sequentibus.
Mortis celerioris beneficium. tomo. 7. 270. C
Præter mortem, nihil certi in hoc mundo. tomo. 8. 34. H I
Quod fugis ne moriaris? certus erit dies mortis. Ibidem. 173. M
Ideo abscondit, ne nobis aliquid de futuro promittamus. Eodem. 55. L
Mortis diem, cur deus fecerit incertum. tomo. 8. 248. K. & 364. C. to. 10. 40. E
Mortis dies meditandus est. tomo. 10. 303. M

Mortis amor, metus, & fuga.
Mortis contemptus. tomo. 1. 106. G
Mortis metus. Eodem. 139. B C
Mortis desiderium. Ibidem. F G
Mortem fugiunt omnia viuentia. tomo. 1. 146. A B
Mori non timeo, quia bonum dominum habemus, Ambrosij dictum. tomo. 1. in Possidonio.
In morte poenitentia. Ibidem.
Mortem spiritus optat, caro autem reculat. tomo. 2. 121. C
Mors quibus timenda. tomo. 4. 303. B
Mors timenda non est. tomo. 4. 124. M tomo. 5. 78. E
Mortem homo naturaliter fugit. tomo. 5. 179. B
Mortem patienter ferre debet sapiens. Ibidem. B C
Mortem optare licet iusto, & deprecari. tomo. 7. 76. M
Pro his qui mortem in suo corpore timent Christus in cruce dicebat Deus, & cæte. tomo. 8. 23. M
Mortem inuocare, quid sit. Eodem. 83. G
Cur non sit timenda mors. tomo. 8. 98. E F
Mortem patienter feramus, illius exemplo qui licet peccato nullo esset debitor, etiam ipse fuit exitus mortis. Eo. 155. L
Mortis timorem deus fecit, propter disciplinam. Ibidem. 221. A
Qui mortem timet, adhuc non credit. tomo. 9. 211. B C
Mors non cuitatur. tomo. 10. 77. E F

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Mortem quis amet. tomo. 10. 3. C
Mortem vocamus, & cum venerit fugimus tomo. 10. 17. E
Nec sanitas, ætas, vel aliud salutis nostræ remedium, facit nos securos de morte. tomo. 10. 217. A
Mors duplex, prima & secunda, corporis & animæ carnis & spiritus.
Mors duplex. tomo. 10. 37. E F
Duæ sunt mortes, & duæ resurrectiones. tomo. 10. 209. B
Mors prima & secunda. tomo. 3. 237. F. & L tomo. 5. 109. E. 113. B C. tomo. 7. 156. L M
De ea morte, quæ animæ semper vtriusque vitæ accidere potest: & ea cui corpus obnoxium est. tomo. 5. 108. C D & sequentibus.
Quod in sanctis primæ mortis pro veritate susceptio, secunda sit mortis absolutio. tomo. 5. 109. E
Quod est mors animæ, corporis, vtriusque & infernalis resumto corpore. Eodem. 110. D E. & H I
Mors animæ signata est, quando dixit deus, Adam vbi es? Mors corporis, Terra es, & in terram ibis. Sed de morte secunda nihil dixisse credendum est, quia non omnibus communis est. tomo. 5. 113. C D
Morti æternæ, & temporali, quid sit commune. tomo. 5. 197. I K
Mors prima animam nolentē pellit de corpore, secunda animam nolentem tenet in corpore. Ibidem.
Mors corporalis, & spiritalis. to. 6. 65. A
Mors animæ, & corporis, diuersa. tomo. 9. 75. D E
Mors corporis non timenda, sed animæ. tomo. 9. 69. M. & sequentibus.
Mori plures timent corporaliter, pauci spiritaliter. tomo. 9. 77. F
Malæ mortis, ad bonam, comparatio. tomo. 9. 198. L M
Mors animæ, & corporis, quæ. tomo. 10. 5. B
Ex peccato, post mortem primam, secunda mors venit. tomo. 10. 198. I
Secunda morte, anima cum corpore in eternum punietur. tomo. 10. 209. B
Prima, separat animam à creatore suo, vel à corpore suo. Ibidem.
Timeat anima mortem suam, & non mortem corporis sui. tomo. 10. 322. G
Qui non potest hinc eligere ne moriatur, eligat ne in eternum moriatur. to. 10. 262. D

Mors secunda, æterna, spiritalis, vera.
Mors secunda. tomo. 1. 161. I. in fine. tomo. 3. 42. G. & 237. F
Mors peccatorum, & mortuum pro peccato. tomo. 1. 188. C D
Mors peccatorum infelix. tomo. 2. 82. H tomo. 3. 239. L
Mors spiritalis. tomo. 3. 63. C
Mors animarum lugenda. tomo. 4. 257. M
Mortem malam, quid faciat. tomo. 5. 5. D
Mors secunda, quomodo dicitur summum malum. tomo. 5. 54. E F
Mors nulla maior est, quam vbi non moritur mors. Ibidem.
Mors animæ, cum eam deserit deus. tomo. 5. 108. C D
Mors animæ, vltima pœna. Ibidem. M
Mors secunda, est in inferno. tomo. 5. 108. D & sequenti. & 185. G H

Mortem secundam declinare possumus per gratiam dei. tomo. 5. 110. A B
Mors secunda fit in æternam poenam. Ibidem. B. & sequentibus.
Mors animæ, quando fit. Ibidem. H
In mortem secundam, demones post iudicium præcipitandi sunt. to. 5. 114. E F
Mortis secunda nullus finis. tomo. 5. 115. A B
Quia mors animæ est in peccatis, dicuntur mortui sepelire mortuos suos. Eodem. 187. E F
Moritur anima, vel angelus, quia caret vita sua deo. Eodem. 113. H I
Mors æterna summum malum. tomo. 5. 178. F
Mors sempiterna quando erit. Eodem. 197. I. & sequentibus.
Mors animæ quàm horrenda, & metuenda. tomo. 6. 129. G
Mors est ipsa lætitia in perfruendo, cum quisque adipiscitur quod perdidit concupiuit. tomo. 8. 15. G
Mors peccatorum, quomodo dicitur pessima, cum sceleratorum quædoque videatur esse optima. tomo. 8. 53. I K
Mors peccatorum pessima intelligenda est secundum animam, non secundum corpus. tomo. 8. 53. M. & 99. D
Mors vera, est damnatio cum diabolo: mortis vmbra, est hæc mortalitas. Eodem. 86. K L
Mors quam timent homines, separatio est animæ à corpore: mors vera quàm non timent, est separatio animæ à deo: & plerunque dum timent homines istam, invidunt in illam. to. 8. 100. A B. to. 10. 311. C
Mors vera, est ire in profundum peccati, tomo. 8. 130. C
Mortem sempiternam time, & præsentem non timebis. tomo. 8. 143. C
De qua morte eripuerit deus animas nostras. Eodem. 286. B
Mortui spiritaliter, quomodo suscitentur. tomo. 10. 54. C D
Mortem quibus minatur dominus. tomo. 10. 96. C
Mortem Christo restituit, qui seipsum male viuendo interfecit. tomo. 10. 168. F
Quomodo mors, per fenestras, animam ingreditur. tomo. 10. 251. E F
Quare mortua est anima peccatoris. tomo. 10. 322. E F

Mors corporis.
Per mortem solus deus liberare potest, vel perdere. tomo. 4. 66. A. in princ.
Mors corporalis, omnibus inflicta est. tomo. 5. 108. F. & I K
In morte quis semper est, dum est in tempore præsentis. tomo. 5. 109. H. & sequenti.
Mors corporalis potest ad ignem pertinere, per quem iusti saluantur. to. 5. 205. D & sequentibus.
Mors corporis, cum id deserit anima. Ibidem. 108. C D. tomo. 10. 322. C D
Mors corporis, quomodo ex peccato. to. 7. 141. C D. & sequenti. & 156. K L
Mors corporis. to. 10. 5. B
Tristitia, & consolatio, ex morte corporali quæ. tomo. 10. 90. D

Mors, & vita.
Quæ vera mors, aut vita. tomo. 1. 159. D
ff ij Mors,

INDEX

Mors, & vita, à domino deo est. tomo. 1. 7. I. & 9. A
 Mors impiorum, vt vita piorum, perpetua. tomo. 3. 4. 4. C
 Diabolus mortis, Christus vitæ mediator. tomo. 3. 69. H
 Sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes viuificabuntur. Per hominem mors, & per hominem resurrectio mortuorum: & cetera. tomo. 5. 113. F. G
 De morte amicorū quomodo cōtristamur vt de eorū vita delectabamur. tomo. 5. 180. C
 Peior est mortuus luxuriosè viuens, quàm moriendo luxuriam finiens. tomo. 8. 70. L
 Prima mors in hoc seculo, est per peccatū; & prima vita per remissionem peccatorum. tomo. 9. 149. H. I
 Possibilitatem mortis, initium vitæ facit. Eodem. 199. E
 In vitam, non in mortem cōstituit deus homines: & mors nostra à nobis est, qui dei cōtēnimus consilium. tomo. 10. 3. D. E
 De morte transire ad vitam, quid. tomo. 10. 101. M
 Mors mortua in vita. tomo. 10. 111. C. D
 Mori mundo.
 Mori, in bono, & in malo. to. 9. 45. C. D
 Mori mundo, quid sit. tomo. 4. 233. I. K
 Morieris, si peccaueris: morere, ne pecces: quomodo intelligatur. to. 5. 108. K
 Moriendū est mundo, vt deo in sempiternū viuamus. to. 10. 150. B
 Mors piorum, mors sanctorum, & martyrum.
 Mortis reliquiae cedunt in bonum electis. tomo. 3. 95. C
 Mors piorum bona. tomo. 3. 236. C. & 237. F
 Mortem curare non debemus, nec aliquid aliud, pro superna ciuitate. tomo. 5. 46. B. C. & sequentibus.
 De mortis bono vsu, in martyribus. Eodem. 108. I. & sequentibus.
 Quod sicut iniqui malè vtuntur lege, quæ bona est, ita & iusti bene vtuntur morte, quæ mala est. Ibidem. L. & sequenti.
 Mors, etsi non sit bonū aliquid, tamen vsus eius est bonus. tomo. 5. 108. L. M. & sequentibus.
 Morte nil preciosius. tomo. 5. 109. B. & sequentibus.
 Mors sanctorum preciosa. Ibidem. D
 Quod pro veritate quis fideliter moritur, mors cauetur. Ibidem. D. E
 e morte, quam non regenerati pro Christi confessione suscipiunt. Ibidem. B. C. & sequentibus.
 Mori non poterunt beati. tomo. 5. 113. A. B. & sequentibus.
 Cū sapientes videantur mori, quomodo non videtur interitus? tomo. 8. 99. A
 Mors optima, quæ sit. Eodem. 154. H
 Mors vndeunque, pio bona est. tomo. 8. 377. M
 Simors sanctorum est preciosa, Mariæ virginis est preciosissima. tomo. 9. 197. B
 Non potest malè mori, qui bene vixerit. Eodem. 198. K. L
 Bene mori, est cum Christo viuere. tomo. 9. 208. B
 Bene viuendum ei, qui bene velit mori. tomo. 10. 115. A. B. & sequentibus.
 Exhortatio ad bene moriendū. to. 9. 252. K. L

Mors illata.
 Nihil interest quo mortis genere vita finitur. tomo. 5. 5. C. D
 Mors quæcunque non est curanda bonis. Ibidem. D
 Morte plectere hominem, etiam nocentem non licet alicui potestate priuata. tomo. 5. 6. H
 Morte plecti nullus debet, quantūcunque iniquus, si non sit condemnatus. tomo. 5. 7. I. & sequentibus.
 Mortificare hominem videre potes, quare mortificetur nescis, sed solus deus hoc nouit. tomo. 8. 86. M
 Siue inde, siue inde moriatur, quare qualis sit qui morietur, quod post mortē iturus est, non vnde de vita exiturus. tomo. 8. 378. A
 Mors Christi.
 Mors Christi. tomo. 3. 33. C. & 240. B
 Mortem Christi non veram, sed simulatam fingunt Manichæi. tomo. 6. 64. I
 Morte Christi omnes egere. tomo. 7. 146. F
 Mortem crucis, quæ magna abominatio erat, Christus non attulit, sed hic de maledicto primi hominis propagatam inueniens, in ligno suspendit. tomo. 8. 71. B
 Christus vera morte, quæ carni mortali debebatur, mortuus est, vt ad nos vera vita perueniret. Ibidem.
 Christus mortalis erat, sed non de peccato: suscepit pœnam nostram, & ideo soluit culpam nostram. tomo. 8. 107. D
 Christus mortis interfectus, quia magis in illo mors mortua fuit, quā ipse in morte. Eodem. 108. M. in fine.
 Mors non occidit dominum, sed ipse occidit mortem. tomo. 8. 142. C. D
 Quod voluntate, non necessitate secundum carnem mortuus sit. Eodem. 155. L
 Iam non hic moriturus esset homo, nisi deus illum percussisset. Eodem. 161. L
 Ibi mortuus est Christus, vbi est tu moriturus: exemplo te docuit quid non timeres & quid sperares. tomo. 8. 169. F
 Nisi à nobis fumeret carnem mortalem, mori non posset, quia verbum non moritur, diuinitas non moritur. Eodē. 204. E
 Mortem carnis non conditionis necessitate, sed miserationis voluntate suscepit. tomo. 8. 210. I
 Inter mortuos, quomodo solus Christus liber fuerit. Ibidem. K
 Christi à cæteris mortuis discretio. Ibidem. L
 Mori omnes timemus: mortuus est Christus, ne mori timeremus. tomo. 8. 320. K
 Si dat impiis mortem suam, quid seruat iustis nisi vitam suam? Eodem. 377. D
 Christus per id quod homo erat, mortuus est deus: & per id quod deus erat, excitatus est homo, & resurrexit & ascendit in cœlum. tomo. 8. 331. B. C
 Quod prior particeps factus sit immortalitatis nostræ, vt nos efficeremur participes immortalitatis eius. tomo. 8. 370. C
 Mors in Christo non pœna peccati, sicut in cæteris, sed munus misericordiæ. tomo. 9. 6. L. circa finem.
 Christo ab inferis suscitato, non est quod

mortuos deseamus, nec mortis casum timeamus. Eodem. 21. F
 Mors vitæ. tomo. 9. 24. I
 Mors mortua est in morte Christi. Ibidem.
 Mors crucis, omnium atrocissima. tomo. 9. 54. G. & 60. I. K
 Mortis Christi consideratio. tomo. 9. 163. C
 Vide, Christus.
 Res vetus erat vt homo moreretur, res noua est facta, vt deus in carne moreretur. tomo. 10. 141. C
 Nihil tam magnanimum, quàm pro impiis mori. Ibidem. E
 Christus nos inuitat ad mortem & vitam suam. tomo. 10. 199. B
 Christum mortem, omni morte detestabiliorem, passus est. Ibidem. C
 Mors Christo à nobis mortalibus aduenit. tomo. 10. 200. I
 Differentia mortis Christi, & nostræ. tomo. 10. 216. C
 Christus moriendo, mortem occidit. Eodem. 318. F. G
 Mors uiolenta, uel spontanea.
 De his qui sibi mortem consciscunt. tomo. 1. 152. G. tomo. 2. episto. 61. tomo. 4. 243. A. tomo. 7. 27. E. F
 Mortis prodigiola cupiditas, in hæreticis. tomo. 2. 44. G
 Mors spontanea. tomo. 2. 64. K
 Mortem non consciscendam. tomo. 3. 236. C
 Morte se occidere vt supra videntur, minus est quàm aliud homicidium. tomo. 5. 6. F. & sequentibus.
 Morte se perdidit Lucretia, vi oppressa, uolens ex hoc innocens apparere. tomo. 5. 7. A. & sequentibus.
 Morte se perimere est prohibitum. Ibidem. G. H
 Mortem quidā sibi intulit, ex appetitu immortalitatis animæ. Ibidem. L
 Mori cur quidam volunt. tomo. 5. 122. H. I
 Mortem sibi inferre licere sapienti, confitentur Academicis, & Peripateticis, sed non sic Stoici. tomo. 5. 178. M. & sequē.
 Mortem sibi inferre Patriciani conuenerunt. tomo. 6. 6. L. in fine.
 Item Circumcelliones. Ibidem. M
 Mortem violentam diabolus persuadet. tomo. 7. 76. B. C. & 78. K
 An fas sibi mortem consciscere. tomo. 7. 76. I. K. & sequentibus.
 Mortis regnum, aculeus, contentio, & cetera.
 Mors, & infernus, quæ mittentur in stagnū ignis, vt dicitur in Apo. quid significet. tomo. 5. 190. K. L
 Mortis regnum, destruit Christi gratia. tomo. 7. 141. M. & sequentibus.
 Aculeus mortis, peccatum. tomo. 7. 156. K
 tomo. 8. 8. G. tomo. 10. 145. H
 Mortis regnum. tomo. 7. 184. A
 Mors quomodo nos persequitur. tomo. 8. 108. M. & sequentibus.
 Modo cum morte contendimus: & quando nulla erit à morte contentio. Eod. 149. C
 Mortis contentio. tomo. 10. 36. M. & 59. M
 Mors & infernus, diabolus est, & populus eius. tomo. 9. 149. K. L. & fo. sequen. A. B
 Mors defectiōnem patitur, cum potestas eius cunctis resurgentibus vacatur. to. 10. 208. M. & sequentibus.
 Mors missa

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Mors missa in Jacob, quomodo venerit in Israel. tomo. 4. 203. M. & sequent.
 Mors, ex scriptura.
 Mors pecorum & primitiuorum Aegypti, quid significet. to. 8. 189. H. I. & 338. E. F
 Mortis nomine, quæ significantur.
 Mors pro carnali affectu. to. 4. 136. L
 Mortis nomine, diabolus intelligitur: non quia ipse mors est, sed quia per illum mors, & ad eum pertinentes mortem habent pastorem. to. 8. 110. B
 Mortis nomine peccatū dicitur, quod contempta diuina lege cōmittitur. to. 8. 8. G
 Somaus, mors. tomo. 8. 329. A. to. 10. 22. M. & 37. F
 Homines nobis moriuntur, Christo dormiunt. to. 10. 37. F. & I.
 Mors assimilatur somno, propter resurrectionem futuram. to. 10. 206. I.
 Mortalis, mortalitas.
 Cyprianus de mortalitate. to. 2. 104. D
 Mortalitas quando est cōtracta. to. 3. 152. A
 Mortale cur dicatur corpus, & anima immortalis. to. 5. 108. C. D
 Mortalitate quomodo aliter caruit primus homo, aliter beati carebunt. tomo. 5. 217. M. & sequent.
 Aliud est esse mortalem, aliud mortū obnoxium. to. 7. 140. M
 Mortale, & mortuum, ac moriturum. Eodem. 141. B
 Nihil moritur nisi mortale. to. 8. 29. F
 Mortalitas inest propter peccatum, secundum illud Apostoli, & cetera. Eodem. 107. D
 Mortalia etiam viuorum corporum est, morticina nō dicuntur nisi mortuorum. Ibidem. 192. C
 Non moritur, nisi qui mortale crimē committit. to. 9. 142. H
 Morticinium.
 Morticino & immolatio cur non uelcantur Christiani. to. 6. 104. M
 Morticinium quid propriè. to. 8. 192. C
 Mortuus.
 Mortuus est nomen, & ponitur pro participio præteriti temporis, vt declinetur uerbum morior, quod declinari non potest. to. 5. 110. A. B
 Mortuus nullus homo fuisset, si primi homines non peccassent. to. 5. 116. A. & seq.
 Quomodo rectè dicitur, mortuus est homo cum caro ipsius non anima moriatur: sic rectè dicimus, mortuus est Christus, etsi diuinitas eius non moriatur. to. 8. 79. K
 Mortui, & eorum genera.
 Morienti necessaria ad salutem credenda. tomo. 9. 207. F.
 Scio neminem fuisse mortuum, qui non fuerat aliquando moriturus. to. 5. 5. C. D
 Mortui uiuant, & uiui mortui sunt. tomo. 9. 78. I. K.
 Mortuorum duo genera. tomo. 10. 6. L. M. & 17. I. K. & 106. F
 Tria genera mortuorum, tria genera peccatorum significant. to. 10. 37. I. K
 Mortuorum sepultura, & pro eis sacrificia, & orationes.
 Pro mortuis, quomodo sacrificiū. to. 1. 37. A. & seq. & in Possidonio. to. 2. 65. L
 Mortuus sepelire mortuos, quid. to. 2. 92. I. tomo. 3. 68. D. to. 5. 187. E. F. to. 10. 5. B. & 6. L. & 319. L.

Mortuis munera spiritalia mittenda. to. 2. 132. D.
 Mortuis cur numerus septenarius exhibetur. to. 4. 29. C
 De cura pro mortuis gerenda. tomo. 4. 213. H. & sequent. Retractatio. to. 1. 14. I
 Post mortem, an proficit cuiq; quod corpus eius apud sancti alicuius memoriam sepeliatur. to. 4. 213. H. I. & seq. & 153. H.
 Vide, Sepultura.
 Pro mortuis sacrificia, an aliquid eorū conferant animabus. Ibidem utrobique.
 Pro mortuis sacrificiū oblatū. to. 4. 213. I. K
 Pro mortuis, orat Ecclesia. Ibidem. K
 Pro mortuis sacrificia, altaris, orationum & elemosynarum. to. 4. 216. I. K
 Pro mortuis supplicationes nō prætermittendæ. Ibidem. F
 De mortuorum sepultura, quomodo sit curandū, & corporibus ipsorū. to. 5. 5. I. K
 Vtrum pro mortuis orandum. to. 5. 204. L. & sequentibus.
 Pro mortuis non orandum, Aëriani dicunt. tomo. 6. 6. E.
 Pro mortuis non baptizatis, non offerendū. to. 7. 248. A. B. & 255. L.
 De eo quod scriptum, Amen amen dico uobis, quia uenit hora & nunc est, quando mortui audient uocem filii dei, & qui au dierint, uiuent, & cetera. Sermo. to. 10. 53. G
 Quibus mortuis orationes Ecclesiæ, sacrificia, elemosynæ, profint: quibus non. to. 10. 89. K. L
 Orationibus, sacrificio salutari, & elemosynis, mortuos adiuuari. Ibidem. L
 Et qui illis adiuuentur, qui non. Ibidem
 Obsequia mortuis præstita, quid eis conferant. to. 10. 89. M.
 Quid cōsiderandum in celebratione funeralium pro mortuis. Eodem. 90. A
 De suffragiis defunctorum. to. 10. 300. L
 Tristitia, & consolatio super mortuis.
 Super morte amici declamatio. to. 1. 10. F. G
 Mortuorum sepulchris honor exhibitus. to. 1. 26. B. C
 Morte charorum, non contristandum. Eodem. 165. E.
 Super obitu mariti consolatio. to. 2. 6. K
 Super morte vxoris consolatio. to. 2. 132. A. B. & sequentibus.
 Homines ante legem, & sub lege mortuos flebant. to. 9. 210. D
 Christianorū pleriq; infideles in mortuorū deploratione sequuntur. Eodem. 211. G
 De uerbis Apostoli, Vt de dormientibus non contristemur, sicut & ceteri. Et de operibus misericordiæ quibus mortui adiuuantur: Sermo. to. 10. 89. I. & seq.
 De mortuis quos diligimus, naturalis tristitia. Ibidem. K
 Contristari de mortuis, nō prohibuit Apostolus. to. 10. 89. K. & M
 Mortuorum cura, cognitio, apparitiones.
 Mortuorum conditio. to. 1. 5. F. to. 3. 4. 2. G
 Mortui absque poenitentia, an ueniam delictorum consequuturi sint. to. 2. 141. C
 Mortuus non ignorare quæ hic aguntur. to. 3. 196. H.
 Circa mortuos angelorum ministeria, &

operationes. to. 4. 215. D. & fo. seq. C
 Ex mortuis mitti aliquos ad uiuos. to. 4. 216. C. & sequentibus.
 Mortuis curam esse de charis suis uiuentibus. to. 8. 276. A. & seq.
 Vtrum in his quæ in suis post mortem cūsusque contingunt, ullus mortuos tangat dolor. Ibidem. B
 Mortui etiam non cessant laudare deum. to. 8. 363. C. D.
 Mortui in iudicio.
 Mors residuorum in aduentu domini. tomo. 1. 12. I.
 An morituri, qui occurrent domino in die iudicij. to. 4. 153. M. & seq. Coptose.
 Mortuis quomodo dicat Petrus Euangelizatam. to. 2. episto. 99. per totum.
 Qualis quisque moritur, talis in die nouissimo iudicabitur. to. 2. 73. A
 Post mortem locus animarum, vsque ad iudicium futurum. to. 3. 43. M
 Qui sint mortui, quos ad iudicium exhibitum mare, uel quos mors & inferi reddiderint. to. 5. 190. I. & sequen.
 Mortuorū etiam animas dixit Plato reuerti in corpora bestiarum. Eodem. 90. A
 Oculi iudicant in tēporali splendore mortuum felicē, qui non raro pessimè mortuus est. to. 10. 23. M
 Quādo mortui audient uocem filii dei: exponitur. to. 10. 54. C
 Quod Aaron stetit inter mortuos & uiuos, quid significet. Eodem. 176. M.
 Mortui resuscitati.
 Mortui pueri resuscitatio. to. 3. 167. C. D
 Mortui Lazari & aliorum resuscitatio. tomo. 3. 171. G. H
 Mortui tres à Christo resuscitati, quid adumbrent. tomo. 4. 266. G. to. 9. 77. E. to. 10. 37. C. D. & I. K. & sequent.
 Et quid adumbrent ipsi, & diuersa ipsorum resuscitatio. tomo. 10. 37. C. D. & I. K. & sequentibus.
 Sermo de eadem re. Ibidem. E. & seq.
 Christus multos mortuos suscitauit, sed solum tres scripti sunt, propter certum mysterium. to. 10. 37. F. G
 Mortuorum cultura.
 Mortuos Christiani non colunt pro diis. tomo. 2. 32. I.
 Mortuorū reliquiae honorandæ. to. 3. 47. H
 Mortuorum corpora dilaniata. Eodem, 122. A.
 Circa mortuorum reliquias superstitio. tomo. 4. 165. E
 Mortuos magis ueneratur uanitas uulgi, quàm uiuos. Ibidem.
 Mortuorum corpora deo perire non possunt. to. 3. 238. E
 Mortuis sacrificauerunt multi. tomo. 5. 73. G. H. & sequentibus.
 Mortuorum exempla.
 Mortuo similis apparebat quidam sacerdos, cum uolebat. Ibidem. A. B
 Mortuus est filius dei, qualiter intelligendum. to. 10. 54. G
 Mors Saræ infidelitatem significat synagogæ. to. 10. 165. F
 Mors matris Angustini. tomo. 10. 312. L. & 313. C.
 Exemplum cuiusdam defuncti in Aegypto. to. 10. 310. E. & sequentibus.
 ff. ij. Cyprianus

Cyprianus proximus morti, iussit custodiri puellas. tomo. 10. 321. H I.
Mortui qui dicantur.
 Mortui dicuntur infideles. tomo. 2. 92. I. tomo. 4. 83. E. tomo. 8. 168. C. & 291. K. to. 9. 38. C. & 48. M. & 78. I.
 Mortui dicuntur dormientes. to. 2. 126. K L to. 8. 210. L. to. 9. 78. C. to. 10. 89. I.
 Mortuorum cadaueribus peccata significari. to. 4. 28. E
 Mortui seculi qui sint, & quomodo Christus non erat mortuus seculi. tomo. 8. 358. L M.
 Mortui, peccatores. tomo. 10. 101. M. & seq. & 177. B.
Mos, Mores.
 Mores bonos vel malos, non faciunt nisi boni vel mali amores. to. 2. 49. F
 Morum corrigendorum nullus est locus, nisi vita praesens. Eodem. 50. D E
 Mores boni, indicant hominem bonum. Eodem. 51. A B
 Mores boni, sunt ornamenta Christianorum. to. 2. 70. I.
 Ex moribus apparet animus. Eodem. 72. L
 Mos populi dei, vel instituta maiorum, quomodo tenenda sunt. to. 2. 78. L M
 Ad morum institutionem, quae valeant. Eodem. 175. C D.
 Mores ornandi. to. 2. 188. F G
 Morum precepta, etiam gentilium, non continentur. to. 3. 10. I.
 Colluuiis morum pessimorum. to. 5. 16. I K
 Mores magis attendit populus in ciue, quam nomen. to. 5. 25. G H
 Mos, & vsus, plurimum valent, ad allicendum humanum sensum, vel offendendum. to. 5. 124. M. & sequent.
 Moribus suis perditis multi cruciant pietuentium corda. Eodem. 174. G
 Moribus bonis propinquatur deo, malis receditur a deo. to. 8. 232. A
 Mos primitiue Ecclesiae acclamare concionatoribus. to. 10. 4. L M
 Mos loquendi scripturis: In gladio, id est, gladio: In igne, id est, igni. to. 10. 11. H
 Differentia morum, Apostolorum tempore, & nostro. to. 10. 83. I K
 Mos acclamandi in Aphrica praedicatori. to. 10. 86. K L
 Perditi mores per eleemosynas, ieiunia, & orationes, sunt corrigendi. to. 10. 160. B
Motenses.
 Motenses heretici, Doctrinae sunt. to. 6. 7. A
Motus, Moueri.
 De motu. to. 1. 68. D
 Motus species. Ibidem. E
 Proportio in motu, vt i modis. to. 1. 72. G H
 Motus rationales, & irrationales. Ibidem. I
 Motus complicati & sequeati. Ibidem. M
 De proportionatorum motuum decore. tomo. 1. 74. A B
 Motus, & numerus infinitus. Eodē. 73. A B
 Motus animi ad malum, vnde fit. tomo. 1. 149. M. & fo. seq. C D.
 Motus corporalis origo, in cerebro. to. 3. 136. C. & sequentibus.
 Motus, tepus, locus. to. 3. 128. K. & 140. L M
 Morio corporis humani considerata. to. 3. 141. A B.
 Quomodo deus moueat, quomodo anima. Ibidem. B.

Motus rectum in sex partes fieri. tomo. 4. 125. C.
 Motus primi concupiscentiae praeter nostrae voluntatis legem insurgentes, non sunt peccatum. to. 5. 8. H
 De motu spiritali angelorum, quo non laborant cum nos adiuuant. to. 5. 99. D
 Motus angeli est in tempore, sed non eorum immortalitas transit in tempore. to. 5. 104. G H
 De motu angelorum stabili in deum, ad quem mouentur vt ad fontem vitae. to. 5. 135. F G.
 Non mouetur deus de loco, sed descendere dicitur. Ibidem. D E
 Ego mouebo caelum & terram, & c. exponitur. to. 5. 169. H.
 Quod in motibus primis sit peccatum, innuit. to. 5. 178. I
 Non mouentur genitalia nunc, nisi libidine concitata: sed in primo statu fuissent mota sola voluntate. Eodem. 192. D E
 Motus inquietus est, donec veniat ad locum suum. to. 8. 33. M
 Creaturam subditam opere inuisibili creator mouet, nec eius substantia in aliquid corporale & temporale couertitur. tomo. 8. 186. L.
Moueri.
 Mouemur, quia homines sumus. to. 10. 67. E
Moyfis nomen, natiuitas, & adoptio.
 Moyfes. to. 5. 82. M.
 De natiuitate Moyfi, & rubo. to. 10. 170. I
 Moyfes a muliere Iudaea nascitur, & a filia Pharaonis adoptat. to. 10. 170. I. & seq.
 Moyfes in flumen iactur, omnium priorum mortem tandem vindicaturus. tomo. 10. 172. F G.
 Moyfes in vndis inuentus, ab illis nomen accepit, & per illas Iudaeos saluauit. Ibi. H
 De Moyse adoptato a filia Pharaonis, liberante filios Israel, & c. tomo. 5. 144. C. & sequentibus.
 Moyfes a Pharaonis filia inuenitur. to. 10. 172. H.
 Et adoptatur. to. 5. 144. C
Moyfi vita, & opera.
 Moyfi vxor Aethiopiisa. tomo. 3. 164. H. to. 10. 170. K.
 Moyfi homicidium. to. 4. 29. G
 Moyfi filij. to. 3. 164. E
 Moyfi visio, in rubo, excutitur. to. 3. 62. F. to. 6. 187. C D. to. 10. 325. B
 Moyfes quomodo viderit deum. tomo. 3. 62. M. & seq. & 137. M
 Cur angelus missus loqui ad Moysem, in igne & rubo apparuit. to. 4. 203. G
 Moyfes cum deo locutus est. to. 5. 84. M
 Moyfes deum non vidit, sed typum dei. tomo. 9. 7. C
 Moyfes plus ceteris illustratus, oculis mentis, non corporeis, videbat. to. 9. 246. L
 Moyfes detraxit a sinu suo manum leprosam, quid sit. to. 10. 171. A
 Virga Moyfi, crucis signum. Ibidem. C. & 173. B.
 Elegit deus Moysem, vt Pharaonem virtutibus inuitaret. to. 10. 172. E.
 Signa quae deus a rubo dedit Moyfi. to. 10. 325. E F.
 Quid tria signa data Moyfi designent. Ibidem. F. & sequentibus.

Missio Moyfi, a deo, in Aegypto. tomo. 10. 170. L.
 Moyfes Pharaonis deus dicitur. tomo. 4. 25. B. & 30. D
 Moyfes medius inter deum & Aaron. tomo. 4. 29. K L
 Moyfi origo. Eodem. 30. C
 Moyfes, & Aaron, ambo summi sacerdotes. tomo. 4. 47. A. to. 8. 241. H
 Populus Israel quomodo crediderit Moyfi. to. 5. 84. M. & sequent.
 Moyfes Pharaonem freto hiante subduxit, non diabolum cum suis legionibus pernecauit. to. 10. 132. E
 Moyfes Aegyptum decem plagis feriens, legem significat. to. 10. 171. C
 Moyfes virga mare percussit, & diuisum est. to. 10. 172. L
 Moyfes inermis bellauit aduersus Pharaonem. to. 9. 213. I
 Moyfes exterminauit Aegyptum, & non peccatum. to. 10. 132. E.
 Moyfes eduxit Israel de Aegypto. to. 5. 144. D.
 Quo tempore Moyfes populum de Aegypto eduxerit, & de Iesu Naue, qui eidem successit, quorum regum aetate sit mortuus. to. 5. 138. D
 Canticum Moyfi & agni, vtrunque testamentum. to. 9. 147. B
 Moyfes populum liberauit Iudaicum, non totum mundum. to. 10. 132. E
 Exhortatio Moyfi, ad Iudaeos, contra metum Pharaonis. to. 10. 172. L
 Lignum missum a Moyse in aqua amaram, reddidit eam dulcem. to. 10. 173. F
 Moyfes ad aquam contradictionis peccauit. to. 6. 69. K
 Moyfes ob dubitationem, ad aquam de petra fluentem, prohibitus est introducere populum in terram promissionis. tomo. 9. 223. A B
 Moyfes dubitans, discipulos Christi in passione dubitantes, designabat. Ibidem. C
 Moyfi Christus se praeferebat in promissione cibi dandi. to. 9. 48. A
 Dubitatio Moyfi ad petram. tomo. 10. 105. A B. & sequentibus.
 Moyfi ieiunium. to. 4. 40. F
 Moyfes manus leuans, figuram crucis ostendit. to. 6. 8. H
 Moyfes manus leuat, non tamen extendit. to. 10. 105. E F. & 174. H I
 Moyse, in vertice montis, leuante manus, Israel vincebat. to. 10. 172. H I
 Moyfes, legem accepturus, quadraginta dies & noctes, sine cibo & potu transiegit. to. 10. 158. K. & 159. B
 Moyfes & Helias quadagesimam ieiunauerunt. to. 10. 289. B C
 Moyfes ex libro viuientium deleri vult. tomo. 4. 38. M
 Moyfes orans pro populo, iram dei fregit. tomo. 4. 39. B
 Moyfi descendens de monte cum tabulis, vultus quare splendidus. to. 4. 163. E
 Moysem quare volebat occidere angelus in via. to. 4. 164. E
 Velamen Moyfi. to. 10. 41. K
 Moyfi velamen, per Christum euacuat. tomo. 6. 21. F.
 Vide, Velamen.
 Quid significet quod Moyfes cineres vituli

ruli sparfit in aquam, & dedit populo bere. to. 8. 177. B C
 Moyfes coharet peccatoribus. to. 10. 20. C
 Moyfes, lex. to. 10. 171. C
 Moyfes a focero suo consilium accipit. tomo. 3. 2. F
 Moyfi magna dilectio, in populum sibi commissum. to. 10. 20. B C
 Moyfes pro populo rebellis, saepe dominum deprecabatur. to. 10. 210. H
 Moyfes centum viginti annis vixit. tomo. 4. 203. F
 Mors Moyfi. tomo. 9. 223. A B. & sequentibus.
 Moyfes quare non intrauerit in terram promissionis. to. 8. 242. A B. to. 10. 105. B
 Quod Moyfes pro fidei titubatione hac sola poena mulctatus sit, quod ad eam terram ad quam populum ipse ducebat, non intrauerit, non a regno gratiae exclusus. tomo. 8. 271. B C
 Moyfi sepultura quare ignota. to. 3. 165. C. & sequentibus.
 Moyfi successor, Iosue. Ibidem. D
 Moyfi mors, in monte, quid. to. 10. 105. C
 Quid mors Moyfi figurabat. to. 9. 223. E
 Moysem quidam negant mortuum. tomo. 9. 122. K L
 Moyfes rexit populum per annos quadraginta in deserto, & mortuus est annorum centum viginti. to. 5. 158. D E
 Moyfi & Heliae apparitio. to. 4. 216. D
Moyfi scripta.
 Moyfi scripta, quorsum spectent. tomo. 1. 48. L.
 Moyfi libri nihil aliud quam Christum praedicant. tomo. 4. 132. F
 Moyfes, Christum quomodo prophetauerit. to. 5. 158. D
 Quod Moyfes non fecerit Psalmum qui ei inscribitur, sed hoc factum est alienius significationis gratia. tomo. 8. 217. K. & fol. sequent. C.
 Moyfes, plenum ventrem, Christum autem plenam mentem promittebat. to. 9. 48. A
 Moyfes, non solum Christi, sed etiam legis figuram habuit. to. 10. 180. K
Moyfi officia, & typi.
 Moyfes figurabat populum Iudaeorum, in Christo passio figuratur. to. 2. 111. L
 Moyfes, typus Ecclesiae. Ibidem. M
 Per Moysem lex signatur. tomo. 3. 7. M. tomo. 6. 11. H I
 Moyfes eruditus omni sapientia Aegyptiorum. to. 3. 10. I
 Moyfi spiritus, qui. to. 3. 74. B
 Moyfes, typus populi Iudaici. to. 6. 69. L
 Moyfi similis propheta Christus. Ibidem. M. & sequentibus.
 Moyfes, typus Christi. tomo. 4. 130. L. tomo. 10. 41. K. & 170. I.
 Moyfes theologus. to. 5. 170. F
 Moyfi & Christi eadem doctrina, licet diuersa tempora. tomo. 6. 71. G H. & sequentibus copiose.
 Per Moysem bella gesta, quid propheticè significant. to. 6. 72. I. & 96. I.
 Moyfes testamenti veteris minister, haeres, & propheta noui testamenti. tomo. 7. 194. E. tomo. 8. 216. H
 Vtrum sacerdos erat, an maior sacerdotis. tomo. 8. 241. H I.

Ex Moyse intellige omnes iustos & sanctos. tomo. 8. 254. C.
 Moyfes molestissimus paedagogus. to. 10. 69. L.
Mull.
 Mulli habent sexum, non tamen foetum. to. 5. 132. K L
Mulier.
 Mulier, omnis foemina nuncupatur, etiam si virgo sit. tomo. 2. 120. D. to. 3. 23. A. & 29. C. & D. & 60. E. tomo. 4. 58. M. & 99. E. & 291. L.
 Mulier sexum magis significat, quam copulam viri. to. 6. 54. E. to. 9. 20. E
 Proprietas locutionis Hebraeae lingua, omnes foeminas corruptas & incorruptas mulieres vocat. to. 10. 52. D
Mulieris creatio.
 Mulier, cur de latere facta sit. to. 3. 143. F G
 Formatio mulieris, per quem. Ibidem. K
 Mulier quomodo facta. to. 3. 144. E
 Mulierem, cur deus formauit de homine. to. 5. 106. G. & 213. B C
 Mulier, quare potius ex osse, quam carne facta. to. 9. 29. I K
 Mulier prima de viro, sine foemina est facta tomo. 10. 35. D.
Mulieris poena.
 De poenis mulieri iniectis. to. 1. 187. M
 Poena mulieris. to. 3. 152. H
 Per mulierem peccatum factum est, & per mulierem sublatum. to. 4. 203. H
 Mulieres, in statu innocentiae, peperissent sine dolore. to. 5. 122. L M.
 Diabolus vna mulierem defecit, sed Christus plurimas exaltavit. tomo. 9. 215. M. & sequentibus.
 Per mulierem mors viro nunciata est, & per mulierem vita nunciata. to. 10. 187. C
Mulierum fragilitas & vitia.
 Mulieres se fucantes Cyprianus detestatur. to. 3. 20. H
 Mulieribus comparati. to. 4. 131. F
 Vires muliebria pati. to. 5. 52. F
 Mulierum venenum decoquentium, multitia. Eodem. 26. A B
 A mulieribus inceptum illud malum, quo factum est diluuium. to. 5. 130. L. & seq.
 Mulieres sacerdotio honorantur apud Peperuzianos hereticos. to. 6. 4. H
 Mulierum vitia ad ebrietatem pronarum. to. 9. 218. A B. & sequent.
 Quanto vilior est mulierum conditio, tanto ruina facilior. to. 9. 229. H I
 De muliere forti: Sermones duo. tomo. 10. 234. K. & sequent.
 Per mulierem fortem, Ecclesia intelligitur. Ibidem. L
 Difficile est inuenire mulierem fortem, & difficile est nescire eam. to. 10. 235. E
Mulierum conuersatio.
 Mulieres non debent vti facis colorum, neque nudare capillos. tomo. 2. 70. H I. & 106. A B
 Mulier laqueus diaboli, exemplum. Eodem. 184. H.
 Mulier longae, libido propere. to. 4. 216. I. to. 8. 106. D. to. 10. 101. E
 Qui viderit mulierem ad concupiscendum eam, iam moechatus est in corde suo. to. 5. 118. G. to. 10. 37. K.

An credendum sit angelos, substantias spirituales, amore speciosarum mulierum captos, earundem iniuste coniugias, ex quibus gigantes sunt creati. tomo. 5. 131. A. & deinceps.
 Qui mulierum familiaritatem fugere negligit, cito labitur in ruinam. to. 9. 229. E
 Nemo de viribus suis vique adeo praesumat, vt mulierum familiaritatem non fugiat. Ibidem. F
 Couersatio mulierum periculosa. to. 10. 101. F
 Mulieres admonentur. to. 10. 126. H
 Cuiuscunque mulieris familiaritas, vel secreta colloctio, maxime est vitanda. to. 10. 251. D E
Mulieres nupte & innupte.
 Portio viri, est mulier. to. 4. 210. A
 Mulieres grauidae moriuntur. to. 5. 26. C
 Mulier regenda est a viro. to. 5. 125. H
 Mulier habens menstrua, proeuectae tamen aetatis potest generare de iuvene. Eodē. 141. B C.
 Mulier nupta sollicita est quae sunt mundi, innupta quae sunt dei. to. 6. 172. K. & seq.
 Mulieres maritos de adulterio Episcopis deferentes, plerunque zelant, aliquando tamen salutem eorum querunt. to. 10. 16. K
 Quare mulier viro tradita. to. 10. 96. H
 Mulier de viro suo concipiens, facit quod deus iussit. to. 10. 21. A B
 Mulieres qualiter se gerere debeant erga viros suos. to. 10. 120. B C
 Mulieres quomodo viris suis ancillari debeant. Ibidem. & sequent.
 Mulieres quomodo viris suis sequent. Ibidem.
 Mulier agni, Ecclesia est. to. 9. 149. G
 Quicquid mulieris in fide non licet, nec viris licet. to. 10. 246. I
Mulieres in scriptura memoratae.
 Mulieribus scriptis Augustinus, Fabiola. tomo. 2. 189. D E.
 Felicia virgini. Ibidem. L M
 Florentinae puellae studiosae, offerens suam dicendi operam, si proferat quid vellet exponi. episto. 132.
 Italicae. episto. 133.
 Maxima studiosae foeminae. episto. 141.
 Paulinae, anui religiosae. to. 2. episto. 112.
 Probae viduae diuini. episto. 121.
 Mulieres fideles ministrarunt Christo, & apostolis. to. 3. 176. C. & seq.
 De muliere deprehensa in adulterio, quam dominus absoluit. to. 8. 106. K L
 Viris a Christi monumento recedentibus, remanserunt mulieres. to. 9. 119. K L
 Mulier sedens super bestiam, multitudo est haereticorum. to. 9. 147. E
 Inuectiua in mulieres, quae filium deuorauerant. to. 10. 231. F G
 Iob mulierem vicit, Adam a muliere victus est. to. 9. 130. B C
 Mulier profuuium sanguinis patiens, gentes significabat. to. 10. 5. F
 Quare Christus prius mulieribus, quam viris, post resurrectionem apparuit. to. 10. 130. G. & 187. B C
 Mulier fluxum sanguinis patiens, sanatur. to. 10. 164. C. & sequent.
 Mulier sterilis, quae Helizeum suscepit, Ecclesiam signat. to. 10. 229. H
 Quaestio mulierum parricidarum coram rege Salomone. to. 10. 231. H I.
 ff iiii Quomodo

Quomodo intelligatur, Quid mihi & tibi mulier? *Multi.* tomo.9.24.2.C
 Pro multis dicit sepe significari omnes, in scriptura. tomo.5.19.4.A
Multiloquium.
 Multiloquium necessarium excusatur. tomo.1.1.B to.3.108.G
 Multiloquium a gentibus venit. t.4.272.D
 Multiloquium quid. to.7.44.H
 Multiloqui, & discretæ taciturnitatis bellum. to.9.226.H.I. Vide, Loqui.
Multiplicare, Multiplicitas.
 Secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominū: exponitur. to.5.104.B.C
 Multiplicatio multis modis dicitur. tomo.8.348.G
 Cum multa sint multiplicationes terrarū, scilicet est filiorum. Ibidem.H
 Multiplicatio in anima, non continuè virtutem significat, sed aliquando egestatis est, non vbertatis. Ibidem.
 Multiplicitas perit, & singularitas in sanctis tenetur. tomo.8.6.F
Multitudo.
 Multitudinis autoritas. to.6.22.F.G
Mundus & eius creatio.
 Mundi acceptiones. to.7.237.B.C. to.8.54.F. tomo.9.5.B. & 82.G.H. & 103.A. & 127.K. & 134.D.E
 Mundi vocabulo, & bonos, & malos accipi. to.7.123.G. & fo. seq. A. & 128.F. & I
 Mundus dicitur cœlum, & terra, & homines mali. tomo.8.356.B
 Mundi significata. to.9.311.K
 Mundus intelligibilis. to.1.1.M. & 2.B
 Quid deus fecerit ante mundi creationem. tomo.1.44.A
 Mundus ex nihilo conditus. tomo.1.43.F to.3.32.E
 De creatione mundi, quæstiones. to.1.111.B
 Mundum conditum non præcessit materia. tomo.3.32.F
 Mundum quare fecerit deus, stultè quæri. to.1.180.I. & seq. to.4.125.C
 Mundi creatio. to.3.45.F. & 123.I. & 159.H.I
 Mundum cur deus fecerit. to.4.161.L
 Mundi exordium, quare per Moysen, & non ante expositum. Ibidem.162.D
 Quò die creauerit deus mūdū. t.4.184.F.G
 Mundus pulcherrimus, etiam sine scripturis, clamat se factum à maximo & pulcherrimo deo. to.5.92.F.G
 Si quis quærat, quare mundus ante factus non fuerit, potest inquiri ab eo, quare non in alio loco factus sit. Ibidem.L
 Mundus cum tempore factus, & non in tempore. to.5.92.F. & sequentibus.
 Mundus, cur in esse productus est. tomo.5.96.1. & sequentibus.
 Mundum, vcl hominem, quare deus non creauerit ante, ostendit quam stulta sit quæstio. Eodem.103.F. & seq.
 Mundum deus condidit in principio, plenū bonis omnibus. to.5.207.D
 Mundus factus est propter hominem. to.9.160.1.K. & fo. seq. A.B. & L.
 Ante mundum conditum, vbi fuerit deus, stultè quæri. tomo.6.125.H
Mundi duratio.
 Mundi abolitio qualis futura. to.3.47.G
 Mundum non esse ab æterno. to.4.105.K

Mūdus quo tempore initium cœperit. tomo.4.170.E
 Mūdū quo die creauerit deus. to.4.184.F
 Mundi principium, & finis. Eod.224.F
 Mundus quādiu duraturus sit, ignoramus. to.5.175.H
 Mundus quantum durauerit vsque ad diluuium. Eodem.130.A.B
 Mundus tempore Augustini nondum durauerat sex milia annorum. to.5.103.F
 Mundus hic tranfibit mutatione rerum, nō omnimodo in interitum: hoc est, figura, non natura. Eodem.190.F
 Mundus in melius in s, aptè accomodatatur hominibus, eum carne in melius innovatis. Ibidem.M. & seq.
 Mundus peribit, quomodo intelligatur. to.5.194.C. & sequent.
De mundi opinionibus.
 Mundus vnus, & innumerabiles. to.1.101.A
 Mundos innumerabiles Epicurus posuit. Ibid. & 165.H.I. & to.2.55.H.I
 Ophi hæretici similiter. to.6.3.I. & 7.D
 Mundos esse duos Platonem sensisse. tomo.1.1.M. & 102.I
 Mundos duos quomodo posuerit Augustinus. to.1.106.F. Retractatio. 1.L.M. Item, to. Eod.111.D & K
 Mundus pro deo habitus. Ibidem.157.1. & 163.E
 Mundus non est animal, ex deo & quodam corpore magno compositū. to.5.35.B.C
 Mundum deum esse, Varro asserit. tomo.5.56.G
 Mundus, est animal beatum & sempiternū, secundum Platonicos, to.5.89.1.K. & 111.D.E. to.10.200.A.B
 Et quòd non sit animal. to.1.2.D. & 4.G
 Philosophi dicebant mundum esse animal magnum. to.10.200.A.B
 Mundum semper fuisse, dicit Plato, & tamè initium habuisse. to.5.90.E.F
 Mundos innumerabiles gigni, Epicurus dicit, & resoluī fortuitis motibus atomorum. Eodem.92.L
 Mundum quauis productum dicant philosophi, multi tamen eum fuisse asserunt absque initio temporis. tomo.5.104.M. & sequentibus.
 Mundum non esse perituum, sed æternum Cicero sensit. to.5.110.L.M
 Variæ opiniones philosophorum, de mundo. Eodem.171.L.M
 Mundum à deo conditum, negant Simoniani, Menandriani, Saturniani, Basilidiani, Nicolaitæ hæretici. to.6.3.K.L
 Itè Carpocratiani, Cerinthiani. Ibi.4.A
 Archontici, & Apellitæ. Eodem.4.F.G
 Marcionitæ. to.1.13.L
 Mūdum conditum ex materia deo coæterna, Seleuciani voluerunt. to.6.6.I
 De mundi statu hæretici dissentientes. Ibidem, & sequentibus.
 Mundum à maligno principe factum, Priscillianistæ docuerunt. Eod.7.B
 Error philosophorum, de æternitate mundi. to.10.200.B
Mundus, & eius qualitates.
 Vaticinia mundi. to.3.70.F
 Mundus duplex. to.3.240.M
 In mundo tria sunt omni malo deteriora, & tria boaa quibus non sunt meliora. to.

4.253.H. & sequentibus. & 257.A. & col. præcedenti.
 Mundus vniuersus, prouidentia dei administratur. to.4.124.L
 Mundi pulchritudo. to.4.142.C
 Mundus. to.4.264.G
 Mundus in duas partes diuiditur. tomo.5.56.G.
 In tres. Eodem.138.H.I. & sequent.
 Mundus duobus constat. to.5.62.G
 Mūdus hic quem fecit deus, superat omnia mirabilia: modus autem quo ipsum fecit, ita est nobis occultus, sicut & ipse deus. to.5.84.K
 Mundus est maximus omnium visibilium. tomo.5.92.F
 Mundi pulchritudo quomodo componitur oppositione contrariorum. Eodem.95.M & sequentibus.
 Ante mundum electi fideles. to.7.261.L.M
 Mundus mari comparatur: quia &c. tomo.8.76.1.K
 Mundus hic, quasi magna quedam domus est. to.8.293.B
 Christus venit in mundum, quia de mundo corpus assumpsit. to.9.108.C
 Filius dei non erat in mundo, quem statim erat reliquit. Eodem.111.C.D. & seq.
 Totus mundus instar breuissimi puncti, intra deum collocatur. to.9.186.C
 Quid est mundus harum tenebrarum. tomo.10.7.G. & 148.B
 Omne quod est in mundo, aut est concupiscentia carnis, &c. exponitur. to.10.29.B
 In mundo isto facti sumus. Eod.66.F
 In mundo erat, & mundus per ipsum factus est, &c. Sermo. to.10.33.K
 Mundus hic, fornax aurificis. to.10.45.G. & 253.D
 Mundus totus, domus vna. to.10.79.H
 Mundus hic, communis domus. Eod.94.I
 Mundus per Christum factus, quis sit. tomo.10.135.B
 Mundus vniuersus, quasi homo vnus. to.10.150.F.G. & seq.
 Mundi pericula. to.10.138.E
 Mundi instabilitas. to.10.293.B
 Hic mundus, non patria, sed captiuitas nobis est. to.10.309.B
Mundus, homines.
 Mundo vtendum, non fruendum. to.3.2.L
 Hic mundus, est mare variis abundas periculis. to.8.148.E.F. to.9.213.E. to.10.309.C
 Quòd sit amaritudine plenus. tomo.8.205.G.H
 Quare iusti, cum ipsi sint in mundo, non dicantur mundus. to.8.356.D
 Mundus per Christum recõciliatus, deum non merito sed gratia cognouit. tomo.9.114.E
 Mūdus quomodo accipitur, cum dicitur, Et mundus eum non cognouit. to.9.5.B
 Mundus de peccato suo, de iustitia vero arguitur aliena. to.9.102.K.L
 Mundus dissentiendo fidei, non est vnus. tomo.9.112.K
 Christus orauit pro mundo, vt credat, & sit vnus. Ibidem.K.L
 Mūdū de mundo Christus elegit. Ibi.113.H
 Mundus patrem, quia iustum, non cognouit. to.9.114.D.E
 Mundus arguitur, quia non credit in deum. tomo.10.50.C.D. & sequent.
 Mundo

Mundo vtimur tanquam non vtentes. to.10.83.A
 Cæcus est totus mundus. to.10.116.F
 Diabolus per Eue aures mūdo intulit mortem, Christus per angelū ad Mariā cunctis seculis vitam effudit. to.10.129.I
 Mūdus suæ fidei Mariam fecit super redemptionem suam obsidem. to.10.132.I
 Mundus Christum in mundo nō cognouit, per quem factus est mundus. to.10.135.B
 Impedimenta huius mundi, multos negligentes miseros faciunt. to.10.154.F
 Mundus amarus. to.10.184.L
 Totus turbatur mundus, & tamen amatur mundus. to.10.248.M
 Quomodo potest quis superare mundū sciuentem, qui non potest blandientem. Eodem.278.E
 Multi per mundi vitia corruerunt. tomo.10.293.C
Mundus, Mundani.
 Mundana illecebæ philosophantes impediunt. to.1.93.D. & 157.K. & seq.
 Mundi cōtemptus. to.1.157.K. & seq. & fo. 166.G. & 170.E. & in Possido. to.2. epist. 37.39.45. & 70. to.4.253.G. to.9.81.L.M
 Nolite diligere mundum, neque ea quæ in mundo sunt: exponitur. to.2.69.C.D
 Mūdus detinet suos amatores, ne sequi valeant Christum. Ibidem, A
 Mundi amatores. Eodem.77.H.I
 Mundi prosperitas. Ibidem.
 Mundus periculosior est blandus, quam molestus. to.2.139.A
 Mundus quid sit, & qui mūdani. to.4.243.I
 Mundo mori, quid sit. to.4.253.I
 Non mundo, sed deo harendum. Eodem.257.K
 In mundanos. to.10.4.A.B. & seq.
 Mundus comparatur falso amico. tomo.4.253.A
 Mundus vult nos perire cum amatoribus suis. Ibidem, D
 In mundo spes bonorum non est ponenda. to.4.257.L
 Mundus quasi rota voluitur, & amatores suos coherit. to.8.60.G.H
 Sunt qui etiam de actionibus mūdi non recedunt, sed tamen ibi alij bene, alij malè operantur. to.8.1bidem, & 244.F
 De mundo qui sint, & non de mundo. to.9.63.D
 Mundus odit, & diligit quod suum est. tomo.9.99.F
 Filius non rogat patrem pro his qui viuunt secundum concupiscentiam mūdi. to.9.110.M. & seq.
 In mundo sunt, qui adhuc mūdana sapiunt. Eodem.111.C
 Christus nunquam fuit de mundo, licet fuerit in mundo. Ibidem, G
 Mundi amatores, tria præcipuè amant. tomo.9.127.1.K
 Christus à mundo non est cognitus, quia omnia peccata mundi arguebat. tomo.9.130.D.E
 Vide supra, Mundus homines.
 Qui se mundanis implicat, tela parat quibus confodiatur. to.9.204.G
 Mundus est fallax sequentibus eum. tomo.9.246.E. & seq.
 Mundus non amandus. to.10.21.H
 In mundum inuchitur, & eius concupiscentias.

to.10.26.F.G
 Mundum hunc amantem verba. to.10.29.A
 Mundus odit eos qui Christum sequuntur. to.10.45.D
 Quibus dominus dixerit, quòd mūdus osu rus eos efflet. Ibidem.
 Mundus reus. to.10.80.A
 Amatores mundi insultat odientibus mundum. to.9.130.C.D
 Mundus ridet nos, aut ridetur à nobis. to.10.154.B
 Amaram potionem mundus suis dilectoribus propinat. to.10.184.K
 A mundanis quicquid deus præcepit, irridetur. tomo.10.235.M
 Nescitis quia amicus huius mundi inimicus dei constituitur. to.10.253.C
 Duplicem mundus aciem producit, contra milites Christi. to.10.260.D
 Mundi fraudes. to.10.293.A.B
 Exempli mundum perfecte relinquentium. to.10.294.G.H. & seq.
 Mundanorum proprietates. to.10.307.I.K
Mundi nomine quid uocetur.
 Mundus dicitur ager domini. tomo.1.185.F. to.2.157.D
 Mūdus dicitur cœlū & terra. t.1.168.H. to.2.120.G. to.3.32.E. & 142.A. t.8.356.B.C
 Mundus dicitur impij, & carnales. to.2.120.G. to.3.3.F. & 57.A. to.4.264.G. to.6.105.K.L. tomo.9.6.D. & 95.L. & 110.M. & sequent.
 Mundi nomine, amatores mundi significantur. to.8.39.C. & 115.B. & 342.B.C. to.9.127.1.K. & 130.C.D. to.10.50.K.L. & seq.
 Mundus dicitur molendinum. to.8.60.G.H
 Desertum horribile. Eodem.139.L.M
 Mare. Ibidem.148.E.F
 Spelunca, & carcer. to.8.356.E.F
 Fluuuius. Eodem.359.C
 Mundus tenebræ dicitur. to.9.6.D
 Mūdus iste Aegyptus dicitur. to.9.53.A.B
 Mundus dicitur eremus. Ibidem, B. & 134.1
 Mundus pro Ecclesia. to.9.98.M
 Iudei Christū & discipulos eius persecutores, dicuntur mundus. Eodem.99.H
 Mundus dicitur inimici Christi, qui eum crucifixerunt. to.9.106.1.K
 Mundus est seruus, nesciens voluntatē domini sui, &c. to.10.13.H
 Mundus scorpionum comparatur. to.10.26.F
 Homines mali, mundus dicitur, qui deum non cognouit, cetera autem eum cognouerunt. to.10.135.B
 Quare peccatores nomine mundi appellentur. to.10.149.H
Mundus, Munditia.
 Munda omnia sunt mundis. to.1.41.A. to.3.41.B.C. to.6.4.2.B. & seq.
 Et quomodo. to.8.321.B
 Mundus nemo à peccato, nec infans. to.1.16.C. & seq. Vide, Peccatum.
 Non immunditia obsonij, sed cupiditatis timenda. to.1.41.A
 Immunditia animæ. Eodem.113.L
 Munditia cordis necessaria saluando. tomo.3.41.C
 Immūdi omnes, quos non mūdant fides Christi. Ibidem.
 Immundus, omnis iniquus. to.4.4.E
 Mundandum cor, quomodo ad videndum deum. to.4.271.C

Per cor, caro mundatur. to.5.88.F
 Mūdare, & sanare, idē spiritaliter. t.7.10.G
 Mundantur homines ab errore varijs modis. to.7.50.B
 Mundo corde hominem esse posse quomodo. to.7.163.M. & seq.
 Mundi corde, & recti corde, differunt. to.7.309.E
 Munditia Phariseorum. to.8.246.D.E. & 352.M
 Qua ratio dicitur quādā munda, & immunda in lege. Eodem.93.7. & 355.G.H
 Iudæis, quedam dicitur sunt immunda in figura. to.8.321.B.C
 Abluendū est credere tunc non immundum fieri hominē cum manducat: & tunc immundum fieri si vomat. Eodem.321.D
 Munditia nostram anteriorem requirit deus, quæ si fuerit, necesse est vt foris omnia munda sint. Ibidem, M. & seq.
 Nemo mundus coram deo. to.10.22.B
 Per quem, & qua via, mundetur homo à peccatis. to.10.50.B.C
 Orbis vniuersus mūdatus est. Eodem.193.B
 Nemo, neque adeo vnus diei infans, mundus est à peccatis foridibus. to.10.249.B
 Munditia cordis est finis quo perficimur. to.10.322.L.M
Munera.
 Munera accipere, quid sit. to.8.28.F
 Quæ munera modo velit deus. Eodem.90.M. & sequent.
 Munera dei partim temporalia sunt, atque terrena, partim æterna & cœlestia. to.8.58.E.F
 Munera nobis à deo gratis collata. tomo.9.161.1.K
 Quid sit munus nostrum offerre ad altare. to.9.225.F
 Si offers munus tuum, &c. exponitur. tomo.10.16.B
Murca.
 Murca dea. to.5.35.I
Murcidus.
 Murcidus quid sit. to.5.35.I
Muri.
 Septem diebus muri Hiericho, sacerdotibus tubis circumdati, ceciderunt. to.10.181.C
 Vide, Hiericho.
Murmur.
 Omnia sine murmure & hæsitacione facite, vt sitis irreprehensibiles: exponitur. tomo.2.175.1.K
 Sine murmure seruire debemus proximis. to.2.106.G
 Murmurandum non est in difficultatibus. Eodem.118.F.G
 Israelite in deserto murmurant contra dominum. to.10.176.F
 Boni illo malleo tunsi non murmurant, mali autem semper murmurant. tomo.10.237.C.D
 Maria soror Moysi, propter murmur, percussa est lepra. to.10.289.H
 Murmurare, & detrahere, hypocritarum & ignorantium est. Eodem.290.B
Mus.
 De muribus augurium. to.1.104.D
Muse.
 Musæ, filia memoria. tomo.1.110.I. in fine. to.3.8.B
 De Musis iocus. tomo.1.105.H. Retract. 1.L
 Musarum

Musarum nouem simulachra. to.3.8.B
Iouem præterea non genuisse noue Mulas.
Ibidem.
Musca.
Musca sole præstantior. to.6.32.E
Musca cur creatæ,pulices item. to.9.3.I
Quid per muscas caninas intelligatur. to.9.
248.K.L.to.10.175.L.M
Muscipula.
Muscipula occulta, est occulta cogitatio.
to.8.14.I
Quod significet insidias. Eodem.16.F
In muscipula sua diabolus posuit errorem
& terrorem. to.8.36.H
Muscipula corruptionis quid sit. Eodem.
55.L
Muscipulas suas quibus diabolus tendat &
vbi. to.8.218.H.I.&.220.G.H
Musica.
De musica libri sex. to.1.70.K.& seq. Re-
tracta. 2.E.&.4.D.E.to.2.134.A.B
Musica inventio. to.1.110.G
Musica nomen vnde. Ibidem.K
Musica quid doceat. to.1.70.K
Musica quid sit. Ibidem.M.to.2.22.B.C
Sensus musices inest natura. to.1.72.B
Musica in lectu. to.2.13.D.in fine.
Musice cognitio vtilis ad sacras literas. to
mo.3.8.A
De musica harmonica qua delectabatur Da-
uid. to.5.150.H.I
Mustela.
Insidia mustelæ in serpente. to.10.280.C.D
Mustum.
Mira de musto. to.1.177.K
Mutare. Mutatio.
Omnia creatura mutabilis est. to.2.65.G
Omne mutabile vitiosum. to.2.54.D
Quot modis aliquid dicatur mutari. Ibidem.
Vtrum rectè facta mutari iuste possint. Eo-
dem.4.K.L
Quod summe incommutabilis sit deus. Eo-
dem.10.E
Sententiã mutare,quãdo sit turpe,& quan-
do non. to.2.190.G
Est mutatio in deterius, quam facit culpa,
& in melius, quam facit gratia. tomo.5.
195.D.E
Omnia mutantur præter deum. to.8.311.C.D
Deus mutat opera sua, non cõsiliu suum.
Eodem.333.H.I
Vt mutaremur in pelus, nostra iniquitas
fuit: vt in melius, non nostra iustitia, sed
gratia dei præstat. to.8.157.L
Non omnia mutatio culpanda est. Eodem.
132.C.D
Petro, quare Christus nomen mutauit. to-
mo.9.15.F.G
Mutari de præterito in præsens, est quodã-
modo mori. to.9.186.I
Mutabile.
Nihil non mutabile, præter deum. tomo.3.
47.E
Mutabile est sine dubitatione, quod recipit
magis & minus. to.5.66.I.K
Mutabile creatum est ab incommutabili deo,
& reductur ad immutabile. Eodem.92.
B.C.
Mutabile, cur quicquid est creatum. tomo.5.
94.A.B
Cur tota creatura sit mutabilis, cùm sit in
deo immutabilis. to.9.186.C.D

INDEX
Muti.
Muti & surdi qui, mysticè. to.1.134.D.E.to.
4.75.G.& fo. seq. A
Muti loquaces, verbum dei tacentes. tomo
1.28.M
Muti pisces. to.1.175.D
Mutius.
Murijs Scæuola cõstantia, coram Porcenna.
to.5.36.F
Mutius. Eodem.46.E
Myrmicoleon.
Myrmicoleon. to.4.296.G
Myro.
Myro fusillum signorũ artifex. to.1.120.G
Mysterium.
Mysteria deorum occultantur, & quare. to-
mo.5.39.F.& sequen.
Mysterium incarnationis, & passionis, quo-
modo ab iusto monstrata sint per qua-
dam signa & sacramenta per angelos:
quomodo etiã per Iudeos, postea in gen-
tibus. Eodem.62.L.M
Mysteria passionis sub compendio. to.10.
187.A.B.& seq.
Mythicon.
Mythicon. to.5.51.A.in fine.
Naaman.
Naaman leprosus. to.3.168.B
De Naaman Syro: Sermo. to.10.
229.K.L
N Mira letitia super curatione Naa-
man. Ibidem.M.& seq.
Naaman vnum deum confessus, detestatur
idola. to.10.230.A
Naaman populum gentilem designabat.
Ibidem.D
Quid est quod Naaman ad mandatum He-
lisai, nolebat lauari in Iordane, nisi con-
silio familiarium. Ibidem.E
Nabuchodonosor.
Nabuchodonosor quid adumbret. t.2.35.K
Nabuchodonosor regis testimonium de fi-
lio dei. to.6.14.F.G
Nabuchodonosor & Pharaon, comparatur.
to.7.263.I
Nabuchodonosor regis decretũ, ne blasphe-
metur deus Israel. to.9.23.F
Nabuchodonosor, visio trisum puerorum mi-
raculo, cõcepit laudare deum cum pueris.
to.10.245.E.F
Nabuchodonosor in bestiam transformatio.
to.10.288.I.K
Nachor.
Nachor non fuit in Mesopotamiam cum
Abraham. to.5.137.K
Nachor, frater Abrahæ. Ibidem.L
Namphanio.
Namphanio, quid Afris. to.2.32.F
Nardus.
De Nardo pistica. to.4.107.M
Nares.
Narium alimenta. to.1.145.M.in fine.
Nares dei. to.4.233.F
Nasica.
Nasica. to.5.9.L
Nathan.
Nathan. to.1.9.F.circa finem.
Nathan duo. to.1.11.E
Nathan filius Dauid. to.4.170.F
Nathan mittitur ad Dauid. to.5.145.L.to.
10.101.C.& seq.

Nathan prophetam Dauid, rex sublimis, au-
diuit. to.8.106.F.G
Nathanael.
Nathanaelem, cur non elegerit Christus in
Apostolum. to.8.147.B.to.9.15.L
Nathanaelem dixit Christus sine dolo, non
autè sine peccato. to.9.15.L.& fo. seq. A
Nathanael. to.10.8.I
De Nathanaele, cùm esset sub arbore fic:
Sermo. to.10.34.F.& seq.
Nasci.
Nasci vocabulum, variè accipitur. to.3.38.E
Nasci, quid. to.10.150.F.G
Sine sensu nascimur. to.4.208.H.I
De Indæis Iudæos nasci, de Paganis Paga-
nos, de Christianis Christianos. tomo.4.
210.K
Nascimur infantes infirmiores, quam alio-
rum animalium foetus. to.5.108.G.H
Nascens homo flet, solus Zoroastres risit.
Eodem.202.B
Nascimur omnes cum radice peruersi amo-
ris, & erroris. to.5.214.E
Quare è sancto coniugio, nascatur filij iræ.
to.7.177.A
Non satis nasci ab Ecclesia. to.7.81.C.D
Ex olea nascitur oleaster. to.7.177.B.C
Vt ex circumciso nascitur incircumcisus, ita
ex baptizato baptizandus. to.7.156.F.G
Non omne quod nascitur, concipitur. tomo
8.12.D
Nemo nascitur, nisi trahens pœnam, trahens
meritum pœnæ. to.8.107.C
Homo nõ solũ nascitur ex visceribus, sed &
nascitur in visceribus. Eodem.124.I
Omnia natus ex Adam, traducem iniquita-
tis, pœnamque peccati fecit portat, mor-
ti deputatus. to.8.136.C.D
Ad hoc quisque nascitur, vt succedat, & ex-
cludat eos qui præcesserunt. to.8.140.I
&.148.E.F
Ad hoc nati sunt, qui succederent, vt qui ge-
nerant, decederent. to.8.31.A
Vbi quis nascitur, ipsius terre vel regionis,
vel ciuitatis linguam discit, & moribus
imbuatur, ac vita. to.8.144.K
Cùm nascitur puer, cur flet & non rideat.
Eodem.320.H.I
Quisquis nascitur ex Adam, nascitur dam-
natus de dãnato, & addidit malè viuẽdo
super Adam. to.8.335.L.M
Nasci de ancilla quid est, & quid de libera.
to.9.22.F.G
Vide, Generatio. to.10.32.E
Omnia filius natus. to.10.32.E
In creaturis inueniri quod nascatur, & non
sit posterius genitore suo. to.10.48.D
Quare de baptizato iusto, nascitur non ius-
tus. to.10.71.M
Sanctum nasci de sancto. to.10.72.D
Tres sunt mirabiles nascendi species. Eodem
128.C
Nasci in mundo, est ingredi laboriosam vi-
tam. to.10.150.F
Nati sumus, vt moriamur. to.10.187.I
Nasci, et renasci.
Renascencia spiritus. tomo.1.52.A.B.to.4.
206.A
Nasci & renasci, ad duos homines pertinet.
to.2.58.G
Nascimur omnes ad pœnam, sed misericor-
dia renascimur i gratia. t.2.98.M.& seq.
Nemo

Nemo nascitur ex Adã, sine vinculo dam-
nationis: & nemo renascitur, nisi per Chri-
sti gratiam. Eodem.146.H
Nemo nascitur, nisi ex concupiscentia tra-
cta ab Adam, præter Christum: & nemo
renascitur nisi operante gratia Christi.
to.2.58.H.I
Vtrũ possit homo dici natus adhuc in vte-
ro existens, secundum illud: Quod natum
est ex ea, &c. Ibidem.
Nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu,
&c. exponitur. Ibidem, & sequen. 19.E.F.
to.5.109.C
Renascitur nemo, nisi nascatur. to.7.146.K
Nasci denuo, quid sit. Ibidem.L
Nasci ex deo, quid. to.7.152.G
Nascimur aliter quam Christus. Ibidem.H
Nati è sanctis, quare baptizentur. Ibidem.I.K
Nascuntur omnes ex Adam, necessariò in
peccato, liberè autem renascuntur in gra-
tia ex Christo. to.9.6.K.L
Peccatores omnes, ex diabolo nati sunt. to-
mo.9.130.M
Quomodo peccator non est ex deo natus, &
tamen si dicamus nos peccatum non ha-
bere, mentimur. Eodem.131.C.& seq.
Faciens contra charitatem, & fraternam di-
lectionem, non auderet gloriarì, & dice-
re se natum ex deo. Ibidem.G
Nemo se dicat natũ ex deo, nisi habeat cha-
ritatem. Ibidem.L
Aliud est nasci de spiritu, aliud nasci de spi-
ritu. to.10.10.K
Aliud est nasci de carne, aliud est nasci de
carne. Ibidem, & seq.
Nati ex deo, filij dei sunt. to.10.135.D
Prima hominis natiuitas, ex masculo & fe-
mina: secunda, ex deo & Ecclesia. Ibidem.E
Nascimur ad laborem, renascimur ad quie-
tem. to.10.208.F
Natiuitas.
Natiuitas filiorũ dei spiritalis. to.2.120.H
Natiuitas duplex. to.3.240.F.to.9.22.F.G.
&.113.A.to.10.108.F.289.E.F
Natiuitas & processio, quid differant. to-
mo.4.229.B
Natiuitas Ioannis. to.3.170.B
Natiuitas iustorum. to.3.239.L
Natiuitas quadruplex modus, in vniuersa-
li. to.9.22.K
Confutatio obseruantium vanitates natiui-
tatum. to.10.137.M.& seq.
Christi natiuitas.
Natiuitas Christi. tomo.3.32.I.& 38.C.to.6.
13.F.G
Quod deus æternus ex virgine natus sit. to.
3.45.B.&.33.A
Christum natum esse de spiritu sancto, quid
significet. to.3.38.F
Quare ex virgine natus. to.3.95.I.to.10.
127.K.L.&.128.A.B
Et quid, quod ex virgine nat⁹. to.10.52.E
Natiuitates Christi duæ. to.4.91.B.t.9.23.F
De semper nato. to.4.126.I
Filius dei, quare sit natus. tomo.4.212.H.to.
10.130.E.F
Incogitabilis verbi natiuitas. to.4.224.I
Natiuitas Christi mirabilior est omni mi-
raculo. tomo.5.173.D.to.9.100.I.to.10.
108.H.I.&.117.D.&.138.F
Natus est Christus homo manifestus, ex ho-
mine virgine, de⁹ occultus ex deo patre.

IN DIVVM AVGVSTINVM.
to.5.173.D.to.10.133.F
Quare Christus infans natus est, secus atque
Adam. to.7.148.B
Natiuitas natiuitatis, & Christi, diuersitas. to
mo.7.152.H.I.to.10.59.B
Natus est Christus ante tempora, & quo-
modo. to.8.225.L
Præter vinculum concupiscentiæ carnalis,
natus est Christus sine macula, ex virgine
cõcipiente de spiritu sancto. Eodem.
107.B.C
Solutus esse innocens infans potuit, qui de ope-
re in Adam non est natus. Ibidem.C.D
Non est natus in tẽpore de patre, per quem
facta sunt tempora. to.8.280.E
Quod in tẽpore natus sit ex vtero, quod ma-
sculus non accessit, & ante Luciferum,
quia nocte natus est. Ibidem.E.F
Quod natus sit octavo calendis Ianuarias,
quando iam dies incipiunt crescere, pro-
pter mysterium. to.8.336.A
Non conditionis necessitate natus est Chri-
stus, sed vt nos de conditione necessita-
tis liberaret. Eodem.122.B
Quod natus sit de virgine, tanquam in soli-
tudine. to.8.358.A
Vt solus de virgine nasceretur, similitudi-
ne ostenditur. to.8.248.E.F
Deus ex muliere voluit nasci, vt homo se-
curus ex deo nasceretur. to.9.5.G.H
Natiuitas Christi, & Ioannis Baptistæ, di-
uersis temporibus. to.9.27.M.& seq.
Natiuitas Christi vtraque mirabilis. to.9.
57.E.to.10.39.I.&.134.E
Inenarrabilis est. t.10.128.E.F.&.133.L.M
Quomodo natus sit filius ante omnia secula.
to.9.229.B.& seq.
Natiuitas Christi, secundum hominem, per
scripturas noscebatur, secundum deum
autem malis ignota. to.9.55.B
Quomodo natus sit filius de patre, cum fi-
lius, sicut nec pater nõ habuerit initium
to.9.229.C
Quoniam modum natiuitatis filij à patre
non capimus, orem⁹ nos perducì ad spe-
ciem veritatis. to.9.241.C
Natiuitatem filij & passionem, resurrectio-
nem, & patrem operatũ & filium. to.10.
52.C.& seq.
Quilibet Christianus debet se præparare
immunem à quouis peccato, ad celebra-
dam domini natiuitatem. to.10.123.I
Mysteria natiuitatis Christi. to.10.124.I.K
&.127.G.& seq. & 287.A.B
Qui in natiuitate Christi, puram conscien-
tiam habet, dulcius gaudet. to.10.125.L
In die natiuitatis Christi, totius mundi pec-
catum tollitur. Ibidem.
Dies natiuitatis Christi dulcis est, cunctis
pœnitentibus veniam portans. Ibidem.
Solutus diabolus in Christi natiuitate cõtre-
missit. to.10.127.K
Qui in die natiuitatis Christi pœnitet, quic-
quid petit impetrat. to.10.125.L
Nasceti domino, vota promittamus hodie,
& ea reddamus. to.10.126.C
In Christi natiuitate, sine cõmixtione pro-
pagatio omni prorsus gloria & honore
cumulatur. to.10.126.L
Non mirum si Christus sine corruptione na-
scitur, qui de sanctificatione suscipitur.
to.10.127.C
Intrat artifex mundi angustias ventris hu-
mani. Ibidem.F
Dies natiuitatis Christi, dies dierum om-
nium nouitas est. to.10.127.D
Natiuitas Christi, quid nobis profuerit.
Ibidem.G.H
In Christi natiuitate, cessare debent omnes
angustia. to.10.127.I.K
Probat virtutem Christi, ordo nascendi.
Ibidem.K
Natiuitatis dominicæ effectus. to.10.127.M
& seq. &.128.F.G
In die natiuitatis Christi, omnis paternæ
præparationis metus sublatus est. to-
mo.10.128.A
Christus sua natiuitate creato à se hominẽ,
& pietatem paternam & fraternam lar-
gitus est affectum. Ibidem.
Vtrum malus an nasci ex virgine, an perfe-
ctum hominem creasse ex terra. tomo.10.
128.B
Deus natus est de deo, numerus tamen deo-
rum non creuit. Ibidem.E
Christus natus de patre, creauit & matrem:
creatus de matre, glorificauit & patrẽ.
Ibidem.F
Mirabilia in natiuitate Christi. to.10.128.
I.K.& seq. &.138.A.B
Testimonia natiuitatis Christi. t.10.128.L.M
Per Christi natiuitatẽ, gratia est nobis da-
ta, sed nõ merces reddita. Eodem.129.B
Comparatio natiuitatis æternæ Christi, ad
cetera corporalia. Ibidem.D.E
Christus æterna natiuitate super omnia na-
tus est, tẽporali inter omnia. to.10.129.E.
133.F
Miranda est Christi misericordia, quã sic na-
sci voluit, qui sic nasci potuit. t.10.130.A
Christus minimo die anni nat⁹ est. Ibid.C.D
A die natiuitatis Christi, ceteri dies sumunt
incrementum. Ibidem.D
Sicut licuit primũ hominem sine homine
nasci, sic & licuit Christum. to.10.130.B
Quare Christus nascendo per virginem, nos
sic voluit reformare ad vitam. Ibidem.F
Comparatio natiuitatis Adæ, ad Christi na-
tiuitatem. to.10.130.E.&.165.M.& seq.
Deum sic nasci oportuit, quãdo esse digna-
tus est homo. to.10.131.F
Differentiã natiuitatis Christi æternæ & tẽ-
poralis. to.10.133.F
In Christi natiuitate, dies proficit, & in pas-
sione eius deficit. Ibidem.B
Christus elegit hunc diem sibi ad natiuita-
tem, nobis ad felicitatem. Ibidem.C
In die natiuitatis Christi, nat⁹ est ipse Chri-
stus, non sibi sed nobis. to.10.133.K
Nascitur Christus vt peregrinus. Ibidem.M
Nascens Christus, non inuenit locum in di-
uersorio, per quem omnis locus est fa-
ctus. Ibidem.
Pastores Iudæi, in die natiuitatis Christi ip-
sum adorauerunt: reges gentiles in die
Epiphaniæ. to.10.137.I.K
Infra natiuitatis Christi solennia, celebratur
eius baptisimatis solennitas. Eodem.138.F
Præclarior & honoratior est secunda Chri-
sti, quam prima natiuitas. Ibidem.G.H
Natus est Christus in terris, vt Stephanus na-
scereretur in cœlis. to.10.255.C
De vigilia natiuitatis Christi: Sermo. to.10.
186.I
Exhortatio ad susceptionem paruli Chri-
sti nascentis. Ibidem.K.L.& seq.
Laudes

INDEX

Laudes Christi nascentis, & Mariæ matris. to. 10. 286. M. & seq.
 De nativitate domini: Sermo. Eodē. 287. A
 Nos de Adam & Eva per concupiscentiam carnis nati sumus, sed non sic Christus. to. 10. 318. F
 In festo natiuitatis Christi: Sermones vigin tiquatuor. to. 10. 124. I. & seq.
Natalis Christi.
 De natali Christi, quaestio. to. 2. 116. E
 Prae ceteris festis diebus, licet nos bonis o- peribus in die natalis domini esse orna- tos. to. 10. 123. E
 In natali domini, Christus suæ sponſæ con- iunctus est. Ibidem, K L
 Natalis domini effectus. to. 10. 127. G
 In natali Christi immortalitas, per pecca- tū ablata, mortalibus est reddita. Ibidē.
 Inauitatio cuiusvis status hominum, ad exul- tationem natalis domini. to. 10. 131. K L. & 132. C D
 Dies natalis Christi gratia praelationis cæ- teris præhabendus est. to. 10. 133. B
 A die natalis domini, cæteri sumunt incre- mentum. Ibidem.
 Angeli singuli, Christum in die natalis sus- ceperunt. to. 10. 133. F G
 Dies natalis Christi hodiernus, commēdat æternum. Eodem. 134. B
 Vide supra Christi natiuitas
Natalis.
 Natalem suum celebrasse Augustinū. to. 1. 1. K. & 106. H
 Natalitia sanctorum cum sobrietate cele- branda. to. 8. 216. H
Natura.
 Naturæ vocabulum, propriè & per transla- tionem. to. 1. 4. D. & 155. D
 Natura quid sit. to. 1. 174. B. to. 3. 199. E. & 237. I
 Nulli naturæ nocere peccata, nisi sua. to. 1. 4. C. & 187. I
 Natura bifariam accepta. to. 1. 4. D. & 6. C. to. 3. 94. G
 Naturæ possibilitas, ad vincēda peccata, & implenda mandata, secūdam Pelagium. to. 2. 87. H. & seq. 89. M. & seq. to. 7. 161. G H
 Naturæ corruptio. to. 3. 35. H
 Naturæ profectus, & defectus. to. 3. 50. B
 Naturæ nihil non bonum. to. 3. 52. M
 Naturæ contemplatio. to. 3. 139. C
 Naturæ operatio nobis occultissima. Eodē. 143. M
 Naturæ leges, & cursus communis. to. 3. 144. D
 Et quomodo multa mirabiliter fiāt præ- ter vſitatum naturæ cursum. Ibidem, E
 Natura iniqua, sua volūtatē deprauata, gra- tia dei inſtauratur. to. 1. 13. C. to. 3. 144. F
 Naturæ impudicī ofores. to. 3. 173. D
 Natura prior quā vitium. to. 3. 237. D
 Et alia de vitio naturæ. Ibidem, E
 Naturæ consideratio. to. 3. 237. I
 Natura, & gratia. to. 3. 240. B
 Naturæ opera sunt maxima miracula. to. 5. 84. K
 Naturę vitium omne nocet: ac per hoc con- tra naturam est. Et natura vitiatā, & non vitiatā, differunt vitio, non natura. to. 5. 95. K. & 100. I M
 Naturarum bonarum optimus creator est

deus, & malarum volūtatū iustissimus ordinator. to. 5. 95. K
 Natura, doctrina, & vſus, quomodo sint in quolibet artifice. to. 5. 97. H I
 In natura latentes causas habēt omnia cor- poralia. Ibidem, 98. C D
 Natura semper appetit esse. Ibidem, E F
 Naturæ bonæ attestatur vitium. to. 5. 100. M
 Naturas diuerſas deus ordinauit essentia- rum gradibus. to. 5. 101. A
 Naturæ, quomodo bonæ. Ibidem, I
 Et cur bonæ sint. Ibidem, I K
 Ex naturarum consideratione, quomodo in laudem dei affurgatur. Ibidem.
 Naturarū omnium consideratione laudan- dus est deus, nec vlla vitiorum offēſio- ne vituperandus. Ibidem.
 Deus naturarum solus conditor. to. 5. 107. C D
 In natura quomodo solus deus operetur, li- cet exteri⁹ aliquid possit adhiberi. Ibid.
 Contra naturam est mala volūtas, quæ ex- petit verā beatitudinem. to. 5. 118. K
 Natura cum sit bona, non est causa malæ vo- luntatis, sed eō quod est ex nihilo, defi- cere potest: quod autem natura sit, habet à deo. to. 5. 102. C. & 120. A. & seq.
 Natura beatitudinem naturaliter appetit. Eodem. 122. H I
 Naturā ferre minora corpora testatur Pli- nius. to. 5. 126. F
 Naturæ cui inest malum, aliquid admittit. Eodem. 171. A B
 Naturæ prima. to. 5. 178. G. & seq.
 Naturæ bona erunt in paradiso, respectu corporis & animæ. to. 5. 180. F G
 Contra naturam nullum vitium est, ita vt naturæ delectat etiam extrema vestigia. Eodem. 181. I
 Esse naturæ in qua nullum malum est, aut in qua nullum esse potest, esse potest: ef- se autem naturæ in qua nullum bonum sit, esse non potest. Ibidem.
 Cōtra naturam ostēdit non esse illud quod non est contra voluntatem dei, quod cum que sit illud miraculū, cum voluntas dei sit cuiuscunque rei creatæ natura. to. 5. 200. E
 Sicut naturas instituit, quas voluit, deo non fuit impossibile: sic non est impossi- bile ei in quicquid voluerit eas mutare. Ibidem, H I
 Natura proclius, & vitiosa. to. 5. 214. F G
 De numero naturarum. to. 6. 28. K
 Natura à deo, corruptio ex nihilo. to. 6. 31. E & sequent.
 Natura condita, & corrupta. to. 7. 157. I. & 162. E F
 Quod nulla natura sit deo contraria. to. 8. 6. L
 Omnis natura, in quā tum natura est, esse cogitur. to. 8. 11. H
 Naturæ ipsæ substantiæ dicuntur. Eodem. 158. F G
 Quod omnes naturæ per deum factæ sint. Ibidem, I
 Differentia naturarum creaturarum, & diuisi- onis. to. 10. 139. M. & seq.
Natura incorporea.
 Naturā incommutabilem deum esse, ac sum- mum bonum. to. 1. 10. K. to. 6. 119. H I
 Natura diuina. to. 3. 52. B
 Natura dei incommutabilis. to. 3. 101. D

Natura incorporea. to. 5. 94. D E
 Natura aliqua est naturæ causa, scilicet for- ma, vitæ summa. to. 5. 97. H I
 Naturæ angelicæ vitium dicitur esse, quia non deo adhæret. Eodem. 100. M
 Ei naturę, quæ summè est, qua faciente sunt quæcumq; sunt, contraria natura non est, nisi quæ non est: ei quippe quod est, non esse contrarium est. to. 5. 101. A
 Naturæ etiam illæ quæ ex malæ voluntatis vitio vitiatæ sunt, inquantū vitiatæ sunt, malæ sunt: inquantū autem naturæ sunt, bonæ sunt. Ibidem, D
 Natura dei nunquam, nulla ex parte, deficere potest: & ea deficiunt, quæ ex nihilo creata sunt. to. 5. 102. D E
 Natura diuina generatur in generatione fili- j. Eodem. 118. K
 Natura diaboli bona est: sed peruersitas fa- cit eam malam. to. 5. 181. I K
 Denatura incorporea preposita, & corpo- rea subiecta. to. 5. 215. D E
Natura humana.
 Naturæ humanæ dura necessitas vnde. to- mo. 1. 1. F
 In primis hominibus, natura humana pec- cauit. to. 1. 4. C
 Approbare falsa pro veris, vt erret inui- tus, & resistente atque torquente dolore carnalis vinculi, non posse à libidinosi operibus temperare, non est natura inſti- tuti hominis, sed pœna damnati. to. 1. 3. K
 Naturæ humanæ nulla nocere peccata, ni- si sua. to. 1. 4. C
 Naturę humanę, ac liberi arbitrii patronus Pelagius contra dei gratiam. to. 1. 13. C. to. 2. 86. F G. & 88. M. Item epistola. 105. 106. & to. 7. 161. G H
 Naturæ humanæ miseria, & infirmitas. to. 2. 88. L. & 102. D. & seq.
 Natura in Adā perditā. to. 2. 102. D. & seq. to. 3. 146. F. 240. B
 Naturæ humanæ qualitas. to. 3. 239. I
 Natura nostra, vt effect, deum autorem ha- bet proculdubio: & vt vera sapiamus, ip- sum debemus habere doctorem: ipsum etiam vt beati simus suauitatis intima largitorem. to. 5. 97. I
 Natura rationalis, etiā peccato misera, me- lior est irrationali. Eodem. 100. L
 Cum in peccatis est natura vitiosa, excepto eo quod natura est, etiam in hoc bonum est quod impunita non est: hoc enim est in- ſtum, ergo bonum. to. 5. 101. D
 Defectus contra naturæ ordinem, quomo- do causat peccatum in nobis. Eodem. 102. E
 Natura humana mutari potuit aliorū pec- catis, vt peccato primi hominis. to. 5. 119. M. & seq.
 Naturas quorundam hominum nouimus multum cæteris dispares, & ipsa rari- tate mirabiles. Eodem. 122. D
 Naturæ affectæ sensu non debebatur posse ritas in Sara, significat naturā humanam peccato vitiatam, nihil scilicetatis me- reri. to. 5. 124. E F
 Naturæ vox est, quod homo concilietur fi- bi. to. 5. 179. A B
 Naturæ similitudo nihil prodest ad conſo- ciandum homines diuersarum linguarū. Eodem. 179. M. & sequen.
 Natura

Natura nostra vitiosa ostenditur ex multis malis, ad quæ naturaliter inclinamur: & quanta opus indigeat, vt hinc liberetur. to. 5. 214. E F
 Naturam humanam deus penaliter sub- dens diabolo, non remouit eam à sua po- testate. Eodem. 215. C
 Natura mētis humanę ista vitā mortali or- nat. Ibidem, G
 Natura humana quatenus laudanda. to. 7. 163. L
 Ex natura primū vixisse iustos homines, deinde sub lege, tertio sub gratia, Pela- gianorum error cōfutatur. to. 7. 172. I K
 Natura humana, inobediencię merito, quo- modo deprauata. to. 7. 175. I
 Naturę nomine cur & pudenda nuncupen- tur. Ibidem.
 Natura bona inſtituta, sed peccato vitiatā. to. 3. 237. E & 1. to. 7. 185. E
 Natura omnis vel deus est, vel deus nō est. to. 7. 251. F
 Natura aliqua facta nō est, aliqua facta est. Ibidem.
 Nobis natura est, quod primo homini pœ- na fuit. to. 8. 68. H
 Natura rationalis solum facta est ad sui fa- ctorem intelligendum, diligendum, & fruendum. to. 9. 182. K L
 Natura humana adeo infirma est, vt minu- tissimis etiam bestiis interimī possit. Eodem. 201. I
 Humanæ naturæ gratulandum, quod Chri- stus eam ad patris dexteram collocauit. to. 10. 47. M
 Christus sic nostram assumpsit naturam, vt non permutteret suam. to. 10. 126. K
 Vide supra, Christi natiuitas.
Circa naturam errores.
 Natura non varia, sed voluntas, contra Ma- nichæos. to. 1. 33. I
 Naturæ dua, Manichæis. to. 1. 177. B. to. 6. 5. E. to. 7. 207. C
 De natura, & gratia, contra Pelagianos. to. 7. 157. F & seq. Retracta. to. 1. 13. C & 3. D E
 Naturam falsō accusantes. to. 7. 157. F G
 Manichæorum error, de natura mali. to. 10. 61. M & sequentibus.
Naturalia.
 Naturalia quædam recenset August. to. 1. 178. L & seq.
 De obiculis naturalium rerum multis tra- ctata. to. 3. in libris super Gen.
 Naturalium rerum cognitio non beat. to- mo. 3. 35. F & seq. A B
 In naturalibus ratio humana quouſque a- liquid comprehendat. to. 3. 133. H
 Non enim quilibet de vitis naturalibus, sed de vſitatis pœnas luit. to. 5. 101. D
 Naturali ordine animus imperat corpori facilius quā sibi. to. 5. 121. M
 Naturale quiddam inest verecūdiæ huma- nę, vt abſtineatur à matrimonio conſo- brinarum. to. 5. 128. M & seq.
 Licet naturalem procreationis excursus deus operetur, tamen vbi vitiatā & de- ficiente natura euident est opus dei, ibi euidentius intelligitur gratia. Eodem. 140. H I
 Naturaliter homo fugit mortem. to. 5. 154. C
 Naturalia multa sunt, quorum rationē red

IN DIVVM AVGVSTINVM.

dere non possumus. to. 5. 199. M
 Naturalem cursum deus mutat, cum sibi placet. Ibidem. 201. E
Naves.
 In portu nauigare. to. 1. 112. G
 Nauis sana, vno neglecto foramine, nauſra- gium patitur: subiungit exemplum. to- 2. 105. E & 183. L
 Sermo est nauicula. to. 4. 101. D
 Qua in nauī præſentis vitæ diluuiū euade- re possumus. to. 4. 237. H
 Nauis immobilis ab vnus mulieris zona trahitur, ad suæ pudicitie testimonium. to. 5. 85. K L & fo. seq. A B
 Naves, sol, & luna, Manichæis. to. 6. 5. G
 Quod nauigemus per quoddam ſtagnum huius seculi, sed ventus & procellæ non defunt. to. 8. 27. D E
 Nauta qui perdidit quod tendat, quanto est in gubernāda nauī agilior & efficacior, tanto periculofius eam sic gubernat vt ad nauſragium perducatur. Eodē. 41. D E
 Nauis tua, cor tuum. to. 8. 54. B
 Nauicula Ecclesia est, mare seculum. Eo- dem fo. 226. C
 Sæpe naves in portu grauius periclitantur, quā in mari. to. 8. 244. I & fo. seq. C
 Naves Ecclesias intelligimus: gubernator est Christus, in ligno crucis iux. to. 8. 264. G. to. 10. 14. G
 Navis agitata fluctibus, Ecclesiam signifi- cat. to. 9. 47. C & 79. A
 In nauī omnes sumus: alij operantur, alij por- tantur, simul omnes in tempeſtate peri- clitantur, & in portu ſaluantur. to. 8. 272. M & fo. seq. F
 Paranda sunt omnia nauſragato in cœlum; to. 9. 202. I & seq.
 Naves, id est, Ecclesia, in Hierusalem ædifi- cata, per turbulētem mare omniū gē- tium littoribus applicuit. to. 10. 14. H
 Duæ naves, ex quibus Christus discipulos vocauit, quid adumbrant. to. 10. 41. I
 Nauigamus in hoc seculo per mare. to. 10. 55. I K
 Duo nauigia, populum Iudaicum & genti- lem designabant. to. 10. 203. C
 Quare multitudo piscium nauem preme- bat. Ibidem, D
 Vnusquisque in corde suo nauigat, nec facit nauſragium si bona cogitat. to. 10. 37. C
Nauigius.
 Nauigius, frater Augustini. to. 1. 103. M & 112. H
Naum.
 Naum, de quibus prophetet, ostendit. to. 5. 168. D
Nazaræi, sive Nazareni.
 Nazaræi hæretici, veterem legem cū Chri- ſto obſeruant. to. 6. 4. B. to. 7. 102. C
 Nazaræos, alij Symmachianos appellant. to. 6. 74. G H & 76. F. to. 7. 48. A
Nebriidius.
 Nebriidius gentilis, & familiaris Aug. to. 1. 27. B C & seq.
 Nebriidius laus. to. 2. 19. M
 Nebriidius Mediolanum venit. to. 1. 27. I K
 Nebriidius confutat Manichæos. Eodem. 28. M
 Nebriidij error, de Incarnatione Christi. to

mo. 1. 34. L
 Nebriidius vult in ſinu Abraham. Ibidem.
Nebula.
 Nebulam velut cinerem ſpargere, quid ſit. to. 8. 371. I & 373. E
Necessitas.
 Necessitate an peccemus, vel voluntate. to- mo. 1. 150. G H
 Necessitate omnia fieri, quomodo dictum. Ibidem, H I
 Necessitate vſumus, morimur. Ibidem, K
 Necessitas scilicet quæ in meliora cōpellit, to. 2. 33. G in fine.
 Necessitas nulla in deo. to. 4. 124. I
 Necessaria si bonis defunt, non eradicāt ex animo petatam, sed exercitatem faciūt cœ- cundiorē. to. 5. 5. K L
 Necessitas duplex quæ aufert libertatem arbitrii. Eodem. 43. K & seq.
 Necessitas triplex describitur. Ibidem, L & sequentibus.
 Necessitas humana, vnde. to. 7. 306. I
 Necessitas hominum dura. to. 8. 37. B C
 Necessitates nostræ vnde ſaluari volumus animas nostras, quæ ſint. Ibidem, B
 Ferda est omnis necessitas, per quam per- petranda est aliqua iniquitas. to. 8. 173. H
Negatio.
 Negatio addita, nō mutat prædicamentū: to. 3. 72. M & seq.
Negligentia.
 Negligentiæ malum. to. 3. 237. E
 Negligentia & deſidia fugimus laborem. to. 5. 207. G
 Negligentiæ proteſtatio. to. 9. 151. G & sequentibus.
Negotatio.
 Contra negociatores blasphemus. to. 8. 166. K L
 Negotatio operum detestanda. Ibidem. 167. B C
 Negotatio an peccatum. to. 8. 166. K
 Si liceat negociatori carius vendere quā emerat. Ibidem, L
 Negotatio vix peragitur sine peccatis, & quibus. Ibidem.
 Si malus fuerit, non negotatio mihi facit, sed iniquitas mea. Ibidem. 167. A
 Negotatio in Græca lingua ab actu dicitur: inde negociatores quasi actiuos, ex eo quod agunt, præſumunt, laudat opera ſua, & ideo non perueniunt ad gratiam dei quā laudat Pſalmiſta. Ibidem.
 Negotatio in aliis libris dicitur literatu- ra: & quare. Ibidem, B
Negotia.
 Negotium non potest esse sine fraude. to. 8. 52. E F
 Negotia terrena, & cœlestia, inter Christia- nos. to. 8. 109. G & seq.
 Negotium dictum est quod negat ocium. to. 8. 167. B
 Negotium perambulans in tenebris, quid ſit. Ibidem. 219. A B
Nemroth.
 Nemroth, gigas. to. 4. 20. F
 Nemroth, ſuit de ſtirpe Cham, filij Noe. to- mo. 5. 134. E & fo. seq. A
 Et quod fuerit gigas, & venator. to. 5. 134. E
 Nemroth Babylon ædificauit. to. 5. 135. A
 Nemroth

INDEX

Nania, dea. to. 5. 53. B
Neonia.
 Neomenia celebratio, quid praefigurat. tomo. 6. 75. C
Neophytus.
 Neophytarum octo dies. to. 2. 119. E
Nephtalim.
 Nephtalim, interpretatur dilatatio mea. to mo. 8. 156. H
Neptunus.
 Neptuni simulachrum. to. 3. 12. A
 Neptunus, & Pluto. to. 5. 15. G
 Neptuno mare tribuitur. tom. 5. 33. F. to. 8. 31. C & 285. D E
 Neptunus, aqua. to. 5. 58. M
Nequitia.
 Nequitia, unde nominata. t. 1. 112. L & 159. D
 Nequissimi homines, nihil homines. tomo. 1. 159. D
 Spiritalia nequitiae in caelestibus, & c. quomodo accipiendum. to. 3. 172. G H
 Nequitia consummata, quae fit. tomo. 8. 10. 3. F
Nero.
 De Neronis luxuria, & crudelitate. tomo. 5. 47. A B
 Nero. Eodem. 174. L
 Neronem quidam putant resurrecturum, & futurum Antichristum. to. 5. 191. L M
Neruus.
 Nervorum in corpore ratio. to. 1. 135. C D
Nescire.
 Nescio vos, pro nescitis me. to. 2. 127. D
 Nescire dei, quid sit. to. 4. 39. F & 234. F. to mo. 8. 3. K & 356. C. to. 10. 14. 2. E & seq.
 Nescire bonum, vel malum, simplicitas quaedam est naturalis. to. 4. 208. H
 Nesciuntur aliqua doctus, quam sciuntur. tomo. 5. 105. K L
 Ita deus nescire dicitur, quomodo ars non nouit vitia. to. 8. 56. B C
Nestorius.
 Nestorius haeresiarcha, a quo Nestoriani. tomo. 6. 8. A
 Dogmatizabat Iesum tantum fuisse hominem, non fuisse conceptum de spiritu sancto, nec deum hominem passum sepulchrumque dicebat. Ibidem.
Neuius.
 Neuius poeta. to. 5. 13. G
Nicensis synodus.
 Nicenum concilium recepit Homouision, contra Arianos. to. 6. 159. A
Nicodemus.
 Nicodemus ad Christum nocte veniens, erat vnus eorum qui in Christum credebant, Iesus tamen non se ipse credebat. tomo. 9. 22. A B
 Nicodemus quomodo nocte venerit ad Christum. Ibidem. C
 Et quare. to. 10. 39. H
 Nicodemus credulus, sed timidus. tomo. 10. 39. H
 Nicodemo, non credenti, exemplum spiritus dedit Christus. to. 4. 206. B
Nicolaus.
 Nicolaus diaconus, obsecrans haereticus. to mo. 6. 3. M
 Hic uxores fecit communes, exorsus a sua, quam habuit formosissimam. Ibidem.

Nicolaus creaturam non esse a deo finxerunt. Ibidem.
Nidicorax.
 Nidicorax, avis est amans noctem, in parte tinis habitans, & significat praedicatorum quemlibet inter eos qui ceciderunt. tomo. 8. 248. C D
 Quomodo figuret Christum. Ibidem. F G
Nidus.
 Nidus ad tempus congeritur, & significat fidem Ecclesiae. tomo. 8. 200. H
Nigidius.
 Nigidius, & Varro, doctissimi. to. 5. 41. F
Nigromantia.
 Nigromantia. to. 5. 63. F
Nihil.
 Ex nihilo an aliquid fiat, post creationem rerum. to. 3. 145. D
 Ex nihilo facti fumus. to. 4. 204. F
 Deficere possunt quae ex nihilo facta sunt. tomo. 5. 102. D
 Nihil, quidam in principio Ioannis perperam interpretati sunt. to. 6. 120. M
 Nihil an aliquid dicat, cum dicitur, sine ipso factum est nihil. to. 9. 3. F
 Quid sit fieri nihil. to. 9. 164. L
 & sequentibus.
Nilus.
 Nilus, alio nomine Geon. to. 1. 186. F
 tomo. 3. 138. M
Nimis, Nimum.
 Nimis, in consuetudine Latini sermonis, dici solet quod plus est quam debet: cui contrarium est parum. tomo. 8. 277. M & 290. D
 Si omne nimum, secundum veram Graecorum & Latinorum nobilem sententiam, reprehensione dignum est, cur deus praecipit mandata sua custodiri nimis? Eodem. 290. D
 Nimis, in literis sacris, & in quotidianis nostris sermonibus, pro valde poni solet. Ibidem. E & H & 296. A
Ninus.
 Ninus, rex Assyriorum, primus aliorum terminos inuafit. to. 5. 32. D E
 Ninus Ninuen adificauit. Eodem. 134. F
 Ninus quos populos subjugauerit. tomo. 5. 154. E
 Ninus Asiam subegit. to. 5. 134. F & 138. I & 154. F
 Nini vxor Semiramis, eo mortuo aggressa est Indos. Eodem. 154. F
 Nini filius, fuit quartus rex Assyriorum, qui matrem interfecit, & incestum concubitu. Ibidem. G
 Ninus vel Ninus, filius Beli & Semiramidis. Ibidem. G H
Ninive.
 Ninive aedificatur. to. 5. 134. F
 Ninive a quo nomen acceperit. Ibidem. G
 Niniutarum fides in deum. to. 2. 91. A
 De Niniutarum excidio. to. 5. 203. A
 Ninive fuit euersa spiritaliter. to. 5. 204. D
 Ninive figurat Ecclesiam. Eodem. 172. F
 Ninive euersa in malo, aedificata in bono. tomo. 8. 107. E F
Nix.
 Nix generatio. to. 3. 121. A
 Nixes per dies quadraginta. to. 5. 26. C
 Nixes in palea seruantur. to. 5. 198. C

Nix, cinis, & crystallum, congruas habent oppositas similitudines, lana nebulam, & panem: & quare. to. 8. 371. I K
 Nixem dare sicut lanam, quid sit. Eodem. 375. E F
Nobiles.
 Nobiles non superbiunt aduersus ignobiles. to. 4. 272. H
 Nobiles multi in seculo elegerunt paupertatem, & nobilitatem in Christo. tomo. 8. 380. G
 Nobiles quare non primo a Christo electi. tomo. 9. 15. M
 Mala nobilitas, quae se per superbiam apud deum reddit ignobilem. to. 10. 191. I
Nocere.
 Iusto qui nocet, non ei verè nocet. to. 1. 4. C
 Infrugifera & noxia, quare gignit tellus? Eodem. 182. C
 Nocendi potestas. to. 3. 239. H. to. 8. 47. K L
 Nocendi voluntatem apud se quisque malus habet: ut autem possit nocere, non habet, nisi desuper detur ei. tomo. 8. 33. D E & 62. G
 Nocendi potestas dispensatione dei permittitur, in alium ad poenam, in alium ad probationem, in alium ad coronam. tomo. 8. 33. D E
 Nocendi cupiditatem homo habere potest propriam, potestatem autem non habet nisi deus dederit: sic diabolus. Eodem. 47. K L
 Inde nocetur ei, unde nocere quisque conatur. to. 8. 55. D
 Nemo malus, qui non sibi prius nocet. Ibidem. E & 62. B C
 Nocere potest homo duobus modis. tomo. 8. 55. E
 Si tantum nocere posset diabolus quantum vellet, aliquis iustorum aut fidelium in terra non maneret. Eodem. 137. M & seq.
 Homo duobus modis nocet, quantum in ipso est, aut faciendo miserum, aut deserendo miserum. to. 8. 245. H I
 Sibi prius nocet qui vult aliis nocere. Ibidem. I K
 Diabolus nulli nocet, nisi permissus a deo. to. 8. 246. L
 Nocendi cupiditas sola remanet malis, sed vt nocet datur potestas. Eodem. 265. E
 Quomodo nulli nocet qui sibi non parcat. Ibidem. 349. M
 Nocendi potestas quare diabolo detur. to. 8. 263. E F
 Quaecumque nobis nocent, nostro vitio & non sua natura nocent. to. 9. 252. G
Nodotus.
 Nodotus. to. 5. 32. M
Noe.
 Noe arca, typus Ecclesiae. to. 4. 221. F
 tomo. 6. 57. D & sequentibus. copiosè.
 Vide, Arca.
 Noe. to. 5. 125. M
 Noe quot annorum erat, cum dominus ei loquutus est. to. 5. 131. M
 Noe, in arca, fuit figura peregrinantis cluistatis dei. to. 5. 132. B C
 Noe audatus quid significet, & duo filij eius portantes pallium aueris vultibus ad patrem operiendum. to. 5. 133. L & seq.
 Noe benedictio, & maledictio, facta filiis, quid significet. Ibidem.
 Vtrum

Vtrum de filiis benedictis Noe potuerint nasci mali filij: & de filio maledicto, vtrum aliqui potuerint esse tempore diuisionis linguarum. to. 5. 136. K L
 Noe vna domus. to. 5. 137. H
 Noe Propheta fuit. to. 5. 170. H
 In arca Noe varia animalia, diuersitatem credentium in Ecclesia significant. tomo. 6. 57. F G
 Arca Noe quare vno cubito consummetur. Ibidem. G H
 Noe a medio filio derisus, quid signet. tomo. 6. 58. B C
 De tribus filiis Noe, tanquam de tribus mensuris farinae, impletus est orbis. tomo. 8. 252. L
 Noe, qui arcam rexit in diluuiò, rectores Ecclesiarum significat. to. 8. 335. C
 Noe charitatem omnia tolerantem possedit. tomo. 9. 227. H I. to. 10. 145. M & seq.
Noema.
 Noema. to. 5. 129. I & fo. seq. E
Noetiani.
 Noetus haeresiarcha, a quo Noetiani, Christum ipsum esse patrem & spiritum sanctum docebant. to. 6. 4. L
 Noetiani, iudem Sabelliani. Ibidem. 5. A
 Qui & Patripassiani. Ibidem. A B
Nola.
 Nola a Barbaris capitur, & vastatur. tomo. 5. 4. M
Nomen.
 Nomen dare, quid. to. 1. 35. G
 Nomen verbum est, & omnia verba nomina. to. 1. 123. K L & seq. plura.
 De nominibus non laborandum, quum res constat. to. 1. 132. A. to. 2. 160. B
 Nomen, quasi notamen. to. 3. 110. M
 Nomen non propter se, sed propter id quod significat, nomen est. tomo. 8. 14. C
 Vide, Verbum.
 Nomina animantium generaliter. tomo. 3. 121. B & seq. & 141. L
 Adam omnibus animantibus nomina indidit. to. 10. 145. E
 Nomina regum Romanorum. tomo. 5. 24. L & sequentibus.
 Nominis similitudo Tarquinio nocuit. Eodem. 16. A
 Nomen impiorum debetur. tomo. 8. 13. K L
 Habemus nomina quaedam apud deum, vt nouerit deus nomina nostra. Eodem. 369. K
 Abraham tribus nominibus sub tribus temporibus appellatus est: excelsus scilicet, pater excelsus, & pater multarum gentium. to. 10. 298. K & seq.
Nomen dei, & Christi.
 Nominis dei sanctificatio. to. 3. 27. K & fo. seq. K & 186. L. to. 4. 272. L
 Nomen domini ubi sit magnum. tomo. 4. 272. L
 Nomen Christi, multos infideles eripuit a morte temporalis: ad quod debemus confugere, vt euadamus poenas aeternas. tomo. 5. 2. D
 Nominis Christi odore, totus mundus repletus est. Eodem. 142. M
 Nominis Iesu Christi crucifixi cultus, coepit in Hierusalem. to. 5. 176. A
 Nominis dei cognitio. to. 8. 14. C
 Nihil melius inuenitur quam nomen do-

IN DIVVM AVGVSTINVM.

mini, ideo confitendum. Eodem. 113. F
 Nomen domini locudum amantibus super omnes iocunditates. to. 8. 111. E
 Si tu quaeris nomen dei, quaerit & ipse nomen tuum: si tu neglexeris nomen dei, delect & ipse nomen tuum. Eodem. 223. B
 Nomen Christi fama eius est, & quod primo paruum, modo magnum factum est. tomo. 8. 240. M
 Nomina diuina. to. 9. 155. K & seq.
 Nomen domini, quomodo nobis prodest. tomo. 10. 9. C
 Nomina quae substantiam, potentiam, vel essentiam in diuinis significat, omnibus personis aequaliter conueniunt. tomo. 10. 140. E
 Nomen domini, quid. to. 10. 175. K
Nonaginta.
 Numeri nonagesimonomi mysterium. tomo. 10. 64. G Vide infra, Numerus.
Nondum.
 Nondum, & non adhuc. to. 10. 12. B
Notarii.
 Notarij a notis appellati. to. 3. 9. C
 Notarij olim dispensationes excipiebant. to mo. 1. 93. H & fo. 97. D & F & L & 105. L
 Et in Possidonio. tomo. 2. 143. H & 153. A & 160. G & M
 Notariorum stylum, Pascentius timebat. tomo. 2. 162. M
Noscere, Notitia.
 Deus quomodo nouit, & non nouit aliquid. to. 2. 34. F & 38. D E
 Certior nostra notitia intus est. Eodem. 6. K
 Illud noscimus quod credendo inconcussè retinemus. Eodem. 112. D E
 Omnia, antequam fierent, in notitia dei. tomo. 3. 130. B C. to. 6. 140. F
 Cur sicut notitia mentis est proles, non est amor partus eiusdem sit. to. 3. 83. G
 Notiones. to. 5. 66. M
 Nostre dei, quid sit. tomo. 8. 3. I K & 356. C
 Deus sic noscit, quia cognoscentes facit. tomo. 8. 60. C D
 Quomodo nouerit occulta cordis & requiratur. Eodem. 86. K L
 Alia est notitia dei, alia hominis. tomo. 8. 104. C
 Omne nouit deus quod creauit, & antequam crearet. Ibidem. D
 In notitia dei quomodo sint futura & praeterita. to. 8. 104. D
 Vtrum omnia nouerit dominus. Eodem. 112. A
 Quod nouerit omnia & ordinauerit. to. 8. 168. L M
 Cum omnia nouerit, quomodo quosdam dicit se non nouisse. Eodem. 246. B C
 Christus quadam notitia nouit peccatum, & quadam notitia non nouit. to. 8. 298. L
 Seipsum nosse quemadmodum homo sibi debet innotescere, non omnium hominum est. Ibidem. 252. F G
 Quomodo notus deus esse non possit, nisi ei qui in Iudaea fuerit. Ibidem. 180. L
 Notus Christi, quomodo longè facti sint. to. 8. 211. D E
 Christus secundum hominem notus Iudaeis, non autem secundum deum. to. 9. 55. C
 Christus quomodo nota fecit discipulis quaecumque a patre audiuit. tomo. 9. 98. D & sequentibus.

Deus aliter nouit iustos, & aliter peccatores. to. 10. 161. K
 Notitia dei qui sint indigni. Ibidem.
 Quare dominus interroget, cum ipse omnia noscat. to. 10. 179. L
Nostrum.
 Quid in nobis nostrum, quid dei. to. 10. 65. L & 66. B C
Nothus.
 Nothus. to. 10. 3. I
Nouacula.
 Nouacula acuta quae res superfluas tollit, quid significet. to. 8. 109. L M
 tomo. 10. 6. C
Nouatiani.
 Nouatiani negant penitentiam post baptismum. to. 2. 105. D
 Contra Nouatianos plura. tomo. 4. 180. G & sequentibus.
 Nouatiani error. to. 4. 210. B
 Nouatiani dici volunt Cathari. to. 6. 4. M
 Vide, Cathari.
Nouum.
 Nouitates haereticae fugiendae. tomo. 1. 158. H I
 Nouitatis appetitio quid pariat. tomo. 1. 175. I
 Nouitas vitae. to. 2. 116. I K
 Nouum nihil apud deum. to. 3. 236. A & D
 Noua sunt antependa. to. 5. 186. I
 Noua sunt omnia. to. 6. 55. D E
 Noua molientes, contra consuetudinem Ecclesiae, notantur. to. 7. 84. H I
 Noui semper esse debemus. to. 8. 32. B
 Nouitas non omnis prophana. to. 9. 104. E
 Nouitates verborum vitentur. Ibidem. F G
 Nouum quod fecit dominus super terram. to. 10. 127. D
 Noua caelo ventura progenies, multis antea nunciabatur indicis. Ibidem. L
 Christus nouus homo, mandato nouo, fecit hominem nouum. to. 10. 141. B C
 Factus est nouissimus Adam in spiritu viuificantem. to. 5. 111. D E
 Quae sint nouissima & antiqua quae nouit dominus. to. 8. 346. F
 Quae sint nouissima nostra. to. 9. 219. C D
 Nouissimorum recordatio coëducit ad virtutes. Ibidem. D E
 Quae sint nouissima memoranda. tomo. 10. 304. A B
Nouendial.
 Nouendial, quid sit. to. 4. 29. C
Nox.
 Nox aduersitatem significat. to. 2. 121. E
 Nox, tribulatio. to. 4. 82. A B. to. 8. 3. F
 Nox mortalitatem carnis significat. tomo. 8. 20. F
 Quod significet aduersitatem seculi. to. 8. 3. B & 22. L
 Quod significet caecitatem huius seculi, aut mentium ignorantiam. Eodem. 100. D E
 Quod significet tenebras praesentis seculi. to. 8. 184. D
 Quod significet ignorantiam mentis. to mo. 8. 219. E F & 220. H I. to. 10. 23. A
 Quod significet tristitiam tribulationis. tomo. 8. 223. C
 Noctis nomine, praesens tempus designatur. to. 8. 246. L M
 Quod significet humilitatem nostrae mortalitatis.

INDEX

talitatis. tomo.8.297.D
Quomodo nox facta sit illi, qui iustificatio-
nes dei exquisiuit. to.8.297.G H
Media nocte surgebam ad confitendum, &c.
quomodo intelligendum. Ibidem.
& sequentibus.
Nox quomodo illuminetur in delictis no-
ctis. Eodem.347.F G
Qua do illuminetur, vt dies. Ibidem. I K
Nox feru ire debet diei, non nocti dies. to.
8.166.I
Quomodo intelligatur, Nox nocti indicat
scientiam. to.8.21.E & 177.H. to.10.133.B
Nox impiorum. tomo.9.71.A B
Nox in qua nemo poterit operari, quae est.
Ibidem. & seq.
Nox, iniquitas. to.10.14.H
Media nox, quid in Euangelio. to.10.22.A
& 23.A
In nocte, quid dicitur. to.10.90.L
Nubes.
Nubes, praedicatorum: coelum, scriptura. to-
mo.1.51.A. to.8.58.G H
Nubes, scripturae sacrae. tomo.1.185.F. tomo.
8.17.B
Nubes vnde generentur. to.3.112.H
& 120.A
Nubes sine aqua. to.4.19.C
Nubes quae ducatur praebuit filiis Israel,
taquam ignis lucebat in nocte. to.5.86.E
Et quid ea mystice. to.10.105.C D
Nubes generaliter dicuntur prophetae, si-
ue boni, siue mali. to.8.17.A.19.G H
Nubes, apostolos, & doctores Christi signi-
ficant. to.8.58.G H & 92.L
Nubes, dicuntur praedicatorum veritatis, vnde
deus conuolat miraculis, tonat praec-
eptis. to.8.123.I. to.10.106.M & seq.
Quod etiam dicantur coeli propter ful-
gorem veritatis, nec tamen aequari possunt
domino. to.8.213.B
Nubes in quibus Christus venit, quae sint.
Eodem.235.E F
Nubes, & caligo, in circuitu dei. tomo.8.
257.E
Columna nubis, in qua loquebatur deus,
quid significet. Eodem.241.K L
Nubes quomodo ascensus coeli. tomo.8.
257.E
Mandabo nubibus ne pluant, quomodo in-
telligatur. Ibidem. F
Nubes dicuntur praedicatorum veritatis: quia
habent inus terrorem & splendorem.
to.8.185.K & 257.E F
Nubes fulcitari ab extremo terrae, quid sit.
Eodem.338.E
Nubes, sanctos signant. to.9.144.K L
Nubes candida, est Ecclesia. to.9.146.L
Nubes dei, Apostolus. to.10.87.A B
Nubes, quid. to.10.105.D
Nubere, Nuptia.
Nuptiae. tomo.3.47.F & seq. tomo.10.143.B
& sequentibus.
De nuptiis & concupiscentia, ad Valerium
comitem. tomo.7.174.L M. Retracta.
tomo.1.13.K
Nuptiarum carnalium benedictio prima fa-
cta in paradiso. to.5.121.F & H I
Nuptiae institutae propter generationem.
to.6.175.C D & fo.186.E F
Nuptiae & ante lapsum. to.7.173.I
Deus nuptiarum institutor. to.7.186.L. to.
10.35.C D.

Nuptiarum celebratio, quid sit. tomo.9.
126.G H
Nuptiales ceremoniae. to.3.153.A
Nuptias septem diebus solere celebrari. to
mo.4.24.D
Nova nuptia sedere iubebatur supra Priapi
scapum. to.5.61.E F
Quid mysteria quaeque nuptiarum, & ordo
designent. to.10.143.B
Innuptiae, quae Paulo. to.4.244.K
Quae post votum nubunt, verum contra-
hant matrimonium. to.4.245.L
Quae voto soluto nubunt, dirimi non debent.
Ibidem. M
Nubere licet prius quam voueas, super-
bire nunquam licet. to.8.183.D
Virgo si nupserit, non peccat: sanctimonialis
si nupserit, Christi adultera reputa-
bitur. Eodem.142.D E
Quare viduis sit concessa nubendi facultas.
tomo.4.245.H
Nuptiae secundae non sunt malae, ostendit-
ur in Abraham. to.5.142.D E
Nuptiae iteratae non damnantur. to.4.245.A
De polygamia. to.4.246.C
Nuptiae eorum qui se ante polluerunt per
adulterium. to.6.173.F G
Nuptiarum bonitas defenditur. tomo.1.
13.K L. tomo.7.173.F G & seq. copiose.
Nuptiae, virginitati non comparandae. to.
2.164.M & seq. to.3.47.G
Nuptiae bonae. to.3.47.F & 51.L M & 53.K
& 142.H
Nuptiarum regula. to.3.142.H & seq.
Nuptiae bonae, melior virginitas. to.6.103.
B C & 176.M & seq.
Nubere non est peccatum. tomo.6.172.K
& sequentibus.
Nuptiis incontinentiae vitio medendum. to
mo.6.186.E F. to.7.236.I
Nuptiarum laus, secundum Pelagianos.
tomo.7.197.B & fo. seq. B C
Nuptiarum bonum tripertitum. to.7.234.L
De nuptiis & virginitate. to.10.77.L
Ad nuptias cur Christus venerit. tomo.9.
18.F G
Nuptiarum Chanae Galilaeae miraculum, quid
signet spiritaliter. to.9.17.C
Nuptiae factae in Chana Galilaeae: Sermo. to.
10.142.M & seq.
Christus interfuit nuptiis, & nuptiarum co-
mestiones non renuit. Ibidem. M
Maria nuptiis interfuit. Ibidem.
Non nubent, neque nubentur. tomo.5.
213.C
Nuptiae coelestes in vtero virginalli. tomo.
6.13.H. to.10.108.I
Nuptiae Christi, & Ecclesiae. tomo.8.87.I K
tomo.10.43.K & 89.C & 249.K L
Inuitati sumus ad mesam nuptiarum agni.
to.10.123.L
Considerandum saepius est quomodo ad nu-
ptias agni sumus intraturi. Ibidem.
Parabola patrifamilias, qui fecit nuptias
filio suo. to.10.249.K
Nuptiae Manichaeorum. to.6.67.B
Error Manichaei & Cataphrigum damna-
tum primas & secundas nuptias. to.10.
223.B Vide, Matrimonium.
Nudare.
Nuditas. to.3.148.L
Nudi, gratia destituti. to.3.151.M
Primi parentes nudi erant, & non confun-

debantur. to.5.120.F & seq.
De nuditate confusi, foliis ficulneis pu-
denda texerunt. Eodem.110.E
Nudipedes haeretici. to.6.6.L
Nudos vestit dominus. to.7.10.F
Nudiustertius.
Nudiustertius pro tempore praeterito. to.
3.26.G H
Numa.
Numa Pompilius, Romanus, deos colendos
instituit. to.2.41.C
Sub Numa Pompilio pax Romani imperij
tomo.4.70.D
Numa leges, & timorem deorum, necessa-
ria indicat. to.5.15.K
Numa pacem & leges condidit. Eodem.22.L
Numa Pompilius, negans diuinam prou-
identiam, procurauit multos deos ad tue-
ndum Romanos. to.5.23.F
Numa Pompilius morbo interit. Eodem.
25.A
Numa hydromantia videbat deorum ima-
gines in aqua. to.5.63.F
Numa fuit secundus rex Romanorum, post
Romulum. to.5.165.L
Numeria, dea. to.5.34.F
Numerus.
De numeris plura in libris de Musica. to.
1.90.G & seq.
De numeris spiritalibus, & aeternis. Ibi-
dem. K
De numeris corporalibus, & spiritalibus,
mysteria. tomo.1.4.D & seq.
Numeri corporales futuri etiam post re-
surrectionem. Ibidem. D E
Numeri lectorem suauant. to.1.13.A
Numerorum vtilitas, in disciplinis, Eodem,
111.K & seq.
Numerorum cognitio vtilis. to.1.146.A B
Etiam artificibus. tomo.1.148.F G
& sequentibus.
Numeri laus. to.1.147.D E & seq.
Numerus erigit animum. to.1.148.F
Numeratur populus. to.3.166.L
Numerorum cognitio necessaria. tomo.3.7.
I M & sequentibus.
Numerorum ac temporum ratio in scriptu-
ris. to.3.15.B C & 18.F & seq. 1.8.102.M
& sequentibus. copiose.
Numeri finiti, pro infinitis, & omni tempo-
re. tomo.3.15.C
Numerus, pondus, mensura. tomo.3.89.B &
123.I & sequentibus. plura.
Numeri in scripturis sacratissimi. tomo.
4.27.M
Numerus omnis, pondus, & mensura, est a
deo. to.5.44.D
De numero perfecto, imperfecto, & super-
abundanti. to.5.98.M & seq.
Numeri ratio non est contemnenda. Eo-
dem.99.A
Numeros esse infinitos, ostendit. to.5.105.
D & sequentibus.
Numeris deum fabricantem mundum Pla-
to dicit. Ibidem. E
Nullus numerus potest esse par alteri. Ibi-
dem.
Numerus angelorum est nobis incognitus.
tomo.5.123.L
De numero quadrato. Eodem.127.L
& sequentibus. Numerus

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Numerus pluralis, in scriptura, aliquando
accipitur pro singulari. to.5.143.K. to.8.
183.L
Singularis, pro plurali. tomo.8.197.M. &
277.B C
Numerus temporum ab Aegyptiis suppu-
tatus. to.5.102.M. & seq. & fo. 158.D E
De numero solido quadrato, scilicet mille-
nario. to.5.187.M
Numerus in scriptura, non semper ponitur
sicut fuit, sed aliquando minor: & eius-
dem ratio. to.5.139.K. & 190.E
Deus non sic numerat quomodo tu. tomo.8.
255.A
Omnes secum regnatos, omnes aggregan-
dos corpori vniuenti sui numeratos ha-
bet deus, & numerat eos: qui indignus
est, nec numerabitur. Eodem.369.K
Ille qui numerat multitudinem stellarum,
numerari non potest. Ibidem.370.A B
Quicquid numeratur, numero numeratur:
& numeri non potest esse numerus. Ibi-
dem. B C
An possit intelligi numerus sine numero.
to.8.72.H
Est numerus, & super numerum & supernu-
merarij qui dicantur. Eodem.76.M. &
369.K
Super numerum multiplicari: quid sit. to-
mo.8.326.K L
Per numerum. 1000. & 100. & alios multos
potest vniuersitas significari. to.5.193.M
De numeris annorum qui latent in semini-
bus, quod explicantur in formas mate-
riales operatione dei. Eodem.215.A B
De numeris in quibus harmonia interior no-
stri corporis constat. Ibidem. I K
Numerus iustorum certus. to.7.96.G
Ratio dupli ad simpli, per alios numeros.
to.3.68.H
Numeri binarij mysterium. to.9.33.E F
Numeri ternarij mysterium. to.3.7.M. to.4.
77.L. to.8.8.A B. & 260.B. & seq.
Numerus ternarius perfectionem signifi-
cat. to.4.269.E F
Numeri quaternarij mysterium. to.4.77.L
& fo.129.B. & seq. & 131.D. E. to.8.8.A
Numerus quaternarius quid significet. to-
mo.8.8.A. & 260.B C. & 345.G H
Numeri quaternarij mysterium. to.4.53.G. in
principio. & to.8.102.M. & seq. & 373.A
Numeri sexti mysterium. to.3.68.H I. & seq.
Numeri senarij perfectio. to.3.123.D. & fo.
seq. B. to.5.98.M
Numeri septenarij mysterium. to.4.56.L.
& 61.K. & 63.C. to.8.193.F. & 307.C. &
372.E F. & 380.I
Numerus septenarius spiritus sancto dedi-
catus. to.3.129.A. & to.4.289.A
Numerus septenarius perfectus. to.2.116.K
to.5.99.B. & seq.
Numerus septenarius cur mortuus exhibea-
tur. to.4.29.C
Numerus septenarius ad mundationem spi-
ritalem pertinet. to.4.56.L
Numerus septenarius, vniuersitatis. to.4.
63.C. & 289.A
Octauae mysterium. to.2.118.E
Numerus nouenarius imperfectus. tomo.4.
81.L
Numeri denarij mysterium. to.3.7.M. & fo.
seq. A. to.4.128.L
Numeri denarij perfectio. tomo.4.77.K. &

92.D. & 129.D
In numero denario lex figuratur. tomo.8.
381.B C
Numeri vndenarij transgressio. to.4.77.K
& 92.D. to.5.130.E
Numerus duodenarius perfectionem signi-
ficat. to.8.132.F
Numerus duodenarius perfectus. Ibidem.
& 209.D. E. to.5.130.F. & 186.M
Quod numerus duodenarius magnum con-
tineat sacramentum. tomo.8.260.C D. &
275.K. & 314.M
Numeri decimiquinti mysterium. Eodem.
217.D. E. & 380.M
Numeri decimiseptimi mysterium. tomo.2.
119.D. & seq.
Numero vigenario adolescentium aetas si-
gnificatur. to.4.53.H
Numerus vigesimusseptimus reddit soli-
dum quadratum ternarium, vt tria ter du-
cta sunt nouem. to.5.164.K L
Numeri quadraginti mysterium. tomo.2.
118.L. to.3.7.L. & 69.B. to.4.28.M. & 91.
L. & 129.B. to.8.233.I. to.9.33.A
Numerus quadragenarius indicat integri-
tatem seculorum. to.8.233.I. & 281.D. &
381.B
Numeri quadraginta sexim sexti templi extructi
allegoria. to.3.68.L M. to.9.21.D.
Numeri quinquagenarij mysterium. to.2.
119.A B. to.3.7.L. tomo.4.129.D. tomo.8.
381.A B
De significatione numeri quinquagenarij.
to.8.281.D. & 381.A
Cur numerus quinquagenarij in quadra-
ginta & decem dominus partitus sit. Eo-
dem.381.B
Quid significetur in numero decem & se-
ptem. to.8.103.C
Quod in numero septuaginta & octoginta
annorum, qui simul sunt centum & quin-
quaginta, spirituale aliquid innuatur. Ibi-
dem.217.C D
Numerus septuaginta annorum captiuitatis
Israel, quid figuret. tomo.8.282.A. &
320.H I
Numeri. lxxvij. mysterium. tomo.4.77.I K.
& sequentibus. & fo.92.D
Numerus centum quadraginta trium psicium.
to.4.129.C
Numeri centesimi quinquagesimi myste-
rium. to.8.217.D. & 381.B
Numeri trecentesimi mysterium. Eodem.
156.C D
Numeri millenarij perfectio. to.8.267.B C
Numisma.
Numisma Caesaris. to.4.106.H
Numitor.
Numitorius.
Numitorius sparris visceribus interfijt. to-
mo.5.29.C
Nummus.
Nummus.
Nunciij.
Nunciij, in scriptura, qui dicuntur. to.10.122.B
Nundinarius.
Nundinarius diaconus degradatus. tomo.2.
151.G. & 155.F
Nurus.
Inter nurum & socerum memorabilis be-
neuolentia. to.1.36.C D

Nurus synagoga, Ecclesia. to.8.89.A B
Nurus quomodo diuisa aduersus socrum.
Ibidem.
Nurus Christi dicitur plebs de gentibus. to
mo.8.88.M. & seq.
Nutrientes.
Nutrientes qui. to.10.20.L
Nutus.
Nutus oculorum, est hypocrita & simula-
ti. to.8.57.C
Nux.
Nux habet in se trinum substantiae vnioune.
to.10.124.H
Nymphae.
Nymphae & lymphae. to.5.40.B
Obduratio.
Obduratio impiorum. to.2.96.H.
& fo. sequentibus. C D
Obduratiois causa. to.4.30.D E.
& 1. & 59.K. & 66.M
Obdurare dei, quid sit. to.3.43.A. t.4.146.I
& 234.H
Obdurat quos vult deus. to.6.138.E
Obdurationis & misericordiae pugna. to.9.
226.D E
Obduratio quomodo generetur. t.10.171.K
Et vnde. Ibidem. & seq.
Obdurari Pharaonem, quod fecerit. t.10.172.A
Dominus dicitur obdurare cor Pharaonis,
quod eum permittit labi in profundum
malorum. Eodem.171.L
Obduratur qui a domino castigari non me-
retur. Ibidem. I K
Quare deus non omnes ita misericorditer
flagellat, vt nullum contra se obdurari
permittat. Ibidem. M
Remediū contra obdurationem. t.10.172.C D
Obedientia, Inobedientia.
Obediendum est praepositis, ne offendatur
deus. to.2.106.K
Obedientiae initium. Eodem.174.C & seq.
Obedientiae quantum bonum. to.3.138.L. &
fo. sequentibus. A B. & 238.I. & fo. seq. G. to.
10.29.G H
Obedientiae singulare exemplum Christus,
to.3.140.E
Obedientie munere homines ad angelicam im-
mortalitatem transibunt. Inobedientes autē
mors plectet damnatione iustissima, vt
similes fiat bestis. t.5.106.F G. & 107.E
Ad obedientiam purae & simplicis boni co-
mendandum, prohibitum est ligni scien-
tiae boni & mali. to.5.112.F
Obedientia commendata est in praepo: quae
virtutis est mater, & quodammodo cu-
stos omnium virtutum. to.5.119.C D
Obedientia exaltatur cor ad dominum. Ibi. G
Obedientia secundi hominis. to.5.120.A
Abrahae magna obedientia. Ibidem.119.M.
& sequentibus.
Vt obedientia probaretur seculis in not-
tiam preferenda, non tetatur Abraham
a deo de filio immolando. to.8.212.I
Obediendum est, non disputandum, diuino
intonante praepo, sicut Abraham fecit.
Ibidem. K L
Abraham forma est obedientiae. to.10.298.H
Obedientiam, & fidem, ostendit plus vale-
re, quam continentiam. to.5.142.I
Obedienti in patria, corporis respectu aie,
ranta erit suauitas & facilitas, quanta vi-
uendi regnandiq; foelicitas. Eodem.185.F
t t Obedientiae

INDEX

Obedientia bonum malus est quam continentia. to. 6.17.4.L
 Obedire non debet patri filius in eare sola, si, &c. to. 8.16.4.I
 Omnis inobedientia culpatur in comparatione filiorum Ionadab. Ibidem, L M
 Et eorum obedientia. Ibidem.
 Nihil tam expedit homini quam obedire. to. 8.167.L
 Obedientem deus voluit esse hominem, non contradicentem. Eodem. 168.M
 Sola obedientia tenet palmam, sola inobedientia inuenit poenam. Ibidem, 169.A
 Obedientia promissionem non auditio, sed tentatio probat. to. 8.187.H
 Custodienda est obedientia, ut percipiatur sapientia, & percepta sapientia non deseratur obedientia. Eodem, 301.M
 Christum pia obedientia imitemur. tom. 9. 97.L
 Nihil magis deo placet quam obedientia. to. 9.205.L
 Obedientia ad ceteras virtutes comparatio. Ibidem, M
 Patribus nostris exhibenda est obedientia. Ibidem.
 Maioribus nostris quatenus obsequendum. to. 10.5.H
 Ordo obsequendi. Ibidem.
 Obedientia signum est timoris. to. 10.162.L
 Qui magis hominibus quam deo obediunt in aeternum peribunt. to. 10.247.B
 De obedientia ad sacerdotes faos: Sermo. to. 10.280.H I
 Obedientia omni sacrificio preponitur. Ibidem, I.
 De obedientia: Sermones duo. to. 10.282.C & 307.B
 Omnes creaturae, praeter hominem, obediunt deo. to. 10.282.C D
 Quare obedientia melior est, quam victima. Ibidem, D
 Non omni praecipienti in omnibus obedendum. Ibidem.
 Obedientia fit solum de iustis, & honestis. Ibidem, D E
 Obedientia signa. Ibidem, E
 De inobedientia, & negligentia: Sermo. to. 10.285.I
 Obedientia commendatio. to. 10.294.K L
 Obedientia fructus. Eodem, 307.B C
 Obelisci quare additi septuaginta. to. 2.12.H to. 4.28.B
 Obex. to. 2.20.D
 Oblatio. Oblatio que fit pro quiescentibus, an aliquid eorum conferat animabus. to. 4.153.H Vide, Sacrificium.
 Oblatio altaris. tom. 1.10.L. to. 2.57.K L & 62.I
 Offerre quid debeant Christiani. to. 5.74.C D. to. 8.108.G
 Vide, Offerre.
 Quanto maior est oblatio, tanto eminentior est sanctificatio. to. 10.193.B
 De Oblatione, & reminiscencia, Platonis error. to. 1.2.C D & M, & seq. Vide, Memoria.
 Oblivisci dei, quid sit. to. 3.104.L. & 236.M.

to. 4.234.H
 Oblivio precepti. to. 3.151.I
 Oblivio duplex est. to. 5.218.A B
 Oblivio non cadit in deum. to. 8.14.F. & 17.1. & 296.K L
 Obscenitas. Obscenitates quibus mater deorum a cultoribus suis honorabatur. to. 5.12.B. & seq.
 Obscurum. Obscurum sibi ipsi Augustinus. to. 1.2.D
 Obscurum, & ambiguum, differunt. to. 1.61.I
 Obscurorum tria genera. Ibidem, K
 Obscura loca apertioribus explicanda. to. 3.13.L
 Obscuritas vitanda. to. 3.17.L
 Obscura difficultate sua hortantur ut pulsemus. to. 10.28.H I
 Multa saepe verbis dicta obscurantur, cogitata aperiantur. to. 10.109.H
 Observantia. Observantia quid Ciceroni. to. 4.125.H
 Contra eos qui observant proximos ut arguat, non ut imitentur. to. 8.80.I. & 119.I K
 Obsidio. Remedia contra diaboli obsidionem. to. 10. 173.E F
 Obstetricis. Obstetrices Hebraeae non mentitae sunt. to. 4.12.A B. & seq. & 29.F
 Obstetrices integritatem virginum aliquando manu explorant. to. 5.6.K
 Obstetrices Aegyptiorum pie sunt mentitae. to. 10.172.F
 Pharao iubet obstetricibus masculos Iudaeorum occidi. Ibidem, F
 Obstetrices preceptum dei regis precepto praeposuerunt. Ibidem.
 Obstinatio. Obstinatorem deus non facit instigando, aut inspirando, sed deserendo. to. 8. 190.C D
 Obuiam. Obuiam ire sponso. to. 10.22.L
 Obumbratio. Obumbratio virtutis dei. to. 4.208.E
 Occasus. Occasus Christi passio fuit. to. 8.263.C D
 Occidere. Num peccet qui metu occiderit hominem. to. 1.140.K
 De his qui sibi necem consciscunt. Eodem. 152.C
 Omnia orta occidunt, & aucta senescunt. to. 2.22.C. in fine.
 Spontanea mors. to. 2.64.K. to. 7.59.G
 Occidere seipsum insontem, magnum scelus est. to. 2.48.G
 Quid de Razia, in Machabaeorum libris sentiendum sit, qui seipsum occidit. tom. 2. 64.M. & seq.
 Occidi potius eligat clericus, quam occidendum iudici tradere. to. 2.132.H
 Vtrum liceat aliquem occidere, ne ab eo occidatur: vel si liceat sine interfectione repellere. to. 2.144.M. & sequen. & fo. seq. uent. I
 Occidere non licet aliquem. to. 2.145.I
 Vtrum iustus debeat occidere malum. Eodem. 153.G
 Non occidit iustus. Ibidem.
 Occidi fas non est suggestionibus episcopi

reum. to. 1.166.F
 Qui seipsum occidit, in aeternum moritur. to. 2.172.A B
 Necem nobis inferre non debemus. to. 3. 236.C. to. 5.7.G
 Impatientia sibi manus adferentium. to. 4. 243.A
 Occidentes semetipsos. to. 5.6.G
 De morte voluntaria ob metum poenae, siue dedecoris. Ibidem, H
 Occidens semetipsum, homicida est. Ibidem.
 Occidere hominem, priuata potestate, etiam nocentem lex nulla concedit. Ibidem.
 Romani post patrata facinora, nec quenuquam sceleratum indemnatum impune uoluerunt occidi. to. 5.7.B C
 Occidentium se poena, secundum poetas. Ibidem, C D
 Romana mulier, laudis auida, puduit, & se interemit. Ibidem, D E
 Nullam esse auctoritatem, que Christianis, in qualibet causa, ius uoluntariae necis attribuat. to. 5.7.G. & seq.
 Occidi animalia dicentes prohiberi in mandato. Non occides: dicant etiam prohiberi de plantis, quae uiuunt vegetatiue. Ibidem.
 Occidi quando liceat hominem. Ibidem, I
 Quod non occidit reum mortis, exhibens ministerium deo mandanti, vel legi. Ibidem.
 Publica potestas non facit contra preceptum dei, Non occides: si sceleratos morte puniat. Ibidem.
 Mors voluntaria, nunquam ad animi magnitudinem pertinere potest. Ibidem. K L
 Occidit seipsum Theobrotus, desiderio uitae futurae. to. 5.7.K L
 Scelus damnable se occidere. to. 5.8.G H. & fo. seq. A B
 Occiderunt seipsas aliqua foeminae tempore persecutiois, quas Ecclesia uenerat pro sanctis. to. 5.8.I
 Occidere seipsum quibus de causis liceat. Ibidem, & sequent.
 Vtrum propter peccati declinationem, mors spontanea appetenda sit. Ibidem, L M. & sequentibus.
 Occidens alium corporaliter, seipsum occidit spiritaliter. to. 5.28.C
 An fas sibi mortem consciscere. to. 7.77.A
 Gur deus occidi permisit filium suum ab iniquis. to. 8.138.F G
 Nemo animam suam occidere debet, pro salute alterius. Ibidem. 6 M
 Se prius occidunt in anima, qui alios occidere uolunt in corpore. Eodem. 62.L
 Non minus fuit occidere Christum manibus, quam tradere ad occidendum. to. 8. 122.K. & seq. & fo. 141.L M
 Qui occiderit innocentem iniquum facit, & quare hoc permisit deus. Eodem. 138. D E.
 Aut occide iniquitatem, aut occideris ab iniquitate. to. 8.142.D
 Occidat aliena iniquitas tuam carnem, dum seruet ueritas animam tuam. Eodem. 194.K L
 Occidere seipsum semper a domino prohibitum est. to. 9.81.F
 Vide, Interficere.
 Apostolos interficiens, quomodo obsequium arbitrat se praestare deo. to. 9.101.H I. & sequent.
 Quare

Quare dominus uoluit occidere Moysen reuertentem iussu suo in Aegyptum. to. 10.171.A B
 Homo non occidatur qui emendari disponit. to. 10.175.F G
 Occidunt tria capitaliter. Eodem. 189.B
 Occulta. Occulta modo, olim reuelabuntur. to. 3. 42.H
 Occulta dei quatenus nobis cognita. to. 3. 237.L Vide, Scrutari, & Arcana.
 In occulto mali esse coeperunt, ut in aperta inobedientiam laberentur. to. 5.119.E
 Occulta filii, quae sint. to. 8.113.C D
 Deus quod misericorditer occultat, misericorditer differt. Eodem. 60.F G
 Occultare se aliquando licet fidei, exeplo Christi. to. 9.52.C D
 Omnia quantumuis occulta, semper deo patent. to. 10.158.H
 Occulta dei iudicia, circa obdurationem. to. 10.172.A B
 Oceanus. Oceani doctrina ac probitas laudata. to. 2.20.L
 Oceanus, deus Neptunus. to. 5.60.K. in fine.
 Oceanus. Eodem. 103.G
 Ocium, Ociosis. Ociosis deum cognoscent. to. 1.163.A
 Ocium bene collocandum. to. 2.77.D E. & 114.E
 Ocium quomodo defendant monachi. tom. 3.175.G
 Ocium quibus concedi possit. to. 3.179.C
 Ab ociosis Euangelium non recte intellectum. Ibidem, F
 De ocio monachorum. Ibidem. 180.F. & sequen. plura.
 De ociosis iocis festiui. Ibidem. 179.I
 Ocium Christiani. to. 3.237.A
 Vita ociosa. to. 5.177.B C
 Ocium sanctum quaerit charitas ueritatis: negocium iustum suscipit necessitas charitatis. Eodem. 183.C
 Ociosis nec sic quisque debet esse, ut in eodem ocio uilitatem non cogitet proximi: nec sic actuosus, ut cõtemplationem non requirat dei. Ibidem, B
 In ocio quid delectare debeat. Ibidem.
 Quod ocium negat quantum mali sit. to. 8. 167.B C
 Nihil dei seruis ociositate peius. to. 10. 279.A
 Ocium non est aliud quam uiui hominis sepultura. to. 10.285.M
 Ociositatis incommoda. Ibidem, M. & seq.
 Omnes creaturae, & coelestes, & terrena, praeter hominem ocium fugiunt. to. 10.186.B
 Formica debet cedere in exemplum ociosis. Ibidem, B C
 Exempla ociositatis. Ibidem, C
 Octauus. Octauus caput in rostris ponitur. to. 5.29.C
 Ocho. Octauae mysterium. to. 2.118.D E
 Octaua, diem iudicij aut aeternitatem significat. to. 8.7.K. & seq. & fo. 17.E F
 Octauae paschae, dicitur octauae infantium. to. 10.208.F
 Oculus. Oculorum illecebrae. to. 1.41.F. & 170.F. & 191.B C

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Oculus animae mens est. Eodem. 116.L
 Oculi non figendi. to. 1.191.B. to. 2.106.B
 Oculus impudicus, impudicus cordis nuncijs. to. 1.191.B C. to. 2.106.B C
 Oculi cordis. to. 2.108.F G. & 112.F G. to. 4.278.D. to. 6.128.D. to. 9.35.H I. to. 10.18.B. & 23.M
 Oculorum carnalium acies, & celeritas. to. 3. 127.H
 Oculi primorum parentum quomodo fuerint aperti. to. 3.151.K. to. 5.114.F. & 120.G. & seq.
 Oculi pro intentione. to. 3.180.E. to. 4. 275.D. to. 7.224.D
 Oculi dei. to. 4.237.E
 Per oculum dextrum abiscendum, quid intelligendum. to. 4.266.H. & seq.
 Oculi amicus dilectissimus. to. 4. Ibidem. I
 Oculi, contemplatio. Ibidem, I. in fine.
 Oculorum apertio pro animaduersione, siue attentione. to. 7.152.F. & 175.G. & 188.K
 Oculis clausis pugnare. to. 7.6.A
 Oculi quomodo sit naturae igneae. tom. 5. 111.K
 Oculi uidet extra mittendo. tom. 5. 217.C. & sequent.
 De oculorum beatorum uirtute. Ibidem, D
 Oculi quando turbetur, aut extinguatur. to. 8.37.K. & 61.E
 Leua oculos tuos semper in deum, ut firmet super te oculos suos. Eodem. 43.M
 Oculi domini non solum super iustos, sed etiam super facientes malum. to. 8.53.E F
 Tria turbant oculum carnis, sic & oculum cordis. Eodem. 78.C D
 Oculi carnis fenestrae sunt mentis. to. 8.82.F
 Non sunt figendi in pulchritudinem carnis alienae, nec sunt de perueria simplicitate securi. to. 8.106.D
 Oculum ira turbat, odium extinguit. Eodem. 81. & 115.H. in fine.
 Oculi Christi quomodo defecerint, sperando in deum. to. 8.158.M
 Si tollantur oculi carnis alicui, miser dicitur: si perdat oculos mentis, & circumfluant temporalia, scilicet appellatur. Eodem. 161.I
 Oculi Christi languentes praenopia, qui sint. to. 8.211.E
 Oculi dei nemo uitare potest. Ibidem. 228.F. in fine.
 Ante oculos habere, quid sit. to. 8.245.I
 Quos oculos Dauid averti petit, ne uideat uanitatem. to. 8.295.B C
 Oculorum uox est desiderium orationis. Eodem. 300.E
 Oculorum concupiscentia non cogitat deum. to. 9.135.H
 Oculi, precepta dei sunt. to. 9.142.K L
 Interiores oculi. to. 10.8.C
 Oculi turbatus & extinctus differunt. to. 10.15.L
 Oculi quos requirit Christus. to. 10.17.L. & seq.
 Philippi oculus non sanus. Ibidem, L M
 Oculi sauciatus absens est, luce praesente. to. 10.18.B
 Oculi cordis lux, iustitia. Ibidem.
 Oculi ad quid factus. Ibidem.
 Oculum cordis quid turbet. Ibidem, B
 Adam, quod a conspectu dei fugerit, habebat oculum saucium. Ibidem, C
 Oculi interior & exterior. to. 10.18.C

Oculus sanus, pura conscientia. Ibidem.
 Oculos quantum diligamus, & solis aspectus quid nobis. Ibidem.
 Vbi sanetur oculus saucius. to. 10.19.A
 Oculi in nostris rebus non interrogadi, sed cor. to. 10.23.L M
 Oculorum in quinque sensibus, principatus. to. 10.29.B C
 Oculorum paupertas, & memoria uis. to. 10.32.B C
 Oculo cordis puro deus attingitur, sed non comprehenditur. Ibidem, C
 Oculi & aures & ceteri sensus interiores, veri iudices. to. 10.76.A B
 Odium. Odium quid. to. 10.92.E. & 115.L
 Odium, aduersum parentes, quale. to. 1.7.C
 Odium literarum, & amor iustus in pueris. Eodem. 16.G H
 Odium in proximum. to. 1.17.I K
 Odium est ira inueterata. to. 2.142.D. & seq.
 Omnes odit, qui malos odit. Eodem. 51.D
 Odiendi sunt parentes. Eodem. 29.F. & seq. to. 4.254.F
 Quomodo debeamus odire animam nostram. to. 2.29.H
 Duo odit in nobis deus. to. 4.253.B
 Nemo se odit. to. 3.4.B
 Odium perfectum. to. 3.236.E. to. 8.349.C D
 Odire inimicum, quomodo accipiendum. to. 4.270.D
 Odium quid, & quomodo differat ab ira. to. 4.277.B. to. 8.115.H
 Odio perfectio odit, qui naturam diligit, sed detestatur culpam. to. 5.116.F
 Quomodo deus odiat. to. 8.6.L
 Alias iustus iniustus, quam iniustus iustus odit. Eodem. 62.A
 Inique odit, qui bona sibi uolentem odit. to. 8.71.A B
 Eris deo amicus, si oderis iniquitatem quam odit. Eodem. 89.H
 Cum ceperit timere homo ne oderit quem diligebat, mortem timet, & illam quam anima occidit. to. 8.115.H
 Si nihil cuique noceas, & sic odio habeas, tunc gratis odiris. Ibidem. 159.B C
 Quod mundus odio habeat malos non gratis, & odio habeat bonos gratis. Ibidem, C D
 Vbiunque leguntur in scripturis in homines odia sanctorum, odia fuisse uictorum intelligas. to. 8.193.D
 Odium peccatorum similes nos facit deo. Eodem. 204.G
 Debes odisse quod deus odit, si amas illum. to. 8.238.H
 Odire debet praeparatores, non homines. Eodem. 245.L. & 302.H
 Sicut pij gratis amant Christum, ita impij gratis oderunt. to. 8.274.M
 Odium est crimen maximum, Christum persequens, quauis sit uoluntaria poena patientis. Eodem. 275.E F
 Qui nos propterea oderunt, quia seruius deo, non aliud quam deum oderunt, & ideo inimici eius sunt. to. 8.349.D
 Securi odimus in malis malitiam, & diligimus naturam. Ibidem, I
 Odire se, quid sit. to. 9.99.B
 Odit ueritatem, qui non uult sua facta damnari. to. 9.100.E F
 Odit patrem, qui ueritatem ab eo natam odit. Ibidem.
 et ij Odit deum,

INDEX

Odit deum, quādo credit quis hunc esse infultum. Ibidem.
 Odit gratis, qui nullum inde cōmodum reportat. Ibidem, K L
 Deus simul nos oderat, & diligebat. tom. 9. 13. E
 Odij, & veræ charitatis congressio. tom. 9. 225. B
 Deus odit mundi sectatores. Eodē. 246. F G
 Non est odiendus proximus. tom. 9. 251. D. & sequent.
 Remedia contra odium, & fauorem fratris. Ibidem, L
 Coniunctur aliquando odire qui non irascitur. to. 10. 15. L
 Exemplum. Ibidem.
 Odium, tenebræ sunt. to. 10. 15. M. & 114. C D. & seq.
 Qui alterū odit, sibi prius nocet. to. 10. 15. M
 Odij malum. Ibidem, M. & seq.
 Qui odit fratrem suum, homicida est: exponitur. to. 10. 92. DE
 Odium reatum. to. 10. 112. F G
 Odire fratrem. to. 10. 114. D. & 157. K
 Odiā retinentes in corde, ab altari debet se subtrahere. to. 10. 123. H
 Odium vitandum. to. 10. 169. F G
 Odium non referuandum. to. 10. 191. M
 Iustus non odit homines, sed tantum vitia. Eodem. 244. K L
 Qui odit proximum, odit animam suam. to. 10. 10. 254. F G
 Qui vnum hominem odio habet, quicquid deo obtulerit, totū perdet. Eodem. 256. M. & sequent.
 Odio habens inimicum, attendit quid fecerit homo, & non considerat quid ipse fecerit deo. Ibidem.
 Qui odium in corde portat, secundus diabolus est. to. 10. 292. A
 Detestatio odij. Eodem. 303. B
 Odor.
 Odor bonus, fama bona. to. 3. 12. H. & 239. A. to. 7. 8. M. & seq. to. 9. 80. A B
 Odor Christi, prædicatio veritatis. tom. 3. 240. M
 Odor Christi, alijs in vitā, alijs in mortem, to. 7. 101. G. to. 9. 80. A B
 Bonus odor Christi omnes fideles. to. 8. 23. I
 Bono odore Christi saluum fieri hominem non est incredibile: perire bono odore, quæ ratio fit. to. 8. 90. D E
 Odorem bonum quomodo se dicit Paulus quibusdam ad vitam, alijs ad mortem. to. 9. 80. B
 Offendere, Offendicula.
 Homines non audentes offendere. to. 5. 4. G
 Qui in deum offendit, in totū mundum offendit. to. 9. 162. F G
 Offendicula quanto studio vitanda. to. 10. 5. H I. & seq.
 Minus est offendere Christum in cruce pendentem, quā in cælo sedentem. tom. 10. 73. L
 Si offensus non dimittit, quia non petitur, securus tamen orabit. to. 10. 211. L M
 Si offendens non rogat offensum, dimittat illi in animo. to. 10. 241. I K
 Offerre.
 Epulas offerentes. to. 5. 74. C
 Quod in altario offertur, ante verba domini, panis dicitur: post de prompta verba,

Christi corpus appellatur. to. 10. 25. H
 Vide, Oblatio.
 Officium.
 Officium, vox inuitata Ecclesiasticis. tom. 2. 17. D
 De officijs scripsit Ambrosius. Ibidem.
 Officiales iudicum quando non teneantur ad restitutionem. to. 2. 52. C
 Officium, & finis, quid. to. 7. 223. A
 Officium nostrum, non officio, sed sine penstandum est. to. 8. 295. C
 Officia quatuor graduum. to. 9. 177. D E
 Officia singulorum graduum. to. 9. 178. C D
 Officia hominum in culpa non sunt vt peccent, sed voluntas. to. 10. 20. E
 Publicorum officiorum administratores, & ipsorum malitia. Ibidem, F G
 Par causa docentis & audientis, sed dissimile officium. to. 10. 3. B. & seq.
 Difficile homini, in officio constituto, non offendere homines. to. 10. 103. K
 Peccat qui cogunt sacerdotes festinare, aut breuiare diuinum officium. to. 10. 251. L
 Og.
 Og interpretatur conclusio, & quid significet. to. 8. 339. C
 Ogyges.
 Ogyges rex. to. 5. 200. E
 Olea, Oleaster, Oliua.
 Ex olea nascitur oleaster. tom. 7. 177. B C. & 238. M
 Quid olea, & quid oleaster olea sterili infertus. to. 10. 164. I
 Oleaster, populus ex gentibus. Ibidem.
 Oliua solebat imponi victoribus, quod eius fructus inuētricem Mineruam tradunt. to. 5. 158. G
 Oliua solet esse in oleastro, oleaster in oliuam nunquam inseritur. to. 8. 172. G
 Oliuæ fructus charitatem significat. tom. 9. 13. H I
 Oliuæ fructifera comparatur Ecclesia. tom. 6. 16. G. & 18. A
 Oleum.
 Olei natura. to. 1. 175. A. to. 10. 22. K
 Oleum ferre quid sit. to. 2. 126. H
 Oleum, quo baptizatos vngit Ecclesia, quid signet. to. 3. 107. H
 Oleum, mysticè quid. to. 4. 130. C D
 Oleum vendunt adulatores. Eodem. 130. F. to. 10. 22. C. & 23. D
 Oleum secum portabat virgines sapientes. to. 4. 330. D. to. 8. 142. I
 Oleum quo vnctus fuit saul quid signet. tom. 5. 148. C
 Per oleum quo inungebatur reges, a quo dicebantur Christi, magnum sacramentum intelligitur. Ibidem.
 Oleum exultationis dicitur spiritus sanctus, quo vnctus est Christus. to. 6. 161. B C
 Oleum suauitatis, bona fama. tom. 7. 8. M & sequent.
 Oleo peccatoris, blanditias adulatoris significari. tom. 2. 141. F. tom. 7. 8. M. & 35. D E. & 40. E. & 51. I. & fo. seq. D. & fo. 138. M. & seq. to. 8. 353. I. & seq.
 Oleum, iusti. to. 7. 139. A
 Oleum significat spiritalem lætitiā. to. 8. 25. L. to. 10. 22. A
 Cur nō patiatu esse sub aqua. to. 8. 34. A
 Oleum visibile est in signo, oleum inuisibile in sacramento. to. 8. 89. L

Oleum significat linguam adulatorum. Eodem. 163. G. & 353. I K
 Per oleū quare significatur spiritus sanctus. to. 8. 277. B C
 Oleum significat pacem & charitatem. tom. 8. 325. M. to. 10. 22. K L
 Oleum in vasis, quid sit. to. 8. 353. K L
 Quod significet gloriationem, propter nitorem & splendorem. Eodem. 373. B
 Oleum flammis adificare. to. 9. 118. F
 Oleum quid significet. to. 10. 21. L
 Oleum qui vendant. to. 10. 22. C
 Oleum omnibus humoribus supereminet. Ibidem, K
 Oleum, conscientia bona. Eodem. 23. B
 Oleum intus ferendum. Ibidem.
 Oleum habere, & portare secum. Ibidem.
 Oleum fatuarum virgiam, laudes humana. Ibidem, C. & seq.
 Oleum vendere, quid. to. 10. 23. D
 Oleum peccatoris quid. Ibidem, & 96. K
 Oleū, adulatio & laus humana. to. 10. 111. F
 Vidua illa oleo liberata est a creditoribus. to. 10. 229. C D
 Oleum donum gratiæ signat. Ibidem, D
 Oleum charitatis bonos facit meliores, & malos ad viā veritatis reducit. Ibidē, G
 Olfactus.
 Differentia inter olfactum, gustū, & tactum. to. 7. 227. C D
 Oliuetum.
 Oliueti mons. to. 9. 57. F. to. 10. 39. I
 Olla.
 Olla tribulationem significat. to. 8. 133. F
 Olla iniquitatis. Ibidem.
 Olla spei in tribulationibus. Ibidem, H I
 Olympias.
 Olympias Alexandri mater. to. 5. 74. D
 Olympus.
 Olympi altitudo, & alia. tom. 1. 182. I. to. 3. 112. F. & 120. C. in principio. to. 4. 20. D
 Olympum montem deorum habitaculum Græcia fabulatur. to. 2. 32. B & D
 De olympo monte. to. 5. 132. G
 Olympus Episcopus, & eius de peccato originali sententia. to. 7. 203. B
 Omen.
 Omen, vox inuitata Ecclesiasticis. to. 1. 1. G
 Omnes.
 Omnis terra in scripturis. to. 3. 167. A
 Omnes, quomodo accipiendum. tom. 7. 161. H. & 184. B C. & 246. G. & 268. EF. & 291. F G
 Omnipotens.
 Patrem omnipotentem ex simbolo exponitur. to. 3. 32. D E
 Omnipotens deus. tom. 3. 42. I. to. 5. 44. D. & sequent.
 Omnipotens cur deus dicatur. to. 5. 43. L. & 199. M. & 216. A B
 Omnipotentem misit omnipotens: exponitur. Eodem. 196. C
 Quomodo deus est omnipotens. tom. 10. 215. H
 Deus pater quod est omnipotens, omnipotentem generat: homo quod est mortalis mortalem generat. to. 9. 238. K L
 Deus ideo omnipotens est, quia de nihilo fecit quæcunque fecit. to. 9. 241. A B
 Mors hominem non omnipotentem esse demonstrat. Ibidem, B
 Potest

Potest homo, siue angelus, secundum datā sibi potestatem, dici potens, sed non omnipotens. Ibidem.
 Si filium quis neget omnipotentem, & patrem negat omnipotentem. Ibidem, C
 Quis vincit omnipotentem? to. 10. 74. L
 Omnipotentia dei quare nobis necessaria. tom. 10. 187. G & seq.
 Omnipotentia dei omnes homines suscitabit. to. 10. 223. F
 Tanta est dei omnipotentia, vt cum omnes possideant, & singuli totum. tom. 10. 226. E
 Onagri.
 Onagri, agrestes asini sunt, & significant gētes. to. 8. 260. F
 Onan.
 Onan interpretatur mœror eorum. tom. 6. 95. G
 Onon.
 Onon.
 Onus.
 Alter alterius onera portate: exponitur. to. 4. 137. A & sequenti. to. 10. 80. H I & sequentib.
 Onus Christi quomodo leue sit onus. to. 8. 154. D. to. 10. 8. A B
 Onerum portandorum distinctio. tom. 10. 80. C D & seq. & 81. K
 Diuersitas infirmitatis, temporis, generis infirmitatis, faciunt vt onera nostra inuicē portare valeamus. to. 10. 80. I & seq.
 Quid nos maximè faciat fratrum onera libenter portare. Ibidem, L M
 Fructus onera inuicem portantium. 81. C D & sequentib.
 Onus suum portabit vnusquisque: exponitur. Ibidem, D & seq.
 Onera portare, quid. Ibidem.
 Onera quæ vnusquisque sua portat, peccata sunt. to. 10. 81. E
 Operiri.
 Operiri impietate, & iniquitate, quid sit. to. 8. 173. F G
 Ophei.
 Ophei innumerabiles mundos opinantes. tom. 6. 3. I & 7. D
 Ophis.
 Ophis Græcè, coluber. to. 6. 4. E
 Ophitæ a serpente dicti: colunt enim pro deo colubrum, & eundem affirmant esse Christum. Ibidem. & to. 1. 187. C
 Ophni.
 Ophni. to. 5. 147. F
 Opifices.
 Opificum labor honestus, & sanctus. tom. 3. 177. I
 Opinio.
 Opiniones perniciosæ. to. 1. 96. G. & 132. B C
 Opiniones falsæ facillè recipiuntur. Eodem. 102. L
 Opiniones defensores scripturæ torquent. to. 2. 161. F G
 Opinantes philosophi potius quàm scientes. to. 3. 35. F
 Opiniones humanae cedant verbo dei. tom. 3. 66. I & 145. D
 Opiniones veræ, falsæq. to. 3. 116. E
 Opinatores monentur. to. 3. 148. B
 Opinari, & credere, differūt. to. 4. 2. C. to. 6. 23. H & sequentib.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Opiniones noxias, quibus euascent anima, daemones suggerunt cogitationibus impiorum. to. 5. 50. H
 Opinio, & dubitatio, de quibus rebus potest haberi sine reprehensione: & etiam de quibus certam habeat Ecclesia scientiā. tom. 5. 182. M & seq.
 Nō est pro magno habendum quid homines senserint, sed quæ sit rei veritas. Eodem. 178. C
 Opposita.
 De oppositis. to. 1. 66. G & fo. seq. I
 Opprobrium.
 Non propter se, sed propter te Christus audivit opprobrium. to. 8. 159. H
 Opprobrium est quod obicit inimicus, & quomodo illud expectauerit Christus. Ibidem. 161. M & seq.
 Cur Ecclesia petat opprobriū auferri, cūm potius inde perveniat ad coronam. tom. 8. 293. H. & 295. G H
 Et quale sit opprobrium. to. 8. 295. G H
 Opprobria pati necesse est. tom. 8. 315. M & sequentib.
 Ops.
 Opes Christianorum. to. 5. 4. I
 Opis dea. to. 5. 34. E F
 Quia diues dilexit opulentiam, non invenit misericordiam. to. 10. 184. B
 Optare.
 Beatus non vult nisi quod licet optare. tom. 3. 92. L
 Nemo optat quod habet in arbitrij potestate. to. 8. 290. F
 Omnia bona optant homines, præter vitā bonam. to. 10. 17. B
 In figura optantis, mens prænunciantis intelligenda est. to. 10. 182. K
 Optatus.
 Optatus Episcopus. to. 2. 44. A & 146. F to. 7. 55. E
 Opus, Operarius.
 Opera non ex rebus, sed intentione estimantur. to. 1. 176. C
 Opus amoris, & timoris. to. 3. 238. K
 Opus idem variè imputari. tom. 4. 198. M & seq. copiosè.
 Opera naturæ nō minus miranda sunt, quàm inuitata miracula. to. 5. 200. F G
 Omnia quæ visibiliter operamur, non tantum hominibus, sed etiā deo placere debent: nec omnia quæ deo placent, etiam hominibus placere possunt quæ videre non possunt. to. 8. 152. C D
 Operum negotiatio detestanda. Eodem. 166. K & seq.
 Opera iustitiæ quæ sint. to. 8. 103. I K
 Quod solum in hac vita sint necessaria. Eodem. 104. I K
 Quando operetur dextra, vel quando sinistra manus nostra. to. 8. 111. F
 Verba, opera sunt. to. 10. 47. C
 Opera iuuant, & pressura sunt. to. 10. 21. E
 De operibus, meritis, & dono dei. to. 10. 97. G H & sequent.
 Opera carnis, & opera spiritus, quæ sint. to. 10. 166. F
 Quæ sint opera quibus Iudæi affligebantur ab Aegyptiis. to. 10. 169. L M & seq.
 Vnusquisque cuius opera & voluntates exercet in isto seculo, cū ipso erit postmodum in futuro. to. 10. 170. G

Fructus operationis. to. 10. 309. E
 Dupliciter exponitur similitudo vocationis operariorum. to. 10. 48. L M & seq.
 Exire patrem familiā, ad conducendum operarios, quid. to. 10. 49. C D
 Operarius non accipit mercedem, nisi opere perfecto. to. 8. 59. F
 Duplex operariorum genus. to. 10. 91. A B & sequentib.
 Operarius dolosus non solum mercedem non accipiet, sed & poenam inueniet. to. 10. 8. 228. K L
 Opera in diuinis.
 Opera Christi cum patre. tom. 3. 240. D & 241. I
 Et contra. to. 10. 52. G
 Patris opera, quæ & filij. to. 3. 241. I. to. 10. 116. G & seq.
 Trinitatis opera indiuisa. to. 4. 230. M. to. 9. 38. L M. Et. 203. G tom. 10. 188. A
 Personæ tres eadem operantur. to. 4. 232. F tom. 10. 109. C & seq.
 Non aliud operatur pater, aliud filius: aut aliter pater, aliter filius: quia & eadem facit: & similiter facit. to. 8. 277. A. to. 9. 112. L M
 Quod eadem sint opera filij, & spiritus sancti, sicut & patris. to. 8. 47. C
 Quæ opera dicat pater filio, cūm omnia opera patris per filij facta sint. to. 8. 88. B
 Quod omnia opera in verbo dei. Ibidē. H
 Opera trinitatis, ad extra, sunt indiuisa. to. 9. 100. K L. III. D & seq.
 Filius quandoque operationem suam tacet in opere patris, quandoque paternum in opere suo. to. 9. 112. M
 Quare Christus dixerit, Pater in me manens ipse facit opera. Et quomodo intelligendum. tom. 10. 11. H I
 Quomodo in diuinis quædam singularis personis attribuatur propria, cūm sit triū simul concursus operatio. to. 10. 11. I & seq.
 Nō a seipso loquor: & Pater in me manens, ipse facit opera: sententiæ explicatæ. to. 10. 47. C D & seq.
 Operationes Christi aliquæ diuinæ, aliquæ humanæ naturæ tribuendæ. to. 10. 48. A
 Et ibidem exempla.
 Trinitatis vna operatio. to. 10. 51. L M & se.
 Natiuitatē, passionē, & resurrectionē filij, patrem operatū esse & filij. to. 10. 52. C & sequentib.
 Et ibi scripturæ testimonia.
 Opera dei.
 Opera dei bona perpetuò. to. 1. 53. G
 In eos quibus opera dei displicēt. Ibidē. D
 Cōpendio denarrat opera dei Augu. ibi. F
 Quomodo deus operetur. to. 3. 116. C
 Opera dei. to. 3. 129. L M
 Deum adhuc operari. to. 3. 130. I
 Operatio dei magna. to. 3. 239. H
 Operatio dei gemina in creaturis. to. 3. 139. D
 Tarditas in genij humani nō affequitur dei opera. to. 3. 144. A
 Inoperatio dei quæ sit. to. 4. 125. I
 Operatur deus in homine, & homo cooperatur. to. 4. 61. E. to. 7. 160. F G
 Opus propagationis quādo deus operatus est. to. 5. 215. C
 Opus cōfirmatiōis nūc operatur deus. Ibid. D
 Quomodo operetur deus in omni generatione. Ibidem. D E
 Et Iij. Quod

INDEX

Quod deus operatur verbo, hoc manu : & quod manu, hoc verbo. t. 8. 21. C & 250. M & sequentib.
 Quicquid operatur deus per nos, nos videmur operari: ille totum sine nobis, nihil operamur nos sine illo. Eodem. 35. M & seq.
 Opera domini cur timenda sint, non amanda. to. 8. 147. F & seq. D
 Deus operatur quietus. Eodem. 224. I
 In operibus dei non suspiceris laborem. to. 8. 266. G H
 Opera dei magnificata, & in sapientia facta, quæ sint. to. 8. 263. K & seq. A B
 Deus non operatur manibus, vt homo. Eodem. 277. D E
 Opera dei quomodo constituta sint. to. 8. 281. F G
 Opus dei quomodo confessio & magnificentia. Ibidem.
 Si non operaretur deus, nihil omnino de mundi elementis, siue genitoribus, siue de feminibus nasceretur. to. 8. 299. B
 Si opera dei comprehendere non possumus, in concussis credere debemus. Eodem. 336. M
 Quod non operetur, necessitate coactus, vt homo. to. 8. 232. E F
 Operum diuinorum consideratio. to. 9. 16. K & sequentib.
 Operamur quæ sint, quæ Christus dicebat facturos in eum credituros. to. 9. 92. F & I & sequentib.
 Credentes in Christum, quotquot sunt, per Christum sunt, qui faciunt maiora opera Christo. to. 9. 92. I & seq.
 Christus multa opera fecit, quæ nemo alius fecit ante eum. to. 9. 100. G & seq.
 Omnia opera sunt æquæ deo possibilis. to. 9. 165. K
 Operationes diuinæ ad creaturas. Eodem. 170. A & seq.
 Opera dei testantur ipsum esse omnipotentem. to. 10. 223. D
 Opera dei inuisibilia maiorem potentiam quam visibilia monstrant. Ibidem. D E
 Opera bona.
 Opera nostra bona, ex munere dei. t. 1. 53. L & 183. L. to. 2. 33. L M & 118. A. to. 3. 37. H & sequentib.
 Opus bonum, & nostrum & dei. to. 1. 8. D & sequentibus.
 Bonis operibus superbia insidiatur. to. 1. 190. L
 Hic bene operandum. to. 2. 50. C D
 to. 4. 257. B. to. 10. 33. L
 Opera nostra ex gratia. to. 2. 98. A
 Opera bona quando recte fiant. to. 2. 126. B
 Opera bona pro defunctis. to. 3. 43. M
 Post opera nostra bona nos requiritur os sicut deus post opera sua bona requiritur. to. 3. 124. H
 Opera bona ex quo fonte manent. to. 3. 182. I
 Opera bona præcedit gratia. to. 3. 239. K
 to. 4. 144. M
 Operum meritis nemo glorietur. to. 3. 239. M. to. 4. 144. L M
 Opera bona non præcedunt electionem. to. 4. 285. L M
 Opera bona per dilectionem fieri, & dilectionem donum esse dei. Ibidem. M
 Omne opus, siue bonum, siue malum, addu-

cet deus in iudicio. to. 5. 186. H
 Opus vt sit bonum, requirit debitas circumstantias. Eodem. 118. A
 Opera infidelium non sunt verè bona. to. 5. 129. L M
 Opera nostra bona quando nobis imputentur ad vitam. Eodem. 218. C D
 Opera bona sine charitate non imputari. to. 7. 167. L M
 Operum fiducia tollitur. to. 8. 41. G H & sequentibus. copiosè.
 Opera bona impiorum, nulla. Ibidem. I K
 Opera verè bona. Ibidem. K
 Opera nostra bona à nobis impleri non possunt, nisi deus adiuuet. to. 8. 140. K
 Operari in diluculo, quid sit. Ibidem.
 Opera bona sola dicenda sunt, quæ fiunt per dilectionem dei. to. 8. 157. C
 Opera nostra non in initio, sed sine pensanda. Eodem. 295. C
 Nullum opus bonum est, cuius non sit in mente cogitatio. to. 8. 152. D
 Opus bonum fieri debet delectatione iustitiæ, non formidine pænæ. Eodem. 153. G H
 Quod sola opera bona dicenda sunt, quæ fiunt per dilectionem. to. 8. 157. C
 Opera recta non sunt, etiam si recta videantur, si non fiunt recto corde. Eodem. 187. K
 Qui operantur bonum præter Ecclesiam, non eis prodest, quia non habent nidum. to. 8. 200. I
 Opera bona, in vera fide catholica, & in societate vnitatis Ecclesiæ sunt facienda, Ibidem. K
 Opera bona, & honesta, parit necessitas. Ibidem. M & seq.
 Omnia opera nostra bona vni opus est charitatis: quia tunc rectè fiunt, cum ad hunc finem diriguntur. to. 8. 218. B
 Parum est operari opus bonum cum tristitia: qui cum hilaritate faciunt, bene operantur. Eodem. 223. D
 Nisi formaret te deus ad opera bona, non nosceres nisi opera tua mala. Ibidem. F G
 Opus bonum non multum laborat, malum opus laborem habet. to. 8. 224. K
 Non tantum si opus bonum est quod facimus, sed precipue si bonum est propter quod facimus, cogitemus. Eodem. 295. C
 Quoniam opus bonum, quod lex imperat, fit timore pænæ, non amore iustitiæ, seruiliter fit, non liberaliter. to. 8. 298. C D
 Omnia opera bona, vel mala, à cogitatione procedunt. Eodem. 302. M
 Opera nostra bona magis dei sunt quam nostra. to. 8. 345. K
 Operum bonorum initium, confessio malorum operum. to. 9. 25. B
 Opera maiora quomodo faciât credentes. to. 9. 92. G H
 Gloria omnis bonorum operum, deo referenda. Eodem. 96. L
 Opera bona nobis sunt ex dilectione qua deus nos diligit. Ibidem. L & fo. seq. A
 Opera bona non sunt semper abscondenda. to. 9. 136. C D
 Christianum dici, & bona opera non habere, nihil prodest. Eodem. 141. L M
 Operatio diligentis deum. to. 9. 174. M
 Quæ sint opera veri Christiani. to. 9. 249. H & seq. to. 10. 234. H

Christus habitat in facientibus opera Christiana. to. 9. 249. I K
 Omnia opera nostra fiant propter charitatem. to. 9. 252. B C
 Opera bona facienda coram hominibus, non vt nos videamur, sed opera iustificatis impiis donata, ad profectum aliorum. to. 10. 2. L M
 Bona opera malus habere non potest, sicut nec bonus mala. to. 10. 13. B
 Quomodo bona opera facienda. to. 10. 23. E
 Bene operandum, in spe fructus. Eodem. 24. A
 Et ibi exemplum ductum ab agricolis.
 Opera bona, alia aliis potiora, & meliora. to. 10. 24. I
 Et quare. Ibidem.
 Bona opera ante nos præmittenda, quæ in alio seculo inueniamus, vbi hospites non erimus. to. 10. 28. F
 Opera nostra bona quis scire debeat. to. 10. 81. L
 Locuples in bonis operibus. to. 10. 83. K
 Qui de suis operibus bonis gloriantur, & peccata post dorsum suum ponunt. to. 10. 91. B
 Opera coronabuntur. to. 10. 97. L
 Operibus nostris, & vita, laudamus & de honoramus deum. to. 10. 98. H I
 Perseueranter bene operandum. to. 10. 105. F & seq.
 Homo bona agens, ex deo habet & effectum operis, & initium voluntatis. to. 10. 137. G
 Medicamenta quadragesimæ conuertentur in vulnera, si opera pia negligamus. to. 10. 153. L
 Qui diuinas scripturas vertit in opera, beatissimus est. to. 10. 185. D
 Virtus boni operis, fructus est æternæ beatitudinis. Ibidem. C
 In bonis operibus gratuita sit dilectio dei, benefica sit dilectio proximi. to. 10. 242. M
 Iustus plorat quando bona opera sua orando commendat. to. 10. 276. K
 Operentur religiosi, sacrum ordinem non habentes, vique ad noctem. to. 10. 279. A
 Tres sunt fructus bonorum operum. to. 10. 298. E F
 Quomodo debeant lucere opera nostra bona coram hominibus, & tamen cauere debemus coram eis facere iustitiam nostram. to. 10. 324. M & seq.
 Opera fidei.
 Opera bona ex fide recta. to. 2. 96. D E. to. 3. 238. B. to. 7. 194. M & 225. M. & 282. H I
 Opera bona nulla sine fide. to. 2. 96. D E
 Opera cum fide requiri ad salutem. t. 4. 16. C D & seq. copiosè. & 151. M. & seq. Item, 138. F G & seq. copiosè. to. 7. 194. L M
 Quod opera, quæ dicuntur ante fidem, quantum videatur hominibus laudabilia, inania sint: exemplum. to. 8. 41. D E
 Nemo iactet opera sua bona ante fidem: & nemo sit piger in operibus bonis accepta fide. Eodem. 42. B
 Cum opera nostra sint ex fide, quia ex fide viuimus: quomodo omnia opera dei dicuntur in fide? to. 8. 46. D E
 Opera necesse est vt antecedat fides: quoniam nullam

operam nullus operatur per dilectionem dei, nisi prius credat in deum. to. 8. 157. C
 Fides sine operibus non prodest. to. 9. 194. M & seq. & fo. seq. E F
 Opera misericordie.
 Opus misericordie prodest in diuites, & in pauperes: in diuites ex voluntate & opere, in pauperes ex sola voluntate. to. 8. 205. B C
 Opera misericordie cessabunt vbi nulla erit miseria. Eodem. 200. M & seq. Et. fo. 208. E F. 210. B C & 224. K
 Opera misericordie sunt semper & vbique habenda. to. 9. 135. M & seq.
 Deo non placent misericordie opera, ex rapto facta. to. 10. 79. B C & seq.
 Opus hominis.
 Opera manuum hominum non colenda. to. 10. 116. G
 De opere hominis, in paradiso, & natura. Eodem. 186. H
 Summum opus hominis est laudare deum. to. 8. 88. I K
 Opus est vt tua opera de charitate procedant. to. 8. 110. E F
 Digne debemus operari, & in luce, non in nocte. Eodem. 140. K
 Si bona opera facis vt glorificeris, hoc prohibet deus: si ideo, vt glorificetur deus, hoc iussit. to. 8. 147. B
 Gratia dei operaris, non vitibus tuis. Ibidem. F
 Quomodo operetur homo quod ipse non operatur. to. 8. 289. K L
 Si operari propter ipsam laudem humanam vanitas, quanto vanius propter adipiscendam pecuniam, & huiusmodi. Ibidem. 295. B
 Propter ipsam salutem temporalem non debemus operari bona, sed potius propter illam, quam speramus, æternam. Ibidem.
 Cuius rei contemplatione operemur, occultum est: ideo dominus monuit ne propter laudes hominum, nec propter cetera opera nostra, faciamus. Ibidem. H I
 Operis nostri merces est. to. 10. 17. G
 Contra superbos operum præsumptores. to. 10. 30. M & seq.
 Lutea opera Aegyptiorum, mystice quid. to. 10. 100. L
 Opera mala.
 Opus malum præcedit mala voluntas. to. 5. 119. E F
 Quid de quoquam homine, etiã malo, operatur nisi amor? to. 8. 41. F G
 Opera non sunt bona, quando in non de radice bona procedunt. Ibidem. K L
 Operibus malis nihil debetur nisi dånatio, & bonis nil nisi regnum coelorum. Ibidem. L M
 Impiis est opera bona videatur facere, nec bona vocanda sunt: quia ex eo quod non operatur bene, impius est. Ibidem. M & sequentibus.
 Opera tua si non fuerint laus dei, incipis te ipsum amare. to. 8. 88. I K
 In omni opere malo labor est, & omne opus malum cogitatum mendacium ducem habet. to. 8. 351. B
 Noli te putare aliquid operari, in quantum malus es: auerte ab opere tuo te ad opus illius qui fecit te: ipse formet, & quod tu exterminasti, reformet. Eodem. 358. H I

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Coram hominibus operantur, vt laudentur, præmium quod. to. 10. 22. D
 Quædam opera sunt arguenda & iudicanda, quædam arguenda & non iudicanda. to. 10. 227. D E
 Opera mala membrorum, & sensuum sunt acculanda secundum intentionem volūtatis. to. 10. 292. H
 Ora.
 Ora finis est vestimenti, & quid significet. to. 8. 335. K
 Oracula.
 Dæmonum alla, & alla prophetarum oracula. to. 3. 190. L
 De oraculo factio ad Isaac. to. 5. 142. H
 Oraculis fallacibus dæmones deciperunt homines, vt deos colerent. Eodem. 165. K L
 Orata.
 Orata Romanus fortunatissimus. t. 1. 114. F G
 Oratio, ὁρασις, ὁρασις, ὁρασις.
 Oratio quid sit. to. 3. 200. I. & 236. K
 Obsecratio quid sit. to. 2. 62. E & seq.
 Orantibus nobis multa tribuit deus. to. 1. 41. A
 Orare in clauis cubiculis, quid. to. 1. 122. L M. to. 4. 272. B C
 Oratorij ratio habenda. to. 1. 188. L. to. 2. 105. M
 Oratio pro precatione. to. 2. 62. E F
 Precari, imprecari, & deprecari, quid. Ibidem.
 Precatio, & deprecatio, pro eodẽ vsurpantur. Ibidem.
 Postulationes, & interpellationes, differunt. Ibidem. G
 Preces ante consecrationem. Ibidem. H
 Benedictio sacerdotis. to. 2. 62. I in fine.
 Oratio iter gratie munera. t. 2. 96. M & seq.
 Orare stantes. to. 2. 118. M & seq. & fo. seq. E F. to. 4. 272. I
 Orare in multiloquio. to. 2. 129. F
 Oratio breuis & crebra. Ibidem. D
 Orantis patientia. Ibidem. L M
 Preces sacerdotum. to. 3. 46. A
 Orare & psallere licere inter laborandum. to. 3. 178. I.
 Orationibus mutuis indigemus omnes. to. 2. 130. G. to. 3. 238. L & 241. G
 Oratio plurimum adiuuatur ieiuniis, vigiliis, & castigatione corporis. to. 2. 130. G
 Oratio iunatur elemosynis. to. 5. 205. K
 Orationis alæ duæ, ieiunium & elemosyna. to. 8. 85. D. to. 10. 156. H
 Honestas est oratio cum ieiunio & elemosyna. to. 10. 238. B
 In oratione non dimittuntur peccata parua vel magna, nisi aliis indulgeatur ab oratore. to. 5. 206. B
 In oratione non semper dantur temporalia, quæ petuntur, sed aliquando. to. 5. 3. M & seq.
 Orationes nostræ frigidæ. to. 4. 148. A
 Oratio plus confert quam exhortatio. to. 4. 247. B C
 Oratio qualis. to. 4. 254. M
 Oratio recta. to. 4. 256. G
 Oratione nostrâ quid eneruet. to. 4. 274. K
 Preces sacerdotis, etiam mali, pro populo exaudiri. to. 7. 8. A B
 Non exaudiri sæpe expedit. to. 7. 116. K L
 to. 9. 92. M & seq. & fo. seq. B C.
 Vide, exaudire.
 Orare, sicut oportet, nescimus. to. 7. 279. H

to. 8. 113. K L & 132. L M
 Non minus oratur, si nullus verborum sonus reddatur. to. 8. 4. G H
 Oratio non est nisi indigentium. Eodem. 30. H & 34. D
 Vbi oras, ibi exaudiris, & ibi beatificaris. to. 8. 51. L M
 Tunc in oratione gaudemus, quando & c. to. 8. 56. I K
 In vno homine quandoque vtrunque contingit, vt orando longè fiat nubilo carnis, & propinquant luce veritatis. Ibidem.
 Si non vis intermittere orare, noli intermittere desiderare. to. 8. 69. K L
 Oratio nostra intra nos est. Eodem. 83. L
 Orationes bene operantium celerius exaudiuntur. to. 8. 85. D
 Multi in principio conuersionis suæ feruenter orant, postea languidè, postea frigide, postea negligenter quasi securi sunt. Eodem. 149. K
 Verè tibi oranti intendit deus quando ipsum quæris, non quando per ipsum aliud quæris. to. 8. 183. L M
 Orationes nostræ vanis plerunque cogitationibus impediuntur. Eodem. 205. I K
 Inter orationes, potius habere cogitationes, quæ grande malum est. Ibidem. K L
 Non oras, deo loqueris: cum te ipse desilbi loquatur. Ibidem. M
 Non orat deum, qui aliud orat præter ipsum. Ibidem. L M
 Ab orantibus deus auertit faciem, non exaudiendo quod voluit, quando sibi nesciunt non expedire quod petunt. to. 8. 212. D
 Si non oraueritis, spem non habebitis: si aliter oraueritis quam Christus docuerit, non exaudiemini. Ibidem. 258. I K
 Bonum orationis multi habere possunt, vana non possunt. to. 8. 330. K
 Oratio pure directa de corde fidei, in antiqua de ara sancta surgit incensum. Eodem. 352. H
 Quare tardius deus donet oratori. to. 10. 10. 4. D
 Ideo oranti aliquando non dat deus, ne obfit quod dat. to. 8. 365. C
 Oratio nostra gemitu habet. Eodem. 376. F
 Propter leuia peccata, sine quibus non sumus, inuenta est oratio. to. 9. 240. B G
 Orationis & precationis modus. to. 9. 194. K L. to. 10. 310. E
 Dominus nos hortatur ad orandum. t. 10. 3. L
 Tedium & improbitas orantis, quid sint. to. 10. 4. C D
 Ad orandum incitauit nos dominus, parabola iudicis iniqui, qui nec deum timebat, & c. to. 10. 30. H
 Rectè nouit viuere, qui nouit rectè orare. to. 10. 91. I
 Carnalium, & spiritalium, eadẽ oratio. to. 10. 117. A B
 Gloriosissima Christiani pugna, est oratio. to. 10. 174. I K
 Orationum diuersitas, à domino commendatur. to. 10. 276. K
 Vigilandum est in orationibus. to. 10. 285. M
 In oratione, locutio non tantum queritur quantum sensus. to. 10. 288. D
 Qualiter in orationibus de deo cogitare debeamus. to. 9. 183. B
 Tanto oratio est acceptior, quanto magis suæ naturæ implet affectum. to. 10. 207. B
 De exhortatione ad orandum. to. 10. 310. E

INDEX

Orandum quid, ubi, quando, & quomodo.
 Orandum fortiter in necessitatibus. tomo. 2.69.G H
 Inter laborandum licere orare & psallere. to.3.178.I
 Orationis locus. to.3.240.G
 Orationis affectum magis valere quam petitionis locum. to.7.116.L
 Vbiunque oraueris, intus est qui exaudit. to.9.20.C D
 Orandum quomodo sit, & ubi: cum exemplis. to.4.151.E F
 Orantes quare ad Orientem conuertimur. to.4.272.I
 Orandum quid. Ibidem. & to.8.205.M
 Quomodo sit orandum. to.4.277.M. to.10.105.H & 156.G H & L M
 Orandum in sinu. to.8.56.H
 Orare clauso ostio, quid sit. tomo.8.58.A & 55.K
 In oratione man⁹ leuanda. Eodem. 140.E F
 Orandi tempus quando melius esse consueuerit. to.8.306.D
 Orandum est potius affectibus, quam clamoribus. to.8.309.H
~~Orandum est potius affectibus, quam clamoribus. to.8.309.H~~
~~Orandum est potius affectibus, quam clamoribus. to.8.309.H~~
~~Orandum est potius affectibus, quam clamoribus. to.8.309.H~~
 Ille in templo dei orat, qui orat in pace & unitate Ecclesie. Ibidem.
 Quis locus ubi adorandus sit deus. tomo. 8.344.B
 Orare iussit Christus in abscondito. Eodē. 355.K
 Oraturus deum quid agere debeat. tomo. 9.20.C D
~~Oraturus deum quid agere debeat. tomo. 9.20.C D~~
~~Oraturus deum quid agere debeat. tomo. 9.20.C D~~
~~Oraturus deum quid agere debeat. tomo. 9.20.C D~~
 Precatio in afflictione. to.9.158.L
 Orandum est detecto capite. tomo.9.204.E
 In patria cœlesti nullus futurus orandi locus. to.10.75.K
 Quomodo sit intelligendum, quod orandum est in occulto, cum etiam publice sit orandum. to.10.156.L M
 Non est desistendum ab obsecratione, licet prima facie non obtineamus. tomo. 10.218.A
 Orandum pro quibus.
 Orandum pro liberatione patrie. tomo. 1. in Possidonio.
 Orandum pro peccatis. to.1.15.K L. tomo. 7.178.A
 Orant pro peccatis suis etiam iustissimi. to mo.7.35.K L & 149.I K
 Orandum pro ignorantibus. to.1.119.H
 Orandum pro infidelibus. to.2. episto. 107. per totum.
 Pro inimicis. to.3.238.C D
 Orandum esse conconatoribus. to.3.18.G
 Orandum pro ministris verbi. to.8.72.G
 Precandū in annunciatione verbi, vt is qui annunciat clarē explicet, & auditores credant & intelligant. to.10.44.B C
 Pro quibus sit orandum, & contra quos. to mo.8.39.C
 Gratis deum ora. Ibidem.G

Orandum pro errantibus in via veritatis. to.8.49.D E & seq. copiose.
 Orandum pro hareticis. to.10.38.M & seq.
 Orandum pro ouibus dispersis, id est, fidelibus ab hareticis seductis. to.10.44.A
 Non sunt in oratione petendæ res temporales, sed peccatorum remissio, & æterna beatitudo. to.10.126.H
 Orationes pro mortuis non omittendæ. tomo.4.214.F
 Orat pro matre defuncta Augustinus. tomo. 1.37.C
 Oratio pro defunctis ad altare. Ibidem.E
 Non orandum pro mortuis, Aeriāni putat. tomo.6.6.E
 Oratio pro auxilio diuino. to.4.258.F
 Aduersus mala carnis. to.4.259.I
 Orandum pro animabus exstinctis in purgatorio. to.10.303.G
 Pro quo peccato non orandum. to.4.270.F
 Oratio cum fide.
 Oratio non sine fide. to.2.102.I K
 Orantis fides, spes, & charitas. tomo.2.129.K
 Orationis fons fides, sine qua nemo orat. to mo.10.30.I
 Fide deficiente oratio perit. Ibidem.
 Vt oremus, credamus. Ibidem.
 Orare fide. to.10.99.G
 Oratio ad deum.
 Precatio ad deum. tomo.1.17.E & fo.115.H & sequentibus.
 Orando deum non docemus. to.2.126.A & 129.A. to.3.104.C. to.4.272.C
 Orationes nostras deo offerunt angeli. to. 2.126.A & 129.D E
 De orando deo. to.2. episto. 121.
 Orandum sine intermissione. to.2.128.M & sequentibus. to.6.6.G. to.8.69.K
 Cur oramus deum scientem quid nobis sit necessarium. to.2.129.A
 Orates deus nonnunquam iratus exaudit. to.2.129.M & seq.
 Orare ante dominum, quid sit. to.4.256.G
 Dei imploratio. to.4.258.F
 Orantes deus non exaudit aliter quam inuocatos videt, & cum exaudiunt angeli, ipse in eis exaudit. to.5.84.L
 Orare deum, gratia spiritalis est. to.7.201.G & 279.I
 Sive cum voce carnis, sive cum silentio oremus, ad deum corde clamamus. tomo.8.30.C
 Oretur deus, vt præstet quod iubet. tomo. 8.14.I
 Orantibus deus aliquando non dat ad voluntatem, vt exaudit ad salutem. Eodem, 206.B C & 221.F
 Si vis vt orationem tuam auribus percipiat deus, sige tu in corde tuo legem ipsius. tomo.8.205.D
 Rogatus est deus, vt quod nouit vtile medicamentum adhibeat. tomo.9.133.H & sequentibus.
 Expectatio mentis humanæ, oratio ad deū. tomo.10.88.I
 Quæ oranda à deo. to.10.91.H I & M
 Verus Christianus quid à deo orare debeat. tomo.10.95.B
 Oraturus ad deum, dimittat prius ex toto corde suo. to.10.244.L
 Bonorum oratio, locutio est ad deum. to.3.

mo.10.288.D
 Oratio Christi, & ad ipsum.
 Christus ex quo homo infirmus, ex hoc orauit patrem. to.8.32.G H
 Oratio Christi, quomodo in sinu suo conuertatur. Eodem.56.H I
 Pro illo nullus orat, qui pro omnibus interpellat. to.8.64.I
 Ad hoc orauit Christus, vt doceret te orare. Ibidem.122.B
 Orat in nobis Christus, orat pro nobis, oratur à nobis. to.8.204.K L
 Christus, secundum quod verbum est, non orat, sed exaudit. Eodem.210.G
 Orat pro se in membra, quia caput Christi pro toto corpore Ecclesie orat. tomo.9.125.A & seq.
 Oratio domini in orto. to.10.189.I
 Multi Iudæorum, pro quibus orabat Christus in cruce, post ascensionem eius crediderunt. to.10.194.C
 Non est iusta oratio nisi per Christum: & quæ non fit per Christum, non solum non potest delere peccatum, sed etiam ipsa fit in peccatum. to.8.277.H I
 Orandum in nomine saluatoris. tomo.9.93.B C
 Nō petitur in nomine saluatoris, quicquid contra rationem salutis petitur. tomo. 9.107.I
 Oratio non est iusta, nisi per Christum. tomo.8.275.H I
 Precatio ad Christum heroica. tomo. 9.153.K
 Precatio ad Iesum alia. to.9.157.B & 58.C & M & seq. & fo. seq. F
 Precatio de passione Christi. tomo.9.159.L M
 Quantum nobis dominus commendauerit, vt oremus. tomo.10.4.C D
 A contrario similitudines, vt oremus. Ibidem.
 Orationes Ecclesie.
 Orat Ecclesia modo pro inimicis, quia conuerti possunt: sed pro damnatis, vel pro præcitis non oraret, si sciret qui essent, sicut nec pro diabolo. tomo.5.203.K & sequentibus.
 Orationes Ecclesie intuentæ. tomo.7.279.F
 Orat Ecclesia pro defunctis. tomo.4.213.K & 216.K. to.9.97.H I
 Pro defunctis exauditur Ecclesia: & quomodo. Ibidem.M & seq.
 Pro martyribus non orat. tomo.9.97.I
 Ecclesie orationes, ex Saulo, Paulum impetrauerunt. to.10.92.I K
 Saulus, orationibus Ecclesie iuuatus. tomo. 10.99.H I
 Orationes sanctorum.
 Orant, & exaudita est, Anna mater Samuelis. to.2.130.D E
 Orabat diu nocturne Anna Phanuelis. Ibidem.
 Orans David exauditur, Saul non item. tomo.4.164.H I
 De orante Moysē in modum crucis. tomo. 5.83.A
 Orate Isaac, concepit vxor sua sterilis. Eodem.142.F
 Iesus filius Naue pugnabat, & Moyses orabat. tomo.10.256.B
 Orando ma-

Orando magis, quam feriendo, pugnauit Theodosius. tomo.5.48.I K
 Orationibus sanati sunt quidam miraculose. tomo.5.209.C & sequentibus.
 Oratio sanctorum, in hac vita, cur non semper exaudiatur. tomo.5.214.I K
 Orationibus diu Cypriani adiuuari exoptat Augustinus. tomo.7.95.A B
 Orat Augustinus pro amicis errantibus. to mo.1.6.F. to.6.34.M
 Inde orabit ad te omnis sanctus, quia & cetera. tomo.8.42.C D
 Orationes sanctorum, quare deus nonnunquam repellat. tomo.8.212.D
 Quantum valeat oratio sanctorum pro aliis, apud deum. tomo.8.270.K L
 Oratio quam Augustinus dicebat in fine suorum sermonum. tomo.8. pagina vltima. tomo.10.27.G
 Paulus oratione illorum quos persequebatur adiutus est. tomo.10.92.K
 Quid valeat oratio sanctorum pro malis. tomo.10.94.E
 Stephanus, & Iacobus, pro suis persecutoribus orauerunt. tomo.10.157.F
 Oratio iusti, clausus est cœli. tomo.10.238.C
 Oravit Stephanus pro inimicis lapidantibus. tomo.10.255.D. & 256.E F
 Petrus Simonem Magum volentem, oratione proftrauit. tomo.10.268.A B
 Martyres antequam pro nobis supplicent, debet aliquid in nobis de suis virtutibus recognoscere. tomo.10.277.B
 Orationis exempla multorum sanctorum. tomo.10.288.B C & sequenti.
 Oratio dominica.
 Orationis dominice expositio. to.2.129.F G & sequen. to.3.44.D. to.4.272.F & sequen. to.10.25.F.G. & sequen. & 191.D E & sequen. & 196.A & sequenti.
 Item de commendatione & expositione eiusdem, Homilia. to.10.115.C & sequentibus.
 Item expositio eiusdem ad Neophytos. tomo.10.218.I K
 Exsententia Cypriani. tomo.7.272.I K
 Oratio dominica omnibus necessaria. tomo.2.82.F.G. to.7.150.G. & L. & 157.E tomo.10.116.A
 Orauerit ne beata virgo? tomo.2.82.E F
 Oratio dominica, & symbolum. to.3.35.D
 Oratione dominica expiari leuiores peccata. tomo.3.40.L
 Oratio dominica, secundum Lucā. to.3.44.E
 Oratio dominica, cum donis spiritus sancti collata. tomo.4.274.H I
 Oratio dominica, quomodo delectat quotidiana peccata. tomo.5.206.B & sequenti.
 Oratio dominica cur sic dicatur. Ibidem.
 Oratio dominica, ad vias domini pertinet. tomo.8.290.B
 Oratio dominica, fidelibus datur & etiam perfectis. tomo.8.356.I
 Oratio dominica, breuis, & omnium plena virtutum. tomo.10.25.F
 De oratione dominica, Sermo. Ibidem. F & sequentibus.
 Quare in dominica oratione, quod nostrū est, oramus vt det nobis. tomo.10.97.F G
 Dominice orationis distinctio. to.10.116.C D
 Oratio dominica, septem petitionibus comprehenditur, omnes species orationis comprehendit. tomo.10.218.M
 Oratio dominica, oratio fraterna est: nam

IN DIVVM AVGVSTINVM.

dicit, Pater noster, & non meus. tomo. 10.219.B C
 Filij sunt docendi orationem dominicam, & symbolum. tomo.10.234.A. & I
 Orationis dominice fructus. tomo.10.288.F G
 Tres primæ petitiones orationis dominicæ ad æternitatem spectant: quatuor reliquæ, ad temporalem vitam. Ibidem.F
 De oratione dominica. tomo.10.191.C
 Orationis excellentia, virtus, officium, & fructus.
 Orando deum, vincimus omnes diaboli tentationes. tomo.5.87.F
 Oratio omnia penetrat, dirumpit omnia, vt perueniat ad aures dei. tomo.8.328.B
 Officium orationis. tomo.9.177.K
 Oratio cœlestis. tomo.10.191.D
 Assidua oratione, potentia calcatur armorum. tomo.10.239.C D
 Orationis excellentiæ. tomo.10.288.E
 Orationes malæ.
 Orantes pro temporalibus, non exaudimur. tomo.2.121.E F
 Preces malæ. tomo.3.238.L. & 241.C
 Orant contra solem & lunam Manichæi. to mo.6.6.B. & 34.D. & 64.K
 Orationes detestabiles. tomo.9.20.C D
 Oratio, Loquutio, λόγος.
 De oratione. tomo.1.63.A B
 Oratio ad quid instituta. tomo.1.122.I K & 125.B
 Oratio non semper patefacit animum. Eodem.127.I
 Oratio figurata, quid efficiat. to.3.6.B
 Debet sibi non omnino displicere, qui dicit. tomo.4.217.B. Vide, Loquutio.
 Perspicuitas orationis. tomo.3.17.K
 Qua ratione perspicua fiat oratio. Ibidem. K L
 Plato orationem in quinque partes distribuit. tomo.5.67.A
 Orator.
 Oratoris officium. tomo.1.68.H
 Quis sit finis oratoris. Ibidem.I
 Oratorum inflata & expolita mendacia. to mo.2.133.L M
 Oratoris est, docere, delectare, flectere. tomo.3.18.A. & K L
 Orcus.
 Orcus deus. tomo.5.55.C. & I
 Orcus, Dis pater, & Pluto, idem. to.5.58.M
 Ordo.
 De ordine rerum vniuersitatis, disputatio. tomo.1.103.G. & sequentibus.
 Ordo prouidentie diuinæ, an omnia bona & mala contineat. Ibidem.H
 Ordo studiosorum sapientiæ. tomo.1.11.L & 109.D E. & sequen. & 111.D
 An ordinauerit deus peccata. to.1.16.I. in fi.
 Ordo prædestinationis diuine certus. tomo.1.25.C
 Ordine cuncta deus administrat. Eodem. 104.H
 Ordo omnia complectitur. Ibidem.L
 In ordine rerum esse bona & mala. Ibidem. M. & sequentibus.
 Mala deus non diligit, licet ad ordinē pertineant. Ibidem.
 Ordo, dux ad deum. tomo.1.105.K L
 Ordo quid. Ibidem.M. & to.5.181.H
 Ordinis definitio expenditur. to.1.106.H

Quomodo medendum errori credentium res nullo ordine geri. tomo.1.108.B C
 Ordo rectus. Eodem.142.L. & sequenti.
 Ordinatus homo quando dicendus. Ibidem.
 Ordo vniuersitatis firmus. tomo.1.150.I
 Quomodo ordo fuerit, cum malū nō esset. Eodem.118.B
 Ex ordine rerum cognosci deum. tomo.1. 164.F
 Ordo rerum triplex. tomo.2.65.C
 Ordinem rerum homines non instituerunt, sed animaduertunt. tomo.3.9.M
 Ordo narrationis inuersus, qua ratione explicetur. tomo.3.15.D
 Ordine omnia geri, optima gubernatio. tomo.3.178.M
 Ordo. tomo.3.236.G
 Ordo in creaturis. tomo.3.241.K
 Ordo omnis & species, a deo est, & in omni creatura. tomo.5.44.D
 Ordine naturæ, angeli mali preferuntur nobis: ordine vero iustitiæ, homines preferuntur eis. Eodem.95.I
 Quomodo ordinat deus bona & mala. Ibidem.M. & 122.M
 Ordo diuersus quomodo sit in creaturis, & in rebus. tomo.5.95.I. & 96.I K
 Ordinem non appeteret creatura, nisi species contineretur: nec modo aliquo esset, nisi esset à deo facta. tomo.5.98.G
 De ordine vniuersi infimo, qui est in creaturis succedentibus sibiuisem, & seipfas deuorantibus: quod ordo Ideo non delectat, quia non conspicimus vniuersum. tomo.5.101.F. & sequentibus.
 Quomodo contra naturarum ordinem face re, causat vitium in nobis. to.5.102.E
 Ordo rectus rerum non pervertitur, peruersa in ordinatione delinquentium. Eodem.122.M. & sequentibus.
 De ordine amoris in quo virtus existit. tomo.5.130.L M
 Ordo quidam & pax, quomodo seruetur etiam in his quæ non videntur ordinata. tomo.5.181.C D
 Ordo est parium dispariumque rerum, sua cuique loca tribuens dispositio. Ibidem.I
 Ordo cœli est firmissimus. to.5.186.B
 Ordinem suum queque res petit. to.8.33.M
 Orb.
 Orb, interpretatur siccitas. tomo.8.199.D
 Organum.
 Organa dicuntur omnia instrumenta musicorum, quamuis iam obtinuerit consuetudo, vt organa proprie dicantur ea quæ folliis insuntur. to.8.123.G. & 381.L
 Organa suspendere in salicibus, quid sit. Eodem.341.K L
 Oriens.
 Ad Orientem quare oramus. to.4.272.I
 Orientis regiones conflagratæ perierunt. tomo.5.31.F G
 Orientalium Episcoporum sententia, de baptismo. tomo.7.54.D E
 Oriens & Occidēs, totum orbem significat. tomo.10.5.E
 Christus orientem Ecclesiam sua passione illustrauit: Petrus & Paulus Occidentis. tomo.10.268.A
 Origenes.
 Origenis error, quod omnia recurrant ad id, vnde defecerunt. tomo.1.2.L
 Origenis

INDEX

Origenis errata. tomo.2.9.K
Origenis de mendacio sententiam Hieronymus sequutus. tomo.2.10.I
Origenis sententia. tomo.2.14.O.E.F
Origenis opinio cur mundus productus fuerit. tomo.5.97.A.& sequentibus.
Origenes reprehenditur in libris eius. Ibidem. B
Origenis misericordia. tomo.5.202.K
Origenes dicit demones liberandos esse post longa supplicia, & angelis sanctis sociandos. Ibidem.
Origenes in variis opinionibus reprobus est ab Ecclesia. Ibidem. L
Origeniani, alias Origenista.
Origeniani haeretici, a quodam Origene. tomo.6.5.B
Alij Origenista, vel Origeniani, ab Origene Adamantio. Ibidem. C
Origenistarum de purgatione & liberatione malorum, de salute demonum, & cetera error. Ibidem.
Contra Origenistas. tomo.6.139.H
Origenistarum error de salute demonum improbat. tomo.6.140.A B
Originale peccatum.
Originis peccatum, quomodo demanarit ad posterios. tomo.1.155.B. & sequenti. tomo.10.71.L
Originale peccatum ex Adam trahimus. tomo.1.14.H. tomo.8.107.B C. & 50.B & 59.B. & 145.F
In quo omnes peccauimus, & filij irae naturaliter facti sumus. tomo.10.50.B C
Originale peccatum per lauachrum regenerationis, & in maioribus, & in paruulis, soluitur. tomo.1.14.H
Originale peccatum negabant Pelagiani. tomo.1.3.L. Vide, Pelagius.
Originale peccatum paruulis hereditariu. to.1.4.C. & M. & 5.K. & seq. copiose.
De peccato originali, & baptismo paruulorum. tomo.2.83.B C. & seq. & epist. 157
Originalis peccati massa, omnes ex aequo condemnat. tomo.2.33.L. & 97.C D & sequentibus.
Originalis peccati abolitio. tomo.3.38.M
Originale peccatum. tomo.3.49.E.F. & 53.B & 239.D. tomo.10.8.K
Originale vitium est voluntarium. tomo.5.101.D
Originale peccatum non fuisse transfusum aliquo aliorum parentum peccante, si primi homines non peccassent. Eodem. 119. C D
Originalis peccati remedium ante diluuium tacet sacra historia, sed sacrificia non tacet illorum. tomo.5.129.B
Per originale peccatum paruulus prauaricator est legis. Ibidem. 140.M
In originali peccato pares sunt omnes in maternis vteris. tomo.5.142.G
Originale peccatum contraxerunt omnes penitus nullo excepto, praeter Christum. Eodem. 180.A. & sequentibus.
In originali malo duo sunt, peccatum atq; supplicium: in originali bono alia duo, propagatio & confirmatio. to.5.215.B C
Peccato originis omnes obnoxij. tomo.7.144. I K
De peccato originali, & gratia Christi contra Pelagium. tomo.7.165.D. & sequen. Libido & labor parturiendi, ex peccato.

tomo.7.173.K
Testimonia doctoru de peccato originali. tomo.7.201.H I
Vnde sanetur aegritudo originalis peccati, qua omnes homines tenentur. to.10.65.G
Reliqui qui originali peccato culpam mortalem admiserunt, in inferno remanerunt. tomo.10.216.E
Ornatus.
Ornatus auri & vestis quibus & quando permittitur. tomo.2.70.H I. & 167.K & sequentibus.
Ornatus verus Christianorum, quis sit. Eodem. 70.H I
In ornatu superbo cor humile haberi potest. Eodem. 167.M. & sequentibus.
Ornantes se non intortis crinibus, & cetera. exponitur. tomo.10.77.L
Ornamenta spiritalia. to.10.104.H. & seq.
Orosius.
Orosius presbyter laudatus. tomo.2.21.M & sequen. & 25.E. & 86.E. & 95.C D
Ad Orosium quae scripserit Augusti. to.1.33.F. tomo.2.95.C D
Orphanii.
Orphanii pupilli sunt. tomo.9.93.M
Orphanos, & viduas, facit gladii verbi dei. tomo.8.152.H
Orpheus.
Orpheus, aliorumque in gentilitate vatum, praesagia, de filio dei, quatenus valeant. tomo.6.62.L
Orpheus cantans uxorem recuperat. tomo.5.161.F
Orthopolus.
Orthopolus. tomo.5.156.E. & H
Ortygometra.
Ortygometra, auis. tomo.3.164.G tomo.4.33.G
Os.
Os hominis duplex. tomo.3.103.B tomo.4.5.M
Os corporis, & cordis. tomo.4.237.M
Os dei. tomo.4.233.G
Os aperire. tomo.4.263.E
Oris apertio, ad dei gratiam pertinet. tomo.4.29.I K. tomo.7.192.H
Os dei, est eloquium eius quod fecit ad nos in reuelationibus sanctorum pluribus, & testamentis duobus. tomo.8.291.G
Ori non est ponendum claustrum continentiae, sed ostium. Eodem. 352.I
Propter quos ori ponenda sit custodia. tomo.8.71.M
Os non est aperendum contra insipientem. Ibidem. 74.C
Quale os nostrum repletur gaudio. tomo.8.320.K L
Quomodo quod intrat in os non coinquinat hominem, sed quae de ore procedunt. Ibidem. I M
Custodi os cordis a malo, & innocens eris. Ibidem. 321.F
Os dominus quomodo aperiat. tomo.10.170.L. & sequentibus.
Ossa.
Ossum, pro os. tomo.3.11.H I. & 17.L tomo.8.348.D
Ossa fortitudinem significant, & firmamentum. tomo.8.8.C. & 53.G
Ossa Christi, omnes iusti. Eodem. 55.I
Ossa Christi discipulos significant, quae

tunc dispersa sunt, quando & cetera. tomo.8.24.E
Quod significant fortes Ecclesiae, quae tunc conturbantur quando & cetera. Eodem. 38.A
Ossa tunc confringuntur, quando fortes Ecclesiae tribulationibus cedunt. to.8.83.M
Ossium nomine spirituales intelliguntur. Eodem. 87.C D
Ossa frigi in fritorio, quid sit. to.8.247.L
Ossium animae absconditum, quale sit. Eodem. 348.D
Osanna.
Osanna quid significet. tomo.3.6.L tomo.9.80.M
Osanna cur interpretatum. tomo.3.6.L
Osanna affectum mentis potius quam rem aliquam significat. tomo.9.80.M
Oscen.
Oscen. tomo.1.54.D
Osculum.
Osculum propinquorum, apud veteres. tomo.4.24.C
Osculum pacis. tomo.4.61.B C
Osculo Iudas bellum incepit. to.10.189.F
Oseas, Osee.
Osee meretrix. tomo.3.12.H I. tomo.6.94.M & sequen. to.7.87.M. & fo. sequen. C D
Osee quid prophetet. tomo.5.167.B & sequentibus.
Osee dicitur Iesus. tomo.6.70.L
Osee quando regnare coepit. to.5.164.G
Osiris.
Osiris, maritus Isis, dilaceratus quaeritur, & inuenitur. tomo.5.53.I
Osiris. tomo.5.73.I. & 84.C D
Osus.
Osus Cordubensis, & eius innocentia. tomo.7.3.M
Ostendere.
Ostendere pro facere. tomo.3.24.L
Ostendere dei, quid sit. tomo.4.234.B
Ostenta, ab ostendendo. tomo.5.200.H I
Ostium.
Ostium, sensus carnalis. tomo.4.272.C tomo.10.156.H
Ostium, quomodo claudendum. to.4.272.C
Ostij verbi apertio, quid sit apud Paulum. tomo.7.271.M
Ostium portae, initium significat fidei, quae saluamur. tomo.8.50.L. & fo. seq. B C
Ostium cordis quomodo intret Christus, & quomodo diabulus. tomo.8.354.L
Per ostium intrare in ouile, exponitur. tomo.9.71.M. & sequentibus.
Intrare per ostium multi contemunt, quibus bene viuere satis esse videtur. Ibidem. 72.A
Ostiaris quis est qui ostium aperit pastori. tomo.9.73.G
Ostium, & ostiaris Christus. tomo.9.71.M. & sequen. & 73.G H
Ostium apertum in caelo, Christus est, mediator dei & hominum. tomo.9.141.L
Otriades.
Otriades. tomo.5.2.K
Oua.
Oua an primum creata, vel aues. to.3.127.F
Panis, piscis, & ouum: quibus opponuntur, lapis, serpens, & scorpio. tomo.2.129.B C tomo.10.26.C. & sequentibus.
Oues.

Ouis.
Ouis error quomodo corrigendus. tomo.2.45.I K
Oues, bonos significant, in libris sanctis. tomo.3.6.B. tomo.7.239.F
Oues non solum homines beati, sed etiam angelicae creature spiritus dicitur. to.8.12.I K
Ouis vna, multos vicit lupos. to.8.47.F G
Sunt oues in inferno, quibus pastor mors est: sunt & in caelo, quibus pastor vita est. Eodem. 100.A B
Ouis perdita se inuenire non potest. tomo.8.189.E
Oues dei detonsae, & ascendentes de lauacro, quae sint. Ibidem. 233.F G
Oues vendere, quid mystice. tomo.9.21.A
Ouis erratica quomodo dicitur, & qui verum oues Christi. tomo.9.72.K
Oues multae foris. Ibidem. M
Infirmitas animi gerit ouis, quando tentationes non credit sibi profuturas. Eodem. 230.K
Oues errantes renouare, quid sit. Ibi. 231.D
Oues errare in montem, & collem, quid sit. Ibidem. F G
Ouibis errantibus, non est pastor. Ibi. K L
Deus aufert oues a pastoribus malis, vt eas bonis committat. Ibidem. 232.A. & D E
Quid sit oues sic auferri, & cetera. Ibidem. D E
Petro quiescente non est nunc cui dominus oues securus pascendas committat. Ibidem. E
In montibus Israel, est requies ouium: Ibidem. G H
Si sunt bonae oues, sunt boni pastores: & contra. Ibidem. M
Ouis dei, gregem suum quaerit. Ibidem. 233.B
De ouibus, Liber. to.9.224.G. & sequenti. Quibus dominus commiserit oues suas. tomo.10.423.C
Oues Christi sumus. tomo.10.51.D E
Christiani cum obedientia audiant se oues & praedicatores cum timore, pascere. Ibidem. E
In Ecclesia catholica oues, apud schismaticos & haeticos haedi. Ibidem. G
Ouis occiso, quid. tomo.10.61.D
Oues in montibus relictas, quid. tomo.10.64.G
Oues, de quibus dicitur, Non sum missus nisi ad oues quae perierunt domus Israel. tomo.10.164.A B
Oues bonae non sua quaerunt, sed quae lesu Christi. tomo.2.190.C D
Cum oues faciunt quae pastores mali dicunt deus pascit eas: cum vero faciunt quae pastores, pascuntur ab eis. to.9.232.A B
Ouille.
Ouille Christi Ecclesia. tomo.4.279.G tomo.9.72.B
Ouille Christi quotquot introierunt, praeter Christum venientes, fuerunt fures. tomo.9.72.E
Qui per alteram partem ascendat in ouile. tomo.10.41.G
Vnde ad ouile Christi de gentibus venim?. tomo.10.163.G
Ouis.
Ouis. tomo.5.101.A
Ouis filij Aminadab casus. tomo.3.166.L

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Ozias.
Ozias lepra percussus, quod sacerdotium inuasit. tomo.2.10.F
Palatium.
Palatium nostrum cum deo. tomo.10.114.C
Pagani.
Pagani qui vocentur. to.1.13.D
Pagani deficiunt. tomo.1. in Possidonio.
Pagani mire conuersi ad Christum. tomo.1.157.K. & sequentibus.
Pagani sumi irriti. tomo.2. epist. 44.
Aduersus Paganos lex. tomo.2.35.L
Sex quaestiones contra Paganos expositae. tomo.2. epist. 49.
Paganorum furor in Christianos. tomo.2.170.F G
Pagani, qui & Graeci, & gentiles. tomo.3.177.D E. & L
Pagani vnde cognitio veritatis. tomo.3.183.K. & 186.F
Paganorum impetus in Ecclesiam. to.3.191.G
Paganorum reliquiae, frustra factant sua. Ibidem. H
Paganorum blasphemias in Christum. tomo.1.111.D. tomo.4.86.E F
Contra Paganos, de deo vero, plura. tomo.4.86.K L. & sequen. copiose. Item. 190. I M. & sequen. folijs per totum.
Eorundem opinio, de deo nostro. tomo.4.88.B
Contra Paganorum rationes. tomo.4.90.C & sequentibus.
Omnia Paganus in ignorantia est. to.4.210.K
Paganus adultus, & infans, differunt. Ibidem.
Pagani elementis seruiunt. to.4.211.F
Pagani. tomo.5.79.E
Contra Paganos, ex Hermete, & Sybilla. tomo.6.81.I. & sequentibus.
Pagani quomodo catechizandi. tomo.6.61.K L. & sequenti. copiose.
Paganorum vaticinia, de filio dei, quatenus valeant. tomo.6.62.L
Aliter Pagani, aliter haeretici recipiuntur. tomo.7.50.G
Pagani etiam diis suis tribuunt purificationem. tomo.7.51.I K
Pagani habent aliquid quod probatur. tomo.7.101.L M. & 106.A
Paganus bene viuens, patentibus oculis est in tenebris. tomo.8.28.H I
Paganos, ligna esse syluatica extra Ecclesiam. tomo.8.38.A
Vide, Gentiles.
Pagani non intrantes per ostium. tomo.9.71.M. & sequentibus.
Errores Paganorum circa poenitentiam. tomo.9.224.C
Confutatio erroris Paganorum, super poenitentia. Ibidem. C D
Paganorum nugae deferendae. tomo.10.5.M & sequentibus.
Orandum pro Paganis, & non irascendum. tomo.10.6.F G
Omnes Pagani, siue Iudaei, antequam Christiani fierent, peccauerunt in spiritum sanctum. tomo.10.9.D
Pagani, Iudaei, & haeretici, peccant in spiritum sanctum. Ibidem. E
In Paganos inuehit. tomo.10.26.F G. & K L
Per Christum Pagani homines facti, non Pagani. tomo.10.66.G

Pagani sufficienter conuincuntur a Christianis, per libros Iudaeoru. to.10.136.E
Qui falsis cibariis sitim acunt, paganzare censentur. tomo.10.240.M & sequentibus.
Impropria Paganorum, ad fideles. tomo.10.311.G H
Palaestra.
Palaestra habet tam frigidam vim, vt obrutas niues feruet, & tam feruidam vt poma immatura maturet. tomo.5.198.C
Palaestra, haeretici. tomo.1.158.F G
Palaestra, & zizania, in Ecclesia. tomo.1.161.I in fine.
Palaestra a tritico separare, dei est. to.2.38.H
Ob Palaestra non recedendum ab Ecclesia. tomo.7.53.C D
Ex palaestra frumentum. Ibidem. E
Palaestra comparantur humana commenta. tomo.7.63.E F
Palaestra nomine iniqui significantur. tomo.8.8.M
Bonus aurum, malus palaestra. tomo.10.45.G
Ecclesia, temporis huius, semper habet & palaestra, & frumentum. tomo.10.236.K
Palemon.
Palemonem Xenocrates ad bonos mores conuertit. tomo.2.133.G
παλιγγενεσία.
παλιγγενεσία. tomo.5.216.H. & K
Pallas, Palladium.
Pallas & Berecynthia quomodo lauentur. tomo.5.11.I
Palladium, quod imperium comitabatur, ab Vlixes furto surripitur. to.5.2.H
Palladium quid sit, & quomodo rapitur. Ibidem.
Pallantem moriturum Hercules fleuit. tomo.5.23.F
Pallium.
Pallium dei. tomo.4.234.A
Quae sint duplicia pallia debita deo. tomo.10.235.B
Pallor.
Pallor deus. tomo.5.53.H. tomo.8.267.G H
Palma.
Palmae arboris natura. tomo.4.302.H
Palmarum rami, victoriam significant. tomo.9.80.L M
Palma dare. tomo.2.54.H I
Palma altitudinem significat. to.8.224.E
Quae sint palmae in manibus martyrum. tomo.10.259.M. & sequentibus.
Palmites.
Palmites vitis, discipuli Christi. tomo.3.241.D
Palpare.
Christus discipulis quare se palpare prebuit, & Mariae Magdalena prohibuit. tomo.9.128.D
Palpebrae.
Palpebrae dei. tomo.4.233.F
Palpebrae dei operationem, & apertionem scripturarum significant. to.8.17.A
Palpebrae, Christi mortem, & resurrectionem significant. Ibidem. E
Pammachius.
Pammachium Augustinus collaudat, & ce. tomo.2.142.F G
Panis.
Panis accipitrem necat. tomo.1.175.A
Panis dono

INDEX

Panis dono missus. tomo. 2. 28. A
Panis benedicti. Ibidem. D
Panis in bono, & in malo. tomo. 3. 13. K
Panis pro omni cibo. Eodem. 23. L. & 26. C
& fo. sequenti. C
Panis. tomo. 4. 274. G
Panis subcinericius, dicitur Graece engri-
phias. tomo. 10. 161. E
Rusticus panis, licet incultior, tamen for-
tior est, & magis satiat. tomo. 9. 192. H
Panem cu suauitate manducare. to. 10. 58. L
De eo quod in Euangelio scriptum est, Fra-
ge elurienti panem tuum, & egenos va-
gosesque induc in domum tuam, Homilia.
tomo. 10. 99. L. & sequentibus.
Panis in eremo terra produxit. to. 10. 131. D
Panibus quinque, turba pascebat. to. 3. 171. F
De quinque panibus. to. 4. 102. A. & seq.
& 130. I. & sequentibus.
Christus cur de quinque panibus, tot milia
satiauerit, & de lapidibus non fecit pa-
nes, cum esuriret. tomo. 8. 221. F G
Panis quinque hordeacei, quinque libri sunt
Moyfi. tomo. 9. 46. G
De multiplicatione septem panum, & pau-
corum piscium. tomo. 4. 103. E F
tomo. 10. 230. G H
Miraculum quinque panum spectat ad Iu-
deos, & septem ad Gentes. to. 10. 230. I K
& sequentibus.
Sicut quinque panes, quinque libros Moyfi,
sic septem septiforme gratiam signant.
Ibidem. K
Panis, piscis, & ouum: quibus opponuntur
lapis, serpens, & scorpio. tomo. 2. 129.
B C. tomo. 10. 26. C. & sequentibus.
Et quid sint allegorice. to. 26. C. & seq.
De rogante tres panes in nocte ab amico, &
oratione: Serino. tomo. 10. 25. K L
& sequentibus.
Quid significet ille amicus qui perrexit ad
domum diuitis, tres panes petiturus.
tomo. 10. 212. E
Tres panes in Euangelio, trinitas. tomo. 10.
26. B. Et ibi de trinitate plura.
Tres panes in Euangelio, fides, spes, & cha-
ritas. Ibidem. C
Tres panes in Euangelio, singulus triplex.
tomo. 10. 299. M. & sequentibus.
Panis quotidianus.
Panis quotidianus, quid. tomo. 3. 44. D E
to. 4. 273. D. & sequenti. to. 10. 115. F G
Oratio dominica, de quo pane loquatur. to-
mo. 4. 273. E. tomo. 10. 25. G H
Panis quotidianus. tomo. 4. 273. D. tomo.
10. 97. F G. & 115. F G
Panis quotidianus quomodo sit noster, que
petendo nobis quotidie dat deus. to-
mo. 8. 119. F G
Quod Latini quotidianum panem dicunt,
id Graeci aduenientem. tomo. 10. 25. H
Panem quotidianum nobis dari hodie peti-
mus, quia quid dies crastina nobis pariat
ignoramus. tomo. 10. 191. F
Verbum dei quod quotidie praedicatur, pa-
nis quotidianus est. tomo. 10. 196. G
Panis sacramentum.
Panis angelorum, Christus. tomo. 1. 153. B
tomo. 4. 164. K L. tomo. 9. 25. K L
Panis sacramentum. tomo. 4. 119. C
Panis vnus, totum corpus Christi. to-
mo. 8. 375. I K

Panis frustra, membra Christi. Ibidem.
Circa panem & calicem, religio Christia-
norum. tomo. 6. 80. F G
Panis & calix mysticus, certa consecratio-
ne. Ibidem. F
Panis, corpus domini. tomo. 7. 104. M
Panis angelorum, quare factus est panis ho-
minum. tomo. 8. 336. C D
Vt panem angelorum manducaret homo,
creator hominum factus est homo. Eo-
dem. 279. G
Panis verus, Christus. tomo. 9. 48. B C
Panis noster, qui & confirmat martyres,
quis. tomo. 10. 28. M
Panis noster, qui & confirmat martyres,
quis. tomo. 10. 97. G
Panem angelorum manducat homo. to-
mo. 10. 191. K L
Panis caelestis ideo ad hominem descendit
quia ad ipsum non poterat homo ascen-
dere. Ibidem. K
Christus ante panis fractionem ignotus, lo-
quitur cum hominibus. to. 10. 201. K
Tria sunt genera panis, in scriptura. to-
mo. 10. 299. M
Panis lacrimarum, quis sit: & quomodo die
ac nocte comedatur. tomo. 8. 82. B C
Panis verbi dei etiam cum labore & sudo-
re manducandus. Eod. 46. K. & 345. K L
Panem doloris, poenitentes manducant. to-
mo. 8. 346. C
Quid est panem cum sudore comedere. to-
mo. 10. 147. D E
Panem doloris manducare, quid sit. to-
mo. 8. 82. B C. & 323. D. & 346. C
Panis cordis, iustitia. to. 8. 101. D. & 104. I K
Panis est terra ducitur, cum Christus per car-
nem septuaginta suorum praedicatur. Eo-
dem. 262. D
Panis iste visibilis, stomachum, ventremque
confirmat: panis cordis, confirmat cor ho-
minis. Ibidem. F
Panem animae non comedere, quid sit. to-
mo. 8. 247. L M
Panis animae, verbum dei. Eodem. 46. K
& 220. F G. & 247. L M
Et quomodo comedatur. Eod. 66. C
Panis de regno dei. tomo. 10. 28. M
Panis fidem signat. tomo. 10. 26. C D
Pannus.
Pannus nouus, & vestimentum vetus, mytili-
ce. tomo. 6. 65. G H
Panthus. tomo. 5. 2. I
Pantomimus. tomo. 3. 9. A B
Papa.
Papam vocat Hieronymus Augustinum. to-
mo. 2. 10. I. & 13. C. & alia.
Papam vocat Augustinus Ambrosium. Eo-
dem. 27. F G
Aurelium quoque episcopum Carthagi-
nensem. tomo. 2. 71. D E. to. 3. 54. F
Papa consulendus est in his quae sunt fidei ca-
tholice vtilia. to. 2. 87. L. Vide, Episcopus.
Papillones.
Papillones, tentoria dicuntur. tomo. 3. 23. G

Parabola.
Parabola quid sit. tomo. 8. 98. A. & 160. A
& 186. B C
In parabolis quae dicuntur rerum similitu-
dines, rebus de quibus agitur compara-
tur. tomo. 8. 186. B
Parabola de publicano, & phariseo, in tem-
plo orantibus. tomo. 10. 232. L M. & seq.
Paracletus.
Paracletus. tomo. 4. 263. G
Paracletus graece dicitur, Latine consolator.
tomo. 10. 224. E
Per paracletum, iurant Manichaei. tomo. 6.
37. D E
Paracletus, consolator, vel aduocatus. to-
mo. 6. 63. D. tomo. 9. 93. L. & 102. B
Paracletus, quomodo promissus & missus,
contra Manichaeos. tomo. 6. 105. D E.
& sequentibus
Paracletus, etiam Christus. tomo. 9. 93. L
Paracletus id docet quod saluator. tomo.
10. 219. L
Paradisus.
Paradisus, nome est generale, vbi foeliciter
vultur. tomo. 2. 56. I
Paradisus vbicunque sit, beatorum quisque
ibi est. Ibidem. & col. sequenti.
Paradisi vocabulum. tomo. 3. 158. M
Quid sit paradisus. tomo. 9. 173. I K
E paradiso hominem expulsum, exponitur.
tomo. 1. 160. G. to. 3. 152. L. & 242. A
Paradisus, vita beata. tomo. 1. 186. D. 187. B.
& 188. H. tomo. 2. 56. I. tomo. 3. 152. M
Paradisi deliciae, quid allegorice. to. 186. D
Paradisus spiritalis. tomo. 3. 134. A
Paradisus, an proprie, vel figurate accipie-
tus. Ibidem. C
Paradisus, corporalis & spiritalis. tomo. 3.
137. K. & 138. G. & 158. M. & sequenti. to-
mo. 5. 112. F. & 118. L M
De paradiso tres sententiae. to. 3. 137. K
Paradisus, locus amoenissimus. to. 3. 137. M
& sequentibus.
Paradisi locus a cognitione hominum remo-
tissimus. tomo. 3. 138. A
In paradiso agricultura. Ibid. & 139. F G
In paradiso, an Paulus raptus. tomo. 3. 153.
F G. & I. & 158. D E. & fo. sequenti. A
Paradisus, Ecclesia dicta. to. 3. 151. C. & 158.
D. & fo. sequenti. A. to. 5. 112. H I. to. 7. 88. H
Paradisus paradisorum. to. 3. 159. D. in prin.
Paradisus, secretum patris. tomo. 4. 81. B
Custodire paradisum, & operari. to. 3. 139. E F
Paradisi ciuitas, quantum distet a terrena.
tomo. 5. 46. A
In delitiis paradisi dei fuisse, & caete. expo-
nitur. Eodem. 95. G
De paradisi terra nemorosa & fructuosa. to-
mo. 5. 111. H I
In paradiso, primi parentes cognouerunt
se esse nudos. tomo. 5. 180. F G. & seq.
Paradisi pacem facit nos ardentius appetere
tentatio. tomo. 5. 180. F G
Paradisum existimant Adamiani Ecclesiam
suam. tomo. 6. 4. K L
Paradisum visibilem negarunt Seleuciani.
tomo. 6. 6. I
Paradisus vbi sit, cuiusmodi quaestio. to-
mo. 7. 172. D
In paradiso nihil deest quod delectat. to-
mo. 8. 77. G H. & 169. A
De paradisi gloria, hymnus. to. 9. 155. C. & se-
quenti. In paradiso

In paradiso non erat pugna carnis, & spi-
ritus. tomo. 10. 36. H
In paradiso, nil aduersi timendum. to. 10.
142. A
Paradisus primo latroni referatur. Ibidem
Paradisus praenunciator clausus, aperitur
latroni. to. 10. 190. B
Christus honorauit paradisum, introdu-
cendo in eum publicanos & meretrices.
to. 10. 193. D
Paradisi incluta foelicitas. to. 10. 272. C
Paradisi praenonia. to. 10. 301. E F. & seq.
Qui terrenis se implicat, a paradiso se elon-
gat. to. 10. 307. G
Paralyticus.
Paralyticus in grabbato. tomo. 3. 171. C.
tomo. 4. 98. B
Paralyticus per tectum demissus ante do-
minum, quos signet. to. 8. 66. A. to. 9. 231. C
Triginta & octo annos languerat paraly-
ticus, quem dominus in piscina sanauit:
& quid hoc signet. to. 9. 33. F
Iudaei Christum blasphemum dicebant, quia
dixit paralyticis: Remittuntur tibi pec-
cata tua. to. 9. 243. G H
Paralyticum restituit Petrus. to. 3. 171. L
Parasceue.
Parasceue interpretatio preparatio. to. 4.
115. H. tomo. 9. 117. I.
Parasceue Iudaeorum, & Christianorum.
Ibidem.
Parca.
Parca vnde dicta. to. 4. 10. K
Parcarum ratio. to. 6. 79. F G
Parcere.
Quo animo quis parcat, plurimum interest.
to. 2. 35. D E. & 51. G
Deus ideo parcat vt corrigaris, non vt in
malignitate permanas. to. 8. 245. C D
Quod parcendo velis ad poenitentiam ad-
ducere. Eodem. 25. 4. G
Vide ne du parcas carni tuae, anima pereat.
Ibidem. C
Hoc ipso quod deus parcat impio, per impu-
nitatem cum elatum facit, vt altius in fo-
ueam cadat. to. 8. 229. F
Parcitur homini ad hoc vt conuertatur, &
non sit qui damnetur. to. 10. 2. B
Parce iniuriant, ne dum denegas pietatem
fratri, tibi claudas indulgentiam. to. 10.
191. F G. & 196. D
Pardus.
Pardus propter colorum varietatem, gen-
tes significat. to. 9. 146. C D.
Parentes, & amici, quatenus amandi. to. 1.
143. F.
Parentum peccata, non imputantur pueris,
to. 2. 19. C. & sequenti.
Parentes, & cognati, quomodo contemnen-
di propter Christum. to. 1. 7. C. to. 2.
29. H I. & sequentibus.
Parentes sunt honorandi, & eorum cura est
habenda. to. 2. 60. M. to. 9. 118. K. & seq.
Parentes debet suos liberos corripere. to-
mo. 2. 185. C D. & sequenti.
Parentes amans, perdet eos. Eodem. 29. H
Parentes non sunt audiendi, cum prohibent
nos sequi Christum. to. 2. 29. I. & seq.
to. 4. 254. E
Parenti spiritali, magis quam carnali, est
obediendum. Eodem. 29. K.

IN DIUVM AVGVSTINVM.

In parentibus carnalis affectus contemui
debet, non natura, exemplo Christi. to-
mo. 4. 29. K.
Parentes diuersos non possunt habere ge-
mini. to. 5. 41. D
Erga parentes, inest naturalis affectus ve-
recundiae, & quam etiam nequitia aufer-
re non potest. Eodem. 11. I.
Parentes quomodo honorandi, & contem-
nendi. to. 6. 39. F
Parentibus, quatenus obediendum. to. 8.
164. H I. to. 10. 5. H I
Parentum delicta, quomodo pertineant ad
filios. to. 8. 203. A. & 275. L
Parentum errores non sequendi. Eodem.
343. H I.
Parentes Iesu, quomodo dictum. to. 9. 57. E
Parentes quomodo sint tractandi, cum eos
inuistamus ad comedendum nobiscum.
to. 10. 127. A
Parentes non agnoscere. to. 10. 175. M
Parentes, qui nos genuerunt ad vitam, Chri-
stus & Ecclesia. to. 10. 183. I
Parentes primi.
Parentes primi si non peccassent, nullum
mortis experirentur genus. to. 5. 108. G
Primorum parentum, in iustitia existentium,
originalis perfectio & foelicitas. Eodem,
118. G H.
An primos parentes, in paradiso constitu-
tos, nullis perturbationibus prius quam
deliquerint, affectos fuisse credendum sit.
Ibidem, & sequenti.
Transgressio primorum parentum. to. 4.
253. G. to. 10. 29. G H. & 145. E
Primorum parentum excusatio, non fuit pe-
titio veniae, neque medicinae imploratio.
to. 5. 119. K L
Parentes primi ita morte fuerunt multati,
vt etiam quicquid ex eorum stirpe est
exortum, eadem poena teneretur obno-
xium. to. 5. 122. F
Duo parentes nos genuerunt ad mortem,
& duo ad vitam. to. 10. 183. I
Modus reparationis offensae primorum pa-
rentum. to. 10. 264. G H. & seq.
Paries.
Paries dealbatus, hypocrisis & simulatio
est. tomo. 4. 269. B. tomo. 8. 234. D.
& 266. E F.
Parietinae quid. to. 8. 248. C
Duo parietes in Ecclesia, Iudaei, & Gentes,
& Christus lapis in angulo. to. 10. 18. I.
& 41. H I.
Paris.
Paridis iudicium. to. 5. 157. M.
Parmenianus, Parmenianistae.
Parmenianistae, sicut Donatistae. to. 6. 5. A
Contra epistolam Parmeniani, Donatista-
rum episcopi. to. 7. 3. B. & seq.
Paronymum.
Paronymum vnde dicitur. to. 1. 63. I
Paronyma, ab homonymis differunt. Ibidem.
Pars, partitio.
Partes positionem habentes. to. 1. 65. E
Partes positionem non habentes. Ibidem.
Partitio. to. 3. 10. C
Partium studia loco indiuiduae charitatis,
quomodo angeli consecuti sunt propter
peccatum. to. 5. 100. I K
Terrenorum quando aliquid partiendum est,
maior diuidit, minor eligit. to. 5. 139. C.

Quod homines in mundo faciant sibi par-
tes, sed pars electorum deus. to. 8. 175. A B
A parte ad totum argumentatio. to. 10. 29. B
Participes.
Participes Christi qui. to. 6. 361. B
Particeps dei est, quisquis ei adheret. to-
mo. 8. 297. I K
Neque efficeremur participes diuinitatis,
nisi ipse deus mortalitatis nostrae parti-
ceps fieret. Eodem. 298. A
Quomodo participes erimus vnus simpli-
cis multi, inexplicabile est. tomo. 8. 370.
C. in fine.
Participatio in idipsum, quid. Eodem. 313.
A B. & sequentibus.
Partunda.
Partunda dea. to. 5. 52. L. & seq.
Parturire, Parere.
Parturitio filiorum spiritalium. tomo. 4.
292. K L.
Parere no poterat per naturam Sara, etiam
foecunda, sed per miraculum. to. 5. 82. L
Vide, Abraham, Isaac, Sara.
Parturitio & partus in quo differant. to. 9.
107. C D. & sequentibus.
Partus Mariae virginis.
Partus virginis, per comparisonem ad vir-
gam Aaron. to. 10. 124. E F
Partus virginis per coparationem ad spe-
cular. Ibidem. G
Virginis integritas non est violata partu.
to. 10. 125. B
Partus virginis per portam clausam, quam
vidit Ezechiel, designatur. Ibidem.
Vide, Christus, Filius, Maria,
Generatio, Natiuitas.
Parum.
Parum, dici solet, quod minus est quam de-
cet. tomo. 8. 277. G. & 290. E.
Vide, Modicum.
Paruuli.
Paruuli, nec sapientes, nec stulti. to. 1. 5. H
Paruuli sunt aliqui aetate, aliqui mente. to-
mo. 2. 60. E F.
Paruuli cogitur addiscere per poenas, quas
interdum etiam sustinere malunt, quam
discere. to. 5. 202. A.
Paruulorum aetas, scilicet prima & secunda,
quomodo no sit capax praeepti. ibi. F G
In paruulis quodammodo sopita est ratio,
& intelligentia, quasi nulla sit exercen-
da, tamen est excitanda aetatis accessu.
tomo. 5. 215. E
Paruuli non habent voluntatis arbitrium.
to. 10. 63. D
Paruulorum baptismus, et fides.
Paruuli rei tenentur, no voluntate, sed or-
dine. to. 1. 6. B.
Paruulos contrahere peccatum originale.
tomo. 1. 4. C. & M. & 5. H. & K. & sequenti.
copiose. to. 2. 21. G. & fo. sequenti. L M
Paruulos habere peccatum, Pelagiani ne-
gant. tomo. 1. 3. L. & 5. K. & 6. A. & seq.
tomo. 2. 21. F.
Nec illis aliena nocuisse. to. 1. 4. C
De paruulis quaestio. to. 1. 139. M. & fo. sequenti. A
Paruulis baptizatis non imputatur imple-
tas parentum. to. 2. 19. C. & seq.
Paruulorum condemnatio, nisi baptizen-
tur. to. 1. 13. G. to. 2. 21. L. & fo. sequenti.
E F. & sequenti. & 34. C D. & 97. L M.
Qui paruulos dicit saluari sine baptismo,
contra

INDEX

contra Apostolum venit, & Ecclesiam confundit. tomo. 2.22.K.L. & 82.E.F. & 83.D. & 95.B.C.
 Paruuli necessarium habent Christi gratiam Eodem. 84. I. & 86.L. & 97.K.L.
 Paruuli credunt per corda & ora offerentium. Eodem. 98.L.M.
 Vide, Baptismus paruulorum.
 Paruuli sunt transgressi preceptum dei, seu testamentum, in Adam. to. 5.202.F. & seq.
 Paruulus iudicabat circūcidi, & ratio eiusdem. to. 5.140.L. & sequent.
 Paruulus baptizatus aliquando vexant demones. to. 5.214.H
 Paruulus Hierarchia coelum claudunt. tomo. 6.6.C
 Frustra paruuli baptizantur, si peccato vacent. to. 7.142.M. & sequent.
 Paruuli, quomodo illuminantur. to. 7.144.F
 Paruuli quoque egent serpentis aspectu. Eodem. 147.D.E
 Paruuli inter fideles. Ibidem. F
 De paruulis error duplex. Ibidem. G.H
 In paruulis non esse peccatum vitæ. to. 7.147.K.
 De paruulis veteres nihil dubitarunt. tomo. 7.155.M
 Lex peccati in paruulis. to. 7.178.H
 Paruulorum mala. to. 7.245.A.B
 Paruuli ad tempus captiuati in Babylonia. tomo. 8.343.H.I.
 Paruuli Babylonici qui sint, & quomodo aliquid ad petram. Ibidem. I.K
 Paruuli nodum spiritaliter diiudicant. tomo. 9.108.E.
 Paruuli habent spiritum dei. to. 10.12.C
 Paruulis necesse esse primi peccati per baptismum ablutionem. to. 10.63.C.D.
 Infantes paruuli, peccatores. Ibidem.
 Paruulorum peccatum a primo homine, Et ibi plura de peccato originali. to. 10.64.E.F.
 Paruuli verum trahant originale peccatum ab Adam. to. 10.65.G
 De baptismo paruulorum, contra Pelagianos. Sermo. to. 10.70.C. & seq.
 Paruuli sunt baptizandi. Ibidem. D. & seq.
 Quare deus innocentes paruulos vel minima poena afficiat. to. 10.70.K
 De paruulis sine baptismo decedentibus, profunda questio. Ibidem. K.L.
 Pro paruulo baptizando quid interrogetur, & respondeatur. to. 10.71.E.F
 Paruuli, vtrū fideles appellandi. Ibidem. H.I.
 Paruuli, mystice.
 Paruuli qui sint. to. 9.104.L. & sequent.
 Ablactandi quomodo sint paruuli spiritaliter. to. 9.105.A.B
 Paruuli, id est, humiles. to. 10.7.K. & 148.E
 Paruuli sapientibus & prudentibus opponuntur. to. 10.7.K.L
 Schismata molientes in unitate Ecclesiae, paruuli a Paulo appellantur. tomo. 10.12.A.
 Et obiter locus Pauli declaratus: Quasi paruuli in Christo, lac &c. Ibidem. A.B
 Christus paruus factus, paruos quarebat. tomo. 10.132.B
 Quomodo Christus vitæ æternæ viam reuelauit paruulis. to. 10.148.E
 Qui sint paruuli, quibus reuelata est via salutis. Ibidem. E.F. & sequent.

Pascensius.
 Pascensium Arianum, quomodo vicerit Augustinus. tomo. 1. in Possidonio. to. 2. episto. 174. cum sequent.
Pascere.
 Pascamus Christum bene viuendo, & pascet in æternum nobis viuere donando. tomo. 8.326.G
 Contra eos qui inde se pascere volunt, unde offendunt deum. to. 8.327.C.D
 Pascat te, qui fecit te. to. 8.137.E
 Pascere gregem dominicum, est domini non sua lucra quarere. to. 9.122.C
 Pascere gregem dominicum, charitatis officium est. Ibidem.
 Amor pascendi gregem dominicum, in tantum debet crescere ardorem, ut mortis superet timorem. Ibidem. E.F
 Pascens gregem, de gregis lacte viuant. tomo. 9.230.C.D
 Solus deus cum iudicio pascit oves suas. Eodem. 232.I.
 Deus ante Christi aduentum, pascerebat gregem suum: in aduentu vero eius, excitauit eum vnum pastorem. to. 9.236.L.M
 Quomodo intelligatur, Et pascet eas seruus meus Dauid. to. 9.237.A.B. & D
 Qui vult pascere gregem Christi, in illo pascat, quoniam ille pascit. Ibidem. C
 Pastura nostra celestis quæ futura. to. 10.54.B.C.
 Magnum meritum est Christum pauisse esurientem. to. 10.151.H
Pascua.
 Pascua bona, vita æterna. to. 9.76.G.H
 Ingredi & egredi, & pascua inuenire in ouili Christi, quid sit. to. 9.73.D.E
 Pascua, quæ oues Christi egrediendo inueniunt, vita æterna. Eodem. 76.F
Pascha.
 Pascha Hebraica, transitus dicitur. to. 2.116.E.F. tomo. 3.63.F. to. 4.39.G. to. 5.144.E. to. 8.157.L. & 310.H. & 346.K. & 355.C. tomo. 9.84.M. to. 10.24.L. & 61.D.
 Quod non interpretetur passionem, sed transitum. to. 8.157.L. & 310.H
 Pascha. to. 3.47.M.
 Paschæ tempore, luna plena: ergo eclipsis, quæ in passione Christi, præter naturam. tomo. 2.75.H
 Paschæ celebratio, cur primo mense. to. 2.116.H.I. & 117.G.H
 Paschæ tempore, sol in ariete. Ibidem. 117.G.H
 Pascha celebrantes Christiani, lunam quare obseruent. to. 4.174.K
 De celebratione paschæ. tomo. 2. episto. 119. tomo. 3.47.M. to. 4.195.H. to. 5.31.F. tomo. 10.61.D.
 Pascha laudabilis solennitas. to. 4.197.B. to. 5.144.E
 Pascha Tessalica decantatum. to. 6.4.K
 Pascha Christianorum. tomo. 6.104.K.L
 Quoties pascha celebratur, toties Christus immolatur. to. 8.23.G
 Paschæ apud veteres celebratio: & quid ouis occisio, & azimi panes significant. tomo. 10.61.D.
 Quare colatur paschæ solennitas. to. 10.209.D.E.
 Christus per pascha occisus est, ut cedente vmbra verum pascha fieret. to. 9.116.L.

Pascha verum. tomo. 10.61.D
 Pascha Christi, habet multiplicem fructum. Eodem. 209.D.
 Pascha nostrum immolatus est Christus. to. 10.192.M
 Sicut Maria virgo inter omnes mulieres principatum tenet, ita dies paschæ omnium dierum mater est. Eodem. 196.F.G
 Quare agnus paschalis in vna domo comeditur, nec carnes foras efferebantur. to. 10.217.E
 Paschæ dies, quid representet. Eodem. 154.C
 Dies paschæ, non septima, sed octaua vocatur. to. 10.196.G.
 Dies paschæ, dies dominicus, primus atque perfectus dicitur. to. 10.205.L
 Mirabilia facta in die paschæ. Ibidem.
 Sabbato in vigilia paschæ: Sermones quatuor. to. 10.194.L
 In die sancto paschæ: Sermones quatuor. to. 10.196.F. & seq.
 Feria tertia post festum paschæ. to. 10.317.E.F
Passer.
 Passeris nomine, quid figuretur. tomo. 8.16.A. & 319.E
 Passer querulus. Eodem. 200.G
 Passer quando inueniat sibi domum. Ibidem.
 Passer solitarius in tecto, quid significet. tomo. 8.248.B.C
 Quod significet Christum. Ibidem. F.G
 Christus nulli parcebat in verbo, ut essent postea quibus parceret in iudicio. to. 8.228.A.
 Passeres nificantes in cedris Libani, quos significant. Eodem. 262.G.H
 Oportet passerem esse pennatum virtutibus, & præceptis dei. to. 8.16.B
 Passer. to. 10.109.K
Passio.
 Passiue qualitates. to. 1.66.I
 Passorum manet dissimilitudo, etiam in similitudine passionum. to. 5.4.A
 Passio, est motus animi contra rationem. tomo. 5.71.F.G
 Passiones, siue perturbationes, nullo modo cadere in sapientem, dicunt Stoici: Peripatetici contra. to. 5.75.E. & sequent.
 De passione qua palluit Stoicus philosophus, in periculo mortis. Ibidem. F.G
 Passiones quæ Christianos animos afficiunt, non in vitium trahunt, sed virtutem exercent. to. 5.76.A. & seq.
 Patitur qui afficitur, & mutabile est omne quod patitur. to. 5.105.C
 Passiones animi, quas dicebat Virgilius & Platonici esse ex carne, probat falsum esse. Eodem. 115.G.H
 De passionibus demonum, quæ valent ad idem probandum. Ibidem. I.
 Passionum motus peruersos, & laudabiles, quis habebit. to. 5.116.E.F. & G. & seq.
 Et passiones has quomodo nominet Graeci & Latini. Ibidem. M. & seq.
 Passiones tres, solum ex his dixerunt Stoici esse in sapiente. tomo. 5.117.A. & seq. & H. & sequentibus.
 De passionibus contra mentem surgentibus, sine quibus in patria erimus, & de superbentibus, quia sciant eas moderari. Eodem. 118.C
 Passionis dolor vincens naturam, causat mortem. to. 5.185.G.H
 Passio

Passio doloris, est corpori propter animam. tomo. 5.197.K.L.
Passiones bonorum & malorum.
 Pati pro Christo, supplet vicem baptismi tempore necessitatis. to. 2.104.L.M
 Multos passio eadem iungit, quos causa separat. tomo. 2.44.D. & 64.H. & 70.E. & 156.C.
 Pati quomodo debemus mala temporalia. to. 2.122.B.
 Passiones sanctorum, ad iustitiam & misericordiam dei pertinere. to. 4.280.H
 Pro auro & argento pati, miserrimum. tomo. 5.5.A.
 Non quid quicque patitur, sed quare patitur, attendi debere. to. 7.69.I.
 Passio quid Ecclesiasticis. to. 7.185.E
 In passione iustorum, paupor, & spes. tomo. 8.35.K.
 Ad patiendia omnia mala huius seculi, confortetur cor vestrum, non dicitur, diligentibus mundum, sed sperantibus in domino. Eodem. 40.I.
 Non est opus patientia, ubi nihil mali pateris. to. 8.43.L.M. & 222.I.K
 In passione discernenda est causa, non poena. Eodem. 56.A. & 159.B.C
 Quid quisque maleficus passus est legibus, quod non pertulit martyr in confessione. tomo. 8.68.F.
 Quod homo in insecus patitur mala sua, & extrinsecus cogitur pati aliena. Ibidem. 70.A.B.
 Quod passus est Christus, patitur & Ecclesia. to. 8.80.G
 Multi patiuntur in Ecclesia, causa humanæ gloriæ. Eodem. 86.M. & seq.
 Quid pateris? audiunt Christiani a suis. to. 8.100.F.G.
 Quod pateris, transit: quod accepturus es, finem non habebit. Eodem. 101.F.G
 Ideo intolerabiliter pateris, quia non venit tibi in mentem quid pro te pertulerit Christus. to. 8.115.C.
 Qui longè est a passione, videat ne longetur a sanctis. to. 8.118.L
 Quicquid pateris, cogita quia prior passus est Christus. to. 8.134.H
 Nihil patimur in hac vita, nisi ex illa morte quam meruimus primo peccato. Eodem. 68.G.
 Passiones non nisi in Christo. Ibidem. 135.F.G
 Passionum omnium, quando finis. Ibidem. G
 Si es in membris Christi, quicquid pateris ab eis qui non sunt in membris Christi, deerat passionibus Christi, & additur mensuram implens, non superfundens. Ibidem.
 Quicquid passi sunt prophetae, & iusti, a sanguine Abel usque ad sanguinem Zachariae, appositum est supra Christum, quia præcesserunt tanquam membra caput. Ibidem. H.I.
 Cum pateris, non tribuas insipientiae, sed consilio dei ad medicinam. to. 8.143.E.F
 Cur mali & peccatores hic quandoque non patiantur. Ibidem. F.G
 Patimur superiores aliquando, quos nouimus peiores. to. 8.148.M.
 Nihil magnum est pati, si peccasti: sed propter deum pati magnum est: ideo ille prior passus est, ut &c. to. 8.159.G.H.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Contra eos qui dum patiuntur, non se iniustos negant: tamen iniustiores illis se dicunt, qui nihil patiuntur, & iniuste viuunt. to. 8.60.I. & 166.C.
 Qui dicit, inique patior quod patior: illum iniquum facit, cuius iudicio patitur: se autem iustum, qui inique patitur. to. 8.44.D. & 179.L.M
 Passiones martyrum, ad carnem, non ad locum fidei perueniunt. to. 8.219.L
 Non hæc quæ pateris mala, sunt mala: sed tibi patienti hæc sunt mala, a deo iusta sunt & bona. to. 8.252.C.D
 Aliud est pati iniuriam, aliud est pati tribulationem, aut poenam, aut molestiam, aut supplicium. to. 8.367.I.K.
 Cum heretici patiuntur ex iniustionibus principum, non sunt de eorum numero qui iniuriam patiuntur. Ibidem. K.L
 Quod patiuntur iusti merito suo, & iusto dei iudicio patiuntur omnes præter Christum. to. 8.376.B.C
 Passio præcedit glorificationem. to. 9.81.E
 Passiones in homine Christiano non vilipendende. to. 9.87.I.K
 Patiuntur mali propter iniquitatem, & propter iustitiam. to. 9.99.F
 Passio caminus tribulationis. Eodem, 164.E.F.
 Quicquid patimur donum dei est. tomo. 9.207.K.L.
 Non minora pro vita æterna, quam temporali sufferri debent. to. 10.248.E
 Non sunt amandæ passiones in martyribus, sed passionum occasiones. to. 10.278.G
 Passionum iustorum, & impiorum, differentia. Ibidem.
Passio Christi.
 Passionis dominicæ celebratio, in sacramento. to. 2.116.E
 In passione Christi, Ecclesia patiebatur. tomo. 2.121.E.F.
 De passione domini. tomo. 4.114.B. tomo. 10.185.I. & 186.K. & 187.C. & 189.E. & 190.H.
 Passio Christi, omnes superat passiones. tomo. 3.239.D.
 Passio Christi præfigurata. to. 4.221.K
 Passio Christi, significatur in nuditate Noë tomo. 5.133.M.
 Passio Christi, significatur in Isaac & ariete immolato. Eodem. 142.A
 Passio Christi, & eius fructus, significatur in benedictione qua Iacob filium suum Iudam benedixit. tomo. 5.143.L. & seq.
 In passione sua Christus ostendit, quid sustinere pro veritate: in resurrectione, quid sperare in æternitate debeamus. Eodem. 174.C
 Passus est Christus octavo calendis Aprilis, qua etiam die conceptus fuit. to. 5.176.A.B.
 De passione Christi, & insultatione Iudeorum. Eodem. 196.F.G
 In passione Christi, discipuli spem perdidērunt. Ibidem. I.
 Passio Christi, ne obliuiscamur quod factum est, semel in memoria nostra omni anno fit. to. 8.23.G
 Christus quanta patitur, & quare. Eodem, 24.C.D.
 Quæ passus sit. Ibidem. E.F.

Pro quibus passus sit, & quis fructus passionis eius. tomo. 8.24.H.I.
 Prior te passus est improbus, qui non habuit, quare pateretur. to. 8.40.I.
 Non erat causa patiendi capiti, nisi ut corpori praberetur exemplum: quia voluntate passus est, non necessitate. Eodem. 55.M. & sequentibus.
 Quod passus est Christus, patitur Ecclesia: quia quod patitur caput, patiuntur & membra. to. 8.30.G
 Patere in Christo, quia tanquam peccauit in infirmitate tua Christus. Eodem. 70.C
 Christus passus est, dignus pro indignis, ut &c. to. 8.106.M. & seq.
 Nisi passus esset, salui esse non possemus. Eodem. 120.E.
 Quod in nobis patitur, & nos in illo. tomo. 8.139.B.
 Passio Christi maxime prædicatur. Eodem, 147.F.G.
 Cur quod nobis de passione Christi bonum præstitum est, non imputetur Iudæ vel Iudæis. to. 8.138.G. & 148.B.C
 Passus est, quia voluit, non inuitus: sed martyres etiam si nolebant, patiebantur. Eodem. 158.A.B
 Christus passus est inter manus Iudæorum, quod est passus, cum super aquas ambularet. Ibidem. I.K
 Cum pati venerat Christus, cur puniuit per quem passus est. to. 8.161.K
 Passus est quicquid pati debuit ex voluntate, non ex peccati necessitate. Eodem, 209.E.F.
 Quod omnes passiones repletæ erant in capite, sed restant adhuc implendæ in corpore, secundum apostolum. Ibidem. F.G
 Ideo omnia mala pati voluit, ut consolaretur patientes. to. 8.223.I.K.
 Christus non timebat pati, tertio die resurrecturus. Eodem. 230.A.B
 Passionem suam Christus agnouit: quia non pateretur, nisi ei placeret. to. 8.263.A.B
 Passio domini multis ruina fuit. Eodem, 267.I.K.
 Quicquid passus est Christus homo, non potest dici non passus est deus: quia deus erat hominem assumendo, sed non est mutatus in hominem: exemplum. to. 8.337.B.C.
 Quicquid verbum passum est, in carne passum est. Ibidem. C.D
 Adhuc patitur Christus, non in carne sua, in qua ascendit ad coelum, sed in carne fidelis quæ adhuc laborat in terra. tomo. 8.358.B.
 Passio domini quid ostendat nobis. Eodem, 376.F.G.
 Precatio de passione Christi. tomo. 8.359.A. & sequentibus.
 Occisione Christi, nos omnes redempti sumus. to. 10.164.B
 Dominica in passione domini, Sermo de Sampson. to. 10.181.D
 Qui maxime offendant passionem Christi. tomo. 10.189.B
 Diuerso modo legebatur passio, & resurrectio Christi, tempore Augustini, & non fero. to. 8.23.G
 Christi passio significat tempus, in quo nunc flemus. to. 10.204.I.K
 Filius dei verè, & non putatiue passus est etiam

etiam omnia quae scriptura testatur. tomo.10.223.A.
 Quid pro peccatoribus Christus pertulerit. to.9.253.D.& K
 Nihil tam salutiferum quam cogitare, quantam pro nobis passus est Christus. to.10.294.A.
 Oratio sancti Augustini, de passione domini. tomo.10.313.K.L.
 Vide, Christus, & Crux.
 Passus.
 Passus Romanorum, qui. to.6.45.H
 Pastores.
 Pastoris officium. tomo.2.45.I.K. tomo.10.36.G.
 Pastores, & doctores, si differant. tomo.2.60.E.& 62.D
 Pastores qui proprie dicantur. to.2.62.D
 Ex pastorum arbitrio, vita ouium pendet. Eodem.80.D.& sequentibus.
 Pastorum duo genera. to.2.189.L.& seq.
 Pastores nocte vigilantes. to.3.170.F
 In pastore Christo fiducia. to.4.258.D
 Pastores pecorum, magis quam reges hominum, constituti sunt primi iusti: & quare. to.5.182.D
 Pastor infidelium, mors est: fidelium, vita. to.8.100.B.C.& G.H.
 Pastorem quomodo oues sequuntur, & eius vocem audiunt. to.9.72.I
 Contra pastores mercenarios. tomo.9.74.D.& sequentibus.
 Pastor bonus animam suam dat pro ouibus. Ibidem.H.I
 Pastores Apostoli. Ibidem.L
 Pastores debent usque ad sanguinem, imò usque ad mortem, pro veritate certare. Eodem.122.G.H
 Christus omnia pastores officia exercuit. tomo.9.214.H
 De pastoribus liber. Eodem.229.L.M
 Plures pastorum nomine gaudent, qui pastores officium implere nolunt. Ibidem.
 Arguuntur pastores qui se pascunt, & non oues. to.9.230.A
 Quod pastores praesunt, non utilitate suam, sed eorum attendant quibus ministrant. Ibidem.B.
 De pastorem negligentia. to.9.230.A.B. & K.& 231.F.G
 Qui praebet lac ouium pastoribus, victum praebet: qui praebet lanam, honorem praebet. to.9.230.E.F
 Quid sit pastores seipsos pascere. to.9.230.A.B.& seq.& E.F.& seq.
 Mali pastores, non solum languentes oues non curant, sed fortes & pingues necant. to.9.230.H
 Scandalum pastoris, oues necat. Ibidem.H.I
 Pastor male viuens, homicida est. Ibidem.I.K
 Christus pro pastoribus & ouibus multa venit passurus, ipsi autem nil pro eo pati volunt. Ibidem.K.& sequent.
 Pastor alia promittens gregi, quam Christus, super arenam aedificat. Ibidem.L
 Diligentia boni pastoris. to.9.231.D.E
 Inueniuntur pastores, non quae sua sunt, sed quae Christi sunt quaerentes. Ibidem.K.L
 Pastores tacere, periculosum est. Ibidem.L.M
 Negligentia pastoris, occidit eum. Ibidem.M
 De morte ouis malignae, reddet malus pastor malam rationem. Ibidem.232.A

Pastor malus reddet rationem pellis ouis mortuae. tomo.9.232.B.C.
 Dominus ipsemet curat gregem ereptum à manibus malorum pastorum. Ibidem.H
 Pastores boni non sunt, aut latent. Ibidem.I
 Omnes pastores boni, in vno sunt pastore. Ibidem.M.
 In bonis pastoribus, vox & charitas Christi sunt. to.9.133.A
 Ne pastores de dextera ad sinistram veniant, disciplina exerceatur, iudicium non praecipitur. Eodem.235.D
 In malos pastores. to.10.299.L.M
 Deus, opilio noster, pastor, & diuitiae nostrae. to.10.3.I.
 De pastore, & mercenario, & fure: Sermo. tomo.10.41.A.& sequent.
 Pastor est Christus. Ibidem.D
 Pastor est diligendus. to.10.41.H
 Pastores pauci, mercenarij multi. tomo.10.42.D
 De eo quod scriptum est, Ego sum pastor bonus, &c. Ser. to.10.42.L.& seq.
 Dominus quare in Euangelio se vnicum bonum pastorem appellauerit. Ibidem.L.M & 43.B
 Petrus, pastor. to.10.43.A.B
 Petrus nihil ad bonitatem & potestatem pastoris pastorum. Ibidem.C
 Periculosus pastorum Ecclesiae locus, siue ratio. to.10.51.E
 Ad pastores, & oues spirituales, quid pertineat. Ibidem.
 Vas pastoriciu, in quo Dauid reposuit quinque lapides, quid praefigurat. tomo.10.108.B
 Pastores Iudaeos, Magi vero gentiles designabant. to.10.136.E.F
 Pastores Israelitas figurauerit. to.10.138.C
 Pastores & praedicatores animarum, discant fidem, & doceant. to.10.139.C
 Christus sic commendauit oues suas pastoribus, vt parati sint mori pro eis. to.10.203.I
 Pastor negligens praedicare, cum ouibus suis eterna sustinebit supplicia. to.10.245.F.G
 Vita pastoris, omnibus prodesse debet. tomo.10.284.M
 Vita pastorum. to.10.295.I.K
 Exhortatio ad pastores. to.10.300.C
 Propere erant pastores, longè erant Magi. to.10.316.I.K. Vide, Episcopus, & Paucua.
 Patena.
 Patena dea. to.5.32.M
 Pater.
 Patres monachorum. to.1.172.I
 Pater, pro auo. to.3.23.G
 Patres duos quomodo habet Ioseph nutritius. to.4.63.H.& seq. Vide, Ioseph.
 Pater vnus in caelis. tomo.7.122.K. tomo.8.187.M.& seq.
 Pater meus, & mater mea, dereliquerunt me, &c. quomodo intelligatur de Christo. to.8.31.A.& sequent.
 Pater infidelium, diabolus. Ibidem.A. tomo.10.151.M.& sequent.
 Pater infidelium, est diabolus, non creando, sed imitando. to.8.88.M.& seq.
 Cur ei sit renunciandum. Eodem.90.K.L
 Paternitas tua tibi ex prole creuit. Ibi.91.E
 Sicut antiqui iniqui, patres sunt praesentiu: & qui modo iniqui, patres sunt posterorum. Iniquorum: ista patres iustorum, antiqui patres: & iusti qui modo sunt, patres sunt eorum qui futuri sunt. tomo.8.101.H.I
 Patres dicti ministri Euangelij. to.7.122.K to.8.287.M.& seq.
 Pater orphanorum, & iudex viduarum quomodo deus. to.8.152.H
 Qui sint patres coram quibus fecit deus mirabilia, & quibus non vult esse similes posteris. Eodem.287.M.& seq.
 Patrum nomine, maiores nostri. Ibidem.
 Pater, & mater, quomodo primi sint nobis. tomo.10.5.H
 Pater, quatuor modis dicitur. to.9.179.C
 Abba pater quid sit, & cur Apostolus vtrique posuerit. tomo.10.70.A
 Pater, imitatione dicitur. Eod.71.L
 Pater diabolus, quomodo relinquendus. tomo.10.151.M.& seq.
 Omnes Christiani in terra diuersos habent patres, in caelo vnicum. to.10.196.A
 Pater in diuinis.
 Pater ignis, splendor filius. tomo.2.66.I to.6.11.B.& 142.H
 Pater in filio, & filius in patre. to.2.161.C.D to.3.48.F
 Pater, & filius, vnus deus. Ibidem.
 Pater, in diuinis, ingenuus. tomo.2.160.I. & 163.L.& seq. to.3.72.F.& K
 Patris vox de caelo. to.2.94.H.I. to.3.55.F.& sequent. to.4.95.G
 Pater semper gignit, semper nascitur filius tomo.2.162.E
 Pater & filius, vnicum principium sancti spiritus. tomo.2.73.M
 Pater, filius, & spiritus sanctus. to.3.201.I
 Pater, quomodo dedit filio vitam. tomo.3.240.G.H. & fo. seq. E. to.6.146.I
 Pater non iudicat quenquam. to.3.58.K.L. & seq. to.6.162.B. to.9.41.G
 De patre, & filio, quae simul dicantur. to.3.74.K. to.9.238.L.M
 Pater filio quid dederit, quod maius est omnibus. to.3.241.H. to.9.76.G
 Patris opera, quae & filij. tomo.3.240.D. & 241.H. to.6.38.C. & 144.D. & seq. tomo.8.278.A. to.9.38.K.& seq.
 De patre, & filio. tomo.4.124.I
 Pater noster deus. to.4.272.F.& sequent. tomo.6.12.M
 Pater, & filius, vnus sunt, eiusdemque essentiae. to.4.208.M
 Substantiae. to.6.158.H.I
 Pater genuit verbum. to.5.97.E
 Pater, filius, & spiritus sanctus, hoc totum est vna trinitas, & vnus deus. Ibidem.
 Pater & filius, vnum sunt. tomo.6.12.B. & 149.G.H
 Patrem & matrem quomodo reliquerit Christus. to.3.240.E. to.6.56.G
 Pater quomodo miserit filium. tomo.6.142.H
 Patris & filij eadem voluntas. Ibidem.M. & seq.
 Patris auctoritas. tomo.6.156.L & 159.E
 Pater, & filius, solus verus deus, quomodo dicitur. tomo.6.160.H
 Talibus pupillis deus fit pater, quibus moritur pater hic mundus. tomo.8.16.H.I
 Deus pater cum pater est, non est illud quod est filius: quia pater non ad se, sed ad filium

filium dicitur, ad se autem deus dicitur. Eodem.158.F.G.
 Patrem nostrum nos debere imitari. tomo.8.244.L.
 Pater quomodo adiuuet filium. tomo.8.276.M.& sequentibus.
 Pater Christi, pater est & dominus: pater formae dei, dominus formae serui. Eodem.346.B.
 Patrem natura genuit filium, non voluntate, nec necessitate. to.10.191.B
 Deum patrem vocamus, quia per filium hanc fidem nobis praestitit. Ibidem.D
 Fidelis articulus de patre, eiusque omnipotentia. tomo.10.194.G
 Deus pater secreti, sacramenti vocabulum est, cuius verè filius est verbum. tomo.10.215.H.
 Quomodo intelligatur, Rogabo patrem, & alium paracletum dabit vobis. tomo.10.217.L.
 Pater & filius duae sunt personae, ratione tamen & substantia vnum sunt. tomo.10.222.H.
 Si pater, in cuius nomine baptizatur, est deus, ita & spiritus sanctus. Eod.224.C
 Errores circa patrem.
 Contra eos qui credebant solum patrem immortalem & inuisibilem. to.3.61.E
 Pater ipse est qui filius, Sabelliana haeresis. to.6.5.A. & fo.8.G & K. & 9.D. & seq. & 146.H.
 Paterfamilias.
 Patrifamilias nomen vnde exortum sit. to.5.182.G.
 Quomodo dictum Christi, Pater maior me est: intelligatur. to.10.142.A.B
 Pater quomodo honorandus. to.10.6.L
 Etiam pater & filius dimittunt peccata, non solus spiritus sanctus. Eodem.11.F
 Deus diuersimode pater Christi, & pater noster. to.10.25.F.G
 Deum, appellare patrem, bona praesumptio. Ibidem.F.
 De eo quod scriptum est, Ego & pater vnus sumus: Sermo. tomo.10.44.A. & seq.
 Ingenuus pater, genitus filius. tomo.10.48.C. & sequent. & 140.F.
 Vnus deus. Eodem.134.A
 Pater deus est agricola. tomo.10.48.H. & 188.E.F.
 Nihil facit pater sine filio, exponitur. tomo.10.51.L.M. & sequent.
 Pater non est natus de virgine, passus, mortuus, &c. Eodem.52.A
 Distinctio patris, & filij. to.10.124.C.D. & 129.C.D.
 Pater, filius & spiritus sanctus sunt vnus deus. to.10.135.L. & 139.D
 Pater non dicitur reciproce de spiritu sancto. to.10.139.G
 Pater est spiritus, & filius spiritus, neuter tamen est spiritus sanctus. Ibidem.H
 Pater non est deus sine filio, nec filius sine patre: exponitur. Ibidem.I
 Quicquid dicitur de patre & filio secundum substantiam, illud ambo simul sunt. Ibidem.
 Pater genitor non praecessit id quod genuit. tomo.10.139.K.
 Pater nunquam coepit esse pater, nec filius esse filius. Ibidem.M. & seq.
 Deus ex tempore non coepit esse pater. tomo.10.141.A.

IN DIVVM AVGVSTINVM.
 Pater noster, ante gratiam Christi, diabolus fuit. to.10.151.M
 Similitudinem patris, actus indicant sobolis. to.10.165.I
 Pater sine filio credi non potest. to.10.186.B
 Spiritus patri commendatur: & quare: tomo.10.187.A.
 Paternatura genuit filium, non voluntate, nec necessitate. to.10.191.B
 Deum patrem vocamus, quia per filium hanc fidem nobis praestitit. Ibidem.D
 Fidelis articulus de patre, eiusque omnipotentia. tomo.10.194.G
 Deus pater secreti, sacramenti vocabulum est, cuius verè filius est verbum. tomo.10.215.H.
 Quomodo intelligatur, Rogabo patrem, & alium paracletum dabit vobis. tomo.10.217.L.
 Pater & filius duae sunt personae, ratione tamen & substantia vnum sunt. tomo.10.222.H.
 Si pater, in cuius nomine baptizatur, est deus, ita & spiritus sanctus. Eod.224.C
 Errores circa patrem.
 Contra eos qui credebant solum patrem immortalem & inuisibilem. to.3.61.E
 Pater ipse est qui filius, Sabelliana haeresis. to.6.5.A. & fo.8.G & K. & 9.D. & seq. & 146.H.
 Paterfamilias.
 Patrifamilias nomen vnde exortum sit. to.5.182.G.
 Quomodo dictum Christi, Pater maior me est: intelligatur. to.10.142.A.B
 Pater quomodo honorandus. to.10.6.L
 Etiam pater & filius dimittunt peccata, non solus spiritus sanctus. Eodem.11.F
 Deus diuersimode pater Christi, & pater noster. to.10.25.F.G
 Deum, appellare patrem, bona praesumptio. Ibidem.F.
 De eo quod scriptum est, Ego & pater vnus sumus: Sermo. tomo.10.44.A. & seq.
 Ingenuus pater, genitus filius. tomo.10.48.C. & sequent. & 140.F.
 Vnus deus. Eodem.134.A
 Pater deus est agricola. tomo.10.48.H. & 188.E.F.
 Nihil facit pater sine filio, exponitur. tomo.10.51.L.M. & sequent.
 Pater non est natus de virgine, passus, mortuus, &c. Eodem.52.A
 Distinctio patris, & filij. to.10.124.C.D. & 129.C.D.
 Pater, filius & spiritus sanctus sunt vnus deus. to.10.135.L. & 139.D
 Pater non dicitur reciproce de spiritu sancto. to.10.139.G
 Pater est spiritus, & filius spiritus, neuter tamen est spiritus sanctus. Ibidem.H
 Pater non est deus sine filio, nec filius sine patre: exponitur. Ibidem.I
 Quicquid dicitur de patre & filio secundum substantiam, illud ambo simul sunt. Ibidem.
 Pater genitor non praecessit id quod genuit. tomo.10.139.K.
 Pater nunquam coepit esse pater, nec filius esse filius. Ibidem.M. & seq.
 Deus ex tempore non coepit esse pater. tomo.10.141.A.

Desiderium patientia exercet. to.9.130.H.I
 Patientia, in aduersis, salutem operatur. Eodem.207.L.
 Fructus non est, vbi non est patientia. Eodem.236.H.I.
 Patientia deum laudat, non auaritia. tomo.9.239.L.
 Patientia iustis parit coronam, iniustis indulgentiam. Eodem.250.K
 Patientia in iniuriis tolerandis. tomo.9.251.I.K.
 Patientiam quis tenere potest. to.10.82.I
 Omnia aduersa patientia vincit. to.10.293.L
 Patientia, donum dei est. to.10.320.B
 Quisquis viribus suis videtur vincere patientia, vincitur à superbia. Ibidem.C
 Vide, Fortitudo.
 Patientia dei.
 Patientia dei expectantis & inuisantis peccatores ad penitentiam. tomo.2.50.B. & sequent. to.3.235.F. in fine. to.4.223.D. & fo.242.B. to.5.3.M. tomo.9.162.E.F. to.10.106.B. & 112.D.
 Patientia dei quibusdam vtilis, & quibusdam inutilis. to.4.30.I. & fo. seq. G
 Patientia dei magna. to.6.123.C.D
 Aduersus dei patientiam murmurantes, corripuntur. to.8.266.E. & seq.
 Patientia dei non contemnenda. tomo.10.158.H.
 Patientia Christi.
 Patienter sustinere docet nos Christus, in Iudaea toleratione, & sua passione. tomo.5.174.C.
 Patientiam nobis commendauit Christus in cruce. tomo.8.275.C.D
 Christus aliam patientiam nos patientiam docuit, qua mundum vinceremus. tomo.9.115.G.H.
 Patientia Christi. Eodem.225.E.F
 Patientiam docens Christus in cruce, patientiam differebat. to.9.62.L
 Patientia Christi, patientiam nostram docet. tomo.10.64.K
 Patientia fidelium, & infidelium.
 Patientia fidelium. to.3.235.M
 Patientia schismatici, pro Christo, quantum valeat. tomo.4.244.C
 Patientia pie tolerantium, donum dei est. Ibidem.
 Patientiae pauperum Christi fructus. Ibi.G
 Patientia martyrum. tomo.4.242.H.I. tomo.6.174.H.
 Quod in ea virtute, qua Regulus Catone praestantior fuit, multo magis emineant Christiani. to.5.8.E.F. & seq.
 Patientiae meritum augetur poena mortis, & aliarum tribulationum. to.5.109.A.B
 Patientiae virtute vtuntur beati, in expectatione suorum corporum. Eodem.112.E
 Patientius sustinentur tribulationes, quanto cor diuina gratia fuerit fidelius. tomo.5.214.I.K.
 Patientia sanctorum. to.6.130.F
 Patientia martyrum vnde. tomo.10.97.F. & sequentibus.
 Patientia sancti Iob. to.10.180.G.H
 Patientiae exempla, & ad eam exhortationes.
 Patientiae exempla. to.1.170.L.M & seq. to.2.122.B.C. & sequent.
 Patientiae exemplum, in persequutionibus, Dauld.

INDEX

David. to. 8.37.L
 Ad patientiam exhortatio, à breuitate temp
 poris. to. 8.61. F G. & 62. F
 A premio. to. 8.63. I
 A valetudinariis, mercatoribus, venatori-
 bus, exhortatio ducta ad patientiam. to-
 mo. 10.8. C. D.
 Exhortatio ad patientiam, exemplo beati
 Iob. tomo. 10. 180. H
Patria.
 Patriæ amor. tomo. 1. 143. F. tomo. 2. 169. M.
 & sequentibus.
 Omnia relinquere pro patriæ cœlestis legi-
 bus, non est magnum. tomo. 5. 46. B. C.
 Patria clarissima. Eodem. 78. M
 In patria, vel in paradiso, non erunt ociosa
 membra corporis humani. to. 5. 215. G H
 & 217. I. K.
 In patria qualia bona sint danda sanctis, &
 respectu anime, & respectu corporis, di-
 cit posse conuinci ex bonis huius vitæ.
 Ibidem vtrouique.
 De via ad patriam. to. 6. 15. G
 Patria nostra terrena, & cœlestis, in quo dif-
 ferant. to. 8. 140. H I
 Valde odit patriam, qui putat sibi bene esse
 dum peregrinatur. to. 8. 227. G
 Prophetam in patria sua honorem non ha-
 bere, quomodo dicebat Christus, qui ad
 illam veniebat à Samaria post biduum.
 tomo. 9. 31. K. & 227. D E
 Patria Christi est vita æterna: via qua ad
 vitam peruenitur, est mors eius. tomo.
 9. 5. 2. F. G.
 Patria nostra, vita Christi. Ibidem.
 An quis in patria suæ natiuitatis possit esse
 perfectus. to. 9. 227. C
 Patria nostra fursum. to. 10. 28. F
 Non desiderat patriam peregrinatio sine la-
 chryma. to. 10. 276. L
 Duobus præceptis, quasi duobus pedibus,
 ad patriam facillime perueniemus. to-
 mo. 10. 277. H. Vide, Ciuitas.
Patriarcha.
 Patriarchas prophetæque blasphemât Ma-
 nichæi. to. 1. 10. G. to. 2. 70. L
 Patriarchæ sancti in inferno fuerunt, & in-
 de liberati sunt. to. 2. 91. E F
 Patriarchæ in fide Christi saluati. to. 4.
 221. H. & fo. 243. L. tomo. 7. 189. H. to-
 mo. 9. 72. F. G. Vide, Christiani.
 Patriarchæ habuerunt multas vxores. to.
 3. 12. I. & 13. D. to. 4. 245. G. to. 6. 173. D E
 Et quid adumbrarint. to. 6. 173. M
 Patriarcharum & lingua, & vita propheti-
 ca fuit. to. 6. 48. I
 Patriarcharum vita defenditur. to. 1. 10. G
 tomo. 6. libro. 22. contra Faustû Mani-
 chaum, per totum.
 Patriarchis coniugatis, non præferendi cœ-
 libes Christiani. tomo. 6. 174. I.
 & sequentibus.
Patriciani.
 Patriciani hæretici, à Patricio, carnè à dia-
 bolo conditam asserunt. to. 6. 6. I K
 Patriciani aduersarij legis & prophetarû.
 tomo. 6. 138. I K
Patricius.
 Patricius, pater Augulini, iracundus. to-
 mo. 1. 36. C.
Patrimonium.
 Contra terrenum patrimonium, deus of-

fert cœlestis. tomo. 10. 238. L M
Patripassiani.
 Patripassiani hæretici. to. 4. 156. D
 Patripassiani hæretici, Noctiani sunt. tomo.
 6. 5. A. in fine.
 Qui & Sabelliani. Ibidem. B. tomo. 9. 61. D
 Patripassiani qui, & eorum reprehensio.
 tomo. 10. 52. A.
 Patripassianos arceat Ecclesia. Ibidem.
Pattalorinchite.
 Pattalorinchite hæretici, qui. tomo. 6. 6. K
 Intantum silentio student, vt naribus &
 labiis suis digitum opponant. Ibidem.
Pauci.
 Paucos esse qui inueniunt arctam viam. to-
 mo. 4. 278. F.
 Paucitatis nomine hæretici se commendât.
 Ibidem.
 Paucitas sanctorum quomodo accipienda.
 to. 6. 82. C. & fo. 119. D E. to. 7. 26. I
 Item multitudo. to. 7. 61. H I. & 114. K L
 Pauci, & multi. to. 10. 28. D
Paupertas.
 Paupertas dea. tomo. 5. 34. F
Paupere.
 Vtrum pauebat Christus moriturus. to-
 mo. 8. 35. H.
Paupertatum.
 Paupertatum adhaerere, quid sit. to. 8. 293. H I
Paulina.
 Paulinæ anuli religiosæ scribit Augustinus
 tomo. 2. epistola. 112.
Paulinus.
 Paulinus Episcopus laudatur. to. 2. 25. M.
 & sequentibus.
 Paulinus familiaris Ambrosio. tomo. 2. 27.
 L. in fine.
 Paulini Elegia, ad Licentium. Eodem. 28. G.
 & sequentibus.
 Paulini, Nolani Episcopi oratio. to. 5. 4. M.
 & sequentibus.
 Paulinus Episcopus se vendit, vt filium vi-
 duæ redimat. to. 5. 5. B
Paulus.
 Paulus quid Latine. to. 10. 99. I
 Paulus humilitatis nomen. Eodem. 261. L
 Paulus medicus. tomo. 9. 136. D E. tomo. 10.
 73. B. & 99. I.
Pauli.
 Paulus eremita. to. 1. 172. G
 Pauliani, aliâ Paulonitæ hæretici, à Paulo
 Samosateni, Christum non semper fuisse
 dicunt, & à Maria coepisse. to. 6. 5. D
 Paulianam hæresim, Fotinus confirmauit.
 Ibidem.
 Pauli duo, qui allegantur, Apostolus, & Iu-
 risconsultus. to. 10. 52. C D
 Paulus iurisconsultus, cuius multæ leges in
 digestis. Ibidem. D
Pauli Apostoli nomen, & ortus.
 Paulus, cur sic appellatus. to. 3. 182. K
 Pauli humilitas. Ibidem.
 Paulus. to. 5. 174. L
 Paulus Tharsensis. to. 8. 96. B
 Pauli nobilitas secundum carnem. tomo.
 10. 73. A. B.
 Paulus, quomodo Benjamin adolescentu-
 lus. to. 8. 156. D. & seq.
 Paulus erat de tribu Benjamin. to. 10. 261. B
Pauli sententia, & conuersio.
 Paulus persecutor Ecclesiæ, supra modum.

tomo. 3. 182. K.
 Paulus qualis fuerit ante gratiam dei. to-
 mo. 7. 187. G.
 Etiam Paulus, cum persequeretur Ecclesiã
 dei, vas in domo malè fortis. to. 10. 9. B
 Paulus quomodo primus peccator. tomo.
 10. 65. A. B. & I. & seq.
 Et de vocatione Pauli, plura. Ibidem.
 Paulus Apostolus, omnium lapidantium Ste-
 phanum, vestimenta seruat, vt omnium
 manibus lapidaret. to. 8. 375. K L
 Paulus in lapidatione Stephani, magis læ-
 uiebat omnes adiuuando, quam si mani-
 bus lapidasset. to. 10. 261. C
 Persecutio Pauli in Christianos. to. 10. 318. A
 Christus nõ pepercit errori & sceleribus Pau-
 li. to. 10. 261. I
 Paulum Christus vi coëgit ad fidem. tomo.
 2. 45. H.
 Pauli mirabilis conuersio. to. 7. 189. D
 Quod occisus sit inimicus Christi, vt vi-
 uat discipulus. to. 8. 89. E
 Quod prostratus erectus sit ad obedi-
 dum, qui inflammatus erat ad perse-
 quendum. to. 8. 163. B C
 Quod erat primus peccator, antecedens
 omnes, non tempore, sed malignitate.
 tomo. 8. 164. G.
 Licet ex persecutore factus sit prædica-
 tor, abundantiorè tamen gratiam con-
 secutus est in omni labore, quam cæ-
 teri Apostoli. to. 8. 330. G
 Pauli ad fidem conuersio. to. 9. 136. C D. & 245.
 D. to. 10. 163. L M. & 255. F. G. & fo. 256.
 F. G. & 268. E F. & seq. & 317. M. & seq.
 Paulus cecidit persecutor, erectus est præ-
 dicator. tomo. 9. 216. K. tomo. 10. 98. E.
 & seq. & 261. G
 Saulus ex meritis ne, an ex gratia, miseri-
 cordiam consecutus. to. 10. 99. E F
 Et ibi de conuersione Pauli, plura.
 Paulus ex latrone pastor, ex lupo factus est
 ouis. to. 10. 164. C
 Dum grassaretur in Christû Paulus, à Chri-
 sto percutitur. to. 10. 268. E F
 Paulus audita voce cœlesti, deponit ferita-
 tem, & incurrit oculorum cæcitatem.
 tomo. 10. 268. F.
 Prostratus Pauli. to. 10. 261. C D
 Paulus baptizatur ab Anania. Ibidem. D E.
 & seq. & 167. F.
 Paulus non credidit Christo resurgenti,
 qui credidit Christo in cœlo sedenti. to-
 mo. 10. 267. F.
 Multa Pauli mutatio. Ibidem. F G
 Quod non ex aliqua sacstantia sibi nomè
 permutauerit, sed propter mysteriû.
 tomo. 8. 172. A.
 Paulus amat dici à nobis peccata sua, vt lau-
 detur qui sanauit ea. to. 9. 136. C D
 Paulus medicus, Saulus superbus. Ibid. D E
 In festo conuersionis sancti Pauli: Sermo.
 tomo. 10. 261. B.
*Pauli uita post conuersionem,
 & prædicatio.*
 Paulus quando vocatus. to. 4. 86. L
 Paulus post omnes Apostolos vocatus est,
 sed plus omnibus sanauit. to. 10. 164. E F
 Paulus minimus & nouissimus Apostolo-
 rum. to. 10. 5. F. & 163. M
 Paulus constantissimus gratiæ prædicator.
 tomo. 3. 184. C. in fine. Paulus

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Paulus omnia sua dimisit. to. 8. 100. L
 Paulus compunctus corde. to. 8. 276. I K
 Paulus laborauit in Euangelio, vsq; ad vici-
 cula. to. 8. 278. B. & seq.
 Paulus missus est ad gentes. to. 10. 164. B C
 Pauli sollicitudo de Ecclesia. to. 3. 178. B.
 & sequentibus.
 Pauli disputatio Athenis. Eodem. 178. K.
 tomo. 5. 157. L.
 Paulus laborat manibus Corinthi. tomo. 3.
 178. M.
 Paulum manifestè laborem præcepisse Chri-
 stianis. tomo. 3. 175. M
 Paulus gratis docuit. Ibidem. 176. A
 Paulum sententiam suam, de laborando, cõ
 probasse ipso facto. to. 3. 176. B
 Paulum non fuisse vsum libertate concessa.
 tomo. 3. 176. L M
 In Paulo necessitas prædicandi verbi. Ibi-
 dem. 177. A. & sequent.
 Pauli indigentia, & quare mercedem fugerit.
 to. 3. Ibidem. F
 Paulus culus artis fuerit opifex, vel quando
 operabatur. Ibid. H. & fo. 178. L. & seq.
 Paulus leges Romanas implorauit. tomo.
 2. 46. C. D.
 Paulus per murum in sporta demissus. to-
 mo. 7. 74. B. to. 9. 74. D.
 De naufragio nudus exiit, & diues. tomo. 8.
 317. M. & seq.
 Verbum quod prædicabat Paulus, erat ver-
 bum Apostolorum. to. 9. 112. E
 Pauli simulatio, quod Timotheum circũ-
 cidit, raserit caput, & se purificauerit.
 to. 2. 11. D E. to. 3. 177. C.
 Pauli cum Petro amicitia. to. 4. 288. F
 Paulus iurauit. Ibidem. G
 Paulus quare Petrum arguerit. to. 2. 8. K.
 & fo. seq. G. & seq. epistolis.
 Paulus raptus in cœlum. to. 2. 111. L. to. 3.
 153. F. & seq. plura.
 Quid sit quod viderit Paulus. to. 3. 173. I
 Paulus vtrum in corpore, an extra corpus,
 in tertium cœlum sit raptus. to. 7. 172. D
 Paulus in raptu vidit deum, sicuti est. to-
 mo. 10. 302. B.
 Paulus stimulum carnis accepit medica-
 mentum contra timorem. to. 8. 131. C
 Paulus rogat, & non accipit: diabolus pe-
 tit, & accipit. to. 8. 365. C D
 Paulus in se infirmatus, in domino exalta-
 tus. to. 10. 14. C
 Dominus quare non exaudiuerit Paulum,
 ter rogantem vt à se tolleretur stimu-
 lus carnis. to. 10. 45. C
 Stimulus carnis Paulum colaphizans. to-
 mo. 10. 57. C.
 Angelus Satanæ, cur Paulo datus. tomo. 10.
 59. K. & sequent.
 Paulus quomodo agebat, quod nolebat, ma-
 lum. to. 8. 289. H. & seq.
 Paulo & Barnabæ victimas immolare vo-
 lentes, prohibentur. to. 5. 86. K
 Paulus, & Apollo. to. 10. 12. B
 Paulus quomodo omnibus omnia factus,
 to. 2. 9. F. & H. to. 4. 210. C D.
 Pauli compassio, erga infirmiores fide. to-
 mo. 2. 9. F. & H. & fo. 12. E. & 17. H. & seq.
 tomo. 4. 11. E F.
 Paulus damna & stercore existimat, & c. to.
 10. 149. E.
 Paulus Christianos angelos sine deos esse
 cupiebat. to. 10. 12. B C

Paulus optat dissolui, Christus tristis est
 vsque ad mortem. to. 8. 245. M. & seq.
 Paulus mala sibi tantum, gratiæ autem dei
 bona omnia tribuit. to. 7. 263. B
 Paulus, & imperfectum & perfectum se di-
 cit. to. 7. 195. I. & fo. seq. F
 Paulus in quo imitandus sit. to. 3. 172. H
 Paulus imperitus sermone. t. 1. 24. I. in fin.
 Pauli eloquentia demonstratur. tomo. 3. 16.
 H I. & sequentibus.
 Paulus dialecticus. to. 7. 46. C D
 Paulus vltus præceptore Anania. to. 4. 81. I
 Pauli, Homerij, & c. Imagines Marcellina
 adorabat. to. 6. 4. B
 Pauli merita expensa. to. 7. 282. D E
 Paulus architectus. to. 10. 56. M
 Pauli Apostoli bonitas, disciplina, & scien-
 tia. to. 10. 91. L
 Pauli auctoritas supra omnes doctores. to-
 mo. 2. 17. G.
 Pauli exemplo maiores à minoribus etiam
 corrigendi. Ibidem. E
 In Paulo spiritus sanctus. to. 3. 178. H
 Paulus Apostolus, nõ ab hominibus, neque
 per hominem. to. 4. 287. L M
 De Pauli laudibus. to. 5. 117. K
 Paulus plenus lumine veritatis. to. 7. 87. B
 Paulus dictus Apostolus, per Antonoma-
 siam. to. 7. 193. E F
 Paulus pater est, & mater. to. 8. 248. E
 Paulus an iudicaturus sit duodecim tribus
 Israel. to. 8. 102. M. 219. H
 Apostolus Paulus, nubes dei: & verba eius,
 tonitrua. to. 10. 87. A B
 Paulus, præco Christi. to. 10. 16. G
 Paulo Apostolo, omnes Christiani credere
 debent. to. 10. 46. L
 Paulus Apostolus, idoneus iuris diuini con-
 sultus. to. 10. 5. 2. C
 Christus in Paulo Apostolo loquutus. to-
 mo. 10. 93. K L.
 Paulus fidei disputator. to. 10. 99. C
Pauli scripta, & mors.
 Paulus scripti Græcè. to. 2. 120. D
 Paulus subobscurus. tomo. 4. 16. E. & M.
 & 152. F.
 Paulum torquentes. Ibidem, ad omnes alle-
 gationes.
 Pauli Euangelium. tomo. 6. 69. D E.
 tomo. 8. 278. B C.
 Pauli Apocalypsis apocrypha. to. 9. 105. F
 Paulus epistolæ suas scripsit, non atrame-
 to, sed spiritu dei viuû. to. 10. 73. C
 Paulinæ salutaciones trinitatem insinuant.
 to. 4. 280. K.
 Interpretatio loci Paulini. to. 4. 16. M
 Paulum non imprecari malum, sed prædi-
 cere quid euenturum. to. 4. 270. D
 Pauli consilium. to. 6. 183. H
 Paulus in sua persona loquutus. to. 1. 8. B C.
 & fo. 10. A. to. 7. 178. B. & 187. C. & seq.
 & fo. 245. E F. & seq.
 Paulus gratiæ Christi magnificus defensor.
 to. 2. 95. K L. & fo. 96. M. & sequent. to. 3.
 182. K. & fo. seq. H. & 186. B. & to. 10. 99. C
 Paulus assidue legi præponit fidem. tomo.
 7. 283. K L.
 Quid Paulus peccati nomine appellet. to-
 mo. 10. 60. K.
 Paulum Apostolum legit Augustinus, præ-
 ceteris. to. 1. 31. F. & fo. 34. D E. & 96. D
 Paulus Augustino familiarissim? t. 8. 375. I

Paulus fuit crystallus. Ibidem.
 Contra Pelagianos Pauli testimonia. to. 2.
 95. M. & sequent.
 Pauli aduersarij. to. 3. 179. L. & 189. B
 Contra Pauli depranatores hæreticos. to-
 mo. 4. 134. M. & seq.
 Multo plura quam fecerat, & quasi aua-
 rus exactor, cum vltis recepit, quod
 dedit. to. 8. 62. H
 Quæcunque Paulus Christianis fecerat, hæc
 & Christianus passus est. to. 10. 267. F G
 Paulus ense decollatus, lac pro sanguine
 emisit. to. 10. 267. I
 Quare lac de ceruice Pauli, pro sanguine
 manauit. Ibidem. I K
Paulo.
 De pauonis carne, quæ seruata per annu-
 non computruit. to. 5. 198. B
Paupere.
 Pauper deus. tomo. 5. 53. H
Paupertas, Pauper.
 Quinque sunt genera paupertatis. tomo.
 10. 299. B C
 Pauperum patrimonium, sanitas. to. 8. 110. L
 Pauperis nomine quis significetur. tomo. 8.
 274. D E.
 Paupertas propter se, non est meritoria. to.
 2. 84. K.
 Paupertas superba, & humilis, distinguun-
 tur. Eodem. 105. K
 Contra eos qui pauperes fuerunt in secu-
 lo, & volunt ditari in religione. Ibidem,
 & sequentibus.
 Paupertatis labor, quomodo à seruis dei esse
 tolerandus. Eodem. 131. L. & seq.
 Pauperes, & filij pauperum, qui sint. tomo.
 8. 170. H.
 Pauper vt quid factus sit, & ad quid viuat.
 tomo. 8. 318. K.
 Non solum pauper est qui non habet pecu-
 niam, sed in eo quisque pauper est, quo
 indiget. to. 8. 321. M
 Pauperis officium. to. 10. 24. D
 Pauperes sumus, & mendici. to. 10. 35. F G
 Onus paupertatis. Eodem. 81. M. & seq.
 Paupertate quid ditus. to. 10. 84. A
 Paupertas non misera. to. 10. 107. G
 Deus aliquem facit pauperem, vt sufferendo
 breuem inopiam, æternam vitam ac-
 quirat. to. 10. 326. I
 Pauperes verè qui. to. 10. 183. L M. & seq.
 Paupertas vulgaris, non est vera paupertas.
 Ibidem. M
 Pauper est qui quantûs diues, sinem po-
 nit cupiditati. to. 10. 184. F G
Paupertas Christi.
 Paupertas Christi, dititiae nostræ sunt. to-
 mo. 8. 79. I.
 Ad paupertatem summam deuenit, quã-
 do formam serui induit. to. 8. 158. D E
 Christus quomodo pauper, & dolens. to-
 mo. 8. 162. C.
 Christus vbi se pauperavit, ibi nos ditauit.
 tomo. 8. 247. D E.
 Paupertas Christi nõ attulit pecuniam, sed
 iustitiam. to. 10. 231. M
 Christus incarnatus est, & mala omnia pas-
 sus, propter pauperem quem despiciit di-
 ues. to. 10. 237. M. & seq.
Pauperes dei.
 Edent pauperes, & saturabuntur, & c. expo-
 nitur. to. 2. 125. B. & seq.
 v v ij Pauperes,

Pauperes, humiles. to. 2. 124. M. & fo. seq. A & I. to. 8. 97. K. & 182. I
 Paupertas pitorum. to. 3. 238. H & K
 Pauperes spiritus, qui Christo dicti. tomo. 4. 263. E F
 Sunt pauperes qui ideo edunt, vt fatentur. to. 8. 24. L M
 Pauperi nihil prodest si eget facultate, & ardet cupiditate. to. 8. 110. I
 Pauperes spiritus, quid sint. tomo. 8. 178. C D
 Pauperes & inopes dei, qui sint. to. 8. 227. L
 Pauper dei in animo est, non in sacco. to. 8. 334. E
 Pauperes beati. tomo. 10. 107. G. & seq.
 Pauperes renuñtantes seculo, in Christi sanguine requiescunt. to. 10. 192. E
 Quae sit vera paupertas. to. 10. 232. A
 Paupertas nostra est deo confidenda. Ibi. L
 De patientia pauperum Christi fructu. to. 4. 244. G
 Esto pauper spiritu, postea erit tuum regnū caelorum. tomo. 10. 322. I
 Pauper, & diues.
 In pauperum oppressores. to. 3. 212. D
 Paupertas Regali. to. 5. 8. E
 In paupertate viuere voluerunt viri multi excellentes. to. 5. 46. G. & seq.
 De diues pauperi quod habet, vt mereatur accipere quod non habet. to. 8. 72. B C
 Pauperem cui non erat adiutor, liberare a potente, quid sit. to. 8. 171. G H
 Qui cumulat filijs bona pauperum, nō implet praecepta dei. to. 9. 202. A B
 Christus primum, in veste pauperis, a pastoribus & regibus est inuentus. tomo. 9. 207. A
 Deus pauperes in hoc mundo voluit esse, vt diuites peccata sua redimerent. to. 8. 9. 250. L M
 Pauper & diues in hac vita, sicut vacuus & oneratus in via. to. 10. 4. L
 Expectat pauper a diuite, diues autē a deo. Ibi. dem.
 Pauperibus, & diuitibus, quae communia, & quae non. tomo. 10. 24. B
 Pauperes quare misceat dominus diuitibus, quos omnes ditare potuit. tomo. 10. 97. C D
 Pauper propter diuitem factus. Ibi. dem. D
 Quando pauperes deus facit, probat diuites. Ibi. dem.
 Paupertas & diuitia, quare bonis & malis communia. to. 10. 107. G
 Tibi derelictus est pauper, orphanus tu eris adiutor: exponitur. Eodem. 183. L. & seq.
 Pauperes iuuandi.
 Pauperum delectus. to. 2. 30. B C
 Pauperes non despiciendi a diuitibus. to. 4. 272. H
 Pauperibus dandum. to. 10. 24. D E
 Pauper via caeli est. Ibi. dem. D
 Christum pascimus in pauperibus. Ibi. dem. F G
 Ex iniustitia etiam acquisitus, bona fieri debent pauperibus. to. 10. 30. B C
 Pauperum negotium quam curarint Apostoli. to. 4. 283. A
 Pauperes, qualiter adiuuandi. to. 10. 82. A
 Facile curatur vulneribus peccatorum, qui necessitatem curauerit pauperum. to. 10. 165. H
 Non timenda est paupertas, sed quae mater est tormentorum iniquitas. to. 10. 237. K

Qui pauperibus manus suas aperuerit, Christus aperiet illi ianuas suas. to. 10. 238. H
 Quod superfluit in potu, satius esse pauperibus erogare. to. 10. 241. B
 Quod datur pauperibus, non perditur, sed seruatur in caelo. Ibi. dem. F
 Pauperes laturarij sunt, qui deserant diuitias nostras ad caelum. to. 10. 248. K
 Pauperibus petentibus dandum. tomo. 8. 261. I K
 Pauperes etiam praeueniendi, antequam petant. Ibi. dem. K L. copiose.
 Quisque negotiator de suo labore, praeter decimam, tenemur pauperibus erogare. to. 10. 308. D
 Sermo ad pauperes. to. 10. 126. H I
 Pauperes consolantur. Ibi. dem.
 Ad paupertatem, & erogationem substantiae exhortatio. to. 10. 93. L M. & seq.
 Admonitio ad pauperes. to. 10. 229. A
 Exhortatio ad paupertatem. to. 10. 287. L & sequentibus.
 Pauperes mali.
 Pauper nō suserit minas. to. 10. 232. I. & seq.
 Paupertatem simulantes, non sunt beati, sed miseri. to. 10. 287. K L
 Pax.
 De pace. tomo. 3. 235. L. tomo. 4. 263. H. to. 10. 209. M. & 211. D
 Et de eadem Sermones tres. to. 10. 279. C 317. E. & 325. I. & seq.
 Quid sit pax. to. 10. 211. E F. & 325. K
 Pacis nomine omnes dotes videtur Augustinus comprehendere. to. 5. 180. K. & seq.
 Pax est finis belli. Ibi. dem. K L
 Pax alio nomine, ipsa iustitia appellatur. tomo. 8. 170. E
 Duplex pax. to. 10. 90. G
 Pacis proprietates. to. 10. 325. I K
 Pax universalis.
 Pax quaedam & conuenientia partium est, in qualibet re. to. 5. 44. D E
 De pace omnium rerum vniuersali. tomo. 5. 181. H. & seq.
 Sine pace aliqua, nulla natura potest subsistere. Ibi. dem. I
 Pax est aliqua sine omni bello, bellum autem non, nisi secundum id quod bellum est. Ibi. dem.
 Omnia in pace composuit dominus. tomo. 10. 279. D.
 Pax animae, & corporis.
 Pax animae rationalis, & irrationalis. to. 5. 181. H I.
 Pax corporis, & animae. Ibi. dem.
 Pacis corporalis defectus, impedit pacem animae rationalis: vtrunque autem istorum quod homo commune habet cū bestiis, subdit paci animae rationalis. tomo. 5. 182. A.
 Est pax corporis, pax animae irrationalis, & pax animae rationalis. Ibi. dem. A B
 Pacem omnem corporis vel animae, vel simul corporis & animae refert iustus ad illam pacem quae homini mortali est cū deo immortalis, vt ei sit ordinata sub eger na lege obedientia. Ibi. dem. B C
 Pacis inquisitio, desiderium, studium.
 Pax quare quaratur. to. 2. 188. E F
 Pax a deo quaratur. to. 3. 238. A
 Pax cum impiis. to. 3. 235. L
 Pacis desiderium causat bella. to. 5. 124. F

& sequentibus.
 Pax est finis bonorum nostrorum. to. 5. 180. H
 Pacem etiam bruta volunt. to. 5. 181. B
 Pacem quaecumque, nullo modo potest nō amare homo. Ibi. dem. B C
 Ad pacem ineundam, & conseruandam, homo fertur quodammodo naturae suae legibus. Ibi. dem.
 Pro pace multa toleranda. to. 7. 56. H I
 Qui pacem amant, Christum amant, nec sunt pacifici qui de vno duo faciunt. to. 8. 204. B.
 Pax praedicanda est propter fratres & proximos nostros, non propter commodum temporale. to. 8. 208. M
 Pacem querere. to. 10. 90. F G
 Nemo est qui non velit pacem habere. to. 10. 279. G
 Pax cum bonis, & bellum cum vitis semper est habendum. to. 10. 210. B
 In omnibus virtutibus, pax est seruanda. tomo. 10. 292. A
 Quomodo pax, iustitia, & misericordia custodiantur. to. 10. 247. D
 Pacis bonum, commoda, priuilegia.
 Cū pace possidere pauca, est melius quam multa acquirere cum turbatione. tomo. 5. 23. A.
 Ad pacem commendandam, ex vno homine totum genus humanum propagatum est. tomo. 5. 106. G
 Quantum sit pacis bonum. to. 5. 180. I
 Qui pacem sibi promittit, securus inuaditur. to. 8. 36. K
 Pax delicia iustorum. to. 8. 61. K
 De laude pacis. to. 8. 373. H
 Pax vocatur magnum bonum. to. 8. 326. F
 Pax quid boni agat in ista peregrinatione mortalitatis nostrae. to. 8. 373. I
 Pax est incertum bonum. to. 5. 179. F
 Nihil sine pace valet. to. 10. 279. E F
 Pacis priuilegia. Ibi. dem. E & G
 Pax sola virtus est, quae bonum habet & iocundum. Ibi. dem. F
 Pax domestica, & ciuica.
 Pax domestica. to. 3. 237. I
 Pacis studium. to. 3. 237. M
 Pacem cur homines velint. to. 5. 9. H
 Pax domus. to. 5. 181. H. & fo. seq. C
 Pax ciuitatis. Eodem. 181. H
 Pax hominum. Ibi. dem.
 Ex pace qua homo intus vnitur deo, est ipse pacatus omni homini quantum in se est, & sic sequetur pax hominum. to. 5. 182. B C
 Paci domesticae aduersans per inobedientiam, debet corripi a domino verbo vel verberare. Ibi. dem. G
 Pax domus refertur ad pacem ciuitatis. Ibi. dem. G H
 Pax terrena, iniquorum, praesentis seculi.
 Pax vnus anni solum. to. 5. 22. M
 Pax terrena. to. 5. 124. G H
 Pax quanto erat dulcior inter propinquos, qui fingebantur cum astituta, tanto sunt maiora mala ex talium infidijs. tomo. 5. 179. F G.
 Pacem perturbant aliquando, qui eam non habent. to. 5. 180. K L
 Pacem inter se volunt etiam latrones. Ibi. L
 Pacem etiam volebat ille semihomo, desertus a poetis. Ibi. dem. M
 Pacem

iniquorum in comparatione pacis iustorum, quis iudicat non esse dicendam. tomo. 5. 181. B C
 Pax est etiam peruerso ordine iustitia. Ibi. dem. C
 Pax seruatur animalibus, sese deuorantibus. Ibi. dem. D
 In pace non sunt miseri, in quantum miseri sunt. tomo. 5. 181. H
 Pacis perturbatio, ex qua parte fit. Ibi. dem. I
 Ad pacem temporalem conseruandam, incolumitate & societate, deus dedit multa bona necessaria. Ibi. dem. K L
 Pacem terrenam, cur appetit terrena ciuitas. tomo. 5. 182. H I
 Ad pacis terranae fructum in terrena ciuitate vsus temporalium rerum refertur: in caelesti autem ciuitate refertur ad fructum pacis aeternae. Ibi. dem. A
 Pace praesenti quia male vtuntur iniusti, nō eam habebunt in fine. tomo. 5. 185. C
 De pace populi alienati a deo, qua vtitur ad pietatem populus dei, dum in hoc peregrinus est mundo. Ibi. dem. & sequē.
 Cur pacem temporalem habeant mali. to. 8. 173. E
 Si Cain pacē habuisset in corde, non irruisset in fratrem. tomo. 10. 279. E
 Si Iudas pacem habuisset in opere, non fugisset ad laqueum. Ibi. dem.
 Si Absalon pacem habuisset in ore, non inuasisset patrem. Ibi. dem.
 Pax Ecclesiae, & iustorum.
 Osculum pacis. tomo. 4. 261. B C
 Ad pacem & vnitatem monemur, & discordiam vitare docemur. tomo. 5. 107. C
 Pax nostra Christus, illum ergo sequaris. tomo. 8. 53. C
 Cur excellentes, in Ecclesia, paci debeant vigilant intentione conseruare. tomo. 8. 170. E
 Pacem nō habebis, si iustitia non amaueris. tomo. 8. 204. B.
 Pax piorum est possessio, possessio haereditaria, & quae pax super Israel. tomo. 8. 320. A
 Non amant pacem, qui diuidunt vnitatem. Ibi. dem.
 Pax nulla est sine charitate. tomo. 8. 325. M
 Pax vinculum est sanctae societatis, compago spiritalis, aedificium de lapidibus viuuis. tomo. 8. 378. K L
 Pacem quam Christus dat, suam dicit: quae relinquit non. tomo. 9. 95. A B
 Pax ea est propter quam totū agitur quod Christiani sumus. tomo. 9. 108. K
 Pax nostra, Christus. tomo. 9. 94. M. & seq. & 108. H I. & sequentibus.
 Omnis error contrarius veritati, & inimicus catholicae paci, dicit verbum in spiritu sanctum. tomo. 10. 9. H
 Pax & vnitatis, & sanitas Ecclesiae, id est, corporis Christi. tomo. 10. 41. B
 De eo quod scriptum, Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis: Sermo tomo. 10. 47. F
 Pennae pacis, & aeg charitatis. tomo. 10. 81. K
 De eo quod Apostolus dicit, Pax fratribus, & charitas cum fide magna. tomo. 10. 99. B & sequentibus.
 Fidei finis, pax. Ibi. dem. C
 Christus dilcedens maxime pacis bonum, & vnitatis, suis discipulis reliquit. to. 10. 210. A

IN DIVVM AVGVSTINVM.
 Negat deum sibi patrem, qui pacificus esse contemnit. Ibi. dem.
 Sine pace non suscipitur sacerdotis oratio, nec plebis oblatio. Ibi. dem. C
 Pacis vnanimitas in Apostolis quondam fuit. tomo. 10. 210. C
 Qui in pace non fuerit inuentus, abdicatur a patre. Eodem. 210. F. & 211. E
 Christus auctor est pacis. to. 10. 226. G H
 Quomodo pax, optata domui, ad nos reuertitur. tomo. 10. 275. H
 Qui pacem cordis, oris, & operis non habet, Christianus dici nō debet. to. 10. 279. D
 Ille verē pacem habet, qui nihil petit de seculo possidere. Ibi. dem. H
 Pax dei, Pax aeterna.
 Pax illa quae exuperat omnem intellectum, non est minor intellectu nostro. tomo. 2. 113. C. & 130. B C
 Vbi pax, ibi requies. Eodem. 33. C
 Pax quando perfecta. tomo. 2. 199. M. tomo. 3. 237. K. tomo. 4. 268. K. 283. G. & 284. M. tomo. 8. 163. M. & 200. M. & sequen. & 361. C D
 Pax regni caelestis. tomo. 3. 40. B
 Pax dei. Ibi. dem. C
 Pacem propter quid querit terrena ciuitas. tomo. 5. 125. E
 Pax plena. tomo. 3. 237. K
 Pax Christi. tomo. 3. 241. F
 Pax illa quam nullus aduersarius inquietat, erit nobis in praemium virtutum nostrarum. tomo. 5. 180. G
 Pax caelestis. tomo. 5. 181. H
 Pax caelestis, vere pax est. tomo. 5. 182. L
 Pax nostra propria, & hic est cum deo per fidem, & in aeternum erit cum illo. to. 5. 185. D
 Pax plena non est hic, quādiu vitis imperatur. Ibi. dem. E
 Pax quae habemus hic, respectu futurae beatitudinis, est miseria. tomo. 5. 180. G
 Pax aeterna, quid sit. Ibi. dem. I
 Ad pacem summam & aeternam accendimur igne diuini amoris, bellantes cum vitis. tomo. 5. 202. E
 Pacem summam obtinebimus in patria, nobis, atque inter nos, & cum ipso deo, quā pacem sciunt illo modo angeli, nos autē non, quia exuperat omnem intellectum. tomo. 5. 216. K L
 Pacē qua deus pacatus est, nec nos, nec sancti angeli possunt scire: sed deus nouit. Ibi. dem.
 Pax vera respectu animae & corporis vbi erit. tomo. 5. 217. K
 Pax vera, neque tranquillitas, in ista vita erit. tomo. 8. 53. D
 Non est pax in hac vita: in caelo nobis promissum est, quod in terra quaerimus. to. 8. 100. M
 Pax nouissima. tomo. 8. 169. M
 Pax super pacem, quid sit. Ibi. dem.
 Quomodo incipias habere pacem cum domino. Eodem. 181. F G
 Qualls sit pax, futura, & aeterna. Ibi. dem. K L
 Pax est, vbi nullum est bellum, vbi nulla traditio, vbi nihil resistit, quae hic haberi non potest. tomo. 8. 203. H
 Pax Hierusalem quae sit. tomo. 8. 314. B C
 Fiat pax in virtute tua, quomodo intelligatur. Ibi. dem. F
 Pax plena, & perfecta, quando erit. tomo. 8.

200. M. & sequenti. & 361. C D
 Pax fines Hierusalem. tomo. 8. 374. L M
 Quando pax plena erit in vno homine, tunc erit plena in omnibus ciuibus. Ibi. dem. M
 Pacificus.
 Pacificus homo securam mentem possidet. tomo. 4. 254. G H
 Pacifici. tomo. 4. 263. H
 Pacificus est, qui corrigit quod potest: vel excludit a se quod non potest. tomo. 7. 6. D E
 Pacificus Christus. tomo. 8. 169. L
 Cum odicitibus pacem, pacificum esse, quid sit. tomo. 8. 309. H I
 Pacifici de incertis non iudicant, incognita non confirmant. tomo. 8. 373. I
 Nemo nisi pacificus, dei filius esse potest. tomo. 10. 325. K
 Peccatum.
 Peccatum quid. tomo. 1. 6. A. tomo. 3. 109. A. tomo. 4. 92. D. tomo. 6. 33. L M & 88. C D. & 123. G. & K. Retractatio. tomo. 1. 6. A
 Peccatum, & crimen, differunt. to. 3. 40. D tomo. 9. 67. C D
 Peccatum, & delictum, differunt. to. 4. 46. C
 Quae & indifferenter dicuntur. Ibi. dem. & sequentibus.
 Peccatum propriū, & per translationem. to. 1. 155. C D
 Peccatum dicitur sacrificium pro peccatis. tomo. 3. 38. H. & 53. C. tomo. 4. 11. M & 54. D. & 56. F. & 173. D. tomo. 6. 153. H tomo. 7. 195. C D. tomo. 9. 66. I M. to. 10. 40. L M
 Peccato vno comprehendit plura. to. 3. 38. K
 Peccati non impleta omnia, quia peccatum est. tomo. 5. 97. A B
 Peccatum omne potest dici mendacium. tomo. 5. 115. K L
 Partem carnalem commotam, peccatum Apostolus appellat. tomo. 5. 125. F & sequentibus.
 Peccata quomodo pensanda, in diuinarum scripturarum flatu. tomo. 7. 13. E
 Peccati nomine, quid intelligatur. tomo. 10. 60. K
 Peccatorum, tria sunt genera. to. 8. 13. A
 Peccatum duplex, originale, & quod postea concupiscentias sequendo cōtraxim. tomo. 10. 50. C
 Origo peccati.
 Peccatum deus non ordinauit. tomo. 1. 16. I in fine.
 Peccatum ex libero arbitrio, non ex deo. tomo. 1. 142. D
 Peccati auctorem non esse deum. tomo. 1. 140. F. & 149. K. & 151. C. & K L
 De peccati origine. tomo. 1. 149. M. & seq. tomo. 6. 121. B. & seq. copiose disputatū. tomo. 7. 183. K L. & seq. copiose.
 Rursum duae origines peccatorum. to. 1. 152. M. & sequentibus.
 Peccatorum non auctor, sed ordinator deus. tomo. 3. 110. K. & 116. A
 Peccatum omne dixit Virgilius habere originem ex carne, quod improbat. to. 5. 115. G. & sequentibus.
 Peccatum, vel malum, est non nisi in natura bona quam corrumpit. Eodem. 101. C D
 Peccare non possunt irrationalia. Ibi. dem. F G
 Vnde oriuntur peccata omnia. to. 10. 60. K
 yy iij Peccati

Peccati causa, & quibus impletur. Peccare neminem sine causa. tomo. 1. 18. I K Ad vitia prouocatur boni specie. Ibidem. L Et quod varij vitiorum scopi. Ibidem. M Omnia peccata duae res faciunt in homine, cupiditas & timor. tomo. 3. 41. L tomo. 8. 19. 4. I Peccatum, tribus gradibus impletur. tomo. 4. 266. D Peccatum vel vitium, vnde causetur in nobis. tomo. 5. 102. E F Peccati defectus, est voluntarius. tomo. 5. 119. E Peccati originem Manichaei, non tribuunt libero arbitrio. tomo. 6. 6. B Peccata omnia, aut cupiendo, aut timendo committuntur: ideo succela igne & suffossa dicuntur, vt a vultu dei percant. tomo. 8. 71. H. & 194. L M Quisque peccat cupiditate inferiorum, & roboratur charitate superiorum. tomo. 8. 179. G Peccatorum deus est praescius, non propter hoc tamen inferendum est, quod sit causa. tomo. 9. 83. D Diaboli peccatum. Quid sentendum sit de eo quod scriptum est, Ab initio diabolus peccat. to. 5. 95. F & sequentibus. Peccator primus, fuit diabolus. to. 10. 71. K Peccatum, proprie diaboli est. tomo. 10. 40. M. & sequentibus. Diabolus ad peccatum suadere & sollicitare potest, cogere non potest. to. 10. 96. G Peccatum Adam. Primi homines ante peccatum beati. tomo. 5. 94. M. & sequentibus. Peccauit natura humana cum peccare potuit, sed largiori gratia liberatur, vt ad eam perducatur libertatem in qua peccare non possit. tomo. 5. 217. M. & sequens. Peccati origo in Eva, per genitricem Christi perimitur. tomo. 10. 132. E De qualitate primi peccati per hominem admissi. tomo. 5. 119. C D Peccatum Adae, cui imputandum sit, deo, an diabolo, an ipsi homini. to. 9. 257. L M Deus creando primum hominem, sciebat ipsum peccaturum. Eodem. 258. C Quare deus permisit hominem peccare. Ibidem. F A muliere initium factum est peccati. tomo. 10. 132. D Peccatum originale. Peccatum originale, in paruulis quoque voluntarium. tomo. 1. 4. M. & fo. seq. K L Peccatum ex Adam originaliter trahi. tomo. 1. 14. C. & 155. D. tomo. 2. 83. C. D. & sequen. tomo. 7. 152. L Peccata Adae & Euae, quomodo fiant nostra. tomo. 1. 155. B C Peccatum originis quomodo emanat ad posterum. Ibidem. D In iniquitate concepti sumus. tomo. 1. 16. F Peccata infantum, & puerorum. tomo. 1. 16. C. D. & 17. K. L. tomo. 3. 146. F Peccatum originale, & actiuum. to. 3. 40. C Peccatum originale non fuisse transfusum ab alijs peccatis, si primus homo non peccasset. tomo. 5. 104. A. & sequentibus. Peccatum, & poena peccati, quare transfusa sicut per peccatum primi parentis. to-

mo. 5. 108. I K Peccatum primi hominis, cur aggrauatur. tomo. 5. 119. L. & sequentibus. De peccatorum radice, cum qua nascimur. tomo. 5. 214. D. & M Quomodo cum peccato originali nascimur omnes. Ibidem. D E Peccatum originale transfunditur a parentibus cum bono, quod a creatore tribuitur. tomo. 5. 215. B Omnes nemine excepto praeter Christum, peccatum contraxerunt originale. tomo. 5. 187. E F Peccati propagatione, non imitatione tantum, transiisse in omnes. tomo. 7. 141. G H & fo. sequen. G. H. & 158. B. & 171. E F & 183. L M Peccatum vnum etiam infantibus commune. tomo. 7. 142. B C Peccatum esse ex propagatione, quemadmodum & iustitiam ex regeneratione, Augustinus confirmat. to. 7. 142. G H Peccato originis omnes obnoxii. tomo. 7. 144. I K Peccati semet, quatenus in nobis. to. 7. 148. I De peccato originali, contra Pelagianos. tomo. 7. 170. A. & sequentibus. De peccato originali, Ambrosij sententia. tomo. 7. 174. E. F. & 201. D. E. & sequen. copiose. & 203. D E Item Cypriani: tomo. 7. 202. K. & sequens. copiose. & 203. A Et aliorum doctorum. Eodem. 202. K Peccatum originale quomodo in paruulis. tomo. 7. 183. H. I. & sequen. copiose. Etiam ipsis imputantur peccata, qui de ventre matris nihil tale fecerunt. to. 8. 107. B Peccati originalis vinculo etiam paruulos obnoxios teneri, auctoritate ostenditur. tomo. 8. 303. H I Peccatum originale, in quo quisque natus est, manet super eum qui non credit in vniuersum filium dei. tomo. 8. 248. K L De peccato originali infantu: & quod mutatione ad salutem egeant. to. 10. 31. A B Opinio quorundam puerula de infantibus, quod mundari a peccato non habeant necessesse. tomo. 10. 64. C. D. & sequenti. Vniuersum genus humanum, ab Adam in obligatione peccati natum. Eod. 79. M Peccata parentum in filios. Peccata malorum quousque propagentur, non temere definiendum. tomo. 3. 38. M Peccatis parentum obligari filios. Ibidem. F Peccata patrum, in quartam generationem puniuntur. tomo. 3. 38. K. L. tomo. 4. 63. B & sequenti. & 65. L Peccata parentum, quando ad filios pertinent. tomo. 8. 202. M. & sequentibus. Ea peccata parentum non pertinent ad filios, quae faciunt parentes natis iam filiis. tomo. 8. 204. A Vtique adeo tibi non obest peccatum patris tui, si te mutaueris, vt nec ipsi patri tuo obest, si se mutauerit. Ibidem. B Quod filij peccauerunt cum patribus in quorum lumbis erant, quando illi in Aegypto erant. tomo. 8. 270. C Peccata parentum non redduntur ei qui fuerit mutatus in Christo, & coeperit esse non filius iniquorum, nec imitatus mores malorum. tomo. 8. 275. L

Peccatum voluntatis, & necessitatis. Peccatum voluntarium. tomo. 1. 4. L M & 5. M. tomo. 6. 33. G Peccamus sponte, sed sponte resurgere non possumus. tomo. 1. 3. H. & K. & 155. E F tomo. 3. 37. F. tomo. 4. 133. L. to. 7. 161. I Peccat, non minus, cui sola deest facultas male faciendi. tomo. 1. 140. I Cur deus peccandi voluntatem non ademerit. tomo. 3. 149. E Vitiorum origo in voluntate hominis. tomo. 4. 31. B C Peccatum, & recte factum, an sint in libero voluntatis arbitrio. tomo. 4. 124. L Retractionum. tomo. 1. 3. F. & 9. A Peccatum a voluntate, & quid sit voluntas. tomo. 6. 33. G. H. & I. K. Retractionum. tomo. 1. 5. K. L. copiose. to. 1. 159. I. K. Retractatio. 4. L M. & 6. G. Item, fo. 14. 2. D & 149. D E. & 150. G. & 152. M. & sequens. Quod peccatum voluntarium. tomo. 6. 121. B & 123. G. & I. K Nemo peccat, nisi volens. tomo. 7. 148. H Peccati origo, voluntas mala. tomo. 1. 154. K tomo. 7. 215. C D Peccandi voluntas tunc apparet, quando impunitas speratur: cum poena creditur sequutura, latenter viuunt, viuunt tamen. tomo. 8. 303. L Homo primus non peccauit inuitus. tomo. 10. 206. E F Peccata quaedam fieri necessitate. tomo. 1. 4. M. & 154. M Aliud est peccare necessitate, aliud in abundantia. Peccati poena. Peccantem non omnem perdit deus. to. 1. 7. D Peccatum quomodo interdum poena peccati. tomo. 1. 3. I. & 155. A Peccati poena iusta. tomo. 1. 3. K. L. & 142. D. E. & 149. I. & 144. M. & sequen. Peccata qua iustitia deus punit. tomo. 1. 150. M. & sequen. & 152. H I Pro temporarijs delictis deus iuste reddit aeterna supplicia. tomo. 2. 42. G. H. & sequen. Peccati poena, mors. to. 3. 37. B. C. to. 6. 64. A. Vnde & mors ipsa peccatum dicitur. tomo. 6. 64. A Peccato morimur, non morte peccamus. tomo. 2. 194. B Propter peccata sua etiam sancti flagellantur. tomo. 2. 131. C. & sequentibus. Peccatum pro poena peccati. tomo. 3. 27. I tomo. 4. 11. M Peccatis poenam praescribit iudicium futurum. tomo. 3. 40. E Peccati primi poena. tomo. 3. 37. C Peccatoribus minatur diem iudicii, vt respiscant. tomo. 3. 212. H Poena peccati. to. 3. 236. G. & 239. L. & 241. M Mors peccatorum. tomo. 3. 239. L Peccati poena, in vltus iustitiae conuersa. tomo. 5. 108. K Si peccata nulla hic punirentur, prouidentia diuina esse non crederetur: si autem omnia punirentur, nihil vltimo iudicio seruari putaretur. tomo. 5. 3. M Peccatis deus indignas, multis repleuit mundum calamitatibus. tomo. 5. 4. B C Peccata commissa circa damnum temporale proximi, quidam obnoxie puniunt, non autem commissa in deum. to. 5. 17. C. & sequen. Peccatorum

Peccatorum purgatio, per solum Iesum potuit fieri. tomo. 5. 88. A. & sequentibus. Peccatum, vel vitium, ex conductu in nimia est quasi naturae, quod etiam puniuntur. tomo. 5. 101. E Peccatum non tollit esse hominis omnino, sed diminuit. tomo. 5. 119. F G In peccatum manifestum deus permittit cadere superbos, propter bonum. Ibidem. H I Peccati vindicta, iustitiae fructus est. tomo. 6. 45. L M Cuique culpae qualis & quanta debeatur poena, diuini iudicij est, non humani. tomo. 6. 120. B. & fo. sequen. C Mors corporis, etiam ex peccato. tomo. 7. 141. B Peccati poena cur exigitur, remisso peccato. tomo. 7. 154. D Vide infra, Peccatorum remissio. Peccatum, & poena peccati, idem. tomo. 7. 159. E Peccati poena, peccatum est. to. 7. 230. L M tomo. 8. 126. H Peccata quaedam, sunt poena peccati: exemplum. to. 8. 8. H. I. & 59. A. B. & 126. H Peccata quae fuerunt delectamenta homini peccanti, sunt instrumenta domino punientis. tomo. 8. 11. D Qui peccat, meritum mortis habet. tomo. 8. 34. H I Peccatum non esset, si puniendum non esset. Eodem. 89. I Peccator, quia non patitur statim deum vltorem, vult eum habere participem, & tanquam corruptum iudicem praede socium. tomo. 8. 105. E F Quia se modo non videt, placet sibi: ideo displicet & sibi & deo. Ibidem. Peccatum non potest esse impunitum: punias ergo tu, ne punit deus. tomo. 8. 106. F. & 129. G Peccata impunita esse non possunt, etiam illorum quibus ignoscit deus. tomo. 8. 107. E. F. & 129. G De peccato deus aliquando corripit in isto seculo, cui ignoscit in futuro seculo. tomo. 8. 107. L M Peccatum nullum impunitum relinquit deus. tomo. 8. 129. F. & sequentibus. Deus peccata nostra non sinit impunita habere. tomo. 8. 347. H In peccato nostro primo poenam accepimus, vt in sudore vultus nostri panem manducemus. tomo. 8. 345. K Peccatum malorum, quae patimur a creaturis, est causa, non deus. to. 9. 3. I K Deus peccatores certo numero peccatorum completo punit. tomo. 9. 193. D Peccatores pro peccatis suis a deo saepe dimittuntur. tomo. 9. 215. C D Deus peccantem non dimittit impunitum. tomo. 9. 246. I K Cum puniuntur in hoc seculo peccata, misericordia dei est. tomo. 10. 31. H Peccator, in hac vita regnum perdit, in alia perit. tomo. 10. 60. L Iustitiam facit deus, vt punit peccatum. tomo. 10. 101. I K Poena peccati primi hominis. tomo. 10. 116. F Percutitur hac animaduersione peccator, vt moriens obliuiscatur sui, qui dum viueret, oblitus est dei. tomo. 10. 259. C

Peccatores omnes homines. Sine peccato neminem viuere. tomo. 1. 2. L & 7. A. & 12. H. & M. & 41. B. C. tomo. 2. 24. I. & 118. G. tomo. 3. 181. L. & 189. C Peccatores vere omnes homines. tomo. 2. 24. E. & 46. M. & sequen. & 82. F. G. tomo. 3. 46. D. & 53. K. tomo. 6. 180. I. K. tomo. 7. 52. B. C. & 139. G Si dixerimus quia peccatum non habemus, & caetera. tomo. 5. 118. A De eodem sermo. to. 10. 86. L & sequenti. Si dixerimus quia peccatum non habemus, & caetera non propter arrogantiam deuitandam dictum est, sed propter veritate fatendam. tomo. 8. 289. E F Sine peccato non possumus hic esse, veniali saltem. tomo. 5. 118. A Sine peccatis venialibus, non est vita iustorum. tomo. 5. 194. M. & 206. C. & 214. M & sequentibus. Sine labe peccati nullus fuit, excepto Christo, & pueris baptizatis. tomo. 5. 195. K L Nemo in hac vita sine peccato. tomo. 7. 52. B. C. to. 10. 86. M. & seq. & 206. C Omnes peccauerunt: quomodo accipiendum ly omnes? tomo. 7. 161. H I De peccato questio quadripartita. 1 Sine peccato vtrum homo possit esse in hac vita. tomo. 7. 148. F. & sequens. 2 An sit aliquis sine peccato. Bod. 149. B & sequen. & 150. L 3 Si non est, quomodo possit esse, cur non sit. tomo. 7. 151. E F 4 Vtrum fuerit aliquando aliquis, vel esse possit, qui nullum habuerit peccatum. tomo. 7. 152. B Nullus sine peccato, praeter Christum. Ibidem. C. & sequen. & 153. G. & 310. B C Etiam quantumuis sanctus. Eod. 161. A Sine peccato neminem esse, ex sententia Hieronimi. tomo. 7. 164. B Sine peccato, nemo: sine iniquitate, omnes esse possunt. tomo. 8. 214. M. & sequenti. Qui se dicit non habere peccatum, cum credat se habere peccatum: foris se fingit humilem, intus amplectitur vanitatem, nec in ore, nec in corde habet veritatem. tomo. 8. 289. E F Peccatum viae non tribuitur, quod a deniute committitur: sed in via fidei pro non peccantibus habentur, quibus peccata non imputantur. tomo. 8. 290. A B Vt peccet homo, sibi sufficit: vt iustificetur non sufficit, nisi ab illo iustificetur qui solus est iustus. tomo. 8. 241. C Cum omnes sint peccatores, quia nemo sine peccato: omnibus timendus est gladius quia dominus iustus, concidet ceruices peccatorum. tomo. 8. 327. H Quorum peccatorum ceruices concidet deus. Ibidem. H I Peccata quotidiana, quae sint. tomo. 9. 201. K Pertransire peccatum in omnes, quid. tomo. 10. 59. B Quis est qui non habet peccatum. to. 10. 86. M & sequentibus. Non sumus in hoc mundo sine peccato, sed exhibimus hinc sine peccato. to. 10. 87. G H & sequentibus. Non propterea peccare debemus, quia sine peccato esse non possumus. Ibidem. I K Nemo quinon aliquando fuerit peccator. tomo. 10. 92. G

Difficile seipsum nosse, quia aliquando desunt occasiones ad peccandum. tomo. 10. 94. F. & I Omnes sumus peccatores. tomo. 10. 115. H I & 116. M. & sequentibus. Sine quotidianis peccatis nemo hic viuere potest. to. 10. 115. M. & sequen. & 154. C Nullus est hominum sine peccato. to. 10. 125. M Fallitur qui se putat a peccatis immunem. tomo. 10. 158. D. E. & sequentibus. Vix potest homo esse sine peccato. tomo. 10. 211. L Viuere sine peccato. Absque peccato viuere potest homo opere diuina. tomo. 7. 149. B. & 161. I K Peccatum vitari posse. tomo. 7. 306. D E Cum peccata vitamus, quo donante & auctore id fiat. tomo. 10. 102. L Peccata iustorum. Peccatores sancti quoque. tomo. 3. 46. F. & 47. M. to. 7. 149. D. & sequen. & 161. A Ex Cypriano. to. 7. 200. I. & seq. & 273. C Peccatorum suorum non recordantur sancti quantum ad sensum experientiae, sed quantum ad scientiam rationalem. tomo. 5. 218. A Peccant & filij dei. tomo. 7. 193. D Ostenditur quod qui ambulant in vijs domini, & non operantur peccatum, non tamen esse sine peccato. to. 8. 289. H. & L M Peccatum non operantur sancti, & tamen non sunt sine peccato. Ibidem. L M Peccare possunt etiam spirituales. tomo. 1. 9. H tomo. 7. 97. B Et peccator esse potest homo, & iustus. tomo. 7. 161. D. tomo. 9. 67. C D Etiam homo regeneratus lauacro baptismatis, in fide iam viuens, templum dei, peccator tamen. tomo. 10. 86. M Sine quibus peccatis, sancti non possunt viuere in hoc seculo. tomo. 10. 87. I Sacerdotes veteris & noui testamenti, vtriusque peccatores. tomo. 10. 116. M Etiam apostoli, post acceptum spiritum sanctum, peccatores. tomo. 10. 117. B Et si quis iustus peccata mortalia vitat, sine minutis tamen esse non potest. to. 10. 168. K Omne peccatum quodcunque fecerit homo, extra corpus est. tomo. 1. 11. C. in fine. Peccatum an sit corporis & animae simul. tomo. 3. 146. A Peccata iusta, quae sint. tomo. 4. 11. M De peccatorum differentia. tomo. 4. 124. M & sequenti. & 249. L Peccati fauor, & odium. Peccatum quisque tantum odit, quantum suauitiam amat. tomo. 2. 139. C D In peccatorum conspectu malle remanere debemus, quam vitis in nos dominationem, non eis resistendo, permittere. tomo. 5. 202. E Peccata aut vitia, non nisi iustitiae delectatione vincuntur: & quod aliquando manifesta vincuntur occultis. Ibidem. G Peccata sic connectuntur peccatis, vt non solui sint vincula, sed crinicali & flagella. tomo. 8. 124. G Non sit ante oculos tuos delectatio praeteriti peccati, sed sit ante te damnatio peccati. tomo. 8. 233. K L Peccata omnia odit deus. tomo. 9. 67. C D Deus peccatis non fauet. tomo. 10. 40. B

INDEX

Non qui peccauerit, sed qui in peccatis per
seuerauerit, deo odibilis erit. to. 10. 154. L
Facile leuatur corpus in alta caelorum, si
non premat spiritum sarcina peccatorum.
tomo. 10. 213. I
Christus grauius fert peccata nostra, quam
tulit crucem suam. tomo. 10. 216. L
Charitas peccare timet, etiam si sequatur
impunitas, quia peccatum ipsum deputat
poenam. tomo. 8. 303. M
Potius timendum est peccatum, quam mors.
tomo. 9. 198. I K
Non nocent peccata praeterita, si non pla-
cent praesentia. tomo. 10. 216. M
Peccatum.
Peccatorum differentia. to. 1. 20. K. to. 4.
124. M. & sequenti. & 249. L. & 266. F
Nemo peccat, nisi faciendo contra charitatem.
tomo. 2. 24. L
Peccatum primum, est gaudere ad propria
potestatem. tomo. 2. 54. E
Peccata puerorum. tomo. 3. 146. F
Peccatorum circumstantia. tomo. 4. 251. C.
Peccata cordis. tomo. 4. 255. G. H. tomo. 10.
37. K.
In peccato Graeci peristerunt. tomo. 5. 14. B
De peccato inuidientiae, quae fuit in Cain.
tomo. 5. 42. E
Decem peccata maxime torquent animam.
tomo. 9. 181. I
Peccata fugienda. tomo. 10. 185. A B
Effectus peccati. tomo. 10. 231. E F
Peccati substantia.
Peccata fiunt, dicuntur, cogitantur. tomo.
7. 188. F
Peccati putorem non sentit, nisi qui habet
sanam animae olfactum. to. 8. 69. C D
Quod acquiritur de peccato, videtur esse
substantia, sed hoc non acquiritur. to-
mo. 8. 318. A
Peccata non habent substantiam, sed inopia
& egestatem. to. 8. 158. I. & 317. K L
Peccata sanctorum.
Non peccare, donum dei. tomo. 1. 19. B
Non peccare, quid. tomo. 10. 156. C
Sine peccato, & sine querela, differunt. to-
mo. 7. 158. F. G. & 169. K. & 308. D
Contra eos qui sibi sanctos proponunt vt
peccent, non imitando sanctitatem, sed
ruinam. tomo. 8. 106. C
Peccata sanctorum, scriptura non tacet. to.
4. 73. A. & antecedentibus, & sequenti.
Peccata sanctorum, ad quid commemorantur.
tomo. 10. 101. C. & F
Peccati morsus.
Peccantes quomodo corripiendi. t. 4. 13. M
Peccatis quibus certa poena debeatur. to-
mo. 4. 125. A
Peccantis casus. tomo. 4. 142. C
Peccati reatus. tomo. 7. 177. M
Peccata primo delectant, & postea copun-
gunt. tomo. 8. 126. M
Aculeus mortis est peccatum. tomo. 10.
145. H
Peccata, crimina, flagitia.
Peccata ob quae excommunicamur. to-
mo. 2. 105. E
Flagitia quae & quomodo punienda. to-
mo. 1. 20. H
Peccatum occultum praecedit manifestum.
tomo. 5. 119. E
Peccata manifesta quomodo punienda ab

Ecclesia. tomo. 7. 13. J. & sequen.
Peccata grauiora grauius vindicata. tomo.
7. 84. D
Pro diuersitate criminum, diuersa supplicia.
tomo. 7. 91. K
Quae sunt peccata grauiora, & valde maiora:
& quae minora sine quibus vita ista non
agitur. tomo. 8. 328. I K
Omnia hominum peccata, aut ad corrupte-
lam pertinent flagitiorum, aut ad faci-
nora nocendi. tomo. 9. 201. F
Quae crimina vitare debeamus: & sine qui-
bus peccatis in hac vita esse non possumus?
tomo. 10. 100. E
De vehementi peccati Sodomitici detesta-
tione. tomo. 10. 302. G H
Peccata uenialia.
Peccata uenialia delent oratio, ieiunium, &
elemosynae. tomo. 2. 105. E
Peccata uenialia multa obruunt. Ibidem.
Peccata uenialia, quae. tomo. 4. 125. A
Peccandi consuetudo vnde. to. 6. 37. D E
Ex peccatis minimis nascuntur maiora, pro-
batur ex verbo Salomonis. to. 8. 111. K L
Si peccata magna praecauisti, vide ne arena
obruaris. tomo. 8. 78. E. & 151. G H
Quod peccata minuta ingentem faciunt ac-
ceruum. tomo. 8. 328. I K
Theaurizatio peccatorum, infernalem par-
rit cruciatum. tomo. 9. 209. E
Contra quotidiana peccata, remedium. to-
mo. 10. 114. C
Peccatorum multitudo vnde. to. 10. 171. K
Vide infra, Peccata leuia, & grauiora.
Peccata iudeorum & officialium.
Non peccat, qui ex officio nocentem occidit.
tomo. 1. 140. K
Peccatum non habent, exponitur. to-
mo. 2. 97. F G
Peccatum Achan quomodo punitum. to-
mo. 4. 63. B. & seq. & 65. K L. & 166. G H
Non peccat quis, nisi vt bene sit, vel vt male
non sit. tomo. 5. 115. K L
Quale peccatum Iudaei non habuissent, si
eis Christus locutus non fuisset. tomo. 8.
278. L M. & 290. C
Militem & in publicis officiis constituto-
rum, vana excusatio peccatorum. to-
mo. 10. 20. E F
Peccata leuia, siue quotidiana, & grauiora.
Peccata leuia & grauiora. tomo. 3. 41. F
tomo. 4. 125. A
Peccata quae leuia videntur esse, interdum
grauiissima. tomo. 3. 41. I
Peccata horrenda, vsu quoque leuia viden-
tur. Ibidem.
Peccata uenialia non impediunt. to. 3. 236. B
Non leuiter peccandum. to. 4. 9. M
Peccata minora non contemnenda. tomo.
9. 25. C
Remedia aduersus peccata quotidiana. to-
mo. 9. 201. I. & sequentibus.
Sunt uenialia peccata, sine quibus ista vita
non est. tomo. 9. 240. C
Peccatum consuetudine vilescit. to. 10. 106. E
Medicina contra quotidiana peccata. ibi. I
Peccata quotidiana, quae. tomo. 10. 121. F
& sequentibus.
Cumulas peccata peccatis, theaurizat sibi
iram iusti iudicij. tomo. 10. 154. M
Neglectis minutis peccatis, maiora cumu-
lum faciunt, & demergunt. tomo. 10. 171. K

Licet peccata uenialia, siue minuta animam
non occidant, eam tamen deformem fa-
ciunt. tomo. 10. 273. L M
Vide supra, Peccata uenialia.
Minuta peccata, si nimium plura sint, mer-
gunt. Ibidem. I. & M
Peccare fiducia, & desperatione.
Ad peccandum ne praesumas de dei miseri-
cordia. tomo. 8. 40. M. & sequentibus.
Pro peccato curam gerere, quid sit. to-
mo. 8. 70. L M
Peccatum cum desperatione, certa mors est.
tomo. 8. 106. F
Vtrum grauius peccent homines spe uenire
an desperatione. tomo. 8. 248. H I
Peccantes fiducia misericordiae. tomo. 4.
249. I. tomo. 8. 40. K L
Peccata uolentium, & nolentium.
Peccata nolentium, siue nescientium. to-
mo. 4. 55. H
Peccati poena, peccatum habitans in mem-
bris nostris. tomo. 7. 152. F
Quid operetur peccatum nolentibus no-
bis, nisi, & caetera. tomo. 8. 289. K L
Peccatum quod habitat in nobis, quando
operatur in nobis, tunc nos id non ope-
ramur, quando & caetera. Ibidem.
Humanum est peccare, Christianum est a
peccatis desistere, & diabolicum est per-
seuerare. tomo. 9. 209. B
Peccata defendentes.
Peccatum per ignorantiam imputatur in-
terdum. to. 1. 154. M. Retractatio. 3. H I
Peccatum per ignorantiam quando excu-
setur. tomo. 1. 156. C D
Peccata sua defendentes. tomo. 1. 155. B
to. 3. 238. H. to. 8. 43. C D. & sequen. &
106. C. & 350. G. & 353. B
Multi accusant Satanam. tomo. 8. 222. M
Alj fatum. tomo. 8. 43. C D. & 223. A B
Peccatis innumeris terra quomodo inqui-
nata. tomo. 3. 212. C
Peccati excusatio, & fiducia sui. to. 4. 239. C
& sequentibus.
Peccata scientium, grauiora peccatis igno-
rantium. tomo. 7. 89. C. & sequentibus.
Qui tegit peccata sua, nudatur. t. 8. 43. A B
Qui scientes peccant, molestum quidem est,
& nimis periculosum, & certe exitiale.
tomo. 8. 106. A B
Grauius est peccare scienter, quam ignoran-
ter. tomo. 8. 106. G H
Multi sunt quos peccare non pudet, agere
poenitentiam pudet. Ibidem. L M
Commissum peccatum non defendatur: quia
& caetera. tomo. 8. 107. H
Aliud est peccare ignoranter, aliud scienter.
tomo. 8. 219. B C. & 220. I K
Cum quis defendit peccata sua, magnam
iniquitatem operatur. tomo. 8. 129. G
Peccatum irremissibile, defensio peccato-
rum. Ibidem.
Peccata ignorantiae melius accusantur, vt
pereant, quam excusantur, vt maneat.
tomo. 8. 270. E
Peccata sua excusantes. tomo. 10. 96. L
Quae sint minuta peccata. Eodem. 273. K L
Peccata aliena.
Peccandum non esse boni causa. tomo. 4.
9. G. & seq. & 11. M. & sequentibus.
Peccandum nemini leuiter, ob vitandum alienum
peccatum grauius. t. 4. 10. A. & seq. & 21. M
Imputat

Imputat deus peccata, non iam aliena, sed
propria. to. 2. 193. G
Peccatum non est perpetrandum proprium,
ne in suo corpore perpetretur alienum.
to. 5. 6. I
Peccatum non est peccato declinandum. to-
mo. 5. 8. G & seq.
Peccata aliena ad eos non pertinere quibus
displicent. to. 7. 23. D
Peccatis alienis non contaminantur boni, si
non consentiant. to. 7. 67. D E & 108. E
Peccatum quod tibi non displicet in filio
tuo dissoluto, iuste postea sentiet dei se-
ueritatem. to. 8. 108. I K
Consensio ad peccatum alterius, tuum fit pec-
catum. to. 8. 328. H I
Peccati effectus.
Nulli naturae nocere peccata, nisi sua, quo-
modo intelligatur. to. 1. 189. H I. Retra-
cta. 4. B
Vnusquisque suo peccato perit. to. 2. 19. C D
& seq. & 143. K L. to. 3. 239. L. to. 4. 63. B
to. 7. 109. A. & 246. K
Peccato solo a deo separamur, & eo vincimur
a diabolo. to. 5. 87. F & seq.
Peccatum est contra naturam, & laedi na-
turam. to. 5. 95. K L & 100. L
Peccatum fuit causa, quare pudenda dicta
sunt genitalia. to. 5. 122. A
Peccata animarum tenebrae sunt. to. 7. 81. H
tomo. 9. 124. L
Peccata separamur a deo. to. 7. 123. M
Peccata quomodo maneant reatu, quae pre-
terierunt actu. to. 7. 244. A
Peccata, sunt febres animae. to. 9. 200. H I
Ex peccato immunditia & erubescencia. to-
mo. 10. 27. H
Peccatis nostris, acies oculi quo deus vide-
tur, obtunditur. to. 10. 33. F
Peccati, pater mortis. to. 10. 116. A & 198. H
Peccatum dulce, sed amara mors. tomo.
10. 116. B
Peccata nostra, hostes nostri sunt. tomo.
10. 188. D
Malorum omnium nostrorum causa, pec-
catum est. to. 10. 197. L
Peccata nostra, quasi compedibus, nos pre-
munt. to. 10. 213. I & 216. F
Peccatum in membris.
Peccatum in membris, quid sit. tomo. 3.
146. E
Peccatum an sit corporis, & animae, simul.
Ibidem. A
Delicta abundantia per legem. to. 3. 182. F
Peccatum habitans in membris nostris, vnde.
to. 7. 152. F
Peccatum mortuum quomodo operetur in
nobis. to. 7. 213. A
Nullum est, nisi in lege, peccatum. tomo. 8.
303. C
De sententia apostoli, Qui sine lege pecca-
uerunt, sine lege peribunt: & quicumque
in lege peccauerunt, per legem iudican-
tibus. Ibidem. D
Quae peccata petamus nobis dimitti: vtrum
quae nos operamur, quando peccati desi-
derijs obedimus: an ipsa desideria quae
nos non operamur, sed quod habitat in
nobis peccatum? to. 8. 289. M & seq.
Cur quidam dum peccant, arbitrantur deo
placere quod faciunt. to. 8. 111. I
Qui peccat timore poenae, non amore iusti-
tiae, inuitus facit, & mallet non esse iusti-

IN DIVVM AVGVSTINVM.

tiam cuius amicus non est. tomo. 8. 294. E
Quae membra primus homo post peccatum
velauerit. to. 10. 27. H
De peccato suo an habeant exultationem,
ad quos non venit Christus. tomo. 9. 99. I
K & seq. copiose.
Sub peccato captiuitas, & seruitus. to. 10.
40. H I
Vbi abundauit peccatum, superabundauit
gratia. to. 10. 57. F
Peccatum reuixit: quomodo intelligatur.
tomo. 10. 58. I
Occasione accepta peccatum per mandatū
sefellit me, & per illud occidit: exponit-
tur. Ibidem. L M
Peccatum mortuum esse, quid. Ibidem. I
Peccatum sine lege mortuum esse. tomo.
10. 59. D
Supra modum peccator, siue peccatum, quid.
tomo. 10. 59. A B & 61. C
Peccatum latebat. to. 10. 66. M
Peccatum Christi.
Peccatum pro nobis Christus factus est. to-
mo. 4. 204. G
Peccare non potest deus natura, particeps
vero dei ab illo accepit, vt peccare non
possit. to. 5. 217. M
Vnum peccatum, etiam infantibus, commu-
ne. to. 7. 142. B C
Peccatum peccato tollitur. to. 7. 160. A
Vnde delicta Christo, nisi de corpore, quod
est Ecclesia? t. 8. 23. L & f. 68. M Et. 70. C
Sine peccato Christus solus venit, qui nos
peccatores inuenit. Eodem. 35. M
Christus peccatum non habuit, nec in ver-
bo dei, nec in anima, sed nec in ipso cor-
pore. to. 8. 56. E F
Quomodo legitur habuisse peccata, qui
peccatum non fecit. Eodem. 80. G
& sequentibus.
Christus non peccauit, & poenas dabat. to-
mo. 8. 159. C D
Quod fuerit peccatorum susceptor, non com-
missor. Ibidem. F G
Inter peccatores sine peccato solus Chris-
tus. to. 8. 210. K
Christi caro, quomodo peccatum dicta. to-
mo. 10. 40. K L
Christus quomodo peccatum dicitur. Ibidem.
Deus pater quomodo Christum pro nobis
peccatum fecerit. tomo. 10. 61. I
& sequentibus.
Si peccauerit in te frater tuus, &c. exponit-
tur. to. 10. 106. K
Peccati natura.
Peccatum nihil. to. 1. 30. M. Et in Possidonio
tomo. 3. 238. G
Peccata ipsa, non peccatores oderimus. to-
mo. 1. 140. I
Peccatum omne esse mendacium. to. 3. 36. L
& 237. F. to. 5. 115. L. tomo. 8. 223. E F
Peccatum dicitur infidelitas, per antono-
masiam. to. 7. 193. D E
Nullum peccatum potest dici bonum. to-
mo. 8. 123. M & 129. G
Peccata iustus dicitur. tomo. 10.
160. C
Peccata, ligno, foeno, & stipulae comparan-
tur. to. 8. 197. D
Peccatum, iniquitas est. to. 9. 130. I & fo.
sequenti. E
Peccatores filij diaboli. tomo. 9.
130. L M

Peccatorum remissio.

Pro peccatis dimittendis omnibus oran-
dum. to. 1. 2. K & 7. A. to. 2. 82. F &
sequentibus. to. 3. 46. E
Pro peccatorum remissione oratio. tomo. 1.
15. K L
Item gratiarum actio. Eodem. 19. A B
Peccata delet solus deus. tomo. 1. 15. L
& 19. A B
Propter peccatores venit Christus. tomo.
1. 22. I K
In peccatorum conuersione maius gaudium
deo & angelis. to. 1. 32. C
Et quare plus letandum in magni pecca-
toris conuersione. Ibidem. E F
Peccatorum remissio ex spiritu. Eodem.
50. I. to. 6. 15. D
A peccatis quomodo respicimus. tomo.
1. 159. K L
Peccata dimittuntur etiam sanctis. tomo. 2.
47. A B & seq. to. 3. 46. F
Peccatum non dimittitur nisi restituatur
ablatum. to. 2. 51. K L & seq.
Erga peccatores misericordes esse debe-
mus. to. 2. 50. F G. tomo. 6. 186. K
Peccatores mansueti admonendi. tomo.
2. 65. I K
Peccata elemosynis, & orationibus purga-
tur. to. 2. 82. H & 105. E
tomo. 3. 40. L M
Peccatorum remissio. t. 3. 34. E F & fo. 40.
C & 175. B
Peccata aboleri gratia. to. 3. 39. B
Peccata aboleri poenitentia. tomo. 3. 47. L
De peccatorum uenia. Ibidem. & 238. C
Peccatores ne desperent. to. 3. 144. F
Peccatores gratia dei salui fiunt. Ibidem.
Peccatum nullum irremissibile. tomo. 3.
238. B
Peccatorum recordatio. to. 3. Ibidem.
Peccati abolitio per Christum. tomo. 3.
239. M
Peccati remedia. to. 3. fo. vltimo. A
Peccatorum nostrorum susceptor, & abo-
litio a Christo. to. 4. 92. C
Dolor de peccatis. to. 4. 252. D
Peccatorum confessio. to. 4. 254. M
A peccatis quae retrahant hominem. tomo.
4. 256. A B & I
Peccata condonantur solis dimittentibus.
tomo. 4. 274. K
Peccatorum remissio est signata in asylo
constituto. to. 5. 46. A
Peccata aliqua remittuntur in futuro. Eo-
dem. 203. L M
Peccata donantur conuersis bonitate dei.
tomo. 6. 121. C D
Peccatorum remissionem vel retentionem
feri per Apostolos, quomodo accipien-
dum. to. 7. 8. C D
Peccante multitudine, quid agendum Ec-
clesiae. to. 7. 14. A B
Peccata delentur vartis modis. tomo. 7.
50. B
Peccatorum confessio praefertur meritorij
fiduciae. to. 6. 178. H I & seq.
Peccata semel dimissa redire. to. 7. 81. L M
& 86. M
Peccatorum remissionem non praestant ma-
li, licet sacramenta ministrant. tomo.
7. 87. K
De peccatorum meritis & remissione, ac de
baptismo

INDEX

baptismo parvulorum. to.7.140.K & seq. Retrahit.to.1.12.H
 Peccatum quomodo euacuetur per baptismum in parulis, similiter & in adultis. to.7.148.D E
 Peccatorum omnium chirographa sanguine Christi delentur. to.7.153.L
 Peccato remisso, quare poena exigatur. to.7.154.D
 Non est remissio sine baptismo. to.7.178.K
 Peccatum reuiscere, quid. t.7.187.F & se. Redire quomodo possit peccator. to.8.3.E
 Quaedam peccata sunt cooperta, quedam tecta, & quedam abolita. to.8.4.2.G
 Peccatum tuum sit ante te, vt non sit ante deum: & tu noli esse ante te, vt sis ante deum. to.8.89.1 & fo.315.B
 Non factus est recedere a peccatis, nisi etiam semper illa ante te sint per recordationem vt tibi displiceant, exemplo Pauli & Dauid. to.8.182.I K
 Quod per peccatorum indulgentiam non fecerit deus securos peccantes, quia &c. to.8.248.I K
 Qui peccatorum indulgentiam promissit, castinum diem non promissit. Ibidem.
 Peccatorum solutio per Ecclesiam dari potest. to.8.249.K
 Peccatorum remissio, solutio est. Ibidem.
 Post peccatorum remissionem cur adhuc remaneat peccati infirmitas. t.8.252.C D
 Peccata omnia per gratiam dimittuntur, non solum quae sine lege, verum etiam quae in lege commissa sunt. to.8.303.A B
 Cum a peccato se quis continet per timorem, sit consuetudo iustitiae, & iam incipit homo iuste viuere, non quia timet poenas, sed quia amat aeternitatem. to.8.325.I
 Peccator, & homo, duae res sunt. to.9.25.A
 In peccatorum remissionem nullius martyris funditur sanguis. to.9.97.I in fine.
 Peccata praeterita non tantum Apostolis, sed & nobis donata sunt. to.9.125.A B
 Peccata dimittuntur per nomen Christi, & non alterius hominis. to.9.127.A
 Peccatorum remissio, Ecclesia est. t.9.141.D
 Peccatorum veniae imploratio. to.9.156.M & sequentib.
 Resipiscantiam a peccatis praepedientia. to.9.182.B
 Sola sceleratis peccati cognitio. Ibidem.C
 Quid peccatori faciendum. Ibidem.E
 Remedia contra peccata. Ibidem.E F
 Quibus operibus quotidiana peccata purgantur. to.9.201.I K & seq.
 Remissio peccatorum pro articulo habenda est. to.9.243.F
 Remissio peccatorum tribuitur spiritui sancto. to.9.245.L
 Remissio peccatorum credenda est. to.9.248.B C
 Quamuis canque sit quis peccator, si reuertatur, indulget illi deus. to.9.252.E F
 Grauius peccata grauissimis lamentis indigent. to.10.283.I
 Deus peccatorem a peccato suscitatur, non se peccator. to.10.7.D
 Ecclesiae officium post peccata a deo iam remissa. Ibidem.E F
 Remissio peccatorum, in baptismo, & in Ecclesia. to.10.9.F G
 Peccata praeter Ecclesiam non dimittuntur. to.10.11.L

Peccatorum remissio, solum in Ecclesia per unitatis spiritum, a quo diuini in se spiritus regnum euertitur. to.10.12.F & K & sequentib.
 Vnum suffugium ne incidamus in peccatum in spiritum sanctum. to.10.13.A
 Vide infra, Peccatum in spiritum sanctum.
 De praeteritis peccatis Christus noluit nobiscum rationem habere. Ibidem.C
 Remedium, si quis peccauerit in fratrem. to.10.16.B
 Vt in tempore a peccatis conuertamur, adhortatio. to.10.17.A B
 Peccator, sterilis ficulnea: fructus, poenitentia. to.10.28.B
 Peccata omnia per infidelitatem tenentur, per fidem dimittuntur. to.10.50.K & sequenti.
 Sponsio Christi nobiscum, quatenus nobis dimittat peccata. to.10.87.I
 Peccatorum conuersio de malitia ad bonitatem. to.10.94.E & 96.I K
 Exhortatio vt resipiscant peccatores a peccato. to.10.96.B C
 Coram quibus confitenda peccata. Ibid.D E
 In peccatis quare non immorandum. Ibid.M
 De remissione peccatorum, & muliere peccatrice: Homilia. to.10.102.C D & seq.
 Peccata dimittere cuius proprium. to.10. Ibidem.M
 De eo quod Propheta dicit in Psalmo, Auertere faciem tuam a peccatis meis, & facinora mea dele: Ac de utilitate poenitentiae: Homilia. to.10.104.K & seq.
 Peccatorum & offensionis relaxatio. to.10.114.K & seq.
 Peccatorum dimissionem a fratribus petere erubescens. Ibidem.G
 Peccatorum & offensionum dimissionem a fratribus rogando non obtinentes. to.10.114.G H
 De remediis peccatorum. Homilia. to.10.118.M & seq.
 Quae res peccata abluant. to.10.121.H
 Nullum peccatum derelinquatur ad diem festum. to.10.123.L M
 In toto procedente Christi incarnationem tempore, non est inuentus dignus tollere mundi peccatum. to.10.132.E
 Peccatum vetus extinguere. to.10.141.C
 Parum est recedere a peccatis, si praeterita curare neglexerimus. to.10.151.I
 Quomodo vitanda sint peccata. to.10.154.C D
 Peccata quo sint curanda. to.10.172.C D
 Si peccatorum remissio in Ecclesia non esset, nulla spes esset. to.10.188.C
 Peccare liberius sub poenitentiae fiducia, est periculosum. to.10.189.D
 Tribus modis dimittuntur peccata in Ecclesia. to.9.240.C
 Peccatores aliquando sua delicta, sed sero, desebunt. to.10.271.M
 Peccato non est addendum peccatum, sed potius conterendum. to.10.273.E
 Quibus poenis minuta peccata deleantur. to.10.274.B
 Membra cuncta satisfacere debent pro commissis peccatis. to.10.288.M
 Peccatum in spiritum sanctum.
 Peccatum ad mortem, & peccatum non ad mortem. to.1.7.E. to.4.249.A B & 270.F. to.10.155.I

Peccatum in spiritum sanctum irremissibile. to.2.47.L. to.3.41.M & 51.F. to.4.270.H & seq. copiosè. to.7.65.A
 Peccatum in spiritum sanctum. to.10.9.E F & seq. & 50.C D
 Peccari in deum. to.4.22.C
 Peccare in deum, quid sit. to.4.64.K
 Peccare in Christum. to.4.210.B
 Peccatum in spiritum sanctum, & ad mortem, quod. to.4.249.A. 270.F G & seq.
 Pro quo peccato non orandum. to.4.270.E F
 Peccans in spiritum sanctum, quomodo magis a diabolo possideatur. to.5.188.A
 Peccato infidelitatis cuncta peccata tenentur. to.9.99.H I
 Peccantes in fratres, in Christum peccant. to.10.5.H
 De eo quod scriptum est, Qui dixerit verbum in spiritum sanctum, non remittetur ei, &c. Sermo. to.10.8.L & seq.
 Iudaei, Christianorum sanctificationem blasphemantes, peccant in spiritum sanctum. Eodem.9.D
 Quorundam sententia, de peccato in spiritum sanctum, reprobata. to.10.9.F G
 In omnibus sanctis scripturis nulla maior & difficilior questio, quam de peccato in spiritum sanctum. t.10.9.H.12.M & seq.
 Dominus exercere nos voluit questione de peccato in spiritum sanctum. to.10.9.I K
 Peccatum in spiritum sanctum, cui nulla est remissio, est perfeueratio duritia cordis impenitentis. to.10.11.B
 Et ea duritia in nullo, dum adhuc in hac vita est, deprehendi potest. Ibidem.
 Marcus & Lucas, de peccato in spiritum sanctum, in verbis differentes. to.10.10.B
 Non propterea non dimittitur peccatum in spiritum sanctum, & in filium dimittitur, quod in trinitate spiritus sanctus maior sit filio. to.10.11.D
 Quare peccatum in filium dimittitur, & non in spiritum sanctum. Ibidem.D E
 Non semel dominus locutus est de peccato in spiritum sanctum. to.10.12.G
 De eo quod scriptum est, Si peccauerit in te frater tuus, corripe eum inter te & ipsi solum: Sermones duo. to.10.14.K & seq.
 Quatuor malis peccare in fratre. t.10.16.A B
 Peccati tres syllabae. to.10.114.M
 De quo peccato spiritus sanctus mundum arguat. to.10.50.C D
 Peccata in spiritum sanctum, neque in hoc seculo, neque in futuro iudicio remittentur. to.10.224.D
 Aliud est in deum peccare, aliud in hominem. to.10.277.I
 Peccati lex, & regnum.
 Peccati lex, quae est poena peccati in membris, repugnans legi mentis, quomodo susperetur. to.3.142.M & seq. & 148.M
 Peccata deo praesentis non imputanda. to.1.150.M & seq. & fo.151.K L & 155.I K
 Peccatum quando patitur. to.1.158.H
 Regnum peccati quomodo euertatur. to.10.4.270.L
 Peccatum vigoratur ex prohibitione legis. to.5.108.L & seq.
 Peccatum quando aggrauetur. to.5.119.C & sequenti.
 Peccatum, quia putatur paruum, non ideo est paruum. Ibidem.E F
 Mortis regnum destruit Christi gratia. to.10.7.

mo.7.141.M & seq.
 Peccatum quando inquit, & quando regnet. to.8.58.D & 106.D & 142.D & 289.L M
 Peccatum habere, magna est infelicitas: sed longe maior in peccato mori. to.9.63.E
 Implicitus peccatis, statum suum non cognoscit. to.9.165.D
 Tundens peccata, & non corrigens peccata sua, consolidat illa. to.9.198.G H
 Nunquam natura poneret finem peccandi, nisi constitutus esset ordo viuendi. to.9.216.G
 Non regnet peccatum in vestro mortali corpore. to.10.37.A B
 Verba domini, in Evangelio Matthaei, de peccato in spiritum sanctum, obscura & difficilia intellectu. to.10.9.C D
 Peccatis nostris manentibus, manent inimicitiae aduersus deum. to.10.10.I
 Curandum, ne regnet peccatum in nobis: nam semper futurum est in nobis, quod diu hic viuimus. to.10.37.A B
 Errores circa peccatum.
 Tria signacula quibus peccatur, secundum Mauchaos. to.1.175.G H
 Peccata omnia esse paria Stoicis. to.2.23.M. to.4.11.M
 Item Iouinianis. to.6.7.F
 Peccare non posse vere baptizatos, error Iouiniani. Ibidem.
 Et Pelagij. Ibidem.M
 De opinione illorum qui dicunt illos perire qui sine lege peccauerunt: & eos qui in lege peccauerunt tantum iudicari, non perire, sed per poenas transitorias purgandos, propter fidei fundamentum. to.6.6.303.E
 Illi peccata vt restem trahunt, qui &c. to.8.349.K & fo.358.G H
 Contra eos qui dum peccant si latuerint negant, deprehensi defendunt: & aut deum, aut fortunam, vel fatum accusant. to.8.11.F G & fo.43.C & 353.B
 Contra eos qui dum peccant, non se sed gentem tenebrarum dicunt peccasse. to.8.354.E
 In hoc quod peccatum in gentem tenebrarum refundunt, in deum refundunt. Ibidem.G
 Peccator.
 Peccatores duplices. to.1.154.I. to.7.52.I
 Peccatorum multa sunt genera: & non esse peccatorem, difficile est. to.8.53.L M
 Peccatores duo habent genera, sed generale nomen est peccator. to.8.270.K L
 Peccatorem se non agnosceret, execrabilis iniquitas. to.1.25.C & seq.
 Peccator iusto viuunt. to.1.161.I
 Nullius crimen maculat nescientem. to.2.36.F G & 154.C D
 Peccator omnis inexcusabilis. to.2.97.E F & seq. to.3.240.A
 Peccator, seruus peccati. to.3.37.G & 236.C. to.9.66.G H
 Peccatores ad iustitiam vocantur. to.3.212.I
 Peccatores non desperandi. to.3.238.A
 Peccantium felicitate nihil infelicitius. to.3.236.A & 238.C
 Peccatores, haedi. to.4.80.B
 Peccatorum vana spes. to.4.83.L
 Peccatores quatenus diligendi. to.3.239.A

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Peccantes animas diabolo vendunt. to.4.284.F
 Peccator terra appellatur. to.4.268.G & 272.I. to.8.265.H
 Peccatores appellant Iudaei gentes. to.4.289.E
 Peccatores, & gentes & Iudaei. Ibidem.
 Peccator tot vitiorum est seruus, quot vitiorum est obnoxius. to.5.31.M
 Peccatores sunt inimici dei. to.5.101.C
 Peccator sibi ipsi tribuere debet peccatum. to.5.125.F G
 Peccatores duobus modis euertuntur. to.5.204.D
 Peccator haereticus. to.7.52.E
 Peccator non sic non erit, quasi omnino non futurus sit, sed quia ad nullos usus esse poterit. to.8.61.H
 Nihil grauius peccatori egro, quam medicum cui interfectio. to.8.92.B C
 Peccatum primi hominis ad experimentum cauendi nobis debet valere, non ad imitationem peccandi. to.8.96.H I
 Peccator quomodo habeat hic locum suum. to.8.103.L
 Peccatum peccato connectere. to.8.124.F
 Peccatores alienati sunt a vulua. Ibidem.H I
 Omnis peccator modo peccata sua in dorso tuo ponit: ponat ergo ante se, quae non vult esse ante deum. to.8.105.E F & seq. & 106.I & fo. seq. L M. 245.E
 Peccatores quomodo dicantur alienati a vulua, & errare ab vtero. to.8.124.H & sequenti.
 Peccatorum vincula grauius. to.8.152.K L
 Peccatores seuo comparantur. to.8.224.A
 Peccatores scriptura appellare consuevit valde iniquos, & grandibus peccatorum sarcinis oneratos. to.8.270.I K
 Peccatoribus promissum regnum caelorum. to.8.277.K
 Peccatores quomodo fabricant super dorsum iusti. to.8.327.E F
 Peccatores deus occidit, cum per superbiam qua intumescent, amittunt gratiam qua viuunt. to.8.348.M & seq.
 Qualiter in vanitate accipiant ciuitates suas. Ibidem.
 Omnis peccator deberet accusatione peccati sui corrigi, defensione duplicat quod confessione posset auferri: & per unquam alius peccatis vult munitus esse propter illa quae commisit. to.8.350.G
 Inuenies te peccatorem, cum in scripturis sanctis fueris contemplatus quatuorcumque profeceris. to.8.354.C D & fo. 358.H I
 Profundum in quod ueniens peccator contemnit, quale sit. to.8.328.H & 359.F G
 Quos peccatores disperdet deus. to.8.365.H
 Peccatorum multa sunt genera, & quos peccatores deus humiliet usque ad terram. to.8.370.D E
 Peccatores exaudit deus. to.9.71.H
 Homo quod sit peccator, a se habet: quod autem beatus, a deo. to.9.78.A
 Peccatores non laudant deum. to.9.165.M
 Peccatores, in Ecclesia, sunt sicut mali humores in corpore purgandi. to.9.128.G

Quomodo peccator nec vidit, nec cognouit deum. to.9.130.I K
 Peccatores quomodo amauerit deus. to.9.137.C D
 Periculum ingens peccatorum. to.9.182.A B
 Quare deus tolerat peccatores, & non illico punit. to.9.192.K L
 Deus peccatores non amat. Eodem.193.D E
 Deus odit peccatorem qualis est, sed diligit eum qualem vult eum facere. to.9.200.H I
 Peccatores sunt filij diaboli, per similitudinem. to.9.222.L
 Peccator quomodo mortuus. to.10.7.E
 Peccatores, adulteri. to.10.46.F
 Peccatores posse fieri membra Christi. to.10.71.D
 Primus peccator quis. Ibidem.K
 Quomodo peccatores deo exaudit, & quomodo non. to.10.116.L
 Suggestio demonis apud peccatores. to.10.142.A
 Peccatum quasi scorpium est. to.10.145.H
 Peccator mortuus, & sepulchus. to.10.147.M
 Peccator humilis, est melior quam iustus superbus. to.10.149.M
 Quare tam dura sunt continuè peccatoribus praedicanda. to.10.159.K
 Impropria diuina ad peccatores, in die iudicij. Eodem.160.B C
 Peccatorem seipse homo fecit. to.10.175.F & 183.E
 Deus non horruit Iudaeos peccantes, sed amauit. to.10.176.E
 Pereunt peccatores, & non pereunt peccatores: exponitur. to.10.183.E & seq.
 Impropria Christi in peccatores. to.10.216.I & seq.
 Contra desideria peccatores. to.10.271.K L
 Qualiter peccator omnem substantiam suam consumat. to.10.290.H
 Peccator aut flagellum temporale habebit, aut aeternum. to.10.308.L
 Anima peccatoris mortua est. to.10.322.B & sequenti.
 Pectus.
 Pectus purgandum vitium, quod capax sit virtutum. to.1.51.F G
 Pectus tundere quid. to.10.7.C
 Pecunia.
 Pecuniae vocabulum, quid significet. to.1.143.F
 Pecunia male acquisita, quomodo restitui debeat. to.2.52.C
 Pecunia a malis male habetur. Ibidem. & sequentibus.
 Pecunia non sic impenditur quomodo charitas. to.2.65.B C
 Pecunia debita quomodo dimittenda. to.10.4.273.H I
 Pecunia duabus de causis non redditur. Ibidem.
 Pecunia dea. to.5.36.K
 Pecunia aerea praecessit argenteam, & argentea auream. Ibidem.
 Homo qui non habeat artem suam pecuniali mercede venalem, raro inuenitur. to.5.55.K L
 Pecunia aliqui dixerunt esse deam. to.5.57.M
 Pecuniam magnam potest habere auarus, non autem potest non egere. Ibidem.
 Propter

INDEX

Propter pecuniam multi perierunt. tomo. 8.334.D
 Contra eos qui vt augeant pecuniam, perdunt fidem. to.8.317.L M
 Cur pecunia sit rotunda. to.8.199.M & seq.
 Pecunia à pecore: quòd quicquid antiqui haberent, totum in pecoribus habebant. tomo.9.198.B
 Pecunia nullum facit beatum. Ibidem. E F
 Multum interest inter deum & pecuniam. Ibidem. F G
 Labores sumpti in acquirèda pecunia. Ibidem. G H
 Tanta est vis dominicæ pecuniæ, vt eam iudas reiecerit, nec eam Pharisæi admiserint. to.10.192.B
 Quicquid possidet homo, pecunia vocatur. to.9.198.B
 Pecus.
 Pecus facit episcopatum, Augu. & quomodo. tomo.1.156.D
 Inter pecora, & bestias, quid. to.3.113.B & fo.121.C
 Pecudum fecunditas. to.4.24.I
 Pecus dei, Ecclesia. to.4.279.G
 Pecudes moriuntur. to.5.26.C
 Quòd significant indoctos & simplices, tamen fidem habentes. to.8.338.L
 Quòd significant greges dei. to.8.371.C
 Pediculi.
 Pediculi origo. to.6.52.B
 Pelagius.
 Pelagius testimonio Augustini vsus est. tomo.1.3.F
 Pelagiani quomodo oppressi diligenti Augustini. to.1.10. Possidonio. tomo.2.20.E
 Pelagianorum, de iniusta paruulorum datione, argumentum. to.2.21.K I & fo.23.C D. & 58.L
 Pelagius correctus, & absolutus. to.1.113.G tomo.2.86.H I
 Pelagius ad presbyterij honorem euectus. tomo.2.88.M
 Pelagiani mortem Christi euacuant. Eodem. & 89.G H
 Pelagianæ hæresis catalogus. tomo.2.82.E & 101.H
 Pelagianorum errores confutati. to.2. epistola. 89. & sequenti.
 Pelagiani duobus conciliis damnati. Eodem. epistola. 90. 92. 94. Item. to.1.48.A
 Contra Pelagianorum argumenta. Eodem. epistola. 105. & 106.
 Pelagij errores reuocati. tomo.2.101.F G & sequenti.
 Contra Pelagianos duodecim sententiæ. tomo.2.103.I K & seq.
 Contra Pelagium pugnavit Hieronymus. to.2.88.A
 Pelagiani, iudem Cœlestiani. tomo.2.4.M & seq. & 7.K
 Pelagiana hæresis, à Pelagio monacho. tomo.6.7.K
 Pelagius recentissimus hæresiarcharum, tempestate Augustini. tomo.1.3.G. tomo.6.7.K
 Pelagiani liberum arbitrium gratiæ anteponunt, asserentes sufficere voluntatem ad implenda iussa diuina. to.6.7.K L tomo.7.165.F G
 Refelluntur. to.7.148.M & seq. & 305.B C & seq.

Pelagiani orationes Ecclesiæ, & pro fidelibus, & infidelibus vt superuacaneas dabant. to.6.7.L M
 Pelagiani dicunt hominem posse in hac vitæ sine peccato viuere. tomo.2.87.K L & fo.90.A B
 Refellitur. Ibidem. Item copiosè respondetur. to.7.142.A & seq. copiosè.
 Pelagiani Adam dicunt, etiam si non peccasset, fuisse moriturum. to.6.8.B
 Respondetur copiosè. tomo.7.140.L & seq. & 294.A & seq.
 Pelagiani libero arbitrio nihil tribuunt. to.7.148.G & 198.G H & 295.I K
 Contra Pelagianos de baptismo paruulorum. to.7.140.K & seq. copiosè.
 Pelagiani negant in paruulis peccatum originale. to.1.3.L & fo.6.A B. to.2.21.F tomo.6.8.A. tomo.7.154.L M & 170.A B & sequenti.
 Pelagianorum argumenta. tomo.7.155.C & 239.C D
 Pelagius gratiæ vocabulo variè vsus. tomo.2.86.G H & 89.E F & 99.D. tomo.7.168.B C & seq. copiosè.
 Pelagij laus. to.7.151.E & 155.E & fo. seq. I Retract. to.1.12.H
 Pelagij professio suspecta. to.7.165.D E
 Pelagiani asserunt gratiam dei secundum merita nostra dari. tomo.1.3.C. tomo.2.33.K & f. seq. F G. to.7.167.E F & 198.G H
 Pelagij defensio, ad Innocentium papam, examinata. to.7.168.D & sequenti.
 Pelagij calliditas. to.7.170.H & 198.C D
 Pelagius quomodo conuictus. tomo.7.170.L
 Pelagius damnauit fidem quod sensit. Eodem. 171.A
 Pelagij mira tergiversatio. Ibidem. D
 De nuptiis & concupiscentiâ, contra Pelagianos. to.7.174.L M & sequenti.
 Pelagiani dicunt paruulos Christo medico non egere. tomo.7.183.F. 185.F & sequenti.
 Et infantem non baptizatum non posse peccare, quia sine peccato nascitur. tomo.2.82.E. to.7.302.E F
 Contra duas epistolas Pelagianorum. tomo.7.186.B & seq. Retract. to.1.14.G
 Pelagiani, & Manichæi, collati. to.7.190.B & 196.I K
 Pelagianorum latebræ quinque. tomo.7.197.A
 Quam Pelagiani adiuuent Manichæos. tomo.7.207.C
 Pelagiani negant mortem esse peccato retributam. to.4.154.A
 Pelagianitas perstrinxit. to.2.127.F & fo. 139.G H & 168.H I. tomo.7.275.C D
 De Psalmo nonagesimo quarto, cum consultatione Pelagianorum. to.10.66.A
 Vita æterna Pelagianis præter regnum cœlorum. to.10.70.E F
 De paruulorum baptismo eorundem opinio: & quòd non habeant originale peccatum. Ibidem. D E
 Quòd baptisma conferat eis ad consequendum regnum cœlorum. Ibidem.
 Paulum peruertunt Pelagiani. tomo.10.71.I K
 Pelagiani catholicos appellabant hæreticos.

cos. tomo.10.72.G
 Pelagianorum & Cœlestianorum error. tomo.10.86.M & sequenti. copiosè.
 Pelagij hæresis. to.10.89.E F
 Et de baptismo paruulorū. Ibidem. E F
 Peligni.
 Peligni. to.5.47.K
 Pellicanus.
 Pellicanus nascitur in solitudinibus Nilis. tomo.8.248.D & seq.
 Pellicani auis natura. Ibidem. F G
 Pellicano Christus comparatur. Ibidem. E
 Pellis.
 Pellis mortalitatem significat. tomo.8.266.H I
 Pellicæ tunicæ Adæ. Ibidem.
 Quòd significet diuinam scripturam & auctoritatem diuini verbi dispensatam nobis per mortales, quibus mortuus eiusdem dispensationis fama extenditur. Ibidem. H I & 258.M
 Pellonia.
 Pellonia dea. tomo.5.36.L
 Penates.
 Penates victi. to.5.2.K
 Pentateuchus.
 Pentateuchus nihil aliud quam Christum prædicat. to.4.132.F
 Pentateuchus recipitur à Samaritanis. Ibidem.
 Pentecoste.
 Pentecoste, quur die quinquagesimo, post resurrectionem domini, celebretur. tomo.2.118.M & seq.
 Pentecoste Iudæorum. to.4.62.A
 Pentecoste nostræ consideratio. to.4.34.B & 177.C
 Ante festum Pentecostes erat in Apostolis fides, sed fiducia constantia deerat. to.10.220.E
 In vigilia Pentecostes: Sermones duo. tomo.10.215.D & seq.
 In festo Pentecostes: Sermones duo. tomo.10.219.I & seq.
 Feria secunda Pentecostes: Sermones tres. tomo.10.220.B & seq.
 Feria quarta Pentecostes. Eodem. 221.H & sequenti.
 Pentecoste est quinquagesimus dies à resurrectione domini. to.10.219.I
 Pennæ.
 Pennæ ventorum dei quæ sint. tomo.8.257.H I
 Pennæ animarum, virtutes sunt, & opera bona rectè facta. Ibidem. L M
 Pennæ columbæ de argentea cuius casus, & quid significet. to.8.154.A B
 Pennæ ligatæ onus faciunt, nec habet eas auis tanquam suas quibus volare nō potest. to.8.115.K
 Pennæ ventorum quæ sint, & quid significant. tomo.8.19.F & 344.C
 Dux sunt pennæ animæ, quibus volat in directum. to.8.347.C D
 Pennæ charitatis. Ibidem.
 Pennæ quibus euoladum est ad deum, sunt dilectio dei, & proximi. to.9.207.I
 Penulus magister. to.1.17.F
 Pepuzani.
 Pepuzam quidam arbitrantur Montani villam fuisse, Montani villam fuisse, Pepuziani

Pepuziani hæretici, aliis Quintilianii. Ibidem, I. in fine.
 Apud Pepuzianos & mulieres sacerdotio funguntur. Ibidem.
 Pera.
 Hoc est pera, quod sacculus. to.10.275.C
 Percontatio, & interrogatio. to.3.11.G
 Percutere.
 Percussio domini quæ sit. to.8.161.L
 Deus sic percussit putredinem facinoris, vt sanet dolorem vulneris. to.8.107.E F
 Percutiam, & sanabo: exponitur. to.10.73.I
 Perdere.
 Quid venisti ante tempus perdere nos: exponitur. to.5.72.H & 79.H
 Perdix.
 Perdix natura, & quomodo perdici comparantur hæretici. to.6.62.G
 Perdix fouens oua quæ non peperit, diabolus est. to.9.232.H & seq.
 Peregrini.
 Peregrinus est omnis homo in hac vita. tomo.8.119.G H
 Peregrinatio iniuncta ab Augustino. to.2.136.A B
 Peregrinatio vita huius mortalitatis. to.3.2.L. 235.I. to.8.292.C D. & 345.B C
 Peregrinus primus fuit Abel. to.5.123.L M
 Peregrinos non veraciter dici infideles. tomo.8.292.D
 Peregrinatio animæ. to.8.206.F. & 309.G
 Qui non gemit peregrinus, non gaudebit ciuis. to.8.376.M
 Fidei homini, & peregrino in seculo, nulla est incudior recordatio quam ciuitatis vnde peregrinatur. to.8.365.I K
 Nusquam est peregrinus qui condidit omnia. Ibidem, K L
 Aliquando cum peregrinatur homo, inter meliores vniuit quam in patria sua foret viueret: non sic est in patria cœlesti, vbi omnes boni. to.8.309.B C
 Multi peregrinantur & non gemit, quia redire contemnant. Ibidem, C D
 Sicut corpus peregrinatur locis, ita anima affectionibus. Ibidem, F G
 Peregrinationis nostræ causa, peccatum est. to.8.341.C
 Peregrinationis non ignarus, libetius peregrinorum miseretur. to.9.193.I K
 Totam vitam nostram peregrinatio est. tomo.9.210.H I
 Non sulcipit peregrinū, qui premit ciuem. to.10.34.E
 Hac vita, peregrinatio & gemitus. tomo.10.75.G
 In peregrinis excipitur Christus. tomo.10.158.B
 Peregrini non negligendi. Eodem. 161.H
 Peregrini deuotissimi Christiani. tomo.10.192.E
 Perennis.
 Perennis, vnde dicatur. to.10.220.M
 Perfectio.
 Perfectio boni. to.1.5.L
 Perfectio iustitiæ humanæ. to.1.12.M. to.3.181.K
 Perfectio & sanctificatio Ecclesiæ militantis. to.1.2.K
 Perfectio humana in hac vita. to.4.264.L. Retracta. to.1.7.A
 Perfectionis humanæ, & adiutor deus. to.1.156.E
 Perfectior est inimicos diligere. to.3.41.A to.7.150.M
 Perfectus in hac vita nemo. to.3.121.K L. & 236.F. to.7.307.I. to.8.73.K L.
 Ad perfectionem hominis gradus quatuor. to.4.133.F G
 Perfectio non est in annis, sed in animis. tomo.4.256.D E
 Perfectus quis dicitur. to.4.156.D
 Perfectus viris est lugere, & paruis ridere. Ibidem.
 Perfectorum virorum consortio est fruendum. Ibidem, E F
 Perfecti non possunt pugnare contra perfectos. to.5.124.K
 Perfecta iustitia humana, imperfecta. to.7.150.F & seq.
 Perfectus secundum quiddam. Ibidem, M
 Perfectio cuiusque qua in re dicitur, videndum. Ibidem.
 Perfectio duplex. to.7.195.L. & 201.K L
 De perfectione iustitiæ. to.7.306.C. & seq.
 Perfectio, & progressus ad perfectionem differunt. to.8.7.C
 Ille perfectus est, qui, &c. Eodem. 9.H
 Perfectus quique cogitet nō tam quod habet quod non est, quam quod non habet & est. Eodem. 7.2.D E & H & seq.
 Aliter hic nō potes esse perfectus, nisi scias te hic non esse posse perfectū. to.8.74.A
 Perfectio nostra Christus est. to.8.114.H
 Hac est perfectio nostra, vt ad Christum perueniamus. to.8.121.G
 Nihil sic impedit perfectionem, quomodo superbia. Eodem. 131.A
 Nemo se perfectū arbitretur. to.8.164.B C & 200.D
 Quòd cuique rei imperfectæ necessarium sit vt perficiatur. to.8.252.L
 Perfectio nostra, ipsa nostra est humilitas. Eodem. 331.K
 Illi perfecti sunt, qui, &c. to.8.335.K L. to.9.209.I K. & fo. seq. A
 Perfectorum est solidus cibus. to.9.104.L M. & fo. seq. A B
 Perfectio non est constituta in legis notitia, sed eius factione. to.10.3.C
 Perficere quid. Eodem. 60.E
 Perfecti, & non perfecti. to.10.74.I
 Vtrum perfectio aliqua in hac vita. Eodem. 75.K
 Perfectio in hoc mundo nulli contigit. tomo.10.110.M. & seq.
 Et de perfectione. Ibidem.
 Perferre.
 Christus hominibus, quæcumque pertulit, improperebit. to.10.216.K
 Pericles.
 Pericles eloquens. to.5.13.G
 Pericula.
 Pericula in experta, quomodo possint intel ligi à contrariis notis. to.3.140.F
 Periculosa non caere proptè potest homo, magis tentat deum quam sperat. tomo.5.139.A
 Pericula nostra dulciorem nobis faciunt liberantem. to.8.230.H
 Multi non periclitati sunt quandiu maioribus se non iungerentur. Eodem. 332.H
 Pericula à falsis fratribus quiescere, vsq; in

IN DIVVM AVGVSTINVM.

finem seculi, non nouerunt. to.10.95.E
 Peripatetici.
 Peripateticorum secta conditur. to.5.69.D
 Perire.
 Perire deo, est ab illa æterna beatitudine excludi. to.9.99.M
 Peristomium.
 Peristomium, quid sit. to.4.37.F
 Periurgi.
 Periurgi. to.5.85.H & M
 Periuria.
 Periuria docentes taxati. to.4.12.K
 Peierare quid. Eodem. 13.B
 Peierare, minus malum, quam blasphemare. Ibidem.
 Periuria proximi quomodo indicanda. tomo.4.44.I
 Periuria sceleribus cæteris addebantur. tomo.5.21.E F
 Periurium, grande peccatum. to.10.85.F
 Periurij duplex, & vtrū facilius. Ibidem, H
 Perizomata.
 Perizomata. to.7.184.M. & 188.K
 Permittere.
 Permissio diuina. to.3.42.I
 Aliud permittere, aliud facere deum. Eodem. 190.B
 Nec statim rectum quod deus permittit. Ibidem.
 Deus etiam iniusta sinit fieri. Ibidem, C
 In nullo potest nos ledere inimicus, nisi quantum permiserit deus. to.9.250.I
 Permixtio.
 Permixtio. to.2.3.G
 Perpetua.
 De sanctæ Perpetuæ passione. to.8.97.B
 Perplexus.
 An sit perplexus, qui sit amicus duorum, inimicem inimicorum. to.10.244.H I
 Perse.
 Perse. to.5.32.H. & 4.7.G
 Perfarum regnum quantum durauerit. tomo.5.32.H I
 Perfarum imperium. to.5.103.A
 Perficæ nugæ. to.6.25.F
 Persecutio.
 Persecutionem pati, non semper laudabile est: nec persecutionem facere, culpabile. to.2.35.I
 Non qui persecutionem patiuntur, sed qui propter iustitiam patiuntur, beati sunt. to.2.44.D. & 64.H. & 68.B C. & 156.B. & sequenti.
 Quæ sit persecutio eorum qui volūt pie in Christo viuere. to.2.139.I
 Persecutio nō semper culpabilis. to.2.35.I. & seq. & fo. 45.E F. & seq. to.7.117.F
 Iuste persequuntur boni malos. to.2.34.K
 In persecutionibus fidelium consolatio. tomo.2.45.L M
 Persecutionem non esse certum argumentum iustitiæ. Eodem. 153.C. & sequenti. to.7.140.F
 In persecutione an liceat fugere ministris Ecclesiæ. to.2. epistola. 180. to.7.74.B C
 Persecutionem fugerunt discipuli Christi. to.3.180.G H. to.7.74.C
 Persequentes Ecclesiam, profunt. to.3.137.H
 Persecutio, & hæresis, & iudicij expectatio. to.4.222.L
 Persequi quid. to.4.264.E
 Non bel-

to.10.275.C
 to.3.11.G
 to.8.161.L
 to.8.107.E F
 to.10.73.I
 to.5.72.H & 79.H
 to.6.62.G
 to.9.232.H & seq.
 to.8.119.G H
 to.2.136.A B
 to.3.2.L. 235.I. to.8.292.C D. & 345.B C
 to.5.123.L M
 to.8.206.F. & 309.G
 to.8.376.M
 to.8.365.I K
 to.8.121.G
 Eodem. 131.A
 to.8.164.B C & 200.D
 to.8.252.L
 Eodem. 331.K
 to.9.209.I K. & fo. seq. A
 to.9.104.L M. & fo. seq. A B
 to.10.3.C
 Eodem. 60.E
 to.10.74.I
 Ibidem.
 to.10.216.K
 to.5.13.G
 to.3.140.F
 tomo.5.139.A
 to.8.230.H
 Eodem. 332.H
 to.4.264.L
 to.4.264.E
 Non bel-

Non bellauit pro temporalis salute aduersus percutores ciuitas Christi,quanuis haberet magnorum agmina populorū: sed potius vt obtineret eternam, non repugnauit. to.5.208.I
 Persecutionem patiuntur omnes pie viuentes: & persecutionē patietur Ecclesia def ab Abel vsq; ad finē. to.5.174.E F. & seq.
 Persecutiones Ecclesie decem, per decem Imperatores. Ibidem, I. & seq.
 Persecutio tepore Augustini. Ibidem, L M
 An credendum sit, quod quidam putant, impletis decē persecutionibus, quae fuerūt, nullam superesse præter vndecimā, quae in ipso Antichristi tempore fit futura. Ibidem, E. & seq.
 Persecutio Christianorum quae habetur in actis Apostolicis. Ibidem, L M
 Persarum rex, Christianos est persecutus. Ibidem, M. in fine.
 Persecutio. to.7.60.H. & 117.F
 Inter persecutionem catholicorū, & haereticorum, quid intersit. to.7.31.F
 Persecutio iusta. tomo.7.51.F. & 59.I K. & 140.F
 Persecutio cordis. to.7.115.C
 Persecutio Ecclesie triplex. to.8.16.E
 Persecutio inimicorum cessit ad honorem Ecclesie. to.8.30.H
 Dispensatione diuina, permittitur in alium ad probationem, in alium ad coronam: exemplum. to.8.33.D E
 Non sentit persecutiones animi in Ecclesia, qui non proficit. Ibidem, H I
 Persecutiones modo nō defunt, etsi non Imperatoris, certē mali populi. to.8.36.I K
 Maximē Christiani, qui nolunt bene viuere, persequuntur Ecclesiam. to.8.38.A. & fo. seq. E F
 Qui sint qui nos persequuntur. to.8.54.D E
 In persecutione non ventiles poena, sed causam. to.8.56.A. & fo. seq. F. & 85.E
 Multi habentes bonam causam, faciunt persecutionem: & habentes malam causam, patiuntur persecutionem. to.8.57.E
 Persecutio paterna. Ibidem, E F
 Persecutio iniqui, te facit purgatum: illum reum, to.8.62.C
 Qui alios in corpore persequuntur, prius in anima moriuntur. Ibidem, D
 Persecutio nō semper in malo intelligitur, sed significat peccatē sequi. to.8.71.B
 Quod duplex sit persecutio fidelium, aperta, & occulta: & quae sit periculiosior. tomo.8.75.B C
 Non nos persequitur nisi mors. to.8.108.M
 Persecutor ablaturus est temporalia, sed non sempiterna. Eodem. 110. A B. & 120. M. & sequent.
 Quod non defunt persecutiones Ecclesie, etiam tempore pacis. to.8.115.M. & seq.
 Quod grauiores persecutiones faciant, qui longē facti sunt à sanctis, & ficti subintrant: quia non tanquam alieni deuitantur. Eodem. 119. F
 Quod grauior & periculiosior modus sit persecutio pie viuentibus, quam olim martyribus. to.8.162.L M
 Persecutionis tempora, in Ecclesia, distincta sunt. Eodem. 163. C D
 Persecutorum duo sunt genera. Ibidem, F G
 Sicut martyres persecutionem passi sunt corporalem, ita nos in quantacunque pa-

ce simus, necesse est vt persecutionē patiamur spiritalem. to.8.164.D
 Multi fortes sunt, cum apertas persecutiones patiuntur ab hominibus: sed cum occulta diaboli persecutione feriuntur, putant se non coronari à Christo. tomo.8.218.F G
 Quod principes seculi dupliciter persecuti sint martyres. Eodē. 219. D E. & fo. seq. I
 Est persecutor bonus, non hominis, sed peccati. to.8.245.L. & fo. seq. C
 Quomodo gratis persecuti sint principes seculi Christianos. to.8.306.M
 Si mortuus est diabolus, mortuae sunt persecutiones. to.8.326.D
 Quod semper boni persecutionē passi sint malorū, ab initio mudi. Ibidem, I. & seq.
 Ideo omnis malus persequitur bonū, quia illi non consentit in malum. Eodem. 326. M. & fo. seq. C D
 Cum mali persequuntur bonos, exercere possunt, nō opprimere, quia, &c. Eodem. 327. E F
 Homo persequitur vt corpus occidat, diabolus per hominem persequitur, vt animam illaqueet. to.8.356.A B
 Illi qui nos vel aperte scisciendo, vel occulte insidiando, persequuntur, nihil conantur quam vitam nostram perducere ad terram. Eodem. 358. K L
 Persequētis manus fugit Paulus. to.9.74.D
 Persequentium furori cedendum aliquando. Eodem. 79. I
 Persecutionem pati propter iustitiam, est pati propter Christum. to.9.99.D E
 Persecutor membrorum Christi, persecutor est Christi. Eodem. 140. A B
 Persecutionis nouissimē tempus, in duobus mensibus intelligitur. to.9.146.E
 Ficti Christiani, haeretici, & Pagani, quantum distindere videantur, vno tamē animo in Ecclesia persecutione iunguntur. to.9.148.B
 Malorum persecutio velut somnium euane scit. Ibidem.
 Superbi, cupidi, & luxuriosi, nō solum persequuntur sanctos, sed etiam seipfos odio habent. Ibidem, D
 Quomodo intelligatur, Omnes qui pie volunt viuere in Christo, persecutionem patiantur. to.9.224.F. & seq. to.10.94.C
 Bene viuere, secundū Christi prescriptum, incipientes persecutionem patiuntur etiam à suis. to.10.18.L
 Mali semper persequuntur bonos, si nō ferro, tamen moribus. Eodem. 83. D. & 166. I
 Homo neminem persequitur, sed peccator. to.10.92. K L
 Iusti quomodo persecutionem patiuntur, etiam in summa pace Ecclesie. Eodem. 95. C D
 Persecutio iustorum, quae nunquam definit vsque in finem seculi. Ibidem, & seq.
 Persequuntur mali iustos. Ibidem, C D
 Persecutio quam Paulus passus est. tomo.10.95. D E
 Adulterium & homicidium non commisit Dauid, cum Saulem persecutorem pateret. Eodem. 101. F
 Sunt quaedā peccata in fratribus, inimicorum persecutione grauiora. to.10.155. I
 Quomodo copatiuntur oratio pro persecutoribus, & oratio, vt illi puniant. Ibid. K L

Persequuntur boni, & non mali, à diabolo: & quare. to.10.170.E
 Ex quo Iudaei Christum persequi coeperūt, ipse ad gētes fugere coepit. to.10.259.B C
 De persecutione Christianorum. tomo.10.306.I
 Qui in persecutione Christum negat, habet veniam plagae. Ibidem, L
 Perseuerantia.
 Ad perseuerantiā exhortatio. to.4.247.D
 A breuitate temporis. to.8.61.G H. & 62.F. & sequent.
 A pramio. to.8.63.J. & seq.
 De bono perseuerantiā. to.3.238.H. to.7.272.E. & seq.
 Perseuerantia in bonis, à deo. to.3.45.K. & 237.C. to.7.272.F. & 287.F G
 Perseueraturum se in bono nullus potest scire, nisi aliqua reuelatione à deo fiat certus. to.5.95.A
 Qui perseuerauerit vsque in finem, hic saluus erit: exponitur. to.5.204.L M
 Non est magnum perseuerare, nisi inter molestias, & tentationes, & scandala, &c. to.8.110.F G
 Perseuerare vsque in finem à deo donatur. Eodem. 148.L
 Perseuerantia, ad virtutem pertinet. to.8.350.K L
 Perseuerantia efficit ex prohibentibus imitatores, laudatores, & hortatores. to.10.19.E F
 Perseuerantiā pramium. Eodem. 22.L
 Qui perseuerat petendo, tandem consequitur optatum. to.10.212.F G
 Perseuerantia. to.10.282.F
 Perseuerantiā effectus. Ibidem, F G
 Contra diaboli insultum, sola valet perseuerantia. Ibidem, H
 Perseus.
 Perseus Andromedam liberat. to.5.161.B
 Persius.
 Persiana sententia, quid ad nos? to.1.126.F
 Persona.
 Personarum acceptio apud deum nulla. tomo.2.96.M. to.4.288.L
 Personae tres in vna natura diuina. tomo.2.66.I K. Vide, Trinitas.
 Quod in aliis personis plerunque flagitium est, in diuina vel prophetica persona magna cuiusdam rei signum est. to.3.12.H
 Persona filij. to.3.52.G
 Personarum in diuinis, distinctio. to.3.52.E
 tom.9.152.K L. & 177.A B. & 237.D. & 247.M. to.10.124.C. & 139.D. & seq. & 192.F. & 217.B
 Quae personis communia, quae nō. to.3.55.E
 Actiones personarum propriae. Ibidem, G
 In vna persona interdum intelliguntur omnes. to.3.57.B. & seq.
 Nec personae tres proprie dicuntur. to.3.73.F
 De personis quae proprie, quae communiter praedicuntur. Ibidem, H
 Attributa per Hilarium singulis personis. to.3.75.M. & sequent.
 Quae relatiue dicuntur, non congruunt omnibus personis. to.3.76.M
 Trium personarum eadem essentia. to.3.78.D
 Oratio temperanda pro personarum diuersitate. to.4.219.I
 Tres

Tres personae. to.4.224.B
 Aequalitas personarum. to.6.13.E F. to.10.224.G
 Personarum acceptio quid sit. to.7.191.G
 Personarum mutationes in scriptura. to.8.88.G H. & seq.
 Persona vna corporis & animae Christi cum diuinitate. to.9.37.M
 Necessaria personarum trinitas, in vnitae essentia. Eodem. 184.G
 Vnde substantiae & personae nomina, ad diuina transferantur. Ibidem, I
 Cur aequalitas personarum deitatis nomini non honoretur. to.9.185.D
 Personarum diuinarum, per signum & animam, declaratio. Eodem. 191.E
 Diuinarum personarum distinctio. tomo.9.170.H & I. M. & 172.B C
 Diuinarum personarum attributa, & relationes. to.9.191.F
 Articuli trium personarum. to.9.200.A. to.10.222.K. & 224.G
 Processus diuinarum personarum ex se inuicem. to.9.203.F G. & sequent.
 Trium personarum comparatio. tomo.9.190.K
 Tres personae non dicuntur dii, vel omnipotentes. Eodem. 241.L
 Personae in diuinis singillatim plerunque per creaturā significationes, non per suam substantiam demonstrantur. to.10.12.F
 Distinctio trium personarum, per comparationem ad citharam. Eodem. 124.E
 Beatitude est illis, qui trium personarum & totius trinitatis articulos intrepidē confitentur. to.10.125.G H
 Quaedam dicuntur de personis diuinis substantialiter, quaedam vero relatiue. to.10.139.F G
 Inseparabilis vnitae naturae, non potest separabilis habere personas. to.10.140.D
 Eadē est natura in vnaquaque persona diuina, quae in tribus simul. Eodem. 139.M
 Tres personae dicuntur simul trinitas, & non triplex deus. Eodem. 140.A B
 Quae sint propria vniuscuiusque personae diuinae. Ibidem, B
 Tres personae verius dicuntur aequales, quae similes. to.10.140.M
 Personae diuinae non sunt dispares in colore. to.10.142.D E
 Proprietates trium personarum. to.10.191.B. 217.C D
 Symbolum continet quicquid prius de qualibet trinitatis persona fuerat praenunciatum. to.10.194.E
 Qui in vna trium personarum non crediderit, in aliis duabus credidisse non proderit. Eodem. 217.A
 In trinitate non sunt imaginandae personae, sicut in hominibus. to.10.222.C
 Personarum diuini proprietatibus, sed vniio natura. Ibidem, C & L
 Quicquid de vna persona dicitur, proprietates, de qualibet intelligi potest. to.10.222.L
 In Christovnica est persona hominis, & dei. to.10.223.H & K
 Confutatio errorum Iudaeorum, circa trinitatem personarum. Eodem. 224.F
 Vna eademque persona, prout tempus & locus exigit, diuersam habet significationem. to.10.225.E

Pertinax.
 Pertinacia deplorata. to.7.85.C D
 Pertinacia haereticorum improbat. to.9.231.D E
 Pertinere.
 Aduersum eos qui negant ad deum aliquid pertinere. to.4.102.I. & seq.
 Pertinere, pro constanter tenere. tomo.7.155.H I
 Perturbationes.
 Perturbationes animi quatuor. to.1.39.B
 Perturbationes an cadat in animam sapientis. to.4.21.D E. to.9.87.H I
 Perturbatio quid sit. to.5.70.K
 Perturbatio non dominatur sapienti. Ibid.
 Perturbatio dei. to.8.3.L M
 Perturbatio Christi, quid nobis significarit. to.9.87.M. & seq.
 Peruersum.
 Peruersum iudicium. to.3.5.D
 Peruersitas. to.3.238.H
 Cū peruerso peruerteris, ita est, si cū peccatis esse peruersus, tibi deus peruersus esse videtur: cū tu mutatus sis, non ille. to.8.173.D E
 Pes.
 Secundo pede. to.2.33.G
 Vtroque claudicantes pede. to.2.20.G
 Nominē pedum, praesentia. to.2.108.G. in fine. to.4.128.A
 Pedes dei. to.4.233.L
 Pes animae, amor. to.8.14.I
 Pedes tui charitas tua, duos ergo habebis pedes. to.8.52.C
 Pes superbiae, quid sit. to.8.60.A. & 310.D
 Pedes animae tunc commouentur, &c. to.8.70.I. & 173.E. 175.G
 Pedem tingere in sanguine, quid sit. to.8.156.B
 Pedes domini, qui sint. to.8.221.M. & seq. & 352.L
 Pedes animi, affectus nostri sunt. to.8.232.A. to.9.85.K
 Pedes ne sententur errorem, à deo auertuntur. to.8.297.K L
 Pedes animae non mouet ad ruinam nisi superbia, ad ambulandum & ad perficiendum charitas mouet. to.8.310.E
 Pedes tui tunc stabunt, si perseueraueris in Christo. to.8.333.D E
 Pedes discipulorum Christus lauit, durante cena. to.9.9.H. to.10.191.H I. & sequē.
 Pedes habet lauare etiam qui mūdus est totus. to.9.85.K
 Pedes lauare, mysticē quid. Ibidem.
 Pedes inquinare, quomodo timet Ecclesia, vt sponso aperiat. to.9.86.A
 Pedes Ecclesiam nouissimi temporis, multis probandā tribulationibus designant. to.9.141.G H
 Pedes, Apostolos & praedicatores designant. to.9.144.K L. to.10.103.G
 Si motus est pes meus, exponitur. to.10.14.D
 Lauare pedes peregrinorum. to.10.161.G
 Pestis, Pestilentia.
 Pestis de maroniarum venenis exorta. tomo.5.26.A
 Pestilentia ingens. to.5. Ibidem, & F
 Pestilentia. 80000. milia hominum periire. to.5.300.E F
 Pestilentia quid sit, & quid significet. to.8.3.E F

Proverbium Punicū, Pestilentia ante ostium venit, & nummum quaerit, duos illi dā, & ducat se. to.10.83.F. & 95.F
 Petilianus.
 Petilianus, Episcopus Donatistarum, Constantinensis. to.1.12.I
 Contra literas Petiliani Cirthenis Episcopi, Donatistae. to.7.17.A. & seq. Retract. to.1.11.M. in fine.
 Contra Petilianum. to.7.54.H I.
 Petere.
 Petitiones. to.2.62.F G
 Petenti quid sit dandū. to.4.269.M. in fine.
 Petitio. to.4.277.L
 Petendum quid. to.8.113.K L
 Vide, Oratio.
 Deus propitius negat, quod male petimus: & iratus dat petenti, quod male petit. to.8.29.K L
 Ipsum pete qui fecit omnia, & ab illo habebis omnia quae fecit. to.8.55.G
 Petitio cordis & carnis, differūt. to.8.66.F
 Nihil petas à deo præter ipsum deum. tomo.8.76.E F
 Non debemus petere aliquid fixū, sed quod nobis deus scit expedire. to.8.113.K L
 Quod fideles multa petant secundum seculum, sed non exaudiuntur. to.8.132.L M
 Ab omnipotente cūm petitis, aliquid magnum petite: non qualia petunt qui nondum crediderunt: aut quae donantur malis, sed quae seruat bonis. to.8.140.F
 Dare vult deus, sed non dat nisi petenti, ne det non capienti. to.8.253.D E
 Qui plus petierit quam ei debetur, & quod ei debetur amittet. to.8.294.K L
 Quae petere debeamus à deo. to.8.344.F
 Petendū est in nomine Christi, quod à Christo accipere volumus. to.9.93.B C
 Petere in nomine Iesu, est quod pertinet ad rationem salutis petere. to.9.98.I
 In nomine Christi petere. Eodem. 107. I K. & 108.A B
 Quicquid petimus à deo, non voluntati, sed salutis dat. to.9.133.H I
 De eo quod scriptum, Petite & dabitur vobis, &c. Sermo. to.10.3.L. & sequent.
 Petere, quaerere, pulsare. tomo.10.4.C D. & sequentibus.
 Petunt fragilibus, & quomodo. Ibidem, E F
 Quae secure petantur à deo. to.10.45.M
 Quare dominus qui ad petendum nos hortatur, aliquando petita differat. tomo.10.26.A
 Qui, & quid à deo nos petamus: & qui sint, & quid, qui à nobis petunt. to.10.4.E F
 Dominus hortatur vt petam, & dator cūm petimus. to.10.25.L
 Confidentiam petendi dominus nobis dedit, inter nos petitor, cum patre dator. Ibidem, M
 Quid à deo in oratione petendum. tomo.10.149.C
 Ex septem petitionibus tres ad vitam eternam pertinent, & quatuor ad praesentem. to.10.196.E. & 218.M
 Et ad quid spectent. to.10.218.M. & seq. copiose.
 Qualis debet esse qui petit, quid petat, pro quo petat, & à quo petatur. tomo.10.300.B
 Petra

INDEX

Petra.
 Petra, Christus. tomo. 1. 7. I. tom. 10. 13. K. & 104. M
 Petra erat Christus, qualis locutio. tom. 2. 94. L. M. to. 3. 60. M. & 138. F
 Petra pro solido fidei fundamento. tomo. 3. 63. D. & seq.
 Petra à Moyle percussa emittens aquam, significat Christum. to. 5. 112. G
 Petra, Ecclesia. to. 7. 87. I
 Petram conuertit in stagna aquarum, quid sit. to. 8. 284. F
 Petra est domus fullæ in mari, to. 8. 262. K
 Quod sit refugium herinaceis, & leporeibus. Ibidem, M
 In petra ædificare, est audire & facere. tomo. 8. 255. E
 Petra in mari fluctibus tūdatur, sed nō frangitur. to. 8. 262. K. to. 9. 123. F
 Petra, quid in scripturis. t. 10. 104. M. & sequen. copiose.
 Quid petra capit iacob imposta. tom. 10. 166. M. & seq.
 Percussa petra in deserto, dedit aquā abunde. Eodem. 174. G
 Petra bis percussa, quid. Ibidem.
 De petra bibere. Ibidem.
 Petra, typus corporis Christi. to. 10. 182. A
 Petre funduntur: & ratio. Eodem. 187. B
 Petrefres.
 Petrefres duo. to. 4. 26. L
 Petronia.
 Petronia, clarissima foemina. to. 5. 210. G H
 Petrus apostolus, eius uocatio & uita.
 Petrus. to. 5. 174. I
 Petrus non solum dimisit quicquid habuit, sed etiam quicquid habere cupiebat. to. 8. 262. E
 Quod totum mundum dimiserit, & totum mundum acceperit. Ibidem, F
 Varia Petri & Pauli à Christo uocatio. tomo. 10. 268. C & G H
 Petrus piscans, sit de prædone prædatio: de piscatore piscatio: & de pirata captiuitas. to. 10. 268. D
 Petrus uocatus à Christo, statim secutus est eum. Ibidem, D
 Quid significet quod super mare ambulauit. to. 8. 76. I. K. & 115. E
 Petrus super aquas ambulans, infirmitate trepidauit. to. 9. 213. H
 Titubatio Petri super aquas, quasi mors fidei fuit. to. 10. 14. K
 Petrus in mari mergitur pedibus, sed non mergitur affectu. to. 10. 262. I
 Petri fide in mari deficiente, deficit semita. Ibidem, I. K
 Petri negatio.
 Petri penitentia, & baptisimus. tom. 2. epistol. 108.
 Petrus egregius præsumptor, & tam creber negator. to. 2. 123. A B
 Petri negatio. to. 4. 9. D E. & 109. H. to. 10. 186. L. M. & 189. H. & 190. L. M
 Petri negatio trina. tom. 4. 109. H. & seq. & 111. L. & seq. copiose. to. 9. 115. I. K
 Petrum quomodo dominus respexit. tomo. 4. 112. E
 Petrus sibi displicuit, & sibi placuit. tom. 5. 119. I
 Petri timor & fiducia. to. 6. 109. E
 Nec in Petro imitanda omnia. to. 7. 97. C

Quod ante tentatione præsumendo ignorabat se, sed negando didicit se. to. 8. 60. C. & 128. I. K
 Quia ter negauit dominum timendo, ter interrogatur confitendo. to. 8. 222. A B
 Non ideo negauit Christum, quia Christus hoc prædixit, sed quia timuit. to. 8. 355. A B
 Petrus non excusandus in domini negatione. to. 9. 90. C
 Petrus scelici gaudet suæ negationis exitu. to. 9. 122. A. & seq.
 Petrus mortem negauit, quem confessus est resuscitatum. Ibidem, B
 Petri timor ter Christum negauit, eiusdem amor ter eum confessus est. to. 9. 131. H
 Petri negatio & penitentia. to. 9. 212. H I
 Petrus Christum negas, designabat nullum usque adeo iustum non in se debere præsumere. to. 9. 242. G
 Petrus mortuus est pro absente, quæ desperando negauerat præsentē. Ibidem, I. M
 Petrus peccauit in filium hominis, sed non in spiritum sanctum. to. 10. 12. H
 Conditio nostra in Petro consideranda est. Eodem. 14. K
 Petri imperfectio. to. 10. 110. M
 Petrus abscidit auriculam Malchi: & quare. Eodem. 186. K. L
 Petrus Christum negare non potuisset, si Christo adhæsisset. Ibidem, J
 Negatio Petri ad uocem ancillæ. to. 10. 189. H. & 190. H I & L M
 Petri stetit. Eodem. 189. H
 Petrus passionis timore perterritus, Christum negat, quem latro secum pendens, crucifixum adorat. to. 10. 190. C
 Petrum quare deus permisit labi in peccatum. Ibidem, K
 Petrus amarissime fleuit. Ibidem, M
 Petrus usque ad mortem Christo promisit, & in timore negauit. to. 10. 191. I
 Petrus Christum negauit deorsum, quem latro sursum est confessus. to. 10. 193. E
 Petrus uidentem resurrectionem prænucciatam, securus abscessit. Eodem. 195. A
 Petrus mortem timendo, uitam negauit. to. 10. 203. K
 Petrus post negationem fidelior factus, maiorem gratiam quam amiserat, inuenit. Eodem. 262. H
 Petrus, primus omnium Apostolorum, fuit in passioe domini turbatus. to. 10. 267. A
 An Petrus, negado Christum, occidi timuerit. Ibidem, C. D
 Petri pedes primò lauit Christus. to. 9. 85. H
 Petrus & Ioannes intrantes Christi monumentum, nondum credebant eum resurrexisse. Eodem. 119. K
 Petrus ad sepulchrū properat. to. 10. 194. M
 Petri nomen, & pontificatus ipsius institutio.
 Petrus à petra nomen accepit. tom. 10. 7. J. to. 9. 123. F G
 Petrus quando hoc nomen accepit. to. 4. 95. L. & 103. K. & 121. H. to. 10. 13. I. K
 Petrus Cephas. to. 4. 121. H
 Petre diligis me plus his, &c. exponitur. to. 10. 5. 116. G. & seq.
 Petrus reuelante patre dixit, Tu es Christus, &c. to. 5. 72. H
 Petrus, beat⁹ & Satanas appellat⁹. to. 6. 92. H

Eodem tempore. to. 10. 200. H
 Et cur. to. 8. 120. F. & 322. M. & sequent. & 348. I
 Petro non solum datae sunt clauae regni caelorum, sed & successibus. to. 9. 80. G H
 Petrus post acceptionē spiritus sancti, exiuit uitam preteritam & mores. tomo. 9. 101. B. C. & E. F
 Petrus quare reprehensus est à Christo. tomo. 9. 114. M
 Christi uerba ad Petrum, Sequere me: quid sibi uelint. to. 9. 122. H. I. & fo. sequen. G. & sequent.
 Petrus ad Christi, super amore eius, interrogationem cōfirmat trinitatem, ut cōsolidet uinitatem. to. 9. 233. A
 Laus confessionis Petri. to. 9. 139. K
 Petrus à Petra, cognomine beatus, Ecclesia figuram portans, apostolatus principatum tenens. to. 9. 123. E. F. to. 10. 13. K
 Super hanc petra edificabo Ecclesiam meā, locus expositus. to. 10. 13. K
 Petrus edificatus super petram, non petra super Petrum. Ibidem.
 Petrus, quare beat⁹, & quare Petrus. Ibidem. L
 Petrus, quare satanas. Ibidem.
 Petrus in Christo beat⁹, in se satanas & quæ hominum sunt sapiens. tomo. 10. 13. L. M. & seq. & 89. G H
 Christus quare Petrum tertio interrogat de amore ouium. to. 10. 41. D. & seq.
 Petrus quare ter à domino rogatus, si eum amaret. to. 10. 43. C. & 203. H. & 267. B
 Petrus quare responderit Christo pro discipulis omnibus. to. 10. 88. K. & 267. B. C
 Petrus, pro Ecclesiarum soliditate, deuotionis petra dicitur. to. 10. 262. H
 Soli Petro dictum est, Super hanc petram edificabo Ecclesiam meam. to. 10. 268. L
 Petrus A postolorum princeps.
 Petri successorum aliquot catalogus. to. 2. 155. C. D
 Petri clauae. to. 3. 51. B. to. 9. 80. G
 Petrus pontifex Romanus. to. 7. 27. G
 In petris multis, vna petra auditur. tom. 8. 261. A
 Petrus, os Apostolorum. to. 9. 51. H
 Petrus vnus pro omnibus ligandi & soluendi accepit potestatem. Eodem. 118. G
 In Petri persona ligandi & soluendi potestatem accepit Ecclesia. to. 9. 80. G
 In Petro ueneria Ecclesia clauae regni caelorum accepit. Eodem. 123. E. & seq.
 Petrus Apostolorum primus. tom. 9. 85. H. to. 10. 13. I
 Petrus abundantiore gratia vnus idemque primus Apostolus. to. 9. 123. E. & seq.
 Petrus primū pedes lauit Christus. Eodem. 85. H
 Petri signa & miracula.
 Petrus paralyticum restituit. to. 3. 171. L
 Socrus Petri sanata. to. 4. 97. F
 Christiani non in Petru credunt, sed in quæ Petrus credit. to. 5. 176. C
 Petrum quidam dixerunt maleficum. to. 5. 175. I. K
 Quid significet quod Petro dicitur, Occide & manduca. to. 8. 260. B. C. & 317. D. E
 Lintel submissio trina in Petri uisione, trinitatis mysterium. to. 10. 118. E. & seq.
 Petrus, accepto spiritu sancto in die Pentecostes, plures ad penitentia & ad fidem conuertit. to. 10. 163. M
 Primum

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Primū miraculum Petri, fuit sanatio claudii. to. 10. 267. H
 Beatus Petrus claudo, loco argenti, contulit sanitatem. Ibidem.
 Petri uirtutes.
 Petri uirtus. to. 3. 171. M
 Petri bonitas, & disciplina. to. 10. 91. K. L
 Petri Apostoli bonitas, seueritas, & scientia. Ibidem.
 Petri infirmitas, & error.
 De Petro reprehenso à Paulo, August. cum Hieronymo acriter conflictatur. tom. 2. 8. L. M. & fo. seq. D. E. & sequen.
 Petri superfluitia simulatio, & alia in eo reprehendenda. to. 3. 175. C
 Petri simulatio, & timor, qui sciuit post Euangelium legem non seruandam. tom. 2. 11. C. D. & seq.
 Petri & Barnabæ error reprehenditur. tomo. 4. 2. M. & 7. I. & 11. D
 De Petro reprehenso à Paulo, Cypriani sententia. to. 7. 83. C. D
 Petri infirmitas. to. 9. 90. E
 Quid Petrus in domino, & quid in se. tom. 10. 14. B. & seq. & 89. H. & seq.
 Petri infirmitas, & confirmatio. tomo. 10. 117. B. C
 Petri & Pauli passio.
 Petri sepulchrum. to. 2. 31. I
 Petri gladius. to. 2. 35. G
 Petri & Pauli martyrium. to. 4. 86. K
 Petrus nolens mortuus est, sed uolens coronatus. to. 8. 35. K
 Cruce passus est Petrus post Christum. to. 10. 267. I
 Petrus & Paulus vna die passi sunt. Ibidem, I & M
 Petrus & Paulus sunt æquales meritis, qui æquales sunt passione, & fidei deuotione. Ibidem, M
 Quare Petrus & Paulus occisi sunt. Eodem. 268. A
 Petrus in cruce capite in terram demerso est affixus. to. 10. 268. M. & seq.
 Petrus & Paulus.
 Qui fecit ex Saulo Paulum, fecit ex Simone Petrum. to. 10. 267. E
 In omnem terram Petri & Pauli rumor, tēpore Aug. processerat. to. 10. 267. G. H
 Petro & Paulo dies pro merito, locus pro gloria, & persecutor decretus est pro uirtute. Eodem. 268. A
 Petrus vineam ubi iam fuerat reparat, Paulus plantat ubi non erat. Ibidem, I
 Petrus ad Iudæorum, Paulus ad gentium salutem electus. Ibidem, H
 Varia Petri & Pauli negociatio. Ibidem, H I
 Petri & Pauli gestorum cōparatio. Ibidem, K
 Petri typi.
 Petrus Ecclesie totius figuram gerit. tom. 1. 7. H. I. tomo. 3. 175. C. & præceden. tomo. 8. 274. K. tom. 9. 80. F. G. tom. 10. 13. I. & 118. E
 In Petri persona, significati sunt in Ecclesia boni. to. 9. 80. G
 Petrus Apostolus, Ecclesie vnicae typum gestauit. to. 10. 13. I
 Petrus, populus Christianus. to. 10. 13. K
 Petrus, in Ecclesia firmos & infirmos adūbrat. Ibidem, M. & seq.
 In Petro communis omnium nostrum conditio. to. 10. 14. K

Christus in Petro format Ecclesiam. tomo. 10. 41. D
 Sermones de sancto Petro.
 In festo cathedræ sancti Petri: Sermones duo. to. 10. 262. F. & seq.
 Rectæ Ecclesie natalem sedis Petri colunt, quam pro Ecclesiarum salute suscepit. Ibidem.
 In uigilia Petri & Pauli Apostolorū: Sermo. to. 10. 267. A
 In festo Apostolorum Petri & Pauli: Sermones quinque. Ibidem, D. & seq.
 In festo Petri ad uincula: Homilia. tom. 10. 269. B. & sequen.
 Phalaris.
 Phalaridis taurus. to. 2. 48. G
 Phalec, interpretatur diuidens. tomo. 5. 134. H
 Phanaticus.
 Phanaticorum uaticinia. tomo. 3. 191. B. & sequent.
 Phantasia.
 Phantasia, siue phantasma, quid Græcis. tomo. 1. 122. E
 Phantasmata quæ dicantur. tomo. 1. 159. B. Retracta. 4. I. K
 Phantasmata conficta quomodo iudicentur. Eodem. 162. L
 Phantasmata deum uideri non sinunt. Ibidem. 163. A
 Phantasmata nostra superfluitosa, & mera idololatria. Eodem. E. to. 4. 68. E
 Phantasmata nostra amplectimur uerum relinquentes. to. 1. 165. H. & fo. seq. D. E
 Phantasia, imaginatio. to. 2. 69. M. & seq.
 Phantasiarum triplex genus. tomo. 2. fo. 70. C
 Phantasiae imaginariæ, uis matrum concipientium. to. 3. 87. C. to. 4. 24. F
 Phantasia. to. 5. 75. H
 Pharaon.
 Pharaon, nomen regis dignitatis apud Aegyptios. to. 3. 24. B. & I
 Pharaonis obduratio. to. 4. 30. D. E. & H. & 135. E. F. tomo. 10. 171. I. & seq.
 Pharaon. to. 5. 82. M. & seq.
 Pharaon non fuit permittus violare uxorem Abraham. to. 5. 139. B
 Pharaon, & Nabuchodonosor, comparatur. to. 7. 263. H
 Pharaon, interpretatur dissipatio. tomo. 8. 338. M. & seq.
 Pharaon & Aegyptij persequuntur Israel, & quid significet. to. 10. 170. D. E
 Pharaon, diaboli typum gerebat. Ibidem, I
 Filia Pharaonis, Ecclesie figura. Ibidem.
 Pharaonem non diuina potentia, sed diuina patientia indurauit. to. 10. 171. L
 Superbia Pharaonis indomabilis. tomo. 10. 172. A
 De Pharaone, Sermo. Ibidem, D. & seq.
 Pharaon iubet masculinam prolem occidi. Ibidem, F
 Pharaonis in innocentes crudelitas. Ibidem, H
 Pharaon bellum mouet in Iudæos. Ibidem, K
 Pharisæi.
 Pharisæi, apud Hebræos, qui fuerint. tomo. 10. 27. C. D. & 73. A
 Pharisæus, quid interpretatur. to. 10. 73. A
 Pharisæismi pestis. to. 3. 237. A

Pharisæorum cathedra. to. 4. 107. A
 Pharisæi factantia. to. 8. 42. H
 Pharisæorum munditia. Eodem. 246. D. E. & fo. 352. M. to. 10. 27. B
 Contra Pharisæos. to. 9. 72. A
 Pharisæi, & Publicani, differentia. tomo. 9. 220. D. E
 Pharisæorum decimationes. to. 10. 27. D
 De Publicano, & Pharisæo, similitudo explanata. to. 10. 30. K. L. & 41. F. & 91. E. F. & 117. I. K. & 120. F. G
 Pharisæorum doctrina, zelus, iustitia, & scientia. to. 10. 38. D. & I
 Pharisæorum malitia. to. 10. 39. G. H
 Tricornis Pharisæorum, erga Christum, argumentum, de muliere in adulterio deprehensa. Ibidem, K. L
 Pharisæus, spina est. to. 10. 42. F. G
 Inuectiua in Pharisæos. to. 10. 197. G. H
 Phegous.
 Phegous. to. 5. 155. C
 Phenix.
 Phenicis procreatio. to. 10. 286. F
 Pherecydes.
 Pherecydes philosophus Syrus. to. 1. 102. I. tomo. 2. 3. H
 Phiala.
 Phiala confessionis, & noni sacerdotij propaginem signat. to. 9. 143. C
 Phialæ plena ira dei, sunt, odor & uerbum dei. to. 9. 147. A
 Phialarum plaga, quid. Ibidem, B. & seq.
 Phialarum effusio, quid sit. Ibidem.
 Philaster.
 Philaster Brixianus Episcopus, de heresibus scripsit. to. 6. 2. E. & 5. B
 Philasteria.
 Philasteria. to. 1. 14. M. & 42. G
 Philippus.
 Philippus, Macedonia rex. to. 5. 23. G
 Philippum quare dominus interrogabat, cum ipse sciret quid esset facturus. tomo. 9. 46. F
 Philippus patrem petebat uideri, quem filio putabat meliorem. Eodem. 92. B
 In festo sanctorum Philippi & Iacobi Apostolorum: Homilia. to. 10. 264. M
 Philistiim.
 Philistiim nati sunt de filiis Cham filij Noe. tomo. 5. 134. F
 Philistiim, interpretantur cadentes potentie: & quid significet. tomo. 8. 199. B
 Philo.
 Philo philosophus Academicus. to. 1. 103. B
 Philo alter Plato. to. 6. 59. I. K
 Philo quomodo exposuerit arcam diluuii. Ibidem, K
 Philocalia.
 Philocalia, amor pulchritudinis. to. 1. 96. F
 De philocalia & philosophia. Ibidem.
 Retracta. to. 1. 1. G
 Philocalus.
 Philocalus Hipponensiu primari⁹. to. 6. 2. D
 Philosphari.
 Philosphari, secundū elementa huius mundi. to. 5. 67. H. I
 Philosphantum duo genera Athenis. tomo. 5. 64. E. & seq.
 Philosphari, est amare deum. tomo. 5. 67. F. G. & 68. I
 xx Philosphari,

Philosophari, est mortem præmeditari. to. 10. 288. K
Philosophia.
 Philosophia, amor sapientiæ. to. 1. 19. L & 96. E & 106. F
 Ad philosophiam quomodo accensus Augustinus. to. 1. 19. K
 Ad veram philosophiam exhortatio. to. 1. 93. C D & seq. & 103. D. to. 2. 54. L
 Philosophantes impediunt mundanæ illecebræ. to. 1. 93. G & 157. K
 Philosophia quid. to. 1. 95. A B
 Philosophia poetica præferenda. Eodem. 98. K
 Philosophia laus, & utilitas. to. 1. 102. I & sequentibus.
 Philosophia vera propter animam vigilat. Ibidem. K
 Philosophia vera, est Christianismus. Ibidem. 103. B C & to. 2. 54. L M
 Philosophiam huius mundi, nostra philosophia detestatur. Eodem. 106. F
 Philosophia veræ summa. to. 1. 108. F
 De laude ac defensione philosophiæ, Hortensius Ciceronis. to. 1. 113. A
 Philosophia in tres partes diuiditur. to. 4. 141. M & seq. to. 5. 12. I K & fo. 97. H & sequentibus.
 Philosophia Plato in tres partes diuisit. to. 5. 65. G & 97. H
 Philosophiæ nomen exortum dicitur à Pythagora. to. 5. 64. F
 Philosophiam vniversam, ad corrigendos mores, primus Socrates inflexisse memoratur. Eodem. 65. A
 Philosophiam moralem Socrates composuit. Ibidem. & seq.
 In philosophia morali agitur de supremo bono, sine quo nullus potest esse beatus. Ibidem.
 Philosophiæ studium, in actione & contemplatione versatur. Ibidem. G
 Philosophia omnis ad deum reducitur. Ibidem. H I
 Philosophia tripartita. Ibidem. & L
 Philosophia ad beatam vitam tendit. to. 5. 67. G
 Philosophiæ literis licet non vtatur Christianus, ignorans ipsas, non tamen ignorat deum esse principium naturæ, doctrinæ, & gratiæ. to. 5. 68. E F
 Philosophia non potest esse verissima, quæ non continetur via fidei, vel Christianæ religionis. to. 5. 90. I
 Philosophia naturalis magis valet ad exercitanda ingenia, quam ad illuminandas mentes veræ sapientiæ. to. 5. 170. L
 Philosophia moralis claruit tempore Mercurij. Ibidem.
 Philosophandi causa nulla est homini, nisi vt beatus sit. to. 5. 177. D
 Philosophia valet ad tribulationum perfectionem. to. 5. 214. K
 Philosophiæ veram, dicit Tullius, à diis datam esse paucis. Ibidem. K
 Philosophia vera nullum donum maius dari potest. Ibidem.
Philosophus.
 Philosophos, non vera pietate præditos, virtutis luce fulsisse tractatum. to. 1. 1. M
 Philosophi nimium laudati. Ibidem. I K & 102. H I
 Philosophorum rixæ, & superbia. to. 1.

fo. 100. B C & 158. D E & 170. G H
 Philosophorum nomina quidam plus curant quam veritatem. to. 1. 158. E
 Philosophorum superbia, inuidia & curiositas. Ibidem. E
 Philosophi aliter docuerunt, quam senserint. to. 1. 157. I Et. fo. seq. D
 Philosophos non rectè docuisse viam ad veram felicitatem. to. 2. 48. E F & seq.
 Philosophi, inanis gloriæ mæcipia, taxantur. to. 2. epist. 56. per totum.
 Nec interim damnatur studium eorum. Ibidem.
 Philosophorum virtutes, & arrogantia. to. 2. 91. B C
 Philosophorum argutiæ, & impietas. to. 2. 133. M & seq.
 Philosophus, amator sapientiæ. to. 3. 96. H to. 5. 64. B & 67. G
 A philosophis Ethnicis, si quid bene dictum, in nostrum vsum est conuertendum. to. 3. 10. I
 Philosophi plura opinantur, potius quam sciunt. to. 3. 35. F
 Philosophi idololatræ. to. 3. 183. G H & sequenti.
 Philosophi multa præcipua nostræ fidei nobiscum senserunt. to. 5. 10. I
 Philosophi antiqui quædam magna, quantum diuinitus sunt adiuti, inueniunt: quantum autem humanitus sunt impediti, errauerunt. to. 5. 12. I K
 Philosophi ostendunt vanam esse culturam multorum deorum: alij econuerso. to. 5. 49. G & seq.
 De duorum philosophorum generibus, id est, Italico, Ionico, eorumque authoribus. to. 5. 64. E & seq. & fo. 67. G & seq.
 De philosophorum multorum successione & positione, circa principia rerum, & naturas. Eodem. 64. F & seq.
 Philosophus est, cum deo frui cœperit, to. 5. 67. F
 Philosophos illos merito cæteris anteponimus, qui dixerunt deum esse principium naturæ, veritatem doctrinæ, & felicitatem vitæ. Ibidem. G
 Philosophi cauendi sunt in his quæ malè dicunt, non in his quæ verè dicunt. Ibidem. H
 Philosophi veri qui. to. 5. 68. E F
 Philosophi aliqui quid de trinitate senserint. Eodem. 87. H
 Contra philosophos Platonicos, qui noluerunt Christum cognoscere propter suam superbiam. to. 5. 88. L & seq.
 Philosophos doctos pudet ex discipulis Platonis fieri discipulos Christi, qui piscatores suo spiritu docuit sapere, ac dicere. In principio erat verbum. Eodem. 89. L
 Superbis philosophis ideo Christus viluit, quia verbum caro factum est. Ibidem.
 Philosophi viam, qua eundem est, non tenent. Ibidem. G
 Philosophi errauerunt ponentes circuitus in temporibus, post quos idem reuertii dicebant. to. 5. 103. I
 Contra philosophos disputat, qui Irridentes catholicos, dicebant mortem non esse computandam inter aliquas pœnas: cum separari oporteat animam ab omni corpore vt beata sit. Eodem. 110. K & seq.
 Philosophi non illuminati à spiritu sancto

vt Propheta; decipi debuerunt, quos etiam coniectura humana decepit. to. 5. 111. E
 Philosophi canini. Eodem. 121. C D
 Philosophi fuerunt post septem sapientes: post quos etiam mortui homines non fuerunt instituti in deos, nihilominus iam habitos colere non destiterunt. to. 5. 165. K
 Philosophi fuerunt tempore prophetarum nostrorum, & post eos maximè. to. 5. 170. E & seq.
 De philosophorum variis sectis, & opinionibus discordantibus. Eodem. 171. C & sequenti.
 Philosophi quare dissenserint ab inuicem. Ibidem. C
 Philosophi veri fuerunt propheta. Ibidem. F G
 Philosophi aliqui, quicquid videre poterunt, laboriosis disputationibus persuadere moliti sunt. Ibidem. G
 Philosophi quomodo laborauerint vt vitarent summum malum, & haberent summum bonum. to. 5. 176. K L
 Philosophorum licet diuersas inueniamus sectas circa finem boni. Varro tamen ostendit. 288. posse esse, secundum quod diuersimodè homines appetunt. Ibidem. K & sequenti.
 Philosophorum diuersam vitam Varro narrat. Ibidem. L M
 Philosophorum disputatiuè de summo bono & beatitudine, sectas omnes euacuat & ostendit. to. 5. 178. E F
 Philosophi fuerunt capti per Apostolos piscatores. to. 5. 201. A
 Philosophi nobiles non dissentiant à nobis de bonis beatorum, quantum de resurrectione carnis contendant. to. 5. 216. A B
 Philosophorum dicit esse falsam rationem, qua dicunt mentis aspectu sola intelligibilia videri, & sola corporalia per sensus. to. 5. 217. A B
 De philosophorum sectis scripsit Celsus. to. 6. 3. C
 Philosophi vnde dicantur, & cur inimici sint Christi. to. 8. 12. A B
 Philosophi non audiendi, sed sacræ scripturæ testimonia. to. 8. 261. A & fo. 354. G
 Philosophi iudices infidelium. to. 8. 354. G H
 Philosophi quomodo deuiarint non intrantes per ostium. to. 9. 72. A
 Philosophi deum per creaturas cognouerunt. to. 9. 4. G
 Philosophi veritatem tenuerunt, sed in iniquitate. to. 10. 46. L & seq.
 Per quid philosophi à cognitione veri dei ceciderint. Ibidem. M & seq.
 Confutatio philosophorum, iuxta elementa. to. 10. 202. I K
Philumena.
 Philumena puella, hæresis Scuerianæ comes. to. 6. 4. G
Phinees.
 Phinees. to. 5. 147. F
 Phinees sacerdos, fornicarios trucidauit. to. 6. 129. J
Phison.
 Phison flu-

uis fluvius paradisi, alio nomine Ganges. to. 3. 138. M
Phlegma.
 Φλέγμα. to. 5. 100. A
Phœbus.
 Phœbi sacerdos. to. 5. 2. K
Phoroneus.
 Phoroneus forum & iudicia constituit. to. 5. 155. C
Photinus.
 Photinianorum superstitio reprehenditur. to. 1. 158. F
 Photini hæresis de spiritu sancto. to. 2. 47. L
 De Christo. to. 2. 110. G & I. to. 4. 175. H
 Photini error. to. 4. 205. A
 Photinianorum. to. 9. 75. F G
 Photinus, & Photiniani hæretici, qui. to. 6. 5. E
 Photiniani solum patrem deum dicunt, filium non nisi hominè asserunt. to. 10. 9. F
 Spiritum sanctum negant. Ibidem.
 Photinus, & Paulus Samosatenus, hominem Christum separant à deo. to. 10. 48. F
 Photini hæresis. to. 10. 89. B
 Error Photini super vnione hypostatica Christi. to. 10. 235. B
Phrenetici.
 Phrenetici vnde fortiores solito. to. 1. 135. C D
 Phrenetici cur medicum non requirant. to. 2. 82. K
 Phreneticorum imaginationes. to. 3. 155. C & H K L. to. 4. 215. G
 Phrenetici cuiusdam diuinationis. to. 3. 156. C
 Phrenetici mores. to. 5. 178. G H
 Phreneticis quanto sunt maiores vires, tanto mors vicinior. to. 8. 129. E F
 Phrenetici, Iudæi & Saulus, Christum & Ecclesiam persequentes. to. 10. 49. M & sequenti.
 Phrenetici qui. Ibidem.
 Phreneticus ridet, sed non est sanus. to. 10. 64. H
 Phreneticus ridens, ploratur à sanis. to. 10. 102. M
 Persecutores sunt phrenetici maiora à diabolo patientes. to. 10. 155. L M & 157. F
Phryx.
 Phryx plagis emendatur. to. 2. 36. K
Physice.
 Physicen, etsi Christianus ignoret, nihil metuendum est. to. 3. 35. F & fo. seq. A
 Physicon. to. 5. 51. A B
 Physici quare scripserint. Ibidem. I
 Res physica, id est, naturales. to. 5. 65. A B
Physiologia.
 Physiologia. to. 5. 52. F
 Quod omnia quæ physiologi ad mundum partes ipsius retulerunt, ad vnum verum deum referre debuerunt. to. 5. 62. G
Pictura.
 Pictasmata lasciuia. to. 1. 17. F G. to. 2. 170. B C
 Picturam & sepulchrorum adoratores. to. 1. 173. F
 Pictoribus atque Poetis, quidlibet audendi semper fuit æqua potestas. to. 7. 229. M
Picentes.
 Picentes, qui. to. 5. 47. K

Picus.
 Picus, deus. to. 5. 53. H
Pietas, Pii.
 Pietas, donum dei. to. 1. 37. H. to. 4. 263. M
 Pii idem probatur quod deo placuit. to. 1. 53. D E
 Pietatis exordium. Eodem. 140. F
 Pietas à timore inchoatur. to. 1. 160. B
 Pietas quid. to. 2. 24. F & 48. F
 Pietas quomodo ad omnia valeat. to. 2. 49. K
 Pietas, secundus gradus sapientiæ. to. 3. 6. D
 Pietas & vera sapientiæ. to. 3. 34. L & 96. G & 183. G
 Pij contempti. to. 3. 235. L
 Pij non deseruntur. to. 3. 236. K
 Pietas quid Ciceroni. to. 4. 125. G
 Sedes occultarum. to. 4. 214. D E
 Pietate motus Imperator, plorat super ciuitate quam capturus erat. to. 5. 3. G
 Pietas vera purgat perfectique naturam, impietas vero punit. Eodem. 20. F
 De pietate Theodosij Imperatoris contra inimicos. to. 5. 48. I & seq.
 Pietas vera est verax dei cultus, qui ubi non est, facilitas esse non potest. Eodem. 37. D E
 Pietas quam Græci latriam vocant, verè perducit ad gloriam. to. 5. 45. I & fo. 81. C D
 Pietas etiam respectu operum misericordiam dicitur. to. 5. 81. C D
 Pietate vera in deum creditur, vnde pietas est deum diligere. Eodem. 47. F & 81. L
 Pietate vera iusti efficiunt diabolum. to. 5. 87. F
 Pietatis verbo & fide simplices homines sanabant, & demones expellebant. Eodem. 91. B C
 Sine pietate vera virtutes esse non possunt in hac vita. to. 5. 179. B
 Ad pietatis disciplinam quæ via. to. 6. 22. L
 Pietas dei erga homines. to. 6. 9. 162. D
 Christus quando homines parat Euangelio suo, nullam excusationem carnalis pietatis interponi vult. to. 10. 6. L
 Sicut magna pietas paucorum est, ita magna impletas paucorum est. to. 10. 8. H
 Pietate homines facillè possidere possunt quod auaritia quærunt, & nunquam acquirunt. to. 10. 46. K
 Pietas eleemosynis comparanda. to. 10. 113. M
 Placatur pietate deus. to. 10. 163. E
 Ignis pietate hominum sanctitiam superat. to. 10. 245. E
 Quis verè pius dicatur. to. 10. 300. I M
 Quinque gradus pietatis. to. 10. 301. L
Piger, Pigritia.
 Nullus est piger in domo sapientis. to. 10. 161. E
 Noli piger esse in opere cuius mercedem desideras. to. 10. 248. C
 Pigritia, vel desidia, fugimus laborem vitalem. to. 5. 214. F G
 Pigritiæ onus quantum. to. 10. 81. G
Pigmæi.
 De pigmæis & aliis monstris. to. 5. 135. K L & sequenti.
Pignus.

Pignus accepit Paulus. to. 10. 150. D
Pilatus.
 Pontius Pilatus, Iudex Romantis. to. 3. 33. D
 to. 9. 116. B C
 Passus sub Pontio Pilato. to. 3. 33. D
 Pilatus in regni partem admissus. to. 4. 205. F in fine.
 Quæ apud Pilatum cum Christo acta. to. 4. 113. B & sequenti.
 Pilati conatus, & cunctatio pro domini vita expensa. to. 4. 115. B
 Pilatus à deo potestatem habebat. to. 9. 117. C D
 Pilatus in eo quod occiderit Christum, aliquid quantum particeps fuit, sed in comparatione Iudæorum multo ipse innocentior. to. 8. 122. K & 141. K L
 Non persequendo flagellauit dominum, sed eorum furori satisfacere volens, vt vel sic miterent & desinerent velle occidere. Eodem. 141. L M
 Pilatus occasiones liberandi Iesum quaesivit. to. 9. 117. D E
 Pilatus timuit magis filium dei ne occideret, quam legem Iudæorum vt occideret. Ibidem.
 Pilatus magis alienam legem contempnit, quam Cæsarem suæ potestatis authorè. Ibidem.
 Pilatus inspiratus scripsit, Iesus Nazarenus rex Iudæorum. to. 10. 136. H
 Pilatus ab Occidente Christum occidentem regem Iudæorum esse attestat. Ibidem. I
 Pilatus Christum iustum confiteatur, sed condemnat. to. 10. 187. F & 81. L
 Pilatus occidit Christum, qui eum tradidit occidendum. Ibidem. F
 Vxor Pilati. to. 10. 189. K
 Pilati mentio quare. to. 10. 194. H
 Pilatus quem coactus dederat penam, liberos tradidit Christum sepultura. Ibidem. L
 Quare Pilatus ponatur in simbolo. to. 10. 215. K L
Pilumnus.
 Pilumnus, deus. to. 5. 52. K
Pilus.
 Pilus. to. 5. 17. G H
Pincerna.
 Deus permisit pincernam Pharaonis dare Ioseph obliuioni in carcere. to. 10. 168. L
Pinguedo.
 Pinguedo spiritalis. to. 8. 140. H
Pirata.
 Piratarum bellum. to. 5. 47. K
Piscatio, Piscatores.
 Piscatio Apostolorum post Christi resurrectionem, quid significet. to. 2. 119. A B. to. 10. 203. D E
 Piscatores hominum. to. 4. 17. K
 Elegit Christus piscatores, & quare. to. 5. 208. B C. to. 10. 49. K & sequenti.
 Quid significet piscatio discipulorum ante passionem Christi, & quid post resurrectionem. to. 8. 103. A B
 Ad piscationem quare redierint Apostoli. to. 9. 120. H
 Christus misit piscatores, & venatores. to. 10. 9. 254. F G
 Piscatoris laus, & eius retia. to. 10. 85. C D
 Apostoli piscaturam repetunt ad exhibendum. xx ij dum pi-

INDEX

dum piscium miraculum. to.9.120.L M
Septem discipulos inuenit Christus piscan-
tes. Ibidem.M
In duabus piscationibus Apostolorum,
tota figuratur Ecclesia. to.10.203.B
Secunda piscatio, felicitatem supernam si-
gnificat. Ibidem.D E
In secunda piscatione non capiuntur nisi ma-
gni pisces. Ibidem.E
Deus ut mundi superbiam & vanitatem re-
primeret, elegit opiliones & pisces.
tomo.10.238.A
Piscina.
Piscinae vocabuli ratio. to.3.14.A
Piscina quinque porticibus clausa, & quod
vnus lanabatur, quid significet. tomo.8.
201.H & fo.254.C D
Quinque porticus piscinae, sunt quinque li-
bri Moysi. to.9.32.L to.10.35.K
Piscina in qua Christus paralyticum sana-
uit, populum Iudaeorum significat. to-
mo.9.32.L
De infirmo iacente in piscina. to.10.35.H
Piscis.
Piscis mutus. to.1.175.D
Pisces memoriam habere. to.3.120.K
Quid per pisces & cetos significetur. tom.
1.53.B
Pisces, cibis delicatus. to.3.12.I
Metaphora de pisce & hamo. to.3.172.L M
De captura piscium. to.4.122.H
De piscibus centum quinquaginta tribus,
quaestio. to.4.129.A & seq. & 141.H
Pisces duo, mystice quid significet. to.4.
130.K. Retracta. to.1.9.F
Piscium captura, mystice. to.4.140.E
Pisces maris, curiosi. to.8.12.L M
Pisces duo, reges sunt & sacerdotes. tom.
9.46.G
Pisciu a discipulis in praesentia Christi ca-
porum, numerus, electos designat. tom.
9.121.A B
Pisces ab Apostolis capti, dicuntur magni.
Ibidem.G H
Christus in littore maris pavit septem di-
scipulos pisce asso, adiunctis aliis, & pane.
Ibidem.L M
Piscium.
Piscina nardus, a loco dicta. to.9.80.A B
Placere.
Placere velle debemus ad aedificationem,
non ad destructionem. to.4.252.M
Superbi placere voluit in conspectu homi-
num, humiles in occulto vbi deus videt.
tomo.8.22.C D
Qui placet deo, qui satis videt, non timet
displicere vbi homines vident. Eodem.
27.K
Si tibi placueris, displicebis deo. to.8.83.A B
Deus tibi placet, si rectus fueris. tomo.
8.83.H I
Displicet in te ipso tibi iniquitas tua, &
placebit tibi creatura ipsius. Ibidem.I K
Tunc incipis placere deo, du in te odis quod
displicet deo. to.8.129.G
Placere in regione vinorum, quid sit. Eod. c.
286.F G
Nihil tam optandum est hominibus, quam
ut eis placeant quae debent imitari. to-
mo.8.295.D
Nemo placere studeat propter se, sed pro-
pter charitatem. to.8.314.G

Qui sibi placet, magni sibi videtur: sed qui
sibi placet, sulto homini placet: quia il-
le ipse stultus est, cum sibi placeat solus.
Ibidem.315.B
Solus securus placet, qui deo placet: & ille
placet deo, cui placuerit deus. Ibidem.
& 45.A
Difficile est placere domino in regione mor-
tuorum. to.9.234.G
Quomodo placendum est deo. Ibidem.
Quomodo intelligatur, Placendum est om-
nibus per omnia cum soli deo placendu
sit. Eodem.235.K & seq.
Quod placet bono domino, non debet di-
splicere seruo. to.9.239.I
In quo placendum est deo. to.10.243.F
Placete omnibus per omnia, sicut & ego om-
nibus per oia placeo, & c. & si adhuc
hominibus placere, Christi seruus non
essem: quomodo intelligenda. tomo.
10.2.I
Apostoli & martyres quomodo in carne
deo placuerint. to.10.62.B
Plaga.
Plaga nomine tota ista vita significatur. to-
mo.8.315.L
Septem plagae nouissimae, continua perfec-
tio malorum a deo. to.9.146.M
Super superbos voluptatibus deditos, ma-
iores in anima plagae quam in corpore
veniunt. to.9.148.H I
Frequenter plagis disciplina corrigitur, si
nihil proficiant hortamenta iustorum.
tomo.10.176.I
De plaga dei, to.10.226.A
Plaga decem Aegypti, & quid figurat. to.
3.163.C. to.5.144.D. to.8.189.E F & I K
& 268.C D. to.9.213.L. to.10. fo.171.G H
& 176.E F
Prima plaga Aegypti in sanguinem flu-
mina vertit. to.10.171.C D
Secunda plaga ranas inducit. Ibidem.D
Tertia plaga producit cinifes. Ibidem.
Quarta plaga inducit cinomiyam. Ibi-
dem.E
Quinta plaga Aegyptiorum pecora necat.
Ibidem.
Sexta plaga vulnera & vesicas cum seruo-
re producit. Ibidem.
Septima plaga mittit grandinem cum ton-
itruis ab alto. Ibidem.
Octaua mittit locustas. Ibidem.F
Nona plaga tenebras immittit. Ibidem.
Decima plaga omnia primogenita necat
Aegypti. to.10.171.F G
Durante plaga Aegypti, stabant Iudaei vin-
dicta dominante illasi. tomo.10.
172.I K
Plaga Aegypti & persecutiones Ecclesiae
comparantur. to.5.174.I & seq.
**Decem plagae, & de-
cem praecipita.**
Decem praecipita sunt medicamenta vul-
nerum decem plagarum Aegypti. tom.
9.248.F. to.10.175.I
Decem plagae, decem praecipita. tomo.
10.171.C
Decem praecipitorum legis, ad decem pla-
gas Aegypti comparatio. tomo.9.
248.F & sequen. tomo.10.175.I.
Primi praecipiti, ad primam plagam, com-
paratio. to.9.248.G. to.10.175.I

Secundi praecipiti, ad secundam plagam, co-
paratio. to.9.248.G H. to.10.175.K
Tertii praecipiti, ad tertiam plagam, com-
paratio. to.9.248.H. to.10.175.K L
Quarti praecipiti, ad quartam plagam, co-
paratio. to.9.248.K L. tomo.10.175.M
Quinti praecipiti & quintae plagae com-
paratio. to.9.248.K L
Differentia. to.10.175.M
Sexti praecipiti, ad sextam plagam, com-
paratio. to.9.248.L M. to.10.176.A
Septimi praecipiti, ad septimam plagam, co-
paratio. to.9.248.L M
Octaui praecipiti, ad octauam plagam, com-
paratio. to.9.248.M. & sequen.
Differentia. to.10.176.A
Noni praecipiti, ad nonam plagam, com-
paratio. to.9.249.A B
Differentia. to.10.176.B
Decimi praecipiti & decimae plagae com-
paratio. to.9.249.A B. to.10.176.B C
Planetarum.
De planetariis & Astrologis. tomo.1.21.G
Planetarum nomina vnde. to.3.8.G
Planetarios scriptura sacra condemnat.
Ibidem.C. Vide de Mathematicis.
Planetarum stellae conficiuntur. to.4.88.E
Plangere.
Multi plangunt filios, si moriantur, & non
plangunt si peccant. to.8.70.L
Plangere deest. to.10.126.H
Carnem, quam non possumus suscitare, pla-
gimus: & animam nostram, quam susci-
tare possumus, non plangimus. tomo.
10.274.D
Planus.
Christus post mortem suam, Planus a Iu-
daeis dictus. to.10.112.B
Platea.
Platea, de verbo Graco, a latitudine nome
acceptit. to.8.294.C
Platea quid. to.10.156.G
Plato.
Plato. tomo.2.54.F. to.5.170.E
tomo.6.107.C
Plato nascitur. to.5.68.G H & 170.E
Plato & Hieremias coetanei. tomo.3.9.E
Retracta. to.1.110.F
Plato, discipulus Socratis, omnes condiscip-
ulos suos excellebat, & magistram ho-
norabat. to.5.64.G H & fo. seq. F G
Platonis aetas secundum nouenarium, & v-
trum viderit sacram scripturam, & de
dictis eius ex libris sacris, & quia vocat
deum theon, quod est ens. Eodem.68.G
& sequentibus.
Plato vixit 81. annos: & fuit post Hieremiam,
& ante Ptolemaeum. Ibidem.G
Plato didicit literas Iudaicas. Ibidem.G
& sequenti.
πλάττω quid. to.10.156.G
Platonis opiniones, & doctrina.
Platonem sensisse duos esse mundos. to-
mo.1.102.I
Plato mundum istum animal esse credidit.
tomo.1.4.G
Platonis opinio de meritis animarum. to-
mo.2.22.D. tomo.7.229.E
Platonis theologia, Pythagorica. tomo.
3.9.E F
Platonis libri, occasio fuerunt morti Tho-
broti & Catonis. to.5.7.K & seq.
Plato poetas

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Plato poetas censuit vrbe pellendos, tan-
quam ciuitatis aduersarios. to.5.14.M.
& seq. & fo.69.I
Plato exemplaria rerum in deo appellauit
ideas. Eodem.62.C
Plato diuisit philosophiam in tres partes.
Ibidem.65.G
Plato quem dicit beatum. to.5.67.G
Plato, & Platonici, dixerunt sacrificandum
pluribus dijs. Eodem.69.D. & 80.M
Plato dicit animalium tria esse genera. to-
mo.5.69.M
Opinio quorundam philosophorum praeci-
pue Platoniorum de dijs. Ibidem, 74.L.
& sequent.
Plato non dixit nullum deorum misceri ho-
mini, sicut imponunt sibi aliqui Platonici.
to.5.78.H I
A Platone non didicit Porphyrius, caelites
aliquos posse purgari quocunque modo,
sed a Chaldaeis. Eodem.88.L & seq.
Plato dixit animas exutas corpore iterum
redire ad corpora, etiam bestiarum: Por-
phyrius autem, ad corpora hominum in-
nouata: per quae suadet eis resurrectionem.
to.5.90.A
Plato posuit mundum aeternum, & tamen ha-
buisse initium scilicet causale. Similiter
& deos & animas aeternas: sed Porphy-
rius ipsum in aliquo corrigit. Ibidem.E
& sequent.
Plato dixit deum institutorem naturae, in-
telligentiae datorem, & amoris inspira-
torem quo beate viuatur. to.5.97.H
Plato dixit mundum incepisse, nec semper
fuisse. Ibidem.103.F
Platonem docturum suos discipulos, qui-
dam dixerunt, post circuitum temporum.
Ibidem.L
Plato posuit numeris mundum a deo fabri-
catum. to.5.105.E
Plato dixit deum aeterna intelligentia con-
tinere species omnium animalium, sicut
vniuersi mundi. Eodem.107.G H
Plato dixit deos habere corpora indissolu-
bilia, voluntate dei, non natura. tomo.5.
110.K. & seq.
Plato dixit corpora caelestia animata, &
mundum esse animal. Ibidem.M. & fo. se-
quenti, D. & seq.
Plato dixit ex viuis mortuos, & ex mortuis
vivos semper fieri: Porphyrius animas
purgatas cum patre esse, nec ulterius ali-
qua mala perpeti. to.5.112.A. & seq.
Opinio Platoniorum. to.7.173.D
Plato animas hominum reuolui in bestias
asseruauit. to.7.211.B
Opinio Platonis de immortalitate deorum.
to.10.200.C D
Platonis errores.
Contra Platonis reminiscenciam. to.3.91.I.
& sequent.
Plato credit deum gaudio elatu de mun-
di creatione: & per consequens beatio-
rem fuisse. to.5.96.E F
Contra Platonem disputat, qui dicebat ani-
mas reuerti ad corpora, vt peccata luat.
to.5.107.F. & seq.
Contra Platonem disputat qui dixit omnia
vicia oriri ex corpore. to.5.115.G. & seq.
& fo. seq. C. & sequen.
Plato non audiendus, sed Christus, tomo.8.
261.A. & 354.G

Plato dicebat stellas aiatas. to.10.200.B C
Platonis excellentia.
Plato, & sui, immodice laudati. to.1.102.H I
Retracta. fo.1. in fine.
Plato suauius ad legendum, quam poten-
tius ad persuadendum scripsit. tomo.1.
157.K
Labeo Platonem inter semideos commemo-
rat. to.5.15.A B
Platonem nec semideum dico, nec similem
angelo aut Apostolo, & c. quauis praer-
ferendus esset dijs illis, qui turpia fieri
mandabant, quae iste tolerabat. Ibidem,
B C. & 69.I K
Platonis ingenij viuacitas. tomo.5.65.F G.
& 68.H
Vnde Plato illam intelligentiam potuerit
acquirere, qua Christianae scientiae propin-
quauit. Eodem.68.I. & seq.
Plato vtrum sacras literas viderit. Ibidem.
Platonis scriptorum similitudo, ad sacras li-
teras. Ibidem.H. & seq.
Plato Aristoteli praefertur, & vna cum di-
scipulis suis commendatur. to.5.69.C D
Plato semideus. Ibidem.I K
Plato & Porphyrius quomodo effecti fuis-
sent Christiani, si communicasset inter
se. to.5.90.A B. & 216.F. & seq.
Plato vnum deum constituitur. to.7.101.M
Platonem Cicero philosophorum deum ap-
pellat. Eodem.228.G
Platonici.
Platonica cum dogmatibus Euangelicis con-
uenientia. to.1.30.B C. & 103.E
Platonici libri varij. Eodem.31.D E
Platoniorum laus. to.1.31.L M
Platoniorum libros traustulit Victorinus.
Ibidem.
Platonicos libros legit Augustinus. Eodem.
112.F
Platonicum nomen in disputationibus. to-
mo.1.158.C. circa finem.
Platonici minimum absunt a Christianis.
Ibidem.D
Platoniorum sacrificia purificatoria. to.2.
18.K L
E Platonis libris Christum profecisse Pla-
tonicorum comentum. to.2.27.G. to.3.9.E
Platonici. to.2.54.F. to.5.116.C D
πλάτωνος. to.3.39.K
Platonicos cur alijs anteposimus. tomo.5.
68.E F
Platonici vocari voluerunt, non Academi-
ci: ex quibus sunt Plotinus, Iamblicus, Por-
phyrius, & Apuleius. to.5.69.D
Platonici inter philosophos nobilissimae. to-
mo.5.80.M
Platonici quid senserint de beatitudine. to
to.5.81.I. & seq.
Platonici quomodo senserint de trinitate.
Eodem.89.F G
Platonici posuerunt mundum esse animal
beatum. Ibidem.K
Platonius quidam dixit, initium Euange-
lij Ioannis debere scribi literis aureis.
Ibidem.L
Platonici dixerunt animalia cuncta, inter
quae homo tenet principatum, facta esse
a dijs. to.5.106.M
Quod reprobat. to.5.107.A. & seq.
Platonici dedignantur esse Christiani, pro-
pter superbiam. to.5.110.M. & seq.

Plaudere.
Plaudere manibus, quid sit. tomo.8.93.M.
& sequent.
Plantus.
Plantus poeta. to.5.13.M
Plenineus.
Plenineus. to.5.156.D
Pleni, Plenitudo.
Plenitudo qua dictu est, Vt impleamini in
omnem plenitudinem dei, quomodo est
intelligenda. to.2.112.D E
Pleni panibus qui dicantur. to.5.146.F
Plinius.
Plinius dicit, quod quanto magis magisque
praerit seculi excursus, inuora corpo-
ra naturam ferre. to.5.126.F
Plinius quid credidit de numero annorum
antiquorum. Eodem.127.D E
Plinius secundus. tomo.5. Ibidem. & fo. praer-
cedent. F & H
Ploratus.
In ploratu officium. to.10.64.H
Diuersitas plorantium. Eodem.276.K
Quare homo nascens plorat. to.10.292.D
Plotinus.
Plotinus, Platonius philosophus Romae flo-
ruit. to.1.103.B. to.2.56.B
Plotinus quid senserit, de modo & separa-
tione animae a corpore mortali. tomo.5.
77.A
Plotinus quomodo assimilatur Platoni. Ibid.
Plotini notabile verbum, Fugendum est ad
charissimam patriam. to.5.78.M
Plotinus Platonius quid senserit, de prou-
dentia dei. to.5.85.D
Plotinus, & Porphyrius, quid de trinitate
senserint. Eodem.87.H. & seq.
Plumbum.
Plumbum natura sua descendit ad fundum
aque, sed in formam vasis efficitur natat
super aquam. to.10.202.K
Plutarchus.
Plutarchus, de vilitate ab inimicis capien-
da. to.1.36.B
Pluto.
Plutoni terra tribuitur. to.5.33.F
Pluto cocytus dictus. Eodem.61.A
Pluuia, Pluere.
Quid sit, nodum pluerat super terram. to.1.
185.F G
De pluuia super terram, & cultura. tomo.3.
129.A B
Pluuia vnde generetur. to.3.112.G H. & 117.
E. & 120.E
Pluuia ignea. to.4.55.M
Pluuia doctrinae. to.4.271.A
Pluuia. to.4.279.G
Pluuia defecit causa Christiani, dictum in
Christianos odio se iactatum. to.5.11.G
Pluere laqueos super peccatores, quid sit.
to.8.17.A
Non pluuiam accuset ager, qui spinas ger-
minat. Eodem.143.K
Pluuia, Christus. to.8.239.C. & seq.
Pluuia gratiam dei significat, & cur volun-
taria. Ibidem.335.K L
Cur pluat deus in mari, & in terra aliquan-
do non pluit. to.8.377.K
Pluuia quid. to.10.155.M
Πνεύμα.
Πνεύμα. to.5.114.A & G
xx iij Πνεύμα.

Penitentia, quomodo interdum peccatum. to. 1. 3. H. I. & 15. 4. M. & fo. seq. A to. 4. 11. M. Vide, Peccatum. Penitentia peccati, iusta, tomo. 1. 3. H. I. 15. 4. M. & fo. sequent. A Penitentia peccati supplicium nominatur. to. 1. 3. I. & 15. 5. A to. 2. 21. F. & 100. B Penitentia peccati, tomo. 3. 37. C. & 109. A. 236. G & 239. L. & 241. M. to. 4. 80. I Penitentia mortis & alias post baptismum, ostendit dimitti in meritum. to. 5. 108. I Penitentia pro peccatis lauant homines semper occultas, & aliquando apertas, siue in hac vita, siue post. to. 5. 186. B Deus per penam exhibet gratiam. to. 8. 74. D E Penam primi hominis omnes nobiscum portamus. to. 8. 127. C D Quando penam malorum videt iustus, proficit. Ibidem. Penam futura duas habet species. to. 8. 126. F & fo. seq. D Est & hic quaedam pena peccatorum occultata, praeter istas temporales quae dei iudicio dispensantur, multis ad probationem, multis ad damnationem. Ibidem, F G Penam peccatorum est excaecatio mentis. Ibidem, H. & seq. Penam longior quam culpa. to. 9. 123. D Penam pro peccatis olim iustitiae. tomo. 9. 215. H I Penam sua bene utatur homo. to. 10. 21. F Penam in genere. Penalia duo sunt, ignorantia, difficultas. to. mo. 1. 3. L. & antecedentibus. & 48. G & I. to. 3. 241. M Penitentia temporalibus malis coercendi. to. 2. episto. 48. & 50. per totum. Penam, & iustitia. to. 3. 238. K Puniantur aliqui in exemplum. to. 4. 56. D Penam immeritis cur plerumque iusti affligantur. Eodem. 140. F. G. & seq. Penam damnandorum. to. 4. 256. C D Iustus quicquid malorum ab iustis dominis irrogatur, non est pena criminis, sed virtutis examen. to. 5. 31. M Penam omnis est a diuina voluntate. to. 5. 43. L Penalitatibus mala quomodo conferant nobis. Eodem. 96. I. & seq. Penam malum puniens naturam vitiosam, est bonum, quia iustum. to. 5. 101. D Penam infertur non necessarijs defectibus, sed voluntarijs. Ibidem. 102. E Vitiolorum penam in arma virtutis transsit. to. mo. 5. 108. K Penam tantas martyres sustinuerunt, quia gratia spiritus sancti in eis abundauit. to. mo. 5. 109. B. & seq. De penam in iustitia innocetibus in iudicijs ex ignorantia. Ibidem, A. & seq. Penarum legalium octo genera scribit Cicero. to. 5. 201. G An hoc ratio iustitiae habeat, vt non sint ex-

tenfiora penarum tempora, quam fuerint peccatorum. Eodem. 202. C. & seq. Penarum ponit triplicem differentiam. to. mo. 5. 201. L M Rarissimi sunt qui non habent penas hic, sed solum in futuro. Ibidem. 201. A De penis temporalibus fuit vita, quibus subiecta est humana conditio. tomo. 5. Ibidem, A B Penam quomodo mensuranda fiat. Eodem. 201. G. & seq. Aliud est timere penam, aliud amare iustitiam. to. 10. 94. K Nulla pena, maxima pena. Eodem. 31. H Penam inceptam in latrone, & desit in martyre. to. 10. 188. L Cum timetur pena quam minatur, amatur primum quod pollicetur. to. 10. 233. G Nulla sine pena viuere debet. to. 10. 288. L M Vide, peccatum. Penam purgatorij. Penam mortuorum. to. 3. 42. G Comparatio penarum infernalium, & purgatorij. to. 2. 181. B Penam purgatoriam sunt in hac vita, & in futura. to. 5. 201. M Penam purgatoriam sunt solum ante iudicium. Eodem. 202. H Purgatoria penam. to. 5. 201. M. & fo. seq. H Penarum purgatorij grauitas. to. 2. 181. B Penam mitigatio an detur malis post mortem. to. 8. 269. G H Penam vitae praesentis, & futurae. Eodem. 126. F. & seq. Penam futura duplex. Ibidem. Penam impiorum, ignis concupiscentiarum. Ibidem, G H Vide, ignis purgatorius. Penam in inferni. Penam damnatorum quomodo correspondeat peccatis. to. 2. 42. A B Penam cur sit aeterna, cum peccatum pro quo infligitur sit transitorium. Ibidem, D E Penam debita redditur damnato: indebita gratia liberato. to. 2. 95. L M Idem ex verbis Apostoli probatur. Ibidem. Penam aeterna iuste iniquis deputatur. to. 2. 124. I K Diuersitas penarum inferni. tomo. 2. 181. C to. 10. 76. M. & seq. Differentia penarum damnatorum Christianorum, & Paganorum. Eodem. 181. D Penam impiorum an aeterna. to. 3. 44. B Penam inferni. tomo. 4. 256. D E. to. 9. 176. C to. 10. 218. G. & 252. D. & 289. H. & 290. D E. & 307. M Penam aeterna, vel summum malum fugiendum est propter seipsum, & omnia propter ipsum. to. 5. 176. L De aeterna pena reproborum, quae attestatur naturae ipsorum bonae. Eodem. 181. K L Penam reproborum est aeterna, non deficiente dolore, nec natura. tomo. 5. 185. G H. & 197. H. & seq. Penam aeternae mortis est iusta. Eodem. 201. H I De pena aeterna, vel igne, diuersimode affligente diuersos. to. 5. 202. H A pena aeterna liberandos damnatos quidam dixerunt. Ibidem, A. & seq. Penam aeterna infligitur citra condignum, & sic misericordia habet semper in omnibus. to. 5. 203. M. & sequent.

Penam infernorum, & gehennae ignis. tomo. 8. 126. F. & sequent. Quod boni, in penis malorum, non malis eorum, sed bonis dei iudicijs, delectentur: sed mali contristantur, si quos non diligunt, correctos penas euasisse vident. Eodem. 193. B C Penam aeternitas quosdam a voluptate non deterret. to. 9. 176. D Supplicia damnatorum impotentibus irroganda. to. 10. 98. K L Qui fert plura bona, & plura mala in infernum, in ipsis penis habebit aliquid refrigerij. Eodem. 218. I Comparatio momentanea mortis ad penam aeternam. to. 10. 262. D Vide, ignis aeternus. Penam. Penam lingua affinis Hebraeae. to. 7. 35. F Vide, Lingua. Penitentia. Penitentia quid. to. 2. 105. E Penitentia quotidie agenda. Ibidem, F Penitentia, resuscitatio animi. to. 3. 3. K De penitentia. tomo. 3. 40. D. & 47. C. & 238. A. tomo. 6. 34. K. tomo. 8. 271. G. & 280. H. & 296. K L De eadem, Ser. quatuor. tomo. 10. 154. I. & sequent. & 301. K. & 309. F Penitentia satisfactio quid. to. 3. 47. C Penitentia, crux fidelium. to. 3. 68. F Penitentia, & gratia. Eodem. 53. F Penitentia vitae veteris expoliatio. tomo. 4. 14. M Penitentia a mortuis operibus. Eodem. 15. H De vera & falsa penitentia. to. 4. 248. E Penitentiae laus. Ibidem. Penitentia a deo. to. 7. 231. C Penitentia medicinalis, & penalis. tomo. 8. 126. M Vide, Resipiscentia. Quid sit penitere. to. 9. 222. H Penitendi modus, ordo, qualitas. Penitentia quomodo pareat. to. 4. 248. G De omnibus pensendum. to. 4. 250. E In penitentia afflit accusatrix cogitatio, testis conscientia, & carnifex timor. to. 9. 221. A Animus non solum ad penitentiam, sed ad patientiam praeparandus. to. 10. 20. K Qualiter penitentem de peccatis commisit. to. 10. 101. G H. & sequent. & 114. H. & seq. Penitentiae causa. Eodem. 114. L Penitentiae conditio. to. 10. 125. L M Penitentiam certam non facit nisi odium peccati, & amor dei. to. 10. 125. M Quid in penitentia a domino petendum sit. Ibidem. Modus & ordo penitendi. Ibidem, L M. 292. I K Omnes sensus externi, & interni, concurrere debent ad veram penitentiam. to. 10. 125. M. & sequent. Nemo erubescat penitentiam agere, qui non erubuit penitenda committere. to. 10. 155. D Memoria diuinorum beneficiorum, cito peccata nostra per penitentiam corrigunt. Eodem. 159. M Nunquam deus auerfabitur ad se conuersum. to. 10. 218. C Penitentia

Penitentia vera, infructuosa, & damnatorum. Penitentia in morte. to. 1. 1a. Postidonij sine. Nisi penituerimus, non saluabimur. tomo. 2. 47. E Penitentia impiorum infructuosa. Eodem. 117. B Penitentia ficta, vbi male ablata non restituntur. to. 2. 51. K L Penitentia impiorum, peccato iudicio, infructuosa. to. 3. 51. C. to. 8. 46. F Penitentia sera taxatur. to. 4. 83. L M Penitentia dilata. to. 4. 256. A B Penitere de peccato, timore penae, non amore iustitiae, non meretur veniam. to. 5. 118. G H Est modo penitentia non frustra, sed in iudicio frustrata erit. to. 8. 60. H Qui modo noluit agere fructuosam, in inferno agent infructuosam. Eodem. 100. E F. & 127. A Modo est penitentium, cum fructus est penitentiae. to. 8. 102. K. & 110. H I In inferno sempiterna est penitentia, & nulla salua penitentia. Eodem. 173. L Penitentia nemini neganda. to. 4. 5. A Penitentia sera & infructuosa. to. 8. 100. E Item, inuultis. to. 10. 23. G Penitentia non differenda. to. 9. 57. M. & seq. to. 10. 144. K. & 155. A B. & 178. L Penitentia extra Ecclesiam non est. tomo. 4. 250. M Apud inferos erit penitentia dolorem non medicinam habens. to. 9. 253. M Non erit apud inferos locus penitentiae. tomo. 9. 204. K L Superbus non agit penitentiam pro malis, sed gloriatur quasi pro bonis. tomo. 9. 206. C Impenitentia, spiritus blasphemia. to. 10. 10. M Extra Ecclesiam penitentia nihil prodest. to. 10. 11. L Tempus penitentiae, & remissionis, in hoc seculo. to. 10. 21. B Penitentiam agens ad vltimum & reconciliatus, si securus hinc exit, ego non sum securus. to. 10. 115. A Anima penitentiae negligens medicamentum, varijs subiaceat mileris. to. 10. 123. G Penitentia sine operibus misericordiae sterilis, parum profutura est. to. 10. 151. H I Penitentia finalis non est expectanda. tomo. 10. 154. I K Sanus agat penitentiam, qui in deo vult inuenire misericordiam. Ibidem, K Penitentia quae ab infirmo petitur, infirma est. Ibidem. Penitentiam amarum in tormetibus habent implij, sed non proficit. to. 10. 159. F Penitentiam agentibus in praesenti, domini subuenit. Ibidem, I In futuro seculo penitentia non proficit. Ibidem, & 218. D E Penitentia infructuosa apud inferos. to. 10. 183. A Iudas dimidiam penitentiam fecit, & ideo laqueo se suspendit. to. 10. 192. B Post iudicium sera penitentia erit. to. 10. 236. F Qui capitalia crimina dum viuunt penitentia non reddunt, non ad purgatorium sed infernum descendunt. tomo. 10. 274. B

Nemo est qui possit in inferno penitentiam agere. to. 10. 301. K Satis alienum est a fide, penitentiam ad finem vitae differre. Eodem. 311. C Penitentiae medicina. Penitentia aboleri peccata. to. 3. 47. L. & 51. D. & 238. A & C Penitentiae remedium semper paratum. tomo. 4. 249. D Penitentiae salubris medicina est seipsum accusare. to. 5. 125. F G Per penitentiam accedimus ad deum. tomo. 8. 52. D E Penitentia indicat esse liberum arbitrium. to. 6. 111. L De penitentiae medicina. tomo. 9. 220. D. & sequent. De vtilitate penitentiae. Eodem. 222. E. & sequent. Ad penitentiam exhortationes. Ad penitentiam exhortationes. to. 3. 212. D. & fo. seq. K. to. 9. 253. F G. tomo. 10. 21. B. & seq. & 185. G H. 191. B M. & 308. A Patientia dei ad penitentiam inuitat malos. to. 5. 3. M De eo quod scriptum, Agite penitentiam, appropinquabit enim regnum caelorum, & c. Sermo. to. 10. 2. A. & seq. Christus & Ioannes Baptista, ambo coeperunt sermonem suum, Penitentiam agite, & c. Eodem. 2. B Quomodo dominis penitentium, & quomodo seruis. to. 10. 114. H Penitentia quae Indaeis praecipitur. to. 10. 120. L Exemplum eorum qui penitentia sanati sunt: & quod post baptismum locus sit penitentiae. Eodem. 121. L M Petri exemplo peniteat peccatores. to. 10. 190. L M. & seq. Exhortatio salutaris ad penitentiam, per memoriam voluptuosorum, iam vita suorum. Eodem. 218. E F Penitentia Ecclesiastica, & baptizatorum. Non dabatur secundus penitentiae publicae locus in Ecclesia. to. 2. 50. G Penitentia Ecclesiastica non iteranda. tomo. 2. 49. L Penitentia iterata. Ibidem. fo. 50. G Penitentia Ecclesiae publica. tomo. 3. 40. D. to. 10. 105. K. & seq. Penitentia quomodo pareat. to. 4. 248. G Penitentia post baptismum. Ibidem, I Penitentium de omnibus. to. 4. 250. E Qui iam voluntatis factus est arbiter, nisi eum ad sacramenta fidelium accedentem peniteat vitae veteris, nouam inchoare non potest. to. 9. 220. G H A penitentia, cum baptizantur, soli pueri immunes sunt. Ibidem. Penitentia in adultis debet praecedere baptisima. to. 9. 222. E F Baptizandi an egerint penitentiam. to. 10. 104. L. & seq. Quomodo viuendum ante & post penitentiam. to. 10. 115. A B Parum est peccatorem penitere, nisi penitentiam peregerit. Eodem. 154. I Fructuosa est penitentia, quando correctio libera. to. 10. 183. A Corruptur penitentia, si esset quis pro

quibus confitetur, rursus inuoluatur in illis. to. 10. 218. G Adam post peccatum penitentiae additus est. Eodem. 289. L Penitentiae ordo, & gradus. Triplex ratio agenda penitentiae in sacra scriptura inuenitur. to. 9. 222. E F. & fo. seq. I K. to. 10. 104. L. & 105. F G Tres sunt actiones penitentiae. to. 9. 220. E F & sequentibus copiose. tomo. 10. 120. L. & sequent. Prima penitentia. tomo. 9. 222. E. & fo. seq. I Secunda penitentia. tomo. 9. 223. I. tomo. 10. 105. G H. & seq. Tertia penitentia. tomo. 9. 224. A. tomo. 10. 105. K L Penitentia dei. Penitere dei, quid sit. tomo. 3. 237. H. to. 4. 127. M. & sequent. & 150. B. & 234. G. tomo. 6. 129. E F. & 137. M. tomo. 8. 271. G. & 233. G H. to. 10. 142. E. & seq. Non penitere dei, quid. to. 4. 234. H Penitentiam negant Nouatiani. to. 2. 105. D to. 6. 5. B Penitet me fecisse hominem: exponitur. tomo. 4. 127. M. & seq. Non penitet deum cuiusquam facili sui. tomo. 5. 132. A B Quid significetur vbi penitere dicitur deus, & vbi non. to. 5. 148. I K Deus non patitur penitentiae dolorem: nec in aliquo fallitur, vt velit corrigere in quo errauit: sed quomodo homo cum penitet mutare vult quod fecit, sic vbi audit, quia penitet, mutationem ipsam spera. to. 8. 333. G H Cum deus mutat opera sua per immutabile consilium suum, propter ipsam non conuiliij sed operis mutationem penitere dicitur. to. 8. 333. H I Penitentia dicitur in deo mutatio sententiae. to. 10. 183. D Penitentiae laus, & maturitas. Penitentiae laus. to. 4. 248. E Nec laici, nec sacerdotes vno die esse debent sine penitentia. to. 9. 142. C D Quanto diutius expectat deus penitentiam, tanto grauiorem exiget emendam. to. 9. 204. M Penitentiae vtilitas, ac salubritas. tomo. 9. 221. M. & seq. Statim peccatum admissum, penitentia delendum est. to. 9. 251. C D Penitentia quotidiana, quae. to. 10. 105. G Penitentia quando agenda. Eodem. 115. G Ob quid quotidiana habenda penitentia. Eodem. 121. E F Penitentiae portus, & quantum periculum si peccatoribus reciduatibus portus ista clauderetur. to. 10. 106. A. & seq. Penitentiae portus, non tollendus. Ibidem, A B Quomodo dicatur portus. to. 10. 160. C De vtilitate ac necessitate penitentiae: Homilia. to. 10. 120. F. & seq. Et habetur tomo nono liber de penitentiae medicina. Penitentiae consilium non contemnendum. to. 10. 122. F Satisfaciendum est deo per penitentiam doctorem. to. 10. 123. A Ad penitentiae remedia semper confugiendum. to. 10. 216. M. & seq. xx iij Penitentia

INDEX

Pœnitentiæ officia, & actio.
 Pœnitentiæ remedium, semper paratum. to. 4. 249. D
Pœnitentiæ uera, & eius effectus.
 Pœnitentiæ uera non annorum numero, sed amaritudine animi censetur. to. 10. 159. H
 Pœnitentiæ quæ apud deum nõ despicitur. Ibidem.
 De uerè pœnitentibus. Homilia. to. 10. 114. L. & sequen.
 Vera pœnitentiæ est quando sic conuertitur quis, ut nõ reuertatur. Eodem. 125. M
 Pœnitentiæ siue contritio, confessionem parit uitium. to. 9. 209. D
 Pœnitentiæ multos grauissimos peccatores ad uitã de morte reducit. Eodem. 225. M
 Nulla est tam grandis culpa, quæ pœnitendo non habeat ueniam. to. 9. 251. H I
 Pœnitentiæ quorumque criminum locus in Ecclesia non negatur. to. 10. 9. G
 Pœnitentiã impetrat remissionem in hoc seculo, quæ ualeat in futuro. Eodem. 11. A
 Consolatio super peccatis præteritis, quod pœnitentibus omnia dimittantur. to. 10. 49. F. & seq.
 Pœnitentiã certã facit amor dei, & odium peccati. Eodem. 125. M
 Peccatores ad pœnitentiã conuersi, euulsã cupiditatis radice, plantam recipiunt charitatis. to. 10. 144. K
 Pœnitentiã peccatorum hominem mutat in melius. to. 10. 151. H
 Pœnitentiã, uel eleemosyna, summum remedium est contra peccata. to. 10. 160. D
 Deus nunquam spernit pœnitentiã, si ei syncerè offeratur. to. 10. 218. C
 Quantacunque nobis accidant peccata, per pœnitentiã ablui possunt. Ibidem, D
 Pœnitentiã est mater omnium bonorum. Eodem. 283. L
Errores circa pœnitentiã.
 Contra eos qui dicunt disciplinã, morè que humani generis corrumpi dando hominibus pœnitentiã locum, promittendo impunitatem delictorum si conuersi fuerint. to. 8. 248. H. & seq.
Pœnitentes.
 Pœnitentibus præsens deus. to. 1. 155. C
 Pœnitentes propriè, qui. to. 2. 105. D. to. 4. 19. F
 Pœnitens quomodo misericordia dei dignus. to. 4. 135. F. G. Retracta. to. 1. 9. H
 Pœnitentes non debent retrospicere. to. 5. 141. H I
 Omnis quem pœnitet aliquid, secum rixatur. to. 8. 53. C
 Qui de incerto pœnitentiã egerunt, certã misericordiam meruerunt. Eodem. 107. B
 Quem pœnitet, punit seipsum. Eodẽ. 129. F
 Cum audis hominem pœnitere peccatorum suorum, iam renixit: cum audis confiten do proferre conscientiam, iam de sepulchro eductus est: sed nondum solutus, & à quibus soluendus. to. 8. 249. K
 Pœnitens nil aliud est, nisi sibi iratus. to. 10. 30. B
 Sermo ad pœnitentes. Eodem. 126. G H
Pœnte.
 Poetices inuentio. to. 1. 110. H I
 Poetarum mendaciã. to. 1. 120. E

Poetarum iudices Grammatici. Eodem. 110. I
 Poetarum lectione delectatus Augustinus. to. 1. 17. B C
 Poetica philosophia præferenda. to. 1. 98. K
 Poetica nimium addictus taxatur. to. 1. 99. F. & seq. & 104. C D
 Poetas non omnino philosophia cõtēminat. to. 1. 99. M
 Poetica nugã repudiandã. to. 1. 165. M. in fine. to. 2. 133. M
 Poetarum fabulas non interpretandas allegorice. to. 3. 8. B
 Poetarum fabulæ ad utilitatem referendæ Grammaticis. to. 4. 218. D
 Poetæ quare scripserint. to. 5. 51. I
 Poetarum licentiã. to. 4. 57. L
 Poetarum more mentitus est Virgilius. to. 5. 3. D
 Poetæ fuerunt tempore quo fuerunt iudices in populo Israel. to. 5. 161. D
 Poetæ, dicti sunt theologi. Ibidem.
 Poetas Plato è republica expulit. to. 5. 14. M.
Πολύγμ. to. 6. 29. I
Πολύγμ. to. 6. 29. I
Polemon.
 Polemon philosophus. to. 1. 102. K. to. 2. 54. F
 Polemon ex luxurioso, quomodo cõtēnens factus. to. 2. 133. G H
 Polemon. to. 5. 177. C
Pollutio.
 Post pollutionem nocturnã inuoluntariã, non licet communicare sacrificio. to. 10. 247. H
Polygamia.
 Polygamia, quid. to. 4. 246. C
Pompa.
 Quæ sint pompæ diaboli, quibus renuncian dum est. to. 9. 249. E F
Pompeius.
 Pompeius Cæsaris gener. to. 5. 23. M
 Magnus Pompeius. Eodem. 48. F
 Gneus Pompeius primũ Iudeos expugnauit. to. 5. 153. C D
 Pompeius ingressus Hierusalem, & tẽplum, Iudeos tributarios fecit. to. 5. 172. L
Pompilius.
 Pompilius. to. 5. 22. M
Pomum.
 Poma immatura, super paleã maturefcunt. to. 5. 198. C
 De pomis Sodomorum, quæ maturata dum premuntur uel mordentur, in fumum ac fauillam corio fatifcente uanescunt. Ibidem, M
 Pomorum custodia quid significet. to. 8. 192. A B
 Quare Christus poma quærebat in arbore in qua nulla esse sciebat. to. 10. 164. D
 Christus quærens poma in arbore, & non inueniens, maledixit arbori. Ibidem, D
Pomona.
 Pomona dea. to. 5. 38. A
Pondus.
 Pondera minorã maioribus cedunt. to. 1. 135. A
 Pondus. to. 3. 123. A
 Pondera & mensura. to. 4. 142. H
 Pondera corporum, sunt quasi amores eorum. to. 5. 98. G

Pondus animæ, est amor bonus uel malus. Ibidem.
 Pondera gemina sunt: & quid sit pondus. to. 8. 33. M
Pontifex.
 Catalogus summorum pontificum, usque ad tempora Augustini. to. 2. 155. C
 Quæ apud pontifices cum Christo acta. to. 4. 111. E
 Pontificem unum constituerat dominus populo suo, ambitio autem plures. to. 9. 79. F G
 Pontifices plures, inter Iudeos, cõtã præceptum dei. Ibidem.
Populus.
 Populus modestus, & grauis, commendatur. to. 1. 141. F G
 Et de populo dissoluto & nequam. Ibid.
 Regimen populi. to. 3. 237. K
 Recensio populi. to. 3. 166. L
 Populus quid est secundum Scipionem, & Ciceronem. to. 5. 17. I. & 183. E F
 Populum, uel rem publicam, non fuisse cœtum Romanorum ostendit. Eodem. 183. E F & sequentibus.
 Populi definitio secundum Augustinum. to. 5. 17. I. & 183. E F. & 184. M. & seq.
 De populi dei diuersis ætatibus. Eodem. 143. H. & seq.
 Licet alius populus dei non fuerit, quã in daicus, nihilominus fideles fuerunt alibi de alia gente. to. 5. 173. G H
 Qualem populum suum uelit esse deus. to. 9. 193. L. & fo. seq. A. & seq.
 Inter populum cœli & populum terræ medi us pendeat Apollolus. to. 9. 254. E F
 Populus, & turba, quid differant. to. 10. 24. H
 Populus quem non cognoui, seruisit mihi: exponitur. Eodem. 164. B
Populonia.
 Populonia dea. to. 5. 53. I
Porci.
 De porcis præcipitatis. to. 4. 97. M
 Porci, contemptores ueritatis dicuntur. to. 4. 277. G
 Porcus inter animalia immunda, quia non ruminat. to. 6. 51. H I
 Et quos adumbret. Ibidem, I
 Porcus significatione immundus. to. 8. 355. I
 Porcina, pro immundicia ponitur. Eodem. 19. C.
Porphyrius.
 Porphyrii duo. to. 1. 12. F
 Porphyrii error. Eodem. 2. C
 Porphyrius Paulum procacem ait, ob Petri reprehensionem. to. 2. 10. M. & fo. seq. H
 Porphyrius Sicalus negat Christum uiam salutis, gratiam, & ueritatem. to. 2. 40. K & sequent.
 Porphyrius philosophus. to. 5. 61. F. & seq. & fo. 83. B C. & I. & sequen.
 Porphyrii error circa passionem deorum. to. 5. 83. M. & seq.
 Porphyrius uidetur aliqua de trinitate sensisse. Eodem. 87. H. & seq.
 Porphyrius correxit Platonem de transcõporatione animarum, licet errauerit. to. 5. 90. A. & seq.
 Porphyrius, per oracula deorum, cõtetur deum nostrum. to. 5. 183. K. & seq.
 Porphyrius

Porphyrius quomodo dicat Christum bonum, sed non deum, & Christianos errare. to. 5. 184. A. & sequen.
 Porphyrius, & alij similes ei, debuerit retrahi à sacrificiis deorum, dicentes deum Hebræorum summum esse, qui in lege prohibuit sacrificia fieri, nisi sibi soli. Ibidem. H I.
 De Porphyrio & Platone, quomodo dicunt duo, ex quibus resurrectio potest elici. to. 5. 216. F. & seq.
 Porphyrius dixit, omne corpus esse fugiendum. to. 10. 199. L
 Porphyrius debuit credere mundum perituum. to. 5. 194. B. & seq.
Porfenna.
 Porfenna rex. to. 5. 46. E
Porta.
 Porta mortis, & portã Sion, quæ sint. to. 8. 14. G.
 Duodecim portæ Hierusalem, quæ sint. Eodem. 209. D.
 In porta prædicare, quid sit. to. 8. 324. B
 Porta dei, est confessio. Eodem. 244. H I
 De angustia regni portæ: Sermo. to. 10. 28. C. & sequentibus.
 Porta clauia. to. 10. 125. B
 Quomodo intelligatur, Porta hæc quam uides non aperitur, & homo nõ transit per eam. to. 10. 130. H I
 Duæ sunt portæ, scilicet paradisi, & Ecclesiæ. to. 10. 196. I.
Portare.
 Non portant inuicem onera sua, nisi qui habeat charitatem. to. 8. 328. G H
Portentum.
 Portentum unde dicatur. to. 5. 200. E & I.
 Portenta non sunt contra naturam. Ibidem.
Porticus.
 Porticus quinque, legem signant. to. 8. 167. E. & 201. G. & 254. C. to. 9. 32. L
Portio.
 Portio uiuorum, deus est, unde semper uiuant. to. 8. 297. I
Positio.
 Positio differentie. to. 1. 65. E
Possibile, Possè.
 Possibilia deo multa, quorum exempla defunt. to. 3. 181. K L. & 189. D
 Possibilitas naturalis, iuxta Pelagium. to. 7. 161. H.
 Possibilitas nostra ex deo. to. 7. 167. I
 Omnia quæ possumus, in domino possumus, non à nobis. to. 10. 14. A
 Vide infra, Potentia, Potestas.
Possidere.
 Possessiones episcoporum, & clericorum. to. 1. In Possidonio.
 Possessiones Ecclesiasticæ. Ibidem.
 Possessiones habere licet Christianis. to. 1. 173. G H.
 Possessio nostra, deus. to. 4. 253. D
 Nemo possidet deum, nisi qui possidetur à deo. to. 4. 253. D
 Possessio quomodo permittitur, & uetita. to. 6. 44. F. & seq.
 Possidet, & possidetur à nobis deus, & totum, propter nos. to. 8. 43. G. & fo. 57. H & 60. L M.
 Ille possidet quæcunque habet, qui est dominus rerum suarum: qui cupiditate tenetur, possessus est, non possessor. Eo-

IN DIVVM AVGVSTINVM.

dem. 97. H.
 Verè omnia possident, qui creatori omnium adherent. to. 8. 100. K L
 Dei sunt quæ possides, dei sunt quæ nõ possides. to. 8. 104. B
 Aliud est possidere dei, aliud possidere hominis. Ibidem. C
 Res aliena possidentur, cum superflua possidentur. to. 8. 332. E F
 Quomodo Ecclesia sit possessio dei. Ibidem.
 A possessione rei priuatae cur abstinere debeamus, aut ab amore, si non possumus à possessione. Ibidem. H
 In re quam quisque priuatus possidet, necesse est ut superbus sit. Ibidem. I
 Possessio dei eris, ut colaris ab eo: & ipse erit possessio tua, ut colas eum. to. 8. 367. C
 Possessio terrarum, iure humano est introducta. to. 9. 14. A
 De uerbis ex actis Apostolorum, Nemo quicquam ex eo quod possidebat suum proprium esse dicebat: Sermo. to. 10. 83. G
 Possessio terrana, & exercitatio est humanitatis, & supplicium cupiditatis. to. 10. 107. E.
 De possessionibus presbyterorum regularium. to. 10. 315. G H
 Possidere terram, est esse mitem, & inherere deo. to. 10. 322. I
 Qui uult possidere terram, uideat ne possideatur à terra. Ibidem.
Possidonium.
 Possidonium Episcopus Calamensis, vitam Augustini descripsit. to. 1. In Possidonio.
Possidius.
 Possidius quomodo casus à Donatistis. to. 7. 59. A B.
Posteriores.
 Posteriores dei. to. 3. 63. B. & fo. 158. A. to. 4. 233. G & L. to. 8. 310. G. & seq. & 345. H I
Possulare.
 Christus postulat pro nobis, secundum humanitatem. to. 8. 4. A
Potentia.
 Potentia naturalis. to. 1. 66. H
 In potentia non collocanda felicitas. to. 10. 193. F.
 Potentia sequi debet iustitiam. to. 3. 94. K
 Potentia dei, & diaboli.
 Potentia dei non minuitur eo, quia aliqua non possit. to. 5. 43. K
 Possit deus facere multa noua incomprehensibili sua scientia, si uellet: nec tamen ea improuila haberet, sed æterna præscientia contineret. Eodem. 105. E F
 Potentia Christi maximè apparuit in Lazari resuscitatione. to. 8. 147. K
 Potentiam & iustitiam dei usque in altissima annuciare, quid sit. Ibidem. 168. H
 Per potentiam damnandorum, quandoque exercet disciplinã liberandorum. to. 8. 176. F G.
 Potentiam angelorum omnis homo desiderat, sed iustitiam angelorum nõ amat. Eodem fo. 234. M. & seq.
 Si potentia dei operatoria rebus subtrahatur, intereunt. to. 8. 299. B
 Quanto Christus erat potentior, tanto maluit esse patientior. to. 9. 117. A
 Omnipotentia dei in quo consistat. to. 10. 187. G.
 Potentia diaboli, qua persequitur bonos,

uultus est Ecclesiæ dei. to. 5. 87. A
 Quos per patientiam vincat diabolus, & à quibus vincatur, & per quid vincatur. Ibidem A. & sequentibus.
 Potentia peccandi quomodo remouetur à deo. to. 5. 216. C
Potentes.
 Potentes seculi multa coguntur facere quæ deo displicent. to. 2. 69. B
 Potentatus nostri, qui sint. to. 8. 22. F
 Potentum ruina quotidiana crebescunt, & cadentibus illis sæpe questu sunt, quos nemo questuisset, nisi ad talia refugia cõfugissent. Eodem. 91. K L
 Opus est potentem esse, sed in bonitate, nõ in malitia. Eodem. 109. I
 Potens non est, nisi iustitia. to. 8. 137. E
 Si potens est qui mundo imperat, quã beatius est qui deum portat? to. 10. 126. A
Potestas.
 In potestate hominis est mutare in melius uoluntatem, sed potestas à deo datur. to. 1. 8. A. circa finem.
 In potestate nostra quomodo simus, & quomodo non. to. 1. 10. B C
 Ad impossibilia incitare, nihil prodest. to. 2. 177. D E.
 Potestas nocendi. to. 3. 239. H. to. 4. 148. L. to. 8. 263. F.
 Potestas omnis, & boni, & mali, à deo. to. 4. 148. L. to. 6. 121. D. to. 8. 47. L
 Potestatem quandã egenam quomodo cõtēntentur dæmones, priuati luce diuina. to. 5. 92. A.
 Potestas permittit dæmonibus, qua tyrannos concitauerunt, multum contulit Ecclesiæ, ut martyrum numerus impleretur. to. 5. 87. K
 Potestatem nocendi non dat deus deluper, sed permittit. to. 8. 31. B. & fo. 33. D. & sequentibus.
 Deus dedit hominibus potestatem per spiritum suum, in membra sua. to. 9. 258. M
 Data est hominibus potestas super omnia alia creata. to. 9. 243. I K. & fo. seq. E
 Quatenus potestati ordinate obtemperandum. to. 10. 6. B
 Per potestates quomodo consulat hominibus deus. to. 10. 6. H
 Et ibi pulchra similitudo, de pædagogico & pueris luto ludentibus.
 Homo unde habeat potestatem. to. 10. 84. L
Potestas dei, & diaboli.
 Potestas tenebrarum, quid sit: & quomodo quis ab illa eruatur, & transferatur in regnum charitatis. to. 2. 99. D
 Potestas dei, & humana. to. 3. 237. L
 Non sic potestatem dei timeas, ut de misericordia desperes. to. 8. 138. A
 Potestas iniqua sub potestate dei est. Ibidem.
 Qui dat tantam potestatem, de potestate habet æquitatem. Ibidem. B
 Quæ deus non potest. to. 10. 188. H
Potestas humana.
 Potestati quatenus subiecti Christiani. to. 1. 166. L. to. 4. 286. L M.
 Terror temporalium potestatum. to. 2. 37. A.
 Potestas regalis, & tormenta regalia, ad quid sint instituta. to. 2. 51. E. & seq.
 Potestas secularis, ad quid ordinata sit. to. 2. 132. H. & sequent.
 Potestas

INDEX

casu. tomo.5.4.EF
 Prædicatorum contentioforū genera duo. tomo.7.45.CD.
 Prædicatoris officium. Ibidem.H
 Prædicator iniquus, nihil sibi prodest, sed audientibus. to.3.21.F. to.4.278.H. to.7.9.D E.& fo.52.I.& 74.D. tomo.8.67.M.& sequen.
 Prædicatores, etiam mali, audiendi sunt. Ibidem, vnde cuncteque.
 Prædicatores duplices. to.7.90.G
 Quod dicitur, attende: non à quo dicatur. to.8.67.M. & seq.
 Prædicator qui dicitur esse, & non auditor, alteri prodest, sibi nocet. Eodem.98.A B
 Prædicatores peccatores deus prohibet. to mo.8.104.FG.
 Quod bona quæ per ipsum prædicantur, proicit post se. Ibidem.M.& seq.
 Prædicator malus, operatur aliquando aliquid boni, etsi non factis suis, saltem verbis dei. to.8.110.E
 Prædicator quicquid boni dicit, & veri dei est quod dicit, & de deo dicit: si forsitan aliquid aliud dicit quod dicere non debuit, homo dixit, & sub deo dixit. Eodem.119.L M.& seq.
 Quantumcunque existant excellentes prædicatores veritatis, & per miracula fortes, mortuos in corde sine gratia dei suscitare non possunt. to.8.211.K L
 Prædicator fidelis, pellicanus est in solitudine, nicticorax in parietinis, passer in tecto. Eodem.248.C
 Prædicatorum tria sunt genera. Ibidem.
 Prædicatores verbi, dicti boues triturantes. to.8.261.E F.to.9.20.L
 Bonus odor Christi. to.9.80.B C
 Coeli. tomo.8.257.H
 Firmamentum. Ibidem.
 Oves in medio luporum. Ibidem.K L
 Nubes dei. to.1.51.A. & fo.60.CD.
 & 95.B.
 Montes dei. tomo.8.58.H I.& fo.92.L & 259.IK.
 Flumina. to.4.302.C. in fine.
 Abyssus. to.8.83.F G
 Medici. Ibidem.211.K L
 Prædicator humiliari potest ab eis qui veritati contradicunt: non ipsa veritas quæ credit & loquitur. to.8.285.L
 Contra prædicatores timidos. Ibidem.I
 Prædicator fidelis, nec antequam credat, loquitur: nec cum crediderit, tacet. Ibidem.
 Prædicatores, quomodo debeant ascendere & descendere. to.8.308.E F
 Prædicatores loquuntur foris, dominus intus ædificat. Eodem.322.G H
 Prædicator tādū dicitur bonus, donec obiurgat vitia. Eodem.326.M. & seq.
 Et si malus est qui tibi loquitur, non tamen malus est quem loquitur sermonem. Ibidem.327.A B
 Si facit quod prædicat, & tu non facis, in ignem tu, in regnū ille: si non facit quod tibi dicit, & pariter facit mala quæ facis, & dicit bona quæ non facis, pariter in igne fornax ardebit. Ibidem.B C
 Prædicator quando faciat locum domino, & quando ipse sit locus domino. to.8.332.F
 Prædicatores veritatis ridentur. Eodem, fo.342.G.

Prædicatores deum deprecantur, vt eorum pedes lauentur. to.9.86.F G
 Prædicatores studeant implere quæ prædicant. Eodem.14.4.E F
 Cauendum est à vanis prædicatoribus. tomo.9.104.B C.
 Prædicator, legatus pauperum ad auditores. to.10.4.L M
 Ad concionatorem erigenda aures, ad deū meus. to.10.9.H
 Verbi prædicator dicitur, qui Euangelium prædicat, & non verborum. to.10.11.C
 Prædicator aures omnium pulsat, sed conscientias quorūdam conuenit. to.10.16.L
 Prædicatoris officium, iubente & terrente deo, corrumpere peccantes. to.10.17.B C
 Prædicatores, & prælati nostri, non spernendi. to.10.23.I K
 Prædicatores in locum apostolorum à deo vocati. Ibidem.
 Prædicator vnde gaudere debeat. to.10.23.K
 Et eius solatia in periculis quæ. Ibidem.
 Prædicatoris est erogare verbum dei: domini vero est illud in corde viuificare, & hominem conuertere. to.10.39.F
 De malis prædicatoribus, & pastoribus: & quod audiendi. to.10.41.G H.
 Et de Cathedra Moyfi. Ibidem.H & K
 Prædicatores, serui conducentes operarios. tomo.10.49.D.
 Prædicator aliquando non docet, sed commemorat. to.10.55.M
 Prædicatores qui decepti deceptoriam docuerunt, quomodo populo vnitatem, rescipientes, persuadere debeant. tomo.10.82.F.
 Intelligenda verba prædicatoris, vt credantur: credenda verba dei, vt intelligantur. Eodem.85.E F
 Prædicatoris, siue Episcopi, officium quomodo dulce, & onerosum. to.10.104.C D
 Prædicatoris est loqui in templo, populi autem tacere & audire. to.10.114.I
 Prædicatores debent annuntiare dura: & quare. to.10.159.K & seq.
 Opus prædicatoris in quo consistat. tomo.10.209.I K.
 Discretio prædicatorum. to.10.275.F
 Prædicator verbi dei qualis esse debeat. vide, Doctor, & Catechismus.
 Prægnantes.
 Prægnantis anima quid fortū possit ex affectione varia subinducere. to.5.107.B C
 Prægnantes animæ. to.8.79.A B.& 235.G
 Prægnantes qui. to.10.20.K.& seq.
 Væ prægnantibus, & nutriētibus, & c. quomodo intelligendum. Eodem.21.A
 Prælati.
 Prælatorum ac præpositorum, autoritas, & officium to.1.191.K. to.2.65.M
 Prælati sine auiditate suscipi debent, & sine desidia respici. to.2.77.E F
 Prælati vitii in subditos funditur per exemplum. to.2.186.L & seq.
 Prælatorum munus. to.3.237.K
 Prælati habent exemplum à Romanis, multipliciter. to.5.3.F. & seq.
 Prælati debent ignoscere aliquando misericorditer. Ibidem.
 Prælati, licet peccet non reprehendendo, tamē dissimulare licet eis i casu. to.5.4.B C

Prælati ideo præficiuntur, vt reprehensionem peccatorum non parcant: quod etiam debent facere. Ibidem.F
 Prælati qualis, vel rex debeat esse, in vita, & in modo regendi. to.5.48.D. & seq.
 Ad prælationem promouet Ecclesia pro meritis dignos, non ex genere sanguinis, sed secundum ordinem Melchisedech. tomo.5.193.D E.
 Prælati cur debeat corrigere delinquentes. Eodem.182.G H
 In prælatione non est amandus honor, sed opus quod per eundem honorem & potentiam fit. to.5.183.B C
 Prælati debent intendere, & ocio vitæ contemplatiuæ propter veritatem, & exercitio actiuæ propter charitatem. Ibidem.C
 Prælatio indecenter appetitur. Ibidem.
 De prælati Ecclesiæ, quibus datum est iudicium in ligando & soluendo. tomo.5.189.D.
 Prælati multi ligantur affectu, non cupiditate: volare non possunt propter officium splendendum, non propter paruum meritum. to.8.115.L M
 De prælatorum periculis. Eodem.272.M
 Prælatorum Ecclesiæ tentatio. Ibidem.
 Si malus prælatus de ore errante rationem mala reddit: quid reddet hæreticus, qui ouem in errorem impulit? to.9.232.B C
 Prælati & subiecti, differentia, & æqualitas. to.9.229.M. & sequentibus.
 Vide, Præpositi, Principes.
 Prælium.
 Prælium bonum. to.3.236.I
 Prælia vincuntur, vel perduntur, diuina prouidentia. tomo.5.154.D.
 Vide, Pugna.
 Præmia.
 Præmia, & supplicia, manent animas. tomo.1.139.L. & fo. seq. A.
 Præmium virtutis deus. Ibidem.
 Præmia diuersa post hæc vitam. to.1.166.D tomo.3.238.G.
 Præmia iustorum. to.3.235.I. to.4.256.I
 Præmium, & finis beatorum, erit deus. to.5.217.K.
 Præmium virtutis, erit ipse qui virtutem dedit. Ibidem.
 Præmium dei, ipse deus. to.8.175.C
 Præmio dominus quare nos inuitet. to.10.3.D
 Præmium quod maneat bonos & reprobos. to.10.94.D E
 Exhortatio ad præmium æternum. tomo.10.272.F G. & seq.
 Prænestis.
 Prænestis mons. to.5.23.H
 Præposita, Præpositi.
 Præposita. to.2.106.K
 Præpositos mutare sine causa, non est laudabile. to.2.105.H
 Præpositi quales esse debeant. to.2.106.K. to.4.255.B C.
 Præpositi mali, audiendi. tomo.2.355.D & 157.D E.
 Præpositi ferendi. to.3.235.M
 Præpositorum custodia, quando vitilis. Ibidem.
 Præpositorum negligentia, quid pariat. tomo.4.83.C.
 Præpositi sunt per quos nunc Ecclesia gubernatur. tomo.5.189.C D
 Præpositi mali sua quærentes. to.9.73.L M
 In congrega-

IN DIUVM AVGVSTINVM.

In congregatione Christianorum, præpositi plebis eminentius sedcant. to.10.242.H
 Præputium.
 Præputium quomodo bonum, & malum. tomo.7.239.F
 Præsens.
 Præsentia à præsto nominatur. to.2.109.G H
 Præsentior nobis est deus, quod eum purius amamus. tomo.2.49.G
 In præsentia dei, quomodo etiam sint quæ futura sunt. tomo.8.105.C D
 Sic præsens est deus vbique, vt vbique fit totus. tomo.8.243.D E
 Præscientia.
 Præscientia dei falli non potest. to.2.62.L & sequentibus.
 Vtrum præscientiam sui casus habuerit diabolus. tomo.2.14.F. & sequentibus.
 Præscientia dei. to.3.43.H. & 133.I. & 236.A. & 241.K. tomo.9.169.D E
 Præscientia dei, de malis. tomo.3.149.H
 Præscientia quid. tomo.4.350.B C
 Præscientia, & scientia dei quomodo accipiendæ. Ibidem.D E
 Præscientia dei non est iniusta. tomo.4.146.I K
 Præscientiam futurorum qui tollit, vt Cicero. minus est tolerabilis, quam qui ponit fatum esse vim positionis syderum. tomo.5.42.L
 Præscientiam dei Cicero negauit. Ibidem. & sequentibus.
 Præscientia dei fit cum libero arbitrio. Ibidem.
 Præscientiam dei & voluntatem confitemur, sicut verum & summum deum. Ibidem.M
 Qui præsciuit rerum causas, voluntates nostras ignorare non potuit. tomo.5.43.A
 Quantum deus præsciuit leges valere, tantum valent & orationes nostræ. Ibidem.B
 Non ideo peccat homo, quia deus præsciuit illum peccaturum, sed deus præsciuit illum peccaturum, si peccat. Ibidem.
 Præsciens futuros malos creat deus, vt ostendere possit quid mereatur eorum culpa, & quid sua donec gratia. tomo.5.95.M & sequen. & 123.B. & sequentibus.
 Præscientia æterna contineret deus, si quæ noua faceret, vel facere vellet. tomo.5.105.G H
 Præscientiam vel quod præsciuit deus, non mutat, sed dicitur mutare statuta, iuxta quod naturalium rerum ordo gestabat. Eodem.118.I
 Nec præsciendo deus quemquæ peccare cõpellit, nec eum aliquid futurorum latet. Ibidem.123.C
 De præscientia dei certa, & fixa scientia. tomo.5.132.B
 Pro præscito, si cognosceretur, non oraret Ecclesia, sicut nec pro diabolo. tomo.5.203.K. & sequentibus.
 Præscire aliquando accipitur in bona parte. tomo.5.204.D E
 Quod deus præsciuit peccatores, etiam in vteris matrum. tomo.8.124.H
 Deus quomodo præscientia sua facit, quæ futura iam fecit. Eodem.271.G H
 Præscientia dei non est causa peccatorum. tomo.9.83.D
 Præscientia dei, neminem cogit ad peccan-

dum. tomo.9.178.I K
 Præsumptio.
 Præsumptio, vitium intolerabile. to.3.59.G
 Præsumptio spiritus. tomo.4.263.D
 Præsumptio de misericordia dei, & iustitia propria. tomo.8.34.H. & sequentibus.
 Præsumptio humani generis, in duobus esse solet. tomo.8.98.G H
 De nulla re est præsumendum, nec de ipsa nostra iustitia. tomo.8.128.G H
 Præsumptio tua sit deus. tomo.8.205.D
 Præsumptio quantum malum. to.10.46.E
 Præsumptionis malum. tomo.10.33.I
 Præsumere de deo, & de homine, quid distent. tomo.10.108.A
 Nemo, præsumptione superbi spiritus, non sibi à deo datum munus pontificatus, inuadat. tomo.10.176.M
 Nemo de suis viribus periculose præsumat. tomo.10.251.B
 Præstigia.
 Præstigia quædam fiunt à dæmonibus, ad decipiendum. tomo.5.162.G. & sequen.
 Præterita.
 Præteritum pro futuro, in prophetis. tomo.8.85.L. & sequenti. & 259.C
 Præterita per futurum dici, non facile occurrunt. tomo.8.259.D E
 Præuaricatio, Præuaricator.
 Præuaricatio hominis. tomo.3.fo. vlti. A
 Præuaricatio prima per serpentem cæpit. tomo.4.203.H
 Præuaricatores æstimari omnes peccatores terræ: exponitur. tomo.5.140.L M
 Præuaricatores legis, qui. tomo.8.245.L
 Præuaricatio non est, vbi non est lex. Eodem.254.D E
 Qui dicantur præuaricatores. Ibidem.
 Præuaricatores quomodo in Græco dicantur. tomo.8.303.A
 Quomodo præuaricatores sint omnes peccatores terræ, cum vbi non est lex, non sit præuaricatio. Ibidem.
 Quomodo Psalmista non sit contra Apostolum in hac sententia. Ibidem.C D
 Qui sint præuaricatores terræ. Ibidem.F G
 Quod ad illam præuaricationem etiam paruuli deputentur, propter originalis peccati vincula, in similitudine præuaricationis Adæ. Ibidem.H I
 Tanto manifestior est præuaricatio, & peccati minor excusatio, quanto legis maior cognitio. Ibidem.
 Præcatio, Præces.
 Præcatio. tomo.3.236.K. & 238.L. & 241.L
 Præces sacerdotum. tomo.3.46.A
 Præcatio ad deum, secundum omnes psalmos totius Psalterij. tomo.9.260.A B & sequentibus. copiose.
 Deus humanarum precum benignus est & iustus auditor. tomo.10.158.I
 Homo cœlestij ignarus, docetur quid præcari debeat. to.10.191.C D. & 196.A B & sequentibus.
 Præcium.
 Præcium quid. tomo.10.31.K
 Præcium verbi dei nullum est. Ibidem.
 Præcium, quo comparatur verbum dei, quod. tomo.10.31.K L
 Præcium æternæ vitæ, quod. tomo.10.53.L
 Præcio sanguinis emitur mundus. tomo.10.186.M

Præcium sanguinis à Iudæorum gazophylatio separatur. Ibidem.
 Iudæi ad requiem peregrinorum, saluatoris deputant præcium. tomo.10.189.I K
 Regni cœlorum præcium. tomo.10.97.D
 Præcio dominici sanguinis ager singuli comparatur. tomo.10.192.C
 Præcium saluatoris non peccatoribus sumptum præbet, sed peregrinis requiem. tomo.10.192.B C
 Præmia.
 Præmia dea. tomo.5.52.L. & sequentibus.
 Præbyteri.
 Ad presbyterij gradum raptus Augustinus tomo.1. in Possidonio.
 Præbyteri ministerium verbi ab episcopis accipiunt. Ibidem.
 Præbyterorum laus. tomo.1.172.M
 Præbyteri inferiores episcopis, tempore Augustini. tomo.2.18.D
 Præbyter nomen ætatis. tomo.4.23.D E
 Præbyteri cuiusdam admirabile exemplū. tomo.5.122.E. & sequentibus.
 Ad presbyteros suos, malam vitam eorum reprehendentis, Aug. Sermo. to.10.295.E
 Vide, Sacerdotes.
 Præssura.
 Præssura maiores, vnde generi humano. tomo.10.94.D
 Præmias.
 Præmias. tomo.5.2.F. & sequen. & 21.D
 Præipus.
 Præipus, fecunditatis deus. tomo.4.88.L
 tomo.5.34.G. & 40.B. & 52.L. & sequen.
 Præmias.
 Præmiam an mali teneant in Ecclesia. tomo.7.94.K L
 Præmiam perdidit Esau, propter lenticulæ concupiscentiam. Ibidem.L
 Præmianus.
 Præmianus causa. tomo.2.143.L M
 Contra Præmianum Maximianus ordinatur episcopus. tomo.6.7.A
 De Præmiano episcopo Carthaginensi, & de examinatione causæ ipsius in concilio. tomo.8.64.D. & sequentibus.
 Quod cum omnibus sibi adhaerentibus excommunicatur. Eodem.65.C
 Præmiani & Cæciliani causæ discussæ. tomo.10.82.C D. & sequentibus.
 Præmitia.
 Præmitia singulariter. tomo.3.28.I K
 Præmitia, & primogenita, differunt. tomo.4.56.F
 Præmitia hominis. tomo.4.134.K
 Præmitia, Primogenita.
 Primogenitus, & vnigenitus, est Christus. tomo.3.32.K. tomo.4.61.L. & 285.H
 tomo.6.31.C
 Primogenita quæ dicantur. tomo.4.61.K
 Primogenita & præmitia, quomodo distent. tomo.4.56.F
 Primigenia nature. tomo.5.177.I. & sequen. & 178.G H
 Primogenita nostra quæ sint. to.8.338.K L
 Occidere primogenita, magna poena est. Ibidem.L M
 Primogenita occidere ab homine, vique ad pecus quid sit. Ibidem.M. & sequentibus.
 Primogenita cordis nostri, fides est. to.9.249.B C. tomo.10.176.C
 Primogenita

INDEX

Primogenita Aegyptiorum. tomo. 10. 171. F & sequentibus.
 Aegyptus primogenitis percussit, quae in daemorum percussit primogenita. tomo. 10. 172. I
 Christus est primogenitus ex multis fratribus. tomo. 10. 208. M
Principatus, Principes.
 Christus principatum super humerum eius habuit, quando crucem portauit. tomo. 10. 162. A
 Principes, & potestates, dicti daemones. tomo. 2. 69. K
 Principes & potestates huius seculi. tomo. 4. 209. I
 Principum arbitria, pro legibus. t. 5. 32. D E
 Princeps, gloria alendus. Eodem. 43. E
 Principum leges, pro & contra veritatem. tomo. 7. 59. I
 Principes populorum, sunt principes gentium, congregati cum deo Abraham. tomo. 8. 94. L
 Principes dicti sunt angeli. tomo. 8. 287. L
 Mundi princeps, quomodo dicitur diabolus. tomo. 9. 95. L M. & 103. A
 Principem mundi eiici foras, quid sit. tomo. 9. 129. K
 Quomodo princeps tenebrarum, foras missus. tomo. 10. 50. H
 Qui sint principes & rectores mundi. tomo. 10. 148. B
 Vide, Reges, Praelati, Praepositi, Dux.
Principium.
 In principio creauit, & caetera. varie intellectum. tomo. 1. 48. B
 Exponitur. tomo. 5. 99. E
 Principiare. tomo. 1. 70. G
 In duobus non esse principium & finem. tomo. 1. 73. F G
 Principium. tomo. 3. 114. D
 Principij vocabulum, quomodo de deo predicetur. tomo. 3. 73. L
 Principium quid. tomo. 4. 197. C D
 Principium omnium non potest esse nisi unum. tomo. 5. 100. I. & sequentibus.
 Principia duo posuerunt, Marcitae, & Heraclionitae. tomo. 6. 4. D
 Cerdoniani. Ibidem. F
 Marcionitae. Ibidem. F. In fine.
 Manichaei. tomo. 6. 5. E. & 27. E
 Principia tria quidam docuerunt. to. 6. 4. F
 In principio, id est, in patre. tomo. 6. 161. K L
Principium in diuinis.
 In principio, id est, in filio. tomo. 1. 50. A & 180. I. 103. 108. B. & 113. L. 10. 4. 228. F
 Principia duo vel tria, non dicimus esse in diuinis. tomo. 5. 87. I
 Quomodo per principium conuenienter intelligatur filius ipse, in quo deus coelum & terram, id est, spiritalem & corporalem naturam fecit. tomo. 5. 99. E F
 Principium unum pater, filius, & spiritus sanctus. tomo. 6. 161. G H. tomo. 8. 279. M
 tomo. 9. 64. C D. & sequen. copiose.
 Quando principium cum deo, vel quod principium, vel quomodo cum illo principium quandoquidem & ipse est principium. tomo. 8. 279. F
 Tecum principium in die virtutis tuae, quid sit. Ibidem. K L
 Cum sit principium pater, de quo & filius, & filius principium, non tamen duo, sed unum principium. Ibidem. M. & sequenti.

Qui in principio erat, intra se concludit omne principium. tomo. 10. 125. B
Prisca, siue Priscilla.
 Priscilla, & Maximilla, prophetissae Montani. tomo. 3. 174. K. tomo. 6. 4. H. in fine.
 Priscilliani, alias Priscillianistae.
 Priscillianista Manichaeorum simillimi. tomo. 2. 21. H. & 81. E F
 Priscillianistarum error, de mendacio. tomo. 1. 14. G. to. 4. 7. M. & sequen. & 11. A
 Priscillianistae mendacio qui. to. 4. 7. M
 Priscillianistam tolerabilius mentiri, quam catholicum. tomo. 4. 9. D
 Cum Priscillianistis & mendaciorum patronis, quomodo disputandum. to. 4. 11. A.
 Priscillianistae, a Priscilliano appellati, Gnostici sunt & Manichaei. to. 6. 7. B
 Priscillianistarum dogma, iura, peritura, secretum prodere noli. Ibidem. B C
 Mundum a maligno principe conditum. tomo. 6. 6. B C
 Fatum syderum admittunt. Ibidem. Carnes abominantur. Ibidem.
 Priscillianistarum diuortia. tomo. 6. 6. B C
 Carnem a malignis angelis conditam. Ibidem.
 Scripturam in suos sensus allegorizant. Ibidem. C D
 De Christo Sabellianos sequuntur. Ibidem.
 Contra Priscillianistas & Origenistas. tomo. 6. 138. M. & sequenti. Retractionum. tomo. 1. 13. F
 Priscillianus Sabellianum antiquum dogma restituit. tomo. 6. 140. B
Pruiatio.
 Pruiatio cognoscitur per habitum. tomo. 5. 98. D
 Pruiatio quid. tomo. 1. 67. M. to. 6. 120. E F
Pruiilegium.
 Iudicio legum ab obtenta dignitate desinitur, qui pruiilegio sibi concessio abutitur. tomo. 10. 250. A
Pruius.
 Modi prioris. tomo. 1. 49. D. & 68. A B
Proba.
 Probae viduae scribit Augustinus. tomo. 2. episto. 121.
Probare.
 Probabile Academicorum. to. 1. 97. D. & L
 Probabile quid sit. Ibidem. 98. A. & sequenti.
 Facere quod videtur probabile citra assensum, nefarium est. tomo. 1. 102. E
 Probabile quomodo inductum ab Academicis. Ibidem. M
 Probationis effectus fructum suum habet. tomo. 3. 118. H
 Qui non probatur, non proficit. Eod. 163. H
Problema.
 Problemata Graecae, quae propositiones appellantur, quae sunt habentes aliquid quod disputatione soluendum sit. tomo. 8. 186. C
 Expositio problematis Sapsonis, de leone. tomo. 10. 181. F G
Procas.
 Procas rex. tomo. 5. 164. D
Procella.
 Praemunitio aduersus procellas. tomo. 3. 238. A B
Processio.
 Processio & natiuitas, quid differant. to. 4.

229. B. tomo. 6. 158. K
 Processio spiritus sancti a patre & filio. tomo. 3. 107. F
 Processionem, & generationem, distinguere difficultimum est. Ibidem. M
 Processio & natiuitas in diuinis, longe difficultis est intellectu. tomo. 9. 106. A
 Vide, Christi natiuitas, & Natiuitas.
Proclianita.
 Proclianitae haeretici, Seleucianorum sectatores, addiderunt in super Christum non in carne venisse. tomo. 6. 6. 1. in fine.
Prodesse.
 Non eadem omnibus profunt. to. 7. 47. B C
 Nulli prodesse, impium est, & crudele. tomo. 8. 243. K
Prodigia.
 Prodigiola mortis cupiditas. tomo. 2. 44. G
 Vide, Mors, Occidere.
 Interficere, Circuncelliones.
 Prodigia varia, & stupenda. tomo. 5. 30. E
 Prodigiolum quodammodo fuit formatio mulieris de viro. Eodem. 107. H I
 Prodigia non dicerentur, si visitato naturae curriculo gignerentur: quae tamen sub diuina providentia non frustra gignuntur. Ibidem. H
 Prodigia dicuntur quasi procul dicant. tomo. 5. 200. I
 Prodigia dicuntur quod aliquid portendant. tomo. 8. 93. D
 Prodigia quae dicantur. Ibidem. & 165. K
 tomo. 9. 32. B
 Prodigiolum, quasi porrodisium. to. 9. 32. B
Prodigus.
 Quid prodigus figurauerit. tomo. 9. 216. F & sequentibus.
 De filio prodigo, Sermo. tomo. 10. 29. E F & sequentibus.
 Conuersio filij prodigi. tomo. 10. 290. H I
Proditio.
 Proditionis consideratio. tomo. 4. 5. A B & sequentibus.
Proficere.
 Profectus. tomo. 3. 235. C
 Profectus noster per tentationem fit. tomo. 8. 134. B
 Proficere, & deficere, inter se contraria sunt vitatius tamen profectus in bono accipitur, quando non additur in quid proficiatur. Eodem. 300. B
 Cum coeperit homo cogitare proficere, incipit pati linguas aduersantium: & quicumque illas nondum passus est, non proficit. tomo. 8. 308. H
 Qui non proficit, non videt iniquitates. Eodem. 309. A B
 Omnis qui proficit, ascendit: sed si sic proficiat, ut non superbiat. tomo. 8. 315. B
 Proficiendum non standum, non retro eundem. tomo. 10. 74. I K
Professio.
 In omni professione non omnes inuentur probi, non omnes reprobi. tomo. 8. 60. F G. & 244. A. & sequentibus.
 Ad quancunque professionem te conuerteris, para te pati fictos. tomo. 8. 60. H
 In omni professione sunt probi & reprobi. tomo. 8. 244. F G
 Propter eos qui profitentur quod non sunt, non perit, fraternitas pia. Eodem. 334. M
 Sine gratia dei nemo potest tenere quod profitetur

IN DIVVM AVGVSTINVM.

profitetur, nec profiteri audebit. tomo. 8. 336. A
Profundum.
 Profunditas in scriptura, quid. tomo. 2. 118. G. 125. F
 Qui de profundo clamant, non penitus in profundo sunt, sed clamor ipse eos leuat & sunt alij profundus in profundo. tomo. 8. 75. H
 Profunditas iniquitatis. tomo. 8. 160. D
 Debet quisque videre in quo profundo sit, de quo clamat ad dominum. Eod. 328. A
 Profundum nobis vita est ista mortalis, & semper in profundo est, nisi homo liberetur & veniat ad eum qui super omnes abyssos sedet. Ibidem. B
 Valde in profundo sunt, qui nec clamant de profundo: & quale sit profundum ubi committitur deus. Ibidem.
Progenies.
 Progenies quomodo accipitur. tomo. 4. 32. L
 Progenies viperarum, qui. tomo. 4. 75. H
Prohibitio.
 Prohibitio auget desiderium operis illiciti quando iustitia non sic diligitur, ut peccandi cupiditas eius dilectione vincatur. tomo. 5. 108. L M
 Ex prohibitione auctum est desiderium, non extinctum. tomo. 10. 60. M
Prolepsis.
 Prolepsis, anticipatio. tomo. 3. 32. A. to. 4. 33. E. in fine. & 36. H. & 47. A
Proles.
 Non statim proles est illius, quod ab alio venit. tomo. 3. 89. H
Promissio.
 Promissionis filij commendantur, to. 2. 98. E F & sequentibus.
 Promitti bona, mala praedici. tomo. 2. 137. G
 Promissiones diuinae. tomo. 3. 47. C tomo. 9. 57. B
 Promissa dei. tomo. 3. 236. B. tomo. 9. 163. E F
 Promissiones duorum testamentorum diuersae. tomo. 4. 36. A B. & 56. G. tomo. 8. 54. L. & 175. I
 Promissiones Abraham factae, per Christi aduentum completae. tomo. 4. 167. E
 Promissiones quando ad Abraham factae fuerunt. tomo. 5. 138. F. & sequentibus.
 Promissio secunda Abraham quando facta fuerit. Ibidem. M. & sequen. Tertia. fo. 139. C. & sequenti. Quarta. Ibidem. H. & sequen. Quinta. fo. 140. F G. Sexta. Ibidem. 139. M. Septima. Ibidem. 140. E & sequentibus.
 De testificatione ad Abraham, qua eidem seni de sterili Sara filium sponndit, patremque eum gentium statuit, & promissi fides sacramento circuncisionis ob signatur. Ibidem. F. & sequentibus.
 Isaac, & patri, & matri fuit promissus, & ambo risere. tomo. 5. 141. K
 Promissio facta fuit Abraham principaliter de duobus. tomo. 5. 145. E
 Quo tempore sit impleta promissio dei de terra Chanaan, quam in possessionem etiam Israel carnalis accepit. Ibidem.
 Promissio diuina, quando fuerit facta Abraham, Isaac, & Iacob. tomo. 5. 255. B C
 Tempore regni David & Salomonis, promissio facta Abraham adimpleta est. to-

mo. 5. 145. F. & sequentibus.
 Promissio facta David, non fuit completa in Salomone. tomo. 5. 149. E F
 Quam diuersa acta sint in regno terrena Hierusalem, ab his quae promiserat deus ut intelligeretur promissionis veritas ad alterius regis & regni gloriae pertinere. Ibidem. H. & sequentibus.
 Promissiones temporales, mysticam significationem habent. tomo. 6. 65. L
 Promissionum dei chirographum. tomo. 8. 259. B. & sequenti. & 277. I
 Quod promissiones illae terrenae, in figura spiritaliter intelligantur. Eodem. 309. F
 Promissio dei non perit, si non sit qui custodierit testamentum eius. to. 8. 333. L M
 Promissiones vitae praesentis, & futurae. Eodem. 362. E F
 Quaedam promissit deus, & adhuc non dedit, sed creditur illi ex his quae dedit: pro quibus comprehendis etiam nobis chirographum scripturam sanctam reliquit. tomo. 8. 364. L
 Promissio dei, & mundi, sicut ming eorum, longe differunt. tomo. 9. 129. G
 Vana est mundi promissio. Ibidem.
 Indulgentiam peccatorum promissit deus, sed crastinum diem, qua poeniteas, non promissit. tomo. 10. 17. A B
 De omnibus rebus quae nobis in scripturis diuinis promissa sunt, vna tantum remansit. tomo. 10. 21. D
 Deus quid in se credentibus promiserit. tomo. 10. 42. C
 Promissa dei quae, & quod homo in hoc seculo constitutus ea capere nequit. tomo. 10. 53. H. & sequen. copiose.
 Indicibilia quae promissa nobis in vita aeterna praestabuntur. Ibidem. M
 Angelorum aequalitas nobis promissa. tomo. 10. 59. G
 Quomodo exigere possumus dominum deum, ut nobis reddat quod promissit. tomo. 10. 74. M
 Promissa mundi semper fallunt, dei autem promissa nunquam. tomo. 10. 82. H
 Promissio dei a quo pendet. tomo. 10. 99. C
 Quid nos deo demus, & quae ipse a nobis exigat, quaeque nobis promittat. tomo. 10. 107. A. & sequentibus.
 Saepius dominus maiora tribuit, quam promittit. tomo. 10. 177. F
 Promissa apostolorum nobis proficiunt, si opera eorum fecerimus. tomo. 10. 219. M
 Per ea quae quisque cognoscit praestita discat a deo sperare promissa. to. 10. 213. M
 Ut animus fiat capax ad intelligendum Christum, suspendit promissa, non abstulit. tomo. 10. 242. I
 Tene quod promissit deus, ut in nouissimis vita tua crescat. tomo. 10. 248. E
 Deus multa promissit, quae dedit. tomo. 10. 248. L M
 Implentur quotidie reliqua, quae promissa sunt. Ibidem. M. & sequentibus.
 In nostra potestate est promittere seruitium deo, non autem desistere. tomo. 10. 306. M
Pronunciatio.
 Pronunciatum, apud Ciceronem. to. 1. 124. K
 Pronunciatio efficacia in sacris literis. tomo. 2. 63. D
 Inuentio, & pronunciatio, in sacris literis. tomo. 3. 2. H I
 Propagatio.

Propagatio.
 Propagatio hominum non est talis qualis fuisset abique peccato: & esse non potest nisi deus interius operetur. *tom. 5. 215. D*
Prope.
 Deus quibus prope sit. *tom. 8. 42. I. K. & 78. B*
 Qui sint prope vel longè à deo. *tom. 4. 204. A*
 Nihil propius est animæ carne quam gestat. *tom. 8. 307. F. G*
 Vide infra, Propinquitas.
Prophanum.
 Prophanum, si quid bene dixerint, non aspernandum. *tom. 3. 8. C*
Propheta.
 Propheta, qui. *tom. 2. 60. E. & 62. D tom. 4. 30. D*
 Prophetæ videntes appellati. *tom. 2. 113. K*
 Prophetæ per Heliã signantur. *tom. 3. 7. M. tom. 6. 11. H. I*
 Prophetarum eloquentia. *tom. 3. 17. C. D & sequentibus.*
 Prophetia ad mentem pertinet. *tom. 3. 154. I. K*
 Prophetis credendum. *tom. 3. 238. E*
 Prophetarum prædicta. *tom. 4. 87. L. M*
 Addere prophetis. *tom. 4. 205. H. I*
 Prophetæ quasi præterita narrat, quæ sunt futura. *tom. 4. 270. D. E*
 Apostoli item. *tom. 2. 76. L*
 Prophetæ non dei. *tom. 4. 279. H*
 Prophetæ non omnes sua vaticinia intelligebant. *tom. 5. 62. I. & sequentibus.*
 Prophetis cur credendum. *tom. 5. 92. F*
 Prophetarum tempus, præcipue fuit à samuele vsque ad reditum Israeliticæ populi de Babylonia. *tom. 5. 145. B*
 Prophetæ quid dicantur. *ibidem. B. C*
 Prophetarum eloquia tripartita. *ibidem. H*
 Prophetis locutionibus manifestis, quomodo oportet tropicas admisceri. *tom. 5. 151. A. B*
 Prophetas quos habuerint Iudæi ex quo redierunt de Babylonia, post Malachiam, Aggæum, Zachariam, & Esdrã, *tom. 5. 153. C. D*
 Qui prophetauerint temporibus Ionathæ, Achaz, & Ezechie regum. *tom. 5. 166. K & sequentibus.*
 De temporibus prophetarum, quorum oracula habentur in libris: qui tunc de vocacione gentiũ multa cecinerunt, quãdo Romanorũ regnum cepit, Assyriorũque defecit. *ibidem.*
 Prophetæ minores, & maiores, cur sic dicantur. *tom. 5. 167. E*
 Prophetæ tres de minoribus, non inuenitur quo tempore prophetauerint. *Eodem. 168. B. C*
 Prophetæ præcesserunt omnes philosophos, & poetas. *ibidem. 170. E. & sequentibus.*
 Prophetæ veri fuerunt philosophi. *tom. 5. 171. F. G*
 Prophetas quando non habuerit gens Iudæorum. *tom. 5. 172. H. & sequentibus.*
 Prophetæ si prædicauerunt futura, multo magis scient sancti iam facta. *tom. 5. 193. G. & sequentibus.*
 Prophetas blasphemant Manichæi to. 6. cõtra Faustum, & aduersariũ legis & prophetarum, copiosè. *tom. 1. 10. G*

Item, *tom. 2. 70. L*
 Prophetas nihil de Christo prædixisse, Manichæi fingunt. *tom. 6. 55. I*
 Prophetarum testimonia de Christo. *ibidem. K. & sequen. copiosè.*
 Contra prophetarum & legis propugnatores. *tom. 6. 126. L. & sequentibus.*
 Prophetæ fuerunt etiam post Christi aduentum. *tom. 6. 134. L*
 Prophetæ non missi. *ibidem. 135. E. F*
 Prophetarum facta mystica. *tom. 6. 85. F*
 Prophetarũ interfectores, qui. *tom. 7. 21. D. E*
 Prophetæ, nubes. *tom. 8. 17. A. B*
 Non ideo fecit Christus aliqua, quia propheta prædixerunt: sed ideo propheta prædixerunt, quia ille facturus erat. *Eodem. 228. C*
 Propheta quando loquitur ex persona sua, ipse dominus loquitur per eum qui ei indicat veritatem quam loquitur. *tom. 8. 122. L*
 Prophetæ in occulto audierunt, quod in aperto prædicauerunt. *Eodem. 278. H. I*
 Prophetæ annũciabant Christũ pleni Christo, & illi eum venturum præcedebant quos præcedentes non deserbat. *tom. 8. 356. M*
 Propheta erat Christus. *tom. 9. 30. L*
 Propheta in patria sua honorè non habet. *ibidem. I. & sequentibus.*
 Prophetas quare deus præmiserit, qui de Christo testimonium darent. *tom. 9. 60. B*
 Propheta, malus esse potest. *tom. 9. 135. D*
 Prophetæ præcones Christi, Christus Iudex. *tom. 10. 112. A*
 Omnes prophetæ testimonium Christo venturo perhibuerunt. *tom. 10. 134. E. F*
 Agabus propheta prædixit Paulum cõprehendum Hierosolymis. *Eodem. 182. L*
 Prophetæ prædixerant Christum venturum iudicandum, & iudicaturum. *tom. 10. 243. A. B*
 Christus implens prophetas, in carnem se esse venturum per eos prædixit. *tom. 10. 182. I*
Prophecia.
 Prophecia. *tom. 3. 154. I. & 238. E*
 Prophecia in veteris testamenti historia. *tom. 4. 129. H*
 Propheciarum differentia. *tom. 4. 148. F. G*
 Prophecia bona, & mala. *tom. 4. 149. F. G*
 Prophecia etiam mali. *ibidem. L. & seq. tom. 8. 257. A. & sequenti. tom. 9. 79. G*
 Prophecia inter dona spiritus sancti. *tom. 4. 149. I*
 Quod facta in Ecclesia, videantur in scriptura prædicta: & futura fienda, sicut præcedentia credenda sint. *tom. 4. 223. I*
 Prophecia omnis clarior est luce. *tom. 5. 42. L*
 Propheciarum nondum finis. *Eodem. 63. A*
 Prophectico more, quomodo sermones tropici propriis admisceantur. *tom. 5. 122. L*
 Prophecia de Jacob, & Esau, quomodo impleta sit. *ibidem. 142. L. M*
 Prophecia ad Heli sacerdotem, quid significauit. *tom. 5. 147. D. & sequentibus.*
 Prophecia inuenitur virgo Maria, ante Ioannem baptistam. *tom. 5. 153. D*
 Propheciæ multæ fuerunt in vsum solius populi Israel, quæ non peruenierunt ad nos. *tom. 5. 166. L*
 Propheciauerunt Hieremias, & Sophonias, sub Iosia rege. *tom. 5. 169. B*

Propheciauerunt tres minores prophetae, scilicet Aggeus, Zacharias, & Malachias tempore captiuitatis Babylonicæ. *ibidem. G*
 Propheciarum omnium scripta, cur non inueniantur, dicit se nescire: aliquam tamè rationem assignat. *tom. 5. 190. H & sequentibus.*
 Propheciare mysterium Christi, etiam in aliis populis quàm Iudæorum, multi cõpuli sunt. *Eodem. 173. H*
 Prophecia diuersa sunt genera. *tom. 8. 3. C*
 In propheta bene miscentur præterita futuris. *Eodem. 4. K*
 Omnis propheta imaginem habet futurorum. *tom. 8. 333. A*
 Prophecia de Christo nunquam defuit, vsq; ad aduentum eius. *tom. 9. 18. H. I*
 Quæcunque Christus opere compleuit, prophetata de eo erant. *tom. 9. 126. F. G*
 Propheciarum veritas. *tom. 10. 28. A. & seq.*
 Ex his quæ antè prophetata, completa sunt, non dubitandum & ea quæ restant complenda. *ibidem.*
 Impleri quotidie, quæ de Christo & Ecclesia prophetata sunt. *tom. 10. 49. M*
 Prophecia omnis à deo est. *tom. 10. 125. G*
 Propheciæ impregnationem Mariæ designantes, exponit Iosepho archangelus Gabriel. *tom. 10. 131. D. E*
 In dubiis prophetarum, prouocandum est ad codices Iudæorum. *tom. 10. 137. D*
Propiciatorum, Propiciatio.
 Propiciatorij mysterium. *tom. 4. 36. I*
 Quæ sit propiciatio apud deum. *tom. 8. 328. E. F*
 Propiciari dicitur, cum deus propicius sit impietati. *tom. 8. 144. L*
 Propiciatio non fit nisi per aliquod sacrificium, & sacerdotem. *ibidem.*
 Propicius nõ dicitur deus, nisi cum veniam dat peccatis. *tom. 8. 241. K. L*
 Cui verè propicius est, non solum donat peccata, ne noceant ad futurum seculum sed etiã castigat, ne semper peccare delectet. *ibidem. L. M*
Propinquare.
 Propinquitas vera, quæ sit. *tom. 2. 29. F & sequentibus.*
 Propinquitas non sanguinis, sed rationis societatis pensanda est. *Eodem. 49. F. G*
 Nihil animæ sua carne propinquius est. *tom. 2. 122. I. & sequenti.*
 Propinquare deo, & ab illo recedere, quid sit. *tom. 8. 56. K. L*
 Ibi propinquitas, ubi consensus. *tom. 8. 327. G*
Propositum.
 Propositum differt ab electione. *tom. 4. 145. G. H*
 Secundum propositum, quid sit. *tom. 7. 192. I*
 Propositum dei, & hominum. *ibidem. K. L*
 Propositum hominis bonum, non sine miserante prius domino. *tom. 7. 198. H*
 Vide, Voluntas.
 Nulli licet dimittere propositum, licet dignitatem perdidit propositi. *tom. 10. 307. A*
 Malum est cadere à proposito, sed peius est simulare propositum. *Eodem. 314. I*
Proprietates.
 Proprietates denegat religiosis. *tom. 2. 105. K. & fo. sequen. D. E*
 De percipiè-

De percipienda verborum, & locutionum proprietate. *tom. 3. 7. E*
 Diuinæ proprietates. *tom. 9. 156. B & sequentibus.*
 Propria vix sine dolore relinquuntur. *tom. 10. 160. F*
Profelyti.
 Profelyti Iudæorum. *tom. 4. 19. E. & 295. K*
 in principio.
 Profelytus. *tom. 5. 173. H*
 Profelytus quomodo duplo filius gehennæ. *tom. 6. 43. B. & sequen. & 71. M*
 Profelyti qui dicantur. *tom. 6. 43. D. E. tom. 8. 199. B. & 368. C. D*
 Profelyti qui sunt. *tom. 8. 368. C. D*
Proserpina.
 Proserpina ab Orco raptã. *tom. 5. 59. M & sequentibus.*
 Proserpina, Libera dicta, Orca, & Tellus nutritrix. *tom. 5. 61. A. B*
Profopopeia.
 Profopopeia. *tom. 7. 4. G*
Prosperitas.
 Prosperitas huius seculi fluxa, & fragilis. *tom. 1. 93. F*
 Prosperitas rerum perditio. *ibidem.*
 Prosperitas in bono, & in malo. *tom. 3. 24. A. & D*
 Prospera, & aduersa, quomodo ferenda. *tom. 3. 236. C*
 Prospera multa nobis videntur, quæ aduersa sunt: & contra. *tom. 4. 285. F*
 Prosperitas auget luxuriã, & alia peccata: aduersitas vero tollit. *tom. 5. 9. I. & L*
 Prosperitas seculi deceptorã est, fluxa, caduca, & mortalis. *tom. 8. 82. C*
 Multi res aduersas timent, prosperas non timet, cum periculosior sit prospera animo, quàm aduersa corpori. *Eodem. 106. E*
 In prosperis non debere extollì, exemplo admonemur. *ibidem.*
 Prosperitas seculi, baculo arundineo cõparatur. *tom. 8. 200. D*
 Quicquid prosperum venit, magis metuedum est. *Eodem. 207. A. B*
 Prosperæ res quàm periculosa. *tom. 10. 111. F*
Prospericare.
 Quomodo prospiciat deus de cælo, vt videat, & cætera. *tom. 8. 112. A*
Prostituto.
 Prostitutio filiarum Locrensiũ, vt vinceant regiones, deuouetur Veneri. *tom. 5. 34. C*
Protasius.
 Genuasij & Protasij translatio mirabilis. *tom. 1. 35. K*
Protectio.
 Dominus quomodo protectio super manũ dextera tuã. *tom. 8. 310. K. L. & fo. sequenti. F*
 Protegi à templo dei, quid sit. *Eodem. 30. B*
 Semper protegi necesse est, & sine protectione dei nihil sumus. *tom. 8. 140. M*
 Protectus est Christus à multitudine malignantium protegente se deo, protegente carnem suam ipso filio, & hominem quem gerebat. *Eodem. 141. I. K*
 Non sic protegit deus, vt quasi subleuetur ab eo quem protegit: subleuat què protegit, non onerat. *tom. 8. 257. D*
Protestatio.
 Protestatio Augustini. *tom. 1. 189. K*

Proteus.
 De Proteo. *tom. 1. 99. L. & 110. L. to. 5. 83. L*
Prouerbiũ.
 Prouerbiũ liber, est Salomonis. *tom. 5. 152. D*
 Prouerbia vulgaria homines audiunt, & prouerbia dei dormitant in eis. *tom. 8. 318. B*
 Prouerbiũ, Malo quod tenco, quàm quod spero. *ibidem.*
Prouidentia.
 Prouidentia piorum in rebus externis. *tom. 3. 179. L. M*
 Prouidentia dei regna donantur. *tom. 5. 44. D. E. & 154. D*
 Prouidentia dei omnia fieri. *tom. 1. 93. D*
 Retractionum. *fo. 1. E. tom. 7. 273. F tom. 8. 377. H. I. & sequenti. copiosè.*
 Omnia diuina prouidentia regi. *tom. 1. 103. G tom. 3. 130. L. & 172. M*
 De prouidentia dei, & hominis libertate. *tom. 1. 150. E*
 Prouidentia dei, nec fato premitur, & cæt. *tom. 2. 98. B. C*
 Prouidentia diuinæ ratio non mutatur. *tom. 2. 4. L. M. & fo. sequen. D*
 Argumenta diuinæ prouidentia. *tom. 3. 130. M*
 Prouidentia piorum in rebus externis. *tom. 3. 179. L. M. & fo. sequen. B. tom. 4. 276. F*
 Prouidentia. *tom. 3. 236. A. & 239. D tom. 4. 125. A. tom. 5. 44. D*
 Prouidentia, quid Ciceroni. *tom. 4. 125. G*
 Prouidentia diuinæ attribubenda est afflictio, tam bonorum quàm malorum. *tom. 5. 2. D*
 Prouidentia diuina bona & mala præsentia facit communia bonis & malis, non autem futura. *Eodem. 3. L*
 Prouidentia creatoris mundi, alta est. *tom. 5. 9. B. C*
 Prouidentia diuinæ occulto iudicio vera religio defuit Romæ, quam debebat eligere. *Eodem. 20. F*
 Prouidentia, qualiter regna disponit. *tom. 5. 44. D. E*
 Prouidentia diuina regna constituuntur nõ fato, vt quidam dixerunt. *ibidem. 47. A. B*
 Prouidentia diuina finit agere causas secundas. *tom. 5. 62. I. K*
 Prouidentia dei occulta est. *Eodem. 63. G. H*
 Prouidentia diuina, quare maiora munera corporum dedit multis brutis, quàm nobis. *tom. 5. 70. D. E*
 Prouidentiam dei probat Plotinus, etiam ad hæc terrena, & ima pertingere. *tom. 5. 85. D. & F*
 Prouidentia dei ornauit temporum cursus, ad dandam legem. *ibidem. F*
 Prouidentia diuina admonet nos res nõ inuispenter vituperare, sed vtilitatem rerum diligenter inquirere. *tom. 5. 96. I*
 Ad prouidentiam dei spectat ordo creaturarum transeuntium. *Eodem. 101. F. G*
 Non facit peccatores, sed ordinat cum peccauerint. *tom. 8. 11. B*
 Ad prouidentia diuina omnia referuntur, quæ stulti quasi casu & temerè, & nulla diuina administratione fieri putant. *Eodem. 13. F*
 Nihil prouidentia geritur, si casibus aut

fortuna reguntur homines. *tom. 8. 43. H. I. & 60. I. K*
 Sunt qui deo non audent dare iniquitatem, sed auferunt ei prouidentiam: quia & cæt. *Eodem. 44. C. D*
 De his qui credunt prouidentiam dei non pertinere ad sanctos & fideles suos in terra, sed solum ad recipiendos in cœlum. *tom. 8. 79. M. & sequentibus.*
 Cur prouidentiam dei quidam negent. *Eodem. 143. F. G. & 174. B. & 178. K. L*
 Prouidentia dei negantes, aut quia malis fauet, & neminem curat, autoritate reprimuntur. *tom. 8. 174. D*
 Prouidentia dei qua creauit omnia, & mundum regit, etiam ad homines & iumenta, & minima quæque extenditur. *Eodem. 367. F. & sequentibus. & 377. I. K*
 Prouidentia dei in pulice & calice. *tom. 8. 377. I*
 Prouidentia dei in rebus. *tom. 9. 165. D tom. 10. 158. E*
 Prouidentia dei super homines. *tom. 10. 8. H*
 Vide, Deus, & Præscientia.
Prouincia.
 Prouinciæ Orientales quo tempore imperio adiunctæ sint. *tom. 5. 38. M*
Proximus.
 Proximus quis. *tom. 2. 49. G. tom. 3. 4. I & 25. L. tom. 4. 223. G*
 Proximi nobis angeli quoque. *tom. 3. 4. L*
 Proximus noster Christus. *ibidem.*
 Omnis homo, omni hominĩ proximus est: nec vlla est cogitanda longinquitas generis, ubi est natura communis. *tom. 8. 17. F. & 292. F. G*
 Proximum oportet omnem hominem intelligi. *tom. 8. 17. F. & fo. sequenti. F tom. 9. 197. H & sequenti. tom. 10. 155. F & 236. G*
 Proximus tibi est, cui facis misericordiam. *tom. 8. 99. G*
 Proximus tuus ille est, qui & cætera. *tom. 8. 27. B*
 Proximi Christi quomodo facti sint longinqui. *tom. 8. 70. D*
 Proximus noster, quis sit. *tom. 9. 160. F. G tom. 10. 155. F*
 Omnis Christianus rectè proximus dicitur. *tom. 10. 153. D*
 In vno homine malo, & proximum habes, & inimicum. *tom. 10. 210. L*
Proximi dilectio.
 Proximus quomodo diligendus. *tom. 2. 49. G. H. tom. 10. 92. D. & 112. M & sequentibus.*
 Ad proximi vtilitatem omnia referenda. *tom. 3. 12. K*
 Proximum consulere debemus. *tom. 5. 82. C*
 Proximi dilectio prior est ordine faciendũ, dei autem dilectio prior est ordine precipiendũ. *tom. 9. 33. H*
 Ascendit aliquem gradum qui proximum diligit, licet etiam oderit inimicum. *tom. 10. 155. E*
 Proximus qualiter audendus. *tom. 10. 175. F*
 In quo benefaciendum sit proximo. *tom. 10. 242. M*
Prudens.
 Prudens est qui sibi prospicit in futurum. *tom. 8. 99. C. D. & sequentibus.*
 Prudens dicitur est, porro videns. *tom. 8. 178. I y y Prudentes,*

INDEX

Prudentes, id est, superbi. tomo. 10. 7. K L & 148. E
Prudens in omnibus sibi sufficiens est, imprudens nunquam. tomo. 10. 280. C
Prudentia.
Prudentia, quid sit. tomo. 1. 14. 2. 1. tomo. 3. 193. H. tomo. 4. 125. G
Prudentiam docent scripturae. to. 1. 171. A
Prudentia ignava esse non potest, & cetera. tomo. 2. 24. A
Prudentiae imprudentia contrariatur. ibidem. A B
Prudentiae partes. tomo. 4. 125. G
Prudentia carnis & spiritus, id est, affectus. tomo. 4. 134. A. tomo. 10. 61. M. & sequens.
Prudentia discernit bona a malis. tomo. 5. 178. K
Prudentia carnis legi subiecta esse non potest, quomodo dicitur. tomo. 6. 37. E
Prudentia dicitur, quia dinoscimus inter bonum & malum. tomo. 8. 201. H I
Prudentia docet quid tenendum, & quid fugiendum. tomo. 10. 280. B
Prudentiae effectus. ibidem.
Prudens.
Prudens significat vitium, quo charitas proximi, utilitatis tenebris velut nocturno frigore, congelascit. tomo. 8. 189. H I
Per pruinam caeleste beneficium intelligitur. Eodem. 300. E
Psalliani.
Psalliani haeretici, qui Graece dicitur sunt Eucharitae, quod indefinenter orarent. tomo. 6. 6. F G
Psalterium.
Psalterium ex Graeco emendatum. tomo. 2. 137. E
Cur psalterium solum sonos de superioribus habere fertur inter organa musicorum. tomo. 8. 3. B. & 45. H. & 84. I K
Psalterium decachordum, dilectionem dei & proximi significat. Eodem. 4. 4. I. & fo. sequenti. K
Psalterium quomodo distinguitur a cithara, & cur semper legitur decem chordas habere. to. 8. 45. G. H. & 84. I. K. & 169. I & 195. I
Psalterij nomine, caro Christi figuratur. Eodem. 123. G
Psalterium meum, gaudium meum. tomo. 8. 344. B
Psalterium decem chordarum, quid sit. Eodem. 223. D. & 362. A. tomo. 9. 200. C D
Psalterium est quoddam organum cantilenae, inuentum ad cantandum. tomo. 8. 368. K
Psalterium Augustini, quod matri suae composuit. tomo. 9. 260. A. & sequentibus.
Psalterium per David a spiritali sancto conscriptum. tomo. 10. 107. L M
Psalmodum auctores.
Psalmodum auctores. tomo. 8. 3. C
Psalms contra partem Donati abecedarij. tomo. 7. 2. per totum. Retractionium. tomo. 1. 7. G H
In psalmos, qui ex Graecis & Latinis scripserint. tomo. 2. 112. I
In psalmos Augustiniana quaedam carpi posse. tomo. 2. 113. L
Psalmi non omnes a David editi sunt. tomo. 8. 3. C D
Asaph, Eman, Ethan, & Idithu edidere ali-

quos psalmos. Ibidem.
David solus novem psalmos ore proprio cecinit, reliqui ab illis quatuor principibus sunt dicti iuxta titulum inscriptionem. Ibidem.
Psalmi spiritu dei dictate, dicti & conscripti sunt. tomo. 8. 138. L
Psalmista infirmitatibus medetur animarum nostrarum. tomo. 10. 91. H I
Psalmi.
Psalmi sunt centum quinquaginta, quos omnes existimatur composuisse David. tomo. 5. 150. H. & sequentibus.
Psalmos in manus sumit Augustinus conuersus. tomo. 1. 34. M. & sequentibus.
Psalmodum liber quaecunque vitia sunt ex prophetis, ex historiis, ex lege, & ex prophetis, continet. tomo. 8. 2. K
Psalmodum liber quid contineat. to. 8. 2. L
Cur psalmorum nobis per modulos aptata sint carmina. Ibidem. M
Psalms. Ibidem. M. & sequentibus.
Psalmus est quod psallitur. tomo. 8. 5. L
Psalms est quod visibili psalterio canitur. tomo. 8. 152. C
Inter psalmum, & canticum, discrimen. Ibidem. C D. & 5. G
Psalmodum liber, & non canticum, quare dicatur. Ibidem. D
Quorundam psalmorum obscuritas in sensu latet, aliorum non latet, sed & cate. tomo. 8. 290. K
Psalms cantus est, non quilibet, sed ad psalterium. tomo. 8. 5. G. & 152. C. & 368. K
Vtrum omnium psalmorum quinque libri esse credendi sunt, vel vnus. Eodem. 269. D E. 381. C D
Psalmodum ordo, & tituli.
Psalmodum ordo magni sacramenti continet secretum, & cur omnes centum quinquaginta numerentur. tomo. 8. 380. L M & sequentibus.
Psalmodum mysteria in titulis. to. 8. 127. I
Cum omnes psalmi sint cantati, ideo varios titulos acceperunt, vt fastidium leuaretur. Eodem. 210. E
In psalmis titulorum varietas vnde fit. tomo. 8. 211. E F
Quod arcaea omnium titulorum, qui in psalmis sunt, & ordines eorundem psalmorum magna esse credere debeamus nec sicut volumus penetrare posse. Eodem. 269. E F
Cur quidam psalmi habeant titulos illorum qui ante vel post tempora David fuisse leguntur. tomo. 8. 143. L. & 164. H I. & 281. M
Vtrum omnes psalmi alleluatici, habeant in fine alleluia, & non omnes in capite. Eodem. 269. D E
Psalmi abecedarij. tomo. 8. 307. L M
Psalmus primus cur titulum non habeat neque numerum psalmorum. Eodem. 3. D
Qui psalmi exponantur de passione domini & resurrectione. tomo. 5. 151. I & sequentibus.
Psalmi poenitentiales. tomo. 1. in Possido.
Psalmi quarti, cum inuocarem, expositio. tomo. 1. 35. B. & sequentibus.
Psalmus. 4. 4. quomodo intelligatur de Christo. tomo. 5. 151. A. & sequens. to. 6. 16. B C
Cur psalmus quinquagesimus sit de poeni-

tentia, centesimus de misericordia & iudicio, centesimus quinquagesimus, de laude dei in sanctis. tomo. 8. 381. F
Psalmus. 63. exponitur in parte. to. 6. 16. D E
Psalmi. 69. prae notatio. Ibidem. F
In psalmo centesimo decimo octavo, singulis literis Hebraeis subditur octoni versus, donec eius prolixitas terminetur. tomo. 8. 300. I. & 307. L M
Psalmus. 143. expositus in parte. tomo. 10. 30. D E. & sequentibus.
Psalmodum vis.
Psalmodum vis & vilitas. tomo. 1. 34. M & sequenti. tomo. 8. 2. L M
Psalms communis quidam bonae doctrinae thesaurus est, apta singulis necessaria subministrans. tomo. 8. 2. L M
Psalms daemones fugat, angelos ad adiutorium inuitat. Ibidem. M
Psalms tranquillitas est animarum, significat pacis, perturbationes vel fluctus cogitationum cohibens. Ibidem.
Quid est quod in psalmis non dicitur. tomo. 8. 3. A
Accipere psalmum, & dare tympanum, quid sit. Eodem. 195. H
Psallere.
Psalmi cantati ad altare. tomo. 1. 10. L
Psalmi cantati apud orientes. tomo. 1. 36. M. tomo. 2. 46. B
Psalmi quomodo cantandi in Ecclesia. tomo. 1. 41. E. tomo. 2. 119. G
De eadem re, Athanasij sententia. tomo. 1. 41. E
Psalmi in solennitatibus sanctorum expositi. tomo. 2. 121. A
Psalmi cum opere. tomo. 3. 236. G
Psallere licet inter laborandum. to. 3. 178. I
Psallere ad gaudium pertinet. to. 8. 11. H. in fi.
Psalmorum voces nostrae sunt, & spiritus dei. Eodem. 30. C D
In psallendo est exultatio. to. 8. 34. F
Psalmus si orat, orate: si gemit, gemit: si gratulatur, gaudete: si sperat, sperate: si timet, timeat: omnia quae in eo scripta sunt, speculum nostrum sunt. Eodem. 39. B
Vocem Christi in omnibus psalmis, vel psallentem, vel gementem, vel laetantem in spe, familiarissimam habere debemus. tomo. 8. 84. B
Psallendum intelligenter. Eodem. 94. H
In omnibus psalmis sic audiamus voces capitae, vt audiamus & voces corporis. tomo. 8. 121. F. in fine. & 127. K. & 132. A
Psallere, est organum assumere, quod psalterium dicitur, & pulsus atque opere manuum vocibus concordare. Eodem. 146. M. & sequentibus.
Psallit nomini dei, qui operatur in gloria eius. tomo. 8. 152. G. & 223. B
Illi psallunt, qui cum hilaritate faciunt bene. Eodem. 223. D
In psalmis & multorum vox est, & vnus: & sic clamat vnus tanquam omnes, quia omnes in vno sunt. tomo. 8. 162. K L
Psalmodum cantilena veteres delectati. Eodem. 288. K
Psalmi olim cantati simul & interpretati. tomo. 8. 345. K
Psalmos multi sonant voce, & corde multum. Eodem. 309. H
Psallere in

psallere in tympano, & psalterio, quid sit. tomo. 8. 379. H
Vis psallere, non solum vox tua sonet laudes dei, sed opera tua concordent cum voce tua. Eodem. 368. K
Psallis deo, cum in negotio non cogitas fraudem. Ibidem. L
Tempore Augustini populus in Ecclesia cantabat psalmos. tomo. 10. 106. D
Qui cantat & operatur, psallit in psalterio & cythara. tomo. 10. 236. M
Pseudopropheta.
Pseudoprophetae taxantur. tomo. 3. 213. K & sequentibus.
Per pseudopphetam missum in stagnum ignis, dicitur Antichristum posse intelligi. tomo. 5. 190. E F
Pseudoprophetae sunt vel haeretici, vel ficti Christiani. tomo. 9. 149. I
Pseudopropheta quid. tomo. 10. 87. L
Pseudoprophetae.
Pseudoprophetae, quid. tomo. 4. 26. L
Ptolomaeus.
Ptolomaeus Aegypti rex. tomo. 5. 68. H I
Ptolomaei vocati sunt reges Aegypti, post mortem Alexandri magni. Eodem. 171. I
Ptolomaeus Philadelphus, captiuos Iudaeos permisit abire: scripturas sacras a pontifice Eleazaro postulauit. tomo. 5. 68. H I
Ptolomaeus haereticus, discipulus Valentini. tomo. 6. 4. D
Pubertas.
Pubertas sera. tomo. 5. 130. B C
Publica.
Publica delicta, publice sunt arguenda, & occulta secreta. tomo. 10. 16. I. & sequens.
Publicani.
Publicani qui dicantur. tomo. 10. 156. A
Publicola.
Publicola quae stiones, ad Augustinum. tomo. 2. 14. 4. I. & sequentibus.
Ad Publicolam Augustinus, praedictas quaestiones soluens. Ibidem. 145. C. & sequens.
Publius.
Publius Valerius. tomo. 5. 25. H
Pudenda.
Pudenda dicta sunt post peccatum, non ante. tomo. 5. 120. E. & 120. F G
In pudendum actu, quomodo omnes vererentur. tomo. 5. 120. K. & sequens.
Pudenda non essent membra illa, si rationi obedirent. Eodem. 121. M
Pudenda, vnde sic dicta. tomo. 7. 152. E F & 224. G
Pudenda cur primi parentes texerunt. tomo. 7. 173. H. & 188. I
Pudenda naturae nomine quare nuncupentur. tomo. 7. 175. I
Pudicitia.
Pudicitia custodienda. tomo. 1. 191. B C
Pudicitia eripi non potest animo iniurato. tomo. 1. 141. C. tomo. 2. 131. H. & 165. H I
Pudicitia. 3. 236. C. tomo. 4. 3. G. H. & sequens. & 7. B. & E
Pudicitia coniugalis, non est sine vitio. tomo. 2. 24. E
Impudicitiae crimen, quam magnum sit. tomo. 2. 65. A
Pudicitia, nec in corpore potest violari, cuius membra potuerunt superari. tomo. 2. 131. H

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Pudicitia violentia non violatur, si mente seruetur. Eodem. 165. H
Pudicitia mentis, fugatur impudicitia oculorum. tomo. 2. 106. B C
Pudicitia qualiter custodiatur. Ibidem. I
Pudicitiae causa num mentium. tomo. 4. 3. G. & sequens. & 7. D. & sequentibus.
Pudicitia est animi virtus, quae non tollitur corpore corrupto. tomo. 5. 6. I
Pudicitia coniugalis, donum dei. tomo. 7. 175. B C
Pudicitia non est nisi in plis. Ibidem. D
Pudicitia animi, virginitas corporis. tomo. 7. 225. I
Pudicitia vera non est in animo fornicante. Ibidem. L
Pudicitia est duplex, corporis, & animi. tomo. 9. 179. H
Impudico viro, an debeat mulier pudicitiam. tomo. 10. 120. D
Pudor.
Pudor vnde. tomo. 7. 175. F
Pudor in pudendis proprie. Ibidem. H
Vide, Castitas.
Mala quaedam portare non potest pudor humanus. tomo. 9. 103. K
In fronte pudoris sedes. tomo. 10. 63. M & sequentibus.
Pueri, Pueritia.
Pueritiae descriptio. tomo. 1. 16. F
Pueritiam quoque peccatis esse obnoxiam. tomo. 1. 17. K. & sequentibus.
Pueri, & horum educatio, munera dei. tomo. 1. 35. H. & M
Odium literarum in pueris, & amor lusus. tomo. 1. 16. G. & sequens. & fo. sequens. K
Pueri quomodo virgines deprecantur. Eodem. 16. G H
Modus exercendae iuuentutis scholasticae. tomo. 1. 17. G H
Discipulorum impudentia, & fraus in praecipros. Eodem. 24. K. & fo. sequens. H
Inter puerum, & iuuenem, quid distet. tomo. 2. 115. E
Puer seruus dicitur. tomo. 3. 24. E. & sequens.
Puerorum peccata. tomo. 3. 146. F
Puer egrotans. tomo. 3. 156. C
De pueris non baptizatis. tomo. 3. 199. D
Pueri mortui excitatio. tomo. 3. 167. C
Pueri tres in ignem coniecti, & liberati. tomo. 3. 169. D
Pueritia Christi. tomo. 4. 92. E
Pueris comparati. tomo. 4. 131. F
Pueri Helizeum deridentes, quid adumbrent. tomo. 8. 87. F. & sequens. & 93. K & sequentibus.
Pueri sunt, qui deposuerunt veterem hominem. Eodem. 282. K
Pueri facile intrant per angustam portam. Ibidem.
Pueri, quare a ploratu incipiunt. to. 10. 83. D
Quae pueritia imitanda proponatur. tomo. 8. 93. L. & 282. I K
Pueri dicunt amare quod insufurauerunt parentes. Ibidem. 343. H I
Puer ab vtero est in peccato, quod traxit, non quod commisit. tomo. 10. 149. F
Duo pueri Abraham, in pede montis manentes, sunt populus Iudaeorum. tomo. 10. 161. M. & 162. B
Puerperium.
Puerperium infirme. to. 4. 35. D. & sequens.

Pugio.
Plumbeus pugio. tomo. 7. 215. I
Pugnare.
Pugna contra vitia. tomo. 1. 42. G. & sequens. tomo. 3. 239. I
De pugna & bello vitiorum, & virtutum. tomo. 5. 202. E
Pugna boni & mali, in membris nostris. tomo. 7. 212. M
Aliud est non pugnare & esse in pace vera, aliud pugnare & vincere: aliud est pugnare & vinci, aliud nec pugnare, sed trahi. tomo. 8. 58. D
Pugillari, est pancratium facere. Eodem. 125. A
Proteruae, & mansuetudinis, pugna. tomo. 9. 225. H
Ad hoc Christus pugnare voluit, vt doceret quomodo vincamus. to. 9. 246. H
Pugna Christi cum mundo. to. 10. 21. H
Pugna intra nos ipsos. tomo. 10. 36. H I & sequens. copiose.
Quando pugna spiritus & carnis cessatura. Ibidem. L M
Pugnantium, in hoc seculo, vox. to. 10. 57. B
De pugna inter spiritum & carnem: Sermo. tomo. 10. 67. F. & sequens. & 69. E F
Nullus homo, in quo non pugnet caro & spiritus. tomo. 10. 67. I. & sequentibus.
Pugnare vsque ad sanguinem. to. 10. 75. K
De verbis Apostoli, Non sic pugno quasi aërem caedis: & de constituendis episcopis: Sermo. tomo. 10. 78. K & sequentibus.
Pugna in isto corpore. tomo. 10. 36. D
Fortius pugnat, qui contra se pugnat. tomo. 10. 125. M
Pugna est inuisibilis, aduersus inimicos inuisibiles. tomo. 10. 148. B C
Pugnare voce & lingua, quid. to. 10. 174. I
Pulchritudo.
Omnis pulchritudo ex deo est. to. 1. 22. F
Pulchrum amabile. Ibidem. K
De apto & pulchro. Ibidem. L
Pulchri, & apti, distantia. tomo. 2. 5. A B
Pulchritudo animi, est iustitia & virtus. tomo. 2. 78. K
Pulchritudo corporis. tomo. 2. 143. D tomo. 5. 213. H I
Pulchritudo. tomo. 3. 113. F
Pulchritudo vnueris, quomodo consistat in ordine creaturarum, & etiam malis aduersantibus bonis. tomo. 5. 92. F G
Pulcherrimus mundus clamat se factum a pulcherrimo deo. Ibidem. G
Pulchritudo corporis, quae est infimum bonum a deo factum, temporale & carnale, male amatur postposito infinito aeterno & sempiterno deo. tomo. 5. 130. K L
Omnis pulchritudo corporis, est partium congruentia. tomo. 5. 213. H I.
De pulchritudine varia homini accommodata invita ista. Eodem. 215. B & sequens.
Pulchritudine sola inuicem perfruemur in vita aeterna, sine vlla libidine. Ibidem. I K
De pulchritudine corporis humani in mutua correspondione membrorum, vbi nihil est vilitatis causa creatum, quod notetiam habeat decoris locum. Ibidem. & 317. I K
Pulchritudo interior nostri corporis, & alicui rerum, nunc latens est, sed apertissima est in gloria

INDEX

In gloria succedent mentes nostrae ad deum laudandum tantum artificem. to. mo. 5. 317. I K
Pulchritudo vniuersitatis nulla ex parte violatur, dum sua cuique tribuuntur. to. mo. 8. 11. F G
Omnia pulchra sunt sapientia, quae oculis placent. Eodem. 46. A
Christus pulcher in caelo, pulcher in terra, pulcher in vtero, pulcher in flagellis, & caetera. Eodem. 87. L M
Summa & vera pulchritudo, iustitia est. Ibidem. M
Pulchritudinis interiora, quae sint. to. mo. 8. 91. B
Pulchritudo agrif, quomodo cum domino. Eodem. 104. D
Qui amat pulchritudinem, eligat confessionem. to. mo. 8. 234. M. & sequentibus.
Deus pulcher nos deformes amauit, vt nos redderet pulchros. to. mo. 9. 244. A
Pulchra amantur, etiam si sint inuisibilia. to. mo. 10. 76. A
Pulchra est casta iuuenum pudicitia, & deo amabilis. to. mo. 10. 250. K
Fides respicit pulchritudinem interiorem, & non exteriorem. to. mo. 10. 324. E
Pulices.
In pulice & calice prouidentia dei. to. mo. 8. 377. I K
Pulices, & muscas, cur fecerit deus. to. mo. 9. 3. I
Pullus.
Pullus asinae, gentes. to. mo. 6. 60. C
Pulli Christi. to. mo. 10. 109. L
Pulmo.
De pulmone confuncto antro pectoris, ad vocem formandam. to. mo. 5. 122. C D
Pulmo quid sit, & quae eius operatio. to. mo. 8. 253. I
In pulmone, solet notari superbia, & quomodo curatur. Eodem. 107. F
Pulsare.
Pulsate. to. mo. 4. 277. M
Pulsanti, sed non sero, aperitur. to. 10. 23. G
Hortatur nos dominus, ne deficiamus pulsando, petendo, orando, vsque ad similitudinem improbitatis. to. mo. 10. 25. L
Deus non repellit pulsantes, sed culpam potius negligentes. to. mo. 10. 212. C
Pulsus.
Per puluerem impij intelliguntur. to. mo. 2. 123. D
Pulsus mortis, quid sit. to. mo. 2. 123. C D
Pulsus homini faciendo materies fuit. to. mo. 5. 108. F G
Pulueris Sio misereri, quid sit. to. 8. 249. A B
Pulsus significat iniquos. Eodem. 3. G H & 55. B
Punctum.
Punctum quid mathematicis. to. mo. 1. 132. M
Puncti excellentia. Ibidem. & sequentibus.
Punica.
Punica lingua affinis Hebraeae. to. mo. 7. 35. F
Vide, Lingua.
Punire.
Punit neminem deus propter opera mala, quae facturus esset. to. mo. 2. 98. H I
Quod non punit innocentes. to. 2. 21. L
Cum impunita deus peccata dimittit, tunc infestius punit. to. mo. 2. 5. M. & sequenti.

Impunitatis malum. to. mo. 3. 236. A. & I
Punitio diuina. Eodem. 236. B
Peccatum quare puniatur, & quare non. to. mo. 5. 3. M. & sequentibus.
Puniuntur hic boni, cum malis. Eod. 4. B C
Puniebat virgines vestales adulterantes viuae poena defossionis. to. mo. 5. 22. C
Non puniebantur antiquitus a Roma. foeminae, propter adulterium, poena mortis, sed alia. Ibidem.
Puniuntur defectus voluntarij, non necessarii. to. mo. 5. 102. E
Cum punit deus, vt iudex punit eos qui legem praeterunt. to. mo. 8. 7. C D
Non potest esse vt non puniatur peccatum: puniatur ergo a te, aut a deo. Eodem. 89. I. & 129. F
Punire peccatorem, iustum est: non punire, misericordia. to. mo. 8. 140. B
Ille iustus est punitor, qui non habet quod in illo puniatur. Eodem. 106. L
Si puniret deus peccatores, non inueniret cofessores. to. mo. 8. 254. G H. Vide, Poena.
Pupilla.
Pupillae oculi vis. to. mo. 1. 133. G
Pupilli.
Papilli, & viduae, quomodo accipiuntur in scripturis. to. mo. 4. 301. D
Pupilli qui dicantur. to. mo. 8. 368. D E
Pupillus quis. to. mo. 10. 184. H
Purgatio.
Larualis purgatio. to. mo. 2. 2. H
Purgatio vera per Christum. to. 3. 69. F
Purificationes humanae perniciose. to. mo. 3. 70. E. Vide, Ignis.
Quomodo purgant hominis spiritum, qui immundum habent proprium. to. 5. 89. B
Purgatorium.
Purgatorium ignis post hanc vitam. to. mo. 1. 188. C. to. mo. 3. 40. F. & K. to. mo. 4. 153. E in fine. & 252. C. to. mo. 5. 88. A. & 202. F to. mo. 7. 303. H I. to. mo. 10. 98. M. & seq.
Purgatorij locus probatur. to. mo. 2. 180. E & sequenti. & 181. B. & I
Purgatorium in quo differat ab inferno. to. mo. 2. 181. C
Vtrum omnibus in purgatorio existentibus sint aequales poena. Ibidem. C
Defuncti in purgatorij tormentis, continuo expetunt a nobis auxilium. to. mo. 10. 301. B C
Purificatio.
Purificationes humanae perniciose. to. mo. 3. 70. E
De purificatione. to. mo. 4. 94. G
Purificationes veterum quid signarint. to. mo. 6. 174. C D
Purificationem Paganij etiam diis suis tribuunt. to. mo. 7. 51. I. & sequentibus. Vide, Mundus, siue munditia.
In festo purificationis virginis, sermo. to. mo. 10. 262. E
Pustula.
Pustulam habens, desiderat vt cito spondylum faciat. to. mo. 10. 95. F
Puteus.
Puteus surationis. to. mo. 5. 143. C. & F
Puteus quid mystice signet. to. mo. 4. 131. M & sequentibus.
Puteus quem vidit Agar electa cum filio. to. mo. 3. 162. F

Puteus interitus, quis sit. to. mo. 8. 118. A B
Putei nomine profunditas iniquitatis humanae significatur. Eodem. 160. D E
Puteus quando vrgeat super peccatores os suum. to. mo. 8. 359. F
Quid aperire puteum abyssi. to. mo. 9. 144. F. & sequentibus.
Neque vrgeat super me puteus os suum: exponitur. to. mo. 10. 98. M
Inferni puteus. Ibidem.
Christus ex itinere fatigatus, sedebat super puteum Ioseph. to. mo. 10. 174. B
Putredo.
Putredoponitur p mortalitate. to. 2. 116. G
Pygmaei.
Pygmaei. to. mo. 5. 135. K. & fo. sequenti. B
Pyrenaei.
Pyrenaei montes. to. mo. 5. 27. B C
Pyrrhus.
Pyrrhus Priamum occidit. to. mo. 5. 2. G
Pyrrhus. to. mo. 5. 24. A
Pyrrhus Romanos vincit, & se ab eis victis asserit. Eodem. 26. B C
Pyrrhus Epirotarum rex. to. mo. 5. 46. G H
Pythagoras.
Pythagoras nimium laudatus. to. mo. 1. 111. L M. Retractationum. 2. A
Pythagorae peregrinatio pro philosophia. Eodem. 102. I
Pythagoras immortalē esse animum credit. Ibidem. & to. 2. 3. I
Pythagoras quomodo philosophi nomē maluit. to. mo. 3. 96. H
Contra Pythagorae metempsychosin. to. mo. 3. 91. I K
Pythagoras ipse nihil scripsit. to. 4. 86. F
Pythagoras fuit hydromanticus, & necromanticus. to. mo. 5. 63. F
Pythagoras fuit author philosophorum in Italia, a quo fuit philosophorum nomen exortum: & quo tempore fuerit. to. mo. 5. 64. F G. & 65. G
Pythagoras Samius. to. mo. 5. 64. F G & 166. A
Pythagoras non audiendus, sed Christus. to. mo. 8. 261. A. & 354. G
Pythonissa.
Pythonissa quam Saul consuluit. to. mo. 3. 8. K. to. mo. 4. 150. K L. & sequenti. & 154. H. & sequentibus.
Et de puella habente spiritum Pythonis in Actis Apostolicis. to. mo. 3. 8. K
Quadragesimarius.
Quadragesimarius, numerus poenitentiae. to. mo. 4. 28. M
Quadragesimarius numerus in quadam perfectione sacratu. to. mo. 9. 33. A
Salutaris & mysticus est quadragesimarius numerus. to. mo. 10. 160. M. & sequenti.
Per quatuor terrae angulos multiplicatus decalogus, constituitur numerus quadragesimarius. to. mo. 10. 207. A
Quadragesima.
Quadragesima, numerus laboris & afflictionis. to. mo. 2. 118. L. to. mo. 4. 91. L
Quadragesima plaga. to. mo. 4. 63. F
Quadragesima & sex anni in nomine Adam inuenti, si Graece scribatur. to. 9. 21. F
Quadragesima dies ante pascha, significat tepus misericordiae nostrae. to. 10. 204. I. & 205. E
Quadragesima

Quadragesima dies quibus filij Israel steterunt contra Philistaeos, signant quatuor fines orbis. to. 10. 225. I.
Quadragesima.
Quadragesimae obseruatio. to. mo. 2. 118. L. to. 6. 102. L M.
Quadragesimae ieiuniorum ratio. to. mo. 4. 28. M. & fo. 91. L.
Quadragesimae mysterium. to. 4. 140. C
Quadragesima ante & post pascha, quid significet. to. 8. 281. C D
Dies quadragesimae quid commentent. to. mo. 10. 114. B C.
Quadragesima est prouisio animae pro totius anni cibariis. to. 10. 154. A
Dies quadragesimae, vitam praesentem significat, sicut pascha futuram. Ibidem. C
Quadragesima est tempus messis animae. to. mo. 10. 154. D.
Qui non congregat in horrea spiritalia animae tempore quadragesimae, famem & sitim patietur aeternam. Ibidem.
Caro per famem & inopiam tenuis ac sicca est, sic anima verbo dei in quadragesima non pasta. Ibidem.
Opera quadragesimae frequentanda. to. mo. 10. 154. E.
Non ieiunare in quadragesima, peccatum est. to. 10. 157. M
In quadragesima sanctificanda sunt corda ad dignae pascha celebrandam. to. 10. 158. H
A carnibus in quadragesima abstinendum. Ibidem. L.
Dominica prima in quadragesima: Sermones tres. Ibidem. K. & seq.
Quadragesima congruens est tempus ad adorandum, & ad satisfaciendum. to. mo. 10. 160. M.
Quadragesima ordinata est ad purganda peccata mundi, sicut diluuium ad purgandum mundum. Ibidem.
Totam quadragesimam non obseruare, sacrilegium est: partem autem violare, peccatum est. to. 10. 165. L
Superfluum prandij quadragesimalis, pauperibus est erogandum. to. 10. 166. I
Quare quadragesima instituta sit. to. mo. 10. 207. A.
Multis quadragesima est potius voluptatis nouae, quam humiliationis obseruatio. Ibidem. I
Quadrans, Quadrum.
Quadrans nouissimus. to. 4. 265. K
Quadrum quocunqve verteris stat, non cadit, sic debet esse Christianus. to. 8. 209. C
Qualitas.
De qualitate. to. 1. 66. F G
Species qualitatis. Ibidem.
Qualitates recipiunt contrarietatem. Ibidem. M.
Qualitates quae non suscipiunt contrarietatem. Ibidem. 67. A B
Qualitates non suscipiunt magis & minus. Ibidem. A B.
Qualitatum differentiae. to. 7. 243. B C
Qualitas, & quantitas, in quo differant. to. mo. 2. 57. A.
Qualitates corporum sine corporibus esse non possunt. to. mo. 2. 57. G
Quando, & aliquando.
Quando & aliquando aduerbia sunt temporum. to. mo. 8. 280. D E

Quantum, Quantitas.
Quanto nihil est contrarium. to. 1. 65. F
Quantum habes, tantus eris. to. 9. 198. I
De quantitate. to. 1. 65. B C
Quasi.
Quasi, non semper ad similitudinem ponitur. to. 8. 320. I K
Si quasi non adderetur, totum verum esset. Ibidem. 100. I
Quatuor, Quaternarius, Quatriduum.
Quatuor euangelistae, quatuor animalia in Apocalypsi. to. 4. 86. B. to. mo. 9. 60. M. Vide, Numerus.
Quatuor illa germina, quatuor designant aetates. to. 10. 177. H
Quaternarius numeri cofecriatio. to. 10. 118. E
Quatriduum mortis Lazari, quid significet. to. 9. 78. E F
Querere.
Quaerendi modus est. to. 1. 154. K
De quaerendo deo. to. 3. 235. D
Requiri se voluit Christus, & quare. to. mo. 4. 207. A B.
Quaerite. to. 4. 277. M
Quaerere accipitur pro acquirere, & quomodo deus dicitur nos quaerere. to. mo. 5. 148. D E.
Quaerere, non est scire. to. 6. 33. D
Noli aliquid a domino extra illum quaerere. to. mo. 8. 52. B C
Persecutores non quaerunt animam, nisi vt perdant. Eodem. 54. H
Illum quere, qui deesse nullo potest. Ibi. I K
Anima Christi, vel cuiuslibet, duobus modis quaeritur: scilicet ad imitandum, & ad perdendum. to. mo. 8. 70. F. & 78. F & fo. 163. A. & 356. I M.
Quod difficillius quaeritur, solet dulcius inueniri. to. 8. 258. K L
Deus sine fine est quaerendus, quia sine fine est amandus. to. 8. 267. E F
Aliud est quaerere deum, aliud quaerere hominem. to. 8. 163. I
Quaere eum qui prior quaesuit te: & sequere vocem pastoris tui, non alieni. Ibid. K
Quaerunt impij deum, vt eo inueto non sint impij. to. 8. 289. C
Quomodo dicantur quaerere sapientiam, qui oderunt sapientiam. Ibidem. B
Deus non quaerit ab aueris, sed ipse vocat auerfos, vt impleat conuersos. to. mo. 8. 47. B C.
Quaeritur Christus a diuersis, diuersis rationibus. to. 9. 47. I K
Deus in comprehensione ita latebat in carne, vt lateris facibus & armis quaereretur occidendus a tenebris. to. 9. 114. A
Deus non oculo, sed corde quaerendus est. to. mo. 9. 135. H.
Quisquis quaerit, facile inuenit. to. 9. 163. A
Quaerit a nobis Christus ex eo quod dedit nobis. to. 10. 35. G H
Castus deus quaerendus, & quomodo castus quaeratur. to. 10. 42. B
Magi quaerebant vt inuenirent, Herodes quaerebat vt perderet. to. 10. 137. L
Quare Christus poma quaerebat in arbore, in qua nulla esse sciebat. to. 10. 164. D
Iacob quaerens vxorem in longinqua regione, Christum designabat. to. 10. 166. I
Christus vltro se offert non quaerenti. to. mo. 10. 174. C.

Qui male dominum quaerunt, infeliciter cadunt. to. mo. 10. 189. F G
Maria Magdalene quaerens Christum inter defunctos, arguitur. to. 10. 195. F
Beatus qui ita quaerit Christum, vt credat eum in paradiso constitutum. Ibidem. G
Deus non quaerit nisi dare. to. 10. 212. C D
Qui deum, dum inueniri potest, non quaesierit, in aeternum inuenire non poterit. to. mo. 10. 236. L.
Qui modo deum quaerere negligunt, ab illo in fine respiciuntur. to. 10. 251. H
Non quaeratur in via, quod seruatur in patria. to. 10. 277. G
De modo quaerendi Christum in Epiphania. to. mo. 10. 300. C.
Quare quaerendus est Christus. Ibidem. D E
Vbi. Ibidem. E
Et quando. Ibidem. F
Iudaorum & Paganorum, in quaerendo deo, differentia. to. 10. 300. F G
Quaestiones.
Quaestiones humanae plus fiunt, quam capiunt. to. 1. 46. A. & seq.
Quaestiones vanae taxatae. to. mo. 1. 110. L M. & fo. 187. C D.
Quaestiones rationales fiunt quatuor modis. to. 1. 69. F G
De quatuor quaestionibus legalibus. Ibidem. G H.
Quaestio quibus articulis nascatur. Ibid. H
Arduas quaestiones ne attingant non instructi disciplinis. to. 1. 111. A
Quaestiones obscurissimae, & tamen diuinae. Ibidem. B C.
De deo creatore citra periculum vix disputari potest, secus de creaturis. to. 1. 155. I K
Tria genera quaestionum, apud oratores. Eodem. 38. K.
De ciuilibus quaestionibus. to. 1. 68. L
A quaestionibus contentiosis abstinendum. to. mo. 2. 15. C.
Quaestiones sex, contra Paganos, expositae. to. mo. 2. 40. D E. & seq.
De curiosis quaestionibus. to. 2. 52. I K
Ad quaestiones IX. Paulini. to. 2. 61. E. & seq.
Quaestiones VI. Honorato expositae. to. mo. 2. episto. 120. Retract. to. 1. 12. L
Quaestio curiosa. to. 3. 33. E
Quaestiones inutiles vitandae. to. 3. 118. C
Quaestiuiculae de Trinitate. to. 3. 233. D. & sequentibus.
Quaestionum in vetus instrumentum, libri VII. to. 4. 19. K. & sequenti.
Quaestionum Euangeliorum, libri I. to. mo. 4. 75. E F. & sequenti.
Quaestionum Euangeliorum secundum Matthaeum, libri. to. 4. 83. D
De diuersis quaestionibus octoginta tribus. to. 4. 123. M. & seq. Retract. to. 1. 8. L M
Quaestiones XXI. to. 4. 141. A. & seq.
De diuersis quaestionibus, ad Simplicianum. to. 4. 143. E. per totum.
De octo Dulcissimi quaestionibus. to. 4. 151. K L & sequentibus.
Quaestionum LXV. dialogus. to. mo. 4. 156. C. per totum.
Quaestionum veteris & noui testamenti. to. mo. 4. 161. D E. & sequenti.
Quaestionum varietas, varia responsa postulat. to. 4. 277. I
Quaestiones altae & excedentes vires non y y iij stras,

IN DIVVM AVGVSTINVM.

frat, quomodo quis cauere debeat, ostēdit: non determinans, vtrum deus ab æterno fuerit dominus. to. 5.104. C. & seq. **Quæstio** mota ab aduersario, discendi exitus occasio. to. 5.133. M
Quæstiones fidei quæ propriæ. to. 7.172. C
Quercus.
 Quercus Mambrae. to. 5.139. F
 Quercus Abraham peregrinum suscepit. tomo. 10.160. G.
Querela.
 Sine querela, & sine peccato, differunt. tomo. 7.158. F. G. & fo. 169. K. & 308. C. D.
 Difficile est euitare querelas in rerum temporalium possessione. to. 10.158. E
Quiēs.
 Deus in nobis quando quiescat. to. 1.53. K. L
 Vide, Requies.
 Quiēs temporalis quæ ad melius cogitandum data est, &c. to. 2.116. E. F
 Quiēs est amica contemplationis. Ibidem. 117. C. & fo. 178. L. M. & fo. seq. L
 Quiēs dei in nobis. to. 3.125. C. & seq.
 Quiēs hominum in deo. Ibidem. D
 Deum requiescere, & operari. Ibidem.
 Quiēs diel septimi. to. 3.124. H
 Deus quomodo requieuerit. to. 3.125. B
 Deus semper quietus, omnia tamen agens. tomo. 3.141. C.
 Quiēs ab operibus. to. 3.124. G
 Quietem non possunt habere seruientes diis, ad quam quietem vocat nos verus deus. tomo. 5.35. I.
Quinquaginta.
 Quinquagenarij numeri mysterium. tomo. 2.119. A.
 Quinquagesimæ mysterium. to. 4.140. C. & sequentibus.
 Quinquaginta dies a paschate vsque ad legem in monte Syna acceptam, quid significet. to. 10.61. D. & f. 204. I. & 205. F
Quinq̄.
 Quinq̄ lapides de torrente a Dauid collecti, quid significant. to. 10.108. B
 Quinarij numeri perfectio. Ibidem.
Quintilla.
 Quintilla, & Quintiliani hæretici, qui. tomo. 6.4. I. in fine.
Quintilis.
 Quintilis & Sextilis menses, cur Iulius & Augustus appellati. to. 6.73. M
Qu. Lucilius.
 Q. Lucilius Balbus. to. 5.39. C
Quo & vbi.
 Quo & vbi. tomo. 1.59. L. M
Quomodo.
 Quomodo, verbum est admirantis, & non intelligentis. to. 8.49. M. & seq. & fo. 51. B
Raab.
R Raab, Hierichuntina meretrix, non mentita est. tomo. 4.12. A. & sequentibus.
 Raab mulier fornicaria, exploratores hospitio suscepit. to. 4.65. E
 Raab meretrix, typus Ecclesiæ. tomo. 8.209. H. & sequen.
 De Raab meretrice. to. 10.180. I. K
Rabbi.
 Rabbi magister dicitur. to. 9.20. M. & 70. K. L
Rabies.
 Rabies aliquando contingit ex morfu ca-

nis rabidi. tomo. 5.214. G. H
Rabo.
 Rabo, mensura genus. to. 2.42. B
Rachab.
 Racha quid. tomo. 3.6. L. tomo. 4.265. C
 tomo. 9.80. M.
 Racha cur non interpretatum. to. 3.6. L
Rachel.
 Rachel filij quare extincti & erasi fuerint. tomo. 4.213. G.
 Rachel typus Ecclesiæ. to. 6.20. B
 Rachel gentiles representat. to. 10.167. K
 Rachel furata est idola patris sui. Ibidem.
Radere.
 Caput radere, cogitationes terrenas a mente significat relecare. to. 9.204. C. D
Radix.
 De radice peruerfi amoris, timoris, & ignorantia. tomo. 5.214. D & M. & sequentibus.
 Radix pes est arboris, & significat charitatem. tomo. 8.14. I. K
 Vbi radix nostra, ibi & vita nostra. tomo. 8.60. K. L. & 66. M.
 Radix nostra, charitas nostra, fructus nostri, opera nostra. tomo. 8.100. C. D. & fo. 110. E. F.
 In radice vigor, fructus, & opulentia, &c. Eodem. 100. E. F.
 Radix Iesse, Christus. to. 7.111. B
 De eo quod in Esaia scriptum est, Ascendet sicut virgultum, & sicut radix de terra sitient: Homilia. tomo. 10.111. I
 Et qualiter Iesus de Christo dicitur. Ibid.
 De radice charitatis, nihil vnquam mali nascitur. to. 10.144. G. H
 Radices duæ in cordibus plantatæ. Ibidem. I
 Radix cupiditatis, in inferno plantata est. tomo. 10.144. I.
Ramus.
 Quomodo ramus inseritur arbori etiam spiritaliter. to. 2.43. G
 Rami fracti ex arbore cui inseritur oleaster, iudæi sunt, quibus succedunt Christiani ex gentibus. to. 9.32. D. E
 Dominica in ramis palmarum: Sermones quinq̄. to. 10.185. I
Ranæ.
 Ranarum nomine arreptitij idolorum significantur. to. 8.92. L
 Quod loquacissima sit vanitas. Ibidem fo. 189. H. I.
 Ranæ sunt hypocritæ, ad malum non ad bonum cæteros imitates. to. 9.147. D. E. & I
 Ranæ item sunt spiritus dæmoniorum, facientes signa. Ibidem. E
 Quid ranæ significant. to. 9.247. D. E
 to. 10.171. D. & 175. K.
 Ranarum multitudo. to. 10.171. G
Rancor.
 Rancoris incommoda. to. 9.223. L. M
 Rancor, aduersus fratrem, seruandus non est. to. 9.251. I. K
Raphaim.
 Raphaim, gigantes Hebræis. to. 4.59. K
Raphidin.
 Raphidin, quid. to. 10.174. B
 De Raphidin, de petra percussa, & Amalech. Ibidem. E
Rapere, Rapina, Raptor.
 Christus non solum non rapuit, sed etiam

quod de rapina habebat hoc se euacuauit vt ad nos veniret. to. 8.159. C
 Non licet rapere aliena. Eodem. 266. D. E
 Quomodo rapiat hominem deus. tomo. 1.40. F. G.
 Qui carnalia nostra & terrena rapiunt, ecclesia nobis & spiritalia congregant. tomo. 10.156. A.
 Quid sit rapi obijam domino in aëra, tomo. 9.210. F. G.
 Rapientes aliena. to. 10.78. M. & seq.
 Rapientes aliorum bona, vt ditent filios suos. to. 10.119. G
 Rapinam committunt Imperatores & reges, per potentiam vsurpando aliena. tomo. 5.32. A.
 Non rapinam fecit, sed rapinam recepit. tomo. 8.159. D. E.
 Rapina, quæ. to. 10.33. C
 Raptor pecuniam inuenit, & iustitiam perdit. to. 8.137. E
 Raptor maior ideo te quærit, quia inuenit raptorem minorem. Eodem. 318. C
 Raptores Euangelij locum, Facite vobis amicos, &c. malè intelligunt. to. 10.29. M
 Raptores. to. 10.93. F. G
Raptus.
 Raptus Pauli. to. 2.111. L
 Apostolus sciuit hominem raptum vsq̄ ad tertium cœlum. to. 3.159. A
 Apostolus in raptu suo nesciuit an in corpore fuerit, siue extra corpus. Ibidem.
 Raptus Pauli fictio. to. 9.105. F
 Raptus mulierum olim Romanis concessus. to. 5.15. M
 Raptus anime causans aliquando mortem. tomo. 5.109. A. B.
Rarum.
 Rarum. tomo. 1.66. L
Ratio.
 Ratio, omnis concinnitatis inuentrix. tomo. 1.89. M.
 Ratio in homine optimum quomodo. to. 1.93. H. Retract. I. F. G.
 Ratio est potior hominis pars, secundum eam tamen non debet viuere qui beate vult viuere. to. 1.1. F. G
 Ratio vitiosa est, & tenebræ. tomo. 1.23. C. & fo. 103. B. to. 2.48. L
 Rationalis creaturæ dignitas. to. 1.50. D
 Ratio quid sit. to. 1.109. I. K. & 129. C. to. 3.192. A. & 193. L. & 197. H.
 Rationale, & rationale, differunt. tomo. 1.109. L.
 Ratiocinatio recta, quid sit. Eodem. 128. E
 Ratio, quæ commutabilis est, siue in animo, siue cum animo sit, siue animus in ea, ab ipso eodem animo separari nequit. Ibidem. 129. C.
 Ratio, excogitatrix omnium disciplinarum. tomo. 10.110. C. D.
 Rationis vis. Eodem. 111. D
 Rationi quatenus credendum. to. 1.132. C
 Ratio, & scientia, num in bestiis. tomo. 1.136. H. I.
 Ratio, & ratiocinatio, quid: & quomodo differant. Ibidem. M. & seq. to. 3.192. A. B
 Rationem, mentem & spiritum vocari. tomo. 1.141. L. & seq. to. 3.33. A.
 Ratio in homine præsantissimum. tomo. 1.144. F. & seq. & fo. 145. E.
 Ratio & alia & se discernit. Ibidem. 144. M
 Ratio

Ratio supra sensum interiorem. Ibidem. K. L
 Ratio cæteris superior, infra deum est. tomo. 1.145. E.
 Ratione antecellit homo beluis. to. 1.141. I. & L. & 183. B. C. to. 3.33. A. to. 4.124. F
 Ratio inferior lege diuina. tomo. 1.161. M. & seq. & 162. D. E.
 Ratio hominis mutabilis, & incostans. tomo. 1.162. D. E.
 Rationem præcedit autoritas. Eodem. 167. F. G. & fo. 171. D.
 Ratio maior crescit maiora recipienti. tomo. 2.165. L.
 Ratio, & deus, vtrum alteri præferendum. tomo. 2.188. I.
 Ratio coeterna deo. Ibidem.
 Rationis connexio ad deum, & dei ad rationem. Ibidem. K
 Rationis germen an deus dicatur, aut dei germen ratio. Ibidem.
 Rationibus humanis non fidendum. to. 3.13. M
 Ratiocinatores garruli in diuinis. to. 3.55. A
 Ratio superior & inferior. to. 3.89. F
 Rationes causales creaturis inditæ. tomo. 3.133. F.
 Ratio humana quousque aliquid comprehendat. Ibidem. H
 Rationis lumen deus. to. 3.158. G
 Rationales spiritus. to. 3.199. K
 Rationalis creaturæ diuersa ratio. Ibidem. M
 Rationales creaturæ duæ. to. 3.236. D
 Ratio, dominatrix carnis. to. 3.238. I.
 Ratio vir in homine. tomo. 4.266. E.
 Vide, Coniugium.
 Ratio sana præponenda est exemplis. tomo. 5.7. K. L.
 Quorum ratio mentibus inest, aut miseris aut beatis esse oportet. to. 5.77. K
 Rationis iudicio præiudicatur a voluntate vel necessitate. to. 5.95. K. L
 Ratio regit animi partes vitiosas, secundum philosphos. tomo. 5.121. A. & fo. 125. G.
 Ratio aliquorum tota est, vt quod experti non sunt, nequaquam posse esse arbitrentur. to. 5.197. G
 Quia ratio reddi non possit de quibusdam miraculis, non ideo non debet credi, cum sint supra vires mentis humane. tomo. 5.198. L. M.
 In ratione indita materiæ corporali vnus cuiusque, iam quodammodo videtur esse quod nondum est, immo quod latet, sed accessu temporis erit, vel potius apparebit. to. 5.212. K
 Ratio, & veritas, consuetudini præponenda. tomo. 7.86. E. F. & 103. M
 Rationi consuetudo frustra opponitur. tomo. 7.89. B. C.
 Ratio in diuinis multis nominibus appellatur. to. 10.222. F
 Ratio, intellectus, memoria, & voluntas, sunt in nobis diuina. to. 10.303. C
Rationale.
 Rationale pontificis quale erat. to. 4.37. E
Razius.
 Razij spontanea mors. to. 2.64. L. M
Reatus.
 Vincula reatus. to. 10.38. A.
Rebecca.
 Rebecca & Iacob mendacium excusatum. tomo. 4.10. H. I.

Rebecca concepit oratione Isaac: & quid duo paruuli, qui erant in vtero eius, significant. tomo. 5.142. F. G. tomo. 10.166. D.
 Rebecca pulchritudo. to. 5.142. I
 Rebecca quo tempore regum peperit filios geminos, Abraham corum auo adhuc vi uente. to. 5.155. B
 Quid certamen paruulorum in vtero Rebecca figurarit. to. 9.240. K. L
 Rebecca quaesita in coniugium Isaac, Ecclesiam figurabat. to. 10.165. D. & 166. D
 De conceptu Rebecca. to. 10.166. C. D
 Duo paruuli, in vtero Rebecca, collidebantur. Ibidem. D. E
Rebellio.
 Rebelles consumpti igne. to. 3.164. L
 Rebellio carnis, vnde. to. 7.152. E
Recapitulatio.
 Recapitulatio in scripturis: multas quaestiones soluit. to. 3.15. D. & sequen. to. 4.20. K.
 Anacephaleosis, recapitulatio. to. 4.69. F
Recedere.
 Recedere a deo, quid sit. to. 8.60. M. & seq.
 Recedit a te deus, cum tu recedis ab eo. Eodem. 242. D. E.
 Duplex recessio: spiritalis, & corporalis. tomo. 10.19. M.
Recensere.
 Recensio populi. tomo. 3.166. L
Recidium.
 Recidiuare periculosum. to. 4.259. A. B
 Relapsus a baptismo, a diabolo quomodo accusetur. to. 6.12. I. K
 Recidiui malum. tomo. 10.100. M. & seq.
Recipere.
 Recipiens aliquem in nomine domini, mercedem recepti ille recipiet. to. 9.131. L
Reconciliari.
 Quomodo reconciliemur deo. to. 5.87. G
Recordari.
 Laeta non laeti quomodo recordemur. tomo. 1.39. A. B
 Vide, Reminiscencia.
 Nemo recordatur nisi quod in presentia non est positum. tomo. 8.68. D
Rectus.
 Non statim rectum quod deus permittit. to. 3.190. A.
 Quod rectum est, non tollitur, nec intus nec foris. tomo. 7.90. C. D
 Cur non ita dici possit recti renibus, sicut recti corde. to. 8.10. K
 Rectus est deus, & ideo illi distortum non concordat. Eodem. 4.4. D. E. & fo. 187. I. K. & seq. & fo. 369. M.
 Rectus ille est cui nihil displicet quod fecit deus. to. 8.45. D. E
 Recti corde sunt, qui sequuntur in hac vita voluntatem dei. Eodem. 59. K. & 89. H
 Tunc rectum est cor, quando &c. Eodem fo. 107. L.
 Si omnes recti corde laudabuntur, damnabuntur peruersi corde. to. 8.143. H
 Tunc quisque rectus est, cum &c. Eodem 166. B. & fo. 282. D
 Qui sint recti cordes. Eodem. 229. K. & sequen. & 318. I. K.
 Esto recto corde, & semper tibi de domino erit latitia. to. 8.238. K
 Tunc rectus eris, quando &c. Eodem. 358. F. G. & fo. 366. D. E.

Rectus deus peruerso non placet. tomo. 10.244. F.
Recumbere.
 Recumbere in regno dei, quid. to. 10.24. I
 Recumbent cum Abraham, Isaac, & Iacob &c. exponitur. to. 10.164. M
Redarguere.
 Quid pigrum reddat dispensatorem verbi dei, ad redarguendum. tomo. 10.78. L. & 93. B. C.
 Contradictes redarguere, quid. to. 10.93. C
Reddere.
 Reddere non debemus mala pro malis. tomo. 2.5. F. & seq.
 Reddere non debemus mala pro bonis. Ibidem.
 Reddere redditionem superbis, quid sit. tomo. 8.228. C.
 Reddere mala pro bonis. to. 10.168. F
Redimere, Redemptor, Redemptio.
 Redimere hominem iure, non vi, placuit deo. to. 3.94. H
 Redimit dominus visibiliter & inuisibiliter. tomo. 8.66. M. & fo. seq. C. D
 Gaude te redemptum, sed nondum re, spe securus esto. Eodem. 68. I
 Si non redimit Christus, nullus homo redempturus est. to. 8.98. G. H
 Nemo redimitur, nisi a captiuitate. Eodem. 168. A.
 Ille solus redimere potuit, qui se sub peccato vendere non potuit. tomo. 8.329. G
 Redimere tempus, quid. tomo. 10.83. B & 90. H. & 95. E
 Redemptorem tuum nemo fallit, nemo circumuenit, nemo premit, & quale preclum dedit. to. 8.252. I
 Qui creator mundi erat, voluit esse redemptor. to. 10.215. K
 Redemptio nostra quare per mortem Christi. to. 3.94. B. & seq. copiose.
 Redemptio hominis trinitas simul operata est. Ibidem. E
 Ipsa redemptio clamat nostram captiuitatem. to. 8.167. L
 Redemptio nostra. to. 9.166. F
 Redemptionis nostræ preparatio. tomo. 9.173. E.
Redire.
 Redire debemus non quæ uelimus. tomo. 10.137. D. E.
Reductio.
 Reductiones nostræ duæ sunt, & quæ. tomo. 8.169. C. D.
Refectio.
 Refectio nostra diuturna, defectio est. tomo. 8.139. I. K. & fo. 203. I. & 316. H.
Reformatio.
 Reformationis gradus, & consummatio. tomo. 3.100. A.
Refrigerium.
 Refrigerium propter quietem dicitur. tomo. 8.149. B.
Refugium.
 Refugium dei cur altissimum sit. tomo. 8.220. B. C. & fo. sequen. L. M.
 Sunt quadam refugia ubi non est virtus, quo quisque magis infirmatur cum fuerit quam confirmetur. to. 8.91. K
 Dominus factus est locus refugij Adæ, qui prius erat metus fugæ. Eodem. 165. D
 Refugium nostrum est deus. to. 10.3. K. L
 y y iij **Regeneratio.**

Regeneratio.
 Caro nostra regenerabitur per incorruptionem. to. 5. 187. A B
 Regeneratio duplex. Ibidem. H. to. 7. 211. G
 Regeneratio vtrum liberet a miseria. to. mo. 10. 95. A.
 Regenerati sumus, vt viuamus. to. 10. 183. K
Regere, Regimen, Rector.
 Regendi bene populum ars, secundum Virgilium. to. 5. 44. H I
 Deus quos non regit, frangit. to. 8. 97. E
 Quod regat obedientes, conterat resistentes. to. 8. 127. I K
 Aliud est regi, aliud dirigi, aliud corrigi. to. mo. 10. 305. H
 Regimen populi. to. 3. 237. K
 Regimen dei. to. mo. 9. 166. A. & G. H. & sequentibus.
 Rectores mundi, qui. to. 10. 7. G
 Quomodo potest quis cognoscere, an deū habeat rectorem & habitatorem sui. to. mo. 10. 137. I.
 Multi sunt rectores, sed pauci iustitiae amatores. to. 10. 293. I
Reges.
 Regum auxilium recte implorari aduersus hostes Ecclesiae. to. 2. epistola. 48. & 50.
 Principum securitate quies Ecclesiae iuuatur. to. 2. 51. I
 Rex, & sacerdos, Christus. to. 4. 85. I. & fo. 87. D. & 91. K. & fo. seq. C. & 130. L. to. mo. 3. 8. E. & seq.
 Reges vrbe pelluntur, propter Lucretiam. to. mo. 5. 15. M. & seq.
 Rex iniustus, tyrannus appellatur. to. 5. 17. I
 Reges vnde dicti sunt. Eodem. 23. B
 Rex Assyriorum Ninus primus omnium finitimis bella intulit. to. 5. 32. E
 Reges esse omnes desiderant. to. 5. 37. E. F
 Reges. to. 5. 44. F
 Regum vita qualis esse debeat. to. mo. 5. 48. C. D. & I. & seq.
 Regis boni officium. Ibidem.
 Qui reges sint faelices. Ibid. C. D. & seq.
 Rex magnus super omnes deos: exponitur. to. mo. 5. 80. B. C.
 Rex primus Assyriorum quis, & quantum durauerit. to. 5. 102. M
 Regum regnantium in prima ciuitate, a Cain condita, quis primus, & succedentes. to. 5. 130. C. D
 Reges Israel quādo spiritaliter cessare debebant. to. 5. 148. G. H
 Reges inuncti, Christum verum figurabāt. to. mo. 5. 248. C. & 149. I
 In regno Sicyoniorum, primus rex fuit Aegialeus, secundus Europs. to. 5. 154. G
 In regno Assyriorum quartus regnabat, sci licet Nini filius: apud Sicyonios, quintus Telexion, & quo tempore. Ibidem. G. H
 Rex existens potest dici dux & princeps, sed non contra. to. 5. 172. K. L
 Regem quando non, & quando habuerint Iudaei. Ibidem.
 Reges vastantes Ecclesiam, praedicatione sanctorum subditi sunt nomini Christi. to. mo. 5. 174. E.
 Regis nomine filius solet in scriptura appellari. to. 3. 6. H. & fo. 38. B. & fo. seq. F. & fo. 170. A.
 Reges a regendo dicuntur: & non regit qui non corrigit: & quid regere debeant.

Eodem. 89. G. & 154. K. L
 Timeant reges regem, vt agnoscant regem, non qui auferit mundi, sed qui dat regnū caelorum. to. 8. 96. A
 Quod Iudaei, quia dixerunt se regem habere Caesarem, non peccauerūt, sed quia regem Christum habere noluerunt. Eodem. 118. H.
 Quod Iudaei regem suum crucifigendo etiam eum regem gentium fecerunt. to. mo. 8. 127. I. & 142. A. B.
 Rex virtutum, quis sit. Eodem. 153. I
 Discernere regem super columbam deargentatam, quid sit. to. 8. 154. I. K
 Esto rex terrae, & erit tibi terribilis deus: rege terram, & eris rex terrae. Eodem. 183. H. I.
 Regibus terrenis Christiani subiegi sunt. to. mo. 8. 306. M. & seq.
 Rex in omni gente prior est. Eodem. 338. M. & sequentibus.
 Ille malus rex est, qui intercludit viam ad deum. Ibidem. 339. B. C
 Reges terrae superbi non sunt, sed humiles. to. mo. 8. 344. I. K. & L. M.
 Vide, Principes.
 Reges quanto sunt in maiore faelicitate terrena, tanto magis humiliari deo debent. to. mo. 8. 344. I. K
 Reges Christiani, quomodo ligati sint com pedibus, & nobiles eorū in vinculis ferreis. Eodem. 380. E. F
 Rex quare noluit Christus fieri, cum eum quererent Iudaei, post miraculū de quinque panibus. to. 9. 47. B
 Rex Iudaeorum quomodo Christus. to. mo. 9. 81. A. & 117. M.
 Reges credentes, & quærentes, signant eos qui per fidem ambulant & desiderant speciem. to. 10. 137. K
 Christus rex a Magis quaesitus, non simili pompa qua reges mundani. Eod. 138. C. D
 Opus regis est, vitam suam pro his quibus dominatur opponere. to. 10. 193. K
Regina.
 Non est regina quæ a sinistris est. to. mo. 8. 101. C.
 Regina Austria, Ecclesiam catholicam figurabat. to. 10. 252. H. & seq.
Regnare.
 Regnandi cupido quibus vitiorum gradibus in Romanis aucta sit. to. 5. 9. L. M
 Quod regnent boni longē latēque, vtile est, tam sibi q̄ subditis. to. 5. 31. M
 Regnandi cupiditate contere gere gentes, grā de est latrocinium. to. 5. 32. F
 Regnandi habentibus scientiam, nihil est faelicius in rebus humanis. Eodem. 40. B
 Regnante Arallo, natus est Isaac. to. mo. 5. 155. B.
 Quibus regnantibus defunctus est Abraham. Ibidem. B. C
 Quo tempore nepotes Abraham fuerint, & deus promiserit Isaac seminis benedictione: ac quo tempore mortuus Isaac. Ibidem. H. & fo. seq. C.
 Quo tempore mortui sint Iacob & Ioseph in Aegypto. to. 5. 156. C. & seq.
 Quo tempore iudicauerit Delbora apud Hebraeos. Eodem. 161. H
 Quando Troia deleta sit a Graecis. to. mo. 5. 162. A. & seq. & fo. 163. B.

Regnante Sedechia in Hierusalem, ductus est populus Iudaeorum in captiuitatem Babyloniam. Eodem. 165. M. & seq.
 Quibus regnantibus tota captiuitas Iudaeorum est soluta. to. 5. 166. F. G
 Regnant cum Christo etiam animae mortuorum, dum mille anni decurrunt. to. mo. 5. 189. A. & sequent. & 190. B. & sequentibus.
 Regnaturis solent inuidere regnantes. to. mo. 9. 116. E.
 Nemo potest gaudere cū seculo, & regnare cum Christo. to. 9. 204. I
 Omnis homo aut cum Christo regnaturus, aut cum diabolo cruciandus est. to. mo. 10. 170. G.
 Qui cum Christo regnare non meruerit, cum diabolo peribit. to. 10. 241. A
Regnum dei, Regnum Christi, Regnum caelorum.
 Regnum dei quid. to. mo. 10. 70. G
 Non est regnum dei esca & potus: exponitur. to. mo. 2. 8. E
 Regnum dei dicti sunt fideles. to. 3. 57. I. to. 4. 75. H. to. 6. 140. D. to. 9. 116. G
 Regnum per ligni gustum amissum erat, & iterum per lignum quaesitum est. to. mo. 4. 203. H.
 Adueniat regnum tuum, expositum. to. mo. 4. 272. L. to. 10. 28. B.
 Regnum dei primū quaerere: exponitur. to. mo. 4. 275. L.
 In regno Ecclesiae sedes positae sunt, & iudicium datum est. to. 5. 189. C
 A regno dei vnum etiam crimen excludit. to. mo. 7. 91. I. K.
 Regnum dei tanti valet, quantum habueris. to. mo. 8. 103. K. & 253. I. K
 Qui timet ne veniat regnum dei, timet ne exaudiatur dicendo, Adueniat regnum tuum. to. mo. 9. 138. B. C
 Regni dei ad alia bona comparatio. to. mo. 9. 163. G. & sequent.
 Duplex plaga est ab aeterno regno separari. to. mo. 9. 176. E
 In regno dei nihil inordinatum relinquitur. Eodem. 185. G. H
 Regnum dei numero possessorum non minuitur. to. 10. 19. F
 Regnum dei quando in nos veniat. to. mo. 10. 25. G. H.
 Regnum dei sine fine. to. 10. 26. H. I
 Superbis non promittitur regnum dei. to. mo. 10. 45. M.
 Regnum dei, terra dictum. to. 10. 76. L. M
 Regnum dei quantum thesaurus, & quam villi ematur. to. 10. 94. A
 Regnum dei quibus est venturum, & quibus non. to. 10. 115. D. E
 Orare vt regnum dei adueniat, quid. Ibid. Regnum dei. to. 10. 122. C
 Et qui in id intrabūt. Ibidem. & sequent.
 Adueniat regnum tuum, pertinet ad secundam beatitudinem. to. 10. 219. C. D
 Regnum dei quāuis vbique sit, deest tamen ignorantibus. Ibidem. D
 Hoc regnum finem habet, regnū dei finem non habet. to. 10. 273. C
 Regni Christi amplitudo. to. mo. 2. 37. A. B. & seq. to. 8. 25. C. & seq.
 Regna duo sunt: vnum Christi, aliud diaboli. to. mo. 2. 75. H. I
 Regnum

Regnum Christi duplex, alterum gloria, alterum gratia. to. 4. 136. C. & H. I
 Pater quomodo tradidit filio regnum. to. mo. 4. 207. B. C
 Quid sit regnum sanctorum cum Christo per mille annos: & in quo discernatur a regno aeterno. to. 5. 180. A. & seq.
 Regnum Christi, superbum mundum humilitate deicit. to. 9. 116. M
 Regnum Christi aduersum se non est diuinum, sed aduersus regnum diaboli. to. mo. 10. 9. C
 Regnum caelorum quid sit, & vbi esse creditur. to. 9. 188. C
 Colloquium Augustini cum matre, de regno caelorum. to. 1. 36. F. & seq.
 Regnum caelorum quomodo vim patitur. to. mo. 4. 18. F. & 80. G. & 252. E. to. mo. 10. 265. E. F
 Regnum caelorum quāti emerit Zachaeus. to. 4. 154. G
 Regnum caelorum variē acceptum. to. mo. 4. 264. A
 Ad regnum aeternitatis firmitate securum, perducit fides vel religio Christiana. to. mo. 5. 90. I
 Regnum nullum fuit securitate vallatum omnino, nisi caeleste. to. 5. 150. F. G
 Regnum caelorum quomodo debet intelligi. Eodem. 189. col. 1. & 2.
 Regni caelorum testimonia. to. 6. 78. E
 Regnum caelorum intra nos esse. to. 6. 92. M. & sequent.
 Regnum caelorum, Ecclesia cur appellata. to. 6. 177. L. to. 9. 90. M. & seq.
 Contra eos qui quantumcunque malē viuunt, pollicentur sibi regnum caelorum, propter. & c. to. 8. 197. C. D. & seq.
 Regnum caelorum Christus venale habet: & quo precio comparatur. to. 8. 230. L. M. & 253. I. K. & 282. C
 Regnum caelorum peccatoribus promissum. to. 8. 277. K
 Regnum caelorum erunt regnantes in caelo. to. 9. 90. M
 Regnum caelorum. Eodem. 173. B
 Quomodo regnum caelorum possit acquiri. Ibidem. K
 Regnum caelorum confertur pauperibus, quibus regnum terrarum est ablatum. to. 9. 180. C
 Regnum caelorum non diuinit, sed pauperum est. Eodem. 204. I
 Maximus qui vocetur in regno caelorum: Sermo. to. 10. 3. A. & seq.
 Filij regni sunt Iudaei. to. 10. 5. F
 In regno beatitudinis, quid fiet. to. 10. 24. K. L
 Iter ad regnum caelorum. Eodem. 41. H
 Non omnis qui dicit mihi domine domine, & c. exponitur. Eodem. 42. A
 Inter regnum caelorum & damnationē nullum medium. to. 10. 70. F. G
 Regnum caelorum, vita aeterna. Ibidem. G
 Regnum caelorum emitur. to. 10. 94. A
 Regni caelorum precium, est calix aquae frigidae. to. 10. 97. D
 Quare boni sunt percepturi regnum in iudicio. to. 10. 151. D
 Desiderare regnum caelorum, propter sapientiam & vitam aeternam, aliud est, & aliud est propter faelicitatē terrenam. to. 10. 164. K
 Regnum caelorum propter nos, gehenna

propter diabolum facta est. to. 10. 218. D. & 272. L
 Quare regnum caelorum, tam magnificum, grano sinapis tam exiguo, comparetur. to. 10. 269. F. G
 Regnum virtutis quomodo exerceat mens. to. 5. 75. K
Regna terrena.
 Regna, quid. to. 5. 32. A
 Regnorum dispensator deus. to. 4. 55. G. H. & 87. B
 Regnum bonorum, & malorum. to. 5. 31. L. & sequent.
 Regnum dat deus bonis & malis, secundum ordinem rerum & temporum nobis occultum: faelicitatem autem dat solis bonis. to. 5. 39. M. & 47. G. & seq.
 Regna sunt a solo deo. to. 5. 40. A. & seq.
 Regnorum dispositio, & datio, ad deum pertinet. Ibidem. H. & 44. D. E. & 47. A. B. & G. H
 Regius fastus superbia dominantis putata est. to. 5. 44. F. G
 Regna Orientis, cum diu fuerint illustrata, voluit deus & Occidentale fieri: quod tempore esset posterius, sed imperij latitudine & magnitudine illustrius. Ibidem. 45. A. B
 Regna duo praeter caeteris fuerunt clariora. to. 5. 154. D. E
 Regna terrae quomodo dicantur inclinata. to. 8. 92. K
 Regna omnia terrena peritura. to. 10. 26. H. I
Regnum Iudaeorum, Romanorum, & c.
 In regni Hebraici diuisione nullum apparuit peccatum ex parte regis Israel, vel populi, sed voluntas dei iudicantis impleta. to. 5. 153. A
 De regno Israel captiuo ab Assyriis prius, & Iuda posterius. Ibidem. 153. B. C
 Terrenum regnum Iudaeorum, umbra erat regni caelestis. to. 8. 309. F
 Regnum Alexandri fuit magnum locis, sed breuissimum tempore. to. 5. 32. G. H
 Regnum Romanorum, vt cresceret, adiunxit iniquitas eorum, cum quibus iusta bella gesta sunt. Eodem. 35. G
 Regnum non habuerūt Romani, nec potest haberi deo inuito, sed aliis diis contemptis. Ibidem. 38. K
 Regnum Romanum dei voluntate est prosperatum. to. 5. 164. F
 Regnum Romanum tandiu pacifice regnauit, quādiu sapientes regere permisit. to. 5. 188. B
 Regnum Assyriorum quo tempore habuerit finem, & quo regnum Romanum inceperit. to. 5. 166. K. & seq.
 De regno Sicyoniorum & Assyriorum quae simul erant, quando natus est Abraham. Eodem. 154. E
 Regnum Assyriorum quando trāslatum sit ad Medos. to. 5. 164. D. E
 Regnum Macedonum, & Persarum, quantum durauerit. to. 5. 103. A
Regnum peccati.
 Regnum peccati. to. 4. 283. F
 Regnū peccati quomodo destruitur. to. 4. 270. L. to. 10. 155. L
 Spiritus diabolici quomodo diuisi inter se, & tamē ambo pertinent ad vnū regnum diaboli. to. 10. 9. B. C

Regula, Regularis.
 Regula sancti Augustini, quam dedit monialibus. to. 2. 105. K
 Augustinus instituit regulam secundum regulam Apostolorum. to. 10. 280. G. & M. & 287. G
 De institutione regularis vitae. to. 10. 278. L
 Regulares testari non possunt. to. 10. 314. D
 Regula Ticonii cuiusdam. to. 3. 14. C
 Regula diligendi proximum, accipitur a seiplo. to. 5. 7. G. H
Regulus.
 Regulus iuramentum seruat, & pro republica occiditur. to. 5. 6. A. B
 Regulus Paeos vicit. to. 5. 8. E. & 26. I
 Regulus primum bellum Punicum cōfecit. Eodem. 26. I
 M. Regulus. to. 5. 46. G
Relabi.
 Relabi periculosum. to. 4. 259. A. B
 Vide, Reciduum.
Relatiua.
 Relatiua quae dicantur dialecticis. to. mo. 2. 66. L. to. 3. 233. F
 Relatiuum non est accidens. to. mo. 3. 72. I. to. 10. 140. B
 In relatiuis nonnunquam desunt vocabula. to. 3. 73. K
 Relatio omnis ad aliquid aliud refertur. to. mo. 10. 139. K
Religio.
 Religio quid sit. to. 5. 81. A. B. & seq.
 Religio a religando. to. mo. 1. 166. M. Retractat. 5. D
 Religio Christiana ab initio fuit. to. 1. 4. K
 Duae sunt personae in religione laudabiles. to. 1. 5. E
 Salus vera religionis huius nulli vnquā defuit, qui dignus fuit, & c. exponitur. to. 1. 12. F. G
 Religio vera, atque perfecta. to. 1. 139. I. K. & M. & 177. A
 De vera religione. to. 1. 157. H. & sequent. Retracta. to. 1. 4. I
 De religione quid senserint philosophi. to. mo. 1. 157. H
 Religionem a philosophis non esse quaerendam. to. 1. 158. E
 Religio vera in quibus sectis. Ibidem.
 Religio Christiana, vera religio est. to. 1. 4. I. & 158. G. to. 5. 44. B. C
 Et quomodo defenditur. to. 1. 159. B. C
 Exhortatio ad veram religionem. to. mo. 1. 166. F. G
 De vera religione, epilogus. Ibidem. & seq.
 Religionem veram scriptura non tacuit. to. mo. 2. 31. H
 Sub religionis praetextu multi ditefcunt. to. mo. 2. 85. I
 De tempore Christianae religionis, quaestio exposita. to. 2. 40. K. & sequent.
 Religio quid Ciceroni. to. 4. 125. G
 Religio Christi diffusa. to. 4. 89. A
 Religione vera liberamur ab illa vitio sitate qua similes daemonibus sumus. to. mo. 5. 70. M. & seq.
 Religio vera praecipit a multis caueri quae daemonibus placent. Ibidem.
 Religionis summa est imitari eum quem colis. Eodem. 71. A
 Religionis verae indignis dominantur daemones. to. 5. 72. B
 Christiana

INDEX

Christiana religio, quanto est veracior atq; sanctor, tanto vehementius cuncta fallacia subvertit. Ibidem, E F
 Religioni sacrae, quae nec fallit nec fallitur, adherendum. Ibidem, H I
 Religio vera, qua deum colimus, quid. to. 5. 81. K L
 Religio Christiana oppugnata. Eod. 90. L M
 Religionis Christianae principium, & progressus. to. 5. 175. L & seq.
 Religio Christiana non abhorret quancunque consuetudinem licitam. to. 5. 183. A B
 Religio omnis causa animae. to. 6. 22. D
 Ad religionem veram quae via. Ibidem, L. & 24. K
 Religionis initium a fide. to. 6. 24. B C
 Simulationis verae religionis, & verae religionis congressus. to. 9. 224. L M
 Qualis debeat esse voluntas intrantis religionem. to. 10. 278. M & seq.
Religiosus.
 Religiosus vnde dicatur. to. 5. 81. K
 Religiosi multi seruiunt malis dominis, nec eis obest. Eodem. 182. E
 Religiosa non tacere lycrum est, tacere dispendium. to. 10. 3. A
 Vestimenta religiosa, sine bonis operibus, iudicium iustitiae sustinebunt. to. 10. 161. E
 Vacatio quotidiana religiosi. to. 10. 279. A
 Nullus religiosus de opere suo aliquid sibi appropriet. Ibidem.
 Quomodo se habeant religiosi erga priores, & priores erga eos. Ibidem, B
 Quomodo religiosi se habeat diebus festis in potu. Ibidem.
 Ad religiosi exhortatio. to. 10. 280. A
 Religiosus claustrum exiens, ad subueniendum patri necessitatem patienti, votum non frangit. Eodem. 282. A
Relinquere.
 Si quis non reliquerit omnia, non potest meus esse discipulus. to. 4. 207. D E
 Multum reliquit, qui etiam reliquit quod habere cupiebat. to. 8. 262. H
 Patrem & matrem quomodo reliquit Christus, ut adhereret vxori. to. 9. 19. F
 Christus quomodo reliquerit discipulos, & tamen cum eis manserit. to. 10. 47. F G
 Quid sit relinquere domum patris nostri. Eodem. 151. M & sequen.
Reliquia.
 Reliquiae sanctorum honorandae. tomo. 3. 47. H
 Reliquias martyrum venditantes hypocrite, sub habitu monachorum. to. 3. 180. I
 Reliquiae Israel. to. 4. 27. G H
 Circa reliquias mortuorum vana superstitio. to. 4. 165. E
 Reliquiae per electionem gratiae saluae factae sunt: exponitur. to. 10. 7. A & seq.
Remedia.
 Remedia varia. to. 3. 242. A
Reminiscencia.
 De reminiscencia. to. 1. 39. H
 Reminisci quid. Ibidem, I
 Contra reminiscenciam Platonis. to. 3. 91. I
 Vide, Memoria, & recordari.
 Quomodo dei reminiscimur. tomo. 3. 98. M & sequen.
Remittere.
 Ex spiritu remissio peccatorum. to. 1. 50. H I
 Remittenda fratrum delicta, to. 1. In Possi-

do. to. 3. 241. A Vide, Dimitti.
 Remissio peccatorum. to. 3. 34. E F. & 40. C & 47. L. & 175. D. to. 10. 115. I
 Quod credenda sit. to. 10. 217. I
 Remittit peccata deus spiritu regeneratis, non carne generatis. to. 2. 193. G
 In quo habemus redemptionem & remissionem peccatorum. to. 4. 138. C
 Remissio peccatorum quomodo obtineatur. to. 4. 203. L M
 Deus dedignatur Ignoscere, quod in seipso homo dedignatur agnoscere. to. 9. 221. C D
 Remissio peccatorum, primum munus ab initio fidei, a spiritu sancto. to. 10. 10. I K
 Etiam per malum clericum, sed tamen catholicum ministrum, in Ecclesia dei, datur remissio peccatorum in spiritu sancto. to. 10. 12. M
 Etiam per reprobum & fictum. Ibidem.
 Remissio omnis peccati, & blasphemiae, non fit nisi in Christi congregatione, quae non spargit. Ibidem, K L
 Remissio peccatorum, & regnum caelorum peregrinae merces, aduectae nauis Ecclesiae, per omnium gentium littora. tomo. 10. 14. H
 De eo quod ait dominus in Evangelio, Remittite & remittetur vobis: date & dabitur vobis: Homilia. to. 10. 106. M & seq.
 Peccata non dimittentes. to. 10. 114. F G
Remus.
 Remus occisus a Romulo fratre suo. to. 5. 22. D. Vide, Romulus.
Renascentia.
 Renascentia corporis & animi. to. 3. 3. K
 Qui non renascantur. Ibidem.
 Renati in Christo liberamur. to. 3. 39. B
 Renascentia spiritus. to. 3. 44. H
 Renati filij dei. to. 3. 239. L
 Renasci ex aqua & spiritu sancto, quid sit. to. 2. 58. E F. & seq. copiose. to. 7. 98. E & sequen. abunde.
 Vide, Generatio, & Poenitentia.
Renatus.
 Renatus monachus. to. 1. 14. D
 Ad Renatum scripsit Augustinus. Ibidem, K
Renes.
 Renum nomine, delegationes intelligi. tomo. 8. 10. G
 Renes nostros quando deus possideat. Eod. 347. M
Renouatio.
 Renouatio hominis quotidiana. to. 1. 171. L. to. 2. 58. E. & seq. to. 3. 37. H. & 100. A
 Renouatio imaginis dei, in homine. tomo. 3. 99. I
 Reformationis gradus & consummatio. tomo. 3. 100. A
 Renouatio hominum qualis futura in resurrectione. Eodem. 133. M & fo. seq. C
 Renouationis initium a baptismo. tomo. 7. 149. C D
 Omnia vetera Christus, nouus homo factus, renouauit. to. 9. 202. G H
Renunciatio.
 Renunciatio sensuum. to. 1. 101. E
 Renunciandum quomodo huic saeculo. tomo. 2. 85. I
 Diabolo renunciandum. to. 4. 258. K
 Renunciare satanae quid. to. 6. 12. H
 Renunciantes saeculo verbis, non factis. tomo. 7. 88. I
Repellere.
 Repellere dei, quid. to. 7. 261. K. to. 8. 290. M & sequen.
Repetere.
 Repetitiones in scriptura quid faciunt. tomo. 8. 170. A B. & 232. F. & 251. K
 Eadem repetere non pigeat. Eodem. 220. C D & sequen.
 Cur eadem repetentur. to. 3. 117. M
Reprehendere.
 Reprehendere aliena facilius est, quam propria confirmare. to. 2. 12. B. in fine.
 Vera, inter amicos, reprehensio quae. Eodem. 13. E
 Reprehendere peccatores, spectat ad praefatos. to. 5. 4. F G
 Ille iustus est reprehensor, qui non habet quod in illo reprehendatur. to. 8. 106. L M
 Reprehensio nostris ipsius, laus dei est. tomo. 10. 7. D
Reptilia.
 Reptilia. to. 3. 112. I
Repudium.
 De repudio. to. 4. 104. E F
 Libellus repudij a Moyse datus. to. 5. 121. I
 Repudium quare olim permillum. tomo. 6. 77. H. & fo. seq. B C. to. 7. 176. B
 Repudio, etiam licito, matrimonium non soluit. to. 6. 186. H
Requies.
 Requieuit deus die septimo: exponitur. tomo. 1. 183. H. & fo. seq. 1. to. 2. 117. L
 Requies spiritalis. to. 2. 118. C
 De requie diei septimi, plura. tomo. 3. 124. C. & seq. abunde. to. 5. 93. H I
 Requiescere dei, & operari, quomodo accipiendum. to. 3. 124. G. & 239. E
 Quies dei in nobis, & hominum quies in deo. Eodem. 125. C D
 Requies animae in hac vita. to. 3. 235. H
 Requies summa. to. 4. 81. D
 Requies vera cordis nostri, in quo fit. to. 4. 237. G
 Requies dei quid significet. to. 5. 93. H I
 Pro requie aeterna labor aeternus subeundus est. to. 8. 63. K L. & 230. M
 Quid sit deum requieuisse ab omni opere quod patrarat. to. 9. 200. B C
Res.
 Res humanae & diuinae. to. 1. 95. A. & seq.
 Res nostrae quales. Ibidem, C
 Res verbis potiores. to. 1. 126. A. to. 4. 105. C
 Author rerum rebus anteposendus. tomo. 1. 160. K L
 Res, & signa, in scripturis. to. 3. 2. I K
 Rerum diuisio. Ibidem, L
 Res variis modis conditae. to. 3. 132. I
 Rerum inchoatio, & perfectio. Ibidem, K
 Rerum dominus, quis. to. 3. 238. C
 Res nulla est, vel cogitari potest, sine modo, specie, & ordine. to. 5. 95. G
 In res est ordo multiplex. Ibidem, J. & seq.
 In rerum productione triplex causa attenditur. to. 5. 96. F G
 Res omnia bona est: & nulla est praua. Ibidem, K
 In rebus est inaequalitas, ut essent omnia. Ibidem.
 Rerum humanarum causa est diuina bonitas. to. 5. 96. I & M. & seq.
 Rerum productionem primam quare fabulosam reputent quidam, dei potentiam ignorant. to. 5. 106. I K
 Res &

IN DIUVM AVGVSTINVM.

lat. to. 4. 277. I
 Respondere vocanti domino, quid sit. to. 8. 249. M & seq.
Restis.
 Restis peccata significat. to. 8. 329. K
Restitutio.
 Restitutio quaestorum fraude. to. 2. 51. L M & sequen.
Resurrectio.
 De resurrectione multa. to. 3. 41. M. & seq. copiose. & fo. 50. M. & seq.
 Resurrectio omnium communis. Eodem. 45. D. & 50. M. & 53. D
 In resurrectione erunt viri & mulieres. to. 3. 47. K. & 51. B
 Resurrectio inaequalis bonorum & malorum. to. 3. 3. L. & 50. M. & seq. copiose.
 In resurrectione, angelorum similitudo promittitur. to. 3. 37. E. & 53. C D
 An resurgant foetus abortiuu, & monstra. Eodem. 42. A
 Resurrectionis nostrae celeritas. tomo. 3. 127. I.
 Resurrectio. Eodem. 240. A
 Resurrectio & iudicium predicanda. tomo. 4. 218. D
 Resurrectionis & iudicij cogitatio. Eodem. 223. A. & seq.
 Resurrectio non est contraria rationi. to. 5. 209. A B
 Resurgentes quomodo occurrant in mensuram aetatis plenitudinis Christi. to. 5. 212. L. & fo. seq. D. & seq.
 Resurgit sancti absque omni deformitate. Eodem. 213. F. & seq.
 In resurgitibus nulla erit infirmitas, quam facit incongruentia partium. Ibidem, G H
 Resurrectio erit omnium in iudicio. Ibidem, K & sequen.
 Resurrectio bonis & malis promittitur. tomo. 6. 15. E
 Resurrectio nouissima dicta, regeneratio, adoptio, redemptio. to. 7. 193. G H
 In resurrectione non quaritur successor, quia ibi non erit decessor. to. 8. 86. G
 Resurgentes non nubent, neque ducent vxores. Ibidem.
 In Christo primo resurreximus, quia, & c. to. 8. 169. E F
 Nemo resurgit nisi mortuus fuerit. Eodem. 250. B
 Resurrectio insinuat. to. 8. 253. C
 Resurrectionem nobis significari per lunam. Ibidem, D E
 Omnes resurgemus, sed mali ad poenam, boni ut sequantur caput suum. tomo. 8. 323. E F
 Ante resurrectionem, & post resurrectionem, tempora considerata. Eodem. 376. F G
 Status & conditio resurgentium. tomo. 9. 210. G H. & 253. B
 Modus resurrectionis. Eodem. 210. L M
 Exemplum resurgentium per comparationem feminis iacti in terram. Ibidem, & 246. A
 Ezechiel super caeteros de resurrectione scripsit. to. 9. 210. M. & seq.
 Differentia resurgentium. tomo. 9. 245. M. & sequen.
 Bonum resurrectionis, est quod in vita aeterna manebit. to. 9. 246. B
 Etiam impij resurrexerunt, sed in ignem

Res & creaturas qualescunque solus deus facit. to. 5. 107. C D
 Res si non faceret deus, nullo modo essent. Ibidem.
 Rerum mundanarum vsus diuersimode refertur ad diuersis. to. 5. 182. F. & seq.
 Res verbis, non verba rebus praeponenda. to. 10. 10. B
 Nescio qua fronte gratiam diuinae misericordiae se credit posse accipere, qui res alienas, quas male abstulit, dissimulat reformare. Eodem. 186. F
Respublica.
 Respublica est res populi. tomo. 2. 5. H. to. 5. 183. E F
 Respublicam quidam stare negant, & c. tomo. 2. 4. H. & fo. 6. E
 Respublica vnde dicatur beata. to. 2. 48. M & sequen.
 Respublica quando recte administratur. tomo. 2. 131. K L
 Respublicam quomodo poterit gubernare princeps, & c. Eodem. 5. D
 Quod reipublicae Romanae plura mala acciderint per suos imperatores, & c. Eodem. 6. B. & seq.
 Respublica vna omnium Christianorum. to. 3. 180. C
 Reipublicae felicitas. to. 5. 10. D E
 Respublicam, quando dicat esse Scipio. tomo. 5. 17. E. & sequen. & fo. 183. E. & seq.
 Respublica Romana nunquam fuit ante Christum, nec populus, secundum definitionem Scipionis, & Ciceronis. Et post ostendit secundum definitiones probabiliores quomodo fuerit respublica & populus. Eodem. 17. L. & 183. E. & sequen. & 184. M & sequen.
 Respublica primo perijt prauis moribus. to. 5. 18. F
 Respublica perdit iudicatur. Eodem. 29. K
 Respublicam, vel commune bonum, quantum dilexerint Romani patet. Eodem. 46. B. & seq.
 Respublica Romana, siue regnum, quomodo creuerit. Ibidem.
 Respublica non potest geri sine iustitia. tomo. 5. 183. E F
 Contra dicentes respublicam augeri non posse, vel stare, nisi per iustitiam imperiois ciuitatis, quid responsum sit a parte iustitiae. Ibidem. & seq.
 Respublicam gerere non est criminofum, sed ob rem familiarem augendam gerere damnabile est. to. 10. 20. E
Respiciencia.
 Respicientes esse recipiendos. to. 3. 175. B
 Respicendum mature. to. 3. 236. F
 Respicienciae fructus. Ibidem.
 Respicentem animam deus excitat. to. 1. 103. C Vide, Poenitentia.
Respicere.
 Respicere, & videre dei. tomo. 8. 48. H. to. 9. 260. M. & seq.
 Respectus pro dilectione poni solet. tomo. 8. 149. H I
 Respectus dei tribus modis accipi solet. tomo. 9. 260. M. & seq.
 Qui sint retro respicientes in via. tomo. 9. 202. M Vide, Retro.
Respondere.
 Responfa varia varietas quaestionum postu-

sturi. to. 10. 17. F
 Omnes resurgemus, & sapientes, & multi. Eodem. 23. A B
 Resurgere in corde. to. 10. 37. E
 Quomodo futuri simus post resurrectionem. Eodem. 39. E
 Resurgere in anima. to. 10. 54. D
 Resurrectionis virtutem agnoscere, aliquid magnum est. to. 10. 73. M
 In comparatione resurrectionis steruus est tota vita. to. 10. 149. M. & seq.
 Bonum est fideliter de resurrectione disputare. to. 10. 197. K
 Post resurrectionem non erit bellum in infernum & rationem. Eodem. 203. A
 Si consideretur resurrectionis author, non mirabitur quis resurrectionem. tomo. 10. 208. A
 De resurrectione: Sermo. to. 10. 209. B
 Resurrectio nouissima fiet ministris angelis. Eodem. 215. C
Resurrectio credenda, & speranda.
 Resurrectio Christi quomodo credenda. tomo. 2. 109. K. & seq.
 Resurrectione & ascensione fulcitur fides. to. 3. 3. H. & 33. D
 Resurrectio Christi, meritum fidei nostrae. to. 3. 63. E F
 Resurrectio Christi, fides Christianorum. to. 8. 250. B C. & fo. 310. H I
 Christus exemplum fidei de resurrectione primus ostendit. to. 10. 197. K. & 199. D
 Non est dubitandum de resurrectione Christi. Eodem. 202. E
 Ex resurrectionis fide generatur haec ciuitas caelestis. to. 5. 129. G. & seq.
 Resurrectio corporum, & in caelum collocatio, credi debent. to. 5. 207. K. & seq.
 Resurrectio carnis in vitam aeternam credenda est. to. 9. 240. D. & 245. M
 Resurrectio vltima est credenda. tomo. 9. 248. B C
 Resurrectionis credulitas. to. 10. 54. M
 De resurrectione omnium non est dubitandum. Eodem. 97. A & seq.
 Resurreximus & nos in spe, resurgemusque in re. to. 8. 169. F G
 Resurrectio, maxima Christianorum spes. to. 10. 87. B
Resurrectio duplex.
 Resurrectio prima animarum nunc est, alia vero in futuro erit. to. 5. 187. F G
 Ad resurrectionem primam, & secundam, qui pertinent. Ibidem, G H
 Resurgat in prima resurrectione, qui non vult in secunda damnari. Ibidem, H I
 Resurrectiones duae. Ibidem, & sequen. tomo. 10. 102. A. & seq.
 In resurrectione perficemur secundum animam, & secundum corpus. to. 8. 215. D E
 Resurrectiones duae, animae & corporis. to. 9. 36. I K. & seq. & 37. F. & H I. & 43. H
 Et de vtraque plura. Ibidem, & seq.
 Resurrectio quaedam mentis, & quaedam carnis. to. 9. 37. A B
 Resurrectio animae & corporis per Christum. Eodem. 44. I
 Resurrectio corporum vnde, & animarum vnde. to. 9. 45. K L
 Resurrectionem animarum facit pater per filium deum: corporum autem, per filium hominem. Ibidem, M
 Resurrectiones

INDEX

Resurrectiones duae, Christi & nostra. to. 9.
94. B
Prima resurrectio à morte peccati ad vitam iustitiae, per poenitentiam, toto hoc tempore agitur. Eodem. 150. A
Secunda resurrectio, qua de pulvere terrae ad vitam corpoream homines redeunt. Ibidem.
Prima resurrectio primae morti pertinet. to. 10. 209. B
Resurrectio mortuorum.
Resurrexerunt mortui cum domino. to. 2. 91. H. & seq.
An resurrexerit Dauid. Eodem. 91. I
Suscitatio pueri mortui. to. 3. 167. C
Quid Apostolus Paulus in prima ad Thesalonicenses epistola, de resurrectione mortuorum, docuerit. to. 10. 5. 192. D. & sequentibus.
Resurrectio mortuorum quomodo sit probabilis. to. 9. 187. I. to. 10. 206. I. K
Etiam hodie mortui suscitantur. to. 10. 37. E
Diueritas glorie in resurrectione mortuorum. to. 10. 39. E
De celebratione dierum fratrum defunctorum, & resurrectione mortuorum: Sermo. to. 10. 90. A. & seq.
Persuasiones ad futuram mortuorum resurrectionem post hanc vitam. to. 10. 78. B. C & seq. copiose.
Ad vnicam Christi vocem omnes mortui resurgent. to. 10. 180. A
Resurrectio mortuorum non erit vt rursus solitas patiantur calamitates. to. 10. 197. L. M
Resurrectio mortuorum est Christianis certissima. to. 10. 208. B
Post resurrectionem caro nostra qualis futura. to. 1. 4. E. F. & 6. I. K. & 8. A. & 159. G. H. & 160. L. & fo. seq. B. & 164. I. to. 8. 139. H
Resurrectio carnis certa. to. 1. 139. F. to. 3. 34. G. & seq. & fo. 175. E
Resurget caro hominis ab homine comesta. to. 5. 213. L
In resurrectione etiam si tota caro perijisset, tamen eam deus repararet. Ibidem.
Resurrectio carnis quare nobis promittatur. to. 8. 139. H
In nulla re Christianae fidei tam contentiose contradicitur, quam in resurrectione carnis. to. 8. 115. D. E
Resurrectionem carnis dicit Christus, mentisque. to. 9. 37. K. L. & fo. seq. A
Resurrectio omnis carnis rationalis fideliter credenda est. to. 9. 243. I
Homo non resurget cum corruptione quae sentitur in carne. to. 10. 202. E
Resurgens corporis qualitas. to. 1. 13. B. to. 2. 113. H. & seq. copiose. to. 3. 3. L. & 33. E. & 51. B. & 53. D
An subito corpora reformentur. to. 2. 141. A
Resurgent corpora sanctorum à vitio libera. to. 3. 4. 2. E
Resurgens corporis gloria. Eodem. 51. B. C & 53. D. E. & 240. A
Resurrectio corporum. to. 3. 159. D
Resurrectio corporum astruitur. to. 4. 141. K. L. to. 6. 54. E. & seq.
Resurrectio corporum dilaniatorum, & exustorum. to. 4. 214. I
In resurrectione in puncto reintegrata sunt corpora nostra. to. 5. 5. G

In resurrectione corpora beatorum erunt spiritalia. Ibidem. 112. E
Corpora sanctorum post resurrectionem, nullis indigebunt rebus. Ibidem. L
Corpus nostrum in resurrectione, non erit sicut corpus Adae erat ante peccatum. to. 5. 113. F. G
Resurrectione corporum ostendit futuram per scripturam diuinam. to. 5. 207. K. L
In resurgentibus corporibus martyrum, si cicatrices remanebunt, non deformitas in eis, sed dignitas erit. to. 5. 213. K. L
Resurgenti corpori nihil oberit talis vel talis figura. Ibidem.
A resurgentibus corporibus deerit omnis deformitas & infirmitas, &c. Ibidem. L. M
Resurgenti corpori, iam spiritali, restituetur totum quod perdidit viuens vel post mortem. Ibidem. 214. B
Resurrectione nouimus in capite nostro factam, & in membris futura. to. 8. 146. H. I
In resurrectione qualis corporum immutatio futura. Eodem. 253. D
Resurgere in corpore. to. 10. 54. D. E
Mirabilis creare, quae à mortuis in cineres redactum cadaver resuscitare. Ibidem. L. M
Paganorum & malorum Christianorum resurrectio cum corpore mortis huius. to. 10. 60. H
Beatorum corpora in resurrectione. Ibidem. H. I
Resurgenti corpori quatuor praestantur. to. 10. 177. F. G
An deformitates corporum cum corporibus resurgent. to. 10. 202. F
Quare non resurgent vitia corporis. to. 10. 208. B
Resurrectio in qua aetate fiet.
In resurrectione quisque recipiet mensuram corporis, quam habuit in iuuentute, & diminuta in senectute. to. 5. 212. L. & seq.
Resurgent omnes tam magni corpore, quam vel erant vel futuri erant aetate iuuenili. Ibidem. M. & seq.
Resurgent mulieres in sexu femineo, sicut & mares in virili. Ibidem. 213. A. & seq.
Senes mortui in aetate perfecta resurgent. to. 10. 202. F
Paruuli mortui in aetate perfecta resurgent. Ibidem.
Resurrectio Christi.
Resurrectio Christi. to. 2. 40. E. & seq. to. 10. 3. 33. D
Resurrectionis domini sacramentum. to. 2. 116. E. F. & seq. copiose.
Resurrectio domini cur tridua. to. 2. 116. K
Resurrectio Christi magna nobis spem confert. to. 2. 121. M. & seq.
In resurrectione corpus Christi, & nostra corpora qualia futura. to. 2. episto. 146.
Et an deus vestitus in caelo. Eodem. 139. M
Resurrectio Christi quomodo ad nos pertinet. to. 3. 39. E. & 68. F
Resurgens dominus quoties apparuerit mulieribus, & discipulis. to. 4. 118. H. & seq.
Resurrectio domini, noui hominis institutionem signat. to. 4. 284. A
Resurrectione sua, & passione, quid Christus nobis iuuat. to. 5. 174. B. C
Resurrectio Christi & assensio, est grande miraculum. Eodem. 209. C
Resurrectio Christi quam nobis promissit, est summum inter ea vera pro quibus martyres mortui sunt. to. 5. 211. I

Resurrectio Christi praenunciatur. to. 8. 34. B
Quare in matutino resurrexerit, & tertio die. Ibidem.
Sicut Christus resurrexit tertia die, ita & nos in fine seculi. Ibidem. & 146. I. & seq.
Quod in resurgente capite monstratum est, hoc omnia membra sperent. to. 8. 29. F. G & 146. K. L
Resurrectio Christi vitam nouam significat. Ibidem. 57. D
Quod vera caro Christi resurrexit, quia caro mortua erat. to. 8. 102. E
Quod resurrexerit diluculo, ex verbis prophetae ostenditur. Eodem. 123. F. G. & 131. I. K
Cur resurgens apparuerit solum discipulis, & crucifixus apparuit omnibus. Ibidem. 147. K
Nullus mortuus resurrexit propria virtute, nisi Christus. Ibidem. K. L
Christus resurrexit occultus, & apparuit manifestus. Ibidem. 148. C. D
Quod resurrexerit primo, & nos in illo, sed adhuc in spe. to. 8. 169. F. G
Cur resurrexerit cum cicatricibus. Ibidem. 179. I. to. 10. 202. F
Vnus resurrexit iam non moriturus. to. 8. 323. E. F
Quia resurrexit à mortuis in vigilia matutina, hoc speramus in nobis futurum, quod praecessit in domino. Eodem. 328. M
Resurrexit, sed quod in eo mortui est, spiritus illius nunquam mortuus est. Ibidem.
In hoc resurrexit quod à te accepit, non enim resurgeret nisi mortuus esset. Ibidem. 329. A. B
Cur post resurrectionem suam noluerit statim agnosci. to. 8. 374. D. E
Resurrectio domini ostendit nobis vitam quam accepturi sumus. Eodem. 376. F. G
Resurrexit propter iustificationem nostram, & exponitur. to. 10. 74. B
De resurrectione domini, & catione Halleluia: Homilia. to. 10. 98. H. & seq.
Resurrectio & glorificatio Christi, quid nobis ostendat. to. 10. 98. H
Christus seipsum resuscitauit in primo die, nos autem resuscitabit in nouissimo die. to. 10. 150. C
Ordo resurrectionis Christi. to. 10. 200. E
Quare mulier primo Christi resurrectionem nunciauit. Ibidem. F. & sequent.
Christus sufficientibus signis resurrectionem suam manifestauit. to. 10. 197. E. & sequent.
De resurrectione Christi. to. 10. 197. E. & 198. G. & 201. B
Quantum dies resurrectionis contulit credentibus gaudium, tantum conferet incredulis luctum. Eodem. 199. C
Resurrectio Christi praefigurata est in Adam. to. 10. 204. C. & 205. G
Item in Noe. Ibidem. per totum.
Apostoli gloriae resurrectionis Christo suo concedere nolabant. to. 10. 317. G
Opiniones, & errores circa resurrectionem. Resurrectio à quibusdam non creditur. to. 10. 216. H
Resurrectionem corporum quomodo persuadet, contra Platonicos. to. 5. 89. I. & sequent.
De resurrectione quam dicunt esse post mille annos, cuius opinionis dicit seipsum aliquando

aliquando fuisse, & Chiliastes eos appellari. to. 5. 183. K. L
In resurrectione dicunt aliqui resurrexerunt vacaturos immoderatissimis epulis carnalibus. Ibidem. L
Resurrectionem corporis Christi, & ascensionem eius in caelum, quod dicunt philosophi incredibile esse, persuadet per alia incredibilia quae proponit eis. to. 5. 189. H. & seq.
De resurrectione carnis, quam quidam modo credente non credunt. Ibidem.
Resurrectionem quodammodo innuunt duo, quae Plato & Porphyrius dicunt, si coniungerentur. Ibidem. 216. F. G
De resurrectione aliquorum quos ponit Tullius, quae similis est resurrectioni multorum ex nostris. Ibidem. G. H
De resurrectione quam scribit M. Varro secundum opinionem Genethiacorum. Ibidem. H. I
Resurrectionem carnis negauit Simon magus. to. 6. 3. K
Resurrectionem negat Simonianus. Ibidem. Carprocratiani. Ibidem. 4. A
Valentiniani, & Marcitae. Ibidem. D
Caiani. Ibidem. E
Archontici, Cerdoniani, Scueriani, to. 6. 4. E. & seq.
Hierachitae. Eodem. 6. C
Seleuciani. Ibidem. I
Manichei. to. 6. 4. 8. K. L. & fo. 50. C. & 125. C in fine. & seq.
Opinio circa resurrectionem mortuorum. to. 9. 210. K
De resurrectione corporum, contra gentiles. to. 10. 197. H. & 199. D. & 202. C
Rete.
Retia domini bona. to. 4. 17. K
Quid mittere retia in dexteram nauigij. to. 10. 203. C
Reticus.
Reticus episcopus, & huius de peccato originali sententia. to. 7. 203. A. B
Retractare.
Retractationum libri duo. to. 1. fo. 1. col. 2. & sequenti.
Quo consilio retractarit Augustinus errata sua. to. 1. fo. 1. in prologo. & in Possidonio. to. 2. 7. G. to. 6. 2. I. to. 7. 278. J. K
Retractare si liceat verba semel emissa. to. 10. 2. 7. F. G
Retribuere.
Retributionis triplex distinctio. to. 8. 71. A
Retribuere quomodo accipiatur. Eodem. 251. L. M
Retributiones dei cogitanda. Ibidem. M
Retributiones diuinae. Eodem. 252. K
Homo retribuit deo mala pro bonis, & ille retribuit bona pro malis. to. 8. 251. M. & 287. B
Quod retribuis, non sibi sed tibi proderit, tibi seruat. Eodem. 252. A. B
Non vult deus de tuo aliquid sibi retribui, sed de suo, quomodo agricola de terra quam seminauit. Ibidem.
Retributiones quatuor. to. 8. 274. M. & 291. K
Retributionis sex sunt differentiae. Eodem. 274. M
Cum autem fidem non debeantur hominibus

IN DIUVM AVGVSTINVM.

si mala pro malis, deus tamen per indubitam gratiam retribuit bona pro malis. to. 8. 291. K
Retro.
Retro respicere, quid sit, & cur retro respicere prohibeamur. to. 8. 164. E. & fo. 183. C. & 200. B. Vide, Respiciere.
Reuelare.
Quomodo filius cui vult reuelat. to. 10. 148. I. K
Reus.
Reus nemo est ex eo quod non accepit. to. 10. 154. F. G
Pro reis quomodo intercedendum. to. 2. 50. B. C & sequenti.
Pro reis interuenire, officium sacerdotij. Ibidem.
Pro reis quomodo intercesserit apud magistratum Augustinus. to. 1. in Possido.
Rei puniendi circa mortis supplicium. to. 2. episto. 158. 159. & 160.
Reus iudicio, concilio, & gehennae ignis. to. 10. 4. 265. B. C
Rhadagaisus.
De bello in quo Rhadagaisus rex Gothorum damonum cultor, vno die cum ingentibus copiis suis, victus est. to. 5. 48. A & seq. to. 10. 27. A
Rhadamanthus.
Rhadamanthus inferorum iudex. to. 6. 21. H
Rhea.
Rhea siue Siluia mater Romuli. to. 5. 22. A
Rhea quae, & Ilia. to. 5. 164. D
Rhamnus.
Rhamnus, spinarum genus. to. 4. 71. L. to. 8. 126. I. & sequenti.
Rhetores, Rhetorica.
Rhetoricae principia. to. 1. 68. H
& sequenti. Rhetorica. 2. F
Rhetores forenses, euerfores, & eorum Iuxus. Eodem. 19. I. K
Rhetoricam docuit Augustinus. to. 1. 21. E
In Carthagine. to. 1. 24. I
Romae. Eodem. 25. H
Mediolani. Ibidem. I & in Possidonio.
Rhetoricam professionem deserit Augustinus. to. 1. 34. G
Rhetorices inuentio. to. 1. 110. G
Rhetorica ad sermonem est vitiosa. to. 3. 10. D
Rhetorica tam falsa quam vera persuadet. to. 3. 15. L
Rhetoricam nisi quis citò, nunquam discit. to. 3. 15. M
Rhetorices artificium. to. 3. 16. I
Rhetor & dialecticus differunt. to. 7. 46. G
Rhetorici.
Rhetorius quidam, omnes haereticos rectè ambulare dixit. to. 6. 7. D
Rhinocolura.
Rhinocolura, ciuitas. to. 4. 67. I
Rhombus.
Rhombus mathematicus. to. 1. 132. F
Rhythmus.
Rhythmus quid. to. 1. 77. G. & 110. I
Rhythmus continuus. to. 1. 78. D
Rhythmus, metrum & versus quomodo differant. to. 1. 83. M
Rigatio.
Rigatio ad interiora pertinet, & significat solum vsque ad cordis intima. to. 8. 8. H. I

Risus.
Nemo facillè solus ridet. to. 1. 19. D
Nihil foedius risu, irrisione dignissimo. to. 10. 1. 94. H
Risus solus fertur mox natus Zoroastres inuictor magicarum artium. to. 5. 202. B
Ridendi tempus. to. 8. 110. E. F. & seq.
Risus vtrum fletu mellior. to. 10. 64. H
Mundus aut ridet nos, aut ridetur à nobis. to. 10. 154. B
Risus frequenter corrumpit mores. to. 10. 176. I
Iesus nunquam inuenitur risisse, caeteras autem imperfectiones tolerasse. to. 10. 271. B
Quod rident homines, plorandum est. to. 10. 276. K
Qui rident de rebus vanis, malo suo ridet. Ibidem.
Rixae.
Rixatores taxati. to. 2. 113. H
Roboam.
Roboam rex Iuda. to. 5. 152. J. M
Robooth.
Robooth aedificatur. to. 5. 134. E
Rogare.
Ego pro eis rogo, quos mihi dedisti, & exponitur. to. 4. 208. B
Deus rogat nos, & quare. to. 10. 178. M
Qui resistit roganti, contemnetur cum rogauerit. to. 10. 211. M
Tribus diebus Rogationum frequentanda Ecclesia in compunctione, oratione, cantu, & elemosyna. to. 10. 213. D. E
Rogatus.
Rogatus à Rogato, qui & Donatus. to. 10. 236. A
Rogatus catholicus factus. to. 7. 137. H
Rogus.
Rogus ingens struitur. to. 5. 27. G
Roma, Romani.
Roma condita est à Romulo. to. 2. 109. F
to. 5. 164. E
Roma quo tempore condita sit. to. 5. 164. E
Roma condita est velut altera Babylon. Ibidem. F
Roma Gothorum irruptione euersa. to. 1. 13. C. D. to. 2. 33. B. to. 5. fo. 1. facie prima & 29. H. & seq. to. 10. 27. A
Roma magis perijt peruersitate morum, quam ruina hostili. to. 2. 6. C. D
Roma vastatur à Barbaris tempore Galieni imperatoris. to. 2. 75. H & 178. E
Roma opprimitur à Gothis. to. 2. 69. E
Roma, domicilium clarissimi imperij. to. 10. 233. B
Roma & Carthago Latinarum literarum artifices. to. 2. 53. I
Roma destruxit Carthaginem, & bellis intestinis plus est offensa quam ab hostibus. to. 5. 9. H. I
Excidium vrbis dei clementia temperat. Eodem. 10. F
Roma mutata. to. 5. 17. A
Roma capta à Gallis, excepto Capitolio. Ibidem. 18. E
Romam qui condidere & habuere. to. 5. 21. K
Roma quomodo fuit à Numa vsque ad Augustum post primum bellum Punicum continue bellis vexata, ita vt vix vnus annus in pa-

INDEX

nus in pace transfret. to.5.22.M
 Roma quibus artibus creuerit. Ibidem.23.G
 Roma cu paucis diis vixit foelicior, quam
 post. Ibidem.I
 Roma a foceris obsidetur. to.5.24.AB
 Roma a Tarquinio concussa. to.5.25.F
 Roma fame pestilentiâq; vastata. Ibidem.M
 & sequenti.
 Romam qui magis vastauerunt. to.5.29.H
 & sequentibus.
 Roma prioris filia Babylonis. to.5.164.F
 Roma perdomuit populos iam exercitatos
 in armis. Ibidem.G
 Romæ datum est imperium, vt societas hu
 mana vigoretur iisdem legibus. Ibidem.
 FG & fo.179.M & seq.
 Romæ excidium. to.9.257.BC
 Romani populi origo est a Troia vel Illo.
 tomo.5.21.D
 Romani fuerunt a Latinis, qui & ipsi fue
 runt Latini. to.5.154.DE
 Romani sunt ex Laurentibus, qui regnabat
 in Italia. Eodem.161.H
 Romanam urbem condidit Troiani. to.
 mo.5.21.K
 Romanæ illecebræ. to.1.24.LM
 Romanorum clades a Barbaris illata. to.
 2.134.HI
 Romanorum idola. to.4.86.M
 Romani cur Hebræorum deum solum non
 receperint. to.4.87.H
 Romani laudantur, quia parcaunt subiectis,
 & debellant superbos. to.5.3.F
 Romanæ leges etiam post patrata facino
 ra, etiam ieclestissimum indemnatum oc
 cidi verant. to.5.7.BC
 Romani, propter libidinem dominandi,
 subiugauerunt sibi regna. to.5.9.LM
 Vitia Romanorum, quæ patriæ non corre
 xit euersio. Ibidem.10.DE
 Romani mala acciderunt, cum deos cole
 rent antequam religio Christiana cre
 sceret. to.5.11.F & seq.
 Romani laudari quenquam hominem vi
 um in scena, aut vituperari, legibus la
 tis prohibuerunt. Eodem.13.H
 Ruina Romanorum vnde processerit. to.
 5.16.GH
 Inuentus Romana luxu & avaritia corru
 pta. Ibidem.I
 Romanorum discrimina. tomo.5.23.M
 & sequenti.
 Romanum bellum cum Albanis. Eodem.
 24.EF
 Romanorum regum vita atque exitus qua
 lis fuerit. Ibidem.L & seq.
 Romani superati a Sannitibus, turpiter pa
 ciscentes sub iugo ponuntur. to.5.26.A
 Romanorum tredecim milia militum cum
 septem tribunis interierunt. Ibidem.B
 Romani bellantes cum Hannibale reddide
 runt seruos libertati, & reos sine impu
 nitate collegerunt. to.5.27.B & seq.
 Romanos inficit Gallogræcorum luxus.
 Ibidem.KL
 Romani, peregrinantes in Asia, omnes vna
 die trucidati sunt. to.5.28.BC
 De Romanorum frage mirabili, capta vr
 be a Sylla. Eodem.29.D & seq.
 Romanis infesti fuerunt pauci gladiatores,
 aliquandiu insuperabiles, tandem supe
 rati. to.5.32.BC
 Terminii Romani. to.5.38.L & seq.

Romani imperij termini quomodo mutati
 sint in Oriente, Hadriano cōcedente tres
 prouincias Perlarum imperio. Ibidem.M
 & sequen.
 Imperij Romani magnitudinis causa. Ibi
 dem.40.GH
 Romanos antiquos magnos fecit domi
 industria, foris iustum imperium, animus
 in consulendo liber, neque delictoneque
 libidini obnoxius. Ibidem.44.E & seq.
 Romani laudis auidi. Ibidem.EF
 Romanum imperium auctum est propter
 virtutes Romanorum in diligendo rē
 publicam. Ibidem.
 Romanorum commendatio, per Iouem, &
 Vergilij versus. tomo.5.Ibidem.HI
 Romanis mercedem temporalem pro bo
 nis eorum actibus reddidit deus. to.5.
 45.I & seq.
 Si Romani propter humanam gloriam tā
 tum amauerunt terrenam ciuitatē, quā
 to plus moueri debent sancti amore pa
 triæ celestis? Ibidem.K & seq.
 Romanorum imperium auctum est propter
 diuersa merita generis humani, deo ma
 gis nota quam nobis. to.5.47.AB
 Romani de sapiētia nomine gloriati sunt.
 to.5.67.I
 Romanæ feminae corpus giganteum. Eo
 dem.131.CD
 De Romanorum regno, succedente regno
 Assyriorum. to.5.154.DE
 Romani Aphricam & Græciam subiugaue
 runt. to.5.172.L
 Romanum imperium sperabatur aternū.
 to.5.191.LM
 Romani quibus custodiibus Romam com
 miserint. to.10.26.M
 Romanæ reipublicæ factura vnde. to.2.6.C
 Ruina reipublicæ Romanæ. to.5.9.I
 Ciceronis sententia de Romana reipublica.
 to.5.17.F & seq.
 Post initia consularis imperij quibus malis
 vexata fuerit Romana reipublica, diis
 non opitulantibus, quos colebat. tomo.
 5.25.KL
 An secundum definitiones Scipionis, quæ
 in dialogo Ciceronis sunt, vnquam fue
 rit Romana reipublica. tomo.5.169.C
 & sequentibus.
 Paulus ad Romanos.
 Epistola Pauli ad Romanos gratiā dei ma
 ximē commendat. to.2.96.C
 Epistolæ ad Romanos summa. to.3.182.K
 L. to.4.144.L
 In epistola ad Romanos, & ea quæ ad Ga
 latas scripta est, eadem quaestio tracta
 tur. to.4.287.K
 Romana Ecclesia.
 Romana Ecclesia. to.2.88.B
 Romanæ sedis principatus. to.2.150.G
 Romanus episcopus quomodo ordinaba
 tur. to.7.125.EF
 Romanianus.
 Romanianus communiceps Augustini fam
 iliarissimus. to.1.28.F
 Romanianū inuitat ad veram philosophiā.
 to.1.83.C & 96.A
 Romaniani laus. to.1.95.M
 Romaniani in Augustinum beneficia nar
 rata. Ibidem.96.AB
 Ad Romanianum scripsit Augustinus, de

vera religione. to.1.158.I
 Romulus.
 Romulus a lupa lactatus, genitus a matre
 Ilia. to.5.164.D
 Romulus & Remus constituerunt Asylum
 Romæ. to.5.10.F
 Romuli festa & eius deificatio. Eodē.15.G
 De Romuli parricidio, quod dii non vindi
 carunt. to.5.22.DE
 Romulus de suis desperas. Ibidem.24.AB
 Romulus, conditor Romæ, occisus, & trās
 latus inter deos. to.5.Ibidem.LM
 Romuli mortis opinio. Ibidem.25.A
 Romulus. to.5.53.H
 Romulus Altellus dictus. Eodem.71.B
 Romulus occidit Remum. to.5.124.IK.
 Vide, Remus.
 Romuli tempore Sibylla Erythraea vatic
 nata est. to.5.164.H
 Romulus mortuus diuino honore donatus
 est. Eodem.165.I & seq.
 Romulus deus creditur. Ibidem.K
 Post Romulum regnauit Numa. Ibidem.L
 Romuli diuinitas mirabiliter credita. to
 mo.5.208.EF
 Ros.
 Ros cœli, est diuinorum verborum pluuiā.
 to.5.142.M & seq.
 Ros Hermon gratiam dei significat. tomo.
 8.335.LM
 Roscius.
 Roscius histrio, quomodo laudatus a Ci
 cerone. to.4.90.F
 Rota.
 Rota est orbis terrarum. to.8.185.LM
 Rota figuli. to.5.41.E
 Rubus.
 Rubus Moysi incōbustus. to.3.61.A & fo.
 seq. F & 162.L. to.6.189.EF. to.10.170.
 L & 325.D
 Rubus ignis legem significat. to.4.203.G
 Rubus ardens, sine consumptione, synago
 ga est Iudæorum. to.10.170.L
 Sermo de apparitione domini in rubo. to
 mo.10.325.B
 Quomodo angelus dicitur apparuisse in ru
 bo, & tamen deus etiam dicitur ibidem
 apparuisse. Ibidem.C
 Ruffinus.
 Ruffini & Hieronymi graues inimicitia.
 tomo.2.14.F
 Ruga.
 Rugam non habere. to.10.142.L
 Vide, Ecclesia.
 Ruina.
 Ruinam exteriorem patentē præcedit ru
 ina interior occulta. to.5.119.HI
 Ruminare, Ruminatio.
 Ruminare quid sit. to.8.355.GH
 Ruminare, mystice quid. tomo.10.111.H
 & 118.A
 Ruminatio verbi. to.3.238.B. to.8.93.I &
 fo.132.A
 Non ruminantia, mysticē. to.6.72.B
 Ruminatio ad sapiētiam pertinet. Ibidem.
 Rumina.
 Rumina dea. to.5.53.L
 Runcina.
 Runcina dea. to.5.32.M
 Rufina.
 Rufina dea. to.5.32.L
 Rufor.

Rufor.
 Rufor deus. to.5.61.A & seq.
 Rusticus.
 Rusticus consobrinus Augustini. tomo.
 1.112.H
 Quæ sint ea quæ rustici nimium scrutari
 non debent. to.10.285.B
 Ruth.
 Ruth Moabitis in genealogia Christi. to
 mo.4.62.H
 Sabaoth.
 Sabaoth interpretatur. tomo.
 4.89.F
 Sabbatum.
 Sabbatū. t.3.236.M & seq. & fo.
 239.E & fo. sequen. D. to.5.218.C & seq.
 Sabbati obseruatio, &
 sanctificatio.
 Sabbati sanctificatio & mysterium. to.1.
 183.HI & seq. t.2.17.I & seq. & f. seq. A
 tomo.3.124.M & seq. tomo.5.99.BC
 Sabbatum in multis religionibus seruatur,
 & a Seneca deridetur. to.5.4.BC
 Quomodo sabbatum sit obseruandum. to
 mo.6.45.F. to.9.248.H
 Sabbatorum cessatio. to.6.50.L
 Obseruare sabbatum, est a peccato abstinere,
 non ab opere manuum. to.9.7.E
 Sabbatum dei.
 Sabbatum soluit saluator, & quare. tomo.
 4.207.HI
 Sabbato quomodo dominus requieuit, Chri
 stus autem languidos sanauit, dicens, Pa
 ter meus vsque modo operatur, & ego o
 peror. to.9.34.A & seq.
 Sabbato dominus requieuit, quia creaturā
 nullam condidit. to.9.38.I
 Sabbatum Iudæorum.
 Sabbatum Iudæorum, vmbra futuri. tomo.
 3.124.HI. to.4.40.M & seq.
 Iudæorum sabbata. to.5.54.BC
 Sabbati obseruatio, seruiliis. to.6.45.FG
 Iudæi non celebrant nisi sabbati signum. to
 mo.8.69.E
 Sabbatissimus Iudæorum ociosus, & luxu
 riosus. Eodem.221.L
 Sabbatum habere non possunt mali. Ibidem.
 Sabbatum quomodo obseruabant Iudæi, &
 quomodo non. tomo.9.7.E
 In sabbato Iudæorum manna non pluebat.
 tomo.10.173.H
 Sabbatum Christianorum,
 cordis, spiritale.
 Sabbati Christiani obseruatio figurata. to
 mo.2.118.AB & seq.
 Sabbata nostra spiritalem quietem signi
 ficant. Ibidem.E
 Et de requie plura. to.3.125.A & seq.
 Sabbatizandum spiritaliter. to.3.184.M &
 236.M & seq. tomo.7.194.C. to.8.45.
 KL. tomo.9.7.E & fo.38.I & 71.D.E. Et
 199.FG & 248.HI
 Sabbati celebratio apud Christianos. to.
 4.41.A. tomo.6.43.FG
 Ad sabbatum quomodo nobis imputantur
 bona quæ facimus, si ea deo ascribamur:
 si autem nobis, tunc essent seruilia. to
 mo.5.218.C
 Sabbata dei, & nostrum. to.6.38.E & seq.
 Sabbatum cordis. to.6.57.CD
 Sabbatissimus Christianorum, vera innocē
 tia. Eodem.71.I

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Sabbatum cordis nobis deus indicit, quod
 malus habere non potest: quale sit. tomo.
 8.221.L
 Sabbato non vacandum a salute. to.9.54.G
 Sabbatum spiritale, quid sit. to.9.71.DE
 Sabbatum spiritale obseruare. to.10.175.
 KL & seq.
 Sabbatum sabbatorum.
 Sabbatissimus iugis, & verus. t.2.117.L & seq.
 to.3.11.L. 239.E & f. seq. D. tomo.5.218.D
 Sabbatum sabbatorum quod Hebræis. to.
 4.41.A & 292.E
 De aeterna foelicitate ciuitatis dei, sabbat
 toque perpetuo. to.5.216.M & seq.
 Sabbatum æternum, & quomodo nos erim
 us hoc sabbatum. Et sabbatum nostrū
 erit septima ætas. to.5.218.C
 Sabbati recordatio, quid sit. tomo.8.68.D
 Sabbati ieiunium,
 & nomen.
 Sabbati ieiunium apud Christianos, an bo
 num vel malum. to.2.16.D
 Sabbati ieiunium vnde. to.2.80.K
 Sabbatum pro dominica. to.2.81.G
 A sabbato hebdomadæ dies nomē obtinet.
 Ibidem.K & fo.8.226.LM
 Sabbato ne fuga ineatur, quid mysticē. to.
 4.107.L & 206.F
 Sabbati nomine crapula & ebrietas si
 gnificatur. Ibidem.FG
 Prima & secunda sabb
 bati, & sermones sabb
 atorum.
 Prima sabbati dies, resurrectionis. tomo.
 2.81.G
 Quarta & quinta sabbati, quid significant.
 tomo.8.195.F & 226.LM
 Quæ sit prima & secunda sabbati. tomo.8.
 95.CD & 380.M
 Prima sabbati dies, dominica erat. tomo.
 9.119.H
 Sabbato post dominicam in quadagesima,
 Ser. duo. to.10.157.M & seq.
 Sabbato post primam dominicam in qua
 dragesima, sermo. to.10.163.E
 Sabbato post secundam dominicam in qua
 dragesima, Ser. to.10.168.G
 Sabbato post tertiam dominicam in qua
 dragesima, Ser. duo. tomo.10.174.K
 & sequenti.
 Sabbato post quartam dominicam in qua
 dragesima, sermo. to.10.180.I & seq.
 Sabbato post dominicam passionis, sermo.
 to.10.185.F
 Sabbato in vigilia Paschæ: Sermones qua
 tuor. to.10.194.L & seq.
 Sabbato post diem sanctum Paschæ: Ser
 mones duo. to.10.205.L & seq.
 Sabbato quatuor temporum post festum
 sanctæ crucis, Ser. to.10.242.B
 Sabellius, Sabelliani.
 Sabellius Noeti hæresiarche discipulus fuit,
 to.6.4.M in fine.
 Sabellius quomodo in hæresim lapsus. to
 mo.3.78.A
 Sabellius eundem patrem asserit quem filiū.
 to.4.156.D. to.6.5.A & 8.G & L & 146.
 H. to.9.53.M & seq. & fo.92.D
 Sabellius impugnatur. to.6.11.E & seq.
 Sabelliani dogma Priscilianus restituit. to
 mo.6.139.LM
 Sabellij error. to.4.203.C. to.8.6.H. tomo.

10.89.A
 Error Sabellij ponentis vnscam personam
 in trinitate. to.10.222.C
 Confutatio errorum Sabellij. Ibidem.L
 Sabellianorum error taxatur. to.3.73.F &
 240.KL
 tomo.9.75.EF & fo.92.D
 Sabelliani hæretici. to.5.87.I & fo.94.B
 tomo.6.8.G
 Sabelliani, iudem, Noetiani, qui & Patripas
 siani Praxiani, & Hermogeniani. to
 mo.6.5.AB
 Sabellianos de Christo sequuntur Priscil
 lianista. Eodem.7.C
 Cōtra Sabellianos, Arianos, & Iudæos præ
 phetia de Christo discussa. tomo.6.9.B
 & sequenti.
 Sabellianos confundit Augustinus. tomo.
 9.53.M & seq.
 Sabelliani, Patripassiani dicti sunt. tomo.
 9.61.D.E. to.10.9.E & 47.D
 Sabelliani siue Patripassiani, deum negant
 trinitatem, sed solum deum patrem as
 seuerant, & eundem aliquando nominari
 filium, aliquando spiritum sanctum. to
 mo.10.9.E
 Sabine.
 Sabine raptæ. to.5.15.M & seq.
 Sabinianus.
 Sabinianus hæresiarcha. to.2.181.M
 Sacerdos, Sacerdotium.
 Sacerdotium plebem dicit. to.5.147.L
 Sacerdos a sanctificando dicitur. tomo.
 8.89.H
 Sacerdotium vetus,
 Leuiticum.
 Sacerdotum filij defunctis parentibus suc
 cedebant. to.1.13.E & fo.14.AB
 Sacerdotes summi, ex posteris Aaron. to
 mo.1.14.BC
 Sacerdotij Christi, & Leuitici discrimen. to
 mo.3.147.G
 Sacerdotium inuadens Ozias, lepra percus
 titur. to.2.10.F
 Sacerdotes, omnes Christiani. to.3.240.I
 to.4.81.H
 Sacerdotium Aaron, quomodo æternum.
 to.4.37.K
 Sacerdotium secundum ordinem Melchi
 sedech. Ibidem. & t.6.17.KL & 131.D
 Sacerdotum vnctio æqualis. to.4.48.CD
 Sacerdotes summos plures contentio pe
 perit. Ibidem.D
 Ad sacerdotes mittit Christus curatos. to
 mo.4.81.F. in fine.
 Sacerdotij Aaron cessatio. tomo.5.147.D
 & sequen.
 Sacerdos veteris legis, offerebat sacrificia
 secundum diuinum mandatum. tomo.5.
 195.AB
 Sacerdotium commutatum in Samuelem:
 reprobat Heli, & quid Heli adombra
 rit. to.6.59.B & seq.
 Sacerdos summus veteris testamenti, ty
 pus Christi. to.7.7.IK
 Sacerdotium Leuiticum imperfectum. to
 mo.8.64.I
 Sacerdotium noui testamenti.
 Sacerdotem pium agere, quam difficile. to
 mo.2.147.LM & seq.
 Sacerdotum dignitas, & miseria. Ibidem.
 Sacerdotes, dispensatores, non proprietarij.
 tomo.2.

INDEX

rij. tomo. 2. 46. L
 Sacerdotum sanctificatio, visibilis, & inuisibilis. to. 4. 52. F & seq.
 Sacerdotes siue ministri ficti, qui. tomo. 7. 9. C D
 Sacerdotiū amplectentes spe viuendi ociosē. to. 3. 179. D
 Sacerdotium noui testamenti. to. 4. 61. F
 Sacerdos qualis esse debeat. to. 4. 252. D
 Sacerdos priuatus, mediator se non faciat inter deum & populum. to. 7. 7. L M
 Sacerdotis etiam mali preces pro populo exaudiri. Ibidem. 8. B C
 Sacerdotes veri iustitia induti. to. 7. 23. L
 Sacerdotum immunditia, sacramentum nō pollut. to. 7. 23. B & 27. B
 Sacerdotum professio non ideo culpanda, quia & mali sacerdotes reperiuntur. tomo. 8. 243. D & seq.
 Sacerdotum ignauia. to. 9. 209. G
 Et diuersitas. Ibidem.
 Multorum est vocari sacerdotes, sed nō est omnium esse sacerdotes. Ibidem.
 Sacerdotibus magnum onus impositum. tomo. 10. 92. A B & fo. seq. A B
 Regale sacerdotium in Dauid praefiguratum. to. 10. 123. A
 Vita sacerdotum, debet aliorum esse eruditio. to. 10. 250. L
 Sacerdotes reddent rationem de negligentia praedicandi lobrietatem. tomo. 10. 240. K L
 Quid facere & quid fugere debeant sacerdotes. to. 10. 295. F G
 Sacerdotes victu & vestitu cōtenti esse debent. Ibidem. L
 Exhortatio ad sacerdotes. to. 10. 295. L M & 308. A B
 Quod sacerdotes debeant patientiam ac ca sitatem seruare. to. 10. 296. B
 Eminentiā sacerdotum. to. 10. 295. E F
 Officium sacerdotum. tomo. 10. 296. C
 Pauperem vitam sacerdos gerere debet. Ibidem. E
 In sacerdotes sacrae scripturae ignaros. tomo. 10. 297. B C
 Sacerdotes tenentur viam salutarem suis subditis annunciare. to. 10. 308. B
 Qualis debeat esse sacerdos docens. ibi. C
Sacerdotium Christi.
 Sacerdos Christus, & rex. to. 4. 85. K & seq. & 130. K & seq. copiosē. to. 8. 379. F
 Sacerdos Christus fuit secundum ordinem Melchisedech. to. 5. 151. H
 Christus existit a deo missus pro nobis sacerdos, assumptus a nobis quod offerret domino. to. 8. 14. M
 Ipse sacerdos & victima, oblator, & oblatio. Ibidem.
 Per sacerdotes veteris testamenti, omnes sanctos & vnum verum sacerdotē Christum oportet intelligi. to. 8. 241. H I
 Sacerdos est Christus propter carnem assumptam. to. 8. 280. F
 Cur sit sacerdos secundum ordinem Melchisedech, & non secundum ordinē Aaron. Ibidem. H I
Sacerdotes Paganorum, & haereticorum.
 Sacerdotes idolorum, quare honorabatur. tomo. 5. 14. D E
 Sacerdotio mulieres funguntur apud Pepu-

zianōs haereticos. to. 6. 4. I in fine.
 Paganī sacerdotes sacris suis insistentes a fornicatione abstinent. to. 10. 296. I K
Sacras.
 Sacras, pater Adā & Euaē, secundum Manichaeos. to. 6. 5. M
Sacra.
 Sacra Cereris. to. 5. 52. A
Sacramentum.
 Sacramenta scripturarum. to. 1. 160. B
 Sacramenta intellecta quid pariant, itē nō intellecta. to. 4. 189. L
 Sacramentum figuratum, allegoria est, tomo. 8. 257. K L
 Sacramenta multa aliter atque aliter accipiuntur. Eodem. 355. H I
 Sacramenta festiuitatis. tomo. 2. 20. A B & 115. G
 Sacramentum incarnationis filij dei. tomo. 3. 240. G H
 Sacramenta scripturarum cur nonnunquā claudantur. to. 8. 226. E
 Sacramentorum ratio. to. 2. 20. A B. tomo. 4. 126. L & fo. seq. G. to. 7. 86. H
 Sacramenta, similitudines sunt earum rerū quarum sacramenta sunt. to. 2. 20. B
 Sacramenta, id est, sacra signa. to. 6. 137. G
 Sacrosancta signacula. to. 4. 282. A
 Signorum expositio. to. 4. 223. F
 Vide, Signum.
 Sacramentum, nō idem quod virtus sacramenti. to. 9. 49. M
Sacramentorum consideratio.
 Sacramentorum consideratio & vtilitas. tomo. 4. 52. F G
 Sacramentum visibile, & inuisibile. tomo. 4. 273. G H
 Sacramenta mutabilia sunt, & temporalia. to. 6. 76. A
 Sacramenta corporalia. to. 10. 12. D
Sacramenta utriusque testamenti.
 Sacramenta Christianorum pauca, Iudaeorum multa. to. 1. 160. C. to. 2. fo. 115. G
 to. 3. 12. C
 Sacramenta duorum testamentorū diuersa. to. 4. 56. H
 Sacramenta noui testamenti dant salutem, sacramenta veteris testamenti, promiserunt saluatorem. to. 8. 175. I
Sacramenta legis.
 Sacramenta legis, vmbrae sunt futurorum. to. 2. 16. E
 Sacramenta legis non sunt bona. Ibidem.
 Sacramenta vetera, ceremoniae Iudaeorum. to. 3. 184. B & fo. seq. I
 Sacramenta Iudaeorum, vmbra erant futurorum. to. 3. 185. I. to. 6. 15. M & seq. & fo. 105. C. to. 8. 186. D E
 Praenunciatiua Christi futuri. tomo. 6. 75. H I
 Ea quae in sacramentis veteris legis significabantur, pauci intelligebant. tomo. 5. 85. F G
 Sacramenta, & praecipua, complectitur vetus testamentum. to. 6. 50. G & fo. 51. E F & fo. 76. F G & fo. 85. D E
 Sacramentorum veteris testamenti profunditas. to. 8. 49. K & seq.
 Antiquis cum essent omnia communia sacramenta, non communis omnibus erat

gratia: quae sacramentorum virtus est. Eodem. 186. B
 Sacramentorum veteris legis onera multa. tomo. 8. 360. A B
Sacramenta Euangelii.
 Sacramenta euangelica non omnibus patent. to. 4. 131. M
 Sacramenta diuina iuxta fidem exponenda. Ibidem.
 Pro sacramētis Christi, omnia dura & horrenda constanter perferenda Christianis, ab exemplo veterum. tomo. 6. 75. K & 105. C
Sacramentorum Euangelii origo.
 Sacramenta manauerunt ex latere Christi. tomo. 3. 240. E. to. 8. 345. A. to. 9. 29. I K
 Sacramenta fluentia de latere Christi, significantur in fenestra arcae Noe, existentis in eius latere. to. 5. 132. B C
 Beneficium sacramentorum nobis a Christo datum. to. 9. 162. D
 to. 9. 242. D
Sacramenta in specie.
 De sacramentis multa. to. 2. epist. 118.
 Sacramenta duo praecipua. to. 2. 115. G. to. 3. 12. C. to. 8. 257. A
 In sacramentis cur prius adhibeatur ignis, & post exorcismi ignem veniat ad baptismum. Eodem. 149. A
 Quorum rerum signa sunt in sacramentis, ipsae res sunt in illa perfectione vitae aeternae. Ibidem. B
 Sacramentum regenerationis. to. 3. 44. I
 Sacramentum Eucharistiae. to. 2. 20. B. to. 3. 12. C. Vide, Eucharistia, & Communio.
 Sacramenti corporis & sanguinis Christi consideratio. to. 3. 65. B. to. 4. 273. E F to. 6. 133. C D & fo. 137. G. to. 8. 240. D & sequentibus.
 In sacramento altaris quod offertur ab Ecclesia, quid monstratur Ecclesiae. tomo. 5. 82. F G
 Sacramentum panis. to. 4. 119. C
 Sacramentum altaris, vnitas est corporis Christi. to. 2. 45. L
 Sacramentū ordinationis clerici, permanent. to. 6. 175. C D
 Sacramentum baptismi & ordinationis nō reiterandum. to. 7. 9. K & seq. & 79. K
 Et quod haeretici baptizare & ordinare possint. to. 7. 9. L M
 Sacramentum nuptiarum utriusque testamenti. to. 6. 173. M & seq. to. 7. 176. A B
 Sacramentum magnum, in Christo & Ecclesia. to. 6. 56. G H. to. 8. 345. M
 Sacramentum chrismatis. to. 7. 35. G
Sacramentorum communitas.
 Sacramentorum participatione incorporamur Ecclesiae. to. 4. 145. A. to. 7. 156. K
 Sacramentorum societate deuncti. tomo. 4. 219. L
 Sacramenta Ecclesiastica sumunt boni & mali. tomo. 6. 62. L M & fo. 75. I. tomo. 8. fo. 186. D & seq. tomo. 9. 128. G H
 Sacramenta communia Orthodoxis & haereticis. tomo. 7. 49. I & fo. 54. E & 91. L M & 104. B
 Sacramenta communia, gratia dei non sunt. tomo. 8. 186. E
 Sacramenta

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Sacramenta Ecclesiae boni & mali communia habent: sed charitatem mali habere non possunt. tomo. 8. 257. C
 A sacramētis Christi malos prohiberi, mos Ecclesiae antiquus. to. 4. 17. L
 Aeterno regi militaturi, debent sacramentis spiritualibus obligari. to. 10. 215. D
Sacramentorum integritas, & effectus.
 Sacramenta sola sanctificant ad salutem. tomo. 7. 157. B
 Sacramentorum integritas. to. 7. 87. A
 Sacramenta non pollut immunditia malorum. to. 7. 27. H
 Sacramenta non prophanat hominum malitia. Eodem. 101. L M
 Sacramenta fumentes non ponant spē suam in homine, cuius cor videre non possunt. to. 8. 16. H
 Quod ad eos perueniat qui cum fide accipiunt, etiam si talis sit per quem accipiunt, qualis Iudas fuit. Ibidem. L
 Sacramenta indigne fumentes, & contemnent.
 In sacramentis accipiendis, quid considerandum. to. 4. 218. K. & seq.
 Sacramenta indigne fumentes. to. 3. 236. F
 Sacramentis domini communicare, & verbis domini non communicare, quāta demencia. to. 7. 27. M
 Nec sacramēta nec fidem prodesse, vbi charitas non est. to. 7. 29. K. & 40. A
 Sacramentorū corporalis participatio, non semper facit membra corporis Christi. to. 7. 36. C
 Sacramenta contempta sacrilegos faciunt. to. 6. 75. I
Sacramenta malorum, & haereticorum.
 Sacramenta cum ob sint indignē tractantibus, profunt tamen per eos dignē lumentibus. to. 7. 8. L. & fo. seq. B C
 Sacramenta dei in malis etiam hominibus sancta sunt. Eodem. 27. B & D
 Sacramenta dantur & a malis. to. 7. 51. D E & 79. H I
 Sacramentum danti nocet, accipienti prodeit. to. 7. 52. G H
 Sacramentum non rescinditur. Ibidem. I
 Per malū ministrū operatur aequē deus. to. 7. 54. H
 Sacramenta melius per bonum ministrum quā per malum dispensari, quomodo dicatur. Eodem. 66. F G
 Sacramentum qui sciens a schismaticis accipit. to. 7. 80. D
 Sacramenta mali ministrant, sed remissionem peccatorum non praestant. tomo. 7. 87. I K
 Sacramenta malitia ministri non contaminantur. to. 9. 11. B C
 Sacramenta ministrant mali, non sua potestate, sed Christi virtute. to. 7. 95. G
 Sacramenta sacrilega. to. 1. 41. L
 Sacramenta paria celebrant haeretici, sententia autem dispares sunt. to. 1. 158. E F
 Sacramenta Montani haeretici funesta. tomo. 6. 4. H
 Sacramenta habent & scripturas haeretici ad speciem, non ad salutem. to. 7. 88. E
 Turius in Ecclesia accipere sacramenta. Eodem. 80. A B
 In omnibus sacramentis haeretici sunt cum

Christo, sed non in charitate. to. 8. 24. G & 117. E
 Sacramenta Christi nihil profunt, vbi restituitur fidei. to. 9. 83. K
Sacrificium.
 Sacrificium quid sit. to. 5. 82. C & F
 Sacrificium visibile quid. Ibidem. C
 Sacrificia exteriora sunt inuisibilia. Ibidem.
 Sacrificia sacramentaque diuina neglecta. to. 1. In Possidonio.
 Sacrificium, res antiqua. to. 2. 41. G
 Sacrificiorum distinctio. Ibidem, & seq.
 Sacrificia. to. 3. 52. K
 In sacrificio quatuor considerantur. tomo. 3. 70. D
 Et quod Christus victima perfectissima. Ibidem.
 Sacrificiorum duo genera. to. 4. 183. C
 Item quatuor genera. Eodem. 47. D
 Sacrificiū omne quod agitur, propter quid sit. to. 5. 82. H
 In sacrificiis quid significat ignis. tomo. 6. 86. E.
Sacrificium cui debeat.
 Sacrificiis nostris non egere deum. tomo. 2. 5. A. & 41. G H
 Sacrificadum non esse creaturā. to. 2. 41. I
 Sacrificium quomodo soli deo debeat. to. 5. 81. I. & seq.
 Sacrificari noluit sibi angeli, vel quicūque beati, sed soli deo. Eodem. 82. K
 Sacrificiū nobis deo, angeli congaudent. Eodem. 86. K
 Sacrificium certe nullus hominum est qui audeat dicere deberi nisi deo. to. 5. 172. E & sequent.
 Sacrificium offerimus deo, nō sanctis. to. 5. 211. H
Sacrificia veteris legis.
 Sacrificia veteris testamenti quid adumbrent. tomo. 3. 63. F G. to. 6. 51. B C. & seq. & 85. L M. to. 8. 50. A
 Sacrificiis humanis an deus delectetur. tomo. 4. 72. E F & seq. copiosē.
 Victimae pecorum quare filij Israel sacrificabant visibilibus. Eodem. 127. G
 Sacrificia veteris legis quomodo placebāt deo. to. 5. 82. B. & seq.
 Sacrificia veteris legis, quid significabant. Ibidem. C
 Sacrificia multa praecedentia, quid significabant. to. 5. 86. L. & sequent.
 Sacrificia antiquorum fuerunt remedia contra peccatum originale. Eodem. 129. B
 Sacrificiorū veteris ac noui testamenti colatio. to. 6. 68. E. & 130. K L. & seq. copiosē. to. 9. 127. K. & seq.
 Aliae sunt partes sacrificiorum, aliud holocaustum. to. 8. 149. C
Sacrificiorum veteris testamenti abrogatio.
 Sacrificia veteris testamenti cur abrogata. to. 2. 5. D. & 123. K L
 Sacrificiorum veteris testamenti mutatio praedicta. tomo. 2. 41. M. tomo. 6. 16. G. & sequent.
 Sacrificia cur mutata erant opportuno certōque tempore. to. 5. 82. B. & seq.
 Cur de quae prius voluit sacrificia, postea noluit. to. 8. 77. B
 Cur sacrificia Iudaeorum modo ablata sint, & perierint. Ibidem. D
 Quod sacrificia illa vetera praenunciata

erant vnum salutare sacrificium. tomo. 8. 104. B. & 108. F G
 Sacrificia Iudaeis data sunt ne ad idola confugerent. to. 9. 20. E F
Sacrificium pro peccato.
 Sacrificia pro peccatis, peccata appellata sunt. to. 4. 11. M. to. 10. 40. L M
 Sacrificium testimonium est peccati. to. 4. 203. L M
 Sacrificium non pro manifesto delicto, sed ignoratis deus mandauit. Ibidem. M
 Sacrificia offerimus pro peccatis. tomo. 5. 194. M
 Sacrificium deo nunc offerimus pro peccatis. Ibidem. M. & seq.
Sacrificium pro mortuis.
 Sacrificium pro morturo. tomo. 1. 37. A B. & 157. M
 Sacrificia pro mortuis. to. 2. 65. L. to. 3. 43. M & seq. to. 4. 153. I. & 213. H I
 Sacrificium Christianorum, pro his qui nō baptizati de corpore exierunt, non offerendum. to. 7. 255. L
Sacrificium altaris.
 Sacrificium corporis & sanguinis Christi, pro defunctis. tomo. 1. 37. A. to. 7. 248. A. & seq. copiosē.
 Sacrificium altaris. to. 2. 57. L. & 62. I K
 Sacrificium panis, & vini. to. 3. 52. K
 Sacrificium sanctū sanctorum, corpus Christi. to. 4. 77. F
 Sacrificium sumit Christus in diuina natura cum patre, sed in humana natura maluit esse sacrificium. to. 5. 86. L M. & 90. H
 Vide Corpus Christi, Communio, & Sacramentum.
 Quando offertur in altario sacrificiū, quid significetur. to. 10. 25. H I
Sacrificium deo acceptum.
 Si corpus quo inferiore tanquā famulo vestitur anima, sacrificium est: quanto magis anima ipsa, cum se refert ad deum? to. 5. 82. G H
 Sacrificium vniuersale, Ecclesia vniuersalis offert per Christū. Ibidem. H. & 86. L M
 Sacrificium vnum sumus, cum omnibus beatis offerendi per Christum. Eodem. 90. G H
 Sacrificium offerimus deo, quādo nos ipsos offerimus. to. 5. 81. K
 Quod sacrificium sit deo acceptum. tomo. 5. 82. C & I
 Si voluisses sacrificium dedissem utique, hoc locustis non delectaberis: sacrificium deo spiritus cōtribulatus, & c. exponitur. to. 5. 82. C D
 Sacrificium verum quod sit. Ibidem. F G. & 184. I
 Sacrificium est ipse homo, in quantum nunc moritur ut viuat deo. to. 5. 82. G
 Sacrificium inuisibile nos esse debemus, & quomodo. tomo. 5. 86. I K. & 90. G, & sequent.
 Sacrificium quādo rectē offeratur. Eodem. 125. C D
 De sacrificiis quae sancti offerēt deo sic placitura, quomodo in diebus pristinis & annis prioribus placuerunt. to. 5. 195. A B & sequent.
 Super quibus sacrificiis non arguat deus. to. 8. 103. M
 Maximum sacrificium quod domino debemus, quid sit. to. 10. 92. L
 z z Dominus

INDEX

Dominus sacrificium non acceptat peccatorum. to.10.123.K
Sacrificium Christianorum.
 Sacrificandum orandumque ubique Christianis. to.1.122.M.to.6.17.H I
 Sacrificium laudis, noui testamenti sacrificium. to.2.133.L.M. to.6.16.I K.to.7.31.C.to.8.30.F G.& 104.G
 Sacrificium in spiritu. to.3.11.M
 Sacrificium iustitiae quale sit. to.8.5.M
 Sacrificium quod deo debemus, intus habemus si volumus. Eodem.83.L
 Sacrificium laudis à nobis querit deus, non aliunde. to.8.104.F.& 114.D
 Sacrificium gratuitum, gratia datum. Eodē. 104.G
 Sacrificia & vota Christianorum interna. to.8.107.E.F.& 120.L
 Sacrificare voluntarie, quid. to.8.114.D
 Sacrificium fidei. Eodem.120.L
 Sacrificium laudis deo gratius, quam sacrificium vituli. to.8.162.E
 Sacrificium est humilitas cordis nostri. Eodem.129.M. in fine.
 Sacrificium vespertinum, quid significet. to.8.372.D
 Sacrificium mundum deo offerendum. Eodem.379.F
 Via quomodo in sacrificio laudis. to.10.7.H.148.K
 Sacrificiū Christiani, elemosyna. Eodem. 107.A
Sacrificia diuersorum.
 Sacrificia & hostias obtulerunt seipfos deo primi homines in paradiso. to.5.195.A B
 Sacrificia Abel & Cain discernēs deus, Abel respexit, & Cain desepxit: quod signo aliquo visibili attestante discerni potuit. Eodem.125.C
 Sacrificia Cain & Abel, quid adumbrent. to.6.56.K
 Sacrificia Cain & Abel, in quo differabant. to.9.132.C
 Historia sacrificij Abrahæ. to.9.228.A. & sequent.
 Sacrificium secundum ordinem Melchisedech. to.6.131.E
 Sacrificia duo, secundum ordinem Aaron, & secundum ordinem Melchisedech. to.8.50.A B
 Sacrificium Artotyritarum panis & caseus. to.6.4.K
Sacrificia Paganorum.
 Sacrificans Pulullus iussit filium inhumatum dimitti. to.5.46.F G
 Sacrificiis siue teletis solis & lunæ quomodo purgari possimus vel non, secundum Porphyrium. to.5.87.H.& 88.L.& seq.
 Sacrificiis diis eradicabitur. Eodem.184.A
Sacrilegium.
 Sacrilegium tanto est grauius peccatum, quanto comitti non potest nisi in deum. to.7.65.D
 Sacrilegi Iudæ comparantur. to.9.80.E F
 Sacrilegi reges male iubendo, & sacrilegi sacerdotes male docendo, nocent. to.9.145.A B
Saccus.
 Portare sacculum, quid sit. to.10.275.C
Sage.
 Sagarum arte homines in lupos & iumentum conuertit. to.3.196.D E

Sagæ noctu equitantes. Ibidem, G
Sagena.
 Sagena Euangelica. to.5.174.D
Sagitta.
 Sagittæ ardentes, & sagittæ potentis acutę cum carbonibus vattoris, quæ sint. to.8.11.A.& 308.K.& 317.G.& 319.I
 Sagittare rectos corde I obscura luna, quid sit. Eodem.16.B & F. & fo.177.H
 Sagittæ dei penam & vindictam animi ac corporis, quæ hic necesse est pati, significant. Eodem.68.I
 Significant etiam verba dei. Ibidem.
 Sunt sagittę bonæ, sunt & malæ: & quæ. to.8.122.L
 Sagittæ paruulorum, quæ sint. Ibidem, M & 142.K
 Sagitta prius percussit, quam ad vulnus venire præuideatur. to.8.142.A
 Sagittare in occultis immaculatum, quid sit. Ibidem, B C
 Sagittarum nomine, verba Euangelistarum figurantur. to.8.185.K
 Sagitta volās per diem, quæ sit. Eodem. 219.A B, & D E. & fo. seq. H I
 Sagittis dei amor exercitatur, non interitus comparatur. to.8.308.K
 Nemo pulchrius sagittat ad amorem, quam qui verbo sagittat. Ibidem.
 Sagittæ de arcu excutiuntur, & quanto fortior excusserit, tanto longius vadit. to.8.334.C
Saguntum.
 Saguntina ciuitas perire potius voluit, quam indem cum Romanis deserere. to.5.27.F G.& 208.K
Sal.
 De sale Agrigentino quod in igne fuit, & in aqua crepitat. to.5.199.A B
Salacia.
 Salacia, Neptuni vxor. to.5.33.F.& 60.G H
Salamandra.
 Salamandra viuuit in igne. Eodem.198.B
Salem.
 Salem ciuitas est, quę postea Hierusalem dicta. to.8.50.B
Saluus.
 De Saluo sene, qui mortuorum canum aligatione punitur. to.7.70.A
Saliua.
 Saliuæ decurrentes super barbam David, quid fignent. to.8.50.M. & fo. seq. E
 Saliua Christi, quid significet. Ibidem, per totum.
Salix.
 Salices ligna infructuosa. to.8.341.K
Salmana.
 Salmana, interpretatur vmbra commotionis. to.8.199.D
Salomon.
 Salomon. to.5.85.D & F. in fine.
 Salomon, interpretatur pacificus. Eodem. 149.B & D. to.8.169.L
 In Salomone non est impletum quod prædictum erat per prophetiam patri suo David, sed in Christo. to.5.149.A
 Salomon institutus est rex adhuc viuente patre, præter morem præcedentium regū. Ibidem, C D
 Salomonis tempore condita est Alba. to.5.164.A

Salomon spiritum sapientiæ habuit. to.4.204.E
 Salomonis sapientia. to.8.301.F
 In Salomone doctrina. to.10.138.D
 De iudicio Salomonis, & duabus meretricibus. to.10.226.E
 Regina Austri, venit audire sapientiam Salomonis. Eodem.252.H I
 Salomon templum ædificauit domino to.5.149.A. & seq. & fo.164.A
 Salomon tres libros composuit, scilicet Ecclesiasten, Proverbia, & Canticum canticorum. to.5.152.D E
 Salomō inuenitur prophetaffe in libris suis. Ibidem, B C
 Salomon domus plena mulieribus alienigenis, colentibus deos falsos, &c. to.5.149.B
 Salomon amator mulierum reprehēditur. to.6.95.A B. & fo. seq. B
 Salomon mulierum amator, idololatra, reprobatus est à deo. to.8.322.E
 Salomonis idololatria. to.3.153.C. to.5.118.M. & seq. to.6.99.A
 Salomon non errore, sed blanditiis mulierum adorauit idola. to.5.118.M
 Salomonis domus plena erāt idololatriis, propter quod impletur in Christo quę dicta sunt de ipso. to.5.148.M. & sequentibus.
 Salomon, bonis initiis, malos exitus habuit. Eodem.152.D
 Res secundæ magis Salomoni obfuerunt, quam profuit ipsa sapientia. Ibidem.
 Optimè egit misericordia dei, vt quicquid boni per Salomonem dictum est, deo tribueretur: peccatum autem hominis homini. to.8.322.F
 Quid mirum quod in populo dei cecidit Salomon, cum Adam in paradiso & angelus cecidit de coelo. Ibidem.
 Salomon verus, Christus. to.6.61.L M. to.8.169.L. & 322.F
Saltus.
 Saltus propriè quid sit. to.8.322.G H
Saluari.
 Saluamur gratia, non ex operibus. to.2.126.C D. & sequent.
 Domini est salus. Ibidem, E
 De saluandis & perdendis volūrate dei. to.3.42.I
 Saluatur nemo nisi auctore deo. Eodem. 47.D
 Saluari dextera dei, quid sit. to.8.132.L M
 Multi saluantur sibi, sed non deo. Eodem. 239.B C
 Genus humanum saluari non poterat, nisi per filium dei incarnatum. to.9.28.G H
 Saluamur ab inimicis, & quomodo. to.10.7.H
 Pauci saluantur in comparatione aliorum, & tamen magnam massam facturi sunt. Eodem.28.C D
 Inuestigabile, quare deus vnum saluet, alterum damnet. to.10.67.C D
 Homo lapsus, primò per reconciliationem, deinde per penitentiam potest saluari. to.10.223.B
 Multi & pauci saluantur, quomodo intellegendum. to.10.28.D
 Loca scripturæ, quæ contraria videntur, concordata. Ibidem.
 Saluator.

Saluator.
 Saluator corporis, solus Christus. to.4.68.A. to.9.54.E F
 Saluatorem scriptura dicit etiam hominē. to.4.70.D
 Saluator quare natus ex virgine. to.4.205.B
 Totus mundus aliquando inimicus saluatori. to.10.119.K
Salus.
 Salus Punice tria sonat. to.4.281.A
 Salus procuratio, vnde. to.1.24.I
 Est quædam salus in dextera, quædam in sinistra. to.8.345.E F
Salus dei.
 Via salutis in Christo, & scripturis sanctis. to.1.29.M
 Ad salutē via solus Christus. Eodem.31.A B
 Salus vera non est nisi in Christo. to.2.62.K L. to.10.113.G H
 Salus in quo posita sit. to.2.170.E
 Pro salute æterna plus consulendum est hominibus, quam pro temporali. to.2.46.K
 Salus dei. to.3.183.H I
 Salus dominus, qua nos saluos facit. Eodem. 183.H I. & 188.G
 Cum salus animæ sit deus, iuste viuuit. to.8.54.H
 Ad salutem nemo sibi idoneus est, quia perfecta salus iustitia. Eodem.171.H I
 Salus & medicus noster, Christus. to.8.252.C. & sequent.
 In nullo homine salus nisi in vno filio hominis, non propter id quod suscepit ex te, sed propter id quod ieruaui ex se. Eodem.366.L
 Salus nulla est nisi in societate dei. to.9.124.L
 Salus, gratia, iustitia dei, &c. quomodo dicuntur. to.10.56.E
 Nullus gradus prætermisus est, de quo non haberet testimonium salus omnium. Eodem.131.L
 Salus mundi ex Iudæis est, sed processit ad gentes vsque ad fines terræ. to.10.137.I
 Salutem operari cum timore & tremore. Eodem.175.A
 Dominus operatus est salutē in medio terræ: exponitur. to.5.146.M. & seq.
 Et quam salutem. to.8.176.M. & seq.
Salus hominum & iumentorum.
 Salus & iumentis & hominibus datur, vtrisque datur. to.2.126.D. & seq.
 Salus hominum & pecorum domini est. to.9.58.D
 Salus quædam hominibus & iumentis communis, quædam nec omnibus hominibus. to.9.54.F. & 58.E
 Quomodo intelligatur, Homines & iumenta saluabis domine. to.10.318.C. & seq.
 Habebamus salutem cum iumentis quousque veniret ad nos fons vitæ. Ibidem, D
Salus hominum.
 Salus nostra ex solo deo. to.1.160.F. to.6.63.C. to.9.17.E. & 54.F
 Salus hominis vana. to.4.285.F
 Salus nostra ex deo est. to.9.168.I
 Etiam incorrigibilium Ethnicorum, & gentium, salutem inquirere debemus. to.2.10.16.D

IN DIVVM AVGVSTINVM.
 Salus animi melior salute corporis. to.10.17.I
 Non minorā sunt pro salute animæ, quam corporis expendenda. to.10.304.K L
 Duplex est salus nobis promissa. to.10.318.E
Salutare.
 Salutare dei Christus est. to.2.123.L. to.4.36.E. & 67.M. & seq. to.6.16.K. & 128.E. to.8.55.H I
 Salutare dei, quid. to.10.56.K. & 132.B
 Salutaris noster Christus. to.8.269.M. & 271.I. & 334.F
 Idem probatur testimoniis scripturarū. Eodem.77.L M. & 105.K.L. & 150.M. & 203.C D
Salutatio.
 Salutationes in epistolis catholicis explicata. to.4.280.K L. & seq.
 Salutauit angelus puellam, viri salutationis ignaram. to.10.127.E
 Salutationis angelicę ad Mariam, ordo. Ibidem, E F
 Salutatio virginis per angelum. to.10.129.K. & 130.I K
 Gabriel à salutatione incepit, qui salutem in lingua portauit. Eodem.132.F
 Quare Heilighs prohibetur salutare in nem salutare. to.10.229.H
 Quare neminem salutare in via iubeamur. Eodem.275.B C
 Qui in via salutat, per occasionem salutat. Ibidem, E F
 Salutatio, à salute nomen accepit. to.10.317.E
Saluum.
 Saluum esse, hoc est, integrum esse. to.4.209.L. in fine.
 Qui vult omnes homines saluos fieri: exponitur. to.3.43.A B
 Nemo saluus esset, nisi deus sanaret. to.8.355.K
 Saluus factus de iniquitate tua, pati necesse est iniquitates aliorū, inter quos visus. Eodem.165.F
 Nemo sibi vsurpet quod saluum faciat, quia domini est salus. Ibidem.166.H
 Saluus esse in scriptura, quid. to.10.73.M
Salustius.
 Salustius electissimus pensator verborum. to.1.115.A
 Salustius citatus. to.2.6.C
 Salustij eloquentia commendatur. to.5.16.G. & sequent.
 Salustius & Virgilius, quo tempore elaruerint. to.5.44.H I
Samaria.
 Samaria idololatrię imaginem gerit. to.4.132.C
 Ad prædium Samarię, quare venerit Christus. to.10.174.B
 Christus qui sexta die hominem formauerat, sexta hora venit Samariã. Ibidem, C
Samaritana.
 Samaritanæ mulieris historia, exponitur. to.3.99.F. & sequent. to.4.131.M. & seq. to.10.174.B C
 Samaritana aquam petit à Christo, ne laboret in hauriendo. to.9.47.L
 Oratio Samaritanæ ad Christum. to.9.178.E
 Discipuli Christū cum Samaritana loque-

tem inuenientes, interrogare nõ ausi sunt. to.10.274.K
 Samaritana audierat prophetas seminatores, expectabat apostolos meliores. to.10.274.K
 Samaritana mulier, typus Ecclesię. to.9.30.A
Samaritani.
 Samaritanus, interpretatur custos. to.4.81.M. to.8.36.G H. & 312.C. to.9.69.C D
 Samaritani ex origine Babyloniorum. to.4.206.D
 Samaritanorum dogma. to.7.138.H
 Si Christus se Samaritanum negaret, nos periremus. to.8.342.A B
 Samaritani alienigenæ sunt. to.9.29.L
 Inter Samaritanos & Iudæos contentio. to.9.30.L
 Biduo Christum manere cum Samaritanis, quid sit. Ibidem.31.H
 Samaritani solo Christi verbo crediderunt, confines autem eius signa quærebant. to.9.32.A B
 Samaritanum Christus non se negauit. Eodem.69.C D
 Samaritanus verè Christus. to.8.36.G H
 Samaritanus, Christus in Euangelio intelligitur. to.10.31.E
 Samaritani, & illius qui in latrones incidit, historia. Eodem.56.B
 Samaritani fuerunt Ioseph hæredes. to.10.174.B
Samnites.
 Samnites, in forma pastorum, decipiunt Romanos. to.5.26.A. & seq.
Sampson.
 Sampsonis fortitudo erat in capillis: & quid representet. to.3.166.B C. to.7.77.H. to.10.181.K L
 Sampson putatus est Hercules. to.5.163.B C
 to.10.181.D E. & sequent.
 Gesta Sampsonis. to.10.181.E
 Quid significet quod Sampson cum vxorem duceret, leonem discerpit. to.8.196.D
 Quid figuret quod caudas vulpium colligauit. Ibidem, H
 De edere exiuit elibus, & de forte est egressa dulcedo: exponitur. to.10.181.G
 Sampsonis cæcitas, quid. Ibidem, L
 Sampson licuit occidere seipsum, & sepe filiam suam. to.5.7.K
 Sampson ruina domus se oppressit. Ibidem.
 Sampson diuinitus iussus, se interemit. to.5.8.I K
 Sampsonis mors expensa. to.7.77.H
 Sampson plures mortuus occidit, quam viuus. to.10.181.M
 Sampson Christum figurabat. to.6.59.B. to.8.194.1. to.10.181.E
 Sampson quibus cõparandus sit. to.10.181.F G
Samsitæ.
 Samses & Elceses Hebronis Epiphanius copulat. to.6.4.B. in fine. & L
 Vide, Elcesitæ.
Samuel.
 Samuel an fuerit de filijs Aarõ, & sacerdos, to.4.168.H. to.5.145.M. & seq.
 Samuel non erat filius sacerdotis. to.1.13.E. & fo. seq. B C
 Samuel fuit sacerdos. t.1.14.B C. t.5.145.B
 zz ij Heli

Heli reprobato, substitutus est in dei ministerium Samuel. to. 5.145. M. & seq.
 De Samuel cominatione aduersus Saul inobedientem voci domini: & quid significet precifio chlamydis eius. Eodē. 148. F & sequent.
 Samuelis apparitio. to. 3.166. I
 Samuel quomodo suscitatus. t. 4. 150. K. L. & seq. & fo. 154. H. & seq. & f. 165. G. & seq.
 Samuel mortuus prophetauit. to. 4. 216. D
 Samuel & alij in tonis quid adumbrent. to. mo. 3. 181. C. D
Sancti.
 Sancti, & perfecti, qui. to. 3. 6. B
 Sanctorum numerus certus. to. 7. 96. G
 Sanctus nemo praeter Christū. to. 8. 215. D E
 Sancti quomodo dicantur credentes. Ibidem, E F
 Locus non facit sanctos, sed operatio bona sanctificat locum. to. 10. 290. M
Sanctorum peccata.
 Sancti clamauerunt, & salui facti sunt. to. 2. 121. F. G. & fo. seq. E
 Sancti quare sint lapsi. to. 3. 13. H
 Sanctorum delicta, & quod nō in omnibus imitandi. to. 4. 10. D. & seq.
 Sancti quoque peccatores. to. 3. 47. M. to. 7. 149. D. & seq. & fo. 161. A
 Vide, Peccatum.
 Sancti & carnales & spirituales. to. 7. 245. E F
 Sancti peccatores, cur nobis proponantur. to. 7. 160. M. & seq.
 Sancti peccatum non operantur, & tamen non sunt sine peccato. to. mo. 8. 289. H. & sequent.
 Sancti quomodo iusti, & peccatores. to. 10. 75. AB, & 1 K
Sancti veteres & moderni.
 Sancti antiqui in futurum Christum crediderunt. to. mo. 1. 42. L. to. mo. 2. 41. D E. to. 3. 44. H
 Sancti veteris testamenti. to. 7. 199. D
 Sancti qui sunt in terra eius, mirificauit omnes voluntates suas inter illos, & c. exponitur. to. 2. 59. I. & 61. K
 Sanctos suos flagellat deus, etiam propter peccata eorum. to. 2. 131. C
 Sancti moderni non possunt comparari sanctis qui erunt vltimo tempore, quando diabolus soluetur, exceptis quibusdam. to. 5. 188. K L
 Quanto aliquis est sanctior, tanto debet oratione & sermone esse vberior. t. 5. 191. C
Sancti mortui, & eorum vita.
 Quomodo sancti se separauerint a malis. to. 10. 20. B C. & seq.
 Pugna sanctorum. to. 10. 145. H
 Sanctorum constantia, pro Ecclesia. to. 1. 158. H
 De sanctis mortuis quaestio. to. 1. 5. E F
 Sancti quomodo receptis corporibus, in caelo futuri esse credantur. to. 9. 187. L
 Sancti vbi erunt tempore conflagrationis. to. 5. 191. H
Sanctorum exempla.
 De sanctis quomodo cogitandum. to. mo. 3. 79. M. & seq.
 In sanctis quid diligamus. Eodem. 80. D
 Et quod homini exemplis, homines magis accendantur. to. 3. 81. E
 Sanctorum exempla, cui proponantur. to. mo. 4. 218. F

Quid sit populum longē fieri, aut appropinquare sanctis. to. 8. 118. F. G. & seq.
 Non est facile sanctorum cōsortium in caelo habere, qui eorum sequi exempla in minimis etiam nolunt. to. 10. 157. D
Sanctorum gloria.
 Sancti confortes angelorum. to. mo. 2. 41. K to. mo. 3. 42. E
 Sancti alij aliis quomodo sanctiores. to. 2. 57. F. G
 Sanctorum merita diuersa. to. 6. 178. A
 Sanctorum desiderium in Christo. to. mo. 8. 300. B C
 Sancti viuunt in sinu Abraham, nostri memor. to. 1. 34. L. M. to. 2. 132. D
 Sancti plenius cognoscēt bonitatem dei. to. mo. 3. 42. G
 Mutua charitas sanctorum in caelis. to. 9. 175. G H
 Sanctorum gloria. Eodem. 188. G
 Sancti non de sensibilibus, sed summo bono delectantur. Ibidem, H I
Sanctorum honor, laus, inuocatio.
 Sanctis quid debeamus. to. 1. 139. I
 Sanctis non debetur latría. Ibidem, & to. mo. 6. 82. H
 Diuorum honor, ebrietas. to. 2. 65. H. & seq.
 Sancti in deo laudandi. to. 2. 121. E. to. 7. 196. H. & 202. C
 In sanctis habitat deus. to. 2. 121. E. to. 8. 315. E
 Sancti laudes humanas nec curāt, nec quarunt, sed imitationem. to. 2. epist. 125.
 Sanctorum laudes fiunt propter viuentes. Ibidem.
 Sanctorum reliquiae honorandae. to. mo. 3. 47. H
 Sanctorum inuocatio. to. 3. 202. G. to. 9. 154. K L. & 185. G H
 Et quod in hac vita etiam peccato obnoxij. to. 7. 202. C D
 Sanctorum memorias qua religione Christiani colant, & concelebrent. to. 6. 82. F. & seq. copiose.
 Sanctorum natalitia cum solemnitate & sobrietate celebranda. to. 8. 216. H
 Item quomodo. to. 9. 221. M
 Quomodo solennia sanctorū sint celebranda. to. 10. 277. E
 In festo omnium sanctorum, sermo. to. 10. 272. A & seq.
 Pro celebratione sanctorum, dat nobis dominus temporalia beneficia. to. mo. 10. 277. E
Sanctorum miracula.
 Ad sanctorum sepulchra miracula edita. to. mo. 1. 5. B. to. 2. 136. B
 Quae item non in omnibus sanctorum memorijs ita fiunt. Ibidem.
 Sanctos non fieri signis & prodigijs. to. mo. 3. 47. M
 Sancti miracula faciunt, sed non soli. to. 8. 185. F G
Sanctorum oratio, & intercessio, & typi.
 Sanctorum meritis & precibus propiciatur deus peccatis populi sui. to. mo. 4. 37. A. & 39. B

Sanctorum animae, quomodo adfint percellantibus, negat se posse definire Augustinus. to. 4. 216. E F
 A sanctis torquentur daemones. Ibidem, I K
 Sanctorum orationibus dixerunt aliqui omnes peccatores liberandos in iudicio. to. 5. 188. I. & seq. & 203. L M. & sequent. & 205. I K
 Sancti debent in nobis aliquid de suis virtutibus recognoscere, vt pro nobis dignentur supplicare. to. 10. 217. G
 Sancti dicti caeli. to. 4. 268. K. & 272. I. to. mo. 5. 190. A
 Templi dei. to. 4. 272. I
 Lumina. to. 7. 10. F
 Sancti Ironicos. to. 2. 59. I K
Sanctificatio.
 Sanctificatio cur attribuat proprie spū sancti. to. 2. 31. L
 Sanctificetur nomen tuum, quomodo intelligendum. to. 10. 25. G. & 115. D. & 219. C
 Sanctificari nomen dei. to. mo. 3. 27. K. & fo. seq. K. & 186. L. to. mo. 4. 136. B. & 272. L. to. 8. 255. K
 Sanctificatio visibilis, & inuisibilis. to. mo. 4. 52. F
 Sanctificat deus etiam per malos. to. mo. 7. 95. E
 Sanctificatio multiplex. Eodem. 153. A. to. mo. 10. 72. D
 Sanctificant sola sacramenta nostra ad salutem. to. 7. 157. B
 Sanctificationes veteris testamenti, vmbrae erant sanctificationum noui testamenti. to. 9. 111. H
 Sanctificatur quis in veritate, quae est Christus. Ibidem, H. & seq.
 Sanctificat pater quempiam in filio. Ibidem, I K
 Sanctificatio primū sonuit in die septimo. to. 9. 121. D E
 Non est sanctificatio nominata in creando cuncta, nisi in die sabbato. Eodem. 200. B C.
 Ex praedicatione nostra, nihil sanctificationis accedit deo. to. 10. 25. G
 Vir infidelis quatenus sanctificetur in vxore fidei. Eodem. 72. E
Sanctimoniales.
 Nō ideo sanctimonium malum est, quia inueniuntur sanctimoniales indisciplinati & curiosi agentes, loquentes quae non oportet. to. 8. 244. F G
 Sanctimoniales. to. 10. 22. F
 Sanctimoniales quaedam per vestem suam, quae memoriam sancti Stephani tetigerat, suscitata est. Eodem. 257. M. & seq.
Sanctitas.
 Sine adiutorio dei homo in sanctitate proficere non potest, nec a peccatis resurgere. to. 3. 182. A. & seq.
 Sanctitas vitae consistit in operibus rectis. to. 4. 253. C
 Sanctitas corporis quādo amittatur, & quādo non. to. 5. 6. K. & seq.
 Ita nō amittitur corporis sanctitas, manente animi sanctitate, etiā corpore oppresso, sicut amittitur corporis sanctitas violata animi sanctitate, etiam corpore intacto. Ibidem, L
 Sanctitatis & sanctificationis modi multi. to. 10. 72. D
 Sanctuarium

Sanctuarium.
 Sanctuarium dei, quid. to. mo. 8. 82. K L. & 199. E
Sanctum.
 Sanctum, & sanctū sanctorum quid sint. to. mo. 4. 37. B & seq. to. mo. 9. 196. F
 Nolite sanctum dare canibus, & c. exponitur. to. 4. 277. E F. to. 10. 164. F
 Sanctum quid. to. 4. 277. F
 Sanctuocēt malis. t. 9. 13. B C. Vide, Bonū.
Sanguis.
 Sanguinis nomine, vita appellatur. to. mo. 4. 50. K L
 Sanguis, quomodo clamet ad dominum. to. mo. 4. 205. G H
 Sanguis quomodo dicatur anima. to. 6. 40. K L. & 135. K L
 Sanguis cur pluraliter ponatur, & quid significet. to. 8. 108. C
 Sanguines non est dictio latina. to. mo. 9. 5. F
 Sanguinis nominae dicitur iniquitas. to. mo. 8. 108. D
 Sanguine viri. Eodem. 118. B
 Qui fundant sanguinem spiritaliter. Ibidem, C
 In sanguine peccatoris lauare manus, quid sit. to. 8. 127. D E
 Viri sanguinum, qui sint. Eodem. 128. B & 118. B
Sanguis Christi.
 Sanguinem Christi in poculo sumi. to. mo. 2. 81. B
 Sanguis Christi, precium est mundi. to. mo. 8. 234. H. to. 10. 55. G
 Sanguis & aqua ex latere Christi manantes, quid significant. to. 9. 119. D E
 Sanguine Christi purgamur ab omni delicto. to. 9. 124. M & seq.
 Ex sanguine & aqua a Christi latere fuis, decorantur animae fideles. to. mo. 9. 212. F
 Sanguine Christi, sanctificata omnia. to. mo. 10. 25. G
 Sanguinem Christi bibere, quid. to. 10. 55. H
 Sanguine saluatoris totius generis humani salus redempta. to. 10. 192. C
 Terra sanguine Christi super eam stillante, purgata est. Eodem. 193. A
 Nisi sanguis de Christo mansisset, chirographum peccatorum nostrorum non deieisset. to. 10. 262. B
Sanitas.
 Sanus non est, qui aeternis temporalia praeponeat. to. 2. 128. L
 Sanitas perfecta corporis, est totius hominis immortalitas. to. 2. 54. C
 Sanitas in aequalibus membris, est aequalis. to. mo. 2. 57. B
 Sanitas in quibus consistat. to. mo. 2. 128. E
 Sanitates perficiuntur mystice. to. 4. 107. D
 Sanare, & mundare, spiritaliter. Ibidem. & to. 7. 10. G
 Deus hominē quomodo sanarit. to. 3. 3. F G
 Sanitatis iocunditas sit euidentior experta morbi molestia. to. 5. 120. G H
 Sanitas pro immortalitate. to. mo. 5. 192. K & sequentibus.
 Sana curanda non sunt, sed agnoscenda. to. mo. 7. 80. M
 Quod facile sanatur, non multum cauetur. to. mo. 8. 8. D
 Deus sanauit in Christo mortē carnis, quā portauit. Eodem. 34. B

Sanitas.
 Sanitas huius vitae bene intelligentibus, nō est vtique sanitas. to. 8. 68. H
 Sanitas in comparatione futurae sanitatis, est morbus. Ibidem. K L
 Illa vera sanitas, quae est immortalitas. to. mo. 8. 69. E
 Aliud est sanitas corporis, aliud stupor corporis, aliud immortalitas corporis. to. mo. 8. 119. C D
 Sanitas aegritudinem non habet, sed quando tangitur. Ibidem.
 Nemo est insanabilior eo qui sibi sanus videtur. to. 8. 131. I
 Deus sanat omnino quemlibet languidum, sed non sanat inuitum. Eodem. 252. F
 Sanatur cor cōtritum, eliditur superbum. to. mo. 8. 369. D
 Sanitas perfecta mortalitate tranfacta fiet. to. mo. 8. 119. C D & 369. H
 Sanitas cordis tūc erit perfecta, cum & corporis reparatio implebitur, quae promissa est. to. 8. 369. H
 Sanitas quam multis obstit. to. 9. 15. E
 Non est vera sanitas ante immortalitatem. to. 10. 164. L M
 Modus sanandi corpora, adhibendus est animae. to. 10. 159. K
 Sanitas corporis, & animae, in Ecclesia reperiri possunt. to. 10. 234. C
 Sanat nos dominus, & quomodo. to. 10. 3. M & sequenti.
 Christus tunc maiores sanitates operatur, quam tunc cum versaretur in terris. to. mo. 10. 17. I
 Sanitas corporis in hac vita, nō magna res. to. mo. 10. 35. H
 Sanitatem vnde perdidimus. to. 10. 58. L
 Quomodo sanemur. to. 10. 96. I
 Deus qui quid sanat, perfectē sanat. to. mo. 10. 123. G
 Sanitas vera. to. 10. 164. M
Sapere.
 Sapere paucorum. to. 1. 145. F G
 Sapere altum, pro superbire ponitur. to. mo. 2. 124. D in fine.
 Sapere aliter quam se res habet, humanum est. to. 7. 83. M
 Maleuolae animae dulciter sapit, quod pessimē suspicatur. to. 10. 45. F
 Sapere secundum carnem, mors est. to. mo. 10. 62. A
 Non superbe sapere, nec sperare in incerto diuitiarum. to. 10. 4. H & 184. D E
Sapiens.
 Sapiens an hariolus, & quid sit sapiens. to. mo. 1. 95. D
 Sapiens quis, iuxta Academicos. Eodē. 98. I
 Sapiens an fortuna necessaria. Ibidem. K
 Inter sapientem & philosophum parū vel nihil distare. Ibidem. 99. A
 Sapientem scire verum. Ibidem.
 Vtrū sapiens nesciat sapientia. Ibidem. B C
 Sapiens non est, qui nihil scit. Ibidem. E
 Sapiens vsq; alicui sapientiae assentiaris oportet. to. 1. 101. L
 Mens sapientis immobilis. to. 1. 108. F
 Sapiens & stulti discrimen. Eodem. 141. M in fine.
 Sapiens verē, qui. Ibidem. 142. M in fine.
 Sapientium & stultorum scopi. Eodē. 166. B in fine.
 Aliter deus sapiens, aliter homo dicitur, to. 3. 76. D. to. 6. 121. I

In sapientem cadere perturbationes animorum, contra Stoicos. to. 4. 21. D E
 to. 9. 87. G H
 Sapientes sunt diuites. to. 5. 57. M
 Sapientiam accidunt passiones. to. 5. 75. F
 Contra sapientes malos inuehitur, qui patriam vt cūque vident, sed viam qua iur ad eam non tenent. Eodem. 89. G
 Sapientes falsi, comperti sunt plures philosophi. to. 5. 103. I & seq.
 Sapientes nollent in actu generationis sentire actum libidinis. to. 5. 120. E
 Sapiens parumpendit corporis bona. to. mo. 5. 131. H
 Sapientum animas fatigant secundae res. to. 5. 152. D & seq.
 Sapientes septem, quo tempore fuerint. to. mo. 5. 165. I K & M & seq.
 Sapientis est non tam cuiuslibet rei principium, quam exitum prouidere. to. mo. 9. 219. B
 Sapientum nomine superbi, paruulorum humiles notati. to. 10. 7. K & 148. E F
 Dicentes se esse sapientes, stulti facti sunt. to. 10. 47. A
 Sapientes & prudentes huius mundi, qui sint. to. 10. 148. E F
Sapientia.
 Sapientia definitur. to. 1. 95. G H & 115. G
 Sapientiae definitio, secundum philosophos. to. 3. 96. I
 Sapientia vnde. to. 5. 101. A
 De sapientiae antiquitate, nulla gens super patriarchas & prophetas nostros, vlla se vanitate iniqua iactauerunt. Eodem. 170. K L
 Sapientiae species, qualis sit. to. mo. 8. 370. G H
 Sapientia vbique est, & longe est a malis, qui vbique sunt. Ibidem.
Sapientiae praestantia, & partes.
 Sapientia vna, omnium sapientium communis. to. 1. 146. M in fine.
 Sapientia quantum ceteris rebus praestet. to. mo. 3. 211. G
 Sapientia, donum dei. to. mo. 7. 218. K & 277. D
 Sapientiae studium, versatur in actione & contemplatione. to. 5. 65. G H
 Sapientiae disciplina tripartita. to. 5. 97. H
 Sapientia pertinet ad rationem. to. mo. 10. 124. C D
Sapientia cum differentibus.
 Sapientia creata, & increata. to. 1. 47. F
 De sapientia, & numero. Eodem. 146. G H & fo. sequenti. D
 Sapientia, & stultitia, cibis comparata. to. mo. 1. 24. F G
 Inter sapientiam & stultitiam, mediū quiddam. to. 1. 156. L Retraeta. 5. G
 Sapientia aliquando sumitur pro stultitia, in sacra scriptura. to. 9. 232. K L
 Sapientia & scientia, quomodo differant. to. mo. 3. 91. E & 95. L & seq. & 96. I. to. mo. 8. 340. L M
 Sit sapientia sine superbia, nec humilitas sine sapientia. to. mo. 8. 282. M
 Sapientia quomodo & quibus gradibus percipiatur. to. 1. 117. M
 Sapientia ipsa medetur oculis, vt videri possit. z z iii possit.

possit. tomo.1.118.C
 Ad sapientiam itur septem gradibus. tomo.3.6.C
 Sapientia ubi inueniatur. to.4.302.D
 Multi sunt qui sapientia sunt participes, & sapientes vocantur, multi eius expertes stulti nominantur. to.8.264.A
 Ad altitudinem sapientia nemo peruenire potest, nisi per humilitatem obedientie. Eodem.301.M
Sapientia dei.
 Sapientia apud deum. to.1.19.L
 Sapientia, vita aeterna. Eodem.36.G
 Sapientia dei, quid. to.1.115.C
 Sapientia a quibus inueniatur. to.1.169.M & sequenti.
 Sapientia proprie filius dicitur, cum tota trinitas sapientia dicatur. to.3.105.C
 De summa, quae deus est, & humana sapientia. to.1.148.D & seq.
 Sapient, aliter deus, aliter homo. to.3.76.D tomo.6.121.I
 Sapientia quomodo dicatur genita vel nata. to.3.78.B.C
 Sapientia dei dicitur, non solum qua ipse sapiens est, sed quam dat homini. to.3.98.L
 Sapientia dei. to.3.129.M
 Sapientia dei, panis angelorum. to.3.129.M
 In sapientia dei rerum causa fuerunt, non facta. to.6.140.F
 Sapientiae dei participatione fit sapiens, quaeque anima fit vere sapiens. to.4.88.H & 90.K in prin.
 Sapientia, deus est. to.5.64.B
 Sapientia dei transfert se in animas sanctas, & prophetis luce abscōdita. to.5.92.F
 Sapientiae diuinae luce sic anima illustratur, vt aer luce corporali. to.5.94.D.E
 Sapientia, vel scientia diuina, vna est, & nō multae. to.5. Eodem.94.E & 105.E.F
 Sapientiam, per quam facta sunt omnia, genuit pater, vnus vnus. to.5.97.E
 In sapientia dei, quomodo cognoscant angelis res clarius, quam in seipsis. Eodem.98.K
 Quomodo sapientiam dei ac virtutem non cognoscetes, decipiuntur in eius operibus. to.5.106.K
 Sapientia de eadem etiam virtute, acceperunt speciem rotunditas cœli, solis, lunae, & huiusmodi. Eodem.107.A
 Sapientia dei, significatur per lignum vitae. tomo.5.112.F
 Sapientia edificauit sibi domum, quomodo intelligatur de Christo. Eodem.152.F.G
 Sapientia deorsum descendens. tomo.7.158.I.K
 Sapientia in qua omnia facta sunt, ubi sit, quo sensu attingatur, quo oculo videatur, quo studio quærat, quo merito possideatur. to.8.264.C.D
 Sapientia dei stans dicitur, propter &c. Eodem.346.H
 Sapientia dei attingit a fine vsque ad finem, & vtrum sit mobilis. to.8.375.C
 Sapientia creata, & increata, distinctio. tomo.9.154.A & seq.
 Principium sapientiae caput est Ecclesiae, quod est Christus. to.10.234.G
 Qualiter sapientia dñsūne notitia adipiscatur. to.10.185.C
 Sapientia dei panis erat sursum, & facta est lac vt a paruulis sumi posset. tomo.

10.287.B
Sapientia vera, perfecta.
 Sapientia. to.3.193.G.H
 Sapientia hominis vera, deum recte colere. tomo.1.14.L. to.2.49.K.L. tomo.3.34.L
 Ad sapientiae studium, excitauit Augustinum Hortensius Ciceronis. to.1.19.K.L & 33.C
 Sapientia an recta via beatae vitae. to.1.94.G & sequenti.
 Sapientia vera quid. Ibidem.L & 114.F 146.G & seq. to.3.34.L & 193.G
 Quid sapientia, sine qua nemo beatus. tomo.1.146.G.H
 Vna sapientia, omnium sapientum communis. Ibidem.M & seq.
 Sapientia ex scripturis. to.3.34.L
 Sapientia & scientia nostra, Christus. to.3.96.B
 Sapientia vera ex fide. Ibidem.G & seq.
 Sapientia vera, dei cultus est. Ibidem. & 183.G
 Sapientia Christianorum, est cultus dei. tomo.5.123.D.E
 Sapientia vera est, ubi deus erit omnia in omnibus. to.5.183.D.E
 Sapientia perfecta. to.7.166.F
 Sapientia perfecta quid. to.10.185.C
 Sapientia plena in vita futura. tomo.7.195.E
 Sic se omnibus exhibet, & integra est, & casta est omnibus. to.8.51.I
Sapientie amor.
 Sapientia virtutem docet. to.1.2.H
 Sapientiae amor purgat a fordibus auaritia. to.5.57.M & seq.
 Sapientiae amatores non erant philosophi. tomo.5.89.D.E
 Sapientiam quidam, quam odiunt, quærunt vt inuentur, quærunt sermonibus, odiunt moribus. to.8.263.C
 Multi sunt qui dicta sapientiae studiosissime inquirunt, sed eam in doctrina non in vita habere volunt. to.8.305.L.M
 Qui sibi sapientiam voluerit arrogare, stultus est. sit humilis vt veniat sapientia, & illuminet eum. to.8.322.L
 Indignum est vt sapientia pecuniae comparatur. to.9.198.H
 Sapientiam præ cunctis amplectatur puer. tomo.10.249.G.H & seq.
Sapientia uana, humana.
 Sapientia humana vana est, nisi etiã sit dei. tomo.3.98.L
 Sapientia serpentis. tomo.3.148.M
 Sapientia in malo. Ibidem.149.A
 Sapientia Aegyptia. tomo.5.84.E & 170.L
 Sapientiam multi habent in labiis, & non in corde. to.8.97.M
 Hominis sapientia multiphariam commendatur. to.10.305.E
Sapientie liber.
 Liberum sapientiae, Iudaei nō recipiunt in auctoritatem canonicam. tomo.1.11.H
 Sapientiae liber, non est Salomonis. tomo.5.152.D.E
 Sapientiae libri author, & auctoritas. tomo.3.6.H. Retracta. tomo.1.10.E. tomo.7.270.A & fo.277.D
 Sapientia & ecclesiasticus, Iesu filij Sirach. tomo.3.6.H

σαρκοφάγος. tomo.1.91.C
 Sara. tomo.5.
 Sara interpretatur virtus. tomo.5.141.B
 Sara pulchritudo. Ibidem.1
 Sara vxor Abrahæ, creditur fuisse filia fratris sui. tomo.5.137.I
 Sara nū violata à Pharaone, & Abimelech. tomo.4.21.A.B & fo.155.C. to.6.88.L.M & sequentibus.
 Sara pudicitia, & quod foror Abrahæ dicta. to.5.139.A.B
 Saram filiam patris sui dixit Abraham, & liberauit eam dominus de domo Abimelech. to.5.141.K
 Sara secundum naturam, parere non poterat. Ibidem.K
 Quare Sara parere non potuit. tomo.7.216.C.D
 Sara excusata, quod famulam suam marito permisit. to.6.88.H.I
 Sara dicta Sarai. to.5.140.H
 Sarai interpretatur princeps mea. Ibidem.141.B.C
 Sara dedit ancillam viro fecundandam. tomo.5.124.E
 Sara sterilis, quomodo concepit. tomo.3.144.E. tomo.10.160.I.K & 163.F
 Sara non genaria filium peperit. tomo.3.162.E
 Quid significet quod Sara diu sterilis, senex concepit & peperit. tomo.8.283.F
 Sara, & filius eius. tomo.5.124.B.C
 Sara mortua est anno vitæ suæ. cxxvi. to.5.142.B
 Sara mors, quid. tomo.10.165.F
 Vide, Abraham.
 Sara nunquã dicta est concubina, sed vxor tantum. tomo.5.142.D.E
Sara in figura.
 Sara & Agar, duo testamenta adumbrant. tomo.1.7.L. tomo.2.123.M. tomo.3.138.F tomo.5.112.G & seq.
 Sara & Isaac, typus spiritalium. tomo.2.35.F
 Agar & Ismael, typus carnalium. tomo.2. Ibidem.F
 Sara, typus Ecclesiae. tomo.2.44.F
 Ad Sarã Christianos, ad Agar Iudaeos pertinere. tomo.2.169.C & seq.
 Sara caelestem Hierusalem significat. tomo.4.293.A in fine. tomo.5.141.K.L
Sarabaitæ.
 Sarabaitæ, quid sint. tomo.10.287.K
Saraballa.
 Saraballa quid significant. tomo.1.126.M & sequen.
Saraceni.
 Saraceni, prius Madianitæ. tomo.4.55.F
Sarcina.
 Sarcina peccatorum. to.9.21.I
 Sarcina maiorum. to.10.82.A
 Sarcinae quæ deponendæ. Ibidem.
 Sarcina maior bene parata, maiorem gloriam comparat. tomo.10.103.M & seq.
 Sarcina Christi leuat, alia sarcina premit Christi sarcina pennas habet, alia pondus. tomo.8.133.C. tomo.10.178.A
 Sarcina domini quomodo sit leuis. tomo.10.8.A.B
 Sarcinam

Sarcinam domini ferre, quid. to.10.148.L
Sarcophagum.
 Sarcophagum quomodo vocata fuit arca in qua positus fuit Serapis. tomo.5.155.K
Sardanapalus.
 Sardanapalus rex voluptuosissimus. tomo.5.17.D.E
 Sardanapalus seipsum incendit. Ibidem.E
Sarepta.
 Viduae Sareptanæ historia. tomo.10.100.A
 Vide, Helias.
Sarmadaci.
 Sarmadaci qui. tomo.1.102.D
Satamani.
 Satamani hæretici, qui. to.6.6.G
Satan.
 Satan an venerit in conspectum dei. tomo.2.110.D
 Satan transfiguratur se in angelum lucis. tomo.2.155.H
 Satanæ artes euitandæ. to.3.39.L.M
 Satanæ tyrannis. to.3.238.H
 Per Satanam quomodo fiant tentationes. tomo.4.274.C
 Satanæ solutio tempore Antichristi. tomo.5.188.F.G
 Satanæ potestatem habet suadendi, non cogendi. tomo.8.222.M
 Satan non cessat suadere malum, nec deus cessat admonere bonum. Ibidem.
 Corp⁹ Satanæ homines sunt superbi & mali, sicut corpus Christi humiles. tomo.9.142.F
 Quare Christi⁹ Petrum vocauerit Satanam. tomo.9.212.G.H
 Christi⁹ Petrum, quem paulo ante beatum dixerat, Satanam appellauit. to.10.13.L
 Satanæ Paulum cadens. to.10.57.C
 Vnum propriumq; studium Satanæ est, humanam mentem prauis grauari consilijs. tomo.10.312.E
Satisfactio.
 Satisfactio pœnitentiæ, quid. to.3.47.C. & 236.L
 Satisfactio. tomo.4.250.L
 Item litera M. & seq.
 Homo remissis peccatis, per satisfactionem cogitur tolerare. to.9.123.D
 Quomodo iniungenda sit satisfactio. to.9.209.H.I
 Satisfactiones communes. Ibidem.I
 Modus satisfactionis. to.9.222.B
Satrapia.
 Satrapia quid sint. to.4.70.B
Saturari.
 Ille saturatur, qui Christum imitatur. to.8.24.M & 334.C
 Saturitas animæ hic & in futuro, quæ fit. tomo.8.140.H
 Quid faciat animam humanam. tomo.8.253.B.C
 Non satiatur modo, qui &c. Ibidem.F.G
 Saturitas superbiæ gignit. to.10.29.E
 Saturitas castitatem prodit. to.10.165.M
Saturnia.
 Saturnia ciuitas. tomo.5.56.B
Saturninus.
 Saturninus hæreticus cum Simone Mago & Menandro sensit. to.6.3.K
Saturnus.

IN DIVVM AVGVSTINVM.
 Saturnus planeta. to.3.111.D
 Saturnus quare frigidus. to.3.117.F
 Saturnum deum Iudæorum quidam putarunt. to.4.88.B.C
 Et aliæ nugamenta gentium. Ibidem.B & sequenti. copiose.
 Saturno dies sabbati dedicata. tomo.4.88.B
 Saturni stella conficta. Eodem.88.E. tomo.5.58.H.I
 Saturnus, variè interpretatur. tomo.4.88.G.H
 Saturnus, & sua progenies. to.5.33.G.H
 Saturnus filios deuorauit. to.5.38.G
 Et quare deuorator appellatus. Eodem.59.G.H
 Saturno lapis supposit⁹, quem pro filio deuoraret. to.5.57.C
 Saturnus, longinquitas temporis. Eodem, 52.G
 Saturnus quomodo regnat. tomo.5.57.C
 Saturnus quid. to.5.58.A.B
 Saturni imaginis expositiones reprehenduntur. Ibidem.59.G & seq.
 Saturnus quare falcem portet. Ibidem.H
 Saturnus docens agriculturã, à rusticis de⁹ creditur. Ibidem.
 Saturnus Cœlum patrem suum castrauit. tomo.5.59.H & L
Saucius.
 Sauciati, inter Hierusalem & Hiericho, historia. to.10.31.C & seq.
Saul.
 Saul etiam prophetauit. to.3.166.G. to.4.148.E & sequen. copiose. to.8.257.A & seq. to.9.135.D
 Saul primus rex Israel. to.3.166.G tomo.4.26.A
 Saul quare non exauditus. to.4.164.H.I
 Saul seipsum regno priuauit. tomo.4.204.I
 Saulis regnum quid adumbret. Ibidem.K.L
 Saul per inobedientiam peccauit. tomo.5.148.F.G
 De Saule & Dauid quomodo quilibet quadraginta annis regnauit. tomo.5.163.M & sequentibus.
 Saule reprobato, Dauid regnans quid figuratur. to.5.144.G tomo.6.59.C
 Saul non est electus à domino ad permanendum, sed secundum durum corpus populi & malum, datus est ad correptionem, non ad vtilitatem. tomo.8.108.K.L
 Quid significet quod Dauid in regno successurum persequatur. Ibidem. & 121.H.I
 Saul typus regni mali, Dauid regni boni. tomo.8.108.K.L
 Saul, interpretatur petitio, & significat mortem. Ibidem.L.M
 Quid figuret quod persequendo Dauid occidit sacerdotes, & ciuitates eorū subuertit. Ibidem.M & seq.
 Quod non ad vitam, sed ad mortem temporalis regni figuram gerebat. tomo.8.112.L
 Saul rex superbus & infrenis fuit. tomo.8.172.K
 Saul Saulum præfigurauit, cum persequeretur Dauidem. to.10.65.C
 Saul, & Saulus. to.10.73.A.B

Saul rex superbus in regno Dauid humiliter persequatur. to.10.263.L
 Saul rex pessimus Dauid iusti persequator, sicut Saulus Christi. to.10.261.L
Saulus.
 Saulus ex lupo canis fact⁹ est, ad vesperam. tomo.8.129.L
 Ex Saulo quomodo factus est Paulus. Eodem, 172.K.L
 Saulus vnde Ecclesiam persequatur. tomo.10.73.H
 Saulus quam inaniter Ecclesiam persequatur. tomo.10.92.I.K
 Saulus Ecclesiam persequatur quomodo occiderit. tomo.10.99.F.G
 Saulus à Saule dictus superbus prim⁹, postea Paulus humilis. tomo.10.163.L.M & 261.L
 Saulus Stephani persecutor fuit. tomo.10.255.E.F & 256.E.F
Scabellum.
 Scabellum pedum dei, quid sit. to.8.24.I
 D & sequenti. & fo.279.I
Scauola.
 Scauola. to.5.20.F
 M. Scauola occiditur. Eodem.29.F
 Scauola pontifex. to.5.38.F
Scala.
 Scala Iacob, quomodo significet Christum. to.5.143.D
 Scala Iacob, & angeli, quid adumbrant. to.6.68.G.H. to.8.90.B.C & 308.C.D
 Scalam vidit Iacob, & angelos ascendentes & descendentes, lapidemque vixit. tomo.9.16.G
 De scala Iacob. to.10.35.A & 166.L & seq.
 Quare Iacob apparuerit scala antequam vxorem duceret. tomo.10.167.B
 Domium scalæ incumbere, quid. Ibidem.
Scandala.
 Scandala oportet fieri. tomo.2.43.H & 135.H & seq.
 Qui de scandalis non dolent, non est in eis Christi charitas. to.2.136.L & fo. seq. E
 Scandala temporalia non de futura. tomo.2.135.G & K.L
 Inter scandala vnum est remedium. tomo.8.38.D
 Scandalum ponere aduersus filium matris, quid sit. Eodem.105.B.C
 Scandala de duobus timēda sunt. to.8.311.I
 Scandalum iuxta iter, quid sit. Eodem.350.H.I & 356.F.G
 Diligens fratrem, non patitur scandalum. tomo.9.125.L
 Qui scandalizatur in Christo, & qui in Ecclesia. Ibidem.L.M
 Quid sit patris scandalum. Ibidem.M
 Patientes scandalum, pacem perdunt. tomo.9.126.A.B
 Scandalum infirmorum fratrum vitadum. tomo.10.32.G
 Scandalum apostolis prænunciatur. tomo.10.189.E.F & 190.H
Scapula.
 Scapulae des. tomo.4.233.L
 Scapulae vtrum dicantur partes corporis circa regionem cordis à posterioribus dorsis, an ab anterioribus pectoris. to.8.154.C & 118.L
Scarabeus.
 Scarabæi mundi in lege. tomo.1.11.C
 & z iiii Scarabæus

INDEX

Scarabeus ex fumo. tomo.1.179.E
Retracta. to.1.2.L in fine.
Scena.
Scenorum ludorum turpitudine, & interitus. to.4.90.F
Scenici nequissimi. to.5.11.I
Scenici homines ab omni honore pelluntur. to.5.14.H I
Scenopegia.
Scenopogorum solennitas. to.9.52.D E
Scenopegia quid praefigurat. to.6.75.H
to.9.53.A B
Sceptrum.
Sceptrum datum est Ioseph, ad tempus. tomo.4.203.F G
Schema.
Schemata loquutionum. tomo.3.102.I & sequentibus.
Schisma.
Schismatici an ad communionem cogendi. tomo.1.10.F
Schismatici patientia, pro Christo, quantum valeat. to.4.244.D
Lex imperialis contra schismaticos. to.7. folio.5.I
Schisma, quid proprie. to.7.49.D E
Schisma, & haeresis, differunt. Ibidem.
Vide de haereticis.
Qui sciens a schismaticis accipit sacramentum. to.7.80.D
Schismatis origo, & pertinacia, odium fratrum. to.7.81.H I
Schismaticis deest charitas. to.7.82.C
Schismatis crimen grauius. tomo.7.83.M & seq.
Schismata vnde facta sint. to.8.27.I
Haereticis, schismaticis, & peccatoribus non habent spiritum sanctum. to.9.134.C. tomo.10.12.D & K L
Schismata sunt periculosa. tomo.10.225.A
Scire, Scientia.
Scire, proprie quid. tomo.1.5.G. tomo.3.200.I
Scire tantum esse ac reminisci. tomo.1.2.M
Scientia, reminiscencia. to.2.70.B
Scientia, & sensus quomodo differant. tomo.1.30.F
Scientia, & scientia imitatio. to.1.71.E F
Scire, & credere, quid distent. to.1.116.M & 127.C & seq. tomo.2.109.I & seq.
Scientia certa, quae. tomo.1.117.A
Scientia, & ratio, num in bestis. to.1.136.I & seq. Item. fo. seq. A & seq.
Scientiae & experientiae discrimen. tomo.1.141.H & seq.
Inter scientiam, & sapientiam, quid. tomo.3.91.E & 95.L & seq. & 96.I. to.4.150.G
Scientia. to.3.200.H & 235.K
to.6.10.91.I
Scientia mali duplex est. to.5.217.M
Scire tum nihil est, &c. Per se versus. tomo.2.53.A
Non parua pars scientiae est scienti coniungi. to.8.62.K
Scientia an praeponenda ignorantiae. tomo.10.45.K
Scientiae acquisitio.
Scientia meae percipitur, & non sensu corporis. to.1.2.B
Sciri nihil posse impugnat. to.1.100.G

& sequenti.
Ad scientiam quomodo perueniatur. tomo.3.135.H in fine, & seq.
Sciri non nihil etiam in rerum natura. tomo.1.100.L M
Opiniones de tempore percipiendae scientiae boni & mali. to.3.144.C
Quaedam aliquatenus sciuntur, & vt magis magisque sciuntur, non immerito scienda poscuntur. tomo.8.292.F G
Scientiae imploratio. tomo.9.151.L & sequenti.
Multi quod eos non delectat, sciunt, & quarum rerum habent cognitionem, non habent suauitatem. to.8.298.E F
Scientia, donum.
Scientia, donum spiritus sancti. tomo.4.263.M
In scientia non glorandum. tomo.3.238.I
Scientiae amorem inesse hominibus, ostendit. to.5.98.C D
Donum dei scire. to.10.174.D
Qui dicit se nihil scire, maiora nouit quam qui putat plura scire. tomo.10.222.A
Qui se negat scire quod scit, ingratus est. tomo.10.319.F
Scientia humana, secularis, &c.
Scientia humana, ignorantia. tomo.1.5.B
Scientiae curiosae. to.1.30.M in fine, & seq.
Scientiae humanae infant. to.2.54.L M & fo.119.K. to.9.51.C
Scientia sine charitate, etiam perniciosa. tomo.2.119.L. to.5.fo.79.G
Scientia inflat, charitas adificat: exponitur. tomo.5.79.G. tomo.10.45
Scientia sine charitate, inutilis. tomo.7.47.E F. Vide, Cognitio dei.
Scientia qua primo imbimur, firmiter adheret. to.5.2.I
Nemo scit quid agatur in homine, nisi spiritus hominis qui in ipso est. Eodem. 8.K
Scientia omnis a deo est. to.5.67.A
Scientia vanissima inflati philosophi, non cognouerunt Christum. to.5.89.C
Scientia nostra caufatur a rebus. Eodem. 94.D E
Scientia nostra esset, si natura esset a nobis, to.5.97.I K
Scientia nostra est per contactum lucis in corpore. Ibidem. 98.C D
Scientia nostra quomodo est caufata a rebus, sicut & diuina res ipsas causat, vt sunt. Ibidem.
Scientia si non est in brutis, inest tamen eis quaedam similitudo scientiae. Ibidem, D
Scire bonum, non facit hominem bonum, sed diligere. to.5.98.E & seq.
Sciuntur quaedam per speciem, quaedam per speciem priuationem: quae tamen sic sciuntur, vt nesciantur. Eodem. 102.D
Scire aliqua permittit deus sapientibus in hac vita, aliqua vero seruauit in futura. tomo.5.104.H I
Scientia secularium literarum magis valet ad ingenia exercenda, quam illuminandas mentes vera sapientia. Eodem. 170.L
Scientiam esse respectu infinitorum, philosophi non viderunt. to.5.175.B C
Scientiam habemus certissimam de rebus quas mente ac ratione comprehendimus, licet parua propter corruptibile corpus.
to.5.182.M & seq.
Scientiam certam habemus de multis, contra Academicos. Ibidem.
Tota scientia hominis, quae. to.8.164.F
Quae est scientia huius mundi. tomo.10.295.B
Scientia vera, plena, perfecta.
Nulli sanctorum plena scientia contigit. tomo.2.161.H
A scientia ad sapientiam tendimus per Christum. to.3.95.L
Scientia vera. to.3.235.K. to.8.164.F. tomo.10.185.C
Scire totum dicendi, sunt qui sciunt, quod illis proficit ad salutem. to.4.211.M
Scientia temporalium rerum qua daemones superbiunt, vilis est angelis beatis. tomo.5.79.K L
Sciunt angeli res ipsas melius in diuina sapientia, quam in seipsis rebus. tomo.5.98.I & seq.
Scientia nostra hic est ex parte, in paradiso autem erit perfecta. to.5.99.D
Scientia sanctorum in patria respectu poenarum, non indigebit experientia, sed sufficit ad hoc sciendi sapientia, quae erit plena & perfecta. to.5.201.A B
Scientia rerum omnium quanta erit, vbi dei sapientia de ipso suo fonte potabitur, tomo.5.215.E
De scientia beatorum, vbi etiam absentes res videbunt. to.5.217.H I
Contra eos qui negant scientiam in excelsis. to.8.174.A
Omnia scit, qui charitatem scit. tomo.8.193.L M
Scientiae plenitudo, est charitas. tomo.8.240.F G
Non cuiuslibet scientie, sed plenitudo scientiae legis utilis est homini. Ibidem. G H
Scientia quomodo destruat in beata vita tomo.8.260.D E
Tunc utilis erit scientia, cum &c. tomo.8.298.E F
Scire Christum, quid sit. to.9.99.G
Scientia dei.
Scire deum quomodo possit anima. tomo.1.116.L & seq.
Scire deum, felicitas est. to.3.67.G
Scire deum, quid sit. Eodem. 79.K
Scientiae dei nihil accedit ex rebus cognitis. to.3.104.B
Scientia & praesentia dei, quomodo accipienda. to.4.150.C & seq.
Scientia dei causat res. to.5.94.E
Scit deus praeterita, praesentia, & futura. Eodem. 96.E F
Scire, & discere dicitur deus. tomo.5.135.D E
Scit infinita deus per sapientiam. tomo.5.105.D & seq. & 142.A
Scientie dei omnia infinita sunt finita. tomo.5.175.B C
Scire domini. to.8.3.K
Nihil scit pater quod non sciat filius, licet quaedam locutionis genere filii aliquid nescire dicatur. to.8.60.C
Deus scire dicitur, quod dono suo nos scire facit. to.8.112.B C
Deus omnia sciuit quae fecit, & vbi sciuit antequam faceret. to.8.137.L
Scientia

Scientia dei quomodo mirificetur ex nobis. tomo.8.255.I K. & 347.A B
Indicibilis scientia dei. tomo.9.172.F
Scipio.
Scipio Nafica vir optimus a senatu iudicatus adhuc iuuenis. tomo.5.9.H
Scipio Nafica consululit Carthaginem non deleri. Ibidem.
Scipio Catoni quare contradixerit. Ibi. H I
Scipionis & Laelii de republica disputatio. tomo.5.17.col.3. per totum.
Scipionis pugna cum Hannibale, pax, & victoria. tomo.5.24.L
Scipio Romae, Italiaeque liberator. Ibidem.
Scipio quomodo ingratus exulat. Ibidem.
Scorpius.
Scorpionum carnes oleo coctae ictibus scorpiorum medentur. tomo.10.264.C
Scorpius, mundus. tomo.10.26.E F
Scriba.
Scribam reicit Christus, Matthaeus elegit. tomo.4.164.I
Scriba doctus in regno caelorum. tomo.6.48.K. & 65.H
Nominis Scribarum & Phariseorum, quos Christus in Ecclesia sua denotauerit futuros. tomo.10.41.I K. & sequentibus.
Scriptura, Scripta.
Scriptura memoriae subsidium. to.1.115.H
In scriptura Aegyptiorum, multa fabulosa ponuntur. tomo.5.102.L & sequentibus
Scripturis Graecorum magis est credendum, quam Aegyptiorum. Ibidem. 103.A
In scriptis philosophorum, licet optima inueniantur praepcepta morum & disciplinae, humilitas tamen non inuenitur. tomo.8.43.I
Scripturae sacrae.
Scripturae sacrae, literae sunt dei ad nos missae de caelo, & ad bene viuendum nos exhortantes. tomo.8.220.E F
Scripturae sacrae a quo, & quibus conditae.
Christus scripturam canonicam condidit. tomo.5.92.D E
Scriptura sancta a spiritu sancto diuinitus est inspirata. tomo.8.2.G
Scriptura non indiget angeli. to.1.51.A
Scriptura, & doctus, & indoctus prodita, vtilisque. tomo.2.4.D
Scripturis non indigent illuminati. to.3.5.F
Deus noluit taceri, quod voluit scribi. tomo.8.106.B
Quare sanctae scripturae nobis recitentur. tomo.10.55.B
Scripturae sacrae ad nostram doctrinam scriptae. tomo.10.185.D
Quare deus nobis diuinas dedit scripturas. tomo.10.306.A B
Scripturae linguae, sermo ordo.
Scriptura sacra variis linguis prodita. tomo.3.6.A
Scripturas propheticas transferri fecit Ptolemaeus in linguam Graecam. tomo.5.68.G H
Tota scriptura redacta est ad symbolum, vt nemo excusetur. tomo.9.238.H I
Scripturam sacrae fastidit Augustinus propter simplicitatem styli. tomo.1.19.M. in fine, & sequentibus.
Qui sermo deceat scripturam. Eodem.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

48. I M
De ordine scripturae, qui videri posset praeposterus. tomo.3.131.L
Scripturarum veteris, & noui testamenti canon.
Scripturae canonicae. tomo.3.6.G H
Et quid primo, quid deinde quare dnm. Ibidem.
De scripturam canone seruato in templo Hebraei populi. tomo.5.131.G
Scriptura canonica dicitur nouum testamentum, & verus. tomo.5.182.M. & seq.
Scripturarum canon, in actis & literis apostolicis. tomo.7.119.H
Sacra scriptura, cauto patribus nostris facta quam & nos legeremus. tomo.10.28.B
Omnes scripturae veteris testamenti erant typus noui. tomo.10.151.K
Literae diuinae apud Iudaeos remanentes, eos excacant: gentes vero instruant. tomo.10.136.E
Scripturae sacrae auctoritas.
Scripturarum auctoritas, & vsus necessarius. to.1.261.K. & 171.M. in fine, & seq.
Scriptura sacra diuina auctoritate praecellit. tomo.1.140.H. tomo.2.15.C. & 38.G
Scripturae canonicae auctoritas. tomo.1.168.C D. & 171.M. in fine, & fo. sequenti.
A. tomo.2.8.B C. & 13.L. & 15.G. & 38.C. tomo.6.54.B. & fo. sequenti. I K. & 61.G & sequenti. & 135.B C. & sequentibus.
Scripturae sanctae fides mirabilem habet auctoritatem in orbe terrarum. tomo.5.103.A B
Scriptura sacra quam canonicam nominamus, est eminentis auctoritatis. Eodem. 92.F. & 102.K. 182.M. & sequentibus.
De scripturae sanctae auctoritate, quae totum orbem crediturum sibi praedixit. tomo.5.103.A B
Scriptura canonica nulli cedit. to.7.83.H
Scripturae sacrae laus, & dignitas.
Scripturae sacrae laus, & dignitas. tomo.1.50.L M
Secundum scripturam, non secundum potentiam opera dei consideranda. tomo.3.110.K
Scriptura diuina excellit omnia ingenia, & omnes alias literas. tomo.5.91.M
In scriptura sacra dixerunt aliqui nihil esse, quod insinuet aliquid ad supernam ciuitatem referendum. Eodem. 134.A B & 145.H
In scriptura sacra si quid phibetur, vel mādatur, & huiusmodi, non a scriptore eius procedit. tomo.5.171.G
In scripturis sanctis cognitio dei, non miraculis. to.7.116.L M. & sequenti. copiose.
In scripturis sanctis sunt quaedam deliciae sanctae & bonae, quae non sunt in auro, in epulis, in luxuria, & cetera. tomo.8.71.H
Scripturae sacrae, sunt firmamentum contra errores. tomo.9.126.F G
De sacrae scripturae ingenitibus praconiis. tomo.10.296.K L
Eminentiae sacrae scripturae. tomo.10.296.M & 297.D E
Scripturae sacrae, cum prophana comparatio.
Inter sacras literas, & prophanas, discrimen. tomo.1.31.D E. tomo.2.15.G

Scriptoris sanctis parum conuenit cum disciplinis liberalibus. tomo.2.158.G
Scripturae sacrae, cum prophana comparatio. tomo.3.11.A
Scripturae diuinae & humanae, impar auctoritas. tomo.6.54.I
Scripturae sacrae testimonia audienda non philosophorum placita. tomo.8.303.F G
Scripta philosophorum tamdiu videntur aliquid esse, donec comparentur auctoritati evangelicae. Eodem. 354.G
Scripturae commendatio.
Scripturae scrutatae cum honore scriptoris. tomo.1.48.E F
Ad sacram scripturam exhortatio. tomo.2.2.A
Et quid in primis legendum. Ibidem. B
Scriptura sacra prius amanda, quam discenda. tomo.6.22.A
Qui scripturam diligit, etiam quod in ea non intelligit, honorat: & quod ei scire videntur absurde, se potius non intelligere, & aliquid magnum ibi latere iudicat. tomo.8.307.D
De exhortatione ad diligentem sacrae scripturae lectionem. tomo.10.296.K L
De commendatione diuinarum scripturarum. tomo.10.305.M
Scripturarum perferuatio.
Scripturarum perferuatio. to.1.165.M. in fine, & sequentibus.
Scripturas cum labore rimamur. to.5.99.D
A scripturarum fide incipiunt, qui cupiunt ad dei notitiam peruenire. tomo.8.12.D
Ad hoc quidam scripturas dei inspiciunt, vt peccent, & faciant quod displicet deo. Eodem. 106.D
Qui ideo scripturas scrutantur, vt aliud ex ipsis inueniant & acquirant quam deum non ex toto corde exquirunt. to.8.288.M & sequentibus.
Scripturas dei alij scrutantur, quia malunt docti esse quam iusti: alij non quod iam recte viuunt, sed vt sciant quemadmodum viuere debeant. tomo.8.289.A
De eo quod scriptum est, Scrutamini scripturas, & cetera. Sermo. tomo.10.38.B & sequentibus.
Scripturarum lectio.
In sacris libris verfantium, dux gratia dei. tomo.1.31.F
Scripturae sacrae quomodo legenda. tomo.1.47.M. tomo.3.16.E
Scripturae sacrae consequentia, siue sententiae circumstantia, inquirenda. tomo.2.23.K L. tomo.3.11.D. & 116.I. to.6.54.L
Scripturarum lectio orationibus adiuuatur. tomo.2.127.I K. tomo.3.108.B
Scripturae sacrae intentissime legenda. tomo.2.131.H. in fine.
Scriptura sacra qualem lectorem postulet. tomo.3.5.D. in fine. & H. & 10.L M
In scriptura sacra esse sanam eloquentiam. tomo.3.16.F. & sequentibus.
Quod primum hystoria, tum mysteria per scrutanda. tomo.3.139.A. & 148.M
In scriptura sacra idioma attendendum. tomo.3.6.K. to.4.21.F. tomo.9.20.D E
Temporum distributio obseruanda. tomo.4.269.L
Scriptura quomodo legenda sine explicatione. tomo.6.116.I K
Sacrarum

INDEX

Sacrarum lectio scripturarum, non parua est beatitudinis precognitio. t. 10. 185. C
 Lectio sacrarum scripturarum geminum confert donum. Ibidem. 19
Scripturae profunditas, ambiguitas, obscuritas.
 Scripturae profunditas. tomo. 1. 47. D tomo. 2. 2. H
 Scripturae ambiguitatem aperit linguarum proprietates. tom. 1. 165. M. to. 2. 62. E
 Distinctio quantum faciat. tomo. 3. 11. C
 Recta pronuntiatio sit. Ibidem. F tomo. 2. 63. D. to. 4. 151. F. & sequenti.
 Scripturarum mysteria nudanda. tomo. 1. 167. E. tomo. 4. 223. F G
 Scripturarum obscuritas. tomo. 2. 13. L tomo. 4. 128. E
 Scripturae obscuritas non inutilis. tomo. 3. 6. A. 104. M. tomo. 5. 96. A B
 Scripturas perperam intellectas explicat Augustinus. tomo. 3. 56. F
 Scripturam claram obscuram reddentes, taxantur. tomo. 3. 176. M
 Scripturae arcana. tomo. 3. 236. F. tomo. 4. 224. F
 In scripturis sanctis ambigua quaedam rellata. tomo. 4. 18. C
 Nonnulla verba scripturarum obscuritate sua hoc profuerunt, quod multas intelligentias pepererunt. tomo. 8. 21. F
 Scriptura sit certa in alia lingua, quae erant ambigua in alia, cum exponat sequentem lingua praecedens. Eodem. 71. G
 In scripturis multa latebat, quae haereticorum quaestionibus agitata intellecta sunt. tomo. 8. 117. I K
 In scripturis dura quaedam videbantur cum obscura essent, sed exposita mollita sunt & facta sunt iacula. Ibidem. K L & sequentibus.
 Sic se habet obscuritas scripturarum, difficile est ut vnum pariat intellectum: quicquid tamen intellectus exierit, opus est ut regulae fidei congruat. tomo. 8. 180. G
 Ad hoc clauduntur quaedam sacramenta scripturarum, non ut denegentur, sed ut pulsanibus aperiantur. Eodem. 226. E & 260. B C
 In scripturis sanctis profunda sunt mysteria, quae ad hoc absconduntur ne vilescant; ad hoc quaruntur, ut exercent: ad hoc aperiantur, ut pascant. to. 8. 351. M. & sequentibus.
 Quicquid de qualibet diuina pagina exsculpitur, non habet finem nisi charitatem. Ibidem. 352. A B
 Si nusquam aperta esset, non pasceret, si nusquam occulta, non exerceat. Ibidem. D E
 In scriptura diuina nihil peruersum est, obscurum autem est, non ut tibi negetur, sed ut exercent accepturum. to. 8. 370. D E
 Quare scriptura loqui voluerit per quaedam quasi caliginis similitudinem. Eodem. 371. L
 In copia sanctorum scripturarum pascimur apertis, exercemur obscuris. tomo. 10. 9. M
 Scripturae loca praecedentia, declarantur sequentibus. tomo. 10. 29. K L
 Quare diuina scriptura in aliquibus clara, in aliquibus obscura. tomo. 10. 68. F

Scripturarum intelligentia.
 Scripturae intelligentia a deo petenda. tomo. 1. 43. B. & sequen. & 140. F
 In scriptura si multa verae sententiae eliciuntur, quomodo agendum. tomo. 1. 49. F G
 Scriptura bifariam exponitur, ad literam, & secundum prophetiam. to. 1. 185. C D
 Scriptura a diuersis variè intelligitur. tomo. 1. 48. I K. & sequen. copiose.
 In scripturis eundem locum variè intelligi nihil prohibet. tom. 3. 13. L. & 116. E
 Et quod obscura locis apertioribus explicanda. Eodem. 13. L
 Scripturam per scripturam exponere tutissimum. Ibidem.
 Scripturarum regulae, siue clausulae Ticonij cuiusdam. tomo. 3. 14. C
 Scripturae sacrae quomodo tractanda, libri de doctrina Christiana docent. tomo. 3. principio, & sequentibus.
 Scriptura quibus medijs intelligatur. tomo. 3. 108. B
 Ad scripturarum intellectum per praedicatorum verbi veritatis ascenditur. tomo. 8. 257. F G
 Intelligere debemus scripturas, sicut sancti intellexerunt. tomo. 10. 20. A
Scripturarum enarratio.
 Scripturarum expositio ad edificationem confert. tomo. 1. 49. F G. & 47. M & sequentibus.
 Scripturarum & interpretationum ratio. tomo. 1. 165. M. in fine.
 Scriptura secundum cuiusque linguae proprietatem enarranda. Ibidem. 166. A
 Scripturarum expositio a doctis, diligentibus, & pijs petenda. to. 1. 167. D & seq.
 Scripturae sacrae quadruplex expositio, prima iuxta historiam, secunda per allegoriam, tertia analogiam, quarta aetiologicaliam. tomo. 3. 109. C. to. 6. 20. M. & seq.
 Scriptura sacra, quomodo catechumenis exponenda. tomo. 4. 217. F. & sequenti.
 Scripturam diuinam exponens, non debet longè aberrare ab eo qui eam scripsit. tomo. 5. 132. D
Scripturae scopus.
 Quid primò, quid deinde quaerendum in literis sacris. tomo. 3. 6. I
 In scriptura, quid considerandum. tomo. 3. 113. K L
 Scripturae summa & finis, charitas. tomo. 3. 5. D E. & 6. C D. & 12. L M
 Omnia quae diuinitus scripta sunt, ad Christum referuntur: vnde quia propter eos qui in terra sunt, scripta sunt, ipse in terram venit, ut in se monstraret impleri. tomo. 8. 171. I M
 Sacra scriptura multa omisit, quae tamè vera ratione creduntur. to. 9. 196. D E
 Scriptura diuina, quid nobis commendat. tomo. 10. 78. A
Scripturae veritas.
 Scripturis credendum. tomo. 1. 46. L. tomo. 2. 34. A. & 109. C
 Scriptura verax, etiam si non intelligatur. tomo. 1. 48. H. tomo. 3. 129. G
 In scripturis sanctis, nulla mendacii suspicio admittenda. tomo. 2. 9. L M. & 15. G & sequentibus.
 Scripturis sacris credendum, & cedendum.

tomo. 3. 6. D
 Scripturae quae complectatur, & quod verax. tomo. 3. 129. K
 In scripturis praedicta esse, quae sunt in Ecclesia. tomo. 4. 223. I
 Scripturae diuinae veritas certior probatur esse omnibus alijs. tomo. 5. 86. G. & seq.
 Scripturae diuinae historia de paradiso & lignis eius & huiusmodi, quantum multa significet: nihilominus historiae istius veritas fidelissima rerum gestarum, narratione commendata, credatur. to. 5. 112. F
 Scripturarum veracium autoritas a patribus vsque ad nos, certissima successione peruenit. tomo. 5. 131. G
 Scripturae veritas. tomo. 6. 21. K. & sequen.
 Omnia quae in scripturis praedicta sunt, partim facta cognoscimus, partim futura speramus, cuncta tamen complebuntur. tomo. 8. 75. B. & 139. A
 Nihil nunquam sefellereunt, & nihil dixerunt, aut aliter accidit quam dixerunt. tomo. 8. 79. A. & 89. B C. & 178. F G
 Omnia quae in scripturis prophetata sunt, modo compleuntur. tomo. 8. 96. D
 Sicut omnia quae in scripturis sacris praedicta vsque ad hodiernum diem venerunt, sic & quae restant euentura sunt. Eodem. 151. M
 Siue quae de serpente, vel quae de aquila referuntur, siue sit fama hominum potius quam veritas, veritas tamen in scripturis. Ibidem. 152. A
 In scripturis quaedam ita audienda sunt, ut si vera sint, congruant: si falsa, non teneantur. tomo. 8. 248. D
 Scripturae sanctae certitudo. tomo. 10. 20. K & 21. D
Scripturarum concordia.
 Scripturae sacrae doctores in nullo discordant, non sic philosophi. tomo. 5. 171. C
 Augustinus conciliat loca quae videntur pugnantia. tomo. 6. 38. G. & sequentibus.
 Scripturae sacrae concordia diligenter percontanda. tomo. 6. 54. K. & fo. seq. G
 Scripturae concordia. tomo. 7. 80. K
 Distribuenda tempora, & concordat scriptura. tomo. 10. 16. I
 Scripturarum pax & concordia. tomo. 7. 150. I K. tomo. 9. 36. I
 Toleranda diuersae lectiones scripturarum, quando sunt manifestae & congruae regulae veritatis. tom. 10. 72. H
 Diuinae lectiones omnes consonant. tomo. 10. 62. F G
 Quisquis amat litigare, non vult scripturarum concordiam intelligere. tomo. 10. 142. B
Scripturarum tractatio, emendatio, & controuersiae.
 Scripturae sententia, non nostra amplectenda. tomo. 1. 48. I K. tomo. 3. 116. D E tomo. 8. 97. E
 In scripturis tractandis, contentio fugienda. tomo. 1. 47. M
 Scripturam homo non iudicat. tomo. 1. 52. D
 Praeter scripturam in defensione fidei, an liceat aliquid affirmare. tomo. 2. 163. E F
 Scripturae sacrae codices, quomodo emendandi. tomo. 3. 7. F. tomo. 6. 54. C. & I K
 Scripturae sacrae testimonis tutius agitur, quam coniecturis humanis. to. 3. 145. C
 Homines

Homines non debent esse iudices scripturae, sed humiliter tanquam sub iudice constituti pulsare, ut eis aperiantur. tomo. 10. 16. F
 Nemo sinendus pro arbitrio suspicari in sacris literis, ubi dominus scripturam ipse interpretatus sit. tomo. 10. 19. I K
 Scriptura sacra, quomodo a cordato legenda ut intelligat, si sit deturpata vel male interpretata. tomo. 10. 41. E
 Iudex, cum de scripturis controuersia incidit, quis esse debeat. tomo. 10. 84. M & 85. D
Scripturarum opus, & effectus.
 In scripturis sanctis, via salutis. tomo. 1. 29. M. tomo. 3. 16. G H
 Quid Augustinus in sacris libris inuenit, non inuenit in Platonis. tomo. 1. 31. F
 Scriptura sacra, diuinam cum humano genere prouidentiam testatur. Eod. 161. D
 Scriptura blanditur infirmitati nostrae. tomo. 1. 181. L. tomo. 3. 128. I. & fo. seq. C D tomo. 4. 21. K
 Scriptura cur bona & mala futura praenuntiet. tomo. 2. 135. K
 In scripturis discimus Christum. tomo. 2. 156. L
 In scripturis sanctis, discimus voluntatem dei. tomo. 3. 6. A. & I K
 Quae scriptura complectatur. tomo. 3. 129. G
 Quomodo sacrae scripturae, exempla sunt imitanda. tomo. 4. 11. K
 Eadem scriptura pro suo cuiusque merito, peccatori est pluuia laqueorum, & iusto pluuia vberitatis infusa. to. 8. 17. C
 Quod rectè intellecta non periclitantem à periculo liberet, sed & demersum à profundo eleuet. Eodem. 45. B C
 Omnis in scripturis diuinarum aliquid inuenit intelligentibus, & non tantum auditorem, verum etiam cogitorem desiderat. tomo. 8. 87. F
 Omnia scripta diuina salubria sunt bene intelligentibus, periculosa his qui volunt ea, ad sui cordis peruersitatem detorqueere. Eodem. 97. E
 Cur commemoret peccata iustorum. tomo. 8. 106. C
 Superiora scripturae, quae sint. Eodem. 266. M. & 258. M
 Scripturae diuinae terrent & erigunt. tomo. 10. 46. D
 Scriptura magis inflammando ad praemium, quam iubendo ad benefaciendum nos inuitat. tomo. 10. 90. F
 Diuina scriptura erigit, & terret. tomo. 10. 109. M
 Scriptura sancta debet esse fidei tanquam speculum. tomo. 10. 244. F
Scripturarum mos loquendi.
 In scripturis, more humano, deus nobis loquitur. tomo. 4. 21. K
 Scripturae consuetudo, in temporibus computandis. tomo. 4. 32. H I
 In scriptura diuina Christiana eruditio continetur. tomo. 5. 76. A
 In scriptura diuina miscentur sermones tropici proprijs. Eodem. 132. B
 In scriptura sacra vel eius historia, cur narrantur multa de malis hominibus vel ciuitate mundi. tomo. 5. 134. C D
 In scriptura sacra aliqua dicuntur per reca

pitulatione. Ibidem. 190. G H
 Scripturae mors in laudandis & vituperandis hominum factis. tomo. 6. 91. M. in fine. & sequen. G H. & 97. B C
 Cum dubitatur loquitur, non secundum visionem prophetæ cui certum est, sed secundum eos qui monentur. to. 8. 4. C D
 Scriptura tribuit personae dei, quod in nobis facit. Ibidem. 1. & 18. B C
 In vna sententia, verbum praeteriti temporis ponitur pro futuro. to. 8. 4. L. & 85. M & sequentibus.
 Cur varietur subitò de persona in personam. Eodem. 5. H. & 43. G. & 88. G H
 Quod saepe vtatur iunctura coniunctionis, cum sententia non praecesserit, cui sequens annectatur. tomo. 8. 5. K
 Non optat ut veniat, sed cernit quod venturum sit malis. Ibid. 7. F. & 54. M. & seq.
 Non imprecatur mala malis, sed praedicit. tomo. 8. 192. G
 In scripturis, multis & varijs similitudinibus, eadem res saepe insinuat. Eod. 11. I
 In omni scripturarum allegoria, haec regula tenenda est, ut pro sententia praesentis loci consideretur, quod per similitudinem dicitur. Eodem. 13. A B
 Quod ponat genus femininum pro neutro. tomo. 8. 29. G H. & 297. H
 Quae videtur optare inimicis non malevolentiae votum est, sed enuntiatio poenae illorum. Ibidem. 31. I. & 109. M
 Quod scriptura sacra vtatur repetitione sententiae. tomo. 8. 47. L M. & 58. A
 In scripturis repetitio firmamentum est sententiae, non appetitus loquacitatis. Eod. 142. C. & 179. B. & 232. F
 Quod ea quae in veteri testamento scripta leguntur, etiam aliquid figurent. tomo. 8. 49. L
 In scriptura sacra ideo mutantur vel nomina, vel syllabae, ut ad mysterij sanctificationem excitentur. Ibidem. 50. E F & fo. sequenti. B
 Cur modo ex persona capitis, & modo ex persona corporis loquatur. Eodem. 23. L & 68. L. & 76. A. & 79. D E. & 114. K L 127. L. & 345. L
 Quod aliquando ex persona vnus loquatur. tomo. 8. 69. A
 Siue loquatur ex persona capitis, siue corporis, vna vox est. Eodem. 179. G & 220. F G
 Narrat futura, quasi iam facta. Ibidem. 202. G. & L M. & 283. M. & seq. & 321. G tomo. 10. 80. B. & sequentibus.
 In scriptura vna eademque res ideo multis modis dicitur, ut modus ipse dicendi propter fastidium varietur, sed vna fides propter concordiam vna teneatur. tomo. 8. 93. H I
 Quod saepe numerum pluralem pro singulari ponat, & vult potius minus latine quam minus proprie loqui. Eod. 108. C
 Cur in multis locis dicat aliquid, quod in re gesta non inuenitur, aut aliter esse inuenitur. tomo. 8. 169. L. & 189. G H & 267. I K. & 283. I
 Non vndeunque datur similitudo in scripturis, laudatur res ipsa, sed tantum inde similitudo trahitur. tomo. 8. 124. L
 Quod scriptura partem pro toto ponere soleat. Ibidem. 211. F G

In scripturis vna res, non semper eandem significationem habet. tomo. 8. 263. F G
 Quod rei inanimatae, tribuat operationem rei animatae. to. 8. 267. G H. & 269. E F
 Quod ponat contentum, pro continente. Ibidem. 271. B
 Scriptura sancta aliquando, nec vnuerfaliter, nec particulariter, sed medio modo loquitur. tomo. 10. 9. K
 Scriptura aliquando à plurali ad singularè numerum concludit. tomo. 10. 22. E
Scripturae epitheta.
 Scriptura sacra, aduersarius noster, cui oportet consentire citò. tomo. 4. 266. C
 Cibis, & potus animi. tomo. 1. 166. A
Scripturarum tractatores, siue scriptores.
 Scripturam Antonius eremita memoriter tenuit. tomo. 3. 2. C
 De claris scriptoribus. tomo. 2. 10. G
 Scriptores prophani, verborum auctores nobis sunt, non rerum vel sententiarum. tomo. 4. 21. F
 Dominus ipse nihil scripsit. tomo. 4. 86. D & sequentibus.
 Quid significet quod dominus scripsit legem in lapide, & digito scribebat in terra. tomo. 8. 253. H I
 Scripturae sacrae auctores debuerunt esse pauci, nec tamen ita pauci, ut miranda non sit eorum compensio. tomo. 5. 171. D
 Scripturarum tractatores, quomodo citet Augustinus. tomo. 7. 156. A. & sequen. & 185. K L. & 199. G H
 In scriptura de se tanquam de alio, scriptores loquuntur. tomo. 8. 153. I
Scripturas male intelligentes, torquentes, subsidentes, ipsi contradicentes.
 Scripturae sacrae contradicentes, taxantur. tomo. 1. 47. I
 In scripturis quis error innoxius. Ibidem. M & sequentibus.
 A scripturae sensu aberrare leuius est, quam scripturam dicere falsam. Ibidem. 48. G
 Scriptura verax, etiam si non intelligatur. Ibidem. H. & 50. C
 Scripturas torquent opinionum defensores. tomo. 2. 161. F G
 Scripturam sacram fastidientes, notantur. tomo. 3. 116. G
 In scripturis tractandis temeritas afferendi vitanda. Ibidem. F. & 108. M
 Peruersa scripturae interpretatio per monachos. tomo. 3. 181. E
 Scripturam perperam intelligentes, reprehenduntur. tomo. 4. 14. B
 Christum magica scripsisse quidam fingunt. tomo. 4. 86. I. & sequentibus
 Scripturam sacram non intelligentes, posunt impugnare, non autem expugnare. tomo. 5. 91. E
 Scripta sunt multa ab haereticis nomine apostolorum & prophetarum, quae omnia apocrypharum nomine, ab autoritate canonica, diligenti examinatione sunt remota. tomo. 5. 131. G H
 Scriptura sacra melius indagatur, & intelligitur, mota quaestione ab haereticis. Eodem. 133. M
 Scripturas male intelligunt, afferentes dannatos aliquando liberari debere. tomo. 5. 202. I. & sequentibus.
 Scripturam

IN DIVVM AVGVSTINVM.

INDEX

Scripturam in suos sensus allegorizant Pri
scillanista. tomo.6.7.C
Scripturas habent haeretici ad speciem, no
ad salutem. tomo.7.88.E
Qui scripturas non intelligunt, confundunt
& confunduntur. tomo.10.19.M
Frustratim scripturas allegantes, peruer-
tunt eas. tomo.10.41.M. & sequen.
Scrutari.
Scrutari testimonia domini, quomodo in-
telligendum. tomo.8.289.A. & sequenti.
Inscrutabilia quomodo iudicia dei. Eodem.
291.F. tomo.10.80.G
Sculptilia.
Sculptilia quae dicantur. tomo.8.237.E
Scutum.
Scutum pro bona dei voluntate. tomo.3.13.L
Scutum ideo est, quia tela inimicorum exci-
pit. tomo.8.54.C.D
Scutum, vanam significat praesumptionem.
Eodem. 93. E
Scutum dei, est veritas eius. tomo.8.219.A.B
Scylla.
Scyllaeum bonum, quid philosophis. tomo.
7.242.K
Scyniphes.
Scyniphes, quid. tomo.10.171.D. & G.
Vide, in litera C. Cyniphes.
Scythae.
Scytharum amplitudo. tomo.4.69.F
Scythopolis.
Scythopolis, ante Bethlan dicta. to.4.69.F
Sebum.
Sebum. tomo.1.177.H
Seclae.
Seclae innumerabiles. tomo.1.146.H.
Seclae varietas, profuit Ecclesie. Eodem.
158.L. Vide, Haereticus.
Seclae diffidentium multitudo. tomo.5.
51.B.C. & 176.L. & sequentibus.
Seculum.
Ante seculum, a seculo, in seculo, quomodo di-
cantur. tomo.3.130.E
Seculum praesens, malignum. tomo.4.288.A
Omnia reuerfura sunt, secundum Platonis
phantasiam, per innumerabilia retrò se-
cula. tomo.5.103.L
Secula vel tempora, quomodo fuerunt an-
te genus humanum, dicite se ignorare. to-
mo.5.104. K
Seculum seculi, quid in scripturis. tomo.5.
203.G.H. tomo.8.172. C
Secula triginta posuit Valentinus haeticus.
tomo.6.4. C
Seculo verbis, non factis renunciantes. to-
mo.7.88.I
Seculum quamdiu voluitur, intelligas pun-
ctum. tomo.8.36.E.F
Secularia negotia & coelestia inter Chri-
stianos. Eodem. 109.G.H. & 136.E.F
In seculo, et si dulcia quaedam sint, sed cu
am-
ritudine digerantur. tomo.8.111.D
Differunt seculum, & seculum seculi. Eo-
dem. 172.C
Seculum pro aeterno, & aeternum pro secu-
lo, cur quandoque ponatur. tomo.8.216.
K.L. & 225. M
Seculum & aeternum si differat, ob id quod
in Graeco scriptum est: & quid sit seculum
seculi. Eodem. 266.M. & 269.F. & 296.D
Ab hoc seculo nemo corde auertitur, nisi di-
uino liberatus auxilio, exemplum. to.8.283.L

Seculi nomine non semper hoc seculum, sed
aeternitas significatur. Eodem. 331.M
Comparatio huius seculi ad futurum. to-
mo.9.226.L. & sequentibus.
Seculum, mare. tomo.10.14.E. & G.
Seculum hoc non amandum. tomo.10.33.L
Quid seculares in suis domibus obseruare
debeant. tomo.10.308.D.E
Secundiani.
Secundiani haeretici. tomo.6.4.D
Secundinus.
Secundini Manichaei epistola, ad sanctum
Augustinum. tomo.6.111.L. & sequen.
Contra Secundinum Manichaeum. Eodem.
112.L. & sequen. Retractatio. tomo.1.10.L
Secundum.
Secundum & secundum. tomo.1.58.L
Securis.
Securis, iudicium. tomo.10.17.C
Puer de cuius manu securis lapsa est in a-
qua, Christum signat saluatore. to.10.231.A
Securis de manu pueri prolapsa, genus hu-
manum significat. Ibidem. A
Securitas.
Nihil securum est in hac vita. tomo.1.41.C
Securitas negligentiam parit. tomo.2.46.E
Securitas praeposterata. tomo.3.236.G
Securitas periculosa. tomo.3.238.C
Securitas, maximus ciuitatis hostis. to-
mo.5.9.H
Securitas ne insolentiam pariat, consulitur
Carthago non delenda. Ibidem.
Securitas nulli populo tanta concessa est,
vt hostiles incurfus non timeret, aeterna
patria excepta. tomo.5.150.G
Securitas nusquam, antequam ad Christum
peruenias. tomo.8.118.E.F
Nusquam est securitas in ista vita, nisi in
spe promissorum dei. Eodem. 244.A
Sicut praeposterata securitas in terrores im-
pellit, ita ordinata sollicitudo securita-
tem parit. tomo.8.371.M
Quantum sunt in iudicio securi boni, tantum
sibi timeant mali. tomo.9.235.D
Periculosissima est in vltimum diem, pro-
missa securitas. tomo.10.189.D
Diabolus immittit securitatem, vt inferat
perditionem. tomo.10.189.C
Neminem decipiat vana securitas vitae hu-
manae. tomo.10.310.C
Securitas in aeterna requie. tomo.10.33.K
Sedere.
Sedere pro habitare. tomo.4.47.B.C
Sedere magistrorum est. tomo.4.132.B
De sedibus quas vidit Ioannes in Apocaly-
psi, per quas praesens Ecclesia intelligi-
tur. tomo.5.189.C.D
Sedere. tomo.8.3.E
Sedere, diligentiam, & assiduitatem signifi-
cat. Ibidem. 105.E
Sedes duodecim, quid sibi velint. tomo.8.
209.D.E
Sedes iniquitatis, id est, impiorum. Eodem.
231.B
Sessio, humilitatem significat, & exaltatio-
nem. tomo.8.323.A.B
Sessio hominis, est quado se humiliat in pe-
nitentia, surgit autem remissis peccatis,
quando erigitur in spem vitae aeternae.
tomo.8.346.C
Sedes dicuntur, quos Graeci thronos appel-
lant, & quomodo intelligatur, vt ipsae

sedes sedeant. tomo.8.313.L
& sequentibus.
Quod ipsi iusti sunt sedes, & habeant sedes,
& in Hierusalem sedebunt sedes. Ibi-
dem. 314.A.B
Sedere ad mensam potentis, quid sit. to-
mo.9.97.G.H
Sedens detrahebas, in psalmo, quid. tomo.
10.90.L.M
De permissione ac prohibitione sedendi in
Ecclesia, quando vel lectiones leguntur,
vel verbum dei praedicatur: Homilia. to-
mo.10.104.F. & sequentibus.
Qui dicuntur sedentes. tomo.10.298.A
& sequentibus.
Sedes dei, & sedes Christi.
Sedere deum, quid sit. tomo.3.33.F. to-
mo.4.234.B
Aliquando sedet homo corde, vbi non est
corpore: & aliquando corpore, quauis
non corde. tomo.8.27.L
Si vis esse sedes dei, para locum in cor-
de tuo vbi sedeat: sedes dei est confici-
entia piorum, ita tamen, & cetera. Eo-
dem. 92. I
Sedes dei sancta quae sit. tomo.8.94.I
Sedes dei in sanctis suis. Eodem. 225. I.K
Nemo iniquus sedet cum deo, quia non ha-
bet sedem iniquitatis deus. tomo.8.230.H
Si vis esse sedes dei, purga te a terra. Eo-
dem. 236. B
Sedes dei eris, si fuerit in te scientiae pleni-
tudo. tomo.8.240.E.F
Sedes dei, anima fuit. Ibidem. 314.A
Sedes dei, templum eius. Eodem. 344.C
Dei sedes in homine. tomo.10.77.D
Sedem suam Christus modo habet in nobis
tomo.8.212. M
Sedes Christi omnes, in quibus regnat deus.
Ibidem. 215.B
Christi sedentis ad dexteram patris, mira-
bile mysterium. Eodem. 278.K
Sessio Christi, eius est humiliatio in pas-
sione. Eodem. 323.A. & 346.B
Sedere ad dexteram, est habitare cum pa-
tre. tomo.9.239.L
Sedere ad dexteram patris, dicitur filius, non
vt maior, sed vt aequalis. tomo.10.186.C
Seditio.
Seditioes Christianorum carnalium. to-
mo.1.158.H
Seducere.
Quomodo deus seducat inimicos. tomo.8.
273.M. & sequentibus.
Seducere in bono & in malo, potest accipi.
tomo.9.53.E
Seducti sunt, qui peccantes non credunt pec-
care. tomo.5.119.A
A seductoribus cauendum. tomo.9.105.B
Segetia.
Segetia siue Segetia, dea. tomo.5.32.L
Seia.
Seia dea. tomo.5.32.L
Seir.
Seir dicitur Esau. tomo.4.26.A
Seir, mons Idumaeae. Eodem. 65.A
Sela.
Sela, interpretatur dimissio eius. to.6.95.H
Selene.
Selene focia Simonis magi. tomo.6.3.K
Selenites.
Selenites. tomo.5.198.M
Seleuciani,

Seleuciani, vel Hermiani.
Seleuciani haeretici, a Seleuco. to.6.6.I
Mundum conditum ex materia deo co-
aeterna dicunt. Ibidem.
Angelos animarum creatores, volunt.
Ibidem.
Malum esse a deo, asseuerant. Ibidem.
Seleuciani negant Christum, in carne sede-
re ad dexteram patris. to.6.6.I
Negant etiam visibilem paradysum, &
resurrectionem. Ibidem.
Selmon.
Selmon interpretatur vmbra. to.8.154.K.L
Sem.
Sem interpretatur nominatus, & Christum
repraesentat. tomo.5.133.L
Ex Sem filio Noe, nati sunt Assyrij, & He-
braei. Ibidem. fo.136.H. & seq.
Sem benedictus est, quia patri obediuit. to-
mo.9.205.L.
Sem primo terram Chanaan eorum, posse-
dit. to.10.180.C
Abraham a Sem descendent, potuit iure re-
petere terram promissionis a Chanaanais.
Ibidem.
Semen, Seminare.
Semen a cerebro. to.1.163.L
Qui parcat seminat, parcat & metet: exponit-
tur. to.2.191.H
Semina an prius creata, vel herba. tomo.3.
128.H. & 131.B.
Semina rerum. to.3.129.D. & 131.B
Seminales causa quauis gignendis rebus
adhibeatur, vel angelorum operationi-
bus, vel hominum, vel mixtionibus quo-
rumcunque animalium, ipsas tamen natu-
ras non nisi deus facit, & omnes res
qualescunque sint. to.5.107.B.C.
In seminali ratione quomodo lateant om-
nia membra hominis, quae postea appa-
rent. to.5.212.K
Seminali virtutem non potuit peccatum
auferre in homine. to.5.215.B
Semine humano, quomodo abutantur Ma-
nichaei. to.6.5.H. & seq.
Semen fratris suscitare, mystice. tomo.6.
65.B.C. & fo.104.I.
Semen quo regenerantur fideles, verbum
dei est. to.7.9.B. & 19.K
Semen duplex, mortale & immortale. to.7.
156.F.G.
Semen peccati, quatenus in nobis. to.7.148.I
Semen iusti reliquiae eius sunt, quod tunc in
benedictione erit. to.8.66.H
Semen impiorum, sunt opera eorum, quod
tunc perit, quia fructum non habet. Ibi. M
Semen seruorum Christi, quomodo possi-
debit ciuitatem dei. to.8.162.H.I
Semina nostra, sunt bona opera. Eodem. 309.
M. & fo.321.L.
Vbi seminatur, quid seminatur, & quid me-
tatur. Ibidem. K
Si in fletu feminamus, in gaudio metemus,
exemplo rustici, quem deterrer imber
vel ventus. Ibid. fo.322.A
Exiit qui seminat seminare semet suum: &c.
exponitur. to.8.326.H
Differentia seminum cadentium in terram.
tomo.9.211.K.L.
Semen dei, est verbum dei. to.9.131.M. & seq.
Paulus praeceteris Apostolis, seminator di-
cebatur. to.10.274.G.H

IN DIVVM AVGVSTINVM.
Athenienses recte vocabant Paulum, ver-
borum seminatore. Ibidem. I
Quid semet cadens supra petram, inter spi-
nas, &c. to.10.274.M
Christus est qui exiit seminare semen suum.
tomo.10.274.L.
Christus est proprie qui seminat, discipuli
vero metunt. Ibidem.
Quae sint semina, & qui manipuli. tomo.
10.276.F.
Qui defecerit in semine, non gaudebit in
messe. Ibidem. G
Quare seminandum sit in lachrymis. Ibi-
dem. G.H.
Qui nunc voluptates seminat cum gaudio,
cu fletu & lachrymis metet. to.10.277.D
Semen Abraham, & Iacob.
Semen Iacob, ipsum est semen Abraham. to-
mo.2.123.L.
In Isaac vocabitur tibi semen, & filium an-
cillae huius in gentem magnam faciam,
&c. exponitur. to.5.141.L.M
Abraham semen esse, est esse Christi. tomo.
9.111.K.
Abraham semen, sunt gentes per repromis-
sionem, sicut Iudaei. to.9.118.A
Christus dicitur factus ex semine, quauis
non intercesserit in eius conceptione se-
men. to.10.223.I.K
Semiariani.
Semiariani haeretici qui. to.6.6.D
Semidei.
Semidei. tomo.5.15.A
Semiramis.
Semiramis Nini vxor, virum se fingens im-
perat, sed filium cognoscens, occiditur
ab eodem. to.5.154.F.G
Semita.
Semita hominum lata. to.8.86.I
Semitas nostras declinare a via dei, quid
sit. Ibidem.
Semita irae dei. to.8.190.D
Semita dei, praeccepta dei sunt. to.8.350.H.I
Quae sint semitae, quas cognouit dominus.
Ibidem. 356.C.
Omnia semita via est, non omnia via semi-
ta, quia semitae viae sunt angustae. Ibidem.
Semita iustorum. Ibidem. B.C.
Qui a recta semita paululum deuiat, iam
verum iter amisit. to.10.156.E
Semper.
Sempiternum quod dicitur. to.4.225.I
Semper possunt dici esse angeli. to.5.104.F
Et ita semper cum domino erimus, quomo-
do intelligatur. to.5.192.E
Semper aliquando intelligitur, quandiu hic
viuitur, aliquando aeternum. tomo.8.
294.F.G. & fo.296.C.D.
Senarius.
Senarius numerus. to.3.123.D. & fo. seq. B
Senarius est numerus perfectus. to.5.168.L
Seneca.
Seneca ad paulum. to.2.51.D
Seneca clarescens tempore apostolorum,
theologiam fabulosam, ciuilem & natu-
ralem reprehendit. to.5.53.G & L
Senecta.
Senectus vltima aetas. to.2.106.M
Senior in scriptura, quis dicitur. to.3.31.D
Senectus Christi quae ex vetustate vocatur,
quae sit. to.8.165.M
Senectus & senium, quomodo distinguatur

apud Graecos. Eodem. 168.E.F
Senecta Ecclesiae, candida erit recte factis.
tomo.8.224.D
Senectus fidelium sit puerilis, & pueritia sit
senilis. Eodem. 282.L.M
Senectutis adolescentiae & infantiae, com-
paratio. to.10.249.C
Senes, Senior.
Senior & junior ad se inimicum dicuntur, et si
neuter eorum senili accessit aetati. to-
mo.8.301.H.
Viginti quatuor seniores prepositi sunt Ec-
clesiarum. to.9.142.I
Senior populus Iudaicus, junior gentilis.
tomo.10.178.I.
Senior populus in deserto mortuus est, iu-
nior terram promissionis introiuit. Ibidem.
Senior populus Iudaeorum in deserto sepul-
tus, signat Iudaeos. to.10.180.L.M
Senes, vt plurimum, sunt intemperantes &
auari. to.10.249.C
Sennacherib.
Sennacherib rex Assyriorum. to.3.168.K
Sentire.
Sentire aliud est, aliud cognoscere. tomo.
1.135.M. & seq.
Non sentire non est in nobis, sed non assen-
tiri. to.1.157.D
Sentitur aliud per corpus, & aliud per men-
tem. to.2.109.G
Sentendi ratio. to.3.156.I. & seq.
Sentire vel viuere, anima non definit. to-
mo.5.108.C.D.
Sentendi viuacitas, vtilitas, necessitas, libi-
do, quid sit. to.7.227.B
Sentium differentia. Ibidem. C.D
Sensibilia.
Sensibilia quae dicamus. tomo.5.66.I.K.
& fo.97.L.
Sensibilia talia nuncupata sunt ab anima-
libus, non quia sentiunt, sed quia sentiuntur.
Eodem. 98.C.D
Sensualitas.
Sensualitati totis viribus animae est resisten-
dum. to.2.143.D
*Sensus corporis, & animi, siue
exteriores & interiores.*
Sensus in homine, tum mentis, tum corpo-
ris. to.1.11.F. & L. & 2.B. & 14.4.G.
& sequentibus.
Sensus tres tradunt memoria. to.1.38.K
Sensuum exteriorum illecebra. tomo.1.
41.C.D. & sequentibus.
De sensu iudicio naturali. to.1.87.G.H
Sensus non fallit. tomo.1.101.B. & sequen.
& fo.119.H. & sequentibus.
De sensibus, & quomodo fiat visio. Eo-
dem. 135.G.
Sensus duplex hominis interior & exterior,
& quomodo idem sentiat a multis.
to.1.145.G. & seq. to.3.192.L.
Non sensus corporis, sed iudicium menti-
tur. to.1.162.I
Sensus vice nauis. to.1.116.G.H
Sensus animae quibus percipit deum. Ibidem.
Sensus corporis. to.2.2.K
Sensus rationi vicinus. to.3.112.L
Sensus ex anima, anima ex igni. to.3.120.F
Seuulum origo, pars cerebri anterior. to-
mo.3.136.C. & 197.D.
Non statim praestantiora sunt, quae sensu
praecellunt. to.3.190.F
Sensus,

INDEX

Sensus, & imaginatio, differunt. to. 3. 193. E
 Sensus, & eius opus. Ibidem. H
 Quae sensum habent, sic excedunt insensibilia, ut ipsa excedatur a rationalibus & intelligibilibus. to. 5. 55. F
 In sensibus corporis posuerunt aliqui philosophi veritatis iudicium, sed hoc reprobatur. Eodem. 66. M. & seq.
 Quaedam vera credimus, quaedam recordamur, quaedam nec sensu, nec phantasia, sed tantum ratione deprehenduntur. to. 1. 122. E.
 Sensus interioris hominis, longè est praestantior sensu corporis. to. 5. 98. C D
 Sensus animi vel mentis, rectissime dicitur ille qui est interior, quo sentiuntur insensibilia. Eodem. 92. E. & 98. C D
 Quod sensu corporis, & si capiamus sensibilia, tamen de eis non sensibus corporis iudicamus. to. 5. 98. C D
 Sensus humanos, siue corporis, siue alios quos simillimos corporales habemus, in somnis deus alloquitur, vtens creatura sibi subiecta in specie humana aliqua. Eodem. 124. M. & seq.
 Sensus, & intellectum, cur ponunt philosophi. to. 5. 178. G H
 Sensibus credimus in rei cuiusque euidentiâ, quibus vitur animus per corpus. Ibidem. 182. M. & seq.
 Sensus illuso facta per demones immutantes phantasticam. to. 5. 162. G. & sequen. & 214. H.
 Vbi non est sensus, rectè aliquis absens esse dicitur. to. 8. 243. E
 Sensus cordis. to. 9. 35. I K
 Sensus corporei quomodo deo attribuuntur. to. 9. 105. I M
 Sensus corporei non varia sibi vendicant in deo loca. Ibidem.
 Sensus humanorum munus à deo collatum. to. 9. 162. A. & seq.
 Omnes sensus in futura vita perficientur. Eodem. 163. K. L.
 Sensus humanorum tam interiorum, quam exteriorum commendatio. Ibidem. 164. B
 Sensus carnis omnibus est notus. to. 10. 28. I & sequentibus.
 Sensus noster. to. 10. 98. F
 Pecus solum in gustu & tactu delectatur. homo vero in omnibus quinque. to. 10. 305. K.
 Non est membrum aut sensus in homine, qui non persequatur hominem. to. 10. 306. I K.
 Sensus quinque.
 Sensus quinque exteriores. to. 1. 38. K. & 135. G & seq. & 14. G H. to. 2. 2. K. to. 3. 15. L
 Sensus ordo, & praestantia, ad obiecta. to. 1. 145. A. & sequentibus.
 Sensus quinque ad quatuor elemèta referri. to. 3. 120. D E
 Sensus quinque vnde formètur. to. 3. 197. D
 Quinque viros, id est, quinque sensus quibus regitur, habet anima ante usum rationis. to. 9. 30. H
 Sensus humanorum obiecta. to. 9. 162. A B. to. 10. 28. I.
 Per sensus exteriores, mors libidinis interiora subit. to. 9. 229. I K
 Quinque sensus carnis sunt. to. 10. 28. I
 Quinque sensus, quare quinque iuga. Ibidem.
 Et quare iuga bouum. Ibidem.

Curiositatem quinque sensuum, non delectationem notauit dominus in Euangelio. to. 10. 28. M. Vide supra, Sensus.
 Sensus, pro sententia.
 Parum profunt acta patriarcharum, nisi spiritalis sensus accipiatur. to. 10. 168. A
 Sententia.
 Quae simplices sententiae, quae confusae. to. 1. 60. E.
 Sententiae ex Augustino, & aliis decerptae. to. 3. 235. F. & seq.
 Sententiam deus mutat, vel statutum, sed non praescientiam. to. 5. 118. I
 Sententia dei ita est certa & fixa, sicut certa praescientia. to. 5. 132. B
 Sententia iudicialis.
 Sententia iniusta non nocet homini. to. 2. 136. B.
 Sententiam tam in reos dicere, quam innocentibus inflictam iure ab eis summouere sacerdotes, non tantummodo propriae voluntatis, sed diuinae legis impulsu debent. to. 8. 64. G H
 Deus noluit nos latere suam finalem sententiam. to. 9. 234. I M
 Sententia extremi iudicij. to. 10. 177. B
 Sentia.
 Sentia dea. to. 5. 34. F
 Sentinus.
 Sentinus deus. to. 5. 55. D
 Seon.
 Seon, interpretatur tentatio oculorum, qui tunc occiditur, quando & c. to. 8. 339. A B
 Separatio.
 Separatio bonorum, & malorum in hac vita. to. 4. 55. M. & seq.
 Medij multi separatores. to. 5. 78. E F
 Separari à verbo, est esse sine via, sine veritate, sine vita. to. 9. 164. M. & seq.
 Separari à verbo, separari à bono, & omnis talis nihil est. Ibidem. 165. A
 Factis, opere, & obseruantia praceptorum iungi debent, qui separantur officijs, nominibus, & vocabulis. to. 10. 3. B
 Spirititaliter separati esse debemus à malis, in fine autem erit & corporalis separatio. to. 10. 19. G
 Quomodo separare nos debeamus, à malis, & exire inde. Ibidem. M. & seq.
 Moyses intercedit pro idololatra populo, & cohaeret peccatoribus, cum occasione haberet se separandi. to. 10. 20. C
 Quod nemo se ob peccatores separare debeat ab Ecclesia. to. 10. 81. L M. & seq.
 Separati ab Ecclesia, nullo modo proficere possunt. to. 10. 217. F
 Sepher.
 Sepher eadem est, quae Hebron. to. 4. 69. A
 Septem, siue Septenarius.
 Septenarius numerus perfectus. to. 2. 116. K
 to. 5. 99. C. & 146. F G.
 Septies, pro omni tempore. to. 3. 15. C. & 27. M.
 Septenarius numerus, cur mortuus exhibeatur. to. 4. 29. C
 Septenarius numerus ad mundationem spiritali pertinet. to. 4. 56. L
 Septenarius numerus vniuersitatis. to. 4. 63. C. & 289. A. to. 8. 307. C.
 Septies in die cadit iustus, & toties resurgit, quomodo intelligatur. to. 5. 99. C
 Septenario significatur spiritus sanctus. Ibi.

Septem sapientes enumerantur. to. 5. 165. M
 Septem Ecclesiae, & septem candelabra Asiae, sicut septiformis gratia data à deo per Iesum Christum. to. 9. 141. F
 Quod puer suscitatus septies oscitauit, septiformem spiritus sancti gratiam designabat. to. 10. 229. K
 Septem dies.
 Septem dies, & septem aetates mundi. to. 1. 184. L M.
 Septem dierum altior allegoria. Eodem. fo. 185. G H. to. 3. 125. L.
 Septimus dies, vesperam quare non habeat. to. 3. 125. F. to. 9. 200. B C.
 In septimo die, dei requies commendatur. to. 5. 99. B. & sequen.
 Dies septimus. to. 5. 218. C
 Septuaginta.
 Septuaginta anni Hieremiae. to. 3. 15. C D
 Septuaginta diebus luxerunt Aegyptij Iacob. to. 4. 29. D
 Septuagesimus septimus numerus.
 Septuagesimus septies fratri donare peccata. to. 10. 10. 15. B C. & seq.
 Septuagesimus septies numerus mysterium. Ibidem. D. & seq. copiosè.
 Remissionis peccatorum mysterium, in numero septuagesimo septimo. Ibidem. F
 Septuaginta interpretes.
 Septuaginta fuit additior Augustinus, & reprehenditur quod non habuerit pueros. to. 8. 12. C
 Septuaginta in Ecclesijs legendi. to. 2. 18. F
 Septuaginta cur subinde variant ab Hebraeis. to. 3. 17. C. to. 4. 105. C.
 Iuxta septuaginta tractat scripturam Augustinus. to. 3. 30. M
 Septuaginta interpretum mirabilis consonantia. to. 4. 67. B. & fo. 105. C. to. 8. 211. H I. to. 5. 171. I K. & seq.
 Septuaginta interpretatio, & eorum cellulae. to. 3. 7. G
 Septuaginta grauiissima authoritas. to. 2. 8. J. & fo. 10. D. & 17. E F. to. 3. 7. G. to. 4. 28. H & M. & sequen. to. 5. 172. A & seq. to. 8. 211. H I. & 340. E.
 Septuaginta interpretes. to. 5. 68. G H
 Septuaginta duo interpretes, quare solum dicantur septuaginta. to. 5. 171. I K
 Sepulchrum, Sepultura.
 Sepulchra martyrum, memorias vocat. to. 10. 1. 24. M. & 26. B C.
 Sepulchralis honor apud Carthagenenses. to. 1. 26. B C.
 Ad sepulchra martyrum aedita miracula. to. 1. 5. B. to. 2. 136. D.
 Et, cur non in omnibus sanctorum memorias ista fiant. to. 2. 136. E
 Sepulchrorum & picturarum adoratores. to. 1. 173. F.
 Vbi & immoderatus circa mortuorum cadauera luxu notatur. Item, to. 8. 101. A B.
 Sepulchrum Petri. to. 2. 31. I
 Sepultura vsus. to. 3. 236. I
 Sepultura Iacob & Ioseph. to. 3. 162. G. & sequentibus.
 Sepulchra aperta. to. 3. 171. K
 Sepultura cura apud veteres. to. 1. 36. K. & fo. 37. E. to. 4. 28. D E. & 214. C D
 to. 5. 5. K.
 Sepultura sacramentum. to. 4. 28. E
 In sepul-

In sepultura fidelium securitas. Ibidem. F. & 213. L M. & sequentibus. & 214. K. L. & sequentibus.
 Sepultura inferni. to. 4. 80. H I. to. 10. 8. 101. B.
 Sepultura honos quid conferat spiritibus mortuorum. to. 4. 213. H I. & seq. abundè.
 Sepultura curam etiam philosophi contempserunt. to. 4. 214. B
 Sepultura honos quare addatur. Ibidem. C
 Sepultura locus per se nihil prodest mortuo. to. 4. 214. E
 Sepultura locus per occasionem quantum prodest. Ibidem. G
 Sepultura cura, & quomodo affectus humanus dolet insepultos eos quos amat. Ibidem. K. & sequen.
 Sepultura carentia, non est timenda bonis. to. 5. 5. E. & sequen.
 Curatio funeris, conditio sepulturae, pompa exequiarum magis sunt viuorum solatia, quam subsidia mortuorum. Ibidem. G
 Sepultura si cadaueri vilis aut nulla sit, mortuo non officit. Ibidem.
 Tobias propter sepulturae commendatur. Ibidem. I
 Sepultura officium exercentes, commedabiles redduntur. Ibidem. & seq.
 In sepulturis curandum est de corporibus defunctorum, praecipue fidelium, quibus spiritus sanctus vius est tanquam organus. Ibidem.
 Corpora quare sepeliuntur, & quid sepultura significet. to. 5. 5. K.
 Sepulchrum patens, os haereticorum. to. 7. 21. F G. to. 8. 7. E. & 18. A. to. 10. 262. F G
 Non est cogitandum vbi sepeliatur corpus, sed vbi maneat spiritus malè agens. to. 8. 99. H I.
 Qui ad sepulchra tollit panem & merum, vt ibi inuocent nomina mortuorum, venter suo seruiunt, non spiritibus. Ibidem. 102. L M.
 In sepulturis mortuorum, mos cuiusque gentis seruandus est. to. 9. 119. G
 Sine mortuos sepelire mortuos suos: exponitur. to. 10. 17. K
 Cura sepeliendi, & sepulchra construendi pro viribus facienda. Eodem. 89. M
 Sepeliendi cura, & sepulchra construendi, in scripturis sanctis, inter bona opera numerantur. Ibidem.
 Quare dicatur patens sepulchrum. to. 10. 195. D E.
 Sepultura Christi.
 Sepultura domini. to. 4. 117. A
 Sepultura Christi quomodo ad nos pertinet. to. 3. 39. E
 De sepulchri dominici terra sanante paralyticum. to. 5. 209. L M
 In virginis Mariae vtero, nemo ante Christum, nemo post Christum conceptus est: ita nec in sepulchro suo nemo ante eum, vel post eum sepultus est. to. 9. 119. G. to. 10. 195. B C.
 Angeli in Christi sepulchro visi, Euangelium à capite ad pedes designabant esse nunciandum. to. 9. 119. L M
 Quid tres dies sepulturae Christi designent. to. 9. 245. E. & seq.
 Custodes sepulchri à Iudaeis fuerunt corrupti pecunia, ne veritatem dicerent.

IN DIVVM AVGVSTINVM.
 to. 10. 38. E. & seq. & fo. 112. B C. & seq.
 Dabo malos pro sepultura eius, & diuites pro morte eius. Ibidem. B
 Moles sepulchro imposta, quid significet. to. 10. 37. L.
 Facilius de cruce descendere, quam de sepulchro resurgere. to. 10. 49. E
 Et quare à mortuis de sepulchro reluxerit, & de cruce non descenderit. Ibidem. D E. & 194. B C.
 Sepultura Christi, quid. Eodem. 192. E
 Sepulturae triuanae mora, quid. to. 10. 194. H.
 De sepulchro domini, Sermo. Eodem. 195. B
 Quare dominus in aliena, & non sua sepultura ponatur. Ibidem. E
 Sicut Christum totus mundus non capit, ita nec ipsum sepultura custodit. to. 10. 197. F
 Sequi.
 Sequar te, & c. to. 4. 97. K
 Quis Christum non sequitur. to. 4. 264. E
 Non omnes sic sequuntur deum, vt conuertantur & credant. to. 8. 55. A
 Si sequar Christum, non tibi prosperitates seculi promittas: per dura ipse ambulauit, sed magna promisit. Eodem. 63. I
 Sequi debemus Christum, non praecedere. to. 8. 78. G. & 120. E. & fo. 140. E.
 De tribus quorum vnus dixit, Domine sequar te quocumque ieris: & reprobatus est. Alius non audebat, & excitatus est. Tertius differebat, & culpatus est: Sermo. to. 10. 6. I. & seq.
 Sequi ad perfectum, quid. to. 10. 110. L
 Sequi dominum. Ibidem. M
 Serapis.
 In Serapis honore, quomodo Aegyptij nutritriabent bouem delitiosè. to. 5. 155. K
 Serapis ita venerabatur, vt constitutum est etiam de illo, vt quisquis eum hominem dixisset fuisse, capitalem penderet poenam. Ibidem.
 Serapis omnium Aegyptiorum deus maximus. Ibidem. K L
 Serenitas.
 Serenitas vnde. to. 3. 121. A
 Sergius.
 Sergius Orata fortunatissimus. to. 1. 104. G
 Serotinum.
 Serotinum, quid. to. 3. 30. A
 Sermo.
 Sermo ornatus & inornatus. to. 1. 24. F G
 Varietas sermonis. to. 3. 111. E F
 De sermone domini in monte. to. 4. 263. C & sequen. Retracta. to. 1. 6. M. & seq.
 Sermones domini quomodo molliti, & quomodo iacula. to. 8. 117. M
 Sermones laudare in deo, quid sit. Eodem. fo. 119. E F.
 Sermo dei ideo bis acutus: quia & c. to. 8. 38. A B.
 Sermo dei quando habeatur in lingua, & quando in manu. Ibidem. C
 Sermones Christus dicit suos, qui alibi dicit, Sermo quem audistis, non est meus: quia ipse non est ex se, sed ex patre. to. 9. 94. H.
 Augustinus sermonem ab hora matutina aliquando producebat vsque ad prandij tempus. to. 10. 36. F
 Non numeranda quae in sermonibus audiuntur, sed appendenda. to. 10. 38. C

Quare Apostolus dixerit, Humanus sermo, & non diuinus sermo. to. 10. 63. G & seq.
 De verbis Apostoli, Fidelis sermo, & omni acceptione dignus: Sermo. to. 10. 64. G. & sequentibus.
 Quare Apostolus certiores dixit prophetum sermonem: quam vocem de caelo delatam. to. 10. 85. A B
 Sermo ad seruos. to. 10. 126. I
 Maritus, sermo: vxor, auricula. to. 10. 129. I
 Christus debet esse author nostri sermonis, qui est author nostrae salutis. to. 10. 214. E
 Sermo vanus, vanae conscientiae iudex est. to. 10. 279. K.
 Serpens.
 Serpens in bono, & in malo. to. 3. 13. F. In fine
 Serpentes aprici. to. 1. 175. E. In fine.
 Serpentes Magorum Pharaonis vnde. to. 10. 3. 65. E.
 Serpentium incantatio, vis diabolica. to. 10. 3. 151. G.
 Serpentis natura. to. 4. 83. F
 Serpens ad nocendum tardior. Eodem. 203. H
 Serpens diu uiuit, & renouatur. to. 5. 70. E
 Quomodo cum vetustate grauiatur, deponat pellem, & offert omnia membra percutienti, dummodo caput integrum seruet. to. 8. 125. F G
 Serpens mirabilis. to. 5. 85. K
 Epidaurius serpens. Ibidem. & fo. seq. A
 Serpentes colunt Ophitae. to. 1. 189. C. to. 6. 4. E.
 Serpentis astutia contra incantatorem. to. 10. 8. 124. M. & seq. & 152. A.
 In serpente maximè astutia viget, & dolus nocendi, ideo serpit. Ibidem. 350. C
 Astutia serpentis quadruplex est. to. 10. 280. C. & sequentibus.
 Serpens in paradiso.
 In serpente diabolus. to. 1. 187. A B. to. 3. 149. B. to. 4. 166. B.
 Serpentis astutia. to. 3. 7. I. to. 4. 83. F. to. 8. 125. E. & seq. & 350. C.
 Serpentis dolus, & persuasio. to. 3. 148. H
 Serpens quare dicitur sapientior, siue calidior cunctis animantibus. to. 3. Ibidem. M. & 151. G. to. 4. 166. B.
 Per serpentem quare tentatio. to. 3. 149. I
 Per serpentem quomodo tentatio diaboli. Eodem. 151. E.
 Serpens an verba prolata intellexerit. Ibi. F
 Qui potuerit Adam credere serpenti. to. 10. 3. 153. B.
 Serpens operi diaboli, in tentatio ministravit. to. 5. 148. M
 Serpentis cum Eva infimicitia. to. 1. 187. H I
 Serpentis poena. Ibidem. G H. to. 3. 152. F G
 Serpentis caput calcare, quid mysticè. to. 8. 264. G. & sequentibus.
 Serpens diabolus, Eva affectus. to. 1. 187. A B
 Serpens in paradiso, haereticorum venena significat. to. 1. 189. B C
 Serpentem in paradiso, Christum fuisse, Manichaei affirmant. to. 6. 5. M
 Serpentis morsus. to. 10. 71. D E
 Serpens aeneus in deserto.
 Serpentes aenei historia. to. 3. 164. M. to. 5. 83. A. to. 10. 71. D E. & seq. & 178. C.
 Serpentis aenei exaltatio, quid praefigurat. to. 4. 290. G. to. 6. 45. E. to. 9. 24. K. to. 10. 111. C. & 178. C D.
 Quare serpens in deserto factus fuit aeneus, & non

INDEX

& nõ aureus, vel argenteus, & huiusmodi. to. 10. 178. E
 Serpentum morsus, aspectione serpentis æneï sanantur. to. 10. 100. M
 Ezechias rex serpentem cõtrivit. to. 5. 83. A
 Serpens exaltatus in eremo, & serpens Moyfi deuorans Magorum serpentes, quid significent. to. 8. 166. B. & L. M
 Recordatio cognitiõis dei, & moru emendatio serpẽtis signo prouenit. to. 4. 203. H
 Serpentis aspectu egent, & paruuli. tomo. 7. 147. D. E.
 A serpente sanari, magnum sacramentum. tomo. 8. 166. B.
Serpens mysticè.
 Serpens semper ingerit iniquitatem. tomo. 10. 142. A.
 Serpens hæreticus, Eua Ecclesia. to. 1. 189. B
 A serpente manducari, quid. to. 3. 172. C. D
 Serpentis nomine, peccatum appellatur. to. 8. 81. L. to. 9. 24. K. to. 10. 71. G.
 Serpens diabolus. to. 10. 26. D
 Serpens pro sapientia. to. 10. 171. B
Seruire.
 Tu domine seruabis nos, & custodies nos à generatione hac in æternum: exponitur. tomo. 5. 104. B.
Seruilius.
 Q. Seruilius. to. 5. 25. M
 Seruilius praetor. to. 5. 28. L
Seruire.
 Quis duobus dominis seruiat. to. 4. 276. C
 Si seruiat bonus, liber est: malus autem etiã si regnet, seruus est. to. 5. 31. M
 Seruire volunt homines uicti uictoribus potius quã interire. to. 5. 154. D
 Sicut seruientibus prodest humilitas, ita dominantibus obest superbia. Eod. 182. E
 Seruiunt multi religiofi à peccato non liberis, sed seruis ipsius. Ibidem.
 Seruitur dominis scelicus, quã libidini. tomo. 5. 183. G. H.
 Si dominus cœli seruiuit indignis, sicut medicus ægrotis: quanto magis homines seruire debent domino, etiã malo, & potestati iniquæ. to. 8. 319. I
 Iudæi dicentes, Nemini se vnquam seruisse, mentiebantur. to. 9. 66. F. G
Seruire deo.
 Seruire pro colere. to. 3. 56. B
 Seruimus deo ad uilitatem nostram, quomodo intelligatur. to. 3. 139. K. L
 Seruendum deo liberaliter. to. 1. 159. K
 Seruendum potius creatori, quã creaturae. to. 1. 4. K. & 159. B
 Seruire deo omnem creaturam. to. 3. 172. I
 Seruire deo cedit in bonum nostrum, nõ autem suum. to. 5. 82. B
 Non seruientes deo, iustitia carent. Eodem. 183. G. H.
 Seruiens deo & obediens peccatis, plus possidet à diabolo, quã qui solum alienatus est à deo. to. 5. 188. A. B
 Seruendum deo in timore & tremore. tomo. 8. 147. E.
 Seruire debemus deo tam in prosperis quã in aduersis. Eodem. 166. I
 Facit deo quod pati non uult, qui deo seruire non uult, & uult ut illi seruiat homo. to. 9. 201. G
 Quid melius ministrare domino & seruire, an uerbum eius audire. tomo. 10. 24. F.

& sequentibus copiose.
 Carne seruire deo, & deo seruire spiritu, quid differant. to. 10. 72. I
 Seruire carne legi peccati. to. 10. 145. I
 Seruire mente legi dei. Ibidem.
Seruitus.
 Seruitutis nomen, unde ortum. tomo. 5. 182. D. E.
 Seruitus est introducta propter peccatum. Ibidem.
 Seruitutis conditio. to. 3. 152. H. I. & 237. I
 Seruitus uitiõrum grauis. to. 1. 142. H. I. & seq. to. 9. 66. G. & seq.
 Seruitus misera idololatraru. to. 1. 163. E. F
 Seruitus sub peccato, quæ dicatur. Ibi. 164. B
 Seruitus animæ, & seruitus corporis. tomo. 1. 166. L.
 Seruitus legis, libertas Euangelij. Eodem. 171. K. to. 3. 11. L.
 Seruitus animæ carnalis miserabilis. tomo. 3. 11. L.
 Seruitus Christianorum grauior quã Iudæorum. to. 2. 119. I
 Seruitute nostra non indiget deus. tomo. 3. 139. K.
 Seruitutem miserabilem sub diabolo primus homo habuit peccando, pro libertate quam concupierat ad seipsum conuertendo. to. 5. 119. L. M
 Seruitutis conditio iure intelligitur imposita peccatori. Eodem. 182. D
 Seruitute subdi malis dominis, dummodo ad peccatum non pertrahantur, nihil interest, cum parua sit hæc uita. to. 5. 31. M
 Seruitus non est sine deo iudicante. Eodem. 182. E. F.
 Seruitus qua lege ordinatur. Ibidem. E. F.
 Cum omnis seruitus amaritudine sit plena, & conditione obligati qui seruiunt: in seruitute domini, nõ erit gemitus, nec murmur, nec indignatio. to. 8. 243. F. G
 Libera seruitus, ubi charitas non necessitas seruit.
 Seruitutem debet omnis creatura creatori, quam cum exhibet, libera est: hæc accipiens à domino gratiam, ut ei non necessitate, sed uoluntate deseruiat. tomo. 8. 287. C.
 Seruitus dei uilis. to. 5. 183. G. H
 Seruitus pessima, peccatum. to. 9. 66. I. K
 Seruitus duplex. to. 9. 98. B. & fo. seq. C
 Deus hominum seruituti, subiecit omnia. to. 9. 168. B. & sequentibus.
 Seruitus quatuor modis uariatur. tomo. 9. 261. A. B.
 Debita seruitus sanctis impensa, redditur, non dantur. to. 10. 24. J
 Non est laboriosa, sed amabilis seruitus dei perpetua. to. 10. 260. B
Seruus.
 Seruus seruorum. to. 2. 102. F
 Seruus peccati, peccator. to. 3. 37. G
 Seruus, & mancipium, unde dicta. tomo. 4. 28. A.
 Serui quomodo tractandi Christianis. tomo. 4. 269. D.
 Seruorum origo. to. 5. 182. D. E
 Serui nomen culpa meruit. Ibidem.
 Seruo expedit esse sub domino, & sub precepto. to. 8. 168. M
 Seruum te charitas faciat, quia liberum te ueritas fecit. Eodem. 243. G

Bene Christo seruis, si seruis quibus Christus seruiuit. to. 8. 261. G. H
 Serui & ancillæ dei fideles. Ibidem. 315. E & sequentibus.
 Quomodo finis serui domini. Ibidem.
 Quod finis serui propter creationem, & filij per adoptionem. Ibidem. G. H
 Quid sit quod serui habent oculos in manus domini, donec miserentur. Ibidem. & sequentibus.
 Cum Christo iubente seruis homini, non illi seruis, sed illi qui iussit. to. 8. 319. G. H
 Christus non fecit de seruis liberos, sed de malis seruis, bonos seruos. Ibidem.
 Seruus bonus esse non potest, nisi præcepta domini sui impleat. to. 9. 97. M
 Seruus bonus, est seruus & amicus. Ibidem. M & sequentibus.
 Peccator uult ut meliorẽ seruum habeat, quã illum deus. to. 9. 201. G. H
 Seruus nesciens uoluntatem domini sui, exponitur. to. 10. 13. H
 Puer Iesus, secundum serui formam, etiam parentibus suis minor. to. 10. 47. I. K
 A quo quis deus est, huic & seruus adiectus est. to. 10. 132. D
 Serui fortis mulieris, uestiti duplicibus, sunt Christiani. to. 10. 235. B
 De seruo pigro, qui talentum acceptum non luit erogare. to. 10. 278. H
Seruus.
 Seruus Tullius, rex Romanus à Tarquinio superbo genero suo occiditur. tomo. 5. 25. A. B.
Sestertius.
 Sestertius. tomo. 5. 206. H
Seth.
 Seth. to. 5. 125. M
 Filius Seth, filius resurrectionis. to. 5. 130. I
 Seth, resurrectio interpretatur. to. 5. 129. D
Sethiani.
 Sethiani hæretici sic appellati, quoniam Seth honorant. to. 6. 4. E. F
 Item Sem filium Noë Christum esse dicunt. Ibidem.
Seuerinus.
 Seuerinus. to. 2. 159. A. B
Seueritas.
 Seueritas dei puniendos corripit malos. tomo. 5. 3. M.
 Dei seueritas post iudicium. to. 10. 21. C. D
 Seueritas, quasi læua ueritas. to. 10. 31. H
Seuerus.
 Seuerus Episcopus Sitisensis. to. 2. 131. F
 Seuerus hæresiarcha, unde Seueriani exortati. to. 6. 4. G
 Vinum non bibunt, resurrectionem cum ueteri testamento respuentes. Ibidem.
 Seuerianæ hæresis sociæ Philumena puella. Ibidem.
Sextus.
 Sextus Christianus. to. 1. 13. C
 Sexti numeri mysterium. to. 3. 68. H
Sexus.
 Sexus à corpore nominatur. to. 2. 33. H
 Cunctis officiis, sexui, dignitatibus, in sacris literis præscribitur norma uiuendi. tomo. 10. 20. F.
Sibylla.
 Sibyllina uaticinia de Christo filio dei, contra Paganos & Iudæos. tomo. 2. 146. C. tomo.

tomo. 4. 87. K. L. & 279. H. I. tomo. 6. 8. L & fo. 14. G. H.
 Sibyllini aliqui libri dubie scripti sunt, & non habent certam interpretationem. tomo. 5. 26. C. D.
 Sibylla Cumea. to. 5. 89. A
 Sibylla Erythræa quo tempore fuerit. Eodem. 94. D. E.
 Sibylla Samia. Ibidem. & fo. 165. L
 De Sibyllæ uaticiniis, quibus prædixit passionem Christi. to. 5. 164. H. & sequent.
 De Sibyllæ Erythrææ ueribus. Ibidem. H. I
 Sibylla Cumana. Ibidem. L
 Sibylla maga. to. 5. 199. H. I
 De Sibyllinis uaticiniis. to. 6. 14. G
 Sibyllarum prælagia, de filio dei quatenus ualeant. tomo. 6. 62. L
Siccitas.
 Siccitas cœli. tomo. 3. 167. A
Sichima.
 Sichimam diuidere, quid sit. to. 8. 133. A
 Sichima, interpretatur humerus. tomo. 10. 168. B.
Sicilia.
 Sicilia depopulata. tomo. 5. 28. L. M
 Sicilia oppleta, fauilla uel. Eodem. 30. E. F
 Agrigentum Siciliae salem perhibent ante ignem fluere. to. 5. 198. L. M
Siculus.
 Quid quinquaginta Sicili pro area Hiebulæ dati. to. 10. 226. C
Sicut.
 Sicut, aliquando ad similitudinem, aliquando ad proprietatem refertur. tomo. 8. 320. I. K.
Sicyonij.
 De Sicyoniorum regno, currente cum illo Aethiõrum, quo tempore Abraham natus est. to. 5. 154. D. E
 Sicyoniorum regnum consumptum. tomo. 5. 163. C.
Sigibertus.
 Ex Sigiberto in epistola ad Macedonium de ortu, conuersione & uita Augustini. tomo. 10. 313. C.
Signare.
 Signare, quia deus uerax est, quid est. tomo. 9. 28. H.
 Signare quid est, cum dicitur de Christo: Ideo hunc deus pater signauit. tomo. 9. 47. L. M.
Signaculum.
 De signaculo finis, & nephandis mysteriis. tomo. 1. 179. F. G.
Signum.
 Signum non esse nisi aliquid significet. tomo. 1. 123. A.
 Signum rerum, uerba. Ibidem.
 Et alia de signis. tomo. 3. 2. I. K
 An signis ut querimus, ita respondeamus. tomo. 1. 123. D.
 An signa signis monstrantur. Ibidem. H
 Signa signorum. Eodem. M. & seq.
 Signa sui significatiua. Ibidem. 124. B. C. & sequentibus.
 Signa rebus illustrantur. tomo. 1. 126. F. G. & sequentibus.
 Signum, quid mathematicis. Eodem. 132. M
 Signa, sacramenta. to. 2. 5. C
 Signorum, alia naturalia, alia data. to. 3. 5. I. K
 Inter signa principatum obtinent uerba. Ibidem. L.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Signa uerborum literæ. Ibidem. M
 Signa modo proprie, nunc metaphoricè accipiuntur. to. 3. 6. K
 Signum quid sit. tomo. 3. 5. I
 Signa uilia & inuilia. to. 3. 12. B
 Signa Christianorum, & Israelitarum. tomo. 3. 12. C.
 Christiani signa interpretantur. Ibidem.
 Signorum ratio & expositio. to. 2. 20. A. B. tomo. 4. 223. F. Vide, Sacramenta.
 Signa cœlestia. to. 5. 58. I
 Signa quæ significant, uidentur sustinere personarum illarum rerum quas significat. tomo. 5. 173. M.
 Signum salutis in fronte. to. 6. 19. A. & seq.
 Signa Romana. to. 8. 176. F. G
Signum, Miraculum.
 Signa petere satan suggerit. tomo. 1. 41. L
 Signa & uirtutes faciunt etiam mali. tomo. 3. 47. M.
 Signa neminem faciunt sanctum. Ibidem.
 Non fuit aliud signum quod fieret à Moyse palà Pharaoni, nisi serpens, to. 4. 203. G. H
 Christus signis sufficientibus resurrectionem suam manifestauit. to. 10. 202. C. D
 Vide, Miracula.
Silentium.
 Silentium nihil est. to. 1. 181. C. & sequent.
 Silentium periculosum pastoribus. to. 2. 171. G
 Silentium quomodo seruari mandabat digitis labijs impressis idoli constituti in templo Scrapis. to. 5. 155. K
 Silentium Pataloruchitaru hæreticorum. tomo. 6. 6. K.
 Silentium, uocis absentia. to. 6. 120. E
 Deus modo fileat à iudicio, non à precepto. tomo. 8. 57. D. & 60. I. K. & fo. 102. H
 Silentium cordis, frigus est charitatis. Eodem. 69. K. L.
 Silet deus, & non fileat. tomo. 8. 102. H. & fo. 245. E. & 247. A. B.
 Christus silentio suo in passione non reus, sed instar agni innocens perpenditur. tomo. 9. 117. B. C.
 Silere modo deo dicit, & quare. to. 10. 90. M
 Silere siue taciturnitas dei, quid. Ibidem.
 De eo quod Propheta dicit in Psalmo, Deus manifeste ueniet & non filebit: Homilia. tomo. 10. 106. C. & sequent.
 Deus quomodo fileat, & loquatur nobis. Ibidem.
 De silentio, Sermo. tomo. 10. 279. K
Siliqua.
 Siliqua porcorum cibus. to. 3. 12. A
 Siliquæ, doctrinae seculares comparata. tomo. 4. 79. G.
Siluanus.
 Siluanus. tomo. 5. 131. B
 Siluanus deus. tomo. 5. 52. K. L
 Siluanus Cjrenensis Donatista traditor. tomo. 7. 56. M. & sequent. copiose.
Siluius.
 Siluius. A. Enæ filius. to. 5. 163. C
Simcon.
 Simeon gaudebat de Christi aduentu. tomo. 5. 72. H. & fo. 146. D. E.
 Simeon, uiso Christo, de suo exitu gratulabatur. to. 9. 210. D
 Simeonis sentis desiderium, & eius laus. tomo. 10. 56. L. & 128. K. L
 Simeon ille senex meruit edoceri super ueritate Christi. to. 10. 131. M

Simeon senex portabat puerum à quo portabatur. to. 10. 128. K. L
 Oratio Simeonis de aduentu Messiae. tomo. 10. 131. M. & sequent.
 Agnoui Simeon infantem tacentem, & occiderunt Iudæi inuenem mirabilia facientem. Eodem. 132. A
Simia.
 Simia. tomo. 5. 136. A
Similago.
 Similaginis tres menfure, quid. to. 10. 161. I. & sequentibus.
Simile.
 Simile & æquale si differant. to. 8. 102. A
 Per similia ad summum bonum excitamur. tomo. 1. 147. K. L. & sequent.
 Simile simile nouit. to. 3. 82. B
 Similes sumus demonibus per peccatum. tomo. 5. 71. A.
 Similis simili coheret, dissimilis dissimiles refugit. to. 10. 253. B
Similitudo dei in homine.
 Tanto quis est similior deo, quanto ab immunditia uana gloriæ est mundior. tomo. 5. 45. F.
 Si deo quanto similior, tanto fit quisque propinquior: nulla est ab illo alia longinquitas, quã eius dissimilitudo. tomo. 5. 78. L. M.
 Ille similis est deo, qui &c. to. 8. 168. I
 Homo uoluit peruersè similis esse deo, & factus est similis pecori. Ibid. fo. 169. B. C
 Homo in quo similis uel dissimilis sit deo. tomo. 8. 181. F. G.
 Sicut multis similis esse uoluit Christus in humilitate, ita in claritate cum uenerit, nemo illi similis erit. Eodem. 198. I. K
 Quod similitudine uel dissimilitudine accedimus aut recedimus à deo. to. 8. 223. A. B & fo. 243. C. D.
 Ad similitudinem suam Christus nos instat, qui per dissimilitudinem recesseramus à deo. to. 8. 223. C. D
 Deus quid in nobis sibi simile requirat. tomo. 9. 174. A. B.
Similitudo.
 Similitudines plerumque fallunt. to. 1. 138. H
 tomo. 9. 42. C. D.
 Similitudo uisibilis, rei inuisibili inconueniens. to. 1. 147. H. I
 Similitudines à uisibilibus ad inuisibilia quomodo assumantur. tomo. 2. 94. H.
 Similitudines gratae. to. 3. 6. C
 Similitudo de spiritu super aquas. tomo. 3. 110. A.
 Similitudo, quid. tomo. 3. 113. D. tomo. 4. 59. L. & sequentibus.
 Formationes similitudinum in animo. tomo. 3. 157. D. E.
 Similitudinum Christi uarietas. tomo. 4. 82. C. & sequent.
 Similitudo, æqualitas, & imago distant. tomo. 4. 138. B. & sequent.
 Similitudo uoluntatis bonæ nobis angelos facit beneuolos & beneficos. tomo. 5. 73. F.
 Similitudo in faciebus hominum est magis secundum naturam, quã dissimilitudo. tomo. 5. 200. G
 Quod de rebus non laudandis trahantur secundum quendam modum nonnullæ similitudines. to. 8. 124. M. & sequent.
 A A Simili-

Similitudines in quocunque loco scripturarum fuerint, circumstantia sui exponuntur. to. 8. 260. B. & fo. 263. H. Similitudines dantur de rebus mortalibus ad significandam rem immortalem. to. mo. 8. 273. B. De quacunque creatura similitudo ducta fuerit ad creatorem, tu intellige similitudinem, & adora artificem creaturæ: Eodem. 227. B. C. Similitudines quæ dantur in scripturis, si inueniuntur veras, crede: & si non inueniuntur, nisi dici fama, nec valde credas: res ipsa forte ita est, forte non est: tibi tamè proficit ad salutem similitudo. t. 8. 152. A. Similitudo eius rei nomè capit, cuius est similitudo. to. 10. 40. L. Similitudines in difficilioribus adhibendæ ut intelligantur. to. 10. 44. C. Similitudines de terrenis ad cœlestia allquando dandæ. Ibidem. **Simon magus, Simoniani.** Simoniani, à Simone mago. to. 6. 3. K. Simon mundum non esse à deo factum credidit. Negabat resurrectionem. Iouem se credi volebat, & alia. Hunc Petrus Romæ expugnauit. Ibidem. Simon se dicebat Christum, itèmq; Iouem: & Selenem meretricem suâ, Mineriam appellauit. Ibidem. Simon hic fuit primus omnium Christianorum hæreticus. Ibidem. & fo. 137. G. H. Simonem magum plus delectabat potentia Apostolorum, quàm iustitia Christianorum, ideo emere volebat quod vendere disponebat. to. 8. 330. B. C. Simonem magum baptizauit Philippus in Samaria. to. 9. 13. E. Simon volebat spiritum sanctum emere. to. mo. 9. 29. I. K. to. mo. 10. 103. E. F. & seq. Simon pecunia voluit emere donum dei. to. mo. 10. 103. E. F. & seq. Quare Petrus permisit Simonem volare. to. mo. 10. 268. A. B. Simon magus figura erat diaboli. to. 2. 80. L. Simonie vitium quam graue sit & detestabile. to. 5. 119. E. & sequen. Simoniaci signantur ab his quos Christus à templo eiecit oues & boues vendentes. to. mo. 9. 20. I. K. In simoniacos. to. mo. 10. 296. E. F. **Simon.** Simon Cyrenæus. to. 4. 114. D. Simonem Cyrenæum loco Christi crucifixum, Basilidiani credunt. to. 6. 3. L. Simon Cyrenæus angariatus est tollere crucem Christi. to. 9. 234. E. F. **Simplex, Simplicitas.** Rerum simplicitas vestigiū est dei. to. mo. 1. 162. G. Quomodo in ipsa simplicitate dei sit trinitas. to. mo. 3. 101. I. Solus deus perfectæ simplicitatis. to. 3. 75. F. Simplicitas. to. 3. 241. C. Quod de simplici bono genitum est, pariter simplex est. to. 5. 94. A. B. Simplex bonum solum deus est. Ibidem. Simplicem non dicimus deum, quia solus pater, sed quoniam hoc est quod habet. Ibidem. Simplicia quæ dicantur. Ibidem, & seq.

Simplicitas sine astutia, stultitia est. to. mo. 10. 280. C. Simpliciter quid de deo querere debeant. to. mo. 10. 285. B. C. Simplex ineffabili simplicitate. to. 10. 109. G. **Simplicianus.** Ad Simplicianum pergit Augustinus. to. mo. 1. 31. H. I. & I. M. Simplicianus de vita Victorini. Ibidem. L. M. & sequentibus. Simplicianus episcopus Mediolanensis, successit Ambrosij. to. 7. 267. E. Simplicianus doctor Augustini. t. 10. 287. F. **Simplicius.** Simplicij memoria incomparabilis. t. 7. 257. J. **Simul.** Modi simul. to. mo. 1. 68. C. **Simulachra.** Simulachrorum adoratores. to. 1. 173. E. Simulachrorum perfidens cultus. to. mo. 2. 41. K. L. to. mo. 3. 12. A. B. Simulachrorum pulchritudo. to. 4. 138. L. Custodes simulachrum custodiunt, & non edocuerunt. to. 5. 2. H. Simulachris demones alligantur ad decipiendum. to. 5. 73. C. Simulachra que prius non habebantur, quando fuerunt inuita. Eodem. 165. I. & sequentibus. Gaudentijs & iouis in Carthagine simulachra confregerunt, & templa euertunt. to. 5. 176. B. C. Simulachrorum vltus quomodo exortus. to. mo. 6. 86. F. Simulachrorum cultores ridentur. to. mo. 8. 284. I. & sequen. abunde. Quod per simulachra quæ Græcè appellantur idola, quo nomine iam vituntur pro Latino, intelligantur demonia. Eodem. 340. E. F. Simulachrorum contractio, post creditum Euangelium, & aliorum in meliores vltus commutatio. to. 10. 56. G. H. **Simulatio.** Simulatio perniciosa. to. 2. 8. K. Simulatio fallax. to. 2. 9. H. & 12. E. Simulatio & timor Petri. to. 2. 11. C. D. Simulatio Pauli. Ibidem. I. & seq. Simulatio. to. 3. 238. K. Simulatio Petri & Barnabæ reprehensa. to. mo. 4. 2. M. & fo. 7. I. & 11. D. Simulatio vel dolus quomodo Iacob simulauit se esse Esau, non fuit malus. to. mo. 5. 142. L. M. In simulatione officij sunt insidie occultissime. to. mo. 5. 179. F. G. Simulatio falsorum Christianorum figurantium imaginem bestia. Eod. 189. E. F. Simulatio in Ecclesia. to. 7. 104. D. E. Simulata æquitas, duplex est iniquitas. to. mo. 8. 142. F. Simulata innocentia. Ibidem. Simulatio est iniquitas. Ibidem. Simulatores Ecclesiæ sibi congregant iniquitatem non Ecclesiæ, dum Ecclesiæ secreta calumniosè considerant. to. mo. 8. 80. I. Simulatio vitanda. to. mo. 10. 15. H. Qui manet in claustris & intus habet simulationem, totus cecidit. to. 10. 314. K. **Sin.** Sin, quid. to. mo. 10. 174. E.

Sina. Sina, mons. to. mo. 5. 158. D. Sina, interpretatur mandatum. to. 8. 155. F. **Sinapis.** Sinapis granum quid signet. to. mo. 4. 75. L. & fo. 81. E. Vires sinapis. to. 10. 269. G. H. & 270. A. B. **Singularis.** Christus quomodo fuerit singularis ante passionem, & post passionem multiplicatus. to. mo. 8. 355. E. **Sinistra.** Per sinistram & dextram in scripturis quid. to. mo. 3. 23. C. & 33. F. to. 8. 310. M. & seq. copiose. & fo. 342. M. & 345. E. F. Sinistra nesciat quid faciat dextera in elemosynis: exponitur. to. 4. 100. C. & 271. I & M. to. mo. 8. 311. A. & F. & 342. M. to. mo. 10. 156. E. & seq. abunde. Sinistra, delectatio laudis. to. 4. 271. M. Sinistra. to. 4. 269. F. Sinistra eius sub capite meo, quid sit. to. mo. 8. 311. D. In sinistra eius, diuitia & gloria quomodo sint. Ibidem. E. Sinistra cur prabenda sit percipienti te. Ibidem. Sinistra nostra, vita est temporalis. to. mo. 8. 342. M. & fo. 362. F. Contra eos qui de sinistra faciunt dextram. Eodem. 343. A. B. Qualiter de sinistra transeat ad dexteram. to. 10. 170. G. H. Sinistra vitamur ad tempus, dexteram desideremus in æternum. to. mo. 8. 362. E. Sinistra desperationis, & dextera præsumptionis, & inter istas tenenda via mediæ. to. mo. 10. 46. D. Sinistra, vanitas. to. 10. 156. E. Sinistra quid. Ibidem. F. De sinistra semper festinandum est fugere ad dexteram. to. 10. 216. F. Qui sint futuri in iudicio ad sinistram. to. mo. 10. 273. A. **Sinus.** Sinus Abraham. to. mo. 2. 56. H. & 91. E. to. mo. 3. 138. H. & 158. G. to. 10. 184. C. Sinus Abraham num corporeus. to. mo. 7. 259. E. F. In sinu Abraham iustorum animæ diem iudicij securè expectant. to. 8. 61. H. Sinus & vterus dei, pro secreto ponuntur. to. mo. 8. 56. G. H. & 197. I. & fo. 280. D. to. mo. 9. 7. B. Sinus patris quid. to. 9. 7. B. C. Quid sit sinus Abraham. to. mo. 10. 184. C. Vide, Abraham. **Sion.** Mons Sion Judæam significat. to. mo. 5. 168. C. D. Sion, ipsa est quæ Hierusalem. to. 7. 112. H. to. mo. 8. 240. I. to. 9. 81. B. Sion, speculatio interpretatur, & significat Ecclesiam. to. mo. 5. 151. D. to. 6. 16. E. F. to. 8. 3. M. & 14. D. & fo. 108. G. H. & 144. D. E. & fo. 240. I. & 327. K. & fo. 335. M. & sequentibus. Sion mons est, & à meridie contrarius Aequiloni. to. 8. 95. F. G. Sion, & filia Sion, eadem est ciuitas. Eodem. 170. H. Sion quasi patria est Iudæorum, sed vera Sion

Sion Ecclesia est Christianorum. to. mo. 8. 181. E. F. & 190. L. Sion terrena, vmbra gestauit cœlestis. Eodem. 208. L. Quid sit edificare Sion. to. 8. 249. D. Quid significet omnem animam fidèlem. Eodem. 240. H. I. Sion quomodo æterna, & quomodo captiua. to. mo. 8. 320. H. **Sifara.** Sifara, gaudij exclusio interpretatur: & quid figuret. to. mo. 8. 199. D. **Sitis.** De siti formanda. to. 1. 35. M. Sitis bona. to. 3. 23. F. Nihil sitit Christus nisi bona opera nostra. to. 8. 56. G. & 136. I. Sitire quid debeamus. Eodem. 82. B. Qui sitit in isto seculo, in futuro satiabitur. to. mo. 8. 139. C. Sunt qui situnt sed non deo, ipsum desiderium sitis est. Ibidem. F. G. Sicut caro sitit aquam istam, sic anima sitit fontem sapientiæ. Ibidem. Sitienda iustitia, sapientia. Ibidem. F. G. Qui deo situnt, vndique debent sitire & anima & carne. to. 8. 139. K. L. Nisi quis sitiat primo in isto malo in quo est, nunquam peruenit ad bonum quod est deus. Ibidem. I. M. Sitis sine sarietate. to. 9. 191. H. Sitis multiplex in scriptura. to. 10. 174. F. Sitis Christi spiritalis. to. 8. 159. L. Sitis, in Euangelio quid. to. 10. 102. F. Sitiebat Christus in cruce, & quid. to. 10. 185. L. **Sixtus.** Sixtus episcopus Romanus citatur. to. 7. 164. E. Retracta. to. 1. 13. C. Sixtus episcopus & martyr. to. mo. 1. 13. C. to. mo. 9. 52. A. **Sobal.** Sobal interpretatur vana vetustas. to. mo. 8. 132. D. E. **Sobrietas.** Quid prodest sobrietas, qui ebrietatem exereet. to. mo. 9. 207. C. Sobrietas mentis & corporis castitas est. to. mo. 9. 216. M. Sobrietas cor hominis præparatum facit. Ibidem. Sobrietatis conditiones & proprietates. Ibidem. M. & sequen. Sobrietas, lanitas est animæ & corporis. to. mo. 9. 252. F. G. Sobrietatis & ebrietatis comparatio. to. mo. 10. 309. D & L. **Societas.** Societas sanctorum. to. 2. 19. K. Societas humana. to. 3. 237. L. Societas populi quomodo consumitur. to. mo. 4. 294. A. Societas bonorum & malorum angelorum differunt octo differentiis. to. 5. 99. I. K. Societas mortalium diuiditur bellis. Eodem. 154. C. D. Societatem vitam beatam dicunt Academicici. to. mo. 5. 178. C. In sociali amore latent fictio & insidie. Eodem. 179. E. & sequen. Societas ab Academicis distinguitur in quatuor gradus. Ibidem. Societatem humanam alienauit linguarum

diuersitas. to. mo. 5. 179. L. In sociali amore est quadam muliebritas. Ibidem. 180. B. & sequen. Socij sumus Apostolorum, quia fidem com munem habemus. to. 9. 124. H. Qui socij passionum sanctorum fuerint, simul & consolationis erunt. to. 10. 259. M. Societas & conuersatio quid possit. to. mo. 10. 120. E. **Socrates.** Socrates præceptor Platonis. to. mo. 1. 102. H. I. to. 4. 86. G. Socraticus lepos. to. mo. 1. 102. I. Socratis dictum. to. 1. 130. M. Socrates de dijs quid senserit. Eod. 157. H. Socratis sententia de viro bono. to. mo. 2. 18. G. & sequen. Socrates dicit nostram discere, esse rememorari. to. mo. 2. 70. A. Socrates omnium hominum sapientissimus. to. mo. 4. 86. F. & fo. seq. I. Socratis sententia, vnumquenque deum sic coli oportere, quomodo seipse colendum præcepit. to. 4. 87. I. Socrates Archelai discipulus. to. 5. 64. G. H. Socrates primo philosophiæ moralem inuenit. Ibidem. 65. A. B. Socratis mortis causa. Ibidem. A. & seq. Socrates veneno occiditur. Ibidem. B. Socrates philosophus occisus fuit inuidia. Ibidem. C. Socrates in philosophiâ morali excelluisse memoratur. Ibidem. G. H. Atheniensis ciuitas publice Socratem luxit. to. mo. 5. 64. G. Socratis accusatores occiduntur. Ibidem. G. & sequentibus. De Socratis deo. to. 5. 69. M. & seq. Socrates. to. 5. 170. E. **Socrus.** Inter socrum & nurum memorabilis beneuolentia. to. 1. 36. D. Socrus Ecclesiæ, synagoga. t. 8. 88. M. & seq. Socrus Petri sanata. to. 4. 90. F. **Sodales.** Sodales mali, contagiola res. to. 1. 19. C. D. Sodalitas nulla tam scelix, in qua non aliquod flagitium extiterit. to. 2. 136. E. F. & sequentibus. Sodales dicuntur vnus conuiuij. to. 9. 233. I. K. Sodales vnde dicti. to. 10. 43. G. Sodalitas Sampsonis, eius vxorem ducens, hæreticos figurabat. to. 10. 181. H. **Sodoma.** E Sodomis exire more vxoris Loth. to. mo. 4. 19. D. In Sodomis quare permisit deus perire infantes. to. 4. 163. M. Sodomitica vindicta. to. 3. 162. C. to. mo. 9. 193. D. De Sodomorum ciuitatibus exultis, & pomis exultis. to. mo. 5. 141. H. & 198. M. De terra Sodomorum, cuius natura conuersa est in scdissimam diuersitatem à conditore naturarum. to. 5. 200. H. Sodomitæ non videntes ostium Loth, eis præfens, & tamen alia videbat, percussit fuerunt aorasia. to. 5. 213. I. Sodomitæ coluerunt Caiani hæretici. to. mo. 6. 4. E. Sodomam iustificare. to. mo. 6. 92. D. to. mo. 7. 101. L.

Sodomitæ suffiores quàm Iudæi. to. 7. 101. L. Sodoma & Gomorra non infidelitate sed luxuria damnata. to. 9. 195. B. Pluuia sulphurea Sodomorum, tentationes. to. mo. 10. 26. E. Sodomitæ consuetudo mala. to. 10. 37. L. Sodoma cecitas interpretatur. to. mo. 10. 294. H. Quid sit fugere Sodomam. Ibidem. Sodomiticum peccatum, est immunditia deo summè odibilis. to. 10. 302. G. H. & seq. Sol. Sol, quid. to. mo. 10. 155. M. Sol duplex. to. 10. 115. K. Solis creatio. to. 3. 115. C. Sol forte accensus est ex illa luce prima. to. mo. 5. 93. E. Sol est vnus in vno mundo, Dixerunt tamen quidam, quod anima vna ex peccantibus vnita sibi erat tanquam carceri. Eodem. fo. 97. A. B. Solem esse lapidem ardètem dixit Anaxagoras. to. 5. 171. E. Sol circulum signiferum per annum complet. to. 3. 112. B. C. & 117. F. Solis & lunæ cursus. to. 3. 161. K. In sole, esse lucere, & illuminare. to. 1. 117. C. In sole calor & splendor. to. 10. 124. D. Sol, calor, & calor, & tria sunt vocabula, & tria vnum. to. 10. 55. D. E. & 217. B. Solem & lunam sentire: metaphoricòs. to. mo. 1. 10. I. Sol aquillarum oculos vegetat. Eod. 175. B. Solis & lunæ statio. to. 3. 165. H. & seq. Sol stetit. to. 5. 200. F. Sol retrocedit. to. 3. 168. K. Sole præstantior musica. to. 6. 32. E. Sol pro manifestatione. to. mo. 6. 129. G. H. to. mo. 7. 24. E. to. 8. 21. G. & I. De sole, luna, & syderibus quæstio. to. 6. 139. F. & 141. A. Sol non occidat super iracundiam vestram, duobus modis intelligi potest. to. mo. 8. 27. D. Sol prius vestit montes quàm terram. Eodem. 58. I. K. Sub sole non est, quicquid visibile non est. Ibidem. 73. C. D. Sol iustitiæ quibus oriatur, & non oriatur. to. mo. 8. 126. K. & 263. A. B. & fo. 358. A. B. & fo. 378. D. E. Cum sole permanere & ante lunam, quid sit. Eodem. 170. K. Solis nomine tempora designantur. Ibidem. 172. B. Sol cognouit occasum suum, quid sit. to. mo. 8. 263. C. & sequen. Sol quos non vrat per diem. Eodem. 311. K. L. Sol quomodo factus sit in potestate diei, &c. to. mo. 8. 340. M. Sol occidit, & quare. to. 10. 187. A. B. **Solis obscuratio.** Solis obscuratio in passione Christi. to. mo. 2. 75. G. Solis obscuratio prophetata. to. mo. 4. 183. I. & sequentibus. Solis obscuritas indicauit scelus Iudeorum in passione Christi. to. 5. 24. L. M. Solis eclipsis, in passione Christi, non fuit naturalis. to. mo. 5. 24. M. & seq. Solem lunam quid faciat deficere. to. mo. 7. 172. D. AA ij Sol

INDEX

Sol obscuratus peccata sunt malorum Ec-
clesiam obscurantiu. to. 9.14.4. F G & M
Errores circa Solem.
Sol & luna natus Manichaeis. tomo. 2.116. K
tomo. 6.5. G.
De sole Manichaei quid sentiant. tomo. 6.
78. M. in fine. & seq.
Solem coluerunt Manichaei. tomo. 1.181. B.
& 189. B. to. 2.70. L. to. 6.64. 1. K.
Orantes contra solem & lunam. to. 6.6. B.
& fo. 35. C. D. & 64. 1. K.
Nec ideo est adorandus, quia aliquando
in scripturis Christum significat. to. 8.
16. E. & 263. B. C.
Solatium.
Solatia vera & certa in hac vita nulla sunt.
tomo. 2.127. L.
Homines boni videntur in hac vita presta-
re non parua solatia. to. 2.128. A
Victoriae inania miserorum solatia. tomo.
5.25. K.
Solatium animae & corporis. tomo. 8.139. M.
& sequentibus.
Solennitas.
Vnde dicatur solennitas. to. 10.220. M.
Deo solennitas quotannis celebratur, ne
quod semel factum est, de memoria de-
lectatur. Ibidem.
soliloquia.
Soliloquiorum libri. II. to. 1.115. G. & seq.
Retracta. 2. A.
Soliloquia cur inscripta. tomo. 1.2. A.
& fo. 120. A.
Soliloquiorum animae ad deum, liber. to-
mo. 9.164. A. & seq.
sollicitudo.
Sollicitudo docet, quos negligentes secu-
ritas fecit. to. 2.46. E
Sollicitudo dei circa nos. to. 9.161. L. & seq.
Sollicitudo erga salutem animae est appo-
uenda. to. 10.179. A
solacismus.
Solacismus quid. to. 3.7. C
Solacismus & barbarismus poetae amant.
tomo. 1.108. A.
Solon.
Solon claret. to. 5.15. K
Solonis leges Romani ab Atheniensibus mu-
tuarunt. Ibidem.
Soluere.
Soluere legem quid est. to. 5.189. B C
Quae solueritis in terra, soluta erunt & in
caelo: exponitur. to. 10.103. C
Solus.
Non quia solus sit pater vel filius vel spiri-
tus sanctus, vel sola sit trinitas, vt dicunt
Sabelliani, ideo simplex est deus. to-
mo. 5.94. B. C.
Somnia.
Somnorum imagines & ludibria. tomo. 1.
40. H. I. tomo. 2.93. H. I. tomo. 3.87. G.
& fo. 153. G.
Somnia Venerae. to. 3.155. I
Rationes de somniis reselluntur. to. 1.101. G
Somnia Daniel interpretatur. to. 3.169. C
Somniorum quinque genera. to. 3.196. C
Somniantes quomodo per phantasmam pos-
sunt alijs apparere. tomo. 5.162. G.
& sequentibus.
Qui somnium indicant, cur, quasi, addant.
tomo. 8.100. I.

Somnium pauperem dinitem facit, eius gila-
tio pauperem. to. 8.174. G. H. & fo. 182. C
Ad quid scribantur somnia patrum in scri-
pturis. to. 10.34. G
De somnio Ioseph. Sermo. to. 10.167. M.
& sequentibus.
Somnium Ioseph de sole, luna, & stellis vn-
decim, in Christo perfecte impletum est.
tomo. 10.168. D. E.
Somnia.
Somn° & somnia, actus animae. to. 1.138. L M
Somnus non adimit animae vires. Eodem
fo. 130. F.
Somno membra languefcunt. to. 1.135. C
In somno & vigilijs medium quiddam. to-
mo. 1.157. C. D.
Sopor Adae quid adumbret. to. 1.186. K L
In somno qui debet esse quietus, quomodo
illudatur a demonibus. to. 5.214. I
Somnus pro morte poni solet. to. 8.4. 1. K
Ideo deus donauit omnium corpori, quo
reparantur membra corporis, vt pos-
sint vigilantem animam sustinere. Eo-
dem. 139. D.
Somnus venit ad oculos a requie tempo-
rum. to. 8.332. K. L
In somnis vnde anima tam multa videtur.
to. 9.186. M. & sequen.
Duplex somnus. to. 10.22. L M
Somus.
Sonorus numerus quid & quomodo de-
prehendatur. to. 1.87. B
Sonorum diuerforum moderatus concen-
tus, concordat varietate, compactam be-
ne ordinatae ciuitatis insinuat vnitatem.
tomo. 5.150. I
Sonorum tria sunt genera, voce, statu & pul-
su, & significant mentis, spiritum & cor-
pus. to. 8.381. L M
Sonus Apostolorum ideo in omnem terram
exiit, vt tu in caelum intres. to. 8.21. G
Sophi.
Sophi, qui. tomo. 5.165. K
Sophista.
Sophisticatur Augustianus. tomo. 1.119. A.
& sequentibus.
Qui sophisticè loquitur, odibilis est: expo-
nitur. to. 3.9. K
Sophisticae captiones. Ibidem. K L
Sophista, sapientia. to. 3.25. F
Sophonias.
Sophonias quo tempore prophetauit. to-
mo. 5.169. D.
Soranus.
Soranus medicus. tomo. 7.235. D
Retracta. to. 1.14. H.
Sordes.
Qui in sordibus est, sordescat adhuc. to-
mo. 9.150. G.
Nihil sordidum inueniat dominus in ani-
ma nostra, si nihil in domo nostra volu-
mus sordidum inueniri. to. 10.123. E F
Qui sordibus inquinatus ad festiuitate do-
mini accesserit, terribilem a domino reci-
piet in die iudicij sententiam. Ibidem. K
Sorex.
A foricibus cum vestis roditur, superflitio.
tomo. 3.8. F.
Sors.
Vis sortis. to. 1.21. H. I. & 29. G. H. & L
Sortitio sedat contradictiones. to. 2.160. I. K

Sors non aliquid mali est, sed res est in du-
bitatione humana, diuinam indicans vo-
luntatem. to. 8.38. K L
Sortis nomine gratia dei qua saluati sumus
appellatur, quia in sorte non est electio
sed voluntas dei. Ibidem.
Sortes ex promissione dei partes heredita-
tis vocantur, quae populo sunt distribu-
tae. to. 8.154. G
Sortilegi.
Sortilegi non quaerendi. tomo. 2.119. K. to-
mo. 8.38. L.
Sortilegi cur no sint consilendi. to. 8.166. M
Sortilegi fugiendi Christianis. to. 9.114. K.
& seq. Vide, de Mathematicis.
spatium.
Spatia seculorum definita. to. 5.109. G
Species.
Species rerum in anima. to. 1.38. L
Species quid sit. to. 1.64. E. to. 10.75. G. H
Species ex deo est. to. 1.160. D
Species a specie vicissim gignitur. to. 3.88. L
Est species vna summa omnino incommu-
tabilis, quae est principium omnium. to-
mo. 5.66. I.
Species intelligibiles mens quidem nostra
conspicit, sed vbi deficiunt, nesciendo co-
discit. Eodem. 102. D E
Species duplex, vna quae adhibetur exteri,
altera intrinsecus habet causas efficien-
tes. to. 5.107. A
Species omnium animalium fuerunt ab ae-
terno in diuina mente secundum Plato-
nem. Ibidem. G
Species domus, cuius spolia diuiditur, quae
sit. to. 8.153. L M
Sunt tres species rectitudinis scolasticoru.
tomo. 10.305. H.
speciosus.
Christus cur speciosus praeg filiis hominum,
non praeg angelis. to. 8.88. E F
Christus est filius hominis, tamen specio-
sus praeg filiis hominum. Eodem. 255. M
Christus quomodo speciosus sit, qui legi-
tur non habuisse speciem neque deco-
rem. to. 8.256. B C
Spectacula.
Spectacula tragica. tomo. 1.19. F G
De inani gaudio & dolore eorundem.
Ibidem. & seq.
Spectacula sunt vanitates & insaniae men-
daces. to. 8.77. E F
Quae spectacula sint danda Christiano, vt a
spectaculis vanis retrahatur. Ibidem. K
Spectare si vis, esto spectaculum. tomo. 8.
74. B. & 76. L.
Aliud sit in spectaculis mundi, quam in spe-
ctaculis dei. Ibidem. 76. M. & seq.
Post spectacula cunctes corrigite arguendo,
consolamini alloquedo. exemplum praebete
bene viuendo. to. 8.106. A
Spectacula Christiana martyrum. Eodem
fo. 77. I. K.
Sunt spectacula quadam appetenda, & quae-
dam fugienda. to. 8.197. L
Spectacula curiosa in quae mutanda sunt a-
lia. to. 9.240. I. & seq.
Comparatio spectaculorum gentium, ad
sacrae scripturae spectacula. Ibidem,
vtrobique.
Spectaculorum theatralium detestatio. to-
mo. 10.101. A B.
Spectra.

Spectra.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Spectra. tomo. 3.196. D
Spectra.
Specula. Speculator.
Specula magna non reddunt maiores ima-
gines, & caetera. tomo. 2.143. C
Speculatores, quare constituti sint in Eccle-
sijs. tomo. 5.4. F G
Specula dicitur vbi ponuntur custodes. to-
mo. 8.249. L
Speculari est prospicere, vel conspiciere, vel
intendere, vt videas. Eodem. 240. I
Locus Ezechielis, 33. de speculatore decla-
ratus. tomo. 10.42. 1. K
Speculum.
Speculum Angustini. tomo. 1. in Possidonio.
tomo. 3.204. F
Speculum in quo deus videtur. to. 3.102. G
Speculum & aensigma, quid. Ibidem, I
& sequentibus.
Sperare.
Sperantes in deo quomodo salui facti di-
cantur. tomo. 2.58. C D
Non sperat, sed deum tentat, qui non cauet
pericula. tomo. 5.139. A
Sperant vix latro vnus in cruce, in passione
Christi, nunc vero sperant omnes. tomo.
5.196. I
Speratur solum bona. tomo. 8.6. A
Sperant in deum, qui cognoscunt nomen ei.
Eodem. 14. C
In domino non sperat, qui inter malos ti-
tubat. tomo. 8.27. I
Cur sperandum sit in deo, nec in aliqua re,
nec in homine. Eodem. 36. M. & sequen.
& 38. I. K
Ille sperat, qui bonam conscientiam gerit.
tomo. 8.41. F G
Sperandum est in misericordia dei, non in
meritis, non de virtute, non de fortitudi-
ne. Ibidem. 49. A B
Quisquis non sperat in domino, miser est:
& quis sit, qui non speret in domino. to-
mo. 8.52. G
De nullo viuente est desperandum. Eo-
dem. 63. D
Licet iusti iustos imitentur, non tamen spe-
rant nisi in domino. tomo. 8.76. D
Cur sperare debeat homo auxilium a deo,
non de se. tomo. 8.95. B
Nihil aliud speres in hac vita, nisi labore,
tribulationem, & tentationem. Eodem.
100. K
In futurum sperant quicunque sperant. to-
mo. 8.137. B
Quomodo Christus legatur defecisse spe-
rando in deum. tomo. 8.158. M
Super sperare, est minus vnitatem compositi
sit verbum ex Greco, tamen implet veri-
tatis interpretandae necessitatem. tomo.
8.296. L. & 300. D
Sperare in domino a custodia matutina,
quid sit. Ibidem. 328. M
Coepisti sperare ex quo resurrexit domi-
nus, noli desicere sperare vsque ad noctem:
nam si no vsque ad noctem speraueris, de-
letur quod speraueras. Eodem. 329. B
Quid sit sperare vsque ad noctem. Ibi-
dem. C
Israel cur speret in domino. Ibidem. E F
Sperando & desperando homines pericli-
tantur. tomo. 9.57. M. tomo. 10.40. D E
Quid sperent qui sedent in caelo nouissima
verba negligunt. tomo. 9.141. B C

Peruerse sperantium & desperantium co-
gitationes. tomo. 10.95. K
Sperantium peruerse periculū. Ibidem. M
& sequentibus.
Qui sperat & non timet, negligens est: qui
timet & non sperat, inanis est. tomo. 10.
283. E
Spes.
In deo spes. tomo. 1.40. H
Spes vires ministrat. tomo. 1.135. C
Spes mea, ab vberibus matris meae: exponi-
tur. tomo. 2.122. G
Spes ouo comparatur, & quare. tomo. 2.129.
A. & sequen. tomo. 10.26. D
Spes fidelium, haereditas Christi. tomo. 2.
141. E. tomo. 3.236. I
Spes est in tenebris, & melior est canis vni-
leone mortuo: exponitur. to. 4.204. E F
Spes. tomo. 5.88. F. & 129. G H
Spes nostrae infelicitatis, est felix. Eodem.
105. K L
Spem perdidit discipuli. tomo. 5.196. I
In spe resurrectionis viuunt hic ciuitas dei.
Eodem. 199. E. & sequentibus.
Spe salui facti sumus. tomo. 6.55. B. tomo. 8.
155. L. & 320. D
Spes iniquorum mortalis est, caduca, frag-
ilis, transitoria, & inanis. tomo. 8.60. L M
Spes quae in deo est posita, non confundit.
Eodem. 62. M
Spes impiorum praesens, est fluxa & fal-
sa: piorum futura, est certa & vera. to-
mo. 8.112. F
Spes nostra quomodo factus est Christus.
Ibidem. 134. D E
Spes Christianorum, quae sit. tomo. 8.139. G
& 146. H I
Spes nostra ancorae comparatur. Eodem.
144. D E
Quod deus sit spes omnium finium terrae,
non vnus anguli, nec Orientis vel Occi-
dentis. tomo. 8.145. G
Cur spes nostra deus a iuuentute, non a pue-
ritia, vel ab infantia. Eodem. 165. H
Qui de corruptibilibus praesumpserunt,
spes illorum corrumpetur, nostra vero
spes, tunc erit res. tomo. 8.178. M
Tandiu vocatur spes quae fides succedit,
quandiu non videtur quod speratur. Eo-
dem. 222. I
Spes in quahumilitate consoletur homine.
tomo. 8.295. L M
Spes nostra tam certa est, quasi res iam per-
fecta sit. Eodem. 316. L
Non semper malum est non habere spem.
tomo. 8.329. D
Qui modo est spes tua, erit res tua. Eodem.
367. C
Spes non ponenda in homine. tomo. 9.21
Spes nimia misericordiae dei, & desperatio,
plures occidit. tomo. 9.58. A
Beneficium spei. Eodem. 162. K
Spes humana in tribus consistit. Ibidem. L
Prouocatio spei, in corde peccatoris. to-
mo. 9.182. G H
Spes amplius viuendi, multos perdit. to-
mo. 10.17. A
Spem a deo accepimus. tomo. 10.26. B C
Spes ad quid nos horretur. Ibidem. D E
Spei quid maxime inimicum. Ibidem.
Spe periclitantes. tomo. 10.40. D E
In quo spes nostra ponenda. Ibidem. 49. A B
Spes & desperatio animas occidit, & vtro-

bique periculosa sunt. tomo. 10.49. F
Et qualiter. Ibidem. & sequentibus.
Spes fallax. Ibidem.
Spes nostra quado complebitur. to. 10.51. C
Spes nostra vbi. tomo. 10.53. G
Spes peregrinationi est necessaria. to. 10.75. F
De verbis Apostoli, Spe salui facti sumus,
Spes autem quae videtur non est spes: Ser-
mo. tomo. 10.82. G
Spem nostram quid erigat. tomo. 10.115. C
Spes est nobis necessaria. tomo. 10.153. A B
Quae sit spes firma. Ibidem.
Bonorum spes in hoc mundo posita no est.
tomo. 10.184. K
Spe, semper in anteriora penetrandum, non
retro respiciendum. tomo. 10.26. E F
Et de spe plura. Ibidem.
Diabolus toto nisu tetat a nobis spem ab-
scindere. tomo. 10.218. B
Capitis nostri praecessio, spes membrorum
est. tomo. 10.318. I
Spesippus.
Spesippus, Platoni successor. to. 5.69. D
Sphaera.
Sphaerae extremū tardius rotatur, quā me-
dium. tomo. 2.143. C
Sphinx.
Sphinga monstrum ab Oedipo soluto enig-
mate occiditur. tomo. 5.159. G
Spica.
Spicas confricantes discipuli, quid adum-
brent. tomo. 4.75. G
Spica vulgae. tomo. 4.100. G
Discipuli spicas sabbato vellebat, tomo. 4.
206. L M
Spina.
Spinae cur creatae & tribuli. to. 3.122. A
Spina dorsi sic aliquando curuatur homo, vt
quasi quadrupedē faciat. to. 5.178. G H
Spina significat conscientiam peccati. to-
mo. 8.42. C. & fo. sequenti. C
Spinae significat peccatores. Eodem. 126. M
& 262. M. & sequentibus.
Quid sit conuerti in arumna dum configi-
tur spina. tomo. 9.222. F G
Mala facientes sunt spinae. tomo. 9.232. D
De spina potest vna legi. tomo. 10.42. F G
Spina, Phariseus est. Ibidem. F
Quando spina decerpentem botros pugat.
Ibidem. G
Spinae, facta malorum praetorum & sacer-
dotum. Ibidem. G
Spina, compunctio poenitentiae. to. 10.64. L
Qui spinas seminant, ignem colligent. to-
mo. 10.276. M
Spinienfis.
Spinienfis, deus. tomo. 5.36. L
Spiritus significata.
Spiritus vocabulum, πνευματον. tomo. 2.
161. G. H. & sequenti. to. 3.99. K. L. & 154.
G. & 193. A. B. & 199. E. to. 4.226. B. C. to.
5.113. L. M. tomo. 7.260. H. I. & sequenti.
copiosè. tomo. 10.36. I. K. & 69. F G
Spiritus sex modis in scripturis dicitur. to-
mo. 9.183. F
Spiritus pro anima. tomo. 2.8. E. tomo. 3.
99. K. & 136. I. tomo. 4.203. D.
Spiritus peccoris. to. 3.99. K. & 154. G. to. 10.36. K
Spiritus, ventus dicitur. tomo. 3.99. L. &
136. I. tomo. 10.36. K
Spiritus, mens rationalis. tomo. 3.154. G
Spiritus, dicitur etiam deus. Ibidem. H
A A Iij Spiritus

INDEX

Spiritus dicitur aer vel ventus, sed non spiritus vite. tomo. 5. 43. E
Spiritus siue diuinus, siue humanus, siue brutum, siue ille aer in sacra scriptura dicitur, semper Græcè dicitur πνευμα. status autem dicitur πνεμα. tomo. 5. 114. A
Spiritus spiritalis significat. tomo. 8. 258. C. D
Spiritus in genere.
Effectus spiritus. tomo. 1. 50. C
Spiritus vni, quid sit. tomo. 3. 75. E
Spiritus, & mentis, differentia. tomo. 3. 154. H. & sequen. copiosè. tomo. 7. 260. H. I
Spiritus inferior mente. tomo. 3. 154. I. K
Spiritus, corpore prestantior. tomo. 3. 155. M
De spiritu & anima. tomo. 3. 191. M & sequentibus.
Spiritus corporeus, aer, ignis. tomo. 3. 197. E
Spiritus rationalis. tomo. 3. 199. K
Spiritus intellectualis. tomo. 3. 201. L
Spiritus triplex vis. tomo. 4. 229. E
Spiritus & anima. tomo. 7. 258. K. L
Spiritus dicitur vir, caro mulier. to. 9. 5. F
Tres spiritus ex ore draconis procedentes. tomo. 9. 147. G. H
Spiritus non fuit tantum spiritus. tomo. 9. 203. B. C
Prudentia spiritus. tomo. 10. 61. L
Spiritus vite.
Spiritus superfluous aquis. tomo. 1. 50. B
Quomodo ferebatur spiritus, & carne. & de Chao. tomo. 1. 181. D
Quis spiritus dei ferebatur super aquas. tomo. 10. 195. K
Spiraculum vite. tomo. 3. 199. E
Spiritus vite. tomo. 4. 203. D
Spiritus vite est ipse deus. tomo. 5. 43. E
Spiritus insufflatio, quid. tomo. 1. 186. A & sequentibus.
Qualiter accipienda sit vel illa insufflatio, in qua primus homo factus est in animam viuentem, vel illa quam dominus fecit, dicens, Accipite spiritum sanctum. tomo. 5. 113. H.
Spiritus vitalis mundi. tomo. 4. 149. C
Spiritus vite, quare sic dicitur. tomo. 5. 114. A. & sequentibus.
Spiritus hominis.
Spiritus hominis immundus. tomo. 1. 50. C & 113. K. L
Spiritus hominis, vocatur mens siue ratio. tomo. 1. 141. L. & 186. C. tomo. 3. 33. A & sequenti. F. & 99. K. & 154. G. to. 4. 127. I. M. tomo. 7. 260. H. I
Spiritus noster dicitur bifariam. tomo. 3. 74. A
Spiritus noster, quomodo dicitur. Ibidem.
Spiritus dei, & spiritus hominis, quomodo vnus spiritus fiat. tomo. 3. 75. A. B. tomo. 4. 55. A. B
Spiritus dicitur etiam in homine, qui non mens est. tomo. 3. 99. K. & 157. H
Spiritus hominis, anima. tomo. 3. 145. I. & sequen. copiosè. & 192. L. & fo. sequen. A. B tomo. 4. 55. A. B
Spiritus hominis, anime quasi maritus. tomo. 4. 132. H. I
Spiritus hominis factus à deo. tomo. 4. 127. L
Spiritus, & anima hominis, quid distent, tomo. 7. 260. H
Spiritus hominum, superbia eorum, qui cū aufertur, quomodo in puluerem con-

uertentur. tomo. 8. 265. L. M
Omnis homo qui spiritum suum sequitur, superbus est: subde ergo spiritum tuum, vt capias spiritum dei. tomo. 8. 356. B
Spiritu illius aguntur, cuius reguntur imperio. tomo. 10. 137. I
Duplex spiritus in homine. tomo. 10. 36. I. K
Apparitiones spirituum. tomo. 3. 155. G. H
Confutatio erroris dicentis hominem deposita carne esse spiritum. tomo. 10. 241. M
Spiritus egressus à corpore, tribus sensibus vitur. tomo. 10. 305. K
Spiritus sanctus.
Spiritus sanctus. tomo. 3. 39. G. & 52. F & 174. K
Spiritus sanctus quid sit. tomo. 9. 185. B. C
De spiritu sancto quomodo loquatur scriptura. tomo. 3. 60. A
De spiritu sancto scripsit Didymus. tomo. 4. 30. M
Spiritus solitariè semper in bonam partem capitur. tomo. 4. 149. A. & 226. C
Spiritus quare dicitur sanctus. to. 5. 97. E. F
Spiritus sancti profectio. to. 9. 152. F. G
Non quicunque spiritus, spiritus sanctus est. tomo. 10. 10. C
Articuli de spiritu sancto. tomo. 10. 194. H. I
Spiritus sanctus deus.
Spiritus sanctus deus. tomo. 2. 66. H. tomo. 4. 33. D. & 228. H. & 231. A. tomo. 6. 162. K. L & sequen. tomo. 9. 11. K
Creator. tomo. 1. 169. E. & L. to. 3. 39. H tomo. 6. 161. C. D. & sequentibus.
Spiritus in diuinis, ad aliquid. to. 2. 161. F. G
Spiritus sanctus verus deus, non creatura. tomo. 3. 56. B
Spiritus sancti dignitas. tomo. 4. 149. K & 225. M
Probat deitatem spiritus sancti. tomo. 4. 231. C. D. tomo. 10. 224. C. D
Spiritus sanctus non est creatura, quia ipse est creator. tomo. 8. 47. A. B
Spiritus deus est, & presens vbique & totus tomo. 9. 188. A. & sequentibus.
Spiritus sanctus, tertia in trinitate persona. tomo. 5. 97. E. F
Vnum spiritum sanctum gratia testatur, quia vnum baptisma in nomine trinitatis. tomo. 10. 258. G
Spiritus patris, & filij.
Spiritus sancti pater & filius, vnicum principium. tomo. 3. 74. A. B
Spiritus deus & Christus, vnus. to. 4. 228. H
Spiritus patris & filij, spiritus sanctus propria quadam notione huius nominis, in sacris literis nuacupatur. tomo. 5. 94. A. B
Spiritus sanctus communis patri & filio, potest dici eorum sanctitas. Eodem. 97. E. F
Spiritus sanctum suum esse & patris significauit, insufflans in discipulos suos. tomo. 5. 114. A
Spiritus sanctus, vnus patris & filij spiritus, & eiusdem cum patre & filio substantie. to. 6. 158. K. L. to. 8. 155. I. to. 9. 106. C. D. to. 10. 10. M. & seq. & 139. G. H. & 224. D
Spiritus sanctus dicitur virtus filij, sicut virtus patris. tomo. 9. 106. E
Spiritus sanctus accipit de eo quod est filij. Ibidem. M. & sequentibus.
Spiritus sancto annunciante, annunciat pater & filius. tomo. 9. 108. L. M

Spiritus sanctus non est minor patre & filio. tomo. 9. 203. F. G. & 242. L. M
Nullus hæreticus vnquam dixit, in trinitate spiritum sanctum esse maiorem filio. tomo. 10. 11. D
Spiritus sancti potestas, à patre & filio plane indiuidua. tomo. 10. 11. H. I
Spiritus sanctus communiter habetur à patre & filio, quia spiritus est vnus amborum. Eodem. 12. F
Spiritus sanctus, nec minor patre & filio, nec eorum minister est. tomo. 10. 125. F. G
Spiritus processio.
Spiritus sanctus à patre & filio procedens. tomo. 3. 52. F. & 107. I. K. to. 6. 158. K. & sequen. tomo. 9. 106. C. & sequentibus.
Spiritus sanctus procedit à filio, sicut procedit à patre. tomo. 9. 106. C. D. & sequen.
Spiritus sanctus non dicitur natus, sed procedens. tomo. 9. 106. F. G
Processio spiritus sancti, à patre & filio. tomo. 9. 190. H
Spiritus sanctus nec est genitus, nec ingentus. to. 10. 140. G. & 191. A
Spiritus sanctus non est minor filio, licet ab eo mittatur. tomo. 10. 224. E
Spiritus sancti adoratio.
In spiritum sanctum credere. tomo. 3. 33. G
Spiritus sanctus, donum.
Spiritus sanctus, donum dei. tomo. 1. 158. E & 159. G. H. & 167. A. tomo. 3. 33. M. & sequen. & 38. C. & 233. L. tomo. 9. 29. M
Spiritus sancti dona, & auxilium. tomo. 2. 96. I. K. & sequentibus.
Quomodo in spiritu sancto etiam antequam daretur, possit doni nomen intelligi, vt ei semper non aliud fuerit donum esse, quam ipsum esse. tomo. 3. 74. B
Spiritus sancti septem dona, siue gratia. to. 4. 263. M. to. 10. 203. F. G. & 262. M. & seq.
Spiritus sancti donum, ipse spiritus sanctus. tomo. 3. 74. B. & 106. B
Spiritus sanctus, donum & donatum quomodo dicitur. tomo. 3. 73. I. & fo. seq. B. C
Spiritus sancti diuersa dona. tomo. 3. 105. L. M tomo. 8. 48. K
Spiritus sancti donum, remissio peccatorum tomo. 6. 15. C. D
Ad donum spiritus sancti pertinet, si tibi displiceat malum quod fecisti. to. 8. 108. A
Spiritus sanctus, deus & donum dei. tomo. 10. 10. H
Munus quod spiritus sanctus credentibus tulit. tomo. 10. 50. E. & sequentibus.
Spiritus sanctus, donum maximè. Ibidem.
Spiritus dei.
Spiritus dei ferebatur super aquas. tomo. 1. 50. A. B. to. 3. 100. A. & 114. H. tomo. 4. 149. B. & 155. F. & sequentibus. & 166. M
Spiritus dei, pro vitali creatura. to. 3. 110. B
Spiritus dei insinuat. to. 4. 26. L. & 33. A
Spiritus dei pro creatura. tomo. 4. 149. A
Spiritus dei, spiritus sanctus. Ibidem.
Spiritus dei, arra. tomo. 10. 70. B
Spiritus qui ex deo est. to. 10. 97. M. & seq.
Spiritus dei, quomodo cognoscatur. tomo. 10. 87. M. & sequentibus.
Spiritus dei in homine.
Spiritus nolite extinguere: exponitur. tomo. 2. 19. F. G
Spiritus timoris nihil prodest, sine spiritu charitatis. tomo. 3. 237. L
Spiritus dei

Spiritus dei qui aguntur. tomo. 3. 240. A tomo. 10. 69. H. & sequentibus.
Viueret secundum spiritum, quid. tomo. 5. 115. C. D
Spiritus quomodo dicitur scrutari etiam profunda dei. tomo. 8. 112. B
Spiritus confitens Christum venisse in carne, ex deo est. tomo. 9. 134. D
An hæretici confitentes deum in carne venisse, spiritum dei habeant. Ibidem. E & sequentibus.
Spiritus dei habemus, si viscera nostra sint plena charitate. tomo. 9. 137. G
Aliud nasci de spiritu, aliud nasci de spiritu. tomo. 10. 10. K
Spiritus ambulate, & concupiscentias carnis ne perfereritis. tomo. 10. 36. E. F. & 56. H
Quis spiritus pugnet in homine aduersus carnem. Eodem. 36. H. I. & sequentibus.
In spiritu esse, quid. tomo. 10. 58. H. I
Spiritus Christi habere. tomo. 10. 62. D
Spiritus gratia, quid petat. Ibidem. H. I
Spiritus nostrum contemnere debemus, vt accipiamus spiritum dei. tomo. 10. 74. D
Spiritus dei & hominis, quomodo non solum sine angustia, sed & cum dilatione cohabitant. Ibidem.
Quid est duci spiritus. tomo. 10. 145. A
Fructus spiritus. tomo. 10. 166. F
Spiritus sancti missio, aduentus, datio.
Spiritus sanctus bis datus. tomo. 3. 71. H. & 207. G. tomo. 9. 93. I
Spiritus sanctum an possint dare viri sancti, & Ecclesie prelati. tomo. 3. 207. G
Spiritus sanctum accepit Christus, & quomodo. Ibidem. I
Spiritus sanctum accepit Cornelius ante baptismum. tomo. 4. 52. H. & 57. B & 131. I.
Spiritus sancti aduentus duplex. to. 4. 131. K
Spiritus sancti influxus, & varie operationes. tomo. 4. 226. D. & sequentibus.
Accipite spiritum sanctum; exponitur. tomo. 5. 113. H. & sequentibus.
Spiritus sanctus missus ad Apostolos, quid significet. tomo. 5. 174. C
Spiritus sanctum acceperunt Apostoli, vt igne charitatis arderent. Ibidem. D. E
De spiritu dando. tomo. 6. 26. M
Spiritus domini super quem requisit. tomo. 6. 179. I. K
Spiritus ad mensuram datur hominibus, non autem Christo. tomo. 9. 28. K
Spiritus sanctum quare non dederit Christus ante suam resurrectionem, & quomodo Euangelium dicat eum non dari, cum Symeon dicitur Christum in spiritu suscepisse. Eodem. 56. H. I
Spiritus sanctum nondum datum, quomodo dicebat Christus, eo quod non esset glorificatus, cum multi sine spiritu sancto loquerentur. tomo. 9. 82. G. H
Sanctum paracletum quomodo Christus promiserit Apostolis. tomo. 9. 93. F
Spiritus sanctum quomodo dicebat Christus se daturum Apostolis si diligerent, quem qui non habent, diligere non posse alibi docet. Ibidem. G
Spiritus sanctus non æqualiter datur omnibus. Ibidem. I. K
Christo presente non missus est spiritus

sanctus ad Apostolos. tomo. 9. 102. B
Adhærendo Christo carnaliter, non meretur spiritum sanctum accipere. Ibidem. D. E
Discipuli imperiti & idiotæ, spiritus sancti aduentu, subito omnes scientias & linguas didicerunt. tomo. 9. 126. L
Spiritus sanctus venit super centum viginti homines sedentes in Hierusalem. Ibidem.
Spiritus sancti missio, quid operetur in nobis. tomo. 9. 174. I. K
Spiritus sancti datio tollit seruitutem, & dat libertatem. tomo. 9. 101. B. C
Spiritus sancti signa ad animam venientis. tomo. 9. 177. L
Quare Apostoli, accepto spiritu sancto, omnium gentium linguas locuti sint. tomo. 10. 11. M. & sequentibus.
Creditoris quid attulerit spiritus sanctus. tomo. 10. 50. E
Nulla post missum spiritum sanctum excusatio incredulis. Ibidem. H
Spiritus sanctus ad virginem missus. tomo. 10. 127. L
Spiritus sanctus non mittitur, quia subiectus ac seruus sit deo imperanti. tomo. 10. 220. A
Multi post Apostolos spiritum sanctum repleti sunt. Ibidem. I. K
Quisquis putat modo spiritum sanctum non dari, non est dignus accipere. to. 10. 221. B
Quid est quod Christus dixit, spiritus sanctus non potest venire, nisi ego abiero. Ibidem. H. I
Quare Christus bis dedit spiritum sanctum tomo. 10. 319. F
De aduentu spiritus sancti, sermones duo. tomo. 10. 220. M. & 221. H. & 319. K
Spiritus sanctus qualiter, & quando missus.
Spiritus sancti missio visibilis. tomo. 3. 60. I. K
Spiritus sancti sensibilis demonstratio. tomo. 3. 71. K. L
Spiritus sanctus variè datus. to. 10. 103. G. H & sequenti. copiosè.
Spiritus sanctus in primitiua Ecclesia apparebat datus. Ibidem. D
Aduentus spiritus sancti modus. tomo. 10. 221. E. F
Spiritus sanctus in specie colubæ, quid præfigurauit. tomo. 3. 174. D
Spiritus sanctus per columbam & ignem quare ostensus. tomo. 4. 126. L. tomo. 9. 11. I. & sequen. copiosè.
Spiritus sancti substantia nec in columbam, nec in ignem est transmutata. tomo. 9. 185. D. E
Spiritus sancti descensus in linguas igneis, quid significet. tomo. 6. 105. D. tomo. 7. 24. D. E. & 50. E. tomo. 8. 234. C
Spiritus sanctus cur in linguas venerit. tomo. 8. 21. I
Quare modo quibus datur spiritus sanctus, non loquantur omnium linguas, sicut prius. Eodem. 374. K
Spiritus sanctus diuisus in linguas, & in columba vnus, quid significet. to. 9. 12. G. H
Adueniente spiritu sancto tota Ecclesia in paucis hominibus erat, sed in linguas totus orbis erat. tomo. 10. 221. C
Spiritus sancti missio quinquagesimo die, sicut lex in Sina. tomo. 4. 34. B. & 177. C tomo. 6. 104. L

Spiritus sanctus quando missus. tomo. 6. 26. I
Spiritus sancti missio est conformis dationi legis in monte Sina. tomo. 10. 61. B. C & sequen. copiosè.
Spiritus sancti inhabitatio.
Spiritus sanctus habitat in paruulis baptizatis. tomo. 2. 58. G
Spiritus sanctus aliter adiuuat nondum inhabitans, aliter inhabitans. tomo. 2. 95. L
Spiritus sancti sensibilis demonstratio, quomodo accipienda. tomo. 3. 71. K. L
Spiritus sanctus loquutus per Prophetas. Ibidem. I
Spiritus sancti repletiones. tomo. 4. 149. C
Spiritus sancti templa credentes. tomo. 6. 145. B. C. & fo. sequen. C
Spiritus sanctus etiam in Patriarchis. tomo. 7. 193. I. K
Spiritus dei plenus est mundus. to. 8. 347. A. B
Spiritus sanctum non habent, ab Ecclesia segregati. tomo. 10. 12. A
Spiritus sanctus loquutus est in Prophetis & Apostolis. tomo. 10. 125. F. G
Spiritus sanctus est in tota Ecclesia, sicut anima est in toto corpore & qualibet parte eius. tomo. 10. 221. D
Spiritus sancti discessio.
Quid remanet in anima, spiritus sancti feruore discedente. tomo. 9. 178. A
Pater, filius & spiritus sanctus, simul deserunt impios. tomo. 9. 241. H. I
Quare spiritus sancti feruor animam aliquantulum deserit. tomo. 9. 178. B
Spiritus sancti opera, & effectus.
Spiritus sancti effectus in cordibus nostris. tomo. 1. 50. C
Spiritus fouens animas infirmas. Ibidem.
Spiritus cur solus ferebatur super aquas. Ibidem. E
Spiritus dei, amor. Ibidem. E. F
Spiritus sanctus dimittit peccata. to. 1. 50. H
Spiritus primitiua. Ibidem. I
Spiritus sanctus gemere dicitur, quando nos gemere facit. tomo. 1. 183. I. K. tomo. 2. 96. K. tomo. 6. 145. G. & 148. G. H. & 154. K. & 162. C. tomo. 7. 279. G. H. tomo. 9. 211. K
De spiritu sancto natus Christus. tomo. 3. 32. M. & 37. M. & 107. I
Spiritus sanctus implet legem in nobis. tomo. 4. 36. I. M
Spiritus sanctus neminem viuificat extra Ecclesiam. tomo. 2. 48. B
Spiritus domini agit per bonos & malos. tomo. 4. 73. C
De spiritu sancto Maria cõcepisse. to. 4. 92. F
Spiritus vbi vult spirat. tomo. 4. 148. F
De spiritu sancti influxibus, & variis operationibus. tomo. 4. 226. D
Spiritus vis triplex. tomo. 4. 229. E
Spiritus sanctus est ipse qui nos curat interiorius, sine quo medicina spiritalis nihil valet. tomo. 5. 124. M
Quod in primæua Ecclesia faciebat vnus homo accepto spiritu sancto, hoc modo vnitas facit vt linguas omnibus loquatur. tomo. 8. 21. K. L
Spiritus suum quando deus emittit, aufert spiritum nostrum. tomo. 8. 265. L. M
Spiritus sanctus quomodo arguet mundum de peccato, de iustitia, & de iudicio. to. 8. 278. L. M. tomo. 9. 102. G. & sequen.
A. A. Iij Spiritus

INDEX

Spiritus dei bonus deducet me in terram re-
ctam, quia spiritus meus malus, deducit
me in terram peruersam. tomo. 8.359.M
Spiritus sancto testimonium perhibente de
Christo, timor omnis abcedit. t. 9.102.B
Spiritus quomodo clarificet filium. tomo.
9.106.G H
Spiritus dei nos hortatur ad se bibendum.
Eodem. 135. D
Per spiritum sanctum, id est, charitate deo
reconciliamur, & colligimur in vnum. to-
mo. 10.10. H I
Christus sic in spiritu sancto peccata dimittit,
sicut in spiritu sancto daemonia eicit.
Ibidem. I
In spiritu sancto populus dei in vnum colligitur,
spiritus vero immundus in seipsum diuisus
est. Ibidem. M
Ad spiritum sanctum proprie pertinet colle-
ctio in vnum, & remissio peccatorum.
tomo. 10.11. L. M. & 12. E F
Spiritus sanctus habitator nostrer ipse facit,
auget, perficit iustitiam nostram. to-
mo. 10.12. E
Spiritus sanctus, spiritus unitatis & societa-
tis: diabolus, spiritus in se diuisus. to-
mo. 10.12. G. & I. K
Spiritus sanctus non solum indiuisus, sed &
peccatorum que in se diuisa sunt, dimissor
& purgator. Ibidem. I
Sancti spiritus dispensatione promeritis res-
geruntur. tomo. 10.161. D E
Spiritus sancti effectus. tomo. 10.220. K L
& 221. E F
Spiritus sancti nomina, & attributa.
Attributa spiritus sancti. tomo. 9.170. K L
Spiritus adoptionis, & spiritus timoris, id est
spiritus. tomo. 4.33. B. & 284. M. & seq.
Aduocatus nostrer. tomo. 6.145. A B
tomo. 9.93. I
Quare spiritus, amor dei, & sanctus, dica-
tur. tomo. 9.185. B C
Spiritus sanctus quare per aquam & oleum
significetur. tomo. 8.277. D
Spiritus sanctus, aqua. tomo. 9.134. B C
Spiritus sanctus arra nobis data, non pignus.
tomo. 10.70. A B
Spiritus sanctus, calor. tomo. 10.183. F
Spiritus sanctus, charitas dei. tomo. 3.33. M
& sequen. tomo. 9.19. B
Spiritus sanctus quomodo solus dicatur cha-
ritas. tomo. 3.75. F. & 104. M
Spiritus sanctus, colimba. tomo. 2.94. I. & seq.
tomo. 3.60. K. & sequentibus.
Spiritus sanctus dicitur consolator. tomo. 6.
63. D. E. & 145. A B
Spiritus sanctus, digitus dei. tomo. 2.119. B
tomo. 3.62. L. & 184. M. tomo. 4.30. L.
& 78. G. & 100. L. & 221. L. tomo. 5.
144. E. tomo. 10.69. M
Doctor fidelium. tomo. 1.46. K. tomo. 9.
103. H. I. & 129. H. I. & sequentibus.
Spiritus sanctus, fons. tomo. 1.199. A. to-
mo. 7.50. D
Spiritus sanctus, gratia dictus. tomo. 10.50. K
Spiritus sanctus, spiritus Heliae & Moyfi. to-
mo. 3.74. B. tomo. 4.33. I. & 55. A B
Spiritus sanctus, spiritus. tomo. 1.50. E
tomo. 2.94. L. M. & sequen. tomo. 3.60. K
& sequentibus.
Spiritus sanctus, & spiritus irae dei, idem spi-
ritus. tomo. 4.33. A
Lumen cordium. tomo. 1.50. B. & sequen.

Spiritus sanctus pignus, & arra beatitudinis.
tomo. 4.123. H. tomo. 9.56. H I
Spiritus sanctus, oleum exultationis. to-
mo. 6.161. B
Spiritus rectus, spiritus sanctus: & spiritus
principalis quid sit. tomo. 8.108. B C
Spiritus sanctus, in scripturis sacris, dicitur
sapientia multiplex. tomo. 5.93. D E
Spiritus sanctus, numero septenario signifi-
catur. tomo. 3.129. A. tomo. 4.289. A
tomo. 9.121. E F
Spiritus seruitutis, qui. to. 4.285. A. in prin-
tomo. 10.69. L M
Spiritus sancti virtutis nomine appellari.
tomo. 9.106. E F
Peccatum in spiritu sancto.
Qui verbum dixerit in spiritu sancto, non
ei dimittetur, & ceter. exponitur. tomo.
10.9. D
Augustinus difficultate quaestionis de pec-
cato in spiritu sancto in sermonibus
ad populum, semper vitauit. to. 10.9. G H
Spiritus blasphemiam. quid. Eodem. 10. G
Spiritus blasphemiam, impenitentia. to-
mo. 10.10. M
Longam cordis impenitentis contradictio-
nem, Euangelium verbum breue appel-
lat in spiritu sancto. Eodem. 11. D
& 12. G H
Verbum dicit in spiritu sancto, qui uni-
tati Ecclesiae, corde impenitenti resi-
stunt, ubi fit peccatorum remissio. to-
mo. 10.12. K
Haereses circa spiritum sanctum.
Spiritus sanctus, Faustus Manichaeus. to-
mo. 1.24. C
Spiritus sanctus in se, non Apostolos de-
scendisse, Cataphryges dicunt. tomo. 3.
174. K. tomo. 6.4. I
Manichaei in suum archimanichaeum.
to. 3.174. K. to. 6.6. A. & 22. D. & 26. F G
Spiritus sanctus creaturam dicitur Mace-
doniani. tomo. 2.45. E. tomo. 6.6. D E
Eunomiani, siue Aetiani. Ibidem. vtrobiq.
Spiritus sanctus patre filioque esse mino-
rem, Aetiani docuerunt. to. 6.6. B. & 15. K
Spiritus sanctus aliqui dixerunt non esse:
alij esse, sed deum non esse, sed creaturam:
alij eum ad daemones eiciendos nihil va-
lere. tomo. 10.9. D E
Sadducei spiritum sanctum negabant: Phari-
saei vero eum esse defendebant, sed in Je-
su Christo esse negabant. Ibidem. E
Opiniones haereticorum de spiritu sancto.
tomo. 10.9. D E
Opinio quorundam quare peccatum in spi-
ritu sancto non dimittatur, & in filium
dimittatur. tomo. 10.11. D E
Error penitentium spiritum sanctum proce-
dere a filio, ad sanctificandum creaturas.
tomo. 10.140. G
Error dicentium spiritum sanctum in filij
incarnatione pro semine fuisse. tomo. 10.
222. L M
Spiritus boni & mali.
Spiritus commixtio. tomo. 3.155. C. & fo.
sequenti. I. & 196. F
Spiritus apparitiones. tomo. 3.155. G H
Spiritus dilectio. Ibidem. G
Spiritus quid est afficiunt mentem hominis, sed
solus deus implet. to. 2.114. H I. to. 3.155. C
Spiritus rationales. tomo. 3.199. K

Spiritus quomodo partim ceciderint. Ibidem.
Spiritus dei bonus & malus. to. 4.149. A
Spiritus bonorum & malorum ministria.
tomo. 4.151. H I
Spiritus diuinitatis, donum dei. t. 4.216. G
Spiritus dei septem. tomo. 8.381. A
Spiritus non sunt angeli, sed cum mittuntur
sunt angeli. tomo. 8.258. B C
Quomodo cognoscuntur spiritus si ex deo
sint. tomo. 10.87. M. & sequentibus.
Duo sunt spiritus, vnus dei, alter huius
mundi. tomo. 10.195. L
Spiritus malignus.
Spiritus immundus duplex. tomo. 1.113. K I
Spiritus appellantur in scripturis etiam ma-
li angeli. tomo. 3.172. E
Spiritus mundi huius, superbia spiritus.
tomo. 3.184. D. tomo. 10.97. M
Spiritus malignus, quare spiritus domini
dicitur. tomo. 4.148. K I
Spiritus mali, ministri dei. Ibidem. I
Spiritus malignus nocendi potestatem non
habet, nisi a deo. Ibidem.
Superbia animae spiritus inflatus affectat
quae dei sunt. tomo. 5.2. B
De spiritu malorum vel daemonum dece-
ptione. tomo. 5.11. I K
Spiritus cogitur Hermes idololatra confite-
ri deos factos esse. tomo. 5.73. B
Spiritus principum superbi sunt spiritus,
& quid sit auferre spiritum principum.
tomo. 8.183. G H
Spiritus maligni, malevolentia pascuntur.
Ibidem. 237. F G. Vide, Daemones,
Spiritus, Litera.
De spiritu & litera. tomo. 3.181. K. Retracta.
tomo. 1.12. M. & 5. D. tomo. 1.26. H I. to. 3.
14. L. tomo. 4.16. D
Litera occidit, spiritus autem viuificat, co-
piose exponitur. to. 3.11. K L. & 182. B. &
236. K. & 238. L. to. 4.33. B. Vide, Litera,
Spiritus, Caro.
Spiritus & carnis pugna. tomo. 1.3. I. & fo.
sequenti. L. M. & 6. M. & 8. C. D. & 11. I
& 32. G H. & 154. M. & sequenti. & 186.
K L. tomo. 2.7. M. & sequenti. tomo. 3.
4. B. C. & 146. C. & 239. I. tomo. 4.136. M
& 283. F. tomo. 6.126. B. tomo. 7.178. G
Spiritus & cupiditatum regna, graphicè de-
scribuntur. to. 1.142. A. & seq. to. 2.102. D
Spiritus carni seruiens, dicitur carnalis, sicut
caro spiritui seruiens in paradiso cele-
sti, dicitur spiritalis. tomo. 5.112. E
Spiritus & carnis pugnae ratio, secundum
Manichaeos. tomo. 6.6. B
Spiritus & carnis spiritale coniugium.
Vide, Coniugium, Vxor.
Spiritalis.
Spiritalis etiam vendit sub peccato. t. 19. H
Spiritalis homo quomodo fiat. to. 1.199. G
Spiritalis domus aedificanda. to. 2.59. A. &
sequentibus. tomo. 8.310. J. & sequentibus.
Spiritalis homines non diuidentur, sed car-
nales. tomo. 5.139. M. & sequentibus.
Sicut in veteri testamento quidam spirita-
les, ita in nouo quidam carnales inueni-
untur. tomo. 7.82. E F
Spiritalis etiam errare possunt. to. 7.97. B
Spiritalis intellectus credentem saluum fa-
cit. tomo. 8.50. F G
Spiritalibus inimici sunt, omnes carnales.
Ibidem. 343. E F
Spiritalis

Spiritalis in malo. to. 9.85. D
Spiritalis, quis. to. 10.59. L
Spiritalis duabus aliis, id est, dilectione dei
& proximi, eleuatur in altum. tomo.
10.153. G
Spiritalis a dei & proximi amore separari
non possunt. Ibidem.
Spiritus.
Spiritus, quid. to. 4.37. D
Splendor.
Splendor patris, Christus. to. 2.66. I. tomo.
6.11. B. & seq.
Splendor sanctorum, quid sit. to. 8.286. B C
De quibus splendor dicitur. to. 10.48. D
Qui est splendor gloriae. Ibidem. D E
Spoliare, spoliolum.
Spolia dicuntur quae victis hostibus detra-
hantur. to. 8.154. A
Spoliare Paganum, & vestire Christianum.
tomo. 10.79. D
Sponsus.
Sponsus Christus, sponsa Ecclesia. to. 2.121.
D. to. 4.130. H. to. 6.19. D. to. 8.20. F &
87. I. to. 9.26. E & seq. copiose. to. 10.21.
L & 89. D
Sponsus & sponsa, Christus. to. 8.35. K &
122. F & fo. 247. H. to. 9.150. G
Sponsa non amabit nisi cum facta fuerit
vxor, quia fieri potest vt alius sponset, &
alius ducat vxorem. to. 8.315. F G
Sponsus & sponsa coniuncti sunt in vtero
virginis. to. 9.124. G
Cognoscens sponsum & sponsam, meritò
venit ad nuptias. to. 9.126. E
Sponsus & sponsa duo videtur, & vnus est.
to. 10.14. 2. H
Spirius.
Spirius Aemilius. to. 5.25. M
Stabilitas.
Nemo tanta est firmitate suffultus, vt de
stabilitate sua debeat esse securus. tomo.
10.158. G
Stadium.
Stadia 25. aut 30. quibus nauigatis Apo-
stolis venit Iesus, quid significent. tomo.
9.47. E
Stare.
Stare, sedere, quid tropicè. to. 2.25. A
Stare dei. to. 4.234. D
Stare, quid. to. 5.189. H I
Stare, in scripturis, assiduitatem designat.
to. 8.3. E & 58. C
Stare perseverantium est. to. 8.336. E & I
Stantem Iesum videre, quid. tomo. 10.19. A
in fine.
Stans Iesus, quid. Ibidem. C
Qui sint stantes. to. 10.298. A B & seq.
Statillinus.
Statillinus, deus. to. 5.36. K
Stator.
Statoris nomen, vnde. to. 5.24. B
Statera.
Statera charitatis. to. 6.181. C D
Statera dominica. to. 7.84. D. & fo. seq. F
Statera in manu diaboli, deceptiones eius.
tomo. 9.143. F & H
Statera dolosa, & mensurae duplices, sunt
velut gladius diaboli timenda. tomo.
10.234. H
Stater.
Stater, ponderis genus est, habens quatuor

IN DIVVM AVGVSTINVM.

drachmas. to. 8.345. G H
Status.
Status hominis qualis ante peccatum fue-
rit. to. 5.122. K & seq.
De statu hominum triplici. to. 5.183. A B
& sequentibus.
Statutum.
Statuta quomodo dicatur mutare deus. to-
mo. 5.118. I
Stella.
Constellationum vis incerta. tomo. 1.29. G
& sequentibus.
Stellae non sunt adorandae. to. 2.117. D
Ex constellationibus quid debeamus con-
ficere. Ibidem. E & seq.
Stella differt a stella in claritate: exponit-
tur. to. 2.140. D in fine & 175. L
Stellae planetarum confictae. to. 4.88. E
Stellarum positiones. to. 5.40. H I
Stellae caeli non omnes videri possunt. to-
mo. 5.139. H I
Stellarum numerum vel syderum quicumque
dixerunt se scripsisse, contemnit Gene-
seos liber. to. 5.194. C D
Stella circumfulget Anchisen. Ibidem. D E
Stellarum nomine, Ecclesiae particulares in-
sinuantur. to. 8.12. E
Non stellarum necessitate, sed pro meritis
suis quisque agit. to. 8.174. E F
Stellae, signa sunt temporum. to. 8.225. L
Stellae tunc cadunt, cum & c. to. 8.227. D E
Deo numerare stellas, non puto esse magnū,
cum & hoc homines conati sint. tomo.
8.369. I
Sunt stellae lumina quaedam in Ecclesia, cō-
solantia noctem nostram. Ibidem.
Stella matutina, prima resurrectionis baptis-
malis est. to. 9.141. L
Stellarum nulla est potestas. tomo. 10.158. E
Stella Magorum.
Stella Magorum. to. 3.170. G. to. 6.47. E F
Orietur stella ex Iacob, & c. tomo. 4.
208. E F
Magna stella de caelo cadens, personas po-
tentium designat. to. 9.144. C
Stella fuit tribus Magis lingua caelorum.
to. 10.136. B
Stella quae Magos perduxit, quare se sub-
straxerit. Ibidem. D
Stella illa trium Magorum nunquam antea
apparuerat, nec post apparuit. Ibidem. H
Christus nouam stellam declaravit natus,
qui antiquū solem obscuravit occisus.
Ibidem.
Stella Magorum, quid erat. Ibidem.
Quare Magis venientibus Hierosolymam,
stella abscondita est. to. 10.136. K
Stella, die qua natus est Christus, tribus
Magis in Oriente apparuit. Ibidem. M
Stella a Christo in caelo demonstrata, Chri-
stum demonstrabat adorandum. Eo-
dem. 137. C
In stella luce, gratia dei, & in tribus Ma-
gis, vocatio gentium designatur. Ibi-
dem. E F
Error asserentium Christum sub certo stel-
larum decreto fuisse natum. Ibidem. M
Christus non sub dominatu illius stellae, sed
potius stellae illius dominus apparuit.
Eodem. 138. A
Stella Magorum non tenebat sydereas vias.
Ibidem.

De stella Magis apparente ante biennium.
to. 10.316. E & G
Deus Magis reuelauit, quod stella indicare
non potuit. Ibidem. F
Quare stella Magorum, biennio ante Chri-
sti natalem apparuerit. to. 10.316. H
Stellio.
Stelliones. to. 5.133. B
Sthenelus.
Sthenelus siue Sthenelus. to. 5.156. F
Stephanus.
Stephanus Graecè, dicitur Latine corona.
tomo. 8.128. B. to. 10.255. H
Stephani martyris reliquia. tomo. 2.95. E
Stephanus. to. 5.174. L
Beati Stephani verba ex Actis Apostolicis
citantur. to. 5.208. A & seq.
Stephano praedicante, clausurunt Iudaei au-
res suas. to. 8.125. A B
Stephanus martyr seniebat in Iudaeis ore,
corde diligebat: ideo non est victa cha-
ritas in eo. to. 8.335. H I. tomo. 10.245. A
B & 255. I K
Stephanus ex suo martyrio centenum fru-
ctum domino reportauit. to. 9.212. D E
Si sanctus Stephanus sic non orasset, Eccle-
sia Paulum non haberet. tomo. 10.
255. F & 256. G
Stephanus, exemplo Christi, orauit pro ini-
micis & persecutoribus, ipsum lapida-
tibus. to. 10.157. F & 194. D & 212. B &
245. A & seq. & 257. I K
Stephanum vocat Augustinus Apostolum.
to. 10.194. D
Stephanus talia in oratione exhibuit, qualia
in mensa domini sui comedit. tomo.
10.255. E
Stephanus primus Christi vestigia secutus.
Ibidem. H & M & seq.
Stephanus praedicando Iudaeis, conciliabat
auditores vt commendaret saluatorem:
Ibidem. L M
Qui Stephanum fuerit imitatus, & pudici-
tiae palmam & martyrij consequetur co-
ronam. to. 10.256. I
Stephanus plus Iudaeorum impietate, quam
suam mortem dolebat. Ibidem. L
Stephanus pulcher erat corde & corpore.
tomo. 10.257. D
Iudaeorum consilium aduersus Stephanum.
Ibidem. E & seq.
Stephanus disputabat in Iudaeos, super cere-
monij ipsorum. Ibidem. E
Stephanus rapitur ad Iudaeorum concilium.
Ibidem. G
Constantia Stephanus, inter Iudaeos. Ibi-
dem. H I
Stephanus plenus spiritu sancto, iam caelo
aperto dei gloriam vidit. to. 10.220. G
Vivebat Stephanus de Christo, sicut sarme-
tum de vite. to. 10.255. C
Stephanus discipulus erat ordine, sed magis
exemplo. to. 10.256. I & K
Mortem quam saluator pro omnibus di-
gnatus est pati, Stephanus primus red-
didit. Ibidem. E
Quod Stephanus praepositus est sceminis,
testimonium meruit sincerissimae casti-
tatis. Ibidem. I
Stephani martyris miracula.
Sancti Stephani miracula. tomo. 5.210. C
& seq. to. 10.257. K
Ad beati

INDEX

Ad beati Stephani memoriam multi mor-
tui reuixerunt. to. 5. 210. D E
Eucharius presbyter Hispanus, memoria
sancti Stephani morbo calculi sanatus
est. to. 10. 257. L
Lucilli Episcopi fistula, reliquiarum sancti
Stephani portatione, sanata est. Ibidem. K
Mulier caeca, oratione sancti Stephani illu-
minata est. Ibidem.
Eucharius presbyter morbo alio vita fun-
ctus, per dicti sancti memoriam, suscita-
tus est. to. 10. 257. L
Martialis infidelis, oratione generi fidelis
ad sanctum Stephanum, in Christum cre-
didit. Ibidem.
In vrbe Calamae duo podagrici, duo clues,
& vnus peregrinus, memoria sancti Ste-
phani sunt sanati. to. 10. 257. M
Puer quidam rora collisus, ad memoriam
sancti Stephani delatus, reuixit. Ibidem.
Filia cuiusdam Bassi, Syri nomine, per vestē
suam, quae memoriam dicti sancti teti-
gerat, sanata est. Eodem. 258. A
Clarissima quaedam femina, nomine Petro-
nia, meritis beati Stephani diuturno lan-
guore liberata est. Ibidem. B
Filius cuiusdam Irenaei defunctus, marty-
ris oleo perunctus, reuixit. Ibidem.
Filius tribunitij Eleusini, post orationem su-
per memoriam martyris, suscitatus est.
Ibidem.
Ex decem fratribus tremantibus membris,
vnus apud Hypponem sanatus est, meritis
diui Stephani. to. 10. 258. C & seq.
Soror ex praedictis decē eo modo quomo-
do frater est sanatus restituta. Ibidem. E F
De sancto Stephano Sermones septem. to-
mo. 10. 255. C
Stercus.
Stercoris utilitas. to. 1. 175. A
Stercoris inuentor. Ibidem.
Stercus, Iudaeos persecutores designat. to-
mo. 5. 146. I K
Stercus, vnde dicitur. to. 5. 161. I
De stercore eleuare pauperem, & collocare
cum principibus, quid sit. tomo. 8. 283. E
& 354. L
Cophinū stercoreis, in Euangelio, id est, sor-
des poenitentiae. to. 10. 13. E
Stercore nihil sordidius, quo si bene vtaris,
nihil fructuosius. Ibidem. E
Stercora, detrimēta, & damna, quae existi-
mauerit Apollolus, vt Christum lucrifi-
casset. to. 10. 73. D
Stercoris locus opportunus, dat fructum,
importunus autem locum facit immundum.
to. 10. 204. E & G
Sterilitas.
Steriles foeminae quomodo conceperint. to-
mo. 3. 144. E
Latere sterilis quae non parit, &c. exponit-
tur. to. 4. 204. B & seq.
Sterilitatis allegoria. to. 6. 45. I
Sternutatio.
Nemo sternutationes sacrilegas obseruet.
tomo. 10. 245. G H
Stigmata.
Stigmata Iesu porto. to. 4. 295. M
Stillicidium.
Stillicidia Ecclesiae, quae sunt. to. 8. 146. D
Stimula.
Stimula, dea. to. 5. 34. F & 35. I

Stimulus.
Stimulus Satanae. to. 7. 166. G
Stipendium.
Stipendium iustitiae, vita aeterna. to. 2. 99. K
Quod stipendium est militantium, hoc est
merces operantium. Ibidem.
Stipendium peccati, mors. to. 3. 43. K
Stoici.
Stoici notati. to. 1. 171. H
Stoicorum, de origine verborum, opinio. to-
mo. 1. 60. M in fine.
Stoici peccata faciunt paria. to. 2. 23. M
tomo. 4. 11. M
Stoicorum secta vsque ad Christum dura-
uit. to. 2. 54. K
Stoici nil nisi corporea cognouerunt. to. 2.
55. D E
Stoicorum & Peripateticorum differentia.
to. 5. 75. E
Stoicorum misericordia. to. 5. 76. B
Stoici. Eodem. 76. A
Stoicorum error, ponentium mala corpo-
ris non esse mala. to. 5. 178. F G
Stoici insignes dialectici. tomo. 7.
46. C & M
Stoicorum & Epicuræorum opiniones cō-
trariae. to. 10. 69. D E
Stola.
Stola data Adae. to. 3. 134. F
Stola prima. tomo. 4. 79. K. tomo. 7. 10. F
tomo. 9. 136. L
Stolae albae, dona spiritus sancti. to. 9. 143.
L M & fo. sequenti. D
Quae sint stolae albae datae martyribus. to-
mo. 10. 25. K L
Stola animae nostrae per quid corrumpatur,
& per quid resarcatur. to. 10. 98. K
Stomachus.
Stomachum Faulus Manichæus legendo
rupit. to. 6. 83. I
Stratum.
Strati nomine aliquid terrenum significa-
tur, in quo anima infirma in hac via re-
quiescit, quod tunc versatur in infirmitate,
cum, &c. to. 8. 80. D
Strenua.
Strenua, dea. to. 5. 35. I
Struthio.
Struthionum offibus superstitioni vtuntur.
tomo. 3. 8. E
Studium.
Studia literarum quibus melius inseratur.
tomo. 2. 175. B
Actiua pars studij sapientiae. to. 5. 58. K L
In studio nostro indigemus diuino magiste-
rio, & adiutorio. to. 5. 182. B C
Studio cognoscendae veritatis nemo pro-
hibetur. to. 5. 183. B C
Omne studiū pij hominis, in hac vita, quod.
tomo. 10. 18. A
De studio sapientiae. to. 10. 185. B C
Stultitia.
Stultorum immensa turba. to. 1. 93. E
Stultitia an cum deo sit. to. 1. 107. F
Stultitia, egestas animi. to. 1. 114. I K
Omnis stultus miser. Ibidem.
Stulti, & sapientis, discernen. to. 1. 142. A B
Inter stultitiam & sapientiam, mediū quid-
dam. to. 1. 5. H & 154. I K
Stultitia quid. Eodem. 156. M
Stultitia dei. to. 2. 94. E

Stultus vt luna mutatur, exponitur. tomo.
2. 116. M in fine.
Stultorum & sapientum scopi. to. 1. 59. G H
Stultē quærere quare deus condiderit mun-
dum. Eodem. 180. I
Stulti qui sibi placent, tanquam de bono à
se sibi parto. to. 2. 127. B
Stulti a finis comparati. to. 4. 301. C
Stultiloquia atque turpiloquia sunt cauē-
da. to. 9. 252. F
Stultum esse, est tenebrosū in corde esse.
tomo. 10. 7. L
Stultum esse, quid. to. 10. 148. F
Stupor.
Stupor. to. 1. 68. A
Stuprum.
Stupra in masculos, &c. to. 5. 141. H I
Virtus animi an stupris cōtaminari possit,
etiam sine voluntatis assensu. to. 5. 6. F G
Stylus.
Stylus variat Augustinus. tomo. 1. 180. G
Stylus Augustini taxat Hieronymus. to-
mo. 2. 12. C
Ex stylo iudicium. to. 2. 38. K
Suadere.
Suadere & sollicitare potest diabolus, per-
suadere vero non. to. 10. 96. G
Suauitas.
Quod suauitas disci nō possit nisi delectet.
to. 8. 298. E in fine.
Mentis suauitas, maior quam ventris. to-
mo. 10. 25. A
Suauitas ad peccatum inducit. to. 10. 76. D
Subdi, subditi.
Subditi seruile non nocet, nisi eorum infir-
mitas propria. to. 5. 32. A
Nisi subdatur voluntas deo, habere iustitiam
non potest. Eodem. 95. D E
Quales esse debeant qui imperant, non est
subditorum discutere. to. 9. 225. A
Consilia subditis data, si bonum habuerint
pastorem, & si malum. to. 10. 38. K L
Subditi consolationem habent, siue praela-
tus ipsorum bonus sit, siue malus. Ibidem.
Subigus.
Subigus, deus. to. 5. 52. L & seq.
subiici, subiectum.
Quae dicantur de subiecto, quae sunt in sub-
iecto. to. 1. 63. M & seq.
Quae de subiecto significetur. Eodem. 64. D
Subiciamur vni, vel alteri, parum interest.
tomo. 1. 70. E F
Substantia.
Omnis substantia bona. to. 1. 160. F & seq.
& fo. seq. A B
Substantia, & accidens. to. 1. 63. K L
Quae sint in substantia, & quae extra. Eo-
dem. 64. G
Substantiae duae Manichæorum. to. 1. 158. M
tomo. 6. 5. E
Substantia nulla per se mala, sed per incon-
gruentiam. to. 1. 174. K & seq.
tomo. 3. 242. A B
Substantia, pro persona. to. 2. 47. L
Substantia à subsistendo dicta. to. 3. 78. B
Substantia quomodo dicatur deus. Ibidem.
Quomodo cōfiteamur vnus substantiae esse
patrem & filium & spiritum sanctum.
to. 8. 158. F G
Quod tanta sit ibi substantiae societas, vt
aequalitatem admittat, pluralitatem nō
admittat.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

admittat. to. 8. 158. H
Succesio.
Haereditaria succesio. to. 3. 205. L
Succinctoria.
Succinctoria primorum parentum, vnde,
tomo. 10. 64. A
Succurrere.
Quibus potissimum sit succurrendum. to-
mo. 3. 4. G
Succurrendum omni laborati & periclitati
de vita siue anima. to. 10. 77. A B
Sucubi.
Sudare, Sudor. to. 5. 131. I
Sudor Christi. to. 3. 236. F
Esse quosdam qui sudant, quum velint. to.
5. 122. E & G
Sufflare.
Sufflare quid sit. to. 5. 106. I
Suffragia.
Suffragia sanctorum valent. to. 5. 202. L &
seq. & fo. seq. K & seq.
Suggestiones.
Suggestio diabolica, miracula petere. to-
mo. 1. 41. L
Suggestio reptantis in paradiso. tomo. 1.
157. C D & fo. 187. A B
Cuius suggestionē diabolus ceciderit. Eo-
dem. 157. D E
Sum, Esse.
Quod summē est. to. 4. 142. B
Ego sum qui sum: exponitur. to. 5. 101. A
Ego sum, proprium soli deo. to. 9. 63. I
Summum.
Summa, id est, conclusio. tomo. 1. 60. E
in fine.
In summo bono & summo malo inuenien-
do, multum laborauerunt philosophi. to-
mo. 5. 176. K L
Summum malum. Ibidem. L
Summum bonum. Ibidem.
Summi boni opiniones diuersae. Ibidem.
Summum bonum non est in hac vita. Ibidem. L
& sequenti.
Summum bonum & summū malum, quid.
tomo. 5. 178. E
Summum bonum, bonum erit beatitudinis
certissimae & aeternae, vel beatitudo pa-
cis huius. Eodem. 185. F
Sunamitis.
Filius Sunamitis non potuit à Giezi susci-
tari. to. 10. 129. A
Super, Superior.
Super & Subter. tomo. 1. 59. L
Rebus superior. to. 3. 238. C
Christus de supernis dicebat se esse, id est,
de patre, qui supra omne est. to. 9. 63. C
Infra nos est caro nostra, supra nos est deus
noster. to. 9. 234. I K
Observatio superiorum ad inferiores. to-
mo. 10. 308. I K
Superbia.
Superbia quid sit. tomo. 1. 185. H. tomo.
5. 119. E F
Superbiae vitium. to. 1. 42. A & seq.
Superbiae vitio nihil est immaius. tomo.
1. 97. K L
Superbia, auertit nos à sapientia. Eodem.
157. A B
Superbia appetit potentiam, quae refertur

ad agendi facilitatem, quam non inuenit
nisi anima perfecta & subdita deo, & ad
eius regnum summa charitate conuer-
sa. to. 1. 166. B
Superbia est, deserto secretario conscien-
tiae, foris videri velle, quod non est. to-
mo. 1. 185. H
Superbia, est mater omnium haereticorum.
Ibidem. I. to. 6. 26. D
Per superbiam non solum fiunt mala, sed
etiam pereunt bona. to. 2. 27. E & 105. K
Superbia destruit omnia bona, & maximē
in recte factis est timenda. to. 2. 54. M
Superbia destruit, quod iustitia aedificat.
tomo. 2. 59. E
Inter apicem superbiae & voraginem desi-
diae, iter nostrum temperare debemus.
tomo. 2. 77. E
Superbia, confortium odit. to. 2. 123. G
Superbia mater inuidiae, nec vnquam est si-
ne tali prole aut comite. to. 2. 124. G. to-
mo. 4. 217. M. to. 6. 178. G H
Superbia, est auersio à bono, &c. tomo. 2.
126. A B
Superbia est dei iustitiae contraria, qua fi-
ditur tanquam de operibus propriis. Ibi-
dem. E F
Superbiae tumor, quandoq; sanatur per mo-
lestias & tribulationes temporales. to-
mo. 2. 129. L & 194. H
Superbia habet quendam appetitum vni-
tatis & omnipotentiae, sed in principatu
rerum temporalium: quae omnia veluti
vmbra transeunt. to. 1. 164. K
Superbia lapsi cum sumus, humilitate ad pa-
triam redeamus oportet cum tribus re-
gibus, qui per aliam viam reuersi sunt in
regionem suam. to. 3. 32. K & 69. H
Superbia est maxima culpa, quare huius pec-
cato datur maxima poena. to. 3. 70. E
Superbia est vitium, cui plus caeteris, lege
diuina resistitur. Ibidem.
Superbiae destructio, est humilitas dei in-
carnati. to. 3. 79. M
Superbia est maximum impedimentum, ne
homo deo adhaereat. to. 3. 95. H
Superbia est amor propriae excellentiae, in-
uidia autem, odium felicitatis alienae, su-
perbia nanque est causa inuidiae. tomo.
3. 150. A
Superbia est caput & origo omnium vitio-
rum. Ibidem. & to. 4. 254. A
to. 5. 101. K & 115. G H. to. 9. 48. F & 132. F
to. 10. 35. C & 173. E & 285. G
Superbia, habet confusionis deformitatem,
non autem confessionis humilitatem. to-
mo. 3. 152. E
Superbiae vitio & ingratitude, multi à di-
uina stabilitate substantiae repulsi sunt.
to. 3. 183. H
Superbia. to. 3. 236. B
Superbia & inuidia. to. 3. 239. I
Superbia vituperatur. to. 4. 255. D
Superbiam reuelationis congruenter signi-
ficare videtur specula Galaad. tomo.
4. 74. E
De superbiam nascuntur haereses, schismata,
detractiones, inuidiae, irae, rixae, dissencio-
nes, contentiones, iactantia, vobositas,
vanitas: & caetera huiusmodi. tomo. 4.
254. A
Superbia, ex angelis fecit demones. Ibidem. B
Superbia non est sine cupiditate. Ibidem. A

Cum superbia non est acceptum deo, quae-
quid homo facit. to. 4. 255. D
Superbus quomodo cognoscatur. Ibidem.
Superbia diuocatur in verbis, gestis, vultu,
& incessu. Ibidem. E
Superbiam carnis nostrae teramus, quia ca-
ro est quae animam perdit, & totam su-
perbiam adfert. to. 4. 259. E & seq.
Superbiam vitare debemus, & amici gra-
tiae humilitatis beneficio praevnire de-
bemus: ob hanc causam populum & vr-
bes filiorum Ammon, gladius David &
ignis consumpsit. to. 4. 261. M
Superbia, humilitatem violat. to. 4. 289. D
Superbia magis dānat in pauperem, quam
in diuite. to. 4. 199. A
Deus permisit à Barbaris virgines violari,
vt superbia deponerent. tomo. 5. 9. C D
Superbia diaboli homo possidebatur, à quo
liberauit humilitas Christi. Eodem.
79. H I
Superbia abstulit à philosophis Christi co-
gnitionem. to. 5. 89. C D
Superbia, peccatum angelorum. Ibidem.
101. K L
Superbia nō est vitium dantis potestatem,
vel etiam ipsius potestatis, sed anima per-
uerse amantis potestatem suam, poten-
tioris contempta iustitia, scilicet dei. to-
mo. 5. 102. F
Superbia decidit & evanescit quodcumque
ingenium. to. 5. 118. C
Superbia praecessit malum opus primorū
parentum, quia perueriam appetierunt
celstitudinem, & sibi nimis placuerunt.
Eodem. 119. E F
Superbia facit esse deorsum, humilitas sur-
sum. Ibidem. F G
In superbia & humilitate, discernitur ciui-
tas dei à ciuitate diaboli. Ibidem. G H
Superbia quae in peccatis manifestis excu-
sationem quærunt, est damnabilior. tomo.
5. 119. K L
De superbiam transgressionis, quae ipsa fuit
transgressio deterior. Ibidem.
Superbia significatur in erectioe turris Ba-
bylonie contra dominum. to. 5. 135. A
Superbia, peruersē imitatur deum. tomo.
5. 181. B C
Superbiae proprietates. Ibidem.
Superbia est mater errorum, sicut Ecclesia
catholica est mater omnium Christiano-
rum. to. 6. 87. I. to. 9. 231. F & seq.
Superbia nos priuat haereditate caelestis,
quod Hirmaelis exhaereditario figurat. to-
mo. 7. 135. H I
Ad superbiam vincendam atque auferendā
caelestis medicus venit humilis. tomo.
7. 151. G
In superbiam extolli propriae voluntatis est
hominum, nō operis dei, neque enim ad
hoc eos compellit aut adiuuat deus. Ibi-
dem. M
Superbia saepe gratia impedit, quae nisi gra-
tia superetur, ad iustitiam nemo conuer-
titur. Ibidem.
Non omne peccatum superbia est. tomo.
7. 160. D
Per superbiam multa peccata committun-
tur, sed neque omnia superbe fiunt, quae
perperam fiunt. Ibidem.
Superbiam aliquando deus non cito sanat,
pro qua tamen sananda, anima cum la-
chrymis

chrymis & magnis gemitibus supplicat. Ibidem.F
 Superbia captiuatoris, redemptoris humilitate destruitur. to.7.174.F
 Superbia in humana miseria peior hostis ca uenda est. to.7.221.I
 Superbia. to.8.3.H & seq.to.10.57.B C & sequentib.&.100.I
 Superbia vitium est maximum, quia caput est omnium vitiorum. to.8.22.B
 Maximum superbiae genus est de bonis de se super alterum extollere. Eodem.4.2. H &.330.F G
 Superbia est radix & pes peccati. tomo. 8.60.A
 Inde solum puniendus est diabolus, quia sola superbia lapsus est, & ideo inuidet sancti, quia comes superbiae inuidencia. Eodem.131.A
 Omnia vitia in malefactis timenda sunt, superbia in bene factis plus metuenda est. Ibidem.B
 Comprehendi in superbia ex maledicto & mendacio quid sit. to.8.130.M & sequē.
 Superbia est velle similis esse deo. Eodem. 168.I K
 Superbia vana granditate tumens non sinit hominē ambulare per arctam viā Christi. to.8.282.I K
 Sicut superbia praesumit, ita humilitas confitetur. Eodem.313.K
 Superbia, malorum, quae a creaturis patimur, est causa. to.9.3.I
 Diabolus vincit, quemcūque superbum facit. to.9.134.L M
 Aegyptiorum superbia, muscis & ranis humilibus domita est. Eodem.136.K
 Superbia fuit causa diuersitatis linguarum, humilitas autem unitatis. to.9.12.H
 Superbia est mater inuidiae. to.9.198.B C
 Superbia exultationem non habet, cetera peccata habent. Eodem.205.M & sequentibus.
 Superbiae ad cetera peccata comparatio. Ibidem.206.A B
 Qui superbiam habet, omnium malorum habet principium. to.9.206.B
 Superbia nascitur, quando quis fratres non dignatur visitare. Ibidem.C
 Superbiae & humilitatis conflictus. tomo. 9.224.H I
 Vna mater superbia, omnes haereticis, licet diuersas, genuit. to.9.231.I K
 Quod per primorum parentum superbia amissum erat, per Mariae humilitatem recuperatum est. to.9.261.B C
 Superbiae conditiones. to.9.136.M & seq. to.10.293.F
 Superbia cauenda. to.10.7.B
 Superbia cecidit homo, humilitate reducit in statum pristinum. tomo.10.29.I &.96.E F
 Superbia & inuidia diabolus mittunt in ignem aeternum. to.10.45.H
 Superbiae detestatio. to.10.45.H &.51.K & sequentibus.
 Superbia prior est in vitis. to.10.45.I
 Superbia ne prior an inuidia. Ibidem.
 Superbia, amor excellentiae. Ibidem.
 Superbia & humilitas, vtraque quid efficiat. Ibidem. M & seq. copiose.
 Superbia angeli ceciderunt. Eodem.46.A
 Superbia fecit nos recedere a vita. Ibidem.

dem. E F
 Superbia, diuinarum vermis. to.10.97.A
 Superbia impedit animae reditum. tomo. 10.10.B
 Superbiae tumor, & contra ipsum remediū. Ibidem. D & seq.
 Superbia non potest abscondi ab oculis dei. to.10.120.H
 Per superbiam primus homo deiectus est. tomo.10.126.C
 Superbia non est magnitudo sed tumor. to. 10.10.134.F
 Superbia Aegyptiorum decem plagis affligitur. to.10.175.I & seq.
 Superbiae morbus cauendus est in diuitiis. tomo.10.183.M
 Nihil profuit superbia diuiti. tomo.10. 213.C
 Superbia ex angelis daemones fecit. tomo. 10.283.M
 De superbia & humilitate, Ser. Ibidem.
 Superbia de paradiso Adam expulit. Eodem.284.A
 Exempla multa superbiae. Ibidem. A B
 Effectus superbiae. Ibidem. B
 Quid superbia vita. to.10.293.F
Superbus.
 A superbis deus non inuenitur, propinquat enim obrutis corde. to.1.23.F G
 Superbus miser, indignus est misericordia. Eodem.173.A B
 Superbus non desiderat habere cōsortem. to.2.46.K in fine.
 Superbi quare displicent deo. to.2.59.K
 Superbos arguit Augustinus. to.2.82.H
 Superbus solus cupit eminare. tomo.2. 123.G
 Superbi in vnicornibus intelliguntur. to. 10.2.123.G. Vide, Vnicornis.
 Superbi huius mundi Christianis aduersantur. Ibidem.
 Superborum hominum viuentium secundū spiritū terrenum, & de sua vanitate presumptum, quodammodo auferitur spiritus proprius. to.3.145.K
 Superbi ex mutatione nominis sancti Pauli, exemplum humilitatis sumere debent. tomo.3.182.K
 Superbi & immundi per porcos in scriptura itelliguntur, in quos daemonia ire permisa sunt. to.4.78.E
 Superbus cupit se semper laudari ab hominibus, & bonis, quibus alienus est, praedicari se vult: non patitur se cuique esse subiectum, sed semper inter suos pares primatum cupit tenere, & in maiorem gradum ascendere: & quod meritis obtinere non potest, adulando & detrahendo praelatis, vult inuadere. tomo.4. 255.E
 Superbus deo odibilis & diabolo simul est, & quomodo naui comparetur. Ibidem.
 Superbi regna terrarum, sicut humiles regna caelestia desiderant. to.4.263.F
 Superbi. to.5.2.B C
 Superbus Cato subiti dedignans imperatori, occidit seipsum. tomo.5.8.A & sequenti. & E
 Quod superbiunt quidam damnabilis seu culpabilis, quia sciunt animi affectiones moderari, & huiusmodi. Eodem fo. 101.L M
 Superbi dicuntur sibi placētes. to.5.109.F G

Audeo dicere superbis esse vitale cadere in aliquod peccatum apertū, manifestū, vnde sibi displiceant, qui iam sibi placēdo ceciderat: Et exemplificat de Petro. Ibidem. H & seq.
 Superbis philosophis quare Christus vltue rit. Eodem.89.I & seq. &.160.G
 Superbi rete ruperunt, de quo habetur in Euangelio. to.7.2.B
 Superbi sunt quibus parū est quia mala faciunt, sed & peccata sua defendunt. to. 10.8.228.C
 Superbus quis sit. Eodem.219.B
 Sic odit deus superbos, vt ei magis placeat humilitas in malefactis, quam superbia in benefactis. Ibidem. C D
 Superbus eo ipso quo se altum putat, cadit. Ibidem. F
 Omnis superbus fictus & mendax. tomo.8. 314.C D &.351.B
 Omnis superbus se attendit, & magnus sibi videtur qui sibi placet. Eodem.315.B
 Superbi quare abundant. to.8.316.A B
 Superbi superiores se putant omnibus hominibus, cum sint per iniquitatem inferiores omnibus. Eodem.318.H
 Superbis non sufficit, quod eos qui sancti sunt, non diligunt & imitantur: verum etiam vbiunque possunt, persequuntur. to.9. in Apocalypsi. Homi.12. in prin.
 Qui superbit, in iudicium diaboli incidit. tomo.9.205.M & seq.
 Contra arrogantes & superbos. tomo. 10.21.F G
 Superborum mors. to.10.23.M
 Superbi humiliabuntur. to.10.42.E F
 Superbus non potest esse non inuidus. to. 10.45.H
 Superbis continentibus expedit cadere. to. 10.10.46.A
 Superbi pereunt de via iusta. to.10.174.M
 Superbus sic se erigit contra deum, sicut fimus contra caelum. to.10.183.G
 Superbus raro vel nunquam obediens est. tomo.10.307.D
Supererogare.
 Supererogare aegrotis, quid mysticē. tomo. 6.183.C
Superstitio.
 Superstitiosa phantasmata nostra. tomo.1. 163.E F
 Superstitio, daemone honor. tomo.1. 166.H
 De superstitiosis. to.1.158.A B
 Superstitiosa obseruationes taxatae. to. 1. 63.H & seq.
 Superstitiosa timiditas in ceremoniis. to. 10.2.115.I
 Superstitiones gentilium. to.3.8.D E
 Superstitio mathematica. Ibidem. F
 Superstitio, meretricis nomine dicta. tomo. 4.80.C
 Superstitio quid sit. tomo.5.39.C D & sequentibus.
 Superstitiones antiquorum ablatae sunt per Christi humilitatem, per Apostolorum praedicationem, & martyrum fidem. Ibidem.
 Diluuium multarum superstitionum. to. 5.137.H I
 Superstitiones, inimicitiae, & huiusmodi, etiam in

etiam in amicorum honestis amoribus plerunque contingunt. to.5.179.E F
 Quae sint superstitiones. tomo.9.249.K L & seq. &.250.B C & seq.
 Superstitio vana, fidei est impossibilis. to.10.153.A
Supplantari.
 Supplantatur maior frater a minore, & quid representet. to.10.34.L
Supportare.
 Supportantes inuicem in dilectione, exponitur. to.8.243.K
Supplicia.
 Supplicium nominatur poena peccati. to.1. 3.I. &.155.A
 Supplicia peccatorum suorum animas laere. Eodem.156.C
 Supplicia nocentum moderanda. tomo.2. episto.202.
 Supplicio quare nos terreat dominus. Eodem.3.D
Surdi.
 Surdi qui. to.1.134.E. to.4.76.A
 Surdus & surdaster differunt. to.2.57.I
 Duplices surdi. to.10.17.K L &.18.F & seq.
 De surdo & muto: Sermo. Eodem.339.L
Surgere.
 Surgunt in docti, & caelum rapiunt. to.1.33.E.
 Surgere non potuit homo, qui sponte ceciderat. to.1.3.H. &.149.K L. to.3.37.F. to.4.133.L
 Surgere ante lucem quid sit. to.8.322.L M
 Surgite postquam sederitis, quid sit. Ibidem. M & sequentibus.
 Surrectio exaltationem significat. Ibidem.
Sus.
 Sus coenum mauult quam vnguentum preciosum. to.1.18.H
Sufanna.
 Sufanna tentata. to.4.273.M
 Clamor Sufanna. to.10.70.A
 De Sufanna, Sermo. Eodem.187.C
 Sufanna castitas in iudicem Dathanem perone ruit. Ibidem. D E
 Sufanna inimicos suos tacuit, & vicit. Ibi. D
 Constantia Sufanna. to.10.246.D E
 Infirmus Sufanna: sexus contra viros exurgit fortior. Ibidem. E
 Sufanna quae mori voluit, cum gloria castitatis euasit. Ibidem.
Suscipere.
 Nō sic te suscipit deus, quomodo infantem, aut aegrum suscipit mater vel medicus. to.8.93.A
Suscitare.
 Christus se suscitauit. to.8.208.A
Suspicio.
 Suspiciosi. to.4.261.M
 Suspitiones, inimicitiae, & huiusmodi, in amicorum honestis amoribus plerunque contingunt. to.5.179.E
 Quod in seipso agit, hoc de aliis quisque suscipitur. to.8.295.G
 Ideo datus suspicionibus locus, quia, &c. Ibidem.
 Hoc procliuus suspicatur homo in altero, quod sentit in seipso. Ibidem. I
 Contra suspicionis malum quod remedium. Ibidem. I K
Sustinere.
 Non sustinet nisi qui nondum accepit quod

promissum est. to.8.328.K L
 Qui sustinentiam perdidit, effeminatus est, & perdidit vigorem. Eodem.31.H I
 Sustinendo dominū, habebis eum. Ibidem.
 Sustine dominum, viriliter age, & sustine: quomodo intelligatur. to.8.33.I
 De eo quod Propheta dicit in Psalmo, Sustine dominum, viriliter age, & confortetur cor tuum: Homilia. tomo.10.95.I. & sequent.
 Sustine dominum, quid. Ibidem.
Sichem.
 Sichem. to.5.138.M. & .seq.
Sycomorū.
 Sycomorus quid interpretetur. to.10.63.L M & sequent.
 Sycomorū in Iudaea multitudo. Ibidem.
Sydera.
 Obseruatio syderum. to.3.8.H
 Syderum magnitudo, & an aequaliter fulgeant. Eodem.119.F & seq.
 Et de fatiis syderum. Ibidem. H & seq.
 Sydera an rectores habeant. Eodem.119.L
 Syderum fata Priscillianistae admittunt. to. 10.6.7.B C
 Syderum afflatus ad quid valeant. to.5.5.A & sequent.
 Syderum positioni nihil est attribuendum, siue fato, quod homini accidat boni vel mali. to.5.40.G & seq.
 Syderibus vnde nomina imposita legatur. to.8.226.L M
 Non ideo sunt colenda, quia inde aliqua similitudo ducta est ad significationē sanctorum. Eodem.227.B C
 Quid significet quod quarta die formata leguntur. Ibidem. A B
 Sicut sydera peragunt sidera sua in caelo, nec mouetur iniuriis & criminationibus hominum, sic & sanctificare debent. Ibidem. C D. &.229.F. Vide, Astra.
Sylla.
 Sylla mors, & quomodo praeracundia vomens sanguinem moritur. to.5.18.E
 Sylla consulatus contra Mythridatem vadit, Marius occidit, & crudeliter in vrbe imperat. Ibidem. G
 Sylla fingit deos sibi loqui. to.5.19.B
 Sylla tyrannides & victoria contra Archelaum, & Mithridatem regem Ponti. Ibidem, & seq.
 Sylla praedicatur a daemonibus victoria de inimicis, vel de sua correptione curantibus, & de similitudine coronae quam vidit in sacrificio. Ibidem.
 Sylla infidelitas, & quomodo occidit legiones & Praenestinos. to.5.29.D E
 Qualis fuerit Syllana victoria vindex Mariana crudelitatis. Ibidem. & seq.
 Sylla, Ciunna, & Marij crudelitas: tomo.5. 48.K L
Syllabe.
 Syllabarū quantitas quomodo inuenta. to. 10.1.45.A B. &.110.H
 De ratione syllabarum, ac pedibus metricis, plura in libris de Musica. to.1.70.K. & sequent.
Syllogismus.
 Syllogismus captiosus & sophisticus. tomo. 3.9.K
 Et alia de ratione syllogistica. Ibidem. & sequent.

Syllogismo Diogenes captus est. to.3.9.K
 Syloa. Ibidem.
 Syloa, missus: & signat Christū. to.10.116.F & sequent.
Sylua.
 Sylua Numitoris filia. to.5.22.A
 Sylua vestalis sacerdos. Ibidem. B
Syluij.
 Syluij Latinorum reges. to.5.163.M
Symbolum.
 In symbolum, quod vocant Apostolorum, expositio. to.3.32.C. & seq. to.10.190.D. &.191.A. &.194.D
 Symbolum fidei, pro nouellis Christianis congeftum. to.3.32.C. & seq.
 Symbolum & oratio dominica. Eodem.35.C
 Symbolum & lac paruulorum & cibus fortium. to.3.44.C D
 De symbolo ad catechumenos libri quatuor. to.9.238.H. & seq.
 Memoria debet esse codex symboli fidei. Ibidem. H
 Symbolum Apostolorum quid contineat. tomo.10.115.C
 Symbolum Apostolorum & orationem dominicam reddebant catechumeni sabbatis in Ecclesia. Eodem.115.C D. &.116.D E
 Symbolum Graecē, Latine collatio dicitur. to.10.187.M. &.187.F G
 De traditione symboli, Sermo. to.10.185.M
 Ordo Symboli per singulos Apostolos editi. Ibidem. M. & seq.
 Virtus doctrinae symboli. to.10.194.D
 Symbolū in cordibus scribēdū est. Ibidem. K
 Symbolum est regula fidei. to.10.196.A
 Quare Apostoli symbolum condiderunt. Eodem.215.E
 Quicquid continetur in vtroque testamento, continetur sub compendio in symbolo. Ibidem. F
 Symbolum Apostolorum. Ibidem. E F
 Quisq; tenetur, cum ad annos peruenerit intelligibiles, scire symbolū fidei. Ibidem. F
 De symbolo ac deitate & omnipotentia patris, Sermo. to.10.223.C
 De symbolo & articulis spiritus sancti, Sermo. Eodem.224.B
Symmachus.
 Symmachus interpres. to.3.22.F. &.30.M
Symphasma.
 Symphasma quid sit. to.8.5.L
Synagoga.
 Synagoga ex congregatione appellata est. to.4.279.G. to.8.186.F G
 Synagoga & Ecclesiae altercatio. to.6.18.B & sequent.
 Synagoga mater Christi. to.8.89.B
 Synagoga nupus, Ecclesia. Ibidem.
 Audito nomine synagoga, noli cōtinuō detestari quasi interfectorem domini. to. 10.8.172.I
 Synagoga generali nomine omnis congregatio appellatur. Eodem.175.E. &.191.I
 Synagoga proprie Iudaeorum, Ecclesia vero Christianorum. to.8.186.F G
 Quamuis & Ecclesia dicta sit, nostram tamen Apostoli nunquam synagoga dixerunt. Eodem.197.M. & fo. seq. J K
 Extra synagoga facere Apostolos, quid sit. to.9.101.F G. & seq.
 Rapit Ecclesia synagoga regnum. tomo.10. 265.H
 Synagoga

INDEX

Synagoga quomodo separata à deo. to. 10. 165. F
 Synagoga infidelitas. Ibidem, F G
 Synecdoche. Ibidem, F G
 Synecdoche. to. 3. 15. B. & 25. G & K. & 26. M. & sequent. & 29. I. & 31. B. & 37. M. & 66. F. & 129. K. to. 4. 25. K. & 104. A
 Synecdoche quando fiat, regula. to. 3. 27. A
 Syracusa. Ibidem, F G
 Vrbis Syracusana eueritur. to. 5. 3. G
 Syracusana ciuitas. to. 5. 24. F
 Syria. Ibidem, F G
 Syri marit. to. 6. 187. L
 Syria interpretatur sublimis. to. 8. 132. D
 Sysara. Ibidem, F G
 Sysara interpretatur gaudij exclusio. to. 8. 199. D
Tabernaculum.
 Abernaculū testimonij propriē. to. 4. 38. H. to. 5. 14. 4. D E
 Tabernaculi topographia. to. 4. 41. D. & seq.
 Tabernaculo templum succellit. to. 4. 71. A
 In sole positū tabernaculum suum, &c. exponitur. to. 4. 204. D
 Tabernaculum filij dei. Ibidem.
 Tabernaculum & alia quomodo figurabat illa quae sunt adimpleta per Christum. to. 5. 62. M
 Tabernaculum. Eodem. 86. DE
 Recipi in tabernacula aeterna. to. 5. 206. DE
 Tabernaculum dei, Ecclesiam figurabat. to. 6. 52. E F
 Tabernaculum testimonij cur appellatum. Ibidem.
 Tabernaculum est proprie res belli, quantum pro habitatione sempiterna accipitur. to. 8. 18. D
 Quod significet dispensationem incarnationis Christi. Eodem. 20. F. & 21. G. & 22. B
 Tabernaculum peregrinantium est quodammodo militarium, & aduersus hostes pugnantium: & quid significet. to. 8. 29. I. & 32. D. & 40. B. & 82. I. & 332. M
 Tabernaculi absconditum, quid sit. Eodem. 30. DE
 Tabernaculum dei, est Ecclesia eius in terra. to. 8. 82. I K
 Tabernaculum dei homines sunt fideles, & quid in illo mirabile. Ibidem.
 Cum audis tabernaculū, bellum intellige. to. 8. 84. G H
 Tabernaculum & domus differunt. Ibidem.
 Tabernaculū dei in caelo sunt sancti in Ecclesia. to. 9. 146. E
 Tabernaculum dei est anima fidelis, quod tunc sanctificatur, &c. to. 8. 92. I
 Heretici diuidentes se à tabernaculis dei, sibi tabernacula posuerunt. Eodem. 371. E F
 Tabernaculum Christi dignum est esse vbi Christus est. to. 9. 196. L
 Magnum mysterium figuratum in fabricatione tabernaculi. to. 10. 15. G
 Recipiendi in aeterna tabernacula, qui sanctorum indigentia seruunt. Eodem. 29. L
 Aeterna tabernacula qui habebunt. Ibidem.
Tabulae.
 In tabulis quae decem verba data sunt. to. 4. 163. DE
 Tabulae legis fractae quid figent. to. 4. 167. G

Tabula Syllana. to. 5. 29. E F
 Tabula cuiusdam pictura notabilis. to. 5. 47. D. & seq.
 Tabulae lapideae quid figent. to. 6. 65. K L
 Tabulae cordis. to. 10. 29. M. & seq.
 Tacere. Ibidem, F G
 Iussi tacere. to. 4. 121. I
 Taciturnitatis simulachrum ponitur. to. 5. 39. G H
 Deus modo tacet à iudicio, non à doctrina. to. 8. 55. C
 Deus modo tacet à praecepto, non à supplicio. Eodem. 179. I. M
 Non tacet vindicta qui tacet verbo. to. 8. 105. D E. & 228. G H
 Christus tacuit in passione, non taciturus in iudicio. Eodem. 70. G H. & 197. L
 Christus nunc tacet iudicio, non autē praecepto. to. 9. 7. K L
 Tacet deus & non tacet, quomodo. to. 8. 102. H. & 228. F. & seq.
 Deus videtur parcere dum tacet, sed non semper tacebit. to. 9. 198. M
 Tacens confirmat. to. 10. 31. E
 Tacere dei, quid. Eodem. 90. M
 Sacerdotes in Ecclesia non taceant. to. 10. 181. A
 Quare Christus cum accusaretur coram Pilato, tacebat. Eodem. 187. D
Taciani.
 Taciani qui & Encratitae, nuptias damnant, carnes abominantur. to. 6. 4. H
 Tacianos & Encratitas Epiphanius discernit. Ibidem.
Tacius.
 Tacius à Romulo recipitur cōsors regni, & quomodo occiditur. to. 5. 24. B
Tagasta.
 Tagaste oppidum, patria Augustini. to. 1. 183. D. & 22. D. in principio. & in Possid.
Talenta.
 Talentorum parabola exponitur. to. 1. 166. E F
 Talentum pro munere diuino. to. 4. 149. M
 Talenta, peccata. to. 10. 15. C
 Decem milia talentorum, quid significant. Ibidem, F
Talio.
 Talionis poena. to. 5. 201. G
Tangere.
 Tangere Christum, est in ipsum credere. to. 2. 60. L. & 64. B. t. 9. 120. C. & 128. D
 Tangere & premere dominum, quid. to. 10. 4. D
 Mulier Christum tangebatur, turba premebat. Eodem. 28. E
 Noli me tangere, nondum enim ascendi ad patrem, &c. exponitur. to. 4. 208. C D. to. 10. 50. G. & seq.
 Tangi à Magdalena quomodo Christus nolebat, qui tactu suae simbriae, aliam sanauerat. to. 9. 49. D
 Quare Magdalena sic dixerit. to. 10. 205. B C. & 206. B C
 Et quid significet. to. 9. 120. A. & seq.
 Maria Christum tangere volens, Ecclesiam figurabat. to. 10. 50. G
 Tactus foecinarum, inuentum est libidinis: probatur exemplo. to. 2. 186. C. & sequent.
 Tangere immundum. to. 10. 19. M. & seq.
Tanquam.
 Tanquam non negat, sed ostendit proprietatem. to. 8. 320. I K

Tantalus.
 Tantalus rex. to. 5. 159. G
Tardare.
 Tardare quomodo deo dicatur. to. 8. 164. D
 Tardiora sunt omnia frigidiora. to. 8. 375. D
Tarentum.
 Tarentum oppugnatur à Fabio. to. 5. 3. G H
 Tarentinorum dii irati. Ibidem, D E
 Tarentini cum Romanis pugnant. to. 5. 25. K. & seq. & 26. B C. & seq.
 Tarentina vrbs eueritur. Eodem. 3. G. & seq.
 Tarentini, naues Romanorum capiunt. to. 5. 26. H
Tarquinij.
 Tarquinius Collatinus vrbe pellicur propter necem. to. 5. 16. A B. & 25. F. G. & seq.
 Lucius Tarquinius Collatinus, Lucretia maritus. to. 5. 16. A B
 Tarquinius regis filius. to. 5. 7. A
 Tarquinius Lucretiam oppressit. Ibidem.
 Tarquinius superbus propter filium expellitur. to. 5. 16. A. & 25. B
 Tarquinius cum patre exulat. Eodem. 7. B
 Tarquinius nouacula cotem secuit. to. 5. 85. K. & fo. sequent. A
 Tarquinius Priscus. Eodem. 169. B
Taruntius.
 Taruntius sine Tarutius. to. 5. 51. M
Tau.
 T. litera in Graecis numerorū notis trecentos significat, in quo numero crucis signū est. to. 4. 71. C. in fine. to. 8. 156. C D
Taurus.
 Tauri, principes plebis. to. 2. 123. A
 Taurus Aegypti procuratus fuit per demones. to. 5. 155. K L
 Taurus in sacrificijs Christum praefigurabat. to. 6. 73. M. & seq.
 Taurorum nomine haeretici & superbi significantur. to. 8. 117. I K. & 156. K L
Tegere.
 Tegere sit lanis ouium se tegere. to. 9. 230. E. & sequent.
 Tegumentum quotidianum quare non petimus. to. 10. 115. F G
Telete.
 Telete. to. 5. 87. H
Telexion.
 Telexion quintus rex Sicyoniorum. to. 5. 154. G
Tellus, Tellumo.
 Tellus dea. Eodem. 55. C
 Tellumo deus. to. 5. 60. M. & seq.
 Telluris mysteria. Eodem. 61. DE
Temeritas.
 Temeritas afferendi vitanda. to. 3. 108. M. & 116. G
 Non temerè asseuerandum. to. 3. 118. G
Temetum.
 Temetum quid. to. 3. 84. D
Temperantia.
 Temperantia quid sit. to. 1. 142. I K
 Temperantiae officium. to. 1. 170. D E. & seq.
 Temperantia probat ex sacris literis. Ibidem
 Temperantia qualis esse debeat. to. 2. 24. A
 Temperantia contrariatur parsimonia. Ibidem.
 Temperantiae partes. to. 4. 125. I
 Temperantia

Temperantia carnales libidines frenantur. to. 5. 102. F
 Temperantia. Eodem. 178. I
 Intemperantia venialis. to. 7. 176. H
 Temperantia dicitur, qua libidines refrenamus. to. 8. 201. K
Tempestas, Tempestium.
 Tempestas aquae quosdam demergit secundum carnem, quosdam secundum spiritum. to. 8. 158. K. & 160. C
 Tempestas, in circumitu iudicantis, qualis erit. Eodem. 102. L M
 Tempestium & intempestium quid dici soleat. to. 8. 306. A B
Templum.
 Templum dei, homo interior. to. 1. 122. L M
 to. 3. 240. G
 Templum vnum omnes, & singuli singula dei templa sumus. to. 2. 57. I. to. 4. 272. I
 Templū dei, abusu locus dei. to. 4. 124. H
 Templum aedificatum est annis quadraginta sex. Eodem. 128. M
 Tempia Christianorum venerati sunt pagani victores. to. 5. 3. E. & seq.
 Templum Iunonis sibi elegerat auaritia & superbia leuium Graecorum, & Christi Basilicas misericordia & humilitas immannium Barbarorum. Ibidem, C D
 Romani nullas coeperunt ciuitates, vt in templis earum parcerent victis. Ibidem, F G & sequent.
 Templum dei sumus nos Christiani. to. 5. 81. I. to. 10. 16. M. & 158. C
 Templum in Hierusalem reedificatur. to. 5. 166. F G
 Templum Salomonis gloriosius fuit tempore suo, q̄ post fuerit: sed domus dei gloriosior est significata per illud. t. 5. 173. M
 In templo deus, cum in loco non sit. to. 6. 40. DE
 Tempia spiritus sancti, fideles. Eodem. 145. AB. & 146. C. & 149. G. & 155. I. & 162. K & sequent.
 Tempia materialia diuis erigere num liceat. to. 6. 149. G
 Templum sanctum est deo, mens pura: & altare optimum, cor mundum. to. 7. 164. F
 Templum dei violat, qui vnitatem violat. to. 8. 16. L
 Templū regis ipsa est Ecclesia, constructum vni ex lapidibus. Eodem. 91. D
 De reedificatione templi post septuaginta annos, & de eius significatione. to. 8. 143. I M
 Quod iterum deiectum sit post mortem Christi, quia fabricatum erat in imagine futuri corporis domini. Ibidem, M
 Templum dei sanctum, mirabile est, non in structura, sed in iustitia. to. 8. 145. E F
 Quare Iudaei accusabant Christum de blasphemia, dicentes eum dixisse, Solum templum hoc, & non soluite, sicut Christus dixerat. Eodem. 147. M. & seq.
 Templum dei polluit, quid sit. to. 8. 192. A B
 Templum dei est anima quieta & iusta. Eodem. 225. H I
 Templum dei quale sit, & ex quibus lapidibus aedificetur. to. 8. 344. C D
 Quid significet, De templo Christus eiecit vendentes & ementes. Eodem. 329. I
 Templū Salomonis vmbra erat, in qua de-

IN DIVVM AVGVSTINVM.

monstrabatur quod venturum erat, & ideo illud iam cecidit. Ibidem, L
 Templum dei non tantum singuli, sed & omnes simul sunt. to. 8. 332. F
 Templum quod destruxerunt Iudaei à Christo excitatum, Christus est. to. 9. 21. E
 Deus vult vnum templum sibi aedificari in terra, vbi rogaretur, vbi moraretur. to. 9. 240. A
 Templum Christi in suo capite dedicatū, & quando. to. 10. 56. I
 Templum domini quomodo aedificetur. to. 10. 69. L
 De verbis sancti Lucae in Actis apostolorū, Petrus & Ioannes ascendebant in templum, sermo. to. 10. 83. M. & seq.
 Quoties aliquod peccatum committimus, templum dei destruis. Eodem. 231. C
 Tempia cordis & corporis fidelium sunt deo magis preciosa, quam templa lapidea. to. 10. 253. M
 Quomodo conuersari debemus, vt coaedificemur in templum sanctum domino. Eodem. 324. H I
Tempus.
 Tempus quid sit. to. 1. 45. B. & seq.
 Tempus hoc, nihil est aliud, quam velocissimus cursus ad mortem. to. 5. 109. H. & sequent.
Temporis creatio, & initium.
 Tempus à creatura cepit. t. 3. 128. K. & 239. E
 Mundus non est factus in tempore, sed cum tempore. to. 5. 99. C D
 Tempus fuit ante motū caeli in aliquo mutabili motu. Eodem. 104. E
 Omni tempore fuerunt angeli. Ibidem, E F
 Quae tempora vel secula fuerint ante genus humanum, dicit se ignorare. Ibidem, K L
 Ante tempora dicit Apostolus fuisse nobis promissam vitam. Ibidem, & seq.
 Tempora creatura dei sunt. to. 8. 224. K
Temporis mutabilitas, & breuitas.
 Tempus & motus. to. 3. 128. K. & 140. L M
 Tempus quantum cūque prolixum, momentorum minutatim detractioe consumitur. to. 5. 103. F G
 Tempus non est sine mutatione aliqua. to. 5. 93. B. & 104. C. & sequent.
 Tempus aeternitati non potest esse coaeternum. to. 5. 104. C
 Tempus mutabilitate transcurrit. Ibidem.
 Tempus enim breue est, &c. exponitur. to. 7. 176. G
 Temporis breuitas. to. 10. 82. M. & seq.
Temporis dimensio, & differentia.
 Mensura temporis, in quo. to. 1. 44. D E
 Quale tempus metiri liceat, & quale non. Ibidem, H & M
 De mensura temporis. to. 1. 45. H. & seq.
 Tempora metimur animo. Ibidem, L
 Temporis differentiae tres. to. 1. 47. C D. & to. 2. 121. G
 Non est vestrum nosse tempora vel momenta, exponitur. to. 2. 71. K. & 72. C & M
 Differentiae temporum quomodo nominantur. to. 1. 44. L
 Discrimina temporum. to. 3. 119. A
 Temporū differentia diuinis operibus attribuitur. to. 9. 106. B C
 Tempus triplex ante legem, sub lege, & sub gratia. to. 8. 260. K. to. 10. 27. H

Tempus praesens, praeteritum, & futurum.
 Tempus praesens an possit esse longum. to. 10. 1. 44. D E
 Tempus praesens omne, apud deum. to. 4. 124. G
 Tempus praesens non inuenitur. to. 5. 109. L
 Omne tempus, in hoc tempore ideo venit, vt non sit: quia, &c. to. 8. 250. G H
 Comparatio praesentis temporis ad praeteritum. to. 9. 215. H I
 Tempus praeteritum & futurum, vbi sunt. to. 10. 1. 44. H
 Quomodo praeterita & futura tempora praesentia sunt. Ibidem, I
 Quomodo praesentia futura. Ibidem, L
 Tempora futura, iam sunt facta in dispositione diuina. to. 5. 84. L
Tempora.
 Tempora certa. to. 1. 44. B C. & 180. I K
 Temporaliter cognoscit deus, aliter homo. to. 1. 45. B C
 Omnia suis temporibus agi. to. 2. 45. D
 Tempora vtiliter nesciuntur. to. 2. 73. D
 Tempora superstitiose obseruanda. to. 2. 117. D E. to. 3. 41. I. to. 4. 292. E. & sequent. to. 6. 43. F G
 Temporum & numerorum ratio in scripturis. to. 3. 15. C
 Tempora. Eodem. 241. G
 Temporum observatio obseruanda in scripturis. to. 4. 269. L
 Tempus regum Romanorum. to. 5. 24. L. & sequent.
 Per temporum quosdam articulos, saequam atatum hominis, proficit recta eruditio populi dei, vt à visibilibus ad inuisibilia surgeret. to. 5. 85. C D
 De temporum diuersa computatione, secundum diuersas scripturas. to. 5. 102. L. & sequent.
 Tempora quantum cūque longissimo termino clausa, aeternitati comparata, non tam exigua aestimanda sunt, quam nulla. to. 5. 103. F. & seq.
 In temporibus posuerunt philosophi circumscriptum, post quem dicebat eadem reuertī. Ibidem, I
 Tempus, & tempora, & dimidium temporis, Danielis. 12. quid significet. to. 5. 193. L
 Tempore quodam venturi sumus ad non tempus. to. 8. 279. K
In tempore, cum tempore.
 In tempore fieri, & cum tempore, differunt. to. 5. 93. C. & seq.
 In tempore sit aliquid noui, quod non habet finem temporis. to. 5. 103. K
Tempora prospera & aduersa.
 Quod pudendis prosperitatibus affluere vellent, qui de Christianis temporibus conueruntur. to. 5. 9. H. & seq.
 Contra eos qui dicunt saeculiora fuisse tempora priora, quam cum venit Christus. to. 8. 342. C D
 De sauis & asperis temporibus conquerentes, carnales. to. 10. 94. C D. & seq.
 Saeva tempora non contristant spirituales & bonos. Ibidem.
Tempus misericordiae & iudicij.
 Nunc tempus misericordiae. to. 4. 258. A
 Duo tempora modo distinguuntur, misericordiae (scilicet & iudicij). to. 8. 244. L M
 Tempus est, vocem pastoris, audiēdi, quando pastor

INDEX

do pastor nondum sumpfit tempus iudici caudi. to.9.234.K
 Tempus iudicij & misericordiae. to.10.23.G & 78.G & 106.I
 Tempus siue vita duplex, laboris, & praenij. to.10.78.A
 Prius est tempus laboris, posterius quietis. Eodem.204.E
 Hoc tempus respectu diei iudicij, dicitur nox. to.10.244.E
 Duo sibi tempora succedunt, tempus fiendi, & tepus ridendi. Eodem.269.F & 277.B
Tempus Christi.
 Tempus opportunum, vel temporis plenitudo est, quando manifestatur gratia Christi. to.8.42.F & fo. seq. F
 Tempus beneplaciti, quale sit. Eod. 160.B
 Tempus suum quomodo dicebat Christus Iudeis nondum venisse. to.9.52.E F
Tempus aternitatis.
 Tempora necit aternitas dei. tom.1.36.G & 43.M
 Tempora aeterna quomodo dicantur. to.1.180.K L. to.4.137.I
 Temporalitas deitatis. to.3.241.F
 De temporibus aeternis, quaestio. tomo.4.137.I
 De tempore annorum patrie coelestis. to.5.146.I K
 In aeternitate nulla tempora. to.10.44.D
Temporalia.
 Temporalibus quatenus vtendum. tomo.3.236.M Vide, Bona temporalia.
 Temporalia quomodo a deo petenda. tomo.10.445.M
 Sperare temporalia. to.10.82.H & seq.
 Temporalia etiam a deo petenda sunt, sed secundo & tertio loco. Eodem.157.A
Tenacitas.
 Tenacitas vitium est simile parsimonie, non natura, sed fallaci specie. to.2.24.A B
Tenebrae.
 Tenebrae humanae quomodo illuminentur. to.1.50.F G & 103.B C. to.3.240.K
 Tenebrae exteriores. to.1.166.D. to.2.124.F to.5.193.H
 Tenebrae super abyssum. to.1.46.E & 181.A to.3.109.H I & seq.
 Tenebrae ignorantiae & infidelitatis. to.1.181.A. to.3.68.A
 Tenebrae quod nihil sint. to.1.181.B
 De gente tenebrarum, somnia Manichaeorum. Eodem.189.C D. to.3.172.B F & seq. Vide, Manichaei.
 Tenebrae quomodo factae. to.1.181.L
 Tenebrarum rectores quid daemones. to.2.103.C D. to.3.172.E
 Tenebrae daemones. to.2.124.K
 Tenebrarum nomine, significantur infideles. Ibidem, & to.3.172.E. to.8.211.M
 Tenebrae ignorantiam significant, & gentilitatem. to.4.204.F
 Tenebrae, quid. to.5.94.E
 Tenebrae angelos malos repraesentant. tomo.5.99.H & seq.
 Tenebrae, absentia lucis. tom.3.109.I & seq. to.6.29.I & fo. seq. A & 120.D E
 Tenebrae non factae a deo, sed ordinatae. to.3.110.I. to.8.11.G H
 Tenebrae. to.3.171.I. to.10.114.C D
 Tenebrae quando coeperint esse. to.6.127.M & sequent.

In tenebris deum habitasse, Manichaei fixerunt. to.6.85.E F
 Tenebrae animarum, peccata to.7.81.H. to.8.11.G H. & 28.A & 31.D. & 39.D. to.9.224.L
 Tenebrae exteriores vel interiores, quae sint. to.8.87.F
 Tenebrae significant peccatores. Eodem.54.F & 115.B
 Quod figurent infideles. Eodem.211.M
 Tenebrae pinguiore sunt vmbrae. tomo.8.309.F
 Qui tenebrent tenebras suas quas deus non tenebrat. Eodem.347.G H
 Tenebrae noctis, quando ita sint, vt lumen eius. Ibidem, K L
 Tenebrae, non natura, sed voluntate. tom.8.360.G
 Tenebrae in homine, lux in domino. tomo.9.4.K L
 Tenebrae quae dicantur, cum dicitur, Lux in tenebris lucet. to.9.6.C
 Tenebrae oculorum interiorum. to.9.59.C
 Tenebrae pellendae sunt, si cum Christi luce societatem habere velimus. tomo.9.124.K
 Qui in peccati tenebris est, non videt laqueos sibi ab hoste paratos. to.9.167.E
 Tenebrae quibus diabolus rector, infideles sunt. to.10.7.G
 Tenebrae spirituales commutantur, & sunt lux in domino. Ibidem.
 Tenebrae nos ipsi, Et libera nos a malo, id est a nobis ipsis. to.10.88.C D & seq. copiose
 Quae sint tenebrae huius mundi. to.10.148.B
 Rectores tenebrarum. Ibidem.
 Tenebrae Aegypti. to.10.171.F G & seq.
 Tenebrae quando sumus. to.10.173.D
 Tenebrae densae. Eodem.176.B & seq.
 Non dat homini tenebras, qui dedit ei lucem. to.10.241.D
Tenere.
 Tantum qui modo tenet, teneat, donec de medio fiat: exponitur. to.5.191.M
Tentatio, & earum genera.
 Tentatio, alia mentis, alia corporis. tom.2.122.K L
 Tentatio alia deceptionis, alia probationis. to.2.141.A. to.4.33.C & fo. sequen. K & 99.I. in fine, & 106.I. to.9.69.F
 Tentatio duplex. to.4.278.L. to.9.69.F. to.10.10.E & 116.A & seq.
 Et obiter declarati loci, Deus neminem tentat: & tentat vos deus. to.10.10.E
 Duae sunt tentationes, quibus abundat haec vita, scilicet ignis, & aqua. to.8.149.K
 Alia est tentatio quae fit ignorantibus, alia quae sciantibus. to.8.219.B C
 Tentatio triplex in mundo. tomo.1.163.E. tomo.8.13.A
 Quatuor sunt tentationes ex quibus nos deus liberat, cui consentitur suae miserationes: Prima est erroris & famis. Ibidem. 272.G H
 Secunda, est difficultatis vincendarum concupiscentiarum. Ibidem, H
 Tertia, tedium & fastidium verbi dei. Ibidem, K L
 Quarta, est tepescitatis, & periculorum in gubernandis Ecclesijs. Ibidem, L & seq.
 Contra has quatuor tentationes sunt quatuor exclamationes, quatuor liberationes,

quatuor miserationum dei confessiones. Ibidem, M
 De diuersis animae tentationibus, & modo vincendi illas. to.10.317.C
 Tentatio, & ieiunium. to.3.171.A & 235.I
 Tentatur homo in diuersis. to.4.212.B C
 Tentatio non omnis culpanda. to.5.141.L
 Tentatio adducens peccatum, & tentatio probans fidem. to.10.10.E
Tentatio Adae in paradiso.
 Tentatio hominis quare permittitur. to.3.149.B
 Tentatio quare hominem deseruit. Ibidem, F
 Tentatio cur per serpente. to.3.149.L & 151.E
 Tentatoris verba. Ibidem, I
 Tentatio diaboli inceptit a muliere. to.5.118.M
 A tentatione non praeseruant deus hominem quem praeseruit esse casurum. to.5.123.B & seq.
 Tentatio Adae in paradiso. to.9.130.B
 Tentatio diaboli ad Adam. to.9.257.I K
Diaboli tentatio.
 Tentatio diaboli cedit in decorem vniuersi. to.1.163.K L
 De tentationibus antiqui serpentis. tom.1.187.A B & seq. copiose
 Tentationes quomodo fiant per Satanam. tomo.4.274.C
 De tentatione grauissima diaboli, qua solutus tentabit, bellaturus contra sanctos fortissimos. to.5.188.F G
 Ibi tentat inimicus, ubi perfectio est. tom.3.121.A B
 Tentare tantum diabolus finitur, quantum expedit proficientibus. to.8.141.G H
 Aliquando qui tentantur, traduntur occulto merito suo in manus tentatoris. Eod. 246.L
 Tentare non audet diabolus, nisi permissus: & potestas ei datur aut ad damnandos impios, aut ad probandos pios. tomo.8.263.F & 264.L M
 Diaboli tentationes. tom.9.167.B C & seq. to.10.162.K
 Tentatio diaboli, de maioribus peccatis parua mentitur. to.10.209.H I
Tentatio diuina.
 Tentat deus, & non tentat. to.2.93.M. to.4.22.H I. to.7.273.G. to.9.69.F
 Tentatio diuina. to.4.210.D E
 Quomodo deus inducat in tentationem. tomo.4.273.K
 Tentatur Abraham, vt obedientia sua seculis innotescat, non deo. to.5.141.L
 Tentauit deus aliquos, quos erudit sic opus est, vel decipi iustum est. to.5.180.B
 Tentat vos deus, quomodo intelligatur. to.8.61. & fo. seq. K L
 Diabolus foras electus est, non quod non tentet: sed quia non tam facile in tentationem nos inducat. to.9.82.G H
 De tentatione Abraham a deo, Sermo: tomo.10.162.E
 Tentat deus hominem, non vt eum inueniat: sed vt homo se inueniat. to.10.162.G H & K
 Vbi inuenitur tentas deus, lex loquitur: vbi vero Christus, euangelium. to.10.162.I & seq.
 Differentia tentationis dei & haeretici. Ibidem, I K
 Si deus cessat tentare, magister cessat docere. Ibidem, K
 Tentat

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Tentat deus, & quare. to.10.191.G
 Induci in tentationem, & educi.
 Tentari, & induci in tentationem, differunt. to.4.273.L
 Tentationes non deprecandae. Ibidem.
 Tentationis exempla. Ibidem, M
 Quomodo inducamur in tentationem, tomo.4.274.D
 In tentationem introire & exire, quid sit. tomo.8.312.D
 In tentationem intrare, est a fide exire. to.10.30.I
 Quid sit deum inducere aliquem in tentationem. to.10.191.G
 Deus aliquem educit a tentatione cum liberat a malo. Ibidem.
 Aliud est tentari, aliud in tentationem induci. to.10.219.F
Tentatio humana.
 Tentatio, vita humana. to.1.40.G & fo. se. D. tomo.2.58.F. to.3.236.L
 Tentationes & illecebrae nocturnae. tomo.1.40.H I
 Tentatio gulae, & reliquorum sensuum. Ibi. L & sequentibus.
 Superbiae vitium. to.1.42.A
 Vanae gloriae vitium. Ibidem, C
 Tentationes homini necessariae. to.3.121.M & 238.E
 Tentatio humana. to.4.210.E & 274.C. to.9.100.D & seq.
 Tentationum varietas. to.4.274.D
 Sine tentatione non potest esse vita humana. to.8.134.B C
 Vita ista tentationibus plena est. to.10.206.M
 Aetas pueritatis, tentationibus iam subiacet. to.10.249.A B
 Tentationem esse vitam hanc, quomodo dixerit Iob. to.10.121.A
Remedia contra tentationes.
 Precatio contra tentationes. tom.9.167.C & sequenti.
 Tentationis remedia. Eodem.250.H & seq. tomo.10.207.A B
 Remedium contra tentationes diaboli. tomo.10.162.K L & 209.H I
 Cautio circa tentationes. to.10.208.G H
 Contra tentationes maior est adiutor, quam oppugnator. Ibidem, I
Tentationum effectus, pugna, victoria.
 Tentatio quomodo deicit. to.1.187.D
 In tentationibus sperandum in domino. to.2.121.E F & fo. seq. E
 Tentationum fructus. to.3.235.L. to.4.218.E
 Tentatio aliquando ad probationem fit, aliquando sub dolo ad subuersionem. tomo.4.205.B
 Tentari desiderant, & metuunt boni, secundum differentiam perfectionis, vel imperfectionis in eis. to.5.117.H I
 Tentatio est acceptanda qua fit probatio. tomo.5.140.L
 In tentatione multiformi, reddimur feruentiores ad desiderandam coelestem pacem. Eodem.180.F
 In tentationibus etiam vincens, indiget dicere, Dimitte nobis debita nostra. tom.5.185.D E
 De tentationibus & periculis obiectis iustis, in quibus oportet eos bellare vigilanter. tomo.5.214.M & sequenti.

Tentationes animi non sentit, qui non proficit. to.8.33.I
 In tentatione se quisque agnoscit, qualis sit. Eodem.60.D
 De tentatione nostra deus non accipit scientiam, sed ostendit. Ibidem, & 121.B
 Omnis tentatio, probatio est, & fructum habet. to.8.218.H
 Nemo sibi innotescit, nisi tentatus. tomo.8.134.B C. to.10.162.K L
 Qui tentatori dat potestatem, ipse tentato prebet misericordiam, quia ad mensuram, permittitur tentare diabolus. to.8.138.A B
 Omnis pertinens ad Christum, necesse est tentationibus variis agitari. Eod.141.A
 Qui non tentatur, non probatur: & qui non probatur, non proficit. to.8.163.H
 Tentationes huius vitae sine adiutorio dei, per arbitrium voluntatis superare non possumus. Eodem.216.L M
 Tentatio malis est, vt ignis sereno, bonis tanquam ignis auro. to.8.263.F
 Tentationes repunt, sed caue ne surripiant. Ibidem.264.E F
 Quomodo tota vita nostra sit tentatio. to.8.315.L
 Tentatio oculorum, non est nisi mendacium oculorum. Eodem.339.B
 Melius est tentari & probari, quam non tentari & reprobari. to.8.363.C
 Duo tempora sunt, vnum quod nunc est in tentationibus: alterum, quod erit in securitate, &c. Eodem.376.E F
 Tentationibus probantur homines. tomo.9.132.C
 Homo in tentatione stetit, in deum factorum, & diabolus deceptorum. to.9.257.I K
 Auxiliu dei in tentationibus. to.9.162.D E
 In tantum tentatio proficit, in quantum fides deficit. to.10.30.I
 Tentator quomodo vincatur. to.10.35.D
 Quicumque tentatione vincitur, peccatum ipse committit. to.10.116.A
 Sine tentatione nullus probatus est iustus. tomo.10.219.F
Tentatio Christi.
 Tentatio, & ieiunium Christi. to.3.171.A
 Iesus tentatus. tom.4.95.K & 205.B C. tomo.10.35.D
 Tentauit Christum princeps daemorum. tomo.5.79.I
 Domini tentatio tripartita, quid significet. to.8.13.A
 Diabolus totu corpus Christi, sicut & Christum d nobis modis tentat, scilicet errore & terrore. to.8.36.H I
 Tentatio Christi, nostra est doctrina. Eodem.218.C
 Tentatus est Christus, ne vincatur a tentatore Christianus. to.8.220.C D
 Si ille non vinceret tentatorem, quomodo tu disceres cum tentatore pugnare? Ibidem.221.E
 Christus ideo tentari voluit, ideo tristis effectus est: vt quid in tentationibus nostris respondeamus, & quem in tribulationibus inuocemus, ostenderet. to.9.82.A
 Tribus malis mundi, tentatus est dominus. tomo.9.127.M
 Christus diabolo in tentatione respondendo, docuit nos quid respondeamus. Ibidem.128.A B
 Christus quare ad diaboli tentationem non

fecerit panes. to.10.35.D
 Quare Christus tentatus est. to.10.207.D E
 Error super tentatione dei & Christi. tomo.10.162.I & seq.
Tentantes deum.
 Contra tentantes deum. to.3.180.G H
 Quod vtendum industria nostra, ne deum tentare videamur. Ibidem.
 Periculum, quantum cauere potest non cauens, magis tentat deum, quam speret in deo. to.5.139.A
 Tentare deum non audeat homo, quando habet quod faciat. to.6.89.B C
Terebinthus.
 Terebinthi arboris natura. to.4.68.H
Terentius, Terentianus.
 Terentij verba ponuntur. to.2.18.B
 Terentius quidam. to.5.63.C
 Terentianus adolescens, qualiter in flagitium corruerit. to.2.170.B
Tergeo.
 Tergeo, secundae inflexionis. to.1.57.H
Terminus.
 Terminus deus. to.5.47.H
 Terminus fines habet. to.5.56.I
Terminalia.
 Terminalia in Februario celebrantur. tomo.5.56.I
Terra.
 Terra vocabulum quomodo accipiat. tomo.3.141.M
 Terra duplex. to.10.76.L M
 Deliramentu de duplici terra. to.6.28.D E
 Terra erat inanis, varie intellectum. tomo.1.48.C
 Terra, corpus est simplex. to.1.131.B
 Terra inuisibilis. to.3.109.H
 to.10.195.I
 Terra, in duas partes diuiditur. to.5.56.G & 60.K & seq.
 Terra, in tres partes diuiditur. Eodem.138.H & sequenti.
 De lateribus, & figura terrarum. tomo.6.28.E F
 Terrarum coniunctio. to.6.29.B C
 Terra quasi finis est rerum, quia vltimum est elementum. to.8.16.G H
 Quomodo fundata dicatur, & permansere in seculum seculi. Eodem.300.I
 Quomodo firmata sit super aquas, cum grauior videatur vt non portari aquis, sed aquas portare potius credatur. to.8.340.I
 Terra quare gignat infrugifera, & noxia. to.1.182.C
 Terra, tellus, tellumo, differunt. to.5.33.G H
 Terra deuorat quodammodo quae genuerit. Eodem.59.G
 Terra dea, & mater deorum. to.5.61.C D
 Terra, mater foecunda omnium. Ibi.107.B C
 Terra libratur in medio, in nihilo. tomo.5.111.K
 Terra, & lingua, quando diuisae sint. Eod. 137.D E
 Peccatis innumeris, terra inquinatur. tomo.3.212.C
 Terra es, & in terram ibis: exponitur. tom.5.110.H I & 192.G H
 Quomodo terra restituta sit Christo. tom.8.236.A & sequenti.
 Melius est carne ambulare super terram, quam cupiditate ire sub terra. to.141.C
 BB Terra quo-

INDEX

Terra quomodo dicatur interfecta in sanguinibus. to.8.271.C
 Quomodo deus dederit eam filiis hominum. Eodem.285.I
Terra promissionis.
 Terra promissionis,qua. to.4.67.D & seq.
 Terra promissionis mysticè. to.10.100.L
 Terra promissionis,terra fluens lac & mel. to.8.267.C D
 Terra repromissionis,fluens lacte & melle, quid figurabat. Ibidem.&.270.L M
 Terra promissionis erat natura humana ante lapsum Adæ. to.10.169.L
 Terram promissionis ingrediuntur filii Israel. to.5.86.E
 Terram repromissionis Israelitico populo reformari Iesum Moyfi successorè,quid. to.10.180.F
 Terra repromissionis si semper duratura esset,non esset figura, sed res. tomo.8.173.A B
 Qui filiorum Israel intrauerunt terram promissionis. to.4.208.H I
 Duo tantum de sexcentis milibus viri terram promissionis ingressi sunt. tomo.10.178.I
 Non amplius quam duo, de seniore populo meruerunt terram promissionis intrare. to.10.180.M
 Et quid hoc significet. to.8.253.F G.tomo.10.180.M
 Iusto dei iudicio, filii Israel terram promissionis receperunt. to.10.180.B
 Terra promissionis non recuperatur, nisi regnante Iesu, fluuius Iordanis transeat. Ibidem.F
 Terra promissionis, sem filio Noe, in diuisione orbis obuinit in possessionem. Ibidem.B C
 Quid terra promissionis designet. Ibidem. D & sequentibus.
 Terra promissionis, non lege nature, nec lege scripta Moyfi, sed per Iesum reformatur. to.10.180.F
Terra spiritualis.
 Omnis terra in scripturis. to.3.167.A
 Terra domini, est Ecclesia eius, ipsam rigat & colit. to.8.60.L
 Terram spiritualiter firmari super aquas, quid sit. Eodem.33.G
 Terra quando spiritualiter fundata. to.8.224.M
 Terra nostra, quid. to.10.151.K L
 Ia terra deserta, inuisa, & in aquosa: exponitur. to.10.166.C
 Fructus terræ, allegoricè sunt officia pietatis. to.1.52.I K
 Terra quomodo benedicat dominum. to. mo.4.204.C D
 Terra nostra tunc dat fructum suum, cum &c. to.8.151.H I
 Terra quomodo producat spiritualiter fœnum iumentis, & herbam seruituti hominum. Eo.253.I & 261.D & seq. copiosè.
 Terra quomodo spiritualiter educat panem. to.8.262.D
 Terra viuientium, Ecclesia. to.3.15.A
 Quid sit terra viuientium, & quid terra morientium. to.10.151.L
 Et quomodo differant. to.8.31.F G
 Terra viuorum, est regnum sanctorum. Eodem.63.H & 67.A B
 Quomodo repleta sit possessione dei. to.

mo.8.263.I & fo. seq. C D
 In terra morientium, spes mea deus: in terra viuentium, portio mea. Ibidem.264.E
 Terram tunc commouet, & turbat deus. to. mo.8.132.H & seq. & 153.B C
 Quomodo mota sit à facie dei. Eodem.284.F
 Terra quomodo liquecat, & defluat. to. mo.8.179.G
 Est orbis terrarum qui non commouebitur, & est orbis terrarum qui commouebitur. Eodem.225.A B & F G
 Terram commoueri, quid sit. to.8.240.E F
 Terra quomodo innumeris inquinata peccatis. to.3.212.C
 Terram iudicare, est corpus damnare. to. mo.10.174.K
 Quomodo sit iudicanda terra. Ibidem.L
Terræ nomina.
 Terra, anima sitiens. to.1.51.B C
 Terra pro aqua ponitur. to.4.32.M
 Terra, arbores, fœnū, sunt homines terreni. to.9.144.B
 Terra nostra, est caro nostra. to.4.273.C
 tomo.10.151.K L
 Inferiora terræ, sunt terræ cupiditates. to.8.141.C
 Terræ nomine, designat Ecclesiam ex gentibus. to.8.77.D
 Terra, cibus diaboli. to.8.265.H
 Terra dicitur homo qui terrena sapit. Ibidem.H I
 Quod significet Ecclesiam, & quæ sit firmitas eius, super quam fundata est. to. mo.8.259.A B
 Terra pro hominibus. to.3.24.H & 25.G
 tomo.4.204.C D. to.5.194.H
 Terra dicitur quicquid infra spiritalè hominem est. to.8.4.B
 Terra, infideles. to.10.115.F
 Terræ nomine, figuratur humilitas hominum. to.8.207.L
 Quod significet gentem Iudæorum. to. mo.8.92.D & 95.B
 Terra pro mari. to.8.185.M
 Terra, virgo Maria. to.1.188.M
 Terræ nomine, stabilitas in deo significatur. tomo.8.3.H
 Terra appellatus est peccator. to.4.268.G
 & 272.I. to.8.16.M
 In iusti pro amore terreno, terra sunt. to. mo.9.145.M
Terræ motus.
 Terræ motus in Aphrica & Thracia. to. 3.165.H
 Terræ motus cordis. to.8.266.A B
Terrigenæ.
 Terrigenæ, sunt filii terræ. to.8.98.A
Terribilis.
 Quomodo terribilis deus. to.8.148.D E
Terror.
 Deus mentes sæuissimas terruit. to.5.3.K
 Terror, optimus ciuitatis tutor. to.5.9.I
 Deus nos terret, & cõtristat ad emendationem. to.10.46.C
Tertullianus, Tertullius.
 Tertullianus. to.1.31.D. to.2.20.I
 Tertullianus multa eloquentissimè scripsit. to.6.7.H
 Tertullianum ob id inter hæreticos habitum, quod ad Cataphrygas descuerit, & iteratas nuptias pro itupro damnauerit. Ibidem.I
 Tertullianus Cataphrygarū adstipulator. tomo.4.245.C
 Deum corporeū esse somniauit. to.2.147.D in fine. to.3.148.D. to.6.7.H I. tomo.7.251.M
 Animam corporeā. to.2.147.D. to.3.148.D & seq. to.6.7.H
 Animas post mortem cõuerti in demones, & in quæcunque animalia. to.6.7.D & I
 Animam ex traduce. to.2.147.D. to.6.7.I
 Tertullianus hæreticè sentit de monogamia. to.6.137.D
 Tertullius. to.5.20.C
Testa.
 Testa ante ignem mollis, & post ignem fortis, quid significet. to.8.24.F
Testamentum.
 Testamentum pro pacto pacis. to.3.23.D & 29.I & fo. seq. A. to.8.199.A
 Testamentum pro præcepto. to.3.30.I
 Testamenta dei appellatur multa alia à nouo & veteri. to.5.140.M
 Testamentum differre ab instrumento. to. mo.7.194.F
 Testamentum, in scripturis, non illud solū dicitur quod non valet, nisi testatoribus mortuis, sed omne pactum & placitum testamentum vocatur. to.8.199.A
Vetus, & nouum, testamenta.
 Testamentum duo signata per Agar & Sarā. to.1.7.L. to.2.123.M. to.4.292.M
 In nouo testamento penè nulla esse, quæ non in veteri. to.1.7.L M
 Testamentū vetus, & nouum, quomodo differant. to.2.51.G. to.3.186.F. to.4.40.F G & seq. & 56.M & seq. & 60.I & f. i. A. to.5.88.C D & 140.F & seq. to.7.193.I
 Et vnde illud nouum, hoc vetus dicitur. to. mo.3.185.H. to.7.194.H
 Vtriusque testamenti deus vnus est. to.1.160.C & 169.K L. to.6.43.G & 129.L M
 Et. fo. seq. G
 Testamentorum ratio. to.1.161.I
 De concordia vtriusque testamenti contra Manicheos. to.1.167.F G & 168.F G. plura, & sequenti.
 Testamentum vetus, & nouum, quid continent. to.1.171.K
 Testamentum nouum ante prædictum. to. mo.2.5.D E & 11.M
 Veteris testamenti quadraginta quatuorlibri. to.3.6.H I. Retracta. to.1.10.E
 Testamenti noui libri enumerantur. to.3.6.I
 Testamentum nouum ex Græcis voluminibus emendandum. to.3.7.H
 Vetus item, secundum septuaginta. Ibidem.G H
 Testamentum nouum à Hieronymo castigatum probat Augustinus. to.2.10.D
 Vetus testamentum non item. to.2.8.I & fo.10.A B
 Testamenta duo, duas fœlicitates præ se ferunt. to.2.120.C D
 Testamenti veteris & noui vicinitas. to. mo.4.33.K
 Concordia. tomo.6.31.F & 38.M & seq. Retract. to.1.7.L. to.10.16.E F
 Testamentorum duorum differentia patet in Psalmo: Quam bonus Israel deus. to. mo.5.88.C & seq.
 Testamenta

Testamenta duo duntaxat. to.4.64.C
 Duorum testamentorum dispensatio, iuxta hominum ætates. to.4.128.B & seq.
 Testamentum vetus, est occultatio noui. to. mo.4.217.M. to.5.140.I K
 Testamentum nouum, est manifestatio veteris. to.4.217.M. to.5.46.I & 140.I K
 Testamentum vetus ad timorem pertinet, nouum ad charitatem. to.4.284.M
 Testamentum vetus & nouum, eadem scriptura vocatur. to.4.295.E
 Testamentum nouum promissum, non secūdam testamentum. to.6.16.H
 Testamentum duo significantur, per Imael & Isaac. to.4.292.M. to.5.141.K
 to.6.59.G. to.8.49.L M & 309.D E
 Per scribam doctum, in regno cœlorum. to. mo.6.65.G H
 Testamentum vetus, prophetia noui testamenti. Ibidem.I & to.10.151.K
 Testamentorum discrimen, ratione bellorum. to.6.93.K L & seq.
 Testamentum nouum in veteri figuratum, & vetus in nouo reuelatum. to.6.56.A & seq. copiosè. item. 130.G
 Noui & veteris testamenti scripturas, quomodo accipere debeamus. to.5.124.B C
 Testamentum vetus significatur per Heli sacerdotem, & Saulem regem reprobatos: Nouum vero per regem Dauid, & Saulem institutos à deo. Eodem.145.M & sequentibus.
 Testamentū vetus nihil proficit, nisi quia testamentum perhibet testamēto nouo. to.5.148.I K
 Testamentum vetus debuit præcedere nouum, sicut animale præcedit spiritale. to. mo.5.158.D
 In testamento veteri habentur lex & prophetæ, in nouo Euangelium & Apostolica litera. Eodem.186.I
 Testimonia noui testamenti, præponenda sunt testimoniis veteris testamenti. Ibi.
 Testamenti vtriusque conciliatio, contra Adimantum. to.6.38.C D & seq.
 Testamentorum duorum breuissima differentia. to.6.43.G & L
 Testamentum vetus temporalia promittit, nouum æterna. to.5.158.D E
 to.6.48.H I. to.8.175.H I
 Testificatio veteris testamenti, fides nouo conciliat. to.6.48.H I
 Testamentum nouum absconditum, latet in veteri, tanquam in fœce corporalium sacramentorum. to.8.280.G
 Testamentum vetus vocatur, quia per nouum aboletur. Eodem.266.M
 Quod gratia noui testamenti in veteri lege velabatur, & in Euangelio reuelabatur, figuratè ostenditur. to.8.360.B C
 Testamentum nouum, à veteri distinguendum. to.9.5.K
 Duo testamentum, sunt duo vbera matris Ecclesiæ. to.9.128.C
 Testamentum vetus in nouum, canticū vetus in nouum, mutatum est, homo vetus mutetur in nouum. Eodem.202.B F
 Comparatio veteris ad nouum testamentum, ex parte signorum. to.10.324.A B
Vetus testamentum.
 Vetus testamentum figuratur per Agar, & Imaelem. to.1.7.M
 Vetus testamentum, quid dicatur. Eodem.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

fo.10.E
 Vetus testamentum non accipiunt Manichei. to.1.3.L & 10.G & 167.D. 171.K & to.3.138.B & seq. tomo.6.6.A & 48.H I & fo.65.D
 Item Cerdoniani, Marconistæ, Scueriani. to.6.4.F G
 Vetus testamentum propriè, quod datum est in monte Sina. tomo.1.7.L M & 10.I
 Vetus testamentum. to.5.88.C
 Testamentum est à seculo morte mori eos, qui transgrediuntur præcepta dei. to.5.140.L M
 Testamentum vetus nihil prodest, nisi quia testimonium perhibet nouo. tomo.5.148.I K
 Testamentum vetus, duplicia præcepta cõtinet. to.6.50.G. 53.G & fo.76.F G
 Testamentum vetus, quatenus Christiani accipiant. to.6.49.A & 50.G. to. 7.194.B C
 Non humana suspitio, sed apostolico testimonio & prophetico declarantur omnia, quæ in testamento veteri gerebatur, figuram esse noui. tomo.8.284.M & sequentibus.
 Testamentum vetus insipidum, si non sibi Christus intelligatur. to.9.18.M
 Testamentum vetus, vmbra futurorum. to. mo.8.49.L M. to.9.52.M
 Testamentum vetus quid, & eius promissiones. to.9.54.L
Testamentum nouum.
 Nouum testamentum, figuratur per Saram & filium eius. to.1.7.L M
 Testamenti noui, ex prophetis, commemoratio. to.3.185.E
 Testamenti noui præfiguratio. tomo.4.40.F G
 Testamentum nouum, reuelatum est per incarnationem Christi. to.5.145.F G
 Per testamentum nouum quicquid nobiscum agitur, non pertinet nisi ad nouam hæreditatem noui testamenti. to.5.202.C & sequentibus.
 Ante testamenti noui reuelationem, ciuitas dei, non in lumine, sed in vmbra currit. to.5.153.M & seq.
 Testamentum Christi ascendens. tomo. 7.75.A
 Testamentum nouum dicitur, quo renouatur ad nouam hæreditatem. to.8.212.K
 Testamentum pacis, est testamentum patris nostri. to.9.237.F
Testimonia.
 Testimonia, Græcè dicuntur martyria, quo verbo iam vtitur pro latino, ita vt testes martyres appellemus. to.8.293.C & 296.I & 300.H
 Testimonium triplex. to.6.163.I
Testimonia legis, & dei.
 Testimonia ex lege & prophetis. to.6.9.A & seq. copiosè & 13.L M & seq.
 Ex libris Ethnicorum. Eodem.14.F & sequentibus.
 Testimonium legis, eis qui lege non vtuntur, testimonium est quo conuincatur puniendi: his vero qui ea legitime vtuntur, testimonium est, quo demonstratur, ad quem liberandi confugere debeant peccatores. tomo.8.187.B
 Testimonia dei scrutari, quomodo intelli-

gendum. Eodem.288.M & seq.
 Testimonia dei sunt, quibus quantum nos diligat, nobis probare dignatur. tomo. 8.291.G
 Testimonia dei, quæ. Eodem.294.I K & 306.F
 Testimonia dei, mirabilia. 8.304.I & seq.
 Quæ sint mirabilia testimonio dei, & vtrū debeamus hominem ab eorum scrutatione reuocare, an potius vt sedulo id agat exhortari. Ibidem.L
 Testimonia dei custodiuntur, dum non negantur, quia hoc est martyrum officium. to.8.307.E
Testimonia humana, & falsa.
 Testimonium conscientie. to.4.283.D
 Testimonium inimicorum, roborat fidem nostram. to.5.173.I
 Testimonia non vendenda. to.2.52.C
 Testimonium falsum. to.4.4.M
 Non falsum testimonium dices. to.5.7.G H
 Testimonium falsum, apud deum non valet. to.8.70.G
Testimonium Christi.
 Deo dederunt testimonium omnia, præter hominem. to.9.6.D
 Testimonium Christi neminem accepisse, quomodo dicebat Ioannes. to.9.28.F
 Testimonia de Christo diuersa. to.9.44.A B
 Paracletum testimonium perhibere de Christo, quid sit. to.9.101.A B & seq.
 Testimonium Christi verum. to.10.36.A
 De eo quod scriptum est in Euangelio, si ego testimonium perhibeo de me, &c. to. mo.10.35.M & seq.
 Et quomodo hoc intelligendū. Eod.36.A
 Christus in martyribus, & per ipsos testimonium sibi dicit. Ibidem.C
 Satellites à Pharisæis missi, Christo testimonium tribuunt. to.10.39.G
 De testimonio Christi de Ioanne, & Ioannis de Christo: Homilia. to.10.117.C & seq.
 Iudæi, nostræ fidei testimonium seruant. to. mo.10.166.G
 De quolibet gradu hominum habuit testimonium salus omnium. to.10.131.L
 Adulteri, fornicatores, & id genus immundorum, non inueniuntur perhibuisse testimonium Christo. to.10.132.B
 Testimonium Apostolorum de Christo. to. mo.10.200.G
Testis.
 Testis non debet vendere testimonium. to. mo.2.52.C
 Testes veri aliquando puniuntur in iudiciis, falsis testibus præualentibus. to.5.179.I K
 Testes introducendi sunt, prius tamen causa propofita. to.5.186.I K
 Testis in iudicio, & non solum iudex Christus erit. to.5.195.D
 Ero testis velox super maleficos, & super adulteros, &c. exponitur. Ibidem.
 Testes tres. to.6.163.H
 Quando deus iudex est, alius testis quam conscientia tua non erit. to.8.70.H
 Testes duo, aut tres, qui sint, in ore quorum debet stare omne verbum. to.9.61.G
 Deus testes habere voluit homines, vt homines deum teste haberent. Eod.124.F
 Testes dei, passi sunt. Ibidem.
 Duo testes Christi, sunt duo testamentum. to. mo.9.145.E
 BB 4 Testis.

INDEX

Tethys.
Tethys, dea marina, pro mari. to. 3.163. K
Thabor.
Thabor interpretatur veniens lumen. tom. 8. 213. M
Thaddæus.
Thaddæus trinominis fuit. to. 4. 99. I
Thales.
Thales philosophus. to. 5. 64. F & 165. I
Thamar.
Thamar mendacium excusatum. to. 4. 11. L
Thamar quatenus excusabilis. to. 6. 92. C
Thamar amaritudo interpretatur. to. 6. 95. F in fine. & K
Thamar, Ecclesie typum gerit. Ibidem. L
Thans.
Thans mandatum humile interpretatur. to. 8. 188. C
Thare.
Thare domus vna. tom. 5. 137. H
Thare domus persequentiâ passâ est à Chal-
dais. Ibidem. L
De Thare patre Abrahamâ, & numero anno-
rum vite eius in Charra. Ibidem. K & M
& sequenti.
Tharsus.
Tharsus patria Pauli. to. 8. 96. B
Tharsis que nam ciuitas sit, & quid signet.
Ibidem.
Theatrum.
Theatrica turpitudine. to. 5. 14. I
Theatrum Christianis prohibetur. tomo. 10. 19. D
Themistius.
Themistius philosophus. to. 1. 63. H
Themistocles.
Themistocles dictum. to. 2. 54. A
Theoprotus.
Theoprotus. to. 5. 7. L
Theodorus.
Theodorus laudatus. tom. 1. 106. E & 112. E
Retracta. 1. K
Theodorus. to. 2. 10. I
Theodosius.
Theodosius pecunia multauit hæreticos.
to. 2. 45. M & seq. & 68. A. to. 7. 59. C D
Per Theodosium Manichæi proditi. to-
mo. 6. 2. F
Theodosius imperator, qualis in virtutibus
fuerit, & quomodo aliis exemplum re-
liquerit. to. 5. 48. K
Theodosius, publicam egit poenitentiam.
to. 10. 120. A
Theodotion.
Theodotion hæresiarcha, à quo Theodo-
tiani. to. 6. 4. L
Christum merum hominẽ fuisse sensit. Ibi.
Theologia.
Theologia studium qualem animum re-
quirat. to. 3. 10. I M
Theologia Platonis, Pythagorica. t. 3. 9. E F
De tribus generibus theologiæ, secundum
Varronem, scilicet vno fabuloso, altero
naturali, tertio ciuili. to. 5. 50. I M. 86. G
& sequenti.
De theologia mythica, id est, fabulosa, &
de ciuili, cõtra Varronẽ. t. 5. 51. F & seq.
Theologia ciuili quot habeat partes. Ibi-
dem. K L
Theologia poetica, quot habeat nomina.
Ibidem. K & seq.

Per theologiã, verbum græcum, quid intel-
ligamus. to. 5. 64. B C
Theologi dicti sunt poetæ. to. 5. 161. D
Theopropia.
Theopropia, seu theopropium. to. 2. 148. F
Theosebia.
Theosebia interpretatur dei cultus. tom. 3. 183. G
Theosebia. to. 5. 81. C D
Theotimus.
Theotimus. tomo. 3. 56. G
Theriacum.
Theriacum quale antidoti genus. to. 10. 57. C
Thesaurus.
Thesaurus in vasis fictilibus. to. 4. 73. E
Thesaurus in agro absconditus, quid signet.
to. 4. 75. L
Thesaurus abscondere in cœlo, quid. tom. 4. 275. C
Thesaurus communis veritatis erit in pa-
tria. to. 5. 45. K
Thesaurus desiderabilis iustitiæ. tomo. 6. 130. D
Thesaurus dei, dicitur secretum dei. tomo. 8. 47. I
In thesauro pauperum, dulcissima requies,
& vera securitas. to. 8. 63. G
Thesaurus tuus, meritum tuum. to. 8. 66. G
Thesaurizare filiis, & hæredibus, stultum
esse probatur. to. 8. 73. E. & 99. E
Thesaurizare, fundamentum bonum in fu-
turo. to. 10. 4. I
Quæ vanitas thesaurizare in hoc mundo.
tomo. 10. 150. H & seq.
Vbi thesaurizandum. Ibidem. M & seq.
Merito thesaurus in terra, quia cor in ter-
ra. Ibidem.
Mala quæ thesaurizando committuntur.
to. 10. 151. A
Thesaurum in terra condere. Ibidem.
Qui condit thesaurum in cœlo, non perdit
thesaurum. Ibidem.
Quicquid homo facit modo, in thesaurum
mittit. to. 10. 236. B
Bonus homo, de thesauro suo certus est, ma-
lus autem prorsus ignarus. Ibidem. B C
Qui sint thesauri bonorum. to. 10. 236. D
Malorum thesauri. Ibidem. D
Pauperes sunt laturarij, elemosynas in the-
saurum cœlestem portantes. Ibidem. E
Thesis.
Thesis & Hypothesis. to. 1. 68. M in fine.
Theurgia.
Theurgie commendatio à Porphyrio. to-
mo. 5. 83. B C
Et quod falsam purgationem animis, de-
monũ inuocatione, promittat. Ibidem. I
& sequenti.
Thomas.
Thomas Apostoli historia apocrypha. to-
mo. 4. 269. K L. to. 6. 43. K L
Thomas Apostoli vindicta. to. 6. 43. K L &
seq. & 94. K L
Thomas an Christum tetigerit, necne, du-
bium est. to. 9. 120. F
Thomam Apostolum quid impediuerit à
credulitate. to. 10. 28. K & M & seq.
Thomas vidit, tetigit, digitos mist. tomo. 10. 29. A & 206. B & GH & 208. D & K L
Thomas aliis discipulis credere noluit. to.
10. 206. G & 208. C

Thomas signa clauorum & lanceæ quere-
bat, ideo non credebatur. to. 10. 208. C D
Thomas nõ petiuit tangere Christũ, quod
ipse dubitaret, sed vt omnem suspitionẽ
incredulitatis excluderet. Ibidem. I
Thomas, Christum tangendo, factus est certus. to-
mo. 10. 220. G
De sancto Thoma, Sermo. to. 10. 255. B
Thronus.
Throni Gracæ, sedes sunt honorabiles La-
tinæ. to. 8. 309. H
Thronus bestie, Ecclesia impiorum. tomo. 9. 147. D
Thuriarchus.
Thuriarchus, siue Thurimarchus. to. 5. 155. B & D
Thuribulum.
Thuribulum, est Ecclesia. to. 9. 144. A
Thuribula figurant imaginem diuine scri-
pturæ. to. 10. 176. K
Quid thuribulum ignitum, altari imposi-
tum, figuret. to. 10. 177. A
Thurificare.
Thurificati qui. to. 2. 154. C
Tiberis, Tiberinus.
Tiberis glacie confringitur. to. 5. 26. C
Tiberis ultra morem exundauit. Ibidem. I
Tiberis, prius Albulæ. to. 3. 138. M
Tiberinus deus. to. 5. 53. H
Ticonius.
Ticonij regulæ septem. to. 3. 14. C & seq.
Ticonij Donatistæ ingenium, & eloquentia.
to. 7. 3. C
Tigillus.
Tigillus. to. 5. 57. G & L
Tigris.
Tigris fluuius paradisi. to. 1. 186. K L. tom. 3. 138. M. to. 5. 181. B
Tilos.
Tilos insula. to. 5. 198. M
Tinea.
Seruare vestes & id gen^o, ita vt à tineis cor-
rodantur, peccatum est. to. 9. 252. G H
Timor.
Timor. to. 1. 171. L & 178. K L. to. 3. 237. A
to. 5. 118. A & seq.
Timor duplex. to. 2. 124. D. to. 8. 324. L &
seq. to. 9. 69. G & 98. B & 103. H & seq.
to. 10. 94. K
Timor est duplex, exemplũ de duabus ma-
trionis, quia aliter timet adultera virum
suum, aliter casta. to. 8. 295. G & 307. B
& 324. M & seq.
Timore poenarum mali coercendi. tom. 2.
epistola. 48. & 50. per totum.
Timor humanus, populo Israel condona-
tus. to. 4. 68. I
Non timeat homo quod non habet in pote-
state deitare. to. 8. 98. C D
Timere, vbi non timendum. Eodem.
112. G H
Qui non timet, non est immortalitate in-
dutus, sed sensu exutus. to. 8. 119. C
Comparatio amorum timorum. Ibidem,
I K. & seq. copiosè.
Idem spiritus, timoris & dilectionis. to. 10.
69. L M
Timor, seruus est charitatis. Ibidem, M
Et quomodo. Eodem. 77. H

Timor in presenti vita est, non in futura.
Ibidem. 299. H I
Timore confingere carnes, quid sit. tomo. 8.
303. I K
Timor quo non amatur iustitia, sed time-
tur poena, seruilis est, quia carnalis est: &
ideo non configit carnem, sicut timor
castus, quem foras mittit charitas. Ibi-
dem, L M
Timendum non est Christianis, de contri-
tione temporalium. to. 9. 47. G H
Nec timor, nec amor noster, certus est. Eo-
dem. 232. I
Christus nec Iudæos armatos, nec tormen-
ta timuit. to. 9. 242. F
Timor huius vitæ, & securitas in alia vita
sine fine. to. 10. 3. F
Timebunt damnati in alia vita, qui nunc ti-
mere nolunt. to. 10. 33. K
Virtutibus magnis præditi, timere debent,
& non respicere quantum alios præces-
serint, sed quantum eis adhuc desit. to-
mo. 10. 45. I
Timere quid debeam^o. to. 10. 77. F. & 78. L
Timor hominum vanus. to. 10. 77. E. & seq.
Plus timendus est qui iubet, quàm qui de-
trahit. Eodem. 126. H
Dum maiora timeantur, minora celerius ca-
uentur. to. 10. 159. L
Quod à nobis extorquet hominis timor,
debet à nobis exigere Christi amor.
Eodem. 257. C
Timor qui poenitentiam concupiscit, con-
tritionem parit. to. 10. 283. L
Tria maxime timere debem^o. to. 10. 309. M
Timor infirmorum videtur esse, non fortium.
Eodem. 321. M
Timor seruilis, & castus, siue filialis.
Timor præparat locum charitati. tomo. 2.
123. I. & seq.
Timor alius sanctus, alius seruilis. Ibidem. K.
& seq. copiosè. C. D. & 139. A. & seq. copiosè.
to. 5. 118. A B
Timoris spiritus nihil prodest sine spiritu
charitatis. to. 3. 237. L
Timore seruili qui non est in charitate, ti-
ment deum illi, qui timore poenarũ suam
voluit statuere iustitiam, quæ est in lege.
to. 5. 204. D E
Timor legem nõ implebat, amor implebit.
to. 8. 221. M. & seq.
Alius est timor domini sanctus permanens,
alius quem foras mittit charitas. Ibidem,
324. L M. to. 10. 233. D E
Cum per timorem se continent homines à
peccato, fit conuersio iustitiæ, & inci-
pit quod durum erat amari, & dulcescit
deus. to. 8. 324. M. & seq.
Nisi à timore incipiat homo colere,
non perueniet ad amorem. Eodem. 380. H
Timor quomodo non est in charitate, cum
dicat Psalm. Timor domini castus per-
manens. to. 9. 69. F
Timor est medicamentum, sed charitas est
sanitas. Eodem. 138. H
Timor seruilis poenam metuit, timor castus
metuit amittere bona. Ibidem, I
Comparatio amorum timorum. Ibidem,
I K. & seq. copiosè.
Idem spiritus, timoris & dilectionis. to. 10.
69. L M
Timor, seruus est charitatis. Ibidem, M
Et quomodo. Eodem. 77. H

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Timor seruilis & filiorum dei, siue timor ca-
stus. Ibidem, F G
Quomodo perfecta charitas foras mittit
timorem. to. 10. 233. G. & seq.
Timor ducit ad charitatem, & perfecta cha-
ritas foras mittit timorem. to. 10. 233. I K
Multi per timorem correcti, ad amorem
perueniunt. to. 10. 175. GH
Timor poenæ. to. 3. 237. A. to. 4. 31. F. to. 6.
179. F G
Timor, vtrum peccatum sit. to. 4. 138. K
Timore poenæ, non amore iustitiæ deo ser-
uientes, veniam non consequuntur. to. 5.
118. G H
Qui timendo non facit mala, malè facere ta-
men si liceret, nondum amat. to. 8. 45. L
In veteri testamento deus timebatur, pro-
pter promissa carnalia. Eodem. 203. M
Timor seruilis, carnalis, est. to. 8. 303. L M
Timor impedit intrare per arctam portam.
to. 9. 46. F. & seq.
Timere poenam, quid. to. 10. 79. I
Quod homines timeant poenas in hoc se-
culo, nec timeant supplicia aeterna. Eodẽ.
77. A B
Timor est quidam custos. Ibidem, H. & seq.
Timor seruilis. Ibidem, H I
Per timorem poenæ, bona vita retinetur.
to. 10. 233. G
Timor castus, siue timor dei.
Timor, pietatis initium. to. 1. 160. B
Timor, amor. Eodem. 171. L
Qui timeat deum, laudate eum, & timeat
eum omne semen Israel: exponitur. to. 2.
123. K
Timor dei prim^o gradus sapietia. to. 3. 6. C
Timor dei. to. 3. 236. G. to. 6. 179. G. & seq.
Timor dei & amor, bona opera pariunt. to
mo. 3. 238. K
Timor dei donum spiritus sancti. tomo. 4.
263. M
Timor castus. to. 4. 294. L. to. 9. 69. F G. &
98. B C. to. 10. 77. H I
Timor castus, manet in seculo seculi. to. 5.
118. A B. & 204. E. to. 10. 233. K
Timore casto deo seruiunt, quibus chari-
tas diuina inspirat. to. 5. 204. E
Timor domini castus vel seruilis, quis sit.
to. 8. 20. H & fo. seq. K
Cur solus dominus sit timendus. Eodẽ. 47. I
Eum timere debet homo, à quo factus est
homo. Nam quod supra homines est ti-
me, & homines te non terrebunt. tom. 8.
143. C
Timor dei aperit aures. Eodem. 149. F
Timor est in iucunditate. to. 8. 207. A B
Timere in nocte & in die, quid sit. Eodem.
219. B C. & 220. I
Quomodo intelligatur, Ecce sic benedic-
tur homo, qui timet dominum, vxor tua,
& c. cum multi timetes dominum nolint
habere vxores, aut vxores steriles habe-
ant, & illi qui non timeant deum, abun-
dent filijs. to. 8. 324. E F
Timor castus est, qui facit timere amissio-
nem vultus dei, etiam si omnibus bonis a-
bundare possit. Eodem. 325. E
Timor castus venit de amore: ille nondum
castus qui timore poenæ facit, quicquid
boni facit. Ibidem, D
Sic time deũ, vt speres in misericordia eius.
to. 8. 371. F
Sicut linum sequitur setam, sic charitas ti-

morem. to. 5. 138. F
Sine timore nemo potest iustificari. tom. 9.
138. H I
Timor domini, quid sit. Eodem. 224. L. &
233. A. 261. B C
Timor castus & oratio, sunt arma cõtra dia-
bolum. to. 9. 240. G
De timore domini, & vera humilitate, Ser-
mo. to. 10. 233. A
Timoris dei effectus. Ibidem, E F
Timoris deum bona est anima, & à tenta-
tione diabolica tuta. to. 10. 223. E
Nihil vilius quàm homo, sine timore dei.
Ibidem, I
Gradus timoris secundũ accessum ad sum-
mum. Ibidem, K
A timore, per singula dona, ascendendum
est ad veram sapientiam. to. 10. 263. B
Nemo, nisi deum timeat, potest seruare iu-
sticiam. Eodem. 262. M
De timore domini, & auaritia vitanda. to-
mo. 10. 307. F
Per timorem domini plurima nascuntur bo-
na. Ibidem.
Timotheus.
Timotheus valetudinarius. to. 3. 177. M
Timotheum, cur Paulus circumciderit. to. 2.
11. E F. to. 4. 2. M. & 210. G H. to. 6. 76. B
Timotheus natus est matre Iudæa, & patre
Græco. to. 4. 210. G H
Titulus.
Titulus quare veteres crexerint. tomo. 4.
24. K
Palmas primus, quare titulum nõ habeat.
tomo. 8. 3. C D
Contra eos qui mendaces titulos potentis
ponunt in possessione, ne ipsam inuadat
aliquis potens. Eodem. 25. H I
In titulo palmi pedit omnis verus qui can-
tatur, sicut si quis in domo frõte cogno-
scit, quod præfixum est, securus intrabit,
nec cum intraverit, errabit. to. 8. 112. K.
& 118. E. & 127. I
In titulis psalmodum, cur aliquando ab ex-
pressionem rerum gestarum recedatur, &
aliquid dicatur quod in historia non in-
ueniatur. Eodem. 132. B
Titulus crucis Christi, scriptus erat tribus
linguis. to. 2. 164. I. to. 10. 136. H I
Titulus crucis Christi, tribus linguis scri-
ptus, cur corrupti non poterat. to. 8. 118. G
& 121. H I. & 124. E. & 127. I
Titulorum vtilitas. to. 10. 79. L
Titus.
Titus cur non circumcisus à Paulo. to. 4. 3. B
Titi circumcisio. to. 4. 288. K
T. Tattius Sabitorum rex. to. 5. 24. B. & D.
& 53. H
Titus Latinus compulsus est à demonibus
nunciare senarũ, ad instaurandum ludos
scenicos. Eodem. 38. D
Titus Latinus. to. 5. 69. I
Tobel.
Tobel. to. 5. 129. E
Tobias.
Tobias innocentie exemplum. tomo. 4.
196. H
Tobiam sepeliendo mortuos, deum prome-
ruisse. to. 4. 214. C. to. 5. 1. K
Tobias cõsilio filium ducebat, cuius pedes
filius dirigebat. to. 9. 25. H
Tobias cæcus videbat, & vxor eius videns
BB Iij cæca,

INDEX

caca erat. to.10.19.B C
 De beato Tobia, Sermo. to.10.23.8.B
 Tobia & filij, erat anima vna. Ibidem, C
 Parui Tobia consilium de mercede angeli
 ductoris. Ibidem, C D
 Oblatio mercedis ad angelum. to.10.23.8.D
 Angeli Tobia de suis operibus manifesta-
 tio. Ibidem, D E
 Discessus Raphaelis, & admiratio Tobia
 vtriusque. Ibidem, E
 Toleraantia.
 Toleraantia proximi. to.3.237.B
 Toleraantia in aduersis. Eodem. 239.C
 Immanis toleraantia latronum. to.4.242.E
 Toleraantia quae patientia, quae sustinentia,
 quae longanimitas dicitur, non est nisi in
 malis. to.8.43.L M
 Ad toleransam mutuam exhortatio. Eodē.
 243.K L
 Tolere Christi membra oportet. tom.9.
 52.G H
 Qui sint foris, & qui intus tolerandi. to.10.
 253.G
 Tollere.
 Tollere proprie quid dicitur. to.8.171.B
 Tonitruum.
 Tonitruum, vox dei. to.3.26.D. to.4.301.K.
 to.8.186.L
 Tonitrua & fulgura, tempore data legis,
 qualia. to.2.94.L. to.3.61.A. & fo. seq. 1.
 & seq. & 65.D
 Tonitruum & coruscationis generatio. to.3.
 121.A. to.4.207.A
 Tonitrua de caelo. to.10.171.H
 Topazion.
 Topazion lapis. to.8.304.H
 Torcular.
 Torcular, Ecclesia. tom.8.111. & fo. seq. M.
 & 195.C. & seq. & 199.1. & seq. copiose.
 Torcular Christianorum, pressurae tenta-
 tionum. to.8.199.L M
 Torcularia significant Ecclesias, & verbum
 dei. Eodem. 111. I
 Quod significant martyria. Ibidem, L
 In torculari fructuosa est pressura, & signi-
 ficat pressuram quam sancti patiuntur.
 to.8.118.L
 In torculari tria sunt, lacus, prelum, & scici-
 nae. to.8.195.D. & 199.1
 In torcularibus gemitus, & non est sine spe.
 Eodem. 22.F
 Non sine causa quidam psalmi, pro torcu-
 laribus inscribuntur. to.8.142.D E
 Torcularis calcatio, retributio est pecca-
 torum. to.9.146.M
 Torcularia sunt mali, & mundi amatores.
 to.10.94.D
 Tormenta.
 Immanitas tormentorum in aeterno igne.
 to.10.77.A
 Torneamenta.
 Torneamenta apicere, inutilis est volupta-
 tis. to.9.240.I
 Torpor.
 Torporis & virtutis exercitij confictus. to.
 mo.9.225.K L
 Torquatus.
 Torquatus filium suum occidi iussit. to.5.
 8.B. & 46.D
 Torrens.
 Torrens dicitur aqua veniens cum impetu,

& significat misericordiam dei, ad rigan-
 dum sperantes in eum. to.8.56.G H
 Torrentem huius seculi bibit Christus. to-
 mo.8.126.D. & 281.A
 Quod significet profluxionem mortali-
 tatis humanae. Eodem. 281.A
 Torrentes proprie dicuntur fluuij, qui aesta-
 te deficiunt, aquis autem hyemalibus in-
 undantur & currunt, licet translatitiei
 pro fluuiio ponantur: & quid designent.
 to.8.177.E F
 Quod significant hereticos, & seculi tu-
 multus. Eodem. 126.D
 Quod figurent praesens seculum. to.8.
 317.I
 De torrente in via bibere, quid sit. Ibidem.
 Torrens in austro, quid significet. tomo.8.
 321.G
 Tortor.
 Tortores animae sunt duo. to.10.35.I
 Totum.
 Malus totum sua parte. to.10.32.A B
 Trabes.
 Trabem eicere de oculo. to.4.277.B
 Trabes in oculo, quid. to.10.15.K
 Trabale telum. to.10.40.A
 Tradere.
 Traditur filius dei a se & a patre. to.3.60.F
 to.6.162.I
 Et Iuda, & Iudaeis. tomo.8.231.F. tomo.9.
 135.E F
 Traditores Donatistae. to.7.139.D E
 Traditi in animas tribulantium, quid sit. to-
 mo.8.31.E F
 Si pater tradidit filium, & filius seipsum, Iu-
 das quid fecit? Eodem. 148.B.C. & 231.F
 Traditio Christi nostra redemptio. Eodem.
 231.F
 Deus tradidit quem deserit. to.8.198.H I
 Traditio patris, filij, & Iudae, in quo diffe-
 rant. to.9.135.G
 Traditores qui dicantur. Eodem. 141.C D
 Traditiones.
 Traditiones paterne obseruanda secundum
 Augustinum. to.2.8.L
 Tradux.
 Ex traduce corpus, non anima. to.2.9.F. &
 20.H I. & 23.C D. & 147.M. & seq.
 Traducere. to.2.50.L
 De traduce peccati contra Pelagianos. to-
 mo.7.170.A. & seq.
 Tradux libidinis. to.7.177.I K
 Tradux peccati, tradux mortis, de primo
 peccato. to.8.264.I
 Trahere.
 Quomodo raplat hominem deus. tomo.1.
 40.F G.
 Trahi a patre, quid sit. to.7.268.C. & seq.
 vsque ad finem capituli.
 Trahit hominem solus deus. to.3.46.I
 Trahit pater, cum operatur per filium. to-
 mo.4.207.K
 Trahi ad Christum a patre, quid sit. tom.9.
 49.C
 Omnia ad se tracturum, dicit Christus, non
 omnes. Eodem. 82.I
 Quomodo ad se trahat pater hominem. to
 mo 10.55.I
 Transfiguratio.
 Transfiguratio hominum in lupos. tomo.3.
 196.D E

Transfiguratio domini. Eodem. 171.F
 Transgressio.
 Transgressio primorum parentu. to.3.147.
 D. & seq. copiose. to.4.253.H
 Transilire.
 Transilendo canta, & cantando transili. to-
 mo.8.71.F. & 135.D
 Transilienda omnia desideria carnalia. Eo-
 dem. 183.K
 Transire.
 Transitus domini quomodo celebretur. to-
 mo.2.116.E F
 Transire dei, quid. to.4.234.D
 Transire a morte in vitam, quid sit. tomo.9.
 42.D E.
 Transire in affectum cordis, quid sit. to.8.
 173.I
 Transitus Christianorum. tomo.9.84.M.
 & sequent.
 Transire de sinistra ad dexteram. tomo.10.
 170.G H
 De transitu Iordanis, Heliae, & Helisae. to-
 mo.3.167.I
 Transitus Iordanis, quid figuret. tomo.10.
 180.F G
 De transitu Iordanis, Sermo. Ibidem, I K
 Transitus Christi, quid. tomo.8.157.M. &
 195.M. & 279.A. & 346.G H. tom.9.213.
 K L. to.10.18.F G. & 152.I
 Quorum oculi sanentur a transeunte Iesu.
 tomo.10.19.B
 Transiens ministrabit eis, exponitur. tomo.
 10.24.L
 Translatio.
 Translatio Hieronymi ex Hebraica veritate
 taxata. to.2.8.1.K. & fo. seq. A
 De translatione facta per septuaginta inter-
 preses, ex procuratore Ptolomaei. to.5.
 68.H I
 Translationis beati Hieronymi, commen-
 datio. to.5.172.A
 Ex translatione diuersa diuersorum inter-
 pretum, plenius cognoscitur veritas rei.
 Eodem. 196.E F
 Transmigratio.
 Transmigratio Iudaeorum in Babyloniam.
 to.6.59.E. to.8.143.K
 Vide, Captiuitas.
 Transmutatio.
 Transmutationes corporum. tomo.1.135.M.
 & sequent.
 Transuasio.
 Transuasio. to.6.61
 Tremor.
 Tremor non est nisi de conscientia delictor-
 um. to.8.95.M
 Melior est tremor humilitatis, quam confi-
 dentia superbiae. to.8.266.A
 Tres, Trecenti.
 Triuum Christi. to.2.43.A
 Tria pessima, totidem optima. tomo.4.
 257.A
 Tres pueri in camino ignis. to.5.191.H
 Tria hominum genera, de tribulatione li-
 berat deus. to.9.256.A
 Tres mortui a domino suscitati. tomo.10.
 37.C D
 De trina interrogatione domini, si Petrus se
 diligeret, & trina Petri responsione. Ser-
 mo. to.10.51.D. & sequent.
 Trina

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Trina demissio Iulii in visione Petri, quid
 mystice. to.10.118.E
 Tres mensurae similitudinum vel trinitatem,
 vel tres virtutes theologas figurabant.
 to.10.161.I
 Tres dies quibus eundum est ad sacrifican-
 dum deo. to.10.173.A
 Trecenti viri quos Gedeon assumpsit, cru-
 cem domini figurabant. tomo.10.182.
 B C, & E
 Treueri.
 Apud Treueros vita Antonij reperta. to-
 mo.133.A.
 Tribulatio.
 Tribulationes quomodo ferendae. tomo.1.
 165.E F. & 188.H I
 Tribulationes mundi quando valent con-
 tra superbiam. to.2.129.L
 Tribulationes eneniunt iustis & malis. to.2.
 130.H. & 134.I. & 137.F
 Tribulantur sancti propter peccata sua. to
 mo.2.130.K. & seq.
 In tribulationibus non est murmurandum.
 Ibidem.
 Tribulationes fortiter sunt tollerandae. to-
 mo.2.130.H I
 Tribulatio deus consolatur. Eodem. 130.A B
 Tribulationes sunt admonitiones cogitan-
 di aeternam requiem, & aeternas poenas.
 Eodem. 136.K
 Quod tribulationes sint dona dei. tomo.2.
 82.B
 Tribulationes amicorum scire, ad quid pro-
 fit. to.2.134.H I
 Contra tribulationum procellas praemuni-
 tio. to.3.238.A B
 Tribulatio omnis, aut est poena impiorum,
 aut exercitatio iustorum. to.4.125.A
 Tribulatio vnde nomen acceperit. Ibidem,
 Tribulationes prodesse. to.4.285.F. to.8.
 106.C
 Tribulatio prodest bonis vt exerceatur, ma-
 lis vero vt corrigantur. to.5.2.D
 Eadem tribulatio confert bonis, malis obest.
 to.5.3.M
 Tribulationis tempore probatur homo. Eo-
 dem. 4.L
 Tribulationes vel tormenta vtiliora fue-
 runt, quae verum bonum amare docue-
 runt, quam bona quae suos dominos pra-
 sui amore torquebant. to.5.5.A
 Tribulationes in vita ista, bonos aut pro-
 bant, aut emendant. to.5.9.F
 Tribulari vrbem volebat Scipio pontifex,
 ne ciues in pace positi per vitia efflue-
 rent. Ibidem, G H
 Tribulatio praeseruat a malis. to.5.10.E
 Tribulationes sunt magis ex misericordia
 dei monitis, quam severitate punientis.
 to.5.31.B C
 Tribulatio, licet inducat passionem infe-
 rioribus, non tamen menti. Ibidem. 75.F G
 Tribulationum & tentationum humilitate,
 Ecclesia sibi comparat paradysum. to-
 mo.5.174.B
 Tribulatio nunquam cessabit, vel persecu-
 tio, ab Abel, vsque ad finem mundi. Ibi-
 dem, D. & seq.
 De tribulatione pestifera vltimi temporis,
 quando soluetur diabolus. to.5.188.F G
 Tribulationes quanto fideliori, tanto fortio-
 ri corde portantur. to.5.214.I K

Tribulationum flagellis, aliquando perfidia
 castigatur. to.7.30.F
 Tribulatio medicamentum est salutis. to-
 mo.8.23.M
 In tribulatione boni fiunt meliores, sicut au-
 rum. Eodem. 24.A
 Tribulatio dolorem habet. to.8.37.G H
 Tribulatio fornax aurificis. Eodem. 41.C
 Plus tribulantur iusti, q̄ iniusti. tom.8.53.G
 In tribulatione quae maxime cogitare de-
 beat Christianus. Eodem. 56.B
 Malus cum tribulatur foris, nullum habet
 in conscientia solatium. to.8.63.A
 Tribulationes nobis promittunt scripturae.
 Eodem. 78.L M
 Tribulatio indicat, vtrum gratis quis deum
 colat, & quantum. to.8.86.E
 Nulla maior est tribulatio quam conscien-
 tia delictorum. Ibidem. 91.L
 Quare permittit deus fieri tribulationem.
 to.8.104.H I
 Opus est tribulationibus erudiri in isto secu-
 lo, sed tribulari non possumus, nisi ab eis
 qui longe sunt a sanctis. Ibidem. 118.I
 Per quales tribulet diabolus. to.8.118.M
 Si putas te non habere tribulationes, non-
 dum coepisti esse Christianus. Eodem.
 119.A B
 Grauiore tribulationes sunt a falsis fratri-
 bus, quia vitari non possunt. Ibidem, H I
 Maxima tribulationes non oriuntur aduer-
 sus Ecclesiam, nisi ab eis qui lege male
 vtuntur: quod figuratiter ostenditur. to-
 mo.8.133.G
 Tribulationes, dei flagella sunt corrigetis,
 ne sit sententia punientis. Eodem. 148.M
 Tribulatio quandoque vtilis est, & necessa-
 ria. Eodem. 149.D
 Tribulationes iustorum in media pace. to.8.
 162.I. M. & 164.D
 Non proficit tribulatio, si mentis prauitas
 non corrigatur. Eodem. 176.I K
 Quid sit in tribulatione inquirere dei, quid
 sit manibus inquirere deum, & c. tomo.8.
 184.B C
 Tribulatio est vita humana. Ibidem, C D.
 & 345.B C
 Tribulatio non inuenitur, nisi quae latet. to
 mo.8.200.D E
 Quando hic bene est, tribulatio est. Ibidē.
 206.E
 In tribulationibus tecum est deus, si tecum
 fuerit fides eius. to.8.222.C D
 Christus tribulatur, quoadocumq; aliquis in
 eius corpore tribulatur. Eodē. 247.C D
 Multum interest vtrū inuenias tribulatio-
 nem, an inueniaris a tribulatione. to.8.
 92.A. B. & 104.H. & 341.H
 Tribulationes cur deus inueniat gaudiis ter-
 renis. Eodem. 344.G
 Quis sit qui tribulationem inueniat. to.8.
 345.B C
 Pro Christo desiderandae sunt tribulatio-
 nes. to.9.173.I
 Tribulationes nobis promittunt scripturae
 sanctae. to.10.20.K L
 Christiani dum in hoc tempore viuunt, sem-
 per habebunt tribulationes. Ibidem, K
 Tribulationis bonum. to.10.27.A
 Tribulatio pauperū vertetur in gaudium,
 & dolor in laetitiam. to.10.126.I
 In omni tribulatione bene sperandum est.
 to.10.153.B

Tribulatio est nobis proficua. to.10.180.G
 Tribulationes, dei iudicio immittuntur. to-
 mo.10.184.K. & seq.
 Aliorum tribulatio, debet esse nostra cor-
 reptionis. Eodem. 185.A
 Tribulationem Iob in omnibus bonis pas-
 sus est praeterquam in spiritu. tomo.10.
 237.F G. & sequent.
 Deus permittit multas tribulationes nobis
 a diabolo fieri ad probationem. tom.10.
 245.G H. & seq.
 Tribus.
 Tribus duae, scilicet Iudae, & Beniamin erat
 de regno Iudae: sed decem tribus erat de
 regno Israel. to.5.152.L
 Tribus duas fecit Ioseph, scilicet Effrem &
 Manasse. Ibidem, M
 Tribus Leui, cur decim tertiam numeraba-
 tur. Ibidem.
 Tribus decem captiuatae sunt in Babylo-
 nia, tempore Romuli. to.5.165.I. & seq.
 Tribus, alio nomine dici possunt curiae, sed
 non proprie, ha habuit populus Israel
 duodecim, iuxta numerum filiorum Iac-
 cob. to.8.313.G H
 Sunt tribus diaboli, sunt & tribus domini.
 Ibidem.
 Tributum.
 Iudaei quando inceperunt tributa Roma-
 nis soluere. to.5.172.M
 Tributum, cur Celsari praestetur. to.10.153.M
 Tributarii Iudaei. to.8.125.H
 Triennium.
 Per triennium quasi deus visitauit genus hu-
 manum, id est, ante legem, sub lege & mo-
 do. to.10.13.C D
 Triennium, quid in Euangelio. to.10.27.H
 De vacca, arietem, vel capra trium annorum,
 turture quoque, & columba. to.10.153.D
 Et quid figurent. Ibidem, E
 Trigeti.
 Trigeti, & discipulus Augusti-
 ni. to.1.112.H
 Triginta.
 Triginta argentei. to.10.189.I
 Trima.
 Trima animalia quare sic dicantur. tom.5.
 140.B. & seq.
 Trimegistus.
 Trimegistus fuit vocatus ipse Mercurius,
 to.5.170.L
 Trinitas.
 Trinitatis insinuatio. tom.1.50.A. & 52.A.
 & seq. to.3.48.H. & 114.H
 Vna trinitas, & trina vnitus. to.1.36.B. to.3.
 241.D. to.6.12.L M
 Trinitatis symbola in homine. to.1.50.F G
 Trinitas firmiter credenda. tom.1.156.L M.
 tomo.2.66.G. & sequent. & epist. 174. &
 178. to.3.2.M. & seq.
 Trinitas, vnus deus. to.1.4.1. tomo.3.33.G.
 tomo.6.163.D. & seq. copiose. to.9.215.C
 to.10.24.I
 Trinitatis operatio communis & indiuisa.
 tomo.1.158.K. tomo.2.92.F. to.3.38.D.
 & 55.G. tomo.4.230.L. & 232.F. tomo.6.
 144.F G. tomo.9.39.D E. tomo.10.11.E F.
 & seq. copiose
 Trinitatis ingenua confessio. tom.1.166.M.
 & sequent.
 Trinitati summo bono dilectione haeremus.
 to.1.169.E F

INDEX

Trinitas perfecta. to. 2. 45. B
 Trinitas personarum, unitas diuine nature. Eodem. 48. G
 De trinitate error Donatistarum & Ariatorum. Eodem. epist. 48. per totum.
 Quæ de patre, filio, & spiritu sancto dicuntur, vt vox patris, homo, nubes, columba, sonus vocis, linguæ diuinae velut ignis, quomodo accipienda. to. 2. 94. H I
 De trinitate quid credere sufficiat. tom. 2. epist. 102.
 Credatur honorificè unitati, ne fiat iniuria trinitati. Eodem. 164. I
 De deo non triformi, sed vno. tomo. 2. epistola. 177.
 Trinitas. to. 3. 2. M. & 33. G. & 114. G. & 238. G. to. 4. 229. I
 Trium personarum eadem essentia. tom. 3. 33. D. & seq. copiosè. & 78. D
 Trinitas incorporea. to. 2. epist. 85.
 De fide trinitatis. t. 3. 44. M. & 48. E. & seq. to. 3. 45. C
 Personarum distinctio. to. 3. 52. E
 Trinitas, nullis terminis circumscripita. Ibidem, F
 Quare non dicamus vnâ personam, sicut vnâ essentiam, & vnum deum. tomo. 3. 48. F. & 77. L
 Persona filij. to. 3. 52. G
 Trinitatis unitas, laboriosè quæritur. to. 3. 55. B
 Et quod iudicia lectorum varia. Ibidem.
 De trinitate libri quindecim. Eodem. 54. H & seq. Retracta. to. 1. 11. B
 Quæ tardius æditi. to. 2. 7. I. & 94. C
 Eadem personarum diuinitas. to. 3. 55. I
 Trinitas tota inuisibilis. Eodem. 61. C
 Et de apparitionibus diuinis plura. to. 3. 60. K. & seq. copiosè. & 14. 2. A B
 Trinitas coeterna. Eodem. 71. K L
 Trinitas an possit dici spiritus sanctus. to. 3. 73. H
 Tres personæ impropiè dicuntur. Ibidem, F
 Trinitas non excludit simplicitatem unitatis. to. 3. 75. F & H
 Trinitas, solus deus quomodo dicatur. Eodem. 75. I
 Trinitas dicitur deus, non triplex. Ibidem, H
 Omnibus personis conuenit luminis & sapientie vocabulum. to. 3. 77. A B
 Tres personæ qua necessitate Græci hypothesis dixerint. Ibidem, G
 Tres deos quare non dicimus, nec tres essentias. to. 3. 77. K L
 In trinitate non est maius aut minus. tomo. 3. 79. B C
 Trinitas quomodo diligatur incognita. Ibidem, M
 De trinitate quomodo cogitandū. Ibidem.
 De trinitate quomodo inquirendum. to. 3. 81. H I
 Et cognitio dei quando perficietur, Ibidem, I
 Trinitatis vestigium in anima, tom. 3. 85. M & sequent. & 86. G
 In corpore. to. 3. 86. E
 Et in omni sensu corporis. Ibidem, G
 In memoria. to. 3. 88. B
 Trinitatis imago, in bonis tantū. to. 3. 87. H
 Trinitatis similitudo, & imago, differunt. Eodem. 89. G
 Vestigium triadis in cognitione spiritali. to. 3. 92. A & seq.

Trinitas simul operata est redemptionem hominis. Eodem. 94. E
 Imperfecta trinitatis imago est etiâ in quibuslibet. to. 3. 96. B C
 In qua animi parte sit vera trinitatis imago. to. 3. 96. M
 Trinitas quæ in simplicitate dei est incomprehensibilis. Eodem. 102. A
 Trinitas aliter in nobis, quàm in deo. to. 3. 106. L
 Trinitas quæ vera sit in dei unitate, & quàm vera in eiusdè trinitate unitas. Ibidem, M & sequent.
 In trinitate nulla temporis intervalla. to. 3. 107. F
 Significatio trinitatis. to. 3. 117. H. & seq.
 De trinitate quæstionulæ. to. 3. 233. D & seq.
 Contra eos qui inducunt diuersitatē in sanctam trinitatem. to. 3. 173. I
 Trinitas, cur non ab initio prædicata. to. 4. 175. B C
 Si vnus de⁹ est, cur in tribus spes salutis est, & non in duobus, aut quatuor, aut certè in eo vno: & quare non est trinitas prius prædicata. to. 4. 203. I
 De trinitate & unitate dei. Eodem. 228. F & seq. to. 10. 10. H
 Ingenitus, genitus, & procedens. Ibidem.
 Trinitatem insinuantes salutationes Pauline. to. 4. 280. I K
 De trinitate quomodo scripserit Porphyrius. to. 5. 87. H I
 Circa trinitatem non sic licet nobis loqui, vt hic loquitur Porphyrius. Ibidem, I
 Trinitas est vnus deus. to. 5. 94. A. & seq.
 Trinitas in diuinis, non est solum nominum trinitas sine substantia personarum, vt dicunt Sabelliani. Ibidem, B
 Pater, & filius, & spiritus sanctus sunt trinitas, & sunt vnus deus. to. 5. 97. E
 Trinitas diuina ostenditur in tribus partibus philosophiæ. Ibidem, H
 Trinitatis imago quomodo est in nobis. Ibidem, I
 Deus est æterna & vera trinitas, neque confusa, neque separata. to. 5. 98. G
 Trinitas & pluralitas intelligitur ibi, Faciamus hominem. Eodem. 135. D E
 De trinitate malè sentit Donatus. to. 6. 6. M
 Triadis unitas. Eodem. 12. L. in fine.
 Trinitas incomprehensibilis. Ibidem, M
 Personarum æqualitas. Ibidem. 13. E
 In vna persona, interdum intelliguntur omnes. tomo. 3. 57. B C. to. 6. 161. C. & seq. copiosè.
 De unitate trinitatis ad Optatū. to. 6. 167. I & sequent.
 Quod trinitas vnus sit deus, manifestè ostenditur verbo. tomo. 8. 6. G H. & 4. 7. A B. & 108. B
 Quomodo vnus sit substantia. Eodem. 158. G
 Tanta est sibi substantiæ societas, vt æqualitatem admittat, non pluralitatem. Ibidem, H
 Deus aptè potest dici ter, non tamen tres dij. to. 9. 11. K
 Trinitas manifestissima apparuit. Ibidem. 12. C.
 Trinitatis mysterium. to. 9. 64. C D. & seq. copiosè.
 Trinitatis unitas ostenditur. tomo. 9. 28. H. & seq. copiosè.

Trinitatem in personis, & in essentia unitatem perpulchrè describit Augustinus. tomo. 9. 64. E
 Trinitatis opera indiuisa, quare quandoque separatim nominentur. to. 9. 94. K L
 Trinitatis inuocatio. to. 9. 152. H I. & 156. E F. & seq. copiosè.
 Sanctæ trinitatis cognitio. Eodem. 190. B
 Sancta trinitas indiuisa est. Ibidem, C. & E
 Trium personarum comparatio. Ibidem, K
 Trinitatis sacramentum magis est credendum, quàm exponendum. to. 9. 208. F
 Trinitatis proprietates. tomo. 9. 170. D E. & 230. E F
 Non sunt diuersi gradus, vbi est vna trinitas. Eodem. 248. A B
 Ex intellectu generatur voluntas, & ex ambobus procedit memoria, instar trium diuinarum personarum. to. 9. 257. E
 Per speculum & in enigmate, trinitatè dei contemplamur. to. 10. 10. H
 In patre, in diuinis, insinuatur nobis auctoritas, in filio natiuitas, in spiritu sancto, patris, filijque communitas, in tribus æqualitas. Ibidem.
 Pater filio veritati origo verax filius de veraci patre orta veritas: spiritus sanctus à patre bono & filio bono, effusa bonitas. Ibidem, I
 Trinitatis, in diuinis, æqualitas. tomo. 10. 11. D E
 Trinitatis mysteria ineffabilia, & potius filenda, quàm de ipsis loquendum. to. 10. 32. F G
 Nullis similitudinibus peruenitur ad trinitatis cognitionem. Ibidem, G. & sequent.
 Quare similitudines non possint adhiberi in demonstranda trinitate. to. 10. 33. C D
 Gratias deo agit pro loco trinitatis intelletu. Ibidem, E
 De manifesta ostensione trinitatis in deo nostro, & baptismo domini apud flumen Iordanem: sermo. tomo. 10. 51. H. & sequentibus.
 Trinitas distincte manifestata, in baptismo Iesu ad Iordanem. Ibidem, H I
 Et quasi separabiliter. Ibidem, I
 Trinitas inseparabilis. to. 10. 51. K
 De trinitate plura. Ibidem, K L
 De trinitate non facile disputandum, sed videndum, quid sit, qui nos, vbi & quomodo positi, &c. Ibidem.
 In homine inueniri aliquem imaginem trinitatis. to. 10. 52. K L. & seq.
 Trinitas fecit carnem Christi. to. 10. 53. B
 Trinitas fecit de celo vocem. Ibidem.
 De indiuidua trinitate, & inseparabili unitate, Arrianorumque confutatione, ac fidelium populorum, de fide catholica, confirmatione, sermo. to. 10. 55. B
 De trinitate & unitate dei cõtra Arrianos. Ibidem, C. & seq.
 In creaturis inueniri quasdam trinitatis similitudines. Ibidem, E. & seq.
 Trinitatis discussio. to. 10. 69. B
 De trinitate quid sentiendum. tomo. 10. 91. M
 De unitate trinitatis, & incarnatione verbi. to. 10. 124. C
 Tres magi trinitatem designabant. tomo. 10. 135. K
 Dominica infra octauas Epiphaniæ, de trinitate & columba, sermo. to. 10. 139. B
 Nihil

Nihil in trinitate ad se dictum, potest dici pluraliter. to. 10. 140. C
 Trinitatis inseparabilis est substantia, essentia, & operatio. Ibidem.
 Trinitas in substantia, est vnus solus, in personis est tres vel tria. to. 10. 140. L M
 Dies tertius, in scriptura sacra, mysterium designat trinitatis. to. 10. 161. M
 In tribus viris susceptis, Abraham trinitatem agnouit. Ibidem, G
 Tertij dici appellatione, trinitatis mysteriū intelligitur. to. 10. 180. K
 Ad trinitatis mysterium quomodo perueniatur. Ibidem, L
 In trinitate nulla est diuersitas, sed omni-modæ æqualitas. to. 10. 188. A
 Trinitas personarum coeterna est, & coequalis. to. 10. 217. B
 In trinitate nihil maius vel minus. tomo. 10. 220. A.
 De sancta trinitate, ser. to. 10. 221. M
 Angeli trinitatis naturam ignorat. Ibidem.
 Periculosa est disputatio de trinitate. Ibidem. M. & sequent.
 Nobis sufficiat scire de trinitate, quod dominus exponere dignatus est. Eod. 222. B
 Trinitatis probatio ex scriptura sancta. Ibidem, B C.
 Fidelibus sufficiat pauca de trinitate audire. Ibidem, D
 Non querenda ratio trinitatis, sed sufficit credere, quia est. Ibidem.
 In trinitate nihil superius aut inferius. tomo. 10. 222. K.
 De sancta trinitate, contra Arrianos, sermo. Ibidem, I
 In trinitate, tantummodo personarum distinctio est. to. 10. 224. B
 De fide trinitatis à simplicibus non inuestiganda. to. 10. 285. A B
 Nec periculosus alicubi erratur, quæ in querenda trinitate. Ibidem, E
 Trinitas diuiditur indiuisibiliter, & coniungitur diuisibiliter. Ibidem, D
 Trinitatis probatio, per similitudinem partium animæ. Ibidem, E
 In festo sanctæ trinitatis, sermones septem. tomo. 10. 221. M. & seq.
 Hæreses circa trinitatem.
 Tres personæ negantes, reprehenduntur. tomo. 3. 173. H.
 Item tres deos inducentes. Ibidem, I
 Triopas rex. tomo. 5. 158. D
 Tristitia.
 Tristitia pia, quid sit. to. 2. 139. I
 Tristitia soluit cor. to. 2. 123. B
 Tristitia malum. to. 3. 158. M
 Tristitia melior, quàm lætitia. to. 3. 238. D
 Tristitia cadit in sapientem, aduersus Stoicos. tomo. 5. 117. D E
 De tristitia & inuidentiâ, quæ habentur de bonis alienis. to. 5. 125. E F
 Tristitia nostra habet quasi, gaudium nostrum non habet quasi. to. 8. 100. K
 Tristitiam sumpsit Christus quemadmodum carnem. to. 8. 230. B C
 Tristitia cur deus misceat lætis. Eodem. 344. D.
 Tristitiæ tuæ causa, peccatus est. t. 8. 84. E F.
 Tristitia, & dolor, quomodo differant. Ibidem, M

IN DIUVM AVGVSTINVM.

Contristatus est, vt te lætificaret, vt te consolaretur. tomo. 8. 44. F G
 Melior est tristitia iniqua patientis, quàm lætitia iniqua facientis. Eodem. 123. C D
 Tristari vult Christus imminente passione, vt ostenderet infirmorum personam. tomo. 8. 262. A.
 Sic assumpsit tristitiam veram quomodo carnem veram. Eodem. 230. C D
 Tristis est anima mea vsque ad mortem, &c. exponitur. Ibid. 230. L M. & fo. seq. C D
 Duæ sunt tristitiæ. to. 9. 209. L. & sequent.
 Tristitia mundi, mortem operatur. Eodem. 210. C.
 Tristitiæ, & spiritalis gaudij, conflictus. Ibidem. 225. I.
 Suscepit dominus tristitiam nostram, vt nobis largiretur lætitiâ suâ. to. 10. 186. K
 Tristitia sicut stercus operatur. t. 10. 204. E F
 Tristitia de iniquitate propriam iustitiâ parturit. Ibidem, F
 Tristitiæ diuersitas. tomo. 10. Ibidem, H
 Quanta tristitia erit, cum miser in iudicio sententiam audierint. to. 10. 216. L M
 Triumphare.
 Triumphantium, de uicta morte, vox. tomo. 10. 36. L M.
 Triumphantium, in æterna vita, vox. tomo. 10. 57. B.
 Triticum.
 Triticum seminatum. to. 5. 186. L M
 Trogus.
 Trogus Pompeius. tomo. 5. 32. D & F
 Troia.
 Troiæ destructio à Græcis facta. tomo. 5. 2. G. & 28. I. & fo. 16. 2. A B.
 Troia, mater Romani populi. tomo. 5. 3. C. & fo. 21. D.
 Troiani deij. tomo. 5. 23. F
 Troia delicta, reliqua ipsorum cum Aenea in Italiam portata sunt. Eodem. 163. B
 Tropus.
 Troporum cognitio necessaria. to. 3. 13. M. & sequentibus.
 Tropica locutio, quæ. to. 3. 15. I. & 10. 2. I
 Tropi veteris instrumenti explicati. to. 3. 22. col. 1. & libris sequentibus.
 Troporum nomina non facile enunciantur. tomo. 3. 102. K.
 Tropi sacre scripturæ, quomodo intelligendi. tomo. 4. 10. G
 Tropi non sunt mendacia. Ibidem, I
 Tropi in scripturis, quare. Ibidem, L
 Tropus, quid. to. 5. 139. C D
 Tropus, quid Græcis. to. 8. 152. I
 Tropi, locutionum modi sunt. tomo. 9. 124. A B. Vide locutio.
 Tuba.
 Tubæ nomine, quid intelligatur. tomo. 2. 127. A. & fo. 140. L.
 Tuba ductilis malleo producit, ita & Christianum cor in deum, pressurarum plagis, extenditur. to. 8. 47. I
 Tubæ ductiles, & tubæ corneæ, quæ sunt. tomo. 8. 239. F G.
 Septima tuba, finis est persecutionis, & aduentus domini. to. 9. 144. M
 Tuba peccatoribus necessaria est. t. 10. 181. A
 Tubæ proprietates. Ibidem, A B
 Quid sacerdotales tubæ figurent. Ibid. C D
 Tubæ ductiles, quando dicuntur produci. tomo. 10. 237. A.

Tullius. tomo. 5. 30. D & F
 Tullij error de præscientia diuina. tomo. 5. 42. L. & sequent.
 Tullius in dialogo Hortensio. to. 7. 228. I
 Tullius.
 Tullus Hostilius. to. 5. 24. E
 Tullus Hostilius fulmine assumptus est. Eodem. 25. A.
 Tumor.
 Tumoris, & humilis satisfactio, bellum. tomo. 9. 225. I K.
 Tumor, & magnitudo differunt. tomo. 10. 49. K. & 110. D E.
 Tundere.
 Tundio peccatoris, obtritio est cordis. tomo. 8. 42. K.
 Tundere peccus, quid significet. to. 10. 7. C. & fo. 147. K.
 Tunica.
 De tunica inconfutibili saluatoris. tomo. 2. 159. F. & fo. 171. C.
 Tunica pellicea. tomo. 3. 152. K
 Tunica duæ, quid allegoricè. to. 4. 100. B
 Tunica. tomo. 4. 269. E
 Tunica Christi nõ scindenda, contra Arrianos. tomo. 6. 11. D E. tomo. 8. 38. L M
 tomo. 9. 26. L M.
 Si quis vulerit tibi tunicam tollere, & iudicio tecum contendere, dimitte illi & pallium: exponitur. to. 2. 36. A
 Tunica domini inconfutibilis, quid significet. tomo. 8. 24. G
 Tunica Christi desuper texta, nec diuisa, quid significet. to. 9. 26. L M
 Turba.
 Turba, turbulenta, & caeca. to. 9. 54. C D
 Turba tunc fuit turbata, cum Christo dixit, Dæmonium habes. tomo. 9. Ibidem.
 Turbavit seipsum Christus ad nostrum exemplum. tomo. 9. 87. H
 Turba quæ cæcos clamare prohibet, quid adumbret. tomo. 10. 18. L M
 Turba, id est, peccatores. to. 10. 19. D E
 Turia.
 Turia flumen. tomo. 1. 53. M
 Turpitudine.
 Gradus ad turpissima. to. 3. 90. I
 Turris.
 Turris Babylonica, superbiâ designat. tomo. 5. 135. C.
 Turris fortitudinis, Christus. to. 8. 134. F G
 Turrim quare edificarint Babylonij. tomo. 9. 12. H.
 Tusculum.
 Oppidum Tusculi. tomo. 5. 25. C
 Turtur.
 Turtur. to. 5. 139. M. & seq. to. 10. 109. K
 Turtur tunc inuenit nidum, vbi ponat pullos suos, cum &c. to. 8. 200. G H
 Turturis vox. tomo. 10. 109. K
 Christus, turtur. Ibidem.
 Turtur, & columba. to. 10. 153. F
 Si turtures oua refrigerare permittat, perdunt fructum eorum. to. 10. 235. D
 Tyberis.
 Tyberis, prius Albulâ. tomo. 1. 186. F
 tomo. 3. 138. M.
 Tyberis creuit vastans omnia arua. t. 5. 26. I
 Tychoonius.
 Tychoonius Donatista. to. 2. 39. C
 Tychoonij

INDEX

Tychonij libri. Eodem. 68. I
Tychonius scripsit de septem clauibus scripturae. to. 2. 71. I
Tychonium citat. to. 1. 11. G. tomo. 4. 32. E
Tymasius.
Tymasius adulescens, seductus a Pelagio. tomo. 2. 89. D. E.
Tympaanum.
Tympaanum fit de corio siccato & extento, & significat carnis dominationem. tomo. 8. 156. E. F. & 195. I.
Tympaanum quid sit, & quid figuret. Ibidem. 379. H. I. & fo. 381. K.
Quod significet carnem Christi. tomo. 8. 50. I. K.
Typhus.
Typhus pro fastu, frequens apud Augustinum. to. 2. 37. C
Typhus ὑπερηφανία, pro arrogantia. to. 2. 57. L
Typhus, superbia est. to. 5. 99. L
Tyrannus.
Tyrannus quare a deo permittatur. tomo. 5. 47. A. B.
Tyrus.
Tyrus quid significet. tomo. 7. 115. K. L. tomo. 8. 199. C.
Princeps Tyri, diabolum significat. tomo. 3. 151. B. C.
V & B.
V & B, in prononciatione affinitas. tomo. 1. 61. D.
Vacare.
Vacandum ut deum cognoscas. tomo. 1. 163. A.
Vacca.
Vacca nomine plebs Iudeorum figuratur. tomo. 8. 260. K. L.
Vacca dicuntur animae seduciles. Eodem. 117. K. L. & fo. 156. K. L. & 275. C. D.
Vacca triennis, quid. tomo. 10. 153. E
Vadari.
Vadari. tomo. 1. 58. A
Vadiani.
Vadiani, schismatici potius quam haeretici. tomo. 6. 6. D
Alij vocant Anthropomorphytas. Ibidem.
Vagatana sententia. tomo. 2. 143. M
Vagatio.
Diffoluta vagationis & stabilitatis firmæ congressio. tomo. 9. 225. K. L.
Vagitanus.
Vagitanus deus. tomo. 5. 34. F
Vagitus.
Pueri vagitus, prophetia. tomo. 10. 83. D
Valens.
Valens imperator haereticus fauens Arrianis. tomo. 5. 48. L. & fo. 174. M
Valentinus, Valentiniani.
Valentinus haereticus, vnde Valentinianus. tomo. 6. 4. C.
Valentinus triginta aonas, id est secula asseruit, Christum a virgine nihil accepisse. Ibidem.
Resurrectionem negat. Ibidem. E
De obitu Valentini episcopi Carthaginensis. tomo. 10. 305. E
Valentinianus.
Valentiniani Caesaris comitatus. tomo. 1. In Possidonio.

Valentinianus. to. 5. 48. H. I
Valentinianus maior. tomo. 5. 174. M
Valerius.
Valerius comes. tomo. 1. 13. K
Valerius episcopus Hippoñ. tomo. 1. In Possidonio.
Valerij episcopi Augustinus coadutor. tomo. 1. 13. K tomo. 2. 27. B.
Valerius Graecus, Augustini doctor. tomo. 1. In Possidonio.
Valerius in Capitolio occisus. to. 5. 25. M
Valerius episcopus Hipponensis dedit hortum secretum Augustino ad habitandū. tomo. 10. 313. D.
Valetudo.
Valetudini parcendum. to. 1. 118. C & E
Valetudinis ratio habenda. to. 2. 128. F
Valetudo aduersa toleranda. to. 2. 142. D
Hippocrates de duobus fratribus aduersa valetudine praeditis & simul conualescentibus, indicauit secundum regulas propinquas. to. 5. 41. A. & sequen.
Valla.
Valla rex Gothorum Vandalos odio infectabat, anno domini. 437. tomo. 10. 313. E
Vallis.
Vallis pro humilitate. tomo. 8. 132. F
Vallis lachrymarum. tomo. 8. 201. D. E
Valles & conualles, collibus & montibus contra figura opponuntur. Eodem. 259. G
Vallis, loc⁹ terrę est depressus. t. 8. 309. L. M
Vallonia.
Vallonia dea. tomo. 5. 32. L
Vandali.
Vandali Aphricam inuaserunt. to. 10. 313. E. F
Vanitas, & Vana gloria.
Vanitas, mendacium, studia humana. tomo. 1. 35. C. D.
Vanitas vanitatum. to. 1. 139. E. F. & 160. K. & 162. K. tomo. 4. 285. C.
Vanitas, vita praesens. tomo. 1. 41. L. M
Vanitati omnem creaturam subiecta, quomodo intelligendum. tomo. 4. 285. B. & sequentibus.
Varronis libri. to. 5. 50. G. H
Varronius.
Varronius peritiam. Eodem. 26. D
Varronius quid de diis senserit. tomo. 5. 50. B. C. & sequentibus.
Varronis laus. Ibidem. B. C
Quae sit partitio Varronis librorum suorum, quos de antiquitatibus rerum humanarum, diuinarumque composuit. Ibidem. F. & sequen.
Varronius acutissimus & doctissimus, non eloquentiss. tomo. 5. 50. B. C. & sequen. & fo. sequen. F.
Varronis libri. to. 5. 50. G. H
Varronius. tomo. 6. 107. C
Vasa.
Vasa dominica, indigentibus, frangi Augustinus iussit. tomo. 1. In Possidonio.
Vasa aurea & argentea in domo magna: exponitur. to. 1. 11. F. G. to. 7. 53. D
Vasa irae & misericordiae. tomo. 2. 95. M. & sequen. & 97. C. to. 3. 237. H
Vasa irae, quare dicantur. tomo. 2. 146. M. & sequentibus.
Ex eadem massa fecit aliud vas in honore, aliud in contumeliam, quomodo intelligatur. tomo. 5. 123. M
Ob vasa inhonorata non recedendum ab Ecclesia. to. 7. 53. E & L
Vasa mortis quae sint. to. 8. 11. C
Vasa diaboli, omnes impij. Eodem. 128. D
Totam massam perditionis, vasa diaboli. tomo. 10. 9. A.
Vasa diaboli, quae. Ibidem.
Ex vasis diaboli, vasa misericordiae. Ibidem
De vase cum quatuor lineis Petro ostenso, cui est dictum, Occide & manduca, &c. tomo. 10. 118. B. & seq.
Vasa charitatis, sunt homines. to. 10. 229. G
Duplicita sunt vasa in domo dei, quaedam in honorem, quaedam in contumeliam. tomo. 10. 253. A.

Vanitas sub sole. tomo. 5. 186. F. & seq.
Vanitate obseruat, qui timendo mori, mentitur. tomo. 8. 36. L. M
Vanitatem obseruat, qui in alia re q̄ in domino sperat. Ibidem. M. & seq.
Quomodo vanitas omnis homo viuens. tomo. 8. 73. B. C.
Vanitas & veritas, contraria inter se, differunt. Eodem. 294. M
Quomodo propheta petat oculos suos auerti, ne videant vanitatem, cum omnis creatura subiecta sit vanitati, & omnia vanitas. Ibidem.
Quod in spe, qua speramus nos adhaerere veritati, subiecti sumus vanitati. Ibidem fo. 295. A. B.
A qua vanitate petat propheta auerti oculos suos. Ibidem. B. & seq.
Vanitas humanae naturae propter peccatum. tomo. 10. 150. G. & seq.
In quo vanitas permanet, deficit veritas. Ibidem. I. K.
De vanitate seculi, Sermo. tomo. 10. 306. E
De fuga vanitatis, Ser. tomo. 10. 309. I
Vapor.
Vapor virtutis, dei filius. to. 4. 225. D
Vappa.
Vappa. tomo. 1. 176. F
Varietas.
Cupido varietatis, vnde nascat. to. 3. 202. H
Varro.
Varro, doctissimus vir. to. 5. 21. M. & seq.
Varronis peritia. Eodem. 26. D
Varronius quid de diis senserit. tomo. 5. 50. B. C. & sequentibus.
Varronis laus. Ibidem. B. C
Quae sit partitio Varronis librorum suorum, quos de antiquitatibus rerum humanarum, diuinarumque composuit. Ibidem. F. & sequen.
Varronius acutissimus & doctissimus, non eloquentiss. tomo. 5. 50. B. C. & sequen. & fo. sequen. F.
Varronis libri. to. 5. 50. G. H
Varronius. tomo. 6. 107. C
Vasa.
Vasa dominica, indigentibus, frangi Augustinus iussit. tomo. 1. In Possidonio.
Vasa aurea & argentea in domo magna: exponitur. to. 1. 11. F. G. to. 7. 53. D
Vasa irae & misericordiae. tomo. 2. 95. M. & sequen. & 97. C. to. 3. 237. H
Vasa irae, quare dicantur. tomo. 2. 146. M. & sequentibus.
Ex eadem massa fecit aliud vas in honore, aliud in contumeliam, quomodo intelligatur. tomo. 5. 123. M
Ob vasa inhonorata non recedendum ab Ecclesia. to. 7. 53. E & L
Vasa mortis quae sint. to. 8. 11. C
Vasa diaboli, omnes impij. Eodem. 128. D
Totam massam perditionis, vasa diaboli. tomo. 10. 9. A.
Vasa diaboli, quae. Ibidem.
Ex vasis diaboli, vasa misericordiae. Ibidem
De vase cum quatuor lineis Petro ostenso, cui est dictum, Occide & manduca, &c. tomo. 10. 118. B. & seq.
Vasa charitatis, sunt homines. to. 10. 229. G
Duplicita sunt vasa in domo dei, quaedam in honorem, quaedam in contumeliam. tomo. 10. 253. A.

Vassator.

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Vassator.
Omnis vassator, pl⁹ ipse vassatur vitio suo. tomo. 8. 189. H. I.
Vates.
Vates mente loquuntur aliena. to. 1. 95. B. C
Vates qui apud nos prophetae. to. 3. 70. G
Vaticinia mundi. Ibidem. F
Vates Ethnici, cur permittantur prophetizare. Ibidem. I
Vatum gentiliū praesagia de filio dei, quantum valeant. to. 6. 62. L
Vbertas.
Vbertas Evangelicae triplices. tomo. 5. 132. D. E.
Vbertas terrae, quid. t. 5. Eod. 14. 2. M. & seq.
Velum.
Velum capitur. to. 5. 16. B
Vicentes hostes Romanorum. Ibidem.
Veij per decennium Ro. oppugnauerunt. tomo. 5. 25. M. & sequen.
Velamen, Velum.
Vela in ostiis ludij literarij. tomo. 1. 17. B. in fine.
Velamen super corda Iudaeorum. tomo. 2. 113. M.
Veli templi scissio, quid adumbret. tomo. 2. 122. C. tomo. 4. 116. E. tomo. 6. 56. M. tomo. 10. 41. K. & 185. L
Velamen veteris testamenti, quomodo auferatur. to. 2. 122. C
Velamentum Moysi, & coma praeconū sanctorum, idem significant. to. 3. 181. D
Velare caput, quid signet. Ibidem. D & H
Velamen Moysi. tomo. 3. 185. B. to. 6. 136. F tomo. 7. 194. F.
Velamen super facie Moysi, quid designet, & quando auferetur. to. 8. 145. A
Vela candentia, simplex conuersatio, & pura confessio. to. 10. 14. G. H
Velamen quare Moyses ponebat ante faciem. to. 10. 41. K
Velum quid. to. 10. 105. D
Velle, Voluntas.
Voluntas. to. 1. 5. M. tomo. 3. 187. L. tomo. 4. 142. C. tomo. 5. 117. H. & seq. to. 10. 53. B. C. & seq.
Voluntas, quid sit. to. 6. 33. K. Retracta. to. 1. 5. M. to. 4. 142. C.
Voluntas ipsa nisi dei gratia liberetur a seruitute, qua facta est serua peccati, & vitia superet, adiuuatur: recte pieq̄ viuū a mortalibus non potest. to. 1. 3. F. G
Voluntas facti, & voluntas peccati. tomo. 1. 6. A.
Velle anceps. to. 1. 33. F. & sequen.
Voluntas libera, quomodo vsurpata. tomo. 1. 155. B.
De voluntate & gratia, quaestio difficillima. to. 2. 35. A. & 95. M
Voluntas aliena, quomodo cernatur. tomo. 3. 92. K.
Voluntas ipsa concipit malitiam. tomo. 4. 244. B.
Voluntas omnis non est a deo, sed omnis potestas. to. 5. 4. 2. H
Voluntates cui subiciantur. Eodem. 43. E
Voluntas licet proprio quodam modo sit respectu bonorum, tamen inuenitur etiā esse respectu malorum. to. 5. 116. M
Voluntas mutatur de bono in malum libero arbitrio, non de malo in bonum sine dei adiutorio. to. 5. 119. C. D.

Tunc voluntas pro facto computatur, quando faciendi voluntas discernitur. tomo. 8. 321. D. E.
Voluntas quando dicatur calida vel frigida. Ibidem. L. M
Voluntas dei.
Voluntas dei principium nascit. to. 1. 43. M
Voluntas dei, omnium causa. to. 1. 180. M tomo. 3. 65. A. & 133. K. & fo. 236. D. tomo. 4. 124. L. & fo. seq. C. to. 8. 137. M
Voluntati diuinae, quomodo voluntas hominis subdatur. tomo. 2. 66. C. & seq.
Voluntatem dei in scripturis sanctis discernimus. to. 3. 6. C. & fo. seq. I
Voluntas dei efficax. to. 3. 42. I
Voluntates dei in saluandis & perendis. Ibidem.
Contra voluntatem dei, nihil fit. Ibidem. 43. C
Voluntas bona, alia dei, alia hominis. tomo. 3. Ibidem.
Voluntas dei bona, mala hominum voluntate impletur. Ibidem.
De voluntate dei. tomo. 3. 188. I. & 240. H tomo. 7. 261. D. & seq.
Voluntas dei fit, cum obtemperatur preceptis eius. to. 4. 273. A. B
Voluntas dei, est lex in curia caelesti. tomo. 5. 17. B.
Voluntas dei, est causa certissima omnium. Eodem. 79. M.
Voluntatis successio, non est in deo. tomo. 5. 104. A. B.
Voluntas dei potentissima. Eodem. 111. I
Voluntas dei non impeditur actu aliquo demonum vel hominum. to. 5. 115. M
Voluntas dei, est natura cuiusque rei condita. tomo. 5. 201. A
Voluntate incommutabili quomodo deus hominem condiderit in tempore quo voluit. tomo. 5. 207. C
Contra voluntatem dei, multa sunt a malis. Ibidem. F
Voluntas dei cum mutari dicitur, non ipsa, sed nos mutamur. Ibidem.
Voluntatem dei, quando facit homo. tomo. 6. 162. H.
Voluntas dei bona, praecedit nostram bonam voluntatem. tomo. 8. 7. I
Si in Christo erant duae voluntates, an vna. tomo. 8. 44. H. & fo. seq. C.
Voluntas dei, tantum a voluntate hominis, quantum deus distat ab homine. tomo. 8. 45. B.
Non potest dispar esse voluntas, quorum vna est diuinitas. Ibidem. C
Voluntas dei est lex eius, quae nunquam de corde sunt recedat. tomo. 8. 66. D
Non vult deus vt pecces, nam prohibet, tamen si peccaueris, non putes hominem fecisse quod voluit, & deo accidisse quod noluit. Eodem. 281. F
Homo non solum in domo sua, nec in agro suo, sed nec in carne sua, vel in spiritu suo, implet omnia quae vult, sed deus omnia quaecumq̄ voluit, fecit. to. 8. 338. C
Voluntas dei in caelo, pax. tomo. 10. 25. G. H
Dei & diaboli, diuersa erga nos & peccata nostra voluntates. tomo. 10. 96. D. E
Voluntas dei, quomodo fiat. to. 10. 115. E. F
Voluntas domini semper respicienda, & non nostra. to. 10. 191. E
Voluntas sicut in caelo & in terra. tomo. 2.

129. G. tomo. 4. 273. A. & sequen.
Ex Cypriano. tomo. 7. 200. D. E. tomo. 10. 115. F.
Voluntas in Ecclesia sua, in praedicatoribus & plebibus suis impletur, itaquam in caelo & in terra. tomo. 8. 338. H
Quare optamus voluntatem dei fieri in caelo, sicut fit in terra. tomo. 10. 191. E. & fo. 196. B. C.
Fiat voluntas tua, &c. pertinet ad tertiam beatitudinem. tomo. 10. 219. D
Voluntas humana.
De voluntate humana, plura. tomo. 1. 3. D & sequentibus.
Vult multa Paulus, quae non vult. tomo. 1. 31. I. & 154. M.
Sponte peccamus. tomo. 1. 3. H & L. & fo. 4. L. M. & 154. H. & seq. & 159. I. K
Voluntatem domino preparante, facile fit opus pietatis, quod difficile aut impossibile fuit. tomo. 1. 8. B
Voluntates in homine diuersae. to. 1. 33. I. K
Voluntates duae hominis. tomo. 1. 3. I. & fo. 5. L. & 154. M.
Voluntatem nostram, misericordia dei praeparat, & praeparat. to. 1. 9. K
Praeter voluntatem beatæ vitae, id est, perueniendi ad deum, nihil habet homo. tomo. 1. 116. B. & 142. G.
Voluntas aliqua an sit hominū. tomo. 1. 142. F. G.
Vult omnes beati esse. tomo. 1. 143. B. C.
Vide Beatitudo.
Bene velle & recte viuere, quomodo differant. Ibidem. C
Voluntate homines esse miseros, quomodo dictum. Ibidem.
In voluntate, meritum, praemium, & supplicium. Ibidem. Retracta. 3. E
Sponte cecidit homo, sponte surgere non potuit. to. 1. 3. H. & L. & 149. I
Voluntas maxime libera. to. 1. 150. G. H
Voluntas hominis tripartita. Eodem. 154. I. K.
Voluntas nostra, qualis futura sit. to. 3. 43. H
Voluntas hominis post baptismum. tomo. 3. 46. M.
Voluntas Adam libera. to. 3. 53. B
Voluntas aliena, quomodo cernatur. tomo. 3. 92. K.
Voluntas hominis repugnans deo. tomo. 3. 140. C.
Voluntas hominis eget ope dei. tomo. 3. 182. A. & sequen. to. 7. 148. L
Voluntatem affirmari. to. 3. 237. A
Voluntas hominis, causa deprauationis humanae. tomo. 4. 124. A. B
Velle nostrum miserentis dei. to. 4. 136. G
Velle in potestate nostra, posse non item. tomo. 4. 148. L. Retracta. tomo. 110. B. in fine.
Voluntas impiorum post iudicium. tomo. 3. 51. E.
Voluntates diuersae hominum vnde, cum animarum natura vna sit. to. 4. 126. K
Voluntates hominum. to. 5. 43. D. E
Voluntates nostrae quantum valeant. Ibi. G
Praeter voluntatem suam quicquid homo patitur, non debet tribuere humanis, aut angelicis, vel cuiuscumque creati spiritus voluntatibus, sed eius potius qui dat potestatem voluntatibus. to. 5. 43. K. L.
Voluntas

Voluntas hominis prior est ad malum, sed ad bonum voluntas dei prior est. Eodem. 110. H.
 Voluntatem in melius mutare, in potestate hominis esse. Retracta. 8. A
 Voluntas excitatur a domino. tomo. 7. 189. C. D.
 Voluntate sua cadit, qui cadit: & voluntate dei stat, qui stat. to. 7. 274. B
 Voluntas duæ, hominis & dei. tomo. 8. 44. G. H. & fo. seq. B.
 Voluntas nostra dirigenda ad voluntatem dei. tomo. 8. 59. K
 Voluntas quæ est in corde recto, paratur a domino fide præcedente, qua acceditur ad deum directum, vt fiat cor rectum. Ibidem. 187. K. L.
 Deus discutit, quid quisque voluerit, non quid potuerit. tomo. 8. 138. F
 Voluntas nostra, non sunt subiecta: syderibus. tomo. 8. 174. E
 Voluntatem deus attendit, nõ facultatem. Eodem. 199. M.
 Quicquid vis, & non potes, factum deus computat. tomo. 8. 226. G
 Voluntatem intus bonam coronat deus, vbi non inuenit facultatem. Eodem. 258. I
 Vltima voluntas morientis, ab heredibus implenda est. to. 9. 141. B
 Seruus nesciens voluntatem domini sui, & seruus eandem sciens, qui sunt: to. 10. 13. H
 Voluntas, pro effectu, coram deo. tomo. 10. 37. C. D.
 Nos volumus deum sic esse misericordem, vt nõ sit iustus. to. 10. 183. C
 Quomodo intelligatur, Non quod volo bonum hoc facio, sed quod nolo malum hoc ago. tomo. 10. 59. F. & sequen. 143. K. & fo. 144. L. M. & 145. F. G
 Voluntas perfecta faciendi, reputabitur pro opere facti. to. 10. 251. F.
 Voluntas bona, & mala.
 Bona voluntas, quid sit. to. 1. 14. 2. G
 Voluntas bona a deo preparatur. tomo. 1. 4. A & M. & 9. K. & fo. sequen. B. tomo. 2. 95. L. & 102. I. & sequen. tomo. 3. 43. K. tomo. 10. 97. F.
 Voluntas bona a deo. tomo. 3. 37. H. & fo. 46. G. & 181. M. tomo. 4. 244. C. tomo. 5. 101. L. tomo. 7. 151. H. & 198. G
 Voluntas bona comitatur gratiam. tomo. 2. 99. L.
 Voluntas bona, alia dei, alia hominis. tomo. 3. 43. C.
 Beatius bona velle quæ non habeas, quam habere quicquid vtiunque vis. tomo. 3. 93. F.
 Voluntas angelorum. tomo. 5. 43. D
 Voluntas sancta, sanctum facit corpus. tomo. 5. 6. F. G.
 Voluntatis bonæ similitudo, facit nobis angelos: beneficos & beneuolos. Eodem. 73. F.
 Voluntatis bonæ quis dicitur esse, propter amorē dei & proximi. to. 5. 116. G. H
 Voluntas recta, amor est bonus: peruersa, malus. Ibidem. I. K
 Voluntas bona opus dei est. to. 5. 118. I. K
 Voluntatem bonam præcedit fides, fidem gratia. tomo. 8. 187. K. L
 Voluntas bona, dicitur charitas. Eod. 63. G
 Voluntas bona vacare non potest. Ibidem.

Vt homo velit viam domini, ab ipso domino gressus eius diriguntur. Ibidem. I
 Nihil tam facile bonæ voluntati, quam ipsa sibi. tomo. 10. 8. E. & 149. B
 Bona voluntas nostra, a quo. to. 10. 65. M
 Bona voluntas, quam magna res. to. 10. 94. B
 Qui nihil penitus habet erogandum, huic bona voluntas sufficit. to. 10. 238. G
 Voluntas mala vnde. tomo. 1. 154. I
 Voluntas mala, ipsa est origo peccati. tomo. 1. 154. K. L. tomo. 7. 215. C. in fine.
 Malæ voluntatis homines merito damnari. tomo. 2. 171. L
 Voluntatem recte cogi ad meliora. Ibidem
 Voluntas hominis repugnans deo. tomo. 3. 140. C.
 Voluntas propria, quisquis malus est. tomo. 5. 11. H.
 Voluntas mala. tomo. 5. 101. L
 Voluntas bona vel mala, quomodo causat passiones bonas vel malas. Eodem. 116. E. F.
 Velle quis debet quod potest fieri. tomo. 5. 122. I.
 Voluntates malas deus relinquit & damnat, bonas autē adiuvat & remunerat, vtraque autem ordinat. Ibidem. M
 Voluntatis malæ merito ita damnatus est angelus, vt nunquam voluntatem bonam haberet. tomo. 5. 122. M
 Voluntas mala grande testimonium est naturæ bonæ, licet sit contra naturam. tomo. 5. 95. K.
 Voluntaria vitia solum puniuntur a deo. Eodem. 101. D.
 Voluntatis malæ causa si queratur, nulla est. Ibidem. K. L
 Voluntas mala non habet causam efficientem. Ibidem. L
 Cum voluntas relicto superiori, ad inferiorem se conuertit, efficitur mala. tomo. 5. 102. A & E.
 Voluntatem malaram querere causas, est sicut velle videre tenebras, & audire silentium. Ibidem. D
 Voluntarios defectus non necessarios, iusta pena consequitur. Ibidem. E
 Nisi voluntas mala præcessisset, non perueniretur ad malum opus. to. 5. 119. E.
 Voluntarium.
 Voluntaria otis, sacrificia sunt laudis in confessione charitatis, non timore necessitatis. tomo. 8. 302. D
 Vellus.
 Velleris nomine Iudæos significari. tomo. 8. 92. M. & 171. A. B. & 10. 344. K. tomo. 10. 182. C. Vide, Gedeon.
 Velox.
 Velociter dei tale est, vt velocius nihil sit. tomo. 8. 38. D. E.
 Velocitas ipsa quid sit, & quod vbiq; sit, nõ in parte. tomo. 8. 375. C
 Velociora sunt omnia feruetiora, & omnia frigida tardiora. Ibidem. D
 Venator.
 Venatoribus dare & vestire eos reprehenditur a domino, & improbatu ante oculos omnipotentis. tomo. 8. 379. K. L
 Qui venatori dat res suas, non homini dat, sed arti nequissimæ, & hoc in illo amat, in quo est nequissimus. Eodem. 253. L. M
 Venantes significant persequentes, qui dul-

cedinem huius vite posuerunt in miscipula. tomo. 8. 318. D
 Venator in theatro depugnans. to. 10. 36. L
 Vendere.
 Verba vendere. tomo. 2. 132. C
 Vendere, pro donare. tomo. 4. 69. L
 Venudati sub peccato. tomo. 4. 284. F
 Vendentes oues, boues, & columbas in Ecclesia, qui sint. tomo. 9. 20. G
 Bonorum venditores qui a Christo a templo eiiciuntur, qui sint. tomo. 9. 20. I
 Figura venditionis Christi a Iuda, præcesserat in Cain & Abel. tomo. 9. 212. A. & sequentibus.
 Mos inter vendentem & ementem. tomo. 10. 147. E. F.
 Quæ fuit causa venditionis nostræ. Ibidem. G. H.
 Venenum.
 Venenum, an malum. to. 1. 174. L
 Venenis afflueta mulier. Ibidem. M
 Venenosa quare gignit tellus. tomo. 1. 182. C
 Venenosa animalia, quare creata. tomo. 3. 121. K.
 Venenum, quod vita est serpentis, mors est hominis. tomo. 4. 255. H
 Venenum maledictionis. to. 7. 21. C
 Venenum aspidum, dolum significat. tomo. 8. 18. B.
 Veneti.
 Veneti. tomo. 6. 52. A
 Venia.
 Venia quando & a quibus est petenda. tomo. 2. 106. I.
 Venia est concedenda petenti, & culpam agnoscenti. tomo. 2. 71. D
 Ibidem. K. L
 Venia a fratribus est petenda. to. 10. 114. H
 Venia datur mutato. to. 10. 183. B
 Christus illis petebat veniam, a quibus accipiebat iniuriam. tomo. 10. 187. A
 Venialia peccata.
 Venialia peccata difficillimum est inuenire, periculosissimum est definire. tomo. 5. 206. B. C.
 Venialia, quomodo redimantur. tomo. 10. 274. A.
 Venilia.
 Venilia dea, est vnda quæ ad litus venit. tomo. 5. 60. G. H.
 Venire.
 Tu es qui venturus es, an alium expectamus: exponitur. tomo. 4. 205. D. & seq. & fo. 208. D.
 Nemo venit ad me, nisi pater meus qui misit me, traxerit eum. to. 4. 99. D. & seq.
 Veniet Christus ad iudicium manifestum. tomo. 5. 194. F. G.
 Christus quomodo venit ad nos, & a nobis recessit. tomo. 9. 91. F. G
 Christus nisi se comprehendere permisisset, nõ fecissent Iudæi, propter quod venerant, sed nec ille, propter quod venerat. Eodem. 114. K.
 Venit ad nos vita, rependamus vicem, eamus ad illam. tomo. 9. 248. D. E
 De eo quod scriptum, Venite ad me omnes qui laboratis, & onerati estis, & c. Sermo. tomo. 10. 8. A. & seq.
 Locus in Euangelio Ioannis, si non venissem, & locutus es fuissem, & c. expositus. tomo. 10. 9. L. M. & sequen.
 Quibus

Quibus dicitur sit dominus, Venite benedicti, & cætera. tomo. 10. 28. B
 Si non venissem, peccatū non haberet: quomodo intelligendum. tomo. 10. 50. D
 Venire, & peruenire. tomo. 10. 68. E
 Venire ad Christum. tomo. 10. 102. B
 Venire regnum dei, quid sit. to. 10. 115. D. E
 Veniamus ad Christum credendo, proficiamus gratias agendo, agnoscamus perseuerando. tomo. 10. 129. E
 Venter.
 Ventris nomine, quid intelligatur. tomo. 2. 61. H. & 123. B
 De ventre matris meæ, tu es deus meus: exponitur. tomo. 2. 122. G
 Ventriloqua. tomo. 3. 8. K
 Venter dei. tomo. 4. 233. K. Vide, Vterus.
 Venter duo significat. tomo. 8. 23. A. B
 Venter Christi, infirmos Ecclesie significat. Eodem. 24. E
 Venter pro inferioribus ponitur. to. 8. 37. L
 Venter pro memoria poni solet. to. 8. 19. B
 Quod significet carnales in Ecclesia. Eodem. 87. C. D
 Ventus.
 Ventus quid sit. tomo. 1. 131. G
 Vetus calcere, quid sit. to. 1. 21. F. to. 7. 54. M
 Ventis generatio. tomo. 3. 121. A
 Ventorum nomina, quatuor partes mundi. tomo. 4. 91. M
 Ventus. tomo. 4. 279. C
 Ventus, spiritus. tomo. 5. 43. E
 Ventus significat tentationem. tomo. 8. 3. H & 55. B. & 199. E. F. tomo. 10. 14. K
 Ventus quid sit, & quod significet velocitatem veri dei. tomo. 8. 257. I. K
 Quod ventus flet, sentis: qua causa flet, vel de quo thesauro rationis eductus, nescis. Ibidem. 338. D. E
 Ventorum nomine animæ designantur. to. 8. 19. F. & 257. I. & 344. C
 Vento moueri, est circumflari omni spiritu seductorio. tomo. 9. 8. G
 Ventus cõtrarius, nõ calamitas externa, sed potius felicitas externa. tomo. 10. 14. E
 Venus.
 Venus calua. tomo. 2. 32. G
 Venus sit mater Aeneæ. tomo. 5. 21. K
 Venus, quõ Trojanis faebat. Eodem. 23. M
 Venus victrix. tomo. 5. 28. H
 Veneres tres. Ibidem. 33. I
 Venus, dea. tomo. 5. 52. L. & sequentibus.
 Venus quod docet sumitur pro luna. to. 5. 58. H
 De veneris claritate, quæ superat omnia astra. Ibidem.
 Venus cur vxor Vulcani. tomo. 6. 79. G. H
 Venus quare Martis adultera fingatur. Ibidem.
 Veneris stellam scribit Varro mutasse colorem, magnitudinem, figuram & cursum. tomo. 5. 200. D
 Venustiani.
 Venustiani hæretici qui. to. 6. 7. G. in fine.
 Ver.
 Ver nouellos in fide significat. to. 8. 177. K
 Verbum.
 Verba quatuor modis accipimus. to. 1. 57. A
 De verbis simplicibus & coniuactis. tomo. 1. 60. C. D.
 De origine verbi. Ibidem. I
 Verbum vnde dictum. Ibidem.
 Verbis non est immorandum, cū res constat. to. 1. 98. C. & 101. I. & 132. A. tomo. 5. 76. B

Verbis res potiores. to. 1. 126. A. t. 4. 105. B. C
 Verba, signa rerum. to. 1. 123. A. tomo. 3. 2. I. K
 Vide, Signum.
 Verba delictorum quæ dicantur. to. 2. 121. C
 Verba vendere. tomo. 2. 132. C
 Inter signa principatum obtinent verba. tomo. 3. 5. L
 Verba nunc proprie, nunc metaphoricè accipiuntur. tomo. 3. 6. K
 Verborum proprietates, quomodo percipiendæ. tomo. 3. 7. E. F.
 Idem verbum, non idem significat vbiq;e. tomo. 3. fo. 13. I
 In verbis verū ametur non verba. to. 3. 18. B
 Verbis contendere. tomo. 3. 21. I
 Verbum, pro facto. tomo. 4. fo. 70. E
 Verbum quare dictum. tomo. 3. fo. 31. L
 Verba quare instituta. tomo. 3. fo. 38. M
 Et cogitatio, & nutus, & literæ verba sunt, & verbi diuini habet imaginem. tomo. 3. 112. M. & sequen.
 Verbum hominis, quatuor verum. tomo. 3. 103. K
 Verborum aucupes taxati. tomo. 4. 99. E
 Verbum pro sententia. tomo. 4. 163. C
 Verbum vnum, diuersas habet significatio nes. tomo. 4. 212. M
 Verbi controuersia, homines torquet. tomo. 5. 76. B
 Quomodo verbum ad certam regulam, solum loqui fas est catholicis. Eodem. 87. I
 Verba foeda, in necessitate, non sunt tacenda vel horrenda. tomo. 5. 12. I. K
 Verborum quæta fuerit cura Demostheni. tomo. 7. 48. H
 Verba tua inueniatur in vita tua. to. 8. 124. H
 Verba iniquorum tunc prævalent super iustos. Eodem. 144. I
 Verbum asperum mittit in laqueos venantium. tomo. 8. 218. I. & 220. G. H
 Verba signorum quomodo accipiendæ sint. Ibidem. 268. C
 Verbum hominis quomodo percipiatur. tomo. 9. 61. M. & sequen. & 65. F. G
 Verba etiã operasunt. to. 9. 92. C. to. 10. 47. C
 Verbum accipitur, quando mente percipitur. tomo. 9. 110. I. K
 Verbum diuersimodè accipitur in scriptura. tomo. 10. 11. B
 Verba multa, vnum verbum scriptura appellare solet. Ibidem.
 Verbum mètale, quomodo transit in vocale. tomo. 10. 134. L
 Verba sunt signa conceptuū. to. 10. 170. M
 Verbum hominis, nõ potest ab homine explicari. tomo. 10. 201. G. H
 Verba turpia & luxuriosa, dedecent Christianum. tomo. 10. 234. C
 Quid intersit inter verbum & vocem. tomo. 10. 265. D
 Verbum dei.
 Ad verbi ministerium se accingit Augustinus. tomo. 1. 43. B. & sequentibus.
 Verbo dei docetur in omnibus. Ibidem. I. K
 Verbum dei, quõ loquatur cordi. Ibidem. K. L
 Verbum dei ad mensam legendū. to. 1. 190. M
 Verbi ministri, dispensatores salutis eterne. tomo. 2. 137. D
 Verbum quod dominus breuiter super terram. tomo. 2. 188. B
 Verbum dei nostris opinionibus præferendum. tomo. 3. 66. I. K. & 145. D

Verbum dei, doctrina diuina. to. 3. 103. F. G
 Sermo dei cur subinde obscurus. to. 3. 104. M
 Verbi ministerium non esse medicitatem. tomo. 3. 178. B. & sequentibus.
 Verbi præcones quare stipendium accipiunt. tomo. 3. 180. D
 Verbi ministris debetur victus. to. 3. 176. E & sequen. & 179. B. tomo. 4. 99. M
 Verbi externi vsus. tomo. 3. 189. A. to. 9. 53. I
 Verbi ruminatio. tomo. 3. 238. B. to. 8. 66. D & 355. G. H. tomo. 9. 9. F
 Verbum consummans & breuians, quid sit. tomo. 4. 147. G
 Verbum dei. tomo. 4. 233. G
 Verbum veritatis mudat ab errore. to. 7. 50. B
 Verbo veritatis quare alij credunt, alij contradicunt. tomo. 7. 267. M
 Verbum dei & annunciare, & audire, labor est. tomo. 8. 46. K
 Verbum dei colligendum, ab exemplo formicarum. Eodem. 63. C. & 83. K
 Verbum dei, in corde liberat a laqueo, liberat a via praua, liberat a lapsu. tomo. 8. 67. B. C
 Verba dei excitant amorem & dolorem. Eodem. 68. G
 Verbum dei, vt cibum, est colligendum & referuandum, pro tempore infanti. tomo. 8. 83. K
 Verba dei cor transfigunt, & amorem excitant. Ibidem. 92. G
 Verbum dei audire nolentes, aspidi surdas comparantur. tomo. 8. 125. A
 Verbi dei velocitas. tomo. 8. 257. I
 Verbi dei tadium & fastidium, qualis tentatio. tomo. 8. 272. K. L. & sequentibus.
 Verbum veritatis auferri de ore vsque quæque, quid sit. tomo. 8. 296. A. B
 Verba dei sic possumus custodire, si & cæter. Eodem. 301. K
 Verbum dei bifariam accipi. to. 8. 302. B. C
 Verbum dei, promissio dei. Ibidem. D
 Quod sit verbum fidei, in quo nos vult permanere Christus vt cognoscamus veritatem. tomo. 8. 316. M
 Verbum dei quibus superfluum. Eod. 326. H
 Verbum dei non omnibus vile. to. 8. 349. G
 Ad verbum dei pertinet, nõ esse in parte, sed vbiq; esse per se ipsum. Eod. 375. C. D
 Vtrum habeat motum. Ibidem.
 Verbo dei, in omni motu suo, omnia deseruiunt. tomo. 8. 377. L. M
 Ad verbum dei exhortatio. tomo. 9. 9. E. & 14. C. & sequentibus.
 Verbum dei & hominū, in quibus differat, & in quibus concordat. Eod. 28. C. & seq.
 De auditu verbi dei. tomo. 9. 54. C. D
 Verbum dei, tutius auditur quã predicatur. Ibidem. 85. B. C
 Verbum est, quod dat sacramentis virtutē. tomo. 9. 96. D
 Verbum dei, spiritualibus predicatū, dulce est: carnalibus amarum. Eodem. 145. C. D
 Verbum dei, nec predicandum solum, nec audiendum, sed faciendum. tomo. 9. 215. A. B. & sequentibus.
 Prædicatur verbum Christi opportunè, vobis: importunè, nolentibus. to. 9. 231. D
 Verbo dei omnia subici potunt. to. 10. 31. K
 Verbo dei nihil æquari potest. Ibidem.
 Verbum dei propositū omnibus. to. 10. 31. L
 Verbum dei quomodo comparetur. Ibidem. L
 Ministri verbi, est dispensare verbum dei: populi aut, erogare pauperibus. to. 10. 35. B
 Verbum

Verbum domini manet in aeternum: exponitur. Ibidem. I. & sequentibus.
 In verbo dei manere, quid. tomo. 10. 40. G
 Praemium quod manentibus in verbo dei. Ibidem. G
 Verbum dei, regula nostra. tomo. 10. 67. G H
 Verbum dei, non minus quam corpus Christi. tomo. 10. 104. G
 De verbo dei. tomo. 10. 79. F. G. & sequenti.
 An verbum dei, corpori Christi praefertendum. tomo. 10. 104. G
 Euangelista, verbi annuntiatores, non verborum. tomo. 10. 11. C
 Verbum quomodo videat. tomo. 10. 109. E. & sequentibus.
 Verbum dei, vita aeterna est. tomo. 10. 129. B
 Verbum diuinum multa fecit mirabilia. Ibidem. C
 Verbi diuini mirabilia. tomo. 10. 134. H I. & seq.
 Verbum dei, reddit in ore nostro saporem quemcunque voluerimus. tomo. 10. 173. M
 Verbum dei fit quodcunque desideramus. Ibidem.
 De verbo dei audiendo, sermo. tomo. 10. 235. C
 De duobus praecipis consummavit verbum: cuius duobus annis stella praenunciavit aduentum. tomo. 10. 316. H I
 Verbum dei nunquam tacet, sed non semper auditur. Ibidem. L
 Verbi dei attributa
 Verbum dei, gladius ignis. to. 2. 61. C. in fi.
 Verbum dei, lac. tomo. 10. 33. G
 Verbum dei, lumen, lucerna. tomo. 1. 164. D E
 tomo. 8. 302. A. & sequentibus. copiose.
 Verbum dei, margarita preciosa. to. 4. 84. F G
 Verbum dei panis, & quomodo comedendum. tomo. 8. 66. C D
 Verbum dei, sagitta. Eodem. 68. 1. & 185. K L
 Verbum dei, semen est, quo generantur fideles. tomo. 7. 9. A. B. & 19. K
 Verbum dei, vna. tomo. 8. 11. I K
 Verbum deus.
 Verbum dei est filius dei patris. tomo. 1. 43. I. tomo. 3. 77. B. tomo. 4. 233. G
 Verbum patris, Christus dicitur. tomo. 3. 32. G. tomo. 9. 28. C. & sequentibus.
 Verbum, sapientia. tomo. 3. 114. E
 Verbum, deus. tomo. 10. 131. G
 Quare verbum dicitur filius. to. 9. 184. L M
 De verbo summo. tomo. 3. 103. L. & sequentibus.
 De verbo perfecto scripsit Mercurius. tomo. 6. 8. K
 Verbum per omnia aequale patri promitti. tomo. 3. 104. E
 Verbum aeternum quale. Ibidem. G
 Verbum quale fit, ex creaturis cognoscitur. tomo. 9. 3. C
 Verbi naturas incogitabilis. to. 4. 224. I
 Verbum imago patris. Ibidem. L
 In verbo, angeli cognoscunt res clarius quam in ipsis rebus. tomo. 5. 98. K
 Verbi aeterni generatio. tomo. 6. 144. I K
 Ut capere possemus verbum dei, apud deum patrem dedit aliquid inspiciendum, & aliquid credendum, aliquid post videntium. tomo. 8. 279. H
 Verbum, in sole posuit tabernaculum suum, ut oculis solem videntibus, videretur. tomo. 9. 124. E F
 Quod sit sine initio & sine fine vnum verbum. tomo. 8. 92. E F
 In verbo dei erat, quicquid facturus erat deus in creatura, nec esset in rebus nisi

esset in verbo. Ibidem.
 Verbum dei in principio apud deum, non habet syllabas, nec tempora, sed propter nos descendit ad particulas sonorum nostrorum. tomo. 8. 263. M
 Verbum non factum est. tomo. 9. 3. D
 Verbum quid sit cum dicitur, in principio erat verbum. tomo. 9. 2. M
 In principio erat verbum, sermo. tomo. 10. 31. K. & sequentibus.
 Ineffabile & incomprehensibile est verbum quod legitur in Euangelio Ioannis, capite primo. Ibidem. M
 Vnde, quod homini dulce sit verbum dei. tomo. 10. 74. E
 Verbum dei ante omnia tempora. to. 10. 134. H
 Verbum aeternum, a verbo hominis, quomodo differat. tomo. 3. 83. A. & 103. E F
 tomo. 8. 92. E F
 Homo non eo modo facit verba, quomodo factus est per verbum. tomo. 10. 134. A
 Explicatio verbi diuini, per comparationem ad nostrum verbum prolatum. to. 10. 141. H I
 Verbum dei est, quod non potest dicere verbum hominis. tomo. 10. 201. F G
 Verbum dei forma omnium rerum. to. 10. 32. A
 Verbo aeterno deus condidit omnia. tomo. 1. 43. G H
 Quomodo verbum fit de deo, & omnia per ipsum. tomo. 8. 92. C D
 Verbum est per quod facta sunt creaturae. tomo. 9. 3. E
 Oia sub verbo & in verbo dei. to. 10. 31. L M
 Verbi incarnatio.
 Verbum caro factum est: exponitur. to. 2. 120. A. & sequentibus. to. 10. 131. G. & 141. K L
 Verbum quomodo caro factum. tomo. 3. 3. F. tomo. 4. 139. H. tomo. 10. 124. L M
 Et quare. tomo. 8. 139. K L. tomo. 10. 33. F G
 Verbi & carnis vno. tomo. 3. 52. K
 Verbum non mutatum in carnem. tomo. 4. 279. L. tomo. 6. 112. A
 Verbi missio. tomo. 3. 240. K
 Verbi incarnatio. tomo. 3. 237. B. & 240. F & K. tomo. 4. 224. B. & sequentibus.
 Verbum, totum hominem suscepit, & totus homo factus est verbum. tomo. 8. 122. A
 Quod homo verbo, tanquam corpus luminis accessit. tomo. 8. 154. L M
 Verbum sic erat in homine, ut homo verbo in vna Christi personam copularetur. Ibidem. 155. C D
 Verbum non esse mutatum in hominem, homo in illo mutatus est, ut melior fieret quam erat, non ut in ipsam substantiam verbi conuerteretur. tomo. 8. 331. B C
 Verbum & caro non vtrumque vnum, pater & verbum vtrumque vnum, Christus & Ecclesia vtrumque vnum. tomo. 8. 247. G
 Verbi processio. tomo. 9. 68. D E
 Verbum vitae, manifestatum est in carne, ut videretur in corde. tomo. 9. 124. I K
 Verbi incarnati conditiones. Ibidem.
 Verbum caro, opportunotempore. to. 10. 134. H
 Verbum dei suscepit totum corpus & totam animam hominis. tomo. 10. 201. H
 Verbofi. tomo. 4. 269. K
 Verbofita super omnia fugienda est. tomo. 10. 279. L M
 Contra verbofos. Ibidem. M. & sequentibus.
 Verecundus, Verecundia.

Verecundus concedit Augustinus rus suum. tomo. 1. 34. K
 Verecundia quid sit. tomo. 2. 49. D
 Verecundia humana. tomo. 5. 11. I
 De verecundia pudendorum quare scilicet inest anima. tomo. 5. 120. F. & sequenti.
 De verecundia, quam a concubitu coniugali tollebat philosophi Cynici. Eo. 121. C D
 Verecundiae causa, libido est. tomo. 5. 213. B
 Vergilius.
 Vergiliana lectio. tomo. 1. 94. I. & 96. I & 98. K. & 105. K
 Vergilius, Poeta magnus. tomo. 5. 2. I
 Vergilius Poetarum more mentitus est. Ibidem. 3. D
 Vergilius veritatem ex persona sua dicit, regna scilicet terrena peritura. tomo. 10. 26. I
 Vergilius cum veritatem sciret, mentiens Romanis adulatus est. Ibidem. H I
 Vergilius mendacium suum temperavit. Ibidem. H
 Vergilius, Romanis verba vendebat. Ibidem.
 Verinus.
 Verinus. tomo. 2. 144. D
 Verisimile.
 Verisimile. tomo. 1. 1. I K
 Verisimile Academicorum. tomo. 1. 97. E
 Verisimilis opinio quomodo fallat nos. tomo. 5. 214. M
 Verax, Veritas.
 Veritatem annunciare per noctem, quid sit. tomo. 8. 23. C
 Non est homo verax nisi in quo loquitur deus. Eodem. 274. E
 Verax pater quomodo dicitur, & filius veritas. tomo. 9. 64. K L
 Veraces, filij dei sunt, mendaces, filij diaboli. tomo. 10. 309. I
 Veritas, quid Cicero. tomo. 4. 125. H
 Veritas vnde nata, secundum Manichaeos. tomo. 6. 47. C
 Veritas & verum, an idem sint. to. 1. 118. F G
 Veritas. to. 3. 238. D. & 242. D. to. 10. 236. G
 Veritas vnde oriatur. tomo. 1. 163. B
 Orat Augustinus ut oriatur de terra veritas, & iustitia de caelo respiciat. Eodem. 51. D
 Veritas de terra oritur, duobus modis intelligitur. tomo. 8. 204. D E
 Quomodo veritas de terra orta est, & iustitia de caelo prospexit. tomo. 10. 130. B C
 Veritatis natura, proprietates, effectus.
 Veritas odium parit. to. 1. 40. D. to. 3. 237. M
 Veritas summa libertas. tomo. 1. 148. A
 Veritatem nemo amittit inuitus. Ibidem. A B
 Veritas & fides. to. 3. 240. L M. & fo. seq. C
 Veritas per malos & nescientes saepe loquitur. tomo. 4. 106. B. & sequenti. copiose.
 Veritas propter seipsam diligenda. tomo. 4. 288. B. in fine.
 Quae a veritate non veniunt, plerumque, etiam nullo impellente, seipsa subuertunt. tomo. 5. 59. I
 Veritatis iudicium Stoici & Epicuræi posuerunt in sensibus corporis. Eod. 66. M
 De veritate quae habetur per ociosum studium. tomo. 5. 72. L M
 Veritates multae dici possunt ab vna veritate, quae illustrantur animae sanctae. tomo. 8. 17. F
 Quod nec quadra, nec rotunda, nec longa, sed ubique praesens sit si cordis oculi ad

lus ad eam pateat. tomo. 8. 36. E F
 Veritas non tacet, non labijs clamat, vociferatur ex corde. tomo. 8. 124. B
 Veritatis conditiones. tomo. 9. 66. D
 Sine diuina luce, non est veritas. to. 9. 164. I K
 Veritas salubriter etiam pios, cum occultatur, exercet. tomo. 10. 13. A
 Veritatis inquisitio.
 Ad veritatem inueniendam sacre literae necessariae. tomo. 1. 26. K
 Veri inquisitio difficilis. tomo. 1. 46. D
 Veritas reuelata. Eodem. 49. H
 In inuentione veri, an felicitas. Ibidem. 93. L
 In inuestigatione veri, an felicitas. Ibidem. & sequenti. copiose.
 Veritatis inueniendae duo impedimenta. tomo. 1. 96. G H
 Verum inuenire posse. tomo. 1. 97. K
 Veritatis inquisitores quales esse debeant. tomo. 1. 133. H. & 139. A B
 Verum potius amplexandum, quam nomina philosophorum. tomo. 1. 158. C D
 Verum, non vincendi, sed inueniendi gratia quaerendum. Eodem. 174. D
 Verum in verbis ametur, non verba. to. 3. 18. B. & 139. A
 Quomodo reddimur habiles percipiendae veritati. tomo. 3. 68. A
 Veritas in humilioribus quoque locis inuestiganda. tomo. 1. 93. K L
 Veritas an percipi possit corporeis sensibus. tomo. 4. 124. C. & sequentibus.
 Veritatis capax mens non est, nisi a vitijs libera. tomo. 3. 173. G
 Veritatis cognitio. tomo. 3. 175. F
 Quomodo dicitur veritas. tomo. 3. 242. C
 Natura nostra capax est edificare veritatem. tomo. 4. 208. I
 Veritas quomodo indaganda. to. 4. 224. F
 Ad verum & optimum, homo attingit per illud quod in eo praecellit. tomo. 5. 65. I
 Non tam veritatis cupidus quam contentionis, torquet verbi controuersia, secundum Tullium. Eodem. 76. B
 Pro veritate mors suscipitur, ut aeterna mors euitetur. tomo. 5. 109. E
 Veritatis perceptio parua est in hoc seculo. Ibidem. 178. H
 Veritas non reuelatur discordibus. to. 7. 83. K L
 Veritatem audire nihil est, si non sequatur fructus. tomo. 8. 152. B
 Veritas communis est omnibus. Eo. 183. F G
 Veritatis cognitio, quid sit. to. 9. 174. I K
 Cognitio veritatis, ad quid pertinet. to. 10. 40. G
 Veritatis praedicatio.
 Veritas a quocunque dicitur, recipienda. tomo. 1. 49. G
 Veritas credenda & loquenda. to. 3. 237. M
 Veritatis praedicatio, bonus odor Christi. tomo. 3. 240. M
 Veritas non sepe dicenda. to. 4. 5. M & 277. E
 Verum ne dicendum, si cui mortem adferat. tomo. 4. 12. H
 Veritatis praedicatores persecutionem patiuntur. tomo. 4. 264. F. & sequentibus.
 Veritas semper praedicanda. to. 7. 45. A
 Verum occultari potest aliquando vtiliter. tomo. 7. 276. L M. & sequenti.
 Verum dicitur, si hoc dicitur quod est. Ibidem. L
 Quando verum dicitur, non est quod contradicatur. tomo. 8. 167. A
 Veritas tutius auditur, quam praedicatur. tomo. 9. 86. C

Veritatis auctoritas.
 Veritati assentiendum. tomo. 1. 99. I. in fine.
 Veritas sola iudicat, & a nemine iudicatur. tomo. 1. 162. D E
 Veritas oibus praefertenda. to. 1. 165. G. & seq.
 Veritas superet. tomo. 2. 10. C
 Veritas vincit. to. 2. 162. I. to. 3. 238. D. in fi.
 Pro & contra veritatem leges principum. tomo. 7. 59. I
 Veritati reuelatae credit consuetudo. tomo. 7. 86. E F. & 89. B C. & 101. B. & 103. H
 Veritati & rationi consuetudo est postponenda. tomo. 7. 89. B C. & 103. M
 Veritas oibus supereminens est. to. 8. 51. H I
 Veritas quomodo vsq; ad nubes. Eo. 58. G H
 Veritas quomodo praeparabitur in caelis. tomo. 8. 212. I K
 Veritas fallere non nouit. tomo. 9. 129. M
 Necessesse est impleri quod veritas promissit. tomo. 10. 209. B
 Veritati contradicentes.
 Veritati diuinae contradicentes notantur. tomo. 1. 47. I
 Veritatis contradicentes repercutiuntur. tomo. 1. 181. D E
 Veritatis attestatio per hostes eiusdem. tomo. 3. 190. L. & fo. sequenti. D
 Pro veritate contra mendacium. tomo. 4. 12. M. & sequentibus
 Veritatis oppugnatores dicit canes. tomo. 4. 277. F
 Veritatis contemptores porci dicuntur. Ibidem. G
 Veritati contradicentium, est prohibenda transgressio. tomo. 5. 97. C
 Veritatem non intelligentes, veritati saepe testimonium perhibent. tomo. 6. 70. H I
 Ad veritatem quatenus cogendi inuiti. tomo. 7. 30. F. & 75. L M
 Veritas alienis ingerenda. tomo. 7. 45. L M
 Veritati Christianae contraria, persequi debent Christiani. tomo. 7. 59. K
 Veritas occultari potest ad tempus, vinci non potest. tomo. 8. 137. E F
 Anima mala, recedens a luce veritatis, quia ipsa non videt deum, putat se non videri a deo. tomo. 8. 141. F G
 Verum.
 Quae liquidò vera. tomo. 1. 48. A
 Verum scire sapientem. tomo. 1. 99. A
 Verum quid sit. tomo. 1. 119. F
 Verum est, quicquid est. Ibidem. G
 Verum crimen est, delectari falso crimine. tomo. 5. 158. I
 Verum ex falsum.
 Quomodo veritas & falsitas in creaturis. tomo. 1. 30. L
 De vero & falso, sophistica inductio. tomo. 1. 118. M. & sequentibus.
 De vero & simili. tomo. 1. 119. M. & sequentibus.
 Verum & falsum, vnde. Ibidem. 120. B
 Veri & falsi natura. tomo. 1. 121. F
 Nunquid ex omni parte falsum sit aut verum. Ibidem. L
 Veritas & falsitas, vnde oriatur. to. 1. 163. B
 Verum probamus, vanitatem sectamur. tomo. 1. 165. H. & sequentibus.
 Veritas excedit vanitatem, quauis vanitate nihil loquacius. tomo. 5. 49. C
 Aliud est verum tacere, aliud falsum dicere. tomo. 8. 6. M
 Veritas dei, perpetua, aeterna, immortalis.

Veritas perpetua. tomo. 1. 119. M
 Veritas dei est, mendacium hominis. to. 1. 52. I K. tomo. 3. 2. G. & 240. D. tomo. 9. 9. F. G. & 27. F. & sequentibus.
 Veritas aeterna supra mentem hominis. to. 1. 162. D E
 Veritas immortalis arguit animam immortalem. tomo. 1. 122. C
 Vna omnium communis summa veritas. Eodem. 147. H. & fo. sequenti. A
 Ex rebus conditis quomodo deprehendatur summa veritas. tomo. 1. 163. H
 Veritatem nisi diuina ope non percipi. Eo. 99. M
 Veritas vbi cunctis inuenta, diuina est. to. 3. 8. C
 Veritas, Christus. tomo. 3. 240. E
 Ex veritate qui sint. tomo. 3. 241. H
 Veritas per Christum, quomodo fiat. tomo. 4. 207. H
 Veritas dei odiosa est dilectoribus mundi. tomo. 5. 45. L
 Veritati huic ut possitis acquiescere, humilitate opus erit, quae cernici vestrae difficillime persuaderi potest: loquitur contra Platonem de veritate incarnationis diuinae. tomo. 5. 89. G H
 De veritate diuinae lucis quomodo anima illustretur, ut possit de rebus rectum iudicium habere. tomo. 5. 98. C D
 In veritate incommutabili, aliter iustitia cognoscitur quam in anima iusti. Ibidem. F G
 An veritatem diuinam mouentur angeli, tanquam ad fontem vitae, ut quod non habeat ex seipsis, capiant ex ipsa. to. 5. 135. F G
 Veritas dei est, quia non fallit reddere quae promissit. tomo. 8. 135. A
 Veritas dei quomodo in circumitu eius esse dicitur. Eodem. 213. H I
 Veritas immortalis est & incommutabilis, quia est illud verbum quod erat in principio apud deum. tomo. 8. 316. M. & sequenti.
 Veritas quomodo filius, & pater verax. tomo. 9. 64. I. & sequentibus.
 Docere omnem veritatem, quid sit. Eo. 103. L M
 Ex veritate esse, quid sit. tomo. 9. 116. I K
 Quid magistri foris, & veritas intus operetur. Eodem. 187. B
 Veritas ad dominum pertinet, misericordia ad saluatorem. tomo. 9. 260. L M
 Veritas liberabit vos: exponitur. to. 10. 40. G
 De eo quod scriptum, Ego sum via, veritas & vita: sermones duo. to. 10. 46. D. & sequenti.
 De eodem, Homilia. tomo. 10. 109. L
 De eo quod scriptum est, Ego veritatem dico vobis, expedit vobis, ut Ego vadam: sermo. tomo. 10. 50. B. & sequentibus.
 Vermis.
 Vermiculi secti quo moueantur. to. 1. 137. L
 Vermiculorum laus copiosa. to. 1. 164. C
 Vermis matutinus, Christus. tomo. 2. 43. C
 Vermiculi etiam obediunt iussioni diuinae. tomo. 3. 143. I
 Herodes percussus ab angelo dei, scatenus vermibus exproruit. tomo. 4. 205. G
 Vermes aliqui viuunt in calidissimis aquis. tomo. 5. 197. F G
 Vermem danatorum & ignem, diuersi diuersimode exposuerunt. Eod. 193. H. & 201. A
 Vermis an ad corpus proprie, an ad animam, translato a corporalibus ad incorporalia vocabulo, pertinet. to. 5. 200. L. & sequenti.
 Vermis de carne sine concubitu nascitur, sic & Christus de Maria. tomo. 8. 24. B
 Qui sint

INDEX

Quis sint vermes qui ex manna ebulliant. to- mo. 10. 173. K L
Vermes fiunt in nobis ex verbo dei. Ibid. L
Primus vermis diuitiarum, superbia. to. 228. K
Versus.

mo. 1. 191. B C. tomo. 2. 106. A
Vestimentorum modestia. tomo. 2. 70. H I
Vestis, Ecclesiae varietas. tomo. 2. 80. M
Vestimentorum Christi diuiores. tomo. 2. 159. F
Habitus ornatus conceditur. tomo. 2. 167. M
Habitus matronalis, a viuali veste distin- ctus. tomo. 2. 167. M
Vestes nigellae, candidi mores. Ibid. 168. A
Ornatum regium sicut pannum menstruale reputauit Hester. Ibidem. & to. 8. 109. H
Vestes non detrita. tomo. 3. 165. G
Vestium partitio. tomo. 4. 114. F
Vestimentum dei. tomo. 4. 233. M
Vestimentum. tomo. 4. 269. E
Vestimenta, Christianorum mores signifi- cant. tomo. 6. 52. E
Vestimentum vetus, & pannus nouus, mys- tice. tomo. 6. 65. G H
Vestem non habere nuptialem. tomo. 6. 86. H. & 129. K L. to. 7. 130. H I
Vestit nudos dominus. tomo. 7. 10. F. & seq.
Vestimenta Christi, sua sunt sacramenta, quae tunc diuiduntur, quando & caetera. tomo. 8. 24. G
Quod significant sanctos & electos eius, & totam Ecclesiam. Eodem. 90. D
Vestitus reginae Ecclesiae, sunt sacramenta doctrinae in variis linguis. Ibidem. I
Vestis Christi dealbata, significat Ecclesiam omni macula peccati mundatam. tomo. 8. 107. G. & 375. E F
Vestimentum animae, corpus. Eod. 253. C
Deum vestiri luce, sicut vestimento, quid sit tomo. 8. 258. M. & sequentibus.
Vestis sacerdotalis, quid figuret. Eod. 335. K
Vestimentorum Christi quadripartita di- uisio, quid significet. tomo. 9. 118. D & sequentibus.
Vestis Christi, Apostoli. tomo. 10. 5. F
Vestitus virtutibus, digne communicat. to mo. 10. 123. K
Vestitus peccatis indignè comunicat. Ibid.
Vestem intuemur, & vestitum adoramus. tomo. 10. 187. K
Vetus.

Via alia, via alia. tomo. 1. 2. C
Via quae sit optima ad felicitatem. to- mo. 2. 18. G H
Via quae a dextris sunt, nouit dominus, & caetera. exponitur. tomo. 2. 34. G. & sequē.
Via dei, fides recta. tomo. 2. 102. I
Via ad deum. tomo. 3. 3. D. & 4. 1. & 5. B & 36. K
Via angusta. tomo. 3. 130. C
Deus quomodo nobiscum sit in via. to- mo. 4. 266. B
Via vniuersarum gentium. tomo. 5. 91. A B
Via cundi ad vitam Christus est. to. 5. 92. C
Via vniuersalis animae liberandae, Christus est. tomo. 5. 92. C
Via ad patriam. tomo. 6. 15. G
Via media incedere, quid sit. tomo. 7. 154. F & sequentibus.
Christus in viam peccatorum venit, sed non stetit. tomo. 8. 3. E. & sequentibus.
Via domini angusta est laboranti, sed ama- ti lata. Eodem. 37. D. & F. G
In via deus iustum instruit, non ut haeret, sed ne aberret. tomo. 8. 43. L M
In via sumus, & omnia quibus vitmur in hac vita, sic esse debent quomodo viatori sta bulum. Ibidem. 54. K
Via peccatorum tunc sunt tenebrae & lu- bricum, cum & caetera. tomo. 8. 55. B
In via quibusdam est prosperitas, & in per- uentione infelicitas: aliis labor in via, & in peruentione felicitas. Eod. 61. C D
In via Christi non tibi prosperitatem seculi promittas, nam & caetera. tomo. 8. 63. I K
Non est sequendum malos per vias latas perditionis, quia via lata mortifera est. Ibidem. 76. C
Via nostra venit ad homines, inuenit erran- tes, vocauit ad se ambulantes. tomo 8. 77. L M
Qui male agunt & via seculi eligunt, mors pastor est eis: qui eligunt viam dei, vi- ta pastor est eis. Eodem. 100. A B & sequentibus.
Quae sit via quam optamus cognoscere in terra. tomo. 8. 150. L M
Viam nobis Christus monstrauit & in viam collocauit, nec in via nos dimittet. Ibi- dem. 169. B C
Via dei in sancto quae sit. Ibidem. 185. E F
Aliud est deduci in via, aliud deduci in via. tomo. 8. 206. M. & sequentibus.
Via fortitudinis dei quae sit. Eod. 250. A B
Via occulte, quas notas fecit dominus? Moy- si, quae sint. tomo. 8. 253. M
Non est certior via domini, quam fides qua iustus uiuit. Ibidem. 289. H I
Non dicit in quo exercet iunior memoriam suam, sed in quo corrigit viam suam, quia nullo modo dicenda est via corre- cta, quando in est vita peruersa. Eodem. 290. K
Viam suam nemo per se corrigere potest, nisi deo regente & faciente. to. 8. 291. A B
Via testimoniorum dei Christus est. Ibi- dem. G
Quomodo omnes viae dei veritas, cum in a- lio loco dicitur: Vniuersae viae domini misericordia & veritas. Ibidem. 306. E
Via iustorum ad hoc sunt in conspectu do- mini, ut & caetera. tomo. 8. 307. F
Via aeterna non nisi Christus est, qui est vita aeterna. tomo. 8. 349. E F
Via differt

IN DIVVM AVGVSTINVM.
Via differt a semita, & quae via sp̄s, & vie. to. 8. 356. C.
Via nostra charitas est, & non ambulat in ea nisi humiles. Ibidem. D
Via qua ingrediebatur Christus. Ibidem. F
Via peccatorum, quam disperdet dominus, quae sit. tomo. 8. 368. E
Via ad caelum Christus est. to. 8. 91. D E. tomo. 10. 46. D E. & 150. D E.
De ingredienda via arcta. to. 9. 207. G H
Qui preter viam currit, errat potius, quam ad finem perueniat optatum. Eod. 139. H
Qui sunt remanentes in via. to. 9. 202. M
Qui sunt aberrantes a via. Ibid. 203. A B
Via (in qua cum aduersario ambulamus) vita ista est. to. 10. 2. E F. & 4. L
Quare inimicus permittatur infidias & la- queos ponere iuxta viam. to. 10. 46. D
Esse in via, & esse iuxta viam. to. 10. 46. D. & 109. M. & sequen.
Pagani aliqui bene currunt, id est viuunt, sed non in via. to. 10. 47. C
Non necesse nobis viam querere, sed via ve- nit ad nos. Ibidem. B C
Et pertrans de via iusta, exponit. to. 10. 56. A
Viatores quomodo perfecti. to. 10. 74. I
Duplex perditionis via, sperandi & despe- randi. to. 10. 95. K. & seq.
Via ad vitam aeternam factus nobis est Chri- stus, quae non potest impediri. to. 10. 158. D
Via lata & angusta. to. 10. 154. A
Propter iustos viatores martyrum vindicta differtur. to. 10. 259. M
De via trium dierum, Sermo. to. 10. 172. M. & sequentibus.
Via tres per quod peruenitur ad infernū. tomo. 10. 173. D.
Via tres per quas peruenitur ad caelum. Ibidem.
Qualis est via iustorum. to. 10. 183. I
Vias nostras ambulare quid sit. to. 10. 173. D
Viator.
Viator Manichaeus liberatus. to. 6. 5. I
Viator ad vitam aeternam per Christum pergens, errare non potest. to. 9. 207. E. & sequentibus.
Vicini, Vicinitas.
Vicini quomodo sint tractandi, cum inui- tamus eos ad comedendum nobiscum. tomo. 10. 124. A.
Vicini a quibus vidua vasa petiuit, sunt po- pulus gentium. to. 10. 229. D E
Vicima.
Victimas cruentas caedimus, &c. to. 5. 81. I
Victorinus.
De Victorino rhetore conuerso plura. to- mo. 1. 31. L. & seq.
Victorinus Platonica transtulit. Ibid. L
Statua in Romano foro meruit. Ibid. M
Videre, Visus.
Videre refertur ad omnes sensus. to. 1. 41. I. & 170. F. tomo. 2. 109. I. tomo. 3. 29. H. to. 9. 126. E F. tomo. 10. 29. B C.
Visio quomodo fiat. tomo. 1. 135. G. & seq.
Visibile nomine omnia sensibilia signifi- cantur. to. 1. 170. F
Visus excellentior caeteris sensibus. tomo 2. 2. L.
Videmus partim corpore, partim mente. tomo. 2. 109. C. & sequen.
Videre pro intelligere. tomo. 1. 116. L. & sequen. to. 4. 34. I. & fo. 65. C. & 212. I

Quisquis non videt, caecus: quisquis videt nec laudat, ingratus: quisquis laudanti reluctatur, infanus est. tomo. 5. 3. K
Videri intelligibilia solo mentis aspectu, & corporalia solo corporis sensu, dicitur philosophi. to. 5. 217. F
Si parui nolint videre, unde possint cadere, proponendi sunt magni qui ceciderunt. tomo. 8. 106. C D.
Vide securus, si non habes unde moueatis. Ibidem. D
Qui non videt videant, & qui vident caeci fiant, quomodo intelligatur. to. 8. 195. L
Quid inter respicere & videre interfit. to- mo. 9. 261. A B.
Nihil etiam corporale visu totum aspici- tur. to. 10. 32. C
Qui ea quae non videntur in veritate quae- rit, & ea & quae videntur accipiet. to- mo. 10. 156. M
Quae videntur temporalia sunt, & quae non videntur aeterna. Ibidem.
Visio qua deus videt, & videtur.
Aliter deus, aliter homo videt creata. to- mo. 1. 53. L.
Videre dei, quid sit. tomo. 4. 234. E. tomo. 9. 125. C.
Vidit deus, quia bonum est: quomodo in- telligatur. to. 5. 96. E. & seq.
Deus ad tempus videre & cognoscere di- citur. to. 5. 135. D E
Dominus vidit, id est, apparuit. Eod. 142. A
Videre Christi, respectum gratiae suae si- gnificat. to. 8. 42. F
Videre dei, est punire peccata. Ibidem. G
Visio dei miserantis & punientis. to. 8. 48. I
Aliter videt deus quam homo. Ibidem. L & fo. 355. K.
Videre dei, animaduertere est. to. 8. 89. I
Quomodo deus videat super filios homi- num, si sit intelligens, &c. Eodem. 112. A
Videre deus dicitur cum facit videre. to- mo. 8. 128. I K.
Ideo vidisti me ut viderem te. Eod. 139. L M
Patris & filij non potest separari visio, quia &c. to. 8. 207. M
Dei videre, audire, &c. eius esse est: non sic in homine. to. 9. 35. K
Vidit filius a patre ex quo operatur, non econtra. to. 9. 36. B
Videre filij, est natum esse de patre. to- mo. 9. 39. G. in fine.
Deus in natura sua nos videt. to. 9. 189. M
Videt nos Christus in umbra. to. 10. 8. I
Deus vbique videt. tomo. 10. 39. D E
Cor videre dei est, hominum non est. to- mo. 10. 205. D.
Videre deum quomodo possit anima. to. 1. 111. H. I. & fo. 116. L M. & sequen.
De videndo deo. to. 2. episto. 111. & 112.
Videmus nunc per speculum & in aenigma- te, tunc autem facie ad faciem: exponit- ur. tomo. 2. 6. L. & seq. & 113. L. in fine.
Qui videt me, videt & patrem meum: ex- ponitur. tomo. 2. 110. B. in fine. to- mo. 4. 209. B C.
Animus purgatus deum videt. to. 3. 3. D
Deus visibilis induta carne. Ibidem. D
Mundo corde cernuntur diuina. to. 3. 107. D
Deum nemo vidit vnquam exponitur. to. 4. 212. H I
Visio dei tantae est pulchritudinis, ut infee- licissimum sit omnia alia habere, illa pra-

termilla. tomo. 5. 85. H I
Videre deum, est praemium sanctorum. Ibi- dem. 143. G.
Videbimus deum & omnia quae nunc cre- dimus, quando erimus in patria. tomo. 5. 192. M. & sequen.
Sancti quomodo sint deum visuri. tomo. 5. 216. M. & seq.
Quomodo videbitur deus a beatis. Eo- dem. 217. G H.
Videbatis, me maducare, sed visu vestro vi- debatis, &c. exponit. to. 5. 112. L M. & seq.
Deus non nisi animo videri potest, nec ta- men ita, ut animus, videri potest. to- mo. 8. 82. G.
Non videtur deus ab iniquis, sed mane cum nox iniquitatis transierit. to. 8. 6. K
Quod patres non viderint deum facie ad fa- cie, secundum quod est, quia visio facie ad fa- ciem liberalis in resurrectione referua- tur. Ibidem. 84. K
Visionem illam quam deus promissit dile- ctioribus suis, impij in iudicio non vide- bunt. tomo. 8. 98. B C.
Quod non videmus, credamus, ut creden- do videre mereamur. tomo. 8. 129. A. & fo. 280. B.
Fide videtur procul, nam oculis vix ante pe- des videmus. Eodem. 178. G
Vis deum videre, prius confitere peccata tua. to. 8. 181. E F
Cum vnus deus videtur, trinitas videtur, & visio ipsa tribuit nobis beatitudinem, & ni- hil interest inter visionem filij & patris. Ibidem. 203. G.
Quod boni post iudicium a visione formae hominis, pergat ad visionem formae dei. tomo. 8. 207. L.
Visio dei, tota est merces beatorum. Eo- dem. 222. F.
Sicut oculis ista corpora, sic deus mente at- tenditur & videtur. to. 8. 243. B C
Para unde videas quod amas, antequam vi- deas. Ibidem.
Visio dei est vita aeterna. to. 8. 280. C D.
Prius videndus est deus per fidem, postea per speciem. quod figuratiter dominus Moyse dixit, posteriora mea videbis. Ibi- dem. 310. H I.
Tunc homo est, quando videt eum qui est, & videndo eum qui est, fit & ipse pro- modulo suo ut fit. Ibidem. 313. H I
Olim non per substantiam, sed per aliquam creaturam corporalem, visus est deus Moyse. tomo. 8. 346. G H
Quod Moyse nouerit istam visionem dei, assumptis quibusdam corporeis crea- turis, fieri, ideo petiuit amica quadam fa- miliaritate eius maiestatem videre. Ibi- dem. H I.
De eo quod dominus ait Moyse, Faciem meam non videbis, sed ponam te supra petram, &c. Ibidem. H I
Christus secundum formam dei qua aequa- lis est patri, inuisibilis est sicut pater. Ibidem. K. tomo. 9. 7. D.
Qui videt deum, in ipso latetur a quo fa- ctus est. tomo. 8. 379. C
Est quadam visio huius temporis, quae mo- do est per fidem, altera quae futura est per speciem. Ibidem.
Quisquis charitatem habet, deum videt. Ibidem.
C C Filius

INDEX

Filius dei tunc factus est visibilis, quando in carne apparuit. tomo.9.7.D
Videre Christum in turba, difficile. to.9.33.L
Visio dei no in turba, sed in solitudine querit. Ibidem. & M
Deum volens videre effundat supra se animam suam. tomo.9.39.L
Damnati non videbunt deum in iudicio, neque post. tomo.9.43.G
Visio dei non est presentis vite sed futura. Eodem.107.E F
Visio beatifica in dei cognitione consistit. tomo.9.109.E F. & sequentibus.
Visio dei, est merces fidei. tomo.9.114. A B
Iusti in iudicio Christum videbunt & gaudebunt, impij videbunt & confundentur. Eodem. 130. E F
Sistratem, quem vides, dilexeris, simul & deum videbis. tomo.9.132.B
Homo non videt deum, quia non habet dilectionem. Eodem.139. F
Varia nomina beatæ visionis qua beati deū vident. tomo.9.184. D E
In visione dei cōtinua sitis sine satietate erit tomo. 9.186. G
Quanto quisterrens occupacionibus magis implicatur, tanto magis a sui conditoris visione impeditur. tomo.9.204.C
Visio dei per essentiam an pro hoc statu videri possit. tomo.9.246.K. & sequenti.
Mido cordis oculo deus videtur. tomo. 10. 33. F
Videre verbi, quid sit. tomo.10.109. E. & sequentibus.
Quibus oculis videatur deus. tomo.10.113.D
Videndo facti dei, semper sancti esuriunt & semper saturi sunt. tomo.10.150. B C
Sine fide recta & spe firma, nemo videbit deum. tomo.10.153.G
Christus videbatur a duobus discipulis, & non cognoscebatur. tomo.10.198.D
Beatifica visio non fit oculis corporeis, sed mentis pure. tomo.10.140.L
Discipuli putantes se spiritum videre, Christum videndo in illo errore non remanserunt. tomo.10.201.F
Qui vult videre deum, debet cor suum mundare. tomo.10.213.K L
Quomodo mundi corde deum videbunt. tomo.10.323.B. & sequentibus.
Quomodo mundandum sit cor nostrum, ad videndum deum. Ibidem.E
Omnes alij beati deū videbunt, sed non quia pauperes seu mites vel humilissimi: sed quia mundi corde. Ibidem.D E
Visiones, Visa.
Visiones curiosæ. tomo.1.42.I
Visorum genera discernenda. tomo.1.157.E
Visiones variis modis fiunt. tomo.2.95.A
Visa prodigiosa. tomo.2. episto. 100. & 101.
Visio in Sina. tomo.3.62.I
Visiones sanctorum quales. tomo.3.148.E
Visio generis tria, aut corpore, aut spiritu, aut mente. tomo.3.153. I. & sequentibus plura. & 157. F. & sequentibus. tomo.6.46. D
Visa somniantium, ægroantium, phreneticorum, in ecclia, & cæcorum considerata. to.3. 156. F G. & sequē. to. 4.215. E F
Visiones pueri cuiusdam ægroantis. tomo.3.156. C D
Visio causa, & diuersitas. Ibidem.E & sequenti. abundē.

Visiones diuinitus demonstratæ. tomo.3. 156.M. & sequentibus:
Visiones corporales plerunque fallunt. tomo.3.157. I
Sola visio intellectualis certa. Ibidem.
Visiones prophetarum. Ibidem. M. & seq.
Visio spiritalis quomodo accipienda. tomo.3.158.E F
Visa beatorum post mortem. Ibidem.159.E
Visio animæ varia genera. tomo.3.195. L. & sequentibus. tomo.6.46.D
Visio exempli. tomo.3.154. M. & seq. tomo. 4. 215. E F. & sequē. & 216. G
Visio intellectualis, imaginaria vel corporalis, elici potest ex modis, quibus deus dicitur loqui homini. tomo.5.92. B. & seq.
Visio facta Abraham de animalibus & aulibus, exponitur spiritaliter. to.5.139.K L
Visio varia genera. tomo.6.46. D
De visione Petri, quando vidit linteum demissum a cælo pleni animalibus, & cat. Homilia. tomo.10.117. M. & sequentibus. Et quid hoc mysticē. Ibidem.
Vidua.
Vidua quæ in delictis agit, viuens mortua est: exponitur. tomo.2.128.F G
Vidua quibus votis quandoque occupetur. Ibidem. H I
Anna Phanaelis. to.2.130.E. to.4.245.A
Vidua institutio. tomo.2. episto. 121.
Viduarum exempla proba. Ibidem.
Viduis nuptias prohibentes taxantur. tomo.3.175.D
Viduarum vestimenta. tomo.4.63. D E
Vidua veræ. tomo.4.63.D
De bono siue perfectione viduitatis. tomo. 4.244. I. & sequentibus.
Innuptæ quæ Paulo. Ibidem.K
Viduis quare sit concessa nubendi facultas. tomo. 4.245. H I
Viduarum merita, ex ipsius continentie viribus, æstimanda. tomo.4.246.D
Vidua triplices. tomo.4.246.F
Vidua 9.195. H I. & sequentibus.
Viduarum oblectamenta. Eodem.243.E
Vidua & pupilli quomodo accipiendi in scripturis. tomo.4.301.D
Vidua mortuæ. tomo.6.178.M. & sequen.
Vidua dicitur omnis anima, quæ se intelligit desertam omni auxilio, nisi soli dei. tomo.8.334.A
Tota Ecclesia vna vidua est. Ibidem. B & 368.E
Clericorum erga viduas negotiationes. tomo.10.20.I
Sermo ad viduas. tomo.10.126.G
Viduarum exercitium. Ibidem.
Exhortatio ad viduas. tomo.10.130.A
Deus est index viduarum, & pater orphanorum. tomo.10.212.D
Vidua gentilis, ad quam Helias missus est, Ecclesiam gentium significat. tomo. 10. 226. L
Vidua quæ Helisæum recepit, designabat Ecclesiam. tomo.10.229. C
Vigilia.
Vigiliarum ratio in castris. tomo.4.53.I
Vigilare & dormire dei, quid sit. tomo.4. 234. I
Vigiliis cur insunt boni. tomo.5.214.M & sequentibus.
Vigilia Christianæ. tomo.6.12.D

In vigiliis sanctis, vt citharæ pellerentur de Ecclesia, Augustinus in Christi nomine egit. tomo.8.45.G
Nō vigilares in te, nisi oriretur lux tua quæ te de somno excitaret. Eodem.139.E
Vigilias anticipare, quid sit. to.8.184.H I
Vigilia noctis tres habet horas. Ibi. 227.F G
Vigilia matutina finis est noctis, & quid significet. tomo.8.128.M
Vigilia vna tres horas habet. to.10.14.H
Vigilia noctis quatuor. Ibidem.
Quomodo sit vigilandum. tomo.10.23.H
De vigilatione & ociositate vitanda, Sermo. tomo.10.285.L
Mōdus celebrandi vigilias, tempore Augustini. tomo.10.289.D
Si in nobis vigilat Christus, vigilat & fides nostra. tomo.10.317.C
Viginti.
Viginti numeri mysterium. tomo.4.53. F G
Viginti quatuor seniores possunt dici libri veteris testamenti. tomo.9.14.2.M
Villa.
In villa empta dominatio notatur, & proinde castigatur superbia. tomo.10.28.H
Vincentius.
Vincentius Victor. tomo.1.14. C. & sequē.
Vincentij Victoris errores. tomo.7.256.D & sequentibus.
De sancto Vincētio martyre, Sermones duo tomo.10.260.C. & sequentibus.
Vincentius vsque pœnis variis exaratus est, vt mēbra adhuc durarent & tamen tormenta deficerent. Ibidem.
Vincentius habebat in sermone virtutem, & in passione tolerantiam. Ibidem.
In Christo Vincētius vicit a quo victus est mundus. Ibidem.D
Vincentij caro patiebatur, & spiritus loquebatur. tomo.10.260.E
Vicit Datanum viuens Vincentius, vicit & mortuus. Ibidem.F
Vincentius quicquid pœnarum ira Datanij scruentis excogitabat, insuperabilis patientiō vincebat. Ibidem.H
Mors Vincentij. Ibidem.L
Datanus corpore Vincentij ferarum iubet impleri ventrem, quarum ipse gerebat mentem. Ibidem.M
Coruus cadaueribus inimicus, Vincētiij corpus ab latione tuendus mittitur. Ibi. M
Datur nautis corpus Vincentij mergēdum fluctibus. Eodem.261.A
Qui nec tormentis, nec carcere, vel bestijs fuerat victus Vincentius, nec aquis vincipi potuit. Ibidem.
Vincētius multipharicē vicit. to.10.320.A B
In natali beati Vincentij, Sermones duo. Ibidem, A. & seq.
Tanta pœna erat in mēbris Vincentij, tanta securitas in verbis, tanquam alius torqueretur, alius loqueretur. Ibidem, E
Magis diabolus torquebatur quam Vincētius, dū Vincētiū torqueret. Ibi. F G
Vincere, Vinci, Victoria.
Inuictus vere quis. to.1.164.K L
Vinci ab hominibus melius est quam a vitijs. to.1.164.L. to.2.166.F
Vincere clamore. to.2.162.G
Victoria veritatis. Ibidem.I
Victus apud belligeros, dicitur victor occisus. to.2.166.L. in fine.
Inter vi-

IN DIVVM AVGVSTINVM.

Inter victos & vincentes quid intersit. tomo.5.45.M
Vincēdilubido dicitur pernicacia. Eodem. 120. C
Victus in bello, vult potius seruire quam interire. tomo.5.154.D
Victoribus quomodo consueuerat oleum imponi. Eodem.158.G
Victi aliqui confugiunt ad gratiam aduatricem, qua post pugnantem viriliter, victores efficiuntur. tomo.5.202.H
Eorum qui vincuntur duo sunt genera. tomo.8.55. A
In Christo vincimus, qui in nobis victi sumus. Eodem. 252.I
Hoc est non vinci, vt charitas non vincatur ab inimicis. tomo.8.335.G H
Vincere in bono malū, quid sit. to.10.311.K
Victoria per Helisæum. tomo.3.168.E
Victoria cur non semper detur fidelibus. tomo.4.69.C. & fo. sequenti. A
Victoria est veritas in cœlesti ciuitate, dignitas est sanctitas, & pax est felicitas. tomo.5.20. H
Victoria dea. tomo.5.35. E. & L
De victoria ciuitatis mundanæ quæ mortalis est & mortifera. Eodem.124.F G
Victoria, donum dei. Ibidem.H
Victoria, quid. tomo.5.280.K
Victoria belli causatur aliquando ex peccato succumbentis, & non semper ex merito vincētis. Ibidem.144.F
Victoria diuino iudicio victos humiliat, vel emendans peccata, vel puniens. tomo.5.182.D E
Victoria nostra ex deo. tomo.7.282.G
Victoria Christi.
Christus pro nobis mundum vicit, non armato milite, sed frisa cruce. to.8.141.D
Christus prius moriens vicit diabolum, vt te doceret cum diabolo dimicare. tomo.8.317.G H
Christus non viciisset mundum si eius membra viciisset mundus. tomo.9.108.I
Completa est victoria Christi in ascensione eius. tomo.10.213.F
Quomodo vicit Christus, vincere appetat Christianus, vt vbi est Christus, ibi sit Christianus. tomo.10.276.E
Vincula.
Vincula peccatorū graua. tomo.8.152.K L
Vincula cupiditatum vel peccatorum quomodo soluuntur. Eodem.249.I
Vincula ferrea vel aurea quæ sint. tomo.8. 380.E F
Christus misericordis ligatus vinculo, iniquitatis vincula dirupit. tomo.10.281.I
Vindemia.
Duplex vindemia. tomo.10.48.G
Vide infra, Vinea, Vinum.
Vindemia spiritalis, quid. tomo.10.178.B
Vindicare, Vindicta.
Vindicta non optanda. tomo.2.51.K
Vindicta Sodomitica. tomo.3.162.C
Vindictæ officia bono animo impleri possunt. tomo.4.75.L
Vindicta iustorum. tomo.4.82.E. & 172.B
Vindicatio quid Ciceroni. tomo.4.125.G
Vindicta dei. tomo.4.148.M
Vindictæ modus. tomo.4.268.K, tomo.6. 130.F G. & 138. D

Vindicta quæ ad corruptionem valet, non prohibita. tomo.4.269.G
Vindicta non locum sequitur, sed causam. tomo.4.204. B
Vindicta Apostolorū repressa. Ibidem. B C
Vindicta Helicæ expensa. tomo.4.269.I
Vindicta martyrum quomodo accipienda. tomo.4.270.K. tomo.8.192.L. & sequē.
Vindicta Petri in Ananiam excusata. tomo.6.44. B C
Vindex animus quomodo mitigandus. tomo.6.186.I K
Vindicari vis Christianæ, nondum vindicatus est Christus. tomo.8.40.I
Necesse est vt vindicetur iniustus, siue conuerterit se, siue se non conuertat: si se conuerterit, hoc ipsum in illo vindicatur quod perit iniquitas. Eodem.62.C
Omnis vindicta dei ira dicitur, sed aliquando ad hoc vindicatur, vt periciat, aliquando vt damnet. tomo.8.131.E
Deus vindicat in peccatores duobus modis. Eodem.192.M
Vindicta suam deus differt. tomo.8.188.F
Cum homo iustus & homo malus de inimicis suis volunt a domino vindicari, vnde discernantur. Ibidem.K L
Quia non vindicatur deus in malis, ideo quidam murmurant. tomo.8.227.I K
Deus vindicat non irascens, sed propitius, quia & cætera. Eodem.242.A
Quod vindicet propitius in omnes affectiones sanctorum. Ibidem. B. & sequentibus.
Vindicta conceditur, quia iustum est: sed videas, vtrū ne sit in te quod vindicetur, & vindica. tomo.8.253.G H
Eum qui se vult vindicare, deus destruit, vt non illi dimittantur peccata sua. Ibidem.254. B
Vindicta fieri debet animo dilectionis non vltionis. Ibidem.
Qui vindicari desiderat, gloriam quarit. tomo.8.282.F
Vindicta deo cōmendanda. Eodem.345.F G
Sancti quomodo vindictam faciunt in nationibus. tomo.8.380.C D
Qui vindictā facit vel minatur, negat Christum in carne venisse. tomo.9.134.L
Vindicta dei siue Ecclesiæ in incredulos. tomo.10.111.B
Non est vindicta de aliquo sumenda. tomo. 10.157.K. & 317. D
A danabilibus factis homines vindicta cōpescit. tomo.10.176.I
Quod deus non statim in peccatores vindicet, patientia est non negligentia. tomo.10.216.G
Vindicta soli deo relinquenda. tomo.10. 255. H
Quare martyres querat vindictam sanguinis sui. tomo.10.259.H I
Sancti petunt vindictā de inimicis suis duobus modis. Ibidem.K
Sancti petunt de reprobis vindictam, quia diē extremi iudicij venire exoptant. Ibi.
Quare deus sanctis petentibus vindictam, iubet expectare suos fratres. Ibidem.L
Quanto dominus diutius expectat, tanto diutius vindicat. tomo.10.178.K
Qui vult de inimico vindictam sumere, pro uocat in se dei vindictam. tomo.10. 311. I K

Vindictianus.
Vindictianus medici dictum. tomo.2.4.M
Vinea, Vinum, Vitis.
Conducti in vineam. tomo.4.104.H I
Vinea Noe. tomo.6.58.B
Vinea domini, est Ecclesia. tomo.8.149.M & sequen. & 257.G
Quod significet populum Iudaicum. tomo.8.194. D
Laborans in vinea domini non obliuiscatur mercedis. tomo.9.129.E F
De vinea, cultoribus, seruis & herede occisus, parabola declarata. to.10.48.I. & seq.
Per homines conductos in vinea, intelliguntur omnes culuis ætatis homines. tomo.10.244. A
Deus est, qui nos in vineam conduxit. Ibi. C
De vino fumendo. tomo.1. In Possidonio.
Vini & carniū abstinentia. tomo.1.173. C D. & sequentibus.
Vinea vetusta. tomo.1.177.K
Vinum myrrhatum. tomo.4.114.E
Vinum deus ad letitiam corporis, non ad ebrietatem donauit. tomo.4.255.K
Vinum non bibunt Sacerdotes. tomo.6.4.G
Vinum nouum non mittendum in vtres veteres. tomo.6.65.G H
Vinum compunctionis quid sit. to.8.132.K
Est vinum erroris, & vinum impletatis, & vinum superbium. tomo.8.160.A
Vinum spiritale, quod verè latificat cor hominis, quale sit. tomo.8.262.D
Iudæi a vino patriarcharum & prophetarum degenerantes, erant acetum cū spō gioso corde. tomo.9.119.A
Vinum & oleum quid significant. tomo.9. 143.H. & L. M. & fo. sequen. D
Vini conditiones. tomo.9.217.B C
Vinum aliquando leuitis interdictum fuit. Ibidem.C
Vinum medicamentum, plus iusto sumptū, est venenum. tomo.9.217.E F
Vinum spiritale, verbum dei. tomo.10.166.K
Iudæorum populus postquam vinum plufquam oportebat accepit, idola sibi fabricare cœpit. tomo.10.240.B
Vinum & mulierum communicatio nutrit luxuriam. tomo.10.246.G
De eo quod scriptum, Ego sum vitis, & vos estis sarmenta, pater meus agricola: Sermo. tomo.10.48.G. & sequentibus.
Violentia.
Violentia leuis. tomo.7.78.F G
Vipera.
Viperarū progenies, filij diabolij. to.4.75.H
Viperarū genimina pharisæi. to.6.39.C D
Viperarum natura. tomo.10.169.G
Vir.
Vir pro vtroq; sexu in scriptura accipitur. tomo.5.193.F
Vir quis propriè dicatur. tomo.10.120.D
Vir a virtute, & mulier a mollicie, nomen accipit. tomo.10.246.G
Decemuirij, septemuirij, qua forma dicatur. tomo.1.60.B
De viri pœna. tomo.1.188.A B
Viro lex auctoritatem tribuit. tomo.4. 59.D. & 61. M. & sequentibus.
Vir imago dei est. tomo.4.212.G H
Superbos viros vitare debemus, inuidos quoque & detractores, mendaces, periueros, seipfos & salutē suam negligētes, C C ij qui mortui

qui mortui sunt virtutibus. to. 4. 256. F
 Vir perfectus. tomo. 5. 213. D E
 Virum debere ignoscere vxori adultera
 ponitenti. tomo. 6. 185. H
 Inter virum & mulierem par pudicitia for
 ma seruetur. Ibidem. I K
 Virorum impudicitia maior peiorque qua
 foeminarum. Ibidem. L M
 Vir alligatus quandiu, sine moecha, sine ca
 sta vxor eius viuit. Eodem. 186. H
 Viri sanguinum qui dicantur. to. 8. 118. B C
 & 128. B. & 348. M. & sequentibus.
 Vir spiritus quare dicatur, mulier autem
 caro. tomo. 9. 5. F
 Virum vocandum dicebat Christus Sama
 ritanae, id est intellectum praesentandū.
 Eodem. 30. E
 Vbi melius viuit mulier quam vir, capi
 te deorsum pendet domus. to. 9. 199. H
 Vir in eo quod fornicatur cu aliena, no est
 caput vxoris suae. Eodem. 200. L
 Nihil exigit vir a muliere, quod ipse praes
 tare nolit. tomo. 10. 39. C
 Multi viri a foeminis vincuntur. Ibidem. C D
 Christianus vir zelare debet vxorem suam
 & vxor virum. tomo. 10. 120. B. & sequē.
 Viri qualiter se gerere debeant erga vxor
 es suas. Ibidem. D. & sequentibus.
 Iesus solus est, qui potest viros eligere po
 tentes. tomo. 10. 174. H

Vir es.

Vir es corporis quomodo crescant. tomo. 1.
 137. A. & sequentibus.
 De viribus insanorum & furiosorum. to
 mo. 1. 135. C D
 Vir es humanae. Vide, Homo.

Virga.

 Virga plana in scripturis sacris significat.
 tomo. 9. 214. H
 Virga ferrea, disciplina laboriosa. t. 4. 91. K
 In virga ferrea reguntur boni & mali. Ibi
 dem. K L
 De virga & pera. tomo. 4. 99. G
 Virga ferenda, & non ferenda, quomodo ac
 cipiendum. tomo. 4. 99. I. & sequentibus.
 Virga nomine, potestatem significari. Eo
 dem. 100. A
 Virga ad gregē ouium, tanqua baculus ad
 grandiores filios pertinet. tomo. 8. 25. L
 Virga directionis dei qua fit. to. 8. 89. F G
 Virga dei regit spirituales, cōterit carnales.
 Ibidem. G
 Virga hereditatis Christi qua fit. tomo. 8.
 176. B
 Virga virtutis Christi est regnum potentie
 eius, qua regit in virga ferrea. tomo. 8.
 279. C D
 Virga ferrea iustitia est. tomo. 9. 149. D
 Non potest quis regere populū nisi habeat
 virgam. tomo. 10. 177. C
 Virga nucua. Ibidem. E
 Virga corporis nostri arida, in resurrectione,
 quatuor germinabit. tomo. 10. 177. F G

Virga diuersorum.

 Virga Aaron quomodo floruit. tomo. 3.
 144. E. & 164. L
 Virga in serpente. tomo. 3. 162. M. to. 10.
 171. B. & sequenti. & 205. H
 Virga iacob variata. tomo. 4. 24. F
 Virga Moysi, Christi mortem figurauit. to
 mo. 6. 58. I K. tomo. 8. 176. B C. tomo. 10.
 170. M. & sequenti. & 171. C. & 173. B

Virgam habet omnis princeps tribus po
 puli. tomo. 10. 177. C

Virgo.

 Virgines scriptura dicit mulieres. tomo. 3.
 23. B. in fi. & 29. C. D. to. 4. 58. M. & 99. E
 Virgo, nomen atatis. tomo. 4. 25. C
 Virginum religio. tomo. 1. 158. B
 Virgo velata commendatur. to. 2. 164. M
 & sequentibus.
 Transitus ad virginis institutionem. to
 mo. 2. 174. D
 Prima virginis cura, primumque studium.
 Ibidem.
 Virginis ornatus qualis esse debeat. to
 mo. 2. 177. C
 Quod deus permittit a Barbaris virgines
 violari, vt superbiam deponerent, vel
 vt superbiam non incurrerent de sua vir
 ginitate. tomo. 5. 9. C. & sequentibus.
 Virgo dea. tomo. 5. 19. M
 Virgini inobediens mulier obediens praes
 fertur. to. 6. 174. M. & seq. & 180. C D
 Ad virgines exhortatio. tomo. 6. 175. E F
 tomo. 10. 126. F. & 129. L. & sequentibus.
 Virginiū Christi gaudia. to. 6. 178. B. & E F
 Virgines agnū sequuntur quocunque ierit.
 Ibidem. B. & sequentibus.
 Virgibus maxime cauenda superbia. to
 mo. 6. 178. F G
 Virginum corona. tomo. 6. 180. D E
 Virgo Ecclesia appellatur. tomo. 8. 373. D
 tomo. 9. 26. I K
 Virgo castimonialis votum non soluat. to
 mo. 8. 183. B. & sequenti. & 200. B C
 Virginem haereticam praecedat mulier ca
 tholica. tomo. 8. 222. C
 Virgo iam dicata deo et si habeat caetera
 quae ornant ipsam virginitate, nihil pro
 dest si sit corpore integra, mente corru
 pta, si ebriosa, si superba & litigiosa:
 quae omnia deus damnat. tomo. 8. 183. D
 Sūt virgines extra templum regis, que nisi
 adducantur in templum regis, spōso pla
 cere non possunt. tomo. 8. 91. D
 Virgines haereticorum. tomo. 9. 26. K L
 Per baptismum & poenitentiam possunt
 virgines in interiori homine effici. to
 mo. 9. 146. K
 Virginum habitus, sermo, & conuersatio.
 tomo. 9. 217. H I. & sequentibus.
 Virginum continentia, labor & mores. Ibi.
 Virginis nomē, quis accipiat. to. 10. 22. G H
 Virgibus multum cauenda superbia, &
 maxime amplexada humilitas. tomo. 10.
 46. B. & sequenti. copiosē.
 De virginibus praepceptū non habeo, & caet.
 exponitur. tomo. 10. 77. L. & sequenti.
 Virgines orent perseverantiam integritatis.
 tomo. 10. 126. G
 Virgo in corde. Ibidem. F
 Christi virgines propter Christum parere
 noluerunt. tomo. 10. 130. A
 Virgo domum paternam fecdas adulterio,
 olim lapidabatur. tomo. 10. 131. A
 Qui vsque ad nuptias virgo non permansit,
 in nuptiis suis cum sponsa virgine bene
 dictionem non accipiet. to. 10. 246. L M
 Virginis praeconia. tomo. 10. 271. F
 In festis sanctarum virginum, Homilia. to
 mo. 10. 278. K
 Eua qua diu abstinuit, virgo fuit. tomo. 10.
 289. B C

Virgo Maria.

 Virginem beatam semper fuisse virginem.
 tomo. 3. 47. G
 Sine virginis detrimento pudoris, filium la
 ctant vbera genitricis. tomo. 10. 127. D
 Christus fecit grauidam virginem, qui na
 sciturus erat de virgine. Ibidem. I
 Virgo partu suo nupit: virginitatem dum
 pareret, duplicauit. Ibidem.
 Praeclara Mariae virginitas, & gloriosa foec
 unditas. Ibidem. K
 Nascenti Christo, non est ablata, sed conse
 crata virginitas. tomo. 10. 133. I
 Cum spiritus factus ministrator Christi in
 carnationis fuerit, non est dubitandum
 virginē concipere potuisse. to. 10. 190. E
 Virgo peperit mutatur natura, deletur &
 culpa. tomo. 10. 132. E
 Nullo modo virginitate matris suae, nascē
 do, Christus ademit. tomo. 10. 263. D

Virgines decem.

 De decem virginibus, quarum quinque stul
 ta & quinque sapientes. tomo. 2. 126. G
 & sequenti. tomo. 4. 129. M. & sequenti.
 tomo. 8. 373. D E. tomo. 10. 211. K. & se
 quenti. & 122. A B. & seq. & 111. F. & seq.
 Quinque virgines quid adumbrent. tomo.
 10. 21. M
 Sapientium ad stultas virgines verba, non
 consilium, sed ex obliquo criminum cō
 memoratio. Eodem. 22. C
 Non facile indagari potest, quae sint decem
 virgines sapientes, & quae fatuae: Ibi
 dem. F G
 Virgines quare quinque. Ibidem. G
 Stultae virgines, tamen virgines, & lampa
 des portantes, si non admittuntur: vbi
 manebunt in poenitentibus peccatores, &
 nullius boni operis factores. Ibidem. I
 Somnus virginū, quis. Eodem. 23. M. & seq.

Virginitas.

 Virginitatem deus permittit a multis au
 ferri, propter superbiam vitiationem. to
 mo. 5. 9. D
 In virginitatis testimonium, virgo Vestalis
 de stupro accusata, portauit aqua in cri
 bro. tomo. 5. 211. M
 Virginitas ex consilio est, non ex praepcepto.
 tomo. 6. 175. A B
 Virginitas Ecclesiae in quo consistat. to
 mo. 9. 26. I K
 Virginitatis Ecclesiae corruptor diabolus.
 tomo. 10. 22. I
 Virginitas duplex. Ibidem. K
 Virginitas ab abstinentia ab illicitis nomen
 accipit. Ibidem. I
 Pueri atque puellae vsque ad nuptias virgi
 nitatem seruent. tomo. 10. 247. E

**Virginitas corporis, cordis,
 mentis, fidei.**

 Virginitas carnis & animae. tomo. 3. 236. G
 Virginitas corporis etia spiritualis. t. 6. 176. C
 Virginitas corporis, pudicitia animi. to
 mo. 7. 225. I
 Virginitatem corporis pauci in Ecclesia ha
 bent, sed virginitatem cordis omnes fi
 deles habent, quae tunc corrumpitur, si
 & caetera. tomo. 8. 222. B C
 Paucorum est virginitas in carne, omnium
 debet esse in corde. tomo. 8. 373. D
 Virginitas carnis, corpus intactum: virgi
 nitas cordis, fides incorrupta. Ibidem.
 Virginitas

Virginitas mentis, qua. tomo. 9. 26. I K
 tomo. 10. 141. M
 Virginitas corporis & cordis. tomo. 10.
 22. I. & 141. M
 Virginitas fidei. Ibidem.
 Serpens virginitatem cordis Euae extinxit.
 tomo. 10. 188. B C

Virginitas & nuptiae.

 Virginitas praefertur nuptiis. tomo. 3. 47. F
 Virginitas & nuptiae. tomo. 3. 142. H
 Virgines & nuptas Iouianistae aquant.
 tomo. 6. 7. F
 Virginitas apud Christianos, patriarcharum
 nuptiis praefertur non debet. tomo.
 6. 174. H I. & sequentibus.
 Melior est maritata humilis, quam virgo
 superba: & si respexerit ad nuptias, da
 natur, quia iam ante recesserat. tomo. 8.
 183. D
 Melius est humile coniugium quam super
 ba virginitas, quia nihil prodest integra
 caro, mente corrupta. tomo. 8. 244. F
 Virginitas etiam in coniugatis. to. 10. 22. H

Virginitatis laus & excellentia.

 Virginitatis laudatio ex Cypriano & Am
 broso. tomo. 3. 20. E. & sequentibus.
 De sancta virginitate. to. 6. 175. H I. & seq.
 Retractionum. tomo. 1. 11. L
 Virginitatis donum dei. tomo. 6. 179. M. &
 sequenti. Vide, Continentia.
 Virginitatis excellentia. tomo. 10. 84. G
 Beata virginitas, definit esse mortis ancilla
 quae illum gestat in mente, quem Maria
 portauit in ventre. tomo. 10. 127. I
 Virginitatis magnum meritum. to. 10. 131. E

Virginensis.

 Virginensis dea. tomo. 5. 34. G. & 52. L
 & sequentibus.

Viride.

 Viride agri, quid designat. tomo. 1. 185. E
 Viride agri cur additum. tomo. 3. 128. C

Virtus.

 Virtutes quatuor. tomo. 3. 192. D. to
 mo. 5. 44. K
 Virtus quomodo accipitur. tomo. 1. 168. M
 & sequentibus.
 Virtus, quid. tomo. 5. 36. I. & L. & 130. M
 & 148. F. G. & 176. L M
 Virtutis nomine appellari etiam spiritum
 sanctum. tomo. 9. 106. E F
 Virtus & disciplina differunt. tomo. 1. 66. H
 A virtute no dicimus virtuosus. Ibidem. M
 Virtus circulo similis. tomo. 1. 133. M
 & sequentibus.
 Virtutum catena. tomo. 2. 24. A

Virtus & eius contraria.

 Virtuti periculum a vana gloria. tomo. 1.
 42. F
 Virtutibus diuitiae insidiantur. to. 1. 93. D E
 Virtus voluptati aliquando praefertur, se
 cundum Varronem, aliquando subditur,
 aliquando iungitur. tomo. 5. 176. M
 Qui virtutes vitius oppositas deo vouet, hic
 votum offert. tomo. 10. 126. D E
 Exhortatio ad virtutes vitius oppositas. to
 mo. 10. 224. I
 Quomodo per virtutes obuiandum sit vi
 tiis. tomo. 10. 309. M
 Opposita virtutes peccatis. Eodem. 310. B

Virtus vera.

 Virtutes non esse veras, nisi referantur ad

fidem. tomo. 3. 96. F. & E
 Virtute vera beatificatur ciuitas, sicut &
 homo. tomo. 5. 6. D
 Qua fit vera virtus. tomo. 5. 44. I K
 Secundum virtutem viuere dixit Plato illi
 soli euenire, qui est dei cognitor & imi
 tator. tomo. 5. 67. F
 Virtutibus veris anima in dei amplexibus
 foecundatur. tomo. 5. 81. K L
 Virtus vera non, nisi in iustis. to. 7. 222. E
 Et de virtutibus gentilium plura. Ibi. E F
 Virtus quid sit. Ibidem. I
 Virtus ipsa ab eo regitur, eique militat, a
 quo datur. tomo. 8. 153. L

Virtus prophana falsa, & caetera.

 Virtutis luce fulsisse philosophos, non ve
 ra pietate praeditos. tomo. 1. 93. L. & seq.
 Retractionum. fo. 1. L
 Virtutem facilius est simulare quam habe
 re. tomo. 1. 188. H I
 Virtutibus Roma. deus reddidit mercedē
 temporalem. tomo. 5. 45. I
 Virtutes mirabiles quorundam Romano
 rum. tomo. 5. 46. B. C. & sequenti.
 Virtutes non relatae ad deum, sunt vitia po
 tius quam virtutes. tomo. 5. 185. A

Virtutum genera.

 Virtutum genera. tomo. 4. 142. C
 Virtutes animi quomodo a Cicerone diuis
 sae & definitae sint. tomo. 4. 125. G
 & sequentibus.
 Virtutum tria genera. tomo. 4. 142. C.
 & fo. sequenti. A
 Ordo trium virtutum theologarū. to. 10. 153. B
 Tres virtutes theologae sunt necessariae ad
 cor nostrum mundandum. tomo. 10.
 323. F G
 Virtutum quatuor vocabula expensa. to
 mo. 1. 2. G H
 De quatuor virtutibus, an & quomodo sint
 in beatis. tomo. 1. 92. E
 Virtutes cardinales quatuor. tomo. 1. 95. B
 & 142. I K. tomo. 3. 192. D
 Virtutes quatuor animae Christianae. to
 mo. 4. 131. D E
 Virtutes cardinales intelliguntur per qua
 tuor flumina. tomo. 1. 186. G. tomo. 5.
 112. G. in fine.
 Virtutes quatuor definiuntur iuxta scripturam
 sacram. tomo. 1. 169. E. & sequenti. & 181. B
 tomo. 8. 201. I
 Virtus in quatuor species distribuenda,
 scilicet in prudentiam, iustitiam, fortitu
 dinem & temperantiam. tomo. 5. 36. E
 & sequentibus.

Virtutis sedes.

 Virtutes in anima. tomo. 3. 158. F G
 Virtus qua bene viuitur, ab animi sede mē
 bris corporis imperat. tomo. 5. 6. F G
 Virtutes videntur esse in irascibili & con
 cupiscibili. tomo. 5. 121. A B
 Virtutes animi, partim in opere, partim in
 habitu. tomo. 6. 174. E F
 Non est in promissione, sed in consumma
 tione virtus. tomo. 10. 191. L

Virtutis acquisitio.

 Virtutum seminaria quomodo plantanda.
 tomo. 1. 51. F G
 Virtus discitur sicut & doctrina. t. 5. 178. B
 In virtutibus obtinendis dubius modus. to
 mo. 10. 158. E
 De virtutū adeptione, Ser. t. 10. 309. I. & seq.

Virtutis possessio.

 Virtutibus nemo male vitur. tomo. 1. 149. F
 Virtutes habenti, magna virtus est cōtem
 nere gloriam. tomo. 5. 46. M
 Virtutes politicae propter quid haberi de
 beant. Eodem. 47. D
 Difficile est medium tenere virtutis. to
 mo. 10. 158. E

Virtutis effectus.

 Virtutum officia quatuor ex scripturis. to
 mo. 1. 171. B C
 Virtutis opus, quid. tomo. 1. 149. F
 Virtutes an definiat in vita futura. to. 3. 98. E
 Virtus omnia agenda complectitur, omnia
 optanda felicitas. tomo. 5. 36. I
 Virtus secundum Var. bene vitur & seipsa
 & caeteris quae faciunt hominem beatū.
 tomo. 5. 178. A
 Virtus secundū Varronem nihil sibi omni
 no praepōnit omnium bonorum animae
 vel corporis. tomo. 5. 178. B

Virtus, donum dei.

 Virtutum munus a deo nobis collatum. to
 mo. 9. 161. H I

Virtus humana.

 De virtutibus suis nemo praesumat. to. 2.
 82. L. & 85. D
 Virtute nostra non purgamur a peccatis,
 sed miseratione diuina. tomo. 8. 87. G
 Virtus nostra no est eterna, alioquin lapsi no
 essemus, sed eius participes efficiamur, in
 cuius virtute nos erimus fortes, ille in sua
 virtute dominatur in eternū. to. 8. 148. H

Virtutis laus, & praemium.

 Virtute nihil est melius in hac vita. to
 mo. 5. 179. B C
 Virtutes in hac vita no possunt esse sine ve
 ra pietate. tomo. 5. 81. K L
 Virtutes quo estimade. to. 7. 222. M. & seq.
 Virtutes laudantur, quāuis oculis exteriori
 bus non videantur. tomo. 9. 136. A
 Virtutis praemium, deus. tomo. 1. 140. A
 Non virtus, sed causa virtutis apud deum
 mercedem habet. tomo. 10. 156. E

Virtus pro potentia.

 Virtutum spiritalis creatio. tomo. 1. 51. H
 De virtute magnetis, quam verē stupendam
 dicit. tomo. 5. 198. F
 Virtutes inuisibiles, membra mouent visi
 biliter. tomo. 9. 136. A B

Virtus Christi, & dei.

 Virtus altissimi, Christus est. to. 4. 208. D
 Deficiat in te virtus tua, maneat in te virtus
 Christi. tomo. 8. 165. L
 Alia est virtus Christi, qua subiecit genes
 iugo suo: alia est sicuti est virtus dei &
 sapientia dei, in lumine perpetuo incom
 mutabilis veritatis. tomo. 8. 279. L
 Alia virtus virtutis eius, alia est virtus in
 firmitatis suae. Eodem. 280. A
 Virtus salutis nostrae qua fit. to. 8. 350. K
 Virtus exiens de Christo, est Euageliū missū
 quod totum orbē impleuit. to. 10. 164. E
 Virtus duplici genere saluator operat' est.
 tomo. 10. 179. G
 Virtutes Christi debent nos mouere ad be
 ne viuendum. tomo. 10. 126. E F

Virtus dea.

 De virtute & fide quas Pagani tepis & sa
 cris honorauerunt, pretermittentes alia bo
 na, que similiter colēda fuerūt, si recte a
 liis diuinitas tribuebat. t. 5. 36. E. & se.

C C ij Virtus

INDEX

Virtus & honorædes propinquas habuerunt. tomo.5.44.I
Virtus.
Vim repellere an liceat. tomo.1.141.A & sequen. tomo.2.145.I
Vim nihil egit Christus. tomo.1.159.M
Retractionum. fo.5.A
Vis diuina. tomo.5.114.C & sequentibus.
Visitatio dei, delicta Adam ante lapsum. tomo.10.29.H
Visiones. Vide, Videre.
Vitis vera & agricola Christus. tomo.9.96.A.B. Vide, Vinea, Vinum.
Vites viuere dicuntur. tomo.10.84.K
Vitia.
Sine vitiorum labe nemo. tomo.1.2.K
Contra vitia lucta. tomo.1.42.G. & sequen. tomo.3.239.I
Vitiolorum remedia. to.1.42.I. to.4.233.M
Vitia expurganda. tomo.1.51.F
Vitia ipsa, non homines odio habendi. tomo.1.139.I. tomo.2.106.D. tomo.3.236.E & sequentibus.
Vitium & corruptio. tomo.1.153.M & seq. In vitiosis quoque laudandus deus. Ibidem. 154.C. & sequentibus.
Vitium animæ vnde. tomo.1.160.F. In fine. & seq. & fo. sequen. A B
Vitia, sunt occasio ad virtutem. to.1.166.A
Vitia virtutibus contraria. tomo.2.24.A B & 176.F
Idem probatur exemplo. Eod. 24.A B
Vitia duo sunt quæ homines decipiunt. Eodem. 175.L.M
Vitiolorum tria genera. Eodem. 65.G. & seq.
Vitiolorum notitia non mala, sed ipsa vitia. tomo.3.83.D
Vitiolorum fuga in contraria. tomo.3.142.I
Vitium non nisi in bono. tomo.3.239.K
Vitia prior natura. tomo.3.237.D
Vitium est omnia credere, & vitium est nihil credere. tomo.4.256.M
Vitia impediunt cognitionem veritatis. tomo.5.92.C
Vitium quodlibet est contra naturam, & contrarium deo. tomo.5.95.K.L
Vitium non nocet deo. tomo.5.101.C
Vitium frequentatum consuetudine nimia, & quasi naturale iam factum, est etiam voluntarium. Ibidem. E
Vitium rei attestatur bonitati naturæ eius, & quomodo. Ibidem. K
Vitium non tollit naturam. tomo.5.181.C
Vitia quando vincantur facillius. to.5.202.F
Contra vitia bellum suscipiendum est. Ibidem.
Vitia quomodo vincantur. Ibidem. G
Quod vitiatum est, sanatur tantum. tomo.7.105.I
Vitia ex nobis & ex nostra voluntate habemus, & vitia non sunt substantia. tomo.8.158.I
Eodem conflictu vincuntur omnia vitia. tomo.9.201.B.C
Omnia sub metu disciplina vitia iacent. tomo.9.206.G
De conflictu vitiorum & virtutum. tomo.9.224.F. & sequentibus.

Vitia deincere magna est pars martyrij. tomo.9.222.H
Vitia capitalia, quæ sint. tomo.9.251.G.H
Vitia omnia mortalium inter se contraria. tomo.10.9.C
Vitia ac passionem nostræ eleuabunt nos si fuerint infra nos. tomo.10.214.D
Vitrum.
Vitrum mundum, fidei puritatem designat tomo.9.150.D
Vitulus.
Vituli minores in plebe. tomo.2.122.M
Vitululus pro boue. tomo.3.31.K
Vitulorum aureorum dedicatio. to.3.166.M
Vitululus saginatus est Christus. to.4.79.L
Vitululus significat Lucam Euangelistam. tomo.4.86.B
Vitumnus.
Vitumnus deus. tomo.5.55.D
Viueri, Vita.
Ad vitium rescicare, id est, omnino tollere. tomo.1.18.G
Vita communis. tomo.1.28.F
Vita potior inquisitione. tomo.2.109.B
Vite differentia. tomo.4.213.K
Quomodo viuendum. tomo.3.207.D & sequentibus.
Vita mortalium. tomo.5.43.K
Viueri non est in potestate nostra. tomo.5.122.H.I
Vita omnis à Christo. tomo.6.31.L.M
Apostolorum potestati datum est, vt non aliunde quam ex Euangelio viuere. tomo.9.119.K
Vita præponenda multis. tomo.10.13.F
Etiã arbores & fructueta viuunt. to.10.84.K
Vita. tomo.10.90.H.I
Viuentes qui. tomo.10.177.B
Vita, & mors.
Vita vera, aut mors, quæ. tomo.1.159.D
Viuu & mortui, qui dicantur. tomo.2.92.I tomo.3.33.G. & 39.F
Vita & mors animæ. tomo.3.201.M. & 237.K. & fo. sequenti. I
In vita ista est mors ita grauis, vt mors quæ ab hac liberat, amore huius mortis timeatur. tomo.5.105.I.K
In vita homo nunquam est, ex quo est in isto corpore, moriente potius quam viuente. tomo.5.109.I.K. tomo.8.100.A
Viuus quomodo generet mortuum. tomo.7.238.K
Vita ista morti similis. tomo.10.34.C
Vita multiplex.
Vita multiplex. tomo.5.66.H.I
Vitam multiplicem Varro distinguit esse philosophorum. tomo.5.177.B.C. & seq.
Vita hominum duplex. tomo.2.120.A.B tomo.4.6.M. & 86.A. tomo.5.115.C.D. tomo.10.90.G.H. & 108.A
Genera vitæ tria. tomo.5.177.H. & sequen.
Vitas duas, significant vinum nouum, & vitæ veteres. tomo.6.65.G.H
Multæ sunt vitæ humanæ, sed vnâ vitam promittit deus, & non illam dat nobis, propter merita nostrâ, sed propter misericordiam suam. tomo.8.140.C
Vita duæ, vnâ in fide, altera in specie. tomo.9.123.F.G
Duæ vitæ in Maria & sorore eius Martha figuratæ. tomo.10.25.D
De exhortatione ad generalem hominum

Instructionem pro desiderio vitæ celestis, & contemptu presentis. to.10.309.A
Vita corporis, & animæ.
Vita corporis, anima: vita animæ, deus. tomo.8.168.E. tomo.10.5.B. & 77.D. & 86.D. & 322.C
Vita pertinet ad animam. tomo.10.124.C
Vita diuersæ.
Vita actiua & contemplatiua. tomo.4.86.A tomo.5.183.A. & seq. tomo.10.297.E
Vita bona & mala. tomo.10.17.B.C
De coniugali & casta vita, vtra excellentior. tomo.10.45.G. & M. & sequentibus.
De vita mortali & immortalis, Sermo. tomo.10.185.F
Vita præsens, & futura.
Vita presentis ad futuram comparatio. tomo.3.185.L.M. tomo.9.191.I.K. & 205.C.D
Differentia. tomo.6.15.E.F
Vita ista, quantum distat à vitæ celestis ciuitatis. tomo.5.45.M. & sequentibus.
Ex vitæ huius donis quæ deus communiter largitur bonis & malis, conicere possumus quæ in patria daturus est. tomo.5.214.C.D
Ad vitam istam temporalem deus subuenit, alij inde, alij inde: vitam æternam nõ dat nisi deus de se. tomo.8.54.I
Habemus duas vitas, vnâ in qua sumus, alteram quam speramus: tolera in quæ es, & habebis quam nõdum habes. tomo.8.138.E
Vita vitæ mortalis, spes est vitæ immortalis. tomo.8.266.C
Si vita nostra sibi est, vbi est veritas, vita est: non est vita nostra sub sole, vbi est vanitas. tomo.8.295.A
Vita presentis & futuræ consideratio. tomo.8.376.E. & sequentibus.
Vita in arte, non autem in opere, cum dicitur quod factum est in ipso, vita erat. tomo.9.3.L
Vita hominum media inter angelorum & pecorum vitam. tomo.9.35.D
De qua vita & quibus diebus loquatur scriptura dicens, Quis est homo qui vult vitam, & diligit dies videre bonos, & si vis ad vitam ingredi, & cætera. Homilia. tomo.10.90.F.G. & sequenti. copiosè.
Nullus æternam vitam desiderat, nisi eum presentis vitæ poeniteat. tomo.9.220.I
Vita, & vmbra vitæ. tomo.10.121.A
Mutet vitam, qui vult accipere vitam. tomo.10.123.E
Vita præsens est nox, vita futura erit mansuetudo. tomo.10.311.E.F
Vita dei, & Christi.
Vita filij dei. tomo.3.240.G. to.6.144.H.I
Vita pater, filius, & spiritus sanctus. tomo.3.241.F
Vita dei, non nisi in regno dei. tomo.7.216.H.I
Vita, lux hominum non brutorum. to.9.3.M & sequentibus.
Viueri dei, eius est esse. tomo.9.37.A.B
Filius vitam habet in semetipso sicut pater et si pater vitam det filio. Ibidem. B.C
Vitam habere in semetipso patrem similiter & filium, quid sit. tomo.9.43.C
Vita æterna.
Vita æterna, cognitio dei. tomo.1.1.K. 171.D tomo.3.185.K. tomo.6.33.E
Sapientia. tomo.1.36.G
Veritas. Eodem. 40.C
Christus. tomo.9.91.I.K
Viuent sancti in sinu Abraham, nostri memores sanctorum. tomo.1.34.L.M
Vita æterna sanctorum qualis futura. to.1.36.F
Vita æterna gratis datur. tomo.2.96.M. tomo.8.140.C.D.
Vita æterna, gratia dei. to.3.43.K
Vita æterna. to.3.185.K. & 241.C
Vita æterna mansiones multas. to.3.241.C
Vitam æternam quis det. to.5.54.E.F
Vitam æternam magis dicimus finem bonorum nostrorum, quam pacem. Item magis quam vitam æternam. to.5.180.I
Eam quippe vitam æternam dicimus, vbi est sine fine felicitas: & quomodo eam solus deus det. to.5.54.D. & seq.
Vita, quæ desiderare debeamus. to.5.186.G.H
Viueri, pro in damnationem non venire. tomo.5.187.G.H.
De vitæ æternæ incomprehensibilitate & dignitate. to.5.216.K. & seq.
Vita æternæ testimonia. to.6.78.E
Vita æterna datur per solum Christum. tomo.8.41.L.
Vitam talem desidera, quæ non habet finem. to.8.222.E
Ipsa enim sine vilo additameto dicitur vita, nec intelligitur nisi æterna & beata: quando nihil potero timere, ne moriar. tomo.8.299.K.
Vita nostra perfecta, non est, nisi illa quæ promittitur. to.8.365.H
Vita æterna promissa. to.9.57.B.C
Vita æterna vna omnibus, sed in ea diuersæ dignitates, iuxta diuersa merita. to.9.90.H
Christus fidelibus sibi datis dat vitam æternam. to.9.113.H. & seq.
Vita nostra cum Christo est. to.9.114.C.D
De vita æterna. to.9.191.I.K
Merces bonæ vitæ æterna est. to.9.198.M
Vita æternæ excellentiæ. to.9.205.D
Exhortatio ad vitam æternam prosequendam. Ibidem. C. & seq.
Vita in scriptura, vita æterna. to.10.17.D
Vita æterna quare nobis promittatur. tomo.10.53.I.
Ad æternam vitam adipiscendam exhortatio. Ibidem. K
Facilius inueniri quid in æterna vita nõ sit, quam quid ibi sit Ibidem. K. & seq.
Vita æterna quanto ematur. Ibidem. I.
Vita æterna tantum valet quantum habes. Ibidem.
Vita æterna quid. to.10.54.K.L
Vita æterna, regnum dei. to.10.70.E
Quid faciendum homini, vt acquirat vitam æternam. to.10.90.F
Vita æterna est vera salus. to.10.113.H.I
Quomodo sit amanda vita æterna. tomo.10.185.F.
Inuitatio ad vitam æternam. tomo.10.247.M. & fo. 248.I.
Vita beata.
Beatè viuere volens, non viuat secundum rationem naturalem. to.1.1.F
Vita beata vbi quaerenda. tomo.1.22.I. & fo. 39.K.L.
Vita beata quæ. to.1.142.I. & seq.
Et cur pauci euadant beati. to.1.143.B.C
Vita beata, non est aliud quam vita æterna. tomo.1.36.G
Eodem. 40.C
tomo.9.91.I.K
tomo.1.34.L.M
t.1.36.F
tomo.2.96.M. tomo.8.140.C.D.
to.3.43.K
to.3.185.K. & 241.C
to.3.241.C
to.5.54.E.F
to.5.180.I
to.5.54.D. & seq.
to.5.186.G.H
to.5.187.G.H.
to.5.216.K. & seq.
to.6.78.E
tomo.8.41.L.
to.8.222.E
to.9.57.B.C
to.9.90.H
to.9.113.H. & seq.
to.9.114.C.D
to.9.191.I.K
to.9.198.M
to.9.205.D
Ibidem. C. & seq.
to.10.17.D
tomo.10.53.I.
Ibidem. K
Ibidem. K. & seq.
Ibidem. I.
Ibidem.
to.10.54.K.L
to.10.70.E
to.10.90.F
to.10.113.H.I
tomo.10.185.F.
tomo.10.247.M. & fo. 248.I.
to.1.1.F
tomo.1.22.I. & fo. 39.K.L.
to.1.142.I. & seq.
to.1.143.B.C
tomo.1.36.G
Eodem. 40.C
tomo.9.91.I.K
tomo.1.34.L.M
t.1.36.F
tomo.2.96.M. tomo.8.140.C.D.
to.3.43.K
to.3.185.K. & 241.C
to.3.241.C
to.5.54.E.F
to.5.180.I
to.5.54.D. & seq.
to.5.186.G.H
to.5.187.G.H.
to.5.216.K. & seq.
to.6.78.E
tomo.8.41.L.
to.8.222.E
to.9.57.B.C
to.9.90.H
to.9.113.H. & seq.
to.9.114.C.D
to.9.191.I.K
to.9.198.M
to.9.205.D
Ibidem. C. & seq.
to.10.17.D
tomo.10.53.I.
Ibidem. K
Ibidem. K. & seq.
Ibidem. I.
Ibidem.
to.10.54.K.L
to.10.70.E
to.10.90.F
to.10.113.H.I
tomo.10.185.F.
tomo.10.247.M. & fo. 248.I.
to.1.1.F
tomo.1.22.I. & fo. 39.K.L.
to.1.142.I. & seq.
to.1.143.B.C
tomo.1.36.G
Eodem. 40.C
tomo.9.91.I.K
tomo.1.34.L.M
t.1.36.F
tomo.2.96.M. tomo.8.140.C.D.
to.3.43.K
to.3.185.K. & 241.C
to.3.241.C
to.5.54.E.F
to.5.180.I
to.5.54.D. & seq.
to.5.186.G.H
to.5.187.G.H.
to.5.216.K. & seq.
to.6.78.E
tomo.8.41.L.
to.8.222.E
to.9.57.B.C
to.9.90.H
to.9.113.H. & seq.
to.9.114.C.D
to.9.191.I.K
to.9.198.M
to.9.205.D
Ibidem. C. & seq.
to.10.17.D
tomo.10.53.I.
Ibidem. K
Ibidem. K. & seq.
Ibidem. I.
Ibidem.
to.10.54.K.L
to.10.70.E
to.10.90.F
to.10.113.H.I
tomo.10.185.F.
tomo.10.247.M. & fo. 248.I.
to.1.1.F
tomo.1.22.I. & fo. 39.K.L.
to.1.142.I. & seq.
to.1.143.B.C
tomo.1.36.G
Eodem. 40.C
tomo.9.91.I.K
tomo.1.34.L.M
t.1.36.F
tomo.2.96.M. tomo.8.140.C.D.
to.3.43.K
to.3.185.K. & 241.C
to.3.241.C
to.5.54.E.F
to.5.180.I
to.5.54.D. & seq.
to.5.186.G.H
to.5.187.G.H.
to.5.216.K. & seq.
to.6.78.E
tomo.8.41.L.
to.8.222.E
to.9.57.B.C
to.9.90.H
to.9.113.H. & seq.
to.9.114.C.D
to.9.191.I.K
to.9.198.M
to.9.205.D
Ibidem. C. & seq.
to.10.17.D
tomo.10.53.I.
Ibidem. K
Ibidem. K. & seq.
Ibidem. I.
Ibidem.
to.10.54.K.L
to.10.70.E
to.10.90.F
to.10.113.H.I
tomo.10.185.F.
tomo.10.247.M. & fo. 248.I.
to.1.1.F
tomo.1.22.I. & fo. 39.K.L.
to.1.142.I. & seq.
to.1.143.B.C
tomo.1.36.G
Eodem. 40.C
tomo.9.91.I.K
tomo.1.34.L.M
t.1.36.F
tomo.2.96.M. tomo.8.140.C.D.
to.3.43.K
to.3.185.K. & 241.C
to.3.241.C
to.5.54.E.F
to.5.180.I
to.5.54.D. & seq.
to.5.186.G.H
to.5.187.G.H.
to.5.216.K. & seq.
to.6.78.E
tomo.8.41.L.
to.8.222.E
to.9.57.B.C
to.9.90.H
to.9.113.H. & seq.
to.9.114.C.D
to.9.191.I.K
to.9.198.M
to.9.205.D
Ibidem. C. & seq.
to.10.17.D
tomo.10.53.I.
Ibidem. K
Ibidem. K. & seq.
Ibidem. I.
Ibidem.
to.10.54.K.L
to.10.70.E
to.10.90.F
to.10.113.H.I
tomo.10.185.F.
tomo.10.247.M. & fo. 248.I.
to.1.1.F
tomo.1.22.I. & fo. 39.K.L.
to.1.142.I. & seq.
to.1.143.B.C
tomo.1.36.G
Eodem. 40.C
tomo.9.91.I.K
tomo.1.34.L.M
t.1.36.F
tomo.2.96.M. tomo.8.140.C.D.
to.3.43.K
to.3.185.K. & 241.C
to.3.241.C
to.5.54.E.F
to.5.180.I
to.5.54.D. & seq.
to.5.186.G.H
to.5.187.G.H.
to.5.216.K. & seq.
to.6.78.E
tomo.8.41.L.
to.8.222.E
to.9.57.B.C
to.9.90.H
to.9.113.H. & seq.
to.9.114.C.D
to.9.191.I.K
to.9.198.M
to.9.205.D
Ibidem. C. & seq.
to.10.17.D
tomo.10.53.I.
Ibidem. K
Ibidem. K. & seq.
Ibidem. I.
Ibidem.
to.10.54.K.L
to.10.70.E
to.10.90.F
to.10.113.H.I
tomo.10.185.F.
tomo.10.247.M. & fo. 248.I.
to.1.1.F
tomo.1.22.I. & fo. 39.K.L.
to.1.142.I. & seq.
to.1.143.B.C
tomo.1.36.G
Eodem. 40.C
tomo.9.91.I.K
tomo.1.34.L.M
t.1.36.F
tomo.2.96.M. tomo.8.140.C.D.
to.3.43.K
to.3.185.K. & 241.C
to.3.241.C
to.5.54.E.F
to.5.180.I
to.5.54.D. & seq.
to.5.186.G.H
to.5.187.G.H.
to.5.216.K. & seq.
to.6.78.E
tomo.8.41.L.
to.8.222.E
to.9.57.B.C
to.9.90.H
to.9.113.H. & seq.
to.9.114.C.D
to.9.191.I.K
to.9.198.M
to.9.205.D
Ibidem. C. & seq.
to.10.17.D
tomo.10.53.I.
Ibidem. K
Ibidem. K. & seq.
Ibidem. I.
Ibidem.
to.10.54.K.L
to.10.70.E
to.10.90.F
to.10.113.H.I
tomo.10.185.F.
tomo.10.247.M. & fo. 248.I.
to.1.1.F
tomo.1.22.I. & fo. 39.K.L.
to.1.142.I. & seq.
to.1.143.B.C
tomo.1.36.G
Eodem. 40.C
tomo.9.91.I.K
tomo.1.34.L.M
t.1.36.F
tomo.2.96.M. tomo.8.140.C.D.
to.3.43.K
to.3.185.K. & 241.C
to.3.241.C
to.5.54.E.F
to.5.180.I
to.5.54.D. & seq.
to.5.186.G.H
to.5.187.G.H.
to.5.216.K. & seq.
to.6.78.E
tomo.8.41.L.
to.8.222.E
to.9.57.B.C
to.9.90.H
to.9.113.H. & seq.
to.9.114.C.D
to.9.191.I.K
to.9.198.M
to.9.205.D
Ibidem. C. & seq.
to.10.17.D
tomo.10.53.I.
Ibidem. K
Ibidem. K. & seq.
Ibidem. I.
Ibidem.
to.10.54.K.L
to.10.70.E
to.10.90.F
to.10.113.H.I
tomo.10.185.F.
tomo.10.247.M. & fo. 248.I.
to.1.1.F
tomo.1.22.I. & fo. 39.K.L.
to.1.142.I. & seq.
to.1.143.B.C
tomo.1.36.G
Eodem. 40.C
tomo.9.91.I.K
tomo.1.34.L.M
t.1.36.F
tomo.2.96.M. tomo.8.140.C.D.
to.3.43.K
to.3.185.K. & 241.C
to.3.241.C
to.5.54.E.F
to.5.180.I
to.5.54.D. & seq.
to.5.186.G.H
to.5.187.G.H.
to.5.216.K. & seq.
to.6.78.E
tomo.8.41.L.
to.8.222.E
to.9.57.B.C
to.9.90.H
to.9.113.H. & seq.
to.9.114.C.D
to.9.191.I.K
to.9.198.M
to.9.205.D
Ibidem. C. & seq.
to.10.17.D
tomo.10.53.I.
Ibidem. K
Ibidem. K. & seq.
Ibidem. I.
Ibidem.
to.10.54.K.L
to.10.70.E
to.10.90.F
to.10.113.H.I
tomo.10.185.F.
tomo.10.247.M. & fo. 248.I.
to.1.1.F
tomo.1.22.I. & fo. 39.K.L.
to.1.142.I. & seq.
to.1.143.B.C
tomo.1.36.G
Eodem. 40.C
tomo.9.91.I.K
tomo.1.34.L.M
t.1.36.F
tomo.2.96.M. tomo.8.140.C.D.
to.3.43.K
to.3.185.K. & 241.C
to.3.241.C
to.5.54.E.F
to.5.180.I
to.5.54.D. & seq.
to.5.186.G.H
to.5.187.G.H.
to.5.216.K. & seq.
to.6.78.E
tomo.8.41.L.
to.8.222.E
to.9.57.B.C
to.9.90.H
to.9.113.H. & seq.
to.9.114.C.D
to.9.191.I.K
to.9.198.M
to.9.205.D
Ibidem. C. & seq.
to.10.17.D
tomo.10.53.I.
Ibidem. K
Ibidem. K. & seq.
Ibidem. I.
Ibidem.
to.10.54.K.L
to.10.70.E
to.10.90.F
to.10.113.H.I
tomo.10.185.F.
tomo.10.247.M. & fo. 248.I.
to.1.1.F
tomo.1.22.I. & fo. 39.K.L.
to.1.142.I. & seq.
to.1.143.B.C
tomo.1.36.G
Eodem. 40.C
tomo.9.91.I.K
tomo.1.34.L.M
t.1.36.F
tomo.2.96.M. tomo.8.140.C.D.
to.3.43.K
to.3.185.K. & 241.C
to.3.241.C
to.5.54.E.F
to.5.180.I
to.5.54.D. & seq.
to.5.186.G.H
to.5.187.G.H.
to.5.216.K. & seq.
to.6.78.E
tomo.8.41.L.
to.8.222.E
to.9.57.B.C
to.9.90.H
to.9.113.H. & seq.
to.9.114.C.D
to.9.191.I.K
to.9.198.M
to.9.205.D
Ibidem. C. & seq.
to.10.17.D
tomo.10.53.I.
Ibidem. K
Ibidem. K. & seq.
Ibidem. I.
Ibidem.
to.10.54.K.L
to.10.70.E
to.10.90.F
to.10.113.H.I
tomo.10.185.F.
tomo.10.247.M. & fo. 248.I.
to.1.1.F
tomo.1.22.I. & fo. 39.K.L.
to.1.142.I. & seq.
to.1.143.B.C
tomo.1.36.G
Eodem. 40.C
tomo.9.91.I.K
tomo.1.34.L.M
t.1.36.F
tomo.2.96.M. tomo.8.140.C.D.
to.3.43.K
to.3.185.K. & 241.C
to.3.241.C
to.5.54.E.F
to.5.180.I
to.5.54.D. & seq.
to.5.186.G.H
to.5.187.G.H.
to.5.216.K. & seq.
to.6.78.E
tomo.8.41.L.
to.8.222.E
to.9.57.B.C
to.9.90.H
to.9.113.H. & seq.
to.9.114.C.D
to.9.191.I.K
to.9.198.M
to.9.205.D
Ibidem. C. & seq.
to.10.17.D
tomo.10.53.I.
Ibidem. K
Ibidem. K. & seq.
Ibidem. I.
Ibidem.
to.10.54.K.L
to.10.70.E
to.10.90.F
to.10.113.H.I
tomo.10.185.F.
tomo.10.247.M. & fo. 248.I.
to.1.1.F
tomo.1.22.I. & fo. 39.K.L.
to.1.142.I. & seq.
to.1.143.B.C
tomo.1.36.G
Eodem. 40.C
tomo.9.91.I.K
tomo.1.34.L.M
t.1.36.F
tomo.2.96.M. tomo.8.140.C.D.
to.3.43.K
to.3.185.K. & 241.C
to.3.241.C
to.5.54.E.F
to.5.180.I
to.5.54.D. & seq.
to.5.186.G.H
to.5.187.G.H.
to.5.216.K. & seq.
to.6.78.E
tomo.8.41.L.
to.8.222.E
to.9.57.B.C
to.9.90.H
to.9.113.H. & seq.
to.9.114.C.D
to.9.191.I.K
to.9.198.M
to.9.205.D
Ibidem. C. & seq.
to.10.17.D
tomo.10.53.I.
Ibidem. K
Ibidem. K. & seq.
Ibidem. I.
Ibidem.
to.10.54.K.L
to.10.70.E
to.10.90.F
to.10.113.H.I
tomo.10.185.F.
tomo.10.247.M. & fo. 248.I.
to.1.1.F
tomo.1.22.I. & fo. 39.K.L.
to.1.142.I. & seq.
to.1.143.B.C
tomo.1.36.G
Eodem. 40.C
tomo.9.91.I.K
tomo.1.34.L.M
t.1.36.F
tomo.2.96.M. tomo.8.140.C.D.
to.3.43.K
to.3.185.K. & 241.C
to.3.241.C
to.5.54.E.F
to.5.180.I
to.5.54.D. & seq.
to.5.186.G.H
to.5.187.G.H.
to.5.216.K. & seq.
to.6.78.E
tomo.8.41.L.
to.8.222.E
to.9.57.B.C
to.9.90.H
to.9.113.H. & seq.
to.9.114.C.D
to.9.191.I.K
to.9.198.M
to.9.205.D
Ibidem. C. & seq.
to.10.17.D
tomo.10.53.I.
Ibidem. K
Ibidem. K. & seq.
Ibidem. I.
Ibidem.
to.10.54.K.L
to.10.70.E
to.10.90.F
to.10.113.H.I
tomo.10.185.F.
tomo.10.247.M. & fo. 248.I.
to.1.1.F
tomo.1.22.I. & fo. 39.K.L.
to.1.142.I. & seq.
to.1.143.B.C
tomo.1.36.G
Eodem. 40.C
tomo.9.91.I.K
tomo.1.34.L.M
t.1.36.F
tomo.2.96.M. tomo.8.140.C.D.
to.3.43.K
to.3.185.K. & 241.C
to.3.241.C
to.5.54.E.F
to.5.180.I
to.5.54.D. & seq.
to.5.186.G.H
to.5.187.G.H.
to.5.216.K. & seq.
to.6.78.E
tomo.8.41.L.
to.8.222.E
to.9.57.B.C
to.9.90.H
to.9.113.H. & seq.
to.9.114.C.D
to.9.191.I.K
to.9.198.M
to.9.205.D
Ibidem. C. & seq.
to.10.17.D
tomo.10.53.I.
Ibidem. K
Ibidem. K. & seq.
Ibidem. I.
Ibidem.
to.10.54.K.L
to.10.70.E
to.10.90.F
to.10.113.H.I
tomo.10.185.F.
tomo.10.247.M. & fo. 248.I.
to.1.1.F
tomo.1.22.I. & fo. 39.K.L.
to.1.142.I. & seq.
to.1.143.B.C
tomo.1.36.G
Eodem. 40.C
tomo.9.91.I.K
tomo.1.34.L.M
t.1.36.F
tomo.2.96.M. tomo.8.140.C.D.
to.3.43.K
to.3.185.K. & 241.C
to.3.241.C
to.5.54.E.F
to.5.180.I
to.5.54.D. & seq.
to.5.186.G.H
to.5.187.G.H.
to.5.216.K. & seq.
to.6.78.E
tomo.8.41.L.
to.8.222.E
to.9.57.B.C
to.9.90.H
to.9.113.H. & seq.
to.9.114.C.D
to.9.191.I.K
to.9.198.M
to.9.205.D
Ibidem. C. & seq.
to.10.17.D
tomo.10.53.I.
Ibidem. K
Ibidem. K. & seq.
Ibidem. I.
Ibidem.
to.10.54.K.L
to.10.70.E
to.10.90.F
to.10.113.H.I
tomo.10.185.F.
tomo.10.247.M. & fo. 248.I.
to.1.1.F
tomo.1.22.I. & fo. 39.K.L.
to.1.142.I. & seq.
to.1.143.B.C
tomo.1.36.G
Eodem. 40.C
tomo.9.91.I.K
tomo.1.34.L.M
t.1.36.F
tomo.2.96.M. tomo.8.140.C.D.
to.3.43.K
to.3.185.K. & 241.C
to.3.241.C
to.5.54.E.F
to.5.180.I
to.5.54.D. & seq.
to.5.186.G.H
to.5.187.G.H.
to.5.216.K. & seq.
to.6.78.E
tomo.8.41.L.
to.8.222.E
to.9.57.B.C
to.9.90.H
to.9.113.H. & seq.
to.9.114.C.D
to.9.191.I.K
to.9.198.M
to.9.205.D
Ibidem. C. & seq.
to.10.17.D
tomo.10.53.I.
Ibidem. K
Ibidem. K. & seq.
Ibidem. I.
Ibidem.
to.10.54.K.L
to.10.70.E
to.10.90.F
to.10.113.H.I
tomo.10.185.F.
tomo.10.247.M. & fo. 248.I.
to.1.1.F
tomo.1.22.I. & fo. 39.K.L.
to.1.142.I. & seq.
to.1.143.B.C
tomo.1.36.G
Eodem. 40.C
tomo.9.91.I.K
tomo.1.34.L.M
t.1.36.F
tomo.2.96.M. tomo.8.140.C.D.
to.3.43.K
to.3.185.K. & 241.C
to.3.241.C
to.5.54.E.F
to.5.180.I
to.5.54.D. & seq.
to.5.186.G.H
to.5.187.G.H.
to.5.216.K. & seq.
to.6.78.E
tomo.8.41.L.
to.8.222.E
to.9.57.B.C
to.9.90.H
to.9.113.H. & seq.
to.9.114.C.D
to.9.191.I.K
to.9.198.M
to.9.205.D
Ibidem. C. & seq.
to.10.17.D
tomo.10.53.I.
Ibidem. K
Ibidem. K. & seq.
Ibidem. I.
Ibidem.
to.10.54.K.L
to.10.70.E
to.10.90.F
to.10.113.H.I
tomo.10.185.F.
tomo.10.247.M. & fo. 248.I.
to.1.1.F
tomo.1.22.I. & fo. 39.K.L.
to.1.142.I. & seq.
to.1.143.B.C
tomo.1.36.G
Eodem. 40.C
tomo.9.91.I.K

INDEX

sermone del. to. 10. 92. B. & seq.
Vita negociosa, & solitaria. tomo. 5. 177. B
Vita negociosa. tomo. 5. 177. B
Solitariae vitae preconiā. to. 10. 297. G H
Vita primorum parentum.
Vita duplici vivebat primus homo in paradiso. tomo. 5. 122. K. & seq.
De vita felici primorum parentum in paradiso, que fuit tam brevis, vt ad nāscētium sensum nec ipsa peruenerit. tomo. 5. 214. C. D.
Vita longa, Viuere diu.
De sine temporalis vita, siue longioris, siue breuioris. tomo. 5. C. & seq.
Vita nullius hominis durauit mille annis. tomo. 5. 126. B. C.
Vita gentis alicuius adhuc protenditur, vt que ad ducentos annos, secundum Plinium. Ibidem. F
Vixisse post diluuiū Mathusalem quatuordecim annos. Ibidem. M
Vixerunt aliqui post diluuium vltra quingentos annos. tomo. 5. 131. M
Vita priscorū, cur tā longaua. t. 7. 172. D. E
Vita cuiusquam longissima, est quasi aura matutina. tomo. 8. 61. G
Vita hominis longa, nihil est ad aternitatem. tomo. 8. 223. K
Viuere hominem diu, quid. tomo. 10. 17. F. & fo. 34. A. & 185. H.
Viuere diu, aut semper viuere, non magnū est: sed beatē viuere, magnum est. tomo. 10. 53. I.
Diu, & bene viuere, querunt omnes homines in hac vita. tomo. 10. 34. A. B
Vita hominis, siue humana.
Vita humane gradus quatuor, ante legem, sub lege, sub gratia, in pace. to. 4. 283. E & 294. B. C.
Vitam multiplicem quomodo participet homo. to. 5. 44. D. E
Vita socialis. tomo. 5. 177. D
Viuere velle cur debeat homo. to. 5. 182. B
Vita humane conditiones. to. 9. 154. F
Vita hominis. tomo. 10. 33. M. & sequen. & fo. 35. H.
Viuere in hac vita, accedere ad iudicē est. tomo. 10. 2. E. F.
Viuere nobis cum multis aliis creaturis, commune. tomo. 10. 84. K
Nullus homo sibi solummodo viuat. tomo. 10. 209. G.
Vita precepta.
In vita & eruditione, consistit vera disciplina. tomo. 1. 109. B
Vita precepta pauci assequuntur. Ibidem. G & sequentibus.
Viuendi precepta ex scriptura petenda. tomo. 3. 204. I. & seq.
Viuere bene, recte.
Vita sanctorum.
Vita animae, deus. tomo. 1. 38. D. & 39. K. & fo. 148. C. D. to. 8. 167. K.
Vita proborum ac studiosorum, qualis esse debeat. tomo. 1. 109. B. C. & seq.
Vita bonorū, non nisi diuino auxilio. Ibidem. I
Vita Christiana varia instituta. tomo. 1. 172. G. H. & sequen.
Vita bona, donum dei. to. 3. 182. E. & seq.
Vita iustorū, abominatio iniquis. to. 4. 31. B
Vita Christiana traditur. t. 4. 263. C. & seq.
Ad vitam bonam exhortatio. tomo. 1. 111. K.

& sequen. tomo. 7. 164. M. & sequen.
Vita bona maximus fructus est. tomo. 4. 202. L. M.
Vita que mundat hominem. to. 5. 91. C
Viuuit anima ex deo, cum bene viuuit. tomo. 5. 108. D. E.
Viuere secundum veritatem. to. 5. 115. K. L
Homo qui secundum deum, non secundum hominem viuuit, oportet quod sit amator boni. tomo. 5. 116. C
Vita recta qua peruenitur ad vitam beatā, recte habet omnes suas affectiones. tomo. 5. 118. B. C.
Vitam bonam propter quid agere debeamus. tomo. 5. 178. E. F
Viuere recte non nobis ex nobis, nisi credentes & orantes adiuuet, qui fidem dedit. Ibidem.
Vita sapiētis videtur socialis. t. 5. 179. H. I
Vita iustorum, est disponere testamentum dei super sacrificia. to. 5. 194. F. G
Vita quidam modus est, sufficiens ipsis viuētibus ad salutem, quidam vero non. tomo. 5. 206. E. F.
Vita est in voluntate dei, non in viribus aut meritis nostris. to. 8. 34. C
Perfecti non hic viuunt nisi propter alios, quorū vita tunc in egestate infirmatur, quando &c. to. 8. 37. K
Quod vita bona non sufficit ad salutē sine fide. to. 8. 41. C
Vita sanctorum modo abscondita est cum Christo in deo, quomodo radix tempore hyemis in terra, &c. t. 8. 60. L. & 100. C. D
Viuens secundum Christum, non solum a paganis, sed etiam a falsis Christianis, insanire dicitur. Ibidem. F. G
Viuendum est inter malos cum tolerantia, quia cum malis essemus, cum tolerantia vixerunt boni inter nos. to. 8. 108. I. K
Vita nostra dilectio est, & odium mors. tomo. 8. 115. H.
Quid sit pie viuere in Christo. Ibidem. M. & fo. 119. A.
Qui sibi tribuunt, non gratia dei, quod bene viuunt, iam non bene viuunt, quantumque bona opera facere videantur. tomo. 8. 170. B.
Hoc ipsum quod iuste viuuit, in quantum potest homo iuste viuere, nō meriti humani est, sed benefici diuini. to. 8. 277. K
Nemo incipit bene viuere, nisi a fide. tomo. 8. 338. K. L.
Tanto magis viuere tendimus, quanto magis in dei cognitione proficimus. tomo. 9. 109. F.
Que spectent ad bene viuendum. to. 9. 197. F
Discitur hic bene viuere: vt discatur semper viuere. Ibidem.
Quid sit bene viuere. Ibidem. G
Discat bene viuere, qui bene vult mori. tomo. 9. 198. M.
Ad bene viuendum omnes prouocamur. tomo. 10. 20. F.
Viuere secundum deum. to. 10. 21. F
Viuite bene, ne moriamini male. t. 10. 23. K
Ad bonam vitam exhortatio. to. 10. 34. A
Viuere debemus, quomodo volumus immortescere. to. 10. 36. H
Viuere pie in Christo. to. 10. 83. D
Nouit recte viuere, qui recte nouit orare. tomo. 10. 91. I.
Viuere hic iusti non possunt, sine persecu-

tionē. to. 10. 95. C
Viuere recte. to. 10. 122. K
Qui toto anno nobis viximus, paucos dies deo viuamus. to. 10. 159. D
Si bene viuimus, mortui sumus, & resurreximus. to. 10. 198. K
Vna aliquando erit vita, sed premia diuersa. to. 10. 223. B
Tota vita Christiani hominis, si secundum Euangelium viuat, crux est atque martyrium. to. 10. 270. A
Viuere carnaliter, secundum hominem: viuere miserē, in inferno viuere.
Vita misera fugienda. tomo. 1. 142. M. & sequentibus.
Vita mala origo. to. 3. 50. M
Vita mala, perpetua pena, & aterni cruciatus. to. 4. 202. L. M
Viuere secundum carnem. to. 4. 253. L
Viuuitur male, si de deo non bene credatur. tomo. 5. 43. M.
Vita non est appellāda, que est in inferno. tomo. 5. 108. E.
Vita in corporibus impiorum, non animarum, sed corporum vita est. to. 5. 115. I
Viuere secundum bonum creatum, deserto creatore bono, causat peccatum. tomo. 5. 116. C.
Vita peruersa. to. 5. 118. B. & seq.
Viuentes implē, qui dicantur. to. 5. 183. H. I
Vitam, non tamen bonam, omnes habere volunt. to. 8. 52. L
Magna hominū & vitata peruersitas, quia cum debeant ipsi viuere secundum voluntatem dei, deum volunt viuere secundum voluntatem suam. to. 8. 97. E
Qui vitam non ponit nisi delectis quotidianas, laborabit in aeternum, & viuēt in fine. tomo. 8. 98. L
Viuentes male, nihil aliud dicunt, quam nō est deus. to. 8. 111. H. I
Falsa est vita impiorum, non enim viuunt, sed viuere sibi videntur. to. 8. 127. B. C
Vita infidelium, nox est: vita fidelium, dies. tomo. 8. 184. C. D.
Vita vetus, ex Adam trahitur: vita noua, in Christo formatur. to. 8. 239. A. B
Vita misera amatur, quāto plus debet amari aeterna. to. 10. 17. D. E
Viuere secundum hominem. to. 10. 21. F
Vita non habens sensum. to. 10. 84. K
Vitam malam habere. to. 10. 104. D. E
Difficile est vt malē viuat, qui bene credit. tomo. 10. 244. C.
Viuificari.
Nō viuificatur nisi quod mortuum fuerit. tomo. 8. 80. L. M.
Ille annunciat deo vitam suam, qui confitetur quod eum viuere fecit. to. 8. 120. D
De eo quod dominus ait in Euangelio, Sicut pater suscitāt mortuos & viuificat, sic & filius quos vult, viuificat: Homilia. to. 10. 101. M. & sequen.
Sicut anima non viuificat membra nisi unita, sic nec spiritus sanctus non nisi unitus viuificat. to. 10. 279. G
Vlmaus.
Vlmaus, ciuitatis nomen. tomo. 4. 24. B
que & Bethel & Luza. Eodem. 25. F
Vlcera.
Vlcera Aegypti. tomo. 10. 171. E & H
Periculosum

Periculosam est vlcus suuentutis, quod cupiditatibus contabescit. to. 10. 249. D
Vlixes.
Vlixes sociorum mutatio. tomo. 5. 2. G
Vlixes. to. 5. 162. E
Vltio.
Vltio dei. tomo. 3. 235. G
Vltor deus, & clemens. to. 6. 39. G. & seq.
Vltio permilla, & verita. Ibidem. L. & seq.
Vltio quatenus permilla. to. 6. 43. H. & seq.
Vltiores destruet dominus. to. 8. 254. A. B
Vmbra.
Vmbrarum responsa. to. 1. 41. L
Vmbra mortis, pro ignorantia tenebris. tomo. 2. 92. D. to. 8. 211. A.
Vmbra transit veniente luce. to. 5. 124. C
Vmbra futurorum fuerunt multa, quae licet in se transferint, nō tamen in his, quae figurabant. to. 5. 140. C
Vmbra futurorum, quomodo vetus testamentum. tomo. 6. 55. L. M. & sequen. copiose.
Vmbra fit à lumine & corpore, & intelligitur defenfaculum ab aestu concupiscentiarum carnalium. to. 8. 154. L. M
Vnanimitas.
Vnanimitas non rumpenda, dū dubia discutuntur. tomo. 7. 83. I
Vnanimis sunt vnum sentientes. to. 8. 152. I
Vnanimis, locus domini sanctus. Ibidem. I. K
In nobis prima vnanimitas multa diminuta est. tomo. 10. 210. D.
In prima vnanimitate vendebant quae habebant, in ista vero potius emunt. Ibidem.
Vnda.
Vnda, persecutio. to. 10. 14. G
Vndecim, vnderarius.
De vndecim velis & cilicinis, quae erant in tabernaculo testimonij. to. 5. 130. E
In tabernaculo quare vndecim cilicia. tomo. 10. 15. G.
Vnderarius numerus, significat peccatum. tomo. 5. 130. D. & sequen.
Vnderarius numerus, transgressio legis est. tomo. 10. 15. G.
Vndecima hora operationis in vinea, decrepitam aetate significat. to. 10. 49. C. D
Vngere, vngtio, vnguentum.
Christiani, quare vnguntur. to. 10. 39. I
Vncti reges, sacerdotes, & prophetae. tomo. 4. 130. K. Retracta. to. 1. 9. F.
Et quare. tomo. 8. 29. D. & 379. F
Vnctum audis, Christum intellige: nec in aliquo alibi vngentur reges & sacerdotes, nisi in regno Iudeorum, vnde venturum erat Christi nomen. to. 8. 89. I
Vnctio Christi spiritalis. to. 3. 107. H. to. 6. 161. C. D. to. 9. 80. A. & 128. I.
Vnctio sacerdotum aequalis. to. 4. 47. A
Vnctionis sacramentum. to. 4. 36. A
Vnctione inuisibili vngit deus. to. 5. 151. C
Vnctio inuisibilis, quid sit. to. 9. 129. G
Vnctio cur modo ad omnes Christianos pertineat. to. 8. 29. D. E
Vnctio lapidis apud patriarchas, Christū designabat. to. 8. 27. F
Vnctionem habentes, cognoscunt bonos & malos. tomo. 9. 128. I
Vnctio super infirmum. to. 9. 208. L
Vnguentum ex carnis animantum. tomo. 1. 177. E.
Vnguentum preciosum, mysticē. to. 3. 12. H

IN DIUVM AVGVSTINVM.
Vnguentum charitatis. to. 7. 35. E
Vnguentum à capite descēdens in barbā Aaron, & oram vestimenti eius, quid significet. tomo. 8. 335. H. I
Vngula.
Vngulam nō diuidentiā, mysticē. to. 6. 72. B
Fissa vngula, quid mysticē. to. 10. 11. H
Fissa vngula, in veteri testamento, quid. tomo. 10. 118. A.
Vnicornis.
Vnicornes, superbi. to. 2. 123. G. to. 8. 24. H
Vnicorni recte intelliguntur, quorum firma spes est in vnum deum. to. 8. 190. L
Vnicornis aliquando superbiam, aliquando exaltationem vnitatis significat. tomo. 8. 224. C.
Vnigenitus.
Vnigenitus, Christus. tomo. 3. 32. K. to. 4. 285. H. tomo. 6. 31. C.
Vnitas, vnum.
De vnitate catholica. to. 1. 14. E. F
Vnitatis commendatio. to. 1. 156. I
Vnitas siue simplicitas rerum, vestigium est dei. tomo. 1. 162. G. H
Vnitatis pulchritudo, in quibus. tomo. 1. 164. D. E.
Vnitas Christiana amplexanda. to. 2. 46. L
Vnitas dilectionis. to. 3. 240. L
Vnitas commendatur in hoc, quod mulier de viro facta est. tomo. 5. 213. B. C
Vt vnitas ostendatur quāto deo sit grata, voluit deus hominem solum creare. tomo. 5. 106. F. & sequen.
Vnitate & concordia omnium Christianorum fidelium, Ecclesia dei sit regina. tomo. 5. 171. B. C.
Vnitas quantum valeat. to. 7. 92. M. & seq.
Vnitas Ecclesiae non temerē scindenda. tomo. 7. 12. A. B. & seq. copiose.
Vnitas Ecclesiae Cypriani temporibus. tomo. 7. 13. C. D. & sequen.
Vnitas Christianorum, vnus est homo. tomo. 8. 33. C. D.
Vnitas seruat charitatem. to. 8. 37. F. G
Seruanda est vnitas in Ecclesia, sub vinculo pacis. to. 9. 24. G. H. to. 10. 281. C
Vnitas ex charitate est. to. 9. 28. I
Non habet charitatem, qui pro honore suo diuidit vnitatem. to. 9. 134. G
Vnitas Ecclesiae per spiritum sanctum. tomo. 10. 12. F. G.
Vnitas non deferenda. to. 10. 19. I
Vnitate etiā ipsa auaritia amat. t. 10. 20. M
Vnitatis adipiscendae, omnium intentio. tomo. 10. 24. E. F. & H. & seq.
Vnitatis dilectio. Ibidem. H. I
Ad vnitatem, vnum nos perducit. Ibidem. I
Vnitatis excellentia. Eodem. 25. A. B
Vnitatis & multitudinis differentia. tomo. 10. 25. C.
Vnitatem quantum dominus commendauerit suis. to. 10. 43. A. & seq. copiose.
Vnitas & charitas corporis mystici, quantum bonum. to. 10. 110. I
Meritū Christianae virtutis vlescit in cunctis, si vnitatem non habet pacis. tomo. 10. 211. D.
Haeretici, Paganī, & Iudaei, quomodo vnitatem fecerint. to. 10. 6. G. & seq.
Quod omnia in vnum tendant. to. 1. 111. E
Vnum de diuersis naturis. to. 2. 162. E. F
Vnum sumus in Christo omnes, per natu-

ram scilicet & charitatem. to. 3. 69. D
Vnum esse non possunt, quae sunt diuersae substantiae. tomo. 6. 163. B. C. & sequen. copiose.
Quod fideles vnum efficiantur charitate, gratiae dei tribuendum est. to. 9. 112. L
Diuersis intentionibus, omnes ad vnum aliquid tendimus. to. 10. 24. E. F. & H
Vnum, vnitas. Ibidem. G. & seq.
Vnum esse, quid dictum sit. to. 10. 44. C
Vnum, non à multis, sed multa ab vno. tomo. 10. 25. B.
Vnum est necessarium, exponitur. tomo. 10. 74. G.
Vnum multis praepositur. to. 10. 143. M
Vnitas in diuinis.
Vnitas trinitatis. to. 3. 82. H
Vnitas in deo. tomo. 10. 241. G.
Aliter vnum pater & filius, aliter nos. tomo. 3. 75. A.
Aliud, vnum esse cum patre, aliud vnum nobiscum. to. 10. 51. B
Vnum dominum communis natura testatur, quia vnus est mundus. to. 10. 238. G
Vnitas uerbi & carnis: Item Ecclesiae.
Verbi & carnis vnio. to. 3. 52. K
Propter vnitatem corporis Christi, omnes homines vnus homo sumus. to. 8. 355. H
Quantae gratiae sit vt Christus voluerit esse vnus nobiscum, qui cum patre vnum est. tomo. 8. 338. C. D.
Vnitas Christi & Ecclesiae, vna est. tomo. 10. 315. H.
Error Orientalium, circa vnionem naturarum in Christo. to. 10. 214. A
Vniuersitas.
Vniuersitas rerum, bonitate dei consistit. tomo. 3. 35. G.
Vniuersi decus. to. 1. 152. E. F. & sequen. & fo. 155. D. & sequen. & 183. G. tomo. 3. 237. D.
Vniuersi concentus. tomo. 2. 22. B
Vniuersitas. tomo. 3. 113. F
Natura vniuersitatis. to. 3. 141. E
Vtrum aliquid sit sursum aut deorsum in vniuerso. tomo. 4. 125. C
Vniuoca.
Vniuoca. tomo. 1. 63. E
Vocabula.
Vocabulorum opifices. to. 1. 98. D
Vocabulorum proprietates. tomo. 1. 114. M. & sequentibus.
De vocabulis non anxie laborandum. tomo. 1. 131. M. & sequen. & fo. sequen. M. Vide, Verbum.
Vocare.
Vocatio secundum propositum dei. to. 1. 8. F tomo. 4. 285. G.
Vocare dei, quid. tomo. 1. 181. L. M
Vocatio nostri, etiam fidem praenit. tomo. 1. 8. H. & fo. seq. K.
Vocat dominus verbo, & vi. to. 2. 45. H
Vocatio interna & externa. to. 4. 135. H
Vocatio nostri ante omne meritū. Ibidem. H. & 145. H. I. & fo. 280. L. & 286. G
Vocatio quae fit in occulto. to. 4. 132. M
Vocati non omnes iustificabuntur. tomo. 4. 285. G.
Vocationem omnium iustorum semel fecit deus. tomo. 4. 303. I
Vocatio nō meritum nostrorum, sed benevolentiae

INDEX IN DIVVM AVGVSTINVM.

Qui vxorem suam in profluuis, die dominico, aut festo agnouerit, filij, qui inde nascuntur, aut leprosi, aut epileptici, aut de moniaci nascuntur. Ibidem.

Xantippus.
Antippus Tagoniensis episcopus. to. 2. 191. M

Xanthus, sine Xanthus.
Xanthus. to. 5. 163. B

Xenocrates.
Xenocrates auditor Platonis. to. 2. 54. F
Xenocrates, Polemonem ebrium, quomodo conuerterit. to. 2. 133. G
Xenocrates. to. 5. 69. D

Xenodochium.
Xenodochium, vox noua. to. 9. 104. E

Xenophanes.
Xenophanes Physicus. to. 5. 166. A

Xerxes.
Xerxes antiquior qui & Balesus appellabatur. to. 5. 155. B & D

Xistus.
Xistus Philosophus, to. 7. 164. E. Retractionum, to. 1. 13. C

Xyrosatoris.
Xyrosatoris. Vide in litera H, Hypostasis, Zabulon.

Abulon.
Abulon, interpretatur habitaculum fortitudinis. to. 8. 156. H

Zaccheus.
Zaccheus quanti emerit regnum caelorum. to. 4. 154. G
Zaccheus statura breuis erat, sed opere magnus. to. 8. 326. H

Zaccheus Christi hospitio suscipiens saluatus est a morbo auaritia. to. 9. 131. I. K
Zaccheus dimidium rerum suarum dedit pauperibus. Eodem. 201. M

Zacchaei historia. to. 10. 30. B. C
Allegoricè. Eodem. 63. L. M
Zacchaeus quare dimidium retinebat. to. 10. 64. B. & 184. A

Zacchaeus super Sycomorum, quid significet. Eodem. 63. L. M. Et ibi de Zacchaeo & eius uocatione plura.

Zacchaeus humiles figurat. Ibidem, M
Zacchaeus bonus diues, & quomodo. to. 10. 184. A

Zacharias.
Pro Zacharia, Hieremias citat. t. 4. 112. I. K
Zacharias, pater Ioanis prophetae. t. 5. 153. C
Zacharias & Elizabeth, quomodo sine que re. to. 7. 150. G. & seq. & 169. K. & seq. & 309. G

Zacharias & Aggeus, quando prophetarint. to. 8. 279. K. L. & 372. E. & 376. L
Zacharia dicit Augustinus, fuisse magnum sacerdotem. to. 9. 79. G. H
Non solū populi, sed & sacerdotes cōspirauerunt in sanguinem Zachariae. Eodem. 149. C

Zacharias quare mutus factus. to. 10. 117. F. G & sequent.

Zacharias desperando, angelo respondit. Ibidem, H. I

Zacharias pontifex magnus, pro cultu dei, martyrium sustinuit. to. 10. 246. D
Idem nuncius ad Zachariam & Elizabeth mittitur, qui ad Mariam. Eodem. 265. C
Zacharie & Elizabeth laudes. to. 10. 266. B. C
Gabrielis nunciū ad Zachariam. Ibidem, D
Zacharias ambulauit in omnibus iustificationibus domini. to. 10. 73. B

Zeb.

Zeb interpretatur lupus. to. 8. 199. D
Zebec, uictima lupi. Ibidem.

Zebaoth.
Zebaoth. to. 1. 10. B

Zebedaeus.
Zebedaeus. to. 4. 104. I

Zelpha.
Zelpha, ancilla Rachel, os hians interpretatur. to. 6. 91. F

Zelus, Zelare.

Zelator deus. to. 4. 40. C
Zelus dei quomodo accipiendum. Eodem. 128. A. & 150. F. & seq. & 234. G. tom. 6. 39. K. & 41. F. & 86. F. & 131. F. G. tom. 8. 192. E

Zelus & ira, improprie deo tribuuntur. to. 6. 40. F
Zelus tam in bonam, quam in malam partem accipitur. to. 5. 190. A

Zelus ardentissimus. Ibidem.
Zelandum quid sit. to. 7. 89. K
Zelum dei habere, sed non secundum scientiam, quid sit. to. 8. 36. B. & 358. F. G. to. 10. 38. D. & seq. & 56. F.

Zelus Christi, est persequi iniquitates. to. 8. 159. K
Zeli nomine, exactio castitatis intelligitur: ne anima legem domini sui contemnat, & a deo suo fornicando desperet. tom. 8. 192. E. F. & 305. F. G. & fo. seq. K. L

Zelo dei, qui comeduntur. to. 9. 21. B
Zelum dei habere, to. 10. 73. K
Zelentur mulieres viros suos. to. 10. 120. B
Zelare non licet populo Christiano. to. 10. 169. H

Zeno.

Zeno princeps Stoicorum. to. 1. 102. K. to. 5. 75. G. & fo. sequent. B
Et huius placita. Ibidem, K. L. & 96. L. & 97. B. C

Zenobius.

Zenobio dicit Augustinus disputationem de ordine. to. 1. 103. K
Zenobius. to. 2. 191. D

Ziph.

Ziph vicus, unde Ziphæi dicti. to. 8. 112. L
Ziphæi, florentes interpretantur. Ibidem.

Zizania.

Zizania, haeretici. to. 1. 112. D
De zizaniis in Ecclesia, Cypriani opinio. Ibidem.

Zizania, & palea in Ecclesia. to. 1. 161. I. & 173. G. to. 2. 159. G. to. 4. 83. H. I

Zizanioru sator, diabolus. to. 4. 83. I. to. 5. 186. L. to. 7. 124. A. B. to. 8. 146. E. F.

Ob zizania, non recedendum ab Ecclesia. to. 4. 14. D. to. 7. 53. D. & seq.

De zizaniis, quae in iudicio, igni tradentur. to. 5. 186. L

Zizania colligi, est de regno ciuium omnia scindala colligi. Eodem. 189. A

Zizania non regnant cum Christo. Ibidem, F
Zizania sunt toleranda inter frumentum, usque ad messem. to. 7. 89. L. M

Zizania illa proprie dicuntur, quae nascuntur in similitudine frumentorum: & quid significant. to. 8. 379. A. B

Zizania sunt, a solis messoribus, a frumento separanda. to. 9. 235. D

Zizaniorum parabola. to. 10. 19. I. & seq. Qui sint inter segetes mixta zizania. to. 10. 241. E

De parabola zizaniorum, sermo. to. 10. 273. C

Zizania, sunt peccatores. Ibidem, D

Zona.

De non habendo aemulatio in zonis. to. 6. 44. M
Zona aurea, multitudo sanctorum est. to. 9. 141. F.

Zoroastres.

Zoroastres statim quando natus est, risit. to. 5. 202. B

Zozimus.

Zozimus apostolicae sedis episcopus. to. 1. 14. I. to. 2. 156. F

Beatissimus papa. to. 7. 170. B

FINIS.

INDEX

FORVM QVAE EX
Lodouici Vituis, in D. Aurelij
Augustini tomum quintum
commentariis de
scripta sunt.

Bacuch. 168. E
Abdias. Ibidem.
Abraham. 7. I. & 15. H
Academia. 69. F
Academici. 39. E. & 69. F
Acies audita, inter se concurrentes. 19. K
Aconitum. 160. B
Actor. 15. C
Adam quomodo interpretetur. 129. F
Adamas. 198. I
Adonis. 52. D
Adulteriorum lex nulla ante Caesarem. 22. C
Aedes concordiae plures. 28. K
Aedilis curulis officium. 20. D
Aegyptus. 37. G. & fo. seq. M
Aegyptij. 68. B
Aegyptiorum dii beluini. 18. I
Aeneae mater. 21. L
Aeneas quomodo euaserit ex Ilio capto. 163. C. D
Aeneas, deus. Ibidem, G
Aequum. 16. B
Aesculapius. 23. K
Aeschines. 14. C
Aetas aurea. 161. L
Aetates quinque hominum. 23. D
Aeternitas. 93. D
Aethan. 150. E
Aethiopia. 137. G
Aetna mons. 30. H
Aetnae conflagratio. 31. I
Aerinus & Argentinus deus. 31. D
Affectus quatuor. 115. K
Agamemnon filiam Iphigeniam immolauit in Aulide. 7. K. & 163. A
Agamemnon. 161. K
Agnominatio. 9. F
Albae multae. 24. K
Alcibiades. 117. G
Alecto. 24. C
Allegoria. 124. D
Alexandriae. 107. E
Amare. 116. I
Amicitia. 18. C
Amitini. 129. C
Ammonius. 211. A
Amor circa pulchra. 79. M
Amos. 166. M
Amphion. 160. I
Amphitheatrum. 24. K
Analogia. 110. C
Anatomici. 214. A
Anaxagoras. 64. L. & 171. H
Anaximander. 64. K
Anaximenes. Ibidem, L
Androgyni. 136. D
Andromeda. 161. B
Angelus. 79. F. & 131. I
Angolorum conditio. 94. L

Angerona. 33. A. & 156. A
Anima. 114. H. & 212. B
Animae partes tres. 61. A. & 121. C
Quid sit agere animam. 109. G
Animalia superfoetantia. 42. D
Annus menstruus apud Chaldaeos. 103. D
Anseres Capitolij. 18. H
Anserum apud Romanos honor. Ibidem, I
Anteus. 159. C
Antiochus. 23. G. & 178. E
Antipater. 173. B
Antipodes. 136. G
Antiquitates M. Varronis. 31. D
Antisthenes. 65. F
Antisthenes, Cynicae sectae author. 98. D
Antistrophe. 7. F
Antisthea. 96. A
Antonius Nebricensis. 12. G
Anubis. 15. F
Anubis. 213. K
Anubis. 118. E
Appetitus in beluis. 43. I
Apex flaminis. 15. I
Aphranus se interemit. 10. L
Apis. 155. M. & seq.
Apocrypha. 131. E
Apollo. 34. I. & 59. A
Apollo Troianis fauit. 21. I
Apuleius. 162. L
Apuleius Affectator. 31. H
Aqua a veteribus salacia dicta. 33. K
Aqua super caelos. 100. B
Aquila. 131. L
Aratri membra. 134. D
Archelaus. 64. M
Archeilaus. 177. G
Archetypum. 124. L
Archi. 26. G
Archimimus. 54. A
Archontes. 164. A
Areopagus. 158. A
Argi. 45. C
Argium regnum. 161. I
Argus. 156. D
Arion Tragici carminis inuentor. 6. A
Arionis historiam qui scripserint. Ibidem.
Arista. 33. B
Aristippus. 65. F
Aristobolus. 170. D
Aristoteles. 18. B
Aristodemus. 14. C
Aristonicus. 23. C
Aristophanes Nebulas in Socrate scripsit. 13. K
Equites Aristophanis. Ibidem.
Aristoteles. 69. D
Aristoteles Daimon dictus. Ibidem, E
Arphaxat. 136. L. & seq.
Ars. 36. M
As & as graue, idem. 16. F
Asbestos. 199. C
Aspernumus. 12. H
Asperitas. Ibidem
Asparacus. 45. B
Astiages. 32. I
Asopos. 118. E
Asylum. 10. F
Athenae. 157. H
Atlas. 156. L
Attellanae. 14. K
Attica. 157. E
Attilij Regulus. 6. E

Quo cruciatu perferit. Ibidem, F
Attilij Reguli paupertas. 8. G
Atys. 11. K
Auentinus. 164. E
Augures. 50. I
Aulus Gellius. 75. L
Author. 15. C
Abylon. 154. M
Bacchus. 53. C
Bacchi sacra. 60. F
Bagrada. 211. D
Baptizandi olim mos. 9. B
Barbara gentes quae. 46. B
Bala, rex Sodomorum. 139. G
Beatitudo, quae nobis preparatur. 218. E. F
Bebius. 29. D
Bebij discipuli. Ibidem, G
Belbora. 161. K
Bellerophon. 160. G
Bello interfectos, primus sepelire instituit Hercules. 5. H
Belli Troianis origo. 28. K
Bella ciuilia. 9. K
Bellum Pyrricum. 29. A
Bellum primum. 32. F
Bellum fugitiuorum. 47. K & M
Bellum Italicum. Ibidem, K
Belli Punici origo. 9. I
Bellum Punicum secundum. 47. L. M
Bellum Punicum tertium. Ibidem, K & M
Bellum Samniticum. 47. L. M
Bellum Mithridaticum. Ibidem.
Berecynthia deum mater. 11. I. K
Bernardus Valdaura. 198. K
Betylus. 37. L
Blancha mater. 106. E
Blas. 166. E
Quid summum bonum Plato affirmarit. 67. E
Bonum dei donum est. 131. I
Bonum & aequum. 16. B
Bona in humanis, quae. 4. B
Bona triplicia. 6. M. & 75. K
Bona omnia. 96. L
Boues locuti. 30. col. 2.
Brachmanae. 68. B
Brutus. 30. B
Budeus citatur. 206. H
Bulbi. 55. B
Bustis. 159. D
Byssus. 5. E
Byzantium. 48. G
Acus. 181. E
Cacilius poeta. 13. M
C. Caesar. 30. B
Caesaris genus. 21. L
Caesar libros scripsit duos Anticatores. 8. D
Caesaris vox ad nuncium mortis Catonis. Ibidem.
Caesares. 164. A
Caesarea. 211. E
Caen. 130. F
C. Fimbria. 22. I. & 29. C
C. Gracchus. 28. G
C. Mutius. 36. G
C. Octauus. 30. A
Calama. 211. C
Calamifus. 176. A
Calamitates & supplicia, illis qui perferunt, & spectatoribus utilia. 10. E
Camoenae. 35. A
Camillus. 16. F
Campestre & campestris. 120. I
Canephoris. 60. A
Canum

INDEX

Canum Romæ annua supplicia.	18.1	Circumitus rerum.	103.M	Damaspippus.	22.1
Cannensis clades.	27.D	Cirri.	211.B	Danae.	12.M
Capitis diminutio.	14.A	Civitatis regimen, triplex.	18.B	Danaus.	158.E
De capite civis Romani, qualiter iudicabatur.	7.F	Claudianus.	48.M	Daniel.	169.G
Capite censi.	26.F	Claudia gentes duæ.	3.H	David.	164.C
Capitolium.	25.F. & 33.L	Cleobolus.	166.E	Decius.	36.H
Capitolium à Tarquinio supbo extructum.	25.E	Cleombrotus.	7.L	Definitionis utilitas.	18.A
Cappadocia.	211.D	Cleomedes.	136.G	Delphinus amicus hominis.	6.A
Capituitatis vrbis Romæ descriptio ex Quintiliano.	3.K	Cleon bysopolæ.	13.L	Δελφικαία.	18.B
Carbo.	18.G	Cleopatra.	173.A	Deucalion.	158.B
Cardines coeli.	42.A	Cleophon.	13.L	Deusas.	55.A
Carmen de litera Pythagoræ.	17.C	Cloacina.	33.A	Dæus.	184.L
Carmen.	34.M	Clueo.	76.K	Dæus an visus à patribus.	85.A
Carolus Gallicus.	295.I	Cn. Pompeius.	29.M. & 173.B	Dæus assumpsit hominem.	79.C
Castor & Pollux, penates.	161.F	Codrus.	163.I	Dæus quomodo videat futura.	43.I
καταλήψεις.	67.B	Cogitatio dei, & recogitatio.	132.A	Dæus quibus capitur.	206.I
Velleij testimonium de Catone.	8.C	Coitus.	120.F	Dæum nihil latere.	214.B
Catholica fides.	91.G	Collectarius.	211.D	Dæus non est corpus.	66.K
Catilina.	19.A	Colonus.	81.E	Dæo omnia tempora sunt præsentia.	84.L
Catina.	29.M. & 30.H	Colores circenses.	76.G	Deorum ordines tres.	70.C
Catonæ.	8.B	Comes.	42.C	Dij Consentes.	34.I
Catonum sanctitas.	1bidem.C	Comædia: quid.	13.C	Dij communes Græcis & Troianis.	3.D
Cato senior.	13.M	Comædia vetus, media, & nova. 1bidem.D		Dij ignoti.	59.E
Catonæ, floralium actores, sunt reueriti.	13.F	Concordia & amicitia, omnia iungi. 124.F. & 181.G		Dij maiorum gentium.	66.E
Cato se interemit.	8.C	Conditio.	54.B	Dij magni.	3.A
Catonis filius intemperans libidinis.	8.D	Conditio.	54.B	Dij nuptiales.	36.M
Cato Uticensis patriæ parens.	10.C	Confobrius.	129.C	Dij quibus hostijs placentur.	83.I
Catulus.	29.D	Constantinus.	48.F	Dij selecti.	55.D
Cauea theatræ.	10.A	Consules primi.	16.E	Dij Samothracæ.	62.E
Cautio.	117.F	Quinque consules habuit primus annus consularis, apud Romanos.	25.I	Diana.	34.K. & 59.B
Caucio siue Catio.	53.B	Consules.	44.F. & fo. seq. A B	Διαλωδόςμοι.	12.G
Cecrops.	156.M	Consus deus, & consualia sacra.	10.C	Dicitura.	46.K
Censor.	13.L	Consus Græcis ἰπποκωρύχος δ' ὄμι.	10.C	Dido.	214.L
Centauri.	159.M	Consus.	16.E. & 35.A	Diespiter.	34.L
Centones.	150.M	Coriolanus vnde dicitur.	87.F	Dies.	20.C
Centrum.	111.G	Cornelius Sylla.	46.L	Dies domini declarabit omnia.	20.C
Centuriata comitia.	7.F	Cranai.	158.B	Difformium tria genera.	23.K
Cephalus.	155.I	Crane dea.	33.C	Dilemma.	7.F
Cerberus.	160.A	Craffius occisus.	23.G	Diligere.	116.L
Ceres vnde dicitur.	33.M	Creare.	162.M	Diogenes canibus, aubisq; se exponi mortuum iussit.	5.H
Cerealia & Cereales.	60.D	Creusa.	163.K	Diogenes.	64.M
Chaldaei.	68.B	Crimen.	118.E	Diomedes.	162.C
Charra.	67.B	Crocodilus.	73.M	Dionysius.	158.L
Chærephanes.	15.L	Cumæ, colonia, Chalcidica.	23.C	Diplois.	148.L
Cherinthiana hæresis.	188.H	Cunina.	33.B	Discessiones plebis à patribus.	16.L
Chersiphron.	198.I	Cutruca, non paruum conuictum.	34.C	Discordia, & inimicitia, oia disiungi.	181.G
Chilo.	166.D	Cutores.	49.A	Diuinitas.	55.B
Chimæra.	160.G	Cutores Græciæ insignes.	12.F	Dryadae.	68.B
Chloris.	33.C	Curatio funeris, viuorum magis solatium, quam mortuorum subsidium.	5.G	Duces fugitiuorum, qui.	32.D
Christianum nomen quam olim Romanis exosum.	11.C	Curubis.	211.B	Duca.	34.M
Opes Christianorum.	4.I	Cybele quas artes inuenerit.	11.K	Elementa quomodo componant mistum.	100.D
Tranquilli & Taciti de Christianis verba.	175.A	Cyllenius.	58.F	Eleemosyna vnde dicitur.	203.G
Christophori hasta floruit.	208.L	Cynici.	121.E	Elysijs campi.	206.K
Cicero Publij Claudij cadauer, infelicitus dixit, more populari, quod honore sepultus & consueta funeris pompa caruerit.	5.H	Cyniphes.	144.H	Emathia.	24.C
Cicero quot annis ante Christi in carne aduentum vixerit.	18.C	Cynomyia.	1bidem, I	Enarchus redijt ad vitam.	216.K
Ciceronis libri, de republ.	13.I	Cynocephalus.	15.F	ἐνδελέχεια.	212.D
Ciceronis defensio.	212.D	Cyprianus.	74.F	ἐννοια.	67.B
Ciceronis mors.	30.B	Cypri virginum mos.	34.B	Enos.	129.F
In cilicio recordatio peccatorum.	130.G	Cyri duo.	24.K	Ephod.	147.M
Cilicio quado prophete inducebantur. 1bid.	1bidem.	Cyrus à Thomiri Scytharum regina interfectus.	24.L	Ephrata.	167.M
Cilicium ex capris pilis.	1bidem.	Cyrus.	166.G	Epicarmus philosophus.	69.C
Cinna.	18.G			Epicætetus.	75.M
Circe.	162.E			Epicurus.	51.E. & 171.H
Circenses ludos quis primus instituerit: & quando.	10.C			Episcopi.	4.H. & 183.C
				Epulones.	52.C

IN COMMENTARIA QVINTI TOMI.

Eques.	178.D	Germani.	14.K	Iacobus Passauant.	208.L
Erardus Cardinalis.	8.D	Germanum.	14.K	Iamblichus.	69.G
Erichtheus.	163.I	Germanæ Romanus.	1bidem.L	Ianus.	22.M. & 56.C. & seq. & 34.K
Esaia.	165.L	Geruasius & Prothasius.	211.A	Idea.	62.F
Elfdras.	170.C	Getuli.	25.F	Idea matris ablutio.	11.M
ἐναγγέλιον.	131.I	Getulia.	1bidem.	Iepte.	7.K
Euangelium divulgatum iri per vniuersum orbem prædixit Christus in ædibus Simonis leprosi.	208.E	Bellum gigantum, in deos.	135.C	Ignoscendo creuisse, Ro. veteru elogijs.	3.H
Eudoxus.	139.I	Gingyre.	52.D	Ilythia.	34.L
Euentus.	47.M	Glauca.	28.M	Imperium Assyriorum.	32.G
Euhemerus.	52.C	Gloria.	44.K	Inachus.	155.B
Euocationes deorum.	18.H	Gluma, grani folliculum.	33.B	Incubi.	131.I
Eupolis poeta Comicus, ob mordacitatem suam, ab Alcibiade mersus.	13.D	Goetia.	83.E	India.	154.I
Europa.	138.L. & 159.B	Gog, & Magog.	189.M	Indigetes.	163.H
Exactores.	17.B	Gorgones.	160.E	Indoles.	15.E
Exedra.	211.E	Graci leues.	3.D	Infans similis demoni nascitur.	107.E
Exorcizare.	87.G	Gratia.	15.B	Infantes.	144.I
Ezechiel.	169.G	Gratianopolis.	200.C	Infanticidia olim Christianis obiecta.	175.L
Abius cunctator, nō primus in gente Fabia Maximus dicitur.	3.I	Gratianus.	48.H	Inferorum nouem circuli.	7.F
Fabij faceta continentia.	1bidem.G	Gracchi.	18.G	Inimicitiaru Iunonis cū Troia. causæ.	2.M
Fabricius.	20.C. & 46.L	Guilielmi Budæi laus.	16.C	Iniuria digni sustinetur, quam fiat.	208.M
Fabularum theatri origo.	13.B	Gymnasia Athenis.	69.F	Ino.	161.F
Fabulæ Primæ Romæ quis scripserit.	13.E	Gymnosophistæ.	120.I	Inops.	147.C
Fabulæ Palliatæ, Togatæ, Prætextatæ, Trabeatæ.	1bidem.	Hæresis.	181.G	Inquinus.	81.E
Faciles nympha risere.	50.B	Hæresis.	69.D	Insula fortunatæ.	135.K
Factio.	18.C	Harmonias.	34.C	Intercalatio.	127.G
Famosus.	126.B	Harmostæ.	4.H	Inuestigabile, quid.	9.E
Fatua.	161.M	Harpocrates.	156.A	Inuocare nomen domini.	129.I
Fatum.	40.L	Hebraea lingua olim communis.	137.A	Io.	155.F
Fatum quid Stoicis.	42.K	Heclorem Troie Episcopum, vocat Homerus.	4.H	Ioannes Anachoreta.	48.M
Fannus.	37.I	Hedera.	53.D	Ioannes Andreas Straneus.	53.M
Febris dea.	15.F	Helias.	195.L	Ioannes Feunus.	183.K
Februus.	56.K. L	Helluo.	27.I	Ioannes Lanuza.	107.E
Februum.	158.K	Henricus Marcus.	184.K	Ioannes Martinus Poblatis.	212.L
Fercula.	12.A	Heraclitus.	51.E	Ioannes Vergara.	114.G
Fescennini.	13.E	Heraclia victoria.	26.G	Iob.	173.K
Fides.	36.E. & F. G	Hercules bello interfectos primus sepelire instituit.	5.H	Iohel.	167.A
Fingere.	114.G	Herculis corpus.	208.A	Ionas.	168.B
Flagitia, factura, error impletatis.	202.I	Hercules.	157.A	Ionia.	64.I
Flamen.	15.H	Hermopolis.	74.A	Ionicus.	126.C
Flora dea.	20.B. & 33.C	Herodes.	173.C	Iouinianus.	39.B
Floralia.	13.F	Heroes, qui.	15.D	Iouinianus.	48.H
Fœminas de brutis dici.	30.G	Heroes, & semides.	87.C	Iphigenia.	163.A
Fœmina de viro sumpta est.	107.I	Heroum.	1bidem.D	Ira del.	132.B
Fortis viri nō est dicere, Hoc nō patiar.	6.M	Herus Pamphilus.	214.I. K	Isis.	155.G
Fortuna tum in causis ambiguis, tū in obsecuris.	40.L	Hesiodus.	42.G	Ithyphallus.	15.E. 60.G
Fortuna muliebris.	36.D	Hester.	170.D	Iuba rex se gladio transfixit.	8.C
Fortunæ multæ.	36.B	Hieremias.	68.K. & 166.A. B	Iudas laus eius siue confessio.	144.A
Fotinianus.	184.K	Hierosolyma.	150.G	Iudæa.	126.C
Franciscus Crancueldus.	183.K	Hieronymus Burgaricus.	126.H	Iudex olim consul dicitur.	45.B
Frater inter se concurrentes.	129.F	ἱπποκωρύχια.	10.C	Iudicare veteres consulere dicebant.	1bid.
Frons.	56.C	Hippones.	136.D	Iulianus.	39.B. & 47.I
Fugalia.	12.E	Histrionum infamia.	14.K	Iulius Cæsar.	30.A
Fugia dea.	1bidem.F	Homini tempore.	27.H	Iulius Firmicus.	41.G
Fulgurum tria genera.	37.M	Hominum quinque ætates.	23.D	Iunonis inimicitia cum Troianis.	2.M
Fulminu ia tria possidètia numina.	34.C	Homo si nō peccasset, an fuisset ei morientum.	110.K	Iuno domiduca.	53.E
Furia tres.	24.C	Homini educatio & disciplina, quid proficit.	214.K	Iuno.	33.M. & 54.A
Ades.	45.B	Honoris & Virtutis templum.	38.B	Iuno opigena.	34.L
Galli sacerdotes.	11.L. & 12.L	Horoscopus.	41.D	Iunoni tres hoses Aegyptij macabat.	59.L
Gallogræci.	28.A	Hortensius Ciceronis non extat.	25.E	Iuppiter indiges.	15.I
Ganymedes.	61.M	Hostire.	33.B	Per Iouem lapidem.	20.C
Genius Antonij.	3.B	Humana hostia Saturno imolabatur.	59.K	Iuppiter.	33.E
Genius Augusti.	1bidem.	Humanitas.	4.G	Iouis cognomina.	57.I
Genius deus.	58.C. & 77.D	Humanitas à Græcis profecta.	3.D	Ius, quid.	16.B
Genius alio præstantior.	3.B	Hymenæus.	36.M	Iuventas.	37.L
Genethiaci.	216.K	Hyperbole.	139.F	Ixon.	159.I
Geographi citantur.	135.C	Hyperbolus.	13.L	Abæones.	14.E

Labyrinthus.	159.L
Lacurcia.	33.C
Lar.	77.D
Larua.	1bidem.
Latialis Iup. sanguine humano colebat.	59.L
Latinus.	162.B
Latium.	1bidem.
Latris.	

INDEX

Latia.	81.D	Marij crudelitas.	18.M in fine.	Neptunus.	33.K
Latulclaus.	35.A	Marij fuga.	19.A	Neptuni vaticinium.	21.F
Launium.	60.G	Marij Gratidiani mors.	29.H	Nero.	47.C
Laurentum.	161.K	Mars.	34.C	Nicandas.	216.K
Lecliternum primum Romae.	26.E	Mars sydus.	41.A	Nigidius Figulus.	41.F
Legati Athenienlii tres doctissimi.	18.A	Mars & παρως.	34.C	Nilum quare Aegyptij oceanum nuncupa-	
Lemures.	77.D & G	Mafpha.	148.M	bant.	112.K
Lenticula.	143.B	Mater deum.	11.K	Niniue.	134.K
Lepidus.	29.M	Matris Ideae ablutio.	11.M	Ninus rex.	32.F
Lactitiae deae, leclitissimus dies.	12.K	Matuta.	33.C	Nocere facilius, quam prodesse.	282.G
Leui filij.	206.I	Matutinum tempus vade dictum. Ibidem.		Numeri mytheria.	99.A
Leges duodecim tabularum.	15.L	Medioxumi.	15.D	Numerus quadratus.	126.F
Leges Portia, & Semproniae.	16.M	Megalefia.	11.E	Numitor, & eius liberi.	22.B
Leges Agrariae.	Ibidem.I	Melanthus.	163.L	Numus.	12.H
Lex Aurelia.	21.I	Melicerta marinus deus, qui etiam Pala-		Nympharum genera.	37.C
Lex Cornelia.	Ibidem.	mon.	33.C	Ocentare.	14.A
Lex Plautia.	Ibidem.	Mena.	55.E	Oceani aestus.	42.D
Lex Semproniana de iudicliis.	Ibidem.	Menes, & Horus, primi reges.	23.D	Oedipus.	160.M
Lex Voconia.	28.B	Menes Aegyptiorum rex primus. Ibidem.		Oenophorum.	56.R
Lex.	183.I	Mens dea.	36.G	Oeta.	159.D
Λευκοθεα.	33.C	Menstruum.	55.L	Officia.	86.I
Libentina.	33.A	Mercurij duo officia.	34.K	Ogygius.	157.D
Liber de mundo cuius.	37.H	Mercurius.	34.K & 38.I & 58.E	Ὀλυμπία.	18.B
Liber.	158.L	Mesopotamia.	137.M	Olympus.	132.M
Liberales artes.	175.E	Melampus.	155.I	Oia à Parcis volui, Plato est opinatus. 90.H	
Liberi.	143.L	Metae circi.	12.F	Opinio.	75.M
Libido corporis mouetur ex se.	8.I	Metae in nauumachia constituta.	12.G	Quae terrae pars Ops dicta.	33.M
Linus.	161.E	Metellus.	27.A	Optimates.	18.B
Locrenfium votum.	34.C	Metelli pietas.	2.H	Orarium.	211.B
Lodouicus Coronellus.	114.G	Metelli foelicitas.	19.A	Orbis Romanus.	48.G
Longitudo vitae hominum.	132.A	Mezentius.	163.G	Orchestra.	52.D
Lucifer.	58.K	Micheas.	167.A	Ordines Romae tres.	14.L
Lucina.	34.L	Mimi.	13.F	Orgia.	60.C
Lucretia.	6.M & fo. seq. E	Minerua.	33.K & fo. seq. C & 158.M	Origines de angelis.	202.L
Lucratius Catulus.	29.D	Mineruae quinque.	33.K in fine, & 157.C	Ὀρχηστρ.	179.D
Lu. Furius Pilus.	18.A	Minos.	159.C	Orpheus.	161.E
Lucius Metellus.	2.H	Minotaurus.	159.K	Oscillatio.	163.H
Lucullus.	37.H	Mithridates.	19.E	Osiris.	54.A & 155.L
Ludi feculares.	26.L	Mithridatis in Romanos edictum.	28.B	Ozias.	166.M
Et primi.	Ibidem.	Mithridates quot fuerint.	28.D	Agani.	2.F
Ludiones.	13.D	Μονογράμματα.	18.B	Palatum.	57.A B
Lupercal.	158.I	Monogramma.	Ibidem.H	Palladium.	2.H & 22.K
In luxum purpuratorum.	206.I	Monstra.	200.L	Pallas.	55.M
Lycurgus.	85.B	Montes ardentis.	198.G	Pallium.	111.C
Lycurgi leges quales.	15.L	Morbus, Neapolitanus, Gallicus, Indicus.		Palloris & Pauroris templum.	37.I
Μαγιστράδης.	53.D	214.L		Pantomimus.	54.A
Magia legibus delegata.	71.H	Mors quomodo diffiniatur.	109.G H	Paradifus.	119.B
Magnes.	198.K	Moyfes.	170.M	Paranymphus.	53.E
Magnitudo itata, est vnicuique rei.	212.I	Mundus an conditus Platoni.	91.H	Parastus.	52.C
Magnus rex.	24.K	Mundus an genitus.	92.I	Parca.	40.L
Malach.	194.M	Murci.	35.K	Parcis omnia volui, Plato est opinat. 90.H	
Malachias.	170.A	Murcia dea.	Ibidem. 35.K	Parceci.	122.G
Mammona.	5.C	Musa.	35.A	Paroecia.	Ibidem.
Manes.	77.H	Mulaus.	161.E	Parthorum regni origo.	32.K
Manichaei.	47.I	Mufauum.	136.C	Pafcha.	144.I
Manlius Torquatus.	8.D	Mutationem mundi, refurrectionem & iudicium apud inferos, ex Mofoica doctrina, accepit Plato.	216.I	Hoc nō patiar, viri fortis nō est dicere. 6.M	
Maratrus.	158.E	Mutica.	33.B	Patruales.	129.C
Marcellus Syracufas cepit.	3.H	Mutinus.	35.A & 53.F	Paulinus Nolanus.	4.M
Marcelli, in Syracufarum euertione, lacryma.	3.G	Mycenae.	45.C & 161.K	Peccata quare aliqua in hoc feculo puniatur, aliqua impunita maneat. 3.M & seq.	
Marcelli edictum de pudicitia.	Ibidem.	Myoparo.	32.B	Peccatum.	118.E
Marcellinus tribunus.	2.E	N Aenia.	53.F	Pecudes Iacob, verficolors.	107.D E
M. Antonius.	30.B	Natura.	43.H	Peculium.	58.A
M. Curtius.	36.G	Naturae prima.	177.L	Pecunia dea à Romanis culta.	31.D
M. Drufus.	29.A	Naum.	168.E	Pegafus.	160.H
M. Laurinus.	11.F & 183.K	Nebulas Ariftophanes in Socratem feripfit.	13.K	Πηδω.	13.L
M. Manlius, vmbone Gallum deturbauit.	18.H	Necessitudo.	119.C	Pelagia cum matre & fororibus se interemittit, ut vim paterentur, & pro martyribus coluatur.	8.G
Marcus Marcellus.	3.G	Necya fefta.	15.D & 73.L	Pelafgus.	155.E
M. Portius.	8.B C	Negociū quam ocūi Romanis melius.	9.K	Penates.	2.M
Marica.	19.A	Nemefis.	15.I	Penates Lauinij ab Aenea collocati.	85.A
Marij filius.	29.G	Nemroth.	135.C	Penates	
Marius.	18.G				

IN COMMENTARIA QVINTI TOMI.

Penates dij Troia aduecti ab Aenea, priftinum repetierunt facrarium.	85.A	Prætexta.	35.A	clafles diuifus.	26.E F
Penates Troiani.	2.M	Priapus.	15.E & 53.E	Romanus orbis.	48.G
Penus.	3.A	Prifcus Tarquinius.	25.E	Romulus Circenfes ludos inftituit.	10.C
Periander.	166.D	Priuantia & contradicentia inter contraria non numerantur.	101.C	Romuli pater.	21.L
Pericles.	13.L	Procurare.	85.M	Romuli corpus.	208.A
Peripatetici vnde difti.	69.D E	Proletarij.	26.F	Romuli hafta floruit.	208.L
Perlarum regnum.	32.K	Προληψια.	67.B	Romuli mors.	25.D
Perfae.	68.B	Prometheus.	156.I	Romulus deus.	15.I & 208.L
Perfeus.	161.B	Prophetae.	145.D	Rubigo.	37.A
Petrus Apoftolus.	200.L	Proferpina.	33.B & K	Rumen mamma.	34.M
Pe. Garfias Lalous.	199.I	Proferpinae tabula primum Romae vifita.	29.G	Rumina.	34.M
Perturbationes.	70.L	Proteus.	83.L M	Runcare.	33.C
Phallus.	60.F	Prouidentia dei.	85.E	Runcina dea.	Ibidem.
Phantafia.	75.M	Ptolomaei.	171.L	Saba.	30.col. 2.
Pharao.	144.H	Ptolemaei.	128.I	Sabinae raptae.	16.E
Pharifa.	170.M	Pudicitiae facella.	36.H	Sacra via.	158.K
Pheimus Homerij praceptor.	21.H	Puer pro feruo.	134.C	Sacramenti fignificatio.	205.A
Philadelphus.	171.L	Pueri in quibus affuefacendi.	202.H	Sacrificia triftia.	14.E
Philonis, Alexandri cursor.	49.A	Pulchritudo.	213.K	Saguntus.	27.I
Philo.	152.K	Pull in aufpicio.	28.B	Sais.	157.K
Philofophi.	49.I	Pulmones.	122.F	Salacia.	33.K
Philofophia.	64.E	Punica bella tria.	16.L	Salamandra.	198.G
Phoenix.	3.D	Punica lingua, i multis affinis Hebraeae. 5.C		Salutationes Romae.	17.E F
Phollis.	211.C	In purpuratorum luxum.	206.H I	Saluftius quid fcribat de prima Rom. re-publica.	16.G
Phorbas.	157.A	Quare cum malis puniantur & boni. 4.E F		Saluftij phrafis.	16.M
Phoroneus.	155.F	Pygmael.	136.B	Samos.	52.D
Phryxus.	160.C	Pyrites.	199.D	Sampfon.	7.K
Phthia.	45.B	Pyrrhus.	26.F	Saphrus.	156.H
Phylacae, qui.	4.H	Pythagoras.	51.E & 170.G	Sara.	141.D
Picus.	37.I & 161.K	Pythia.	34.I	Sarapis.	155.L M
Pietatis definitio.	3.B & 37.I	Q Vies Ariftotelis.	217.I	Sardanapalus.	17.F
Pilum.	53.D	Quindecim viri.	50.I	Sardanapalus ab Arbace viftus.	32.I
Pittacus.	166.C	Quinque cofules habuit primus annus confularis, apud Romam.	25.I	Sarpedon.	159.B
Planetae.	58.L	Q Fab. Maxi. Tarentum diripiendam militibus dedit.	3.I	Saturnus.	33.L, 59.I & 161.L
Plato ὁ ὁμοιος dictus.	69.E	Quirinus.	15.I	Saturni filij.	33.K
Plato in Phaedone fcribit nephas effe, hominem fibimet manus afferre.	7.M	Reges primi.	32.F	Saturno immolabatur hostia humana. 59.K	
Platonis aenigma.	61.H	Regimen ciuitatis triplex.	18.B	Saturninus.	28.M
Platonis fententia, de fummo bono.	67.K	Regifugium celebratum.	56.K	Satyræ.	13.E
Platonis fententia de Parcis.	90.H	Reguli religio, & mors. 6.A & E. Vide fa A, Attilius Regulus.		Scapus.	61.F
Platonici folum animum, folum dicebant effe hominem.	5.L	Religio.	81.M	Scenarum ornatus.	13.E
Platonici in capite, tanquam in arce, rationem cum virtute ftatuunt. 6.H in prin.		Religiofus.	39.E	Scuola.	29.G
Plautus.	13.M	Remi mors.	22.E	Sciopodes.	136.D
Plauti diftum ex Perfa.	15.M	Rei ruficae fcriptores.	42.G	Scipio quo tempore floruit.	208.L
In Plinio locus emendatus.	16.L	Rempublica fine iniuria regi nō poffe. 18.A		Scipiones.	13.K
Ploftella.	60.G	Retia.	162.M	Scipiones fratres.	13.M
Plotinus.	69.G, 77.B	Requies.	217.I	Scipio, fe gladio tranfixit.	8.C
Pluton.	62.F	Rex primus.	23.D	Scipionis Acmillani mors.	18.A
Pluuia defecit caufa Chriftiani, dictum in Chriftianos odiose iactatum.	11.G	Rhadagafus.	48.C	Scipio Africannus.	28.A, 87.F
Poculum.	178.D	Rhadamantus.	159.B	Quando exacte fcimus.	105.D
Poetae Latini primi, qui.	13.M	Quae terrae pars Rheae, fuae Ops dicta.	33.M	Scribae.	170.M
Poetas Plato e republica expulit.	15.C	Rhinocorura.	140.D	Scythae.	68.B
Poetas quos non expulit Plato. Ibidem. D		Robigus.	37.A	Seceffio plebis prima, & fecunda.	16.M
Poetarum comicozum mordacitas.	13.C	Roboam.	164.C	Seculum.	26.M
Pollux.	161.F	Rodolphus Agricola.	18.B	Secula feculorum.	105.H
Politianus.	60.D	Romanorum fuperbia.	2.F	Sedechia interpretatur dñi iuffitla.	166.A
Pomona dea.	15.I	Defcriptio captiuitatis vrbis Romae.	3.K	Selenites.	199.D
Pompeij Magni mors.	48.H	Romani laudis auidi.	7.F	Semiramis.	154.L
Populus Romanus à Seruio Tul. in fex clafles diuifus.	26.E F	De capite eius Ro. qualiter iudicabatur. 7.F		Semina virtutum.	20.C
Populus, magnum erroris magifter.	7.M	Romanis negocium melius, quam ocūi. 9.K		Senarius.	99.A
Porphyrius.	69.G	Ro. ruinae caufa.	9.I K	Seneca.	53.G & fo. seq. B
Porfennae bellum.	16.M	Roma.	13.E	Senex beatus.	214.L
Portumnus deus.	161.E	Roma tres ordines.	14.L	Sensus.	92.E
Portidonium.	41.D	Quando primum Romani fub pellibus in castris hybernarunt.	16.F	Septem Graeciae fapientes.	64.I K & 165.I
Posthumius.	19.F	Roma à Gallis capta.	18.H	Septenarius.	99.D
Potica dea.	34.M	Roma quando condita.	21.G	Septuaginta interpretes.	171.M
		Roma confagratio.	27.A	Sepulchra.	5.G
		Romanus populus à Seruio Tullio in fex		Sepulturae magna cura apud Roma. Ibidem.	H
				Sergius Fidenas vnde diftus.	87.F
				Serpentes volantes.	30.G
				Sertorius.	29.M
				Serui vnde difti.	182.F
				Seftertius.	206.H
				Sibyllae.	

INDEX IN COMMENTARIA QVINTI TOMI

Sibylla.	164.M & seq.	Thalassius.	16.E	ta.	26.E
Sicyon.	138.K	Thales Milefius.	64.I & 166.B	Venilla.	34.M & 60.G
Sicyonij.	154.K	Thare.	137.A	Venus Cluacina.	33.A
Simplicianus.	90.A	Theatrum vnde dicitur.	10.A	Venus verticordia.	34.B
Sina.	124.D	Theatra temporaria.	9.M	Veneris lugentis simulachrum.	34.E
Sistheus.	14.E	Theatrum & Amphitheatrum.	24.K	Veneres duae.	34.B
Sodomae incendium.	199.C	Theman.	169.A	Verba religioſe ſeruanda.	94.F
Socrates.	65.C & fo. seq. B	Theodorus Cyrenaeus.	5.H	Vergilius egit cauſam vnam.	7.E
Soliſſimum.	28.B	Theodosius.	48.H	Veſpaſianus.	46.I
Solon.	166.D	Theodoſij humilitas.	49.B	Veſtae aedes.	2.H
Sophonias.	169.E	Theſaurus.	4.A	Veſta, vrbiſ focus.	2.M
Sophonias ſe interemiſſe, ne vim à Maximo Caſare pateretur, & pro martyre colitur.	8.K	Theſſalonicenſium clades.	41.K & 49.B	Veſta à Græcis iſta.	3.A
Soradicum carmen.	151.A	Theuth daemon, vti Plato aſſerit, literas, Arithmetica, Geometria, Aſtronomia, aleam inuenit.	118.F	Veſte ſingulis curiſ ſingule à Romulo cõſtituta.	2.M
Specus Platonica.	116.B	Theurgia.	83.F	Veſtaliſ virginis ſupplicium.	22.C & 34.B
Speuſippus.	69.E	Thoma Mori laus.	12.L	Veſtaliũ, honor maximus.	27.A
Sphynx.	136.E & 160.M	Threſcia.	81.E	Veteres comedia.	13.K
Stator.	24.D	Thymelicus.	52.D	Vicinorum bellum cum Romulo.	16.E
Status tres, bene vſuetũ in Eccleſia.	183.A B	Tiberinus.	37.H	Victoria dea.	35.F
Stercutius.	161.L	Tiberius Caſar, nimiam aſylorum licentiam pertæſus, iura ſerẽ omnia illis ademit.	10.F	Videre.	92.F
Stimula.	35.I	Tiberius Gracchus.	17.M	Viſio quomodo fiat.	111.M
Stirpes animati.	7.H	Tignus.	57.L	Viri fortis non eſt dicitur, hoc non patiar.	6.M
Stoici Chriſtianiſ proximi.	32.A	Tiranes.	39.E	Viri qui in maximiſ excelluerunt.	10.C
Strato.	53.M	Titi Latini hiſtorſa.	38.F	Vir & vxor eadem reſ.	213.D
Suadere, perſuadere.	15.D	Toga.	111.C	Virtus.	36.I & I & 44.K
Subhaſtare.	29.H	Togata fabulæ.	13.E	Virtus ex natura, vt Socrates & Stoici volunt.	95.L
Subſcudes.	133.B	Torquatus.	7.B	Virtus propter ſe amanda.	185.B
Sucubi.	131.I	Tragedia.	13.C	Vitiũ.	101.E
Sudantes dii.	23.G	Tranquilli & Taciti de Chriſtianiſ verba.	175.A	Vitiũ contra naturã, vt Socrates & Stoici volunt.	95.L
Supplantare.	152.A	Tranſanimatio.	90.D	Vitula dea.	12.F
Supplicia noxiolorum Romæ.	16.M	Trapezita.	56.B	Vncia.	172.E
Sylla.	18.H	Trib. plebiſ authorita.	16.M	Vndenarius numerus, peccatum ſignificat.	130.E
Syllæ crudelitas.	19.E	Tribus.	27.E	Volones.	27.E
Syllæ tyrannis.	22.I	Trimegiſtius.	74.A	Voluntas.	116.G
Sylogiſmi partes.	14.L	Trinitatem an norint philoſophi.	87.I	Voluntas def.	207.H
Sylueſcere.	16.M	Triopas.	157.A	Voluptas.	33.A
Syracufa.	3.H	Triptolemus.	60.A & 159.I	Voluptas.	177.F
T Aciti & Tranquilli de Chriſtianiſ verba.	175.A	Triæctus enarrator.	208.L	Vrbs prima.	126.C
Talio.	201.I	Tritonis lacus.	157.C	Vrchaldim.	138.F
Tarentum Q. Fab. Maxi. militibus diripiendam dedit.	3.I	Triumuiratus.	30.A	Vrna.	5.I
Tarpeia virgo.	24.C	Troia tertium capta.	22.I	Vtile exiſtimari diuino ſemine ſatũ.	22.A
Tarquinius rex, cum regia ſtirpe expulſus.	7.E F	Troiani belli origo.	28.K	Vulcanus.	34.C
Tarquiniſ ſuperbiſ mors.	16.L	Tropus.	119.B	Xanthus.	159.A
Tarquinius vbi diem obierit.	25.E	Tubalcain.	129.F	Xantippus Lacedæmoniuſ.	6.E
Tauri iudi.	27.A	Tullus Hoſtiliuſ.	25.E	Xenocrates.	69.F
Teleta.	39.I & 83.H	Tutanus & Tutilina.	33.B	Xenophantes.	59.E
Tellus.	33.M	Tyberis exundatio.	27.A	Z Eὐς ἢ Ζῆν Iuppiter dictus.	33.D
Tellamo atque Altor & Runſor Pluto dictus.	33.M	Tyrannus.	18.B & 47.C	Zonæ duæ.	136.G
τελευτα.	17.C	Tyranno ſubiecti ſeruiunt, ipſe libidinibꝰ.	2.F	Zoroaſtres.	47.I & 202.C
Templum Ioui, ab Horatio Pulullo, deſecratum.	19.F	V Adari & Vadimoniuſ.	54.A		
Tempus.	93.D	Vagina, ſpicæ inuolucrum.	33.B		
Tenebræ.	94.G	Vagire.	33.A B		
Terentianus.	50.E	Valens.	49.A		
Terentiuſ Lælio amiçuſ.	14.G	Valeria.	209.F		
Terminalia.	56.K	Valeriuſ Publicola.	46.K		
Terminus.	37.K	Valeriuſ Soranus necl dediuſ.	3.B		
Terra.	33.M	Valeriuſ Soranus quiſ.	57.E		
Qua terræ pars Ceres, ſiuſ Rhea, ſiue Ops dicta.	33.M	Varro.	50.E		
Tertullianuſ.	55.B	Vaſa cælata.	12.H		
Teſtamentum.	141.A	Vaticanuſ.	33.A		
		Vaticiniũ Neptunũ.	21.F		
		De beneficiſ prima quaſſio Romæ habi-			

FINIS.

INDEX QVARTIONUM.

aa bb cc dd ee ff gg hh
ii kk ll mm nn oo pp qq
rr ſſ tt vv xx yy zz AA
BB CC

Omnes ſunt quaterniones præter CC quaternionem.